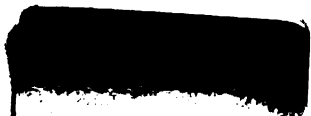

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<https://books.google.com>

1

Handwritten text in a vertical column on the left margin, likely in Urdu or Persian script.

طُبِعَتْ هَذِهِ النِّسْخَةُ الشَّرِيفَةُ فِي عَهْدِ الْيُوزُنْ

پادشاه سُلَیْمَانُ مَنَقِبَتْ
 دِیَهیم افروز مسند خلافت
 سِرِّ ارَا مَلِکْ وِدَوْلَتْ خاقان البرین
 وَاَلْمَحْرَمِینْ خادما لِحَرَمِینِ الشَّرِیفِینْ سِتْرِ نِشَاه
 جِهَانْ الْاَوْهَوِ السُّلْطَانْ الْغَاثِ سُلْطَانْ
 مُحَمَّدْ خَانْ ابْنِ السُّلْطَانِ الْغَاثِ صُطْفٰی خَان
 ابْنِ السُّلْطَانِ الْغَاثِ مُحَمَّدْ خَانْ خَلَدَتْ
 خِلَافَتُهُ وَاَبَدَ سُلْطَانَتُهُ
 اِلٰی اَنْتِهَاءِ الزَّمَانِ

وَفِي أَيَّامِ صُلْطَانِ وَفِي أَوَّلِ حَضْرَتِ

اَعْلَمُ الْعُلَمَاءِ الْمُبِیِّنِ
 اَفْضَلُ الْفَضَلِ الْمُنَوَّرِ عَیْنِ
 بَحْرِ خَارِعِلَوْمِ شَيْخِ مُسْنَدِ شِیْرَا
 قَوِّیْ كَاشِفِ مُسْتَكْلَاتِ اَنَامِ شَيْخِ
 مُشَايِخِ الْاِسْلَامِ مَوْلَانَا السَّیِّدِ
 الشَّيْخِ مُصْطَفٰی اَفَنْدٰی دَامَتْ
 وَتَقَايَةِ الرَّبَّانِیِّ

صَدْرُ عَالِیْ جِسْتَا
 دَسْتُورِ مَعَالِیْ اَنْصَا نَاظِمِ
 اُمُورِ جِهْمُو حَافِظِ بِلَادِ وَثَقُورِ
 تَشْرِیْهِنَا زِمَامِ صِلَاتِ عَظْمٰی
 رَوْنَقِ اَفْرَايِ مُسْنَدِ وَكَانِ كِبَرِ
 صَدْرِ اَعْظَمِ وَزیرِ اَعْمِ قَاتِلِی
 اَپْشَا دَامَ بِالْبَرْدِ كَرُوفِشَا

وَقِسْطُ ظَنِيَةِ الْحَمِيَّةِ
 ١٠٥٥

Handwritten text in a vertical column on the left margin, likely in Urdu or Persian script.

مفتاح

معلوم اوله که بو کتاب مستطاب بر مقدمه وایکی دفتر و برخاتمه اوزرینه مبنی اولوب
مقدمه ده حروف تمجیدن دواخل و لواحق کله اولان حروفک عملاری و مستقلا و من حیث
الدخول و اللحق افاده ایلدیکی معانیسی مستشهد ایلله ذکر و بیان و دفتر اول
ضروب امثال و اصطلاحات و کنایاته مبنی اولغین معنای لغویسی غیر مراد اولوب سهامه
موقوف معنای آخر مقصودی کذلک شواهد یله تصریح و عیان و دفتر ثانیه مفردات
اسماءن مشتق و جامد و منقول و مرتجل و مفرد و مرکب اولان لغاتی همچنان اسنشهد
ابیات بلغای عجم ایلله تفصیل و تبیان و خاتمه ده نسخه مطبوعه مرقومه نکه سبب تالیف
و کیفیت تصنیف و تاریخ بدایه و نهایت سن و مجتمعه اولان لغات فارسیه صرفه و معجمه
و لغات عربیه دن نزد فارسیانده غایت شیوعله مستعمل اولان الفاظ لطیفه و ابیات
مستشهد نکه عددی و کتاب کیاب مذکوره مسطوره اولان الفاظ مجموعه نکه من غیر
ترکشی بجملةها تحریر و ترقین تمی و رجاء مالندک تسطیر حروف اولنشد * اما طریق ترتیب
مقدمه ده وقوع بولان حروف مفرده بولندیقی مقدار ترتیبی ایلله نخب و دفتر اوله مسطون
ضروب امثال و اصطلاحات و کنایاتک انحق اوائل رعایت حروف تمی اوزن تنسیق
و دفتر ثانیه موفوره مفردات اسمانک حرکات ناشده بر نسق حروف هجا
اوائل باب و اواخری مع ایلله ترقیم اولنوب اوائل کله ده واقعه الف
مدوده لر ایکیشر الف ایلله ترسیم اولنشد * مثلا اولی الف
مدوده اولنوب باب الالف الممدوده مع الالف مع الباء مع التاء
الی آخره باب الالف المقصورة مع الالف مع الباء الی آخره
باب الباء المفتوحة مع الالف باب الباء المكسورة
مع الالف مع الباء الی آخره * حرر لبعلم
ما فیها و ترتیبها فی بادی النظر اجمالا

فهرست اجمالی

مقدمه ۷ حرف الالف ۷ حرف الباء ۷ حرف التاء ۷ حرف الجیم ۷ حرف الدال ۷ حرف الزاء ۷
حرفه الشین ۸ حرف الکاف ۸ حرف المیم ۸ حرف النون ۹ حرف الواو ۹ حرف الهاء ۹ حرف
الباء ۹ قاعده اشتقاق ۱۱ قاعده اقلاب ۱۱ احوال جمع و مضارع ۱۲ قاعده غیر مشتقه ۱۲ قاعده
اسم فاعل ۱۲ قاعده اسم مفعول ۱۲ قاعده نفعی ۱۲ قاعده نعت و مناط ۱۲
قاعده جمع ۱۳ قاعده ستان ۱۳ قاعده دان ۱۳ قاعده کاه ۱۴ قاعده زار ۱۴ قاعده بان ۱۴
قاعده داری ۱۴ قاعده حرف را ۱۵ قاعده حرف و و وار ۱۵ قاعده آن و او ۱۵
قاعده حرف و و وی ۱۵ قاعده مند ۱۵ قاعده تر ۱۵ قاعده است ۱۶ قاعده حرف اند ۱۶
قاعده مصدر ۱۶ دفتر اول ضروب امثال و اصطلاحات ۱۶ باب الالف المفتوحة ۱۶
باب الالف المكسور ۲۰ باب الالف المضمومه ۲۰ باب الباء الموحدة المفتوحة ۲۱

باب الباء المكسور ٢٦ باب الباء المضمومة ٢٧ في باب التاء المفتوحة ٢٧ باب
التاء المكسور ٢٨ باب التاء المضمومة ٢٨ في باب الشاء المفتوحة ٢٨ في باب الجيم المفتوحة ٢٩
باب الجيم المكسور ٣٠ باب الجيم المضمومة ٣٠ في باب الخاء المفتوحة ٣١ باب الخاء المضمومة ٣١
في باب الخاء المفتوحة ٣١ باب الخاء المكسور ٣٢ باب الخاء المضمومة ٣٣ في باب الدال المفتوحة
٣٣ باب الدال المكسور ٣٧ باب الدال المضمومة ٣٨ في باب الزاء المفتوحة ٣٩ باب الزاء
المكسور ٣٩ باب الزاء المضمومة ٤٠ في باب الزاء المفتوحة ٤٠ باب الزاء المكسور ٤١
باب انزاء المضمومة ٤٢ في باب السين المفتوحة ٤٢ باب السين المكسور ٤٣ باب السين
المضمومة ٤٤ في باب الشين المفتوحة ٤٤ باب الشين المكسور ٤٥ باب الشين المضمومة
٤٧ في باب الصاد المفتوحة ٤٨ باب الصاد المكسور ٤٨ باب الصاد المضمومة ٤٨ في باب
الضاد المفتوحة ٤٨ في باب الطاء المفتوحة ٤٨ باب الطاء المكسور ٤٨ باب الطاء المضمومة
٤٨ في باب العين المفتوحة ٤٨ باب العين المكسور ٤٩ باب العين المضمومة ٤٩ في باب الغين
المفتوحة ٤٩ في باب الفاء المفتوحة ٤٩ باب الفاء المكسور ٤٩ باب الفاء المضمومة ٥٠
في باب القاف المفتوحة ٥٠ باب القاف المكسور ٥٠ باب القاف المضمومة ٥٠ في باب
الكاف المفتوحة ٥١ باب الكاف المكسور ٥٢ باب الكاف المضمومة ٥٣ في باب اللام المفتوحة
٥٥ باب اللام المكسور ٥٦ باب اللام المضمومة ٥٦ في باب الميم المفتوحة ٥٦ باب الميم المكسور
٥٧ باب الميم المضمومة ٥٧ في باب النون المفتوحة ٥٨ باب النون المكسور ٥٩ باب النون
المضمومة ٥٩ في باب الواو المفتوحة ٥٩ باب الواو المضمومة ٥٩ في باب الهاء المفتوحة ٥٩
باب الهاء المكسور ٦٠ باب الهاء المضمومة ٦١ في باب الياء المفتوحة ٦١ باب الياء المكسور
٦١ باب الياء المضمومة ٦١ في دفتر ثانی مفردات اسماء بيان سند در ٦١ باب الالف المددود
٦٢ في باب الالف المقصورة المفتوحة ٦٧ باب الالف المكسور ١٣٢ باب الالف المضمومة
١٤٣ في باب الباء المفتوحة ٩٩ باب الباء المكسور ١٩٩ باب الباء المضمومة ٢١٠ في باب الباء
الفارسی المفتوحة ٢٢٢ باب البناء الفارسی المكسور ٢٥٥ باب البناء الفارسی المضمومة ٢٦٣
في باب التاء المفتوحة ٢٧٠ باب التاء المكسور ٢٩٧ باب التاء المضمومة ٣٠٢ باب الشاء المفتوحة
٣١١ في باب الجيم المفتوحة ٣١١ باب الجيم المكسور ٣٢٢ باب الجيم المضمومة ٣٢٤
في باب الجيم الفارسی المفتوحة ٣٢٨ باب الجيم الفارسی المكسور ٣٤٦ باب الجيم
الفارسی المضمومة ٣٤٩ باب الخاء المهملة المفتوحة ٣٥٣ باب الخاء المهملة
المكسور ٣٥٦ باب الخاء المضمومة ٣٥٦ في باب الخاء المعجمة المفتوحة ٣٥٧
باب الخاء المعجمة المكسور ٣٨٥ باب الخاء المعجمة المضمومة ٣٩١
في باب الدال المفتوحة ٤٠٠ باب الدال المكسور ٤٣٣
باب الدال المضمومة ٤٤٤ .

● الحمد لله الذي علم الانسان ما لم يعلم ●

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي علم الانسان ما لم يعلم * وكرمه بما في خصوصيته وعلم بالقلم * وخلقه باحسن
تقويم * وجعله مستعد للتعليم والتعلم * وصلى الله على من اوتي جوامع الكلم * وفرائد
الحكم * النبي المكرم * والرسول المعظم * محمد المصطفى صلى الله تعالى عليه وسلم * وعلى آله
وعترته صلوة قائمة بقيام العالم * وعلى اصحابه المهديين وخلفائه الراشدين خير الائم * من
قبائل العرب والعجم في اما بعد في بو فقير كثير التقصير قليل البضاعة عديم الاستطاعة
في جامعة في كال عقل وفهمك پر قصوری * خطا واديسنك صاحب بشعوری * نثر *
زمان کسب کمال و تحصیل معرفت که * اوان استطاعت و وقت قدر تدر عمود ايام عمر سریع
السیری ضایع شده هوا و هوس و نقود سرمایه اقتدار تیر کذری صرف کرده خواهش نفس
آرزو مانع ایدوب في جامعة في هوس منی بهوس ماندونی عقل بعقل * غالباً خلقت من
نیست چو آدم اول * نثر * مصداق بجه بر حالت معقوله ایله اوقات گذار * و بر حرکت مقبوله دن
بهره دار * اولیوب ايام عبث مرور و بیهوده گذرانده نه خاکروب آستان اصحاب جاه و جلال
اولغله تنعمات مرادات دنیویه واصل * و نه خدمات کفش کردانی ارباب فضل و کمال اتمکله
سعادات ابدیه اخرویه حاصل اولوب یعنی في جامعة في نه ذوق دینه دن بهره نه نفع اخروی روزی
تأسف خورده و نادم تهی کف قالدی دل حیران نثر تاکه تاریخ هجرة علیه من له الغزو والشرق
حدود سنه خمس و سبعین و الفه ایرد که في جامعة في سر بز انوی تحیردی خردی تدبیر *
دید بر بسته تحسردی کوکل یاد رکلی * نثر * پر روز غیر روز عجبت پر وزده خاطر فتر حیرت اندوزه

اندوز الهام مسرت انجام حضرت باری لایح * و برید بختسته بود سعادتمند کرد کاری مساج
 اولوب دیده غم دیده بی نومه البطالین رفته غفلتدن متیقف و کشاده * و دل دبسته عجز
 و قصوری و سادہ نرم * الکسل احلی من العسل * نکاسلدن مختلص و آزاده ایدوب بی جامعه
 قهر صالقه اطرافه کوردی روی شادانی * خلاص اولدی کوکل غدن ایرشدی لطف
 و بانی * نثر * اول حالت سرور افزاده منصبه خاطر غم فرسادن عروس اندیشه اصابت پیشه
 جلوه نما * و سنجمل عقل زنگ زدادن صور خیال بدایع جمال نجابت چهره پیرا اولوب فارس
 یکسسته عنان حلبه بطالت اولان و هم کاهل فیقای بیکران تأملده تک و پو * و حارس کوشه
 نشینان حجره کسالت اولان فکر ذاهل غبرای بی پایان تعقلده طریق چان بی جستجو ایلد کده
 بی جامعه بی شاهد لطف خدا نا که اولوب جلوه نما * ایلدی تاب رخ دیده بخنی بیدار *
 مضطرب کوردی دل زاری غم و محنتله * دیدی ای درد و غم دهریله اوقات گذار * تابکی اول
 انیسک الم درد و فراق * تابکی چشم خرنک ابله صد کریه و زار * یا نیچون قلیه سن حال که
 تدبیر علاج * سعی ایدوب ایتمیه سن درد درونه بیمار * اولیه خامه مشکین رقل غالیه ریز *
 ایتمیه روی بیاض ورق نقش و نگار * یعنی کم ایتمیه سن بر اثر پاکه شروع * نامکی تا کدا اید
 قل حسن زنده شعار * بی شعور اوله صاقل ایله شعوری ثابت * ایله توفیق رجا در که حقندن
 هربار * نثر * قایف تدبیر الهام ربانی و سایق تقدیر احکام یزدانی دلالتیله سردامن همتی میان
 جاہ بند * و قلاده خلوص طوبی کردن دله پیوند ایلوب بی جامعه بی متصل کتده در نقد رواج
 فرصت * عدم قدرت ایله وصلت مطلب هیات * هرزه کرد اوله یا خود کج نشین حیرت *
 ممکن وار ایکن ایت سعی قضای مافات * مضمون نصایح مشغولی آویزه بنا کوش جان * و وشاح
 الصدر اذعان اولوب هر مرد عاقبت اندیش و صاحب طبع خرد کیشه معلوم و روشندر که بو
 روزگار کج رفتار و جهان ناپایدارده مضمون سعادت مقرون و صحت مرهون کلام معجز نظام سیده
 انام * علیه افضل الصلوٰه والسلام که بی خیر الناس من ینفع الناس بی مصداق اقیله عامل یعنی
 بر اثر فوائد شامل صورت کیر و وجود پذیر ابلک لازم و تقلید السلف خیر الخلف امر مهم اولغین
 صمد تند پای تفکره ارخای عنان و تک و پوی دشت ملسای امکان ایتدکه زعمجه سر منزل
 مراده جمله دن اقرب و قدرت وجود ضعف نهاده عقل قاصر مجه اهن و انسب اولان بر قاج ورق
 تحریرشی بسیر وجود پذیر اولغنه نیت صادق و عزیمت واثق اولندی لکن بوا مر خطیر بر کار عسیر
 اولوب خدایک دل و زجر سوز * من صنف فقد استهدف * سیننه گذار اولق احتمالی خر خشه
 ساز دل صداقت پرداز در لکن دامن باهر الامن تو که تشبث ایله تشبیر ساعد اقدام و تشبید عضد
 اهتمام ایدوب ابنای زمانه نیک دل پسند و مطلوبی و طالبان مغارفک مقبول و مرغوبی زبان تراکت
 بیان فارسی و لسان لطافت عنوان دریدر لکن معانی فصاحت اسلوبین تعبیر و تعایجه و مضامین
 نظیف بلاغت مصحوبین تقریر و تفهیم آلات لازمه و اسباب مهمه علم لغتدر که اقنوم جمله معارف
 و فنون و ترجمان اسرار شروح و متون لاسیما سوداگران کالای کرانهای انشایه سرمایه و بالاخانه
 رفیع القدر اشعار مرقعات بلند پایه در شته کیم شعر حقنه دینلشدر بی جامعه بی شعر در آینه
 قوت طبع موزون * شعر در زیور هر شاهد نطق عری فان * شعر و انشا ایله در رغبت ازیاب

ذلك * پست در ذاتی کمی رتبه قدر نادان * نثر * لاجرم بوقی جلیل الاعتبار بوعلم
 عظیم المقدان قبل الان ارماف مخادم پراعه و ارماف مخاطم پراعه ایدن استادان کامل الصنایع
 کارگاه سخندان و عارفان نادر البید ایچ بندرگاه معانی و جامع معانی کلاک معرایله اید و ب نقش
 و تکرار مطبوع * سلاک تحریر چکوب در کلام مقبول * نثر * یعنی حدیقه انیقه علم و معرفت
 از هارنومید و اثار تازه رسیدن من اقتطاف و چید * و سزاوار عرضه گاه تحسین و پسندید
 ابلک بزل مقدور و سعی نامحصور ایشلاری یعنی بوعصایه با اصله دن برقع اند از چهره تحقیق
 نکته پرداز معنی تدقیق اولانک هر بری علم لغتک بدیع الاسلوب بر کتاب مقبول و مرغوب
 وجوده کتور مشلر شکر الله مساعیم و جوزی با خیرات مساعیم لکن کمی لغات مشهور بی
 اختیار و تفسیر نه اقتصار و کمی غیر مشهور بی ده اعتبار و تحقیق و تحقیق اختصار
 سالک اولش و بعضی بده سمیت تطویل و ذهاب و تفصیل کلامه راغب اولوب و لکن تویب
 و ترتیننه مراعی و قواید کثیره سنه مساعی اولامغله معنای کلیه و مبنای اصلیه بی جامع و هر بر
 لغتک اصل و فرعی کشمیس الضحی ساطع اولد و غندن ماعد ابعض محله مطلوب طالب
 و مقصود راغب سراپده صحیفدن بیدار و میان صف سطوردن ظاهر و آشکار و هر کسک
 مرادی مراد وزن ناموجود بلکه عن اصل نابود و یحتمل خطه خطدن مقفود اولوب و موجود
 اولدوغی حاله دخی معنای لازمی علی ما هو المقصود مورد اولیوب و حاوی اولدوغی
 معانی سنک شرح و بیانی متروک و توضیح و تعریفی مشکوک و روی دلارای مشکلاتی مانند
 شاهد آمال پوشیده و مستور و یا خود شرح تفصیل و اطناب و تطویل کلامدن سر رشته
 مراد دست از باب معارفدن مثل سیم و زر گکشته و عدیم اولور و جامع معانی شاهد امید بیکانه
 دل نامشاددن * وصلت مقصوده بر دم فرصت اولز آشنا * نثر * معناسی اوزن افاده سندن
 دل طالبان مستفید و مطالعه سندن سرور خاطر راغبان حاصل و بیدار اولدوغی اجلدن
 یو فقیر بی مکنت و کم مایه و عدیم القدره خواب نوشین زاحی چشم جاندن دور و نجه سحر
 صهری اختیار و ترک آرام و حضور ایدوب قوت عاجزانه و قدرت ضعیفانه احاطه اندوکی
 مرتبه بزل مقدور و سعی نامحصور ایلله اقللام بدیعه الارقامه تا قیق و صدور قرطیسه
 ابداع فراید حقایق ایلیم و جامع معانی مکرر چند باشد شهید و شکر * شود بسیار نفع و خوب
 خوشتر * نثر * شویله که هر فرد مطالعه سی اسهل و هر طالبک مشکلی حل و فارسیه صاحب
 ید طولی اولمیناره استنباط و استخراج لغی آسان و عوام انامه قوایدی را بکان اولق امنیه سیده
 یو حقیر رسیده نظر کونه بینی و خرمن معانی سندن خومنه چینی اولدوغی کتب لغات
 صحیفه الروایات سنه سبعة عشر و الفه مؤلف جدید اولان فرهنک جهانگیری تألیف
 حسن بن محمد انجوی و سنه خمس و الفه مؤلف اولان مجمع الفرس تألیف سروری کاشی
 بویکی فرهنک عظیم القدر اول مرتبه جامع لغتد که مثلری سبقت اینما مشدر و مأخذری
 تحفه الاحباب تألیف حافظ او بهی و فرهنک مولانا حسین وفایی و فرهنک میرزا ابراهیم بن میرزا
 شاه حسین اصفهانی و فرهنک ادات الفضل تألیف قاضیان پدر محمد دهلوی و فرهنک
 امیر محمد الفضل تألیف محمد لاری و فرهنک جامع اللغات منظومه نیازی مجازی و فرهنک زفانکوا

زفانكويافرفرنك لسان الشعراء وترجمة صيد نه ابى ربحان وفرنك ابراهيم قواس وفرنك
 حكيم قطران ارموى بومذكور الاسامى اولان كتب لغت مقدم الذكر ايكي فرهنكك مأخذى
 اولفين معنى ده جمله سنك لغتارى بوجمعه ده موجود در بوجمله ايراد اساميدن مراد بنسخه ي
 فقيرانك مطالعه سندن مستغنى ايتدوكى ايجوند ر لما بوجقيرنا توانك مأخذى فرهنك
 جهانكبرى وجمع الفرس وشرقنامه منيرى تأليف ابراهيم قوام فاروقى وفرنك محمودى كه
 عزيز الوجود كتاب معتبر در وفرنك محمد هندو شاه نخبوانى وصحاح عجم كبير وصغير وشرح
 كتاب السامى فى الاسامى للبيداني ومقدمة الادب للعلامة الزمخشري وفرنك جامع اللغات
 وفرنك كشف اللغة ومعارى جالى تأليف شمس فخرى اصفهاني وكريشاسب نامه منصور
 على بن احمد الاسدى الطوسى واقتوم عجم ولغت نعمة الله وجرالغرائب حايى ووسيلة
 المقاصد ومقدمة الفرس وكتاب المشكلات ودقائق الحقايق تأليف كمال پاشا زاده ومشكلات
 الشوى تأليف شيخ اسمعيل انقروى ومشكلات شهنشاه ورساله دستور العمل لمولانا
 باضى ورساله محمد ميرك بدخشى والحاصل بومذكور الاسامى اولان كتب ورسائلان
 مقبول وغير محدود اولان لغات صحيحة الوردى معانى متعددة سيله على قدر الامكان جمع
 ويان وتخير وترتيب ونسق مخصوص ومنهج مخصوص ايله تفصيل وتبويب ايتمه نطاق
 بندهمت وحزم حزام سنده عزيتم اولنوب لكن بعض ارباب لغت واصحاب مكنت وقد رت
 كشيده سلك تأليف ايتدكلى لغت كتابلر نده مؤلفين متقدمين كلام مقصود قيرلرين عدم
 وقوف سببى ايله ردوباب انصافى سدايدوب زعلمرجه بعض لغته اصل ويان وسبب تسميه
 عيان ايتمك قصد يله عندى معنى ويروب استادان اسلافه دخل وتعرضدن خالى اوليوب
 ادنى مناسبت ايله كندو قول ساخته وپرداخته لرين ترجيح ايتمه كلام غرض آمير وسخن طعن
 انكيزلرى مقبول اهالى وپسند بده اعلى اولدوغى اجلدن بوفقير رتقصير ادنى من النقيض من كل
 الوجوه كسغه نك سوزين رد وكراعتراضى شد ايتيموب انحق هر لغته كلام مرجحى اختيار
 ومحتمل الغرض اولان محلك قيل وقالن اقتصار ومعناى اصول وفروغن ممكن اولدوغى مرتبه
 طريق جاده وعبارت ساده واداي تركى ايله تعبير واده وانتفاعنى طالب اولان اخوانه آماده
 ايدوب استخراج مطلوبك تسهيل وتيسيرى ايجون هر لغتك اول وآخر حرفلرين ضبط
 وحركات ثلاثه يعنى فتحه وكسره وضمه اعتبارى ايله قيد وربط وهر يرينك اولندن ممكن اولديغى
 مرتبه ترتيب حروفه رعايت قصد وهر حرفك اولندن ابواب وآخرى كلد بجه مع فلان اداسنى شرط
 ايدوب مثلاً مفردات بيانده باب الالف المفتوحة مع الالف ديوب بومقوله آ ا لغتار
 يازيلوب بعده آ آباي بعده آ آجراي بعده آ بستاي يازيلوب اباب الالف المكسورة والمضمومة
 منوال مشروح اوزن بعده باب الالف مع الباده آ آب آي بعده آ آب شب آي بعده
 آ تشتاب آي وباب البامع الالف اول آي آي بعده آي آي يازيلوب سائر ابواب دغى الى آخر التبعي
 بومنوال اوزن ضبط وتخير اولندى وهر لغتك قاج معناسى وارايسه ايراد اولنوب حل اشكال
 اولند قدن صكره اثبات مدعايه شاهد بي خلل وكواه بي علل اساطين فضلاى متقدمين
 ومشاهير شعراى متعبدين نظم واستعار لرندن ممكن مرتبه يعنى احاطه قدرت مقدارى

بر ریت سلامت شعار و نظم آید از ایراد و معنای منقوله اسنشهد اولنوب بر مقدمه و ایکی
 دفتر و بر خاتمۀ لطائف کسرا وزن ترقیم اولندی کی مقدمه کی طریق نحو عربی اوزن قواعد
 اصول فارسیه یعنی حروف تجمیدن داخل کلمه اولان حروف و اعمالی یعنی هر بر حرف داخل
 و یا خود لاحق کلمه اولد قله قاج معنایه استعمال اولنور و قواعد اصولیه و صنایع بدیعیه سی
 تحریرو بیان اولندی کی دفتر اول کی ضرور امثال و اصطلاحات که واقع اولد یعنی محارده
 معنای تحت اللفظی مراد اولنیموب معنای آخر ایله استعمال اولنان تراکیب که هر بری صماحه
 موقوف اولغینا بیات مستشهدات ایله تقریر و عیان قلندی کی دفتر ثانی کی مفردات اسماء که
 هر بری مشتق و غیر مشتق و اسم جامد و منقول و مرتجل و مفرد و مرکب اولد قلرینک تفصیل
 احوالی بیان و کیفیت استعمالی قرین اذعان اولندی و دیار محمد کتاب لغتی فرهنگ تعبیر
 و مؤلفی اسمنه مضاف ایلد کاری شایع و بلاد و مردم بو تعبیر غیر واقع اولغله امتیاز اعن غیره
 فرهنگ شعوری لقبیله ملقب و جمله لغاتی شامل و جامع اولد و غیچون لسان الجمجم اسمیله
 معنی قلندی و من الله الاعانة و التوفیق و هو یهدی الی سواء الطریق کی جامعه کی شعوری
 ایلدک دعوائی تطویل * دعا قیل کیم اوله مقصود تحصیل * ایررسه فیض لطف لایزالی *
 اولور و نسخه بمثل تکمیل کی جامعه کی ایتدیکی دعوا یه قادر اولمه در شرط هنر * آدمی
 و سوا ی ایدر اثباته عجز قدرتی * دم او و علم و معارفدن ابد عکسی ظهور * موتدن اولدر اشد
 و اریسه عار و غیرتی * عجزین اقرار ابلک خیل هنر در عارفه * بلند و کین بلامک جلیله اولور
 شهرتی * نثر * فروزنده شمع بارگاه معرفت فرخنده جمع کارگاه فضیلت اولان سر دفتر فرقه
 دانش و بینش و معانی پرور زمره عارفان سخن کیشک ضمیر منیر آینه نظیر و خاطر خطیر الهام
 پذیر لرینه معلوم و روشن و واضح و مفهوم و مبرهنه در که عادت معروفه مصنفین و قاعده
 مألوفه مؤلفین بویله در که بر کتاب بلاغت مضمون جلیله المقدار و بر نسخه فصاحت مرهون
 عظیمة الاعتباری که کشید سلاک تحریر عنبرین قام و رسید سبط تقریر مسکی اختتام ابدل
 حیر یافته نظرگاه قبول و معتبر داشته پیشگاه خول اولوب مدی الدهر مطمح انظار اولو الابصار
 و مطلع الانوار سپهر آثار اولوق امنیه میله لایب برد و نهند صاحب دانش بلند و بر سعادت پیوند
 معارف پسندک اسم سامیمی ایله مشرف و معزز و نام کرامی ایله معنون و مطرز ایدر لرینا علی
 ذلک بو نسخه حقیر عاجزانه و وسیله فقیر نیاز مندانه دخی مدی الشهور و الاعوام بین الخاص
 و العام رغبت یاب و مشرف اکنسب اولوب مقبول و بنام اوله کی جامعه کی اوله عز و شرفله
 قدری عالی * بوله قدر بلند عند الاهالی * طوته مقبول فی ارباب عرفان * او قند قچه اوله
 تحسینه از زان * جهان ایجره اوله مشهور آفاق * ابد نفعینی ظاهر حکم خلاق * ال اوزن
 طوته از باب معارف * قومایه طاق نسیان اوزن عارف * دکلدر کرچه عنوانه سزاوار * مکر
 لطف خدا اوله بدیدار * اولوب صد شرمه زیننه عنوان * مشرف فرمای نام صدر دیوان *
 نه صدر صدر و الای بکانه * که لطیف را بکن اهل جهان * اولور سه کر نگاه لطفه مظهر *
 شرفیاب جهان اولوق مقرر * اگر تحسینه خود اولور سه از زان * اولور تا حشره دکن نفی
 قراوان * اولور خاص و عوامه نفی حاصل * هم اولور رتبه علیایه واصل * خداوند

خداوند بحق آل احمد * انی احسانک ایله قیل مجد * یعنی شرف بخشای ملکوت فضل
 و عرفان * زینت فرمای مسند صدر دیوان * طلیعه آرای عرصه سپهر اقبال * ذریعه
 پیرای فلک جاه و اجلال * بالانشین سریر صدارت عظمی * خورشید تمکین و کالت کبری
 رافع الویه ناموس سلطنت * حامی اودیه دین و دولت * فارس خطه عز و سعادت *
 مارس کشور ملک و ملت * سوار ساعد علم و کمال * سوار سمند فضل و افضال * دایره مرکز آرای
 مضار صولت * مشیر مملکت پیرای آصف منزلت * مرجع اصحاب استحقاق * مجمع مکارم
 اخلاق * مهجه ریایات وقار و حشمت * مضمون آیات تمکین و هیبت * سپهر مدرمتک
 آفتاب ضیا کستری * ریاض معدلتک ماهتاب مهر اثری * رافع اعلام فتح و نصرت * قاصع
 اساس اعدای ملک و دولت * حامی بیضه دین مبین * ماحی بدع فرقه ضلالت آیین *
 قائم السیف متمنت و شجاعت * قاسم الخیش عزیزت و همت * نقش نیکین خاتم و کالت *
 ملک الیمین خلافت و صدارت * دستور اکرم بر حیسن تدبیر * وزیر اعظم آصف نظیر و جامعه
 وزیر اعدل و اکرم مشیر اعظم و افخم * سنی مفرغ عالم جناب مصطفی پاشا * ابد الله ایام
 نزه و دولته * و شهید ارکان عزه و سعادت * و جامعه فی کاتب حکم قضا و روزان نامنه *
 یازدی منشور ابد عنوانی طغرای کمال فی ایلیم یور پرورده ذاتن صنع استاد قدیم * ابلیس انواع
 لطفه مظهر فیض نوال فی کیم کف در پاشی اوله مقسم ارزاق خلق فی هر کسک امیدى حاصل
 اوله اندن بی سوال فی اوله آسوده زمانه جهان خلقی انک فی ایرمیه چرخ فلکدن کیمسیه
 جور و ملال فی هر خطادن ذاتی حفظ ایلیمه عین اله فی عز و دولت خدمتیه اوله ایام و لیلال فی
 نثر فی نیر ضیا بخشای جهات جهان و شمشعه فرمای اقطار آسمان اولان آستان فلک
 آشیان و خاکیا کاکسیر نشانیرینه ره آورد فقیرانه و دست آویز حقیرانه قلمنق داعیه سی
 خاطر خزینه جایگزین و دل نمکینه قرار پذیر اولغه زعم فاسد و فهم قاصر و کاسد بواندیشه بی
 تدبیر حسن و رأی مستحسن ملاحظه ایدوب و عربیه فی والنمل یعذر فی القدر الذی حلا
 مصداق اوزن فی نظم فی نه جات برجل من جرادی توسلیمانی کنای عالی زادی این غمی
 باشند آورد نفیس فی بلکه مانند مراشی بحسیس فی نثر فی اگرچه هر چند منظور نظر
 عنایت پیوند و مقبول طبع لطیف مشکل پسند لری اولغه لایق و سزاوار اولیموب لکن
 دستغوش خدام عالی مقام اولوب بوبنده ناچیز معذر نخواه و افکنده جای بخت استنباهک
 نهال کلین لمیدین آب زلال کرم قبول ایلیمه سر سبز بر و مند و دوحه حدیقه آمالن حصول
 مرام ایلیمه سر بلند یعنی حسن قبول احسان ایلیمه شاد کام بیورلق نیاز و انتیام بنده ناکام در که
 بونسخه قلیل المقدار و عیدم الاعتبار حیضه و روزگارد ایام القدر شهرت شمار و پسندید
 و نامدار اوله و ماتوفیق الالبالله و علیه توکلت فی مقدمه فی طریق نحویه اوزن قواعد فارسیه
 بیان اولنور معلوم اوله که حروف تهجیدن داخل و لاحق کلمه اولان اصحاب اعمال برظهور
 اب ت ج د ز ش ک م ن و ه ی بوخر فلدن بعض اوائل کلمه داخل و بعض آخرینه
 لاحق اولدقه مریتک غلاری میانته شروع اولندی و من الله الاغانه و التوفیق فی حرف
 الالف فی هنره مفتوحه که لسان عربیه ادات استفهام در فارسیه داخل و لاحق اولدقه

هر محله بر گونه معنای استعمال اول نور ندا تنبیه استفهام استغاثه تثنی استمرار
 تعجب نسبت زائید تعریه توسل ملازمه مقابله مبالغه اتصاف بمعنی واو عطف
 امر وصف ترکیبی اول حرف ندا در که آخر کلمه منادی به لاحق اولور مثالی خواهه حافظ
 بیت خسرو داد کرا بحر کفاشیر دلا * ای جمال تو با نواع هزار زانی * نثر بهض محله اداته
 دخی الحاق اولنوب منادی مخدوف اولور مثالی خواهه حافظ بیت ایار لعل کرده جام زرین
 بخشا بر کسی کش زرباشد * ودخی تنبیه معناسنه اولور کلمه به لاحق اولدقه مثالی بخشا
 کبی وادوات اولنه داخل اولور مثالی حکیم فردوسی بیت ایاشاه مجوه کشور کشای * کراز من
 قترسی بترس از خدای نثر بویته ندا معناسنه فهم اولنور مثال دیگر حکیم فردوسی بیت
 ابرداه دو هفته شد کد خدای * گرفتند هر یک سزاوار جای * داه پرستار معناسنه درودخی
 استفهامیه اولور مثالی شیخ سعدی بیت که سلطان ازین روزه آیا چه خواست * که انظار
 او عید طفلان ماست * نثر * والف مقصود ایلده استعمال اولنور مثالی استاد عنصری
 بیت اگر خیر زود سوی او باه درون * آیا چگونه شود حال عاشق مغبون * ودخی استغاثه
 ونده ایچون ایراد ایدر مثالی شیخ سعدی بیت درد او حسرتا که عنانم زدست رفت *
 دستم نمیرسد که بکیرم عنان دوست * ودخی تثنی معناسنه استعمال اولنور مثالی خواهه
 حافظ بیت آنان که خاک را بنظر کیمیا کنند * آیا بود که کوشه چشمی بیا کنند * ودخی استمرار
 ودوام معناسنه کلور کاهی دعا اولان کلمه نک میانده واقع اولور مثالها شیخ سعدی بیت
 خدایا دشمنش جایی بمیراد * که هیش دوست بر بالین نه شد * مثل دیگر خواهه حافظ بیت
 بماناد دینی که انکور چید * مرزاد پای که درم فشرده * بومعنایه مجد هصار بیت که مادر پیش
 بالای تو میراد * بجز دست تو تابونش مکیراد * وله ایضا بیت بچثمان درد اندام تو چیناد *
 برایت خوشتن را مرده بیناد * ودخی حرف تعجب اولور که ضمه ایله ا ویرایغی بونه دیک
 اولور مثالی استاد مفتح بیت اگر خلقتی ترا باشند جویان * چو با بدت فرو کویند اکویان
 ودخی نسبت معناسن افاده ایدر فارسیه ادات نسبت یا لک حرف یا یله دکل الفله دخی اولد یغین
 متأخرین تحقیق ابلشدر مثالی حکیم اسدی بیت بساز ورمند که افتاده هست * پس
 افتاده رایا وری کرد بخت * بود قیقه دن آگاه اولینلر زورمند الفظی جمع ظن ایدوب زور
 مند اندن مخفف صانور لورودخی بعض کلمه آخرنده زائید واقع او اور اسقاط اولنسه معنای کلمه به
 خلل کلز مثالی شیخ سعدی بیت بکفتمان کلی ناچیز بودم * ولیکن مدتی باکل نشستم * نثر
 بگفته کی الف زائیده قوافی اشعارده چوق واقع اولور انحق رعایت قافیه قصد اولنور مثالی
 مشاکر بخاری بیت باتش درون بر مشال سمندر * همیدون باب اندرون چون نهنگ * مثال
 دیگر استاد دقیق بیت پیاده شود دشمن از اسب دولت * چو کردی بر اسب سعادت سوارا
 بر اسب سعادت سوار و داری * بدست اندرون از سعادت سوارا * نثر * سوار اول ضمه
 فارسیه آتلم معناسنه سوار ثانی کسر له عریب در دست برنج معناسنه و مرقوم الف زائید کاهی
 تحسین لفظ ایچونده ایراد اولنور مثالی حکیم خاقانی بیت بد اسطانیاکور ابودرغ دلا شوی * خوشا
 درویشیا کور ابودرغ تن آسانی نثر سلطانیا و درویشیا ده اولان الف مقحم یعنی زائیده در اما

اما لفظك محسنانند در مثال دیگر حکیم فردوسی بیت پری چهره با سبای وحشیا * که دلها
بمهرت همی غشیا * و دخی تعریه ایچون اولور که شعرای عجم مصادر و افعال او ائله اذخال
ایدر لکلی ممدوده کله مقصود واقع اولور مدخول اولان لفظ اندن عاری اولسه معنایه
خلل کلز مثال ممدوده استاد و دخی بیت چون بکرد پای او از پایدان * آشکو خیده نماند
همچنان * اصلی مشکو خیدن در که سورچک معناسنه مصدر در مثال مقصود استاد لطیفی
بیت ابی جرم را کر کنی ظلم و جور * کند مر ترابی کنه جور دور * دخی توسل در یعنی بعض کلمات
مرکبه بیننده ایراد ایدر لالف ساکنه در سر ابن و سر اپا و سر اسر کی که ایکی معنای کله بی بر کله
ایتمکه وسیله اولور مثالی شیخ سعدی بیت بخدای و بسر پای تو کردوستیست * خبر از
دشمن و اندیشه دشنام نیست * و دخی ملازمه معناسنه کلور واقع اولدوغی محالرده بر نوع
معنا افاده ایدر مثالی کی کله نکه که بری فاعل اوله انکه ترکیب اولنل کله بی کند و کی ایدر اول
الفه ملازمه تعبیر اولور مثالی شیخ نظامی بیت تار سیدند هر دو دوشدوش * به بیابانی
از بحار بجوش * و ملازمه نکه بر معناسی دخی هم فاعل و هم مفعول اولور مثالی شیخ نظامی بیت
در هم آمیختیم خند اخند * من و چون من فسانه کوی چند * یعنی بر یزایله قار شدق کوله در
و کولدون رک و بر معناسی دخی باء الصاق معناسی کیمدر مثالی شیخ نظامی بیت
شهر کرمی سیاستم فرمود * در هلاکم مکوش زود آزود * که معناسی بزود آینه دیمکدر و دخی
نیوشا و کوشا و جویا و پویا و قبیلند که اسم فاعلدر معناسی نیوشنده و کوشنده و جوینده و پوینده در
و دخی مقابله و مساوات معناسن افاده ایدر ایکی کله که بر جنس اوله ارا لینه الف ساکنه کتور و ب
بر کله ایدر لراسر کی مثالی شیخ سعدی بیت جهان کرچه سرا سر لاله زارست * برهنه
پامرو انجا که خارست * و لبالب کی مثالی میرنظمی هروی بیت اشک حسرت دمیدم از دیده
ریزان میشود * چون لبالب باشد اب از کاسه میریزد برون * و دنکادک ورنکارنک و کردا کرد
و بچا بچ و کونا کون جمله مقابله و مساواة معناسنه در و دخی مبالغه اتصاف ایچون صیغه امرک
آخرینه الف ساکنه ایراد ایدر لانا و بینا و شنوا کی که موصوفک صفتن زیاده ایدر و دخی ذکر اولنل
الف ملازمه ایله اسم فاعل اولان کله لک آخرینه برون ساکنه الحاق ایدوب اتصاف لرن مبالغه
ایله زیاده ایدر لر خندان و کریان و تابان کی و دخی صیغه امرک آخرینه که الف ساکنه ایراد اولور
مبالغه اتصاف ایچون لول الفی بعض کله یه دخی الحاق ایدر لده معنای آخر حاصل اولور مثلاً
آمدن صیغه سنک امری که الف ممدوده در برون لفظنه الحاق ایدنجه برون اولور باز دخی
بیله در مثالی شیخ سعدی بیت بازا که در فراق تو چشم امید وار * چون کوش زوزه دار
یا الله اکبرست * و دخی هر صیغه امر مجرد که بعض ترکیب لده صفت استعمال اولور که وصف
ترکیبی دیر لرمثلاً خوش آینه و پنهان و آشکار لفظ لرنده که خوشا و پنهانا و آشکارا دهلک جائز
اوله و دخی واو عطف معناسنه استعمال اولور الف مفتوحه که ادات استفهامیه اوله مضموم
ایدوب بعض ادوات اولنه ادخال ایدر لرمثالی حکیم فردوسی بیت ایبا خلعت خوب باخرمی
برقی همی بر نوشتی دمی * بوالف مضمومه ایله الف تعریه شهنامه ده چوق واقع اولمشدر فارسیه
و سوختای اولنلره معلومدر بعض نسخه لده الف استفهامیه دمنکره و او معدوله یا زک و دخی

و حیل نظر در اول و او خود و خور مشید و اولری کی معدوله اولغه ساقطه التافظ اولوب الف
مضمومه ایله اکتفا و لنور معلوم اوله که ذکر می مرور ایدن ند او تنبیه واستغاثه و تمنی واستفهام
اداتی اولان الفلک معنای بر بر لینه غایت قریب در انجق فرقلری واقع اولد قری علموده هر الف
مدخولنک معناسن افاده ایدد قایق فارسیه ده ممارسی اولنوره ظاهر در و الف زائده و تحسین
و تعریه معنای ریده بر بر لینه قریبدر و کذلک توسل و ملازمه و مقابله الفلرینک دخی معنای
بر بر لینه قریبدر فرقی غایت دقیققدر و الحاصل الف حرفنک دخول و حقوق حالند شمبه لریله
بکرمی معنای ده استعمال اولنور والله سبحانه العایم حرف الباء فی باء مفرده که اوائل
کلماته داخله اوله بواج معنای استعمال اولنور جمله دن * الصاق * مصاحبه * قسم * ظرفیه
تشبیه * زائده * التباس * توسل * تاکید * علت * دخول بمضارع * باء
مفتوحه که بعض ادوات اوایلنه داخله اولور عربیه اولان حروف جان دن باء مکسوس کی در
از جمله بسم الله ده واقعدر فارسیه بنام ایزد دینلور مثالی شیخ سعدی بیت بنام خداوند
جان آفرین * حکیمی سخن در زبان آفرین * حکیم فردوسی دخی بیت بنام خداوند جان
و خرد * کزین برتر اندیشه بر نکذرد * ودخی الصاق ایچون اولور که عربیه کی لام جان کی در
مثالی خواجه حافظ بیت عاشق که شد که یار محالش نظر نکرد * ای خواجه در نیست
و کر نه طیب هست * ودخی مصاحبه که عربیه اولان مع معناسن افاده ایدر خواجه حافظ
بیت ببال و پر مروازن که تیر پرتابی * هوا گرفت زمانی ولی بخاک نشست * ودخی قسم ایچون
ایرادلونور خواجه حافظ بیت بجان یار و بحق قدیم و عهد درست * که مونس دل و جانم
دعای دولت نست * ودخی ظرفیت معناسن افاده ایدر مثالی خواجه سلمان بیت ای
گرمی که بدوران بهار عدلت * در همه روی زمین باد خلا فی نه وزید * ودخی تشبیه ایچون
استعمال اولنور استاد عجمدی بیت رویت بکل و یا صنی باغ نکوید * هر انکه بود راست
قطر است بیند ودخی زائید اولور انجق تحسین لفظ و کاهی ضرورت وزن ایچون
استعمال ایدر مثالی خواجه کمال بیت بطلب یافت نشان از لب شیرین فرهاد * ن سوی
لعل نبردند بحکوه کنان * ودخی التباس یعنی اختلاط معنا سنه کلور اصلی ظرفیتک
بر نو عیدر زیرافی معناسن اولان در لفظیه معناسن زنده قریب اولغه التباس ظاهر اولور انجق
فرق بودر که مذکور بانک افاده ایتد و کی ظرفیتی ترکیب فلانده ایله تعبیر ایدر لشیخ سعدی
بیت بدریادر منافع بشمار ست * و کر خواهی سلامت در کنار ست * و بر یوزنده دیجک
برده بروی زمین دیر لرمثالی میر محمد نظمی بیت نکوم من این نظم از بهر مال * نباشد
به پیش کسی یا مال * مرادم شود یاد کار بهین * پس از من بماند بروی زمین * و کوکد دیجک
یورده با سمان دیر لرمثالی خواجه آصفی بیت مجنون با سمان قری دید و حال کرد * کویا کجای خیمه
لیل خیال کرد * ودخی در معناسن استعمال اولنور عربیه کی فی معناسن افاده ایدر
مثالی استاد رودکی بیت شاهی که پروزر زم از زادی * زین نهد او تیر در پیکان * تا کشته
اواز آن کفن سازد * تا خسته اواز آن کند در مان * یعنی روزر زمه و تیرده دیک اولور مثال
و بکر حکیم فردوسی بیت می لعل کون در بجام بلور * نخورد ند تادر سرافقاد شور * یعنی

یعنی جام بلورده و مثال دیگر شیخ سعدی بیت بشب کفی از جرم کینی فروز * دری بود از روشنائی
 پروز * یعنی کجده ده دیدک دیدک اولور و کاهی هر یکه کی علی معناسن افاده این بر معناسنه ده
 استعمال اولور مثالی طهیر فاریابی بیت توشع عصمی بشب ظلم در تباب * تو ابر سختی
 بر خلق بر مبار * یعنی بر سر خلق بر مبار مثال دیگر تاج ماثربیت کر صاعقه بر سنگ عقی
 کار کراید * تیرش به از ان کار کراید بسپرز * آن تیرنه تیر است عقی نیست که بسته است
 خط اجل و فتح بمنقار بپر * یعنی بر سپر و پر دیمکدر معلوم اوله که بآه مذکورده که ادوات مر قومه
 حصار لینه استعمال اولور بولور دن ماعد اخرف زار و را معنای ریشه دخی کلور بو مذکور در ک
 جمله سی بر لینه قائم مقام اولور هر ری محله کون استعمال اولور دخی جائز در و دخی ادات
 توسل در که مشتق اند بلکه توسل اولور بکن کلمه یه داخل اولور مفسور تافظ اولور مثلاً
 بداند و بدانست کی مثالی استاد لطیفی بیت بدانست کان روح پیغامبر است * که هر تیر
 بدان اندر است * و دخی تا کینه ایچون اولور افعال مستقبلن غیر یه که داخل اوله
 معنای تا کید مراد اولور بشد و بکرد و بدید و بولور مثالی شمس فخری بیت بشد اندران
 شاهد میفروش * بکرد ند مستان ز شوقش خروش * و دخی ادات علتدر اوائل اسمایه
 داخل اوله معنای علت ظاهر اولور مثالی خواجه حافظ بیت آسایش دو کیتی تقصیر این
 دو حرفست * باد و مستان مروت باد شمنان مدارا * و حرف الف که حروف علتدر در لسان
 فارسیه حذفی شایع در اصل یا اولان حرف بنک معناسی بود اما اصل بادن مخفف اولمیان
 باء مفرده نك معنای که مقدم ذکر اولندی عربیه حروف جان دن اولان حرف با که
 الصاق و مصاحبه و قسم و معنی مع و معنی فی که مد لولنک طرفیتن بیان ایدر
 و معنی علی و معنی الی و لام تخصیص معناسنه ده اولور مثالی استاد بیت سنبلستان خطم
 خشک نکشست هنوز * بمن آید که آهوی خطایید همه * و دخی اوائل مضارع داخل
 اولان باء مفرده که مستقبله اختصاصی اولور بداند و بشناسد و بخواند کی اول بانک حرکتی
 مابعدنه تابع اولور مابعدنه اولان حرف مفتوح اولسه و یا خود مکسور اولسه اول بانکیستنه
 دخی مکسور اولور بیاید و برود و بشناسد و بنشیند کی زیر ابو کله لده مفتوح اولوق فصیح
 اولور و اما مابعدی مضموم اولور سه اول بادخی مضموم تافظ اولور بگوید و بجوید و بنماید کی
 اما تعدیه و الصاق ایچون اولان بانی فرق بلکه مفتوح اولسه جایز در معلوم اوله که بآه مذکور
 شعبه لریله اون بش معنایه استعمال اولور بعضی یارینک فرقی غایت دقیق در لکن اهل
 اولانره و اخذ و الله سبحانه الخبیر که حرف التاء فی حرف تا که اصحاب اعمالدند رایکی نوعدر
 یا اوائل کلمه یه داخل اولور یا خود آخر کلمه یه لاحق اولور لکن اول کلمه ده الفله اولمعه محتاجدر
 آخرنده مفرده اولور بر قاج معنایه کلور بولور در * ابتداء غایه * انتهاء غایه * غایت غرض *
 تحذیر * معنی مادام * تعلیل * ادات توقیت * ادات شرط * تعجب * مضاعفه * خطایه *
 ابدال * اول ابتداء غایت ایچون در که عربیه اولان من معناسن افاده ایدر مثالی خواجه
 حافظ بیت تا شدم حلقه بکوش در میخانه عشق * هر دم اید غمی از تو مبارک بادم *
 و دخی انتهاء غایت ایچون عربیه که الی معناسنه استعمال اولور مثالی خواجه حافظ بیت

آنم که بکیم از تنک و تازم شکیب نیست * تانکه و مدینه نکیم حبیب نیست * ودخی غایه
 غرض اولور مثالی حکیم فردوسی بیت بفرمود تار خوش را زین کنند * دم اندردم نای ز رین
 گفتند * ودخی مقام محمد رده صاق دیچک رده ایراد ایدر لرمثالی شیخ سعدی بیت تانکنی
 خدمت سلطان دلیر * تیغ و سنان روید از اندام شیر * ودخی مادام معناسنه کلور مثالی
 مولانا جامی بیت تادر آید بشتر کشته سوار * بود کردون اشتزان کرده قطار * ودخی ادات
 تعلیلدر عریسه کی معناسنه اولور مثالی استاد لطیفی بیت از مهد تابا بعد پیاموز و پاکزی
 تازد حق و خلق جهان معتبرشوی * مصراع ثانیه اولان تا تاء تعلیلدر ودخی توقیت ایچون استعمال
 اولور مثالی کمال اسمعیل بیت تاجها نست صدر عادل باد * فیض جودش چو عدل شامل
 باد * ودخی ادات شرطدر مثالی اهل شیرازی بیت تاپیشان نشود کار بسامان نشود *
 شرط عقاست که تا این نشود آن نشود * ودخی عجب معناسن افاده ایدر مثالی شاهی بیت
 فخل قدت که آب کل و یاسمن بر مخت * تادر کدام آب و هوا حاصل ایدست * مثال دیگر مولانا
 جامی بیت من پس ز انوی غم تیار همزانوی کیست * خاطر من سوی او تا خاطر او سوی
 کیست * ودخی مضاعفه اولور مثلاً بکتاود و تادیر لکاهی آخرینه بریاده زیاده ایدر لرمثالی شیخ
 سعدی بیت پشت دوتای فلك راست شد از خرمی * تا چو تو فرزند زاد مادر ایام را *
 و تاء مفرده که او آخر کلماته لاحقه اولور علامت خطایدر عریسه حروف جلق دن کاف خطاب
 معناسن افاده ایدر مثالی شیخ سعدی بیت خدا یا بران تربت نامدار * بفضلت که باران
 و حجت مبارک * مکرده ان غریب از درت بی نصیب * مبادا که کردی بدرها غریب * مثال دیگر حکیم
 انوری بیت نه منتقم زان که امکان ندارد * چو خلق عدم عدوت انتقامت * تاء مذکور مک
 انواع شعبه لری وارد ماقبلی متحرک و یاساکن اولمق و او آخر اسماده مضاف الیه اولمق و مفعولیت
 معنایینه کلک و او آخر روابطه ماحق اولمق و مفتوح و یا مکسور اولد و غی حاله و زیاده
 حرف علت و ماء علامت واقع اولد قبه نه حال اوزن اولمق و او علامت افصح بودر که ماقبلی متحرک
 تلفظ اولنه مثالی مولانا جامی بیت هر چه فتد سری ازان دردلت * معنی تو کردد ازان حاصلت
 کاهی ضرورت وزن ایچون ماقبلی ساکن اولور مثالی حکیم سنائی بیت علت روز و شب
 خوارست یقین * چون گذشتی نه انت ماند نه این * کاهی اسم آخرینه لاحق اولوب مضاف
 الیه معناسن افاده ایدر مثالی شیخ سعدی بیت جهانت بکام و فلك یارباد * جهان افریت
 نکهد ارباد * و کاهی افعال آخرینه لاحق اولوب مفعولیت معناسن افاده ایدر مثلاً دیدت
 فعل ماضی و بیندت فعل مضارع و دیدمت حال معناسنه اولور مثال اول میر محمد نظمی بیت
 دوش دیدت بار قیاب از دوستان * کچ کله ساغر بکف در بوستان * مثال ثانی و له بیت
 میشود افتاده هر که بیندت * هانی که باشد کویه عاشق بدت * مثال ثالث و له بیت میروم
 هر صبح رویت بینمت * روی تو بادیکران را دیدمت * و کاهی روابطه آخرینه لاحق اولور مثالی
 کمال بخندی بیت تیار رسی کالر و زی * در عمر اکرت نصیب باشد * افصح بودر که ماقبلی
 مفتوح تلفظ اولور مثالی مولانا جامی بیت کرد سرت ابطی و یثربی * خاک درت مشرق
 و مغربی * و کاهی ماقبلی مکسور اولسه ساکن اولور مثالی و له ایضا بیت مخد اولی

اولی و آخریت * متفق باطنی و ظاهری * و اخرنده حرف الف اولان لفظه لاحق اولد قلده
لا بد ساکن تلفظ اول نور مثالی حکیم فردوسی بیت بدین نام چون باز کردی بجای *
یکو تات خوانند بل رهنمای * و الفدن غیری هرنه حرف ساکن واقع اولسه مذکور تادخی ساکن
تلفظ اول نور مثالی مولانا جامی بیت که در زیر پرت پیورده ام * ای اچجه کانت برآورده ام *
و کاهی الف ساکنه دن صکره بریادخی زیاده ایدر لرمثالی استاد لطیفی بیت چون باده شدی
حصای پیران * عامی مشو و منه عصایت * و کاهی مذکور تانک ماقبلنده و او واقع اولسه
بر قاج وجهله تلفظ اول نور مرقوم و او کاهی ساکن اولور مثالی شمس فخری بیت بود پروز و غا
همچو بیکر بهرام * ز تیغ و نیر بماند عدوت در تب و تاب * مثال دیگر شیخ سعدی بیت
کیسوت عنبرینه کردن تمام بود * معشوق خو بروی چه محتاج زبورست * و او مذکور کاهی
مفتوح واقع اولور مثالی لطیفی بیت کان ابروت پیوسته مارا * بتیر غمزه که که مینواز د * کاهی
واودن صکره بریاد زیاده اول نور مثالی و له بیت اگر از کستن چشمت عزیزان عفوها جوید *
چوم مقصود منست از دل نجوم کشت معفویت * ویای مصد ریه واقع اولد قلده بریادخی زیاده
ایدر لرمثالی کمال اسمعیل بیت نکر که دوسنیت راهها چه باشد خود * چو دشمنی ترا دشمنیت
بجان بخیرد * ویای مصد ریه دن اول نون واقع اولسه وصل و اتباعله تلفظ اول نور مثالی
مولانا جامی بیت کوش جهانگاه خدا خوانیت * درج کهر شد ز منحن رانیت * و تاء
مذکور نیک ماقبلنده هاء علامت واقع اولد قلده افصح بودر که اول هادن صکره همزه مفتوحه
مجتلبه زیاده اولنه مثالی خواجوی کرمانی بیت بی خدت نامده میل کل و برک سمنم * تا شدم
بنده ات ازاده سر و پنجم * و کاهی محل اقتضای سیله هاء علامتی حذف ایدوب ماقبلنده اولان
حرف ساکنه وصل ایدر لرمثالی شمس فخری بیت زر و یا قوت و لعل اندر خزینت * نه بیند
روی کیسه تا تنبکو * و کاهی تاء مذکور بی ادات جمع اولان الف و نونله ده استعمال
ایدر لرمثالی کمال اسمعیل بیت طناب عمرتان باد اسلا مت * بهم پیوسته بادا تا قیامت *
مثال دیگر خواجه حافظ بیت عمرتان باد افزون ای ساقیان بزم جم * کرچه جام مانشد
پرمی بدوران شما * و تاء خطابه اصطلاح شعراده اضافت تعبیر ایدر لر و شین ضمیر غائبه
و مع نفس متکلمه دخی اضافت اعتبار ایدر لر و دخی بعض محله تاء مذکور بی داله ابدال ایدوب
کردیت و رفتیت دیجک یرده کردید و رفتید دیر لرخوار زم لغتیدر حضرت مولانا قدس
سره الاعلی گذر کاهت یرینه بر شعرنده گذر کاهد یاز مشر کند و مجموعه لرنده خط شریفی ایلله
مسوده طریقیله یازد قلمین بوقفیر کور و ب نقل ایلدم بی شعر بی دل کرچه گذر کاهد شد *
اوراست نخواهد شد * کر راسنی خواهد شد * ان سرو چمن دارد * معلوم اوله که
حرف تانک شعبه لوله اون الی معناسی و اردر شعبه لرنک فرق دقیقدر فارسیله رسوخ اولنلو
یلور لر والله سبحانه الهادی بی حرف الحیم بی جیم فارسی آخرنده هاء ساکنه ایلله ایکی
معنایه کلور ادات تصغیر و غیر ذوی العقول دن سوالدرو هاء علامتسز دخی ایکی معنایه
استعمال اول نور هاء علامتله تصغیر قصد اولد قلده یا غچه و هند و چه کی مثال اول شیخ سعدی
بیت هر که را با غچه هست بستان ز رود * زانکه مجموع نشسته است پریشان ز رود *

مثال ثانی عماد فقیه بیت خیال خال تو هند و چه حقیقه چشم * سواد خط تو دیباجه
 سفینه دل * و معنای ثانی غیر ذوی العقول بدین سوال در نه دیک معناسنه معنای اول مطلق
 جیم فتحه سیله و ثانی فتحه ایله ده کسره ایله ده تلفظ جائز در هاء علامته کتابت اول نور اما
 تلفظ اول نور و کاهی هاء علامتی حذف ایدوب مابعد نه اولان حرفی ساکن و جیمی اکا وصل ایله
 استعمال ایدر لر چیست کی که اصل چه است در و كذلك چون کی و اوی حذف ایدوب آن
 و این حرفین که الفارین حذف و جیمی ادخال ایدوب چنان و چنین دیر لر اصلی چون آن و چون
 این ایدی و هاء علامتسز او اخر کله ده علامت تعریض در مثلاً بنفشه و شاه تر مظهر زنده هاء
 علامتی حذف و رینه جیم عربی کتور و ب بنفش و شاه تر جیم دیدیلر لکام و شک کله لر نه اولان
 کاف عجمی رینه جیم عربی کتور و ب تعریض ایلوب لحام و بیخ دیدیلر و علی هذا القیاس
 و حرف الدال فی لسان فارسیه دال مهمله ایله ذال معجه نک غرقه دقیق در قاعده بود که
 هر کله آخر نه مضارع علامتی اولان دال مهمله دن غیری دال واقع اولسه ماقبل حرف صحیح
 و ساکن ایسه دال مهمله در کرد و مرد و سمند و نوند و پسند کی و دخی اگر ماقبل نه
 حرف علت واقع اولسه یعنی الف و و او و یا حرف لر دن بری اولسه ذال معجه در نه کم افسح
 المتکلمین خواه مجود این عین بقاعده بی بر قطعه ایله بیان ایشدر و قطعه بی در زبان فارسی
 فرق میان دال و ذال * یادگیر از من که این نزد افاضل مبهم است * پیش از و در لفظ مفرد که صحیح
 و ساکنست * دال خوان آنرا و یاق جمله ذال معجه است * و شعرای عجمک استاد عالیهائی
 مولانا ظهیر فاریابی بوقطعه عربیه ایله بیان ایشدر و قطعه بی حفظوا الفرق بین دال و ذال
 فهو رکن بالفارسیه معظم * کل ماقبله سکون بلا وای * فهو دال و غیره ذال معجم * لفظ وای
 حروف علتند و شهاب الدین احمد حکیم کرمانی مثالیله واضح نظم ایشدر و قطعه بی هر کجا
 ماقبل وی جز حرف علت ساکنست * همچو مرد و کرد و سرد و برد آنرا دال خوان * هر کجا ماقبل
 وی ساکن بحر حرف علت است * همچو یاد و بیند و بود و بازه آنرا ذال خوان * مذکور قطعه زده
 ماقبل ساکن و صحیح اولان کله لر دال مهمله و حروف علت اولان لر ذال معجه به مخصوص
 ایشدر اما حروف متحرکی ذکر ایتما مشار بوقطه رجه حروف علت واقع اولنر ذال معجه
 اولور و مابقی اگر ساکن و اگر متحرک دال مهمله اولق اقتضای ایدر اما اصح بودر که ذال معجه بوزبان
 تراکت بیانده اولیه زیرا استادان مدققین و کاملان محققین شعر لر نه دال و ذال فرق
 رعایت ایتما مشار در و دخی دال ساکنه که افعال آخرینه لاحق اوله علامت فعل مضارع اولور دانند
 و شناسند * و گوید * و خواند * کی و اگر کله ده فعل مضارع اولنه حرف می و یا خود همی داخل
 اوله صیغه حال اولور میداند و میشناسد و میداند و می شناسد کی و اگر مجرد
 صیغه اولسه یا خود یا مضارع داخل اولسه صیغه مستقبل اولور بداند و بشناسد کی بوفتک
 احباب و قوف لر دن بعضیلری می لفظی حال و همی لفظی مستقبلیه استعمال ایشدر لر لکن
 قاعده کلیه دکلر و فعل مضارع جمعنه دالک ماقبله نون کتور و ب جمع او قور لر مثلاً دانند
 و شناسند کی و دالک مابعد نه هاء علامت کتور لر اسم فاعل صیغه سی اولور دانند و شناسند
 کی و الله سبحانه الوهاب و حرف الزاء بی حرف زله معجه مفرد که اوائل کلماته داخل اوله لسان

لسان عربیه اولان من وعن معنایین افاده ایدرگاهی الف دخولیه از دیر لوگاهی در معناسنه که
ظرفیت معناسن افاده ایدر واقع اولدینی کلمه نك حرف اولی ساکن اولور اکثر حروف علت ایله
مناسبتی وارد زان و زین و زوکی و مابعدی حرف صحیح اولدقده مثالی شیخ سعدی بیت
اکر روزی بدانش بر فزودی * ز نادان تنک روزی ترنبودی * توف حرف مصدر
مزبور حرف زالا بد مابعدنه تابع اولور حرکات ثلاثه مثال فقه شیخ سعدی بیت
زانکه که تراب من مسکین نظراست * آثارم از آفتاب مشهور ترست * مثال کسره مولانا
جای نبیت زان نسزد تهمت این درج را * زین ز سر دظلمت این برج را * مثال ضمه ایضاً
بیت اربعین است که درهای فتوح * زو کسادست بخلو تکه روح * وگاهی کافر رابطه
الحاق اولور که حرف که در هاء علامتن حذف ایدوب زانی الحاق و کافه فقه و یروب کز دیر
والله اعلم بحرف الشین ی حرف شین معجه که کلمات آخریه لاحقه اولور ایکی قسمدر
بر قسمی ضمیر غایب و بر قسمی علامت اسم مصدر در و قسم اول دخی ایکی نوع در شوندن
حالی دکلدر که یا اسمه لاحق اوله و یا فعله لاحق اوله اسمه لاحق اولدقده ضمیر غایب اولوب
مضاف الیه معناسن افاده ایدر مثالی میرنظمی بیت ز روی ان ملک بچه منور شد بدستانش
بهشت عدن باشد وقت رفتن باغ و بستانش * واکر فعله لاحق اولور صه مفعولیت
معناسن افاده ایدر دیدش و شنیدش و غیرهما کی مثالی شاعر بیت باز آمد آن معی کندیدش
فکله بخواب * آورد آتشی که نمید ۲۴ آب * بویکی معنا دخی ظهیرک بویقتنه واقع در
بیت دادیم دل بدست تودرپا میفکنش * غافل مشوز ناله و زاری و شنونش *
بوشینک اتصالی احوالی تاء خطایه نك اتصالی حالی کیدر و قسم ثانی که علامت اسم
مصدر در امر مجر دصیغه سنه ماحق اولور دانش و بخشایش و ستایش و خورش و پوشش
کی که اصلاری دان و بخشاوستای و خور و پوش ایدی مذکور ایکی قسم شینک علامتاری
وجه خصایصاری اولدر که ضمیر غایب و مفعولیت معناسنه اولان شینک لایده ماقبل مفتوح
اولور و علامت اسم مصدر اولان شینک لایده ماقبل مکسور اولور نته کیم مثال لرندن ظاهر
اولور و گاهی قسم اول اولان شینک ماقبل مفتوح ایکن ضرورت حالته ساکن ایدر لرنته کیم
بویقتنه واقع در شیخ سعدی بیت هر که مزد وع خود بخورد دخی * وقت خرمنش خورسته
باید چید * و دخی ضمیر غایب شینی اسمه لاحق اولوب جمله استعمال اولنق لا زم کلد که
ایکی نوع جمعه الحاق اولنور بری ها و الف جمع صورتی اوله ایکی وجهله اولور بری اسم جمع
حالی اوزن الحاق اولنور دلهاش و جهانهاش کی و بروجهی دخی شینک ماقبلنه بریا کتور و
دلهاش و جهانهاش دیر لور بر جمع دخی الف و نونه اولور ماقبلنه فقه و یروب اسباننش و کواننش
دیر لرا کرمزور شینک ماقبلنه و او واقع اولسه اوج وجه جائز اولور ساکن تلفظ ایتک
اولور کیسوش کی و متحرک تلفظ ایتک اولور کیسوش کی و یای مفتوحه ایله کیسوش
کی واکر حرف یا واقع اوله انده دخی اوج وجه جائز اولور مثلاً دوستیش کی یا حرفی ساکن ایتک
دوستیش کی یا یی مفتوح ایتک دوستیش کی ویر یاد نخیز یاده ایتک دوستیش کی
واکر کلمه نك آخر نه هاء علامت اولان لفظه لاحق اولسه میانلرینه الف مجتلبه زیاده ایدوب

بنده اش و جامه اش دیرلر و گاهی اولور که هاء علامتی ساقط اللفظ ایدوب متصل ایدر لر
خرینه اش لفظنه خزینهش دیرلر و مزبور شین بر نوع جمعه دخی داخل اولور ادات جعدن
اول کتوریلوب سرمشان و دلشان و جانشان دیرلر و الله اعلم بحقیقه الامور فی حرف الکافی
کاف عربیه و اخر اسمایه لاحقه اولدقه ادات تصغیر در اول اسمک آخری ساکن ایسه
مفتوح ایدوب مابعدنه کاف عربیه ساکنه الحاق ایدر لر مردکوزنک و طفلاک کی مثالی شیخ
سعدی بیت برو تا ز خوانت نصیبی دهند * که فرزند کانت بعضی درند * بیندیش ازان
طفلاک بی پدر * و زاه دل دردمندش حذر * و گاهی تاء خطابک اولنه کاف تصغیر کتور لر
مثالی شیخ سعدی بیت قربانکت شوم پدرت را بزن بکنش * عیسی مریمی تو پدر را چه
میکنی * و شول اسمک آخرنده که هاء علامت اوله اول هائی یایه قلب و حرکدسن مفتوحه ایدوب
کاف تصغیر الحاق ایدر لر مثلاً خواجه نک تصغیرنده خواجیک و بنده نک تصغیرنده
بندیک دیرلر و گاه اولور که کاف تصغیر آخرینه یای خطاییه و یای وصفیه الحاق ایدر لر
و یای وحدتله دخی استعمال ایدر لر مثاللری منلا غریبی فی نظم فی کشتم خراب و شیفته
خرد سالکی * قدش نهالکی چه نازک نهالکی * جون آفتاب کشته جهانسوز رنگکش
هر سویر آفتاب زابر و هلالکی * شیرینی شکر لبکی شوخ چشمکی * مهر و یکی برو بکنش
از مشک خالکی * و دخی حرف که کاف عربیه نک کسره سیله و هاء علامت ایله ادات رابطه در
ماقبلنی مابعدنه ارتباط ایچون ایراد ایدر لر اگر چه مثاله حاجت یوق لکن چونکه هر سوزه
پر شاهد التزام اولندی بریت تحریرندن استنکاف اولندی استاد لطیفی بیت جوهرم کهنه
خویشتمن بایم * عرضمنه بد بکری پایی * و کاف مزبور کاهی ادات اسم استعمال اولنوب
ذوی العقول ذاتنه دلالت ایدر عربیه فتح میله من هو معناسنه ترکیده کیم دیرلر مثالی لطیفی
بیت هر که درینش آیدش بر میچهد ندان زند * هر که در پس میرود می پاید و ندان
کند * و مذکور که کاهی ادات تعلیل اولور عربیه کی معناسن افاده ایدر فی حرف المیم
حرف می ایکی نوع استعمال اولنور بر نوعی اوائل افعاله ادخال اولنوب مفتوح تلفظ اولنور
عربیه کی لامعناسنه علامت نهی درمکو و مخوان و مخور و مروکی و بر نوعی او اخر کلماته لاحق
اولوب ساکن تلفظ اولنور ضمیر متکلم در دانستم و امو ختم و کفتم کی و گاهی بوضمیر متکلم مفرک واقع
اولور من و مرا معنا لرنه مثالی شیخ سعدی از بوستان بیت تو مولای مردان اتا خاک و یوم *
بر انک ختم خاطر از شام و روم * چو مولام خوانند صدر کبیر * نمایند مردم بحشتم حقیر * و له از
کاستان بیت کفتم که کلی بچینم از باغ * کل دیدم و مست شد بسویی * یعنی مست شدم حکیم
انوری بیت جستم ز جای و پیش دویدم سلام کرد * و آوردش چو تنک شکر تنک در کنار *
للقصه باز کستم و آمد بجان زود * در باز کرد و باز بیست در پس استوار * یعنی آمدم و در باز کردم
و باز بستم ظمیر فارابی بیت سفر کریدم و بشکست عهد و قربی را * مکر مجله بینم جمال
سلی را * حله نام قبیله در خواجه حافظ بیت کل در بروی در کف و معشوقه بکامست *
سلطان جهانم بچنین روز غلامست * یعنی کل در برموی در کفم و جمع مراد اولند قدنه سن متکلم
مع الغیر معناسنه مذکور میم ساکن اولنه بر یا زیاده ایدوب میدایم و می شناسیم و میگویم دیرلر

۹ دیر لر حرف النون فی نون مفتوحه که اوائل کلماته داخل اوله عزیزیه کی حرف ما کی
 معنای ذی افاده ایدر کلمه یه متصل کتابت اولنور افعال و مصادر واسم فاعل واسم مفعول
 صیغه لرنه مثلا نداند و ندانست و ندانستن و ندانسته و نداننده کی و ذی ذوات و سلب
 صفات متعلقه قصد اولند قدهاء علامتله منفصل کتابت اولنور واسماء جامده واسماء
 معمار و اسم زمان واسم مکان و مبالغه صیغه لرنه واسم فاعل که مفعولنه متعلق اوله انک نفی
 و سلبی قصد اولند قده و قس علی هذا الباقی استاد لطیفی بیت جبری نه حیدری ونه دانا و کاملی
 دانسته کلی ونه دانسته دلی * و دخی نا حرفی نون والفله در عزیزیه لیس معناسنه در ترکیه
 دکل دیدگری در بودخی ادا ت نفی اولوب بونکله توصیف قصد ایدر لر مثلاً ناینا کی کوریچی
 دکل دیمک او اور و ادا ت افعاله ده داخل اولور نادان و نا شناس کی و اسمایه ده داخل اولور
 ناسرد و نا کس کی و دخی نون ساکنه که فعل ماضی آخینه لاحق اوله علامت مصدر در
 تفصیل احوالی مصادر بیانده ذکر اولنور انشاء الله تعالی فی حرف الواو فی واو مفتوحه که
 عزیزیه حرف عطف در فارسیده دخی حرف عطف اولور بین الکلمتین واقع اولوب کلمه اخرا بی
 کلمه اولی یه عطف ایتد که لابد مضموم تلفظ اولنور بعض محله معطوف علیهمک ضمه سیله
 اکتفا اولنوب بلکه واو تلفظ اولتماز و الفدن یا خود یادن صکره واقع اولد قده و اوک اشتباعی
 ظاهر اولور مثالی واحد من الشعر بیت پارسا ورنه و صوفی و ظریف * و صفهای
 من شده در وقتها * و کاهی ضرورت وزن ایله همان آخر معطوف علیهمک ضمه سنه اشتباع
 وروب و او ای ساکن ایدر لر مثالی همام نیری بی بیت بر سر و چشم من گذر کن تا * جویباری
 بکل بیارایی * و کاهی ضرورت محل ایچون و او مفتوح تلفظ اولنور مثالی مولا ناساهی
 بیت ما بکدل و بکروی چنین وان کل رعنا * افسوس که از هر طرفی روی دکر داشت * و کاهی
 و او ساکنه آخر کلمه ده اشتباع ایله تلفظ اولنور یو حالت اکثر قوافی ده واقع اولور مثالی حکیم
 فردوسی بیت پیاموخته کرشی و جادونی * ندانسته چنینی و هم یلماونی * و اکروا و ساکنه کلمه نک
 آخینه لاحق اولوب ما قبلنک حرکتی و او جنسدن اولور سه خراسانیلر قتنده ادا ت تصغیر اولور
 فی و دخی معلوم اوله که فارسیده و او معروفه و او مجهوله وارد بو تعبیر حرف یای تحتانیه دخی
 استعمال اولنور و او معروفه اولد رکده ما قبلنک اولان حرف مضمومه اولوب ضمه یه اشتباع ایله
 حرکت ویریه و او مجهوله ما قبلنک اولان حرف ینه مضمومه اولوب ضمه سنه زیاده اشتباع
 ویرلیوب تخفیفاً تلفظ اولنه کذلک حرف یانک ما قبلنک اولان حرف مکسونه اولوب کسریه
 اشتباعی ظاهر اوله یای معروفه دیر لر تخفیفاً تلفظ اولنان یایه یای مجهوله دیر لر والله العالم
 فی حرف الهاء فی حرف ها که آخر کلمه یه لاحق اولور بر قاج معنایه کلور لیاقت * مقدار زمان *
 بمعنی راتبه * هاء اصلی * هاء علامت * اولالیاقت و نسبت معناسن افاده ایدر شمس فخری
 بیت شاه فرزانه شیخ ابواسحق * که همه کاراوست مردانه * و دخی مقدار زمان معناسنه
 و قدر و مرتبه ده دخی استعمال اولنور خواه حافظ بیت می دو ساله و محبوب چارده ساله *
 همین بسست مرا صحبت صغیر و کبیر * و دخی راتبه هر روزه یعنی وظیفه و حساب همه عمره معناسنه
 خواه سلمان بیت کرچه کوی تو کند کعبه همه عمره طواف * بیش روی تو برو قبله همه روزه

نماز * مثال دیگر وله بیت ای باز کشته از سفر کعبه مر حبا * از حج تست کعبه همه عمره
باصفا * ودخی های اصلی در که جمیع حالاته ها تلفظ اول نور کره و همزه کبی و بر نوعی ده هاء
علامت در که کتابت اول نور تلفظ اول نماز انجق ماقبله فتحه سن محافظه ایدر کربه و بند کبی
ینه ها صورت سنده یازیلور مثالی محمد صوفی * رباعیه * در هر مجلس چو کارزار آکنده شدی *
با هر خس و خار در شکر خنده شدی * با مشرب هر که هست سازنده شدی * حاصل که
چو آفتاب تابنده شدی * ودخی حالت توصیفده و حالت اضافتده ینه ها صورت سنده یازیلور
اما یا کبی او قنور نهایت اوز رینه بر همزه یازیلور مثلاً شهنزاده جوانخت و نوباوه باغ مکرمت کبی
والف و نون جمع اولند قن و یای مصد ریه الحاق اولند قن کاف فارسیله توسل اول نور شهنزادگان
و بندگان کبی لسان عربده آخرنده هاء ثانیث اولان اسم فارسیه نقل اولند قن بوقبیلدن
او اور غمزه و همزه کبی و یا خود تایی اصلی کبی تلفظ اول نور اوزون تایی یازیلور دولت و سعادت کبی و کاه
اولور که هاء علامت محاذ استده ضرورت وزن ایچون حرف ساکنه احتیاج واقع اولور
اول وقت صریح ها تلفظ اولنق قییدر افصح بودر که فتحه یی سلکه ر ک تلفظ اولند شویله که
نه صریح ها اوله نه صحیح الف و ه مثالی استاد لطیفی بیت ای شاه ستمگر وی دلبر زهده رعنا *
تاکی دل بیجان باشد بفرقت خون حرف الیاء حرف یا که آخر کلمه یه الحاق اول نور
ایکی جنسدر بر جنسی حروف معانی دندر و بر جنسی حروف مبانی دندر حروف معانی
اول حرف در که بسایط کلماتک ترکیبندن دکلدر وضعده و دلالتده غیره تبعیتلری یوقدر بلکه
مستقل وضعلری و دلالتلری وار در آخر کلمه یه لاحق اولند قن متعدد معنای اولور ایکی
نوعدر بری اسم مصطلح در که مستقل وضعی و دلالتی و مستقل مدلولی وار در یای خطاییه کبی
و بر نوعی دخی حرف مصطلح در که مستقل وضعی و دلالتی و اما مستقل مدلولی یوقدر بلکه
مدلولی غیره مدلولی ضمننده ملحوظ اولور یای وصفیه کبی اصول یای معانی بو ندر در
یای خطاییه نک درت شعبه سی وار در یای استقهامیه و یای وصفیه و یای نسبت بویای
نوعدر و یای تخصیص و یای مصد ریه ایکی نوعدر یای تنکیر و یای فعل ماضی و یای وحدتک
بر شعبه سی وار در یای زائیده یا اصحاب اعمال اولان یا لایله یای مبانی اصول و فروعلریله
اونیدی نوع اولور اولای خطاییه که لسان عربده اولان ضمیر متصل مرفوع معناسنده در
مثلاً عرب طور دك و اور دك دیمکه قمت و ضربت دیر عجم ایستادی وز دی دیر بویای بحمی
اول تایی عربیستک فایده سن اظم را یدرنه کیم تأکید ایچون ضمیر متصل ایله ضمیر متصلی جمع
ایده و بانت ضربت دیر عجم توز دی دیر وانت فعلث دیدن کارینه عجم تو کردی دیر بنه کیم
بویته و اقندر حکیم فردوسی بیت تو کردی و دارستم داستان * و کرنه خری بودر
سیستان * و یای مذکورک شعبه لری که جمله خصایصندن در اواخر کلماته لاحق او اور کرک
اسم و کرک فعل و کرک مضارع اولسون مثلاً چونی و کردی و میکنی دیر لر یعنی نجه سن
و اشدکی و ایدر میسن دیمک اولور مثال اول محمد صوفی رباعیه ای دوست که گفته
محمد چونی * عیشت بادا همیشه در افزونی * ایستاده بزیر آسمان چون آنم * کایستاده
بزرگدار باشد خونی * مثال ثانی وله رباعیه ای آنکه مرا بدح افزون کردی * وز

وز دایره شپهر بیرون گردی * همکاری ما از دپیچون کر دی * کر نیست مرا تو هست
 اکنون کردی * ودخی میان خطاب ایدوب سن سن دیه جگ یرده تویی دیرلر مثالی حکیم سنایی
 بیت چه کنم دخت تویی و دویی * چو یقین شد که من منم تو تویی * و مذکور حرف یا فعل
 مضارع داخل اولدقه کله ترخیم اولنور یعنی علامت فعل مضارع اولان دال کله دن
 اسقاط اولنوب یرینه حرف یا لاحق اولور فارسیه رسوخ و تمام و قوفی اولیا نلر مذکور
 حرف یایی صیغه امر که مدخولی قیاس ایدرلر وی لفظی که مضارع داخل اولور
 مشترک در حال ایله مستقبل میانه اما اصح بود که صیغه حاله مخصوصه زیر اکتب
 قهقهیه ده مسطور در که اگر شاهد شهادت تنه کوای میدم دیرسه شهادتی مقبوله در
 اگر کوای دم دیرسه مقبوله اولنر زیر شهادت ایتیمکه وعدا یش اولور بونن ظاهر در که
 حاله مخصوص اوله و کاهی مذکور یا نک کله یه خوقی رابطه واسطه سیله اولور مثلا کردنی
 و دادنی دیرلر یعنی سن ایتیمش سن و سن و یرمش سن دیمکه ادا ت رابطه در کله
 مذکور یه ماحق اولغله معناسن تغییر ایتیمش در اول حالت مراد اولندقه همزه اسقاط
 اولنور و کاه اصل اوزن ساکن قومق جائز در مثال اول استاد لطیفی بیت اختیار عشق
 بر کل مهتر است * سر نهادن اندرین ره سرور است * مثال ثانی حضرت مولانا بیت
 اهل عرفان زاد و دین دوری است * این دویی اندر تواز مستوری است * و دخی یای
 استفهامی در که ادا ت استفهام عزیمه در اما ترکیه اولان آخر کله ده کی می که کوردکی
 بیلدکی ترکیه استفهامی در لکن فارسیه استفهام ایچون مستقل موضوع ادا ت یوقدر
 انحق کله اولنه داخل اولان الفک محله معناسی استفهام مراد اولنور و پردخی کله آخر نه
 ماحق اولان یای خطایه بعینها محله مقام استفهام استعمال اولنور اول معنی ایسه قرینه
 حالیه ایله فهم اولنور مثلاً شنیدی ویدی دیرلر سوال رنگنه اشتدکی و کوردکی دیمکه
 مثالی استاد لطیفی بیت دیدی که چه کرد اشرف خر * او مظهر بردو جانی یک زر * و دخی
 یای وصفیه در معنای توصیف افاده ایدر وصف ایله توصیف از اسنده بر نسبت غیر مستقله دن
 عبارت تدریعنی ماحق اولدوخی کله نک مدلول و صفیسی اولان موصوفت حالی انکه قائم
 اولور و اکا دالت ایدر اول کله کرک مرکب اولسون زر کرکی کرکسه بسیط جامد اولسون سرد
 کی کرکسه بسیط مشتق اولسون شکبیا کی افاده توصیف قصد اولندقه اول کله لک آخر لینه
 حرف یا زیاده اولنوب زر کری و سردی و شکبیا یی دینلور مثالی وقوعی نبرزی بیت بوده
 ام از تاب عشقت همچو زکامل عیار * اوبد اند قدر زر را هر که باشد زر کری * میر محمد حسن
 قطبی بیت چنان ز سردی دی کشته آه در دل تنک * چوسنج از دهنم لعلکون برون آید *
 میرزا قلی بیگ بیت فراق میکشد و این زمان میکوید * سزای انکه کند تکیه
 بر شکبیا یی * بوو صفیت ایچون اولان یا کاه اولور که خدق اولنوب مدخولی اولان کله
 کسره ایله تلفظ اولنور مثلاً نیکی دیه جگ یرده نیک ایله اکتفا اولنور مولانا کاتبی بیت دشمن
 چه غم که نیک کدایان اونکت * کویند در عقب بدی میریاد شاه * و بدی دیه جگ یرده بد
 ایله ادا ایدرلر مولانا کاتبی بیت بدمن دائما اندیشه داری * نه نیکست ایچنین نیکو بیندیش

و خوزی دیه جگ یرده خوز ز دیمک ایله معنی تمام اولور مولانا کاتبی بیت تیغت نکرده
 میل بخوزیز کاتبی * آخر چه کرده ام که چنین زار می کشی * بویانک بر نوعنه یای مصد ریه
 دیر لر مصد ن مخصوص اولان یادن غیر یرده که حالت توصیفده وصف کله ایتدوکی کی حالت
 اضافه دخی اول عملی ایدر مثلا سروری کرد و جوهری بودد یرلکه معناسی سرور لک ایتدی
 و جواهری ایدی دیمک اولور مثالی طالع آملی بیت ان کور باطنان نشناسند از سفال *
 یا آنکه خویش راهمه گیرند جوهری * و دخی یای نسبت در که لاحق اولدوغی کله ناک
 مد لولنه نسبت معناسن افاده ایدر و مد لولنک مجموعندین وصف نسبی حاصل اولور
 مثلا عربی کی که عرب طائفه سنه منسوب و عجمی که ولایت عجمه منسوب دیمک اولور
 مثالی نعت شریفده مولانا جامی بیت قہم رازش نکم او عربی من عجمی * لاف مهرش
 چه زم او قرشی من جمشی * و نسبت دخی ایکی نوعدیری نسبت لازمه در که متغیر و متبدل اولماز
 و بریده غیر لازمه در که متغیر و متبدل اولور مثلا زبان تازی دیر لر انده اولان یا نسبت
 لازمه غیر مطلقه در و بعض کسینہ ایچون کتابی دیر لر انده اولان یا غیر لازمه در که کتب سماویہ دن
 غیر یہدہ انتقال جائز در که اول کتابی نیک کتایہ نسبی غیر لازمه در و فارسی و دردی و پہلوی
 دیر لر فارسیہ و دن و پہلوی منسوب دیمک مصری و شامی و رومی کی و کاه اولور که
 مذکور یای نسبینک تا کید نسبت ایچون آخرینہ بر نون زیادہ ایدوب مشکین و سنکین کی
 او مقولہ نسبت ایکی حالی وار دیری بوکے نسبت ایچون اولان یا منسوب الیہک مادہ
 وجودینی بیان ایچون اولور مثلا توجدن دوزلش نسبتہ یہ روین و طاشدن دوزلشہ
 سنکین و دموردن پاپلشہ آہنیش دیر لری دخی بوکے منسوب الیہک بعض اوصافی بیان
 ایچون اولور مثلا رنگی بیان مراد اولنہ مشک رنگندہ اولانہ مشکین دیر لر خواجہ سلمان
 مصرع * مہ تابان ماد ایدوب مشکین بدوشش * قرمری کله کل آتشین دیر لر مولانا هاتمی بیت
 از آتش تب چو عارضش سوخت * همچون کل آتشین برا فروخت * کاه اولور که تا کید
 نسبت ایچون اولان نوندن مقدم رالف زیادہ ایدر لر مثلا دیار پہلویہ نسبت اولندقدہ پہلوانی
 دیر لر اول دیان منسوب اولان لسان مراد اولور شاعر دیمشدر بیت کشادہ زبان و جوانیست
 هست * سخن گفتنی پہلوانیست هست * کاه اولور که الف و نون نصیکرہ یادن بدل بر هاء نسبت
 زیادہ ایدر لر مثلا ملوکانہ و عارفانہ دیر لر کاه اولور برگف فارسی زیادہ ایدر لر که اودہ نسبتہ
 زیادہ اولنہ کلشدر مثلا جدا کانه دیر لر جدا یہ نسبتہ شیخ نظامی * مصرع * جدا کله در
 حرفی یکفنی * کاه اولور که بوکافی یا یلہ دہ جمع ایدوب زند کانی و سنہ کانی دیر لر کاه اولور که بوکافی
 یادن صکرہ کتورب نزدیک و تاریک و یاریک دخی اولیلہ در کاه اولور که انجق کافی کتور زر کر دکان
 کی کود کاندہ اولیلہ در کر دہ نسبی وار دیر الف و نون تا کید نسبت ایچون اولدوغی کی کاه اولور که
 معنای ظریفیت افادہ ایدر مثلا بامد اددہ دیہ جگ یردہ بامد اددان دیر لر مولانا جامی بیت بد بکر
 در زیوسف بامد اددان * کہ شد دلہا ز فیض صبح شادان * و نو بہار دہ دیہ جگ یردہ نو بہاران دیر لر
 مولانا جامی بیت نو بہاران خلیفہ بغداد * بزم عشرت بطرف دجلہ نہاد * صبحکاهان دخی
 بویلہ در ولہ ایضا بیت چو شد تارنج مشرق صبحکاهان * چو سیت سیخ چون سیت صفاہان

صفاهان * ودخی مذکور یا کاه اولور که تخصیص ایچون استعمال اولنور و خصوصیتی احد ضدینی ۱۱
آخره تخصیص ایچون استعمال طریقه له استعمال ایدر لر مثلا انکشتی دیر لر آخرنده اولان
یا خصوصیه در پرمق که انکشت در یوزک اکا مخصوص اولقله انکشتی دیر لر اول خصوصیتی
ئا کبد ایچون یاد نصیحه نون زیاده ایدوب انکشتین دیدیلر ودخی مذکور یا آخر مصدنه ده لاحق
اولوب تهینه واستعداده معناسن افاده ایدر مثلا کفتی و خوردنی دیر لر سویایه جنگ و ییه جنگ
دیمک اولور مراد سوبلکه لایق سوز و یکه حاضر نشن طعام در و اولمکه مستحق آدمه
کشتی دیر لر ته کم بویتله واقعه رسیفی بحاری بیت شمع در مجلس اگر با تودم از نورزند * کشتی
سوختنی باشد و آوختی * و کیده جنگ نسنه یه رفتی دیر لر مثالی بیت چوتوان رفتی را داشت
حربند * کره بستن بموران در شکم چند * و کاه اولور که لیاقت معناسنده استعمال ایدر لر
مثلا آوردنی دیر لر پیشکش مراد اولنور کتورمکه لایق نسنه دیمک اولور ته کم
مولاهاتی بیت ز آوردنهای شاهانه نیز * دران عرضکه بر دبسیار چیز * تهینه معناسنه
اولان یا یله بویانک فرقی غایت دقیقدر کتیمیه مذکور یا دخی کاهی مجرد تنکیر ایچون استعمال
اولنور تنکیر قصد اولند قله مصادیق الحاق ایدر لر شمس فخری * نظم * من سرکشته کشم
هر دیاری * ندیدم مثل خسرو شهر یاری * جمال الدین ابواسحق که اورا * نباستد روز بزم و رزم
یاری * بویانک یای وحدتله معنای غایت قریبدر فرقی دقیقدر رسوخ نامی اولان ییلور
ودخی فعل ماضی آخرینه مالحق اولور که حکایت حال ماضی معناسن افاده ایدر و یا خود
متعلق قرینک حالتیه تصدیق قصد ایدوب استعمال ایدر لر شاه ناصر خسرو * نظم * من ز دست
این حزان آخر میغان بر شدم * ورنه هرگز آدمی دیدی که او عنقاسی * پشت این مشمت
مقلد خم که کردی در سجود * ورنه در جنت امید قلبیه و حلوائسی * نثر * و کاهی حکایت
مال ماضی قصد اولند قله فعل آخرینه دخی لاحق اولور مثالی استاد فرخی بیت کر پذیرفتی
نکارا خویش قربان کردمی * کر قبول آمدی ترک سرو جان کردمی * ودخی یای مذکور
اسما و افعال آخر لینه لاحق اولوب معنای وحدت افاده ایدر یعنی مدخولنک مدلولندن
معنای وحدت ظاهر اولور بو حالت اکثر اسماده استعمال اولنور مثالی شیخ سعدی بیت
ظالمی را خفته دیدم نمرور * کفتم این فتنه است خوابش برده به * دیگر لطیفی بیت
پادشاهی را شدم بنده کنون * کافل عالم تابع فرمان اوست * ودخی کاهی اشباع حروف
ایچون بر یا زیاده یا زلر اما کلمه ده معناسنک اشتراکی یوقدر یعنی معنای کلمه یه افاده سی
اولم یوب انحق ماقبلنده اولان کلمه نك آخر حرفی اشباع ایدر اکایا ی زائده دیر لر مثالی بیت
اگر بشمه لطفش شروع شرح افتد * هزار خامه و کاغذ وفای آن نکند * بودخی معلوم اولاکه
کیانی و خسروانیده اولان یا لر مثالی یا حرفی دخی بر نوع نسبتدر اما الف و نون جمع ایچون دکلدر
بلکه اول حرف لک زیاده سی قاعده لسان عربدر که اول قاعده اوزن تعبیرات نسبتدر مثلا
اسکندرانی دیر لر اسکنندن منسوب دیمکدر ودخی بر حالت وارد در قرینه سابقه یا یله صکره کلان
حرف یا کلمه دن ساقط اولور مثالی حکیم انوری بیت تاروی بخرامان * آوردی و ماند
خطارا * یعنی ماندی و جنس یا نك بری دخی مبانی اولدوغی حرف یای میانینک اولند مذکر

اولن شیدی حروف مبانی شول حرفلدر که بساط کلمات که وسائط حروف معانید در انلردن مرکب اولور مثلا بنای و سرای و جای و کبی که ترکیبی اول اادات ایله صورت ترکیب بولور اول یاره مستقل وضع و دلالت اولنریلکه موضوع اولان لفظک و لفظ دالک جزوئی واقع اولوریای فی وکی و بی دخی اول قبیلند در حروف عوامل که اول مجتهد ذکر اولن شیدی اون ایکی حرف علی قدر الامکن تفصیل و بیان اولندی بعد ذلک قواعد آخری بمانه شروع اولندی والله المستعان ^۱ قاعده اشتقاق فی معلوم اوله که ارباب لغت قنند زبان فارسیه اصل مشتق منه فعل ماضی در ماضینک آخر حرفی ایکی حالدن خالی دکلدر یا تاء ساکنه اولور دانست و شناخت و اموخت و گفت و کذشت و رفت کبی و یا خود دال ساکنه اولور آمد و رسید و خواند و کرد و خورد کبی کله نك آخر حرفه فتحه و یروب آخرینه نون ساکنه کتور لر مصدر اولور دانستن و شناختن و آموختن کبی و قس علیه الباقی و دخی آمدن و کردن و الباقی مثلها و اگر یونون ساکنه دن صکره بریای ساکنه زیاده ایدر ایسه صیغه اسم زمان و صیغه اسم مکان و مناط فعل اولور مثلا خواندن فی وقت و نمودنی جای کبی و مثلها الباقی و اگر صیغه ماضینک آخرینه هاء علامت الحاق اولنسه صیغه مفعول اولور مثلا دانسته و شناخته کبی و هر صیغه ماضینک مجهولی اول صیغه نك مفعولی صیغه سیدر شد لفظی ضم اولنسه مثلا دانسته شد و شناخته شد و خوانده شد و رسید شد کبی زیرا فارسیه مفعول اسم صیغه سنه شاملدر و اشتقاقه بوسیغه لردن و امثالندن غیریده تبدل و تغییر واقع اولوق قاعده لازمه در حذفه و زیاده ایله وابدال ایله و تحریک ساکنه و عکسی ایله محلیت اقتضای حسیه مثالی اقلاب تعریفند معلوم اولور و هر صیغه امرک اولی که الف واقع اوله و اکایای ایجابیه لاحق و یا خود میم ناهیه داخل اوله لابد الف یایه و میه تبدل اولور مثلا آرا میدن و آسودن و افکندن کله لرینک امرند و نهیند بیارام و بیار آمدن و میارام و میار آمدن و بیاسای و بیاسایند و میاسای و میاسایند و میفکن و میفکنند و میفکن و میفکنند دیرلر و قس علیه الباقی ^۲ قاعده اقلاب وابدال بویه در که کله ماضینک امر و مضارع اوله سنک اتفاق لغویین اوزن قاعده بویه در که کله ماضینک آخر حرفی امرند ترخیم و مضارع داله ابدال اولور مثلا ماضینک آخر حرفنک ماقبلی ناه اولنسه امرند و مضارعنک زاحرفنه ابدال اولور آموخت کبی امری آموز و مضارعی آموزد اولور و ساخت کله سنک امری ساز و مضارعی سازد اولور و ماضی سنک خا اولان کله لر قاحدر که ابدال اولور لر مثلا شناخت کله سنک امری زا اولوق ممکن دکل انک تو اخیسی اولان سینه ابدال اولور که امری شناس و مضارعی شناسد اولور اما افراخت و افروخت و دوخت و یخت و سوخت بونلر جمله زایه ابدال اولور لر و اگر کله ماضینک آخر حرفنک ماقبلی سین ساکنه و الف معتمده اولسه حرف مکسون ایله اول سینی حذف و مکسوری مفتوح ایدرلو مثلا دانست کله سنک امری دان و مضارعی داند اولور کذلک شایست کله سنک امری شای مضارعی شاید و کذلک داشت کله سنک شیتی راهمه لیه ابدال اولنوب امری دار مضارعی دارد اولور و اگر کله ماضینک آخر حرفنک ماقبلی فاه ساکنه و الف معتمده اولسه یا

یا حرفنه ابدال اولنور و یا یله فاراسنده تواخی اولدوغی جهتله مثلاً تافت کلمه سنک امری
 تاب و مضارعی تابدا اولور شتافت دخی بویله در امری شتاب و مضارعی شتابد اولور یا تافت
 دخی بویله در امری یاب و مضارعی یابد اولور و اگر کلمه ماضینک آخر حرفی دال اولان صیغه لردن
 بر کلمه نك آخر حرفنک ماقبلی یاء ساکنه اولسه اول یایی حذف و ماقبلی مفتوح ایدر لر مثلاً
 رسید کلمه سنک امری رس و مضارعی رسد اولور و شنید کلمه سنک یاسی واوه قلب
 ایدوب امرنک شتوب و مضارعنک شتوبه دیر لور و درخشید کلمه سی رسید کبید در امری درخش
 و مضارعی درخشدا اولور و اگر آخری دال اولان کلمه لردن بر کلمه نك آخری دال و ماقبلی
 الف معتمد اولسه افتاد و نهاد کی امرلی افت و نه و مضارع علی افتد و نه اولور و اگر دالک
 ماقبلی واو اولسه نمود و فرمود کی و او الفه قلب و بر یا زیاده اولنوب امرلی نمای و فرمای
 و مضارع علی فرماید و نماید اولور و اگر دال مذکون نك ماقبلی راء ساکنه اولسه خور و خورد
 کی امرلی حذف دال ایله خور و پر و مضارعنک راء ساکنه بی مفتوح ایدوب خور و خورد
 دیر لر ساثری جمله بوناره قیاس اولنور و احوال جمع و مضارع بی و مضارعک جمعه استعمالند
 قاعده بودر که لفظ مفردینک آخرنده دال ساکنه و ارایسه ماقبلنه بر نون زیاده اولنور مثلاً
 خورد جمعه خوردند و آشامد جمعه آشامند دیر لر و اگر اصل کلمه ده نون و ارایسه بر نون
 دخی زیاده ایدر لر مثلاً داند و ماند لفظلرنده داند و ماند دیر لر و اگر مضارع کلمه سنک اول
 حرفی همزه مفتوحه اولور سه یایه قلب و باء استقبال داخل ایدر لر مثلاً آمد و آورد لفظلرنده
 بیامد و بیاورد دیر لر و آمد لفظنک امری که الف ممدوده در آکلور یا لکز استعمال
 اولنور و غندن حرف یا زیاده ایدر لر آی اولدی قاعده مذکون اوزن باء استقبال اذ حال
 ایدر لر بای اولدی استعمالند نوع ثقلت بولغله الی یا یله قلب مکان ایدر لر بیامد اولدی جمعه
 استعمالند بیامند و بیامند ایدر لر و بیاوردند دخی بویله در و اگر مضارع کلمه سنک اولنده
 حرف می و همی واقع اولسه اول کلمه حاء مخصوص اولور میداند و همیداند کی مرقوم حرفلرینه
 باء استقبال که باء مضارع دخی دیر لر اذ حال اولنسه اول صیغه مضارع اولوب مستقبله مخصوص
 اولور بداند و بگوید کی باء مستقبلک احوالی بو مقدار ایله اکتفا اولندی و قس علیه الباقی
 فی قاعده غیر مشتقه فی اسماء غیر مشتقه که صیغه امریله مرکب اوله اسم فاعل معنای
 افاده ایدر اکا اصطلاح لغویین ده وصف ترکیبی دیر لر مثلاً سخندان و شعر شناس و کشور کشا
 و کینی ستان کی ترکیب بر اسمی لفظی ایله تعبیر ایتدکاری معنایه سوز باجی و شعر اکیجی و اقلیم
 آچیجی و جهان آییجی دیمک اولور سخندان اصلند دانند سخن و شعر شناس شناسند شعر
 ایدی تا فظلرنده نوع ثقلت اولدی فی اجلدن دانند و شناسند که مبتدا در دال مضارع له هاء
 علامتی حذف ایدوب خبر لری که سخن و شعر در تقدیم ایدوب سخندان و شعر شناس
 دیدر لر ساثر وصف ترکیبیلر ده دخی حال بویله در فی قاعده اسم فاعل فی بودر که کلمه مضارع
 دال نك ماقبلنه نون و مابعد نه هاء غیر ملفوظه کتور لر و اگر کلمه نك اصلند دال دن مقدم نون
 و ارایسه بر نون دخی زیاده ایدر لر مثلاً داند که صیغه مضارع در اسم فاعل ایتدک مراد اولند قاعده
 وجه مشروح اوزن آخر حرفی که دال در ماقبلند اولان نون اصلینک ماقبلنه بر نون و مابعد نه

هاء علامت کتور و ب دانسته دیر لساژ صیغه ردخی بومنوال اوزن در و بر قاعده دخی صیغه امرک
آخرینه الف ایله نون زیاده ایدر لاسم فاعل اولور پوی و کوی و خوان لفظیینه الف ایله
نون زیاده ایتدکه پویان و کویان و خوانان اولور و سوبیلجی و اوقویجی و بیلجی دیمک اولور
مثال اول میرا یو المعانی بیت مثله پویان چوصبا وقت سحر در کویش * پاسبانی بکنند دل
بهوایش همه شب * مثال ثانی ابراهیم فاروقی بیت دشمنان سلک نهاد دوزخی مأوات را به
اخستوا کویان زبانی میکنند بیس العذاب * مثال ثالث حکیم انوری بیت رزم ایشان چو
سعی راست که در حفره او * اخستوا خوانان بشمشیر کند نیانی * اخستوجم اخسأ در اخسأ
الکلب دیر لر یعنی کویکی سوردی دیمکدر واسم فاعله بر قاعده دخی آخر کلمه امره بر الف الحاقیه
اولور مثلاً پویا و کویا و خوانا و قس علیه الباقی فی قاعده اسم مفعول فی قاعده کلیه
بویله در که کلمه ماضینک آخر حرفی مکسور و یا مضوم و یا خود ساکن اولسه مفتوح و متحرک
ایدر لر و هاء غیر ملفوظی کتور لر مثلاً دانست و خفت صیغه لرینک تالرینی مفتوح و هاء غیر
ملفوظی الحاق ایدوب دانسته و خفته دیر لر و کذلک خورد و آشامید صیغه لرینک دال لرینی
مفتوح و هاء غیر ملفوظی الحاق ایدوب خورده و آشامیده دیر لساژ صیغه لر دخی
بوقیاس اوزن در اجمال کلام اسم فاعل مضارع دن واسم مفعول ماضی دن اولور فی قاعده
نقی فی لسان فارسیه نفیک قاعده سی بودر که صیغه ماضی و صیغه مضارع اول کلمه لرینه
نون مفتوحه موصوله ادخال ایدر لر مثلاً دانست و گفت کلمه لری که فعل ماضی ایدی اول لرینه
نون مفتوحه متصل اولد قاعده دانست و نگفت اولدی معنای که بلدی و سوبلدی در و داند
و کوید کلمه لری که فعل مضارع در اول لرینه نون مفتوحه متصل اولد قاعده نداند و نکوید اولدی که
معنای بلز و سوبلز دیمکدر بونون مفردیه عربیه نون نافیه دیر لر معنای کلمه یی نقی
ایتد و کچون فی قاعده نهی فی لسان فارسیه قاعده نهی صیغه امره میم مفتوحه مفردیه
ادخال ایدر لر علامت نهی در مثلاً دان و خوان و خورد کلمه لری که صیغه امر در میم مفتوحه ایله
مدان و مخور اولور معنای که بله و اوقومه و یمه دیمک اولور نون نافیه کد لسان عربیه
حرف ما معناسن افاده ایدر مازید قائم ایدر لر فارسیه زید نخاست دیمک اولور و میم ناهیه که
عربییه حرف لا معناسن افاده ایدر که لا رجل حاضر ایدر لر و ردخی لا ثقل کلام دیمک معناسن
فارسیه سخن مگو دیر لر بویکی حرف که نون نافیه و میم ناهیه عربینک ما و لا حرف لری کی در که
معارفه و نکرته و مبتدا و خبره داخل او اولور و لکن فارسیه مبتدا و خبر عبارتت شایع دکلدر
اول ادالک معناسی محله مضاف و مضاف الیه تعبیر یله مستعملدر فی قاعده نعت فی صیغه
ماضینک آخرینه الف و راضم ایدر لر نعت معناسن افاده ایدر خریدار کی که خرید فعل ماضی در
صا تون آلدی معناسن آخر حرف لری که الف و راضم اولند قاعده خریدار اولدی که معناسی
صا تون ایجی دیمکدر فی مناط فی دخی بویله در لکن اسم مصدر الف و را لاحق اولیجی
مناطق اولور نمودار کی معناسی کوستریجی دیمک او اولور استاد روم کال پاسا زاده مرحوم
بومحمد بیورر که دیدار لفظی گفتار کی در و رفتار دخی اولیله در ترکیبی خفی اولان الفاظ مرکبه
دندر که دیدارک بر جزوی دید و بر جزوی آردر که معناسی کورمک کتوریجی دیمک اولور آرد

آراسم فا علدر آوردن اصل آردند در که ترخیم اولنشد در ترخیم گله آخردن بعض حروفك
 سقوطی در که لسان فارسیه شایع در و گفتار ك معنای ترکیبی سوز کتور مجیدر یومقوله به باعث
 قعله فاعل اسم استعان ایدر لر ترتیب و ترکیب مقتضا منجبه عبارت آرد کمضا فدر گفت اوزرینه که
 مضاف الیه در معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمیه نقل اولیحق قاعده ترکیب تغییر
 اولنوب مضاف الیه تقدیم اولندی بو تعبیر نقل مذکور ك جمله علایمند در مولانای موی
 الیهك کتابدن عبارت بیعینها نقل اولندی قاعده جمع بی معلوم اوله که لسان فارسیه
 تنبیه ایچون ادات یوقدر واحد دن یوقاروسنی ادات جمله ادا ایدر لر اسمانك جمعند قاعده
 مقرر لری بود که اگر اسم ذوی الار واحدن اولوب آخری ساکن اولور سه الف ونونله
 جمع ایدر لر مثلاً آدمی و پری و جنی کی جمعند آد میان و پریان و جنیان دیر لر و مردوزن
 جمعه مردان و زنان دیر لر و اگر اسمك آخردن هاء علامت واریسه مذکور الف ونوندن
 مقدم بعض یرده هاء علامتی کاف مجعیمی به ابدال ایدوب جمع ایدر لر مثلاً فرشته و خواجه
 و بنده کییلر ده فرشتگان و خواجگان و بندگان دیر لر و بر نوع جمع دخی اگر اسماء جماداتدن ایسه
 اکثر یا آخر اسمها و الف کتور بجمع ایدر لر اسمك آخری مفرک و کرکسه ساکن اولسون
 مثلاً آسمانها و زمینها و نامها و جانها و سنگها و آبها و بادها و خاکها کی بوجمله بر قبیلند در که
 مذکور اسمك آخری بعض مفرک و بعض ساکنند بوجمله اعتبار اولنمز بر مثال دخی کل و لاله
 جمعند کلها و لاله ها دیر لر مثالی استاد بیت من همچو آب و خاکم و تو آفتاب و ابر * کل ها و لاله ها
 دم اتر بیت کنی * اما اگر جماداتك بعض جهله حیوانه مسابنی واریسه نموی اولدوغی
 تقریبله اولمقوله ده ایکی وجهله جمع جائز اولور از جمله درختك بروجهله جماداتدن جمعند
 درختها دینلور و بروجی دخی نموی اولمعه درختان دینلور نه کیم شیخ سعدی بیت برک
 درختان سبز در نظر هوشیار * هر ورقی دفتر یست معرفت کردگار * و اعضای وجود انسانند
 دخی ها و الف ایله جمع واقع اولور مثلاً تنها و جانها و سرها و چشمها و دستها و پاهای دینلور
 کمال بخندینك بو بنی مناسب دوستی بیت خوش میشدی خرامان چون سرو عقل میگفت
 خوش میروی به تنها تنهای فدای جانت * اولکی تنهایا لکر صکره کی تنها جسدر دیمکدر
 مثال دیگر بیت زبان تیغهای چاکر و سیر * شده در جان جانها چاشنیکیر * اگر چه
 ها و الف جمعی ذوی الار واحد جائز اولموب کسها و مردها و زنها دینلور بلکه الف ونون ایله کسان
 و مردان و زنان دینلور و حیوانات جمعند دخی جائز اولوب کاوان و ستوران و خران
 و شتران دینلور شیخ سعدی بیت ندید سنی که کاوان در علفزار * بیالاید همه کاوان ده را
 مثال دیگر وله بیت سران خیل پیرامن دریدند * دم و بال ستوران را بریدند * وله ایضا
 بیت کاوان و خران بار بردار * به زاد میان مردم آزار * اما اشتد ذوی الار واحدن ایکن
 ها و الف ایله جمعی جائز کور مشلر نه کیم کاتینك بویتند و اقعدر بیت کریم از شتران سیمور
 و حجره خاک * که حجره راست شترهای مست پیرامن * و آفتاب و ماه ذوی الار واحدن
 دکل ایکن حرکت و سیر لری اولغله خلاف قیاس الف ونونله جمع اولنشلر شیخ سعدی * نظم
 کدایات بینی لند روز محشر * بخت و ملک بر چون پادشاهان * چمن نورانی از فرع عبادت

توکونی آفتاب است و ماهان * بگو مثال اشجار ده الف و نون جی خلاف قیاسی الکنینه شیخ
 سعدینک بیت پیران سبز در دختان * چون جامه عید نیکبختان * بردنی بیت برک در دختان
 سبز در نظر هوشیار * هر ورق دفتر است معرفت کردگار * دیدوی ظاهر انموی اعتباریله در زرا
 درخت تعبیری اغاچه حالت خضرتی و نموی و اراپکندربعد القطع درخت اطلاق صحیح و لیر بلکه
 بدنه ستون و شاخه چوب و یاغنه صالح اولاننه هیزم دینلور و اولحل وادات ایله جمع اولنیموب
 بلکه ها و الفله جمع اولنور چوبها و ستونها دینلور و قبل القطع انسانک اعضاسی ها
 و الف ایله جمع اولندیقی کبی اشجارک دخی ها و الفله جمع اولنوب شاخها و برگها و میوه ها دیرلر
 و بعضی کله آخرنده که هاء علامت اوله جمعند خذف ایدرلر مثلاً بادها و جامها دیرلر انحق
 فقه ایله اکتفا اولنور نه کیم ابراهیم فاروقی بیت بدورت جامهای خوب و فاخر * همه دم شاعران
 پوشند و نوشند * بویته سکون میله ده تجوز اولمشدر کی قاعده ستان کی لفظ ستان
 اکثر مکان مراد اولنان یرلده استعمال اولنور مثلاً شهر لولان یره شهر ستان و بزاز لریع
 و شرا ایتدکری یره بزاز ستان و طاشلور یره سنکستان و طاع اولان یره کوهستان و کلکله
 گلستان و چمنلور یره چمنستان دیرلر بونلر جمله اسم مرکبدر و رایجده لور یره بوستان دیرلر اصلی
 بوی ستاندر تلفظی غلیظ اولمغه یاسنی حذف ایتمش و کیده رک و اوین دخی قالدیروب
 بستان ایله اکتفا ایلدیلر مثالی مولانا جامی بیت درین بستان سرای پر نطان * نمائنده با ز
 چون چشم ستان * حقیقتده ستان لفظی مکان معناسنه مخصوص دکلدر زمان ایله
 مکان اراسنده مشترک بر لفظده رک زمان مراد اولند و دخی محله دخی استعمال ایدرلر مثلاً یاز فصلنه
 تابستان دیرلر معنای ترکیبی حرارت زمانی دیمک اولور زیرا تاب لفظنک کرچه بر قاج معناسی
 وارد از جمله بر معناسیده اسی در بوند اول معنا مراددر کذلک قیش فصلنه زمستان دیرلر
 معنای ترکیبی بر و دت زمانی دیمک اولور زیرا فارسیله صو قلع کسر زا ایله زم دیرلر مراد صوق
 زمانی دیمک اولور بو تفصیل مرحوم کمال پاشا زاده نک تعبیریدر بیورد که طپراغک طبیعی بارد
 اولد و غندن کسر زاء معجه ایله صوق معناسنه اولان زمک آخرنده یای نسبت کتور و ب
 و نسبی تأکید ایچون برون زیاده ایدوب یره زمین دیرلر اما جمیع فرهنگدره زمین زاء مفتوحه
 بانه مسطور درو بهار ستان دخی بر قبیلندر اما خار ستان و گلستان معنای اول قبیلندند که
 مراد مکاندر اما دلستان ایکی قبیلندند دکلدر معنای ترکیبی صکول آیهی دیمکدر اصح بودر که
 دلستان یازلد قله لام ستانه وصل اولنیموب منفصل یازله ترکیب آخر اولد و دخی ظاهر اوله اما
 گلستانده وصل جائزدر نه کیم بویته واقعدر بیت ایمن آبادست دلای دوستان * چشمها
 در گلستان در کل ستان * دل ستانک ستانی مشتقدر ستانندن لفظندن اسم فاعلدر آیهی
 معناسنه اصلی ستانده ایدی ترخیم اولندی کی قاعده دان کی بعضی یرده که لفظ دان واقع
 اولور ایکی حالدن خالی دکلدر * یا مرکبدر مخند ان کی و یا خود اصلدر جز دان کی مخند انده
 اولان دان مشتقدر دانسنندن اسم فاعلدر معنای ترکیبی سوز یا جی دیمک اولور اما جزد اندکی
 دان اسم جامددر طرف مکان معناسنه مخصوصدر نه کیم سابقاً ذکر یره و رایلین ستان ایله
 یونک اراسنده ایکی جهتله فرق وارددر یره بودر که ستانک عمومی وارددر طرف مکان و طرف زمان

زمان معناسنه ده استعمال اولنور کما مره کره و دانك انحق خصوصتی وارد طرف مکان معناسنه
 ایکنجی فرق بیترکه ستان لفظ نحویدر یعنی نحو یلار اصطلاحی اوز ن طرفدر مطروقی احاطه
 ایتمکه و اکانوع اختصاصی اولمق بومعنايه اولان طرفه لازم دکلدر و دان لفظ لغویدر مطروقی
 احاطه ایتمکه و اکانوع اختصاصی اولمق اهل لغت یانئمکه طرفه معتبر در مثلاً خامه دان اول
 طرفدرکه ایچنده خامه طور و جامه دان دخی اویله در و شمعدان و نمکدان بومقوله لکه طرفدر
 مطروقه اختصاصی وارد شول اعتبار ایله که اول مصباح ایچون وضع اولنمشدر اما خاندان
 اول معنايه دکلدر زیر خاندان لسان عربی کی حرم دید کلری مکندن عبارتدر که عرب خاتونله
 حرمه کنایه ایتد کلری کی عجم خوائین اولدوغی یه خاندان ایله کنایه ایدر لرمثالی شیخ سعدی
 بیت بایدان یار کشت همسر لوط * خانه دان نبوتش کم شد * عجمه منکوحه یه همسر
 دیر لرو خانه دان مراد حرم در اصل کلام همسر لوط بایدان یار کشت و حرم نبوتش کم شد
 دیکدر بومعنان ایکی عبارتله تعبیر دن مراد اطناب طریق قبله سلوک تغندر کی قاعده
 کاه * کاه لفظی کاف فارسیله اسم زمان ایله اسم مکان اراستنه مشترک اولان معنائک اسیدر که
 کاهی اسم مکان معناسنه استعمال اولنور چرکاه و خیمه کاه و کبریز کاه و کار کاه و کاهی
 اسم زمان معناسنه استعمال اولنور سحر کاه و چاشتگاه و جاپگاه کی بونلر جمله لفظ مرکبدر
 ترکیب لری اضافتسزدر اما جاپگاه اضافت ایله ترکیب اولنمشدر مجلس معناسنه که موضع ایله
 کاهدن مرکبدر و معنائریک فرقی وارد نته کیم بوییتده واقعدر بیت کل رویش خودان رشک
 ماهم * شد چون سخن گلشن جاپگاهم * و جاپگاهک بومعناسی دخی اوتور احق پردر که اصل
 جای کاه ایدی یانک کسریله که علامت اضافتدر علیه نقل اولنیحق حرکتی سکونه تبدیل
 اولندی و مذکور کاهدن زمان قصد اولنان یرده که استعمال اولنور بریده صبحگاهدر
 نته کیم خواجه حافظ بیت مرو بخواب که حافظ ببار کاه قبول * زوزد نیمشب و درس صبحگاه
 منست * ورددن مراد امت و درسدن مراد تکراردر و مذکور لفظی کاهی جمله ده ادا
 ایدر لرمثالی بیت چو شد تاریخ مشرق صبحگاهان * سفید و سرخ چون صیب صفاهان
 * الف و نون که ادات جمعدر صبح کاذب ایله صبح صادقدن مراد ایتد کلری محله صبحگاهان
 دیر لسان عربی اولان نثینه کی فارسیله ادات نثینه اولدوغندن مافوق الواحدی ادات جمله
 ادا ایدر لرو دخی در کاه دیر لرمعناسی قبول یریدر خواجه حافظ بیت مرکه خواهد کویا و مرکه
 خواهد کویکو * کبر و ناز حاجب و دربان این در کاه نیست * وانکا ایلر جگ یره تکیه کاه
 دیر لرمثالی خواجه حافظ بیت ازان زمان که برین آستان نهادم روی * فرازمسند خورشید
 تکیه کاه منست * قبله کاه و صبح کاه و حواله کاه جمله بوقبیلندر مثالی وله ایضا
 بیت جز آستان توام در جهان پناهی نیست * سر مرا بجز این در حواله کاهی نیست * اگر چه
 لفظ کاه ستان کی زمان ایله مکان اراستنه مشترکدر لکن ارازنده فرق بودر که ستانده وسعت
 و مطروقه و فرت معتبردر اول اجلدن مضاف الیه محتاجدر اما کاه اول اعتبار اولما مغله
 بعض محله یا لک استعمال اولنور مثلاً کاه و بیکاه و بیکاه و نا کاه دیر لرمعناسی کند و نفسنده دلالت
 ایدر لرمثال بیکاه مولانا جامی بیت بیستند پیمان که فردا بیکاه * بنزدیک یعقوب کیریم راه * کاه

لغت مشترکه در علمند ذکر اول نور انشاء الله تعالی و تخفیف الفی حذف اول نوب که دخی دیر لر
کاهک جمع معنایله مترادف و عملایله عامل اولور و قاعده زار فی لفظ زار دخی ستان کبیدر
بلکه معنایله قریبدر مثلاً چمنستان دیر لر چمنزاده دیر لر نهایت الامر زار اسم جامددر یعنی لفظ
آخردن اشتقاقی یوقدر شول معنادن عبارتدر که ترکیده آخر کله یه لك الحاق ایتمکله
تعبیر ایدر لر مثلاً کشت زار اکینک در و سبزه زار و کلزار و سنبلزار و لاله زار بونلر
وامثاللری جمله بر جنس در لکن کلزار ایله کلاستان ده فرق بو اراده ظاهر در که
کلاستان کلری و کلزار کل لك دیمک اولور و ترکیده بعضی لرده یعنی بعضی کله ده لقی تعبیر
اول نور اما بر نوعدر مثلاً نمکزان طوزلق و شون زاده شور اقلق دیر لر قاعده بان فی بان اسم
جامددر کوزه دیمی معناسنه ادات نسبت اولور و مثلاً حاجت ایدی یه پشتیبان و کی جیه
کشتیبان دیر لر نته کیم شیخ سعدی دیباجه کلاستانده بیورر بیت چه غم دیوار ائت را که
دارد چون تو پشتیبان * چه باک از موج بحر از که باشد نوح کشتیبان * باغبان باخی
حافظه ایتدو کچون و دشتیبان مزر و عانی کوزتدو کچون دبه بان یونلر کی اولموایدی
اما انده نوع توسع واردر بر تعبیر کوزی کوزه در دیمک اولمز بلکه کوزاول خدمتک آلتی اولمغه در
نکاهبان دخی بویله در و شهر و بازار بکچیمسینه پاسبان دیر لر حاجت ایدوب بکلمکه پاس دیر لر
ننه کیم بوندن معلومدر که شیخ سعدی بیت بر تست پاس خاطر بیچار کان و شکر * برما
و بر خدای جهان آفرین جزا * اما بادیان باد بکله مزی بطریق الاستعان در جهانیان مذکور کبیدر
یعنی جهان بکچیمی دیمک اولور جهان خلقی حمایه ایدوب دشمندن و ظلمدن بکلد و کچون
پادشاهلره علم اولمشدر مثالی استاد لطیفی بیت کر پدرم رقت جهانان منم * وارث اکلیل
سایمان منم قاعده دار فی فارسیده حرف یادن غیری ادات نسبت چوقدر از جمله بریده دار
کله سیدر مثلاً حصه دار و غصه دار و تیره دار و ساحدار و جهاندار و امثاللری جمله حافظ
معناسنه در اگر چه داشتن لفظندن اسم فاعل در طویجی معناسنه لکن مذکور
اسمرا یله ترکیب اولندقد حفظ معناسی مراد اولور جهاندار جهان صقلایی یعنی جهان
خلقی حمایت و صیانت و حفظ و حراست ایتمکله در یو اعتبار ایله پادشاهلره علم اولمشدر مثالی
استاد بیت جهاندار جم قدر کینی پناه * که خورشید ملکست و ظل اله * و ماللواولان
دولت لور آنچه صاقلغه مالدار و درمدار دیر لر بو مشهور بیت محله مناسب اولمغه تحیر اولندی
بیت کرمداران عالم را نرم نیست * درمداران عالم را کرم نیست قاعده در فی حرف در
لسان عربده اولان فی معناسی افاده ایدر ادات ظرفیه در اگر چه مثال ایراده حاجت یوقدر
اما معلوم اولان معناسندن غیری تحصیل لفظ ایچون کلدوکی بیان فائده دن خالی دکادر
و بعضی افعال و مضار و آلرینه ادخال اولنور مثالی لطیفی بیت شدم خوار و بیجان ای چان کر *
و هی را بچشم کرم در نکر * بو معناسندن خبر دار اولمین مذکور بیتدر در نکر معناسی فهمده
هسرت چکر و مذکور حرف کدائما کلمات اولنه ادخال اولنور و داخل اولدوغی کله نک اولنده
الف واقع اولسه اول الف لا بد حذف اولنور مثلاً این و اولمظلمینه داخل اولسه درین و درو
دیلور مثالی مولانا جامی بیت تا که درین بادیه هولناک * از سر افلاک نیفتی محاک * مثال

مثال دیگر اهل شیرازی بیت نویدی ده از لطف بخشا بشم * که باشد در و خواب
 آسا بشم * و در کج بوناردن غیری معناری وارد بر محله مناسبی اولیا مغله باب الدال المفتوحه ده
 ذکر اولنسه کر کرد انشاء الله تعالی فی قاعده حرف راجع کله آخرینه لاحق اولان حرف را لسان
 عربده اولان لام جان معناسن افاده ایدرودخی ر قاج معنایه کلور یونلردر بمعنی لام جان و علامت
 مفعول و بمعنی تخصیص و زاید و بمعنی قسم و الا لام جان معناسنه مثالی خواهه حافظ بیت
 خدا را داد من بستان از وای شخصه مجلس * کمی باد بکری خور دست با ماسر کران دارد *
 و دخی علامت مفعولدر ترکیب اکا وانی دیمکله تعبیر ایدر مثلاً زید را بکوزیده سوبله و عمرو را
 بیار عمروی کتور یوایی لفظک را ایله اداسی حاله فرق غایت دقیقدر یو لسانده بهار سنی
 اولیان فهمندن غافل در مثال اول مولانا جای بیت علم چاه بطحا افراخت * مکه راسکه *
 دولت نوصا خت * علم جای بطحا ده قالدردی و مکه ده یکی دولت سکه سی دوز دی دیمکده
 مثال ثانی وله ایضا بیت بادرا خاک سیه ریز بفرق * خاک را کن زخم طوفان غرق * یعنی خاک
 طوفان نمندن غرق ایله دیمکده در مثال دیگر وله ایضا بیت کا ورا دچ کن از خبر بیم * پشت ماهی بهر
 از ان دونیم * و دخی تخصیص ایچون استعمال ایدر ل مثالی ابوطالب کلیم بیت دو مصراع
 از سبکروی کلیم ان طور می باید * که در و از شهرت بال باشد مرغ معنی را * خواهه حافظ
 بیت زرقیب دیو سیرت بخدای خود پشام * مکران شهاب ثاقب مددی کند سهارا *
 و دخی بمعنی قسم خواهه حافظ بیت دل میرود زد ستم صاحب دلان خدا را * درد اکه از
 پنهان خواهد شد آشکارا * و دخی مذکور حرف کاه اولور که زاید اولور انحق تحسین لفظ ایچون
 ایراد ایدر ل مثالی بیت وانکه خلق آفتاب کونیدش * راستی را چشم من نه نکوست *
 یا لکر راستی ایله معنی تمام اولور فی قاعده حرف و واری فارسیده حرف و لسان عربده
 اولان دو معناسن افاده ایدر مثلاً هنرور و بهره وردیرل هنرلو و نصیبیلو دیمک اولور مثالی
 میرنظمی * رباعیه * در زده هنرور ان هنرور نیستم * از طعنه زنان ولی چو کتر نیستم * از روزازله
 غنی و جاهل نشدم * حاجت نبرم جز بخدا توانگر نیستم * و کام اولور که آوردن لفظندن اسم
 فاعل اولان آورک الف حذف و سخن لفظیله ترکیب ایدوب مخنودیرلر و دلاور که
 دلدن مراد قوت قلبدر و آوردن مراد اظهار در بواعتبار ایله بهادن دلاور دیدن پلر نته کلیم
 بوییتده اکا تلح وار در بیت ولیکن نیندیشم از خشم شاه * دلاور بوددر سخن میکنه *
 اما سرور زده کی مجازدر سزندن مراد ریاست و متبوعیت در غلبه استعمالله سر مقدم و متبوعیت
 معناسنه حقیقت منزله سنه و ار مشهور صاحب ریاست دیمک اولور * و لفظ وار مناسبیت
 و لیاقت معناسن افاده ایدر برر گوار کبی که معنای ترکیبی اولولغه لایق دیمک اولور اصلی
 بزرگ واریدی تخفیف یا حرفی حذف اولندی و شاهوار شاهه لایق دیمکده و زافوار آت
 اوصافندندر که یوله لایق دیمکده و سو کواردخی بویه در که سوک مصیبت معناسنه در نته کلیم
 بوییتده واقعدر بیت کرستن بهنکام با سوک و درد * به از خنده نا بهنکام سرد * و مقام
 تشبیه ده دخی وار لفظی استعمال اولور مثالی بیت قصاب وار مردم چشمت بنازکی *
 مرکن قنار کرده و لها برورده * فی قاعده آن و او فی آن اسم اشارتدر بعید ایچون لسان

هریده اولان ذاك كی و این اسم اشارت در قریب ایچون عریضه کی هذا و هکذا کبی گاه اولور که
 آنک اولنه و او کتورب وان دیر لر مثالی استاد بیت آن نیز گذشت ازین گذرگاه * وان
 کیست که نکدر دازین راه * آن لفظنک بر معنای دخی کیمک نسی در دیه جک یرده آن کیست
 دیر لر اضافت ایله مثالی حضرت مولانا مشویه بیورر قی نظم قی گفت زاهد در سبوحا
 حیصت این * گفت باده گفت آن کیست این * گفت آن آن فلان میراجل * گفت طالینه
 راجنین باید عل * نثر * او ضمیر منفصل غایب در لسان عربده اولان هو معنای سه در لفظ آنک
 مدلولی مجرد اشارت در که مشار الیه دلالت ایدر اسمله جمعی جا نذر اول اسم کر کسه معلوم
 اولسون زیدکی کر کسه مجهول اولسون کسی کبی و مدلولی شی مبهم در لاجرم بر اسمله دخی
 شی مبهمه دلالت ایلیه یا شی معینه دلالت ایلیه جمعی جا نر اولر و اونک اصلی اوی در ته کیم
 بو بیتله اصلی اوزن ولده اولمشدر حکیم سنایی بیت از من کنه آید و من اوم * وز تو کرم
 آید و تو اوی * کثرت استعمالله یا منی حذف ایدوب استحقاقا او دیدیلر قی قاعده حرف
 و ز و و قی و زده کی و او عطفدر اصلی و از در ته کیم سا بقا از شرحنده مرور ایلدی و وان
 مرقومک دخی و اوی عطفدر که اصلی و آن در همزه نک مدیله گاه اولور که اوی حرفنک الف حذف
 ایدوب و او وز رنده ضمه ثقیل اولف و غندن فقه به تبدیل ایدوب آخرنده کی یای اصلیه ایله
 وی دیدیلر مثالی بیت من اورا چه کوم چه رنک آورم * کد تادست وی زیر سنک آورم *
 گاه اولور که اونک اولتی و آخرینی حذف ایدوب یا کتر و او ساکن فالور استعمالنده حرف
 ساکنله ابتدا متعذر اولغین حرکت و رنک لازم کله فقه اخف حرکات دن اولغله مفتوح
 ایلدیلر مثلاً و زادی رنک کیم بیت تو کردی و از ستم داستان * و کر خرنه ی بود در سیستان *
 اما ما قبلنده بر کله نک آخری واقع اولسه اکا مخصوص حرکتیه حاجت قالمز خالی اوزن قالبوب
 سکونی ایله استعمال ایدر لر و او مذکورک ما قبلنده بر حرف متحرک واقع اولسه اول کله نک
 حرکتیه تابع ایدر لر مثلاً ضم کافله کو دیر لر که اصلی که او در مثالی بیت کودشمن شوخ چشم
 و بی باک * کو عیب مرا بمن نماید * اولکی کو قی صکره کی کو که او دیمکدر قی قاعده مند قی
 منادات توصیفدر مثلاً حاتمندی دیر لر معنای حاجت و دیمکدر و لفظ مندرک حالتی
 هار ضی در لفظ حاجته لاحق اولغله وصف ایلدی و نیازمند و زورمند و دردمند کی نیازده
 و زورده و در زده حاجت کبی امور عارضیه دندر اول حالت که خلقی اوله انک اداتی آخر کله ده
 واقع اولان لغدر که بیناده و تواناده و امثالهماده واقعدر اولمقوله الف کی که زورادینم و کی
 توان مند دخی دینلز زیر اقامه مذکور نک اقتضای اولدر و هوشمند ترکیبی زورمند
 و دردمند کی در هوش ترکیبه اوص دید کبری حالتدر که عقلدن خیری در عقلک و راستند
 بر حال در بغض محله عقلله توصیف ایدر لر مثالی مولانا جامی بیت بود نقش دل هر هوشمندی *
 که باشد نقشهار انقشبندی * و عاقله خردمند دیلور عقل مند دینلز شیخ سعدی بیت
 کرمیل تو با بجزر دونا دانست * من نیز چنان اهل و خردمند نیم قی قاعده ترخ تادات تفضیلدر
 فارسیه افعیل تفضیل معنای مراد اولند قده ترلفظنی ترکیب ایله ادا ایدر لر قنغی معناده
 تفضیل قصید اولنسه اول معنایه دال اولان اسمک آخرینه مذکور اداتی الحاق ایدر لر مثلاً

مثلا زیاده کثرت مراد اولنسه فرونترو زیاده قلته کتدر لر مثالی بیت چو کردار دولت
 بر تو بر بار * فرونترباش همچون شاخ پر بار * ویشترده دخی ادات تفضیل مقصود در مثالی
 بیت زکوة مال بدرکن که فضله ز زرا * چو باغبان ببردیشترده داندکور ^۱ قاعله است ^۲
 لفظ است ادات خبر در لاحق اولدوغی کلمه نك آخری مفتوح ایسه الفی خطده و تلفظده
 ثابت اولور مولانا جامی بیت قامت طوبی ز قدش سایه است * سدن ز کاخ شرفش پایه
 است * واکر آخر کلمه ساکن اولور ایسه خطده و تلفظده حذف و ساقط اولور مثالی وله
 ایضا بیت آمدی و آمدنت بمن خوشست * دیدن روی تو عجب دلکشست * مثال
 دیگر وله بیت کرچه کهروار چو تیغ آمدست * بلکه کهر بار چو تیغ آمدست * بو آمدستک
 اصلی آمده است در وزن ایچون هاء علامت محذوفد لکن بویه الف ثابت اولور ایسه جائزدر
 اما افع یو در که بو نك کیلو ساکن صورتند حرکت اختلاسیه ایله تلفظ اولنه و آخرند
 هاء علامت اولان اسمه متصل اولدوقه الفی ساقط اولنیه مثالی کال بخندی بیت ز سرتاپا
 کلی ای شاخ نازک * که برکت شیوه است و میوهات ناز * اما حال بو که اکثر فارسی خوانلر
 یوا عله به رعایت ایتیموب بلکه رابطه اولدوغین دخی تلیوب لفظ زاید صنور لر و بعضیلر
 همانیا لکر ترکیبه قرارگاه کلمه ده استعمال ایلدکاری در معناسنه قیاس ایدر لر اول سیدن
 حالت کتابته الفی گاه ثابت و گاه ساقط ایدر لر رئیس الحکما شیخ ابن سینا استک رابطه اولدوغن
 تصریح ایلشد عبارتتی بودر کاف الفارسیه الاصلیه و هو است فی قولنا زید دیر است و هذه اللفظ
 تسمی رابطه انتهی ^۱ قاعله حرف اند ^۲ است لفظی نك جمعی اند کور مثلا مفرد قصد
 اولنسه فلان این سخن گفته است یا فلان چیزی کرده است دیر لر و اما جمع مراد اولندوقه
 این سخن گفته اند یا خود چیزی کرده اند دیر لر ایدی اند لفظی علامت جمع اولوب یوحله
 مخصوص اولدی بونکده ما لفتک حالی است الفی حالی کبیدر و گاه اولور که لفظ استه لاحق اولور
 اول محله الفتک سقوطی لازم کور مثالی حکیم سنایی بیت این کرهی که نور سیدستند *
 شیوه جان و ز خرید سندن * شمس فخری لفظ اند نیچه معناسنه اسم کور عدد جمبولدن
 عبارتدرد یو بویی نظم ابلش بیت فیض جودش ز سنک خان و بین * کل امید بشکفاند اند ^۱
^۲ مصدر ^۳ مصدر ^۴ مصدر احوالی مقدا استتقاق تفصیلی سیاقنده ذکر اولندی احوالی او یله در
 ودخی مصدر البته یا لازم اولور رسیدن و خوابیدن کی که ایشمک و او بومق کی یا خود متعدی
 اولور رسانیدن و خوابانیدن کی معناسی ایشد رمک و او بومق کی و بعض مصدر واردرم لازم
 و م متعدی اولور آسون کی و بعض مصدر بکتر لکن مصدر دکلدر اولقوله هر باده نون
 فصلند سباق و سیاقیله یازلشد مصدر ایلله آلوده در والله اعلم و احکم ^۱ دفتر اولد ضروب
 امثال و اصطلاحات ^۲ استعارات و اصطلاحات و ضروب و نادرآت که مقصود منه
 اولان معانی و کنایات عبارت لفظندن مفهوم و ترکیب کلمه دن معلوم اولموب معنای آخر
 قصد اولنوب بلکه معناسی سماعه موقوف اولدوغی اجلدن کتب لغته مسطور اولدوغی
 محله ده میان اسمادن اخراج و باشقه بر دفتر قید یله علی قدر الامکان جمع و حروف تهی اوزن
 ترتیب و معانی لری شرح و بیان اولنور خفی اولیه که لسان تراکت عنوان دری زبان ز بدلاغت

پروزی اولقی شرقتن احرار ایلله ماعدای عربدن ممتاز و افسر تلوک اعتبار و زیور تاج اقتدار اولغله
 برنوی تازه طرز و روح افرا در که مطرب شیرین ادا مقام محمد باغش و پرکار نقش بهجت آرای
 خاطر ادا باد که ترانه پرداز و زمزمه ساز اولوب محایف زین چنبره و ارقه خامه طرفه صبر
 آهنگ او فرایله اصول کیر اولد قده اهل عراق و حجازی شوق انداز ایلشدر فی الجامعه فی
 طبعی میل ایلر ایلسه نوله زبان عجمه * زمرة اهل مصندن کیم اوله پاک نهاد * لطف طبع ایلله بولوب
 راست مقام عالی * فیض بخش اولقی ایچون باغش انی استاد * بناء علی ذلک استاد شیرین
 کار اندیشه و کلک خیال تراکت پیشه کاشانه ضمیرده نقش و تصویر ایلدوکی معلومات
 بدایع و سخن شناسان عجمدن تشنیف کوش هوش ایتدوکی نادر ات صنایع و سطور محایف
 معتبر انده تعبیر اولمان فرایات و دایع و میان فضلا و بلغای فرسه زباز دوشایع اولان
 امثال و نکات و اصطلاح و استعارات قدرت عاجزانه و قوت ضعیفانه حاوی اولدو غی
 مرتبه بوجمعه مطبوعه و یوجیده مصنوعه ده قلم طرفه رقم یکان یکان نکاشته و تحری
 و معانی مجموعه غیر موضوعه سن بر دیت اسنیشهادی ایلله برداشته و بیان و تقریر قلمغه شروع
 و عزیمت اولندی و من الله الاعانه و التوفیق فی الجامعه فی جهانده بردعا ایلسه مرادک *
فی باب الالف المفتوحه فی آب آتش مزاج * باده سرخ میر ابوالمعانی بیت بده ساقیا آب
 آتش مزاج * که در بزم دل عشق یابد رواج * آب آتشین * اشک غمرده استاد دقیق بیت
 شود خون جگر از دل چکیده * که آب آتشین آید ز دله * آب از سر گذشت * ایش ایشدن
 یکدی خواجه سلمان بیت غمش دریای بی پایان و مارادستگیری فی * گذشت آب از
 سمرت سلمان چه پایی دست و پایی زن * آب باب نمیرسد * کیسندن کیمسده فائده یوق حکیم
 سوزنی فی رباعیه فی بیداد جهان بسر نخواهد آمد * اندوه تو کارگر نخواهد آمد * صد
 همجو تو کربخاک خواهد شد * هم آب باب بر نخواهد آمد * آب بروی کار آورد * ایشه صورت
 و یردی مولانا جانی بیت قاجند خون دل خورم کوساقی جان پرورم * زین آتشین می آورد
 آبی بروی کار خود * آب بروی کارارد * دخی دیر لکال بخندی بیت خاک بخندد که ز شیراز
 کم نهند * آرد بروز کار تو آبی بروی کار * آب بروی کار آمد * ایش صورت بولدی خواجه
 سلمان بیت آبی بروی کار من آمد ز دله باز * آن آب اگر چه باز نیاید بکار من * آب بر
 جگر دارد * قوت و قدرتی وارد کمال بخندی بیت نام در بادلی بر آوردی * نیست این طرفه
 آب بر جگرست * آب بی جام * اقبال و دولت دیادن کنایه در مولانا صائب بیت میکند کار
 شراب تلخ آب بی جام * این سخن از منی ارباب دولت و شنست * آبت زیر کا هست * لایق
 اولین نسنه عارض اولد قده ضرب ایدر لر حکیم انوری بیت بساخر من که آتش در زنی زود
 هنوزت آب خوبی زیر کا هست * آب حسرت * اشک نومیزی مولانا هلالی بیت در دهان
 غنچه از لعل تو آب حسرتست * لیک پندارند مردم قطره شیم درو * آب خشک * یعنی
 میشه قنبر نیشابوری بیت از برای دفع یا جوج هوا از آب خشک * خاک بیران بیز کسد
 بر آتش تر کرده اند * آب خضر * علم لدن کذا فی موید الفضلا و معنی آب حیات خواجه سلمان

باب الف الممدوده و
 المفتوحه فی اصطلاحات
 لسان الفریس مع صرف
 الامثال

سلمان بیت باد صحرای بوی تو دم زده جان شد * آب خضر از لعل توجان یافت روان
 شد * آب در جگر نیست * قوت و قدرتی یوقدر کرک جهت مالیه کرک سه وجه آخر اولسون
 خواجه سلمان بیت با آنکه آب در جگر نیست هر شبی * باشد خیال روی توام میهمان چشم
 آب در جوی نیست * دولت و اقبالک وارد کرد افی المجمع و امور عالم تصرف کند در کذا فی شرفنامه
 آب در دهان آمد * اغزی صولندی ریشکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت چو دید طلعت خشم
 و تش لقا بت را * نیام تیغ ترا آب در دهان آمد * آب در زیر گاه دارد * ایشی کرلوایدر استاد
 صصری بیت ز اهل دنیا مجو وفا داری * مردیت اندرون نیاید کار * چو شود زیر گاه آب
 درو * وقت حاجت امید ازو بردار * آب دندان * ضعف و مغلوبیت حکیم انوری بیت دشمنت
 با تو اگر ز عداوت باز * آب دندان ترا و کس نتوان دبه بیاز * و دله دوشمک معناسنه ده
 استعمال اولنو راستاد لطیفی بیت کرچه کشت آب دندان در دهان حاسدان * لیک همچون
 ملک و می بوی خوش آید زن * آب رو آب جو نیست * یوز صوین دو که دیمکدر کمال
 بخندی بیت چند زرد دیده ما آب رو * نیست آب روی مردم آب جو * آب در جو
 باز آید * ترکیه صواق و غی رهینه افرید کلمی مثلدر کمال بخندی بیت با خیال لب و آنه
 عارض نازک در چشم * آب دولت همه را باز مجوامد بود * ابرو بالا کرد * جور و ستم ایلمدی
 عبد الرزاق کاشی بیت باز ابرو کرد بالا ترک تیراند از من * عالمی را کشت داردانیر مان انداز
 من * آب روشن * شراب مزوج حکیم انوری بیت ساغر ریاده زنکین چنان دارد بچشم *
 کریمان آب روشن بر فروزی آذری * و آب صافی معناسنه مثالی خواجه حافظ
 بیت باب روشن می عارفی طهارت کرد * علی الصباح که میخانه را زیارت کرد * ابرو زند * رضا
 ویر مولا ناعارفی بیت طبع تو بخشیدن صد کج کهر * ابرو زند و کره بر ابرو زند *
 ابرو فراخ * یعنی خوش طبع و خوش دل شیخ نظامی بیت دل شده دران مجلس تنکبار * در ابرو
 فراخی در آمد بکار * آب زد * صوله دی دیمکدر خواجه حافظ بیت در سرای مغان رفته بود
 و آب زده * نشسته پیرو صلابی بشیخ و شتاب زده * آب زن * آرام و قرار و بری
 کذا فی شرفنامه * آبستن فریاد خوان * یعنی بر بط کذا فی شرفنامه * آب شد * ایریدی
 هر نه اولور سه میز خسرو بیت تا کل از شرم رویت آب شده * بکرمان دور کن از چهره
 نقاب * آب شناس * رسم و قانون بایهی شرف الدین یزدی بیت سخنی زیر پرده باید گفت
 این سخن گفته اند آب شناس * آب صفت باش * کثیر النفع اول یعنی هر کس صندن
 سودمند اولسون کذا فی شرفنامه * آب کشت * آب شد مرقوم معناسنه در عبد الله
 هاتقی بیت یکی مرکز رایت فتح باب * کران زهره از دهاکشت آب * آبله در سخن پیدا است
 آدم سوزندن بلو در لواحد من الشعرا بیت حسب مردجو مشهور است * آبله در سخن
 توان شناخت * آب مرابروی کار آمد * مرادم حاصل اولدی مولانا جامی * رباعیه
 آیم ز کرم بروی کار آوردی * و ز موج فراغم بکنار آوردی * صبرم بدل از غم فکر آوردی *
 خوابم بدو چشم اشکبار آوردی * آب مریم * یعنی صلاح و عفت ابوالعانی بیت معجز
 حسنت کند تکمیل ایمانم هنوز * زاب مریم کرد کویا عیسی عشقت ظهور * و یعنی شیره

انكور كذا في مؤيد الفضلاء في آب من از هج كس نكشاد في مرادم كسه دن حاصل اولمدی طهیر
 فاریا بی بیت هزار دامن کوهر نثار شان کردم * که هیچکس شبه برکنار من نهاده * هزار بیت
 بکفتم که آب از و بچکید * بجز ز دیده دکر آیم از کسی نكشاد في آب نشاط في یعنی مئی که
 وقت خروج حاصل اولان سروردن کنایه در کذا فی المجمع في آتش از چنار آید في غیر
 معهودنسنه دن ظهور ایدر حکیم انوری بیت آبی از روی کارا کر بریم * آتشی دانکه از چنار
 آید * في آتش بهار في رونق و طراوت فصل بهار کذا فی اداب الفضلاء ابوالمعانی بیت
 داده پیام عیش و طرب ناله هزار * افروزدوق حسن چن آتش بهار * آتش تر * یعنی شراب
 قنبر نیشایوری بیت آب خشک این آسمان و آتش تراجم است * برخلاف از آب خشک
 این آتش ترکردماند في آتش سیال في دخی شرابدر خواجه سلمان بیت چون شراب
 لعل ساقی ریخت بر جام بلور * آتش سیال در آب زلال آید برون * آتش شجر * بود دخی
 شرابدر کذا فی معرفنامه في آتش عنان في یو کرک آت خواجه سلمان بیت اسب سیمه
 نخواست و خواهم بدولت * برخنک باد سرعت آتش عنان نشست في آتشین آب في یعنی
 شراب مولانا هانی بیت بد ساقی آن آتشین آب را * کرانمایه بجان تاب را في احمد پارینه
 و باز همان حال شد في اسکی هادی اوزن اولدی میر خسرو بیت تو به زمی کرده دل
 چون تو که ساقی شدی * باز همان حال شد احمد پارینه را * اختر کذشت في تقدیر موافق
 دوستی خواجه حافظ بیت روز هجران و شب فرقت یار آخر شد * زدم این فال کذشت
 اختر و کار آخر شد * شیخ نظامی بیت بسا فالی که از باز میجه برخواست * چو اختر
 میکند شت آن فال بشد راست في اخم روی مفروش في اکشی صورت کو سترمه ماوراء النهر ده
 استعمال اولنو و اداد کذا فی معرفنامه في آخور سنکین في ظاهره سز اولان نسنه حکیم
 خاقانی بیت رخس تر ابر آخور سنکین روز کار * برک کیانه و خرتوعنبرین چرا في آدمی
 سرودوست في آدمی و انسانی قلی دیمکدر خواجه آصفی * مصرع * زعکس روی تو آینه
 آدمی سرودوست * آدمی سرودست دخی بمعنایه دروله * مصرع * بغیره کرد اشارت شد
 آدمی سرودست في آرزو در دل شکست في مراد حاصل اولدی مولانا کاتبی بیت بغیر
 غیر تو هیچ آرزو نداشت دلم * شکست در دل من چرخ آرزوی چند * خواجه سلمان بیت
 در دل من بود نیست آرزوی زلف تو * هجر تو آن آرزو در دل سلمان شکست * آرزو
 دل شکست اولمق معرض وجوده کلامکدر سیفی بخاری بیت شکسته من آرزوی
 زلف تو داشت * چه آرزو که من خسته را بدل بشکست في آرزوی من بشکن في مرادی
 حاصل ایله مولانا رفیق بیت شکستن سر زلف تو آرزوی منست * که در جهان تو یکی
 آرزوی من بشکن في آرزو بشکن في دخی دیرلر میر ابوالمعانی بیت عمریست دل که تشنه
 لعل لبث شد * ای یار یوفا تو یکی آرزو بشکن في از تشهاد و دی ندیده در روز کار کرم
 و سر دین چکماش خواجه آصفی بیت تو یی که هست عذار تو مشکسود و دهنوز * منم
 گز آتش عشقت ندیده و دهنوز في آزادی او کوید في انک مدح و شاعرین ایدر في آزاده دار
 کند و کی اکامدح ایتدر استاد عنصری * مصرع * سیرت آزاده دار ناظر آزادی في از این ملاز

و اول زماندن برخواجه سلمان بیت بر لب رود علی تا آب دلجوی قرات * بسته شد زان
 زور باز افتاده آب از چشمهاست و از باران کریخته و زیر ناودان آمده و المدن قاجدی
 بلایه اوغرای شیخ نظامی بیت کنون در خطرگاه جان آمدیم * ز باران سوی ناودان
 آمدیم و از پای افتاده و محنت و مشقت اولمقدن کنایه ایدر لر ریاضی سمرقندی
 بیت باز خون جگر از دیده کشادم بی تو * دست من کیره از پای فتادم بی تو *
 کاهی الفلرین اسقاط ایله استعمال ایدر لر خواجه سلمان بیت زیبا فتاده ام ای دوست
 دست گیر مرا * که کارتست گرفتن فتاده رادر پای و از پای در آمد و دخی اول معنایه در
 کمال اسمعیل بیت هنر خدمت فرمان در آمدی از پای * اگر دست نکر دی ز خامه
 توصفا * از پرده برون شد * حددن تجاوز ایلدی خواجه حافظ بیت اگر از پرده برون
 شد دل من عیب مکن * شکر از ده نه در پرده انکار بماند * از بر بند پای ز در بندند * قیمت
 متاعدن کنایه در خرجی ایچندن چقار دیمکدر ابوالمعانی بیت خواجه ابرحی اگر فکر زیان
 در افتد * از بر بند پای ز در بندد * از بن دندان یعنی * جان و کولدن خواجه سلمان بیت
 فتح باجی ذفلاک یافت کسی کو میگردد * خدمتی بر درشته از بن دندان چو کلید * اوحد الدین
 اصفهانی بیت در جهان نوش لی رابشناسیم امروز * که غلام دهن او از بن دندان چو کلید *
 از بن سی و دو * بود دخی اول معنایه در کذا فی شرفنامه * از بن کوش * بود دخی اول معنایه در
 خواجه حافظ بیت از بهر قبولت از بن کوش * لولوی خوشاب کتسه لالا * خواجه
 سلمان بیت خوش میخرامد و زین کوش میکند * هر دم بدوش غاشیه زلف او شمال *
 و از پوست برون شد و حددن تجاوز ایلدی کمال اسمعیل بیت بدان پوست برون آمدم
 که همچون رک * چور است نشستم و صد زخم نیشتر دیدم و از خانه جغد باز نیاید و اصلی
 فرومایه دن اصل زاده گلز حکیم فردوسی بیت بهومان چنین گفت دهقان سفد *
 که بر ناید از خانه باز جغد و از خاک بر گرفته او و انک چراغی و احیاسی در عشقی کاشی
 بیت این منظری که طاق چو بروی دلبرست * از خاک بر گرفته دارای کشورست و از ذکر
 کرد و اندن اعراض ایلدی خیالی سمرقندی بیت کرسر و میرایه وای دگری نیست * بی جرم
 چرا از من دیوانه دکر کرد * بو معنایه شهیدی قی بیت شنیدی در حق من عاقبت قول
 بدانمیشان * ترا کفتم مکن کوش از طرف دیگر دکر کردی و از دل آمد و کولدن قویدی
 مولانا طوسی بیت تیر تو که در سینه من ساخته منزل * خواهم که برون میکنند نامه از دل *
 والدن کلیدی معناسنه تمامی مشهیدی بیت ماند پیکان خد نکت در دل بیحاصل * خواستم
 از دل برون آرم نیامد از دل و از سرانکشت و یعنی تغافلانه و کولکسز ابوالمعانی بیت
 انتظار آن هلال ابر و کشیدم روز و زعید * مرجبا کرده ولیکن از سرانکشت کرد و از سر
 خواستن و با شدن بکمکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت نه زیر کان همه بر خواستند
 از سر خویش * چولاف میزنی از زیرکی توهم خیزد و از سر مادر گذر و کند و حایمه قودیمکدر
 میرنوا بی بیت پیش چشم دم مزنی ای ابر نیسانی دکر * پایه خود را نکه کن از سر مادر گذر
 و از سر نهادن آشغی قودی کمال بخندی بیت مه که نهادی که حسن کج * روی تو دید آن مه

از سر نهادن از سر واکردن با شدن صاودی مولانا طوسی بیت عقد دستار بلا پیست
 ترا ای طوسی * این بلارا از سر خود تو چراوانگی * بومعنایه مولانا علالی بیت بسکه مخمورم
 کرانی میکند دستار من * میفر و نشان این بلارا از سر من واکنیدن از طاق دل افتاد
 کوزدن کوکدن دوشدی استاد بیت مدار چشم اجابت که در زمانه ما * دعا از طاق
 دل افتاده است آمین را * مولانا عرفی بیت افتاده ام از طاق دل دوستان ولی * خورشید را
 زبان نرسد زان زوالها از طبق حالی بر افتاد یعنی صباح اولدی محمد عصار بیت
 بدان دلها که او بنمود از یاد * طبق پوش از طبق حالی بر افتاد از فلان چیز دندان برکنند
 فلان شدن امیدی کسدم حکیم انوری بیت مرا از سر هوای آن لب میگون نخواهد شد *
 نخواهم کند دندان از لبش تا خون نخواهد شد از کاو کج میخواید و از ماهی درم غایت طمع
 خامدن کنایه در شیخ نظامی بیت کسی کو برد بر تر و خشک ریج * زماعی درم خواهد از کاو کج
 از کاوی غدودی ندهد بودخی مذکور معنایه در شیخ عبد الله انصاری بیت کی بود صوفی
 چنان خر طبع کو از حرص خویش * می نخواهد با کسی را باشد از کاوی غدود از کعبه چو
 بگذری بر سننه نک نهانیدن کنایه در کدافی شرفنامه از کله چاه کل اصلک ندر ترکیه
 سنک فوشک آدی ندر دیدگری مضموندر مولانا محمد الدین امامی بیت کفش کل کل بر آمد
 عار نیت از تاب مل غنچه اش خندان شد و کفتا که از کله چاه کل از مار مار چیه زاید
 بد اصلدن ینه بد اصل اولور ابو المعانی بیت زید اصل هرگز حقیقت نخواه * مجز مار چیه
 چه زاید ز مار از ماست پر ماست ترکیه قر تاله براوق دکش کند و یلکندن دیدگری
 مثلدروله ایضا بیت چونیکو نظر کرد دیداشناسمت * بکفت از که نالم پرما ز ماست *
 از من در کدر یعنی خطا مدن کج مولانا کاتبی بیت خیری زد و چشمت طلبید این دل
 کستاخ * فرمانکه زنجند از و در کدر اند از و آزادی کردی انک اصل خراید و کین سویادی
 کمال اسمعیل بیت ز خلق خوی تو میگرد سوسن آزادی * برای بند کیش سرو بوستان
 بر خاست از و باز خوردی اندن اینجندی خواجه سلمان بیت لعل روان ز جام زرنوش غم
 جهان مخور * زین فلاح زمر دین هر چه از میخوری * بومعنایه میر خسرو بیت خواهم بمحاسب
 بدعا کاسه دم * لیک از رقیب بیهه کو باز میخورم از و بازی خورد * بودخی بومعنایه در
 مولانا کاتبی بیت مرغ دلم با روی پرچین تست خوش * کربازی ز طاق مفرنس میخورم *
 از و بر بست اندن فائده ایندی خواجه سلمان بیت با آنکه در میان تو دل بست عالمی *
 کس زان میان بغیر که هیچ بر نیست از و پهلوتی کردی اندن اوراق اولدی ظهیر فایانی بیت
 همچون نیام تیغت دارد اجل زهیت * پهلوتی همیشه از تیغ جان شکار ت از و پهلوتی کرد
 دخی دیر ل محمد عصار بیت خلاق را چو بارو پت بود و * چرا باید از نشان کرد پهلوتی *
 از و دست بردی اکا غالب اولدی کدافی بعض اللغه از و در کردی اندن یوز و نوردی از و دل
 پرداختی اکا بی حضور اولدی مولانا جامی بیت کند چون کل رخ خود را تصور * وزان
 دارد ز کل غنچه دل پر * وله ایضا بیت صراحی با وجود لعلش از می * دل پرداخت بر ساغر
 آبی کرد از و دندان بر کنی اندن امیدی قطع ایله خواجه سلمان بیت درد آمد و کفت

گفت ازین دندان بامن * راحت طلبی ز کام دندان برکن * ازوزاغ گرفت * انی آلدادی یعنی
 حیلله ایتدی شاه طاهر دکنی بیت طاوس عقل ارچه بسی زاغ کیرکشت * بگرفت طوطی
 خطت ازوی و کلاغا * از و طرف بر بست * اندن فائده مند اولدی خواجه سلمان بیت
 پیدا است که از میان چه بر بست کر * تامن زکر چه طرف بر خواهم بست * از و طرفی نبست
 یعنی اندن فائده کورمدی خواجه حافظ بیت کس بدور زکست طرفی نیست از عافیت *
 به که نفرو شدند مستوری بمستان شما * وله ایضا بیت من از نسیم سخن چین چه طرف بر
 یستم * چو سرور است درین باغ نیست محرم راز * از و طوق برد * اکا غالب اولدی شیخ
 نظامی بیت بدان طوق کوی آن بت ناجوی * زمه طوق برد و زخورشید کوی * از و قفاح
 کشاید * اکا ناز و شیوه ایدر و دخی لاف اورر معناسنه ده مرویدر حکیم خاقانی بیت
 انجا که من قفاح کشایم زدست خویش * آلام دیده کان چو بخ افسرده دل نیند * از و کرانه کرد
 اندن ایراق اولدی حکیم انوری مصرع بر هر که عرضه داشتیم از من کرانه کرد * ترکیه کنار جزدی
 دید کلری معنایه در کنان کرد دخی در لر * از و کلاغ گرفت * انی آلدادی شاه طاهر دکنی بیت
 زاع کیرده همه از بلبل شوریده کلاغ * برک پوئمرده کند با کل صد برک خشک * از و کنان کرد *
 اندن ایراق اولدی مولانا هلالی بیت مکو کناره کن از من که جان زکف ندهی * تودر میانه جانی
 چسان کنان کنم * از و کوی برد * اکا سبقت ایادی و اکا غلبه ایادی معناسنه مولانا هاتانی
 بیت شب از روز روشن همی رد کوی * شب روز آینه شد دوروی * ازوی دامن افشاند *
 انی ترک ایادی خواجه سلمان بیت تانه پنداری که سلمان دامن از دلبر فشاند * دامن از دل
 بر فشاند و دامن دلبر گرفت * ازوی در گذر * یعنی صوچن عفوایله ابوالعانی بیت این دل
 کستاخ از تو کر امید وصل کرد * کو خطا کرد دست و داند لطف کن ازوی گذر * ازوی کوتهی کره
 کو کلدن قویدی و له ایضا بیت بوده شد در عشق اورا منتهی * بذل جانرا کرد ازوی کوتهی
 * از هم فرو ریخت * پریشان خاطر اولدی و الم چکدی معناسنه شرف الدین یزدی
 بیت میکباره از هم فرو ریخته * هر آنکو نشد کشته بکریخته * از همج ویرانه دودنی آید
 بر سفله دعوی بزرگی ایتد که ایراد ایدر لر شیخ نظامی بیت مثل زد درین آنکه فر زانه بود *
 که بر ناید از همج ویرانه دود * ازین دست * یعنی بواسلوب اوزن خواجه حافظ بیت ساقی
 ارباده ازین دست بچام اندازد * عارف از همه شب شرب مدام اندازد * ازین سپس *
 شمدن صکره معناسنه بدخشیر ادا سیدر مخلصی * بدخشانی بیت ندانم چه ستاید بدن
 زین سپس * که در از سپهری ندانست کس * اسب و فر زین نهد * کندویه لازم اولانی
 غیری ویرد کمال سخا دن کنایه در شیخ سعدی بیت کدایی که بر سیر زین نهد * ابو زید را
 اسب و فر زین نهد * آستین افشاند * یعنی تهی کرد مولانا وحشی بیت تیغ قضا دمی که
 کشد بر کسان قدر * افشانی آستین که بر و ترک آن کند * آستین برزد * حاضر و آماده
 اولدی مولانا هاتانی بیت بکار آوران آستین برزدند * کران کر زباده زین برزدند *
 و دخی ایشه مستعد اولدی ظهیر فاریابی بیت چو سنبل توسر از برک یاسمین برزد * غمت
 بر بختن خویم آستین برزد * آستین برو افشاند * ترک ایتمکن کنایه در مولانا جامی بیت

نام جانان شنید جان افشاند * آستین بر همه جهان افشاند * آستین یوستین * یعنی
 صیب کذا فی شرفنامه * آستین نیز زد * دست دراز لادن ال چکدی حکم انوری بیت
 نیز کرد حوادث ز آستین * چون دامن تو دید کربان روزگار * آس فلان را بفتح * فلانک
 مصباحن کوردم آفتی * حلوا کرد در حق جوان طباح بیت گفت آن شوخ که من اش ترا خواهم
 پخت * پخت آشی که چنان آس نخوردم هرگز * آفتاب بگل آندود * آشکارا و لانی کز لای
 کذا فی الحمودی * آفتاب بیوه کداز * آفتاب یتیم کش * کلاها بضم الکاف حمایه سنه الدانوب
 ضرری کو بیان کبار کسند لرخند ایراد ایدر لخته کیم منصور قره باغی قاضی عبد الوهاب طوسی
 حقه دی شد بیت قاضیا بر سر یتیمانی * خونشان میخوری مکر سبشی * گفته آفتاب
 شرع منم * آفتابی ولی یتیم کشی * آفتاب روان * یعنی شراب خواجه حافظ بیت روان
 درده آن آب عین روان * نه آب روان که آفتاب روان * آفتاب روی * کونش اصابت
 ایدن محله دیرلر و اصابت ایتیم یوه سایه روی دیرلر اما ایکی عبارت دخی محبوب تعریفند
 استعمال اول نور خواجه سلمان بیت بر سایه سواد سر زلف خویش کیر * مارا که
 هو ختم درین آفتاب روی * افیون در شراب انداختیم * یعنی کشف راز ایلدک شیخ
 سعدی بیت عارفان در چرخ و صوفی در سماع آورده ایم * شاهدان در رقص و افیون
 در شراب افکنده ایم * مولانا عرفی بیت با هوسناکان همی گفتند در میخانه
 دوش * هان قناعت کن که افیون در شراب انداختیم * اگر براید * قولای کلورسه
 خواجه حافظ بیت کفتم غم تو دارم کفتا غم سراید * کفتم که ماه من شو کفتا اگر
 براید * اگر روی سازد کوب ساز * آلوده قوآل نسون مولانا ظهوری بیت نشین ماها
 در مقابل نیاز * اگر روی سازد کوب ساز * آلف کوفیان * بر سنه نک
 اگر یلکندن کنایه ایدر لخلق المعانی بیت از کان نجل زیبق و شجر فرد مرا * کردون که
 کرد چون آلف کوفیان مرا * آلوده دامن * یعنی کنه کار و ملوث کذا فی المجمع * آنجا که
 ز راست کوش باید داشت * دولتونک هر برده سوزی دیکنور کمال اسمعیل * رباعیه * آمد بر من
 چو در کفم ز پنداشت * چون دید زرا نداشتم زود بکنداشت * از حلقه کوش او مرشد معلوم
 آنجا که ز راست کوش باید داشت * انداز من دارد * یتیم قصیده اولور خواجه حافظ بیت
 باز ابرو کرد با لا ترک نیر انداز من * عالمی را کشت دارد این زمان انداز من * آنکین بموم
 یعنی متلاشی مولانا هاتفی بیت بنا ساز کاری دارای روم * که آلوده بود آنکینش بموم
 * آنکشت بداندان کرید * یعنی بشیمان و نادم اولدی کمال بخندی بیت امروز کران لب
 نکند زاهد خود کام * بسیار بدندان کزد آنکشت ندامت * آنکشت بر حرف نهاد
 دخل و تعرض ایلدی وله ایضا بیت چون قلم آنکشت بر حرف منه صوفی که من * خرقة کردم
 دهن و مستان و سخن در دفترست * دیگر بیت کر بنا لم چونی آنکشت منه بر حرف * هر که
 زخمی خور دالبته قفانی دارد * آنکشت بر لبش زد * آغزین ارادی طالب آملی بیت
 آن غیچه ام که کر زنی آنکشت بر لبم * خون سلامت از لب پر خون کشایدم * مولانا عرفی
 بیت زخمه هر چند که آنکشت زنده بر لب تار * ناله از یم نیارده براد آواز * حکیم شغایی بیت

غنچه باغ محبت هم ز رفتار دلست * بر لب کل نیز انگشتی زدیم آزاد نیست و انگشت نیل و
 غایت فقر زن کنایه در شیخ سعدی بیت یامرو بایار از رق بیرهن * یابکش در خانمان انگشت
 نیل و انکور خور و باغ میسر و ترکیه اوز منیه باغی صورمه دید کاریدر کمال بخندی
 بیت بوسه سیب ذقن گفتش ز کاشن کیست * کمال گفت توانکور خور و باغ میسر و انکور و
 چشم و یعنی مردمک چشم شمس الدین سرایی بیت انکورک چشم مامعت خالش یارب *
 در عین سواد مردم دیده فدا و آواز دهل شنیدن از دور خوش است و معناسی شهرت
 کاذبه در ترکیه طاول سسی ایراقدن قبا کلوردیر لر میر خسرو بیت سنجرا کر خورد
 و نوبت غرور * نوبت اوبانک دهل به زدور * عجم شهرزاده لرندن بری شرف الدین یزدی بی
 دعوت ایدوار مغه تعلل ایلد که یازوب کوندرمش شرف الدین صاحب شکم اولمغله بو
 مثل اکا مناسب اولمشدر شهرزاده نک یازدوغی بیت زهار شرف یزد بیرون نشوی *
 کاوازد دهل شنیدن از دور خوشست و آواز داد و دعوت ایلدی خواجه سلمان بیت
 تانیست فرورفته دم آواز دهیدش * کوکوش بره دارد و چشمش نکرانست و آواز کرد و
 دخی بو معنایه در شاه محمود بیت تاشداز خیل سکان سرکوبت محصل * بگردش سوی
 خود آواز نکردی هرگز و آهن پایه و یعنی خیمه کذا فی مجمع الفریس و آهن دل و یعنی
 شمع خواجه سلمان بیت بر سر خصم توامد تیغ کریان شد برو * باهنه آهن دلی ایام گفتش
 خون کری و آهنین جگر و یعنی مبادر زو سخت دل کذا فی شرفنامه و آهودل و یعنی
 قورق او حد الدین لصفهانی بیت کرصید عشق خواهی تو آهودلی مکن * همراه عشق
 باش که شیریست در شکار و آهو کدشت و یعنی فرصت یکنی مشاپور بیت غافل آن
 وحشی غزالم تند از پهلوی کدشت * پیش میرفتم تبسم کرد و گفت آهو کدشت * و آهو
 سفید و غزال رومی نته کیم آهو خطایی در لر و محبوب رومی و محبوب خطایی مراد ایدر لر
 خواجه آصفی بیت چشمت آهو مست دلی آهو خطا * چشم خوبان دکر در غمت آهو
 سفید و آهو دنیا له کشیده و چشم محبوب عبدالواصح جلی بیت دنیا له خود می
 کشدان ز کس جادو * من بنده آن آهو دنیا له کشیده * آیین بست * یعنی قانون و اسلوب
 استاد بیت مکوساق که می خور دن تبا هست * که آیین هایون پادشاهست * آیین
 بند * شهر دو تناسی طالب آملی * بیت باین بدی بازار خلوت میر و طالب * که دارم
 با وجود کامل خود میل سودایی و آینه چین و چین ولایتنه معروف پولاد آینه در
 بیت بضاعت سخن خویشینم از خواری * بسان آینه چین میان رشته زنک و باب الالف
 الکسون و این از فلکست از حسن نیست * بواشده اختیارم یوق ضروریدر دیک
 معنا سنه نها وندی شاه محمد حقنه میسدر و قطعه و وزن خویش گفت شاه محمد *
 کین میجه ز کیست کار من نیست * این از حسن کلامدوزست * حقا کدرین سخن سخن نیست
 زن نیز جواب پخته گفت * این از فلکست از حسن نیست * این بشب جمعه تعلق ندارد
 یونک آنکه علاقه سی یوقدر ابو تراب بیک بیت کویند مخوری که مشب جمعه غم آرد * این
 مع تعلق بشب جمعه ندارد * این دوزنکی و رومی * یعنی سب و روز و پیری و جوانی

و فقر و غنا و غم و شادیدن کنایه در کز افی شرفنامه * این ر بترکستانست * بویول منی
 سر منزل مقصوده ایاتر شیخ سعدی بیت ترسم ز سی بکعبه ای اعرانی * کین ر کد تو میروی
 بترکستانست * این سخن ته دارد * یوسوزک اصلی و نتیجه سی وارد در شیخ ابواسحق کازرونی
 در توحید بیت دریا خود و کوهر خود و غواص خود دست * هان غوری کن که این سخن ته دارد
 بومعنایه بیت مزبور منلا سحابینک رباعی سندن اولق اوزن مرویدر * رباعیه * انکس که بچشم
 خود شستن دارد * در چشم کد او شته نظر که دارد * دریا خود و کوهر خود و غواص خود دست
 هان غوری کن که این سخن ته دارد * اینک ترازو * ترکیده اشته ار مشون اشته میدان
 دید کلری مثلدر کمال بخندی بیت سخن از ماه میجوی و پروین * اگر متکر مشوی اینک
 ترازو * اینک کز و اینک میدان * مثله وله ایضا بیت لاف اگر ز دزدت سر و چمن * کویش
 اینک کز و اینک میدان * این مرده بشیون نیرزد * یعنی غنی چکمه که دکتر لواحد من الشعرا
 بیت غم مخور جان من اردفته شد این مال و منال * شادمی باش که این مرده نیرزد شیون
 این همه آورده تست * بوهب سنک قباحتکدر خواجه سلمان بیت از شمیم کل و مل این دل
 من رفته بباد * اخرای باد صبا این همه آورده تست * این همه نیست * هیچ نسنه دکلدر
 روزمره ستوز لیدر کد افی الحمودی خواجه حافظ بیت حاصل کلر که کون و مکن این همه
 نیست * باده پیش آر که اسباب جهان این همه نیست * این هم اسیری شد * بواشده
 بتدی دیمکدر کد افی شرفنامه * این یکی دیگر * بودخی بویه اولسون انصاری قمی بیت کفی
 بداع هجر بسوزانمت جگر * صد داغ هست بر جگر م این یکی دیگر * باب الالف المصنومه
 استخوان او بست * آنک اصلنی میان ایلدی خواجه آصفی بیت استخوان من که از سنک
 جنون صد جا شکست * استخوان قصه فرهاد و مجنون بسته اند * استخوان اول کوک
 ثانی اصل معناسته در * استخوان قصه خوانان * قصه اوقینارک سراغ از قصه ده ایتدکاری
 اجمال حکایه در * اشتر بیتی * دور اندیشه صاحبی اولانه دیرلر لواحد من الشعرا بیت
 خافل شدی ز حال با آنکه شتر بینی * عاجز شد م زدست با آنکه ذوفنوم * اشتر خو * کین
 طوفنی اثیرالدین اخسیمکنی بیت در مرتبه ها کذت کمال تو نباشد * کردون شترخو که
 ز کوهان قرار * اشتر دل * قورقق ترکیده دوه یور کلی دیرلر مولانا کاتبی بیت مرا نیست
 شتر و راه حجره تن * شتر دلی نکتم غم بجای حجره من * اشتلم کرد * مجادله و غوغا ایلدی
 مولانا هاتقی بیت طریق مدارا شدنش اشتلم * خم باده صلح روینه خم * افتاده مرد
 خدا * تواضع ایلدی شیخ سعدی بیت اگر زرد سنی بیفتد چه خواست * زبردست افتاده
 مرد خداست * اوچه مه کرده اوتنه کند * اونه با شتر دیکه بونه با شتره خواجه آصفی بیت نامه
 من خط مرانه کند * هاله چه مه کرده اوتنه کند * او رارسد * اکا لایقدر خواجه سلمان
 بیت مرار سد که توام توبه داده گفتن * شنیدم آبت تو بوا الی الله ازلب حور * او مرغ این
 انجیر نیست * اول بواشک آدمی دکلدر حکیم انوری بیت برو که فکرت تو نیست مرد این
 دعوی * مکن که خاطر تو نیست مرغ این انجیر * اونقش شما ندارد * اوسره لایق دکلدر
 سیفی بخاری بیت زاهدان گوشه محراب غنیمت دانند * کندارد خم اروی بتان نقش شما

شما فی باب الباء المفتوحة فی با و پا گرفت * اکا مقاومت ایادی خواجه سلمان بیت محیط
 با تو بر وزن سخا نکیر دپای * سپهر با تو بهنگام کینند اردپای فی با و پای داشت فی بودخی او معنایه در
 کمال بخندی بیت با حلم او ندارد کوه بلند سنکی * با عزم او ندارد بهار پای * با و پای نکیرد
 آنکه مقابله ایده مز خواجه سلمان * مصرع * محیط با تو بر وزن سخا نکیر دپای فی با و بسر بردی
 آنکه اختلاط ایدر کمال بخندی بیت رند شراب خوار بسر میبرد سبو * ماهم بان سریم که
 با او بسریریم فی با او بسر کنند فی بودخی اول معنایه در مولانا عرفی بیت چنان بانیک و بد
 عرفی بسرکن تا پس از مردن * مسلمانان بزمزم شوید و هندی بسوزاند فی با او پهلوزند فی
 اکابر ابرار و خواجه سلمان بیت بادولت چه کار کند چرخ سفله بخت * با قله جبال چه پهلوزند
 سفلال فی با او سر برآورده فی آنکه مقابل طوردی خواجه کمال بیت تا همچو خط بچهره
 تو سر برآورم * از فرق سر کتم چو قلم آشکار پای * و آنکه معارضه لیدی معناسنه ده
 کلور کمال اسمعیل بیت کر سر بر آورد چو کدو با تو بدسکال * تیغ قضا همی کندش چون
 چنار پای فی با و سری داشت فی اکامیل ایادی و آنکه معامله نهانی سبی و از منلا حیرتی بیت
 زویه به بصرای جنون رفت چو مجنون * هر کس که بدیوانکی عشق سری داشت فی با پادشه
 دست زد فی عدالت و عمارت مملکت شروع ایادی بخودیده پادشاهه ملاقی اولدی دیمکدر
 با باد و دم * یعنی مغرور و متکبر حکیم فردوسی بیت بیار است آن جنک را پیل سم * همیراند
 چون شیر با باد و دم فی باب اندر شکر دارد فی یعنی اندن کدا و اندن ضعیف در کذا فی مؤید الفضلا
 مذکور معنایه ابوالعافی بیت باه سرد و افسرد دلم از روی خورشیدش * نیارد تاب او هرگز
 باب اندر شکر دارد فی بابت او فی سزای او حکیم شفا فی * مصرع * دشمن تو چو بابت تیغ است
 پا بردار * صاحب مرتبه عالی کذا نقل صاحب کتاب الحمودی فی بادام دو مغز است فی
 یعنی بیرون کنی کذا فی شرفنامه اما خاطره کلور که اتحاد محبت و دوستی معناسنه اولسه مناسب
 ایادی فی باد بدستش فی الکناسنه یوق خواجه حافظ بیت عنقا شکار کس نشود دام باز
 چین * کا بهجا همیشه باد بدست است دام را فی باد پیمای بی فائده ایشه پایهی مولانا امیدی
 بیت دشمن آتش ز آد و باد پیمای * بر سریر کمرانی چون سایمانش بین * باد پیمودن
 کار پیوده ابلک کذا فی شرفنامه فی باد دست فی یعنی سخی ترکیه الی اچق دیر لرظم میر فایانی
 بیت بدان جواد که چون ابر باد دسنی را * وجوه چرخ دهد سالها بیک ادرار * پادر رکاب
 یعنی سوار و سواری کذا فی شرفنامه و هر شینه عزیمته حاضر و آماده اولجی فی باد سران فی یعنی
 مغروران و متکبران کذا فی شرفنامه فی باد سر سرد فی یعنی نو میزد و ها یوس کذا فی ادات
 الفضلا فی باد عنان فی یو کرک آدن کنایه در مولانا جامی بیت خاک توام دست من نه برکات
 رسد * کرد توان یافته باد عنان هنوز * باد عیسی * یعنی معجزات عیسی علی نبینا وعلیه الصلو
 والسلام کذا فی شرفنامه فی بادو بید فی پیوده و بهاصل حکیم فردوسی بیت که بهرام دادش
 بایران نوید * سخن گفتن او بود بادو بید فی باد پیودن فی یعنی شراب خوردن کذا فی مجمع
 الفرس فی باد هرزه فی وعدا خلا فی کذا فی الحموده فی باد مست فی کسکین شراب خواجه حافظ
 بیت آنچه اور بخت به بیانه ما نوشیدیم * اگر از خمر بهشت است و کرباده مست * باد

مستانه * دخی اولعنايه دروله ايضاً بيت ساكنان حرم سرعفاق وملكوت * بامن راه نشين
 باده مستانه زدند * باده نوشين * يعني شراب خوشگوار خواه سلمان بيت ديدم از باده
 نوشين ولب نوش لبان * بزم رندان خرابات پراز نوشا نوش * بارداد * يعني ديوان ايتدي مير
 ابوالعاني بيت نشست و بر سرش افسر نهاده * ز بهر کار مردم بار داده * بار فاقه کردن
 كاف عجميله و سيله کار يعني واسطه حصول مصالح و له ايضاً بيت مانع وصلت مراجعت سياهم
 بوده است * بار فاقه کردن از آه سحر گاهم شود * بار کاب تو خاکست * مراد ايتدي پکک سکا
 مطيع در کذا في شرفنامه * بار نک و بوی * دارات و کر و فر معنا سمنه در کذا في شرفنامه
 * پان کار * يعني شوخ و شتمنک شخ نظامی بيت چوشاپو راندر آمد چان کار * دام رايان
 کرد آن پان کار يک باريک بين يمدقق و راست نظر خواه سلمان بيت مردم باريک بين اندر
 خط تاريک شب * راستی باريک و روشن معنی واديه اندک باريک ميريسد يعني ضعيف و ناتوان
 حضرت مولانا بيت چون نباشم اشک چون باريک ريس * من مني دست فضولي کاسه ليس
 بازار خاک * يعني عظمت و سروری و امور دينوی کذا في شرفنامه يک بازاری دلبر عاشق پرست
 و قابل تحصيل منلا بزنی اصفهانی بيت اميد بلبل بي دل زکل و فاداريست * ولی وفا نکند
 شهدی که بازاریست يک بازار آوردی ارغمان که اکا بره کتورر لمولانا کاتبی بيت طريقي داشت
 اين درویش با خال سیه پوست * خطت آورد يک سبز و از خاطر برداش * باز آوردی
 کرد * اعتدال ايلدی و له ايضاً بيت کفتم از کوينش روم باز آدمم با صدينياز * هر که کويد ناسزايی
 باز آوردی کند * باز خواست کرد * رجا و تمنا ايلدی مولانا ها تقي بيت مقرر چنين شد که
 دستور است * اساس سپاهی کند باز خواست * و دخی سئوال معناسنه خواه سلمان
 مصرع * صدر از در که تو مرا هست باز خواست * روز قيامت يوم السؤال اولعله روز باز
 خواست دير لر خواه حافظ بيت ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال
 شخ ز آب حرام ما يک باز خورده ي مغلوب اولدی خواه سلمان بيت لعل روان ز جام
 ز نوش و غم جهان مخور * رين فلک ز مردين هر چه باز ميخوری * و قوجوزدی معناسنه ده
 استعمال اولنور ميرخنر و بيت خواهم بحسب بدعا کاسه دهم * ليک از رقيب بيهم
 کو باز ميخورم * و راست کلدی معناسنه ده اولور کال اسمعيل بيت بهر که باز خوردت
 کينه جوتو شمع * وجود خویشتن از دیدگان ببالايد * و او غرادی معناسنه شخ عطاري
 بيت خورد عطاری بدان دلخسته باز * با و نا قش برود سنش بسته باز * مذکور
 معنايه يالکر خورده دخی دير لر مولانا جامی بيت سينه شکاف هر سحر کاسه صبازان منزل *
 باشد خورد زين رهگذر يک لحظه بادی بر دل * بازی بخايه کند * ميهوده عبث ايش ايد و
 کاتبی خواجگان نام بر طيب حقنه ميشدر * قطعه * خواجگان شد ملازم فر تاش * تا کند
 رفع ريش خايه او * ميرود بهر بستن مردم * بازی ميکند بخايه او * باز يک روم و زنگی * يعني
 مسخره عالم کذا في شرفنامه يک بازين يک بدل آيمک معناسنه بازی معناسندن مصدر دکلدر
 اصطلاحی بر کله در مولانا کاتبی بيت مان به از موزمیان او ندارم دست باز * کين محبت به ز صد
 جانست يک موی جيب * کاهی در ايله در باز م دخی دير لقا و بدل معناسنه اولد و غندن جانياز

جانباز دیر لر جان بدل و فداییدر دیمک اولور * باسک بچوال نشاید رفتن * همجنسی اولمیانلر
 ایله صحبت اولندقدن ضرب ایدر لر کمال بخندی ^{در} رباعیه ^{در} خصم که بگفت و کودرامه
 یا من * ریشی چو حوال دیدمش تا دامن * کفتم که دران ریش دوم عقم گفت * باسک بچوال در
 قشاید رفتن * پاسبان فلک * یعنی کوکب زحل کذا فی شرفنامه * یا کان خطه اول * یعنی
 کرویسان و جمله عرش ایضا منها * بافسون کس در چاه مرو * کسه نک ایی ایله قیویه اینه
 بابا فغانی بیت چه سود از دیده کریان فغانی چون شد آن یوسف * چرا اول بافسون
 کسان در چاه میرفتی * بالا تراز سیاهی رنگ دکر بناسد * بوندن ایلر و ایش اولمز خواجه
 گرمانی بیت کفتم که روز عیشم شد نیره گفت خواجه * بالا تراز سیاهی رنگ دکر بناسد *
 یومعنا به محتشم کاشی بیت صدر نک یوالعجب هست در حسن لیک از آنها * بالا تراز سیاهی
 بالای چشم و ابرو * بالادوی * شاطر لک اول مخصوص او یونلیدر که لک چالار خلایق المعانی
 و رباعیه * شاطر بجه * که نکته بر یاد گرفت * صد ملک دل از حسن خدا داد گرفت * بالادوی
 از دود دل من اموخت * در چشمم ترم قطره زدن یاد گرفت * قطره زدن دخی لک اور مقدر
 * بام چشم * کوز قباغی کذا فی شرفنامه * بام مسیح * یعنی فلک چهارم ایضا منها * بام هم
 یعنی عرش مجید ایضا منها * پانداست * مقابل اوله مدی ترکیله قبی طومدی دید کزیدر
 کمال بخندی بیت در وفای تو پانداست رقیب با جواهر در اقدم نمود * با و بازداشت * وضعی
 ایدر سگ محله ایله کمال اسمعیل بیت کهرز دیده من حیث هرزه رو شده بود * تو بار داشتی از
 یثکنای دمان * بام زبان دارند * اغر برایت دبلر امیر حاج بیت من از نوش لبان او بخوام کام
 دل جستن * که هر کشته بام زبان دارند آن لبها * پای بدامن کردن * یعنی صبر ایدوب فارغ
 اولق کذا فی الحمودی * پای بزا کنند * سحر اتمکدن کنایه در شیخ نظامی بیت مرادر
 کویت ای شمع نکونی * فلک پای بزا کند صحت کویی * پای تا به کشاد * یعنی سفر دن کلدی
 کذا فی شرفنامه * با بجه بالا کرد * اتک در میان ایدی میر خسرو بیت ساخته طاوس
 ملائک شعار * با بجه بالا زده طاوس وار * پای پیچیدن * یعنی فرار کردن کذا فی الحمودی
 پای خاکی کرد * یعنی سفر ایلدی کذا فی شرفنامه * پای دامن * بر محل که زمیند یقین اوله کذا
 فی الحمودی * پای دراز کشید * آشوری آتدی دید کازی سوز در وایاق اوزاتدی تسلط دن
 کنایه در خواجه سلمان بیت سر و بردامن جو پای کشیدست دراز * راستی خرم و آراسته
 جانی دارد * پای در کل ماند * عاجز و مقیر اولدی حکیم شفا بی بیت چور کزن ساعد
 سمین اودید * بخود چون طسمه زین اندیشه پیچید * زحیرت پای در کل ماند فصاد * که آزار
 کل از دستش نمیداد * پای در میان آورد * یعنی مصالحت ایچنده بولندی کمال اسمعیل بیت
 درازدستی احداث پرفسونرا پین * کدرای روشن او پای در میان آورد * پای رنج کشند *
 یعنی حاضر و آماده اوله شیخ نظامی بیت بفرموده تارقیبان کنج * کشند از پی میهمان
 پای رنج * پای زاع کرد * پوصویه کیردی و دخی کراندی مولانا دهکی بیت طاوس وار چون
 تو بچولان در آمدی * در باغ بس پری صفنان پای زاع کرد * پای در سنک آمد * خوف
 اتمکدن کنایه در مولانا هاتنی بیت مرانی حد صلح و فی زور جنگ * وزین هر دویا هم در آمد

بسنك * پایش در خواب شد * آیاغی اویشدی خواجه آصفی بیت ذرن بادیه
 شب ناقه لیل کم شد * بود در خواب مکرپای طلب مجنوزا * پای فشرده * ثابت قدم اولدی
 کمال اسمعیل بیت پای بفشارم و در عشق تو نمایم پشت * شمع وارار بودم آتش سوزان
 بر سر * پی فشرده * دخی دیرلر شیخ نظامی بیت چنان کام و ناکام خواهی سپرد * بخود کام کی
 پی چه باید فشرده * پای کرد کرد * ایاغن التنه الدی مولانا دهکی * مصرع * پا کرد کن
 و منتظر دست کرم باش * ایاق دوستر مکدن کنایه در * بایکد پیکرزبان دارند * آغاز براند بلر
 اتفاق ایتمکدن کنایه در مولانا دعائی بیت دولعل یار که بایکد پیکرزبان دارند * حدیث
 کشتن من هر دو در میان دارند * پای گرفت * یعنی جماع اتدی ابو المعانی بیت روز تا شام مرا
 سنك ستم اندازند * یعنی شب تا سحر پای گرفتن نکم * پای کشانیده * کریخته و دخی آزاد
 اولش کذا فی الحمودی * پای کم آورد * خمندن قاجدی نظام استرا بادی بیت بی پاشود
 زتیغ تو عنتر بروز رزم * پیش تو هر زیاده سر آورده پای کم * زیاده صر شجیع و بهادر
 معناسنه در کذا فی الحمودی * پای ماچان رقت * اعتذار ایلدی حضرت مولانا بیت
 آدم از فردوس و از بالای هفت * پای ماچان از برای عذر رفت * پای ماچان کرد * بودخی
 اول معنایه در حکیم خاقانی بیت هوامی خواست تا بر صف بالا تری جوید * گرفت دست
 و افکند بمصف پای ماچانش * پای مرد * معین و دستگیر و له ایضا بیت ای زهر تو دستگیر
 تریاق * وی در د تو پای مرد درمان * پای مردی کرد * امداد و معاونت ایلدی کل بخندی
 بیت کرم بجاشد و انعام راجه پیش آمد * چرا ازین دویکی پای مردمان بود * مولانا
 امیدی * قطعه * بحمد الله که اید بر سر ما * جوانمردی درین دیر ریایی * که پامردی نماید
 وارهاند * مرا از دست مشت پشت بایی * پای و پر * یعنی طاقت و قدرت حکیم فردوسی بیت
 ستوران همی سازدش زال و زور * ندارد همی جنگ را پای و پر * بیای اندازد * یعنی سورچوب
 دوستدی کذا فی الحمودی * بیای دار * محافظه ایلد شیخ سعدی بیت مرا که پای بعقلست
 و رای * دم کله خویش داری بیای * بیای داشتن * وجوده کتور مکدن عبارت در خواجه
 حافظ بیت بیای دار طریق قیام لیل چو شمع * که نور طلعت شمس از کرامت سحر است *
 بترا زو فروشد * نازلی صا تو دخی تدیر مجله ایدر کمال بخندی بیت صد حسن بان رخ تو بیک
 دفعه فروشی * مهر رفت بمیزان کفر و شد بترا زو * بنك آمد * طارلدی میر خسرو بیت
 ناله راهر چند میخوام که پنهان میکشم * سینه میکوید که من تنك آمدم فریاد کن * بنك
 میار * طارلده دیمکدر مولانا طوسی بیت چو گفتش کدها تو هست تنك بسی * بخنده
 گفت دهان مرا بنك میار * بتیر نمی یافت * چرا غله آریوب بوله مدی مولانا شاهی بیت
 عالی بی دل شدند از نیرمز کانت چنان * در همه شهر اینرمان بکدل نمی یابد بتیر * بنیغ
 خاست * دیک طوردی هر نه اولور سه ابو المعانی چو خفته بود کشا دست بند شلوارش
 بنیغ خاست دگر خفته در میان پایم * بحام عدل بد * برابر ویرکذافی شرفنامه * بجان
 آمد * بیزار اولدی مولانا شاهی بیت ناله ام راه کلو بسته بحدی که نفس * تابرون میرو
 از سینه بجان می آید * یالکتر * بجان * دخی دیرلر مولانا بیانی بیت بجان از ناله من خلق

خلق ومن از ناله کردن هم * بجای ای اجل تاوارها ندایشان زمن من هم * بجای او * انك حقند
خواجه حافظ بیت ده روزه مهر گردون افسانه است و افسون * نیکی بجای یاران فرصت
شمار یارا * بجای خود بست بجای ایشی محله ایتدی کذاقی شرفنامه * بجه خورشید * یعنی
لعل ویا قوت و امثالهما ایضا منها * بجه نو بر آورد * نتیجه پیدا ایلدی ایضا منها * بحال
در آمد * وجد و شوقه کلدی لواحد من الشعر ابیت مکه که از حرکت سرو از شمال در آمد
چو دید قامت تو در چمن محال در آمد * بخاک نشست * اعتبار سزا اولدی خواجه حافظ بیت
از ان بخاک نشستم که آن کان ابرو * مرا چو نیر غو دمیکشید و دور انداخت * بخاک نشاند *
اعتبار دن قودی * بخاک راه نشاند * مثله وله بیت مرا و سر و چمن را بخاک راه نشاند *
زمانه تا قصب زکسی قبای تو بست * بخت بدندان خای * بخت بد و طالع ناساز دن کنایه در
کذاقی شرفنامه * بخت بد و همت عالی بلاست * روز کاری نامساعد اولان کسسه
حقند ایراد ایدر لنته کیم شاعر دیمشدر بیت بخت بد و همت عالی بلاست * وای بر آنکس
که بدین مبتلاست * بخط بلا در سر آوردم * یعنی بلا و محنته راضی اولدم کذاقی الحمودی
بخت و ماده * دولت اقبال برقرار اولمز کذاقی شرفنامه * بچم در شد * یعنی مراقبه ده
اولدی کذاقی الحمودی * بخود فرو رفت * بجای دن و یا خود غم و المدن باشی اشغی ایده نه
دیر لر خواجه سلمان بیت وقت بر آمدن بصبح از نظر غضب کند * صبح بخود فرو رود چون
نفس از مکدری * بخود فرو شد * بدخی بومعنایه در مولانا خاقانی رصفت معراج گفته بیت
بر آمد بگردون چومه بی نقاب * فرو شد ز شرمش بخود آفتاب * بخیه بر روی کار افتاد *
اسراری کشف و شایع اولدی میرزا عجبی بیت ماه خیاطی که چون ابر شیم دارد زار *
ترسم افتد بخیه ام دور از رخس بر روی کار * بومعنایه محمد عصار بیت ز غمزدشن غمز و جادو
فتاده پیش مردم بخیه بدرو * بدادای کند * ایکی کسه میانه فتنه و شور براغور لواحد
من الشعر ابیت فلک تا چند بی مهری نمایم * زمانه تابکی این بدادای * بد آغار * یعنی
بد سرشت و بد نهاد ابو شکور بیت یکی زشت روی و بد آغار بود * تو کوئی بمردم کزی
مار بود * بد پرتو * رامنرا لولو خواجه سلمان بیت بخت بد پرتو مراد بی توانی بیر ساخت
یا جوانمردان عالم را جوانمردی نماند * بد برد * یعنی انجنور مولانا طوسی بیت میروی و میبری
با خود رقیب * و ره میگویم مبر بد میبری * بومعنایه بابا افغانی بیت گرچه طور رندی و بد
نامی از حد میبرم * کافر مکرشمه از حال خود بد میبرم * بد دل * اکل و شربه مقید اولوب
هیچ ایش طومر شیخ نظامی بیت چو شیران باندک خوری خوبکیر * که بد دل بود کا و بسیار سیر
بدر برد * رد ایتدی یعنی سوزدی خواجه حافظ بیت سیل سر شک ماز دلش کین بدر برد
کین سنک خان قطره باران اثر نکرد * بد رفت * رد اولتمه نک لازمیدر که طشره کندی
معنا سنده در وله ایضا بیت تواز مکارم اخلاق عالم دگری * وفا و عهد من از خاطرت بدر نرود
بدر کرد * بمعنی بدر برد وله ایضا بیت مباش بی می و مطرب زیر طاق سپهر * بدین
ترانه غم از دل بدر توانی کرد * بدرود کرد * یعنی وداع ایلدی وله ایضا بیت ماه کنعان
من مسند مصر آن توشند * وقت آنست که بدرود کنی زندا را * بدست باش * یعنی آگاه

اول شیخ سعدی بیت چو ز ولایت دل دست یافت لشکر عشق * بدست باش که هر
بامداد یغما یست * ودخی تقصیر ایتمه معناسنه خواجه حافظ بیت کُرت زدست براید
مراد خا طر ما * بدست باش که خیری بجای خود شتن است * بدست دبکران مارگیر *
ایشی واسطه ایل و جوده کتورمه شیخ نظامی بیت چو از دست تو ناید هیچ کاری * بدست
دبکران میکیر ماری * بوعبارت اضداد استعمال اولنور نته کیم باب المیمه کلور انشاء الله
تعالی * بدعلف * هر نه بولسه پن آدم او کوزینه دیر لر خواجه حافظ بیت صوفی ز سر
بدعلفی دختر ز را * در صومعه هرگز نکشدنش که حرامست * بد قار * یعنی بد امتزاج
مولانا وحشی در مرثیه قسمی بیک گفته بیت بد قاریهای شطرنج مجازی خوش
نکرد * رفت تاجانی که می بازند خاصان زرد عشق * مقابلی خوش قاردر * محشم کاشی
بیت بقصد جان بخواندی نقر ازاد و فایز من * که در زرد محبت خوش قاریهای من بینی *
بد کوه * یعنی بد خلقت و بد طبیعت کذا فی المشکلات * بد مست * کوه زه سر خوش لغت
اوضاع خاتم کاشی بیت یار زنجید ز بد مستی دوست خاتم * باده بایست باندازه
خوری زور نبود * بد همسایه همسایه داند * پرامری قونیشان ییلور شیخ نظامی بیت
سرشت طفل بدر ادایه داند * بد همسایه راه همسایه داند * بد قن برد * چکه ایل الدادی
کمال بخندی بیت از مه زبتان کوی لطافت بد قن برد * لیم باش دل خسته مارا بد هن برد
بر آب گوید یعنی حاضر جواب کذا فی مجمع الفرس * بر آب نوشت * یعنی ضایع ایتدی
وضایع ایدر مولانا هاتفی بیت نبادان بود پندیش ناصواب * نشاید نصیحت نوشتن
بر آب * بر افتاد * یعنی منقطع اولسون بد دعا محله استعمال ایدر کمال بخندی بیت
دو میان دیده و دیدار جان افزای دوست * چند مانع میشوی یارب برافنی این نقاب *
بومعنا ده لازمی ایل و واقع اولمشدر خواجه حافظ بیت بس تجربه کردیم درین دیر مکافات *
بادرد کشان هر که در افتاد بر افتاده * بر آمد بهم * یعنی غضبه کلدی کاهی تقدیم و تأخیر ایلده
استعمال ایدر کذا فی شرفنامه * برانکشت پیچیده * یعنی مذمت ایلدی حکیم انوری بیت
جز نکوبی نکم با همه تادست رسد * که برانکشت نه پیچید بدان پیخبران * بر آورد * سد
ایلدی اعلی شیرازی بیت ز دپلم آمد ز دل بد ز رود * که شد بخون دل رهگذر بر آورده
بر آید * نصیب اولور سه خواجه حافظ بیت کفتم غم تو دارم کفتم غم سراید * کفتم که
ماه من شو کفتا اگر بر آید * بر پامیداشت * احیا ایلدی یعنی دوشمنس ایکن ایاقلندردی
خواجه آصفی بیت پای مجنون نه همین سلسله سودا داشت * هر که دیوانه شد این
سلسله بر پامیداشت * بر بست * یعنی فائده لندی خواجه سلمان بیت با آنکه در میان تو
دل بست عالمی * کس زان میان بغیر کمر هیچ بر بست * بر چین گاه * یعنی کرسی کذا فی الحمودی
بر خط میدار * یعنی مطیع اول ایضا منه * بر خود پیچید * مضطرب اولدی کمال اسمعیل
بیت میخ بر خود و چون غنچه تنگدل منشین * چو کل ز پوست برون آی حرم و خندان
بومعنا به بتاب رفت دخی دیرلر با یافغانی بیت ز کاکل تو دل نیره بخت میجویم * فرو متاب
و سر از بهر این بهانه مکش * بومعنا به می تابد دخی دیرلر محشم کاشی بیت

بیت می تا بم ازینکه میکند زلف * بازی بازی ازان دخی خط * بر خود گرفت * احتمال دزد
 بن ایتش اولم کذا فی الحمودی * پرداخت یعنی مشغول اولدی کمال اسمعیل بیت چو
 پنبه زارینا کوش بشکفید ترا * ز کوش پنبه برون کن بکار حق پرداز * بویته مضارعی
 واقع اولشدر ودخی خالی قالدی معناسنه مولانا جامی بیت دیر نشین باش چو عیسی زمان
 خانه بپرد از زنا محرمان * یعنی زنا محرمان خانه خالی کن ودخی فارغ اولدی معناسنه اصلی
 اوزن واقعدر مولانا جامی بیت وه که افسانه جامی نشیندی هرگز * تا نپرداختی از لایه
 لاغ دکران * ودخی تمام ایلدی معناسنه موضوع لغی اوزن شیخ نظامی بیت چو خواننده
 نامه شهریار * پرداخت آن نامه را چون نکار * پرده بر او درید * انی رسوای ایلدی کمال
 اسمعیل بیت زمانه بسکه دریدست پرده بر عشاق * تونیز چیره مدد بر من از جفا پرده *
 پرده بر افکند * یعنی بی خیالت ایلدی کذا فی الحمودی * پرده بر گرفت * آشکار ایلدی
 ایضامنه * پرده شناس * یعنی مطرب شیخ نظامی بیت پرده شناسان بنوادر مشکرف
 پرده نشینان بو فادر مشکرف * پرده نشین * محرمان خلوتسرای یعنی اهل بزم ودخی ملائکه
 کذا فی شرفنامه * بر رسید * فهم ایلدی کمال اسمعیل بیت بیماری من عیثم خود می بینی
 اشکفتکم نیز زلفت بر رس * بر روی روز افتاد * آشکار اولدی مولانا لسانی بیت غم جگر
 سوز ست منع چشم کریان چون کنم * راز من بر روی روز افتاد پنهان چون کنم * بر روی
 افتاد * دخی دیر لاریخی سمرقندی بیت نکفتم قصه خون خوردن دل با کسی هرگز * بر روی
 افتاد پیش مردمان از اشک غمازم * بر روی دوید * یوزه یا پشیدی وله ایضا بیت دید اشک
 من که چشم خوابگاه من نشد * میدود بر روی و میگوید کریمان مرا * بر روی چهید * مثله
 خواجه سلمان بیت سالها ای اشک جادادم ترادر چشم خویش * وقت فرقت کی روادار دک
 بروم چهید * بر زده دامن * یعنی منتظر فرمان ابوالعانی در توحید باری جل شانہ بیت
 بر زده دامن خدمت تشیی و روح القدس * هر چه فرماید اطاعت میبرد کون و مکان * پرسند
 خیال * یعنی شاعر کذا فی شرفنامه * بر سر بیضه شکست * یعنی مسخره و رسوای ایلدی
 مولانا جامی بیت حای بیضه کینی زفتن * بر سرفتنه کران بیضه شکن * بیضه در کلاه
 شکست * دخی بو معنایه در کمال اسمعیل بیت صبا بشعبه اش بیضه در کلاه شکست * که
 با منیبه وز دست بیضه سان زکس * بر شکست * سیکرک صاولدی شیخ سعدی
 بیت یکی فتنه دید از طرف بر شکست * یکی در میان آمدود بر شکست * بر شاخ آهو *
 یعنی وعده دروغ کذا فی مؤید الفضلا * بر طاق نهاد * کوزدن بر اقدی یعنی اعتبار ایتیز
 اولدی محمد عصار بیت ز شرم جام طاقش چرخ ز راق * نهاده جام ماه و مهر بر طاق *
 بر طبق کند * ظاهر ایدر خواجه آصفی بیت میخواست ماه چارده را بر طبق کند *
 رخسار او در آینه عرض جمال کرد * بر طبقست * ظاهر و آشکارا در مولانا طوسی بیت
 زاده از شرم لب لعل تو غرق عرقست * وه چه کل پیش رخت هر چه بود بر طبقست
 بر عالی فروخت * یعنی افشا ایلدی همایون شاه بیت بگویش دوش پنهان بودم ایدل
 ناکداز بویش * بفریاد آمدی بر عالی بفر و خنی بازم * بر کلو جل بست * طیان قالدی یروب

قاجادی مولانا طوسی بیت بطوسی جامه ده کوازیں شهر * همی خواهد که جل بر گاو بند
 بر گرفت و بر گیرد * یعنی قبول ایادی خواجه حافظ بیت من این دلق ملمع را بخوام سوختن
 روزی * که پیر می فروشانش بجای رزم گیرد * بر کشید * ایلر و کتوردی خواجه سلمان بیت
 در عزت مصطفی را در فاندز بر کشید * کشت منزل بهر اعزاز تو نص انما * بر کشید
 اوست * انک ایلر و چکمی در وله ایضا بیت تیغ تو بر کشیده دولت اوست راستی * کرچه
 بنفس خویش تن هست باصل کوهری * برب کلوخ مالید * اعتداری ایلدی دیمکدن عبارتدر
 مولانا جامی * مثنوی * چو شب بگذشت دفع هر کارا * بشست از کریه چشم خونفش را * بش
 تر بود از خون خوردن شب * کلوخ خشک را مالید برب * بر من مشکن * بکا انجمنه
 حکیم انوری بیت بر من مشکن پیش که من توبه شکستم * زان دست که صد قلم از ویل
 شمر آید * پرندور * یعنی شمشیر نیک شاعر بیت همه زهر زخم پرند آوران * بر آمیخت
 با خون کند آوران * روزمانشیند * اودخی بزم کبی طالع در مولانا شاهی بیت هر کس
 که شبی نشست با تو * بسیار روزمانشیند * روز او نشست * مثله خواجه سلمان * رباعیه *
 آتش ز زبان شمع می جست * ناکاه سیمه دم ز باننش بشکست * سر رشته تپاه باشد
 تایش نماید * روشن شب آمد و روزم بنشست * بر نشستن * یعنی قصد کردن
 پروای سروریش خود نیست * بزم کند و باشم در مانم یوق دیمکدر خواجه سلمان بیت
 من که پروای سروریش خود نیست مکر * سر سودای سخن پای چو موم ز کجاست *
 پرورش آموز * یعنی علم و حکمت و مجاهده و پیر مرشد و بعضی از جناب خدای تعالی
 و تقدس دیشلر کدافی شرفنامه * پرویز فاک * یعنی خورشید ایضا منها * پره زند
 سورگون آوی حکیم انوری بیت کر پره زند لشکر عزمت نبود راه * جز داخل او نیست
 ردیف سر طازا * برنج زندان او * یعنی انی ذکر ایتزلر کدافی شرفنامه * برنج بنشست
 یعنی معدوم ایتدی کدافی المجمع * برنج نویسن و افتاب نه * ادا اولنزدین ایچون ودخی
 و پره سی ایچون ایراد ایدر لکال بخندی * قطعه * بافقاعی کفتم از روی مزاح * بد معامل
 میستم من ای خسیس * وجه شریتها که داری نسیه ام * کر فراموشست شود برنج نویسن *
 بر پیمان کس در چاه مرو * کسینه نک الفاسیله تهلکویه دوشمه مولانا امیددی بیت بر پیمان
 دغل دوستان مرو در چاه * که یوسفی تو و داری برادران غیور * بر پیمان او در چاه رفت
 بودخی او معنایه در مولانا کاتبی بیت دلا بعشوه زلفش مرو بچاه زقن * بر پیمان کسان چند
 میروی در چاه * بزازه شد * تازه لک پکور مش دلبره و کامی و قنی یحوب را پکان اولمش
 میوه ده در ل مولانا عصمت بخاری بیت عصمت از محبوب هر جانی محو رسم وفا * زانکه
 بی لذت بود میوه چو بزازه شد * پس انداز می کند * جمع مال و ادخار ایدن کسینه
 حقیقه ایراد ایدر ل خواجه آصفی بیت اسباب حسن ماه مرا خال و خط بست * کیسوی
 تاب داده پس انداز می کند * پس سر کند * دخی بو معنایه در وله ایضا بیت منه کاکل
 پریشانی و بیل فتنه کن کن * جها قند اس است آن زلف کاکل را پس سر کن * پس افتاد
 و پس افکند * بر کسینه نک وفاتدن صکره قلانه دیر لکال اصغیل بیت زور در منه بماند نظر

نظر معنی را * که بس فکند بزرگان به از ثنائی بود * پس چرخه نفرین کند * بر کسسه نك غیبتنه
 دم و شتم اید نه دیر * شیخ سعدی بیت چه سود آفرین بر سرانجمن * پس چرخه نفرین
 کند مردوزن * بسته رحم * عطا و کرم دن حلی اولیان آدمه دیر * کذا فی شرفنامه * بسخن
 و سید صاحب طبع اولان آدمه دیر * ضمیری اصفهانی بیت چه خوشست همزبانی بحریف
 مکتبه دانی * که سخن نکرده باشی بسخن رسید با شد * پس خم زد * خلاف وعد ایتدی
 ظهوری ترشتری * مثنوی * بد ساقی آن شمع صاغر لکن * که رویت سحر بر تو از نام من * بغیر
 از غم تو غماند غمی * شب نیره محنتی زند بس خمی * بسر دست درآمد * اله کیردی دیمکدن
 کنایه در فخرالدین علی صفی بیت کو بخت که بی که من مست در آید * زلفش کشم و شب
 بسر دست در آید * بسر خود شد * کسه نك حکمی التند اولما مق لواحد من الشعرا
 بیت شد سمر اهل وفا خاک که ملک غم او * کشوری نیست که هر کس بسر خود باشد * بسر
 درآمد * یعنی دپه سی اوستنه دوشندی حکیم انوری * مصرع * آخر الامر درآمد بسر اسب
 جنبش * بسر بردن * ثابت قدم اولمق کذا فی الحمودی * بسر تا زیانه ستام * آلت
 حرب سز آلورم بی رحمت المقدن کنایه در ایضا منه * بسر زلف سخن کوید * سوزی
 کنایه ایله سویلر شکر الله بیت چون زخط پرست از مشک ختن میکوی * چند مارا بسر
 زلف سخن میکوی * بسر زلف سخن کند * ناز و شیوه ایله سویلر امیر حاج بیت بسر زلف
 میکنی سخنی * فتنه از روی میکنی انکیز * بسروقت و اقتاد * انک رازنه واقف اولدی
 استاد بیت رقیب امروز منع کرد از آمد شد کویش * بسروقت غم پنهام افتادی به
 بیداری * بس زلون نشست * یعنی منزوی اولدی مولانا جامی بیت این دم از کشم کش این بستم
 بس زانوی وفا بشستم * پس گوش انداخت * ایشتر لندی مائلی تبریزی بیت گفتش
 زلف تو صدر خنده بدین دوش انداخت * بشنید آن بت بد کیش پس گوش انداخت * پیشم
 شد * پراکنده اولدی کذا فی شرفنامه * بعدم یازده * یعنی نابود ایله ایضا منها * بغداد
 خرابست * اچلقدن کنایه در بسحاق اطعمه بیت بغداد خراب است از خراسان * معمر کیم
 بنام بغرا * دیگروله بیت سرتاسر آفاق همه یوی کبا بست * این با که توان گفت که بغداد
 خرابست * بغل زد * مسخره لقند کنایه در حضرت مولانا قدس سره الاعلی بیت
 تو بخوام جفت کمتر زن بغل * جفت انصافم نیم جفت دغل * بغلان سربی آبی دارم * بغلان
 ایله باشم خوش دکلدر شیخ اوحید الدین * با عیبه * در سینه زدست دل جگر تابیه است * در
 دبه زتاب سینه بی خا بیه است * ای دبه برز خون این دل که مرا * دیدیست که با او سربی
 آ بیه است * بقلم یازده * یعنی محو ایله کذا فی شرفنامه * بکار نیاید * ایشه پرامنخواجه سلمان
 بیت زین بخت خفته هرگز کارم بر نیامد * کاری ازو نیامد بسیارش آزمودم * بکاغذ برند *
 تمام عزت ایدله * کذا فی شرفنامه * بگرد رفت * محو اولدی مولانا کاتبی بیت
 دور سماع اونکر قصه مهر و مه مگوی * زآنکه سماع او همان چرخ بکرد میرو *
 بو معنایه بصیری بغدادی بیت تا جا کباب از نظر اهل درد رفت * چند ان کریست دیده که
 دریا بکرد رفت * بکردن درآمد * ایشدر بیه دوشدی استاد بیت کفتم هوس ساعد

و دستش نگنم * لیکن چو بگردم در آمد چه کنم * بلا کردن * یعنی صدقه و احسان مولانا
 محتشم کاشی بیت هر که که بخیر آمد بنان قامت فتان تو * مرهم برقص آیم کنم جا نم بلا کردن
 تو * بم زد * سله اوردی مولانا عبد الله هاتنی بیت ازان هر یکی با نك برخم زدی * اگر
 دم زدی بر سرش بم زدی * پنبه شد * قاچدی و هرزه کارلق ایلدی معناسنه * پنبه کردی *
 مثله کذا فی ادات الفضلا * پنبه کن * منکر اول و دخی محوایله حکیم خاقانی بیت پنبه کن
 ای جان دشمن از تنی * کوز ترکش دو کد ان خواهد نمود * پنبه کن * بر معناسی دخی عاجز
 ایلدی دیمکدر میر خسرو بیت پنبه کن لشکر شانرا چنان * کز تن شان پنبه کن استخوان *
 بهجمر و واقی * یعنی فک مرچ کذا فی شرفنامه * بند زبان ندارد * سوزی صافله مزایشتد و کین
 سولر مولانا کاتبی بیت می گفت دوش سوسن در کستان به بلبل * عاشق نباشد آنکو
 بند زبان ندارد * بهم بر آمد * مضطرب اولدی خواجه سلمان بیت بهم بر آمد ام زان
 دوسنبلت که چرا * فرو کنند و نهندش بدوش دلبر پای * بهم زد * بری برینه قادی
 خواجه حافظ بیت ارباد فتنه هر دو چها را بهم زند * ما و چراغ چشم و انتظار دوست
 پهلو بندی * غیر ک کیده سندن احسان آیمک کذا فی مجمع الفرس * پهلو تھی کردی *
 فرار ایلدی طالب آملی بیت پهلو تھی زنک هت کل میکند مشام * امشب که در بران بت مشکین
 کلاله نیست * واجتناب ایلدی معنا سنه ظهیر فاریابی بیت همچون نیام تیغت دارد
 اجل زهیت * پهلو تھی همیشه از تیغ جان شکرت * پهلو کردی * دخی دیر کذا فی مؤید الفضلا
 * پهلو تھی کند * بر طرفه کیدر معناسنه طالب آملی بیت هان ای صف ملائکه پهلو تھی
 کنید * این دم که پهلو نفسم را کان پرست * پهلو کند * دخی دیر لر شیخ نظامی بیت
 مته از رزم او به که بکسو کند * کزان پهلو ان پیل پهلو کند * دیکر بیت پهلو کند ز کرز کران
 سنک توفک * بکسور و دزاسب سبکسیر تو زمین * پهلو داد * ترکیه یان و یردی دیر لرد و نوب
 کتمکدن کنایه هر کذا فی شرفنامه * پهلو زد * بر لک ایلدی ایضاً منها * بهم نرسید * حاصل
 اولدی مولانا هلالی بیت بدان امید که امشب لیم رسد بلبش * کباب و نقل و می آورده
 ام بهم نرسید * بیاضی * منتخب و کزیده اشعار و غیره که خلافت دیوانی دیر لر یعنی کزیده
 اولمینه مولانا عرقی بیت زمانه خواند و فک بر بیاض دیده نوشت که * این قصیده
 بیاضی بود نه دیوانی * پی باز نهاد * کیر و چکلدی حکیم انوری بیت و راز مراد تو پی باز
 می نهد کردون * باضطرار چو کردون بارکش دون باد * بیت اللطف * فتح لام و طایله
 یوزن کف قجه خانه که باب اللوق دخی دیر لر حکیم شفا یی در هجوم مؤمن خان بیت
 با بای تو چاروب کش بیت لطف شد * اجداد تو کشته بتدریج بزرگان * بیضه در آب *
 یعنی پخته اولدی کذا فی مؤید الفضلا * بیضه در کلاه شکست * حمله سی ظاهر اولدی
 خواجه حافظ بیت بازی چرخ بشکندش بیضه در کلاه * زیرا که عرض شعله با اهل
 راز کرد * بیضه صبح * یعنی آفتاب کذا فی شرفنامه * بیضه کافور * بر قدن کنایه در ایضا
 منها * بیک نیم نهاد * بر طرف ایلدی مولانا شاهی بیت هر چند دو نیمست ز هجران دل
 شاهی * باز آی که ما جمله بیک نیم نهادیم * بومعنا یه خواجه آصفی بیت ما پست تراحت

راحت و تویک نیم نهادیم * بالین اجل راست تسلیم نهادیم * پی گم کردی ایزا ز دزدی حکیم خاقانی
بیت نیم شب پی گم کنان در کوی جانان آمدیم * همچو جان بی سایه و چون سایه بیجان آمدیم
و پیمانه پر شدی عمر آخره ایر شدی مولانا کاتبی بیت باز آن مشرب مستان سر پیمان دارد *
سباقا چیست مکر پر شده پیمانه ما * باب الباء الکسوف * بزاد و برآمد * قوجه یا مثلو
عورت دیم کنایه در ابوالمعانی بیت مخور فریب حسنش میندار عروسی * این پیره
زال دهر زاده و برآمد * بزاد و بشد * کلوب کتدی خواجه حافظ بیت مکر که لاله
بدانست پیوفای عمر * که تا بزاد و بشد جام می زکف نهاد * بسیار کس بیکس بودی
خدم متکاری چوق اولانک خدمتی مراد اوزن اولنر شیخ نظامی * مثنوی * ازان مختلف رای
شدر روزگار * که دآرد پد ر هفت و مادر چهار * یکی جفت همت ترا بس بود * که بسیار کس
مرد بیکس بود * بنازم چشم مست را * نازک کوز که تفاخر ایدرم کنانی شرفنامه اصلنده
بنازم فخر لنورم دیمکدر منلا کشوری بیت بنازم پادشاهی را که از نایید سبحانی *
نهادم دیو ساری را بکف مهر سلجانی * به از به بسی باشد * یعنی ال الدن اوستوندر مولانا
ما تقی بیت مناز از بی ای ز خیل بهان * که باشد به از به بسی در جهان * بهترین خلف
یعنی حضرت رسول اکرم صلی الله تعالی علیه و سلم * بی آب شد * یعنی شرمند و خیل
اولدی کنانی شرفنامه * پیراستن * یعنی کسمک خواجه سلمان بیت کلک بی رای
تو حرفی نتواند شکاشت * تیغ بی حکم تو بکمی نیارد پیراست * پیراموزست * حصولی
ممکن اولان ایش مولانا طوسی بیت رندی آموز طوسی از رندان * کرچه این هست
که پیراموزست * بو معنایه اوحد الدین بیت همچو فرهاد از غمش روزی بخرامیدوم
تانه بینند این جوانان عشق پیراموز را * پیرچهل ساله * یعنی حضرت آدم علیه السلام
کنانی شرفنامه * پیردهقان * یعنی می انکور ایضا منها * پیر سرندیب * یعنی حضرت
آدم علیه السلام ایضا منها * بیروستانی عید * کدر سر صحبت و نکلسر عشرت کال بخندی
بیت رقیب ای کاش ارنه که چوماه روزه میشد * که تانی روستای عید میکردم بد لحویان
و بیست و یک و شاق * یعنی بکرمی بر صورت شمالی * فالك البروج حکیم خاقانی بیت
یا بیست و یک و شاق ز سقلاب ترک وار * بر راه وی کین بمفاجا برافتند * بیست و یک پیکر *
دخی دیرل کنانی مشکلات * بی سروپا * یعنی پریشان احوال خواجه سلمان بیت
کر نباشد مددی لطف تو پیدا باشد * کرچه از دست من بی سروپا بر خیزد * بی سرو سامان
بودخی اول معنایه در مولانا نظامی بیت دلم از باده هجرت چو شده مست و خراب * کرده
خوشدل چو زایسز و سامانی * ما که پیش افتاد * یعنی ضرر گذشت میر خسرو بیت هر ساعت
از مرکان خود خون دلم پیش افتد * زین زار مانده بخت بد کاینست پیش افتادم * پیشانی
دار * یعنی یک یوزلو خواجه سلمان بیت بروی تو آن سپاه پیشانی دار * پیوسته بقصد
من میان بسته بود * سخت پیشانی * دخی دیرل اوحد الدین در جام جم بیت جکر م
خون شد از پیشانی * آه ازین جان سخت پیشانی * بو معنایه یا لکتر * پیشانی * دخی دیرل
خواجه سلمان بیت غمزه و چشم تو شو خندولی آمده اند * ابرو ان توبه پیشانی ازیشان

بر سر * پیش خود برپا * خود بین و متکبر و حشی ز ما شده اولان شعر اخفانه دیشد ز بیت
 سر اسررز دونا شاعر تمامی پیش خود برپا * برابر مونس خاطر پیش سر دشمن جانی * پیش
 خورد * یعنی سلم ایله بعض اشیا غروخت ایتیشه دیولر حکیم انوری بیت دست رادش کرده
 در اطلاق رزق * مهلتی مرآ ز الزی پیش خورد * کذا فی الحمودی و المشکلات اما شرفنامه ده
 چاشنکیار چاشنی ایچون یدکری نسنه یه دیولر * پیش رس * یعنی تور فنده ایر شمش
 میوه یه دیولر مولانا هاتنی بیت بمیدان رسید از هزارش یکی * بود باغ را پیش رس اندکی *
 وله ایضا بیت بمنزل رسید از همه بیشتر * بود عزت پیش رس بیشتر * پیش دسنی کردن *
 نیز طوتمق مرنه اولور سه مولانا جامی بیت قتل من خواهد ز یکسو غم زد بکر سواجل * پیش
 دسنی کن که بنود دست پیشین رابدل * دست پیشین رابدل * یعنی ضرب مثله رایش
 لولکی ایشدر معناسنه در * پیشانی کرد * کستا خلق و ترک ادب ایلدی او حله الدین
 * رباعیه * در باغ شد سر و سرافشانی کرد * سنبیل ز نسیم تو پریشانی کرد * کل روی ترا بدید
 چون سجده نکرد * مردم همه گفتند که پیشانی کرد * پیش رس * عاقبت اندیش
 کذا فی شرفنامه * پیش کن کرد * یعنی سبقت ایلدی کذا فی الحمودی * پیش نشین *
 یعنی دایه زن حامل که عربیه قابله ترکیه ایه دیولر کذا فی شرفنامه * پیش نهاد *
 هر نسنه نك مقدمه سی کذا فی الحمودی * پیش داد * یعنی تقدیمه اجرت کذا منهما
 * بی صرفه گفت * حدندن زیاده صوبیلدی و فکر سر جواب ایلدی مولانا هاتنی بیت
 ضیو دانه بکشاد لب در جواب * ز گفتاری صرفه ناصواب * بی طرفی * حوصله سز
 مولانا وحشی بیت می ز رطل عشق خوردن کار هر بی طرف نیست * وحشی میباید که
 بر لب کیر داین یمانه را * بی نه * دخی دیولر بومعنایه محتشم کاشی بیت چاه ز نحدانش
 بین ای دیده و کاری مکن * کاندرت دوزخ فتد جان من بی نه دگر * پیل آبکش * یعنی
 صواب کذا فی شرفنامه * پیل افکندن * شطرنج او بوننه مات ایتیک کذا فی الحمودی
 * بی نمی کرد * یعنی نامعقول ایلدی و دخی بیو فالق ایلدی کذا فی شرفنامه * بید برک *
 یعنی نیزه شیخ نظامی بیت در آمد ز بحران سر بید برک * کشاده در و ز درع و ترک
 * بی قدم * یعنی غریزی او غوری یوق دیمکدر او حدالدین بیت چنین معشوقه در شهر
 و آنکه دیدنش ممکن * کمی کز پای نشیند بغایت بی قدم با شد * بیگانه خو * وحشی
 طبیعت یعنی آدم ایله کچ آلیش رضای زود آشنادر ولی دست بیاضی بیت از کف غیر
 بامن و بر دم من بغیر * بیگانه خو چو شادی و زود آشنا چو غم * بیگانه رو * مقابل
 آشنارودر حکیم رکنای بیت بیگانه روشدیم بهر آسنا و یار * باشد مکر روی تو چشم
 آسنا کنم * باب الباء الضمومة * پخته خوار * کداودخی داماده دیولر کذا فی مجمع الفرس
 * براق جم * یعنی باده کذا فی شرفنامه * پر بار * زن حامل مولانا هلالی بیت چودر کم
 خوردن زن پر بار باشد مرد * پر خوار کز و صد ناخوشی زاید بکنار * پر آمد قفیز * اجل
 ایرشدی ترکیه یمانه طولدی دیمکدر حکیم فردوسی بیت که کار نیست این خوار و دشوار
 نیز * که بر تخم ساسان پر آمد قفیز * پر بلو * سخن ناخوش مولانا هاتنی بیت معنهای

خفته‌های پرپهلویش بیشتر * چو خار و خشک هر طرف بیشتر * برج تریاف یعنی دهان
 ذلبران دیشمار مناسبتیله در حکیم خاقانی بیت آخر تو آسمان شکنی یا کهر شکن * از درج
 درو برج ثیاچه خواهی * برج دراندازی بی تکلفانه کلوز کذا فی ادات الفضلا * پر دل
 یعنی بهادر و شجاع کذا فی شرفنامه مولا ناهانی بیت جهان دیده وزیرک و پردام * نه کم سال
 و نادان و بیخاصل * پرکار * صنعتیله ماهر اولان استاد بیت طیب محتشم در عشق پرکار است
 کر قدرت * المهای جفا خوش میکنند داغ نمک سودش * مولا ناو حشی بیت نخستن
 کار دان استاد پرکار * نمی جنبانداز جایای پرکار * صفت شیوه و نازده ماهر اولان خوباره ده
 دیر لوله در فرهاد و شیرین بیت بتان کار دان خوبان پرکار * در آغاز وفا ها زند و خوش یار
 و غمزه پرکار ده دیرل محتشم کاشی بیت ساغر زده می آبی و کیفیت مسنی * از غمزه
 صید افکنی پرکار تو پیدا است * پر کرده پی * اشمنس یورتمش و صاحب تجربه مولا نا طهوری
 بیت بیای نو اساز پر کرده پی * ز خویشم تهی ساز و برداری * برون شو کردن * آچازدن
 اینش ایتیک حضرت مولا نا مثنوی به طعن ایدنلر حقنه میورر بیت ای سگ طاعن
 تو عوعو میکنی * طعن قرأ نرا برون شو میکنی * وله قدس سره بیت او بحال راز دل گفتن
 ندید * زو برون شو کرد و در لاغش کشید * بز قدم * یعنی دون و سفله طبع لواحد من الشعرا
 بیت من ندیدم ز بز قدم کرمی * کر تو دیدی سلام من برسان * پشت پا زدن * ترک
 ایتیکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت آنکوز نذر روی جفا پشت پای من * بوسم چو دامنه
 باب اعتذار پای * و فارغ اولق معناسنه خواجه سلمان بیت سرکوی من هوس داری هوس
 و پشت پای زن * درین اندیشه بکرو شود و عالمراقفای زن * کتاب محمودی ده یوز
 دو ندرمک معناسنه منقولدر * پشت استقر * روز بهترین کذا فی الحمودی * پشت
 دادن * فرار ایتیک شیخ سعدی بیت مده تا توانی درین جنگ پشت * * کدزنده است
 سعدی که عشقش بکشت * پشت نمودن * مثله وله ایضا بیت سواری کد در جنگ بنمود
 پشت * نه خود را که نام آوارزا بکشت * پشت کرمی * ارقه و ربو بجهات ایتیک کمال
 بخندی بیت اجل که شیوه اوی کنه کشیست مدام * به پشت کرمی آن غمزه میکند
 کاری * یا لکتر * پشتی * دخی دیرل کمال اسمعیل بیت چو مطرح ارچه که افکنده ایم
 بی سپرم * به پشتی * تو چو مسند شوم سینه فرز * واستظهار معناسنه ده کلور بیت دو تو آمند
 حسام و قلم که خسرو عهد * به پشت کرمی این مرد و کردن افرازند * وادانی و اسافلدن
 بری دولته نائل اولوب خلقه جور و اذیت ایلسه و یا خود بر یوه اننسب ایله ناهموار وضع ایلسه
 فلان پشت کرمی کرد دیرل و دخی بومعنا به سرکرانی کرد دخی دیرل مولا ناو حشی یزدی
 * قطعه * شهاداد این ناکسان زمانی * فغان زین خسیسان آخر زمانی * بصوف
 سقر لا طشان پشت کرمی * مردم ز دستارشان سرکرانی * پشت یافت * قوت و قدرت
 بولدی کذا فی الحمودی * بنیاد غمربرج * عمرده و فایوق نیز آخر اولور کذا فی شرفنامه
 بن دامن شبستان کن * یعنی مراقبه ایله دیمک اولور کذا فی الحمودی * بند بستن *
 کوچ ایتیک ایضا منه * بوالکامم * یعنی بوالفضول لواحد من الشعرا بیت کفتم که

روم بگو شه بشنیم * هر گوشه زبوا کاشمی نیست خالی * بودنی بودی اولاجق
 اولور خواجه سلمان بیت تدبیر جان چیست درین درد غیر صبر * چون بود بودنی چه توان
 کرد غیر صبر * یوریا بوی کنیم * خانه جدیدن تهویه ونهریک ابد لم دیه جگ پرده استعمال
 ایدر لکذا فی الحمودی و غیر المعتمرات * پوستین اودریدنی یعنی انی غیبت ایادی شیخ سعدی
 بیت روا باشد ار پوستینم درند * که طاقت ندارم که مغرم درند * پوستین کرد * یعنی
 غیبت ایادی کذا فی المجمع * پوستین گرفت * بودنی اول معنایه در ایضامنه * پوستین
 کنندنی * مثله کذا فی کشف اللغه * پوست باز کرده * یعنی ظاهر ایادی کذا فی الحمودی
 پوست سگ در روی * یعنی بی ادب و بی حیا ایضامنه * پوشیده راز * یعنی اسراری کرلو
 شیخ نظامی بیت خطی کشی بزرگان ند انداز * چه دانند طفلان پوشیده راز * پوشیده
 زنج * حرامی و قطاع طریقیدن کنایه در یول کسبجیلر بانامک ایچون یوز لرینی اور تاو طو تارلو
 لواحد من الشعر * رابعه * قاضی که بتزور دزد پوشیده زنج * وزمکر و حیل نشستنه بر منبر شیخ
 این کرمی و سردی که درومی بینی * یک نیمه ز آتشست و یک نیمه زنج * یوقلون شنه بهار * بهار
 مزین اولدی کذا فی شرفنامه * پو گرفت * غایت سرعتدن کنایه ایدر * شیخ نظامی بیت
 شیر مسکی داشت که چون پو گرفت * سایه خورشید بر آهو گرفت * پولاد سبجان * یعنی
 مبارزان و دلیران و شجعیان و بهادران کذا فی مجمع الفرس * باب التاء المفتوحه * تاجه سردار
 نه خیال و نه فکر ایدر ابو المعانی بیت هر کز نیست نقش وفا از تو کس بدل * دارد عجب که
 عاشق بچان تاجه سر * تا خط ازرق * پیاله و غیری زیاده طولو اولقدن کنایه در اکثر
 باده ده استعمال اولنور کذا فی شرفنامه * تا خط بغداد * مثله ایضا منها * تا خط جو
 مثلهما کذا فی الحمودی مذکور اوج لفظدن مراد اولنان معنی طولو اولقدر * تب دارد * یعنی
 غلط کلام ایدر مولانا لسانی بیت کفتم ای شوخ مرا آتش هجران تو سوخت * گفت ای
 عاشق مسکین تو مکر تب داری * تب طلب کنی تب ندهد * غایت خشنی بیا ندر ترکیه
 گسسته استمه سن و بر مزید کلریدر حکیم انوری بیت ای دل مطلب شربت صحت زهار * زین
 قوم که تب میطلبی تب ندهد * مختمه اول * یعنی لوح محفوظ کذا فی الحمودی * مختمه
 خاک * یعنی روی زمین کذا فی شرفنامه * ترازوی پولاد سبجان * نیزه مبارزان شیخ نظامی
 بیت ترازوی پولاد سبجان بمیل * ز کفه بکفه همیراند سیل * ترجمان * یعنی پیشکش
 مولانا هاتنی بیت پی سفره زانکه که نانش کشید * که در پیش خان ترجمانش کشید * تردامن
 آلوده معصیت و دخی معیوب معناسنه کذا فی شرفنامه * تر زبان * حاضر جواب مولانا
 هرقی بیت چون دراید همت مطلب مشکافت در سوال * تر زبانی چون تمنا خشک ماند
 در جواب * ترشد * یعنی آلتی کمال بخندی * رابعه * دیوان کمال یکی همی خواند * دیدم
 که دهانش پرشکر شد * از غایت لطف آبداری * حاسد سخنش شنید و ترشد *
 و بخصور اولدی معناسنه خواجه سلمان بیت روم از دینه بخون ترشد و میدانستم * که
 بروی من ازین دیده بلایی برسد * ترشود * آلتی نور مضارعیدر شاه ظاهر دکنی بیت
 ترشود لاله چو برداغ دل پر خونش * بر زلف خنده کند غنچه و بر کس چشمک * ترکشت * یعنی

بمعنی ترشد شیخ اوحد الدین کرمانی بیت چو اوحدی سخن از آب دبله خواهد گفت * که بر
 نیست جدب مراز ترکشتن و ترکش ریخت یعنی مغلوب اولدی شیخ سعدی بیت چو دانست
 کنز هم توان کرخت * بنا کامی اونیر ترکش ریخت و تکلیف سیرقندی یعنی ترکیه قوزغون تکلیفی
 دید کبری مضمون را بوالمعانی بیت یار با اغیار تنها سیر کلشن میکند * چون مرابینند تکلیف
 سیرقندی کنند و تن آساییدن یعنی خاموش اولق کدافی کشف اللغه و تن داد یعنی وجود
 ورودی خواجه سلمان بیت من جان نازینم درداده تن بقالب * اینجا بیار کشتم و انجادم
 بودم و تن دران دهم یعنی در تن بیوشد کدافی جان بغداد و تن در دهم یعنی رضا ویرد
 حکیم انوری بیت پایه قدر ترا از مه نشان میخواستم * گفت اوکی در دهم تن را بدین خلقان
 خیمام * بومعنايه خواجه سلمان بیت بر دم کان که هست میان ترا کنار * اما بحامیان تو تن
 در کان دهم * بوبتله اصلی او ز رینه واقع اولمشدر و له ایضا بیت تن ده برضا کاچه قضا
 بر تو نوشتست * از تو نشود دفع بهوید و حائل و تند و خند یعنی رخت و بخت کدافی جامع
 الفرس و تن زد یعنی خاموش اولق مولانا جامی * رباعیه * جامی تن زن سخن طرازی تا چند
 افسونگری و سخن سازی تا چند * اظهار حقایق بسخن هست محال * ای ساده دل این خیال
 بازی تا چند و تن زد سوشدی و غائب اولدی معناسنه حکیم انوری بیت امروز روز عید
 و تو در شهر تن زدی * فردا ترا چه کوید دستور شهریاری و تن زد یعنی خاموش اولور شیخ
 عطار بیت عشق آتش در همه خرمن زند * ان بر فرقش نهند و تن زند و تن فروداد یعنی
 مطیع اولدی اوحد الدین کرمانی بیت سرزنا چاری بر آورده به بی سامانی * تن زنا کامی
 فروداده بدشمنکامی و تنک چشم یعنی آج کوزلی غزالی مشهدی بیت الهی کور کردی
 از کال تنک چشمیها * که در چشمت بود خاک سیه کل صفا هانی * بومعنايه خواجه حافظ
 بیت عاشقا را کرد آتش می بسوزد لطف یار * تنک چشم کر نظر در چشمه کوثر کنم *
 کاهی چشم محبوب و صفند استعمال ایدرلر شیخ نظامی بیت می و مرغ ویر محال و آواز چنک
 تن تنک چشمان در اغوش تنک و تنک روی یعنی یوزی عشق کال اسمعیل بیت حق بگویم
 همه کس را در روی * کرچه از آب تنک روی ترم و تنک در برگیر یعنی قوجا غلکه طوت ندا
 فی شرفنامه و تنک شراب یعنی بلمست شرابه تحمل اولمیان بابا نصیبی بیت آخر
 حسن این صنم راه زد این خراب را * بوی بس از می کهن و تنک شراب را و تنک طرف
 دخی بومعنايه در ابوطالب کلیم بیت بر تنک ظرفست مینا هرزه خندا افتاد جام * بدحریفانند
 دیگر می کشی تنها خوشست و تن کان دهم یعنی ظن تحصیل ایلدی کدافی شرفنامه و تن
 نهاده مطیع اولدی خواجه سلمان بیت قاضی چرخ میرزندی کنهم ز جد برون * من چه کنم
 نهاده ام تن بقضای آسمان و تهی پای یعنی یوریمده یو کرک آت و کرک غیری شیخ نظامی
 بیت وهم تهی پای بسی نوشت * همزد رش دست تهی رای کشت و تهی چشم یعنی آج
 کوز لودیمکدر میر خسرو بیت وقتی غیاری ز آستان بفرست روی چاکرت * تاک تهی
 چشم کند بادیه ام خاک درت و تهی دو یعنی بوش یلن مولانا جامی بیت دوم براه غمت از غبار
 غیر تهی * بحس تجوی تو چون من کسی تهی دونیست * حکیم خاقانی بیت دل پرورد تهی

دو بروانی نسید * خود رو بر سر این در دبگرمی نسید * می روی * تدبیده قصوری اولان
 کذا فی المجموع * می روی * یولسز کیدن و بمعنی سفر کذا فی الحمودی * باب البناء
 المکسورة * تیراودارد * آنک حمانه در زمان قدیمه پادشاهلر بر کسبه به امان و پر سه لر
 کندونک مخصوص اوقلرندن براوق ویردر لرایش من بعد اول آدمه تعرض اولماز ایش
 حکیم خاقانی بیت یک حدنک از ترکش آن شهنه بازار عشق * نزد عقل از بیم چرخ جانستان
 آورده ام * تیر بازوی چرخ * یعنی عطارد و دخی بر نوع اوقدر کمان چرخله آتیلور
 کذا فی شرفنامه * تیر پرتابی * منزل اوقی اوحد الدین کرمانی بیت کشیده * چو کمان
 دشمنی مراد بر * مر از پیش میفکن چو تیر پرتابی * بو معنایه خواجه حافظ بیت ببال
 و بر مروانچا چو تیر پرتابی * هوا گرفت زمانه ولی بخاک نشست * تیر چرخ * بر نوع اوقدر
 ابوالمعانی بیت نگاه دور امل کرده ام ببحر مراد * فلک مرا بستم همچو تیر چرخ انداخت
 * تیر خاکی * نشان اوقی کمال بخندی بیت تیر خاکی نبود رسم که دور اندازند * خاکیم من
 ز خودم دور مینداز چنین * تیر خورده کراز * ترکیده اوقلمش طوکوز دیر لر عبد الله هاتقی
 بیت کند جمله چون تیر خورده کراز * شود فرض فرزانه را احتراز * تیر روی ترکش *
 یعنی حاضر و آماده اولش هر نه اولور سه حکیم رکنا بیت ما جومی آپم در میدان عشق *
 ناله تیر روی ترکش میکم * طالب آملی بیت مارا غلوی زمزمه با معجز دست * کان تیر
 روی ترکش عیسی مریمست * تیر کزدن * صوفیه دن یا خودیان دن قان آتیلوب
 جقد وفته دیر لر مولانا هاتقی بیت چو خونی که تیر کزد از فرقاه * بلانرا بر افراخت پر کلاه
 * تیر کشت * یعنی الم چکوب قساوتلندی مولانا جامی بیت تیر منا کشته دعت او کیرد *
 حذر اورا باطلف بیدرد * تیغ بند * یعنی خدمتکار با با فغانی بیت مصاحب نیستی بکندر
 قغانی زین می و مجلس * برون در طفیل تیغ بشان میتوان بودن * تین فلک * یعنی رأس
 و ذنب کذا فی شرفنامه * باب البناء المصنومة * ترکناز کرد * یعنی چاپدی ابوالمعانی بیت
 دلیران زهر سوشه جنگ ساز * در آنجا که میکرده اند ترکناز * ترکی میکند * ناسا زلک
 واد بسزلک ایدر شیخ نظامی بیت دیکر چشم زنتکی ترکی کرد * بعدر آمد چو هندوی
 جوانمرد * تند رود * یعنی شتابله کیده نه دیر لر لواحد من الشعرا بیت آنچنان تند رود
 در پی هیچ * کویا کار ضروری دارد * تند عنان * امشکون آتلی مولانا کاتبی بیت
 خلقی ستاره بر سر راهند منتظر * آن شهر سوار تند عنان را خبر کنید * تنک بزم *
 ضعیفله مجلسه یا وهلك ایده نه دیر لر نظام استر آبادی بیت چون تنکن بزم من از می لعلی
 شفق * کوهر خویش را عیان ساخت سپهر کوهری * تو بگردن خرد * ضم خا و سکون
 رلودال موقوفله مشو حالکله کند وکی آدم صانور سن دیمکدر لر واحد من الشعرا بیت پدرت
 کرد بود و مادر کرد * چون تو شاعر شدی بگردن خرد * باب البناء المفتوحه * ثلاثه
 فسا له * باده مجلسنه محبة ایچلان طلوا وچ اولسون بش اولسون خواجه حافظ بیت
 ساقی حدیث سرور کل ولا له میروود * وین بحث باثلاثه غساله میروود * استانبولی قتالی
 زاده علی افندی ترکی نظم به کتورمش مناسب محل اولغین ایراد اولندی بیت قن ثلاثه

ثلاثه غساله ای اید رسم نوش * اولور اوچرله دن مضطرب سفینه هوش کی باب الحیم
المفتوحه فی چادر ترسا فی یعنی خورشید و شعاع خورشید کذا فی شرفنامه کی چادر لاجورد
یعنی آسمان و دخی سبزه زار ایضا منها کی چادر از دها فی یعنی عناصر رابعه ایضا منها کی چار
نکبیر و زرد فی برنسنه دن فارغ اولمقدن کنایه در خواجه حافظ بیت من هماندم که وضو
ساختم از چشمه عشق * چار نکبیر زدم بکسره بر هر چه که هست کی چار نکبیر برو گفت فی
دخی اول معنایه در محمد عصار بیت بنه بر هفت دوزخ هفت نکبیر * بگو بر هشت جنت چار
نکبیر کی چار حایه فی هر یرده عورت آلا نه و متعدد دعورتی اولانه دیر لرمولانا امیدی بیت
پیرانه سرکه قد امیدی دوتا شده * از چار خایکی دوسه جا کتخدا شده کی چارم اسباب فی
یعنی چار قوت که جاذبه و ماسکه و هاضمه و دافعه کذا فی شرفنامه کی چار منج حیات فی
یعنی عناصر رابعه کذا فی المحمودی فی چاشنی دل فی یعنی سخن کذا فی شرفنامه کی جام بر سنک زد
توبه تصدوح ایله تائب اولدی ایضا منها کی جام فرعون فی مجلسه بحث ایله ایچلن بیوک قدح که
بردن ایچلیسی ممکن دکل اصلنده بر بیوک قدح ایتمش شویله که طلوسن درت آدم انجق قالدر
ایتمش حکیم خاقانی بیت جام فرعون اندر آرکه صبح * دست موسی بر ارداز کسار کی جامه بر
قدش تنک آمد فی برینک طبیعتی طاریلوب مضطرب اولد قدح دیر لرخواجه آصفی بیت
هر که آن یوسف کلپیر من انداخت قبا * جامه بر قد عزیزان دکر تنک آمد کی جامه خورشید
یعنی زمین کذا فی شرفنامه کی جامه در انجانها د فی آنده وفات ایلدی معین الدین شیرازی
بیت شد دلوق مرصع کرو باده و شادیم * آخر بسر کوی مغان جامه نهادیم کی جامه دال
وکل فی برنوع قاشدر که زمینی دال و زمانی کل نقشی اولور مولانا هزاری بیت نیا شد جامه
دال وکل شاعی هوس مارا * که بر تن نعل و داغ حسرت و درد تو بشی مارا کی جامه در نیل
زد فی یاس و ماتمدن کنایه در مولانا جامی بیت زمهرار چه او کوس تھویل زد * که مصر
از غمش جامه در نیل زد کی جامه فقی فی برنوع انچه قاشدر طالب آملی بیت جامه فقست
و تن کسوت داغ و الم * وار کون مختم شکون دارد سیه پوشی مرا کی جامه قبا کرد فی رازین
آجدی خواجه حافظ بیت چون کل از تکمت او جامه قبا کن حافظ * وان قبادرن آن
قامت چالاک انداز کی جام هلالی فی هلال ماهه مشابه بر قد حدز خواجه حافظ بیت
عشق من با خط مشکین تو امروز ز نیست * دیر کا هست کزین جام هلالی مستم کی جان
بر میان فی حاضر و مستعدیم کذا فی شرفنامه کی جان درازی فی طول عمر دن کنایه در
خواجه سلمان بیت از بهر جان درازی اوسا کنان خاک * بکشاده دستها همه چون سرو
چون چنار کی جان در آستین داشت فی باشن اور تابه قودی خواجه حافظ بیت حرم عشق
رادر که بسی بالاتر از عقلست * کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد کی جان کرو
و جامه کرو فی جان و باش یولکه فدا مولانا طوسی بیت جان و تن رهن می تاب کن از من
بشنو * مثل اینست دلا جان کرو و جامه کرو کی جان من و جان شما فی سرکله بز صاع اوله لم
خواجه حافظ بیت دل خرابی میکند دلدارا آ که کنید * زینهار ای دوستان جان من و جان
شما فی شرفنامه ده اتحاد محبتدن عبارت در و بعض نسخه ده قسم اولوب سزک ویزم یا نخر حق

ایچون دیمکدری چبدادی یارمه چالیدی و صاودی * مصراع * چبدادبترا و تراخواست
 دل منی جدار کردن فی طواربا غلقدن عبادتدر محشم کاشی بیت دکر بر مکه عیش
 طول شب خواهی * فلک جدار کند دست و پای توسن خود * مولا نا ظهوری بیت رخس
 کلکم ملاک معنی را به پیمودی تمام * رشته شغل کتابت کرنی بودی جدار فی چراغ چرخ
 چارم فی حضرت عیسی علیه السلام ابوالمعانی در نعت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیت
 چراغ چرخ چارم کر نکیرد شعله از نورش * نیا ویزد چراغ معجزه طاق رسالت را فی چراغ
 در زیر دامن فی شاهی یا نه حاضر کمال بخندی بیت نشان شبرو ان دارد سر زلف
 پریشانش * دلیل روشنست اینکه چراغی زیر دامنش فی چراغ مغان فی یعنی شراب کذا
 فی شرفنامه فی جرب آخور فی یعنی فراخی عیش کذا فی المحمودی فی جرب پهلوی فی یعنی سمو
 حکیم خاقانی بیت از سفر می آیم و در راه صید افکنده ایم * هست صید جرب پهلوی و کافغان
 آورده ایم فی جرب و خشک فی یعنی نیک و بد و زیاده و نقصان کذا فی شرفنامه فی چرخ اگر
 لکام خاید فی فلک اگر مراد اوزن اولنر سه ابوالمعانی بیت زیر احکام آوری با چوب شرع * راه
 امرت چرخ اگر خاید لکام فی چرخ ترساجامه فی یعنی آسمان دنیا کذا فی شرفنامه فی چرخ زرین
 لکام و چرخ زرین کاسه فی یعنی آسمان چهارم ایضا منها فی چرخ صوفی جامه فی یعنی آسمان
 ایضا منها فی چشمارو فی زنان عجم عروسدن زخم چشم دفعی ایچون بر بیوک دسئی فی مژین
 و منقش ایدوب اکا بری ایچنه آنچه و اصاغری نقل طولدروب بر یوکسک پردن انشاغی
 انا ز قیریلوب ایچنده کی طاغلقده یغما ایدرلر شج سعیدی بیت چو چشمار و انکه خورند
 از تو سفیر * که از بام پنجه کرفنی زیر فی چشم آسمان کورست فی نا اهل دولت و نعمته و اهل
 فقر و مدلتله اولمقدده ضرب ایدرلر بیت ترامی بیند و بامهر و ماه خیش می نازد * کنون
 روشن شد ایچنه که چشم آسمان کورست فی چشم بنام فی یعنی تعویذ شمس فخری بیت
 هر که باحرز مدح او باشد * نبود حاجتش بحشم بنام فی چشم پناه فی مثله ابوالمعانی بیت
 فلک از بهر حفظ جاه و ذاتش * ز پروین ساخته چشم پناهش فی چشم دارد فی یعنی امید
 ایدرخواجه حافظ بیت چشم انعام مد ایدرلر انعامی چند * چشم دارم که بجاه از همه افزون
 باشی فی چشم دریده فی یوزی کوزی آپلش ایضاً له بیت شوخی رکس پیش چشم تو بشکفت
 چشم دریده ادب نگاه ندارد فی چشم راسیه کرد فی ترکیه کوز قرار تندی دید کلیدر مولا نا
 هاتقی بیت کره در جبینان آلوده خشم * بتاراج هندی سیه کرده چشم فی چشم زدن فی
 فراغت ایتک حسن بیک نازکی بیت ای دل از چشم میزنی زبلا * چشم بردوزانان بلا انکیز
 فی چشم شب پرید فی مطلوبندن خبر آلدی خواجه آصفی بیت در کاستان چونسم تو وزیدن
 کیز چشم ز کس بسر سبز پریدن کیز فی چشمش چه میدی مثله کمال بخندی بیت جان من میر قصه
 از شادی مکر یار آمده است * میچید چشم هما وقت دیدار آمده است فی چشم شب پیمای فی
 چشم بیدار یعنی او بخوسر قالمش کذا فی شرفنامه فی چشمش را آب داد فی برکسته استدیکی
 کسنه فی کوز دکه ایراد ایدرلر حکیم انوری بیت بیا کر کارخت چشم جهان بین رادم آئی
 بکزار جهان هر چه آوزدند بفس مارا فی چشمش مرصاد فی کوزد کسون کذا فی شرفنامه فی

چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال چشم غزال
 غزال * فرود داغ جنوم ز داغ چشم غزال چشم فرنگی چشم کوزلك لواحد من الشعرا
 بیت زهر دیدن روی تو روز و شب جام * هزار چشم فرنگی نهاده بر در و بام چشم کولانه چشم
 یعنی چشم فراخ بر نوع ایری بیاضی چوق کوز کدافی شرفنامه چشم کوز زن کیر لونظر
 مولا ناجامی بیت چشم از ایهام کند چشم زن * فتنه و رانجمن و و هم فکن چشم کوز زن
 کوز قیدی مولا ناصائب بیت میزند هر قطره باران چشمکی بر ساقیان * کا پنچین روزی
 چرا ایماها سرشار نیست چشم کس بیهوده نکر نیست هر کسک بر دردی وار شیخ نظامی
 بیت پرسیدند از و کین کیه از چیست * بکفتا چشم کس بیهوده نکر نیست چشم چشمها
 دیده یعنی کوردم کوردم عصمت بخاری بیت دلم چندین فسون از چشم ترکان بلادیده *
 فریم چون دهد ترکس که چشم چشمها دیده چشمه تدبیر یعنی مغر سر قوت مفکره دن
 کنایه در کدافی شرفنامه چشمه در ماهی روان یعنی آفتاب در برج حوت ایضا منها
 چشمه سیاب و روزدن و آفتابن کنایه در ایضا منها چشمه هفت اختر یعنی منازل
 آمدن بر منزله در دید باری ایضا منها چشمه هفت سر مثله جلال هر یسه پز
 استاد طباطبای دیگرد کدافی المحمودی چشمه ماهی کیر یعنی حضرت منایان علی نبینا
 و علیه السلام و آفتاب در برج حوت کشتن که اول وقت ایام شتا و لور کدافی شرفنامه چشم چناری
 و کدوینی یکی نسنه نک میا ننده مناسبت اولد قد ضرب ایدر لکال خندی * نظم *
 دریاب کال این سخن نازک و باریک * آزرده مکن خاطرت از کس سرمویی * کربا تو برابو
 زند آن صوفی آقرع * یادست مراد حق او بیت نکویی * بدخواه تو خود را بر زکی چو تواند
 لیکن مثلست اینکه چناری و کدوینی * میر خسرو بیت کد و در سخن بستان چیست یاری *
 که جوید سر بلندی با چناری * خواجه سلمان دخی دیمشدر بیت کرسرویش قد تو ز دلاف
 همسری * آراچین حدیث چنار و کد و گرفت چشم زرگری ترکیه قصاب جنکی دید کاری
 معنایه در محشم کاشی بیت کرده ای بت تابکی این جنکهای زرگری * از تو ضایع ناوک
 پیداد و ازمن نیر آه جوهر علوی یعنی آسمان کدافی شرفنامه جو نماندست یعنی
 اولکی حال یوق شیخ نظامی بیت شعیری زانه شمار نماندست * و کرتا زی ندانی
 جو نماندست چهار تابش او کان یعنی عناصر اربعه کدافی شرفنامه چهار دریمچه
 یعنی حواس اربعه که چشم و گوش و بینی و دهان در کدافی شرفنامه چهار کرکس بدخی
 عناصر اربعه دن کنایه در ایضا منها چهار کهر بدخی معنای مذکور در خواجه سلمان
 بیت هفت اختر و چهار کهر در مصیبتند * و احسرتا خلاصه هفت و چهار کو چهار
 گوشه یعنی تابوت کدافی شرفنامه چهار ریمچ کند یعنی لواطه میکند کدافی مجمع
 الفرس چهار نظم یعنی عناصر اربعه کدافی شرفنامه چهار هفته یعنی نا چیز و نا بود
 کدافی مؤید الفضلا چهره دل آغوش کرد یعنی یوزین الله الدی طالب آملی
 بیت بمستوری مشوای زن نومید از وصال او * که این شاهد لقا بین چهره در آغوش
 می آید * بوییدن یوزه چقار معناسی دخی استنباط اول نور چهره کشا یعنی نقاش

و مصور خواجه سلمان بیت ورق دفتر نقاش فروشو که کنون * باد بر هر طرفی چهره
کشایی دارد که چهره تشدید صورت ویرمندی مولانا هاشمی بیت ای غنچه دهن چهره
نشد پیش تو یوسف * با آنکه ز کل چهره و از غنچه دهن داشت که باب الحیم المکسوره
جگر کربه خورده است * بر قیملو نسنه ضایع اولد قه ایراد ایدر لر شیخ نظامی بیت کشت
کم آن شیر سگ از کربه مرد * مرد در آن غم که جگر کربه خورد که جهان دیده بسیار گوید
دروغ که چوق کزن چوق ییلور شیخ سعدی * قطعه * غریبی کرت ماست پیش آورد *
دو پیمانه آبست و یک چمچه دوغ * خطایی کر از من شنیدی بخش * جهان دیده بسیار گوید
دروغ که چه سکست که نه وجودی و نه حدی وارد مولانا جامی بیت زین پوست بشدم
چونافه مشکین * اینجا چه سکست آهوی چین که چه طرف بست که نه فایده کوردی
خواجه سلمان * مصرع * تا من ز کمر چه طرف خواهم بست که چیره دست که الی اوز
و دخی پهلوان و چاپک دست میر خسرو بیت مسلمان چیره دست و هندوان رام * ندانستی
کس از جنس مغل نام * ضدی خیره دست در و چیره نک اصل معنای موضوعی هندستانه
بر نوع دستار در تنگم مشفق بخاری * قطعه * عرصه هندشکر ستا نیست * طوطیان
شکر فروش همه * مکسانش چو هندویان سیاه * چیره بند و نکو چه پوش همه که چیره
شدن که حاضر و آماده اولق حکیم فردوسی بیت پذیره شدن را چو خیره شدند * سیاه
و سپید پذیره شدند که چین اندازد بچهره که یعنی مخالف اولور کدافی شرفنامه که چین قبا
اضافه قفتان بکنده اولان بکلم ظهیر فاریابی بیت تند باد اجل پریشان کرد * زاف مشکین
و چین دستارش که چینی نواز که فحان چالنجی ظهوری بیت زغلغل صراحیست چینی نواز *
دهان قدح مانده از خنده باز که باب الحیم المضموم که جبه خورشید و ماه * یعنی روز
و شب کدافی شرفنامه که جنبش اول که یعنی ابتداء حرکت قلم قدرت و اول حرکت افلاک
و حرکت سیارات از برج حمل کدافی شرفنامه که چوب بر درخت خوشست که هر شی محله
اولور و هر نسنه یرنده ایو در مولانا جامی بیت دل نهادم بر جفا چون دیدم آن قد بلند *
بر درخت آن به کدیند مرد عاقل چوب را که چوب در آبست که ادب سزی نادیب ایدر لردیه جک
یرده ضرب ایدر لمولانا کاتبی بیت بدور قد تو سروی کشید بر لب چوق * ز عکس خویشتن
اور ا هزار چوب در آبست که چوب قیلغه که عسس دکنکی و چاوش چو کافی که آنکله هجوم خلق
منع ایدر لر شریف تبریزی بیت محبوب قیلغه کوق شو که تا کو بیند * بلند مرتبه مستوفی
باستحقاق که چوپک زن که یعنی پاسبان بود یا رده غایت متعارف در حکیم خاقانی بیت
چوپک زن بام تست کردون * با این همه دیدهای بیدار که چومهره در ششدر که یعنی عاجز
و فرو مانده کدافی الحمودی که چون آخر حرفست در ایجاد که یعنی بابل اول مناسبتله که
آخر ایجاد که غین حرفیدر عددی هزار در هزار ایسه بابلدر کدافی شرفنامه که چون چشم
سوزن که بر نسنه نک زیاده تنگ کردن کنایه در کدافی الحمودی که چون ماه چهار هفته که
یعنی ناچیز و معدوم اول مناسبتله که درت هفته ده آی تمام اولوب هلالدن بر کجه مقدم
محاق اولور کورنر کدافی شرفنامه که جویند یابند است که یعنی ترکیه آراین

آردین مولاسن بولوردید کاریند مولانا دهکی بیت چنین زد مثل شاه گویند کن * که جوشند گانند
 یابنده کان * حضرت مولانا قدس سره الاعلی بیت کر کران و کر شتابنده بود * عاقبت
 جوشنده یابنده بود * باب الحاء المهملة المفتوحة * حاضر قندیل باش * غافل اوله بصیرت
 اوز اول نته کیم سید نسیمی شیخی فضل الله ولیدن اذن سیاحت طلب ایلد که کشف طریقیله
 میورد مشلر بیت کر بسفر میروی از حلب اندیشه کن * ورجلب میرسی حاضر قندیل
 باش * و مولانا کاتبی دیمشدر بیت در زیارتها شبان تاروز میسوزم چوشم * دود آه من
 بین و حاضر قندیل باش * حاضر دم باش * دخی یو معنایه در و متنبه و متیقظ اول
 دیمک اولور مولانا کاتبی بیت ایدل همه دم همه دم ارباب ندم باش * خون میرو د از دبد
 من حاضر دم باش * و غافل اوله معناسنه کمال بخندی بیت غمزه اش آنکه کمال حاضر دم
 باش * شیشه نکه دار ازان شخص که مسنست * حال کرد * یعنی وجد و شوقه کلدی
 مولانا مخفی بیت مجنون سنک کعبه سیه دید و حال کرد * کویا که حال عارض لیلی خیال
 کرد * خواجه آصفی بیت مجنون براوج قرص ترمید و حال کرد * کویا کج خیمه لیلی
 خیال کرد * یو معنای مؤید صائب دخی دیمشدر بیت مجنون نظر بشوخی چشم غزال
 کرد * یاد آمدش ز وحشت لیلی و حال کرد * حرف کیر * اکسک طوبیجی اوسوزک
 سقط و غلطن آرایجی شیخ سعدی بیت بگویند ازیں حرف کیزان هزار * که سعدی نه اهلست
 و آموز کار * شرفنامه ده عیب کیر معناسنه در * حبائل شیطان * یعنی زنان کذافی
 شرفنامه * حریف آب دندان * حلوا کی لطیف دیمک اولور محمد عصار بیت انارش
 چون لب دلدار خندان * طریفانرا حریف آب دندان * بعض نسخه ده حریف آب دندان
 طبعه موافق نسخه معناسنه مرویدر و محمد عصار بیت مرقومن ایراد ابلشلو دخی عاشقه رام
 و وفادار اولان محبوبه دیرلر حکیم خاقانی بیت شاهدان آب دندان آمده در کار آب * فتنه را
 از خواب خوش دندان کنان انکخته * حریف کلور * یعنی روز کار غدار کذافی شرفنامه
 * حلقه بردرد * یعنی مضطرب اولدی خواجه سلمان بیت چشم او هر لحظه مستازا ۴۲
 بر میزند * شور عشقش عاشقرا حلقه بردر میزند * حلقه بکوش * یعنی بنده مطیع
 کمال بخندی بیت زابر کعبه رابکو حلقه بکوش این درم * کوش که میکند در ذکر بحجاز میکنی
 * حلقه سودا * باز در کانه نیک و شر ایچون عقد ایتدکاری مجلس خواجه سلمان
 بیت هر شعر در حلقه سودای شام طهرات * بار چین بکشاده باد صبح و مشک ارزان شده
 * حلوا از دیمک چوپین خورد * بر کسنه یه زخم سزد و لت و مشقت سز نعمت حاصل اولد قده
 حقه ایراد ایدر لکال بخندی * بار عیه * در باغ بین تو کونه کون برک ونوا * زان برک ونوا
 آرزوی طبع روا * بر خیز و بیا و میوه از شاخ مخور * کر خورده نه ز دیمک چوپین حلوا
 * حلوا بی دود * زخم سز حصول کن نسنه و قائلش مال مالک اولد قده ایراد ایدر ل
 کمال بخندی بیت بخشی از خوان ملاحت بحکرسو ختمه را * بده امروز که حلوا لب
 بید و دست * حلوا مخور * خلط کلام ایتنه حضرت مولانا بیت کر سخن خواعی که کوی
 چون شکر * صبر کن از حرص و این حلوا مخور * حلوا میخورد * یعنی خلط کلام ایدر و یاه

سهو بلردیمکدر فی حوادث افیون خورد فی یعنی فتنه باصلدی کذا فی شرفنامه فی حوض
 ترسا فی اوزم صقیلان نکهته که ایچنده اوزم عصر ایدر لر فی باب الخاء المضمومه فی حسن کلو سوز
 یعنی بی بدل و بی نظیر ممتاز حسن که کورن مفتون اولور طالب آملی بیت تانکو بهم کدر عرصه
 نشان نیست ز حسن * حسن بسیار ولی حسن کلو سوز کم است فی حقه های مینافام فی
 یعنی افلاک کذا فی شرفنامه فی حله آدم فی یعنی سیره و سیره زار ایضا منها فی حل بند آب فی
 سیره بی آب ایله زه بی و صدقه آبی اینجوایدی کذا فی شرفنامه فی حور ازوست فی یعنی
 روح ازوست فی ایضا منها فی باب الخاء المفتوحه فی خام وحی فی کسرتاء مشنات ایله یعنی
 سرور کائنات و مفخر موجودات صلی الله علیه وسلم فی خام کویا فی فتح تاء مشنات ایله دهن
 دلبران کذا فی شرفنامه فی خارای عبا بی فی برنوعه قیمتی لطیف موجه داره اشد رایضا منها
 خارای صاحبی فی بودخی بر لطیف قاسمدر مثل اول ایضا منها فی خاتون عرب فی کعبه معظمه
 ایضا منها فی خاتون کائنات فی مثله ایضا منها فی خار زمانه باخر ماست فی هر محنتک یعنی
 هر عسکری سری اولور دیمکدر ابوالمعانی بیت اگر درخت امل بارور نمی باشد * مشوملول
 که خار زمانه باخر ماست فی خار کن فی فتح کافله عاشق بلا دیده و مرد محنت کشیده اوحد الدین
 گرمانی * رباعیه * دل بنده بوی عنبر آمیز گلست * جان چاکر عارض دلاوز گلست * بابل که
 هزار خار کن بنده اوست * اونیز غلام خار سر نیز گلست فی خاطر کشا فی یعنی خاطر شکن
 مولانا ظهیری * منتوی * همه کرک طبعان و ضرغام کین * همه زیر دستان و بالانشین *
 بخاطر کشانی سراسر کره * چو دنبال عقرب کره بر کره فی خاک بر لب مالید فی اول دکلدن
 کلدی کمال اسمعیل * رباعیه * خاک سرکوی آن بت مشکین خالی * می بوسیدم دوش
 با امید وصال * پنهان زر قیب آمد و در کوشم گفت * می خود غم او و خاک بر لب میمال
 فی خاکدان غرور فی یعنی دنیا کذا فی شرفنامه فی خاک رنگین فی یعنی القون ایضا منها فی خاک
 شد فی یعنی خور و ذلیل اولدی ایضا منها ابوالمعانی بیت هر که با امید شان دل چاک شد *
 بر در این سفلیکاز خاک شد فی خاک و باد تست فی سنک بنده ک و سنک قاصد کدر کذا فی
 شرفنامه فی خاک تست فی بودخی بویله در فی خاک و آب تست فی دخی بو معنایه در فی خانه
 بدوش فی درویش بی نوا و لا ابالی مشرب خوش نشین دخی دیر لر مولانا وحشی یزدی
 بیت ما مردمان خانه بدوشیم و خوش نشین * فی زن گروه خانه نکهدار عالمی فی خاک
 بر دهان انداخت فی بجا بندن سکوت ایلدی مثالی خواجه حافظ بیت ز شرم آنکه
 بروی تو نسبتش کردند * سمن بدست صبا خاک بر دهان انداخت فی خاک
 بدهن فی دخی دیر لر مثالی مولانا جامی * رباعیه * ای کز غمش افتاده چاکت بکفن
 آلوده مکن ضمیر پاکت بسخن * چون لاله توان بوده بکوش پس ازین * کرب بسخن کشانی
 خاکت بدهن فی خانه بر انداز فی یعنی خانه خراب ایدی و دخی امر اولور کذا فی شرفنامه
 فی خانه پرداز فی یعنی خانه بر انداز و دخی امر اولور ایضا کذا فی الحمودی فی خانه فروش فی
 تارک دنیا و مجرد پاک کذا فی شرفنامه فی خانه بهند و که سپردست فی اوغری به کیم امانت
 ویرد شیخ نظامی بیت غارت ازین ترک نبردست کس * خانه بهند و نه سپردست کس فی

خانه سیاه شده است فی مائمه اولمقدن کنایه در خواجه سلمان بیت بدان دو چشم مکمل
 نظر در آینه کن * بین که خانه مردم چرا شده است سیاه فی خانه پرور فی ناز ایل بهسانش
 خواجه حافظ بیت کفتمش مکدر زمانی گفت معذورم بدار * خانه پروردی چه تاب آرد غم
 چندین غریب فی خبر کرم شد فی خبر شایع اولدی شیخ نظامی بیت خبر کرم شد در همه
 مرز بوم * که آمد برون از دهایی بوم فی خردل فی کسر دال ایل نامرد و ناکس معنا سنه
فی خرطبع فی دخی دیور کدافی شرفنامه فی خردفت و رسن برد فی از الهسی لازم اولان ایل
 بر لازم شی بیه کند که ضرب ایدر لکال خندی بیت بستاند رقیم سر زلفت بکف و رفت *
 نوشد مثل کهنه که خردفت و رسن برد فی خرد ابرو سی خواندند مکر آب و همیزم لازم آمد فی
 ترکیه اشکی دو کونه او قشلا یصوا کسک یا اودون شیخ نظامی بیت خرازا کسی در عروسی
 نخواهد * مکر آن زمان آب و همیزم نماید فی خرطریف فی نرا کندن بی خبر اولان کسنه
 نراکت خرج و صرف ایتد که ضرب ایدر لرو خشی فی زدی بیت وحشی بدست چند توان
 بست خردا * از خرطریف شهر میندیش زهار فی خردا فی ابرام ایل دلچلیک ایدوب
 نسخته استینه دیرل شیخ نظامی بیت یاوه طبعان خردایی را * چه عجب بخل میکند
 مردم * نته کیم یوز قرار دوب شی استینه ز کدایر ل مولانا آصفی بیت میشود مردم محسن
 روی اوکل ز کدا * عند لیب خوش نوابا شد طفیل از هزار فی خرکه سحاب فی یعنی آسمان
 کدافی شرفنامه فی خسیوش فی نفاق و دیادن کنایه در کدافی جمع الفرس فی خسیوش
 کردن فی ظاهرو معلوم اولان نسنه بی ستر ایتکه دیرل کدافی محمودی فی خس در دهن
 گرفته فی یعنی عاجز اولمش کدافی مؤید الفضلا فی خط بجهان کش فی تارک دنیا اول کدا
 فی مشکلات فی خط برگردن کشید فی اطاعت امر ایلدی ابوالمعانی بیت سرا آنکه که اندازد
 بشمشیر جفای خود * بکش بر کردم اول خطی از خاکبای خود * دیار محمد قاعه
 قدیمه بود که مقتولک ابتدا کرد ننه جلاد بر خط چکوب و کوزلین باغلیوب نطع ریک
 اوزن او تور دوب ایکی اوج دفعه اذن طلب ایدوب بعده قتل ایدر مقتولک کوزی باغلندیغه
 خواجه آصفی بیت قاتل من چشم می بنددم بسمل مرا * تاباند آرزی روی او در دل مرا *
 ونطع ریک دوشنید بکنه شیخ نظامی بیت نطع بیفکنند برو ریک ریخت * دیو زد بوانکیش
 میکر ریخت فی خط بطلان فی خط سقیم اوزن چکیلان خط کمال اسمعیل بیت هر که چون
 نقطه نه دایره حکمت اوست * زود باشد که کشندش خط بطلان بر سر * بومعنائی مؤید
 طالب کلیم بیت بجنب دست که ریاش فیض کستراو * ز موجهها خط بطلان کشید بر دریا
فی خط خطا فی دخی بومعنا یه در مولانا کاتبی بیت آنکه او خط خطا بر اهل سودا می کشد *
 روسیه کردد اگر یبند محشم این خال را فی خط بیزاری فی مثله کال اسمعیل بیت لاجرم می کشم
 بنومدی * بر سرفضل خط بیزاری فی خط نسخ فی مثله ریاضی سرفندی بیت بی تو خط نسخ
 بر حرف بقا خواهم کشید * رخت تمکیم ازن دار فنا خواهم کشید فی خط بغداد فی کنار جام
 جمد اولان خطوط سبعة نکات هاسنه اولان خط در که طلوا و لمقدن کنایه در خواجه سلمان
 بیت وقت صبحست و لب دجله و انقاس بهار * ای پسر کشنی می تا خط بغداد بیار *

و سفور مغناسنه خط یا کتر ایراد اول نور وله ایضا بیت در امان تیغ حکمت خطه ایران زمین
باد تا خط خطا والله اعلم بالصواب * یعنی ایران سفوری خطا سنورینه دک ی خط ساغر
یعنی خط بغداد میر حسن دهلوی بیت خط ساغر بحا که بگرفتست * دل من از کتابت اشعار
خیم باش ی مطیع و منقاد اول مولانا دهکی بیت صوفی که سر از جرعه کشد کرتودهی می *
چون چنک کشد هر کس از سینه که خیم باش ی خیم زد ی سیمکه وک قاجدی مولانا ز می بیت
گشت بردامن افلاک نمایان مه عید * خیم ابروی تو را دید و روان بس خیم زد * فارغ اولی
مغناسنه ده استعمال ایدر لر مولانا جامی بیت بیا تا زهر خیره کی خیم زیم * ز ما فی بهم از
صفادم زیم ی خیم نهد ی دفع ورده قادر دکلدر حکیم انوری بیت مشاهی که چو کردند
قران پیلک دستش * البته کان خیم نهد حکم قرانرا ی خیمیرمایه ی اصل و منشأ و طینت
کمال اسمعیل بیت بیری خیمیرمایه مرکست وین عجب * از موی کس شنید که آید برون خیمیر
مختمش کاشی بیت دلم که بی تولکد کوب محنت و المست * خیمیرمایه چندین هزار درد
و غمت ی حیرامام ی اول کسسه حقنه ضرب ایدر لر که بر مجلسدن طرد و ردایتمکه کمتر
هر پردمه عار سزلق ایله ثقلت ایدر لر بوالمعانی بیت چندان که شود ثقلت او مجلس عرفان * کویا که
شده فی المثل او حیرامام ی خیمیرامام اکادیر لر که شمر ذی الجوشن دید کلری شخص قاتله الله
حضرت سعید شهید امیر المؤمنین امام حسین بن امام علی رضی الله عنهما یی شهید ایتدو کی
خیمیر و وجهه یانندن آیرلق واقع اولما مغله ضرب مثل ابلشدر ی خنده در دل شکن ی مرادم
حاصل ایله دیمکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت تاکی ورق عمریم در شکم * وین خنده می
دردل ساغر شکم ی خنده خریش ی اول خنده در که سخره و استهرا ایله اوله کذافی شرفنامه
خنک کردن ی فتح نون ایله لطیفه و مزاح ایتک شاه طاهر دکنی بیت زانغ کیرده همه از بلبل
شوریده کلاغ * برک پر مرده کند با کل صد برک خنک ی خواب خرگوش ی غفلت ویرمک
والدامن ترکیه دخی بومعنایه طووشان اویقوشی ویدی دیر لر مراد آلدادی دیمکد کذافی
شرفنامه ی خوابگاه غول ی یعنی دنیا ایضا منها ی خوارکار ی واومعدوله ایله یعنی
ستمکار منوچهری بیت تو خوارکار ترکی و من بردبار عشق * ز شنست خوارکاری و خوبست
بردبار ی خیر الحركات ی یعنی صوم و صلاة و عبادات و طاعات کذافی شرفنامه ی خیر العمل
یعنی فکر در صفات الله تعالی و قدرته و جلال و عظمت کیریائنه جل شانّه و هم نواله ایضا منها
ی خیمه برون زد ی یعنی طشره چیمقدی مولانا جامی بیت خیمه برون زد زحدود صفات *
پرده اوستد تنق نور ذات * بویته لازمی ایله تعبیر اولمشدر وله ایضا بیت لیم از شعله
شوق آله پر خون زد * مهر یا یوس توجان خیمه زتن بیرون زد ی خیمه پروزد ی اندیر ایتدی
وحشی یزدی بیت پاک ساز از غیر دل و ز خود تهی شو چون حباب * کز سبکروی تواند
خیمه زبردوی آب ی باب الخاء المعجزة المکسورة ی خرد در خطست ی عقل زایل اولوب
میوهش اولمغه دیر لر بوالمعانی بیت نما نده طاقت گفتار در هوش * خرد در خط بسته از
جور میوهش ی خرقة در انداختن ی کنهه اعتراف ایتک و عاجزانه تسلیم ایتک کذافی
شرفنامه ی خرقة در انداز ی یعنی مجرد اول ایضا منها ی خرقة کردن ی یعنی چاک و پان

یار یار ایتمک کذا فی الحمودی فی خرقة سوخت فی خصومت وعداوتی بر طرفی ایلدی خواجه
 حافظ بیت ما جرا کم کن و باز که مرا مردم چشم * خرقة از سر بدر آورد و بشکرانه بسوخت
 خشم یهودانه فی جاهلانه محاون و بی اصل و بیهوده غوغا ابلک حضرت مولانا بیت از بغل
 اونیز طوماری نمود * تا بر آمد هر دو را خشم یهود فی خط اول و خط کل فی یعنی عرش مجید
 کذا فی شرفنامه فی خیره دست فی ذکر مروری این چیره دستک ضدیدر کمال اسمعیل
 بیت دست سخن ز دامن مدح تو کوته است * خیره چرادر از کنم قبل و قال را فی خیره سر فی
 ابله و احق و سرسم مولانا هاتنی بیت شب تیره بخش ازان تیره تر * سر اسیمه کردید ازان
 خیره سر فی خیره شیر فی غضبناک و خشم آلود وله ایضا منها بیت باین خیره شایده این
 خیره شیر * رود جانب صید دیگر دلیر فی خیره کش فی ضم کافله مثل خیره سر وله بیت
 چو صاحبقران دیدگان خیره کش * نه آرم و فی و هم دارند هس فی باب الخاء المعجمة
 المضمومة فی خدا دوران فی ضم دال و او معروفه ظالمان و فاسقان کذا فی شرفنامه
 خدای غروشان فی اهل لغت که دعوی خدای ایدر لر ایضا منها فی خرده دان فی غایت دقیق
 فکری مولانا عرفی بیت کین را بجهر مفروش ای عشق دوست دشمن * زین به ترک فرا گیر
 یا ران خرده دارا فی خرده گیر فی سوزده و غیره اکسک طویهی شیخ سعدی بیت توان
 گفت با این حقایق شناس * ولی خرده گیرند اهل قیاس * و طعن و دخل اید بی معنا سنه
 خواجه حافظ بیت بروای زاهد و برادر دشمن خورده مکیر * که نداند جز این تحفه بما
 روز الست فی خشک باختن فی رهنسز قار و زداوینا مق کال اسمعیل بیت چشم من بارخ
 تو هر دو جهان * خشک می باز دو ترمی ماند فی خشک با خشک نکیرد فی قوریدن قوری به
 نسنه بولاشمزدید لکری مثلدر شوقی زدی بیت چوب و نسیم زهد سنی زاهد دورست *
 خشک با خشک نکیرد مثل مشهورست فی خشک ریش فی یعنی عذر و بهانه حکیم انوری
 بیت خشک ریش کند فلک مبذیر * تا برد خشک و تر زحوت و حمل * حسن بیگ انمی
 بیت آن شوخ میبرد بگلستان رقیب را * مارا بخشک ریش دهد صد فرب را *
 خشک سر فی یعنی دیوانه سر کذا فی شرفنامه فی خشک مغز فی مثله ایضا منها فی خشک
 و تر فی یعنی روز و شب میرافصم بیت آهوی آتشین را چون پیش در براید * کافور خشک
 کردد بامشک تر بر او * و دخی نیک و بد معنا سنه استعمال اول نور فی خفت و خیر فی یعنی آهسته
 و تدریج لواخذ من الشعر بیت دوات آنست که خفت و خیر بود * دوات تیر و سنجین بود
 فی خلقت آزاد کرد فی مدح و ثنا کی ایندردی خواجه سلمان بیت سوسن آزادی خلقت کرد
 با سروسهی * لطف طبع را خوش آمد هر دو را آزاد کرد فی نیم هفجوش فی یعنی کوس
 یدی معدن ترکیب اولند و غیچون هفجوش دید بلم مولانا عبد الله هاتنی بیت درنگ درنگ
 نیم هفجوش * ریزد از سر و مغزنه چرخ هوش * و بهلوانلرک کر زنده دیر لر وله ایضا بیت
 یکی کر زشتس پهلوی هفجوش * که میر یخت مغز سرا ز کوش فی خواجه مساح فی یعنی
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مساحک معنای کثیر الخیر در فی خوب
 نمودی جام فی محل تحسین استعمال اول نور برادر سیفی بخاری بیت کفتم جان

توانیست و نمودی لب خویش * آفرین بر تو عجب خوب نمودی جانم * خود پرست *
 خود بین و متکبر کذا فی شرفنامه * خود را بیالارود و خود را بیالارد * کند و بی یوقاری
 طو ندی لواحد من الشعرا بیت زانچه گفتی بر ذیلا بت مراد دل منست * منکر مزیرا کد بس
 خود را بیالامیبری * خود رو * تربیت اولنا مشی خواجه حافظ بیت مکن درین چمن
 سرزنش بخود روی * چنانکه پرور شمع میدهند و میروم * خود سر * بی پاک و بی پروا
 محتشم کاشی بیت به بی قید آهوانت کو که بسیار اینچنین خود سر * مناسب نیست در دست
 دل مردم چریدن * خور دوستان * تازه فدائیکه هنوز تمش اوله * خورشید سواران *
 یعنی شب بیداران کذا فی شرفنامه * خوش ادا * یعنی بد ادا ضدیله بیان اول نور بد ادا
 دینلک خوش ادا مراد اول نور تکم یو بیتدن فهم اول نور بت برش ادا نکم مدعای خود
 هرگز * که مدعی ز حسد بد ادا ی خود نکند * خوش را * یعنی صفاده اول مولانا کاجی
 بیت دایر کشید خنجر و دل نیم بسمل است * ای جان تو خوش را که مراد تو حاصلست
 * خوش صحبت * ندیم و مصاحب وله ایضا بیت مرکه با هر مردی خوش صحبتست *
 میتوان گفتن که او خوش صحبتست * خوش علف * ایو کم و حلال و حرام دیم یوب اکل
 ایدنه دیرلر خواجه حافظ بیت صوفی شهر بین که چون لقمه شبهه میخورد * پار
 دمس دراز باد آن حیوان خوش علف * واکول یعنی بسیار خوار مولانا جانی بیت
 بخوری خواه که رخواه صفی * کاو و خر نیست باین خوش علی * خوش قلم * خوش
 نویس کاتب حیل کار شیخ سعدی * مثنوی * دوم جنس دیرینه خوش قلم * نباید
 فرستاد یکجا بهم * چه دانی که همدست گردنیار * یکی دزد باشد یکی پرده دار * خوش
 کردن * قبول و استعسان خواجه سلمان بیت دامنست دو دل و دود گرفت و خوش کرد *
 تاب دانی که دم سوخته کا ز اثر است * خوش نشین * بریده متمکن اولیمان وحشی زدی
 بیت ما مردمان خانه بدوشیم خوش نشین * هر جا که میروم شود خانمان ما * خوشه
 در کلو آورد * یعنی بنشیدی و اکایقین و اردی کذا فی شرفنامه * خولی بکفم به زککنی هوا *
 ترکیه بو کونکی یحور طه یارنکی طاو قدن بکدر استاد دیمشدر بیت نقد پشیز به از
 بدن نسبه مارا * خولی را بکفم به زککنی هوا * خون در چشمش نیست * برنسنه به
 اقتداری یو قدر خواجه سلمان بیت بحر و کازان نیست خون در چشم و آب اندر جگر *
 بسکه جودش د خل بحر و حاصل کان میبرد * خون گرفته * اجل بنشش خواجه
 حافظ بیت اجل بحاست که این جان خون گرفته چو کل * فدای نکم کیسوی یار خواهم
 کرد * بو معنایه محتشم بیت دل باراده میدهد دست ببند زلف او * ماهی خون گرفته
 بین بجانب شست میروود * خویی که با شیر در شود با جان بر آید * کشی خونی و انجیه دک
 ترک ایتمز شاعر بیت عشق تو در در و غم و مهر تو در دم * با شیر اندرون شد و با جان بدر شود
 * باب الدال المفتوحه * دادی ما را سر براب * بی پانیه آتدی با باغانی بیت و عله کردی
 شب که بی آیم بکشت ما هتاب * رفتی و دادی من بی خانما را سر بر آب * دارد جای دیگر
 کل در آب * انک رغیری رده دخی علاقه سی وارد در مولانا بنانی بیت خانه در کوی

۴ کوی تقوی داشتیم کردم خراب * از برای آنکه دارم جای دیگر گل در آب * دارند عزیزم
 چشمی صد چشم * بر آدم ایچون نجه آدماره دخی رعایت ایدر لربو مثله عربله لاجل عین نکریم
 الف عین دیر لکال اسمعیل بیت بردیده نهم زهر چشمت زکمی * دارند عزیزم هر چشمی صد
 چشم * داغ شدم * یعنی هلاک اولدم ملک فی بیت شدم بباغ که تسکین دل دهم دیدم
 میان بلبل و گل کرمی * که داغ شدم * داغ غلامی * محمد قاققون قولک آلننه قورلر
 بر نوع معلوم داغدر مولانا جامی بیت کشیدش بر جبین داغ غلامی * برآمد آنکهی نام
 تمامی * ابوطالب کلیم بیت بندگی را در ره خدمت بنی شایسته ام * میشود داغ غلامی
 خط پیشانی مرا * داغ کندم خون * هر کسک دردی درو نموده اما کمال بخندی سوا له
 جواب اولمق اوزن نطمه کتور مش بیت بگفتش که دلم برده بمکرو فسون * بخنده گفت
 تازیکه داغ کندم خون * داغک عربیسی کی درو کندمه بر دیو زخم با ایله و خون که دم در ترکیب
 اولمق کی بر دم دیمک اولور * دامن از افشاند * اتی ترک ایاندی خواجه سلمان بیت
 تانه پنداریکه سلمان دامن از دلبر فشاند * دامن از دل بر فشاند و دامن دلبر گرفت * دامن
 باغی گرفت * عزلت اختیار ایتدی کدافی شرفنامه * دامن بدندان گرفت * سرعتله
 قاجدی شیخ سعدی بیت بجا پیکتر از خود میند از نیر * چو افتاده دامن بدندان بگیر * دامن
 دراز * احق و بیهوده کار مولانا جامی بیت نوشته بدان نکته جانکه از * که ای کوته اندیش
 و دامن دراز * دامن درکش * ترک محبت و فراغت اختلاط ایله کدافی شرفنامه * دامن
 گشاند * صفا و عزرونا زیله یورمک * مصرع * عیدست و خلقی هر طرف دامن گشاند
 بایار خود * دامن افشانی * مثله و بمعنی ترک و فراغت * دامن کشیدن * اعراض ابلک
 دامن افشاندن * مثله کدافی اللغة المعتبره * دانای ایران * یعنی جامسب * دانای یونان
 یعنی افلاطون کدافی بعض اللغة * داو بهفت * زده دوشش * آتقدن کنایه در حکیم
 خاتانی بیت هفت طواف کعبه راهفت بتان پسنداند * ماوسه پنج کعبتین داو بهفته آوری
 حکیم انوری * مصرع * همه در ششدر عجزند و تراد و بهفت * در آب میراند * پاریه
 اتار خواجه آصفی بیت نمودی چهره در آینه تاسوزی دل زاهد * بدلسوزی چرادر آب
 میرانی مسلمانرا * در آستین ایست * حاضرده بوواردربا با فغانی بیت کشود چاک کیربانکه
 یاسمین اینست * نمود ساعد و کفتادراستین اینست * در آستین باید * حاضر و آماده
 کرک کال اسمعیل بیت باید چو ساعد توز سیمش بر آستین * هر کس که دست در توجو آن
 آستین زند * در افتاد * خصومت ایلدی خواجه حافظ بیت بس تجربه کردیم درین دیو
 مکافات * با درد گشاند هر که در افتاد بر افتاد * و بر افتادک بدعا اولدوغی ذکر اولنمشیدی
 بر معناسی دخی بی سروپا اولدی دیمکدر حضرت مولانا بیت بسودای سر زلفت در افتادم
 بر افتادم * درین دریای بی پایان در افتادم بر افتادم * کاهی الفسز * در افتد * دخی دیو
 مولانا هاتنی بیت کرش سرفند با تو چون برقتد * کلاه توم شاید از سرفند * دران
 دست و پای داشت * اندک مدخلی و علاقہ سی وارد حکیم انوری بیت نیاید بسنکی در
 انکشت و پای * که با اودران دست و پای ندارد * بویته عکسی واقع اولشدر اماینه

معناسی اولدر \bar{q} دریا افتد \bar{q} بیجا ل و بیجان اولدی خواجه سلمان بیت دلی چوزلف
 توسر تا بیای جمله شکست * ز سر برآمد در یافتاده رفته زدست \bar{q} دریا برون \bar{q} متاعی
 ایاه اور مقدن کنایه در وله بیت تازی از موت بجائی میخرم موت بدین * سرفرو
 آورد لیکن تو چو در پامیبری \bar{q} در بازم \bar{q} بدل ایده رم خواجه حافظ بیت در خرابات
 مغان کر کدر افتد بازم * حاصل خرقة و سجاده روان در بازم \bar{q} در باقی سند \bar{q} برسته باقی
 قالما دی و دخی آخر اولدی شیخ نظامی بیت مطرب آمد روانه شوماقی * شد مطرب
 راهبانه در باقی \bar{q} در پای درآمد \bar{q} محنته اولمقدن کنایه در خواجوی کرمانی بیت مستم
 بد و چشم نیم مستش * در پای درآمد زد مستش \bar{q} در پای عدالت حنا \bar{q} یعنی عدلک ثبوت
 و قیامی وارد کردانی شرفنامه \bar{q} در پرده دارد \bar{q} انکار ایدر کمال خندی بیت دل ریش
 ارچه راز خود ز جان در پرده میدارد * نباشد بر تو پوشیده جراحتهای پنهانی \bar{q} در پس
 زانو افتاد \bar{q} منزوی اولدی کمال اسمعیل * قطعه * چون دل ز جهان عیش میکسو افتاد *
 در دام بلازان خم کيسو افتاد * تا با سر کيسوی توهمنانوشد * چون کيسوی تو در پس
 زانو افتاد \bar{q} در پوستین اورفت \bar{q} انی غیبت ایلدی مولانا جامی * قطعه * مردك خشك
 مغز ایدم * رفت در پوستین صاحب جاه * کفتم ای خواجه کر تو بد بخنی * مردم نیک
 بخت راجه کنه \bar{q} در پوست نمی کجند \bar{q} کثرت سرور و فر حدن کنایه در ترکیه دخی
 بوم عنایه در یسنه صغیر اولدی دیرلر کذافی الحمودی \bar{q} در پیش او کلاه نهاد \bar{q} اکا تعظیم
 ایلدی بوم عنایه دیار اسلامیه ده اجرا اولمز لیکن طائفه فرنك میانلرنده جاریدر انجق
 مقصود تعظیم در حکیم انوری بیت ای فلك با کلاه داری خوش * پیش قدرت کلاه بنهاد
 \bar{q} در تیره کشت \bar{q} قساوتلندی \bar{q} در تیره ام \bar{q} قساوتده یم خواجه سلمان بیت در تیره ام
 زیاد که آمد سویت * وز شانه که دست میزند موت \bar{q} در چه تیری \bar{q} نه پایه ده سن
 مولانا طوسی بیت ایدل چونیرش آمدز و دازه و ابگیری * تاد در صف دلیران پنجم که در چه
 تیری \bar{q} در حساب میکورد \bar{q} یعنی مواخذه ایدر کذافی شرفنامه \bar{q} در خاک نشست \bar{q} اعتبار سز
 اولدی کمال اسمعیل بیت نشست آب ز رشك لطافت در خاک * چنانکه باد پر آتش ز نعل
 آن بکران \bar{q} در خطر رفت \bar{q} مضطرب اولدی محمد عصار بیت پر خشر که جازا بود از قوت *
 ز حسنش رفته در خط جان یا قوت \bar{q} در خط شد \bar{q} مثله خواجه حافظ بیت میوش روی
 مشودر خط از تفرج من * که خواند خط تو بر روی و این بکاد و دمید * و دخی آزرده اولدی
 شیخ نظامی بیت زدی با و غلام و اشترو کج * دبیرانرا قلم در خط شد از رنج * و دخی متغیر
 اولدی حکیم خاقانی بیت اگر ز ظلم کله کرده ام مشودر خط * تو منصفی قیم نوشنوفصل
 خطاب * شرفنامه ده بخود و بیهوش و در اندیشه شدن معنارینه مرویدر \bar{q} در خم
 اندازی \bar{q} کسر خا ایله دوریلوب بو کیلوب آلفه طور رمولا ناعرفی بیت عرفی آن زلف
 سبک دست کند اندازش * مانده چین بر سر چین در خم اندازی هست \bar{q} در خواست
 کردن \bar{q} رجاء و تمنا ایتمک خواجه حافظ بیت کسی که در از لش جامی نصیب بود * چرا بچشر
 کند این کنه ادر خواست * و بمعنی در یوزو کردن کمال اسمعیل بیت دل ازین به نظری از تو

از تو همی دارد چشم * کرچه خود میکی آنچه از تو سرزمی در خواست * درد خورده بی بلایه
 او غرامش کمال بخندی بیت این جهان درد خورده ندانست * وارهیدی از و چو بر کندی
 در دهن عام افتاد بی شایع اولدی و شهرت بولدی ولی دشت بیاضی در هزل بیت خواستم
 کوزکی آهسته زخم بانگی کرد * جست از کون من و در دهن عام افتاد * خواجه سلمان بیت
 جام از نقل لب لعل تونقلی میکرد * راز سر بسته ختم در دهن عام افتاد * در زبان گرفت بی
 فصل ایلدی غیمتک بر نو عیدر بو معنایه اندر زبان گرفت دخی دیو لر خواجه سلمان
 بیت در زمان دولت او کرد آتش سر کشی * لاجرم در انجمن شمعش گرفت اندر زبان * در زر
 گرفت بی کثرت احساندن کنایه ایدر لر خواجه حافظ بیت یدینی شعر تر شیرین ز شاهنشاه
 هجدارم * که سر تا پای حافظ را چرا در زرمیکرد * التونه غرق ایلدی دیملک اولورنتم
 در کوهر گرفت بی جواهره غرق ایلدی دیملکدر ابکسی دخی بوییتده واقع در مولانا
 جای بیت چه از اسبان زین در زر گرفته * زدم تا کوش در کوهر گرفته * در سر آمد بی
 یقlob دوشندی مولانا هاتنی بیت کورانه عصا زد و بر آمد * لغزید ز پا و در سر آمد *
 وله ایضا بیت در سر آمد سمنده شزاده * در شکسته کند شزاده * در سر زبان رفت بی
 دلی بلا سینه او غرادی مولانا طوسی بیت باروت چو شمع لاف میزد * آن سوخته در ستر
 زبان رفت بی در سفید کرد بی عزیز مهمانی کلدی دیار عجمه قاعده بود که برد و نهند بر فقیرک
 مهمانی اولسه قاپوسن کرج ایله اغار در میر حسن دهلوی در نعت شریف بیت عنکبوت
 غار را کفتم که این پرده چرا * گفت مهمان عزیز آمد که کردم در سفید بی در شو بی ایچروکی
 کمال بخندی بیت بر درش خلقه زدم گفت کمال * خاک این در نشوی در نشوی بی در فراز
 کرد بی نو میند ایلدی وله ایضا بیت رفتم بر طیب که رسم علاج درد * چون ناله ام شنید
 روان در فراز کرد بی در قدم باشیم بی خدمت اولام مولانا هلالی * قطعه * زهی سعادت اگر
 خاک آن قدم باشیم * بهر کجا که نهی پای در قدم باشیم * چو عاشقان وفا جان کشید در
 پابت * امید هست که ما نیز در قدم باشیم بی در کجا میخورد بی یعنی قانده را شور حکیم انوری
 بیت بدین بیوی و روشنائی که هر * ترادر کجا میخورد زدن کانی بی در گرفت بی شعله بندی
 خواجه سلمان بیت باز دل سودای آن زنجیر مواز سر گرفت * آتشم بنشسته بود از شمع رویش در
 گرفت * و رونق بولدی خواجه حافظ بیت ساقی بیما که یار زرخ پرده بر گرفت * کار چراغ
 خلوتیان باز در گرفت * و ناثیر ایلدی وله ایضا بیت نکرفت در تو کربیه حافظ بیچ روی * حیران
 آن دلم که کم از سنک خان نیست بی در لباس بی یعنی مخفی و مستور با با افغانی بیت کند قتل
 حبان در لباس آن ترک میترسم * کریز خونهای پنهان دامنش پر خون ستود روزی *
 و سوزی پرده لوا یتیم معناسنه وحشی زدی بیت دلا وحشی صفت بکحرف بشنودر
 لباس از من * بکش سر در کریبان غم اندر وقت عریانی بی در لباس بودن بی نفاق
 اوزن اولق مولانا عرفی بیت کسی که با تو بود در لباس همچو پیاز * بزیر تیغ کشندش برهنه
 همچو سپر بی در لوزینه سیر دارد بی شاد یا قنده غم کتور ردیمکدر بعض فرهنگه سروری
 و غمی ده ایلر و کتور رحیم انوری بیت که بود با تو همه دوست در وفا چوپیا ز * که روز گار

باو زینہ درندادش شیر کی درمیان باسد یعنی رهن اولہ ملازمی بیت میروم در
 آستان بیژ آن روشندی * در میان باشد بمی هر روز تسبیح و عصا * کمال بخندی
 بیت کرمان باشدش زیر قبا * خرقة بنہ در میان باشد کی در نمی آید کی حاصل اولدی
 خواجه سلمان بیت بران بودم که چون دولت در اید از درم روزی * بهر پای که کوشیدم
 ازین در در نمی آید کی در نمی گیرد کی کارکر اولر کذا فی شرفنامه کی در وصلہ اون نشست
 انک مراد فحہ حرکت ایلدی مولانا طوسی بیت راست در جان و دل طوسی نشید نیر او *
 شکر باری عاقبت در وصلہ یاران نشست کی درون پروران کی یعنی انینا علیہم الصلوۃ
 والسلام و احباب قلوب یعنی اولیا و ارباب مجاهدات کذا فی شرفنامه کی درون دار کی
 یعنی کینہ دار مسعودی بیت درون نش کرہ بر کرہ پرشکخ * درون دار چون مردم کینہ
 صبح کی دریاب کی برقاج معنایہ کلور اول اسرکہ معناسنہ مولانا شامی بیت دریاب دخی
 شامی دلخستہ خود را * ترسم کہ مجویی و دیگر باز نیایی * ودخی معاونت و امداد ایله معناسنہ
 خواجه حافظ بیت بعشق روی تو عاشق غریق بحر بلاست * کہ فوت میشود اینک
 بیابکی دریاب * ودخی تدارک ایله معناسنہ حافظ * مصرع * راح چون لعل آتشت
 دریاب * ودخی فہم ایله واکلہ معناسنہ ولہ * مصرع * بیابا و حاصل عمر عزیز در دریاب *
 دریافت کی فہم ایتدی واکلدی خواجه سلمان بیت موی تو در قفا چو بدیدم نیافتم *
 کفتم مکرکہ دودلی از قفای تست * و سرعت ایلدی دیمک اولور شیخ نظامی بیت چنان
 نیز روستہ که دریافتش * بزخی سراز فلک بر تافتش کی دریای بصرہ کی یعنی بیالہ بزرگ
 کذا فی شرفنامه ودخی شراب بسیمار معناسنہ مرویدر کی دریک نیرست کی برپایہ دہ در مولانا
 طوسی بیت در روز و غاتیر تو و نیزہ مہر * روشن شد پیش تو کہ دریک نیرست *
 بومعنادہ در چہ تیری دخی دیر لرنہ پایہ دہ سن دیمک اولور ولہ بیت ایدل چوتیرش آمد زود
 از ہوا بگیری * تا در صف دلبران یلتم کہ در چہ تیری کی دستار بند کی یعنی داشتند کذا
 فی الحمودی کی دستار چہ ساز کی یعنی ہدیہ ویر حکیم خاقانی بیت از سیم سراحی و ز زری *
 دستار چہ ساز دلبران را * مؤید الفضلادہ بمعنی استمالت ساز و مجمع الفرسدہ بمعنی
 دست بدار کی مسطور در کی دست از پا خطا کرد کی الن وایاغش شامردی مولانا طوسی
 بیت مردم چین را خطایی مشک از بند می نہد * میکند کربا سر زلف تو دست از پا خطا
 کی دستادست کی یعنی نقد کہ بسادست ویرہ سید را بو شکور بیت ستند و داد مکن ہرگز
 دستادست * کہ بسادست خلاف آرد و الفت ببرد کی دست افراز کی آلات ارباب
 صنایع مولانا کاتبی بیت ہنر سخاست ذکر جملہ دست افرازند * اگر ترا ہر آنکشت
 بخویش صد ہنرست * بعض نسخہ دہ الدوان معناسنہ دہ مرویدر الدوان اولماسی پای
 افراز آفاق دولاغی اولدوغی مناسبتلہ در مولانا جامی بیت کربا ومنت نبود دست زس *
 جلد قدم پای افراز تو بنس کی دست افشار کی مرثیہ کہ لادن کبی اللہ اوینا لر عوما و التوندن
 مصنع و ملائم طوب ایدوب اکا بروملوک اللہ طوتار لر خصوصاً ابتدا خسرو پرویز ایچون
 دوزلشد در شیخ نظامی * مثنوی * صریش را اگر افشردیش مشست * برون آرد خیر آسا

آساز انکشت * زدست افشار زر اکنون خمش شو * بیا و سیم دست افشار بشنو دست
 افشان شدن در رقص و سماع ابلک خواجه سلمان بیت دستها کویند برهم سرو و هر ساعت
 چنار * در هوای مهر جان رقصان و دست افشان شده * و وجد و حال ایله شوقه کلک
 معناسنه خواجه حافظ * مثنوی * چو در دست رودی خوش زن مطرب سرودی
 خوش * که دست افشان غزل خوانیم و پاکو پان سراندازیم دست افشانی در زوق و صفیاده
 اولن شیخ فیضی * مصرع * باد دست افشان در آمد آب پاکو پان رسید دست انداز در
 ظلم و ستم خواجه سلمان بیت چنان ز ملک بر انداخت رسم دست انداز * که بارکش نتوانست
 بر کبوتر زد * و حددن مجا و ز جور و تعدی معناسنه محبوب بن اولسون غیریدن اولسون
 محتشم کاشی بیت ترک من مست و دست انداخت بر دوش رقیب * وه که شد ملک دلم
 ویران زد دست انداز او دست بردل نهاد در چانه جبر ایلدی مولا ناستاهی بیت چند
 بنمرخ خوبان و دل از دست دهم * وقت آنست که دسنی بنم بردل خویش دست برد در
 غالب اولن جنکده و غیریده خواجه حافظ بیت مرای دکر یار از دستبرد * بمن باز بنودی
 از دستبرد دستبرد در مغلوب اولدی حکیم انوری بیت باری ازان پای شوم پایمال *
 باری ازان دست شوم دستبرد دست برون کن در یعنی دست را قطع کن کذا فی مثنوی غیری
 فرهنگرده هر نسنه دن قطع علاقه ابلک معناسنه در حکیم انوری بیت با چنین دست مرا
 دست برون کن پس ازین * کر قناعت نکند دست کشد پیش نیاز دست بر ترکش زد در
 یعنی عجب ایش ایتدی خواجه آصفی بیت زان کان ابر و ز چاک دل کشیدم تیر آه * در صدف
 عشاق دسنی باز بر ترکش زد دست بر و افشاند در انی ترک ایلدی خواجه سلمان بیت دنیا
 چو کرد کر دت شب بدامت * افشاند همت تو بران خاکسار دست دست پیشین را بدل نیست
 ایش اولدی ایش در مولا ناجای بیت زبان دهر را زین به مثل نیست * که کویتد دست پیشین
 را بدل نیست دست بکاسه یافت در مباشرت جماع اوزن بولدی مولا ناعطانی بیت
 دوش بوقت صبحدم طرف چمن شتافتم * ترکس می پرست را دست بکاسه یافت دست خرچ
 عورتی و او غلانی فلان ایتدی هم دیو سو کلک شیخ سعدی بیت کسی پای مرغی نیاورد پیش
 ولی دست خر رفت زانداز دیش * حکیم انوری بیت دست خرتام میبرم اما * می نکوم
 که در بجاست هنوز دستخوش در دست افشار مرقوم معناسنه در مولا جامی بیت بادل
 دستخوش خوف و رجا * گفت ای کرم روان تابکجا * ترکیب اضافی صورتند دخی استعمال
 اولن و استاد بیت عصمت و عقلست بر سر آمد از کائنات * او بهم پامال شهوت بود
 و دستخوش هوا دستخون در قار اوینده رهنی کند و جانینه بغلغه دیرلر حکیم خاقانی بیت
 در قره زمانه فتادی بدستخون * دایمال کعبتین که حریفست پس و غای دست داد در
 یعنی میسر اولدی و دخی رام اولدی معناسنه استعمال اولن و خواجه حافظ بیت در آب
 و کل زر خسارت چو جان دادم بیوی او * چونقشی دست داد اول زقم بر جان سپار از زد
 دیگر بیت تشریف دستبوس تواز که دست داد * می افندش بسان زمین چرخ در قدم
دست در آستین کرد در یعنی هر نسنه دن ال چکدی کذا فی الجمودی دست شست در

تو میزد اولدی بو عبارت ترکیه دخی مستعملدر میر ابو المعانی بیت دیگر از او فاجو کرد
 نهان * دست شستند عاشقان از جان تو دست شکسته یعنی بی مایه و بی قدرت
 کدافی شرفنامه تو دست صلیبی مکن یعنی نعیم همچون ال با غله کدافی مؤید الفضلا
 تو دست کشاد یعنی سخاو و جوانمردی کرد کدافی الحمدودی تو دست کشیده یعنی تصرف
 اولش شی مولانا امیدی * مثنوی * بیا ساقی آن طفل نوسالهوا * کرنامه یا قوت
 سیالهرا * بده کچه در کیش هشیار و مست * نشاید کشیدن بیکساله دست تو دست
 مردی تو شفاعت و امانت و معین معناسنه ده اولور کدافی ادات الفضلا تو دست موزه تو
 آلات صنایع مولانا جامی بیت اول از شرع دست موزه کند * پس سوال نما زور و زه
 کند تو دست موسی یعنی آفتاب حکیم خاقانی بیت جام فرعونی اندر آرکه صبح *
 دست موسی برادر از کسار تو دست یازد تو چالشدی و چبالدی مولانا کاتبی بیت برای
 کشتن خود دست و ایزدم بسیار * ولی بکوشش خود سرخ روی نتوان شد * مثال ثانیه
 میرزا قلی بیگ بیت دست و پا چندی عرض شهیدان بردی * بکزمان صبر کن ای کشته که
 قاتل برود تو دست و پا کم کرد تو کدو بی یثوردی شیخ سعدی بیت خواهم اندر پات
 اقم دامنت کیرم بدست * چون ترا بینم زشادی دست پا کم میکنم تو دست و کربان شدن
 یاقه یاقه اولدی خواجه سلمان بیت غنچه رایاد چو آید بقاضا اگرش * در میان
 زر نمود دست و کربان باشد تو دست کردن شد تو قول قوله اولدی دست و کربانک
 خلا قیدر بابا فغانی بیت عفا الله مضی آن شوخ مردم کش کد با خوبان * بزم عاشق
 خود در سمری دست و کردن شد تو دست ساخت تو مفعول اولدی خواجه حافظ بیت
 در باغ زاشتیماق وصلت * کل ساخت دسته خویشتر را تو دسته شد تو مضطرب اولدی
 خواجه سلمان بیت نفشه دسته از آن میشود مجلس باع * کد در بهار بخود میرود فروغدین
 تو دستیار یعنی معین ظهوری بیت وفا پامرد و مخادستیار * طرافت ندیم و ادب پیشکار
 تو دست یافت تو ظفر معناسنه در مولانا هانی بیت وز انجاعنان سوی البرز تافت * بران کوه
 و دست از کمان کر یافت تو دغل درایی تو عیب به لقه جا اشورسن و عیب ارارسن
 کدافی مجمع الفرس تو دفتر شکست تو کاغذ کنارین بولک حکیم انوری بیت نیر مستوفی
 بدیوان در خورش کردن او * می بریدی کاغدی یا میشکستی دفتری تو دفزدن تو نسنه
 استمک و دخی کربه ابلیک کدافی مؤید الفضلا تو دفش تو یعنی پازنک کد عورت پازنکنه دینلور
 او غلان پازنکنه کوه دلال دیرلر اپکیسیمه به بیت واقعدر مولانا امیدی بیت کوه دلال
 و دفکشی بترا * بهتر از شاعری و منلای تو دماغ دارد تو یعنی متکبر و خود بین کدافی
 شرفنامه تو دم بکام فرو رفت تو محنته اولمندن کنایه در خواجوی کرمانی بیت دمی
 ز وصل تو خواهم مکر بکا مرسوم * دم بکام فرو رفت و بر نیاید کام تو دم فرو رفت تو دخی دیرلر
 خواجه سلمان بیت نایبست فرو رفته دم آواز دهدش * کوکوش بره دارد و چشمش
 فکرانست تو دم در کشید تو خاموش اولدی لازمیه تعمیر اولمشدر خواجه حافظ بیت
 حافظ چونا فیه سر زلفش بدست تست * دم در کشی ارنه باد صبا را خبر شود * کاهی

گاهی ملزومیه ده تعبیر اول و زوله ایضا بیت مرا بکوی که خاموش باش و دم در کشی * کدو
 چمن نتوان گفت مرغ را خاموش که دم زدنی * انک مقابله دسویلدی معناسنه ایضا بیت
 جانی که یار من بشکر خنده دم زند * ای پسته کیستی تو خدا را بخود بخندنی دندان با و فرو
 بردنی اکا مشغول اولدی که دندان طمع فرو بردنی دخی دیر لریا با فغانی بیت درین
 مجلس مجیزی هر کسی دندان فرو برد * امید ما بران لبهای شکر خند خواهد بود که دندان
 بخون بردنی یعنی اصرودی شیخ سعدی بیت که بندی چو دندان بخون در برد * ز حلقوم
 بیدادگر خون خوردنی دندان بر جگر نهادنی صبر و تحمل ایلدی امیر سهیلی بیت چمن
 خون دل خورم عشقت ز سر خواهم نهاد * هر چه باد آباد دندان بر جگر خواهم نهاد که دندان
 فشرده دخی دیر لریا نامی بیت بسختی چند روز انجا بسر برد * بدان محنت بسی دندان
 میفشرد که دندان بر کننی یعنی طمع ابله خواجه سلمان بیت در آمد و گفت ازین دندان
 بامن * راحت طلبی ز کام دندان بر کننی دندان طمع بر کننی اصلی او زن در مولانا کاتبی
 بیت همه دندان طمع از لب علت کنند * منا کر پیر شوم بر نکم دندانرا که دندان بگر
 فرو بردنی جان و دلین سنی ایلدی اوحد الدین اصفهانی * رباعیه * دشمن کرو و وصل زمن
 برد آخر * او کشت بزدک و من شدم خرد آخر * آورد بجان لب ترا از بوسه * دندان
 برخت نیز فرو برد آخر که دندان داردنی یعنی خشم و کین ایلر کذافی محمودی که دندان سپید
 یعنی مسرور و خندان شیخ نظامی بیت سیاهان از ان کار دندان سپید * ز خندان لب
 و میان نا امید که دندان شکنندنی عاجز و فرو مانده ایلر کمال بخندی بیت کربسنگ
 حتم عشق تو دندان شکنند * دل ز لبهای تو دندان طمع بر نکند که دندان فرو بردنی حرصندن
 اوز زینه دوستدی خواجه سلمان بیت دندان فرو میر با میدای دل از ترا * روزی لب
 نگار بکا م زمان دهد که دندان کناننی رسوای اید مجیلو بر معناسنی دخی زاری اید مجیلو در
 ایکی معناسیه بویفتدن فهم اولنور حکیم خاقانی بیت شاهان آب دندان آمده در کار آب
 فتنه را از خواب خوش دندان کناننکیخته * و عاجز اولق معناسنه ده وله بیت او سر کران
 کرده بان من پیش او زاری کنان * دلها دران دندان کنان دامن بدندان دیده ام که دندان
 نمایدنی خشم و غضب ایلر کذافی شرفنامه و مجمع الغر سده خندان معناسنه در بومعنایه
 حکیم خاقانی بیت نقاب شکر فام بنده وارا * چو صبح از شکر خند دندان نماید * ودخی
 عاجز اولق معناسنه مرویدنی دندان نماینی ظاهر اید یحیی مذکور معنای زده کذافی المجمع
 که دنکاسه فی وکاسه جلبان کلاهما یعنی کرا حجان و مفت خوار اپکیسید بر معنایه بوییتنه
 واقع در غزالی مشهدی بیت کد و کسکول در کف بهر شور با در بدر کردی * نکردی سیر
 ازین دنکاسکی وکاسه جلبانی که دور کوشمالنی یعنی روزگار بد و ایام فتنه و ظلم و حالت
 فقر و فاقه کذافی شرفنامه که دور کیراننی یعنی پادشاهان ودخی باده نوسان مثال اول
 ایوالمعانی بیت اینقدر دادی نکرده بوفه پیش * دور کیران جهان در عهد خویش * مثال
 ثانی وله بیت جوهر جورت نکهدارد عیشم * دور کیران باده عشقت بسر که ده پازده
 دارینی زیب و زینت و آرایش و فر و شوکت کذافی شرفنامه که ده دمی فی خالص و رایج

التون في ده بنجي في كحمر التون والچه ايكيسينه بويتمه واقعدر شيخ نظامي بيت برمنست
 اينكه در سخن سنجي * دهدهي زردم نهده بنجي في دهن دريه في سوز صاقلز خواجه
 سلمان بيت آه دهن دريه مرا فاش كردراز * اوزا كناه نيست منس بر كشيده ام *
 في باب الدال المكسورة في درادوزا في بوراد دركه بر عاقل وكامل اولان كسند دن خطا
 ايله بر زله صادر اولوب في الحال اصلاح ايند كده ايراد ايدر لر لواحد من الشعر بيت خه خه
 اي دليدر درادوزا * نيك ميدري وخوش ميدوزي في دراز آهنگ في اوزون اوزاق
 ديمكدر مولانا جامي بيت دراز آهنگ شداين كار باتو * ندانم چون كنم اي يار باتو في دريه
 دهان في هرايشند وكن سويلين آدمه دير لر اغزي يرتق ديمكدر شاعر بيت تنك دهان
 شكر لبان مرهم آن جراحتند * كر زدهان دريه زخم زبان خود كني في دربرو في خشمناك
 اولان آدمه دير لكذا في شرفنامه سروري مجمع الفرسده فتح دال ايله نقل ابلشدر في دل
 بردل كواحي ميدهد في كوكلدن كوكله يول واز ميرابو المعاني بيت زنجم كر كند دلدار جودم
 كد دل بردل كواحي ميدهت راست في دل داد في رضا ويردي ظهير قاريابي بيت اگر ضرورت
 از اين سان نكيردم دامن * چگونه دل دهمم كز درتودر كذرم * بومعنايه خواجه سلمان بيت
 خود دل كرا دهم بدهد دل به يوفاء * باري چو دل دهمم به مهربان دهد في دل دل كنان في
 اضطراب وريحه ايرد ديمكدر مؤيد الفضلا ده بمعنى آه زنان وجمع الفرسده امورند متردد
 اولنلر معنا سنه بومعنايه حكيم خاقاني * معصط * بغداد جاها روي او طرار دلها موي او * دل دل
 كنان در كوي او چون خود فر او ان ديده ام في دل شب في كسر لامله نصف الليل معنا سنه در
 خواجه حافظ بيت دوش در حلقه مي قصه كيدسوي تو يود * تادل شب سخن از سلسله
 موي تو بود في دل كران كرد في خاطر مانده اولدي مولانا صفي بيت نهاده بردل ماکوه غم
 ز سنفكدي * سبب چه بود دل خود بما كران كردد في دل گرفت في طارلدي خواجه حافظ
 بيت دلم گرفت ز سالوس و طبل زد چو كلیم * خوش آن زمانكه بيخانه ذر كشم علي في دل كيرشد في
 مثله خواجه سلمان بيت نيست سوداي سر زلف تو كار همه كس * كان طريقت خم اندر خم
 دل كير وندراز في دل نشين في مقبول و مطبوع اولمندن كنياه در مولانا عرقي بيت زنهار كوش
 باش درين زم دل نشين * تا نغمه حلقه را بدر كوش ميزند * واقف ضمير اولق معنا سنه ده
 استعمال اولنور شيخ فيضی از دل و دمن بيت مرديده وري بدل نشيني * ميخواند خطي زينش
 بيني في دل نمود في التفات ايلدي كال اسمعيل بيت چو بسته با همه كس دل نمود كيست ترا * ازان
 بود همه سالت ز خنده امها باز * بويتمك مضموني كوليوز كوستردی تعبيريته مناسبدر خواجه
 سلمان بيت تودل نمودكي غچه با عبا بنكر * كه هر دوش چوبه بيند كنار بكشايد * بومعنايه زوي
 دل نمود دخی دير لوله ايضا بيت آمد صبا و غچه دل را زهم كشود * روي دلي به بابل خونين
 جگر نمود في دل نهاد في اطمینان قلب كوستردی يا خود اطمینان نفس ايلدي كال بخندي بيت
 دل نهادم من بچاره بدر دل ريش * چكتم باغم اونست جز اين چاره من * بومعنايه حسن
 بيك نازكي بيت دل نهاديم بر غمت آري * كار ايد نهاده بر بنياد في دهقان خلد في يعني حضرت
 رضوان عليه السلام كه خازن جنت دخی دير لكذا في شرفنامه في ده كجاو درختان كجا في اوقند

اوقند بوقند دیمکدر مولانا شوق یزدی بیت ز طوبی زند صوفی خشک لاف * بیانش ده بجا
 و درختان بجای دینیای پخته در پخته بر نوع دیوار که تار و پودی سیم و زرد رنگدانی الجمع و دیدار
 کردی یعنی ظاهر اولدی حکیم فردوسی از یوسف و زلیخا بیت دو چشم از زمین سوی دیوار کرد *
 زلیخا زد یوار دید اگر کرد * ظاهر اولدی معناسنه ده اولور کمال اسمعیل بیت بخدایی که او
 ز عطسه خوک * موش را کرد در جهان دیدار و دیبه سرخ کردی کوز قرار تندی دیه جگ یرده
 ایرادید زلر مولانا جامی بیت بهر گلرخ که کردم سرخ دیده * کنون از هر مره خوم چکیده *
 بو معنایه مولانا هلالی بیت از می شوق مست شد بلبل * چشم خود سرخ کرد بر رخ کل و دیبه
 کافوری و یعنی نابینا کدانی شرفنامه ابوالعانی بیت چو قانع کشته میبودم نطن * زکریه
 دیده ام کافوری بوده و دیوار آید درست آید و کیچ کلور ایو کلور مولانا کاتبی در نعت شریف
 * مثنوی * خجل جان چون بطاف آمد * قبله جانها بطواف آمد * دیرو در ست آمده
 عکس ملل * زو شده دیر آید و درست این مثل * شیخ نظامی بیت چه خوش گفت این مثل
 مرد جهان نکرد * که دیر آید درست آید جوانمرد و دیوار آشتی و دوه کینلی نه کیم ضنده زود
 خشم دیر لر مولانا هاتفی بیت همه زود خشمیان دیر آشتی * سرشته ز خشمند پنداشتی
 دیر پای و یعنی قائم و ثابت شیخ نظامی بیت کیست درین دستکه دیر پای * کولن الماک زند
 جز خدای و دیوار چند کهنه شود پاتپانه نکرد و اصل زاده هر نقب فقیرا و لسه رزالت
 قبول اینتر ابوالعانی بیت بدی ناید ز مردم زاده هرگز * نکرد پاتپانه کهنه دیبا و دیگر
 اگر نیست و ضایع و تلف اولش نسنه دن کنایه در مولانا طوسی بیت تا غودی بنیشکر
 لب خود * آن شکسته دگر بسته کر و دیگر نمی بندد کر و مثله شیخ عبدالله انصاری بیت
 هر که جز موی میان او خیالی بسته است * در میان عاشقان دیگر نمی بندد کر و دیک
 طوسی مجوش آمد و صوفی مقلد و شیخ مزور حقه ایرادیدر شیخ کمال بخندی کند و نک
 علاءالدین نام بر صوفی حقه دیمشدر * قطعه * چون علاءالدین ما وقت سماع *
 در فغان و خروش می آید * کوپیا از حرارت انکشت * دیک طوسی مجوش می آید *
 و دینی فروشان و یعنی اصحاب ریاضت کدانی شرفنامه و دیوار بست و ترکیه یا ای
 الحق دید کلریدر مولانا هاتفی بیت چه صفهای چرکه بهم داد دست * شد آن پیکران
 دست دیوار بست و دیوار کج بر آرد و نام معقول ایش ابله کن عبارت در خیالی * هم بیت
 از طاق اروانش دو کرده بحراب * در پیش خویش تا کی دیوار کج بر آری
 و دیوار گوش دارد و طوبلز ایش اولمز ترکیه دیوار ک قولای و اردید کلری در اقا شاپور
 بیت از حال خود نه راحت مارا خوش دارد * گفتن نمیتوانم دیوار گوش دارد و دیوانه
 ماه نو دیده و جنونی بی سببدر و آید با شده جنون زیاده اولمقن عبادتدر مولانا
 هاتفی بیت کان شفته رسن بریده * دیوانه ماه نو بدیده و دیو کبر و هندو ستانده
 ایشلنور بر نوع لطیف حریر قاشدر میر خسرو * مثنوی * نکودا نند خوابان پری کیش *
 که لطف دیو کیش از کتان پیش * ز لطف این جامه بر اندام آییست * و یا خود سایه
 با ما هتا بیست و دیو دولت و تیز زائل اولان دولت و مد بردشمن دولته دیر لکدانی شرفنامه

۱۲ دیو جان ۱۲ یعنی سخت جان و شیر و مثل دیو مردم کذا فی شرفنامه ۱۲ دیو مردم ۱۲ یعنی
 مردم بد اخلاق و شورانگیز و فتنه جوی کذا امنها ۱۲ دیو مردم فریب ۱۲ مرد حيله کارا بوالعانی
 بیت حيله پرور پاید و بد مشرب * دیو مردم فریب و بد مذهب ۱۲ دیو هفت سر ۱۲ یعنی زمین
 اول اعتبار ايله که هفت اقلیم اوله یا خودیدی قات اوله کذا فی شرفنامه ۱۲ باب الدال المضمومه ۱۲
 در ملک ۱۲ راء موقوف ايله یعنی خاتون حکیم شفا یی در هجوم مؤمن خان بیت کرد در ملک کل منی سک
 باز سقط شد * بابای کله ۱۲ نکه جنبان بکجا رفت ۱۲ دزد افشار ۱۲ خر سز بتاخی میر خسرو
 بیت چو جوید متعی ادرار دزد افشار خوان اورا * کدلا بد می بیايد ساخت بادزدان ایوانش
 ۱۲ دزدی از هندوان عجب نبود ۱۲ بر بد اصلدن فعل قبیح صادر اولد قه ضرب ایدر لر
 شیخ نظامی بیت زاع جز هندوانی نسب نبود * دزدی از هندوان عجب نبود ۱۲ دشمن
 خانکی ۱۲ دوست یکنور دشمن مولانا ظهوری بیت همه آشنایان بیکزکی * محل جوی
 چون دشمن خانکی ۱۲ دشمنکام ۱۲ یعنی بد احوال ترکیه ارقسی حاللودیر لر مولانا بیانی بیت
 بعاقبت شد مازدور چرخ دشمنکام * من بلا زده از دوستکامی بسیمار * مقابل ۱۲ دوستکامدر
 دشوار پسند ۱۲ دکه کسینه یی بکنز آدم اهلی شیرازی بیت کردم جان یوفایش نه پسندی هرگز
 آه از آن شوخ خفا پیشه و دشوار پسند ۱۲ دعا گفت ۱۲ یعنی روانه اولدی خواجه حافظ بیت
 صلاح از ما چه میجوی که مستقار اصلا کفتم * بدور ترکس مستش سلامت رادعا کفتم *
 بویتدن و داع معناسی استنباط اولنور ۱۲ دمه نهاده ۱۲ یعنی فریب داد آلدادی دیمکدر
 حکیم خاقانی بیت اجلت دمه نهاده از به چرخ هنوز * همچو آه و بیهوش مشغول چراند همه
 ۱۲ دم لابه سک ۱۲ یا لتقایق معناسنه خواجه غیاث الدین بیت زدم لابه سک چه شادی
 رسد * که از عاف عفش موجب غم بود ۱۲ دمل برآورده زرز یاده شود ۱۲ زرت چکن راحت
 پلور مولانا امیدی بیت غنچه نمود زرشاه کل افرو دبی * زرز یاده شود ارا که برارد دمل
 ۱۲ دم کرک ۱۲ ضم کا فله صبح کاذب کذا فی شرفنامه ۱۲ دم مخور ۱۲ یعنی الداعه ایضا منها
 ۱۲ دمه پرور ۱۲ یعنی تن پرور ایش اسلیوب خورد و خویه مشغول اولانه دیر لر ایضا منها
 ۱۲ دمه میدهد ۱۲ یعنی فریب میدهد کذا فی الحمودی ۱۲ دوا زده جوسق ۱۲ یعنی اون ایکی
 برج فلکی کذا فی شرفنامه ۱۲ دواسبه ۱۲ چتال آتاو اولوب کیدن آدم آتک برینه بنور برین یدک
 ایدر کا هی ابکسین یدک ایدوب برینه دخی بنر اکاسه اسبه دیر لر مولانا جامی بیت دل کو دواسبه
 از غم جانان همیکریخت * عشقت عنان گرفته بسوی تومیکشد * مثال سه اسبه کال اسمعل
 بیت بکوش جود تو نا که حبث کان بر سید * سه اسبه خامه * تو تا ختن بران آورد
 ۱۲ دو چار زد ۱۲ راست کلدی کذا فی بعض النسخه المعتمره ۱۲ دو چار شد ۱۲ مصادف اولدی
 شاه طاهر دکنی بیت بهر طرف که روی زینه سپهر دورنگ * زمشس جبت شتودت کاروان
 غصه دو چار ۱۲ دو چار کردید ۱۲ مثله محتشم کاشی بیت چو با جمعی دو چارم کرد
 از من صد سخن کوید * چو تنهایبندم مهر سکوتش در دهن باشد ۱۲ دو چشم چار شد ۱۲
 مثله ایکی کوزدرت اولق راست کلوب مقابل اولقدن کنایه در کذا فی الحمودی ۱۲ دود بسوی
 نکوبان باشد ۱۲ عالم دولنویه توجه ایدر شیخ نظامی بیت بهر جا که شود آتش روان زود *

* بسوی یگویان خوشتر و دود و دود کند امین چراغ فی کیمک جامشند در و کیمه طیانور
 دیمک اولور مولانا هاتنی بیت که آید و دود کند امین چراغ * شده خان بدینسان پریشان
 دماغ و دود آمد فی بد بخت و شوم معناسنه میر حسن دهلوی بیت آن پری و چونان
 کشت مراتاب نماند * رفت جان از بد نم بخت من از دود آمد فی دور دست فی اوزون
 اوزاق بیت بفکر مسم کردن از سر زلف * مروایدل که باشد دور دستی * مولانا جامی بیت
 زد ست اجل تا شوم پای پست * کشم یا ازین جنبش دور دست فی دوست دشمن فی
 دوستلقد نقاق اوزن اولانه دیر لر مولانا عرفی بیت دوست دشمن را بخون غلطان کنم
 عرفی ولی * دوست دارم دشمنی کور از بان و دل بکیست فی دوستکام فی نیک احوال خواجه
 سلمان بیت دشمنان گفتند کام دوست ناکامی بود * عاقبت سلمان بر غم دشمنان شد
 دوستکام فی دوستکافی فی یاران مجلسه بر بر لینه محبة امجد کاری طلو ساغره دیر لر حکیم
 خاقانی بیت بدستم دوستکافی داد خاص از جام خرسندی * که خاک جرعه او کشت
 حضر و آب حیوانی * خواجه سلمان بیت ترکش در عین مسنی دمبدم چشم مرا * ساغر
 از خون لبالب دوستکافی میدهد فی دو شاخ شد فی یعنی فرار ایلدی کذافی بعض اللغة
 المقبرة فی دوش بادوش فی تمام نظیر و همتا مولانا عرفی در منقبت امام علی رضی الله عنه
 مصرع * دوش بادوش نبی شرف کوه رذات فی دوبرجانی فی یعنی دلب محبوبان کذافی
 شرفنامه فی باب الرء المفتوحه فی راز آب فی صوده کورین عکس هر نه اولور سه ابو المعانی
 بیت حال عاشق چون شود در دیدن آن ماهتاب * میشود عاشق محسنش کر بیند راز
 آب فی راز زمین فی یعنی سبزه و شکوفه کذافی شرفنامه فی ران کشادن فی آدن اینمک
 و سایر مرکوبن اینمک و آت اوزرنده اگر بوشا تمق کذافی مؤید الفضلا اما جمیع الفرسة
 یعنی ظاهر کردن عیب مسطور در و بعض فرهنکه یعنی برهنه شدن و اقد در مثال معنی اول
 حکیم خاقانی بیت سرنعل بهای سم اسبت دهم امروز * کاهی بکمی فی دل ماران بدشایی
فی راه انجام فی اسباب سفر مرکوب و غیره کبی کذافی نسخه میرزا ابی اهی اما مؤید الفضلا در
 انجق مرکوب معناسنه نقل اولمشدر بو معنای مؤید شیخ نظامی بیت تنوری چنین کرم
 در بندان * ن انجام را کر مترکن عنان فی راه آورد فی از مغان مولانا کاتبی بیت ز راه
 یار من آور غبار را ای باد * مرا ازان نبود خوبترن آوردی فی راه دیگر زد فی غیری سمت
 طوتدی خواجه سلمان بیت دل همی نالد چو چنک عشق بر آهنگ تو * در دل عشاق مردم
 راه دیگر میزند فی راه روان سحر فی یعنی اولیا و سالکان و شب بیداران کذافی شرفنامه فی راه
 فنا فی یعنی امراض و علل مهلکه ایضا منها فی راهیست که کاسه میتوان داد بدست فی ایشالک
 و هموار و صعوبتسزیدر دیمکدر استاد * رباعیه * راهیست ز کعبه تا مقصد پیوست *
 و بجانب میخانه زه دیگر هست * لیکن ره میخانه ز آبادانی * راهیست که کاسه میتوان داد
 بدست فی رخت ببر بست فی یعنی مسافر اولدی فی رخت افکند فی یعنی مقیم اولدی بو ایکی
 عبارت بو بینده واقع اولمشدر ابو المعانی بیت درهوی عشقت افتم آن زمان درد و غمت
 رخت خود افکند در دل عقل و دین بر بست رخت فی رسید فی یعنی روا شد بو معنی

اصطلاحیدر اصل معناسی ایرشتدی دیمکدر خواجه سلمان بیت مرار سند که ترا تو به داده و گفتن * شنیدم آیت تو بوا الی الله از لب خور و رصد که خاکی و فتح کف عجمی و اظهار هایل به معنی قالب انسان کدافی شرفنامه و رفت و یعنی ظاهر شد بودخی اصطلاحیدر خواجه حافظ بیت دور از رخ او دیدم از گوشه چشم * سیلاب سرشت آمد و طوفان بلارفت * و بر معناسی دخی ایلدی در کرد معناسنه بودخی اصطلاحیدر ترکیه بوکا بکزر تعبیر وار در ایوان ایتدیه جگ برده ایو وار دم دیر لر سینی اسفرنگی بیت دلا وصف میان نازک جانان من کفنی * نکور فنی حدیثی از میان جان من کفنی * بر معنای مصطلحی دخی جاری اولمقدر مولانا شاهی بیت چو کلک صنع چنین رفت بر صحیفه ما * مکبر خرده بر ارباب عشق و عیب مکن و رقم زد و یعنی فرمان کرد مولانا هاتنی بیت رقم زد که با نسیصد هزار * که باشند فرمان بران یسار و رقیبان راز و یعنی عارفان و ارباب مشاهدات غیبیه کدافی شرفنامه و رنگ آزادان و یعنی سیرت و روش مردمان احرار و جوانمردان ایضا منها و رنگ آور و یعنی شیوه و نازایله فریب و بری کدافی مجمع الفرس و رنگ آورد و یعنی خیل اولدی ابوالمعانی بیت بحسن بکد میش کل چولاف خوبی زد * بدید رنگ و رخ و عارض تو رنگ آورد و رنگ شده زنگبار و یعنی تاریکی و سیاهی شب کدافی شرفنامه و رواق بیستون و یعنی آسمان و افلاک ایضا منها و روان آورد و یعنی عاقل بودانا کدافی مجمع الفرس و روضه ترکیب و یعنی قالب انسان کدافی شرفنامه و نبره پیشه به پیشه و ایولکه ابلک کلکه کلک بومعنی ترکیه یولی یول ایله اورمانی بالته ایله دیرلر ابوالمعانی بیت دو ستار لطف باید دشمنان را تیغ نیز * این مثل شدن بره پیشه به پیشه گفته اند و خواهی و استالک یول دیمکدر و ره سپر شد و ضم سین ایله یولی طو توب اکتیدی ابوالمعانی بیت شنید قیس کد رفتست محل لیلی * شده است ره سپر و رهنما در حیرا و ره نورد و غایت اشکون آت حکیم فردوسی بیت چرانده کرکس اندر نبرد * چنانکه چرمه ره نورد و ره هوان توان رفت و رزالت و خواری ایتک اولز کدافی شرفنامه و باب الراء المکسوره و رشته بانکشت بست * یعنی سیارشی او تندی مولانا صائب بیت غافل مشوز مرک که در چشم اهل هوش * موی سفید رشته بانکشت بستن است و رشته بر آورد و برکسینه سفیده خسته اوله قه ایرادیدر لر ولایت بخارایه مخصوص بر علت در ساق انسانده ظاهر اولور ایلک کبی برنسنه در قطع اولنسه صاحبی هلاک اولور حالی اوزنه قالسه کتد بکه اوزار لواحد من الشعر بیت خور دآب بخارا گرفت رشته * بر آرد پای خود در این رشته * شیخ سعدی بیت یکی را حکایت کنند از ملوک که بیماری شسته کردش چو دوک و رکاب گران کشت و یعنی سوار شد و حمله کرد کدافی شرفنامه و زندان ها کبیر و یعنی اصحاب دقایق شناس ایضا منها و رند عالمسوز و مرد لا ابالی و بی قید خواجه حافظ بیت مامست و خراب و رند عالمسوزیم * بامانشین و کرنه بد نام شوی و ریزی بریز و یعنی مرحت ایله حکیم خاقانی بیت ای فیض رحمت توروان اها صبان را * ریزی بریز بر دل خاقانی از صفا و ریش کاو و یعنی ایله و احمق مولانا تلحامی

جامی بیت در طلب ناکشیده محنت و رنج * ریش کاوی بود توقع کج * ریش کاو بر بشند از زد
 بی هر کس ایله مرتبه عقابجه سویاش شیخ نظامی بیت بیاید ساخت با هر ناپسندی *
 که از زد ریش کاوی بر بشندی * ریش نا طوری بی هر کسه سزا و ناسزا دیمیوب تعلق و تواضع
 ایینه دیر لبو معنایه نا طور کجه تعبیری دخی مشهور در ابوالمغانی بیت شد آنکس
 از مروت در جهان دور * که ریش خود کند چون ریش نا طور * ریش فلان پوشیده است بی
 فلانک احوالی نامعلوم ددی جگ یرده ضرب ایدر لرشخ او حد الدین بیت ماریک قصه
 خود پوشیده ایم ز خلق * و آنکه ز قصه ما عالم خبر گرفت * باب الرأء المضمومة بی رستم
 عنان * یعنی بهادر و شجاع پهلوان عبدالله هاتنی بیت برستم عنانان شیر دش عنان * که آتش
 فروزان شود از ستان * رقه غباری یعنی روی زمین کذافی شرفنامه * رو پوش بی یعنی
 مخفی و پوشیده مولانا جامی بیت نیست حد چومنی بدن نام چوتونی * بهر رو پوش بنام
 دکرآت خوانم * روز افتتاح بی روز مبارک شاعر بیت عزیز دان زمان وصال را کادم *
 مقابل شب قدر است و روز افتتاح * شب قدر مناسبتیله روز عید املق فهم اول نور
 و دخی شهر رجبک اون بشی املق ده فهم اول نور حضرت مولانا بیت مثنوی که صیقل
 ارواح بود * باز کشش روز افتتاح بود * روز بازار بی ایام رواج خواجه سلمان بیت
 با سر زلفت شب دوشین سر و کارم بود * در جمالت شب همه شب روز بازارم بود * حکیم
 انوری بیت دور عیش و طرب بستانست * روز بازار کل و ریح نیست * روز بازخواست بی
 روز قیامت خواجه حافظ بیت ترسم که صرفه نبرد روز بازخواست * نان حلال شیخ ز آب
 حرام ما * روز بیم و امید بی بودخی روز قیامت در کذافی شرفنامه * روز خود بازار خود
 دید بی یعنی کندو حال نه مشغول اولوب آخره دخل و تعرضی ترک ایادی محمد عصار بیت
 دکان بندرافی الحال برچید * روان روز خود بازار خود دید * روز شمار بی روز قیامت
 حکیم شفای بیت از هجرتو برهجو ستم کردم و داغ * کین مایه تعظیم توتار روز شمار است
 * روز عزلت بی یعنی روز صوم کذافی شرفنامه * روز نو روزی نو بی رزق مقدر هر کون
 جدید در عربیله یوم جدید رزق جدید دیرلرشخ نظامی بیت اگر چه از عمریشی رفت
 کورو * کنون روز نوست و روزی نو * روکش فلان کرد بی برکسیه آخر آدم الیله ستم
 ایرشمدن کنایه در محشم کاشی بیت سروکارم بغزالیست کز اغیار مدام * میکند
 روکش مردم سگ مردم رویی * رونما بی هدیه مرده با عروس ترکیله یوز کورملکی دیویکی
 کانه کو بکونک ویدیکی هدیه خواجه سلمان بیت آن ماه را واکر نماید شی مرا * در وجه
 او نیم دل و جان رونما * گاهی رونما دهد بی دیرلر خواجه آصفی بیت مانع ز روی خوب
 تو آینه میشود * نا امل دید جان و جهان رونما دهد * روی او بیند بی انک طرفن
 طوتار شاعر دیمشدر بیت ریش داری اگرش با پسری بحث افتد * هر که آید بمیان
 روی پسری بیند * روی آورد بی توجه و عزیمت ایادی کذافی شرفنامه * روی بدیوار
 کرد بی خلوت نشین اولدی خواجه آصفی بیت آصفی روی بر آورد بمحراب دعا * روز
 از روی بتان روی بدیوار آورد * روی در دیوار آورد بی مخفی اولدی ظهیر فاریابی

بیت قلاک بجای تو افراشت پشت بر مسند * هم بعه تو آورد زوی در دیوار * زوی
 پسریند * آنک جانین طوتار بیت هر که آید میان روی پسری بیند * شاهد کام دلم راه
 دیگر بیند * روی بقا * یعنی پاینده و محبت کذا فی شرفنامه * روی ترکش * سویانکه
 حاضر نشی سوز ایضا منها * روی داد * ظاهر اولدی کال بخندی بیت روی تو دیدم
 سخنی روی داد * زاینه طوطی بسخن در فتاد * روی در دیوار * فراغتن کنایه در شیخ
 صطار بیت چون و صالت هیچ کس راروی نیست * روی در دیوار و هجرت خوشترست
 * روی دهد * ظاهر اولور کال اسمعیل بیت هر که از خط شریعت نهید پای برون *
 هر دمش فتح دکر روی دهد چون پرکار * روی دل نمود * تسلیت خاطر و التفات ایلدی
 طالب آملی بیت تا چاک سیفه از دم تیغت کشوده ایم * صدر وی دل ببرد عالم نموده ایم *
 حکیم شفیای بیت شفیای در قیامت نیز روی دل نمی بینم * کد در کوی بلا هر کس که کم شد
 جاودان کم شد * روی زرد کرد * یعنی یوز قرار تندی اکثر چا و ساططیه استعمال ایدر *
 خواجه آصفی بیت بیمار عشق را چود و نیست از چه رو * بیض طیب این همه روز دمیکنند *
 * روی سپید * کزیده و منتخب بو معناده سرسبد دخی دیر لاطالب آملی بیت ما کلخنینان
 صنبل و نسرين نشنا سیم * آتش بود آتش کل روی سپید ما * روی شناسان *
 آشنایان و معارف و مشاهیر کذا فی شرفنامه * روی نمود * ظاهر اولدی حکیم فردوسی
 بیت بفرمان یزدان خسته شروش * مراروی نمود در خواب دوش * باب الزاء المفتوحه *
 زادخوست * قلت اکدن ضعیف اولان حقیقه ایراد ایدر کذا فی کتاب السمی فی الاسامی
 زادمنش * یعنی کریم و جوانمرد اصلی آزاد منشد که حرا اصل دیمک اولور * مصرع * زادمردی
 چاشتمکاهی در رسید * زاده * خاطر * یعنی فکر و منشآت و شعر و غزل و امثالهم کذا فی
 شرفنامه * زاده * مرج * یعنی آهن کذا فی مجمع الفرس * زان کان * یعنی کوشه * کان
 کذا فی شرفنامه * زال مداین * نوش الروان ایوانده اوینک قاپوسی اولان عجزوه ایضا
 منها * زانوز * تعظیم ایتدی مولانا کاتبی بیت سکان یاربما کرسوندمزانو * زساق عرش
 ملایک ز نند زانوم * زانوزند * تعظیم ایدر ظهوری بیت صراحی بخور شدیم * زانوزند
 حریفان بنهید زانوزند * زانوزان * تعظیم ایدیمچیلر مولانا ها تکی بیت بی تهیت یاک
 ییک همکنان * زبان برکشاد نند زانوزان * زاهد کوه * یعنی آفتاب کذا فی المجمع
 زبان آور * یعنی بد زبان خواجه سلمان بیت دلست غچه بیکار و سوسنست زبان *
 بسیدست ره ز زبان آوری بدلداری * کاهی وصف شعرا قصد اولور کال اسمعیل بیت بهر
 بخاکه زبان آور بست شمع صفت * زکنه و صف تو باشد به لکن و عجز قرین * و کاهی افشای
 راز ایدر نه دیرلر شیخ نظامی بیت زبان آورا زابتویا دنیست * که با مشعل کج را کار نیست
 زبان ایشکست * یعنی رشوت و پردی مولانا اقدس * رباغیه * ساقی بد آن قدح زبانم بشکن
 و زیاده بی خمار جام بشکن * پیشانی * توبه را شکستم زلبت * کز توبه کم دکرده ام بشکن
 زبانرا کبود کرد * اغرنده توی بتدی دیدکاری معنادر خواجه سلمان بیت تیغ کهر فروش
 زبانرا کبود کرد * از بس که بر سحاب امان الامان نهاد * زبانزد * روز مره سوز یعنی رلفظی

بر لفظی سوزار اسندہ تکرار ایتیکی معتاد ایلک و ذخی جملہ نك معلومی اولان اداخواجہ
 آصفی بیت مراد بیت زبان نزد شکست کوه غمت * که من به نیشہ فرهاد همزبان شد ام
 و زبان زری بی یکی کسنه میانہ معهودانه سوز که معناسن انجق کند ول بیلہ لر
 و آخری ایشند که فهم ابدیہ کذافی فرهنگ جہانگیری و زبان کشاد بی یعنی سوزہ
 بائلدی کذافی شرفنامه و زبردست بی اوست اولان کسنه قوتده و هیأتده ترکیبہ توانا
 و زور لو آدمه دیر مولانا هاتنی بیت چوا چهره کرد بخالت فشاند * زبردست شہزاد کانت
 نشاند * بویتدن اوست طرف اولق فهم اولنور زرا شہزادہ لر بی اوست طرفنه
 اوتورتدی دیمک اولور شیخ سعدی بیت زبردست ہر دست دست آفرید * خدای کہ
 بالا و پست آفرید * بومعناہ بالادست دخی دیر لروحشی یزدی بیت کسی را کین ہما
 بوسر نشیند * بیالادست اسکندر نشیند و زخم بریان بی یان اوزرندہ قان کہ پختی لبتش
 اولہ کذافی شرفنامه و زبردست بی باشہ باش و یردی برنسنہ با زارندہ بز جانہ زیادہ لک
 اولیہ خواجہ حافظ بیت آمد و کرم بہر آب رخم اشک چوسیم * زبردست کسی آمد و کین
 بالا برد و زردہ دہی بی خالص العیار التونکہ ز رھفت ہفت دہ دخی دیر ل مولانا جامی
 بیت چون مس او بہ زردہ دہیست * ذکر زری در زراوی رہیست * کال بخندی بیت کفہای
 تو کہ بروی زردہ سکہ کالی * ہفت ہفتست ولی چون زر خالص دہدہ و زر کافی بی مثله
 معدنی زر خالص اولق اعتبار یلہ در شرف یزدی بیت زر کافی ونقرہ زینبی * کہ مہتاب
 را دہدہ بی رونقی * کاهی زرمشدد اولق اقتضا ایدر مولانا هاتنی بیت شدان زر کافی
 نا کاستہ * بنام جہانگیر آراستہ و زردہ کوش بی زراق و سالوس و مرایی کفہ خواہ
 خواجوا ز کال نامہ بیت پروای زردہ کوش و ازرق پوش * شیخ زراق و شوخ و زرق
 فروش * کاهی دینک و قلتبان معناسنہ دہ اولور منلا حیرتی بیت حسود نیرہ دل زردہ
 کوش و نا انصاف * کہ بود خیری و پہلو بور داہمزد و زر ز کشد بی زری در دسر بی اچہ
 اچہ بی چکر اچہ سزلق در دسر شیخ نظامی بیت شنیدم ز پیران دینار سنج * کہ ز زر
 کشد کج زین کج * ابوالعانی بیت شنیدم مثل زدہ کی پرنہز * کہ زر ز کشد بی زری
 در دسر و زر سفید از پی روز سیاہست بی آق اچہ قرہ کون ایچوندر نظام استر آبادی
 بیت بود ہمیشہ از پی روز سیہ زر سفید * اخترو شب بصدق آن واقعہ دادیاوری
 و زر روی بست بی نقد ناروا یعنی کجما اچہ نظام دست غیب بیت پای قبول باطنیت
 ہمچو ظاہرست * کان زر کہ روی بست ہمہ نقد نارواست و زر ق فروش بی مرایی
 و سالوس مولانا جامی بیت چرخ کلی صفت و ازرق پوش * ہمہ ابنای زمان زرق فروش
 و زرمشت افشار بی خسروک مصنوع آلتون طوپیدر کہ لادن کی اللہ اوینا در ایدی
 دستخوش دخی دیر ل حکیم سوزنی بیت زرمشت افشار بودی بوسہ اورا ہما * سبیل
 آورد و سزای تیرمشت افشار بود و زرمصیری بی یعنی زر خالص کذافی شرفنامہ
 و زرمغربی بی مثله ایضا منہا و زمزم آتش فشان بی یعنی آفتاب کذا ایضا منہا و زمین
 کوب بی یعنی ستوران آت و قاطر و غیرہما ایضا منہا و زمین کیر بی کوثرم طاب آملی

بیت عجب دارم بدین بخت زمین گیر * که چون آهم قرین سرفراست * زن بزد *
 روسی عورت و روسی عورت تو مولانا جامی بیت بران کار اگر مزد دارد طمع * همین
 بسکه نامش بود زن بزد * زنیل در آب لکن * فارغ اول و ترک ایله مولانا نوعی بیت
 شیرازه اگر تازه کنم جلد سخن را * زنیل در آب افکنم انجیل کهن را * زن جلب * فاحشه
 عورت تو دیمکدر شاعر بیت زن جلی رفته چودر هجو و دم * کرده بسی حرف برایشان رقم
 * زنج آورد * مره نندی کمال اسمعیل بیت فلک براری همت تواندیشد * برو خرد زنجی
 مغر دستان آورد * زنج برد * مره نوز و آلف ادر معناسنه او حدالدین اصفهانی * رباعیه *
 ای ماه رخت جامه دل در خون برد * تادیه ترا رخت دل ما چون برد * آن خال که بر کوشه
 چشم است ترا * خال لب خویان بزنج بیرون برد * زنج زد * لاف آوردی شیخ عطاء
 بیت بریش آمد ز عشقت جمله حالات * کنون کشتی زنج زن در کرامات * مذکور ابوج
 ترکیب بر لرینک معناسنه قائم اولور لر عین کون استعمال اول نور زنج لفظی مطلق چکنه در
 حقیقه کرکسه مجازا محمد عصار بیت خطی کان مشتری را از زنج زاد * نشاید کرد ازان
 بر مهر بیداد * لاف اورا آدمه زنج زن دیر لر میر خسرو بیت کرد زنجشان ز محاسن کناد
 اهل زنج راز محاسن چه کار * زن دو دافکن * یعنی شب کذا فی مؤید الفضل * زن کوچه
 باستان * یعنی دنیا کذا فی ادات الفضل * زنکله روز * یعنی آفتاب کذا فی الحمودی
 * زورق زرین و زورق سیمین * یعنی ماه نو کذا فی شرفنامه * زنهر خند * ستر بخالت
 ایچون اولان خند ایضا منها و الم و غصه دن حاصل اولان خند * باب الزاء المکسوره *
 یز باغ توام * یعنی سنک پروردک و سنک احیا کرده کم دیکدر کذا فی شرفنامه * زدست بر کید *
 یعنی هلاک ایدر ظهیر قاریابی بیت بچشم که کفی زودت زدست بر کیم * چه کویت که زدست
 درست بنوایی * ز ریش او فراغی داریم * بزم آندن پروا میز بوقدر شاعر دیمشدر بیت
 هر که با ما بروت می تابد * ما زیشش فراغی داریم * پروای ریش او نداریم دخی دیر لر
 مولانا جامی بیت می ده بیانک فی که ندارم بفر عشق * پروای ریش محاسب و سیلت فقیه
 * ز سین سخن فراخترست * کثرت کلامدن کنایه در کذا فی شرفنامه * زعرض دور کن *
 یعنی هلاک ایله ایضا منها * زکوش پنبه برون کن * غافل اولمه و هر مصاحت مرادک
 لوزن اولمز ترکیده دخی بو تعبیر اولور در استاد بیت بر بختندی دنیا مشو فریب ایدل *
 زکوش پنبه برون کن خبر سواز حق * زندانی بود * یعنی مکدر الاحوال مولانا حلالی
 بیت شکر صد شکر که امروز کسی یافته ام * که ستاند فلک دادم زندانی * زندگانی
 میدهد * یعنی هلاک ایدر ضد یله بیاندر کذا فی شرفنامه * زینهار خوار * پیمان شکنی
 شیخ نظامی بیت ولیکن بود صحبت زینهار * نکردند از وفا زینهار خواری * زه مرغ *
 یعنی آهن کذا فی المجمع * زهند و ستان یاد فیل داد * کچمش احوالی خاطره کتوردی
 مولانا هاتنی بیت که آن بیخرد جرکس بدتراد * زهند و ستان فیل را یاد داد * زیاده سر *
 چوق سوزلو شیخ آذری بیت هرگز بمنزلی نرسد کهری که او * دنبال هر زیاده سرو بوالفضل
 شد * و دخی شجیع و بهادر معناسنه ده کلور نظام استرا بادی بیت بی پاشود ز تیغ تو

تو عتق بر وز رزم * پیش تو هر زاده سر آورده پای کم فی زیران نهاد فی جنک یا خود
دعا و مباحثه دعا جز و مغلوب اولم قدن کنایه در کذا فی جمع الفرس فی زیر و بالا کوی فی
خلط کلام ایدر او حدال دین اصفهانی بیت کر زیر فلک بر آسنی چون بالات * کویند که
هست ولی زیر و بالا شد فی زیر و بالا نیست فی شک و شبهه یوقدر مولا نافخرا الدین
فتح الله بیت بلاست آنکه توانمش نهاده بالا * حدیث راست هینست که زیر و بالا نیست
فی زیره بکرمان مبر فی ترکیله طرخونجی به طرخون صاتم دیدکاری مثلدر مولا نا امید
بیت من این قصیده که آورده ام بدان ماند * چنانکه زیره بکرمان و در بدریا بار * مولا نا
جای بیت خیال زیر کی با خود مبر پیش خدا دانان * نه بنده بار زیره آنکه باشد حزم
کرمانش فی زیره بوعده پرورد فی وعدی انجامز یعنی قوری وعدایله اکلندر مک شیخ نظامی
بیت امید خودش بهتر است از خورش * بوعده بود زیره راپرورش * بومضمونی روم
عزیمی اندی ترکی نظم ابلش بیت قوری وعدایله بولوب نشو و نماد و نمشدر * کشت
زار امل مزرعه کونه فی زین دست فی بواسلوب و بوطر زاون خواجه حافظ بیت کر
توزین دست مرا به سر و سامان داری * من باه سحر زلف مشوش دارم * کاهی یالکز زین
لفظیله ده بومعانی قصد ایدر خواجه سلمان بیت قضباتا مهد اطفال فلک را میدهد
جنبش * نخوا بایند زین ماهی درین کهواره مینا باب الزاء المضمومه فی زلف اورا بسته
دلبر عشاقنه شیوه حسن کو ستر مکن کنایه در میر ابو المعانی بیت زبان در وصف جورش
مدر شکسته * که دل را با کند زلف بسته فی زلف بستن فی عرض دیدار خوبانندن کنایه در
کذا فی مؤید الفضلا فی زلف بقر فی یعنی اختیار و بیو کال بخندی بیت زلف بقر نمیشوند
یافتگان شصت * کر عمر رسد بهفتاد نیابت فی زلف خطا فی یعنی کناه و معصیت کذا فی
شرفنامه فی زلف زمین فی یعنی شب ایضا منها فی زناار السلین فی چرب و ده یعنی مومبار
طولم سی فی زود آشنا فی هر کوردو کی آدمه یاران اولان دلبر ابو المعانی بیت آن زود
آشنا به کس آشنا شود * بیکانه وضع کند بنظر کر بما کند فی زود ازود فی تیرنیر دیکدر
مولا نا کاتبی بیت در دیرت التماس کشتن خود میکنم * تازنجی از کداییهای زود ازود من *
فی زود آوری کرد فی ایشی با شته چیقاردی ابو المعانی بیت محمد الله کد بختم یاوری کرد *
دلم در عشق اوزور آوری کرد فی زاهدان نهاد فی اوج معنایه استعمال اولنور اول خیمه
جوابه عاجز اولق ثانی بر نسنه به راغب اولق ثالث تعلق و تواضع کو ستر مک کذا فی جمع
الفرس فی باب السینا المفتوحه فی ساده لوح فی یعنی صاف درون لواحد من الشعرا بیت
ای دوستان فغانکه من ساده لوح را * کشتند بیکناه بتان بهانه جو * و نادان و ابله
معناسنه ده استعمال اولنور شاعر * مصرع * در مکتب کالش چرخست ساده لوحی
بومعنایه یا لکر ساده دخی دیر مولا نا جامی بیت عقل شد مفتون مشکین طره ات * ساده
کو در دام دلاری قتاد * معنای اوله سلیم دخی دیر لوا ایضا بیت صد کرامت بنام اوسازند
تاسلمی بدامش اندازند فی سازمه تا فی یعنی موالید ثامه حکیم خاقانی بیت در میکه زن
نعب که در طاق فلک صبح * بر سازمه تا جنگ زد این سازمه تانی فی ساقی شب فی یعنی ماه

ابوالمعانی بیت ساقی شب عاشق حسن و جمالش بوده است * زان سبب کردد بگرد بزم
 خاصش تا سحر که سال نیکوز بهارش پیداست * ترکیده قوت او کون طوغشندن بالودز
 مثلیدر خواجه آصفی بیت بردامن کل بنفشه زارش پیداست * چون سال نیکوز بهارش
 پیداست * بیت مزبور بوجه اوزن بولشدر * رباعیه * بردامن کل بنفشه زارش پیداست *
 آن حور که خط مشکبارش پیداست * امثال طراوت عذارش پیداست *
 صالی که نکوست ز بهارش پیداست * ساق عروسان * برنوعه لطیف حلوا در
 سایس بنجم رواق * مرچ کدافی شرفنامه * سایه پرست * یعنی فاسق و فاجر ابوالمعانی
 بیت نباشد در میان عشق دستان * سزای عشق تو سایه پرستان * سایه برکارش
 بینداخت * اسراری ظاهر اولدی خواجه سلمان بیت دران تار بکیش فی الخال نشناخت
 ولیکن سایه برکارش بینداخت * سایه پرور * تاز و نیم ایله پرورده اولش مولا ناوحشی
 بیت پیش روی تو آفتابی زلف * زیر زلف تو سایه پرور کل * سایه دار * جن طومش
 میرخسرو بیت سایه دارم هر شب از سودای زلفش چون کنم * چند کرد خود کهی سحر
 و کهی افسون کنم * سایه داشت * مثله سایه رکاب یعنی حمایه و اتباع کدافی شرفنامه * سایه
 رو * یعنی شب بیدار ایضا منها * سایه شکن * یکی معنایه اول ناسخ مذهب باطل ثانی
 جلا کر یعنی پاس آچجی ایضا منها * سایه یزدان * نائب الله و خلیفه الله و پادشاه ذی
 مشکوه ایضا منها * سبز پای * نامبارک قدم میرخسرو بیت چو سربزی * خواجه
 باشد بجای * چه اندیشد از دشمن سبز پای * مقابل سبید پای در * سبز نه کاکون *
 محبوب سیه چرده قاصم میرزا بیت زدلکش غنچه های ناکشوده * هزاران سبز نه کاکون
 نموده * بو معنایه یا لکتر سبز دخی اطلاق ایدر لر مولا نا هاتنی بیت درختان سبزش همه
 دلپسند * چو سبز آن رعنا ی بالابند * سبز خانه * یعنی ماتم خانه حکیم شفا نی بیت
 یو العجب روح روح اتسانست * کد درین سبز خانه زندانست * سبکدستی کرد * چا پکنک
 ایلدی و جست درندی میرخسرو بیت کفتم بتوبه * که سبکدستی ولی * دست صلاح درته
 وطل کران بماند * سبکسر * خفیف العقل و سفیه کمال اسمعیل بیت نعمت سبکسر
 آمد زان دست روزگار * بر پای اوز حادثه بند کران نهاد * سبکسار * مثله و له ایضا بیت
 بگوید آهن سرد از سبکساری درین دوران * اگر چه کر زرا این سرزنش از من کران آید
 * سبک عنان * سرعتله یور و یی و دخی خصمه پیانی جمله ایدی کدافی الحمودی * سبو
 شکست * یعنی نومید اولدی کدافی شرفنامه * سبید پای * یعنی مبارک قدم ایضا منها
 * سبید کار * صالح و نیکو کار حکیم خاقانی بیت اندر شفاست عارضه هر سفید کار *
 و اندر نجات مهلکه هر سیه کلیم * مقابلی سیه کلیم در * سبید و سیاه * یعنی نیک و بد و صالح
 و طالح و روز و شب و عرب و عجم و امثالهم کدافی نسخ المعبره * سبید بالائی * یعنی صبح
 کاذب کدافی شرفنامه * سبید پهنایی * یعنی صبح صادق ایضا منها * سبید دم * مثله
 ظهیر فارابی بیت سبید دم که زدم آستین بشمع شعور * شنیدم آبت تو بو الی الله ازل
 حور * ستان بست ستان * سین اول مفتوح ثانی مکسور زهره سایه یل زری رباب

در باب ایلدی یعنی ضیاعی سایر غائب اولدی بر کسفه امثالنه تفوق ایلد کله ضرب اولنور
 کذا فی شرفنامه یی معجاده نان یی یعنی مغرور شده سزدخی جائزدر ایضامنها یی سخت کوشی فانه
 ندهد یی یعنی جدوجهد ایله اولمز کذا فی فرهنگ شرف یزدی یی سخت لکام یی یعنی شرکس
 و یدرام عربیکه یی مثله شدید الشکیده دیر لر و صعب الشکیده دخی دیر لر یی سخن از پرده کوید یی
 سوزی کنایه لی سوبلو حسین میرزا قلی بیت تارطنبور که راز دل من میکوید * کوش کن
 کوش که از پرده سخن میکوید * لفظ سخن مفتوح و مضموم اوقنور یی سخن از نقاب کوید یی
 مثله مولانا لسانی بیت در بکد و نکته صد غرض اظهار کرد و رفت * رخسان بسته بود
 سخن از نقاب گفت یی سخن برهلو میکوید یی یعنی سوزی طعن و نکته ایله سوبلو مولانا تافنی
 * مثنوی * چه قاصد که از غصه فرسوده * زهر هلاهل لب آلوده * سخنهای
 برهلویش پیشتر * چوخاری خشک هر طرف نیست یی سخن هم برزند یی سوزده خلط
 و خبط ایدراوحد الدین اصفهانی بیت کر هم برزده بینی سخنم عیب مکن * کاو حدی از می
 دوشینه هم برزده است یی سخن پروران یی یعنی شاعران و منشیان یی سخن در آفتابست یی
 سوزی متین و عالی دیمکدر شیخ نظامی بیت چنین مهدی که ماهش در نقابش * زمه بکدر
 سخن در آفتابش یی سخن در ره گفت یی کتمده عجله و شتابدن کما په در خواجه حافظ
 بیت نیست مشتاق کعبه صوفی شهر * سخن کعبه کرمه در ره گفت * وله ایضا بیت بکوی
 فقر قدم کر نهی روان بر خیز * طواف کعبه اگر بایدت سخن در راه یی سخن میان تهی یی
 اصل یوق سوز کال اسمعیل بیت در کوش تو هر سخن که بی زر باشد * از حلقه تو میان تهی
 تر باشد * بو معنایه یی سخن بی مغزی دخی دیر لر یی سخن آفرین یی یعنی شاعر و منتظم
 الکلام اولانه دیر لر اگر چه و او سر سخن دینک کرک ایدی لکن شرفنامه ده و او ایله کورلمکین
 اعتراض اولندی یی سر یی جهت علو و استعلا دن عبارت در که ترکیب اوست ایله تعبیر ایدر لر
 اصل معنای باش در که اندن مجاز اولور مثلا بر سر آب دیر لر صوا و سفتده دیمک اولور
 کمال بخندی بیت جز سر کوش اقامت رانمی شاید کمال * زانکه عالم بر سر آبست و نا
 محکم بی * و اوج معناسنه ده استعمال اولنور یی سرکار یی ترکیب ایش باشنده دید کلریدر
 اما اصل معنا ایش اوستند دیمک اولور یی سرکوی یی دخی بویه در و بر سر آتش دیر لر
 آتش اوززنده دیمک اولور مجازا استعان در میر خسرو بیت خوابه میکاندم از کربه سو
 دل * خوش کربه ایست بر سر آتش کباب را * اما بو معنایه استعمال اولنان سر لده بر لفظی
 اکثر یا ادخال ایدر لر دخی سرک بو معنای دخی آرزو ذرا کثر خبر مبتداه اولمق اوزن استعمال
 اولنور مثلا سر سودا دیر لر اکثر سودا سرک عطف تفسیری اوقع اوله کلمشدر خواجه سلمان
 * مصرع * لا ابالی را سر سودای این بازار نیست * یی سر زلف یی دیر لر زلفک اوجی مراد دکلر
 بلکه زلفک آرزوسی مراد در وله بو بیت چرخ از سیدن پای تو دارد خم به پشت * قد او همچون
 هواد آرزو زلفت دو تاست * و لفظ برک کاهی بونک کی عطف تفسیر واقع اولور قاضی میرک
 بیت بکسی دگر ندادم سر و برک آشنایی * که نیرزد آشنایی بمشقت جدایی یی سر و برک یی
 طلب و آرزو معناسنه استعمال اولند و غی بویتنن مفهوم در طالب آملی بیت آشفته

دماغم ضرور برک سختم نیست * دامن چه کشایم که کلی در چنم نیست * سر پرده محلی *
 یعنی ابر سیاه و آسمان کذا فی مشکلات * سر اچه آفتاب * یعنی سرگردان و مختیر ابوالمعانی
 بیت آنقدر کوی حوادث بر سرم زد چرخ دون * کین دل مسکین شد از حیرت سر اچه آفتاب
 * سر افکند * یعنی عاجز اولدی کذا فی شرفنامه * سر آمد * یعنی تمام اولدی خواجه
 حافظ بیت عاشق شوانه روزی کار جهان سر آمد * ناخوانده نقش مقصود از کار
 کاه مسنی * و بی بهانه یعنی قصوری و علنی اولمیا نه دیر لر ایکی معناسی ده بو بیتک واقع
 اولش بغیر ترتیب ابوالمعانی بیت هر انکه کشته سر آمد بدولت دنیا * یقین بد انکه بدولت
 برو سر آمد شد * سر انداخت و سر انداز * بعض حالته کند و دن بغیر اولانه دیر لر
 خواجه حافظ بیت چودر دست است رود خوش زن مطرب سرود خوش * کد دست
 افشان غز خوانیم و پا کوپان سر اندازیم * بو بیتک چکین سر خوش معناسی استنباط
 اولنور بو معنایه مولانا هاتقی بیت چو سلطان سر انداز باشد زمی * قند بغیر از سرش
 تاج کی * سرای سمیع * سرای عاریت دیادن کنایه در ابوالمعانی بیت هیچکس رانکشت جای
 حضور * این سرای سیخ دار غرور * وله ایضا بیت این سرای سیخ ده روزه * عاریت
 بوده بر سلیمانرا * متر با و غرور برد * اکا مشغول اولدی حکیم انوری بیت تو سر بنای و نوش
 فرورده * و من * خاموش و سر فکنده که هان بوک و هین مکن * سر بر آورد و سر بر کرد * کلاهما
 بمعنی عامی و باغی کذا فی الحمودی * سر بر خط * یعنی مطیع و منقاد کذا فی شرفنامه * سر
 بر زد * ظاهر اولدی مولانا جامی بیت چو دیک از آتش دل کشت جو نشان چشمه چشم *
 مکر طوفان تو هست اینکه سر بر زد ز آتشدان * سر ز بر زان نهاد * مراقبه یه و دخی فکره
 واردی کذا فی المجمع * سر زد * مثل سر بر زد خواجه سلمان بیت سخن بوصف
 بخش چون ز خاطر م سر زد * ز مطلع سختم آفتاب سر بر زد * سر بر کرد * مثل عید
 عصار بیت ندبه حاصل جز حرقت و دمع * بهر جمعی که سر بر کرد چون شمع * سر کند *
 ظهور ایدر کمال اسمعیل بیت چون بر زبان من کز دیاد دست تو * همچون مشکوفه از دهنم
 سیم سر کند * سر بر کرمی زند * مال خویلیایه دوستی و دیوانه اولدی کذا فی الحمودی
 * سر بسته * مخفی و مستور خواجه حافظ بیت راز سر بسته مابین که بدستان گفتند *
 هر زمان باد و فی بر سر باز اردکر * سر بهر * مثل وله ایضا بیت ترسم که امشک از غم ما
 پرده در شود * وین را ز سر بهر به عالم سمر شود * سمر عمر بیدر حکایه معناسنه * سر
 پیخته کرد * زور آزمایق ایلدی کذا فی الحمودی بو کاقرب شیخ سعدی بیت هر کد با فولاد
 باز و پیخته کرد * ساعد سیمین خود را رنجه کرد * سر پوش * معنای مصطلحی سر بهر کبیدر
 معنای لغویسی کله پوشدر میر خسرو بیت به نمی فرق سر پوش شفق دام * شفق را
 نیروزی کرده دشنام * سر پیش کرد * معنای مصطلحی اندیشناک اولدی کذا فی الحمودی
 و دخی شرمند و بخیل اولدی * سر تافت * یعنی عامی و باغی اولدی کذا فی شرفنامه
 * سر ت سبز باد * نعمت و دولتک اولدیو دعا ایتمکن کنایه در خواجه حافظ بیت
 سر ت سبز و دلت خوش باد دائم * که خوش نقشی نمودی از خط یار * سر سبزی *

و دولتلی لك شيخ عطار بیت هر یکا سر سبزی از پروا * باشه باشد پشه از فراو و سبزی
 دولت و نعمت مولانا هلالی بیت نر کس از هر چه با این همه سبزی در باغ * چشم خود دوخت
 ببری که در آید ز بصل * بسر سبز تو دیر لر مراد دولتلی باشک ایچون دیمک اولور
 بوند محرف با قسمیه اولور خواجه حافظ بیت بسر سبز تو ای سرو که خاک تو شوم * ناز
 از سربنه و سایه برین خاک انداز و سرت کردم بی کاف عجمیله قربانک اولیم دیمک در شانی
 نکلو بیت سرت کردم ز دستت هر چه می آید بخانم کن * بقربان سرت کردم جوان خو خوار
 می آید و سرتو دارد و سنک محبتکده رکال بخندی بیت سری که پیش تو دادم بر استان
 حق کیست * منم که از همه عالم سرتو دارم و بس و سرجفت کرد بی یعنی و سلطت ایدوب
 ایکی باشی بریره کتور دی کذا فی الحمودی و سر جوشم خور ده است بی حاصل عمری
 و سرمایه کاریمی اکا صرف ایلدم شیخ نظامی بیت کرا شفته شدم هوشم تو بردی * ببر
 جوشم که سر جوشم تو خوردی و سر خاریدن بی نو مید و عا جز اولمقن کنایه در کذا فی
 الجمع اما محو دبه شرمند اولمق معناسنه مرویدر و سر خود گرفت بی باشن آلوب کندی
 مولانا جامی بیت مرغ چمن گرفت سر خود دغان کنان * کش طاق شنیدن افغان من
 نبود و سر خود کرد بی مثله خواجه کمال بیت هر شه که بمیدان بهاستی کوی * چو کل
 سر زلف تو دیمو سر خود کرد و سر خویش بر کف نهاد بی باشن اور تایه قودی استاد
 بیت هر که شمشیفته چشم تو چون نر کس مست * باید اول که سر خویش نهید بر کف
 دست و سرخیل شیا طین بی یعنی ابلیس لعین کذا فی سرفنامه و سرداد بی صالی و پردی
 خواجه حافظ بیت صبا بلطف بکوان غزال رعنا را * که سر بکوه و بیابان تو داده مارا
 و سر در پیش نهاد بی ار دنه دوستی منلاحیر تی بیت من سایه و ش زهر سوسر در پیش
 نهادم * لور هر طرف کیزان چون آفتاب از ما و سر در پیش داشت بی مثله مولانا جامی
 بیت مرا تاده دارد در بیم سر * که کرد دکام و از من میسر و سر در کرد بی یعنی عتاب ایلدی
 کذا فی مؤید الفضلا و سر در کرد بی مثله کذا فی مجمع الفرس و سر دست افشاند بی
 ترک ایتمکن کنایه در شیخ سعدی * مصرع * فشاند سر دست بر کائنات * وال ایله
 اشارت ایتوب منع ایتل معناسنه ده کوروله ایضا بیت ملک در سخن گفتنش خیره ماند *
 سر دست فرمادی بر فشاند * بویی کرچه بو معنایه شاهد ایتمشلرد اما ترک ایتل معناسی
 دخی اقربدر مکر ترک معناسنه ال ایله اشارت ایتل اوله منع معناسی فهم اولنتر و سر دست بی
 یعنی فی الحال کذا فی الحمودی و سر دست بی اصلند ال اوجیله طو مقنن کنایه در کمال
 اسمعیل بیت سر دستت شهر من ازا که می نداد * اباکار فکر بر حسب اختیار دست
 و سر در صر بی یعنی فضول کرد کذا فی سرفنامه و سر در شکم نهاد بی شرمند و بخیل اولدی
 شیخ نظامی بیت زودش بستان استره سر در شکم نهاد * در عهد تو هر آنکه بمویی کرن کرد
 و سر در میبورد بی جمله و هجوم ایدر مولانا هلالی بیت دیار عجم ملک من شده * بملک
 هر ب میبوم سر در ده و سر دندن شید کرد بی یعنی جسم ایلدی حکیم انوری بیت چونکه
 جانم سیاه خواهی کرد * سر دندن سید کن اری و سر در بی یعنی صالیو بر میرزا حسینی

بیت چشم را سرده بدل تا طعمه نازش کند * کرچه عار از صید کجشکی بود شهباز را
 و سر راه دارم یعنی خیال مسافرت ایدم کذا فی شرفنامه و سر رشته یعنی مقصود
 ایضا منها و سر زده یعنی ظاهر اولدی معنا سنه خواجه سلمان بیت من سر جو قلم
 بر خط سودای تو دارم * با آنکه من سر زده را سر زده باز * بر معناسی دخی متفکر اولش دیکدر
 کمال اسمعیل بیت نه بیند با هزاران دیده در عالم نظیر او * سپهر سر زده هر چند بر کرد جهان
 گردد * بویته متحیر اولق معناسی دخی انساب در معنای اوله بویته دن مفهوم مد مولانا جامی
 بیت کپک دری پا بچها بر زده * زد بسر ستر قدم سر زده و سر سید و کزیده و منتخب
 ابو المعانی بیت عجب نباشد اگر ترک گلستان دارم * کل سر سید اعتبار من داغست
 و سرشار یعنی طلوملاک الشعرا صائب اصفهانی بیت یارب از عرفان مرا پمانه
 سرشارده * چشم بینا جان آگاه و دل بیدارده * بدرالدین محمد ظهوری در قسیمه بیت بابیک
 حجاج و یرمغان * بخمهای سرشار و حیرمغان و سر کران و بوقاج معنایه استعمال اولنور
 اول مفرور و غضبناک کذا فی الحمودی ثانی مخمور خواجه حافظ بیت چشمت از باز محافظ
 نکند میل آری * سر کرانی صفت ز کس رعنا باشد * ثالث خست معناسنه شیخ سعدی
 بیت خداوند خرم زبان میکند * که برخوشه سر کران میکند و سر گرفته و یغملانش
 حیرتی عجمه حالت جوانی ده بو حال واقع اولد قلندر فاحقنده میسدر * مصرع * شعرا
 هر چند سر گیرند و شتر شود * یا لاخره ترک وطن ایدوب کیدر کن کند و سر کز شسته
 او غرامش بر جوانه راست کلوب بر ریشک حالنه مطلع اولوب بویتنی نظم ایدوب همراه او و لر
 بیت از دست چرخ بادل افکار میرویم * ماهر دوسر گرفته بیکبار میرویم و سر کرم و عاشق
 و دل داده و ابدال اصفهانی بیت ای شمع زدم دوش چرامیکریسنی * پروانه عاشق تو تو سر کرم
 کیسنی و سر کوش کرد و فسلدی ایلدی میر حضوری بیت نشستم چون پرت باغیر کردی
 طرح سر کوشی * اگر محبت باین تقریب خواهی کرد بر خیزم و سر مخار و یهتی توقف
 ایله حکیم فردوسی بیت بدستان بکوا آنچه دیدی ز کار * و کر آنکه در آمدن سر مخار
 و سر من داری و نم محبتله سن کذا فی شرفنامه و سروپا و خلعت و تشریف * مصرع *
 فی الحال ز رضوان سروپا بیرون کرد و سر و کرد و یعنی عتاب ایلدی کذا فی الحمودی
 و سر وقت و یعنی خوب و نیک وقت خواجه سلمان بیت با بنچین سر و قتی ندانم آب چرا
 مکدر است در ابرو فکندن اینهمه چین * بر معناسی دخی خلوت در و سره مرد و یعنی مرد نیک
 شیخ سعدی بیت بخورای نیک سیرت و سره مرد * آن نگون بخت کرد در نخورد * و او
 یوریشلو آتیه اسب سره رفتار دیرل و او آنچه به نقد سره و کنه ناسره دیرل و سری که از
 تو بیچید بریده و سکاخالفت ایدن و مطیع اولیان دنیا ده صانع اولسون ابو المعانی بیت
 دهن کدزم تو کوید در به بدن به * سری که از تو بیچید بریده بودن به و معترباز و زبخی
 صورت کذا فی المویده و معتری و مثله کذا فی الجمع و سقف نیم خانه و یعنی آسمان
 و کنبد خانه کذا فی شرفنامه و سفید شدن و حاضر اولق مولانا کاتبی بیت قطعه
 قطعه استخوان نسر طار شد سفید * همت لیکن برانها قط زرد قطعا قلم * و دخی داخل

داخل مکان اولوق معنا سنه اولور مولانا اهل بیت چه خوش بزمیست رنکین مجلس جانان
 چه سود اما * که نتوان شد سفید از شوی * بخت سیاه انجا * سفید آهوی و آهوی سفید
 دهد یرلر دلبر اولنور و محلی * بدخشیانی بیت صید چشمان توای جان شده آهوی سفید *
 داده صد جان بهوایت کل خوشبوی سفید * و کربه دن یا خود بر علتدن آغارمش
 کوزه ده آهوی سفید یرلر بوییتدن فهم اولنور خواه آصفی بیت چشمت
 آهوست ولی آهوی مشکین خطاست * چشم خوبان دکر در غمت آهوی سفید
 * سفید کار * یعنی نیکوکار و احد الدین اصفهانی بیت تو در لباس شهیشان نظر مکن محطا
 که در میان سیاهی سفید کار اند * سکا لش کرده * ایشی فکر و تدبیر ایله ایدر ابوالفرج
 رونی بیت رزم و وزم و عزم و جشن فرخس * که سکا لش کرده ناکه یاد باد * سکا جان *
 ترکیه ایت جانلودید کاری معنایه در شیخ نظامی بیت چه سکا جانم که با این دود ناک *
 چوسکبانان دوم خونی و خاکی * سکا نشیند بجای کیبایی * برایو کیدوب یرینه بر کم
 کلدکه ضرب ایدر لر ابوالمعانی * قطعه * دوش جانان بزم مابوده * دید اغیار و داده
 است جایی * چون بجایش نشست می کفتم * سکا نشیند بجای کیبایی * سکا نشیند
 بجای کلب عقور * بر ظالم کیدوب یرینه اندن اهورن بر ظالم دخی کلدکه ضرب ایدر لر وله
 * قطعه * جان بدوزخ سپرد آن مغرور * بجایش آمده کرب محکم ضرور * این هم آدم نبود می کفتم
 سکا نشیند بجای کلب عقور * سکا هر سوار * کوردیکی آدمک یاننه او بوب کیده یرلر
 وله بیت مشو طالب و صلتش زینهار * هر آن یار که با شد سکا هر سوار * سکا هرزه
 مرس * بی فائده و بی معنی یلوب کرن آمده یرلر * سلام روستایی بی طمع نیست * نسنه
 امید ایله تواضع و التیام ایدر حقه ایدر لر ابوالمعانی بیت چود سنش بوس خواهم
 کرد گفتا * سلام روستایی بی طمع نیست * سنک انداز * یعنی مست مدام میید حسین
 غزنوی * رباعیه * هر سنیکی را آفتاب از تک و تا ز * فیروزه و لعل کرد از ایام دراز * در بزم
 بهخشید شده بنه نواز * یعنی که زمین چنین سزد سنک انداز * سنک در آستین * ظالم
 و ستکار کمال بخندی بیت نیست مسوع آنکه کفی با تو مارا جنگ نیست * در برت دل
 هست اگر در آستینها سنک نیست * سنک در قندیلی * یعنی تاریک و مکدر کذا فی الموجد
 بو معنایه حکیم انوری بیت نیست سنکم بنزد کس که مرا * سنکمها زد زمانه در قندیل
 * سنک در موزه * ترک سفرای تمکدن کنایه در کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم اما بعض نسخه ده
 بطلی الحکر که معنا سنه واقعدر بو معنایی مؤید حکیم سنایی * قطعه * چون روی با کلاه بر منبر *
 چه روی باز کام در گلزار * کله آنکه کنی که در قند است * سنک در موزه کیک در شلوار *
 * سنک و داغ شده * باشی کوزی یا رلدی شهید قمی بیت کشان سنک جفای تو داغ
 میدادست * بجاست آنکه ز کوی تو سنک و داغ نشد * سنک و سبوی خدمت و اطاعت
 معنا سنه خواه حافظ بیت نه من سبوکش این دیر رند سوزم و بس * بسا سرا که درین
 کارخانه سنک و سبوست * سه خوان * یعنی ثالث و ثلاثه دین کفره علیهم اللعنه کذا فی
 شرفنامه * سه غره دماغ * یعنی سر آدمی اول تقریبیله که سر محل فکرت و محلی

خیال و محل حفظ در کذا فی شرفنامه بَاب السین المکسورة سپر افکند فی یعنی عاجز
و مغلوب اولدی کال اسمعیل بیت اینک جبین کل زلقایش عرق چکان * اینک درست زر
ز سخایش سپر فکند فی سپر انداخت فی مثله شیخ سعدی بیت نه هر جای مرکب توان تاختن
که جاها سپر باید انداختن فی سپر براب فکند فی دخی بو معنایه در خواجه سلمان بیت
چشم سپر بر آب فکند ست تا ترا * کبسوکتد و عارض و ابرو کان چشم فی سپید دست فی یعنی
سخی و جوانمرد حکیم خاقانی بیت دهر سپید دست سیه کاسه ایست صعب * منکر بخوش
ز بانی این ترش میزبان * مقابلی سیه دستدر فی سپید کاری کرد فی کار نامعقول ایلدی
ترکید بر کسنه نامعقول وضع ایتد که یوغرتلدی دید کاری مضموندر خواجه سلمان بیت خصم
سپید کار و سیه دوده ترا * بادا سیه کشته بد و عذاب روی فی سپید کاری کاخی
نیکو کار معناسنه ده استعمال اولنورا بوالعانی بیت گذشت عمر کرامی به پی سیه کاری *
نکشته حیف دلم در جهان سپید کاری فی سپید مهره فی صدف قا بوغندن برمد ورنسند در
بودی کی چالار لر لواحد من الشعرا بیت سپید مهره صینش چنان دمیج جهان * که رخنه
خواست شد این سپر حقه آوازش فی ستان سوخته فی یعنی طالع بد و حال بد کذا فی الحمودی
فی ستاره شناس فی یعنی منجم حکیم فردوسی بیت شد ند انجمن بر سرش بخردان * ستان
شناسان و هم موبدان * بخردان عاقلان دیکدر فی ستاره قلندران فی یعنی آفتاب
کذا فی شرفنامه فی سحر خوان و سحر سخون فی یعنی فصاحت اهلی ایضا منها فی سرکه ابرو فی
اکشی یوزلو ایضا منها فی سرکه پیشانی فی مثله صائب اصفهانی بیت بنان خشک قناعت
نمیتوان کردن * چه نعمت نیست که افلاک سرکه پیشانی فی سرکه ده ساله فی یعنی عداوت قدیمه
ابوالعانی بیت اهل دل از بخت بد هر دم جگر پر کاله است * ترش رویی فلک از سرکه ده
ساله است فی سرکه فروخت فی اغلامش چهره لو کذا فی شرفنامه فی سرکه فروش فی مثله
طالب آملی بیت خصمت ز چهره سرکه فروشت لاجرم * جوشید بر سرش صف ابار پشه وار
فی سرکه فشان فی بدکوی و طعنه زن کذا فی الحمودی فی سکندر خورد فی آتک سکر در کن
نکر لنه سنه دیر ل محمد عصار بیت درین میدان ناهموار و غیرا * سکندر خورد استب و درارا
فی سکه بر زرد فی ترکیب سکه بی مرمره قازدی دید کاری معنایه در عبیدزاکان بیت هر کجا
صیت تورفته خطبها آراسته * هر کجا عدلت رسیده سکه بر زرده * مولانا جامی بیت
بوخ نقش خیال او کشیدی * زدی ای اسنک آخر سکه بر زر فی سکه زد فی غالب اولدی
مولانا جامی بیت چوزد سکه بر نقد قیاقیان * می فتح خورد از کف ساقیان فی سیاه باد
زبان فی دلی قور یسون دید کاری محشم کاشی بیت سیاه باد زبانش که بی محاراند * زبان
بر ریشه ات کلک سر برده من فی سیاه زبان فی خیر سو بلر خواجوی کرمانی بیت غم دل بخامه
گفتم که بیان کنم ولیکن * نبود مبارک آنکس که سیه بود زبانش فی سیاه مست فی کوک سرخوش
دید کاری که زیاده بکین اولان سرخوشت دیرل بیت چشم سیه مستش سرماییه جنوم *
زلف دراز دستش در کردم سلاسل فی سیاهی ده فی یعنی بخیل ایله کذا فی المولید شرفنامه ده
یعنی خلافتش کن واقعدر فی سببی و سجودی فی ترکیب دله نیاز الله پیا ز دید کاری در لواحد من

من الشعر ابیت سبب ذقت دیدم و در سجده فتادم * در فقر طریقت است که سببی و سجودی
 فی سیرا مدن فی یعنی ملول شدن کذا فی الحمودی فی سیر در لوزینه داد فی غم و شادیانی
 بریدن کتوردی کذا فی شرفنامه و مجمع الفرس فی سیم بسیار سوخت فی اتلاف مال ایلدی
 دیمکدرو ساعد و ساق دلبره سیم سوخته دیر لر مولانا وصفی ایکی معنایه بیت سوختن سیم
 و ذرعاشق رواست * ساعد خود را چرامید سوختی فی سیم شب در میان فی آن سنده کی
 و فناسی اولان آنچه دیر لر کمال اسمعیل بیت سیم او نقد است لیکن سیم او شب در میان *
 حلبتش نورست ولیکن حشو او نور و طلام * بویت دوات حقنه واقع اولشدر فی سیم در زر
 بافد فی یعنی صنعت کوستر را بوالمعانی بیت چون چشم خوش تونبا شد ز کس * و ز خود
 بکرشمه سیم در زر بافد فی سینه باز فی یعنی دور نك اولان نسنه از اقبا لنامه بیت تدر و ان
 رومی و زاغان ز نك * شده سینه باز یعنی دور نك فی سینه بر طاق فی عاشق بیقرار
 مولانا سیمی نیشا بوری بیت دل مجروح حاجتمند و مشتاق * بیاد ابر و بت شد سینه
 بر طاق فی سینه کرد فی یا ن باشی کلدی محمد عصار بیت ز لعلش غنچه خون دل همی خوره
 برش بر نك نسرن سینه میگرد فی سین دوخت فی یعنی بخیل و شوم کذا فی شرفنامه
 فی سیماب شد فی یعنی قاجدی و ناید اولدی ایضا منها فی سیه بادام هر سومیند از فی
 قره خبر و ریمه و غم کتور رسوز سوبله مولانا جامی بیت سیه بادام را هر سومینفکن از نظر
 بازی * نکهد ارش کد وز مرک در تا بوت اندازی * انجام بر عزیز کسنه لری اولد کله مغز بادامی
 چوید ایله بویا یوب اول میتک اوز رینه صاچق عاد نلری ایتمش فی سیه پستان فی اولادی
 یشامز عورت کذا فی الحمودی فی سیه دست فی بخیل و خسیس مقابل سید دستدر و شوم
 و مخوس معناسنه ده مرویدر فی سیه کار فی یعنی فاسق و بدکار شیخ سعدی بیت
 سیه کاری از زربانی فتاد * شنیدم که هم در نفخ جان بداد فی سیه کاسه فی بخیل
 و خسیس ترکیه قره چناقلی دید کلدی در خواجه حافظ بیت برو از خانه کردون بدرونان
 مطلب * کین سیه کاسه در آخر بکشد مهمانرا فی سیه کلیم فی بد بخت و بد احوال خواجه سلمان
 بیت چون زلف زاهدان تو هر کس که سر بتافت * خود را سیه کلیم و پراکنده حال یافت
 فی باب السین المضمومة فی ستون زنج فی چادر قبوسی دیر کی کذا فی بعض اللغه فی سرخ روی
 یوز آقلفی مولانا جامی بیت ای حیات دل هر زنده دل * سرخ روی ده هر جا بخلی فی سرمه
 کینی فی یعنی شب کذا فی شرفنامه فی سروش اعظم فی یعنی حضرت جبریل امین علیه السلام
 فی سست اندام فی آلت رجلینی عمل مائده اولش آدم نقل من خط عزمی زاده فی سست کوش فی
 یعنی زیون و مغلوب مولانا عبد الله هاتنی بیت بود قیبه باجده زدهوش * به از شاه رشوت
 ده سست کوش فی سفته کوش فی یعنی بنده عجمه قوللرک قولاغنه خلقه کچور ملک قاعده
 اولد و غی مناسبه ایله ابوالمعانی بیت از مهد سفته کوش تو بودم بمن عشق * اکنون بغر
 در دوغمت نامور شدم * مولانا هاتنی بیت هرزان همه سر زمین تا بسند * شد ندش
 همه سفته کوشان هند فی سفره در دیوار آویخت فی یعنی محل و خست ایلدی کذا فی بعض
 اللغه فی سفره در طاق نهاد فی مثله ایضا فی سوق الثلاث فی شهر بغدادده بر بازار آدیدر که

ترسیانك غول علمای خانه لری اند و اقعدر بی سوی خود نیش زند بی کند و طرفه
 یونار مولانا آصفی بیت بهر خود ساخته کاری همه کس جز فرهاد * سوی خود هیچ نزد
 نیشه عجب کاری کرد بی باب الشین المفتوحه بی شاخ در شاخ بی یعنی کونا کون ابو المعانی
 بیت دید باغی خرم آن آشفته حال * شاخ در شاخست بارش بر نهال بی شادزی بی ابو حال
 ایله کجین کمال بخندی بیت بر ورق دارد کل رنگین بخون آن خط کمال * شادزی چون عمر
 بادست ای برادر عمر باد بی شادی او خورد بی انك عشقنه ایچی کمال اسمعیل بیت مکر
 شادی قدرت خورد ز کس * که مست افتاده اندر پای سر دست بی شاد مرک بی
 افراط سروردن هلاک اولق میز اقلی یلک میل بیت از شادی مرک عد و جسم کند
 چون ترک جان * در مدت عمری شدم شادی و آنهم شاد مرک بی شادی همه صلوات بی ایکی
 آدم بر نسنه اوزرینه متفق اولد قلعه ضرب ایدر لر خواجه حافظ * رباعیه * کفتم که لبست گفت
 لبم آب حیات * کفتم دهنه گفت زهی حب نبات * کفتم سخن تو گفت حافظ کفتم * شادی
 همه لطیفه کویان صلوات بی شافعی بر آمد کشتند بی بر نسنه بر محمد و رای چون ترک اولد قلعه
 ضرب ایدر لر شاه اسمعیل ثانی بی سنی درد یوقر لباش قتل ایتد کمرنده بور با عی بی دیمش لر
 بی رباعی بی او یماق قزلباش که چون بیخ مشتند * پیوسته بهم چون سربک انکشتند
 شاه اسمعیل نشاندند تخت * دیدند شافعی بر آمد کشتند بی شاه سال بی ایوکلان
 یل که اولندن ظاهر اولور مولانا دهکی بیت نخل قدت سال عشاقست ای شاه بتان *
 شادشد چون شاه سال اینچنین درویش دید بی شاه مثلثی بی یعنی آفتاب کذافی
 شرفنامه بی شاهنشاه زند اوستا بی یعنی آفتاب بو ترکیب بو عبارت اوزن کتاب زندن
 منقولدر آتش پرست طائفه سی جمیع اشیا حرارت آفتابدن متولد اولدوغی اجلدن
 آفتابه شاهنشاه لقب ایشلر بو معنی کتابلرنده مذکوردر بی شب آذین بی موم دونماسی
 کذافی بعض اللغه بی شب آبستن بی عربیه اللیله حبلی و ترکیه کون طوغدین نه لر طوغر
 دید کمری مثلدر خواجه حافظ بیت فریب جهان قصه روشن است * بین تاجه زاید
 شب آبستن است بی شبان وادی ایمن بی یعنی حضرت موسی علی نبینا وعلیه السلام
 کذافی شرفنامه بی شب خوش کرد بی وداع ایتدی و مجازا فراغت معنا سنه ده استعمال
 اولنور محمد عصار بیت ندیده دل ازین خط روز بازار * بخواهد شب خوش جان کردنا چار
 خصوصیتی کجه وداعیدر غلبه استعمالدن معنای عموم اولمشدر کمال اسمعیل بیت روز
 خوش را دل من شب خوش کرد * تا که اوراست شب خوش زلفت * بو معنایه خیر باد
 کرد دخی دیو لر مولانا کاتبی بیت کرچه هر آزاده میسوز دز تو در خیر باد * بنه را در عکس آنها
 سوختی در مر حبا * مولانا جامی بیت تا که آن کیسه فراموش کرده * خیر باد دخر در دهرش
 کرده بی شب در میان دهد بی وعلیه ایله معامله ایدر ظمیر فاریابی بیت دانی که حال درجه
 سمین اوچراست * کان سیم کرده بتو شب در میان دهد بی شب شد بی یعنی بکتاک
 کیتدی بو معنایه بی شب در گذشت بی دخی دیو لر کذافی شرفنامه بی شتل پول شتل بی
 قاربا زلمیانه معروف ادا در خا رجدن یعنی قارده رهنی اولینه قاعده لری اوزن ویرد کمری

ویرد کلمی حصه به مثل دیرلر شاه طاهر دکنی بیت کرواز شاخ شکوفه برد از ابر بهار *

درمی چند نهد در کف ز کس چو مثل شکنه چارم کتاب یعنی حضرت رسالت جناب

صلی الله علیه وسلم کذا فی شرفنامه شکنه دریای عشق یعنی حضرت رسالت پناه

صلی الله علیه و آله ایضا منها شکنه کشور صدق یعنی امیر المؤمنین ابو بکر الصدیق

رضی الله عنه شکنه اقلیم عدل و داد یعنی امیر المؤمنین عمر الفاروق رضی الله عنه

شکنه ملاک حیا یعنی امیر المؤمنین عثمان ذی النورین رضی الله عنه شکنه نجف یعنی

امیر المؤمنین علی رضی الله عنه مولانا جامی بیت اصبح زائر الک یا شکنه النصف

مهر تشار مقدم تو نقد جان بکف شکنه غوغا یعنی سرو و آعطان کذا فی شرفنامه

شکنه شد رفتا یعنی دنیا کذا منها ایضا شکنه روز کون یعنی عالم خلق اولند و غی

اللی کون ایضا منها شکنه هفت آب یعنی با احتیاط تمام ایضا منها شکنه مسکن

یعنی صدف و درخت میوه دار کذا فی شرفنامه اما فرهنک میرزا ابراهیم رحم امهات معناسنه

مرویدر شکنه شش نیجه خوب یعنی کوهر و زرد و مشک و شکر و انکبین و میوه های شیرین

ایضا منها شکنه شکر ریزی یعنی غم و شادی ایضا منها شکنه شلاپین کند یعنی ترک ادب ایدر

و فی محل سوز سویار محشم کاشی بیت که این شرم و ادب بکند او برخیز * شلاپین وار

در دامنش آوز * شمامه کافور یعنی آفتاب کذا فی شرفنامه شکنه شمع الهی یعنی قرآن

مجید ایضا منها شکنه شمع آبکش یعنی مومی سوندردیمکدر شیخ سعدی * قطعه * جانکرانی

به پیش شمع آید * خیزش اندر میان جمع بکس * در شکر خند است و شیرین لب *

آستینش بکیو شمع بکس شکنه شعی پیرهن یعنی صاری بر نوع بورنجکدر خواجه سلمان در

صفت شمع بیت ماه رخسار و معنیر زلف را ماند کداو * سر برارد هرشی از جیب شعی

پیرهن شکنه شهر روان یعنی رایج اولان نسنه خواجه حافظ بیت آنرا که خواند استناد کبر بکری

بتحقیق * صنعت کردست اما شهر روان ندارد شکنه شهر شهره یعنی مشهور و مقبول نسنه به

دیر را میدی بیت این وضع ناقبول که از شهوت فصول * مقبول و شهر شهره هر دو مستا شده

شکنه شهرزدان یعنی عالم مثاله بر شهر در بلده الاولیاد دیر را اولیاء الله اول شهره وارد قلعه دروازه سنده

لباسلرین چقاروب نوردن حله لکیوب شهری کز لر عالم استباه اولیا متعلقانندن بری

فوت اولد قلعه اول شهرک خلقی عزاسن ایدر لر بوییتکه بو معنایه اشارت وارد میر خسرو

بیت زهر سو خواسته غفل بدان سان * که کشته شهر سلطان شهریزدان شکنه شهری و کلی

نوازدن بر مدیم المثل نسنه تعریفند بر شهر و بر او دیمکدر مولانا جامی در نعت شریف بیت

کل و شهر دو جهانست ولی * هست شهری و کلی زومثلی * کال بخندی بیت ای کل

روی ترا چون من مهر سوبلیلی * از تو دارد این مثل شهرت که شهری و کلی شکنه شعی مجدی یعنی

یعنی ابلیس لعین علیه اللعنه کذا فی شرفنامه شکنه باب الشین المکسوره یعنی شکسته بسته

ایو کم هر نه اولور سه خواجه سلمان بیت زاهل نظر جواب مخن کرده سوال * چشم

شکسته بسته بیان کرد این جواب شکنه شکسته کان یعنی مخالف مولانا هاتقی بیت

من اول کم عزم خوار زم جست * کم آن شکسته کازاد دست یعنی شکمهای چار پهلوی

حد دن زیاده طوقلقدن کنایه در ظهیر فارابی بیت نه فلاح بر خوان انعامت به پنج انگشت
 باد * قرب ده نوبت شکمها چار پهلو کرده اند * شمشیر فرنگی زمین پلنکی * اثبات مدعا
 قصد اولند قله ایراد ایدر لرزمین پلنکی اصلند میدان واسع دیکدر نتکم مخلص بدخشان
 نعت شریفه بیت در پیش قاف قدرت و کوه شکوه او * رنکیست کوه قاف فتاده زمین
 پلنک * شیب بلا * دنیادن کنایه در کذا فی شرفنامه * شیرازی نیست * برادار که
 آشنایه بیکانه معامله سی اولند قله ایراد ایدر لهام تبریزی * قطعه * بیک کرشمه توانی که کار
 ماسازی * ولی بچاره * بچارکان نپردازی * همام را سخن دلپذیر بسیارست * ولی چه
 سود که بچار نیست شیرازی * شیر سکی * یعنی تازی شیخ نظامی بیت شیر سکی داشت که
 چون بو گرفت * سایه خورشید بر آهو گرفت * شیر سوار * یعنی آفتاب کذا فی شرفنامه
 * شیر سنیستان * یعنی رستم زال ایضا منها * شیر شاد روان * اول ارسلان صورتیدر که
 قالیچه و نهال لیلرده و غیره ایدر لر ایضا منها * شیر کیر * نیم مست یعنی چکن اولمدق
 سرخوش خواجه حافظ بیت بده تاروم بر فاک شیر کیر * هم بر زخم دام این کرک پیر *
 مولانا محمد ظهوری بیت بیک ساغر مکرکی شیر کیر * کشم پوست بر فرق این کرک پیر *
 * شیر مرد * بهادر و شجاع معناسنه کال خندی بیت با غزه * شکار کش و چشم شیر کیر
 بس شیر مرد را که تو کردی شکار چشم * شیر مرغ * محال اولان نسنه شیخ نظامی بیت
 حلفکاه مرغغان این کشور اوست * اگر شیر مرغغان بخوای در اوست * شیرین دهنان *
 یعنی محبوبان حافظ بیت کرچه شیرین دهنان پادشاهند ولی * او سلیمان زمانست که
 خاتم با اوست * شیرین کار * مجلس آرا و شعبه باز کال اسمعیل بیت بحشم بندی خواب
 و خیال لعبت باز * بوم شعبه باز و بوصل شیرینکار * و دخی حلوا جیه دیر لاف * حلوا کر
 بیت بسکه وصف اب تو کرده بشیرینکاری * شهره شهر شده افی * حلوا کاری * شیوا زبان * یعنی
 فصیح اللسان کذا فی شرفنامه * باب الشین المضمومه * شتر حمزه * سرعتله بور و مجیدن
 کنایه در اثرالدین اخسی مکنی بیت همچون شتر حمزه و دابر سبکیای * تاباز زفتح تو بعالم
 خبر آرد * شتر دل * ترکیب دوه کینلی دید کلریدر وله ایضا بیت از شغل خلافت چه برد
 خصم شتر دل * احسن که پلاسی و مہاری بسر آرد * شتر زهره * فتح زایلہ قورق و کامل
 کذا فی الحمودی * شتر کربہ * ایولو کلودیه جک یرده ضرب ایدر لر مولانا امیدی * قطعه *
 در خور لایق تو بپشکشی نیست مرا * تحفه * نیست که پیشت بودش قدر و محل * پنج بیت است
 شتر کربہ روان از پی هم * نه سه چاری ز سمورنه قطاری ز جل * بونک موردی مشهور در که
 بر عرب برد و ضایع ایدر یمن ایدر که بولور رسم بردر همه صاته یم حکمت دوه بی بولور یمینند
 حاث اولماق ایچون بوغازینه بر کدی تعلیق ایدوب دوه بردر همه کدی بیک در همه صفقه
 واحد ایلہ صا ترم دیو کز در کور نلرما الرخص الناقه لولا الملعونه فی عنقه ایدر لر * شدنی شدنی
 اولان اولدی ابوالمغانی بیت یار رنجید مرا که غم دل می کفتم * شدنی شدنی که غم نازدلم پنهانی
 شد سینه باز * یعنی دورنک اولمش کذا فی شرفنامه * شرب الیہود * یساق ایامند مخفی
 شراب ایچکدن کنایه در مثالی خواجه حافظ بیت احوال شیخ و قاضی و شرب الیہود

اليهود شان * کردم سنو^۱ ال صبحدم از پیر میفروش * گفتا نه گفتنیست سخن کرچه محرمی
در کشی زبان و پرده نکهد ارومی بنوش * و مولانا بدرالدین محمد ظهوری بیت بمن ده بکلبانك
رو دسرود * که نتوان ازین پیش شرب الیهود^۲ شکوفه کردی یعنی قی^۳ ایتدی مولانا
جامی بیت ز شیر مادر دهرم ضرر رسید نه نفع * کنون شکوفه کنان مهر دفع آن ضرر
کمال اسمعیل بیت دهان باز کرده است و خم داده کردون * بمسنى مکر عهد عبر شکوفه
ی شش پستان^۴ ی اول عورته دیر لکه نرم پستان اوله کذا فی شرفنامه^۵ ی شوخ چشم ی
یوزی کوزی آپلش بی شرم و حیا و کستاخ معنا سنه خواجه حافظ بیت کرچه کرد
آلو دفعرم شرم با داز هتم * شوخ چشم کن نظر در چشمه حیوان کنم^۶ ی شوخ نهال ی
بودخی اول معنایه در مولانا طالب آملی بیت آن شوخ نهالم کدا کر بر کنی از جا * در سطح
هواسر کنم ریشه خود را^۷ ی شوریده سر ی یعنی دیوانه و بعض قلندر ان صاج و صقل لینی
قارش مورش ایدوب زولید مو اولد قلندن انلره ده شوریده سردیر لر دیوانه یه مشایخی
اولدینی حسبله^۸ ی شوم ی نا مبارک خواجه سلمان بیت کو صفدری کد روز و غا خصم شوم پی
می جست همجو نیز شست کان او^۹ ی باب الصاد المفتوحه^{۱۰} ی صاحب التاج * یعنی خورشید
که غضبان فلک دخی دیر لر^{۱۱} ی صاحب جوزا^{۱۲} ی یعنی عطارد برج جوزا آنک خانه سی اولدینی
مناسبتله کذا فی شرفنامه^{۱۳} ی صاحب فصل الخطاب^{۱۴} ی حضرت داود علی نبینا و علیه افضل
الصلاة والسلام قرآن عظیم الشانده آنک حقند و آتیناه الحکمة و فصل الخطاب وارد
اولشدر^{۱۵} ی صاحب ید بیضا^{۱۶} ی یعنی حضرت موسی علیه السلام قرآن جلیل البرهانه
واضم یدک الی جناحک تخرج بیضاء من غیر سوء آیتاخری وارد اولشدر اول مناسبتله
صاحب ید بیضا دیدیلر^{۱۷} ی صد بیمار از لب کوروا کشت ی ترکیه چقماق جانده امید
وار دید کلر یدر شنج نظامی بیت نشاید کرد بر آزار خود زور * که صد بیماروا کشت از لب کور
ی صراف خزان * یعنی آفتاب بعضیلر باد خزان دیدیلر کذا فی شرفنامه^{۱۸} ی صرفه خزان ی
بودخی آنک کبیدر ایضا منها^{۱۹} ی باب الصاد المکسورة^{۲۰} ی صفر کن * یعنی خالی کن کذا فی المویذ
ی باب الصاد المضمومة^{۲۱} ی صبح ملع نقاب * یعنی صبح اول که صبح کاذب دخی دیر لکذا فی شرفنامه
ی صورت شیشه بر آوردی^{۲۲} ی یعنی قالدی مولانا عرفی بیت از حجاب سختم بسکه عرق
داد برون * صورت شیشه بر آورد زلال نسیم^{۲۳} ی صورت نه بست ی وجوده کلدی استاد
دیشدر بیت خواست تا مثلت سر شکم صورتی ریزد ز سیم * هر زمان بر آب زدنقشی ولی
صورت نبست * دیگر بیت داشت تصویر رخس صورتگر چین آرزو * بست چندین
صورت و صورت نبست این آرزو^{۲۴} ی صورت نه بست ی وجوده کلر خواجه سلمان بیت
شبنو شین لب دیدن بخواب خوش هوس دارم * ولی صورت نمی بندد خیال خواب
نوشتم^{۲۵} ی باب الصاد المفتوحه^{۲۶} ی فحاک راز حمت ماران کذا شتم * کار مکر و هی اهلنه
توک ابلکدن کنایه در حلوائی^{۲۷} ی سمرقندی بیت زلف تراقیب بکردن گرفته بود * فحاک
راز حمت ماران کذا شتم^{۲۸} ی باب الطاء المفتوحه^{۲۹} ی طاق ترم * یعنی دارات و طنطراق معنا سنه
کذا فی شرفنامه^{۳۰} ی طبل پنهان زد ی کزلو ایش اسلدی خواجه سلمان بیت عشقم از روی

طبق پرده تقوی برداشت * طبل پنهان چه زخم طشت من از بام افتاد * مصرع ثانی ده ایکی
 مثل واقع اولشدر طبل در کلیم زد کار مخفی وجه معقول ایله واقع اولسندن کنایه در
 کمال اسمعیل در نعت شریف بیت صیت و صدات مشرق و مغرب گرفته اند * دست نبوت
 توزده طبل در کلیم طبل میخورد یعنی اور کر آو جیلو طبل بازاید و ب شکاری قالدردینی
 مناسبتله مولانا صائب بیت هماز میایه من طبل میخورد صائب * چنان صدای
 شکستم ز استخوان برخاست طبع کافوری کند طبیعت و خشک مشرب کذا فی شرفنامه
طبق زن یعنی سحاقه عورت حکیم خاقانی بیت اهل بغدادیان زنان بینم * طبقات
 طبق زنان بینم طیب خایه حکیم جاهل و نا اهل نتکم خواجگان نام بر طیب حقنه ریاضی
 عجم دیمشدر * قطعه * نوجوانی را بنزدیک بخند * دمی آمد برون از مایها * خواجگان
بایان پای او نشست * تا نه دم مرهم بچندین مایها * کرچه خود را بوعلی ثانی گرفت * کفتمس
خیزای طیب خایها طرفدار بجم یعنی مرغ و دخی اقلیم خامس و اکثر بلاد روم
اقلیم خامس جانبی اولغله اهل رومه دخی طرفدار بجم دیر لکذا فی شرفنامه طرف گرفت
اعانت ایلدی مولانا کاتبی بیت کاتبی از طرف خیل خط خوبانست * زانکه ایشان
طرف روی نکو میکرد طشت از بام افتاد اسرار خفیه ظاهر اولدی دیمکدر اوحد الدین
اصفها فی بیت وقتی ز خلق راز دل خود نهفتی * اکنون نمیتوان کذبام افتاد طشت *
و خبر شایع اولدی معناسنه مولانا هلالی بیت طشت شهزاده چون زبام افتاد * آن
 صدادر میان عام افتاد طشت و خایه یعنی آسمان و آفتاب کذا فی شرفنامه طفره
نظام یعنی ملزم اولر کسنه حقنه ضرب ایدر ل طفره لغت پحر ارق و اصطلاح متکلم و حکیم
معناسنه در نظام طاء مشده ایله معتزله دن بر متعین و متعصب کسنه در ابراهیم نظام دیر ل
کند و زنجبه الزام قبول اباز ایدی مولانا جامی در سلسله الذهب بیت مقارب نهاده درن کام
متجانب ز طفره نظام طوق بهار یعنی قوس قزح کذا فی شرفنامه طوق عنبر
خط تمام رسیده محبوب ایضا منها باب الطاء الکسون طفل چهل روزه * اشارت
بحضرت آدم علیه السلام کذا فی شرفنامه طفل خاموش شیر نخورده ترکیده اغلیان
او غلانه مه ویرمز لردید کلرید را بوالعافی بیت طلب رزق خویش را در کوش * نخورد
شیر طفل شد خاموش طفل غازیان یعنی امر دو قلندر دروش کدای غازیان دیر ل
بر قلندری طائفه در زور ایله دلچیک ایدر ل کذا فی شرفنامه طفل مشیمه رزان
یعنی شراب انکوری ایضا منها باب الطاء المضمومه طفره بغداد * محبوب بی نظیر
کمال بخندی بیت هر کرم روزی نکرد آن طفره بغداد داد * خرمن امید از آن رو کرده
ام بر باد باد * مولانا جامی بیت پوست کنی معنی استاد را * طور کنی طفره بغداد را
باب العین المفتوحه عاشق بیجان * صر مشق چپکی ریاضی عجم بیت بران قد
صنیل مشکین اوازیادی بیچد * مثال عاشق بیجان کدر شمشادی بیچد عاشق خشک
عاشق غیر صادق کذا فی شرفنامه عالم آب مجلس باده و حالت مسنی سیفی بخاری
 بیت چه کوم از سرمسنی لبتمی ناست * مرنج از سخن ملاک عالم آبست * بومعنایه کاور

کار آب دخی دیرلر کال بخندی بیت دکر زسا ده دلی غنچه کار آب کند * بین که عاقبت
 کار آتشست جزا فی عرق فتنه فی عطریات دندر کلاب کی استعمال اولنور محمد قلی سلیم بیت
 مارانه سرکلنه تمنای کلابست * در مجلس مستان عرق فتنه کلابست فی عروس چمن *
 کل اغاجی ودخی درخت میوه دار کذا فی شرفنامه فی عروس عرب فی یعنی کعبه شریفه
 شرفها الله تعالی * عروسان درخت * یعنی اغاجک تازه شاخلری ایضا منها فی عقد
 دستار فی صارق قولانی وچین قبا و برلرینه ابدال ایله ده استعمال اولنور مولانا عرق
 بیت بعقد کوشه دستار مشاعران حریص * که بی برات صله سنبه ایست پرآزار *
 سنبه که دموریدر عقد دستارک بورمه لغن سنبه یه تشبیه ابلشدر فی علم چهل صبح فی
 یعنی حضرت آدم علی نبینا وعلیه افضل الصلوة والتسایم فرق کون تخمیر اولند وخی مناسبتله در
 فی غمود الصبح فی یعنی صبح کاذب ایضا منها فی عین الکمال فی اصابت زخم چشم خواجه سلمان
 بیت عین عیدست آنکه برکردون عیان شدیامکر * حسن ماه روزه را عین الکمال آید
 بدید فی باب العین المکسوره فی عنان ازدست شد فی اختیار الدن کندی مولانا که تی بیت
 نشستم بر سرده تاعنان مرکبش کیرم * ولی خواهد شد از دستم عنان چون آن سوار آمد
 فی عنان ازدست رفت فی دخی دیرلر فی عنان بافت فی یعنی فرار یادی کذا فی شرفنامه فی عنان
 سست کرد فی یعنی سکرندی مولانا هاتنی بیت بیغمای دهلی میان کرده جست * میان
 کرده جست و عنان کرده سست فی عنان کش فی یعنی عسکرا و کجه کیدن کذا فی کشف اللغة
 فی عیسی خرد فی کسرخا وفتح رایله خوشه آنکور کذا فی شرفنامه فی عیسی دهقان فی یعنی
 شراب آنکوری حکیم خاقانی بیت چنک شش پستان زنی رومی دلی زنی تنی * عیسی
 دهقان بن مریم صفت آبدستی فی عیسی شش ماهه فی یعنی آنکور و میوه وایام بهار کذا فی
 شرفنامه فی عیسی هردرد فی یعنی شراب ناب ایضا منها فی عیش ده روزه فی یعنی زندگانی
 اندک ایضا منها فی باب العین المضمومة فی عذر خواست فی حسن تعبیر ایله دفع یادی مولانا
 جامی بیت تو حور جنتی اما ز چشم فتانت * ز بسکه خواست بلا عذر خواست رضوانت *
 فی عذر ز کناهنس بدتر فی عذری کناهنس ارتق محتشم کاشی بیت عذر خواهی کندم بعد
 قتل * عذر بدتر ز کناهنس نکرید فی عذر لنگ میکند فی بمعنی بهانه ایدر مولانا صائب
 بیت چون پذیرد از تو عذر لنگ از مهر سفر * بادپایی همچو حال بیقرارت داده اند *
 بو مضمونی باقی افندی لطیف نظم ابلشدر بیت هزاران عذر لنگ ابلر قجر کلزدی میدانه *
 اگر خونریز چشمک دعوت اینسه جنکه یتوری فی باب العین المفتوحة فی غرق پران فی
 تمام یدر مک میان پاچه سوز شد ز مکدر امیر بیک طرفی * و باعیه * هرگاه که میل غرق پران
 کردم * دید مکه خاطرش پریشان کردم * آخر میان پاچه قراری دادم * بر خود دستوار
 و روی آسان کردم فی غم خود خور که لاغر نشوی فی کندی دردی کی کور آخرک غن چکمه
 کال بخندی بیت مخورای زاهد غم * غم خود خور تو که لاغر نشوی فی غنمانه
 نگاه میکنند فی دوسته دشمن کی بقر محتشم کاشی بیت عاشق از حسرت رخسار تو آهی
 نکند * که دروغ غنمانه نکاهی نکند فی غموران سبب فی یعنی عاشقان و شب بیداران کذا فی

شرفنامه ^۲ باب الفاء المفتوحة ^۳ ما فتحه خواند ^۴ بد دعا ایلدی کمال بخندی بیت
 در زیر لب از بیم رقیب تو بران در * ما فتحه خواندیم دمیدن که تواند ^۵ ^۶ قتیله موی ^۷
 یعنی مجنون خواجه آصفی بیت تویی که شمع شب وصلت آرزو کرده * جنون عشق تو اورا
 قتیله مو کرده ^۸ ^۹ فراخ آستین ^{۱۰} یعنی جوانمرد و سخی دیمکدر کدافی شرفنامه ^{۱۱} ^{۱۲} فراخ دست
 زیاده سخی ایضا منها ^{۱۳} ^{۱۴} فراخ کام ^{۱۵} دولتمند و منع طالب آملی بیت کوشه کیران ستوده
 نام بوند * کوچه کردان فراخ کام بوند * سرعتله یوریمی معنا سنه ده اولسه جائز در
^{۱۶} ^{۱۷} فراغت از ریش و برو تش دارم ^{۱۸} ^{۱۹} نیم آندن باکم و الم یوقدر شاعر بیت هرکه بر من
 پروت نماید * من فراغت ز ریش اودارم ^{۲۰} ^{۲۱} فرامگیر ^{۲۲} مزه لنوب مسهریه الم ابو المعافی
 بیت از نشو و می ناب بهره نداری خاموش * فرامگیر ندان ای واعظ ریابوش ^{۲۳} ^{۲۴} فردانیز
 دور نیست ^{۲۵} ^{۲۶} خلاف وعده مقابله جوابد شاعر بیت عزم کدشت وعده فردا همی کند
 کفتم ای شوخ نیست فردا دور ^{۲۷} ^{۲۸} فرد باطل ^{۲۹} ^{۳۰} اول عده دیر لر که نصف مجموع حاشیتین
 واقع اولیه مثلا اوج عده که بین الحاشیتین در عدد تحتانیسی ایکیدر منطق یعنی تنصیف
 اولند ^{۳۱} ^{۳۲} نصفی صحیح اولور یعنی نصف اولور ^{۳۳} ^{۳۴} نصف اولور ^{۳۵} ^{۳۶} نصف اولور ^{۳۷} ^{۳۸} نصف اولور
 قوقانیسی دور تدر که نصفی منطق محکی در حاشیتین جمع اولند ^{۳۹} ^{۴۰} ایله درت الی اولور
 تنصیف اولسه اوج اولور بش عدد دخی بویه در ایدی ^{۴۱} ^{۴۲} شول عده که منطق اولیه یعنی
 تنصیف اولند ^{۴۳} ^{۴۴} کسر قله اول فرد باطلد ^{۴۵} ^{۴۶} ایدی ^{۴۷} ^{۴۸} ایدی ^{۴۹} ^{۵۰} ایدی ^{۵۱} ^{۵۲} ایدی
 اولر مافوقی اوچدر نصفی بر محقق اولور کذلک ما نحن بر در بوتقیر اوزر ^{۵۳} ^{۵۴} فرد حقیقی جناب
 حضرت باری جل شانہ در ماستوی فرد باطلد صائب بو مضمونی لطیف بسله مشدز
 تادیرین وحدت سراداری نظر بر خویشتن * در حساب دفتر ایجاد فرد باطلی ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
 آور ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰}
 مشطرنج و بنارکن باباسی اوغلنه تراکت ایله تعالیم لعب ایدوب دیمشدر بیت ز عشقت قیل
 ماند در تو فرزین بند پیش آری * شود شہ مات در یکدم رخت کر باختن کیرد ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰}
 تست ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰}
 تست ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰}
 فرمانده روزگار فرمان یابد ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰}
 بیت دل خود طلب چو کردم ز تو ترکست مرا گفت * بر اوای فلان و بهمان بر من چه کار داری
 کاهی تابعی تقدیم ایدوب بهمان و فلان دیر لر حکیم انوری بیت در نسبت شاهی تو همچون
 شه سطرنج * نامست و دگر هیچ نه بهمان و فلان را ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰}
 تکلفانه سوبار مولانا جامی بیت چو دیبا است کرنقش نکلف ساده نقش من * چه غم کر
 ساده میکوید فلان از نقش بهمانش ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰}
 مثلاً در فراز کردد بر رقیبونی قبادی دیمک اولور شاعر * مصرع * چون ناله ام شنیدد روان
 در فراز کردد ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰}
 ققع تاکی کشایم * چو تو نام که برنج می نکارم * وله ایضا بیت مرا کوئی کزین آخر چه مجوی

چه میجوی چه میجویم * کرا از تو بر بندم ققع تا از تو بکشایم * ققع کشادن فی لاف آرزو
 زدن حکیم خاقانی بیت چرخ شد آبی ز لبش دوش ققع کشاد و گفت * ایست نسیم مشکپاش
 اینست ققع سگری قی فیل افکند فی مغلوب وزبون ایلدی شیخ نظامی بیت چو بشنید این
 حکم یا جوج را * که فیل افکند هر یکی عوج را قی باب الفاء المضمومة فی فروتنی کرد فی یعنی
 تواضع ایلدی شیخ نظامی بیت فروتن بود هوشمند کرین * نهد شاخ پرمیوه سر بر زمین *
 قی فرود آورد فی سرکش و توانای زبون ابله کن کنایه در شیخ نظامی بیت فرودای از سر این
 کبر و این ناز * فرود آورد خود را مینداز قی فرودست فی یعنی زبردست خواجه سلمان
 بیت در جهان رسم قدیمست از بزرگان مرحمت * در فرودستان خطا والله اعلم بالصواب
 قی فرورفته دم فی محنته والمه دیمک معنا سنه و له ایضا بیت نایست فرورفته دم آواز
 دهدش * کوکوش بره دارد و چشم نکرانست قی فروشدن فی مرد شدن اولک معنا سنه
 کمال اسمعیل * رباعیه * چون باد اجل هه نفیس مرد شود * چون صبح زدم زنده نفیس سرد شود
 خورشید که کس نیست از ورده دل * از بیم فروشدن همی زرد شود قی فرو کرد فی جمع
 ایلدی شاعر بیت در روز عید ساقی از غیرد فروکن * دسنی بعدر خواهی در کردن سبکون
 قی فروکش کن فی یعنی مقام طوت خواجه حافظ بیت دل گفت فروکش کنم این شهر برهوش
 بیجان ندانست که یا رش سفری بود قی فروکشید فی مکان طودی خواجه سلمان بیت
 دولت وطن گرفته در گوشه سیرت * نصرت فروکشید در خانه کمانست قی فولاد جنگ قی
 یعنی متین و محکم مولانا ها تفی بیت چو دیدند دیوان فولاد جنگ * که آهن نخواهد شکستن
 بسنک قی باب القاف المفتوحة فی قادر انداز فی اوق آتمقه ما هراولانه دیر لر مشفق همدانی
 بیت کمانداری که بر قلم پیانی میرسد اکنون * عجایب قادر انداز است رحمت بادر نیرش
 قی قدر انداز فی استاد نیر انداز که آندوخی اوق خطا ایتمام کدن کنایه در مولانا کاتبی بیت
 زان همه نیر که ترک قدر انداز منست * بخت ککو تا بسوی من قدری اندازد * حکم انداز
 دخی و معنایه در کمال اسمعیل بیت در مصاف کینه ادراک تو حکم انداز عقل * در هریمت تیر
 بشکسته کمانداخته قی قاضی کیرنک فی لطیفه کوی اولان آدمه دیر لر ظهیر فاریابی بیت
 رات بخشش تویر وجود عامل مرو * معاش دشمن از نقد قاضی کیرنک * اصلند قاضی کیرنک
 نصیرالدین خواجه کبی برید له کوی اوغوز آدم ایش لساندن بعض لطیفه واو غوزانه
 سوز لر نقل ایدر لر کدافی شرفنامه قی قائم آورد فی یعنی روز شود ابو المعانی بیت طی شد
 زمان حسرت آمد پیام از دلستان * برداشت سمورم فلك آورد قائم پیک بخت قی قالب
 تهی کرد فی یعنی وفات ایلدی امیر حاج بیت نه صورت بردر دیوار صورتخانه چین است *
 ترا دیدند و خوبان و تهی کردند قالبها قی قالب از جان تهی کرد فی اصلی بویه در بویته
 اصلی اوزن واقع اولشد در میر خسرو بیت پیا ای جان هر قالب که تازنده شوند از سر * بکویت
 عاشقان کز جان تهی کردند قالبها قی قائم انداز فی استاد شطرنج یا شیخ نظامی بیت ملک را
 قائم الهی بود * قائم انداز یادشاهی بود قی قائم بر بخت فی عاجز اولوب جنگ و خصومت ایلدی
 حکیم خاقانی بیت بس بقائم بر بخت با عدلس جهان * کوچو قائم در جهان ملک باد *

بویا یکی ترکیب مؤید الفضله عا جز شد معنا سنه مسطور در قبا کرد بیرمن یعنی
 پا و چاک ایلدی کذا فی الحمودی قبا کاغذین پوشید قبا یعنی شکایت ایلدی
 و داد و فریاد ایلدی و مده شکواسی اولان حصیر پا سن دلوب بوغا زینه کجور و بیاقد و غی
 کبی دیار مجمعه دخی شکواسی اولان کاغذدن جامه ایدوب و کیوب پادشاه اوکنده یقرا ایش
محمد عصار بیت زدست ظلم کلکم کر ددفتر * قبا کاغذین همون در بر قبا قرارداد قبا
 مقرر و تحقیق ایلدی ولی دشت بیاضی بیت نمیکنی شیم از ناله منع تاندم * بخود قرار که
 کوش بر فغان منست * و عهد بخلق معنا سنه خواجه حافظ بیت قرار ی داده ام بامی
 فروشان * که روز غم بجز ساغر نکیرم قبا قزوینی قبا احق و سخن ناهم و باطل و بیهوده
 سوز و سخن قزوینی قبا خواجه سلمان در حق عبیدزاکانی * قطعه * جهنمی و هجا کو عبید
 زاکانی * مقرر است به یید و لئی و بی دینی * اگر چه نیست ز قزوین و روستا ز ادست *
 ولیک میشود اندر حدیث قزوینی قبا قصاب آشنا جوید قبا آلدا مغه دوست آرا و دوستی
 آلد ایدیمکه اولور کمال بخندی بیت کمال آن غزه خونت ریخت چون مردم با و بازی * نبودت
 یاد پنداری که قصاب آشنا جوید قبا قصب سه دانی قبا مراد دنیا در اول اعتبار یله که موایل
 ثلثه انده قائم رکذا فی الحمودی قبا قصر د و زده دری قبا یعنی قلک ثامن که کواکب ثوابت و بروج
 اثنی عشر اولق مناسب یله کذا فی شرفنامه قبا قطره دزد قبا یعنی آفتاب کذا فی اذات الفضلا
قبا قطره زدن قبا لنک چالقم مولانا جامی در صفت اسب بیت بر اه ارچه شد بر قطره خوی *
 نریدی هیچکس یک قطره ازوی قبا قطره ز نان قبا پایچی و لنک اوری و له ایضا بیت بر سر
 دستار زنی صبحگاه * قطره ز نان تادرا صاحب جاه * اصلند شاطر لک نکنه دیر لایدی محتشم
 بیت قطره زدن از چشم ترمن آموخت * بالا دوی از دود دلم یاد گرفت * بو مقوله مشتابه
 کیده نه گرم قطره دخی دیر لوله ایضا بیت که شتاب که چون برق گرم قطره شود * بود میان
 هرق آتش چهنده شرر قبا قفا خورد قبا سله یدی خواجه سلمان بیت ساز و نوا ی ابرهه
 همچونی است یکدمه * بهر نوای یکدمه چند چو دق قفا خوری قبا قفا زن قبا مثله خواجه
سلمان بیت سر کویش هوس داری هوس راپشت و پایی زن * وزین اندیشه بکرو سنود و عالمرا
قفا ی زن قبا قلم در کشید قبا یعنی محو ایلدی کذا فی شرفنامه قبا معنا یه مولانا دانی بیت بکشور
 کشایی علم در کشید * تن آسوده کی را قلم در کشید قبا قلم در از دیده قبا کشی کون
کلد بکن ایدر حسین قلم در بیت قبا قو نی چو دیده قبا قلم در قبا قلم در و کوی
قلم در از دیده قبا قلیه خوار قبا عاشق و معشوق ارا سنه واسطه اولانه دیر لرا بو المعانی
 بیت اگر چه قلیه خواری کرد بسیار * نشسته بر در کاشانه قبا * و دعوت سر مجا اسه
 واران ساز فکده دیر لوله بیت صحبت تنها کنند اعرافان * بر سر خوان قلیه خوار
آمد همان قبا باب القاف المکسوره قبا قبله زرشتیان * یعنی آتش ز رشت طائفه سی
 آتش پرست اولد قلری مناسب یله در کذا فی شرفنامه قبا قطعه و زیری قبا قلم در از دیده
طولی ایکی مرضی قدر اولور قطعه و زیری ده دیر لرا مولانا نیشابوری بیت وزیر گفت که فتاحی
 اربدیوان جست * عجب مدار و زیر بست قطعه دیوان قبا باب القاف الضمومه قبا قرآن خوان * یعنی

یعنی منصب بدن مغرول کذا فی مؤید الفضلا مولانا عیدالدین بیت نمیدانست در وقت
 عمل الحمد و ست ناکه * بحکم شاه قرآن خوان محمد الله محمد الله * قماش بی بیهوده
 کو و هرزه درای حضرت مولانا بیت خمس کوتا که قماشست کویم * و لکن له تطالین بمعناه
 قند زارد بی یعنی شب شود ابوالمعانی بیت زلف چون بر عارض آن ماهر و کرد دلقاب *
 قند ز آرد در نگاه صبح رویش شد حجاب بی قربان سرش کن بی باسنه فدا ایله حکیم شغائی
 بیت دزدیده نکاهی که رقیبت نه پسندد * قربان سرنا زکن و سوی من انداز * حکیم
 شغائی یه شاه عجم بر بدن التون انعام ایتد که بکنما مک ایله سک لوند نام بر ندیم مجلس
 بونیغی تحریف ایدوب بالبداهه سویلر بیت آن بدن زری که شغائی نه پسندد * قربان سرگر به
 کن و پیش سک انداز بی باب الکاف المفتوحه بی کاتب جان * یعنی خداوند تعالی جل
 ذکرة کذا فی شرفنامه بی کاخ خورده بی یعنی سلهیدی حکیم انوری بیت نه چرخ چرخ
 از و کاخ خورده در جنبش * نه کوه کوه از و کوش خورده در بالا * کوش خورده کوشمال
 یدی دیمکدر بی کار از سرگذشت بی ایش ایشدن یکدی میرا ابوالمعانی بیت غم حضرت
 بملک صبر میکرد و هجوم ایدل * چو کار از سرگذشت آیا چه باشد بعد ازین تدبیر * بومعنا یه
 صریح بلخ السیل الی بادیر لرتکم بویتمه واقعدر اوحدالدین اصفها بیت بنزدیک آن
 دلریا گفته نیست * که مارا کند کرد سیل از دیا بی کارا و کل کرد بی کیزلواشی آجلدی
 مولانا عرق شیرازی بیت مشویه هر خسی ای غنچه باغ حیا همد * تبسم کردنت با این
 و آن کل میکند آخر * بومعنا یه طالب آملی بیت غنچه های کل که قصد خون بلبل میکند *
 حاشی پنهان نماید عاقبت کل میکند بی کار دبا سخوان رسید بی تحمله جان قالدی بو تعبیر
 ترکیه دخی وارد در عبدالحالق بیت نماید طاقت جور زمانه غدار * رسید کار دآخر
 باستخوان مرا بی کار دزد بی ایشی کو کلسر طوتانه در لرمولانا هاتقی بیت باندازه کار
 کس دادمزد * زمردش نشد بهره در کار دزد بی کارش بالا گرفت بی ایشی ایلر و کلدی
 خیالی عجم بیت تادل از شوق کل رویت ره محرا گرفت * کاراواز بنده کی قامت بالا
 گرفت بی کارش بالا میرودی مثله خواجه حافظیت حافظ زرم مجلس سلطان غیاث دین *
 خافل مشوک کار تو بالا می رود بی کارش روشن شد بی ایشی صورت بولدی محمد عصار
 بیت چو کار من نشد روشن بکفتار * لکن را کار فرمودم درین کار بی کارش روشن نکشته بی
 ایشی صورت بولدی و له ایضا بیت زتاب فکرشان بکده اخته تن * نکشته از زبانشان کار
 روشن بی کارمدار بی کسنه بی رنجیده خاطر ابله محتشم بیت ای باغبان چو باغ زمرغان
 تهی کنی * کاری به بلبلان کهن آشیان بکن بی کار دهند وان واژ گونه است بی برنسنه ایچون
 معکوس و مقلوب دیمکدن کنایه دز رکن الدین پکرانی بیت خاکپا بت راز حل از دیده
 بر سر می نهید * آری آری هست دائم کار هند و واژ کون * مولانا هاتقی در تعریف فیل بیت
 دی دار دازیش خرطوم تام * بود واژ کون کار هند و تمام بی کار یست دست بسته بی
 بواشی هیچ کسنه ایتدی محتشم کاشی بیت تادست راحنا بست دل بردازین شکسته *
 دل بردنی باین رنگ کار یست دست بسته بی کاسه کردنی بی یعنی کدایی کذا فی شرفنامه

اما فرهنگ جهانگیریده نکرار معناسنه زوایت ایدوب بویسته متمسک اولمش حکیم خاقانی
 بیت در طریق کعبه جان چرخ زرین کاسه را * از پی دریوزه جانی کاسه کردان دهبه اند
 کاسه همسایه پایها دارد بی ترکیه ارلقه سی ار قرنند قالمزدید کمری مثلدر
 ابوالعانی بیت نان مردان میشود بر مرد وام * کاسه همسایه دارد پایها کاسه غد زر بی
 پادشاه فقر او صاحبیه احسان ایشیکی وظیفه براتی کمال اسمعیل بیت چوندهی
 کاغذ زر شاعرانرا * بده باری بهای شعر کاغذ کافرما جراحی بد معامله و خصومت
 ایدی مولانا میدی بیت سیاه فتنه چون کم فرصتی کرد * سپهر سفله کافرما جراحی
 کاله برخش بنه بی کندویه حدینی بادر مولانا جامی بیت کاله دجال بنه برخش *
 روبه بیابان عدم ده سرش کانه یسار بی یعنی دولتند و مالدار کدانی شرفنامه کاهودل بی
 زبون و ضعیفه جور ایدی شیخ نظامی بیت مشو باز بون افکنان کاودل * که مانی
 درانده چون خربکل کاهوریش بی ابله و احق حکیم خاقانی بیت کی عجب کرکا وریش
 زر کر کوساله ساز * طبع صاحب کف بیضا بر نتابد پیش ازین کاهوزاد بی میراث
 حاصل اولدی و دخی امید اولمیان یردن زیاده نفع حاصل اولدقه ضرب ایدرلر از اقبالنامه
 بیت بهندوستان بیری از خرفتماد * بدر مرده رایچین کاهوزاد کاهوزرین بی اول التون
 قدح که کاوشکنده دوزلش اوله کاهوسمین بی کشدن اولان کاهوسقالین بی خاکدن
 اولان اما طپراق قدحدن شراب ایچمنک حسنی ندر فغفوریدن اولق وار کاهوکردون بی
 روح ثور کاهوکون بی یعنی احق و ابله کدانی الحمودی کاهل پای مردود بی ایش سنه
 کوچسز اولان آدم کال بخندی بیت کونگیری جست شرین دست سیمینش کال * پیش
 اهل عقل باشی کاهل مرد و دپای کباب خامسوز بی قرصنبدید کیر بدر عصمت بخاری
 بیت بر آتش سوختم دلرا ازان حسرت که تاروزی * کباب خامسوز خود رسام بر نمکدانش
 یا لکنر خامسوز دخی دیر لولی دشت بیاضی بیت جکر کباب شود لیک خامسوز
 شود * در وکھی که شود زور تراثر آتش * بو معنایه نیم سوز دخی دیر لر میر خسرو بیت
 مست خراب مرا حاجت نقلی دکر * هست ولی غیسوز سوی نمکدان برید کب زدن بی
 آورد او تدرمک و دخی لاف اور مق معناسنه در حکیم انوری بیت نفس من بر تر از انست که
 مجروح شود * خاصه از کب زدن بیهد بی هنران کاهو دکیسه کاهو صکره دن دولته
 ایرمش کال اسمعیل بیت بین کبودی این کیسه سپهر که او * بیک درست چنین نیز
 میکند بازار کچ دار و میرز بی ترکیه قارده یوری ایزک بلور تمه دید کایر ابوالعانی بیت
 در ازل داد کفم جام غمت ساقی عشق * گفت کچ دار و میرز خون جگر سرشارست * کال
 بخندی بیت کرد خون همه بگردن زلف * گفت کچ دار و طره دار و میرز کاهو افتاد
 و نادنجان آمد بی بر شخص بیهد کیدوب یرینه کند و کبی بر باطل دخی کلدکه ضرب ایدرلر
 کال بخندی کل احمد نام بر در ویشی کیدوب یرینه حاجی اسود نام اول طبیعت و اول
 خلقه بر در ویش کلدکه شیخ بو قطعه بی بیورمش * قطعه * چو حاجی احمد کل از در
 شیخ * جدا افتاد از واقعان بر آمد * روان بر منظر او حاجی اسود * طربناک و خوش

و خوش و خندان بر آمد * چو تا بستان رسید و شد هوا کرم * کد و افتاد و باد نجان بر آمد
 و کرد آلود سازد یعنی اثواب دنیا و پرز کذا فی ادات الفضلا و کرد رفت و کاف بحمله و
 اولدی دیمکدر شاعر بیت از حسرت نگاه توای شوخ و شیوه کار * چندان کریست دبه
 کد دریا بکر درفت و کردون سرشت یعنی متکبر و متعظم کذا فی مؤید الفضلا و کردون
 غط پلنگ کرد یعنی جهان نامن قالمادی کذا فی شرفنامه و کردی کردی مردلک و پهلواناق
 ایلدی مولانا کاتبی بیت کرد در چشم غبار خاک راه اوصبا * کس چه دانستی که ناکه او چنین
 کردی کند و کردی و مردی و نقد حقیر ایه ده حریفندن قالماز کمال بخندی بیت بروی
 مرد باشد که داین راه * بخواندی این مثل کردی و مردی * دیگر بیت هست مردان نهان
 مهر کردی * نه شنیدی که کردی و مردی و کرکس ته کش و ویر کره آتش کچه لده
 یلک زد و شدی دید کلیدر عربیله شهاب دوستی دیر لکذا فی شرفنامه و کرم خون و
 روحه یقین اولان آدم اکثر دلبر و صفند استعمال اولغور کاهی باده یه ده صفت ایدر لر مولانا
 هلالی بیت دختر ز که شیشه منزل کرد * کرم خون بود جای در دل کرد و کرم دلان و
 یعنی عاشقان و سوخته دلان کذا فی شرفنامه و کرمران و آتی پاک سور و بشتابله کیده
 دیر لک شاعر * مصرع * آن اسب تاز تا ختن و کرم راندنت * بومعنایه و کرم تازی و دخی
 دیر لک و کرمران و یعنی عاشقان و مساکان و بشتاب روند کان کذا فی شرفنامه و کرم
 سیر و کسر سین ایلده سواهل یعنی زیاده اسی مواضع شیخ نظامی * مثنوی * مهین با تو زمین
 بوسید و برجست * بخسرو گفت ما را حاجتی هست * که دار الملک بر دعر انوازی * زمستانی
 در انجا عیش سازی * هوای کرم سیرست آن طرفرا * فراخیم باو آب و علف را و کرم
 شد و انجندی و دخی تهور ایلدی شیخ نظامی بیت چو آگاه شد آن نصیحت گذار * که از پند
 او کرم شد شهریار و کرم عنان و مثل کرمران مرقوم مولانا کاتبی بیت فغان ز تندی آن
 شهر سوار کرم عنان * کزو حواله در ویش تازیانه کند و کس از بهر کس خود رانه کشته
 است و ترکیه اولمش ار دنجه اولمش یوق دید کلیدر شیخ نظامی بیت بجز شیرین که در
 خاک در شست * کسی از بهر کس خود رانه کشتست و کسی داند که اشتر میچراند و روز کارک
 حالنی ستم چکن بیلور استاد دیمشدر بیت میان عاشق و معشوق رمزیست * کسی داند
 که اشتر میچراند * بومثلک حضرت اویس القرنی رضی الله عنه پنج وارد و کس نکوید
 که دوغ من ترشست و ترکیه بعینهما مستعملد کسه یو غردم اکشیدردیمز دیر لک شیخ نظامی
 بیت هر کسی در زمانه بی رهشست * کس نکوید که دوغ من ترشست و کشتی زر و
 یعنی ماه نو و شراب طلوسا غردن کنایه در کذا فی شرفنامه و کشتن خاطر و شوق و میل
 خاطر کذا فی المحمودی و کعب الغزال و پیر شکری حافظ بیت کلقتد شعر من ز بنفشه
 شکر پزاست * زان غیرت طهر زد و کعب الغزال شد و کعبه جها نکرد و یعنی آفتاب
 کذا فی المجمع و کفن بردوش افکند یعنی عذرین دیلدی خواجه سلمان بیت غلام خواجه
 بودم برو عاصی شدم عمری * پس افکندم کفن بردوش و پیشش با کفن رفتم و کلوخ خشک
 بر لب مالید و تجا هل ایتدی یعنی اولد کلدن کلدی شیخ نظامی بیت لبس تر بود از خون

خوردن شب * گاوخ خشك را مالید بر لب فی کلاغش بر گاوخ نشیند فی هر کسه رام
 اولان دایر حقنه ایراد ایدر لشخ نظامی بیت چه باید ملک جان دادن بشوخی *
 که نشیند کلاغش بر گاوخ فی گاوخ امرود فی اسلوب و قیافه آدم کی معقول اما طبعی
 وحوش و بهایم کی نام معقول اولان آدم و غیره مولانا جامی بیت که بر آن سبب نه دستش
 بودی * کرده از سنك گاوخ امرودی فی کلید ایمان فی یعنی کلمه شهادت کذا فی شرفنامه
فی کان از نهال فرودار فی مهر و غضبی اشاغی قوی یعنی تسکین ایله بو ترکیب بو تعبیر ایله
 راقم الحروفه اثنای جمع و تألیف کتابده عالم زو یاده بو ضرب مثل دخی کتابکه یازدکی
 دیوا اشارت و بیان اولندی خاطرده فی الحال نقش اولوب بو محله تسوید و ترقیم اولندی
 حال بو که بو واقعه دن اقدام مسبوع و یا خود منظور فقیر دکل ایدی اول اجلدن نقل و شامدی
 یا زلما مشدر فی کم آب فی یعنی بی حجاب و بی حیا خواجه سلمان بیت از غایت کم آبی روی
 مهرشمر * کونام خویش قلزم زخا رمیکند فی کان افکند فی عاجز اولدی کمال اسمعیل
 در توحید باری بیت کلامی که بر قصص ادرک او * بفکند فکرت کان کان فی کان دستش فی
 قوله قولای آدم معنی جهنمه کیازه به دخی دیرلر خواجه سلمان بیت طفل بخت تست
 بر تانی که چرخ کوز پشت * چون کان دستکش در قبضه فرمان اوست * بو معناده
 یا لکزد دستش دخی دیرلر له ایضا بیت پیش زور بازویت قوس فلک شد دستکش *
 زیر پای همت مال جهان شد پایمال * مجازا مغلوب معناسنده استعمال اولنور وله ایضا
 بیت دستکش جفا مکن آب رخ که فیض او * بی مدد سرشک من در عدن نمیکند *
فی کر بسته فی یعنی خدمتکار نثاری بیت فلک ز خیل کر بسته های اوست که بندد *
 ز شکل قوس قرح بر میان خویش مناطق فی کم زد فی یعنی ترک ایلدی حکیم سنایی * مثنوی *
 دین و ملت که در عدم زد نیست * کم شدن از برای کم زد نیست * آنکه کم زد و وجود عالم را *
 گویند مصطفی و آدم را * و تواضع ایلدی معناسنه حضرت مولانا بیت کم زده آن
 مه نوید شد * تازنی کم نرهی از کمی * و دخی نقش زار قمار رهنه دن اکسک کلد و کنه
 دیرلر زیر ایله اولحق رهنه فی آلیز مغلوب اولور شیخ نظامی در نعت بیت سکه توزن تا مرا
 کم زند * خطبه تو کن تا خطبایم زند فی کم زده چند فی یعنی کفار و منافقین کذا فی
 شرفنامه فی کم زده فی مدبر و بی دولت شیخ نظامی بیت طالع بد بود و بد اختر شدم *
 کم زده کوی قلندر شدم فی کم طرف فی حوصله سز و جوق شرابه محملی اولیان طالب آملی
 بیت ازان پیمانه آمد اولین دور * کم طرفی شدم از بوی آن مست * و مجلسه یا وهلاک
 اید نه ده دیرلر شانی نکلو بیت شراب عشق پر زورست کم در کار شانی کن * که او بسیار
 کم طرفست ترسم تار و دتابش * بو معنایه بی ته دخی دیرلر محتشم کاشی بیت چاه
 و خندانش بین ای دیده و کاری مکن * کاند رته دوزخ قند جان من بی ته دکر فی کم گرفت فی
 ترک ایلدی مولانا هاتفی * مثنوی * کسی کو تواند کم سر گرفت * تواند کیر بان قیصر گرفت *
 اگر بایت سر کم تاج کیر * اگر تاج ده باش ته باج کیر فی ککاسه فی خسیس و بخیل شریف
 نیریزی بیت کان و دریا پیش او ککاسه و نو ککاسه اند * پیشه آن مسکی و شبوه این مدخلی

مدخلی که کج باد آوردی ز خمسز قازه نلش مال و مشقش زرق شیخ نظامی بیت ز خاکش
 دام را کج زوان بود * مکر خود کج باد آورد آن بودی که حکیم می یعنی سون فاتحه کذافی
 شرفنامه که کج نامه می یعنی طبیعتیه موافق سنه و دخی سخن اصله مغربله فتح کنوز
 و دقایق چون مخصوص کتابنه ده دیر مولانا کاتبی بیت غلامی خط ساقی سعادت از لست
 کدای سیکله را کج نامه در بغلست * وله ایضا بیت کج مراد را خط خوبان بود سجل * این کج
 نامه ایست که هیچ از دهانیافت که کندم نما می یوزه کولجی کال بخندی بیت روی کندم کون نمود
 و جان ما بکج و فروخت * از چه سند یار اینچنین کندم نما و جو فروش می کند * چهار بند
 یعنی دنیا کذافی مؤید الفضلا که هر خطا نکند می اصل خطا ابلز کال اسمعیل بیت همه
 صواب رود بر زبان اوزیرا * که لفظ او کهر است و کهر نکرد خطا می کوه رزای می یعنی
 نیکو کار و هنرمند کذافی شرفنامه که کوه مطهره می یعنی اصل پاک و نفس پاک ایضا منها
 می باب الکاف المکسوره می کران پای می آغریوریشلو و هرنه اولورسه نصیر همدانی
 بیت نکام هر کجا کرد کران پای * پماند از دلم صد پان از جای می کرا حجان می یعنی ثقیل
 و کاهل کذافی المودما شرفنامه ده پالوده معناسنه مسطور در کران رکاب می کرانیای مرقوم
 معناسنه در مولانا و حشی بیت چو منشی رکاب بوسم چه سبک عنان سواری * چو بغی
 همعنانی چه بلا کران رکابی می کران سایه می آغرجانو و وجودی ثقیل اولانه دیر لرحکیم
 انوری بیت چون کرانمایه شد از من که سقام تشریف * چون کران سایه ترا من که نماید ابرام
 می کران سر می یعنی متکبر و سپاه انبوه کذافی شرفنامه ترکیه آغربا شلودیک صفت
 مدوحه در می کران سرشت می یعنی متکبر و جمال بارکش و دخی کاهل کذافی الحمودی
 می کرانمایه می قیمتلو و زیاده سرمایه لو کذافی جمع الفرس می کردار می ایش و کوچ معناسنه مولانا
 صائب اصفهانی بیت مدقی گفتار بی کردار کردی مرحمت * روز کاری هم بن کردار بی گفتارده
 می کرد پای حوض میکشت می محل تهمة او غرده دی و دخی ایشی آشکارا تیممک استدی شیخ
 نظامی بیت بشب زان حوض پایه پایه نکدشت * همه شب کرد پای حوض میکشت *
 می کرد سرش کردم می جانی یوایکه فدا ابلرم و قوعی تبریزی بیت چه کرده ام سبب رخس
 توجیست بکو * بیا که کرد سر بد کانت کردم * یا لکن سرش کردم دخی دیر لقا ضی نور
 اصفهانی بیت سر آن تند خو کردم که تواند باسانی * جهانی را بیک چین جبین بی دست
 و پا کردن می کرد سر خود دوید می کندی کندوی سرکشته و آوان ایادی و دخی کندو
 بلد بکنه کندی دیک اولور می کرد سر خود کردید می دخی بومعنایه در کال اسمعیل بیت پر کاروش
 از آن خود بر کرد سر بکردید * کوی نه یکسواز بهر یار پایی می کردش نمیتوان کردید می یانسه
 او غره مق اولمز شاعر بیت بران سرم که بکردش بکرده ام لیکن * چنان نشست بکردش
 نمیتوان کردید می کرد نامه می سکه لی دینار رضی الدین نیشا بوری بیت کرد نامه است که شته
 اهل هنر را کرده است * شکل تدویر که برداره دینارست می گرفته زد می لاف آوردی شیخ
 نظامی بیت گرفته مزین در حریف افکنی * گرفته شوی کر گرفته زنی می گرفته سر می واله
 و متغیر کال بخندی بیت حدیث سرما و پای حبیب * چو از سر کرفی بیایان رسان *

و کربه ببادمزن و دنیا محصلینه چالشه خواجه حافظ بیت کربه ببادمزن کربه بر مراد وزد
 که این مثل بسخن باد با سلیمان گفت و کربه بباد بست و مشکل مصاحبی وجوده کتوردی
 مولانا هاتنی بیت کربه بست بباد تیمار کر * دم بادیا بر کربه خوبتر و کربز پای و یعنی
 قاجغان قول و غیره بیت هشتم زجان غلامت اما کربز پایم * صدن اگر فروشی بکیرزم
 و بیایم و کربری کند و اکا دکر دیک معنا سنه خواجه حافظ بیت مکدر است دل آتش
 بحر قه خواهم کرد * بیایا که کربری میکند تماستانی * مولانا جامی بیت جامی میر داز غم یاری که
 بهراو * کر صد هزار یار بمیری کربری کند * کاهی آخرینه ادات توصیف کتوروب کربری مند
 دیر لروله ایضا بیت بکری مند تحفه یاد کند * بکرامی عدیبه شاد کند و کربیه در کوا کربه شد و
 شدت المدن کنایه در کمال جندی بیت که تم بام و ناله غم از دل برون کم * شد کربیه در کوا کربهم آه
 چون کم و کله * تو ترا آن من مرا و یکی دوست چکشوب بار شد قلنده ماجرا الکمامق ایچون
 ایراد ایدر لشاعر بیت آزدن دل بدید و بخنده گفت * کله تو ترا و آن من مرا و کیر خانه
 قاضیست و کلوب کیده فی و کوروب چقانی چوق اولان او ده دیر لقا ضی * بخار احقنه غلام
 زیر کی دیمشدر * قطعه * پس رک معطی خرابا تیسست * قاضی کوچک از وبسی راضیست
 کیرش از کون بدر نمی آید * کون او کیر خانه قاضیست و کیر کاشی و زبق که عورات
 استعمال ایدر حکیم شغابی در هجوم لاذوقی * رباعیه * ذوق ریشته به پشم مایشی ماند
 شعرت بنمزد خوش قاشی ماند * بیفت بسنک سرتراشی ماند * عینک چونهی بکیر
 کاشی ماند و کیر کاوی خورد که خر خورد و دو کله اصلاح اولیان حقنه ضرب ایدر لر
 مولانا طوسی * قطعه * سبز و اگر با قدرت کند دعوی * یارب از عمر خوش بر نخورد * کز
 رقیبت کند بطوسی جنک * کیر کاوی خورد که خر خورد و کیر و دار و اگر چه جنک معنا سنه در
 اما شرفنامه ده معنی فرمانده یعنی حاکم و کیر سه بربک کند تابند و یعنی سخاوت کند شیخ
 نظامی بیت بزرگی بایدت دل در سخاوت * سر کیر سه بربک کند تابند و کیرک در شلوار و
 مضطرب و بیقرار اولقن کنایه در حکیم انوری بیت چرخ رابا شرفش سنک فتد در موزه
 کوه را با سخطش کیرک فتد در شلوار و باب الکاف المصومه و کدام سکست و یعنی نه
 وجودی و نه حدی و اردر قاضی یحیی نور بخشی بیت نهاده بوفاداری ارچه نام سکم * سنک
 تواهل و فایند من کدام سکم و کربیه یید و سکوت چچکی مولانا امیدی بیت اگر با نبات
 از نهیب آورد و * کند کربیه یید قصد کبوتر و کربیه در انبان و مکر و حیل و دن کنایه در
 حکیم انوری بیت طمع کو کربیه در انبان فروشد * که بخل امروز با سنک در چوالست *
 و کربیه در زندان سرا و غایت بخندن کنایه در کربیه بی حفظ ممکن دکل ابکن زندان حبس
 ایدر دیمکدر کدافی مؤید الفضلا و کربیه عابد نماز کرد و ورع و تقوی اظهار ایادی سنه
 حیل و سی و اردر خواجه حافظ بیت ای کیرک خوشخرام بکامیروی بایست * غره مشو که کربیه
 عابد نماز کرد و کربیه همه شب بخواب بیند دنبه و ترکیه آج طاق کند و پی آریه انبارند
 صانوردی کاری مثلد میر صادق بیت عاشق بخودش کرب کند و صلتش امید * کربیه همه
 شب بخواب بیند دنبه و کیرک آشتی کردن و ظاهرده محبت و باطنده عداوت طوغمه دیر مولانا

مولانا آصفی بیت ای صبادرد دل یوسف بکو یعقوب را * آشتی کردند اخوانش ولی کرک
 آشتی * شیخ نظامی بیت بادکد با خاک بکریک آشتیست * این ازین راه بنا داشتیست ^و کرک
 آشنایی ^و غدر و نفاق و مکر و حیل و ایله دو ستلق ایتمک دیرلر کدافی الحمودی ^و کرک باران
 دیده ^و آتش یورتش و کورنش پکورمش بصیری بغدادی بیت روز باران بسکه
 در کوی بتان کردیده ام * در طریق عشق بازی کرک باران دیده ام ^و کرک زاده عاقبت کرک شود
 بداصل تربیت ایله اصل زاده اولمز شیخ سعدی بیت عاقبت کرک زاده کرک شود * کرچه با
 آدمی بزرک شود ^و کرک یوسف ^و افترا ایله متهم اولان آدم حقنه ایرادیدرلر ابوالمعانی بیت
 یغیر از جرم و کردند اعدا متهم * دامن پایم دروغ آلوده کرک یوسف ^و کره از خرزاید ^و
 بداصلدن ایولک کلز حضرت مولانا بیت هیچ کدم کاری وجو بردهد * دیده اسی که
 کره خردهد ^و کشاده برو ^و یعنی کولیوزلو عربیده صبح الوجه دید کلریدر ابوالمعانی
 بیت روی عبوس واعظ نبود کشاده برو * رندان باده آشام دائم شوند خوش رو
^و کشاده پیشانی ^و یوزی آق آلی آچق عربیده وضاح الجبین دید کلری تعبیردر ^و کشادن
 ققاع ^و یعنی تفاخر کردن کدافی شرفنامه ^و کشادنامه ^و منشور احکام سلاطین حکیم
 سنای بیت نشود سسته جزبه بی طبعی * نقشهای کشادنامه دعا ^و کلاه انداز ^و
 اشتیاق تام ایله طالب معناسنه مغلزنی بیت بشوخی مثل آن هرگز ندیدم * کلاه انداز
 میکشتم بعمری ^و کلاه بر سر نهاد ^و آرنسینه بی زیاده و عظیم کوسترمک حکیم انوری بیت
 قطره باران از ور روی ابری کی چکد * کوکلاهی بر سرش نهاد خالی از حباب ^و کلاهش
 زدور دنیاید ^و علوه متدن عبارتدر حکیم انوری بیت گفت اورا کله چگونه کنم * که کلاهی
 نیایدش زدور ^و کل اوست ^و انک نشانی و علامتی وارد میرخسرو بیت رخس کل کل
 برآمدازی و کفتم چه تابست این * کشاد آن غنچه لب لب را که کلهای شرابست این * مولانا
 هلالی بیت مستانه زکاهاست که بر سر زده باز * اینها کل آنست که ساغر زده باز ^و کل
 ابری ^و یعنی ابر بهاری مولانا صائب بیت هرقفه را دل از سخن تازه میشود * بر هر کل
 زمین کل ابری کاشته اند * وله بیت کارما از ساغر پرمی بسامان میشود * مجلس ما از کل ابری
 گلستان میشود ^و کل بچشم افتاد ^و یعنی کوزه آق دوشدی صائب بیت روز کارم نیره
 و محتم سیاه افتاده است * کل بچشم روزم از مهر و ماه افتاده است ^و کلدسته ^و مناویدن
 کنایه در مولانا هاتنی بیت مؤذن ز کلدسته شد نغمه ساز * چو بابل که بر شاخ کل شد
 طراز ^و کل زمین ^و عیش و عشرت اوله حق مکان مولانا آصفی بیت در هر کل زمینی دارند
 مشکل ترکس * پیران باده پیمپر کرده جام باده * ودخی محلات اراسنه جای جمعیت
 اولان مکانه دیرلر با فغانی بیت تودر غرور حسن که در هر کل زمین * خلقی در آوزوی
 سلام تومیکشند ^و کل صباح ^و یعنی چین سحر صباح و قتی ظاهر اولد یعنی محل مولانا آصفی
 بیت عرق زمی بدرخت کل صباح بهار * نشسته بر سمن و لاله شبنم سحر است ^و کاشن
 شکوفه کرد ^و کرلواحوالی آچلدی شیخ نظامی بیت آن شب از رخنه که داشت ملش *
 زاب دیده شکوفه کرد کاش ^و کل شکفتن ^و رازا چاقدر سینی بخاری بیت هست از دهنت

در دل مرغچه سخنما * کلهها شکفتد کر بکشایند دهنها * کل کردن * راز آچوق معناسنه
 طالب کیلائی بیت غنچه * کل باز قصد خون بابل میکند * عاشقی پنهان نماید عاقبت کل
 میکند * بر حادثه ظهورینه دهد بر رخواجه کمال بیت مشو با هر کسی ای غنچه باغ حیا همد *
 نبسم کردنت با این و آن کل میکند آخر * کل وا کردن * دخی بو معنایه در غیابشالدین
 بیت ای صبا آن باغ عارض را تماشا کرده * مضطرب می بینت کویا که کل وا کرده * مولانا
 عبد الرحمن جامی حادثه ظهورینه * کل شکفت * دخی میشد بر بیت کلهها شکفت و کرخ من زیر
 خاک خفت * مراد رین دیار عجایب کلی شکفت * کل نافرمان * بنفشه مجنون چب
 نویسن بیت روی بر تافت ز حکم تو کل نافرمان * هست بر کشتن زویش کل نافرمانی * کلوخ
 انداز * بیهوده گفتار و پریشان کوی شیخ نظامی بیت کلوخ انداخته چون خشم نمناک
 کلوخ اندازی * ناکرده بر خاک * ودخی کندینی باز اوضاع ناهموار صاحبیه دیرل شیخ سعدی
 بیت مکن با هر کلوخ انداز بیکار * سر خود را بنا دانی شکستی * کله رنگه جنبان * دیار
 عجمه ز زبان اشخاص کلاهاری اولور او ز دنده خایه شکننده سرخ رنگ نشانری اولور اول
 مقوله ره بوجه نسیمه اولنشی حکیم شفای در هجو وزیر مو من خان بیت کرد ملاک کل منی
 سیمک باز سقط شد * بابای کله رنگه جنبان یکجا رفت * کله شکست * صاریقی یا عرفینی
 بحر و یکمکن عبارت در خواجه سلمان * مصرع * خاصه که طرف کله برمه تا بان شکست
 و کاغذ بو کله ده کاغذ شکست دیرل مصرع ثانی * مصرع * نیر محرر ترا کاغذ دیوان شکست
 * کسندنی بخود سیاه * بر کسندنه مراد مقصود نه وصول عاجز او اذ قد ایراد ایدر لر بیت
 و بود خال تو کفتم دل مرا ای ماه * بناز گفت که کسندنی بخود سیاه * کنبدا عظم * یعنی عرش
 مجید کدانی شرفنامه * کنبد زد * آتی نقله قودی ودخی آت حجر اتدی مولانا جامی در
 صفت براق بیت کنبد خاک پس پشت افکن * راند از آفاق پرون کنبد زن * کنبدا اصلنده
 نقل اورمغک موضوع اسیمد میر خسرو بیت زهمت ساختم رخس فلک کام * بیک
 کنبد رسیدم برنهم بام * کنبد کرد * مثله حضرت مولانا بیت تازیانه برزدی اسم بکشت
 کنبدی کردوز کردون بر کدشت * کنبد کل * یعنی غنچه * کل حکیم خاقانی بیت فریب کنبد
 نیلوفری مخور که کنون * اجل چو کنبد کل بر فشانند عکدا * بو معنایه خواجه سلمان
 بیت و کرز باد نکرده خراب کنبد کل * نسیم لطف اگر باد را شود معمار * کنبد چهار بند *
 یعنی دنیا کدانی مجمع الفرس * کنبد صوفی لباس * یعنی فلک کدانی شرفنامه * کنبد طاقدیس
 یعنی فلک ایضا منها * کنبد مقرنس * مثله ایضا منها * کنبد بر پای خویش زد *
 ترکیه کندی یا غنچه با لته آوردی دیدگری مثلد شیخ نظامی بیت چو طالع جهان کردی
 آرد به پیش * نشاید زدن کنبد بر پای خویش * کنبده نیر خورده * مرد پخته و محنت
 کشیده و کار جهان آزموده کال بخندی بیت دلم ز زخم زبانها نکرده آزرده * که عاشق
 تو بود کنبده نیر خورده * کواه اودر آستین * حاضر جواب و ستوزی اثباتله سویلر مولانا
 کشوری و رفعت شریف بیت اطلس زربفت سلطان نیست فرش آسمان * شال فقرش را
 کواه رجعت اندر آستین * عشقی نیریزی بیت ز ساعد تو ز بس داغ آتشین باشد * کواه

کوام عاشق مسکین در آستین باشد و کوام او مغربست و سوزنده صدق و حقیقت
 وادعای سنده دالت و ثبات یوق دیکدر مولانا کاتبی بیت کر کویت فقیه که زیرست
 پاک این * مشنوه آن کوامی * او مغربی بود و کوتاه آستین و صورت صلاح اولان اهل
 قسار در اسارق فراخ آستین اولور مسروق ستر و اخفا ایچون عریله اخذید القميص
 میر لخواجه حافظ * مصرع * در از دسنی * این کوتاه آستینا نه بین و کوتاه اندیش و
 صوکن صایعز مولانا جامی بیت نوشته بدان نکته * جانکده از * که ای کوتاه اندیش و دامن
 دراز و کوتاه بام و دون همت و بی غیرت و دخی اسرار و احوال افشا ایدی اوحد الدین
 اصفهانی بیت حالی خوردنم از روزن و سوراخ نشست * همه همسایه بدیدند کوتاه
 بامی و کوتاه بین و غلط اندیش و بی تدبیر کال بخندی بیت بعد قامت برکنده باد اچشم
 کوتاه بین * که چون ترکس نظر بر سر و بر شمشاد میدارد و کوتاه دیوار و ترکیه یا لیبی
 اخلق دیدکاری مثله در کال اصفهانی بیت کنبد چرخ که بالا و دراز آنکست * هست با همت
 عالی * تو کوتاه دیوار * به معنایه پست دیوار دخی در لول مولانا هاتنی بیت چه صفهای چرخ
 بهم داد دست * شد آن پیکران دشت دیوار پست * چرخه سور کون آویدر و کودران و
 یعنی رفاهیت ابوالمعانی بیت کشته ام در شهر عشقت از ستم بی خانمان * در زمان حسن
 دلسوزت ندیدم کودران و کور جدا خانه جدا و برکنه نك محبتندن اعراض اولند قد
 ایراد ایدر لول مولانا جامی بیت مرده وزنده ملولم ز ملاقات رقیب * هست دیرین مثلی
 کور جدا خانه جدا و کوساله از پشت میخ پرد و ترکیه ال قنادیله اوچاردیدکاری مثله و
 ابوالمعانی بیت برندان چرا میکند صوفی توبیخ * که پرید کوساله از پشت میخ و کوش
 بدر شد و یعنی منتظر اولدی کدافی شرفنامه و کوش پهن کرد و قولق قبار تدی
 خواجه حافظ بیت دوشم ز بلبل چه خوش آمد که می سرود * کل پهن کرده کوش ز شاخ
 درخت خویش و کوش بیفشرد و یعنی کوشمال وردی کدافی شرفنامه و کوش خورد و
 مثله حکیم انوری بیت نه ز آسیب قضا کوش خوری * نه با مشکل فلك درمانی و کوش دار و
 شرفنامه ده محافظه ایله معناسنه در امام مشهوری غافل اوله معناسنه در حکیم فردوسی بیت
 فرآندم که آسیب افکنی هوش دار * سلاجوم آورد را کوش دار * فرهنگ میرزا شاه حسین
 وقایع ده یعنی بدل کردن و عوض دادن مسطور در و مجمع الغرض سروری ده یعنی نژاد
 واصل و نهاد مرقومدر و کوش داشت و کوش دار مرقومک ماضیسی اولور محافظه ایادی
 معناسنه شکم خواجه سلمان بیت آسمان در حلقه خود کوهری میداشت کوش *
 ساخت امروزش برای آفرینش کو شوار * شرفنامه صاحبك قولی مؤید خواجه حافظ
 بیت ای ملاک العرش مرادش بده * و ز خطر چشم بدش کوش دار و کوش سرای و
 ایستد و کن فهم ایدوب جفظ ایله نه دیرلر استاد * قطعه * دشمن در کت که نشناسد * لحن
 داود رازبانك درای * رشك عیسی شودا کر کرد * مدحت رابصدق کوش سرای
 و کوش رانوازش دادن و یعنی قولق چکمک حکیم شقایق بیت نوازش داد عرش دوستداری *
 به پیغام قبول کوش داری و کوش گذاری کرد و سوزی ایهاملی سویادی خواجه حافظ

بیت کس نیارد که بزودم زند از قصه ما * مکرش باد صبا گوش گذاری بکنند * گوش
 کرد * نگاه ایلدی و فهم ایوب اکلدی کذا فی الحمودی بومعنایه شیخ نظامی بیت کلاغی تک
 کبک را گوش کرد * تک خویشتن را فراموش کرد * بومعنایه در کوش کردخی دیرلر
 مولانا جامی بیت کلاغی ن کبک در کوش کرد * ن خویش را هم فراموش کرد * کول او مخور
 آنک حیل و آله آلدانه دیه جگ یرده اسعتمال اولنور کذا فی فرهنگ جهانگیری * کوله بار
 ارقه یوکی کال * رباعیه * آسوده کسی که عشق یاری دارد * از محنت و غم کوله باری دارد *
 از قسم جاد باشد آدم نبود * آنکس که بغیر عشق کاری دارد * کون خری غایت احق
 معنا سنه در کذا فی شرفنامه بعض نسخه ده کوتی دیمکدر * کون خری * کوتی لك شمس فخری
 بیت رول و خور و سر کشته چشم بسته مدام * بود ز کون خری بر مثال کاو خراس * کون
 خرا کیر خرمی یا بد * یرامزه یرامزلق کر کرد را بوالمعانی * نظم * هر که از مقدار خود افزون
 شود * پند و نادر پیش حوادث میکند * این مثل در حق اورا شایدش * کون خرا کیر
 خرمی یایدش * بومعنایه * کس زن * دخی دیرلر کال اسمعیل بیت طمع چو منقطع آمد
 ز کس به د کس زن * که خویشتن همه کتر ازین و آن داند * کون فراخی میکند * حدندن
 زیاده خرج و صرف و سفاهت ایدن حقنه ایراد ایدرلر بوتعبیر ترکیه دخی مستعملدر کوت
 ککلیکی ایدر دیرلر * کوه بکوه نمیرسد آدم بادم میرسد * ترکیه طاع طاعه قاشمیر آدم
 آدمه قاشمیر دیرلر شیخ نظامی * قطعه * باور نکردی که رسد کوه سوی کوه * مردم رسد
 بمردمی باور نکردی * کوهی بود نم که باو کوه غم رسید * من مردم چرا رسیدم بمردمی
 * کوه دلال * کاف عجمی ایله اوغلان پازنکی شکم عورت پازنکنه دقش دیرلر مولانا
 امیدی * قطعه * گفت حافظ فلان ماهیچه * همه درویش رسم بغرائی * کوه دلال و دقش
 صد بار * یتراز شاعری و منلایی * کوه را فرهاد کند و لعل را پروزیافت * بری زحمت
 چکوب چالشی نصیب غیره اولدی ابوالمعانی بیت یرده ام صدرنج وصلت شد نصیب
 دیگران * کوه را فرهاد کند و لعل را پروزیافت * کوه میخوردون میرود * یاوه کوی
 و بیهوده کفزار حقنه ایراد ایدرلر مشفق در حق امینی * قطعه * بتیمی و منلا امینی ۳۴
 که شهر از جفا های مه میرود * ندارند جز شعر خود توشه * که کوه میخور داوړه میرود
 * کهن کیسه * خسیس و مخیل شیخ نظامی بیت کهن کیسه شد خاک پنهان شکج * که هرگز
 برون نارد آواز کنج * کویا کدرفت و سنک بست * اکلندی کلدی دیمکدر وصالی مشهدی
 بیت دل بمن میگفت کز کوه غمش آرم خبر * بینکرید آن سنکدل کویا کدرفت و سنک بست
 * کویست و چوکان هم * ایشته میدان دیمکدر اهلی شیرازی بیت زانجم کوی خونی پردی
 و از ماه تابان هم * اگر خورشید دعوی میکند کویست و چوکان هم * کویندر آدم گرفت *
 سو باجیدن سوز صادر اولدی کذا فی شرفنامه * کوی هفت راه * یعنی دنیا ایضا
 منها * کهنه سوار * اشمش و یورتش بایر شاه بیت اندر زمانه کهنه سواران یکی می
 است * انکودم قبول نفس میزند * است * باب اللام المفتوحه * لب شیرین * میخوش
 اولان نسبه در هنر نه اولور سه شاعر بیت لب شیرین باده دیرین * چورسانند کشت لب

لب شیرین ^۱ لب و سنک ^۲ خاموش اولدیمکدر مولانا جامی در نعت شریف بیت بسکه از گوش
 خسان در توتک * دارد ای خواجه ازین بس لب و سنک * بومعنایه همایون شاه * رباعیه *
 هفت و پسری دیدم اندر صف جنک * رخسان * آواز آتش می شد کار نک * کفتم صمازلعل لب
 کام بخش * در خنده شد و گفت همایون لب و سنک ^۳ لشکر شکوف ^۴ یعنی شجیع و بهادر
 دلاور کذا فی المجمع ^۵ لعل سفته ^۶ یعنی می سرخ ^۷ لعل ناسفته ^۸ یعنی سرود شیخ نظامی بیت کهی
 لعل سفته به پیمانه خورد * کهی گوش بر لعل ناسفته کرد ^۹ باب اللام المکسورة ^{۱۰} لباس
 راهبان ^{۱۱} یعنی سیاه رنگ و سیاهی کذا فی شرفنامه ^{۱۲} باب اللام المضمومة ^{۱۳} لعاب کاوی
 یعنی کاغذ کذا فی شرفنامه ^{۱۴} لعاب کوزن ^{۱۵} صباح آید ناهی ابو المعانی بیت دهانش
 خشک بوده از تب و تاب * لعاب کوزنش می دادوی تاب * مجمع الفرسده بمعنی برق و تابش
 آفتاب مسطور در ^{۱۶} لقمة خلیفه ^{۱۷} یعنی حلوائی سکری کذا فی شرفنامه ^{۱۸} باب الهم
 المفتوحة ^{۱۹} مادر بختا ^{۲۰} یعنی ولد الزنا مولانا نامی سبزواری بیت ای قدر بخت نامه زدی
 بی سرو پای * نماز و سیه باطن و مادر بختایی ^{۲۱} مادر جلب ^{۲۲} روسی انا لودیمکدر
 عبید از کانی بیت حیرت بسی پدر ندیده * مادر جلب است و کون دریده ^{۲۳} ماده کوزین
 کرد ^{۲۴} یعنی فرار ایدوب قاجدی کذا فی لغه المعتمرة ^{۲۵} مارا بمارها کن ^{۲۶} بزی کند و حال مزه
 قو کال بخندی بیت چند کوی شد بدریا اشک مر کانت کال * ای ملا متکررها کن
 یکدی می مارا ببا ^{۲۷} مارا فرومگیر ^{۲۸} بزی مزه لنوب مسخره یه آله حسن یلک عجزی بیت
 مدعی مارا فرو گیرد بدوری از وصال * او نمیداند که زوق هجر بهتر دارم ^{۲۹} مار خوردن
 یعنی رنج و محنت چکمک کذا فی الحمودی ^{۳۰} ماردر آستین ^{۳۱} رامنز اولاتی و یا خود عددی
 صقله مقدر کنایه در مولانا ها تانی بیت میکن فتنه انگیز را همنشین * بساغده مننه ماردر
 آستین ^{۳۲} مار را بدست دیگران گیر ^{۳۳} بوعبارت ایکی وجهله استعمال اولنور بری مصاحمتک
 غیر بلر الیه و جوده کتور بری دخی مصاحمتکی کندک کورال الیه بلان طوت یعنی ایشیمی
 غیره انا نه دیر لاضداد قبیلند ندر ^{۳۴} مار شکم سوراخ ^{۳۵} یعنی نای کذا فی الحمودی ^{۳۶} مار
 کزیده از ریمان میترسد ^{۳۷} برکسنه برکسنه دن متضرر اولسه هر کور دپکن او یله صانور شیخ
 نظامی بیت ترسم زرسن که مار دیدم * چه مار که ازدها کزیدم ^{۳۸} مار میخوری ^{۳۹} یعنی غم میخوری
 کذا فی مؤید الفضلا بومعنایه خواجه سلمان بیت لعل روان ز جام زرنوش و غم جهان مخور
 زین فلک زمر دین بهر چه مار میخوری ^{۴۰} ماکیان بردر کنند ^{۴۱} غایت بخلدن کنایه در کذا فی
 شرفنامه ^{۴۲} مانیز ازین نم کلاهی داریم ^{۴۳} بزده اول ایشده الیزوار یعنی آنی بزده ییلور ز
 * رباعیه * کویند جماعتی که را می داریم * در کسوت عارفان کلاهی داریم * کرتاج و نم
 کال ایشان باشد * مانیز ازین نم کلاهی داریم * ^{۴۴} ماه دو هفته ^{۴۵} یعنی آیک اون دردی
 کذا فی شرفنامه ^{۴۶} ماه سی و زه ^{۴۷} یعنی غایت ابجه ایضا منها ^{۴۸} ماه سی شبه ^{۴۹} یعنی
 ناچیز و محو و املش ایضا منها ^{۵۰} ماه نو بروی اودیدم ^{۵۱} برکسنه برکسنه سببیه نفع کوزد که
 ایراد ایدر لخواجه حافظ بیت عید است و موسم کل و یاران در انتظار * ساقی بروی شاه
 بین ماه و می یار ^{۵۲} ماه نو بروی دوست دیدن ^{۵۳} ایش راست کلمه کن عبارت در حالی عجم

بیت ترش عبد روی دلدار دین خوش بود * ماه نواری بروی یا ردین خوش بود *
 و ماه و گردن بروی دوست و مثله سیفی بخاری بیت رسم باشد ماه نویدن بروی دوستان
 ما از آن ابرو بروی دوست و گردیم ماه و مبتدأ مزد و خیر کور مسون دیمکن کنایه در
 مولاناها تنی بیت بکرکان جنکیزی کارد زد * مرا کرد نسبت مبینا مزد و متاع روی
 دست و متاع کیدر که اول صائق ایچون دکان یوزینه قوزلار مولانا عرفی بیت تافیر بد
 ابلهار از متاع روی دست * آسمان پیش از تو یوسف بهر بازار آورد * بالکر روی دست ده
 دیر لاطالب آملی بیت روی دست شوق من مشاطه حسرت شمار * آنکه بی کلکونه روی
 اشک را کلکون کند و مثل مالین و ذوق دلبره واصل اولی خواجه سلمان بیت چو
 شهید خویش خواهی از مثالش * ولی تا موم نستانی نمالش * و محک زرایمان و یعنی
 بحر الاسود کذا فی شرفنامه و مرا از زربل پرسید و کوکلو کوکاسر خاطر ماله آلدی
 از سر پارسید دخی بومعنایه در ایکی مثل ده بوییتده واقعدر اوحید الدین اصفهانی بیت
 کی سخنی گفته یا دم از زربل * یا بمثل پرستی از سر پا کرده و مردان انجیر نیست و اول
 بواشک حاجی دیکدر عدم قدوتدن عبارتدر وله ایضا بیت درین باغ اگر لاله چینی وکل و نخواستی
 شدن مردانجیر عشق و مردی راست کویست و ارک طوغری سو بلکدر شیخ نظامی
 بیت ترا بسیار خصلت جز نکویست * بکوم راست مردی راست کویست و مرکب جمام و
 چاکیم بهی آت کذا فی الحمودی و مرکب جم و یعنی هوا بوجدن مراد حضرت سلیماندر
 علی نبینا و علیه السلام خواجه سلمان * مصرغ * بهمن به پشت مرکب جم بر نهادن *
 مولانا جامی بیت کر کشد در ته آن مرکب جم * که برون آورد از هند حشم و مرک خرعروسی
 سیکست و برخسیدک مالی وارثله و یا خود غیر بلره نصیب اولدقه ضرب ایدر لکال خندی
 بیت چه خوش گفت آن نهاوندی بطوسی * که مرک خر بودسک راعروسی و مزن مبارک
 مخوان تبارک و نظام خلقه ظلم ایدوب اوراد و اذکان مشغول اولدقه ضرب ایدر ل
 و مستکار و کسکین شراب میر خسرو بیت زلبهای تنک جام لبالب داد خسرو را * اگر چه
 می تنک بدست امام مستکار آمد و مسند جم و مرکب جم کبی هوا دیمکدر کذا فی شرفنامه
 مشیمه عالم و یعنی آفتاب ایضا منها مغز پرسید و یعنی بی عقل شیخ نظامی بیت توای مغز
 پرسیده سال خرد * ز کستانخی خسروان باز کرد و بیدار مغز و نک عکسیدر ایضا بیت
 نشسته بیدار مغزان روم * بمهر فلک نرم کردند موم * بیدار هوش دخی بومعنایه در وله
 ایضا بیت جهان دله پیران بیدار هوش * چو گفتار کوینه کرد نکوش و مغز تر کرد و
 یعنی سوز سوزیدی و مغز در سر کرد و یعنی خاموش اولدی بواکی مثل دخی بوییتده واقعدر
 ایضا بیت بگفت کسان مغز در سر کنیم * بگفتار شده مغز را ترکیم و مغز قلم و یعنی استخوان
 بدن بابا فغانی بیت تا مغز قلم سوخته در تجربه عشق * و سوختکان مرهم داغست دل ما *
 و مغز ما برد و بزه صداع و پردی کذا فی شرفنامه و مقصود کن فکان و یعنی حضرت خاتم
 انبیاصل الله علیه و سلم و مقصوده عمر و لیت و ولایت شیراز و مقصوده عمر و لیت و دخی در ل
 و ملائک پی اند و یعنی مبارک قدم ایضا منها و من آسمان میگویم و برسمان میگوید و

۷ یعنی ایشیدن سویان آدمک جوان فهم آید که ضرب ایدر لر مولانا حسین هروی بیت
دل از آسمان کرد با او خطاب * نبودش جز از رپسمان یک جواب * وله ایضا بیت رخت
کفتم به ماند میا تم گفت چون موبیست * سوال از آسمان کردم جواب از رپسمان آمد
و من سنک فلان پای سنک یستم یعنی بن فلان ایله خصومتیه قادر دکل مولانا کاتبی بیت نیست
کردن بر کوب چرخ چندین خاک و سنک * لیک در میزان قدرت کم نمود از پای سنک * پای
سنک اصلنک تراز و نک ناقص طرفنه با غلد قلری طاشدر عربیه رکوب دیر لر پای سنک
بودن عاشق اولوق معناسنه ده استعمال اولنور بومعنایه مولانا آصفی بیت مهربان بود
میان همه خوبان شیرین * پای فرهاد ازین واسطه بر سنک آمد و مه پیشانی و آلنی
صقر آت و صغرو سائر حیوانات یمن و سماد تله مشهور در طالب آملی بیت تبارک الله
ازین اشهب ستان خرام * که در حقیقت صبحست و ماه پیشانی و مهتاب بمودن و
بیهوده کوی و هرزه کرد لکن کنایه در کذا فی الحمودی و مه مینا و یعنی افلاک کذا فی
شرفنامه و می خط از رق کشیم و یعنی شرابی طلوا یجهلم دیمکدر کذا فی الحمودی و باب المیم
للکسوره و ملک خدا بنده خدا و حکم و قدرت خدا نکر فاعل مطلق اولدر شاعر بیت
کو عاقل مباش مقید بهیج جا * نشینده که ملک خدا بنده خدا میز آلوده کل و یعنی فاسقان
و امر معروفه مقید اولینار کذا فی مجمع الفوس و منقار کل و یعنی زبان ایضامنها و مهبرکیاه
خورده و خلق ار اسنه مدوح و مقبول اولقندن کنایه در ایضامنها شاعر بیت رخ تو چشمه
مهر است و کرد چشمه مهر * دمیله سبزه خط مکرکه مهر کیاست و میان پاچه و شور شد مرک
معناسنه سیغی بخاری بیت نکار کله بر چک که دل سراچه اوست * تمام لذت عالم میان
پاچه اوست * میان پاچه موضع معهود زنله دهد دیر لر میرم سیاه بیت میلم بمان پاچه و می
پیش گفت * زیرا که میان پاچه زکس تنکتر است و میان پازدن و یعنی جماع ایتنک
میان پای آلت رجله ده دیر لر حکیم سنایی بیت هر که پستان میان پای نداد اورا مشیر
قدست امروز میان عقلا خرز سران و میا می چنان کن که نه سیخ سوزد نه کباب و ترکیه
شویله ایله که نه شیش یا نسون نه کباب دید کاری مثلدر مراد طرفینک مصاححن مساوی ایله
دیمکدر بو مناسبتله الحی یه ده میانچی دیر لر اصلاح ذات البین ایتد و کیچون مثال اول شیخ
نظامی بیت میانچی چنان کن ز راه صواب * که هم سیخ بر جا بود هم کباب * مثال معنای ثانی وله
ایضا بیت میانچی نه شاهزاده * فرستنه نه بل فرستاده و میان جست کرد و یعنی عزیمت
ایلدی مولانا هاتنی بیت بیغمای دهلی میان کرده جست * میان کرده جست و عنان
کرده جست و میانکیری و کوشه با شلرین بکلیوب خلقدن جرو سوال ایله نه دیر لر کیم
اولور سه کثرت استعمالدن مطلق جرار و سائل علی اولمشدر مولانا کاتبی بیت میانکیری
کیرمت عیم مکن پیش * میانکیری عجب نبود ز در ویش و میخ قدم و علایقندن منقطع
اولوب منزوی و کوشه نشین اولقندن کنایه در کذا فی مؤید الفضلا و میوه دل و یعنی سخن
کذا فی شرفنامه اما مؤید الفضلا به معنی فرزدان واقعدر بومعنایه عربیه ثمرة القواد
دیر لر و باب المیم المضومه و مخالفان ترا هست طبل زیر کلیم و یعنی دشمنانک عدوانلرین

انظار ارباب مزرکذافی المحمودی استادی میشود بیت درین زمان نکرد کسی زامرت سر *
 مخالفان ترا هست طبل زیر کلیم * مخالف مال * یعنی سخی کذافی شرفنامه * مردار بسکان
 اولیتر * مکروه نسبه اهلنه ترك اولیتر کنایه در میر محمد مؤمن بیت بخواه دولت دنیا
 ز چرخ بد پرور * مردار بسکان فراغت اولیتر * مرده ریک * یعنی آلت رجل بهشتی بیت
 دامن چو بر کشید عیان کشت تخت عاج * بنشست مرده ریک من انجا با حنشام * مرغ این
 انجیر نیست * بوایشک رجلی و بو مصاحتک اهل دکلدر حکیم انوری بیت بروکه فکر
 تو نیست مرد این دعوی * مکن که خاطر تو نیست مرغ این انجیر * مرغ دل * یعنی عقل کذافی
 شرح المخزن * مرغ چمن * یعنی بلبل کذافی شرفنامه * مرغ سایمان * یعنی همد
 * مرغ شبخوان * یعنی بلبل منها * مرغ شب و روز * یعنی آفتاب و ماهتاب ایضا منها
 * مرغ کاذر فروز * یعنی پروانه ایضا منها * مرقع دارالیمسی * یعنی مباشر فسق
 و فجور ایضا منها * مزدور دیو * یعنی ولی فایده ایش اسلینه دیر لکذافی المحمودی
 صریح اجیر الشیطان دیر ل * مشت افشار * دست افشار معناسنه در حکیم سوزنی مصرع
 زر مشت افشار بودی بوسه اورا بها * مشت بردفش راست نمی آید * بر فقیر *
 دولتندایله محاصه سی اولدقه ضرب ایدر لر مولانا هاتنی بیت اگر بردفش آوری مشت
 خویش * کنی هم خود آزرده انکشت خویش * مشت درفشست * جنک و خصومت
 اوزن دیمکدر سیعی بخاری بیت ای شوخ کفش دوز که بردی قرار دل * باغزه * تو مشت
 و درفشست کار دل * مشتی زیاد * یعنی مخالفان کذافی شرفنامه مشتی بر آوج معناسنه در
 مسعودقی بیت دردشت غم آه درون کردست سرگردان مرا * چون کردادی آورد
 در چرخ مشتی خاک را * و بر باوک معناسنه ده کلور مولانا امیدی بیت اعادی کد امند مشتی
 ارازل * اقارب چه بی چشم و رو چون عقارب * بکشت دخی دیر لر مولانا جامی بیت
 قرص مه را پی بکشت لیم * بسر انکشت کرم کرده دو نیم * و بر مقدار معناسنه ده مشتی دیر لر
 شیخ نظامی * مصرع * باتش بدل کشت مشتی شرار * صفت صبح در * مشک را کافور کرده *
 یعنی صفالی آغردی کذافی شرفنامه * مشک فروشان * یعنی خوشخوا و لیلر کذافی المجمع
 * مشکل پسند * دکه نسبه بی بکنز مولانا لسانی بیت طور من راز آرز و بید بتان مشکل
 پسند * من بحاسودای این مشکل پسند انم بحا * مضایقه کرد * تکلیف ما لایطاق ایادی
 کال بخندی بیت نمیدهد هفت کام ما ازان لب شیرین * چرا بشک دلان میکند مضایقه
 چندین * مطوق میم * آلت رجلدن کنایه در شیخ نظامی بیت آنچه در بن ازین صوفی است
 میم مطوق الف کوفی است * مفرد سوار * یا لکرا تلو یعنی جنکه و یوله یا لکریکن آدم
 مولانا هاتنی بیت زمفرد سواران دانند کار * زلشکر رقم کرد بنجه هزار * موزه و کل *
 یعنی کار دشوار و در مانند ملک حکیم انوری بیت تادی مثل او مثل موزه و کل بود * اکنون مثل بود
 او مثل موی و خیر است * موی و خیر * انک عکسی در موی و روغن دخی انک کبیر کذافی
 شرفنامه * موشک دوانی کرد * ترکیه صمان آلتنه صویر دید کاری مثلدر مولانا وحشی *
 یزدی بیت بتا راج بک درختان زهر سو * کند موزی * یاد موشک دوانی * موم زم کردند یعنی

یعنی مشاوران ایلد بارشیخ نظامی بیت نشستند میدار مغزان روم * بمهر فاک زم کردند موم
 و مهر دهان روزه داران یعنی آفتاب کذا فی الحمودی و مهره از ششدر نیامد و
 مراد حاصل اولدی مولانا جامی بیت بشش جانب نشد کارش میسر * نیامد مهره اش
 بیرون ز ششدر و مهره در ششدر انداخت و بر حادته پیدا ایدوب اورته یه بر اقدی
 مولانا عرقی بیت نقش کچ بین مبار با عرقی * مهره ناکه بششدر اندازد و مهره در ششدر
 شرفنامه ده عاجز و فروماند معناسنه مر ویدر و مهره کل و کسر کافله یعنی زمین و قالب
 کذا فی المویذ و الاداة و باب النون المفتوحة و ناتوان بین و یعنی حسو دودب خواه مولانا
 هاتنی بیت زمن ناتوان بین بود در حجاب * چو شب پر که کوری کشد آفتاب و ناخن
 زنی و ایکی آدم را سن افساد ایتک در قاضی نور اصفهانی بیت چو اوسوار شود ماه نوزند
 ناخن * که در میان دو خورشید کرده غوغایی * و دخی بر مق جئاتمق معناسنه فیضی هندی
 * مصرع * میگرد ناخن زنی بر شمشین تار و ناخن تر نکرد و یعنی اندن نسنه اکسلر شیخ نظامی
 بیت بخشد دست او صدیح کوهر * که در بخشش نکرد ناخن تر و ناداشت و بی شرم
 و حیا و له ایضا بیت چنین آمدست از بزرگان پیر * که با هیچ ناداشت کشنی مکیر و نادان
 ده مرده کوی و دائما میموی و میموده متوز سو یاچی و له ایضا بیت حذر کن زندان ده مرده
 کوی * چو دانا بکی کوی و پرورده کوی و ناصیه داران پاک و یعنی اولیا و صالحا و اتقیا
 کذا فی شرفنامه و ناطور کجه و مرکسه یعنی و بلا استحقاق تواضع و التیام ابد نه دیر و
 میرا و المعانی * مثنوی * نباشد کار مردان خود پسندی * که باشد از تواضع سربلندی
 نبوده از تواضع کرچه رنج * ولی نه همچنان ناطور کجه و ناف او بر غم زدند و محس و قتل
 وجوده کادی کذا فی شرفنامه و ناف من زد و یعنی نیمه کوچکدن بیلده در کذا فی بعض اللغة
 و نافه بوی و اضداد قبیلندن هم خوشبو اولان نسنه و هم آغردن چیقان بد رایحه شیخ
 نظامی بیت جهانجوی چون دید کان نافه کوی * چو نافه کند خویش را نافه بوی و نافه
 مشک یافت و مشهور عالم اولدی کذا فی مؤید الفضلا و ناله در لب شکست و مراد حاصل
 اولدی شیخ فیضی هندی * مصرع * یم تو رب شکند بانک رع و نامش بر آب نویس و
 آدینی که خواجه کمال * مصرع * نوشته گفت نام دریا بر آب و نامش برنج زند و آدینی اکثر شیخ
 نظامی بیت به از شاه برنج زند نام او * بیارد درین کشور آرام او و نامش برنج کارید و مثله
 حکیم انوری بیت من از وصلت فقع تا کی کشایم * که تو نام به نج بر میکماری و نامش برنج نویس
 مثله کمال بختی * مصرع * نویسد از تغافل نام برنج و نامه را تر ساز و تهی مکتوب
 کوندرمه کمال بختی بیت کمال از خون دل تر ساز نامه * سلام خشک چون نتوان فرستاد
 و نامه سیاه و کهنکار با باغانی بیت بهر تودر متاع خود آتش زدیم لیک * رحی بحال نامه
 سیاهی نمیکند و نان در روغن افتاد و زجت و مشقت سز نعتیه و اصل اولدی بیت چو
 عشق کله پز بر کردن افتاد * دلا خوش باش نان در روغن افتاد و نان کور و خسیس
 و کفران نعمت کذا فی بعض اللغة و نان و نمکدان شکست و یعنی حرام میکه چالشدی کذا
 فی شرفنامه اما معنای ترکیب طوزا تمکه باقادی یعنی حقوقه رعایت ایتدی دیمکدر و ناوک

انداز ادب بی انجام قتنده مجازا مرئی و معلم معناسنه در حکیم خاقانی بیت من که طفل آن
 دبستان معانی پرورم * عقل کل آنجا نباشد ناوک انداز ادب * مولانا عرفی بیت من که باشم
 عقل کل را ناوک انداز ادب * مرغ اوصاف توازوج بیان انداخته * عرفی شناس اولنلو
 بویته معنای استغفهای ویرر اما ترجمه عبارت اولوق او زن استغفهای اولماق اقتضایا در
 ی تاونک سحری بی یعنی بد دعا کدافی شرفنامه ی نبیره رز بی یعنی شراب خواجه سلمان در
 نعت شریف بیت مردود تو شد نبیره رز * زانست سرشک دیده تانک ی ترکدا بی یوز
 قرار دوب شئی استین خواجه آصفی * مصرع * میشود هر دم بحسن روی اوکل ترکدا *
 ی ترکیسه سقف چرخ بی یعنی انجم کدافی المحمودی ی نسل ادهم بی سیاه اوزم شرابی کدافی
 شرفنامه ی نظر با ز بی صاحب بصیرت خواجه حافظ بیت کال دلبری وحسن در نظر
 با زیست * بشیوه نظر از نادان دوران باش ی نظر را آب داد بی کوزی آیدین اولدی
 عربیده قری العین دیر لر سونمکدن کوزیا شردوغنه اشارتدر مولانا صائب بیت ز سیر
 باغ نظر آب میدهد شبنم * بعدنایب کوی دریده می ماند * طالب آملی بیت چه نظر آب
 دهم از کل رخسار وجود * ما که در دامن زلف عدم آویخته ایم ی نعل در آتش نهاد بی یعنی
 سحر ایلدی مولانا محمد طه وری بیت باعل لبث نعل در آتش * بکشتی می ده قلندر وشم
 میر خسرو بیت خسرو براه کرم ز آتش نهادن نعل * در هر زمین که از سم اسبش نشان نماند *
 ی نعل را در آتش داشت بی مثله خواجه حافظ بیت در نهانخانه عشرت صنی خوش
 دارم * کد زلف و رخ او نعل در آتش دارم ی نعل در آتش کرد بی مثله خواجه سلمان
 بیت بقرار از دست اسبان سنک کوی سنک را * باد پایان نعل را کردند در آتش مکر *
 نعل در آتش انداخت بی مثله مولانا جامی بیت ابروش پی هزار سرکش * انداخت نعلها
 در آتش ی نفس آباد بی بیاض جگر و بوش بو کر شیخ نظامی بیت در نفس آبادم ی سوز
 صدر نشین کشت شه نیمروز ی نفس کل بی یعنی عرش مجید کدافی شرفنامه ی نقد شب
 در میان بی مغشوش اولان نسنه کال اسمعیل در صفت دوات بیت سیم اونقد است لیکن
 نقد او شب در میان * خلقتش نور است و اما حشو او نور ظلام ی نقد پیش روزه بی کائنات
 یعنی جهان و ما فیها کدافی شرفنامه ی نقد ناروا بی کچمزاچه والتون نظام استرآبادی
 بیت پای قبول باطنیت همچو ظاهرست * کان ز رک روی بست چواز نقد نارواست ی نقش
 او بخوان بی انک عجب حالی کور خواجه سلمان بیت ز آب دیده هر ساعت نو بسم نامه لیکن
 تو حال مانمی پرستی و نقش ما نمیخوانی ی نقش بر آب زد بی عجب ایش ایتدی خواجه
 حافظ بیت نقشی بر آب میزنم از کربه حایلیا * تاکی شود قرین حقیقت مجاز من * وحیله
 و خدعه معناسنه ده استعمال اولنور مولانا امیدی بیت فلك بر آب نقشی زدولی بود *
 چون نقش روی آبش بی بقایود * و مراد اوزن اولوق خواجه حافظ بیت خط ساقی کرا زین
 کونه زند نقش بر آب * ای بسا رخ که بخونابه منقش باشد ی نقش بر در حجام بی بی فایده
 و بی اصل و فصل کال بخندی * قطعه * نشسته بر در حجام دیدم آن مه را * به رخاں دگر
 گفتش ز بعد سلام * اگر تو آدمی اعتقاد من ایست * که دیگران همه نقشند بر در حجام

حمام و نقش بست و صورت و وردی مولانا هانی بیت پس آنکه نقاش بهزاد دست *
 ز نام نکویش درم نقش بست * شرفنامه ده بخیل معنا سنه در و نقش زیاد و
 شرفنامه ده اسم بلاسمی و مجمع الفرس ده کور ملک قابل اولیان سنه بومعنائی موید مولانا
 محمود بن بین بیت الحق لسان نقش زیاد ده هان تست * موهوم نقطه ایست نه پنهان نه
 آشکار * آخر نسخه زاده زارده کل نقش که آتان غالب اولور ورهنی آلور و نقشش
 بحام یعنی قیافتنه دکر کذا فی شرفنامه و نقش فلان ند ارد و یعنی فلانك خصمی و یا خود حریفی
 دکلدر سمرقند بلوراد اسیددر ریاضی سمرقندی بیت زاهدان گوشه محراب غنیمت گیرند *
 که ندارد خم ابروی بتان نقش شما و نماز او برد و اکا تعظیم ایتدی مولانا کاتبی بیت
 ابروی چون هلال تو کز قبله ام نمود * کی بر فلک برند ملائیک نماز من * زیاده تواضع ایچون
 اکملکن کنایه در خواجه سلمان بیت در خاک بوس ماه و سپهرش نماز برد * زانروی مامان کاکی
 و پشت فلک خمست و نمازی کردند و یعنی پاک ایتدیلر وله بیت تا نمازی نکلی خرقه بدزدی *
 قدح * چون صراحی نتوان پیش صنم برد نماز و نکچش یعنی نمونه و تورفته مولانا عرفی
 بیت چکومت که بحاجم چه مایه لذت داد * کریده تور نکش نکچش تسلیم و ملک حرامی کرد و
 طوزات ملک حقن بلدی مولانا هاتقی بیت بحج باده ملک محتسب ز حامی کرد * باهل میکه
 آخر ملک حرامی کرد و نواله بر شاخ آویخت و بر کسنه مقدما سخاوت ایدوب بعد بخل
 کو سترسه تعریفنده ایراد ایدرلر اوحد الدین اصفهانی * رباعی * کل شرم من بهم روی نبرد *
 از لاله بخالت سرمویی نبرد * شب غنچه ازان نواله بر شاخ آویخت * تا کربه بید باز یونی
 نبرد و نور او کرد و آنک لذت آن لدی طالب آملی بیت خراب باده بیرنگ و بوی عشق شوم *
 که مست نشو * او نور بخار نکر دنور لغتده تورفته میوه در حکیم شفای بیت نه مانده
 دکان کساد که دل ماست * هرگز نکند نور باز دروایی و نوکیسه و یعنی یکی دولت بولش
 امیر یاد کار بیت برنت پیراهن کتان ز تحریک نسیم * هست چون نوکیسه لرزنده بر بالای
 سیم و نه مارست و نه ماهی و محبت و عداوتی معلوم اولیان آدم حقنه ایراد ایدرلر حکیم
 انوری بیت بمار ماهی بمانی نه این تمام و نه آن * منافقی چه کنی مار باش یا ماهی و باب النوبه
 الکسوره و نشین دیو * یعنی دنیا کذا فی شرفنامه و نکران باش و حاضر اول خواجه
 حافظ بیت مرغ دل باز هوادار کان ابروت * ای کبوتر نکران باش که شاهین آمد * بوییتده
 لازمی ایله تعبیر اولمشدر وله بیت آن یار که کفتا تو ام دل نکرانست * کومیرسم اینک بسلامت
 نکرانم و نعمت توجذرا صم و یعنی نعمتی کسه کورمز و نعمت تو از هشت بهشت و مثله
 کذا فی شرفنامه و نکویی کن در آب افکن و ترکیده ایولکی ابت صویه براق بالق بلزسه خالق
 بیلور دیدکاری مثلدر کال بخندی بیت چشم تر خاک درت جوید فکن درد امیش * مردمان
 کویند نکویی کن و در آب فکن و نهی در نورد و یعنی بی نام و نشان ایله کذا فی اصطلاح
 الشعرا و نیت من کردم روزی دیگر بود و بن سعی ایله وجوده کتور دم غیره نصیب اولدی
 شمع نظامی بیت مثل زد کز چون روبه و غابود * نیت من کردم و روزی ترا بود و نیم ته
 کردن و نه کسر تا مشافه ایله ایکی پان اتمک مولانا هاتقی بیت یکی نیم ته کز قصاب وار *

بمی قوج چنکی در آن کارزار **فی باب النون المضمومة** **فی نزل پرستند *** یعنی نعمت خوار و دخی
 طالب نعمت و دوستدار بهشت کدانی شرفنامه **فی نقل نور و زی** **فی** یعنی مستان کدانی
 محمودی **فی نکته** برو گرفت **فی اکا طعن ایلدی** خواجه حافظ بیت حافظ جواب لطف
 و نظم تو میچکد * حافظ چه گونه نکته تواند بر و گرفت **فی نوشتار** و که پس از مرگ بهسهراب
 دهند **فی مجلس لطف و قنسر کرم** اولند قلم ضرب ایدر **فی باب الواو المفتوحة** **فی** و اخور دنه
 راست کلمت مخلصه بد خشانی بیت ابروی او که آمد چون مد آه کج * تاواء مردمان
 بخورد کرد راه کج * و قوجنق معناسنه استعما لاول نور خواجهی کرمانی بیت کر خلق
 جهان بکشتیم برخیزند * من میخورم و ز هیچکس و نخورم * بو معنایه عربیه انفعال دیر
 محمد بدرالدین ظهوری بیت بده تاد رین دامکا ه مجاز * ز کجشک من و اخور دشا ه باز
فی و از گونه است کار هندوان **فی** نامعقول وضع اولند قلم ضرب اول نور بو مثل باب الکافه
 تقدیم کارایله ذکر اولنمشدی راغم الحروفک تصرفی اولیوب نسخه رده کوردیدی اوزن دوز
 مولانا هاتنی * مثنوی * نترسی ز خرطوم بیلان مست * که او آستین است خالی ز دست
 دمی دارد از پیش خرطوم نام * بودوار کون کار هند و تمام **فی** و اسوخت **فی** عشق و هوسدن
 فراغت ایلدی استاد بیت از سرکوبت گذشتم چشم خود را د و ختم * تابدانی از تونوکل
 صاقت و اسوختم * دیگر * مصرع * نام و اسوختی بدم ورامش کردم **فی** و ارستی **فی** مثله
 شیخ نظامی بیت کهی و ارستی بر خویش بشدد * میان کریه بی دردانه خندد **فی** و یافت **فی**
 هرجهتدن کالن بولش مولانا کاتبی بیت آنکه اوراه ترا وایافته * در طریقت با شد
 او وایافته **فی** وجه در خورزد **فی** صفتنه لایق سوبلیدی خواجه کمال بیت هر که خورشید
 خواند روی ترا * مثل بس وجه در خورزد **فی** ورق بگردان **فی** فارغ اول میر حسن دهلوی
 بیت سخنوران چو حدیث سمبران خوانند * حدیث تو چو در افتد ورق بگردانند **فی** ورق
 رابا ز افکن **فی** مثله خواجه سلمان بیت از حسن کل بکلی باز افکند ورق را * کریر شمال
 خوانی یکدوره آن شمائل **فی** ورق دیگر **فی** مثله شاعر بیت نرود کوش کل فغان ترا * ورق
 دیگر ای هزارچن **فی** ورق رابا ز گردان **فی** مثله خواجه سلمان بیت صفحه روی ترا دید بیکبارکی
 بادورق باز کرد از کل وازیامن **فی** و عد میان همی **فی** اصلی چیه قیامین و عد * مصرع *
 میان همیست همه وعد های تو چو کر **فی** ولد الزنا **فی** یلدز بوجکی حکیم خاقانی بیت
 ولد الزناست حاسد منم آنکه طالع من * ولد الزنا کس آمد چوستان یمانی **فی** ولد الزنا
 کس **فی** سهیل یمانی دید کاری کوکب در که طلوعند یلدز بوجکی قیریلوب بردانه قلماز کدانی
 المشكلات بو معنایه بیت کوید که سهیل رادم تاب * کذب ولد الزنا به یبند **فی** باب الواو
 المكسورة **فی** ویرانترز نبریز است * برنسنه نک زیاده خرابلغندن کنایه در منلا وقوعی نبریزی
 بیت وقوعی کر بلا تسکین دردم میدهد ورنه * دلم از حسرت نبریز ویرانترز نبریزست *
فی باب الواو المضمومة **فی** و شاق * غلام ساده رو حکیم خاقانی بیت و شقی ده که در برم کیرم
 بلو شاقی که در برش کیرد **فی** باب الهاء المفتوحة **فی** هادی مهدی غلام **فی** یعنی حضرت
 سید الانام علیه افضل الصلوة و اکمل السلام کدانی شرفنامه **فی** هرزبای خویش آوزند **فی** هر

هرکشی علمندن مسوئل را بوالمعانی * قطعه * جزای کار خود یا بدر آخر * کدی باخیر
 و شرآ میخته باشد * ندیدی در جهان دکان قصاب * که هر زبای خود آویخته باشد * هرچه
 کاری بد روی * ترکیه هرکس اکد و کین بپیر دید کلید و حضرت مولانا بیت هرچه کاری
 بد روی آن آن تست * ورنه این بیداد بر تو شد در ست * کمال بخندی بیت زمین
 بجزعه بلد آب تخم عشق بکار * که خواجه آن درود در جهان که میکار * هرچه مخوری
 یعنی بود * طعام فضله سی بعض نسخه ده ذخیره یه مخنی دیر لمراد بنالین نسخه مخنی اولور
 دیمکدر شیخ نظامی بیت مخور غم ز صیدی که تا کرده * که مخنی بود هرچه ناخورده * هرزه
 درای * بولیدنی سوزی سوبایینه دیر لرونی فائده ایش اسلینه دخی دیر لرشاه اسمعیل محاربه سنه
 امیدی دیمشدر بیت درای چرخ ز دبانک مخالف * پشیمانست ازین هرزه درای * هرزه خند
 داتا یعنی کولن آدم ابوطالب کلیم * مصرع * بر تنک ظرفست مینا هرزه خند افتاد جام *
 هرکس مصباحت خودش نکو میداند * معناسی ظاهر در کمال بخندی بیت تا محامصاحت
 من هوس روی نکوست * هرکسی مصباحت خودش نکو میداند * هرکار رسمی دارد *
 هر نسخه نک یراشنی وارد محمد عصار بیت زمهرت کرچه شد مجنون و شیدا است * ولی
 هرکار رسمی هویدا است * هرکه سک رامی کشد او میکشد * ترکیه ایتی اولدن نه سوریدرل
 دید کاری مثلدر ابوالمعانی * قطعه * دوش دیدم در سر کویش رقیب * بر سرش سنیکی
 ز دم آرزده کرد * کشته دوشم بار و گفتند این مثل * هرکه سک رامی کشد او میکشد
 * هر هفت * آرایش و زینت کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم * هر هفت کرد * زینت کرد
 مولانا جامی بیت کنیزانی همه هر هفت کرده * بهودج در بس ز رفعت کرده * هزار میخی *
 فقر او در ویشانک سراپا نکنند لو خر قه سی و دخی بنک بنک منقش بر نوع قاشدر خواجه
 سلمان بیت دوتویی فقر اجامه ایست کز عظمت * هزار میخی * افلاکس استریانی * وله
 یعنی اول بیت این دل ق هزار منج نه * پوشیده بحانقاهت افلاک * هزار نقش برارد * یعنی
 بیک در لو صنعت کو ستر کدافی شرفنامه * هفتاد و سناخ * فرق ضاله که تیش ایکی فرقه در
 کدافی محمودی * هفت اصل * یعنی اطباق سبعة زمین کدافی شرفنامه * هفت پیکر
 در سفر * یعنی سبعة میان ایضامنها * هفت تنان * یعنی اصحاب کهف ایضامنها * هفت
 جوش * معادن سبعة دن دوزنش کرز و کوس و نقان حکیم فردوسی بیت یکی کز شش
 پهلو ی هفت جوش * که میر مخت مغر سرانرا بکوش * هفت خراس * یعنی هفت آسمان کدا
 فی شرفنامه * هفت خط * هفت اقلیم ایضامنها * هفت خوان * رستمک بر مخصوص و مشهور
 جنگی در دیر که اول کونیدی نوع سر سباع صورتند دوزنش کرز و آلات حربله جنگ
 ایدوب تورانیلردن بی حساب پهلو ان هلاک ابلشدر خواجه سلمان بیت رخت میان بسته
 نهد بهردام و دد * بکخوان که شرح رزمکه هفت خوان دهد * هفت رخشان * سبعة سیان
 کدافی شرفنامه * هفت طارم * هفت فلك منها * هفت فرش * هفت زمین منها * هفت
 محیط * هفت فلك * هفت قطع * هفت زمین منها * هفت نه کرد * یعنی کندوی دوزوب
 قوشدی استاد بیت آن حسن روی جهان زیب دلغریب * چون ماه مهر اعه خودش کرد

کردهفت نه که همان بود همین بود که لازم اولان نه ایسه اولدی کال بخندی بیت حاجت بی
 ونقل نشد مجلسی از آن کان لب بشکر خند همان بدهمین بود که همان خر سیاه برد راست که
 دید بکینز اولترسه اسکی حال حاضر در ترکیه قره اسنک قبوده دید کلریدر ابوالمعانی بیت
 کرباسخن ترودر قیب زور رود که ظاهر شود این مثل خر سیاه برد که هم پیاله یعنی یاران
 طالب آملی بیت می در کفست طره معشوق کو مباش که ما را پیاله هست اگر هم پیاله
 نیست که هم دزد می نالدم کاروانی که ترکیه اولوی اولدر هم بله اغلر دید کلری مثلدر
 خواجه آصفی بیت علم بردی بصدد زاری می نالدر افغانستان که بدست الله الله دزد ناله
 کاروانی هم که هندستان و هندستان یعنی مطابق حال و موافق احوال اولتره دیو کال اسمعیل
 بیت بهره کرد از خاطر قضا همدست شد با او که بهره کرد اندیشه قدر هندستان
 آمد که همدوش که بر ارمعنا سنده لغت عامدر طالب آملی بیت ناله رعد که همدوش فغان
 دل ما ست که تار ز راست که در ساخته با تاریم است که همسر طاوس است که
 هر جنس جنسیله و هر کشتی اقرانیله شیخ نظامی بیت مرا چون من کسی ناید بناموس که با ست
 همسر طاوس که همکنان که ندماور از داران مولا ناهاتنی بیت چو مجلس تهی شد
 ز ناخرمان که کهر ریخت در دامن همکنان که بویتهک معناسی اوزن میله سکونیه در اما
 بعض یرده جمله معناسنه کلور اول محل میم مفتوح اوقنور که همین سنگست و پشت بام
 قرشی که بر مصاحتک حصونندن مایوس اولوب عجزایله نکر اعزیمت و مباشرت اولند قدر
 ضرب اولنور مولا نابائی مغول طائفه سی شهر نسفه هجوم ایلند کلرنده بر طام اوز رندن
 طاش آتوب بویته اوقور مش بیت مدد میخوام از سلطان عرشی که همین سنگست
 و پشت بام قرشی که قرشی شهر نسفک نام قدر میدر که هواجوی که یعنی عاشق و طالب دلخواه
 کال اسمعیل بیت چاوش ناله در همه آفاق بانگ زد که وای آندلی که هست هواجوی خوشدلی
 که هوا کرد که یعنی پرواز اوردی مولا تا جامی بیت مجوی حالت مستان که بانگ می هی او که
 که مرغ و انس هوا میکنند از آن می هی که هوای خفتان پوش که یعنی بولونلی هوا کذا فی
 شرفنامه که هوای سحاب کون که مثله ایضا منهای باب الهاء المکسوره که هندوی جان بر میان
 بنده فر مانبر که کال اسمعیل بیت پیش زبان تو تیغ هندوی جان بر میان که ای قلمت بر
 دوات طوطی هندوستان که هندو قول معناسنه اولدیغی بویتهک تصریح اولمشدر خواجه
 سلمان بیت فرخ آنست که لای شه نشاه شود که مقبل آنست که او هندوی سلطان
 باشد که هندو زاده که یعنی بد اصل و ناجنس وله بیت از بد اندیشت که هندو زاده است
 این مباش که چون توان بوده خلاف سنت پیغمبری که هندو که خصوصیه اهل هند که
 کفره سنه اطلاق اولنور بو سبیدن اساری سنه اسم جنس اولمشدر میر خسرو بیت
 خود کام دلی دارم دیوانه مهریوان که یارب که مباد این هندو مسلمانرا که هندوستان فیل نه
 بندند که سنک دید بکک اولنردیمکدر کال بخندی بیت کال زلف بتان کر خیال می بندی که
 مرو بخواب که هندوستان نه بندد فیل که همگان که پوش بار وله بیت چو کارا و میمان
 و دهان اوست زنجیر که کرم فرشته اعمال همگان نویسد که همگان همه کار که ترکیه بار

۹۱ بار او کز دید کاری مثلدر شهیدی قی بیت کشتم ز هجر بلاها بوصل کارندارم * زکوی
 عشق منم هیچ کانه همه کار * هینا هین * شتاب و عجله مثالی حکیم انوری بیت رخنه کرد
 حال نظم مرا * در چنین دار و گیر هینا هین * باب الهاء المضمومه * هورا و کشته است * طالع
 نحو ستمه در * هور * بو زن نور طالع معنا ستمه در حکیم فردوسی بیت زبیرن قزون
 بود هومان بزور * هنر عیب باشد چو بر کشت هور * هوش ربای * حیرت معنا ستمه
 مولانا جامی بیت ای درین کارگاه هوش ربای * روز و شب چشم نه و کوش کشای * باب
 الباء المفتوحه * یاد هندوستان فیل کرد * اونو دلمش نسنه نک شوقله مذاکره ستمه
 ایراد او انور مثلدر باب الزاده دخی ذکر مرور ایلدی امیر سبیل بیت ز سودای میخانه
 و فتم ز جای * دکر یاد هندوستان کرد فیل * یار فروش * معنای اضداد ایله استعمال
 اول نوربری و عده * خلاف ایدوب و دوسنی سهل شینه صا تر بری دخی دوسنی مدح و تعریف
 و حسن حالن توصیف ایدردیمکدر سیفی * بخاری بیت سگ تو بر همه عالم فروخت سیفی را *
 چرا که یار فروشی طریق یار انست * یار نو بهار ست * ایو کون دوستی دیمکدن کنایه در شیخ
 نظامی بیت زنی نوکن ای یار هر نو بهار * که تقویم یارینه ناید بکار * یمانه * لوندانه دیمکدر
 سیفی * بخاری بیت روان راه تودرهای اشک ماهمه روز * تو همنشین به یمانه کوی خود هر شب
 که یک انداز * درست اوق آییعی که قادر انداز معنا ستمه کمال اسمعیل بیت بایک اندازی
 کلکت نیر چرخ کردم زند * همچو سوسفارش زبان بیرون کند کردون ز کام * بکبارکی * بد دعا
 قصید اولنوب بردی کلیه وردی اولیه معنا ستمه خواجه آصفی بیت بارها از آستان رفت آمد
 آصفی * میرو داین بارد بکر هم ولی بکبارکی * پیکانه کوی * یعنی مؤمن و موحد میر خیر و بیت
 پیکانه کو کسی باشد که اوترک کسی کیرد * نه آن بیچاره * تا کس که از کیس و کسا کوید * یک برویک
 روکن * ایشی عوق و نأخیرا یمه بر طرف ایله مولانا هاتقی بیت یکی بسته تیغ دو بر میان *
 که یک رو کند قصه * رو میان * یک تنه * عسکر دن جنکه یا لکتر چیقان آتلو کمال اسمعیل
 بیت ستاره کرچه فراوان بود ز پشت دهند * چوبک تنه روی آورد و سوی پیکار
 * بکه تاز * مثله مولانا هاتقی بیت زهر دو طرف بکه تازان نیز * کشادند برهم کان ستیز
 * یک دینار * بر منقور مولانا جامی بیت ز درم سکه * تو بر کارم * که بصیرند یک دینارم
 * یک رویه * بر کره معنا ستمه محمد عصار بیت همه بکرویه بر کردند از آن پشت * ازیشان
 هر کرامید ید و میکشت * بکدست جامه * یعنی سرتا با کذا فی المشکلات بو معنایه شیخ
 نظامی بیت شه نشاه چون دید از اندیشه کنج * بفرمود تا جامه دسنی ز کنج * یک عنایت
 قاضی به از هزار گواه * بر حجاب و نظر عنایت بیک سعیدن بکدر ابو المعانی در توحید حضرت
 باری جل شانہ بیت هدایت تو مرا بهتر است ز علم و عمل * که یک عنایت قاضی به از هزار گواه
 * یک قلمه * یعنی با شدن باشه مولانا هلالی بیت ملک معنی از آن تست همه * این قلمرو
 تراست یک قلمه * یک نکته همین باشد * آکلینه بر اشارت بتر کمال بخندی بیت کفتار
 کمال از دهر بیت بدیوانی * یک نکته ازین معنی کفتم همین باشد * یک نشست * یار
 موافق و دوست مناسب کذا فی شرفنامه * یک نیم نهاد * فارغ اولدی و بر طرف ایتدی

خواجه آصفی بیت ما پستر راحت که بیک نیم نهادیم * بالین اجل را سرتسلیم نهادیم * کاهی
مرتب و احضار معنا سنه اولور وله ایضا بیت بوی دل بیان و کباب جگر آید * ما هر
سکت هر دو بیک نیم نهادیم * یکی خورد * منفعل اولدی و آلندی سیفی * بخاری بیت
میخواست خورد دو سه بوسه * چون رقیب رایکی خورد از من * باب الیاء المکسورة *
* یله کردن * صالی و یرمک شیخ نظامی بیت تماشا کنان رفت از ان مرحله * عنان کرد بر
سوی محرابیله * و طواری اوتیه صالمق مولاناها تانی بیت دایم کله بان بعیش میکشت * کرده
کله را پله در آن دشت * یله آمد * آشاغی کلدی ابوالمعانی بیت دیده از دور آمد از جانی
یله آمد ز کاخ بالایی * یله کند * یعنی فداییدر حکیم فردوسی * مصرع * کتم هر چه دارم بر ایشان
یله * باب الیاء المضمومة * یوغ ارد بر سر من * بنی بلایه او غراد را بوشکور بیت کرا آید
به پیش تو کویم دروغ * دروغ اندر آرد سر من به یوغ * ابوالمعانی * مصرع * به یوغ آرد سر
عاشق هوس را * دفتر ثانی من لسان العجم مفردات اسماء بیانده در * رای معنی آرای
ارباب فطنت و دها و ضمیر آفتاب تنویر اصحاب خبرت و ذکایه مخفی و مستور دکلدر که
لسان نزاکت عنوان فارسیه حروف * حبی * ظر و فدن سکر حرف مستعمل دکلدر نتکم
اهل معارفک بری بو قطعه لطیفی چکیم * قلم مشکین رقی قلمشدر * قطعه * هشت حرفست
آنکه اندر فارسی ناید همی * تانیاموزی نباشی اندرین معنی معاف * بشنوا من تا کد امست
این حروف و یاد گیر * ثا و حا و صاد و ضاد و طا و عین و قاف * نثر *
لکن اگر چه اوایل کلمه ده واقع اولمز قصد اولنش ایسه حرف ذال معجه دخی اوایل کلمه ده
جا بکیر اولمز او یله اولسه طقوز حرف ساقط عن الاستعمال اولور و ذال معجه و اخر کلمه ده
واقع اولمشدر زیر آمد خولی اولدیغی حاله علامتی ماقبلند حرف علت ساکنه واقع اولمقدر
محلند تفصیل اولنور انشاء الله تعالی اما حرف صاد بعض محله سینه و حرف طا تاء مثانه
ابدال ایله استعمال اولنور و حروف مرقومه اوایل کلماته واقع اولسه عربیدن منقول
و یا خود غلطات عوام اولور درت حرف که بونلدر * ث ذ ض ط * اوایل کلماته واقع
اولتی بعیددر بونلدرن بدل بونلدرت حرف * پ چ ر ک * لغت فارسینک رکنی در علامتتری
اوچر نقطه در آنکه بیان و تافظه مخارجی عیاندر و فرس قدیمه ایکی حرفی دخی عجمی
استعمال ابلمشدر بری * ف * وری * ق * در فایه شده * ثقیله و قافه غین معجه مخرجنه
قرب حرکت و یرمشلدر لکن چندان مستعمل و متداول و استادان متأخرین لسانلرنده
مستعمل اولدیغندن عندار باب اللغة مطروح دفاتر و متروک ماثرفانمشدر بودخی معلوم
اوله که ابدال حروف بوزبان لطافت بیانده جائز و شایعدر مثلافایی بایه وزایی سینه
وطایی تایه و واوی بای موحده یه تبدل و استعمال ایدر لر هر برینک محلی کلدکه بیان
اولنور انشاء الله تعالی بودخی معلوم اوله که اسم درت نوع اولور اول مصادردن مشتق اسم
فاعل و اسم مفعول و صیغه امر و بوکا مثال ثانی اسم مرکبدر ایکی کلمه دن یا خود بر کلمه
و بر حرف و یا ایکی حرفدن بو نوع اسم زمان و اسم مکان و اسم آلنورده اکثر واقع اولور ثالث
منقولدر که معنای عام ترکیبیدن معنای خاص علمیه نقل اولنش اولور رابع اسم جامددر که

۹۲

جا مد در كه اصله نه بر صیغه دن استحقاق وار در درنه خود ترکیب اولنشد رانجق واضح اول
 اسمی موضوعی اولدینی معنایه دلالت ایتمك ایچون وضع ایتمشدر بودخی ایکی جنسدر
 بر جنسی موضوع له اولان نسنه نك اصلنه دلالت ایدر و بر جنسی دلالت ایتمیوب انجق موضوع له
 اولدینی معنای افاده ایدر و انواع اربعه نك مشهور و متعارف اولیانلرینه و لغه مشترک و معانی
 متعدده به استعمال اولنانلره اطلاع فقیر حاصل اولدینی مرتبه مشاهیر شعر و اساطین
 قصه نك برر بیتلری استنشاء اولنوب اثبات مدعایه بذل قوت عاجزانه و صرف قدرت
 قاصرانه اولنمشدر بودخی ارباب اولوالالبابه خفی اولیه که تحیر اولمان لغات میاننده آب و نان
 مقوله سی نجه لغات معروفه رفیم اولنمشدر اکر چه اولمقوله نك ایرادنده چندان فایده
 ملحوظ دکدر لکن اول قسم لغتک معنای معلومندن غیر معنای مشهوری وارد در که معنای
 آخر له بعض محله استادان ذکر ابلشدر در آندن ماعد امقصود فقیر بوکتابک مائی جمله به
 جامع اولمقد در که خارج از تحیر لغت قائمه حتی بعض عربی لغتلر دخی ضم و تحیر اولنمشدر اندن
 مراد فارسیه استعمالی متابع و بعض تراکیب فارسیه به جزو اولنمشدر ایله اولسه اعجام
 لغتی کبی اولغین ایرادنده انسداد باب اعتراض رجا اولنور والتزام اولنوب هر لغتک حروفی
 حرکتی اعراب و فتح و کسر و ضمه اولد قلمی بیان اولنمشدر بوالتزامک سببی خاتمه ده بیان
 اولنور انشاء الله تعالی و ترتیب اسمی ایچون هر لغتک اوائل حرفلری حرکات ثلثه یعنی
 مفتوح و مکسور و مضموم اعتبار یله و او آخری حروف تهی اوزن ضبط و ترتیب اولنمشدر
 مثلاً باب الالف مع الالف بعد مع الباء بعد مع التاء الی آخره و کذلک باب الباء مع الالف
 بعد مع الباء الی آخره بو منوال اوزن ضبط و تحیر و ثبت تسطیر اولندی و دخی هر حرفک بابلری
 حرکاتندن لغتلرک مفتوح و مضمومی سرخ و مکسوری لعلی ایله یازلمشدر تا کیم لغت بولق
 آسان اوله و من الله الاعانه و التوفیق فی باب الالف الممدوده مع الالف فی آ آ بی معنی
 آی حرف ندادر آمدن لفظندن صیغه امر اولور بیرون آ و درون آدیر لر مولانا جامی بیت
 خیر و بکثر ادر و ن آیی * نکس بینا بکشد اندر آ آ آ آ بی فتح باء موحده ایله اوج معنایه
 کلور اول جنس طعمادن چور باد در که اصلی شور آبا ایدی ابوالمعانی بیت مخور آبا زخوان
 سقله و د و ن * شود زهر در و ن ت را کند خون * ثانی مجمع الفرسه یعنی آ شامیدن ثالث
 حرف نحب در آ بی عجب معناسنه فی ا ا ب ج ر ای بای موقوف و فتح جیم فارسی و راه مهمله ایله
 فرهنگ جهانگیریده غدای مختصر در که قبل الطعام تناول اولنور طبیعت صویه اقبال ایدر سه
 آج قار ننه صوا عجلک مخالف حکمت اولغله در فرهنگ منلاد اود سر مندی و بعض فرهنگده
 انس و جن و وحوش و طیور غدا رینه دیر لر فی ا ابستا بی فتح باء موحده و تا و سکون سین
 مهمله ایله حضرت ابراهیم علی نبینا و علیه السلامک صحنی اسمیدر میز خسرو بیت چوانجا
 معنی قرآن ندانم * روم آنجا و آبستا بخوانم فی ابشتنکا بی کسر باء موحده و سکون سین
 معجه و نون و فتح تاء مثناة و کاف فارسیله جای نهفته یعنی طهارتخانه کدافی فرهنگ جهانگیری
 فی اتشکا بی فتح تاء مثناة و کاف فارسیله آتشکه معناسنه در میرنظمی هروی بیت
 دل از دوری حسرت را بسوزم * یا تشکاروم آتش فروزم فی ا ا ذر خشا بی فتح ذال معجه

آ

آبا

آبجرا

آبستا

آبشتنکا

آتشکا

آذر خشا

و شین و سکون را و خاء معجمه ایله شدت شتائک اولمرتبه سنه دیر لکه آدم و حیوان هلاک اید
 و دخی یعنی صاعقه استاد رودکی بیت نباشد زین زمانه بس مشکفی * اگر بر ما بیا رد
 آذر خشا آذر فرا خدمه آتشکه معنای ترکیب آتش آرتویی یعنی یا قبی آذر
 افرادنی دیر لراستاد رودکی بیت نفس را بعدرم چوانکیز کرد * چو آذر فرا آتشم تیز کرد
آرا آرایش و آراییدن لفظ نیدن صیغه امر و وصف ترکیبی در سخن آراو بزم آراکی
 میر نظمی بیت روی بنما و بزم را آرا * چون تویی ماه روی بزم آرا * کاهی اسم فاعل ده
 اولور مولانا عری بیت انجمن آرای حرم سماع * نوحه طراز لب کرم و دلع آراسته آرا
 فتح را و سکون سین مهملتین و تاء موقوفه یعنی آراسته یعنی زخمش استاد فرخی بیت
 ایابزمکه آراسته از صد حاتم * ویا بمعمر که مردانه تر از صد سهراب آسا آ لون معنایه
 استعمال اولور اول ادات تشبیه در شمس فخری بیت شفیق کشت زمانه مرا غلام
 صفت * رفیق کشت سعادت مرا میرد آسا * ثانی یعنی مثل دمانند یو یکی معنائک فرقلری
 دقیق در شهیدی فی بیت عدوی او شود و روباه بددل * چوشیر آسا او خرامد بمیدان
 و استعمال طریقه ذی روح اولیانه ده تشبیه ایدر لراستاد ابو الفرج رونی بیت عزم و جزمش
 بجنبش و بسکون * آسمان باشد و زمین آسا * ثالث یعنی روشن و قاعده مولانا محمود ابن عین
 بیت بین که صنعت استاد رسته کرمش * چگونه دوخت با ساقبای تربیتیم * رابع یعنی
 زیب و زینت استاد عجمدی * قطعه * با مید قبولت بکر فکر کم * چو بهر یوسف مصری
آلیغا * بانواع نغایس خویشتم را * بسان نوعر و سان کرده آسا * خامس یعنی هیبت
 و صلابت محتاری بیت زود پستانند بیر تواز بچه شیر * کیر بیرون کند آسای تواز
 طبع پانک * سادس ماوراء النهرده و قار و تمکین معناسنه استعمال اولور ابن عین
 بیت سروا کر با قدر عنای توهم بالاسنی * فی چنان مطبوع و خوش اندام و با آسائی *
 یومعنایه لقا بادی * قطعه * پیوسته همی شتاب و تمکین * ای شاه که طاعت بود فرض *
 از عزم تو چرخ میکند و ام * ز آسای تو میکند زمین فرض * سابع یعنی خیمازه که با سگ
 و دهان دن و فارق و فاره دخی دیر لراستاد ملک که خاردن و یا خود او بخوسر لقدن واقع اولور
 بهرامی بیت چنان نمود بمن دوش ماه نو دیدار * چو ماه من که کند کاه خواب خوش آسا *
 کاهی غم و اندوه و ملالتدن ده عارض اولور شمس فخری بیت ازین سپس که کشیدم
 بمی غم و اندوه * ز فرط خواب ملالت بسی زدم آسا * ثامن یعنی آسودن حکیم اسدی
 در صفت اسب بیت کم آسا و دمساز و هجار جوی * سبکی پای و آسان رود نیز بوی * تاسع
 آسودن لفظ نیدن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور مولانا کاتبی بیت در که کین معمر که
 آرای رزم * دردم عیش انجمن آسای بزم * عاشق آسایش لفظ نیدن صیغه امر استعمال
 اولور رکن الدین بکرا فی بیت بکش از راه جست و جویش پا * از تک و پوی بکرمان آسا
آسمان آ آسمان معناسنه نونی ترخیم اولمشدر بعض فرهنگ کرده مکان عالی معناسنه
 مسطور در دخی بر موضعک اسمیدر آسیا آ دکرمان معناسنه آسیاب لفظ نیدن
 مخفدر حکیم سنایی بیت با کرا انجان مگوی هرگز راز * کاسیا چون دوشد نمود غار *

آذر فرا

آرا

آراسته

آسا

آسا

آسیا

آش
آشکارا
آشنا

۴۳

آشیا

آغارا
آفتیا
آلا

آلتما

آلوا

آزرا

آوا

آوہا

آصربا

آمنب

غماز * بو بیتدن فهم اولنور که دکرمان طاشی اوله زیرا کلام معنای موضوع له ده مجاز مرسل
 طریقه خود قنغیسی کر کسه مراد اول اولور آشیا شین معجه ایله آسا کی مثل ومانند
 معناسنه در کذا فی شرفنامه آشکارا معناسی ظاهر در خواجه حافظ بیت دل میرود
 زد ستم صاحب دلان خدارا * دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا آشنا اوج معنایه
 کلور اول اسم مصدر در صوده اوز ملک سباحت معناسنه خلاق المعانی بیت با علم آشنا
 شود از آب بر صرای * کنز آب بر سر آمدن از علم آشناست * ثانی اسم فاعل اولور صوده
 اوز بی ساج معناسنه لواحد من الشعر بیت کسی کاندرا آبست آب آشناست * از آب
 از چو آتش بتر سردر و است * ثالث ضد بیکانه عربی کی صاحب معناسنه شمس فخری
 بیت هر آشنا که کرد دیمیکانه بر درت * دایم در آب دیده ورا آشنا بود * بو بیتکه ایکی
 معناده مذکور در مثله ابراهیم فاروقی بیت بدویای جودت کند آشنا * چه بیکانه مردم
 چه شهر آشنا آشیا کسر شین و فتح یای تحتانیله یوه معناسنه آشیان لفظندن مخففه در
 ودخی آشتای مرقوم معناسنه در ابوالمعانی بیت سعادت که در بان شدن بر درت * کند مرغ
 دولت دران آشنا آغارا فتح غین معجه وراء مهمله ایله کفشکر لریابوج اوجکده سغه
 قودقلری اغاچدر آفتیا سکون فاء اول و فتح تاء مثناة وفای ثانیله نیاتادن قوزی
 قولای که عربیه لسان الحمل دیر لر بر اکتی پیرا قدر عصان سغه آفتا فیادیر لر آلا
 بوزن والا ایکی معنایه کلور اول آلودن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در بولاشق
 معناسنه ابوالمعانی * مصرع * مفکن زد وشت ای دل این خرقة می آلا * ثانی سرخ نیرنگ که
 آل دیر لر منصور شیرازی بیت چو چشم ابر سجد آلا وروی کلناری * در ابکون قدح افکنی
 شراب کلناری * عربیه جمع آلی در کد نعت معناسنه در شیخ سعدی بیت بس پرده بیند
 عکلهای بد * همان پرده پوشد بالای خود آلتما سکون لام و میم و فتح تاء مثناة و غین
 معجه ایله احکام سلاطین خواجه سلمان بیت خون بدخواهان او آلیست بر حکم اجل *
 آنچنان حکم آل تمغا بر تابد پیش ازین آلوا صبر دید کلری اچی دارودر وهو عصاره
 شجرة مرعلاسی سقطری نام جزیره ده اولور ابوالمعانی بیت عشقت بدلم آمد اول چو شکری *
 شد صبر فراق بمذاقم همه آلا آزرا اکا و آنی دیک معناسنه در آن اول و حرف را
 سلامت مفعول و شیخ سعدی بیت این مدعیان در طلبش بجزراندند * آزرا که خبر شد
 خبری باز نیامد آوا آواز لفظندن تخفیف اولمشدر حکیم خاقانی بیت هر صبح سیر
 ز کلشن سودا بر آورم * وز صور آه برفلک آوا بر آورم * شمس فخری معیار جمالید آوا
 آوازا بشد و هزار دستار نیز کوبند دیوب بوینی نظم ابلش بیت سزد که اهل هنر چون
 هزار آوا نیز * بر آوردن بتحسین او هزار آوا آوہا آه بادیمیکانه جمع آبدروا ایله باده
 تبادل جائز اولدینی ایچون ودخی جمع آبادر شوربا لر معناسنه آهنربا نیم راء مهمله ایله
 مقناطیس طاشی در بار بودن لفظندن اسم فاعل در دمور قاپی دیک اولور ابوالمعانی
 بیت دلم بادر دوغم کشته چو آهن * دل آن سینک دل آهنر بایست آهنربا اضافیه
 دمور قفتان که مراد زره در بجم دخی او اور که جبهه دیر لر مولانا هاتنی بیت کشید لی در زیر

آهویا

آیا

آینه کیتی نما

آب

آب

آهن قبا * بیالای آن نیز رکش عبا * آهویا فی فتح باء فارسیله ایکی معنایه کلوراول خانه
 ششس پهلوکه عریله مسدس الاضلاع دیرلری یعنی النی طرفی اولان او و بعض نخه ده مقرنس
 نقش اولنش خانه و سقف خانه ابو الفرج رونی در صفت خانه بیت ای مبارک بنای آهویای *
 آهوی در نهاده در تو خدای * ثانی ناله و فریاد صدا سندن سکر دوب قاجقندن کنایه در
 امیر خسرو بیت زان بساط دوان آهن خای * کرده باهم دوانش آهویای * الیا فی کله
 تعبدر محل استفهام و استخارده استعمال اولنور خواجه حافظ بیت آنانکه خاک را بنظر کییا
 کنند * آیا بود که گوشه چشمنی بمانند * مجمع الفرسده بمعنی خورش یعنی اکل و شربه صالح
 اولان نسنه * آینه کیتی نما فی ایکی معنایه در اول اصل موضوعی اسکندرک لب دریا ده
 میل او زینه و وضع ایندیکی آینه در که نه مقوله کشنی اولور سه دوستیدر دشمنیدر اول
 آینه ده کورینورایدی ثانی بحسب الاصطلاح باذه طلو قدحه دیرلری مع الباء اب فی سکنر
 معنایه کلوراول صویک مخصوص اسیدر سراج الدین باخی بیت آب دارد طبع آتش
 راست کوی دو تموز * فعل آتش خاعیت پیدا کند در طبع آب * ثانی لطافت معناسنه
 شیخ نظامی بیت پیش رخسار عرقناک تومره را آب نیست * چشمه خورشید را کرتاب
 هست این آب نیست * بو معناده اکثر تاب ایله مرادف ایدوب آب و تاب دیرلر ثالث رونق
 و رواج معناسنه حکیم انوری بیت کر برامی او نباشد تو غواهی جاه و آب * وزیرای تو نباشد
 او نخواهد صدر و قدر * رابع فرهنگ جهانگیر به اعتبار و قدر معناسنه حضرت مولانا در صفت
 باقیس بیت بر سر زرتا چهل فرسنگ راند * تا که زر را در نظر آبی نماید * خامس طری
 و روش معناسنه میر خسرو بیت با زابر نیره از هر سوی سر بر می کند * سپهر را در هر چمن
 بر آب دبکر می کند * سادس مراد معناسنه مولانا ظهوری بیت هزار بیت بگفتم که آب از و
 بچکید * مجرز دبل دل آیم از کسی نکشاد * سابع مشهور و میندن آخر با ز آینی که
 آغستوس دخی دیرلر حکیم انوری بیت ساحت آفاق را اکنون که فراش صیهر * از حیران
 صدر کستروز تموز و آب بخ * بو معنایه سیف اسفرنگی بیت بسوزد شب خرمی ماه را *
 مسموم نهمب تواز ماه آب * ثامن مؤید الفضلاده طریق معناسنه مسطور در مثلاً بر آب
 فلان دیرلر بطریق فلان دیمک مراد اولنور میر خسرو بیت نیکوان راند سوی کلشن و آب
 روان * هر بتی در هر چمن بر آب دبکر می رود * اب شیب فی یوکسک یردن اشاخی اقان
 صویه و آقند یسنه دیرلر کذا فی مجمع الفرس فی التشتاب فی کلخن و کلخاخی معناسنه آتش
 ایله تابدن مرکب در که تاب تابیدن اسم فاعل اولور میر نظامی بیت شده از تاب رویش
 دل خوی افشان * فتد کویا یا تشتاب هجران * اذر شیب فی ضم ذال و شین معجتین ایله
 * اذر شیب فی ضم ذال و فتح شین معجتین ایله * اذر کشت فی فتح ذال معجه و ضم کاف
 فارسیله * اذر کشتب فی فتح ذال معجه و شین و ضم کاف فارسی و سکون سین مهمله ایله
 بودرت لغت مترادف اوج معنایه در اول فرهنگ جهانگیر یده مذکور در که آتش پرستارک
 زغم فاسد لرجه بر فرشته اسمی اوله که آتشکده یه موکل اوله ملائکه بیننده او لقدر تند و جلد
 بر ملک اولیه دیرلر منوچهری در صفت اسب بیت در شود بی زخم و زجر و در شود بی ترس و بیم

آب شیب
آتش تابآذر شیب
آذر شیب
آذر کشت
آذر کشتب

ویم * همچو آذر شب با آتش همچو مرغابی مجوی * حکیم سنایی بیت آب و آتش نخواند
 اورا اسب * آن صرف خواند وایش آذر کشسب * حکیم فردوسی بیت چو بر ساخت
 کاندرا آمد با اسب * بیامد بگردار آذر کشسب * ثانی با خدایر آتشکده نامید که کشتا سب
 بنا ایدوب جمع خزینه سنانه پنهان ابلشیدی مر ویدر که اسکندر ذوالقرنین اول بنایی
 منهدم ایدوب مذکور خزائن مدفونه بی دست تصرفه کتوردی شیخ نظامی در اسکندرنامه
 * مثنوی * ببلخ آمد و آذر زرد هشت * بطوفان شمشیر چون آب کشت * بهار دل افروز
 در بلخ بود * کز و تازه گل رادهن تلخ بود * زده موبدش نعل زرین اسب * شده نام آن
 خانه آذر کشسب * مجمع الفرسه منقولدر که آذر بز زرین کی مجوس آتشکده لریدن
 بر آتشکده نک اسکیدر که بانیسی اسمی اضافیه مشهور و اولوب حکیم فردوسی نک بوییت لریدن
 فهم اول نور * مثنوی * چنان دید خود را در آتش پرست * سه آتش بیروی فروزان بدست
 چو آذر کشسب چو خرداد و مهر * فروزان بگردار گردان سپهر * بو تقدیر چه لفظ مرکب
 اولور بر جزوی آذر در آتش معنا سنه بر جزویده کشسب در بودنی ایکی کلمه دن مرکبدر
 بر کلمه کشدر فتح کافله خوب معنا سنه و بر کلمه دخی اسب در ترکیب اولند قلعه الفی حذف اولنوب
 کشسب ایلد بلر حکیم فردوسی نک بوییتند بو معنایه دلالت و اودر بیت نیاید همی کردند
 سرکشی * که از سرکشی کس نبندد کشی بعض روایتند مطلق آتشکده سیه دیر لر حکیم فردوسی
 سیاوشک کر شیوزه خطابی محله دیمشدر بیت همان اسب تو شاه اسب منست *
 کلاه تو آذر کشسب منست * ثالث برق معنا سنه در که معنای ترکیب آتش چهند دیمک
 اولور که آذر آتش و شب و شمسب و کشب و کشسب چهند معنا سنه در حکیم فردوسی
 صام ز میان طرفنه قاصد کوندردیکی محله دیر بیت سواری بگردار آذر کشسب * ز کابل
 سوی شام شده سه اسب * و دخی فردوسی برهمان اسمی اولق اوزر دیمشدر * مصرع *
 سپهد چنن گفت آذر کشسب * آسپاب یی دکرمان معنا سنه اصلی آس آب در که
 اضافله صود کر منی دیمک اولور شکم آت دکرمنه خراس دیر لر کسره ایله الف مدوده نک
 جعنه نوع ثقلت اولغین تلفظ سهولت ایچون ما بینلرینه بریا کتوروب آسپاب ایلد بلر
 ابو المعانی بیت دانه ایام عرم محوشد * جوی اشکم کرده جسم آسپاب یی آسپب یی کسر
 سین مهمله و سکون یای تحتانیله وجود انسانی و یا خود بر هیئات مشخصه یه بر قاتی نسنه
 ز و رایله طوقفق که عربیه صدمه و زبان هندی ده دکه دیر لر کثرت استعمالله هر ایکی
 قاتی نسنه بر رینه ز و رایله طوقفق معنا سنه اولمشدر حکیم فردوسی بیت سر یاد با نها بر آمد
 بر اوج * بچنید کشتی ز آسپب موج * شمس فخری معیار جمالیده چون دو کس هم رسند
 دوش بدوش و یا خود پهلویه پهلوزند اورا اسپب کویند دیمشدر بیت زدند پهلوی هم
 چون سپهر و قدرت شاه * کبود کشت تن آسمان ازان آسپب * بو معنایی مؤید حکیم علی
 فرقدی بیت شعله قهر تو کر با کوثر آسپبی زند * زور آید همچنان کز قهر دوزخ التهاب
 قهرنک جهانگیریده گاهی آفت و کلفت معنا سنه اولدنی مسطور در حکیم خاقانی بیت
 چو آزاد ندرد ویشان ز آسپب کر انباری * چه محتاجند سلطانان با سباب جهان بانی *

آسیاب

آسب

۱ اشکوب ۲ سکون شین معجه و ضم کافله اوج معنایه کاور اول سقف خانه ثانی خانه
 بالا که عریضه طبقه علیا دیر ل کال اسمعیل در صفت عمارت بیت بر آشکوب نخستینش
 دست فکرت من * زیر پای فلک را چو زرد بان افکند * ثالث آسمانه دخی دیر ل استعان
 طریق قیله اولی اولور حکیم ازرقی بیت باد اندرو و زبده زبهنای آشکوب * ابر اندر و کدشته
 زبای قیروان ۲ اشنباب ۳ ذکر مرور ایدن آشنانک معنای اولنه شیخ عطار بیت
 زمین را خون چنان غرقاب میگرد * که ماهی زمین آشناب میگرد ۲ اشوب ۳ ضم
 شین معجه ایله فتنه و غوغا و هر سنه نك قارشمه سنه دیر ل و آشتن لفظندن وصف ترکیبی
 اولور دل آشوب و سنك آشوب کی حافظ بیت فغان کین لولیان شوخ شیرینکار و شهر
 آشوب * چنان یردند صبر ازل که ترکان خوان یغمارا ۲ اشیب ۳ کسر شین معجه
 و سکون یای تختایله آسیب مرقوم معناسنه کذا فی مجمع الفرس فرهنگ جهانگیریده زحمت
 و لرزش اندام معناسنه در ۲ آفتاب ۳ معروف مرحوم کمال پاشا زاده نك تصرفات
 خاصند ندر که آفتاب لفظ مرکبدر اما خورشید کی ظاهرا ترکیبی معلوم دکلدر بر جزوی
 آف در که اصلی آب در با فایه ابدال اولمشدر بر جزویده تاب در که تابیدن صیغه سندن
 اسم فاعلدر قزدر یی معناسنه معنای ترکیب صوقزدر یی اولور صوبا طبع بارد در قمراسی
 عارضیدر اول سبیدن قزمه یی کنشه نسبت ایلشدر در نتم شیخ سعدی بیت عمر و فست
 و آفتاب تموز * اندکی ماند خواجه غره هنوز * فاضل مرحوم بو معنده برزتک و بودخی ایلشدر
 ایرادند سواد قرطاسدن غیر یی نفع اولما مقله بو مقدار ایله اکتفا اولندی ۲ اکب ۳ ضم
 کافله آغاز یی معناسنه در زبان هند پهل کاله دیر ل فرهنگ جهانگیریده باء فارسیله مرویدر
 خسروانی بیت کند از خست او همی پنهان * همچو میمون غمخود در اکب خویش ۲ الب ۳
 سکون لامله پهلوان معنا سنه لغت ترکماندر اما انلر الف مقصود ایله استعمال ایدوب
 الب ارسلان کی بعض مبارزه اسم ایدر ل ۲ مع التاء * ایافت ۲ سکون فایله غلیظ
 و خشین یر تلش و پان تلش اثواب مقوله سی ابوالمعانی بیت مکش از چرخ دون پروردلا
 منت بد نیارا * نداری جامه اطلس بدوشت میشود آیافت ۲ آب پشت ۲ نطفه یعنی
 منی و له ایضا بیت آن قدر دارد فضائل از نیا و از پدر * آرد از سر چشمه عرفان کویا آب
 پشت ۲ آب حیات ۲ ظلماته واقع بر چشمه اولدیغی مشهور در اسکندر ذوالقرنین انك
 بطبی سودا سیله ظلماته واردی بامر الله تعالی اکا نصیب اولیوب خضر نبی علیه السلامه
 نصیب اولدی دیر ل و استعان طریق قیله لب دلبره ده دیر ل و له ایضا بیت لبش آب حیات
 و روی خورشید * میان نیره زلفش زند کی بخش ۲ بخش ۲ سکون باء موحد و سین
 و فتح خاء معجه ایله جزیره معناسنه در شمس فخری بیت زدریای نظیم شاه دلیر * بود
 هفت کردون کین بخش * فرهنگ جهانگیریده ایچی چوریش قاوون و قارپوز و خیار
 امثالی سنه لار زفت دخی دیر ل حکیم علی فرقدی بیت روی ترکان تازر آید کست * زردو
 بر چین چون ترنج آب بخش * تحفه الاحباب بیوک صولر ایچنده واقع کوچک جزیره لکه اندم
 صومتعن اولوب ساز و اوت اوله دیمشدر ۲ بخش ۲ سکون باء و فتح خا و او معد و له ایله

ایله یوزن آبدست آبخست مرقوم معنا سنه در استاد عنصری بیت بر سر تند باد موج بانده *

تا بیک آبخو سنشان افکند آبدست فی معروف عبادت در حضرت مولانا بیت جمال

یا رشید قبله غازم * زاسک انک نوشد آبدستم * حکیم خاقانی بیت نغم یا کبستاند چو کرد

آلود بسیار * زشرم از آبدست آیدنه نیک از آبدستانش * نسخه میرزا ابراهیم پاک و محتجب

از معانی معنا سنه در فرهنگ جهانگیریه اول استاد پاک کار دیر لرک ایشی رونقلی و طراوت

پذیر و خوب اوله شیخ نظامی * مثنوی * بنقاشی زمانی مرده داده * برسامی ز اقلیدیس

زیاده * چنان در لطف بودش آبدستی * کبر آب از لطافت نقش بستی آب رفت فی

ضم راء مهمله و سکون فائله صولیوب سو پر مک معنا سنه فرهنگ حسین و فائله سنک آب

خورده باشد یعنی صود و کش طاش که دائما صوا یچند و یا صوا لتله اوله آب رفت فی

سکون باء موحد و زاء معجه و ضم فائله یعنی آبخست مرقوم حکیم طرطری بیت چون آبرفت

روی زشتش * چندین عفن و ترش چرا باشد آب است فی فتح باء موحد و سکون سین

ایله زن حامل آبتندن مخفندر حضرت مولانا بیت آنچه آبت است شب جز آن مباد

هیلهها و مکرها یادست باد * فرهنگ جهانگیریه فتح فائله یعنی گوشت ترنج و کسیر با ایله یعنی

آبتن دیوب مولانا نیک بویتنه مقسک اولش * مثنوی * جز و جزو آبت از شاه بهار *

چشمشان چون درج پر در شمار * مرغان بی شوی آبت از مسیح * خامشان بی لاف و گفتار

فصیح آب است فی آیات مرقوم معنا سنه حکیم ناصر خسرو بیت تن همان خاک کزان سیه

است از چند * ساره و آبت کنی قرطه شلواش آب است فی سکون حائله آختن لفظندن

فعل ماضی در چکمک معنا سنه عموما قاج چکمک خصوصاً شاعر بیت تیغ زبان آخت

برای جدل * کای سنه در شهرت کاف مثل آب است فی آختن در اوله صف

فعال یعنی آخر مجلس نشینان ابوالعالی بیت نهد در صف عشاق مرا جای نشست *

بروم کوی غمش جای گنم آخر دست * ثانی قوما را و بونی قاربا زلمیانه معروف سوز در بوله

بیت تاکی بستم شیشه دل کرد شکست * خواهم که گنم عشق ترا آخر دست آب است فی آذر دست

یعنی آتش پرست که کبر دخی دیر آب است فی آذر در دهشت فی آتشکده های فارسین یعنی

آتشکده نیک نامیدر حکیم فردوسی * مثنوی * پرستند آذر در دهشت * همی رفت با ثار

و ضم بهشت * چو از دور جای پرستش بدید * سدا از آب دبه رخس نا بدید آب است فی

فتح راء مهمله ایله در سنک که آرنج دخی دیر لرک ذاق فرهنگ جهانگیری آب است فی کسرا

و سکون سین مهملین ایله حیوانا تک یان با شی کذافی نعمه الله آب است فی ازاد درخت فی قاین

افاجی نسیم افاجیده دیر لر طبرستان تاجک دیر لر لیلک کبی شکوفه سی اولور دانه بغاو

مناول اولمز خوشبو چپکی اولور و دانه سن نسیم ایدر آب است فی از زمیندخت فی فتح زاو سکون

راء مهمله و خا و کسریم و ضم دال ایله خسرو پرویز قری اسمیدر با باطنندن صکره عسکر کلا

بیعت ایدوب الی آی پادشاه اولمشیدی اصل اسمی آذر میدردخت فردیمکدر حوالی *

قرنینک بر شهرینا ایدوب کند و اسمیه تعیمه ایلدی کذافی مجمع الغرر آب است فی ضم

زاء معجه و سکون فائله محمد و شاه محمد سنک آب خورده یعنی صود و کش طاش

دیو نقل ایدر **آفتاب پرست** **آ** اکثر ارباب لغت کون چپکی دیدیلر اما سروری کشی
 مجمع الفرسه یعنی نیلوفر **آفتاب** و دخی بر جانور در عربیه حربا و هندی لسانده کرکت
 دیرلر سو شمار نوعند در کونش قارشا و تور و ب کونش کند یک اولدخی او طرفه دوزمند کور
 کون چپکی دخی کونش دوند یک دوز فرمک جهانگیر **آ** بر چپکدر کونشله نیله دوز و پیرا قاری
 دخی او طرفه میل ایدر اهل هند بطریق العموم هر کل کموده دیرلر شیخ نظامی * مثنوی *
 هر سوی کا فتاب سردارد * کل ازرق درو نظر دارد * لاجرم هرکلی که ازرق هست *
 خواندش هندو آفتاب پرست **آفت** **آ** فتح فایله ضرر و هلاک ایدیمی معناسنه در مولانا عرفی
 * رباعی * تازنده جهان از تو بارایش آفت * ای آفت آسایش و آسایش آفت * چند آنکه
 دلت آفت نازت طلبدهست * در حوصله عشق تو کنجایش آفت **آ** الکفت **آ** کس رکاف فارسی
 و سکون فایله در نج و زجت معناسنه در سلطان سنجر کوی بازلق ایدر کن آتدن دوشد که
 امیر مغزی بالبداهه بور باعی بی نظم ابلش * رباعی * شاهادتی کن فلک بدخورا *
 کا کفت رسانید رخ نیکورا * کرکوی غلط رفت بجو کانش زن * و راسب خطا کرد بمن بخش
 اورا * سلطان سنجر دخی مخطوط او لوب فی الحال آتی دخی تیله امیر مغزی یه عطا ایدر منبر
 ینه بداهه بور باعی بی نظم ایدر * رباعی * رقم راسب تا بجرمش بکشم * کفتا که زمن
 مشنوا این عذر خوشم * من کاوز میمن که جهان بردارم * یا چرخ چهارم که خورشید کشم *
 سلطان تکرار بحساب احسان ایدر **آ** الیخت **آ** سکون لام و فتح جیم فارسی بعده شاه
 صاکنه ایله مرص و طمع معناسنه بعض نسخه ده هنره مفتوحه ایله در و کتاب محبیه الف
 و لام ستر ویدر **آ** الیست **آ** بوزن و معنی آرتست مرقوم و دخی او یاق باشی که جانب مقعنه
 اولو و اعتماد عمیدی بیت **آ** همچون رطب اندام و چور و غن کف دست * همچون شبه
 زلفین و جودنبه آلتست * بو بیت راستلدیوانک بویه کورلدی بیت همچون رطب اندام و چور
 و وفش سراپای * همچون شبه زلفین چو بیلسته آلتست * بو هنره مفتوحه ایله اولور
آ الیفت **آ** ضم فایله محنت و سرگردانی شمس فخری بیت همیشه دشمن درگاه جاهت *
 زاحدان فلک آفت بلشد **آ** الیخت **آ** سکون لام و خا و فتح فایله عودا غاجی او المعانی
 بیت هر صعدم زکوی جانان بوی نسیم آید * اشجار کوه و دشتش کویا که آفتختست *
آ الموت **آ** ضم میم و واو معروفه لاله مرغ شکری یعنی شاهین و طوغان یه سی منجلیک
 بیت برقله قاف محنت و اقبال * آ موت عقاب دوات تبیت **آ** الموت **آ** موخت **آ** موختن لفظند
 فعل ماضی دزاو کرتدی دیمک واسم فاعل دخی اولور شیخ سعدی ایکی معنایه * قطعه * معلت
 همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب و ستکری آموخت * من آدمی عجین شکل
 و قدوروی حسین * ندیده ام مکر این شیوه ازبری آموخت **آ** الموت **آ** کسرها
 و سکون فایله آختن لفظند فعل ماضی در خضر و قلیچ بکیمک معناسنه فی الجملة جسمانی
 و روحانی حرکتی متضمن در هاد نصکره یا ایله آخت دخی جاتر در شیخ سعدی بیت چو غر مشی
 بر آخت شمشیریم * بحر میان قرزدونیم * شمس فخری فتح فایله برخت لفظنه قافیه
 ابلش * قطعه * یا اسحاق سلطانی که در رزم * چو کیش تیغ بی پانی بر آخت * بسان

بسان هندوان ترك فلك را * مجوب كين بآلید و پیرخت * بر هیئت یعنی ادب کرد و اهن
جفت و چفت دموری که آنکله تار لای سور و ب تخم اگر ل اگا ایلد وایمروکا و آهن دخی
دیو لر کندانی جمع الفرس و آهیخت و معنی آهنت مرقوم کال اسمعیل بیت همچون کشف
بسینه سراندر کشد اجل * انجا که نیزه تور آهیخت بال را و آیفنت و ضم یای تختانی
و سکون فایله حاجت و تمنا معناسنه آیت دخی دیو لر ز راتشت بهرام بیت زیزدان
خواستن انجمله آیفنت * که تازسد مرو را هیچ آکفت و آیت و ضم یای تختانی و سکون
نونه معنی آیفنت مرقوم میرنظمی هروی بیت چومانده نیم بمل مرغ دل را * بجز کشتن
زیار آیت من نیست و مع الحیم * ابلوچ و سکون باء موحده ایلد نبات شکری ابو المعانی
بیت زشتود غیر جانم دردمن بهر خروج آید * جواب تلخ جانان در مذا تم آبلوچ آید *
پور بهای جامی * قطعه * تا آبلوچ همچو طبرزد نشد بطم * تا چون نبات نیست بپیش
نظر شکر * بادا نهاده دردمن دولتت مقیم * دست نشاط و عیش بفتح ظفر شکر و آج
ایلاغون اغا جی ابو المعانی بیت رقیب درد دلش را علاج می خواهد * برای پشت و شکم
جوب آج می باید * حیواناتی صابحو طوطی و قد ایلاغون اغا جیلده قار نه اور لر دفع اولور
هیر لر و آخشیج و سکون خا و کسر شین معجین ایلده معنای موضوعی ضد در عناصر
اربعده ضد بیت اولدیفی مناسبتیله عناصرک هر برینه آخشیج و مجموعه آخشیجان دیو لر
شمس فخری بیت عالم از عدل ابو اسحق کشتست آنچنان * کر جهان بر خاست رسم
کفتکوی آخشیج * حکیم خاقان بیت بر دم از زار کین بکدودا و اندر سه رحم * کرچه
از چار آخشیج و پنج در در شش درم و آراج و فتح راه مهمله ایلده فرهنگ جهانگیریده ایکی
معنایه در اول معنی آراج که اندن مخفف در ثانی نام پرند در و آراج و فتح راه مهمله و سکون
نونه در سگ معناسنه که عربده مرفق دیو لر کسر میم و سکون را و فتح فایله حکیم اسدی
بیت آستین از برای رنج دلم * تابار و میزنی مردم * شمس فخری قصر الفله میان
ساعت و بازو دیونقل ابلس و آراج و ضم زاء معجه و سکون نونه کوزده حاصل اولان چبق
استاد لطیفی بیت کویا که آشیانه بود پوست چشم او * هموان با پیلیدی و آراج کنده است
بعض فرهنگرده کسر ز ایلده و بعضیله جم عجمیله منقولده و بعض نسخه ده ترکوعانی مروید
و آراج و جم فارسیله آراج مرقوم معناسنه طیان مرغزی بیت شده که بخار از دماغ
ودمان * رخس زیر آرنج و چشم نهان و آکج و فتح کافله قانجه دید کوری اوجی اگری
دموردر محمد هندو شاه محاحد آکج قلابی بود آهین بر سر چوبی دید و کی قوی مؤید
شمس فخری بیت کشتی مه از ساحل مغرب بکشد باز * حکمش ز سر قدرت بی زحمت آکج
استاد عنصیری بیت بچستند تاراج و زشتش را * با کج گرفتند کشتش را و آکج
فتح کاف و سکون خاء معجه ایلده جلاب معناسنه در بعض نسخه ده خایرینه خاء مهمله واقع
اولش اما فقیر صانورم غلط کا تب اوله زیرا زبان فارسیله خاء مهمله اولدیغندن ماعدا
تلفظنده عسرت و اردر تحفه الاحبابه هنره مقصود ایلده مروید و آکج و کسر کاف
و سکون نونه قیبه ات و برنج طولش بغر سق که مومبارد دخی دیو لر شمس فخری بیت خوری

برخوان کین هرچه خواهی * اباوقلیه و حلوا و آکنج * بعض یراده قیمة جکرله طولرد قاری
اجلدن جکر آکنج و جکر آکند و چرغنده و روچ دخی یر لر بریده عصیب دیر لکذافی الصجاح
بو معنای مؤنث مولانای کسان بیت عصیب کرده برون کن و زور برنج نرود * جکر بیازن
و آکنج از و بسامان کن * آزدن آکنه صانچوب دیکمه دیر لر فرنک جهانگیریه فتح کاف
فارسیله مطلق طولدر لش هرنه اولور سه سیف اسفرنکی بیت چون لنک خرمرده آن
جغد پراقت * چون روده نامشسته باروی که آکنج فی الکوج فی ضم کاف فارسیله قانجه
دموری آکچ مرقوم معناسنه ابوالمعانی بیت هرنیکه بر سینه دشمن زده پیکان * از هر
برو کرده جکر میشود آکوج فی الکچ فی کسر کاف فارسیله آکنج مرقوم معناسنه یعنی مومبار
طولمه سی فی الفخ فی فتح ف و سکون نونله عودا غاجی معناسنه ابوالمعانی بیت در وقت
وصف هجران حاجت نبود آتش * در جمر آلفی از آه دل بسوزد فی النج فی ضم لام
و سکون نونله بمعنی آلوجه کذا فی فرنک جهانگیری فی الهجوج فی فتح لام و سکون نون
و ضم جیمه عودکی رایحه سی چقار بر نوع اغا جدر ایضا منه فی اماج فی النی معنایه کلور
اول اوق نشانه سی هدف دخی دیر لر استاد لطیفی بیت هرنیکه از شصت قضا و قدر آید
پیشش تن بد خواه شهنشه شده اماج * ثانی چولدن بطور به در که ایچنه پابه دانه سی قویوب
اوق آتغه مشق ایدر لر ثالث باغ چبوغی رابع حراث و زراعین آلترندن بر آلندر بوا یکی
معنایه حکیم سوزنی بیت بر کند نیر تو هر که خاک در اماج کاه * بز کر بر کنده پنداری
باماچ و کلند * کلنک معناسنه در خامس فرنک جهانگیریه تحت پادشاهی حکیم فردوسی
بیت چنان هم کرازان و کویان ز شاه * ز فرمان و از فر اماج کاه * سادس برفرسنک
اعتبار اولمان یرک بکرمی دورت حصه سندن بر حصه یردیر لر معلوم اوله که فرسنک اوج
میلد و میل ایکی ند امسافه در که فرسنک الی ندا اولور و ند ادورت اماج مقداری مسافه در
فرسنک بکرمی درت اماج اولور فهمی دخی آسان اوله فرسنک که اوج میلد و میل درت بیک
خطوه آدیمه دیر لر اون ایکی بیک آدیم اولور بکرمی درده تقسیم اولند قده اماج بشیوز آدیم
اولور هر آدیم بر بحق آرشد هر آرش الی قبضه در هر قبضه درت اصبع در هر اصبع بر بحق
شعیر در فی الهج فی کسر ها و سکون نونله بوزن نارنج بمعنی کشنده یعنی حکیمی شیخ نظامی بیت
شه عالم آهنگ کینی نورد * دران خاک یکماه کرد آ بخورد * کذا فی الدستور و الجمع اما فرهنک
جهانگیریه فتح ها ایله بمعنی کشیده مسطور در کمال اسمعیل بیت بدست داد تواند رسام جان
آهنگ * بدان صفت که بود در میان بحر نهنک * محمد هند و شاه محاحه بمعنی آمیختن روایت ابلسدر
و آخر فرنک کرده قنیل و چنبر و خلل معنایه و شمس فخری مطلق نسبه چکیمک معناسنه نظم
ابلسدر بیت شها کر مس قوی با شد حسودت * بشفتا هنج تدبیرش در آهنگ * شفتا هنج
صرمه کش حیدر سید رادات الفضله بمعنی انداختن فی مع الخاء الخ فی افرین معناسنه
کذا فی فرنک جهانگیری فی الدخ فی فتح دال ایله ایکی معنایه در اول خوش کلدی معناسنه
حکیم ناصر خسرو * قطعه * روز تو هر کز بایمان سعد و میمون کی شود * چون تو بر ابلیس
ملعون خویشتن مفتون کنی * کر بشارستان علم اندر بگیری خانه * روز خویش امروز

بویه در اما مشهوری معنای اصل او زن مثلاً طاش اوه و قاز اوه و ارتق اوه دیرل بعض
 کتاب ناشناس هیچ یازارم قیاس ایدوب طاش آبا و قاضی آباد و ارتق آباد یازار اصلن
 سؤال اینست طاش ایله بنا اولنشی و قاضی بنا ایلش و ارتق یا بلمشدرد یوجواب ایدرل حال
 بوکه اولخاللرده نسبت ایده جک بنا یوقدر ثامن استعان طریقله مجازا غم آباد و محنت آباد
 دیرلر بویه محالرده مراد بنا اولسه جائزدر آبا بخورد بی باء موقوف و فتح خاء معجه
 وواو معدوله ایله ایکی معنایه کلور اول صوکنارنده حیوانات صواریله جق یرکه آبخورد
 دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت جان شد اینجا چونا کبیردتن * کاب خوردش از بهمان
 برخواست * ثانی توقف ایلک و مقام طوتمق معناسنه شیخ نظامی بیت منه عالم آهخ
 کینی نورد * دران خاک یکماه کرد آبخورد آبا سرد بی اضافتله یعنی کسریا و فتح سین
 ایله و باء موقوف و کسر سین ایله ده جائز پختی که اتی قینا دوب صون مجید ایدرل اصلی
 سرد آب در علم اولد قله مضاف الیه تقدیم اولنور فارسیده حالت علمینده مضاف الیه تقدیم
 اولنق قاعده سی شایعدر آبا بشخورد بی لفظ مرکبدر آب و شین مصدریه و لفظ خوردن دن
 معنای ترکیب صوایچه چک یردیمک اولور ابوالمعانی بیت هر بخار که باشد آبخورد *
 انس و حیوان شوند وزی منه آبا بکنند بی لفظ مرکبدر آبله کنندن که کنندن دن
 مشتق اسم فاعل اولور قازیمی معناسنه که مجرای سیل دریغی سیل یرتدوخی محل شمس فخری
 بیت از سیلخیز حادته اعدی پشاه را * شده خانمان خراب بگردار آبکنند * و نهر جاری
 اولدوخی محل معناسنه شاعر بیت آبکنند دوران تاریک جای * لغز لغزان چون دران بنهند
 پای آبا بکود بی ایکی معنایه در اول ولایت چین ده حدود مشرقه واقع اولان
 دریانک امیدر بحر اخضر و بحر اعظم دخی دیرلر منقولدر که ناهله و پری صفت دکر قرلری
 اول دریاردن ماحتابله چیقوب اوینا شلر کونش چقدوخی کبی نه دریایه کیدرلر کدافی
 شرفنامه ثانی اصطلاحه قایچ و خجرد موری که جوهر دار اوله ابوالمعانی بیت آب کبود
 تیغ نماید چو آینه * روز مصاف در نظر خصم روی مرک آبا مجید بی لفظ مرکب
 اولدیفی ظاهر در استعان طریقله قلیج و خجرونیزه دموری و دخی بالور و شیشه و امثالی
 نسنه لر عموما بالور بیا له خصوصاً کدافی مجمع الفرس بو معنایه میر نظامی در صفت تیغ بیت
 با شعاع نور کشته منعقد * میتوان گفتش آب مجید * و له در صفت پیاله بیت شود در بزم
 آن کل روی پر تاب * باب مجید از آتشین آب آبا آد بی ضم ذال معجه و سکون را
 ایله شهر تبریزده بر آتشکده نک نامیدر معنای ترکیب معموره آتشدر و دخی شهر تبریزک
 نام قدیمدر معری آذر بیجا ندر کدافی فرهنگ جهانگیری آبا آذر خرداد بی ایکی معنایه در اول
 شیرازده بر آتشکده در غایت مکلف عالی بنادر آتشکده فارسک بشخی آتشکده نک نامیدر آذر
 خردین دخی دیرلر استاد فرخی * قطعه * پدر و مادرش سخاوت وجود * هر دو خوانند شاه
 راداماد * پیش دو دست او سجود کنند * چون مغان پیش آذر خرداد * شرف مشفروه
 بیت بار حجت تودو دستقر مروحه نور * با هیبت تونکته صبح آذر خرداد * ثانی بر موبد
 امیدر که مذکور آتشکده نک باندسیدر اهل فارسک بعضی یارینک اعتقاد لری بر ملک اسمعی اوله که

اوله که آتشکده‌ای محافظه اید راستاد فرخی بیت همه بیابان زان روشنایی آ که شد *

چو جان آذر خرداد ز اذر خرداد آ اراد آ راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول نام فرشته در که

روز آ راده مؤکد که اول کونک تدابیر اموری و مصالحی اکا متعلقدر ثانی شهر شمسینه نک

بکرمی بشنی کونی اسمیدر آ زود دخی در لر جید اذواب بچمک و کیمک جائز و مبارکدر اما نقل

و تحویل و سفر مناسب دکلدر آ اراید آ فتح راء مهمله ایله بوزن اشامد لراییدن لفظندن

فعل مضارع در زینت ایدر معناسنه شیخ عطار بیت اهل دنیا را چود یو آ رایدش * لقمهای

جرب شیرین بایدش آ ارامید آ آزامیدن لفظندن فعل ماضیدر قرار ایتدی و راحت

ایتدی و معناسنه حکیم اسدی بیت سپاه آ رامیدند بر جای خویش * همان شب مها زاهو

خواند پیش * بعض نسخه ده مشار معناسنه ده مرویدر آ ارایش خورشید آ

مجمع الفرسه مصنفات بارید خسرو دن بر نوا اسمیدر شیخ نظامی در صفت بارید بیت چو

زد ز آرایش خورشید راهی * در آرایش بدی خورشید ماهی آ اراد آ سکون راء

مهمله و فتح دالله مردم قریب و غول بیابانی معناسنه غول بیابانی اکا دیر لکه شکل انسانده

و آدم کبی اولور هر جوارح و اعضاسی انجیق ایاقلری اوزون اولور و سراپا قیلو بعض

یو یولی به و کار باندن آیرلش کسنه لک کچه لده اوکنه دوشوب یولدن آ زدر اول کسنه

لیسه آنی یولداشی صانوب آرد نه دوغرسه بیابانه کتوروب هلاک ایدوب قانی ایچر

آ اراد آ سکون راء مهمله ایله مطلق اوندز دقیق معناسنه بغد ایک اولسون غیرک

اولسون عربینه دقیق و طحین دخی در لر و فتح را ایله بوزن دارد ایکی معنایه کلور اول آ رده

مرقومدن مخففدر ثانی فعل مضارع در کتور و معناسنه فرهنگ جهانگیرده سکون را ایله

تقصیر معناسنه ده مرویدر آ ارزومند آ استکلو عربینه مشتاق معناسنه آرزو استکدر

طلب معناسنه مند اذات نسبتدر فارسیه اذات نسبت همان حرف یاء دکلدر نیجه حرف

و کله وارد هر برینک محلی کلد کچه بیان اولنور انشاء الله تعالی میر نظمی بیت عاشق

آنست فارغ از جانش * آرزو مند دره هیرانش آ اراد آ فتح زاء معجه ایله اللی معنایه

کلور اول بی قید بودخی بر قاج معنایه استعمال اولنور متعلقات امور دینیه و ضرورات

بشریه دن فارغ کبی دخی فلان بنده آ زاد دیر لر یعنی قید عبودیتدن خلاص اولمش دیمک اولور

و سرو و سوسنک آ زاد معناسنی قید و علت و برشاخه پیچیده اولمقدن فراغنی معناسن افاده

ایدز تنکم حضرت مولانا بیور و بیت کیست مولی آنکه او شاد کند * هیچ و سرو و سوسن

آ زادت کند * صاحب اختیارات بدیعی سوسنی درت نوع یازمش ملای و صاوی و هرمزی

و میاضدر بیاضنه آ زاد دیر لر نکلدن آ زاده و خالی اولد و غیچون آ زاد نسیمه اولمشهر و ذخیره

خوار زم شاهیده مصلو در که آ زاد درخت دید کاری اغا جگ میوه سی اولیوب سرو و سوسن

کبی اولغین اکاده آ زاد نسیمه اولمشدر کتب طبیه ده مرقومدر که اغا جگ که میوه سی اولیوب

بدنی بالا و هموار و شاخلری سر پامساوی اوله اکا آ زاد دیر لور شرف مشفروه بیت من شد آن

قد چو آ زاد در ختم * من هندوی آن صورت چون لعبت چیم * و سرو و آ زاد نسیمه سند بر قاج

صنوب یا زمشدر از انجه لکه بر کون مجنون عامری آ شفته و سر کردان کز رکن کوردر که بر باغبان

بوموزون و بالاقدسرواغا حنه بالته اوروب گسنگ استرقه موزون لیل یه بکر دیو
 باغبانه یلواروب و سروی صاتون آلوب گسنگدن آزاد ایدراول سروه آزاد نسیمه ایدرلو
 مرورایام و کثرت استعمال ایله هر سروه اسم اولمشدر بو معنایی مولانا هاتقی لیلی و یمنون
 کتانبه یازمش * مثنوی * مجنون شد از ان عشق سیکیا * گفت این سخن کو بود زیبا *
 بهستان زمش بهای این سرو * یا خود بهش بجای این سرو * لعلی که خراج علمی بود *
 فی الحال ز دست خویش بکشود * آورد بدست باغبان داد * آن سرو زاره کشت آزاد *
 آن سرو چمن چو شد غلامش * آزاد از ان زمان نامش * و بسبب دخی شیخ سعیدی گلستانه
 یا زمشدر * نثر * از حکمی پرسیدند که چندین درخت نامور که خدای عزوجل
 آفریده است و بر و مندر کرده اند هیچ بکر آزاد نخوانده مگر سرو را که هیچ شمر ندارد
 گفت دیگر درختان گاهی شمر دارد و گاهی بی برک و بر مرده و سرو را همه وقت خوبست
 و تازه و تر از این علتها فارغست پس صفت آزاد کان آیدست بیت کرتی ز دست براید چو نخل
 باش و کریم * و کر ز دست نیاید چو سرو باش آزاد * مشارالیه بریده دخی پیور مشدر
 بیت بسدر و گفت یکی میوه بی آری * جواب داد که آزاد کان تهی دسند * معنای ثانی
 ولایت کیلان اولور بالاقدس خوش اندام بر درخت بونی التمش و تمش ذراع و منور اغاجی
 کی شاخوری اولور تا باشته دکه هموار بر منوال اوزن لطیف و جوهر دار اولور تا لیت توامان
 و نجواند بر مختصر شهر نامید خلق پیید کون و خور بر وی اولور اندک شربل غایت کثرت
 و شهرتی وارد حمد الله مستوفی زمه القلوب نلم کتابنده ذکر ایشدر رابع بر نوع ماهینک
 ایشدر دریای کیلانده چوق اولور خامس ینه بر درخت ایشدر که حیوانات انکسیر اغندن
 یا خود تازه شاخوردن یشه فی الحال لعلی که اولور بو معنی اختیار است بدیعده مندر کور در
 سادس کامل التعبير نام کتابنده مسطور ذکر که درخت لارنه دخی آزاد بر لر فرهنگ جهانگیریه
 معروف درخت پادام کوعی اولدینی تحقیق اولمشدر ساز دیار دن ولایت فارس کوهستانده
 چوق اولور از مندی زاء موقوف ایله جزایر و طمعکار معناسنه که از حوض معناسنه
 عقد لفظیه موکبدر حکم سوزن بیت حاسد و بدخواه جاه او ترک است از منیه * کردین
 حسرت ببرد باک نبود کو غیر از اندی فتح زلفا رسی و سیکون نوله ایکی معنایه در اول
 اشکسته و حلل پذیر اولانی صاروب محکم ایلک ایوا المعانی بیت حلم صاپان مشد از سنک جور
 یارا کریکدم * چه باشد این شکسته دل یار ندیم تلویش * ثانی دیوار بنا سنک طاش
 اراسنه قونلان با لحق معناسنه فرهنگ جهانگیریه صور دینه چون با لحق معناسنه
 مسطور در از و دخی شیم زاء معجه ایله باقل وزیرک معناسنه نعمة الله نقل ایشدر
 ری اسمند بی سکون سین مهمله و فتح میله ایکی معنایه در اول آلدانی و حه اوزن کذب
 سونلک ثانی سرکشته و حیران کنانی فرهنگ جهانگیری هنره مفتوحه ایله دینه جائزد
 ای اسباباد بی یل دکرمانی ترکیبی ظاهر در آسپای باد نقد رند با لوال المعانی بیت نویت دولت
 محواه از آسپا باد فلک * عز و جاعش بکدره چون باد از و غافل میاش ای اسمند بی سکون
 شین معجه ویای تختان و کسر میله آسپا بدین لفظندن اختصار اولمشدر شیخ نظامی بیت

بیت خوشدل شد و آرمید باو * هم خورد و هم آشید باو * استنود فی سکون شین
 معجمه و ضم نون و واو معروفه یا م * خمسہ مسترقه نک ابکنی کونی اسمیدر * اغارید فی
 فتح غین معجمه و کسر را ایلہ * اغارد فی فتح عین و راء مهمله ایلہ یو غورر معنا سنه
 اغاریدن لفظندن اسم فاعلدر جمع الفرسه شکر و غسل و امثالی نسنه لازمک معنا سنه در
 بو معنایه ابنی بین محمود بیت بسکه کرد و زرا خوشی آمد شربت کفتار من * در کلاب دیده
 هر دم چون شکر اغاردم * اغازید فی فتح غین و کسر زاء معجمین ایلہ باشلدی و ابتد
 ایلدی معنا سنه حضرت مولانا بیت چون سماع آید زاول تا کران * مطرب آغازیدیک
 ضرب کران * اغالد فی فتح لامله اغالیدن لفظندن اسم فاعل و جنکه مجد اولور
 و شورش و غوغا تحریک اید ز مسعود سعد سلمان بیت مطربا زاهم بر آغالد * وز میانہ
 سبک برون کالد * افرد فی آفریدن لفظندن فعل ماضیدر حکیم فردوسی بیت جهان
 آفرین تاجهان آفرید * سواری چور حتم نیامد بدید * دخی مضارع و اسم فاعل اولور * افند فی
 فتح فاء سکون و نله جنک و خصومت معنا سنه کذا فی المجمع بو معنایه حکیم فردوسی بیت
 دلیو جها نسوز و پر خاشخ * ندر دجز آفند کار دکر * حکیم سوزنی بیت آورد پیامی که
 مبادا که خوری می * مستک شوی و عربده آغاری و آفند * اکند فی فتح کاف عربیله
 کول کی صو جمع اولوب طورد و غی ریه دیر لر میر نظمی بیت بحال زاریم بین جور تا چند *
 ز صیل اشک شد عالم بر آکند * اکند فی فتح کاف فارسیله طولد ردی معنا سنه عزالدین
 شیروانی بیت سائل بسوا لی زدو تو * صد کج زرو سیم آکند * و معنی پر کرده یعنی چوق
 ایتدی استاد رودکی بیت نشان بشت منست آن دوزلف مشک آکین * نشان جان منست
 آن دو چشم سحر آکند * بو معنایه آغند دخی دیر لر * الید فی کسر لامله آدم و حیوانات
 بر نسنه فی بدیهی کورد که اور که دیر لر ابوالمعانی بیت دوش ارفته سیر گلشن بار قیب آن
 سیم تن * چون شنیدم این سخن آلد جانم در بدن * آمد شد فی کلوب کتمک و کلور
 کیدر و کلدی کندی هر بری محله استعمال اولنور کمال اسمعیل بیت کشیده دار بدست
 ادب عنان نظر * که فتنه دل از آمد شد نظر یاب * فضلا یرو مدن و قضاة شیرین سفندن
 منطقی افندی نام شاعر ساحرک بو بیت نادری محله مناسب اولغله ثبت اولندی بیت یادست
 آوز محنتله کلور یا تحفه غله * اوصاندم حاصلی آمد شد دلیل و نهار مدن * امود فی ضم
 میم و واو معروفه ایکی معنایه در اول آمیختن لفظندن اسم فاعلدر قار شد ردی معنا سنه
 شیخ نظامی بیت فسون چند با خواش بر امود * فسون کردن ببا بل کی کند سود * ثانی معنی
 آمیخته اسم مفعول اولور ا میر خسرو بیت مکر میل آمد از دریای مقصود * که شد پای
 حریفان کوهر امود * ثالث معنی آراسته فخرالدین ابوالمعانی بیت کرانمایه سیاهی داشت
 فرمود * باستقبال شهراده بر امود * بو معنایه میر خسرو بیت نشاندش بر سر کوهر
 امود * زمین را کرد از لب شکر آلود * اواز داد فی دعوت ایتدی معنا سنه خواجه سلمان
 بیت ماهست فرورفته دم آواز دھدش * کو گوش بره دار دو چشمش نکرانست * و دخی
 جغردی معنا سنه در میر نظمی بیت بسوی اوز دور آواز داده * که ای سرکشقه و از هوش

بر موزون و بالاقدر و اغاجنه بالته اوروب کسک استرقد موزون لیلی به بکر دیو
 باغبانه یلواروب و سروی صاتون آلوب کسمکدن آزادیدراول سروه آزاد تسمیه ایدرلو
 مرور ایام و کثرت استعمال لیل هر سروه اسم اولمشدر بو معنایی مولانا ها تلی لیلی و مجنون
 کتابند یا زمش * مثنوی * مجنون شد از ان عشق بیکیا * گفت این سخن کو بود زیبا *
 بسقان ز منش بهای این سرو * یا خود بهش بجای این سرو * لعلی که خراج عالمی بود *
 فی الحال ز دست خویش بکشود * آورد و بدست باغبان داد * آن سرو زاره کشت آزاد *
 آن سرو چمن چو شد غلامش * آزاد از ان زمان نامش * و بر سبب دخی شیخ معنی کستانه
 یا زمشدر * نثر * از حکیمی پرسیدند که چندین درخت نامور که خدای عزوجل
 آفریده است و بر و مند کرد اند هیچ بکرا آزاد نخوانده مگر سرو را که هیچ شمر ندارد
 گفت دیگر درختان گاهی ثمر دارد و گاهی بی برک و بر مرده و سرو را همه وقت خوبست
 و تازه و تر ازین علمها فارغست پس صفت آزاد کان آیدست بیت کز دست براید چو نخل
 باش و کریم * و کز دست نیاید چو سرو باش آزاد * مشار الیه بریده دخی پیور مشدر
 بیت بسرو گفت یکی میوه بی آری * جواب داد که آزاد کان تهی دستند * معنای ثانی
 ولایت کیلان اولو را لاقی و خوش اندام بر درخت بونی الشمس و تمش ذراع و منور اغاجی
 کی شاخوری اولو ز تاباشنه دیک هموار بر منوال اوزن لطیف و جوهر دار اولو ز تابلیت توانان
 و نجوانند بر مختصر شهر نامید خلق سپید کون و خوب روی اولو زان شرابله غایت کثرت
 و شهرتی و از در حمد الله مستوفی زمه القلوب نلم کتابنده ذکر ایشدر رابع بر نوع ماهینک
 ایشدر دریای کیلانده چوق اولو ز خامشینه بر درخت اسپندر که حیوانات انک پر اغندن
 یا خود تازه شاخوردن یسه فی الحال لعل اولو ز بو معنی اختیار است بدیعه مند کور در
 سادس کامل التعبير نام کتابنده مسطور در که درخت لارنه دخی آزادیدر فرهنگ جهانگیریه
 مرقوم درخت بادام کوعی اولدنی تحقیق اولمشدر ساز دیار دن ولایت فارس کو مستقانه
 چوق اولو ز ازمند فی زاء موقوف ایله جریص و طبعکار معنا سنه که از حرص معنا سنه
 مقد لفظیله موکندر حکیم سوزنی بیت حاسن بود خواه جاه او برک است آرمند * کردنی
 حسرت میرد ناک نبود کو غیر آرنند فی فتح زلف فارسی و سکون نوله انکی معنایه در اول
 استکسته و خلل پذیر اولانی صاروب محکم ایلک ابو المعانی بیت دلم صد پان شد از سنک جور
 یارا کریکدم * چه باشد این شکسته دل یازند دیم تلویش * ثان دیوار بنا معنی طاش
 ار اسنه قولان با لحق معنا سنه فرهنگ جهانگیریه صورت بدنه چون با لحق معنا سنه
 مسطور در آ از و دخی هم زاء معجه ایله بنافلی وزیرک معنا سنه نعمة الله یقل ایشدر
 فی اسمند فی سکون سین مهمله و فتح میله با یکی معنایه در اول آلدانی و وجه اوزن کذب
 سو بلک ثانی سرکشته و حیران کنانی فرهنگ جهانگیری همزه مفتوحه ایله نه جا زرد
 فی اسباباد فی یل دکرمانی ترکیبی ظاهر در آسپای باد تقدیرند ابو المعانی بیت نوبت دولت
 خواه از آسپاد فاک * عز و جاش بکدر چون باد از و غافل مباش فی اسمند فی سکون
 شین معجه ویای تحتانی و کسر میله آسپادن لفظندن اختصار اولمشدر شیخ نظامی بیت

بیت خوشدل شد و آرمید باو * هم خورد و هم آشید باو * استنود فی سکون شین
 معجه و خم نون و واو معروفه یا م * خسه مسترقه نک ابکنی کو فی اسمیدر * اغارید فی
 فتح غین معجه و کسر دایله * اغارد فی فتح عین و راء مهمله ایله یو غور در معنا سنه
 اغاریدن لفظندن اسم فاعل در جمع الفرضه شکر و غسل و امثالی سنه لرازمک معناسنه در
 بو معنایه ابن یمن محمود بیت بسکه کرد و زرا خوش آمد شربت گفتار من * در کلاب دیده
 هر دم چون شکر اغاردم * اغازید فی فتح غین و کسر زاء معجتین ایله باسندی و ابتدا
 ایلدی معناسنه حضرت مولانا بیت چون سماع آید زاول تا کران * مطرب اغازید یک
 ضرب کران * اغالد فی فتح لامله اغالیدن لفظندن اسم فاعل و جنکه مجد اولور
 و شورش و غوغا تحریک آید ز مسعود سعد سلمان بیت مطرب بازاهم بر آغالد * وز میانه
 سبک برون کالد * افرد فی آفریدن لفظندن فعل ماضیدر حکیم فردوسی بیت جهان
 آفرین تاجهان آفرید * سواری چورستم نیامد بدید * دخی مضارع و اسم فاعل اولور * افند فی
 فتح فاو سکون نونله جنک و خصومت معناسنه کذا فی المجمع بو معنایه حکیم فردوسی بیت
 دلیر و جهان سوز و پر خاشخ * ندارد جز آفند کار دکر * حکیم سوزنی بیت آورد پیامی که
 مبادا که خوری می * مستک شوی و عریده آغاری و آفند * اکند فی فتح کاف عربیله
 کول کی صو جمع اولوب طور دوخی بره دیر لر میرنظمی بیت بحال زاریم بین جور تا چند *
 و صیل استک شد عالم پر آکند * اکند فی فتح کاف فارسیله طولدردی معناسنه عزالدین
 شیروانی بیت سائل بسوالی زدر تو * صد کنج زر و سیم آکند * و معنی پر کرده یعنی چوق
 ایتدی استاد رودکی بیت نشان بشت منست آن دوزلف مشک آکین * نشان جان منست
 آن دو چشم سحر آکند * بو معنایه آغند دخی دیر لر * الید فی کسر لامله آدم و حیوانات
 بر سنه فی بدیهی کورد که اور که دیر لر ابو المعانی بیت دوش ارفته سیر کلشن بار قیب آن
 سیم تن * چون شنیدم این سخن آید جانم در بدن * آمد شد فی کلوب کتمک و کلور
 کیدر و کلدی کندی هریری محله استعمال اولنور کال اسمعیل بیت کشیده دار بدست
 ادب عنان نظر * که فتنه دل از آمد شد نظریان * فضلا یرومدن و قضاة شیرین سفندن
 منطق افندی نام شاعر ساحر که بو بیت نادری محله مناسب اولغله ثبت اولندی بیت یادست
 آوز محنتله کلور یا تحفه غله * اوصاندم حاصل آمد شد دلیل و نهار مدن * امود فی ضم
 میم و واو معروفه ایکی معنایه در اول آمیختن لفظندن اسم فاعل در قار شدردی معناسنه
 شیخ نظامی بیت فسون چند با خواش برامود * فسون کردن ببا بل کی کند سود * ثان معنی
 آمیخته اسم مفعول اولور ا میر خسرو بیت مکرسمیل آمد از دریای مقصود * که شد پای
 حریفان کوهر آمود * ثالث معنی آراسته فخرالدین ابو المعانی بیت کرانمایه سیاهی داشت
 فرمود * باستقبال شهراده بر آمود * بو معنایه میر خسرو بیت نشاندش بر سر کوهر
 آمود * زمین را کرد از لب شکر آلود * اواز داد فی دعوت ایتدی معناسنه خواجه سلمان
 بیت ماهست فرورفته دم آوازدهیدش * کوکوش بره دارد دو چشمش نکرانست * و دخی
 چغردی معناسنه در میرنظمی بیت بسوی او ز دور آواز داده * که ای سرکشته از هوش

معناسنه خواجه حافظ بیت در عیش نقد کوش که چون آبخور نماید * آدم نهشت
روضه دار السلام * حکیم قطران از موی بیت ترسم که براید ز جهان آبخور من * کر
شهر بر آورد جهان آبخور تو * مذکور ایکی معنایه استاد لطیفی بیت درین آبخور کس
نشد آبخور * که آخر بخاکش نشد نیره تر آبادار درت معنایه کلور اول طری و تازه
و لطیف میوه و غیره ثانی فرهنگ جهانگیریه مردم صاحب و مجلس آرا و جمعیت و سامان
معناسنه حکیم سوزنی بیت ثقة الملائع ظاهرانکه چو آب * ایزدش آبادار خواهد کرد *
ثالث تیغ و خنجر جوهر دار و امثال لری حکیم فردوسی * مثنوی چو با او ندید ایچ جای در نک *
همان آبادار بکه بردش بجنک * بزدر سر ترک آن نامدار * تو کفی تنش سر نیار و دبار *
رابع معنی گیاه یعنی بر او تدلیف خرما یه مشابه آب سر ات یحیی سی عمو او کله
و ایچ معنی سی خصوصاً آبشخو کسربا و سکون شین و فتح خا و واو معد و له ایله
آبخور مرقوم معناسنه کمال اسمعیل بیت کی باشخور حکمت دل تورا برد * کرکدای همه
خود در دل توان کرد * و ضم خا و واو معروفه دخی با نذر نصیب و خوردنی معناسنه در
خواجه حافظ بیت ما بر فتم و تودانی و دل غمخور ما * بخت بد تا بکجا میبرد آبخور ما
فرهنگ جهانگیریه مسطور در که استخر و تالاب و رودخانه کنارنده مخصوص بر محل
اسمیدر که انسان و حیوان انده صوایجر ل کمال اسمعیل بیت هر کجا باز سر رایت تو
سایه فکند * کبک و شاهین بهم آمیز مثنوی آبخور * ثالث توقف و آرام و مکان طوموق
معناسنه حکیم اسدی بیت بتوران زمین زادی از مادرت * هماغا بدارام و آبخورت
آبکار سکون با و فتح کاف ایله ایکی معنایه اول سقامعنا صنه میر خسرو در نعت
بیت در تنق بار کفش کاه کار * مانند کش عیسی و خضر آبکار * ثانی باده خور
و باده فروش معنایه کنذا فی فرهنگ جهانگیری آبکار فتح باء فارسیله اولاق
معناسنه ابوالمعانی بیت دوا سبه میرو د کوشش دل و جام چو آبکار * چو بازاید
نازان دهر نفس صد جا کند منزل آبگیر آب ایله کیردن مرکبدر معناسی بعض
چقور پر لده یغموردن و سیلیدن صو جمع اولوب طور دوغی یرکه اثر و رژی و آبدان
و استخر و تالاب و کولاب دخی دیرلر حکیم اسدی در صفت باغ بیت درو آبگیری به پهنای باغ
شناور در آب شکر کیر باغ * بهرامی بیت هر که باشد تشنه و چشمه نیاید هیچ جا * بیکمان
راضی نباشد کربباید آبگیر * بر معناسی دخی او تندن سپور که ایدوب صویه با تروب جلاهلو
طوقد قلری زاور زینه سپرلر حکیم خاقانی در قسیمه بیت برفته جد و ما شوره و کلاوه
و چرخ * با بکیرو و شستوت و میخکوب و طناب آبیار ایکی معنایه در اول اسم مصدر در صو ارمق
معناسنه کمال اسمعیل بیت تا کشت تخم مهر تو بکدم جدا نشد * از چشمسار خون
جگر آبیار چشم * ثانی اسم فاعل اولور صواریجی بوستان و کشت زار و غیره ابوالمعانی بیت
خامه ام میراب کلزار سخن بودست تا * آبیار نخل معنی ریشه شده هر قطره اش آتشبار
اسم فاعل اولور آتش یا غدریجی معناسنه و له بیت ناله جانسوز خیزد از دل افکار ما *
میرساند تا بگردون آه آتشبار آتش بهار آتش یعنی رونق و طراوت و لطافت بهار

ابوالمعانی بیت داده بیام عیش و طرب ناله هزار * افزود حسن کل بچمن آتش بهار
 فی آتش ترقی یعنی شراب استعان طریقه سربابك تأثیر حرارتندن آتش ایله تعبیر اولمشدر
 قنبر نیشا پوری بیت آب خشك این آسمان و آتش تراجمست * برخلاف از آب خشك
 این آتش تر کرده اند فی انشخوار فی فتح خا و اوامعدوله ایله معنیدردید کفری قوشکده دانا
 آتش ییوب آتش ایله تعیش ایلد بکچون انشخوار نسیمه اولندی مولانا عرفی بیت
 یاری دل میخورم عرفی زقربا نگاه عشق * مرغ انشخوان جزا کفر نخواهد دانه را * فرهنگ
 جهانگیریه ظالم آدمی کنایه در دیویاز مشبو معنایی مؤید حکیم سنایی بیت ببرد
 آب عالم ابرار * مدحت پادشاه انشخوار فی اجار فی فتح جمیله طراوت و لطافت و تازه
 معناسنه ابوالمعانی بیت باده خور غمکین مشوباعشق جانان عیش کن * داده حسن روی
 عالم موسم آجار کل * فرهنگ جهانگیریه جیم فارسیله اوج معنایه در اول معروفند میر خسرو
 بیت راست نکرد دروغ مکر مجاره * معصیت را بدین دروغ میاچار * ثانی امیخته و ضم شده
 معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت درویش بعشق خود در خلق توازن * لقمه زود زهر چه
 آچار نیایی * ثالث انش یوقش و مشکسته موضع فخر کورکافی مثنوی زمینی نیست در عالم
 سراسر * ازین پڑ مرده تر زین بس عجبت * چگونه جای باشد صعب و دشوار * یکی دریا
 دگر آجار کسار * وزبان عالمانه اهل هند ده احکام شرعیله ایله عمل آیمکه دیرلر فی اخر فی
 فتح خاء معجه ایله حوض و حمام قورنه سی و امثالی کذافی جهانگیری عربیده دیکر معناسنه و کسر
 خا ایله تعجب و تعرض معناسنه استعمال اولنور مثال معنی اول استاد لطیفی بیت راهم زدی
 و لطف نمودی بدلبوی * آخر چه شد که از سر من باز کشته * مثال معنی ثانی شیخ سعدی
 * مصرع * عشق بازی نه من آخر مجها ن آوردم * و عربیده نهایت معناسنه در و ضم خا ایله
 ایکی معنایه در اول طواریتاجی رکه معلف و متبن اولان محل معناسنه در و اوج هول ایله آخور
 دخی دیرلر ثانی فرهنگ جهانگیریه سینه نك جانب بالاسنه کردن التله اولان کوکه دیرلر
 کاهی آخر کدخی دیرلر عربیده تقوه دید کلریدر میر خسرو در صفت شمشیر بیت بهر آن
 خنك توسن دشمن * جای سازد باخر کردن * حکیم زازی قهستانی بیت بزدر آخر کردن
 چنانش * که بکشد از بغل آب روانش فی اخیر کر فی کر بیج استیاهی کر کار لفظندن
 محقق و فعال معناسنه اخیر کر بیج در بعض نسخه ده کر بیج قلبی معناسنه در فی اذار فی صنه
 شمسیه دن اول بهار آبی درخواجه سلمان بیت آذار ببرد آب رخ آذر و کانون * وزدر دسر
 هر دو امان داد جها ترا * عربیده دال مهمله ایله معنای مرقومه استعمال ایدرلر و اشعار لریده
 دخی ایراد ایدر لشمس الدین احمد الطیبی بیت اسقنیه فی فصل اذارخی * یصل السکر بی
 الی تموز فی اذار فی فتح ذال معجه ایله جناب باری تعالی غراسمه اسماء شریفه سندن در دخی
 ضاعقه و ورق معناسنه مرید را ما ضم ذال ایله اولدیغ ار باب رصد و تجیم تحقیق ایشلردر
 فرهنگ جهانگیریه درت معنایه منقولدر اول اشم فرشته در که نیر اعظمه موکلدر انك
 تدبیر امور و مصالحن ایدر و هر نه که روز آذر و ماه آذر ده واقع اوله اکامه تقدیر ثانی آتش
 محسوسه دیرلر حکیم انوری فتح ذال ایله استعمال ایشلردر و مشهوری دخی فتحه ایله در بیت

بیت ساغرش پر باده رنگین چنان آید مجسم * کز میان آب روشن فروزی آذری * روایت
 اول نور که اعجاز کیدی معظم آتشکده‌ای وارد اسمی بونل در اول آذر مهر ثانی آذر نوش
 ثالث آذر بهرام رابع آذر بین خامس آذر خرداد سادس آذر برزین سابع آذر زرد هشت
 بو آتشکده لک هر برنی کواکب سبعة سیار لک پرینه منسوب طوتمش لدر و اول کوکبه
 متعلق اولان بخوری اول منسوب طوتمش لدری آتشکده دهی قرلر معنای ثالث سنه شمسیه نک
 طقوزخی آیک اسمیدر که اول آیده نیر اعظم برج قوسده اولو مختاری بیت کرنیست آب
 نقش پدیزنده بس چرا * هر بامد نقش کند باد آذرش * معنای مذکور ایله معنای
 ثانیه مسعود سعد سلمان بیت ای ماه رسید ماه آذر * برخیز و بده می چو آذر * معنای
 رابع هر ماه شمسیه نک طقوزخی کوفی اسمیدر اهل فارسک قاعد مقرره لیدر که هر آیک
 اسمی که اول آی کوفی نک اسمنه مطابق کله اول کون عید چشن ایدر لر مسعود سعد سلمان
 بیت ای خردمند سرو و تابان ماه * روز آذری چو آذر خواه * روز مرقومی اعجاز نوروز
 اعتبار ایله اول سنه اعتبار ایدر لر حکیم خاقانی * قطعه * اگر فی کلک اوشد ناف آهو * دگر فی
 طبع اوشد ابر آذر * چرا ابر دبطق این در دریا * چرا ابر دبنوک از مشک از فر * و آخر قصیده ده
 بیت همیشه تابوددی پیش امروز * همیشه تابوددی پیش آذر * ادر فی ضم دال مهمله ایله
 ذال معجه ایله اولان آذر معناسنه در و کسر دال ایله نیشتر فصا د معناسنه در کدافی فرهنگ
 جهانگیری * اذر قرار فی آتش یا قبی معناسنه آذر افرلو آذر فرا کی میر نظمی بیت چنان
 تابش هجر آن کعدار * شده در دلم خسرت آذر قرار فی ارا مکار فی کاف عربیله هراشی
 ثانی و آهسته آیدنه دیر لر وله بیت دلم کشته است از غمش بیقرار * ندارم تحمل بار مکار
 فی اار فی آوردن لفظندن صیفه امر و وصف ترکیبی اولور گفتار و نمودار و دیدار کی بونلر
 و امثال لر رنده اولان آرو وصف ترکیب استعمال اولنور و امر استعمالند باء مضارع ادخال
 اولنور لکن تا فظنه عسرت اولمغه ماییننه بریای تحتانی زیاده ایدوب بیار دیر لر حاصل
 کلام آرکتور معناسنه در اگر چه استشهاد حاجت یوقدر اما استاد شعری اولمغه صایه
 برینی ایراد اولندی بیت دل راز سینه در نظر دلستان برار * آینه پیش یوسف از آینه
 دان بر آر فی اار فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول نیز فهم وزیرک
 ثانی صاحب ورع و تقوی یعنی مکروهاتدن پرهیز کار معناسنه در کدافی الصحاح فی الازاد و ار فی
 دال موقوف ایله ایکی معنایه در اول موسیقیه برصوت اسمیدر منوچهری * قطعه *
 صلصل باغی بباغ اندر همی نالبدرد * بلبل زاغی بزاع اندر همی نالبدزار * این زند بر چنکهای
 سفید یان پالیزبان * وان زند نایهای لوریان آزاد وار * ثانی اسفرا این اعمالندن بر قریه
 اسمیدر بی نظیر میوه لری اولور با خصوص اوزومی بغایت لطیف اولور فی الازار فی آرزدن
 معناسنه اسم مصدر در اینجتمک و شتم خفیف ابلک معناسنه خواهه حافظ بیت مباش
 در پی آزار هر چه خواگی کن * کد در شریعت ما غیر ازین کنای نیست * و بعض تراکیبه
 صفت استعمال ایدر لر دل آزار و مردم آزار کی فی الازار فی اوج معنایه کاور اول قدر و قیمت
 معناسنه ابو المعانی بیت کرده آماده دلم بهر نثار مقدمش * در اسک دیده را چند آنکه بی

آزردش * ثانی آزدن لفظند صیغه امر در ثالث نام پدر حضرت ابراهیم علیه السلام در
 بویکی معنایه حکیم سوزنی * قطعه * نکار و صورت آن بت بهند و چین درهم * شکست
 خامه مانی ورنده آرز * نکار آزد رومانی غلام صورت اوست * زمی بدین که بگفته کرابدی
 آرزو از ور فی سکون زاء معجه وفتح واو ایله بوزن تاجور حریص و طمع خام صاحبی
 معناسنه لفظ مرکبدر آزیله که حرصد و رور لفظیله که عربیده کی ذومعناسنه حکیم اسدی
 بیت مجیزی فریبد دل آزدور * که باشد نیارشد بدان بیشتر * وضم زاوسکون واو ایله
 بوزن سا جور مجمع الفرس صاحبی حریص و طمع کار معناسنه نصح ابلش خلق المعانی
 بیت دهان نیرچنان بازماند از پی جست * اگر نشد بجز کوشه عدوت آزدور فی آزدور فی
 ضم زاء فارسیله از و رمرقوم معناسنه محمد هند و شاه صا حله نقل ابلش بو قولی مؤید حکیم
 انوری * قطعه * جرعه جام کس اگر بخورم * بکنند درد محتم مجبور * مرد باش ای حیمت قانع
 خاک خواری طبیعت آزدور فی آزی فی کسر زاء معجه ایله نیز فهم و زیرک معناسنه معیار
 جمالیه شمس فخری نقل ابلش بیت بحاست در همه ایوان کنون چو توشاهی * کریم و پر دل و دانا
 و عاقل و آذر * اما فرهنگ جها نکیریده بمعنی آزار وایت اولمش بو قولی مؤید حکیم انوری
 * قطعه * در جهان چند آنکه خواهی بشمار * نیستی و محنت آذر هست * و ز فاک
 چند آنکه خواهی بیقیاس * نفرت آهو و چشم شیر هست فی آذر فی کسر زاء فارسیله
 بش معنایه کلور اول زیرکی و نیز فهم معناسنه حکیم فردوسی بیت سپهرانکهدار و آذر باش
 شب و روز با ترکس و نیر باش * ثانی پرهیز کار حکیم اسدی در صفت برهنی خلوت نشین
 در بادیه بیت سراسر همه دشت محجیر بود * صکیا خوردن و پوش آذر بود *
 ثالث بمعنی حاضر و آماده حکیم فردوسی بیت زبان در سخن گفتن آذر کن * خرد را کان
 و زبان تیر کن * رابع بمعنی آبگیر مرقوم منوچهری در صفت بهار بیت شیر دهد شان بیای
 مادر آذر * کودک دیدی بجا بیای خورد شیر * خامس بمعنی بانگ و فریاد کنایه فرهنگ
 جها نکیری فی استر فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله معروف جامه استری
 عریضه بطانه دیرلر مولانا ترشیزی بیت فراوان درین کار که کارکر * یکی ابره با فدی
 آستر فی اسر فی ضم سین مهمله ایله بمعنی کشت زار منجیک بیت چو ابر کف شسته تقاطر
 نماید * زراز اسر طمع سائل بروید فی اسمار فی سکون سین ایله موز دیدکاری اغاج
 پیراخی که عربیده آس و مر سین دیرلر فی اسمیه سار فی سراسیمه معناسنه که آسیمه سرک
 صفی در آسیمه معناسنه که آفت سردیك اولور و ساریعی نیره کله در ترکیه سرسم
 دیدکاری معنایه در حکیم فردوسی بیت من از بهر آن چه آسیم سار * همیگر هم اندر جهان
 سوکوار فی الشکار فی معروف ضد نهاندر فی اغار فی فتح غین معجه ایله یکی معنایه در
 اول اغاریدن لفظند صیغه امر در واسم مصدر دخی استعمال اولنور اصلا تبق و اصله غرق
 معناسنه کمال اسمعیل بیت زناد سرد بجا آب منعقد کرد * باطف طبعش اگر آب رایباغاری
 نسخه حسین و فاییده برنسنه فی اصلدوب یو غرق معناسنه و معیار جمالیه شمس
 فخری آغا رچیزی در جای سرشتن دیوب بوینی نظم کتور مش بیت دران زمان که

زمان که ز نیزی تیغ و تندی کر ز * خیر خاک بخون بلان شود آغار * فرهنگ جهانگیریه
 چه دن اصلانغه دیرلکه فرغار و فرگردخی دیلور حکیم ناصر خسرو بیت اهرچه سبور کنی
 از سرو ز پهلویس * ز آجیز برون آید برون دهد آغار * حکیم زاری قهستانی بیت
 بمنزلی که فرودایم از فراق رخت * ز خون دبه جهان سر بسر سیا غارم * ثانی یعنی انکیختن
 و تحریک کردن که بر غلاییدن دخی دیرلکه عریسه اعراید کاریدر منو جهری بیت با چنین کم
 دشمنی خواجه بی اغار دچنگ * ازدهارا حرب نیک آید که با حربا کند * استاد عنصری
 یعنی اول بیت عقیق وار بود آن زمین ز بس کر خون * بروی دشت و بیابان فروش
 دست آغار و اغر و اول قوری جای که صوی چکیلوب جا بجا صور قاش اوله غمقق
 بخاری در صفت راه صعب بیت فرازش پراز خون چوکوه بتر خون * نشیبش ز اشکم چو
 ارغاب و اغر و افرید کار و جناب باری تعالی عز اسمه و جلت عظمته یادی دیکنر
 و اکور و ضم کاف فارسیله آتشه بشمش کریم که کرمید دیرلکه غله دخی دیرلکه مسعود سعد
 سلمان بیت برد و بام پنداری * پخته کچ و کشته آکور دست * حکیم سنایی * مثنوی *
 خانه جعفر ابکو شیدی * بکچ آکور و نقش پوشیدی * آن کچ اکور کرده خانه دین *
 و بیاراسته بنور یقین * عربیده آجردیرلکه یونک معریدر و اکور و کاف فارسیله یعنی
 سرون یعنی اوراق کدافی فرهنگ جهانگیری و الی و فتح لاله یعنی سرون یعنی بودک جانب
 بالاسی انسانده اوجه و حیوانده صغری دیرلکه طیان مرغزی بیت بینی آن خرب اندام تو
 و آل تو * جان من باد فدای پدر و مادر تو * بو معنایه ابوالمثل بیت بیکی کرم طبانجه که بران
 آل تو * بر زدم چنگ چه سازی چه کنی بانک و غار و الی و ضم سین مهمله ایله بودخی
 سرون یعنی نشسته گاه عبید زاکانی بیت ندید دبه دنیا که دلبری دارد و سفید و نازک و فربه که
 آل سرت باشد و الی و امار و فتح میله اوج معنایه در اول حساب معناسنه که آماره و اوار
 و آوان دخی دیرلکه ثانی تحفه الاحباب و رساله حسین و فایده استقصا و تتبع معناسنه
 اما شرفنامه ده آمار حساب و آمار کیر حساب کیر باشد مسطور در ثالث شمس فخری
 یعنی استسقای یعنی یغمور طلب اتمک روایت ایدوب بو یعنی نظمه کتور مش بیت حسود جاه
 توبی آب در تموز فتن * مباد جز به بیابان فتاده آمار و امر و کار و یرلغای معناسنه
 آمرزیدن یار لغیق و عفو اتمک معناسنه در و آموز کار و تعلیم ایدیمی آموزنده عربیده کی معلم
 معناسنه شیخ سعدی بیت دولت جان پرورت محبت آموز کار * خلوت بی مدعی
 سفره بی انتظار و امیر و کسر میله بسیار خوار عربیده اکول دیرلکه ابو المعانی بیت
 از لطف بی دریغت خلق جهان شده سیر * در سفره سفایت چندان شوند امیر و انبار و
 یعنی اول دفعه و له بیت آن بار گفته بودم ز نه از رقیبان * این بار پندم اجرا کردی
 خلاف واقع و اوار و یدی معنایه کلور اول یعنی حساب که آواره و آبار و آمان دخی
 دیرلکه حکیم ناصر خسرو بیت من بچه کارم خدایرا که میا نیست * کردن چندین کارها که بی
 آوار * ثانی فرهنگ جهانگیریه یعنی کم و نا بود حکیم خاقانی بیت تو بادی و من خاک تو تو آب
 و من خاشاک تو * باخوی آتشناک تو صبر من آوار آمد * ثالث پرا کند و پریشان معناسنه

حکیم فردوسی بیت نه بچود دلت چنین کارها * برین درد و بیمار و آوارها * رابع خرابه
معناسنه شاه ناصر خسرو بیت خشم گیری جنگ جوی چون بمانی از جواب * خشم
یکسونه سخن کتر که شهر آوار نیست * خامس بمعنی ظلم و ستم شمس فخری بیت شکوه
تاج کیان شاه دهر ابواسحق * که از مالک آوان کرده است آوار * سادس یقین معناسنه که
آوردنخی دیر لر سابع ریزه آهن نعل دلو کندن چقان خرده دمور و امثالی نسنه لر * اوردن
ایکی معنایه کلور اول یقین که ظن و شبهه دن خالی اولمق ثانی آوردن لفظن صیغه امر
و وصف ترکیبی اولور سخن آوز و زور آوزکی شمس فخری بیت بند آو بود فلک لاشک *
چاکرا و بود جهان آور * مجمع انفرسده اورک بمعناسی دخی نام آسمان هفتم در ابوشعیب بیت
اگر دیده بگردون برکارد * ز بیمس پان پان کرد آور * بویقتن نام آسمان هفتم اولمق
استنباط اولنیز مطلق نام آسمان اولمق جائز اما فلک سابع اولدوغنه دلالت یوقدر مجمع انفرس
صاحبنه محل اعتراض در بعض نسخه ده سخن زشت معناسنه مسطور در بوقولی مؤید استاد
هنصیری بیت نزدیک عقل جمله درین عهد یا و رست * کامروز همجو جهل هتر
زشت آورست * بویقتن آور یقین معناسنه اولمق مفهوم در فرهنگ جهان نکییده اعتقاد
همچو معناسنه مولانا کسائی بیت هر چه کردی نیک و بد فردا به پیشست آورند * بی شک
ای مسکین اگر در دل نداری آوری * بویقتن اسم مصیدر اولمق فهم اولنور بو معنایه حکیم
ناصر خسرو بیت لجاج و مشغله باغ از تا سخن کوم * که ما ز مشغله تو ز خانه آواریم * و دخی
سوز راست و صحیح اولمق استاد فرخی بیت گروهی دیگر گفتند کین کزین بت را * بر آسمان
بزمین بود جا بگاه آور * بو معنایه استاد رودکی بیت مردمان هموار دانند آوری *
کر نهان من تو خود آ که تری * اوزار طعمه قوینلان بهارات هنره مفتوحه ایله اوزار
و ازار دخی دیر لر * اهار اوج معنایه در اول کاغذ و بزه پرداخت و صیقل طومق
ایچون سوردکری نسنه نشاسته یا خود کثیر یا خود کل خطمی دن قینا دوب سورد لر هر
نوعی بر جنس نسنه یه مخصوص در حکیم فردوسی بیت زمین سربسر زیر پای اندرون *
چو کرباس آهار دار دجنون * لامعی جرجانی بیت الماس کرده چنگ را خوش کرده دل
نیرنگوا * آهار کرده سنک را از کشتن شیرد * ثانی فرهنگ جهان نکییده بمعنی فولاد
جوهر دار بوقولی مؤید حکیم اسدی بیت نهاد از کین هر که سالار بود * نمودش ز پولاد
آهار بود * ثالث بمعنی خورش یعنی طعام که وجود انسا به تقویت و پرزنتکم کاغذ و بزه
سوردکری نسنه تقویت و پرزاول مناسبتله آهار تمهیه اولمشدر * آهن تر * جوهر دار
دمور صوارش اولعله بومقوله دمور سبز دخی دیر لر تفصیل احوالی محله ذکر اولنور
انشاء الله تعالی * آهنکر لفظ مرکب در آهنله کردن که اصلی کار در که تلفظ آسان اولمق
ایچون تحفیف اولمشدر مولانا هاتقی بیت شد کرم با زار آهنکران * همه جنس پولاد
و آهن کران * آهنبر * ضم ها و واو مجهول و سکون نون و فتح باء موحد ایله نقب زن که
ترکیه لغوی دیر لر شاعر بیت بدل در فکندی چنان چاک را * که میتین آهنبران خاک را *
* ایر واپر * کسریای تختانیله قورداشنی دیدکری علتدر * ایینه دار * اول آینه

آینه دوزخی ثانی کباروار باب جا هك آینه خدمت غلامه دیرلر ابو المعانی
 بیت عکس حسن روی تست این آفتاب و ماه نیست * چرخ گردد خدمت آینه
 داری روز و شب مع الزاء المعجیه * البحیر فی باء موقوف و کسر خاء معجیه و سکون
 یای تحتانیله موج آب یعنی صواو زرنه تحریک هو ایله ظاهر اولان موج که خیز آب و کوه را ب
 دخی دیرلر شیخ اوحدی بیت اندرین البحیر نوح توی * و اندرین دامکه فتوح توی
 قره نك جهانگیریده اول زمینه دیرلر که بر مقدار قازمغه صو چیقار و دخی بمعنی نا و دان
 مر قودر فی البرز فی باء موقوف و کسر راء مهمله و سکون یا ایله اوج معنایه کلور اول
 قوغه که عربیله داور دیرلر حکیم سنایی بیت دوستی ز آبریز چرخ ببر * زانکه آن که تهی و کاهی پو
 ثانی متوضاً که عربیله مستراح دیرلر حکیم سوزنی بیت شعر تو باید با آبریز انداخت * کر
 بود مشک و ریخته با بریز * ابریز کسر الفله التون معناسنه در ثات غسل ایچون استعمال
 اولنان صو ظرفی که صود و کچی دیمک اولور فی الآتش افروز * و الآتش فروز فی اوج
 معنایه کلور اول ایچي بوش بر با قرظ فدر آدم کله سی قدر غایت تنک سوراخری وارد
 قیزدروب صویه قورلر صوی کند و چکر آتش یا فقی استدر که اول ظرفی آتش اوزرنده
 قیزدروب ایچنده اولان صویک بخاری آتشی یا قر جالیموس حکیمک اختر اعیدر براسمی دخی
 دمه در عربیله جرّه منقبه دیرلر ثانی تاریخ زرد جرد سنه سنک اون برنجی آبی نامیدر ثات
 بر قوشدر ققنوس دخی دیرلر فی الآتش انکیز فی ایکی معنایه در اول قاودر هرنین اولور ایسه
 ثانی استعان طریقیله حرارت کلیه و بر نسنه یه دیرلر مولانا هاتنی بیت آن دل شده زان
 فسانه شد نیز * بکشد دهان آتش انکیز فی الآتش باز فی آتش اوینای معناسنه فشنکی
 و قلعه محاصره لرنده خیره و سائر آتش آلتزلیه جنک ایدن کسنه یه دده دیرلر ابو المعانی بیت
 شرارد و ددل هر شب رسد بر کنبد افلاک * شد آتش باز کویا می نماید صنعت ناری فی الآجاز
فی فتح جمیله صوغان ترشیشی در بعض نسخه ده راء مهمله ایله واقعدر فی الآخاز فی فتح خاء
 معجیه ایله عمل مانده و برایشه ی رامیوب آتیلان نسنه هرنه اولور سه شمس فخری بیت
 حسود دشمن مخدوم شاه دشمن مال * بود هر آینه در خانه وجود آخاز فی الآخیز فی کسر
 خاء معجیه ایله کر بیج و کر بیج قالی و دیوار مهره سی فی الآذر افروز * و الآذر فروز فی کلاهما
 بمعنی آتش افروز که آذر آتش معناسنه اولدوغی ذکر اولنمشیدی فی الآردبیز فی سکون
 راء مهمله و دال موقوف و کسر باء موحد و یای ساکنه ایله الآک معناسنه که آرداوند
 بیز بیزیدن اسم فاعل و وصف ترکیبیدر اون الهی دیمک اولور میرنظمی در صفت شفا
 بیت شده آن چنان برق و باران نیز * فلك کرد کویا صاحب آردبیز فی الآز فی اسم جامد در
 حرص و طمع معناسنه کمال اسمعیل بیت از تست اینکه همه چیز چنین نایا بست * آژک
 کن تو که نرخ همه از آن گردد * حکیم خاقانی بیت افسر عقل بایست بر سر * از سر آژ خون
 دل چه کنی فی الآش فی آش بشوری طباخ معناسنه میرنظمی * مثنوی * بدکان آشپزیکی
 نوجوان * همیرفت آشی خوردنا کهان * بدید آمد انجا کدای فضول * کرفتنست کشکول
 و کرده دخول فی الآشوب فی انکیز فی فتنه قویاری و غوغا ایدی و له بیت سخنها ازلب آن شکر

آمیز * نکاهش ملک دل را آشوب انگیز * آغاز * فتح عین معجزه ایله اوج معنایه در اول
ابتدا و شروع معناسنه مولانا صائب بیت در تلاش چیست و جوبت سرهم آورده اند *
مقطع انجاشها و مطلع آغا زها * ثانی صد اوندامعناسنه استاد رودکی بیت بدشمن پراز خشم
و آواز کرد * تو کفنی مکر تندر آغاز کرد * ثالث بمعنی قصد حکیم سنایی * قطعه * رو بکرد
خاکبازی کرد این راه نیست * کاندین ره با براق خلد خرتازی کنی * باز کی خود مرد آن
باشی که خود را چون خلی * در کف محنت چوکوی باز آغازی کنی * الیز * کسر لام و سکون
یای تحتانیله انساب یا خود حیوان بر حال صد و رندن و یا خود بر نسنه کوروب اور کک
معناسنه در مصدری الیزین کلور * آموز * آموزیدن لفظندن صیغه امر و وصف
ترکیبیدر استادان متقدمین آموختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر دیرلر
اما مولانا سودی بوباید قلب حروقی تجویز ایلوب آموزیدن لفظندن مشتق در مصدر
شیخ سعدی بیت ای مرغ شهر عشق ز پروانه بیاموز * کان سوخته را جان شد
و آواز نیامد * آمیز * آمیزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر شکر آمیز
و زهر آمیزگی و اسم مصدر دخی استعمال اولنور قاریشتی معناسنه * آواز * یکی
معنایه در اول معروف شیخ سعدی بیت عاشقان کشتگان معشوقند * بر نیاید ز کشتگان
آواز * ثانی فرهنگ جهانگیری مشهور اولق و بر کسنه دن حکایه اولنق معناسنه فخر
کورگانی بیت اگر نوید ازین در باز کردم * بزشتی در جهان آواز کردم * آوری *
آبریز مرقوم معناسنه در فارسیه حرف با واوه قلب اولنق قاعده سی شایع در آریاز
سلطان ابراهیم بن سلطان مسعود بن سلطان محمود غزنوی کوز را سندن بر ندیم خاصنک
اسمیدر ابو الفرج رونی بیت نکند کار نیز آریازی * مثل هندی و نیزه تازی * آویز *
آویزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر بوکله آویختن دن مشتق اولماز مرحوم
سودینک سوزی بحمله معتبر در شیخ سعدی بیت بد و کفتم که مشک یا عبیری * که از بوی دلاویز
تو مستم * آینه آفر و آینه فروز * کلاهما بمعنی صیقل و جلا که اکثر مذموره استعمال
اولنور خصوصاً و سائر ندهده عموم مع الزاء الفارسی * آرز * بمعنی آسودن و بیاسا کذا
فی فرهنگ جهانگیری بومعنائی مؤید حکیم ناصر خسرو بیت از کرد سفاقت بلب جوی
سختندان * جائز ابکف عقل و عمی شوی همی آرز * آری * بوزن جائز شراره آتش معناسنه
میر تقی بیت تا مهر مرثب ز هجر یار جور انگیز من * میچهد آرز و دآه حسرت خیر من
* آیر * بیای تحتانی زیاده سیله ده آیر مرقوم معناسنه سراج الدین بلخی بیت ز آتش بخت
و آیر حسرت عدکرت * سوختی سینه بخودل کان آرزوی * و دخی بردار و اسمیدر
بوی مادران دخی دیرلر * مع السین المهمله * آب شناس * دریاده کی کیدر کن مخاطره
یرلر دن کی بی محافظه ایچون صباغه کیت صوله کیت دیودومن طوطانه سویلینه دیرلر یا خود
محراده و طاغله طپراق التند صوا و لدیفی محلی بلن آدمه دیرلر بعض عربی عبارت ایله مشروح
اولان فارسی لغت کتابلر ده آب شناس تفسیرنده البصیر بالماء فی صفرا لغناء عبارتی ایله
تعبیر اولنشد * آبس * باء موحد ایله شرفنامه ده بر شهر اسمیدر دیو مسطور در

ح ث

س ج

۱۰ آبنوس ۱۱ معروف بر سیاه اغاجد ز جوق ایشه قولل نور لر مولا ناها تنی بیت هوا کشت
 از ابر چون آبنوس * دران نعره رعد کلبانک کوس ۱۲ اذرطوس ۱۳ بر حکیمک اسمیدر که
 حذرانک والاه سن تاهل ابلشیدی استاد عنصری وامق وعذرا ده دیمشدر بیت پدر
 داده بوده اش کودکی * باذرطوس آن حکیم مکی ۱۴ آارس ۱۵ فتح راء مهمله ایله آردج
 اغاجی بعض نسخه ده چنارد دریمشله و بعض فرهنگرده الف مقصود ایله روایت اولمشدر
 ۱۶ آاس ۱۷ اوج معنایه کلور اول دکرمان معنا سنه حکیم انوری بیت دامن بخت تو پاک
 از کرد آس آسمان * وز جفای آسمان خصم تو سرگردان چو آس * فرهنگ جهانگیریه
 بمعنی سنک آسیاب مرویدر حکیم سنایی بیت عزت از آس آسمان سوده * تودمی زو
 بجان نیاسوده * دکرمان اولق ظاهر در زیر الدکرمانه دستاس و طوارد و ندردیکی
 دکرمانه خراس و بل دکرمانه آسیاباد و صودکرمانه آسیاب دیناش ایکن آخر وجهله
 معنا نجه صحیح اولور و آسیابه آسیا دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت هست به پیرانش
 طوف کنا آسمان * آری به کرد قطب چرخ راند آسیا * ثانی دکرمانه خرد اولش
 غله یه دیرلر استاد لیبی بیت دوستان جای بین و مرد شناس * تند خواهم با سیای
 تو آس * سید حسن غزنوی بیت موافقا را با ست بمالد وجه عجب * در آسیای فاک
 منبله نکرد آس * مختاری بیت من بیای خود این خطا کردم * تاب دستاس ریح کشت
 آس * و آسیابان که دکرمانجیدر آسیان دخی دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت هنوز
 این آس خون گردان از انست * که آس بی آب دبه آسیانست * ثالث فارس مضافاتندن
 برقریه اسمیدر و بولفظ لغت مشترک در عریله دخی درت معنایه کلور اول مورد اغاجنک
 آدیدر که یمشنه حب الاس دیرلر فارسه آسمان دیرلر ولایت رومه بالا باند اغاجلری
 اولور غایت موزون و همیشه بهار در پیرانی خزان اولمز اغاجی لطیف خوش اندام اولور
 استعار عربیه ذکر اول نور شیخ بهاء الدین زهیری بیت لاشتهی احد سوای یراک یا * بدر السماء
 ویا قضیب الاس * وقاضی سعد بن سنا بیت ان غاب قدک خضره یا نعة * غالط
 قلبی باغصان من الاس * عجایب ابللدان نام کتابه مذکور در که حضرت موسی علی نبینا
 وعلیه السلامک عباسی اول اغاجدن ایدی خوشبو برک و شکوفه سی اولور منقولدر که
 برکسنه قوقلابوب خوابه وارسه لایه اهتلام اولور معنای ثانی بقیه عسله دیرلر که موم ایچنده
 قالمش اوله ثالث آتش یرنده قلان خاکستره دیرلر رابع عمارت نشان نرینه و ترکستانده ایکی
 معنایه در اول دشت قیقاقد بر شهر آدیدر ثانی طوشاندن کوچک بر بیاض جانور در باشی
 و قویروغی سیاه اولور رومه قائم دیرلر معروف کور کدر و زبان هندیه ایکی معنایه در
 اول امید معناسنه ثانی نیر انداز ماهر ۱۸ آسریس ۱۹ کسر سین و راء مهملتین و سکون
 یای تحتانیله میدان معناسنه آسریس دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت تشانه نهاند بر
 آسریس * سیاوش نکرد ایچ باکس مکس ۲۰ آاکارس ۲۱ کاف عریله منظر معناسنه
 بعض نسخه ده طوملان که عریله کما دیرلر ۲۲ آاکاریس ۲۳ یای تحتانیله آاکارس مرقوم
 یعنی کما ۲۴ آاکس ۲۵ ضم کاف ایله طاش یوند قلری دمور آلت کدافی مؤید الفضلا

و جمع الفرس في الاخش في فتح لامه كומר كه زغال و زكال و انكشت دخی دیر لکذا فی المجمع
 في الاماس في اسم مصدر در شیش که انسان و حیوان وجودند ظاهر اولور عربیه و رم
 دیر لشمس فخری بیت مبادخرمی خصم تو عجزز جنون * مباد فربهی دشمنت مکرز اماس
 في امس في ضم میله بیوک قدح که آنکله شراب ایچر لاصلی عربیه امس دیر لدی نجیم اولنوب
 آس دیدیلر ابوالمعانی بیت نباشد باده خوردن با پیاله رند مخموران * به ای ساقی مستانرا
 می لعلین با آس في اورس في آردج اغاچی بعض نسخه ده صاری چنار و بعضنده سرو
 معناسنه منقولدر بیت دست امل بقامت وصلت نمیر مد * قدر است در چن حسن چو
 آورس في مع الشین المعجمه * ابکش في مقام معناسنه در کش کشیدن لفظندن صیغه امر
 و وصف ترکیبیدرو اسم فاعل دخی اولور ابوالمعانی بیت نبودش پای خیال آلوده از خال و نیم *
 زانسیب شد در سر راهش دو چشم آبکش في آتش في معروف و عناصر رابعه نك
 عنصر اعلاسی وله بیت آتش و باد و آب و خاک همه * بهر تور و شب چودر کارند * عربیه
 ناز و چغتای لسانده اوت دیر ل اود دیمک اولور طاقه مزبور لسانلرنده دال و طاهر فلرین
 تاء مثناة و صادی سین ایله ادا ایدر لر میرعلیشیر بیت اوتفا صالغل سرونی اول قدموزون
 بولسا * میلکا بیرکیل کلنی رخسار کلکون بولسا * اوتك بر معنا سیده کچمکدر که اوتماك
 لفظندن امر در في الاخش في فتح خاء معجمه ایله قیمت یعنی بها شمس فخری بیت در سلاک
 مدحت تو بنکر که چون کشیدم * دری که هست آرزاد ملک نیم آخش في اذر تش في
 ضم تاء مثناة ایله سمندر دید کلری قوشدر آتش ایله تعیش ایتدوکی ایچون اذر تش دیدیلر
 تخفیف اوای حذف اولمشدر استاد منوچهری بیت در رودنی زخم و زجر و در شودنی ترس
 و نیم * همچو اذر تش باتش همچو مرغابی عجوی في اذر تش في سکون ذال و خاء معجمین
 و فتح راء مهمله ایله یلدرم که عربیه صاعقه دیر لشمس فخری * قطعه * ز ابراز بفرمان
 اقبال او * بوقت بهاران بخندد ذرخش * شود روز آسایش بوستان * بیابان
 نیره شب اذر تش * فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه دخی روایت اولنش اول بمعنی
 برق بو معنای مؤید حکیم اسدی بیت خصیت بود بچمک خف نیرت اذر تش * تو
 همچو کوه و نیر پداندیش تو صدا * ثانی ماه اذرک طقوزنجی سکونی اسمیدر اهل فارض
 بوکونه تعظیم ایدوب عید و جشن ایدر لر وهر ایشلوینه بوکونه ابتدا ایدوب شروع ایدر لر
 في اذر کیش في کسر کافله کیش دین و مذهب معناسنه در معنای ترکیب آتش پرست
 دیمک اولور في اذر نوش في فارسه مشهور اولان یدی معظم آتشکه دن ابکچی
 آتشکه نك اسمیدر في اذیش في کسر ذال معجمه و سکون یای تحتانیله قیو آرنه قونلان
 اغاج که عربیه نجف دیر لر حکیم انوری بیت کر کند چوب آستان تو حکم * شجنه
 جو بها شود اذیش * شرفنامه ده و مؤید الفضلاده آتش معناسنه منقولدر فرهنگ
 جهانگیریه کسر دال مهمله و حذف یای تحتانیله ادش آتش معناسنه نقل اولمشدر و دخی
 مزبور کتابده دیر که علای فرس حروف هجایی بر بریله ابدال اولنی جایز کور مشهور اول
 اجلدن دال تاء مثناة ته ابدال اولمشدر فرس قدیمه آتش کسر تاء در في اراشیر و راه

راه مهمله ایله اوج معنایه کوز اول اسم مصدر در زب و زیت معناسنه در مولانا عرفی بیت
 تبارم این تحفه بتکیل عرش * زوکنم آرایش قندیل عشق * ثانی یعنی رسم و آیین حکیم
 فردوسی بیت سوی او یکی نامه بنوخته * ز آرایش بندگی کشته * ثالث موسیقی ده برنوا
 اسمیدر آرایش فتح راه مهمله ایله جمع المفسر شاه ایران طهماسب شاهک ساجداری
 نامی در شاه توران افراسیاب ایله مصاحبه ایستد کارنده ایران ایله تورانی اراسنه قطع سنور
 ایچون شهر آمل دن مزبور آرش راق آتشید می ورو شهر بنه دوشد کله اولحله سنور وضع
 ایدرلر شیخ نظامی بیت ازان شدنم آرش راجهانکیر * که از آمل بمر واند اخت اونیر * فرهنگ
 جهانگیر به لشکر منوچهر ده ایران بر پهلوان آدیدر که اوق آتفه بیمل و بی نظیر ایدی مذکور
 اوقی آملدن آتان اولدر خسروی * رباعی * چون کار بقفل و بند تقدیر فند * از جیب خرد کلید
 تدبیر فند * آرش کهرم ولی چور کرد بخت * در معرکه پیکان و پراز نیر فند آرش * سکون
 راه مهمله و کسر میله آرامش لفظندن مخففدر شیخ آذری * قطعه * راه راهر کسی نمی
 شاید * پیر جوهر شناس می باید * تار خورشید پرورش باید * در دل خلق آرمش باید
 آ از مایش آرمش لفظندن اسم مصدر در صنف مق معناسنه عربیه امتحان دیر ل
 میرنظمی بیت آزمایش کرده شمشیرش کشید * روز روشن راهبازم نیره دید آسایش
 آسودن لفظندن اسم مصدر در راحتک معناسنه خواه حافظ بیت آسایش دوکینی
 تفسیر این دو حرفست * باد و ستان تلاف بادشمنان مدارا آسیریش * کسر سین و راه
 مهملتین ایله آسیریش مرقوم معناسنه ابوالمعانی بیت معلوم شود مرد هنر و صرف مردان *
 در روز نبرد پیش عدو را در آسیریش آتش طعنا مخته اسم جنس در هر مبطوخ
 طعنه دیرل آغاش و آغاش * کلاها بفتح الغین المعجمه اول کسر لام ثانی نوله
 تحریک فساد یعنی بر مکر و هایشه ترغیب و تحریص ابلک شمس فخری بیت مخالفان تراشد
 ز بهر خو بخواری * اگر کند و سه روزی زمانه آغاش آغوش اوج معنایه کلور
 اول اسم مصدر در قوجق و قوجاغه آلق معناسنه شیخ بیت در اغوش آنجهان کیرم
 نت را * که نبود آگهی پیراهنت را * ثانی قوجاغه صیغه جق شی حقیقه و مجاز اولسون
 ثالث فرهنگ جهانگیر به بنک معناسنه در ایکی معنایه شیخ سعدی بیت مکر با سبانت
 قراموش شد * که دست در آغوش آغوش شد * وینه شیخ مشارالیه * مثنوی * بر بنه
 مکی خشم بسیار * جورش مکن دلش میازار * اورا تو بصد درم خریدی * آخر نه
 بقدرت آفریدی * این چشم غرور و حکم تا چند * هست از تو بزرگتر خداوند * ای خواجه
 ارسلان آغوش * فرمانده خود مکن قراموش آفریش یراتق معناسنه اسم
 مصدر در مولانا عرفی در نعت رسول علیه السلام * مصرع * ای مهر تو جان آفریش *
 آقوش * ضم قاف و و او معروفه ببردید کلری جانور در بعض نسخه ده ارسلان در صباعه
 اسم جنس اولق جمله دن احمدر آکش فتح کاف فارسی و کسر نوله آکندن لفظندن
 اسم مصدر در طولدر مق معناسنه کدافی مؤید الفضل ابو معنای مؤید حکیم منای بیت
 جز چشم زخم امت و تعویذ نخل نیست * جز درد چرخ و آکش روزگار نیست آقوش

ضم كاف عجمی و واو مجهول ايله بمعنى آغوش مرقوم مسعود سعد سلمان در تعريف قبل
 بيت كاه بادش گرفته بر كردن * كاه كردش كشيد در آكوش * فضل الله غازی * رباعي *
 در مجلس ماكلى و خارى باشد * آكوش آكوش مرغزارى باشد * سرتاسرا كرىلاس
 و كرىاس بود * اين اكسونست كلاه وارى باشد * آكيش * كسركاف عجمی و سكون
 يای تحتانيله ايكي معنايه در اول اصلش آويخته معناسنه ثانی اوزانش معناسنه در
 استاد و دكى بيت توشه جان خویش از و بر بای * پیش كایت مرك پای آكيش * آلايش
 آلودن و آلايدن لفظ ازندن اسم مصدر در بولاشش معناسنه ميرنظمی بيت برای
 لقمة مكشادهارا * مساز آلايش منت زباز آلايش * كسر لامه عجله و شتاب معناسنه كه
 يوزيمكه اوله يعنى سرعتله يوريمك كذا في فرهنگ جهانگیری * امرزش في امرزيدن
 اسم مصدر در ير لغامق معناسنه وله در مناجات * مثنوی * مكن ردا ز درت صاحب خطارا *
 كه كير دعا صيان زبل رجارا * بخواهد از تو آمرزش كنهكار * چو عفو و رحمت تو بهر بدكار
 في اميزش في آميختن لفظندن اسم مصدر در بقول متقدمين اما مرحوم سودی افندی
 قوله بوقوله لری یشه کند و جنسندن مشتق آيدر مثلاً آميز لفظنی آميزيدن دن مشتق
 صيغه امر ايز اولتقدير جه آميزيدن لفظندن اسم مصدر اولور في اوركوش في ايكي
 معنايه در كوش آورتقدير نه بر معناسی كوپه و بر معناسی دپكده يك اولور في اهنكش في
 فتح ها و كاف و سكون نوله مقناطيس طاشی در آهن ربا دخی دير لكذا في فرهنگ جهانگیری
 في مع العین المعجزة اروع في ضم راء مهمله و واو مغر و فله ككرمك كه طعام معده غلبان ايدوب
 هضمه قریب اولد قه رج عارضی حرکت ايدوب فم معده دن ظاهر اولان صد ادر آچل و راجل
 و آرع دخی دير لكريم انوری بيت زامتلانهم ثياب بد و صد كوزه فقاع * كركسی نان خورد
 و بر درش آروغ دند في اارغ في واو سز رانك ضمه سيله ده استعمال اولنور شمس فخری
 بيت فقع ناخورده چند از معلاء تنك * بریشم بر هلد ايام از آرع في اارغ في كسر راء
 مهمله و سكون يای تحتانيله سوزدن يا خود برشی صد و رندن دلتنك اولوب متغیر اولمق
 شمس فخری بيت از جفاي زمانه چند رسد * بدل خسته نفرت و آريغ * فرهنگ
 جهانگیر به بمعنى كينه خسروانی بيت آه از دل آن نگاه بد مهر * كاريغ زمن بدل گرفته *
 في ازغ في فتح زاء معجزة ايله باغ بودا ندیسی احمد ابن اسمعيل بولغت تفسيرينده * وهوما يقطع
 من اغصان الكرم * يعنى اوزم نكاكى دال لرندن كسيلان زياده لر في اارغ في ضم زاء فارسييله ايكي
 معنايه در اول ليف خورما ثانی هر اغا جك خرده چيقان دال لری ابوالمعانی بيت پرشد جهان
 زدد به صيت معدلت * مرغان ثنای مدح تو خوانند بر آرع في اارغ في ضم زاء فارسی
 و واو مغر و فله كوف و پاس دمورده و غيريده وله بيت خصمت نتواند كه كشد تيغ از نيام *
 از و هم تو آروغ گرفتست در بغل في اازيغ في كسر زاء معجزة ايله طبيعت نفرت ابلنك
 وله بيت زشعر بيزه و مهملت شود حاصل * بطبع اهل هزار نشيندش آزيغ في الاسوع
 سكون سين مهمله و ضم ميم ايله فرهنگ جهانگیر يده برديو يعنى شيطان عليه اللعنه نك
 آديدن آرمين تو اينندن قطن چيني و كذب سويلك ايله معروف در كاری متصل

متصل ایکی آدم میانہ فتنہ و آشوب و غوغا بر اقمدر طیان مرغزی بیت
 گفته اش جلکی دروغ بود * اوسخن چین اسموغ بود آ اشوغ آ خم شین معجه
 و او معروف ایله مجهول نسنه آدم و غیری حکیم طرطری بیت حکیم از جفای دهر که من
 هستم آشوغ در میان شما آ امرغ آ خم میله اوج معنایه کلور اول مقدار جزوی
 معناسنه کسائی بیت از عمر نمادست بر من مکر آمرغ * و زکیسه نمادست بر من
 مکر آخال * یومعنایه مؤید شمس فخری بیت سیل ستم و حادثه از سر چو گذر کرد *
 و زمانیه امید نمادست چو آمرغ * تحفه الا حباب صاحبی دخی اندکی از چیزی باشند
 دیمشدر ثانی نفع و فائده معناسنه حکیم سنائی بیت ییکی دلو سیر کرد در مرغ *
 صد دم مر مرا شود آمرغ * ثالث میرزا ابراهیم رساله سنده بمعنی قدر و قیمت و بوقولی
 مؤید ابوشکور بیت جوان تاش پیری نیاید بروی * جوانی بامرغ زدیک اوی *
 فرهنگ جهانگیریده بمعنی قدر و مرتبه و اقدار و له ایضا بیت نداند دل آمرغ پیوند
 دوست * نداند که بی دوست کارش نکوست آ اموغ آ خم میم و او معروفله قد و قامت
 و وقار و هیبت معناسنه میر نظمی * مثنوی * بکیر دل زه در اندام شیران * ز آموغ و وقار شاه
 ایران * نکیرد جای هرگز کوه از بیم * که بود آموغ سناه از تاج و دهم آ امیغ آ کسر میله ایکی
 معنایه در اول بمعنی آمیخته استاد رودکی بیت آه از جور این زمانه شوم * همه شادی و من
 هنا آمیغ * تحفه الاحیاء اسم مصدر در حکیم خاقانی بیت بحر یست کفش که ما هیش
 تیغ * بر ماهی بحر کوهر آمیغ * یومعنائی مؤید استاد عنصری بیت چو آمیغ برنا شد
 آراسته * دو خفته سه باشند برخاسته * رساله میرزا ابراهیم ده دخی یومعنایه منقولدر
 ثانی فرهنگ جهانگیریده بمعنی مجامعت و مباشرت مسطور در بوقولی مؤید حکیم اسدی بیت
 بسی کرد آمیغ خوبان مکر * که تن سست و جان کم کند روی زرد آ اهلخون آ فتح ما
 و جیم و سکون نون و خم لامله بمعنی فشردن یعنی صق آ ایاغ آ فتح یای تحتانیله داغ
 معناسنه در کنایه فرهنگ جهانگیر آ مع الفاء آ اصف آ حضرت سلیمان علی نبینا و علیه
 السلام وزیر آ اصف بن برخیا در خصوص اساطیر و زایه در لرغوم اشرفنامه ده بنی اسرائیلدن
 بر عالم و فاضل کسنه نک نامی در ایکی معنایه ابوالمعانی در مدح وزیر بیت کر سلیمان نیست
 اینجامملکت خالی نبود * آصفی مانند آصف هست پیش شهریار آ مع القاف آ ابوق آ
 خم باء موحده و او مجهول ایله کل نیلوفر خواجه عیدلویکی بیت صنغش ز سر کوه بر و یانده
 شقایق * در باغ دماند لطفش سوری و ابوق آ اروق آ بمعنی اروق مرقوم شیخ اوحمدی
 در جام جم بیت با چنین خوردن و چنان آروق * کی بری رخت خویش بر عیوق آ الحاق آ
 آند دیمکدر چغتای لسانی در خواجوی کرمانی بیت در جافخانه خطا کافر نمیگرد این جفا
 این بسکه در عهد تو مایا دآوریم انحاق را آ مع الکاف آ البک آ خم باء موحده ایله اوج
 معنایه کلور اول کیمیا کر لر اصطلاحند زبیه در لر تعریب ایدوب آبق دیدیلر میربخسته بیت
 مس وجود من شود از می بسان زر * کویا که می چو آبک ز اجزای کیمیاست * ثانی آبله یعنی
 قبر چق که اطفاله اکثر واقع اولور ثالث صولونسنه و صو ایله طلو طرف مثلونسنه

آف

آق

آز

دیر لری آتشک فی فتحین ایله اوج معنایه در اول بر علت در که فرنگ زحمی دیر لری ماده سی دم
 محترقد ثانی مجمع الفرسه یلد ز قوردی کد شبتاب و شپیرا غلک و ولد الزنادخی دیر لری ثالث فرهنک
 جها نکیریده یعنی برق که ترکیه شمشک دیر لری آخرک فی ضم خاء معجه و فتح راء مهمله
 ایله بالای سینه ده وزیر کردند اولان استخوان میر خسرو بیت تیغ تو نیز نیست که شد جنگ
 توسنی * در خورد او بگردن خصم آخرک بود فی ادک فی فتح دال مهمله ایله جزیره
 معناسنه در ابو المعانی بیت ز آتش غضبت همچو خاری و خاشاک * میان بحر بسوزده
 عدوت بر آدک فی آرده بحرک فی ضم باء موحد و سکون خا و فتح راء مهمله ایله موید
 الفضلاده بر میوه در ایری چنگال کبی دیکنلری اولور اکا تشبیها ایری چنگاله دخی دیر لری
 کذا فی شرفنامه فی از رنگ فی فتح زاء معجه و راء مهمله و سکون نونله موید الفضلاده
 خیارد سبز و فرهنک جها نکیریده یعنی فلاکت و محنت و غم سخت حکیم سوزنی بیت
 انصاف و عدل شاه بند پرورای تو * برداشت از جهان ستم و جور و آذرنگ فی از فنداک فی
 سکون زاء معجه و نون و فتح فا و دال ایله قوس و قرح آرضدن صعو داید لطیف بخار در اول
 وقت که شمسک اطراف بخار دن مالی اوله مر شعاع اول لطیف بخار اوزرینه دوشه شمسک عکسی
 اول بخاری الوان ایدر کیفیت و کیمت حسیه قوس و قرح ظاهرا ولور بو قولک دلیل قوس
 قرح تحت الشمس واقع اولیوب شمسک مقابله یا جانب شرقه یا طرف غربه اولدیفیدر حکیم
 اسدی بیت کان آزنداک شد زاله نیر * کل غنچه پیکان زن آبکیر * استاد لطیفی بیت
 میخ چون پنبه باد چون نداف * آزنداک چون درونه برف * فرهنک جها نکیریده زاء
 فارسی و کسرفا ایله در فی از یراک فی کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
 ایله ادات الفضلاده بانک ستور یعنی دواب و مواشی صداسی فی اسیک فی فتح سین مهمله
 ایله ار جان قریب بر موضع اسمیدر وار جان شیرازدن آتش فرسخ بعید یرده واقع بر شهر در
 هوام غلط ایدوب ارغان دیر لری آفتاب کردک فی آفتاب پرست دخی دیر لری بر جانور در عریده
 حر بادیر لری کذا فی مجمع الفرس فی آفتاداک فی کسرفا ایله یعنی آزنداک مر قوم کذا فی
 فرهنک جها نکیری فی اک فی بوزن خاک یعنی آفت منصور شیرازی بیت عدوی تو که
 جوهریم شکسته باد مدام * تنور حادته میسوزدش در آتش آک * فرهنک جها نکیریده
 صیب معناسنه مسطور در حکیم سوزنی بیت آکی نر سید بر توازن * صد بار مرا
 ز تورسداک * آک ثانی آفت اولسه ده مناسبدر زیر اشاعرک خطای معشوقه ایسه عاشقه
 معشوقدن عیب ایرشمر آفت ایریشور فی الک فی فتح لامله سنبل الطیب دیمکدر هندی
 لسانده چهر دیر لری آموزناک فی زاء موقوف و فتح نونله ای خدای تعالی و دخی معلم معناسنه در
 کذا فی شرفنامه فی انک فی فتح نونله اوج معنایه در اول اشارت بعید در تنکم اینک اشارت قریبدر
 ثانی مشکلاته ضم نونله یعنی اسرب یعنی قورشون و یعنی چون آن ثالث شرفنامه ده وجود
 انسانده ظاهرا اولان چنان نوحه دیر لری آورک فی فتح واو و راء مهمله ایله شرفنامه ده
 باز بجه یعنی صا لبحق فی اهک فی فتح ها ایله آچیدر عربیده جبهین دیر لری از تاج الماثر بیت زمین
 زملاقات طوفان تیغش * همان خاصیت یافت کز آب و آهک * حکیم خاقانی بیت

بیت سنک البرزرا کند آهک * آتش آب پرور تیغش فی آهن دیک فی معنای ترکیب دمور
 چولمک مراد قازغان مثلاً و نسنه را و لقد روا لادمور چولمک استعمالی بعید در ابوالمعانی
 بیت ز آه دو دزدون روز چون شب تاریک * که قرص مهر شدست بر مثال آهن دیک فی ایزک فی
 کسریای تخمائی و فتح زاء معجه ایله اغاج قوردی اما بعض فرهنگه کرم شب تابدر
 فی ایزک فی فتح زاء فارسیله بمعنی آیرشمرقوم یعنی شراره آتش ابوالمعانی بیت بین بچشم
 بصیرت که در شب هجران * شد ز آه درون آیرک نجوم سما فی اپن برک فی سکون راء
 مهمله ایله معنای آیین ده توسع اولغله بونده برک یات یراق معناسنه اولور که معنای ترکیب
 آلات ایله مزین و مرتب دیمک اولور حکیم فردوسی بیت سوار و پیاده باپن برک * همه
 زیر جوشن همه زیر ترک فی مع الکاف الفارسی * اب ورنک فی لطافت و رونق اکثر
 چهره ده استعمال اولنور مولانا شاعی بیت ز قد و روی تو شرمند باغبان می گفت *
 که آب ورنک ندارند سرو و لاله ما فی آتش برک فی سکون راء مهمله ایله چاقق مولانا
 خواجه حسین ثنائی بیت شد انجنان بر طوبت هوا که آتش برک * ز سنک قطره برون
 آورد بجای شرار فی اذر نک فی سکون دال و فتح راء مهملتین ایله غم مشکل و مصیبت
 عظیمه شمس فخری بیت * ز ترکیب دست شه و تیغ او * فلک کرد دفع غم و آذر نک * ابوشکوز
 بیت ز فرزند بجان و دست آذر نک * تواز بر او روز شب چون نهنگ * حکیم سنایی
 بیت از چشم بدای مرا چو دیک * بکرو ز مباد آذر نکت * الف ممدوده نک حذفله ده
 جایز در نسخه میرزا ابراهیم ده بمعنی دمار و هلاک مسطوردر فی اذر نک فی فتح ذال معجه ایله
 بمعنی ضیا و روشنی حکیم فردوسی * مثنوی * بسنک کران آمد از سنک خرد * مران سنک
 این سنک بشکست خرد * فروغی بدید آید از هر دو سنک * دل سنک کشت از فروغ
 آذر نک * ایکی پهلوانک عمود ایله جنکری و صفیدر کلام اکابرده آتش معناسنه ده وارد
 اولشدر مسعود سعد سلمان بیت چو کو کرد ز دختم آذر نک * که در خاک افکند چون
 یا در نک فی ارنک فی فتح راء مهمله ایله یدی معنایه کلور اول لون معناسنه اولان رنک که کونه
 کونه دیمکه آرنک ارنک دیرلر حکیم انوری بیت از من خوش گیرانکه کیرد * افکورانکه و آرنک
 آرنک ظهیر فاریابی بیت آرنک زرد باد چو نارنک روی خصم * باداش سر بریده چو سر کفته
 یا در نک * ثانی رنک کرفته یعنی بر نسنه بر نسنه دن رنک آلمق شمس فخری بیت اگر قلم
 ز جود او گفت که ریاست * سزد که کیرد از همنشینش آرنک * بومعنایه کمال اسمعیل بیت ای عجب
 شمشیر خسر و از چه سبزارنک شد * چون همه ساله ز خون خصم می باید خورش *
 ثالث بمعنی آرنج یعنی در سنک منصور شیرازی بیت کر بعه تونلم باز دجنک * بادد سنش
 بر به از آرنک * رابع بمعنا هانا استاد و دکی بیت هر کر نکند سوی من خسته نکاهی *
 آرنک نخواهد که شود شاد دل من * خامس بمعنی رنج و محنت کمال اسمعیل بیت نه هر کر
 از تور سیه بموری از نیکی * نه هر کر از تور سیه بمردی آزاری * سادس بمعنی مکرو حیله
 مشرف شفرو بیت بر طبل قرمی زند رایت * کای شاهد پیشه این چه آرنکست *
 سابع بمعنی حاکم که کنار نک دخی دیرلر فی ارنک فی فتح زاء معجه و سکون نون ایله روی

و چنین انسانده واقع اولان چین یعنی یوریشق که پیرلکده و حالت غضبده ظاهر اولور
 عربیه مکاسر الجلد دیرلر حکیم اسدی بیت بر آرنک رخ داشت آن شیخ ترک * که کر کوچکم
 هست کارم بزدک * یومعنا به شمس فخری زاء فارسیله آر نکل نقل ابلش بیت زنوک غمزه
 کلاکت که نیرفته اوست * برابر وان مقوس فکنده ماه آر نکل * شاه ناصر خسرو بیت
 ترا چشم دردست ومن آفتابم * ازیرا من رخ بر آر نکل وچینی * حکیم ازرقی * رباعی * آندم که
 یدم جوان ومویم سیه رنگ * صد جور بدی بدانم در زده چنک * اکنون که شدم
 پیرو رخ بر آر نکل * ازمن زن وفرزند هیدارد رنگ یی ااونک یی فتح واولیه ایکی
 معنایه در اول بمعنی آویخته شاعر بیت جانم چویدار هجرت آونک شود * صحرای جهان
 بردل من تنک شود * حضرت مولانا بیت وظیفه تور سیده نیافت از ره دور * زهی کرم که
 ز روزن بگردنش آونک * ثانی اول ایپه دیرلر که اکا اوزم صلحملین بغلار لرد و روز
 کاهی اثواب سردکاری ایپه ده دیرلر حکیم انوری بیت دختر ز که چو بر طارم تا کش دیدی
 مدتی شد که بر آونک سرش در کتب است یی اهنک یی فتح ها و سکون نون ایله اون معنایه
 کاور اول بمعنی قصد و عزم شیخ سعدی بیت چو آهنک رفتن کند جان پاک * چه بر تخت
 مردن چه بر روی خاک * ثانی اهتمام ایله برنسنه ایله اولاشمغه دیرلر مولانا جایی بیت دراز
 آهنک شد این کار باتو * ندانم چون کنم این یار باتو * ثالث موزون آواز و ساز
 معناسنه سیف اسفرزکی بیت هر شبی زاویه مدح کهر با رتو بود * روشن از شمع رخ
 مطرب ناهید آهنک * رابع بعض تراکیبه صفت اولور تنکم بوییتده واقع در شاعر بیت
 نبط یا ز نیز آهنک میرد * برقص کبک شاهین چنک میرد * خامس طاق ایوانک
 جای محمد بی یعنی اکری ری اصطلاح معمارانده اکالنگه دیرلر رفیع الدین لبنانی بیت
 جلالت اربفلاک بر بصیر بنشیند * شکسته کردد طاق سپهر را آهنک * سادس کنار
 صغه و حوض وامثالی مواضعه دیرلر کمال اسمعیل بیت زبی نوانی جایی رسید ام که مرا *
 مسافیتیست که ز اهنک صغه تا پرده * سابع طرز و روش و صفت حکاک بیت چو بد کردم بتوای
 شوخ بد مهر * که محزونم بدین آهنک داری * ثامن صفت مردم و جانوران حکیم ازرقی
 بیت زمین پیکر از یکدیگر بکسلاند * بروز نبرد تو آهنک لشکر * تاسع معنی کشیدن که
 مصدری آهنک کن کلور عاشر بمعنی طویله و آخته خانه یی مع اللام * ابسال یی
 سکون باء موحد ایله باغ معناسنه فخر کورکانی بیت همان شیپور برصد راه تالان *
 یسان بابلان در ابسالان یی اائل یی کسرتاء مثناة ایله برنهر عظیم اسمیدر که اس و بلغار
 طاغوتین کلور و ایت اولتور که دنیا ده اول قدر بیوک ایرمق یوقدر حنی مزبور ایرمقدن
 تیمشیدن زیاده ایرمق منشعب اولشدر که هیچ بریسنندن آسان یکلمز یعنی یکد ویرمز حکیم
 خاقانی بیت کرسوی قند زمرگان نرسد آئل اشک * ر قند زسوی آئل بحر ز نکشاید
 یی اال جال یی فتح جمله خاک معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری یی اال جال یی ضم جمله
 بمعنی آروغ مرقوم یعنی ککرمک شیخ روز بهان بیت باخوشیهای دهر را باجل * بایدت
 خورد و نا زدن آروغ * عربیه کسر جمله اوج معنایه کلور اول آخر نسفه یعنی ناخیر و انش

اولنفس ثانی قوپمش وقور یار مق ثالث مهیب معناسنه قو اخال قو فتح حاء معجه ايله
 یعنی افکنده فی پوست میوه یعنی براغلمش میوه قابوخی و تراشه چوب و خس و خاشاک مثالی
 نسنه لر حکیم سنایی بیت دامن تر دامن عقل در آخال کش * ساعده و دج کشان عشق
 بر خخال کن * استاد فرخی بیت از بس کل مجهول که در باغ نغندید * نزدیک همه کس
 کل معروف شد آخال قو اذر کل قو صاری رنگ بر لطیف چپکدر خواجه سلمان بیت
 بوقت قهر در میدان ز آب آذر برانکیزی * بکاه لطف در کانون آذر کل بروینی قو اسال قو
 فتح سین مهمله ايله یعنی بنیاد اوشکور بیت ز دانا شنیدم که بیمان شکن * زن جاف جافست
 آسال کن قو اسبقول قو سکون شین معجه ايله حبوباتن بوی دید کلری در که عربیده حلیه
 دیر لر ضم حاء مهمله ايله قو اسبقول قو سکون شین معجه و ضم باء فارسیله غایارد که باق
 قرنندن چقار و بالی میرطه سنه ده دیر لر قو اغال قو غین معجه ايله یدی معنایه کاور
 اول جنک و خصومه تحریص ایتک معناسنه کذا فی الصحاح ثانی تحریک فتنه شاعر دیشدر
 بیت ترک آغال فتنه سازی کن * جامه خلق خود نمازی کن * مولا ناحب کاشی بیت
 بکرد عارض آن زلف را بیا غالد * بروم قافله زنگبار بکشاید * ثاث صیغه امر اولور
 بومعنایه حکیم فردوسی بیت تو لشکر بر آغال بر لشکرش * بیکبار تاخیره کرد سرش *
 رابع فرهنگ جها نکیریده لقمه فی چینیوب یومق معناسنه حکیم ازرقی بیت ز روی تیغ
 تواندردو چشم دشمن تو * دهان کشان ده نماید نهنگ مرک آغال * خامس طاعنه و صحراده
 قیون یا تمق ایچون ایتد کلری آغل سادس خانه زبور سابع یعنی آغاز یعنی ابتدا
قو اغل قو کسرغین معجه ايله جای کوسفند ان فرهنگ جها نکیریده یعنی آغال مر قوم
 مسطور در حضرت مولانا یعنی اول بیت بر و بر و که خران آمدند با غلها * خر جوان
 و خر پیر و خر بکساله قو اغول قو ضم غین ايله یعنی آغل مر قوم قو اغیل قو کسرغین
 معجه و سکون یا ايله کوز او حیل باقق که چشم اغیل دخی دیر لر شمس فخری بیت کرکند
 شهریا و خصم شکار * سوی کردون بچشم چشم اغیل * حکاک در وصف دلبر بیت
 زمک اود اسلام کردم وی * کرد سویم نکه بچشم اغیل قو ال قو سکر معنایه کاور اول
 مکر و حیل معناسنه ثانی بر معلوم رنگدر نیرنگ سرخدر میرزا قاسم کوتا بادی در وصف
 ابراهیم میرزا بیت در اطلس آل و کرم سرکش * ابراهیمی میان آتش * ثاث بر نوع
 پوللی بالقدر غایت ایری اولور بال و وال دخی دیر لر رابع بر مرض مهلمکد رهنوز طوغرش
 عورته واقع و عارض اولور یدی کوننه دک عربیده اکا عقیده دیر لر خامس بوسک بپیر سادس
 نیزه ايله اور مق شاعر بیت هر طعنه بال نیز کرده * کویی که فلک ستیز کرده * سابع
 سرعت و ستاب ايله کتمک ثامن بر نسنه نک لونی ظاهر اولق طالب بیت نه باده یابی
 روشن نه رنگ ساقی لعل * نه چشمه بینی صافی نه چهره بینی آل * لغت مشترکه در عربیده
 درت معنایه کاور اول بمعنی مزاب که بادیله رده صوکی کورینور مولانا حسین واعظ کاشفی
 بیت نسبت دست تو میگردم بدریا عقل گفت * رسم دانش نیست کردن نسبت دریا بال *
 ثانی هر نسنه نک شخصه دیر لر میر نظامی بیت شخصی که بود طرفه تمثال * مخصوص

باوست هيات آل * ثالث نسل و اعقاب که اولاد اولاد دژ زایع شرابك اسماسندن
 براسمدرکه شام و سحر ایچیلور و ترکستانه پادشاه مهرینه دیرل احکام اوزرنده اولور
 آل تمغادر لر حکیم نزاری قهستانی بیت ز نیم خاتم القاب تونهادوستند * بحکم رلیغ از آل
 ایلخان یاقوت * ولغت خوار ز مله خندان معنا سنه کلدوکی مسطور در آل امل
 ضم میم ایله ولایت مازندرانده بر شهرک اسمیدر طالب شهر مزبور دن اولدیغنه دیمشدر
 بیت زمک ملتان نزدیک شد بدانکه مرا * بدل شود باقب آملی بملتان * وله بیت
 دل چو بلبل آمل شود ترانه سرای * چه جای زمزمه عندلیب شیرازست آل اهل
 ها و او معروفله زیر زمین یولی معنا سنه میرنظمی در وصف حصار بیت زیرون قلعه را
 کردند اهل * ولی نتوان که یابند راه موصول * زبان هندیه براغاج اسمیدر که کوکی
 قینادوب صویله سرخ رنگ جا مه بویارلر * مع المیم * اب آجام * فتح حمله قامشلق
 و ساز قلعه اولان صو حکیم شیرازی بیت آب آجام و بطایع بد ترست * کان به پیشه
 وین بسنک اخضرست آل ابام * باء مو حده ایله برج معنا سنه در عومارنه برچی
 اولور سه و کوکر چین برچی خصوصاً و بحسب الاعتبار بر وچ کوا کبه ده دیرل میرنظمی بیت
 چو آید مهر درایام میزان * شود با عنبر و کافور یکسان * یعنی کجه کوندز برابر اولور
 آل ایشیم * سکون با ویا و کسر شین معجه ایله ابر شیم معنا سنه در اما بعض فرهنگه
 خام ابر شیم اولمق اوزن تخصیص و نهج ایشلردر آل اب کرم * ایله دید کلری حمام
 خدایی در شاعر طیب بیت جرب را بکن آب کر مش دوا * دوباری بدن کر بشوینی روا
 آل ابله چشم * کوزه مخصوص بر علت در ترکیده ایت در سکی دیرل شاعر بیت دیدم
 وقیب بز انوی دلبر غنوده بود * درد بد دل آبله چشم شده مان * آتش سم * ضم سین
 مهمله ایله آت سر عتله طاش اوزرنده یورید که فعلندن چقان آتش شران سیدر * الدم
 حضرت ابوالبشر علی نبینا وعلیه السلام طیر اقدن خلق اولندوغی ایچون آدم تسمیه
 اولمشدر زیرا آدیم ارض معنا سنه در اندن صکره اولادنه اسم مطلق اولمشدر خواجه حافظ
 بیت در نقد عیش کوش که چون آب خور نماند * آدم بهشت روضه دار السلام را * شیخ
 سعدی * مصرع * بی آدم اعضای یکدیگرند * آذر بهرام * ضم ذال معجه ایله
 آتشکده فارسک اوچنی معظم آتشکده سی اسمیدر * آذر دم * سکون ذال معجه و فتح
 راه مهمله ایله نکلی که نمذین دمی دیرل حکیم اسدی بیت چنان باشنه جمله کرداد همش
 که در حله خوی خون شد آذر مش * شنه شبهه معنا سنه در اما شمس فخری ایرک ابکی
 پارچه کجه سنه دیرل ترکیده اکرم دید کلریدر بیت زین اسب کتابی * شه را * از مه و مهر
 بسته آذر م است * کتابی پادشاهه مخصوص خدمتکار در فرهنگ جه انکیریده * آذر دم
 دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی نمذین شرف شفروه بیت دوپهلوی من از خشکی
 بسو ده * جوان اسبی که اورا آذر م نی * ثانی بمعنی اساحه شمشیر و خنجر و امثالی نسنه
 صاحب فرهنگ منظومه بیت چیست آن جام آخر کارست * آذر م اساحه که خونخوارست *
 آل ارام * راه مهمله ایله آرمیدنن اسم مصدر در ابکی معنایه در اول دیکلمک سکون معنا سنه

معناسنه صیغ الدین زهری بیت ای زده زمن قرار و آرام * نزد من بقرار آرام *
 آرام اول قرار و سکون ثانی امر در دیکدر و ثانی موضع و مکان معناسنه در حکیم
 فردوسی بیت بر دی نشیند بارام تو * ز تاج و کمر بسترد نام تو * اردم * سکون را
 و فتح مال مهملین ایله کل آذر کون معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری * الزرم * فتح زاه
 معجه و سکون راء مهمله ایله اون بش معنایه کلور اول یعنی شرم و حیا امیر خسرو بیت
 چو با زار تمنا کمر گشت * دلم ز اندیشه بی آذر مگر گشت * استاد لطیفی بیت هر که ایمان
 و دین و شرم دارد * ز مردان و زنان آذر م دارد * ثانی یعنی ادب احمد کرمانی بیت فارغ همه
 از حیا و آذر م * بد سیرت و کینه جوی و بی شرم * ثالث رجم و شفقت معناسنه میر خسرو
 بیت بوسید برش برفق و آذر م * خارید سرش پناخن شرم * رابع بزرگی و عزت و اعتبار
 حکیم انوری بیت ای بزرگی کراز بلندی * قدر * آسمانرا نداشتی آذر م * خامس عدل
 و انصاف شیخ نظامی * مثنوی * بیزنی راستی بر گرفت * دست زد و دامن سبخر گرفت * کای
 ملک آذر م تو کم دیده ام * از تو همه ساله ستم دیده ام * بنادس راحت و سلامت وله ایضا
 دو کس را روزگار آذر م دادست * یکی کو مردود دیگر کو نژادست * سابع محافظه معناسنه
 ایضا له بیت دباغت چنان دادم این چرم را * که بر تا آبد سبب آذر م را * ثامن توان و تاب
 و طاقت معناسنه حکیم فردوسی بیت سر پهلوانان بدو کرم گشت * دل طوس توازی
 آذر م گشت * تا سع خسرو و یوزک قری آدیدر که بابا سی و فاشده اون دورت آی
 یاد شاهلق ایلدی آذر می دخت دخی دیر ل حکیم فردوسی بیت یکی دختری بود آذر م نام
 و تاج بزرگان شد او شاد کام * عاشق ظاهر و آشکارا امیر خسرو بیت باز دو کجینه کرم
 کرد باز * که سخن آذر م شد و کام راز * حادی عشر غم و اندوه حکیم فردوسی بیت
 که اندر زمانه مرا کودکیست * که آذر م او درم خواب نیست * ثانی عشر طرز نیکی و اسلوب
 خوشی ثالث عشر مسلمان شدن بوا یکی معنایه ابوالمعانی بیت هر آن در جهان کاز آذر م
 زیست * بلا شبهه در راه آذر م زیست * رابع عشر خور لقمه قومق خامس عشر
 گناه و خطا معناسنه بوا یکی معنایه ایضا له بیت کسی که کبرزد آذر م زشت * که او بی مشک
 و شبهه آذر م یافت * استیم * سکون سین مهمله و کسرتاء مثنا قایله محمد هندو شاه
 محاجده یعنی استرو بعض فرهنگه بمعنی آستین منقولدر * آشام * دورت و جهله
 استعمال اول نور اول اسم فاعل اولور آشامنده معناسنه ثانی آشامیدن صیغه امر اولور
 بوا یکی معنایه صراج الدین راجی بیت در آذر م زندان غم آشام * زشادی صافی شود در غم
 آشام * ثالث اسم مصدر اولور آشامیدن معناسنه سید حسین اخلاطی بیت آشام خود
 بزخم زبان میخورد عوان * آری در زندکان همه از زبان خوردند * بو معنایه میر خسرو
 * رباعیه * چون نتوانم که نفس رام کنم * خود را بهوزه شهره عام کنم * زائل نشود نیرکی
 خاطر من * کمر چشبه خور فی المثل آشام کنم * عربیده بو معنایه تجمیع دیر ل شربت
 و شراب و صوامثالی نسنه لری ایچمک معناسنه حکیم خاقانی بیت حسرت فرو
 خورم چوبه سینه کرم شود * آشام خون دل کنم از افر و برم * رابع فرهنگ جهانگیری

بمعنی خور دنی که عربی قوت دیر لریو معناده بوعبارتله ادا ایدر لرکه * وهو ما يقوم به بدن
 الانسان من الطعام * استاد دیمشدر بیت بملک شام بدم تار موبت * ندارم کرچه گاه شام
 آشام * استوم فی سکون شین وضم تاء مثناة ایله بورحق صاپندن ایاد کبری سیور که
 استیم فی سکون شین وکسر تاء مثناة ویای ساکنه ایله محاح بمعنی ریم یعنی جراحندن
 ظاهرا ولان چرک که ترکیه ایریک دیر لر * الکام فی یوزن ناکام صماروغ بمعنی منظر کنافی
 الصحاح * اوام بمعنی وام که عربی دین ترکیه بورج دیر لر ابو المعانی بیت ناچارا کرشوی
 بنا کام * از چهریدن مخواه اوام * ایام فی یای تحتانیله بمعنی اوام مرقوم * مع النون
 آبادان فی آباد معمور معنای سه در الف ونون ایله زیاده معمور دیمک اولور * آباداییدن فی
 بو آباد تحسین معنای سه و مدح معنای سه اولاندر که مصدر اولور جمع الف رسه ستودن
 و ستوده معنای سه هم مصدر وهم اسم مفعولدر یعنی هم مدح وهم مدوح معنای سه افاده
 ایدر * ابان فی باء موحد ایله اوج معنای کلور اول آفتاب برج عقربک اولدیغی
 آیک اسمیدر که حساب رومی ده تشرین اول دیر لر اورته کوز آسیدر شاعر دیمشدر بیت
 کرم خوغم چو آب در خرداد * سرد آهم چو باد در آبان * ثانی شهر شمسیه نک اونخی کونی
 اسمیدر بویکی معنای سه مسعود سعد سلمان بیت آبان ماهست وروز آبان * خرم کردن
 باب زرجان * ثالث فرهنگ جهاد کیریده بر فرشته اسمیدر که موکل معدن آهن در و ماه آبان
 وروز آبانده واقع اولان تدبیر امور و مصالح اکا متعلقدر معنای اول ایله بومعنای حکیم خاقانی
 بیت کرچه در غربت ز پی آبان شکسته خاطر * ز آتش خاطر بابان ضمیران آورده ام
 فرهنگ ابی نصر فارابی ده همزه مفتوحه مقصود ایله مرویدر * ابایان فی فتح باء موحد
 ویای تحتانیله برجیل عظیم اسمیدر منقولدر که قرق فرسخ بوسه کلکی وارددر * اب باران فی
 شهر کابل مضافاتندن خواجه سه باران ناحیه سنه واقع بر تفر جگاه موضعک اسمیدر
 شاعر دیمشدر بیت اگرچه جای خوش کابل آب بارانست * بهشت روی زمین خواجه سه
 بارانست * اب برین فی سکون باء موحد اول وفتح ثانی وکسر راء مهمله ایله بمعنی لب
 جوی شکافته یعنی ارمق کنار لرنده جابجایاریلن بر ابو المعانی بیت از خدنگ غزه شد سوراخ
 سرتا پاتم * خون روان چون آب برین هر طرف اعضای من * اب تاختن فی ایلرو
 سکرتمک معنای سه استادر و دکی بیت ز قلب آنچنان سوی دشمن نباخت * کرازمینش شیر
 ز آب تاخت * ابین فی سکون باء موحد وکسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله نام پدر
 فریدون شاهر حکیم خاقانی بیت حاصل سیرغ چیست جز پدر وستم * قائل سخاک
 کیست جز بر آبتین * اب چین فی سکون باء موحد ویای تحتانی وکسر جیم عجمیله مینی
 غسل ایتدکن صکره تشیفاء ایلدکاری کراس در حکیم فردوسی بیت به پیمان که چیزی
 نخواهی زمن * ندارم بمرک آب چین وکفن * حکیم اسدی بیت بیوشم باین بجامه عجم *
 کفن آب چین ده ز کافور نم * ابدان فی سکون باء موحد وفتح دال ایله آب ایله اسم طرف
 اولان داندن مرکبدر اوج معنای کلور اول صو جمع اولوب طور دوعی محل طالب آملی
 بیت وزمی ناخورده از دست نسیم * موج بدمسئ کند در آبدان * ثانی یغور صونی

صوینی ایرکله وکی برکه آبکیردخی دیر لر حکیم ازرقی * قطعه * چوارفندق شین در آبدان زیزد
 برادر د ازل فیروزه شکل سین رنگ * مشعبدیست که بر خرده ریزهای رخام * بحقه های
 باورین همیکشدنیرنک * ثالث محل بول که ترکیه قاق دیر لر فرهنگ جهانگیریده قاون
 وقار پوز و امثالی نسنه لره مزویدر ای بدستان و ابدستان ابدستان بی کلمه معنی
 آفتابه یعنی ابرق اسم مرکب در آبدست ایله دادن معنای ترکیب آبدست طرفی اولور بویله
 اولجه آبدسته مخصوص اولان ابرق اولق لازم کور حضرت مولانا بیت من خشن کردمکه
 آمد خوان غیب * یک بنان با آبدستان میرسند * حکیم خاقانی بیت نعیم پاک بستاند
 چو کرد آلوده بسپارد * زشرم از آبدست آیدنه ننگ از آبدستانش * بعض فرهنگلرده
 مطهره معناسنه منقولدر ای اب دندان بی اگرچه معنای مصطلحی دفتر اولد ذکر اولندی
 مقدم ذکر اولنان معنای نندن غیری فرهنگ جهانگیریده زیون وضعیف معناسنه در حکیم
 انوری بیت حادثه در زرد در دفته در شطرنج غم * بدسکالت را حریف آب دندان
 یافته * بویتنه مغلوب معناسی دخی انصب در بوندن غیری اوج معنادخی روایت اولمش
 اول برنوع امرود در غایت لطیف و آبدار اولور ثانی برنوع قبوغی یوفقه دانه دارانار در
 ثالث برکونه حلوا ی ترلطیف در بونلر آبدار و لطیف و نازک اولد قلمی مناسبتیه در ای اب رزان بی
 شراب انکوری رزان لوزم اغاچیدر اسم مرکب اولور خواجه سلمان بیت بر آرزوست مرجان
 میاد آب بر زانم * زشوق آب بر زانم بسوخت جان بر آزر ای اب روغن بی ثرید یعنی ات صوینی
 آلوب اتمی طغریوب اوزرینه دوکوب برنوع طعام ایدر لر عریده هشم دیر لر حضرت
 سید الکونین و مفخر عالم صلی الله علیه و سلم جنابنک جدی هاشمه سبب تلقیب ایام
 قحط و غلاده خلقه هشم ثرید ایله ضیافت ایتدو کچون هاشم لقبیه ملقب ایلدیلر
 ای اب ریزگان بی برچشن عظیم اسمیدر که اعجام یعنی اهل فارس نیرماهک اون اوچنی
 کونی عیدچشن ایدوب بر برلری اوزرلینه آب و کلاب صاچر لر بریزگان و بیزگان دخی
 دیر لر کذاقی فرهنگ جهانگیری ای اب زن بی سکون باء موحده و فتح زاء معجه ایله آدم
 بو بجه طولانی بر طرفدر تابوت کی باقرن و یا خودد موردن ایدوب طبق سرپوشی کی
 سرپوش ایدوب تا اورته سندن بدلك ایدوب بعض خسته یی ایچنه یا تروب معالجه
 ایدر لر اول دلك تنفس ایچوندر کذاقی فرهنگ جهانگیری ای ابستان بی کسر
 باء موحده و سکون سین و فتح تاء مثناة ایله بمعنی آبستن یعنی یوکلو عورت حضرت
 مولانا بیت دردزه کررچ آبستان بود * برچنین استکستن زندان بود ای ابستن بی
 یوکلی عورت و حیواناته دخی دیر لمطلق حامل معناسنه ابوالمعانی بیت حوادث رافک
 آبستن است هر شام حکمت زای * که صد کونه حوادث زایداز وی یدش خورشیدش *
 فارسیلر شب آبستن است دید کلریشه عریده الیلته حبلی دیر لر ای ابستن فریاد خوان بی
 یعنی بر بطقارنلی بر سازدر ترکیه قوپوز دیر لر کذاقی شرفنامه ای ابسکون بی کسر
 باء موحده و سکون سین و ضم کافله مجمع الفرسته استر آبادن اوج فرسخ یرده واقع
 بر یوک قریه ننگ اسمیدر جرجانه اوج کونلک مسافه در ولایت خوار زمین جاری اولان

نهر عظیم مذکور قریه قربندن مرورا یتیمکه اول نهره دخی آبسکون دیر لر رضی الدین
 نیشا پوری بیت چوبی آبسکون کشت دیدها باشد * مشرف قالب شهرزاده رادر آب سکون
 فرهنگ جهانگیریده مسطور در کدخوار زمین برنهر کلوب دریای خزره واصل اولور آدی
 اسکوندر عوام غلط ایدوب قلزم دیر لر دریایه واصل اولدیغی محله آبکون و آبسکون نسیمه
 ایدلشدر محمد خوار زمشاه لشکر تاتار دن فرار ایدوب آنده اولان جزیره وارده ایام
 عمریده آخره ایرمشدی استاد رودکی بیت گرفته روی دریا جمله کشتیه های برنو * زهر
 مدح خوانانت زشروان تابا بسکون * مذکور جزیره یه ده آبسکون دیر لر استاد فرخی
 بیت توداری از کنار کنگ تادریای آبسکون * توداری از در کاکج تا قصد اراتا مکران
 آب سواران فی یعنی حبابها صواوزرنده اولان قبر جقار سواران آب دخی دیر لر
 میر خسرو بیت آب که اوخیمه زباران کند * دایره آب سواران کند فی ابسیان فی کسر
 باء موحد و سکون سین و فتح یای تحتانی ایله کوزیاشی که اشک و سرشک دخی دیر لر فی ابشتن فی
 کسر باء موحد و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله کر ملک و کر ایجک بر معناسنه اسم
 مصدر در کذافی مجمع الفرس فی آب طبرستان فی برکوه مشهور ک شاهقه سنه بر بیکار در
 ولا بت طبرستانه واقع مرویدر که اول بیکار ک باشنه واروب طور دیسه لر طور راق
 دیسه لر اقادالی غیر النهایة بو حالته در کذافی مجمع الفرس ابوالمعانی بیت همجواب
 طبرستان شاه اشک دیده * جریانی و سکون باسخن یار شود فی آب کشادن فی بر علتدر
 اکثر آنلرک ایا غنده اولور آب آوردن دخی دیر لر وله بیت پای اغیار اگر لنگ شده نیست
 عجب * چون ستوران بودش آب کشادن ظاهر فی آبکون فی سکون با و ضم کاف
 فارسیله اوج معنایه کلور اول آسمانی رنگ یعنی سودمانیسی عموما و آسمانه و قیامه دیر لر
 خصیصا نظام استر آبادی بیت شفق ظاهر نشد بر آبکون کردون کافتاده * فروغ
 مشعل تا بنده بر قاروره مینا * ثانی برنهر عظیم آدیدر که آبسکون دخی دیر لر ثالث فرهنگ
 جهانگیریده نشاسته معناسنه در فی آب مرغان فی قهستانه واقع بر بیکار در روا بت
 اولنور که برد یاره ملح مستولی اولد قل و واروب اول بیکار دن بر شیشه بر مقدار قویوب
 کتور لر اول صویه ملازم قوشلر وار در صفر جق قدر عرییده سمر دیر لر اول الدقلری صوقند
 کیدر سه اول قوشلر دخی اول دیاره واروب چکر کینی بالتمام هلاک ایدر لر فرهنگ جهانگیریده
 شیراز نواحی سندن بر تفرجگاه اسمیدر ماه رجب هر روز سه شنبه ده اولخله واروب سیر و محبت
 ایدر لر شاعر بیت دبکر نروم باب مرغان * دبکر نخورم کباب مرغان فی ابیش فی
 کسر باء موحد و سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله پیراهن مخصوص صدر که هر کیم کوینکو
 اولور سه زفاف کیه سی کیدر لر بعض نمخته خذف نوله مرویدر میر نظمی بیت
 عروس جاه رامشاطه دهر * زدوات کرده آیشی چودر فی ابیین فی کسر باء موحد
 ویای معروفه شیراز مضافا تندن بر پوک قریه اشمیدر که قربند بر مرغان واقع در انده مومای
 معنی حاصل اولور اول قریه خلقتی آنک محافظه سنه مأمور لر در فی آتش آسمان فی
 اضافه لر معناسنه ابوالمعانی در صفت اسب بیت آن باد پای ورعد صهیل و سحاب تی

و صحاب تن * مانند صاعقه بشتاب آتش آسمان و آتشدان و دان طرف آتش معروف
 اوجاق دیکدر عریضه کانون دیر لر بعضی لر ده دموردن اوجاق اولور اکا منا سبدر
 و آتش دهقان و ذراعین تار لادن غله یی قالدر دقه برنده قلان خاشاکه اورد قلی
 آتش که ارض قونلنک ایچوندر خواجه حافظ بیت فلك چون آتش دهقان زبان کین
 کشد بمن * برین ملکت ایچیم نیست مساحی و دهقانی و آتش فشان و آتش صاچی
 هر کیم اولور سه مولانا عرفی بیت صبا از کوی لیلی کرو زدر تربت مجنون * شود آتش
 فشان چون شمع مغز استخوانش را * آتشبار معنا سنه ده کلور و آتشین و شدت
 حرارتدن عبارتدر آتشله متصف سنه که حرف یا نسبت معنا سنه و نون تأکید نسبت
 ایچوندر آتشله منسوب دیک اولور میرزا صبی بیت آهوی آتشین چون زره بر آید
 کافور خشک کردد بامشک تر برار * معنای بیت آفتاب حمل بر جنه کلدکه کوند زله کجه
 بر اولور و جفتای لسانده بومعنایه اولوغ دیر لر میرعلیشیر بیت یا غمناس ایدی هجر
 دین رخسار دین اولوغ بولماسا * اول سبیدین دیک ابار دور عشق دین تاغ فراق
 و آتشکان و کان آتش تقدیرنده مضایف الیه تقدیم اولمشدر آتشکده معنا سنه
 کثرت اشتعال آتشدن کنایه در و آتور بان و خم تاء مثناة و واو مجهول و سکون را
 و فتح باء موحده الیه عابد و زاهد و صاحب تقوی و ورع معنا سنه احمد رک نقله احمد بن
 اسمعیل و اتون و خم تاء مثناة و واو مجهول الیه ایکی معنایه در اول بوزن و معنی خاتون که
 کدبانو دیر لر قراره تعلیم قرأت و سایر صنایع مخصوص زمان ایدر ثانی رحم مادرده
 اولان مشیمه معنا سنه کدافی فرهنگ جهانگیری و اجستن و فتح حمله اغاج و طاش
 دیکمک و فدان اشجار غرس اتمک که هنوز دیکاش فدان نه نواخته دیر لر و اجنکان و
 فتح جیم و کاف عجمی و سکون نونه سرخس مضایف اتدن برقریه اسمیدر تعریب ایدوب
 اجنقان دیدیلر و اختن و سکون خاء معجه الیه اهم مصدر در قاج و خچر چکمک
 معنا سنه حکیم اسدی بیت دکر یاره هردوسیه ساختند * کشیدند صف تیغ و خشت
 آختند * شیخ سعدی بیت کرش بر فریدون بدی تاختن * اما نشندادی بلیغ اختن *
 بعضی فرهنگده بر باد شاه اسمی اولمده مریدر و آخریان و سکون خاء معجه و کسر
 راء مهمله و فتح یای تحتانیله متاع و قماش و ثواب تجارت عربده سلعه دیر لر استاد عسجدی
 بیت آخریان خرد سفته فرستم بد وخت * هیچ ندارم دکر چون دل و جان زداوست
 بعضی فرهنگده اثواب خانه که عریضه اثاث البیت دیر لر و آخشیجان و سکون خا
 و یا و کسر شین و فتح حمله اصداد معنا سنه که آخشچ دخی دیر لر ضد واحد معنا سنه که الف
 و نون ادات جمعدر یاخو دمعنای مفر دستعمالنده و صفتین تأکید ایچون مبالغه قصد
 اولنه حکیم سنایی بیت آخشیجان کنید دوار * مرد کاند زند کانی وار * و عناصر
 اربعه و موالد ثلثه بر لرینه ضد اولد قارینه بناء انلره دخی آخشچ دیر لر حکیم انوری
 * قطعه * تاسه فرزند آخشیجان * چار مادر چنانکه نه پدرست * تا کیر زمانه باد بقات
 ناز حارونه و سه ناکر زست * و عدوت معنا سنه احمد کرمانی بیت ناکر زست کبوتر

جان * شاهین فضا را آخشیان * آخریان ایله بولفت الف مقصوره ایله ده روایت
 اولمشدر * اخیدن * کسر خاویای معروف ایله بمعنی رسیدن ایرشک متعديسی
 آخیدن اولور الف و نون زیاده سیله * آخیدن * کسر خاء معجه و راء مهمله و سکون
 یائین تھنائین ایله بمعنی آختن مرقوم میر نظمی بیت مقابل بکد بکرتیغ آخیریده *
 هماندم سینه خمس دریده * اذربا دکان و اذربا دکان و اذربا بکان * کاہم
 بعد الاذر بفتح الباء الموحده آتشکده معناسنه دربادکان و یا بکان بمعنی خازن و حافظ خسرو
 کیکاوس آتشکده مکث و آرا ملری علمند حکیم فردوسی بیت بیکماہ درآذربا دکان *
 بودند شاهان و آزادکان * ولایت آذربایجانده سازما لکدن زیاده آتشکده اولمغله
 اکادخی آذربا دکان و آذربایکان دیر لر آذربایجان انک معریدر شیخ نظامی بیت و زانجا
 بتدبیر آزادکان * بماید سوی آذربا دکان * اذربایجان * مشهور ملک تندر دارا الملکی
 نیر زدر خواجه سلمان بیت والی نیر زرا کر خط اشرف میرسد * باج بر کردن ز آذربایجان
 می آورد * عجایب البلدانده مسطور در که آذربایجان معرب آذربا بکاند بمعنای ترکیب
 حافظ آتشدر * اذر بر زین * ضم باء موحده و سکون را و کسر زایله یدی آتشکده
 فارسدن التخی آتشکده نک اصمیدر شرف سفروه بیت ستمکار ایاسوز دل ما * بین کر آذر
 بر زین ندیدی * سبب نسیمه سنه وجوه ذکر اولمشدر بر روایتی زردشت بر زین نام
 برمود بنا ابلشدر قاعه محوس اوزن بانسی اسمی اضافیلہ نسیمه ایلدیلر حکیم فردوسی
 بو یقندن بو معنایه دلالت وارد بیت سزاداد این جستن کین منم * برزم آذر نیر بر زین منم
 اما بو بر زین مشهور پهلوان آدیدر آتشکده نک بانسی نامی ده اولق محمددر نسخه حسین
 وفای ده فتح باء موحده ایله مسطور در و روایت آخر بویه در که بر کون کیخسر و سنوار او اش
 کیدر کن اوزرینه صاعقه دوشوب کندوی سراسمه آتدن آتدقه صاعقه آتی و اول
 محلی بر وجهله یا تمش که آتشی سویندر مک ممکن اولیوب آنده بر آتشکده بنا ابلشدر
 آتش ایر اوزرینه معناسن ترکیب ایلایوب آذر بر زین دیدیلر حکیم انوری بیت ای نمودار
 رحمت و سخط * آب حیوان و آذر بر زین * و بر سبب دخی ائمه دین ابراهیم علی نبینا
 وعلیه السلام حضر تلوندن بر زین نام بر زردشتک بنا سیدر حکیم فردوسی بیت
 یکی آذری ساخت بر زین بنام * که با فرخی بود ویارای کام * اذر خیرین * آتشکده
 فارسدن بشخی آتشکده اسمی در که آذر خرداد دخی دیر لر * اذر شین * کسر شین
 معجه ایله میندر قوشی که آتشنده تعیش ایتدوکی مشهور در ابوالمعانی بیت مانده
 ام در تار خسرت کشته ام غرقاب اشک * همچو آذر شین در آتش بوده چون
 ماهی در آب * اذر کون * فتح ذال معجه و ضم کافی فارسیله بر نوع صاری چچکدر
 ابوالمعانی بیت بغیض عشق چه باشد چو کل شوم خندان * که کرد در دغمت چهره
 ام چو آذر کون * فرهنگ جهانگیریده ضم ذال معجه ایله متقایقندن بر نوع در کناری
 نهایت سرخ و اور تاسنه سیاه نقطه سی اولور حکیم سنایی بیت که پنهان کرد جزا یزد
 بسنک خان در آذر * که رویانده می جزوی ز خاک نیرم آذر کون * اذر هیاون * نسل

نسل سامند بر دختر محبوبه ساحره نك احميد كه خادمه آتشكده صفاهان ایدی اسکندر
 آتی حباله ازدواج بلیناس حکیمه کتورمش ایدی اول سیدین حکیم مرقومه لقب سحر نسبت
 اولندی شیخ نظامی * مثنوی * بهار کهن بود و چینی نگار * بسی خوشتر از باغ درنو بهار *
 با پیش ز رشت و رسم مجوس * بخدمت در آن خانه چندین عروس * هم آشوب دیده هم
 آشوب دل * فرو رفته دل را بسی پا بکل * در و دختر جاد و از نسل سام * پدر کرده آذر
 همایونش نام في ااذین في کسر ذال معجه وراء مهمله ايله بمعنى اذین که عنقریب ذکر
اول نور انشاء الله تعالی في ااذیون في ذال معجه نك فحيله ده ضحيله ده مرویدر تحفة
 الاحبابه کل خیری بعض نسخه ده کل خطمی و نسخه حسین و فاییده آذر کون و آذر یون صاری
 و نك بر کادر اسانده همیشه بهار دیر لر و شیراز ده کا و چشم دیر لر ظهیر فاریابی بیت هوای
 طاعت تست آن نسیم جان پرور * که از میان آذر بر وید آذر یون في ااذون في ضم ذال
معجه و واو معرو فله بمعنى چنان آنجلین دیمک حکیم سنایی بیت تفکر کن یکی در خلقت شاهین
 و مرغابی * نکون کرچه معنی راست این ایدون و آن آذون في اذین في کسر ذال معجه
 ايله دیار عجمه قاعه مشهون و معروفه در که ولایت حاکی یا خود پادشاه بر شهره کلد که در وازه
 شهری و د کا کین بازاری زیب و زینت ايله آراسته ایدر لر و نوروز و ایام عید و جشن اولد قده
 کد لک اکا آذین بند دخی - لر شمس فخری بیت ز فردولت کیخسرو ملک آیین * زمانه را بنوی
 باز بسته اند آذین * و استعان طریقه باغک زینت از هارینه ده دیر لر حکیم سوزنی بیت بر کل
 نسیم ز عنبر بند آذین ای عجب * و آنکی نظار کرد اند بر آن آذین مرا * و زینت جمال دلبرانه ده
 دیر لر امیر معزی بیت یار مشک خم گرفته در گلش آذین بود * خم گرفتن قامت عشاق را آذین
 بود * و مطلق زینت و آرایش معناسنه حکیم سنایی بیت از بی قدر خویش صدرش را * بسته
 روح القدس ز خلک آذین * بعض فرمه کلمه رسم و عادت معناسنه ده منقولدر في اراخیدن في
فتح زاء مهمله و دال و کسر خا و سکون یا ايله بمعنى آرامیدن راحت اولق و دیکلنمک معناسنه
 متعدیسی آراخیدن کلور ابوالمعان بیت دوش در گلشن به بلبل کفتم ای بیهوده کو * باز
 آراخید تا چند ناله و فریاد کن * في اراستن و اراستن في کلاهما بفتح الراء و سکون السین
المهملتين بمعنى زیب و زینت کردن استاد عنصیری بیت بنام کنیت آراسته بادا * ستایشگاه
 شهر و خطبه تاخشر في ارام بن في فتح راء مهمله و میم موقوف و باء موخه مفتوحه ايله
 میان شهر و قصبات و قراده واقع مختصر باغ و باغچه معناسنه در کدافی فرمتک جهانگیری
في اارامدن و اارامدن في کلاهما بفتح الراء و سکون الیم راحت اولق و دیکلنمک معناسنه
 حکیم فردوسی بیت چویدار باشی تو خواب آیدم * چو آرمه باشی مشتاب آیدم في اارامیدن
 و اارامیدن في کلاهما مثلها کال بخندی بیت بی تو از دردم آرامیدن نیست * و ز تو ام
 طاقت بریدن نیست في اارامدن في فتح راء مهمله ايله کاشان مضاف اتدن برقریه اسمیدر غایت ایری
 اشکری اولور قاتره مشابه حکیم شفانی در محو و زربیت خوانی دوسه آراسته که آرایش
 آن بود * نك کله کا و دوسه دست خرا آن في اارامیدن في کسریای تحتانی اول و سکون
 ثانی ايله بمعنى آراستن مرقوم في ااردی زوغن في یعنی حلوی تر و لطیف و نازک آرد و زوغن دخی

دیر لکذافی فرهنگ جهانگیری آرزودن سکون راه مهمله و ضم زاء معجمه ایله
شوق و طلب کوسترمک آرزومندی معناسنه آرمان سکون راه مهمله
ایله بمعنی آرزو و حسرت حضرت مولانا بیت هر جواب راکه بودش آرمان راست
سکردی میر شهری رایگان آروغ کردن ککرمک معناسنه در آردن
فتح راه مهمله ایله بمعنی آرنج آنک مرخمیدر که جیمی ترخیم اولنشد دیر سک که عربیده
مرفق دیر لغا جی بیت زمانی دست کرده جفت و خسار زمانی جفت زانو کرده
آردن بعض نسخه ده کسر را ایله منقولدر استاد لطیفی بیت مشوبا مفلس وزندان
مقارن که خون آلوده یابی تابارن بعض فرهنگ کرده ساعده معناسنه استعمال اولنش
ابوشکور بیت کهی بازوی بادوش خود فرشته داشت کهی بر جهان اندرون سپهر آرن
آرون ضم را وا و معروفه بمعنی صفه خوب استاد عنصری بیت بارون اونیست
در بوم و دست جهان آبارون و آذین بست آروین سکون راه مهمله و کسر
وا ایله تجربه بمعنی صنه مق کذافی فرهنگ جهانگیری آرین کسر راه مهمله ایله بمعنی
آرن مرقوم آزاریدن فتح زاء معجمه و کسر راه مهمله ایله بمعنی آز ده کردن بمعنی
انجمنک آزردن ضم زاء معجمه و سکون راه مهمله ایله رخیده اولمق و فتح زاء معجمه ایله
ستوم ایلمکدر آزردن سکون زا فتح دال ایله خبر و محاق و ایکنه و بونلر امثال نسنه یه
صانچق مشاکر مخاری بیت اندام دشمنان توا نیر ناوکی ماند سوک خوشه چو باد آزردن
آزردن سکون زاء فارسیله ایکنه ایله نسنه کوزه ملک حکیم اسدی بیت بنزدیک آن کرک
باید شدن که هر جرم اورا بتیر آزردن آزردم داستن مشرم وحیا ایلمک کذافی فرهنگ احمد
ابن اسمعیل آزردیدن فتح زاء معجمه و سکون راه مهمله ایله حرمت و تعظیم ایلمک میر نظمی
بیت کراترس خدا اوشرم دارد بنزدیک جهان آزردم دارد و میل ایلمک معناسنه ده کلور
آزردن سکون زا فتح کاف فارسیینه غم و غصه معناسنه وله بیت یار با غیر عیش
و نوش کند در دل آزردن خروش کند آزمودن صنه مق و تجربه ایلمک معناسنه
خواجه حافظ بیت هر چند کا زمودم از وی نبود سودم من جرب المجرب حلت به الندامه
آزمون آزمودن لفظنیدن اسم مصدر در امتحان معناسنه حکیم اسدی بیت یکی
تیغ تودارم الما سکون برخ نوی خواهش آزمون امیر خسر و بیت آزمون ذربخش
را در بدل کا تکیست امتحان نقاش را در نقاش اسب لاغر است حکیم از رقی در تعریف اسب
بیت از نکین بیرون چهد چون با در و زمهره کرکسی کوید زهر آزمون اورا که هان
آزردن فتح زاء معجمه و سکون نونه ایکنه ایله دیکمک و کوزه ملک کسانی بیت
صمیم و کرده برون کن وز وز نور جگر بیا زن و آکخ از و بسامان کن آزردن
فتح زاء معجمه ایله بمعنی آرن مرقوم و صحاح بند کا زیر با ز و عبارت تیه تفسیر اولنشد دیر سک
معناسنه بعض نسخه ده ساعده معناسنه مرودر آزردن فتح زاء فارسیله دکرمان
طاستی کسکین ایلمک عربیده نقر طا حون دیر لر آزده دخی دیر لر مید ذو الفقار
شیروانی بیت کشف کردار هر کودر کشید از طوق امرت سر بسامان خار پشتش کرد

کردنست چرخ نیز آرن * ویرمه ایکنه صامچق معناسنه ی ازیدن و ازیدن ی اول زاء
 معجمه ثانی زاء فارسیله کلاهما یعنی آزدن مرقوم ایو المعانی بیت نتوانم که روی او بینم *
 مره آردین نکلم کرد ی آردیدن ی کسر زاء فارسی و دال اول و سکون یا بین ایله
 یعنی هشیار کردن کذا فی مجمع الفرس ی انس افزون ی سکون سین و فاء و ضم زاء فارسیله
 و معجمه ایله ده جائز در زمان طاشنی کسکین ایتدکاری دمور آلت که آرتینه دخی دیر لر کذا فی مجمع
 الفرس ی آسا کشیدن ی اسمک که فار و فار و دهان دره دخی دیر لر ی آسانیدن
 کسر نونله قولایق معناسنه مصدر در میر نظمی بیت که آسانیدن عاشق را محالست *
 که آسان بودن او را قیل و قالست ی آسانیدن ی کسریای اول و سکون ثانیله راحتندرمک
 معناسنه مصدر در ی آسان ی قولای که مقابل دشوار در عربیه اسمهل و اهنون دید کلمی
 معنایه بر مصاحت ز چشمز و جوده کلکه راحت بولند و غندن آسانی دیر لر جمالی شیرازی
 بیت باسان بر نمیگیرم دل از لعل لب آری * مکس آسان بشهد افتد ولی دشوار بر خیزد *
ی استان ی کسر سین و فتح تاء مثناة ایله درت معنایه کلور اول قبواشیکی عربیه عتبه
 دیر لر طائب آملی در منقبت حضرت امام علی رضی الله عنه بیت همانکه فخر کنان ز آستان
 اور و بند * مقدسان فلک با جباه کرد جباه * ثانی درگاه پادشاهان و مرقد انبیاء و اولیایه دیر لر
 نعلما و له بیت باستان جلالتش ز شوق کردوزان * نخست دیده رسد و انکه جباه رسد *
 ثالث آرقه او ستنه یا تمغه دیر لر قصر همزه ایله ده جائز در خواجه سلمان بیت در تنکنای بیضه
 زئا ثیر عدل او * نقاش صنع پیکر مرغ آستان نهاد * رابع استخراج سالهای مخوف مولوده
 دیر لر عربیه عتبه و عوام قران دیر لر ی آستین ی یک که قفتان و کوکاک و سائر ملبوساتک اوله
 اسم جنس در لسان عربیه کم دیر لر خم کافله محمد جان قدسی بیت دارم ولی اما چه دل صد کونه
 حرمان در بغل * چشمی و خون در آستین اشکی و طوفان در بغل ی آستن ی حذف یا ایله
 آستین معناسنه در کذا فی مشرقنامه ی اسکون ی سکون سین و ضم کافله فرهنگ
 جها نکیریده دریای خرزک اسمیدر که دریای کیلاندر عوام دریای قازم دیر لر حکیم خاقانی در
 ستایش نیر اعظم بیت میخ از تو اصب بر آسکون تاخت * میدان فلک پلنک وشی ساخت *
ی آسمان ی اوج معنایه در اول معروف کال پاشا زاده مرحومک تصرفات خاصندندر که
 آسمان لفظ مرکبدر بر جزوی آس در که در ماندر و بر جزوی مان در که بکمره ی معناسنه
 ماستن دن اسم فاعلدر کوکه آسمان اطلاق معنای ترکیبینک آند تحقیقی اعتبار یله در غلبه
 استعمالله علم منزله سنه و ارشد رانتهی کلامه ثانی مشهور فارسیه نک یکر می یدجی
 کوئی اسمیدر بوا یکی معنایه مسعود سعد سلمان بیت آسمان و زای چوماه آسمان * بادیه
 نوش و داردل را شادمان * ثالث فرهنگ جها نکیریده بر فرشته اسمیدر که مهمات امور و وز
 مزبون موکلدر اول کونده واقع اولان تدبیر امور مصالح اکامتعلق در حکیم فردوسی بیت
 همه ساله ز اشناد و از آسمان * تن و جانت با شادی و کامتان ی آستنستان ی کسر سین
 اول و نون و سکون ثانی ایله بام پدر زن و امق در که آخر کار و امق انی عرضه هلاک کتوردی
 استاد عنصری بیت بفرمود تا آستنستان بگاه * پیامد بنزدیک رخشنده ماه *

محفه الاحیاء هیزه مقصوده و تاء مشدده ایله مرویدر آ استودن ضم شین و واو
 معروفله راحت اولق معناسنه مصدر در ابوا المعانی بیت همین بودست تار و زازل رحم
 سیه بختان * نباشد زوی عاشق زغم آسودن دل را آ آسیابان ضم دکرمانی لفظ
 مرکب اولدینی ظاهر در که اصلی آسیاب بان در تخفیف بانک بری محمد و قدر سلیم نهراسی
 * قطعه * رفته بودم بکسب استعداد * کاشکی رفتمی بد هقانی * کاش کردی بدر بخت
 صیاه * و سفیدی باسیابانی آ آسیان ضم دکرمان طاشی اوزرینه باغلاو اولان تحت
 پان که دانه یی تدریج ایله دوک ایچون ایدر لد کرمانی متصل دوک و کندن بواسطه موسوم
 ایلدیلر ابوا المعانی بیت شده دندان آسیاب و زبان * آسیان بدانه سخن است
آ آسیون ضم کسر سین و سکون یای تحتانی و فتح واو ایله سرکشته و سرکردان معناسنه
 مجیک بیت کرنه عشقت کرده آسیون مرا * از چه رو سرکشته و آسیونم آ استامیدن ضم
 شین مجمه ایله صو و شراب و غیره نسبه لایحیک آ اش بجکان ضم سکون شین مجمه
 و حیم عجمی و فتح با و کاف ناسی ایله بمعنی چند باد ستر که چند بید ستر دخی دیر لر طیب یوسفی
 بیت چند بید ستر آتش بجکانست * که کند دفع حالت صبیان آ استردن ضم شین مجمه
 و سکون راء مهمله ایله آ استردن ضم شین و سکون زاء مجمه ایله کلاهما نسبه یوغرمق
 سرشتن معناسنه اصفها نیار لغنی در آ استفتن ضم شین و سکون فایله متغیر الفهم و عقله
 خلل ایرشیمک و مشوش الاحوال اولق مولانا طالب آملی بیت آشفته دماغم سرورک
 سخنم نیست آ استوردن ضم شین و واو مجهول
 و سکون راء مهمله ایله یوغرمق خمیر اولسون و غیره اولسون ابوا المعانی بیت خاکباز
 عاشقان آشورده خون دلست * اختلاطی زین سبب با درد و محنت داشته اند آ استوفتن ضم
 شین و واو مجهول و سکون فایله بمعنی آشفتن مرقوم حکیم فردوسی بیت سپاهی همه
 خسته و کوفته * کریزان و بخت اندر آشوفته آ استیان ضم یوه معناسنه در عوما مولانا
 عرفی بیت ای نه فلك زخوشه صنع تودانه * در جنب کبریای تو عرش آشیانه *
 و قوش یوه سنده دیر لر خصوصاً طالب آملی بیت ما مرغ آنشیم اگر نیست باورت *
 در شاخسار شعله بین آشیان ما * گاهی وطن معناسنه استعمال اولنور محمد جان
 قدسی بیت آسوده کی ندیده لم از فغان هنوز * یادم دهد ز حلقه دم آشیان هنوز آ اغاردن
 و اغاریدن ضم کلاهما بفتح الغین المعجمه و سکون راء اول و کسر ثانیله اصلنق صویله و غیره
 شاعر دیمشدر بیت ز اغاریدن آن زشت با خون * شده بکسر درختانش طبرخون * طبرخون
 قزل سکو تدر آ اغازیدن ضم فتح غین و کسر زاء معجمین ایله ابتدائیمک و برنسنه به اشلق شروع
 معناسنه آغاز کردن دخی دیر لر آ اغاشدن ضم فتح غین و سکون شین معجمین ایله بر روی اوستنه
 نسبه یغفق معناسنه میرنظمی بیت بر آورد آنجا بر آغاشدند * متاع و قش آفراشدند *
آ اغالشتن ضم کسر لام و سکون شین و فتح تاء مثناة ایله مثل آغاشدن مرقوم آ اغالیدن
 کسر لام و سکون یای تحتانیله جنک و غوغایه تحریص ابلک و فتنه قویا رقی ابوشکور بیت
 براغالیدنش استیر کردند * بکینه چون پلنکش نیز کردند آ اغستن ضم فتح غین معجمه و سکون

و سکون سین مهمله و تاء مفتوحه ایله فرهنگ جهانگیریده برنسنه یی زور ایله طولدرمق
 معناسنه در ا اغشتن ی کسرغین و سکون شین معجیتین ایله اصاتمق و یوغرمق حکیم فردوسی
 بیعت زایران من بسی کشته ام * زمین را بخون کل آغشته ام * مشهوری کسرغینله در اما
 فردوسی خم غینله کشته یه قافیه ابلش ا اغندن ی فتح غین و سکون نون ایله فرهنگ
 جهانگیریده معنی آگندن طولدرمق معناسنه در ا اغوشتن ی خم غین و واو معروف ایله
 قوجمق و قوجاغه آلمق آغوش کردن دخی دیر ا اغوشیدن ی معنی آغیشتن ا اغیشتن
 کسرغین معجمه و سکون یا و شین ایله معنی آغشتن مرقوم اسدی طوسی نقلی اوزن اصاتمق
 و یوغرمق معناسنه ا آفریدن ی فتح فا و کسر راء مهمله ایله بر اتمق خلق معناسنه شیخ سعدی
 بنام خداوند جان آفرین * حکیمی سخن در زبان آفرین * بویتنک اصلی اوزن واقعدر
 میرنظمی بیت اطاعت بامرش که منصوص اوست * جهان آفریدن که مخصوص اوست *
ا آفریدن ی قائل فحاک اولان مشهور یا دشامدر که قصداً ایله آفریدن و فریدن
 هندی دیر ا حکیم فردوسی بیت زدهقان بر مایه کس دانید * که شایسته آفریدن سزید
ا آفرین ی آفریدندن اسم فاعل در جان آفرین و جهان آفرین کبی و تحسین معناسنه دخی
 استعمال اولنور شیخ عطاء ابتداء منطق الظیوده بیت آفرین جان آفرین پاک را * آنکه
 جانی بخشید و ایمان خاک را * ودعای خیر دخی اولور حکیم انوری بیت تا کس از آفرین
 سخن گوید * سخن خلق آفرین توباد * معنای زابع خسه مسترقه نک اول کونی اسمیدر کنذا
 فی فرهنگ جهانگیری ا افندن ی فتح فا و سکون نون و یا و کسر دال اول ایله جنگ
 و خصومت ابلک استاد لیبی بیت دردل آوال نصیحت کارکرد * ترک آفندی و بیکارکرد
 و قصر هیزه ایله بوزن پسندیدن مرویدر ا افیلن ی کسر فا و سکون یای تحتانی و فتح
 لامه لبه ده دیر لر رنوع یاضی پیرا قدر بعض چبان و شینس اوزرینه قورلر نافعدر ا اکا هیدن ی
 کاف عجیله خبردار اولمق و خبردار ایتک معناسنه هم لازم و هم متعدی استعمال اولنور
ا اکلیون ی کاف عجیله منقش اطلس تفسیرنده جامه باشد که از هفت رنگ بافته باشد
 و هفت رنگ را دران بتوان دید * دیویاز مشرشمی فخری بیت کشد بساطه چمن
 از برای مجلس شاه * بهر بهار پی فرش شده زاکلیون * انگلیون دخی دیر ا اکن ی
 فتح کاف عجیله آگندن لفظندن صیغه امر در شاه ناصر خسرو بیت خری آموختت آنکس
 که فرمودت * که همیشه شکم و معده می آکن * ودخی قفتان و باصدق و امثالی نسنه لره
 قونیلان پنبه که عربیده حشودیر لر وله ایضا بیت چون راست بود خوب نماید سخن * که در
 خوب جامه بود کراکن ا اکندن ی کاف فارسیله معنی انباشتن طولدرمق معناسنه شاعر
 بیت بهمان تابکی آگندن زر * ز نقد علم دل را کن توانکر ا اکبیدن ی فتح کاف و کسر
 نون و سکون یای تحتانیله معنی آگندن مرقوم شیخ اوحدی بیت آنکه اندر جهان ندارد
 کعب * چون توان آکنید نشی او کعب ا اکوشتن ی خم کاف عجمی ایله معنی آغوشیدن
 مرقوم و معنی زادن و سپاریدن شهنامه لغی در ا اکین ی کسر کاف فارسیله دوشک
 و باصدق و جامه و امثالی نسنه لر ا عریک حشودیر لر و بعض تراکیبه صفت اولور

غم آکین و مشک آکین کی کمال اسمعیل بیت زبسکه عنبو و مشک است توده بر توده *
 دماغ و دانش از اندیشه عنبر آکین است کی آکین بالین کی یاصدق ای و سائر نسنه زرده
 دخی بویله صفت ایدر لر حکیم خاقانی بیت خود بر کبوتر آن مینوست * کاکین چهار بالین
 اوست کی اکیلون کی بمعنی اکیلون مرقوم یعنی هفت منقش قاش کی الان کی ولایت
 ترکستانده بر شهرک آدیدر حکیم خاقانی بیت تف تیغ عنیدیش هندوستانی * علی روس در
 روس آن نماید * و مجمع الفرسده بر طاع اسمیدر کی الاییدن کی کسریای اول و سکون
 ثانیله بمعنی آلدن هم لازم و هم متعدی اولور مصدر در کی التغان کی زبان خوار زنده نشان
 همایندر یعنی یاد شاهلر حکمی کاغدی چغتای لغتیدر لکن عجم ده استعمالی شایعدر ابوالمعانی
 بیت چو حکم عشق باشد عاشق از دادن جانی * ز شاه حسن زلف آورده خط آلتغانی *
 دیگر شاعر * قطعه * چو خط از شاه حسنست آلتغان * که عنیدیش همین بدجانستانی *
 که فرمان هایون اینچنین بود * شهید عشق را باید نشانی کی الغن کی ضم لام و سکون فا
 ایله بی تکلف اولق و آلتحق و حیران اولق معنارینه مصدر در ابوالمعانی بیت بدر دهمیر
 آلتغن عجمت حال دشوارست * کرافلاطون و کرستم کشیدن چارنا چارست کی الفتیدن کی
 آلتغن مرقوم معنارینه مصدر و متعدی در کی الودن کی ضم لام و و او معروف ایله بولاشحق
 و بولاشد رmq معنای مصطلحی کنه کار در نتم شاعر بیت دعای میکم یارب
 باین آلوده دامانی * مکن شرمند پیش قدسیام از دعای خود کی الوسن کی ضم لام و و او
 معروف و فتح سین مهمله ایله بر نوع لطیف از کدر تلین طبع ایدر حکیم شیرازی بیت بس بخود
 مطبوع آلسن زود * تا کند تسکین بر دو هم نمود کی الوشیدن کی ضم لام و کسر شین
 معجمه ایله بعضی فرهنگه آغوشیدن معناسنه در کی الیزدن و الیزیدن کی کلامها
 یکسر اللام و سکون الیاء التغانی آت و قاطر و سائر حیوانات اورکک و بوککک و آزه حق
 سوزدن آلتوب چمالق کی امان کی حاضر و مهیا و لوق ابوالمعانی بیت خیال دوست چو آید
 بخانه دل را * نثار مقدمشان نقد جان آمان کی اما سیدن کی کسر سین مهمله و سکون
 یای تحتانیله شمشک کی اما سیدن کی کسرها و سکون یا ایله بمعنی آما سیدن مرقوم *
 اما سیدن کی کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله بمعنی آما سیدن و اما سیدن کی تحت کی ضم میم
 و سکون خاء معجمه ایله بمعنی آموختن کی آمدن کی فتهینه کلمک معناسنه مصدر در مستقبلند
 میم یا به قلب اولنوب آید و آیند دینلور کی آمد شدن کی اسم مصدر در کلوب کتمک معناسنه
 کی امر زیدن کی ضم میم و سکون را و کسر زایله بر لغت و عفو کناه ایتک بعضی فرهنگه ایرشک
 معناسنه مرویدر بو معنایه میرنظمی بیت مخور غم بهر رزقت همچو نادان * بیامرز دهنیب
 از لطف یزدان کی آموختن کی تعلم و تعالیم معناسنه لازم و متعدی استعمال اولنور او کرنگ
 و او کرنگ شین سعدی * قطعه * معلت شبه شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب
 و ستمگری آموخت * من آدمی بچنین شکل و قد و خوی و روش * ندیده ام مکر این شیوه
 از بری آموخت * کمال بخندی بیت کمال این گفته کرمی بر دیر برهندستان * بیاید طوطی
 و از تو سخن آموختن گیرد * چغتای لساننده اورکا نمک دیر لر ترکی دلدده استعمال اولندوخی

اولند یعنی اوزن انحق بر خرفی تقدم و ناخیر اباشلر نتمک میرعلیشرک بویتندک واقعد ز بیت اول
 بلاغه اور کائیب مین ابلا کم جانیم چیقار * کور مسام باشمد ابیر ساعت مین شید ابلا *
 بویتندک مضارعی واقعد روله بیت او توب عشق ایچرا عروم زاهد قوی زهد
 وارشادی * کشی موتدق اولوق ایشی ضعیف اولغاندا اور کاتماس * الامودن * ضم
 میم و او معروفله آراستن و آرسنه شدن یعنی زه مک و زشم اولوق معناسنه استاد
 دقیق بیت در آمودن آن همایون بنا * نماندایچ باقی بکنجینه ها * مؤید الفضلا ده
 یعنی آمیختن و آمیخته شدن مسطور در * اموزیدن * او کرنگ و او کرنگ آموختن
 کبی هم لازم و هم متعدی اولور شیخ سعدی بیت ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز *
 کان سوخته را جان شد و آوازیها مد * امن * بوزن دامن پیرامن لفظندن اختصار
 اولمشدر چون معناسنه میرنظمی بیت کبی برپاستاده که نشینند * چو هاله آمن آینه
 گرفتند * امون * ضم میم و او معروفله ایکی معنایه در اول مجمع الفرستد پیرامن
 معناسنه در مختصر پیرامون در ثانی فرهنگ جهانگیریده یعنی آموی بر مشهور ایرمقدر
 آب آمودیر لشاعر دیمشدر بیت آن رود که خوشترست ز آمون * بی شبهه که هست
 رود سیحون * مولانا هاتقی در تیمور نامه بیت جواز آب آمون گذشت ان سپاه * برآمد
 هیاهو ز ماهی بماه * آمیختن * کسر میم و سکون یای تحتانی و خاء معجه ایله قارشحق
 و قارشدرمق لازم متعدی کال بخندی بیت نالحمای میبرد از ما بدور آن دولب * ساقیان
 در باده ها کویا شکر آمیختند * امیزیدن * کسر میم و زاء معجه و سکون یا نین تحتانی
 ایله یعنی آمیختن مرقوم هم لازم هم متعدی اولور قارشحق و قارشدرمق معناسنه
 چغتای لساننده بی معنایه فوز غاماق دیر لرم لازم هم متعدی استعمال اولتور میرعلیشر
 بیت ملائک قوشلاری غم شامی قوز غالمق تانک ایرماس کم * بلیب تور کوککازیو
 آهم خدنگی بیلاکه آشوب تور * آندون * سکون نون و خم دال مهمله ایله اوج معنایه
 کلور اول یعنی آبخا که مقابلی آیدون در آنجا معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت راه توزین
 خیر و شر دو کسادست * خواهی آیدون که ای و خواهی آندون * ثانی یعنی آچنان
 صاحب فرهنگ منظومه بیت مثل آندون چنان چنین آیدون * آکه آژیرو بدن از چه
 و چون * ثالث فرهنگ جهانگیریده آنکاه و آن زمان معناسنه مسطور در * انکندن *
 سکون نونین و فتح کاف فارسیله یعنی آکندن مرقوم * آن * بش معنایه کلور اول
 آشارت بعید ایچون اسمدر عربیده ذاک معناسنه ثانی محمد هندو شاه نقد حسن
 ایله تعبیر اباش عربیده جاذبه دیدگری در محبوب بلرده برالتدر که لسان ایله تعبیر اولتماز
 و عبارت کز انحق مشاهده ذوقیله معلوم اولور خواجه حافظ بیت شاهد آن نیست
 که مویی و میانی دارد * بش طلمت آن باش که آنی دارد * ثالث ادات جعدر که اسم آخرینه
 لاحق اولور سه معنای جمیع افاده ایدر آدمیان و مردان و زنان کبی رابع ادات
 توصیف در بونده دخی کله آخرینه لاحق اولور افتان و خیزان کبی خامس بعض تراکیبه
 وصفیت ایچون مزج ایدرلر آچنان کبی * آئین * کسر نون و سکون یای تحتانیله

یایق که انگله شود دن یاغ چیقار در لرستودخی دیر لرطیان مرغری بیت سبوی و ساغر
 آتین و غولین * حصیر و جای روب و خیم و پالان * و یایق طاشنه دیر لرکه اول طرفک ایچنه
 قور لروله بیت دو غم ای دوست در آتین تو خواهم ریخت * تا کتم روغن ازین دوغ همی جنبانم
 آواز دان آواز دان با و او قلب اولق قاعده فارسیمه در آوازیدن کسر آواز
 مهمله ایله یوتمق او باریدن معنا سنه و دخی مصاحبت آراسنه سوز قاتمق و کتور مک معنا سنه
 استه اطلیفی بیت مراد کسان آوری دی شها * مراد از غریب آوری دی چرا آواز کن
 دعوت ایله دیمکدر مولا نا محمد طهروری بیت بیامطر باریده ساز کن * طرب میروا کنون
 آواز کن آوازیدن کسر زاء معجه ایله چغرمق آواز کردن معنا سنه آواز کن
 دیوان معنا سنه بعض نسخه ده دیوان حکمی معنا سنه مروید را بوالعانی یعنی اول بیت
 حال دل خود عرض کنایه شه خوبانی * عشاق در آیند در آواز تو هر روز
 آواز دن کتور مک معنا سنه مصدر در آوازیدن یعنی آوردن حکیم اسدی
 بیت تو آنچه از پیبر رسیدت بکوش * بین و بجای آوری دی بکوش آواز دان
 آواز مر قومک طرفی معنا سنه که ایچنه مذکور نسبه لری قور لر علنده استعمال ایتیک
 ایچون آوزین سکون واو و کسر زاء معجه ایله آردج اغاجی کذا فی الحلی
 آوشتین سکون واو و کسر شین معجه ایله عربیده صعت ترکیه کویکواوش دیر لر
 آوگون سکون واو و ضم غین معجه ایله کاریز معنا سنه ابوالعانی بیت روداب
 ازدهانش وقت کفتن * کشوده کویما آوگون حام آونکان فتح واو و کاف
 فارسی و سکون نوله شرفنامه ده یعنی آویزان و آویخته شدن آون فتح واو ایله آونک
 لفظندن مرخم در آویخته معنا سنه استاد منوچهری * قطعه * شبی چون چاه بیزن
 تنک و تاریک چوبیزن در میان چاه آون * ثریا چون منیره بر سر چاه * دو چشم من بدو
 چون چشم بیزن آویختن کسر واو و سکون یا واء معجه ایله آعمق مرنه اولور سه
 کال بخندی بیت نازکی و لطف دزدید از بنا کوش تودر * غوطه ادر آب دادند انکمش
 آویختند آویدن کسر واو و سکون یای تخته ایله یور مق معنا سنه آوز کن
 سکون زاء معجه و کسر کافله اولاشیجی و یایشیجی اولان نسبه بعض نسخه ده حیرو مابون
 معنا سنه منقولدر آویزیدن آویختن مرقوم معنا سنه در آویشتن آویشن
 موقوف و فتح تا ایله شرفنامه ده بر او تدر زلف شاهدان دخی دیر لر عربیده صعت دید کلریدر
 آویشن کسر واو و سکون یای تحتانی و فتح شین ایله بر او تدر آجیرق قوریدوب
 بعض ادویه جزو ایدر لر و درویشان و عزلت کرینان کون و نک ایله آمیخته ایدوب
 تناول ایدر لر عربیده صعت عراق کیک اوتی و کیلانده کتسکت و هندی سابل مروا
 دیر لر شاه ناصر خسرو بیت چه کنی دنیای دنی و خرد ریزرا * خوش نباشد بی نان
 ریزه و آویشن آویدن کسر واو و سکون یای تحتانی و نوله امیدورجا ایتیک بعض
 نسخه ده امز غنق معنا سنه مرویدر آویختن و آویختن کلاهیبا کسر الهاء و
 سکون خاء المعجه قایچ چکیم خصوصاً و غیره نسبه چکیم عموماً حکیم فردوسی بیت

آوردن و غولین

بیت ز آهختن تیغها از غلاف * که قاف را در دل افتاد کاف * شمس فخری فتحها ایله نقل
 ایدوب بو قطعه بی نظم ابلش * قطعه * ابواسحق سلطانی که در رزم * چو کنیش تیغ
 بی باکی بر آهخت * بسان هندوان ترک فلک را * بچوب کین ببالید و ببر هیئت * اهرام
 اهرمن اهرن اهرمن فی کلهم بسکون الهاء و فتح الراء المهملة زهنا بدی یعنی سو
 افعاله دالات ایده نه دیر لر علامه طوسی نقل ایدر که طائفه مجوس اهرمن شیطان
 دیر لر و بلکه یزدان دیر لر عبارتی بود * المجوس من الوثیة یقولون ان فاعل الخیر یزدان
 و فاعل الشر اهرمن و یزعمون بهما ملکا و شیطانا و الله تعالی منزله عن الخیر و الشر انتهی
 حکیم سنایی بیت کرد بادی کرد کردی که در خاک هم مگرد * مرد یزدان کر نباشی جفت
 اهرمن مباش * یعنی الهاری اوله مرسک باری قرین شیطان اوله دیمکرد عبد الواسع
 جبل بیت باغ برجسته زنج کوی که از بیم درخش * از شهاب اندر هوا آتش گرفته
 اهرمن بعض نسخه لرده و لسان ناسه اکثر الف مقصوده ایله مستعملدر شمس
 فخری بویله نقل ایتش کمال پاشا زاده مرحوم الف ممدوده و هاء منخر که ایله در والفلک
 قهری و هانک سکونیله ده جا نذر دریمش و بعض فرهنگ ده الف ممدوده و فتحها و سکون
 را ایله مرویدر حکیم اسدی بیت مستیز آوری کار اهرمنست * مستیزی پخواست ابلست
 اصحی قول اولدر * قطعه * کران دو عارض رخشان ز فعل یزدانست * ز فعل اهرمن آن دوزلف
 چو کانست * بدین دلیل همی تابوی درست کشد * که خیر کشت یزدان و شر ز اهرمنست
 اهرمنک معنای لغویسی دیو دیمکرد * اهرن * سکونها و فتح زاء معجه ایله نفت یاخی
 ابوالمعانی بیت شرار آتش غم آچنان جگر سو زست * سرشک دیده شده اهرن برون
 آید * آهسته سخن * یکی معنایه در اول فسلد بکه فجج دخی دیر لثانی زیر بدن
 سو بلك که عربیه همس دیر لر ابوالمعانی بیت آهسته صیبا زده در رزم بهاران * آهسته
 سخن کرد بکل غنجه خندان * اهرن * مطلق دمورد در خام اولسون معمول اولسون بواسطه
 مدلولی اوزن موضوع در فرهنگ جهانگیریه شمشیره دخی آهن دینلد و کی مسطور در بو معنای
 مؤید شیخ نظامی بیت کسی را که جانش باهن کرم * بسی جامه در سگاهن رزم * اهیدن *
 کسر جمیله بمعنی آهختن یعنی کشیدن تیغ و خنجر و غیره و یوزمک سلخ معناسنه اما جمع الفرسه
 جمیم عجمیله بمعنی کشیدن و مؤید الفضلاده بمعنی انداختن مسطور در * اهفکیدن * سکون
 نون ویا و کسر کاف فارسیله بمعنی قصد آهنگ کردن کبی * اهنین * دموردن دوزلش
 نسنه هرنه اولور سه آهن آخرنده یای نسبی در نون نسبتن ناکید ایچوندر * اهنین خفتان
 جبهه و جوشن وزده که عربیه ورع دیر لر خواجه سلمان بیت میدر خشید از میان آهنین
 خفتان و خود * هم روان صورت که در پولادچین تابان کهر * اهوآن * نقب ذن یعنی زیر زمین
 قازی استاد دقیق بیت حور بهشتی کرش بیند بی شک * خواهد اندر زمین بیارد آهوآن
 * اهوآن * ضمها و و او مجهول ایله رخنه دیوار و نقب زمین حکیم اسدی در صفت نقب زن
 مثنوی * باهون زدن در زمین باشتاب * سپیکتر وندی زماهی دراب * بنیان سرتاسر آهون
 زدند * نکون یان برویها مون زدند * شمس فخری آهون نقب زن و نقب باشتد دیوب بویی

نظم ابلتس بیت سپاس یزدان ابواسحق ازان بلند تراست * که دستبرد حوادث دران کند آهون
 فرهنگ جهانگیر به نقب معناسنه مرویدر حکیم ناصر خسرو بیت منکر بسوی حرام جز حق
 مشنوا * تابند دزد دسوی نقد تو آهون * ایمان * کسریای اول و فتح ثانیه یعنی آیا
 آیدن * کسریای اول و سکون ثانیه یعنی آمدن * آینه دان * آینه طرفی صائب اصفهانی
 بیت دل راز سینه در نظر دلستان بر آر * آینه پیش یوسف از آینه دان برار * آینه
 کسریای اول و سکون ثانیه یعنی معنایه کلور اول عادت و قانون معناسنه شیخ سعدی در
 بوستان بیت کس این رسم و ترتیب و آیین ندید * فریدون با آن شکوه این ندید * کاه
 اولور امر لزومندن عادت معنای لزوم افاده همچون ایراد ایدر لشکم بوییتدن مفهوم در
 بیت که تا زنگ بر تو نفرین بود * پس زنگ کی دوزخ آیین بود * ثانی رسم و روش و طرز اسلوب
 معناسنه حکیم سنایی بیت همه صورتند و هم صیرت * همه سنتند و هم آیین * ثالث
 فرهنگ جهانگیر به معنی آفرین مرقوم در سیف اسفرزکی بیت کشاد ابروی طلق فتح رادین
 ظفر بر طاق کرون بست آیین * رابع و نهای شهر و با زار معناسنه طالب آملی بیت بایین
 بندی بازار خلوت میروم طالب * که دارم در وجود کامل خود میل سودایی * حکیم فردوسی
 بیت بر آیین جهانی مشرآراسته * درو بام و دیوار بر خاسته * خامس تحفه الاحبابه نهم
 معناسنه کدر و غنی آیراندن جدا آیدن نسنه در اما فرهنگ حسین و فاییده نوله آنین وارد
 اولمشد رسادس این مؤلفدن منقولدر که مومیای معنی حاصل اولان مغاره نك قربند برکوی
 اسمیدر که ده آیین دیو بر بسبیل مومیایه موم آیین دید بامرو را یام و تغییر السنه عوام ایله کثرت
 استعمالین مومیایه دیو سابع عبارت آیینده هم توسع ایدوب یراق یساق دیحک برده برک
 لفظی که یراق معناسنه در آیین لفظیه مضاف الیه ایدوب آیین برک دید بامرو * مع الواف
 * الجو * سکون باء موحده و ضم خاء معجه ایله جزیره معناسنه که آبخوست
 لفظندن ترخیم اولمشدر عمق بخاری بیت کویی که هست مردمک دیده آبخو * یا خود
 چوماهی است که دارد در آب خو * ابرو * کسرباء موحده و ضم راء مهمله ایله یوز
 صوینی دیملکر مجازا ایکی معنایه دخی کلور اول کزیده معناسنه که صنف و جنسنگ
 امشب و افلاسی اوله مثلاً فلان آبروی عسکر و آبروی شهر در دیر لرافراد نو عنک استبعی
 دیملک اولور ثانی عار و غیرتدن کنایه ایدوب آبروی فلان ریخت دیر لری یعنی فلان یوزی صوین
 د و کدی ترک عار و ناموس ایدی دیملک اولور مولانا عارفی بیت آبروی شمع را بیهوده
 نتوان ریختن * صد شب یلداست در هر گوشه زندان ما * ابرو * ضم باء موحده ایله
 نام چیزی شیخ آری بیت ای کرد درت آب رخ خواجه * کاریز * وی خاک کف پای تو تاج
 سر آبرو * آتش و * آتشاب مرقوم معناسنه در که باء موحده و او ابدال اولمشدر
 کلخن معناسن افاده ایدر * آتش و * فتح تا ین مثلاً ایله آتشاب مرقوم دن محفدر
 * آتشکاو * فتح تا * مثلاً و کاف و سکون شین ایله آتش قارشد در حق دمور آلت کاو
 کاویدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در ایوا المعانی بیت سینه پر تابراچند آنکه
 کاویدم بدست * کشته آتشکاو دستم را آتش تاب درون * اذربو * فتح ذال معجمه

آو

معجه و سکون راء مهمله و ضم باء موحدله ايله بمعنى آذربويه و مجمع الفرسده صاری چچکی
 اولور بر دکنلو اوت کوکيدر شيرازده چوپک شنان دیرلر آرزو في حالات قلبيه دن
 نسنمه طلب ايتکدر نتمک ديمشارد بیت یارب این آرزوی من چه خوشست * توبدین
 آرزو مرا برسان آرزو في ضم زاء معجه ايله انتهای آسمان اولان ایری دیشلر که عریبه
 طاحونه دیرلر طعاعی چینیوب خردایتد و کیچون آسو في ضم سین مهمله ايله قائم
 دیدکاری جانور درودخی ایچ ادک که عریبه خف دیرلر آشنا و في فرهنگ جهانگیریده
 یعنی آب باز مسطور در یعنی صوده لوزی عریبه صباح دیرلر سید حسن اشرفی * رباعی *
 دلبسته روزگار بر رزق شدن * باشیفته بقای چون برق شدن * چون مردم آشنا و از اندر
 کرداب * دسنی زد نست و بعد ازین غرق شدن آسو في ضم سین معجه ايله مخفف
 آشوب در حکیم خاقانی بیت بسا زم مجلسی از سایه خویش * که اینجا مجلس آستونی
 ندارم آفت دیو في اضافتله اوج طوتمق ابوالمعالی بیت دیدم که شد آفت دیو بر لب
 جانان * پرسیدم از و گفت بخوابم گرفته دیو آلاو في زبانه آتش یعنی آتش متعله زن
 قصرا فله دخی جائز در شیخ آذری بیت بر لوج کنبد کردون از ان بتابد مهر * که یافت از تف
 قند بل مرتضی آلاو آلاو بالو في کراس دیدکاری میوه در عریبه مفردات طبه قرصیا حلو
 دیرلر میرنظمی در صفت باغ بیت چنان دست آبدار و تازه و تر * شد آلاو بالو همچون
 لعل دلبر آلاو في ضم لامله اوج معنایه کلور اول خصوص ايله ارك اسمیدر که آلی سیاه
 و آلی بخارادیرلر و نوعنه دخی دیرلر زرد آلو و شفتا لوکی ثانی آلود لفظندن ترخیم اولنشد و
 حضرت مولانا بیت جمله اهل بیت خشم آلو شدند * که همه در شیر و طامع بند *
 ثالث خشت پزی یعنی کریمچ بشورون اوجاغیدر معنای اوله عریبه خوخ دیرلر و چغتای لسانده
 اور و کدیرلر ضم همزه و را و سکون و اوین ايله آمو في ماوراء النهرده بر ایرمقد ر آب
 آمودیرلر معیار جمالیله شمس فخری آمور و دجیون سکنا رنده بر شهرک اسمیدر اول
 اجلدن نهر جیونه آب آمودیرلر دیوب بویینی نظم ابلش بیت بخارا خیز و آتش کن سرخ هم
 زغم کن چشمشان چون رود آمو * فرهنگ جهانگیریده آمو ایران ايله توران اراسن
 فاصل اولان نهرک آدیدر که باشند واقع بر قریه نک اسمیدر که اول ایرماخی اکانسبت ایدوب
 آب آمودیرلر سید حسن غزنوی بیت شصم چو موی کشت عجبتر مکر که کرد * اشکم چو چشم
 چشمه آموی موی او آمیزه مو في بیاض قاریشقی صقال و باش قیل که دو موی معناسنه
 استاد دقیق بیت اگر شاه مرهفت کشور بود * چو آمیزه مو شد مکر بود آاو في
 آب تبادل حروف جائز اولفله آودخی دیرلر استاد لطیفی بیت کی تواند که همچو ماغ چکا و
 بکند غوطه در میانه آو * شرف سفروه بیت دسنی که جو دبا کف او آشنا و شست *
 دسنی که آودیم او آشنا و رست * زبان هندیه بیامعناسنه در آاو و في فتح و او ايله
 مجم الفرسده بر شهر اسمیدر آامنکا و في فتح ها و کاف فارسیله یعنی آه نجفت که کا و آهن
 دخی دیرلر صبان د موری در آهنو في سکون ها و فتح نوله خوشه پیشه کاران یعنی
 مزروعات و باغده و بوستانده وضع ایتدکاری کالبد که آدم اسلو بشد ایدرلر حیوانات

می خور تو در آبکینه با ناله چنگ ز آن * پیش که آبکینه آید بسنک * انتهی کلامه و تفریر
 اوزن بوش شیشه یه آبکینه دینلیه مکر کثرت استعماله مجازا بوش واکر طلو شیشه یه
 نام اولش اوله آ ابله کسربا موحد ایله قبرجق که وجود آدمی ده ظاهر اولور و دخی
 چچک که اطفال و صبیانده چبقار عریله جدری دیر لر و دخی پیا دهر و لکدن آیا قده پیدا
 اولان قبرجق شمس فخری بیت مانده در سنکلاخ محنت و غم * آبله کرده باشکافته پل * و کاهی
 بخاله معناسنه یعنی طود اقله اولان قبرجق خواجه سلمان بیت باز بانی پر بخار و بالی
 پر آبله * از چه سوزد کرب محرق ندارد در بدن آ ابلیمته کسربا موحد و لام و سکون
 یا ی تحتانی و فتح تاء مثناة ایله مجمع الفرسله زراعت ایدی معناسنه در آ ابلیمسه
 تازینه سین مهمله ایله آبلیمته مرقوم معناسنه در استاد لطیفی بیت چو ابن الوقت نبود
 آبلیمسه * پنیرک چنید او وقت هر یسه * پنیرک فائده سز بر او تدر آ اب ماه صوک
 یا ز آبی در سنه شمسیمه دن لسان رومه آغستوس دیر لر اصل ماه آب در ابو المعانی
 بیت شد بتابستان چنان سردی ز باران برف و یخ * نامده فصل بهار ان در تموز و آب
 ماه آ ابه بوزن تا به ایکی معنایه در اول شهر ساوه قرینه رقیه اسمیدر حال این
 الناس آوه دیر لر ثانی صویک لطافتندن بیان قصد یله صاف معناسنه استعمال ایدر لر
 میر نظمی در عشق و حسن بیت ضمیر از عجب و کبر و کین ساده * دلش بی غل و غش چون
 آب آبه آ آتش افروزنه آ اسم آتدر آتش یا قه جق نسنه خار و خاشاک و قوا و غیری
 نسنه لر که آنکله آتش یا قرل آ آتشپاره ایکی معنایه در اول یلدز قوردی که شتاب
 دخی دیر لر ثانی شران آتش مولانا صائب بیت میکم از سینه بیرون این دل بخوان را *
 چند بتوان در کربان داشت آتشپان را * استعمال طریقیله معترک و براق و لامع و آتشه بکزر
 نسنه لر دیر لر میر نظمی بیت نشسته بر سندان شوخ سر مست * کرفته تیغ آتشپان
 در دست آ آتشابه آتشتاب مرقوم معناسنه آخرنده کی ها مفعولیتن اظهار
 ایچون در میر نظمی بیت لبش تفسیه کشت و دیده پر غم * در و نش بوده آتشتابه از غم
آ آتشخوان فتح تا و خا و سکون شین و واو معدوله ایله بر قوشدر اکثر و اغلب آتشیر
 سمندر و سمندور و سمندول و سمندون دخی دیر لر میر خسرو بیت خسرو است و سوز
 دل و ذوق عالم بیخبر * مرغ آتشخوان کی لذت شناست دانه را آ آتشزنه فتح تاء
 وزاء معجه و نون ایله جقماق که طاشدن اوروب آتش چقار دو غندن تسمیه اولمش خواجه
 افضل کاشی * رباعی * آتشزنه و سوخته و سنک بهم * کی در کیرد چه سوخته دارد غم *
 نزدیکی دور بت بلا پیست عظیم * دوری ز تو کافری و نزدیکی هم آ آتشگاه کاف
 عجمیله کاه مکان معناسنه اولمغین مراد او جاق اولور طالب آملی بیت شده زاب و ضوی
 اوبیه که مشقت * بگردون دود آتشگاه زردشت * بوییتدن آتشگاه اواق فهم اولنور داما
 آتش یا ندو غندن او جاغه ده تسمیه اولنور آ آتشکده کاف عجمیله در اما عریله ده
 تجویز اولمش در مجوس طائفه سنک خذلم الله عباد نکا هلی در طالب آملی بیت خود
 مقیم حرم کعبه اسلام لیک * هوسم زائر آتشکده کفارست آ آتشکیره کسر کاف

کف عجمیله آتش یاقه حق و آتش طوته حق دَمور آلتدر مولا تا جامی بیت شد آتشدان
 و آتشکیره این مشت عوان خمس * که مهر خاتمانها سوختن باشند اعوانش و آتشیزه فی
 فتح تا وزاء معجه و کسر مشین و سکون یای تحتانیله فرهنگ جهانگیریده آتشک مرقوم
 معناسنه در و آجیله فی کسر جم و سکون یای تحتانیله نکند معناسنه مولا تا عجیبی بیت تا قدم
 چون سوزن از سر ساختم در راه تو * بر جبین افکنده چین آن تند خواجیله را و آخته
 سکون خاء معجه و فتح تا و مثناة ایله اوج معنایه کلور اول آختن لفظندن اسم مفعولدر
 چکلمش معناسنه نظرفندن چقمغه صالح اولان نسنه که تیغ آخته دیر لرحکیم انوری بیت
 تا بتاج همد و طواس در کین عدوت * نیرهای پر ز دست و تیغهای آخته * بو معنایی
 مؤید شیخ سعدی بیت آنکه شمشیر جفا بر سر من آخته بود * صلح کردیم که ما را سر بیگار
 تو نیست * ثانی خادم اولش آدم و حیوان بودنی چکلمکدن کنایه در ثالث دردی چکلمش
 شراب که می آخته دیر مولا تا محمد ظهوری بیت به ساقیا آن می آخته * که جام جم از وی
 پیرداخته و آخته فی فتح خاء معجه و تا و مثناة و سکون سین مهمله ایله قبواسکی که
 عربیده عتبه دیر لمرنظمی در حق زنان بیت فرق دارد در قدیمهای زنان * یعنی در آخته
 هم در آستان و آخیمه فی سکون خاء معجه و فتح سین و میله بر نوع شرابدر طاریدن
 و آریه دن دخی ایدر لکذا فی جمع الفرس و قصر همزه ایله ده مرویدر فرهنگ جهانگیریده
 هم سین ایله نهج اولنش و بعض نسخه ده میک حینه تقدیمیه آخیمه واقع لولمشدر
 آخیمه فی سکون خاء معجه و فتح می و سین ایله آخیمه مرقوم معناسنه اما فرهنگ زفا نکویاده
 مشین معجمه ایله مرویدر و آخیمه و آخیمه فی اول سکون خا و کسریای تحتانی و فتح سین
 ایله ثانی سکون خا و فتح یای تحتانیله حیوانات سوریمی اوکنده کیدن حیواندر که ساری
 اکا تابع اولور حایمی و نعمه الله نقلیدر و آده فی فتح دال مهمله و اخفای هایل اول نسنه در که
 ایکی اغاجی دیکوب آر قوری براغاج باغلر لکوکر چین و طواق اوزر نه او تون میر سنجری
 بیت فاک چو برج کبوتر کبوتران چو نجوم * میان برج خط اسواست چون آده و آدینه فی
 سکون دال و نون و فتح یای تحتانی ایله یوزن آبکنده فرهنگ جهانگیریده قوس قزح
 معناسنه استاد رودکی بیت علم ابروتندر بود کوس او * کان آدینه شود ژاله نیر *
 و آذر بویه فی فتح ذال معجمه و سکون را و ضم باء موحد و یای مفتوحه ایله کل آستان
 دیر لصراری چچکدر آذر بودنی دیر عربیده فلا دید کلریدر و آذر ماه فی مشهور فارسیه دن
 آخر کوز آیدر که رومیلر و غیره لسانه تشرین ثانی دیر ل تفصیل احوالی آذر شهر چند مرور
 ایلدی و آدینه فی یوم جمعه در نوروز کونفرینه و روز چشمه اعتبار ایتد کلرینه بناء روز
 جمعه ده دخی اشغالدن فارغ اولوب عیش و عشرت ایدر ل ذکر می مرو ز ایدن آدیندن مأخوذدر
 علم خاص اولق ایچون آخریته هاء علامت کتور مشلدر طالب آملی بیت کنونکه کرمغروی
 جوش بهار آنست مستانه * صباح شنبه از جیب شب آدینه میجو مشد * خاتم کاشی
 بیت خامش نشود طفل دبستان محبت * این مدرسه را شنبه و آدینه بنا مشد *
 و آرامگاه و آرمکه فی کلاهما بفتح الاء و سکون الیم آرام و قراریری که مکان معناسنه

معنای ترکیب قرار آید **جك محل** دیمکدر عربیله مقام و چغتای لساننده اورون دیر لریم
 هنزه ایله اسکندرنامه ده نوش الروان وصفنده بیت اورون کرچه کافرغه دوزخ دور
 اینک علیدین اورونی برزخ دورور * بونلر اکثریا اضافتله استعمال ایدر لر سبعة سیانده
 فرخ شاه قدسه کندیکی حکایه ده بیت اول زمان کیم قیل ساعزم طواف * کعبه اورینغه
 قدس ایردی مطاف * یعنی کعبه یرینه قدس مطاف ایدی **آردابه** **ی سکون** راودال
 موقوف و فتح باء موحدده ایله اون چور باسی وافی صویله قارشدیروب برنوع طعام ایدر لر
 کذافی محمودی **آرداله** **ی سکون** را و فتح دال مهملتین و لامله ایکی معنایه در اول عربیده
 طحینه دید کلری ثانی دوه و قاطر قطارینک اکیر و سنه آصد قاری قباصدالی چاک **آردتوله**
 سکون را و دال و ضم تاء مثنا قایله کاجی کی برنوع طعام مدر عربیده مخینه دیر لر بهاق
 اطعمه بیت آن آردتوله خورکه بمن لوت خوار گفت * چون ماستبا بخت ز من عذرما
 بخواست **آردروه** **ی سکون** را اول و فتح ثانی و و او دال موقوف ایله اسم مرکبدر
 آردایله روه دن الک که انکله اون الر **آردزده** **ی سکون** را و دال و فتح زاء معجه و دال
 ثانی ایله بودخی الک معناسنه اسم مرکبدر آردایله زده دن **آرده** **ی سکون** را و فتح دال
 ایله ال دکرمانی که دستاش دخی دیر لر بوالعانی بیت استخوانم آنقدر اشکست جورش
 آردشد * بوده ام در دست جوریا رکویا آرده **آردوله** **ی سکون** را و ضم دال و و او معروظه
 یعنی آردتوله مرقوم **آردها** **ی سکون** را و دال و فتح ها ایله بودخی آردتوله مرقوم
 معناسنه در **آردینه** **ی سکون** را و کسر دال ویای تحتانی مکسور ایله اون ایله اولان طعام
 حاصل اون آشیدر **آرزه** **ی سکون** را و فتح زاء معجه ایله همانلی بالحق یا محیسنه آرزه کر
 دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری **آرسته** **ی** فتح را و سکون سین مهملتین و تاء مثنا ایله
 بزه نشن که آراسته دخی دیر لر آرستدن اسم مفعول رخواجه سلمان ساوجی بیت بسیار مشو
 غره بدین حسن دلاویز * کین حسن دلاویز تواز عشق من آراست * استاد عنصری
 بیت بنام و کنیت آراسته بادا * ستایشگاه شهر خطه تاحشر **آرغده** **ی** فتح را و دال
 مهملتین و سکون غین معجه ایله مجمع الفرسله خشم و غضب معناسنه اما اکثریاسباعده
 استعمال اولنور حکیم فردوسی بیت سر پرده سبز دیدم بزرگ * صیاهی بکر دار آرغده
 کرک * و شرفنامه ده حرکت معناسنه منقولدر بومعنائی مؤید استاد رودکی بیت کهی آرامده
 وکه آرغده * کهی آشفته و که آهسته * و حریص معناسنه ده مرویدر بومعنایه استاد منوچهری
 بیت آرغده بر ثنای توجان منست از انک * پرورده مکارم اخلاق تو منم * تحفه الاحباب
 صاحبی یعنی خشم دیش اما فرهنگ حسین و فاییده یعنی خشم آلودنقل اولمشدر ادا
 الفضلاده قصر الفله یوزن سر زده غضبناک معناسنه روایت اولمش مؤید الفضلاده
 کذالک و فرهنگ جهانگیری ده ضم رایله خشم کین و قهر آلود معناسنه بومعنایه استاد فرخی
 * قطعه * شیر آرغده اگرینش تو آید به نبرد * پیل آشفته اگر کرد تو کرد بجدال *
 پیل پیچسته مصمصام تویند اندام * شیر پیرایه میدان تو آید چنگال * و نوله آرغده
 دخی منقولدر **آرغنده** **ی سکون** را و نون و فتح غین و دال الله طالب شراب اولان مست یعنی

یعنی بچکن سز خوش ادا ت الفضلاده قصر الفله بوزن برکنه مسطور در شاعر دیشدر بیت
از میت دل نیشو دهشیار * مست غشق تو بود آرغنده آ آرمده آ فتح را و دال مهملتن
و سکون میله بمعنی آرمیده قرار ایتمس دیمکدر استاد کسائی بیت بود مرد آرمده در بند
سخت * چو جنبیه کردد شود نیکبخت * حکیم اسدی در توحید باری بیت کران ساخت
سنک سبک باد پاک * روان کرد کردون و آرمه خاک آ آره آ بوزن خان بمعنی بن
دندانها یعنی دیشلرک دیی خسروی بیت بادام چشمکانت رخنه شود ببوسه * وان سی
و دو کهرها همه بکسلد زان آ آزاد میوه آ فتح زاء معجه ایله بر نوع حلوا در که بادام و فندق
و فسق و بونار امثالی نسنه لایله ایدر لر بسحاق اطعمه بیت کعب الغزال دارد از بوی
مشک سهمی * آزاد میوه را هست از قند خرده کردی * و بعضی نسخه ده بر نوع
حلوا در که بذورات و عسل ایله ایدر لر آ آزاده آ فارغ و تارک و قورنلش معنای رینه آزاد
معروف و آخرت کی ما علامت مفعولیتدر بعضی اسم صفت ایچون مضاف ایدر لر سر آزاده
کبی که تفصیلی آزاد ذیلند مرور ایلدی آ آزده آ سکون زاء معجه و فتح دال ایله کوز
خیره لنگ معناسنه در ابوالعافی بیت از رخت شد نگاه من کوتاه * دیده از آفتاب بشود
آزده * و فتح زایله بوزن آمد درت معنایه کلور اول رنگ و یرمک معناسنه حکیم فردوسی
بیت سوی خانه شد دختر دل زده * رخان معصفر بخون آزده * ثانی ایکنه و امثالی
نسنه لایله صانچمق معناسنه حکیم انوری بیت بادام وار چشم حسود تو آزده * وز ناله
باز مانده مان همچو پسته باد * بو معنایه شمس فخری بیت در معنلش ظالم بی باک نمائند
همچون خرنکی که بود آزده در کل * ثالث نکند که آجله و آجیه و آژده و آژیده دخی
دیر لر حکیم اسدی بیت پی افرازه سیمین و زرین زده * درون مشک و بیرون بذر آزده * رابع
تشبیه دور پی دیشلرینه ده دیر لر حکیم انوری بیت از ملاقات صبار وی غدر * راست
چون آزده سوهانست آ آزده آ فتح زاء محمی و دال مهمله ایله فرهنگ جها نکیریه
ایکنه و امثالی نسنه لایله صانچمق و استره ایله یارمق و دکرمان طاشنه کسکن ایتمک ایچون
دمور آلت اورمق معناسنه ظهیر فاریابی بیت رخ عدوت چونا رنگ زرد و آزده یاد *
بسوزن کدز آتش گذاردونه ز رنگ * و بعضی نسخه ده جانور صورتیده دوزلش شراب
قد حنه ده دیر لر آ آزده آ فتح زاء معجه و سکون راه مهمله ایله بوزن آکنده ایچو طولش
نسنه هرنه اولور سه میرنظمی هروی بیت طالع آنجنان سر آورده * سینه از غم شد دست
آزده * و ضم زاء معجه ایله آرزدن لفظندن اسم مفعول صیفه سیدر انجنش ورنجیده اولش
معناسنه اولور مستقبلند بر الف زیاده الوب آزارد و مصدری آزاریدن و اسم مصدری
آزار کلور آ آژغله و آژغنده آ بویکی لغت زاء معجه ایله محاج عجمده بمعنی آرخه
مرقوم مسطور در آ آزده آ سکون زاء معجه و راه مهمله و فتح میله آزیله مرده دن
مرکبدر که آزر حص و طمع معناسنه و مرده که آدم معناسنه ها مخفی خصوصیت ایچوندر مرده
طمعکار دیمک اولور میرنظمی بیت ستمکاری بسرنیاورده * آنکسی که شد دست آژمرده
آ آژمرده آ سکون زاء معجه و ضم میم و واو معرو فله آژمودن لفظندن اسم مفعولیت

اسم مفعول در مولا تا صائب بیت در تمام عمر اگر بکروز عاشق بوده * در حساب زندگانی روز
 حشر آورده * آسه فی فتح مین مهمله ایله بوزن کاسه اوج معنایه کلور اول بالتق قلجینی
 ابوالمعانی بیت کرچه باشد در مذاق ظالما زاجون شکر * لیک باشد همچو آسه در کل
 مال کسان * ثانی فرهنگ جهانگیریه زراعت ایچون حاضر اولنش زمین ثالث آس
 معنا سنه که دکرمان اولور آسیانه فی کسرین و فتح یای تختانی وزاء معجه ونوله
 اول دمور آلت که آنکله دکرمان طاشنی کسکین ایدر آسیانه فی سینک کسره سیله ده
 سکونیه ده جایز در کوسره دیدگری بلکوطاشی که آنکله استره بیلر آسیه فی کسرین
 و سکون یای تختانی و فتح میله عقل خیره اولق معنا سنه حکیم فردوسی بیت سرا پرده
 بردند از ایوان بدشت * سیه از خروشین آسیه کشت * بعض نسخه ده دیوانه مزاج
 مسطور در و شوریده حال و متغیر معنا سنه حکیم خاتانی * رباعی * تامه بکشتی در دمن
 در خنجرم * چون کشنی از آب دیده آسیه سرم * زان باد کروبشادی آرد خیرم * چون آب
 نشینم و چون کشنی بیوم * وله بیت ای مه دوران چوتو آسیه سرم * نسبت جورم
 نه دوران چه کنم آشتگاه فی سکون شین معجه ونون و فتح تاء مثناء وکاف عجمله
آبشتگاه مرفوم معنا ابوالمعانی بیت مشوغره اگرچه خوردنت شیر و شکر با سنه
وجود خویش بیند در آشتگاه مغروان آشتوه فی سکون شین و خم تاو او معروفه
 بر آجی اغاج اسیدر کذا فی اختیارات بدیعی آستخوان فی سکون شین معجمه و کسر تا بعد
 یای ساکنه و فتح خاو او معدوله ایله صلح نزاع و باریشق ایچون بشوردگری طعام
 معنا سنه در معنای ترکیبی صلح یکی دیمکدر کذا فی فرهنگ جهانگیری آستینه فی سکون
 شین معجه و کسرتاء مثناء ایله شرفنامه ده آستینه مرفوم معنا سنه مروید
آش خلیل الله فی مرجک آشی که روضه خلیل الله علی نپنا و علیه السلام ده
 يشورر لکذا فی شرفنامه آشفته فی ضم شین و سکون فایله سراسیمه و متغیر الحال
 و مختل الیماغ معنا سنه طالب آملی بیت آشفته دماغ سرورک مخم نیست * دامن
 چه کشایم که کلی در چتم نیست * چغتهای لساننده آلوغ و آلوغ دخی دیر لر میر علی شیر بیت
 بنفشه نینک نیجا بولش دماغی موخه آلوغ * که خطینک سینک اول هندوینی دوروز
 مایر وق آشکان فی ایکی معنایه در اول آشکارای مرفوم ثانی سکون شین ایله آشچی
 یعنی طباح یومعنایه لفظ مرکب اولور آتش ایله کان دن آشکزه فی سکون شین و فتح
 کاف عجمله مطلق آوجی قوش هر نه جنس اولور سه ابوالمعانی بیت در مانده مرغی پروبال
 این دل بزه * در صید او شده غم عشق تو آشکزه آشکونه فی سکون شین ایله بوزن و معنی
 باز کونه یعنی معکوس و مقلوب وله بیت بجا هل بدولت اهل شغز در غم و الم * کار جهان
 در همه حال آشکونه است آشکه فی سکون شین و فتح کاف عجمله انحفرق که امتلاء
 معده دن حاصل اولور عزیزید فواق دیر لوله ایضا بیت آمد رقیب همچو قضانا کهان
 بیوم * شد آشکه مر از سخن نا کوار او آشناه فی سکون شین و فتح نون واظها رها ایله
 صوده یوزمک که آشنا و شناده خی دیر لر عزیزید سباحه معنا سنه حکیم فردوسی بیت بزرگان

پدانش نیابند راه * ز دریا کذر نیست بی آشنایه * آشوقته فی ضم شین و او و مجمل
ایله آشفته مرقوم معناسنه حکیم فردوسی بیت سیاهی همه خسته و کوفته * کرزان
و سخت اندر آشوقته * آشیانه فی کسر شین ایله طیور مخصوص اولان یوه که آشیان
دخی دیر لاجق آشیان اسم عامدر و آشیانه اسم خاصدر میرزا فسی بیت بر آشیانه بابل
نسیم پا زد و گفت * که خانمان اسیران خراب می باید * کاهی اسم عام استعمال اولنور
مولانا عرقی در توحید باری بیت ای نه فلك زخوشه صنع تودانه * در جنب کبریای تو
عرش آشیانه * و خاص استعمال اولند قله و له ایضا بیت پر و از کاه طائر صنعت کجا بود
جانی که دارد از دو جهان آشیانه * فرهنگ جهانگیریده معنی ستهف مسطور در عبد الواسع
جبل معنی اول و ثانی * قطعه * بر او انش مه و سال از بلندی * نهاده نسر طائر آشیانه
ز فخر و مرتبت زیبد که باشد * سپهرش کاخ و مهرش آشیانه * آستیکاه فی کسر شین
و سکون پای تجمانی و فتح کاف عجمیله معنی آشتنکاه مرقوم * آستیکاه فی کسر شین
و سکون پای تجمانی و فتح ها ایله آت آوازی که شیهه و شنه و غرشت دخی دیر لر عرییده
صهیل دید کلیدر مولانا عرقی در تعریف اسب * قطعه * شاهنشها حقیقت اسبی که داده
بشغوز من که تا بر ساقم بغر عرض * پیراست و علی مجوش زان فروده ام * آری بود رعایت
میرعلیل قرص * کر شیهه زند بجوانی ستایش * در نقطه رود کنش نام طی ارض *
میرنظمی بیت زنت آستیکاه همچون رعد اسبان * چو برق نیز تاب تیغ مردان *
فی اصیه فی کسر صاد موهله و فتح یای تجمانیله عربیکه حیره دیدکاری طعما مدر بعض
فرهنگکه خرمایی یا غده بشور دکاری طعما مدر دیر ل شاعر دیمشدر بیت همچو قرص مه دو
نانی بمرض شافی بود * یک طبق آصیه در سفره شود کافی بود * آغان فی فتح غین معجمه
وراء موهله ایله نعلین طسمه سی بعض فرهنگده مشیندن اولان آسترکه بعض نسنه لره
لیدر استیاده دقیقی در نعت شریف معنی اول بیت از هلال تو شده آغاره نعلین او *
روی میسودند ملائک در رکاب عرش سای * آغازه فی فتح غین و زاء معجمتین ایله ابتدا
و ایشه شروع ایلک عوما و ترنات و نغمات خصوصاً میرنظمی بیت چو مطرب از کسل خمیازه
دارد * چه ساز و نغمه و آغازه دارد * فرهنگ جها نکیریده کفش دوز لکر آلتیدر و بعض
فرهنگکه اول قایش پان سنه دیر لکر کفش جکر و موزه دوز لرد بکش ادا سنه قور لر صو
و طیراق کیر مکهمانع اوله * آغال پشه فی راغاج اسمیدر که سده دخی دیر لر تفسیری
سده مذکری مجلد تفصیل اولنور انشاء الله تعالی عربیکه شجرة النبق دیر لر * آغالیکن
فتح غین معجمه و کسر لام ایله جنک و غوغایه جریص معناسنه و مجمع الفریسده آشفته ایلک
معناسنه مرویدر اکثر فرهنگده جریص خصومت و آشوب معناسنه در * اغرده فی فتح
غین معجمه و سکون راء موهله ایله جامه تنک و چسبان یعنی اعجامک بالا پوش اولان
طار اثنای حکیم سوزنی بیت بیدخواست کز کاهت از بوی نرمی * که پوشش ز برین
توبوده آغرده * مؤید الفضلاده و فرهنگ ابراهیم قواسمه معنی فرهی که در برش جامه
تنک پان گیرده باشد یعنی هموز لکنیدن طار اثنای و زدن پان لکش اوله * اغرمی سکون غین

غین معجمه و فتح راء مهمله ایله بمعنی بر یون یعنی ترکوعلی که وجود انسانند ظاهر اولور میو
 نظمی بیت خلق بدوزشت و طبع خسیسی شده * چون بهق و آغزه لکه مسنی شده
 ودخی دایره پر کاله دیر لر آغشته بی آغشتن لفظندن اسم مفعول دردت معنایه کاور
 اول معروف و اوچی دخی بر لرینه قریبدر هر رینک آخینه ابدال و محله کون استعمال
 جایز در اول قارشمش و یوغرلش معناسنه شمس فخری بیت شیخ ابواسحق کاندروزی
 رزم * خاک را با خون خشم آغشته است * ثانی نمناک و یاش نسنه ایله نرم اولمشه
 دیرلر حکیم فردوسی بیت از ایرانین من بسی کشته ام * زمین را بخون کل آغشته ام *
 ثالث اصنامش معناسنه هر نه ایله اولور سه استاد عنصری بیت لاله از خون دل آغشته
 مقیرماند سر کشته * رابع اصنامندن طلو اولمش یعنی بولا بثوب طولش شیخ نظامی
 بیت زمینش باب زر آغشته اند * تو کوی در آن زعفران کشته اند آغنده بی
 فتح غین معجمه و سکون نون ایله بمعنی آکنده یعنی طولش هر نه اولور سه یا صدق و دوشک
 و سایر امثالی و ما کولاتن مومبار و سایر طولملر و دخی جمله طلو اولان محسوسا
 و معنا میرظمی بیت عداوت را درون دارند بودی * درونش کبر و کین آغنده بودی
 و ضم غین ایله ایکی معنایه کاور اول اکیرلک ایچون یوماق اولمش بنه ثانی بر نوع بیوک
 عنکبوتدر زهرناک اولور آفتاب گاه بی کونش اصابت ایدن محله دیرلر گاه یونده اسم مکنادر
 آفتاب بی ابرقدر عومایاصی ابرقدر خصوصاً مولانا جامی در یوسف زلیخا * مثنوی
 یدستش داد زرین آفتابه * کنیزی از پیش زرکش عصابه * یکی طشتش بکف از نقره
 خام * بسان سایه اورا کام بر کام آفتاوه بی ینه اولمعنایه در با و او قلب اولمشدر
 فارسیده اقلاب حروف قاعده مقرر در آفرازه بی سکون فا و فتح راء مهمله و زاء
 معجمه ایله شده آتش معناسنه در حکیم سعوزنی بیت کتم ز آتش طبع تو آفرازه
 بلند * ز آفرین تو باشد کز آفرازه من آفروشه بی سکون فا و ضم را و فتح شین معجمه
 ایله بر نوع لطیف حلوا در که صنعتی روغن ساده بی قینادوب اوزرینه ابجه النمش اونی
 دو کوب نرم آتش اوزرینه ال ایله اوارلر تاکه دانه دانه اوله بعده اوزرینه شکر یا خود
 فصل مصفائی د و کوب آهسته قارشدر لر بی نظیر سریع الهضم لطیف حلوا
 اولور استاد رودکی بیت رفیقا چند کوبی کونش طت * نه بکریزد کسی کرم آفروشه
 شاه ناصر خسرو بیت این آفروشه ایست که ز اغشت * خوالکر ستنش هر دو قرین یکدیگر
 خوالکر مطبی و خوانسالا معناسنه ده کاور فرهنگ جهانگیریه مسطور در که اهل
 کیلانن مسعودر که آفروشه کیلانن مخصوص بر نوع خورش یعنی یکدر مشهور
 و معروف در که طریق طینی بویه در بر قاج بر طه صار و سن سودا یچنده چالقیوب نرم آتش
 اوزرنده بر مقار قوی بلند قدن صکره اوزرینه شکر یا خود عسل دو کوب قاشق ایله
 آمیخته ایدوب خشکه بلا و اوزرینه دو کوب تناول ایدرلر قصر الفله آفروشه و حقی
 الفله فروشه دخی دیرلر ورخی الدین نیشاپوری به نسبت اولنان قولده آفروشه اوزینه
 اولقی اوزرینه منقولدر شکم مزبورده مشدر بیت همه جهان شکر لفظ تو گرفت و هنوز *

Digitized by Google

ایره واسترو آکنه میخوام آ الاله آ فتح لامین و اخفاء هایله لاله که معروف مشکوفه در
آ الاله آ فتح لام و نوله یعنی لانه که آشیانه دخی دیر لر میرنظمی بیت چه کوهی درجهان
همتا نبودی * که در بالای او آله بودی * بر معنای دخی قبو خلقه سید و بعض
قرهنگه سایه معناسنده مرویدر آ الفغه آ ضم لام و سکون غین معجه ایله تحفه
الاحبابه آرغه مرقومک ایکی معناسیله ده متراد قدر استاد رودکی یعنی اول بیت شیر
آلفه که بیرون جهدا زحانه بصید * تا بچنگ آرد آهور او آهوره را آ الفونه آ سکون
لام و ضم غین و فتح نوله قرله که زنان یوزینه سوردر لر کاکونه و فکر دخی دیر لر استاد
مخیک بیت سرخ رویش بالفونه کنید * رو کرد در نبرد کرد دزد * بو معنایه شمس
فهری بیت رخسار روز کارت با داهیشه کلکون * زانسانکه روی خوبان از رنگ
آلفونه آ الفغه آ بوزن و معنی آشفته و واه و حیران معناسنده مرویدر استاد لطیفی
بیت چودل در آل غم آلفته باشد * همه حال بدن آشفته باشد * فرهنگ جها نکیریده
یعنی درویش بی نوا مسطور در اما بین الناس لا ابالی و بی قید و تکلف معناسنده مستعملدر
آ الفغه آ فتح فو سکون نوله یعنی اندوخته یعنی قزانش عربیه مکتسب معناسنده
آ الکونه آ سکون لام و ضم کاف عجمیله یعنی آلفونه مرقوم آ الفغه آ فتح لام
و سکون نوله قبوسورمه سی شاعر دیمشدر بیت کسی گفتار زان خواهند بودی * پس
در خویش را آلفه بودی آ الواه آ سکون لام و فتح واو و اظهار هایله اکیر دید کلری
کو که عربیه وج دیر لر آ الوجه آ مصغر آلودر که خرده ارکدر بعض نسخه ده چالی
یمشیدر که عربیه انبر یارس دیر لر و بعض فرهنگده کوکم دید کلری که بین الناس
قراضا دیر لر آ الوده آ آلودن لفظندن اسم مفعولدر بولاشیق و قاریشق و کاهی
ملوت معناسنده و کاهی مرتکب معاصی و مناهی معناسنده استعمال اولنور نتکم مولانا
حرفی بیت مال بآلوده بهر توبه بکشایم لیک * بانک عصیان میزند ناقوس استغفار ما
معنای اوله یعنی بولاشق معناسنده چغتای لسانده بولقاش و یوقش دخی دیر لر نتکم میر
حلیشیر بیت ناوکی نینگ نیروپیکانید ارتکن توز ایماس * تا که کونکومدین که پران
اوتی بولقاش قان انکا آ الونه آ ضم لام و واو معروف و فتح نوله آلفونه مرقوم
معناسنده بلکه اندن اختصار اولمشدر ابوطالب کلیم بیت کارزار سند آلفونه کنام زکل امشک
کردیم دوا داغ فراق همدارا آ الوه آ ضم لام و واو معروف و اظهار هایله طوشجیل
قوشی که عربیه عقاب دیر لر بعض نسخه ده قره قوش مرویدر صیاد لر قره قوش عقاب بدن
غیریدر دیر لر آ الاله آ بوزن ناله طوشجیل قوشیدر میرنظمی هروی بیت عقل پیران
بکا و نوساله * کار شاهین نمیکند آله آ الاله آ ضم لام و اظهار هایله مجمع الفرس ده
طوشجیل قوشیدر آلودن مختصر در و له بیت وصلتش خواهد آله بود * چون
کلنکی که صید آله بود * آ الیزنده آ کسر لام و سکون یای تحتانی و نون و فتح زاء معجه
ایله اورکک و بدخوی اولان حیوان که اکثر طرده و بعض آنده استعمال اولنور ابو شکور
بیت چو آلیزنده شد در مرغزاری * نباشد بر دلش از یار باری آ ماده آ اسم

مفعول در حاضر و مهیا معنا سنه میر خسترو بیت تودادی بدل کج آماده را * تو کردی
 بلند آدمی زاده را * او لش تیش و دوزانش معنا سنه دخی استعمال اول نور شمس فخری
 بیت سرور بهجت ار باب فضل در کیفر * بفردوات شاه دست دائم آماده ای امان ای
 فتح راء مهمله ایله حساب و دفتر معنا سنه که آوان دخی دیر لر آمان کیر محاسب معنا سنه
 اولور ای آماه ای اظهار ها ایله یعنی آماس شیش که عربیه ورم دیر لر شرف مشفوه
 * قطعه * شیر کر مالش عدل تود باغت یا بد * کردنش زم ترا ز نیقه رو باه بود *
 خیمت ار فربعی یافت زم مجون غرور * چه شود فربعی طبل ز آماه بود ای آخته ای ضم
 میم و سکون خا و فتح تاء مشتاة ایله آموخته لفظندن اختصار او انشدر او کرش
 معنا سنه کذا فی جمع الفرس ای امک ای یکی معنایه در اول اسم مفعول در ماضی ده
 و حال استعمال اول نور گلش و کلدی دیمکدر ثانی بدیهه و لطیفه معنا سنه امیر خسرو
 بیت باره در شدی بمجلس خاص * که نوا زن بدی و کدر قاص * گاه کفنی بشوخی آمده *
 که نمودی بعشوه شعبه ای ایله ای کسر میم و فتح لامله ای ملج دید کگری دار و در کابلی
 نوعند ندر اما اندن کو چکدر قبوغی استعمال اولنوب چکر دکی آتیلور طب کتا بلرنده
 قشر ایلی یا زیلور نوشتار و ترکیبک جز و اعظمی در ای آمتنه ای فتح میم و نوله بوزن
 امه بغاش اودون بعض نسخه ده یار یاوب یا تغه حاضر نشس اودون یعنی میرزا ابراهیم
 الف ممدوده و مقصود ایله ده روایت ایلی حکیم سوزنی بیت فرار آمده هیزم همه ز کوه
 خشک * نهاده اند چو انبار و من در انبارم * خشک فحشین ایله مجمع الفرس نام کوه
 مسطور در ای اموده ای درت معنایه در اول نسخه میرزا ابراهیم ده یعنی آراسته شیخ نظامی
 بیت دو خر که داشتی خسرو مهیا * برآموده بکوه رتائریا * بو معنایه امیر خسرو بیت
 ذکر باره در جنبش آمد نشاط * برآموده شد خسروانی بساط * ثانی یعنی آمیخته
 یعنی قار شمش شیخ نظامی بیت بخوی خوش آمده به کوهرم * برین ز پستم هم برین
 یکدم * ثالث فرهنگ جهانگیریده اینجو و لغل و امثالی جواهر که ایلکه دیزلش اوله شیخ
 نظامی بیت برآموده جوهر مشکین کند * فرو هشته بر کوهر آکین کند * رابع یعنی
 بر کرده وله بیت گذارند طرف کوهر فروش * سخن را بکوهر برآموده کوش * و دخی
 آمودن لفظندن اسم مفعول در او کرش معنا سنه ای آمتنه ای بوزن نامه دوات معنا سنه که
 خواستان و خواسته دخی دیر لر عربیه محبره معنا سنه حکیم طرطری بیت ای ترانینک
 آمتنه فی خامه * لوح تعالیم تخته زردست * فرهنگ جهانگیریده یعنی آمتنه مرقوم مروید
 ای امیره ای کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه کلور فرهنگ
 جهانگیریده اول یعنی آمیخته حکیم سنایی بیت کرد کرده بسی سخن ویزه * نیک و بد خیره
 درم آمیزه * مهدری آمیزدن اولور ثانی یعنی مباشرت جماع ای امیره ای زاء عجمیه
 مجمع الفرس مرد و موی یعنی قرغل عربیه کهل دیر لر شمس فخری بیت هر که با بند
 کان شاه جهان * دارد اخلاص نسبت ویزه * پیر کرد دلی یقین نبود * در جهان رنگ
 مویش آمیزه ای امیغه ای کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله یعنی آمیخته کذا

گدافی فرهنگ جهانگیری **آ** آنجه **آ** آنله چدن مرکبدن آن اشارت بعید وجهه دیمکدر
 معنای ترکیب اولنه دیمک اولور و **آ** فی دیمک معنا سنه ده کلور شیخ سعدی بیت آتش
 سوزان نکند پاسند * **آ** آنجه کند و ددل مستند **آ** آنسته **آ** فرهنگ میرزا ابراهیم ده
 کسرتون و سکون سین و فتح تاء مثناة ایله براوت کوکیدرخو مشبومشکک دخی دیرلور فرهنگ
 جهانگیریده فتح نوله بوزن وارسته براوتک کوکیدر عریده سعدی لر ضم سین ایله ولسان
 هندیده موته دیرلر **آ** آنکه **آ** آنکه **آ** کلاهما بسکون النون و فتح کاف عجمیله اول وقت
 دیمکدر نظام استر آبادی * قطعه * زمین ویسروارستم ز فوق و تحت بکد شتم * برین
 صالی مکان آنکه کشتم لامکان بیما * هزاران ساله راه لامکان آنکه برون کشتم * ز قصر رفعت
 سلطان دین شد آسمان پیدا * بوییتلر ده اندن صکره معناسی ده استنباط اولنور
آ آنکه **آ** سکون نون و کسر کاف عربی و اخفاء ها ایله آن ایله کدن مرکبدن اول کسنه
 معناسنه و که ادات حرفیدر که مابعدینی ماقبلنه ارتباط ایچون ایراد اولنور و کاهی اسم
 استعمال اولندقد بر نسنه نک ذاته استدلال ایدر کاهی عریده اولان مع هذا معناسنه
 ایراد ایدر لر شتم مولانا عرقی بیت با آنکه یقین است که در کاشن فردوس * صد کل بتی
 دسئی هر خار فر و شند **آ** آواز چه **آ** آوان لفظنک تصغیریدر وقت حساب معناسنه
 ابوالعافی بیت بیک ثواب نیابند غیر معصیت * اگر نظر بکنند آوان چه ام بروز حساب
آ آوان **آ** فتح و او و راه مهمله ایله آمان مرقوم معناسنه در استاد مغزی بیت پس دید
 بماندست که ملک ملکازا * ارنبدیوان تو آوان و دفتر * رساله حسین وفای ده آوان اولدمور
 خرده لریدر که نعل دلو کندن چقار بر معناسی دخی وطن و مسکنندن دور اولش دیمکدر شمس
 فخری بیت شکوه تاج کیان وارث مالک جم * که از مالک آوان کرده است او را **آ** آوازه **آ**
 فتح زاء معجمه ایله صدا و مقام ایله اوتوق و دخی غیرت معناسنه ابوالعافی بیت چنان شد
 است برون شهرتش زاندازه * که رفته است همه آفاق صیت و آوازه **آ** آوا **آ** اظهار
 ها ایله آواز معناسنه در که آوادخی دیرلر حکیم اسدی بیت زمزل بمنزل همی شد جهان *
 سبک همچو آوا بکوش از جهان **آ** آوارچه **آ** آوارچه مرقوم مخففدر حساب معناسنه
 استاد لطیفی بیت هر آنکو خرمزاج و غریچه باشد * و راجه قول و چه آوارچه باشد
آ آورد کاه آورد که **آ** کلاهما بکاف الفارسی جنگ یری محل معرکه آورد جنگدر کاه و که
 اسم مکاندر حکیم فردوسی * مثنوی * نهادند آورد کاهی بزرگ * دو جنگی بکردار غنده کرک
 صغ آرای این لشکر کینه خواه * چنین بست صفهای آورد کاه * مثال ثانی میرنظمی بیت
 کهان مهمان خواست در صبحکه * نهادند و سوی آورد که **آ** آورده **آ** بر علتد رانساندم
 و حیوانده طرنق دبنده واقع اولور و له بیت عدوت چوتوان بخارد سرش * شد آورده در
 ناخن کار خوش **آ** آون **آ** سکون و او و فتح راه مهمله ایله بوزن و معنی آبره قفتان و یصیق
 و دوشک یوزی و هرنه که آسترلی اوله لابد یوزی اولور اول یوزه آبره و آون دیرلر حرفه
 با ایله و او میانده تبادل اولدیفی شایعدر **آ** آوله **آ** سکون و او و فتح لامله معنی آبله کسن
 و او ایله عجمی در قبر جق که وجود انسانی ظاهر اولور ابوالعافی بیت ز آتش هجرت

۹۰ اساو دمان دن دخی دیور آهجه فی فتح ما و سگون نوله دموز چنبرکه بعض نسنه لره
 ایدر لود آی جلا هلوک متوت دید کلری کنار کیردموری اثیرالدین اخسیمکنی * قطعه *
 ز تشریف صاحب بکوم که من * بفریادم از صاحب مخزنش * تو خود حله کیر بر قد حور
 بیغد ادخلد برین معدنش * ز آغاز جبریل آهجه کار * بفرجام ادریس با کوزنش *
 اما مشکلا تده آهجه هو الرسن الذی یجربه الغزل حالة المسح فی الصخر و غیرها مسطور در
آهنه فی فتهینه آهجه مرقوم معنا سنه در معنای اولنده مشاعر دیمشدر بیت
 بند عشقش رفتیم از خودا کرمانع شده * درد آه حسرت بر کردن دل آهنه * بویبتدن
 فهم اولنور که مجرم لک کردنه اورد قلری دمور اوله اسم عام اولقه جائزدر آهوبره *
 و اهوون فی ابکیسیده جیران یاوریسی که آهویک و بره قوزیدرون دخی بره معنا سنه
 ابوالمعانی بیت آهوبره صیاد فریست دو چشمش * آهوی خطا زان همه افتاد بصرا *
آهیا نه فی کسرها و فتح یای تحتانی و نوله دماغک بالاسنه اولان کوک که عربیده قف
 دیور آهخته فی کسرها و سگون یای تحتانی و خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله آهخته
 مرقوم معنا سنه شمس فخری بیت خسرو صاحبقرانا صفدر * یعنی تیغ انتقام آهخته
آهنیابه فی فتح ما و سگون نون و فتح یای تحتانی بعاء باء موحده مفتوحه ایله
 خیاره معنا سنه که دمان دن و اسا و فاره دخی دیور کذافی فرهنگ جها نکیری آهده فی
 سگون یای تحتانی و فتح دال ایله صیرندی صو اولسون غیری اولسون عربیده ترشح
 معنا سنه آهشته فی کسریای تحتانی و سگون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله آهشته فی
 تاء مثناة یرینه نوله آهشته فی کسریای تحتانی و فتح شین و اخفای هایلله اوچی ده فرهنگ
 جها نکیری ایکی معنایه در اول جاموس معنا سنه ثانی جابلوس ایتک معنا سنه در مثال معنی
 اول میرنظمی بیت بعیب مردمان دیدن مکوشی * مسازی آیشه با چشم کوشی آهده فی
 فتح یای تحتانی و سگون نوله اسم فاعلدر کلیجی معنا سنه آهده فی ضم یای تحتانی
 و سگون نون ایله یهود کوو پریشان گفتار و سبکسر معنا لرینه میرنظمی بیت نشین
 باعاقلان و کار دانا * که آینه سخن نشیندن اولی آهیره فی کسریای اول
 و سگون ثانی و فتح زاء فارسیله مشران آتش معنا سنه ابوالمعانی بیت زاتش غم رفته
 آهیره باوج آسمان * سرزده طوفان آتش از تنور سینه ام آهیشه فی کسریای
 اول و سگون ثانی و فتح شین معجه ایله آیشه مرقوم معنا سنه میرنظمی بیت در افعال نکوباشی
 همه کار * بمردان آیشه کردن بود عار آهینه و آینه فی کلاهما معروف که عربیده
 مرآت معنا سنه شیخ سعدی بیت تامل در آینه دل کنی * صفائی بتدریج حاصل
 کنی * حکیم اسدی بیت تمت آینه ساز هر دو جهان * بین اندر و آشکار و نهان *
 انجق فرقلری نظم و وزن اقتضا سنجه اولور آه فی مع الیا * آه فی آمدن لفظندن صغیه
 امر و وصف ترکیبدر مولانا جامی در نعت شریف بیت کرده نعلین جلالت در پای *
 از در خانه خرامان بر آ آه فی آبادانی فی معبود مکان معنا سنه آخونده کبابی نسبتدر
 عمارته منسوب اولان مکان ویای و صغیه دخی اولور آه فی آب آشامی آه فی ایچه چک صو

دیمکدر اضافتله یعنی آب آشامه مضاف اولور آخرنده کی حرف یا صفت ایچوندر میر نظمی
 بیت اگر ساقی می نایش نیارد * بجایش آب آشامی بیارد آباء علوی بی یعنی
 کواکب سبعة سیار کدانی شرفنامه آ آب زنده گانی بی یعنی آب حیات لفظ مرکبدر
 بر جزوی آب اولدینی ظاهر و بر جزو بده زندگی در و بر جزو بده الف و نوندر که زند کنیک
 یاسی حرف نسبتدر و الف و نون نسبتن ناکید ایچوندر میر نظمی بیت حیات افرای نطق
 جاودانی * لطافت بخش آب زند گانی آ آب سردی بی روز کاردن صوغش صو
 صوغه منسوب صو دیمک اولور آ ای بی کسر باویای معروف ایله اوج معنایه در اول
 ایواید کاری معروف میوه در عریله سفر جل دیرل حکیم سنایی بیت چرا بر یک زمین
 چندین نبات مختلفر وید * زخل و ناروسیب وید چون آبی و چون زیتون * ایوانک
 اوزرنده اولان غباری نو خط محبوب عذارینه تشبیه ایشمار در تنکم مولانا امیدی
 * مثنوی * آب که بود برو غباری * نو خط ذقی بود زیاری * کردد یرقان قتاده باشد *
 بس رویه بهی نهاده باشد * بر آدی دخی به در کسر باء مو حله و اظهارها ایله معنای
 ثانی اور دکر که مرغ آبی دخی دیرل صوده تعیش ایتد کچون ثالث بر نوع ایری و آیدار
 اوزمدر آ آتش فارسی بی وجود انسانده ظاهر اولور بر علتدر عریله نار فارسی دیرل
 کتب طبه مسطور در که نار فارسیله جمره بر علت اوله اما بعض اطبا خصوصاً متأخرین
 ایکی مرصدر ماده لری بر اولغله بر بر لینه قریبدر سببی همچان صفرادر علت مزبون آتشک
 دید کاری علتدن غیریدر صفرامتعفن اولوب خرده قبر جقار ظهور ایدر صار ورنک اولور
 صاحب اکثر زمانده حرارتده اولوب سوزناک و شدید چرکی و وجعی و صاری صوینی
 قینایوب دو کیلور دکر یکی پرده غیری قبر جقار ظاهر اولور علت شد بده اولدیغنه استاد
 دیمشدر * قطعه * دل بین که مراغم که مهمان آمد * وز عشق که بر سرم طوفان آمد *
 از آتش پارسی روان سوز تراست * این عشق که از خاک خراسان آورد * بعض فرهنگدره
 بباله یعنی او چق معنا سنه مذکور در حکیم خاقانی حضرت حضره خطا بادیمشدر بیت
 دیدمرا کرفته لب آتش فارسی زتب * نطق من آب تازبان برده بنکته دری آ آتشی بی
 آتشه منسوب سنه لره و کاه یای وصفیه ایله آتش صفت معنا سنه حدت طبع و تنه
 و نیز مشرب اولان آدمه دیرل میر نظمی بیت جهان سوختی تا کی این شعله پوی *
 مشر آتشی ای شهی تند خوی آ آدمی بی بویادخی کاه نسبت و کاه صفت استعمال
 اولور میر نظمی بیت ندیده کسی اینچنین مشرب * پری صورت و آدمی
 طینت آ آرای بی فتح راء مهمله ایله آراییدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور انجمن آرای و جهان آرای کبی طالب آملی بیت زدم خوش در جوانی بر طریق
 مقصیت پایی * کنون در بر طاعت نیست چون من مجلس آرای * بویبتدن اسم فاعل
 اولمق اسنباط اولنور آ آری بی کسر راء مهمله ویای معروفله جوابده بل و اوت دیمکدر
 عرییده نم معنا سنه مولانا عرقی بیت اقبال کرم میکر دار باب هم را * همت نخورد
 نشتر آری و نم را * وله در تعریف است بیت پیراست و علی مجوش زان فروده ام * آری

آری بود رعایت پیرعلیل فرض آ آری فتح راه مهمله ویای مجهول ایله دیش دینی
 آره مرقوم معناسنه ودخی آلی معناسنه ده مرویدر آ آزادی فتح زاء معجه وکسر
 ذال مهمله ایله ایکی معنایه در اول بی قید اولق ثانی حمد و شکر معناسنه بوا یکی معنایه
 حکیم فردوسی بیت هم آزادی تو بیزدان کنیم * همی پیش آزاد مردان کنیم آ آزمای فتح
 آزمودن لفظندن اسم مصدر در آزمایش کی کاهی صیغه امر و وصف ترکیبی استعمال اولنور
آ آسانی فتح فتح سین مهمله ایله اوج معنایه در اول راحتک معناسنه مولانا عرفی بیت
 ز دله رفی و مردم همان نفس فریاد * که بی تو مردم و آنکه چنین باسانی * وله بیت
 لب توجره ده باده دل آسوی * غم تو شانه کش طره تن آسانی * ثانی ضد دشوار در
 آخر نه کی یایای مصدیره طالب آملی بیت قفس برین دل چون صعوه نشکنی هر چند *
 همای قدس بدام آوری باسانی * ثالث خواب و آسایشه دیرل معنای اول ایله بومعنا
 برینه قریبدر حکیم سنایی بیت روزیکاری و شب آسانی * بدرسی بر سر و سلطانی
آ آسای فتح ایکی معنایه در اول آساییدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبدر ثانی
 ادات تشبیه در فلان آسای فلان کی حکیم خاقانی بیت صبحدم چون کله بند دآه
 دود آسای من * چون شفق در خون نشیند چشم شب پیمای من آ آستانی فتح آستان
 قیو اشکی در آخر نه کی یا حرف کاه نسبت و کاه صفت اولور و کاهی وحدت استعمال
 اولنور طالب آملی بیت سری چون نقش پای دوست با افتادگان دارم * ازان بر آسمانی
 بر کردیم آستانی را آ آسمانی فتح بویا و صفییه در آسمان کی اولان معروف رنگدر هر نه
 اولور سه تشبیهها استعمال ایدر لربو محله خاطر پرفتون بر ترکی بیت لاج اولمغین ثبت اولندی
 بیت هوای سنبلید سیر سنبلازار اعلادر * زمینی آسمانی کوسنر او زک تماشادر آ آسنی فتح
 سکون سین و کسرتا مثناة ایله آستین لفظندن ترخیم اولمشدر حکیم خاقانی بیت روح الله
 ارز آسنی مریم آمد دست * صد مریمست روح ترا اندر آستین * ابوالمعانی بیت دستپوس
 او نباشد تا نصیب بندگان * ساعد سیمین خود دارد نهان در آسنی آ آسنی فتح سکون سین
 و کسرتا قومه عورت که و سنی و آسی دخی دیرل کذافی لغة المعتمره آ آسنی فتح کسر
 سین مهمله ایله قومه عورت یعنی بر آدمک ایکی یا اوج عورتی اولور برینه قومه دیرل
 ابوالمعانی بیت در جهان راخی نمی یابد * هر کمی شوی آسی می باشد آ آسنی فتح
 سکون شین معجه و کسرتا مثناة ایله بارشقی که عربیده صلح دیرل مولانا هاتنی بیت کر کار شود
 باشی دیر * زان پس منم و سنان و شمشیر * مولانا عرفی مقابلی ایله ذکر آیمشدر بیت
 جنگ آتش آسنی آتش مدارا آتشت * خوش سروکاری از آن بد خومرا
 نا آتشت آ آشکوی فتح سکون شین معجه و ضم کاف عجمی و او معروف و اظهار
 یا یله قصر و چار طاق و عالی مکان معناسنه استاد دیمشدر بیت تویی که از عرف
 آشکوی طارم چرخ * نزل یافت بایوان حد تو نزل آ آشنای فتح اظهار یا یله
 آشنا معناسنه در آ آشنایی فتح یای مصدیره ایله باشک معناسنه اولور وواجه
 سلمان بیت دلت را با غم عشقت بمعنی آشنایی ده * که تن را آشتا کردن غمی شاید درین

دویا * آشنای ثانی سیا حنّدر * افتابی * سیابان یعنی کولکه لك مولانا وحشی
 پیش روی تو افتابی زلف * زیر زلف تو سایه پرور کل * الای * بوزن بالای یعنی آلوده
 شدن طالب آملی بیت لبش کاهی بخواش لقبه آلا * ولی در زیر لب لخت جگر خای
 * الی * سکون لام و کسرونه قبوسورمه سی میرظمی بیت وصف عدل حکومتمش
 این بس * نیست حاجت بالی در کس * الوی دشتی * کوک دیدگری طاع یشی بعض
 پرورده الی که عربی زعفرور دیر لر نوع طاع یشیدر * الی بالی * کراس که آلوبا لو
 دخی دیر لر نعمه الله فشنه در دیش * المانی * صغفق معناسنه ودخی داراخریدن
 استیمان ایله اسلام دیارینه کلان کفرمه عربی مستامن دیر لر بعض نسخه ده خراجداره
 دخی دیر لر ابوالمعانی بیت بدوردولت تو هیچکس زنجیدند * حسود جاه توهم میشدند
 آمانی * المانی * سروری * کاشی مجمع الفرسده یعنی آراینده و ساخته کنند یعنی
 دوزوب قوشی دیمک اولوردیش شیخ نظامی بیت کواکب راز قدرت کارفرمای * طبایع را
 بصنعت کوهرامای * و آمودن لفظندن صیغه امر اولور بیازای و ساخته کن معناسنه
 کذا فی فرهنگ جهانگیری * اموی * ضم میم ووا و معروف واطهار یا ایله
 ترجمه سی مرورایدن آمو معنایله مترادف در شاعر دیشدر بیت درجها تراکه آب چشم
 منست * آب اموی در نمی کهید * انکاهی * وانکاهی * اولوقت واند نصکره
 معناسنده استعمال اولفورد کال اسمعیل بیت ترک بدی مقدمه فعل نیکی است *
 کاول علاج واجب بیمار احتیاست * خودنی باطل اول لفظ شهاد تست * کاول اعوذ
 وانکاهی الحید والضحی ست * الوای * آواز معناسنه اوادخی دیر لر بویا حرفی جای
 و امثالند اولان یا کبیدر حذف اولنسه معنایه خلل کز * اوور دنی * واوک فقیده
 و ضعیفه جائز هدایا و ارمغان و پیشش معناسنه آوردن کتور مکدر آخرنده یا حرفی
 لیاقت معناسنه در خوردنی و پوشیدنی کی مولانا هاتقی بیت زآورد نیهای شاهانه نیز
 در آن عرصه که برد بسیار چیز * آوری * بوزن داوری آور مقوم معناسنه در آخرندگی
 حرف پانسی در محمد هندو شاه محاحده و سروری مجمع الفرسده یعنی صاحب یقین
 در صحت یعنی اعتقاد پاک صاحبی دیشدر ابو شکور بیت کسی کو بمحشر بود آوری *
 ندارد بکس کینه و داوری * اهستکی * کاف تصغیر وای مصدیه ایله و ملاک و ثانی
 ایتکالک * آهن سالی * دمورازی معنای ترکیبی در مراد که دیمکر که دموراکه لر
 سالی ساییدندن اسم فاعل صیغه سیدر ابوالمعانی * قطعه * دلت ز آهن سردنی سخت
 تر * چرا بند هرگز نکرد داتر * چو آهن سالی در دست حداد * بتدریج باشد در و کارکر
 * الهوائی * سکون ها و فتح و او معروفه نهر جیحون کنارند معروف بر شهر اسمیدر
 * الهوری * ضم ها ووا و مجهول و کسر راه مهمله ایله خردل معناسنه در ترکیب قبی
 هند ولسا نند راسی دیر لر مولانا شهاب طاحه در صفت اسب بیت وقت برجستن چو
 آهویست شد * کاه بردفتن چو آهویست نیز * آینه * اسکندری * اسکندر ذوالقرنینه
 منسوب اولاند آینه در حکما علم حکمتله تصنیف ابلسار ولب دریاده بر میل او زیننه وضع

۹۷ وضع ابلشوار که دریادن کلن کیلویو زمیندن زیاده یردن ایچنده کورینوردی و ایچنده اولان
دوستمیدر و یاخود دشمنمیدر معلوم اولوردی تعنیفنی حکیم ارسطویه نسبت ایدرلر
و مجازا باده طلوجامه ده دیرلر خواجه حافظ بیت آینه سکندر جام جست و بنکر * تا بر
تو عرضه دارد احوال ملک دارا ای آینه چینی جوهر دار فولاددن دوزلش بر آینه در
خاصه سی اولدیغنه طیب یوسفی دیمشدر * رباعی * آنرا که رسد از مرض لقوه کزند *
باید که بیاد دارد از من این بند * آینه چینی بنظر آورده * در خانه تاریک نشیند بکچند
بورباعی نک مضمونی بر کسنه لقوه مرضنه مبتلا اولسه لقوه اغرا کلکدر آینه چینی به برقا
کواوده او توروب رازایام نظر ایدر دیمکدر ای باب الالف المقصوره المفتوحه مع الالف ای باب
اصطلاح فردوسی ده معنی بامع معناسنه الف زیاده مثیله شهنامه ده چوق محله ایراد اولمشدر
بوقولی موید شهنامه ده بیت ابا شهریاران لشکر شکن * چها باخت این روز کار کهن وله بیت
روم خیمه بر طرف حیون زغم * اباد شمنان دست در خون زغم * کتاب محمودیده و مجمع الفرسه
و شرفنامه ده بو معنایه روایت اولمشدر ای برکابشا ای فتح باء موحد اولی و کسر ثانیه
و کافی و شین معجمه مفتوحین ایله خانه عنکبوت معناسنه کذا فی مجمع الفرس ای برکابشا
بوزن و معنی ابرکابشا کافی اول عجبی و ثانی عربیله در کذا فی المجمع بو معنای موید استاد لطیفی
بیت دلیل توا بریست پوشای حق * نه سستیست همچون ابرکابشا ای ابستا ای ممدوده
ذکری مرور ایدن آبستامعناسنه در خسروانی بیت چو کلین از کل آتش نهاد عکس
افکند * بشاخ او بردراج شد آبستاخوان ای ابوخلسا ای ضم باء موحد و فتح حاوسین و سکون
لامله اعشابدن بر او تدر شکار دخی دیرلر ای ادحجا ای سکون دال مهمله و کسرها و فتح حمله چهره
معناسنه کذا فی فرهنگ چها نکیری ای ارسطولونیا ای قرغه دوکلکی دبد کلری دارودر میر
نظمی بیت با ابوخلسا ارسطولونیا * طبع بدرا برنی باشد دوا ای ارده خرما ای سکون
را و فتح دال مهلتین ایله چنکل خرما در کذا فی شرفنامه ای ارفا ای سکون را و فتح غین معجمه
ایله ارمق معناسنه در ارغاب و ارغاون دخی دیرلر شاه داعی شیرازی بیت بردور خسارش دوارغا
از دو چشم * رفته از دست خیالش خواب چشم ای ارمیا ای سکون را و کسر میم و فتح پای
تختا نیله بنی اسرائیل پیغمبر لردن بر پیغمبر ایدر الف مضمومه ایله ده مروید رویای مشدده
ایله ده تجویز اتیشلر شیخ روز بهان قدس سره العزیز قسیمه لرنده بیوردرلر بیت بلطف
مثبت بیمبر رفعت ادریس * باب دبه نوح و بحلم ارمیا ای ازا ای فتح زاء معجمه ایله مصطکی
ساقزکا نقله صاحب وسیله المقاصد بو معنایه میر نظمی بیت به پیش بزرگان مشور اژخا *
مکن در دهن هر سخن را ازا ای اژدرها و اژدها ای کلاهما بزاء الفارسی اصلی اژدر درها و الف
الحاق ایدوب اکثر یا جمع صیغه سیله استعمال ایدرلر لکن جمع دکلدر دت معنایه
کلور اول غایت بیوک بلاندر و دیرلر که بلانک عمر طیبی سی بیک بیلدر آفت ایر شمیوب
یامشد فچه اژدر اولور و یا قلری چقار کال اسمعیل بیت کنج را بر سر اکر رسم بود
اژدرها * کج حسنی و ترا زلف چو ثعبان بر سر * بو معنایه شمس فخری بیت
شیردر پیشه اژدها در کوه * یفکنده از نهیب تیغ تویشک * خواجه سلمان بیت مراد

و کام دنیاوی مضر جو زن زهر مار آمد * ز بهر زهر ساعت مرود و کام از درها * ثانی
 مرد شجاع و دلور و خشمکین بوانیکی معنایه استاد میشود بیت شه چو در رهگذر بلارا
 دید * ازدها شد چو ازدها را دید * ثالث حکیم فردوسی شهنامه ده پادشاه ظالم
 معناسنه عموما و سخا که خصوصاً میشود بیت بدانست کان خانه ازدها است * که جای
 بزرگی و جای بلاست * و له ایضا بیت بران محضرا ازدها ناکیر * کواهی نوشتند برنا
 و بر * بومعنا ده اصل ازدها صکر تخفیفاً کافی حذف ایدوب ازدها دیرلر رابع علم
 سنجق یعنی سنجاق باشند کی اکثر ازدها پیکر اولد و غنندن در خواجه سلمان بیت
 ازدهای علم عزم و راهبرد * عقرب از پیش دوان نیش در دنبال است * و شاعر میشود
 بیت کشاده دهان ازدهای علم * که شیر فلک را دارد بدبم * گاهی سنجاقه دخی دینلور
 سیف اسفرنگی بیت در سایه ازدهای رایت * روید بدل کیا مارقم و از دست پزای
 و از دست فزای ایکسید مترادف المعنی در ایکی معنایه در اول ساج اوزرنده پشن یوفقه
 انک اشکوه دخی دیرلر ثانی نشان حکم پادشاهی که برکسینه یه خراج و نکا لیفدن معافیت
 ایچون ویرور لکذافی الحقه و ازیرای کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح راء
 مهمله ایله از برای آن دیمک معناسنه در حضرت مولانا بیت بکودل را که کرد غم نکرد *
 ازیرا غم بخوردن کم نکرد * گاهی الف اولی یی حذف ایدوب زیرادیرلر ترکیده دخی بو
 معنایه استعمال ایدیرلر حکیم اسدی بیت ازیرا که پیلان دیکر بکین * بران منوی کشند
 دوندار کین و استاق فتح سین مهمله ایله الف مدوده ذکر مرور ایدن آسامعناسنه در
 استاد ابو الفرج رونی بیت عزم و جزمش مجنبش و بسکون * آسمان و زمین اسبابا شد
 و استاق سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله فرهنگ جهانگیریده ولایت رستم دارد
 بر قلعه اسمیدر که متانت و حصانته تمام شهرتی وارد و استاق نام کریمه حضرت
 امیرالمومنین ابوبکر الصدیق رضی الله تعالی عنه و ابنته والده مکرمه عبدالله بن زبیر
 رضی الله عنهما و دخی نام زوجه حضرت حسن المجتبی بن حضرت علی المرتضی در رضی الله
 تعالی عنهما و دخی شرفنامه ده بر عورت اسمیدر که اسمعیل نام بر کسنة معشوقه سی ایدی که
 اسماء بنت اسماء دیرلر دی حکیم خاقانی بیت سخن بهست که ماند ز مادر فکرت * که یاد کار هم
 اسمانکو تراز اسماء * بواسمانک بری جمع اسمدر و عریده مزبون اسماء حقنه لواحد من الشعراء
 بیت فقاالت لی ای اسمعیل صبرا * فقلت لها ای اسماعیل صبری و استاق سکون سین معجه
 و فتح تاء جمع الفرسة کوهردی قیمت معناسنه مذکور در و افندستاق سکون فلو سین و کسر دال
 مهملتین و فتح تاء مثناة لفظ مرکب در بر جزوی افند در عجب معناسنه و بر جزو بدستادر ستایش
 معناسنه که مدح عجب دیمک اولور استاد دقتی بیت جزا ازید توام خداوندی * زان کتم
 از تو بردل افندستا * صحاح الفرسة کله پهلویست یعنی شکفت ستایش مسطور در
 و شمس فخریده بومعنایه نقل ایدوب بویی نظم اباش بیت بدین که اب اعانت نمود طبع مرا
 که جمله بندگی شاه راست افندستا و افندستا و زیاده تا ایله دخی جمع الفرسة معنای
 مذکور مسطور در و افرا و سکون فلو فتح راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده یعنی آفرین که

که افرای دخی دیر ل **و** افر دستا **و** فتح فاو دال مهمله و تاء مشناه و سکون را و سین مهملتین
 ایله هراوز و ن نسنه نك اوجی منان دپه سی و نیره و اوق و خچر و جوالدوز و ایکنه اوچلری
 و دخی عمارت عالیله و طابع دپه سی و یونلر مثالو نسنه له دیور میر نظمی علی الاطلاق دیمشدر
 بیت نباشد مرد عاقل در طمع خام * افر دستا بناسد جای آرام **و** افسا **و** سکون فاو فتح
 سین مهمله ایله افسو نکری یعنی افسون ایدیی شیخ نظامی بیت فسو نکرمار را بکرفت
 در مشیت * کان بردم که ما را فسای را کشت * حکیم زاری قهستانی بیت آر زو میبکندم
 تا که شئی زلفینش * حلقه در کردن خود کرده چو ما را فسائی **و** اقا **و** فتح قافله بزرگ معناسنه
 ترکیده اغا دید کلریدر خوار زمیلر ادا سیدر شاعر دیمشدر بیت بشنیدم شئی اقا شاپور
 کشته در مجلس شئی ما مور * ملا طرزی بیت ناکهان در شئی اقا طفلی * کشته از قبض
 و امتلار بخور **و** اکرا **و** سکون کاف فارسی و فتح راء مهمله ایله ارشته کبی بر نوع طعام در
 لکن شور با دکلر حکیم شیرازی بیت بیاید خوردنی هرچه خفیفست * ابا و قیده و اکرا
 لطیفست **و** اککرا و اککرا **و** کلاهما بکاف الفارسی اول بسکون الکاف الثانی و ثانی
 باللام عاقر قرحا در لسان یونانیده قوزیون دیر ل **و** الف استوا **و** یعنی خط استوا که
 عربیده محوردیر ل کذا فی الحمودی حکمای رصد قنارنده بر خط موهوم در وسط السماده که
 بر اوجی قطب شمالی و بر اوجی قطب جنوبی یه متصلدر اما اقالیم خط استوا دید کلری غیریدر
 ارتفاع شمس و استواء معدل النهاری بر ولایتک اول خط استوا در که شمس اول خط
 ایرشد که لیل و نهار مساوی اولور اول حالتدن صکره سیر شمس ارتفاع دینلر با که زوال
 دینلور اگرچه حرارت شمس و ضیای نهار زیاده اولور کذا فی مواقف الموائد **و** الف بانا **و**
 تحتة اولدن عبارتدر کذا فی شرقنامه **و** الاساندر **و** نام اسکندر ذوالقرنین در لفظ
 یونانیده که اسکندر انک معریدر کذا فی فرهنگ جهانگیری **و** الوا **و** سکون لام و فتح و او
 معر و فله رستم زالک نیزه داری امیدر حکیم فردوسی * مثنوی * یکی کابلی بود الوابنام
 صیك تیغ کین بر کشید از نیام * بکائیره رستم اوداشتی * پس پشت او هیچ نکذاشتی *
 و همزه مکسونه ایله صبر معناسنه در **و** امیا **و** سکون میم و فتح یای تحتانیله جمع الفرسه
 کیسه و همیان معنا سنه در میر نظمی بیت تمنای وصال خور و یان * خیال خواب
 بر امیا فراغان **و** انا رکیرا **و** کسر کاف فارسیله خشخاش قوزاغی که کوکنار دخی دیر ل
 وله بیت ندارم باده چون کوکنار جویم * انا رکیرا بجای کل بیوم **و** اندا **و** سکون نون
 و فتح دال مهمله ایله اوج معنایه کلور اول صمانلی بالحق که کهکل دخی دیر ل شیخ سعدی بیت
 درم مجور ستانان زیر نسبت ده * بنای خانه کتان اندو بام قصر اندا * کال اسمعیل
 بیت بخون دیده همین بسرشد حسود تو خاک * بدان هوس که کلی سازد آفتاب
 اندای * اصم بودر که صوا اوله زیرا صواجیه اندایشکر دیر ل ثانی غیبت معنا سنه
 یعنی بر کسنه نك غیبتنه عیون سو بلك شیخ سعدی بیت بسم رضا مشنوا ندای کس
 چو گفتند باری بغورش برش * ثالث روای صاخیه دیر ل استاد رودکی بیت
 یا ندا نمودند خستور را * بدیدان مترایا همه نور را * عربیده شبنم معناسنه در زیر

دخی دیر لری اندام دانا بی حواس خمسہ ظاہر کہ سمع و بصر وشم و لمس و ذائقہ در میر نظمی
بیت چنان بروی اثر کردست سودا * که مختل شد همه اندام دانا بی اندر و ای سکون
نون و ر و افق دال مہملتین و و اوایلہ آ و یختہ و سر نکون کہ اندر وای و در وای دخی دیر لرخلاق
المعانی بیت ای کہ از هر سر موی تودلی اندر و است * هر سر موی ترا هر دو جهان پنہم ہاست
فرہنگ زفا نکویا کہ معتبرات کتب لغت فارسیہ دندر آندہ حاجت معنا سنہ دہ روایت
اولم شد در اندر بایست و بایست و در و او نیاز و بضم التائین تانک و تانہ دخی دیر لرخلافی
مجمع الفرس بی انقردیا بی سکون نون و راء مہملہ و فتح قاف و یای تحتانیلہ اعشاب
قسندن سوسن ہندی در بحر الفرائب صاحبی بلاد معنا سنہ نقل اباشدر بی انکروا
وانکروا بی کلاہما بسکون النون و فتح الکاف العجی اول راء مہملہ ثانی زاء فارسیلہ قیون
و یکی آغیل خراسانیلر لغنی در و فرہنگ قاضی ظہیر دہ ضم الف و ضم کافلہ منقولہ در
بی انکشت نما بی غایت مشہور و معروف دیمکد عربیہ مشارالہ بالبنان معنا سنہ
خواجہ حافظ بیت ای کہ انکشت نما بی بکرم درہمہ شہر * وہ کہ در کار غربان عجبت
اہمالیست بی انکشت و ای سکون نون و کسر کافلہ انکشت کومرہ در و لفظ و اطعام معنا سنہ در
معنای ترکیب کومرلہ بشن اتمک اولور کدافی مجمع الفرس بی انوشا بی ضم نون و و او مجہول
و فتح باء فارسیلہ لسان الثور دید کلری اوتدر کہ اختیارات بدیعی دہ بیان اولم شد در اما
فرہنگ جہا نکیریدہ مذہب کبران معنا سنہ مذکور در بی انوشا بی ضم نون و و او مجہول و فتح
شین معجہ ایلہ مذہب و ملت کبران حکیم خاقانی بیت روم خدمت کم در دین عیسی * بر آرم
برنس و ز نار انوشا بی اوا بی مدودہ مدو ذکر ی مرو رایدن آوا کی آواز معنا سنہ در حضرت
مولانا قدس سرہ بیت ای شمس نیریزی بکوسر شہان شاہ جو * کورنک و بوی
گفتکوز شمس بشنوا بن اوا بی عربیہ صد او چغتای لسانہ ایند اب دیر لرتکم خیر الابرار دہ
بشنی مقالہ دہ حاتم طی لسانندن نقل ایدر بیت دیدی بیر کون قیلیان چشن عام *
ایند اب ایدیم باد یہ اہلین تمام بی اورا بی سکون و او و فتح راء مہملہ ایلہ حصار معنا سنہ در
ابن یمن بیت زو وعد و در خود بود در حصن ہفت اورای چرخ * آن کشد از دست حیدر
مالک خیبر کشید بی اوغا بی سکون و او و فتح غین معجہ ایلہ فرہنگ جہا نکیریدہ بمعنی باد
یعنی ہوامد کور در بی اوینا بی کسر و او و سکون یای تحتانی و فتح نونلہ عصان معنا سنہ یعنی
صفندی استاد لطیفی بیت ترا کہ کرامتد اصل دنیا * خوش آید از انکور خوش اوینا
کسر و او و سکون نون و فتح یا ایلہ اوینادخی مرویدر بی ایا بی حرف ندر تفصیلی مقدمہ دہ
مذکور در بی اہیا بی سکون یای تحتانی و فتح ہایلہ فراغت معنا سنہ ابو المعانی بیت اہیا
کند از جور بگفتند ولیکن * عشاق ہمین طالع مسعودند دارند بی مع الباء * ابر سیراب بی
یا غمور لی بولت کہ نافع اولہ مولانا جامی بیت ابر سیرابی تفدیدہ لبان * خوان خرسندہ
دوزی طلبان * بی اتروب بی سکون تاہم ثناء و ضم راء مہملہ ایلہ بر علتند وجود انسانہ
ظاہر اولوب جلد انسانی تباه و آوارہ ایدر لسان ہندی دہ رد دیر لرخلافی المحمودی
بی ابو العجب بی شعبہ باز و کنیہ باز بکرا یضا منہ بی ابوتراب بی کنیہ حضرت امیرالمومنین

ر ب

امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه ایضا منتهی آدب فی معروف اگر چه لفظ
 عریض در لکن فارسیه استعمالی بغایت شایع اولغله بوحله ثبت اولندی مولانا عرفی
 * مصرع * ادب کی میکند ارد تا بیوهم آستانش را * شیخ فیضی بیت ما سجده بر سایه
 دیوار کشتیم * از بی ادبان پرس حرماک صمرا * ارجاسب فی پادشاهان توران زمین دن
 بر پادشاهک نامید رودخی افراسیاب شاهک بر پهلوانی نامید مرویدر که ارجاسب نبیره
 افراسیابدر که توران پادشاه اولمشیدی روین دز نام قلعه ده توطن ایدوب کشتا سب
 شاهک بکرمی نذر دن زیاده فرزند و فرزند زاده و نبیره لرین هلاک ایلدی ویدر کشتا سب که
 لهراسب شاهدر شاهلقدن فارغ اولوب شهر باخده عبادته مشغول ابکن واروب قتل
 ایدوب کشتا سب شاهک قزلی به آفرین و همایی آلوب کوتروب قلعه سنه حبس ایلدی
 بعد اسفند یار بن کشتا سب روین دز قلعه سن قبضه تحویه کتور و بارجاسب هلاک
 ایدوب همشیره لر به آفرین ایله همایی خلاص ایلدی * ارغاب فی سکون راء مهمله
 وفتح غین معجه ایله بمعنی جوی یعنی ارمق ارغاد وخی دیر لعمق بخاری بیت فرازش پراز
 خون چو کوه نیر خون * نشیمیش زانکم چوار غاب آغر * ارغنداب فی سکون راء
 مهمله و نون و ضم غین معجه ایله بر رودخانه در عراق ایله آذربایجان اراسته واقعدر و دیر لکه
 بر رودخانه در قند هارنوا حیسندن جریان ایدر لفظ مرکبدر معنای ترکیبی خشمکین در نهر
 مزبور بغایت شدت ایله آقد و غندن نسیمه اولمشدر کدافی فرهنگ جها نکیری * اروناب فی
 سکون راء مهمله و نون و فتح و اوودال ایله نامیدر فحاکدر * ازب فی سکون زاء معجه
 و فتح دال مهمله ایله بمعنی مکیر و مکش کدافی الحمودی * ازب فی سکون زاء معجه و فتح
 نونله بمعنی رنجش یعنی ایچمک عریضه معناسی قریه در * اسب فی خصوصه آتک عموم
 اوزن اسمیدر یعنی هر لون آتک بر آدی وارد هر برینک محلی کلدیکه ذکر اولنور اما مطلق
 اسب جمله سنه اطلاق اولنور * اسب شب شب فی کسر شینین معجتین و سکون بائین
 موحدتین ایله غایت اشکن آتهدیر لر میر نظمی بیت رفته در سوی او مجوش و خروش *
 اسب شب شب بزیر و نیزه بدوش * اسیرم اب فی کسر سین و سکون یای تحتانی و فتح
 راء مهمله و میم موقوفله فرهنگ جها نکیریده بعض ادویه بی صوده قینادوب مریضک بدن
 یور لر عریضه اکا نطول دیر لکدافی کتب الطب * افراس اب فی شرفنامه صوا ووزر نه
 اولان قبر جفلر که عریضه حباب دیر لفتح حایله و لغت مجودیده اسب دریاییدر ترکیب دکر
 آغیری دید کلری * افراسیاب فی توران زمین پادشاهلرندن بر مشهور و نامد اریاد شاه نامیدر
 کیخسرو ایله ارازنه جنگ وجدال و حرب و قتال متلادی اولوب نیچه بیلرخاصمه ابلشاوردر
 احوالری شهنامه ده تفصیل اوزن مذکوردر * اب فی سکون لام ایله بوزن قلب پهلوان
 دلاور معناسنه در تنکم شاهی بیت کوچلویه توانا دید بلر لیک بهادر * اب اولدی
 و نیو اولدی دلیر اولدی دلاور * و بعض اسمه مضاف ایدوب اب ارسلان دیر لرحیم خاقانی
 بیت اول شب ایتکین و و شاق ایدیم لیک * اب ارسلان شتیم بدیوان صبحگاه * ایتکین
 کسر همزه ایله خداوند و و شاق کسر و اوایل خد متکار معناسنه در * اندراب فی سترحد

خراسانده هند جابنده شهر غزنیته قریب بر مشرق اسمیدر حکیم فردوسی بیت زغزین
سوی اندراب آمدیم * ز آسایش اندر شتاب آمدیم فی اندروب فی سکون نون و فتح دال
و ضم راء مهملتین ایله بر علتدر وجود انسانده ظاهر اولد قیه جلدی سیاه و درشت ابلو
و کجیک عارض اولور عربیده قوبا و لسان هندیده زاد دیر لر فی انروب فی سکون نون
و ضم راء مهمله و و او معرو فله او یوز علی که کردخی دیر لر کاف عجمیله و پر یون دده دیر لر باء عجمیله
عربیده جرب دید کلریدر کذا فی مجمع الفرس فی مع التاء * ات فی ادات خطا بدر کله آخینه
لاحق اولور و لاحق اولدوغی کله نیک آخرنده ضمیر اولور سه الی ثابت اولور بویتمده
واقعدر طالب آملی بیت طالب شراب و ساقی و کل هر سه حاضرند * دیگر چه ماند
بهر شکفتنی بهانه ات * واکر ما قبلنده حروف علتدن بر حرف واقع اولسه
حرکنده اکا تابع اولور واکر یونلردن غیر ی حرف واقع اولسه الی حذف اولنور
جانت و دلت و سرت کی تفصیلی مقدمه کتابه مرور ایتشدر فی احسنت فی فار سیاق
شباباش و شاد باش معناسنه استعمال ایدر لر کذا فی الحمودی فی اخسیمکت فی سکون
حاء معجمه ویای تحتانی و کسر سین مهمله و فتح کافله ماوراء النهرده فرغانه ناحیه سنه
بر مشرق اسمیدر افصح الشعرا اثیر الدین اول شهر دندر بو کتابده و افراسقاری ایراد
اولمشدر فی اردی بهشت فی درت معنایه در اول فصل ربیعک ماه ثانیمی اسمیدر روی
نیسان و یونانی آ بر بل دیر لر شمسک برج ثورده اولدوغی ایام در شیخ سعدی بیت اول اردی
بهشت ماه جلالی * بلبل کوینده بر منا بر قضبان * معنای ثانی تاریخ جلالی ده کیسیا
اعتباری اولما غله شهر مزبورک او چخی کوفی در کده رسنه بروقت معینک واقع اولور اول کونک
اسمیدر دیار عجمک قاعده مطرده بودر کدر آیده که آیک اسمی بر کونی نیک اسمیله مطابق و و اذق
کله اول کون عید جشن ایدر لر بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت اردی بهشت و وزست
ای ماه دلستان * امروز چون بهشت برین است بوستان * ثالث فرهنگ جها نکیریده
بر فرشته نامیدر که محافظ جبال و تدبیر امور روزاردی بهشت و اکا متعلق امور و مصالح
تدبیر نه مأمورد در حکیم فردوسی بیت همه ساله اردی بهشت هر ر * نکم بان تو برهن
ورای و ویر * رابع فرهنگ جها نکیریده آتش معنا سنه ده کلور دیوب بو بیته متمسک
اولش زر آتشت بهرام بیت بسوزد تشراباردی بهشت * روا تش نیاید خوشی
در بهشت * بعض متأخرین فرهنگلرنده ضم الفله مرویدر فی ارست فی فتح راو سکون سین
مهملتین ایله ا یکی معنایه در اول یعنی توانست میر نظمی بیت تودائی نباشد کرو بهترست *
تکویی بکن با همه کراست * ثانی ارست لفظدن مخففدر کذا فی جها نکیری فی از دست فی
یعنی مطیع و محکوم و زیر دست حکیم سنائی بیت من که از دست اینم و آنم * من کنون
دست راست سلطانم فی از هلاکت فی ای بروی تو و کمان تو و یاپیر کوز پشت اولانه کذا فی
الحمودی فی است فی ادات رابطه در حکم و خبر معناسن افاده ایدر ما قبلنده اولان اسمه متصل
اولدوغی حاله الی ساقط اولور آمدست و رفتست و جانست و دلست کی ما قبلنده اولان
اسمک آخرنده هاء ملفوظی و هاء علامت اولور سه الی ثابت اولدوغی ده جایز گفته است و

وگویند است کی شیخ کمال بخندی بیت زسرتاپا کلی ای شاخ نازک * که برکت شیوه
 امت و میوه ات ناز * شیخ سعدی بیت ای لعبت خندان لب لعلت کزیده است * و زباغ
 لطافت کل رویت که چیده است * فرهنگ جها نکیریده است معنایسته در که اندن ترخیم اولمش
 و اغافت و فتح غین معجمه و فایله را و ندر هند و لر اکا سر بیل دیر لر و افراخت و افراختن
 لفظنک فعل ماضی سیدر بمعنی بلند کرد یعنی یوقار و قلدردی خواهه عیدلونیکی بیت افراخت
 لوی پادشاهی * بگرفت سفیدی و سپاهی و الجخت و سکون لام و فتح جیم بعده خاء
 معجمه ساکنه ایله بعض نسخه ده جیم فارسیله منقولدر طمع و حرص معنایسته شمس فخری
 بیت بکانه شیخ ابواسحق شاهی * که انس و جن از و دارند الجخت و الفخت و سکون
 لام و خاء معجمه و فتح فایله بمعنی اند و ختن عریبه کسب معنایسن افاده ایدر شمس فخری بیت
 مجزوی کیست اندر پادشاهی * بعدل و داد نام نیک انفت و الفت و ضم لام و سکون فایله
 محنت و مشقت و برنسنه به مبتلا و لوق ابوالمغانی بیت الفت کزیمه و باهمه درد و غمش الفت
 کفتم بدل چکونه مرا خوشم بگفت و الموت و فتح لام و ضم میم و واو معروفه کیلان ناحیه سنده
 و مشهور و معروف قلعه اسیدر اصلند نامی آله آموت در آله قباب و آموت آشیانه
 معنایسنه در آنه عقابک کزرتدن نسیمه اولمشدر و قلعه مزبون غایت عالی و بلند اولغین
 عقاب دخی یوکسک یرلده آشیانه ایدر سبب تسیمه بودر مرورایام و تفسیر السنه عوام ایله الموت
 اولدی سلطان ملکشاه زمانده اول قلعه یی رئیس ملاحده حسن الصباح قبضه تسخیر
 کتور و ب مدت مدیده تصرفنده اولمشدر عبدالقادر نانی بیت کراست قدرت آن کین
 حصا رکرد انرا * بجای خویش ندارد چو قلعه الموت و امروت و فرهنگ جها نکیریده
 امرودمعنایسنه اولدوغی مسطوردر و انباشت و بمعنی پرکرد انباشتن لفظندن فعل
 ماضی در حکیم اسدی بیت بدین کرد شایدهان آفتاب * بدان شاید انباشت دریای آب
 و انبست و سکون نون و سین مهمله و فتح باء موحده ایله غلیظ معنایسنه کذا فی مجمع
 الفرس میرنظمی بیت کراغجانی کندد رزم دلدار * نمی فهمد سخن انبست اغیار *
 و انبوت و سکون نون و ضم باء موحده و واو معروفه بمعنی بیخ کیا یعنی اوت کوکی
 و الجخت و سکون نون و فتح جیم بعده خاء معجمه ساکنه ایله بمعنی برجست یعنی میجرادی
 میرنظمی بیت شبی در بزم خاصش رانشسته * چواغیار آمده الجخت و رفته و انزروت و
 بردکنلو اوتدن حاصل اولور صمغدر صرخ و سفید اولور اکا عزروت و عزرو و کج و شیراز بلو
 کورددیر لر کوه شبانکارده ولورد جانده چوق اولور اعلامی بیاض و صارویه مائل اولاندر
 غایت ناخدر اما مسهل بلغم لرج و صفرا در و درد چشمه نفی وارد کرد فی البدیهی و انفت و
 قحطان ثلثه ایله زیان و نقصان و غین و خسارت معنایسنه مختاری بیت هر آینه انفت کرده
 باشد از دانش * کسی که جزبه شای تو باشدش مفخر * عرییده ننگ و عار معنایسنه در
 و انفت و سکون نون و خاء معجمه و فتح فایله الفت مرقوم معنایسنه میرنظمی بیت
 شها ترا سم و زرد دست باشد * بعالم نیکنام انفت باشد و انفت و سکون نون و سین
 مهمله و فتح فایله بمعنی خانه عنکبوت یعنی اورجک آغی شمس فخری بیت شهنشاهی که

خبط شمس گردون * بود بر طاق ایوان وی انقست * انکشت * سکون نون و شین معجه
 و کسر کاف عربیه کو مرکه عربیه خم دیر لر حکیم سنایی بیت بین ریخج دیده و دلب زشت
 چشمی از آتش و رخی از انکشت * شیخ نظامی بیت بباغ شعله در دهقان انکشت * بنفشه
 میدر و دلاله میکشت * انکشت * سکون نون و شین معجه و ضم کاف عجمیه پرمق که عربیه
 اصبع و بنان دیر لر محمد قلی سلیم بیت مکن بخلقه آن زلف تابدار انکشت * که میخکس نکند
 در دهان مار انکشت * اودست * سکون واو و سین و فتح دال مهملتین ایلده قارش کبدست
 دخی دیر لر عربیه و جب و شبر دینلور * ایخشت * سکون یای تختانی و شین و فتح خاء معجیتین
 ایله زر و سیم و سایر فلزات یعنی معادن کذا فی فرهنگ جهانگیری * ایفات * سکون یای
 تختانی و فتح فایله غماز و مفسد معناسنه میر نظامی بیت نهفتن حال دل چندانکه میخواست
 بغمره فاش کردن چشم ایفات * ایفت * سکون یای تختانی و فتح فایله حاجت و التماس
 معناسنه و له بیت نیاز آورده رفته پیش جانان * نظر کرد ایفت دل کرد اذعان * مع الجیم
 * آج * ایکی معنایه در اول طمع و حرص که آزدخی دیر لر ثانی ایاغون افاجی ایکی معنایه
 ترتیب اوزن ابوالمعانی * قطعه * در جهان سودی نه بیند آنکه هست * در درویش راحسد
 هم بخل واج * هیچ کرد او مکر داجق مباح * زانکه ناید بوی عود از چوب آج * احشیم
 مدوده دهذری مرو رایدن آحشیم معناسنه که طبایع یعنی عناصر اربعه دن هر برینه دیر لر
 کذا فی شرفنامه * آج * سکون راه مهمله ایله الی معنایه کلور اول قدر و قیمت که آزدخی
 دیر لر شیخ عطار * مثنوی * بجایی اوفی کا نجا خدایی * ترا باشد حقیقت بی ربایی * ز جمله
 فارغ و در جملگی درج * دریغا کردانی خویش را ارج * بو معنایه شمس الدین کو توالی
 بیت دل اگر نیست پسند تو بمن باز فرست * جان ندارد بر تو ارج بمن باز فرست * ثانی
 یعنی برکندن یعنی قویار مق بوا یکی معنایه ترتیب اوزن حکیم سوزنی * قطعه * بمدح و ثنا
 ارجمندی خود را * بمدح و ثنای تو با ارج کردم * بطل همای همایون جاغت * دو بازوی
 زاغ رخچ ارج کردم * رخچ فتح خاء معجه ایلده بدخو و زشت معناسنه ثالث مرتبه و اعتبار
 معناسنه شمس فخری بیت از ویافت تحت شعی زیب و فر * وز ویافت تاج کیان جاه و ارج
 رابع یعنی مقدار حکیم اسدی * مثنوی * چو خواهی رخی راه میگردم * بزرگیش مجز
 پایه پایه ملک * که چون از کذا فاش بزرگی دهی * نه ارج تو داند نه ارج می * خامس فرهنگ
 جهانگیری که کرد آنکه اسمیدر حضرت مولانا قدس سره بیت یک جهان فی بی نوا بر پیل و ارج
 بی طاسمی کی بماند سبز و مرج * سادس بر قوشد رکد تویی غایت نوم و لطیف در یوز یا صیدی
 ایچنه قور لر ترکیده قوغودیر لر فارسیده بر یقودید کلریدر * آرنج * سکون راه مهمله و مهم
 و فتح غین معجه ایلده طوق و مق ایچون اوزان دقلری ایپلاک که تاردخی دیر لر عربیه سدا دیر لر
 * آرنج * مدوده دهذری سبق ایدن آرنج معناسنه شمس فخری بیت چه غم مملکت زا که
 در دفع ظلم * شکست شاه آستین تارنج * اسفنج * سکون سین مهمله و نون و فتح
 فایله مؤید الفضلاده اوج معنایه مرقومدر اول یعنی پرمردنه ثانی دوانی صوده اصالح مریضه
 ایچور ملک ایچون ثالث بولک معناسنه * الحج * سکون کاف و کسر خاء مهمله ایلده جلاب

جلاب معناسنه که ارپه نی قینادوب صونه شکر قترلو لغت فرهنک جهانگیریده الف مدوده
ایله مذکور در اما تحفه الاحیاء الف مقصود وحاء مهمله ایله مرویدر فی الفخ
سکون لام و نون و فتح فایله بمعنی اندوختن و اندوخته یعنی قرائت و قرآنش ابو مشکور
بیت جهانگیر ادا نش الفخ بود * زالفخ دانش دلش کنج بود * وصیغه امر دخی استعمال
اول نور استناد لطیفی بیت میلفخ دشمن که دشمن یکی * فراوان و دوست از هزار اندکی *
بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هوای شیخ ابواسحق که می وزد * مجرم روی از کینی میلفخ
فی امکاج سکون میم و فتح کاف بحمله عالی ویا لا معناسنه عربیده کی اوج معناسنه که
مقابلی حسیض در بعض فرهنکرده کواکب منزل اوج اولدینی حالنه مخصوص طوتمش
ابو المعانی بیت کلبه ام در نیمشب آن معجین پر نور کرد * کوکب بحکم مکر در منزل امکاج بود
فی امج سکون نونله بوزن رنج اینکی معنایه در اول بمعنی کردا کرد روی یعنی اطراف چهره ثانی
برون کشیده اولان نسنه معناسنه کدافی نسخه میرزا ابراهیم فی امجوج سکون نون و ضم
حمله عودا غاجیدر فی انفج سکون نون و فتح فایله الفخ مرقوم معناسنه اسم مصدر در
کدافی وسیله المقاصد فی انقوج سکون نون و ضم قافله شکن روی یعنی حالت غضبیدن
یا خود پیرلکدن چهره ده اولان بوزن ریشق کدافی مجمع الفرس بو معنایه ابو المعانی بیت
مغاب نیست مترجم در آسمان بینی * زمانه پیرشد و در گرفته روی انقوج فی انموج
سکون نون و فتح ذال معجه ایله بمعنی نمودار و مانند و چاشنی کدافی الحمودی فی اوج عالی
و بلند که مقابلی حسیض صدر شمس فخری بیت شعی که خاطر او پیک هر نهان باشد *
حسیض در که او اوج فرقدان باشد * فرقدان داخل رصد اولان کواکب در اوج سیاده
اولور ایکی یلد زدر فی اوداج دریکهای باریک یعنی ایجه طمرل و هموان حرکتده اولان طمرل
کدافی الحمودی فی اورج بمعنی انکور فی اوج سکون و او و نون و فتح کاف فارسیله بمعنی پشیمانی
وندامت کشیدن کدافی مجمع الفرس فی اوج سکون و او و نون و فتح لامله الی معنایه در
بش معناسی اورنک لغتینک بش معنا سیله ده متراد قدر عن قریب ذکر اولور معنای
ضادس اورج مرقوم معناسنه در بعض لغتارده شبستان یعنی جله کاه معناسنه در ابو المعانی
بیت عاشقازا غیر فکریار میگردن خطاست * زانکه بیکانه تکجد چون بود اولج خاص
فی اوماج سکون و او ایله آماج مرقوم معناسنه که نشانه نیر در عربیده هدف دیر لوله بیت
نیر مرکان راست کرده از کان ابروان * سینه اوماج خد نک غزه دلد و زشد فی مع الحیم
الفارسی * فی ابلوج سکون باء موحد و ضم لامله قند که سکر معناسنه در حضرت مولانا
قدس سره بیت امروز زکندهای ابلوج * پهلوی چو الهنا دریده فی ارعج سکون راء
مهمله و فتح غین معجه ایله برنوع صرمشقدر را غاجه که طولاشوب صاریله البته قوریدر
اکاسرند و تو بهم دخی دیر لر عربیده امی عشقه در شاعر دیمشدر بیت نهال قدم از عشق
ززدشد آری * درخت خشک شود کر بر و تند ارعج فی ایلخ سکون لامله غرور و کبر
و محوت صاحبی دیمکد کدافی فرهنک جهانگیری فی مع الخاء فی اخ بمعنی خوش خوش که
عربیده طوینی و نج دیدگری معنایه در کدافی فرهنک جهانگیری و دخی مقام حیرت

و تا سغه لسانده جاری اولور برکله درود نخی و ج و یا خودالم شدید لسا بکنم اولور
 و آخ بی معنی آفرین و معنی بی کذا فی شرفنامه و ابر انداخ و ابر انداخ بی کلاما بسکون
 الیاء الفارسی والنون و فتح الراء الی الدال المهملتین سختیان معناسنه الفسز پرنداخ دخی
 دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری و آرخ بی فتح زاء فارسیله مدوده ده ذکر ی مرور ایدن
 آرخ معناسنه در که کوز بکار زن اولان چیق در خواجه عید لویکی بیت رخ سپهر آرخ داشت
 از دیت کونی * هلال قاب مقوس نمود کرد آرخ * وله ایضا بیت زحل و هشتش چون چشم
 رخ کرد * زاشک خون رخ ما پر آرخ کرد و اسب سرخ بی طوری آت که عربیکه بیت دیر ل
 میر نظمی بیت زیر اسب سرخ و باهن بکیم * زمین در نوردد بیبا چون ایدم * وله بیت زیر اسب
 سرخ و اسب سرخ یامه * شاه چهره اش سرخ از سرخ باده و اشکوخ بی سکون شین معجم
 و ضم کافله یعنی خیرین و اغزیدن یعنی سورنمک و سورنمک مصدری است که بخیدن و شکو بخیدن
 و حذف الفله شکوخ دخی لغت در کذا فی مجمع الفرس و افراز رخ بی سکون فایله بکاغلب
 جانب اعلاسی که افراز و فراز بالادرو رخ یکا قدر بعض نسخه ده یو مری بکاغده دیر لکذا فی الجمع
 و الهوخ بی فتح لام و سکون نون و ضم حمله عودا غاچی که مدوده دخی مذکور در میر نظمی
 در تعریف صحرا بیت چمن از سبزه خوشبوی تادوخ * معطر کرده عالم چون الهوخ *
 و انج و انجوخ بی کلاما بسکون النون و ضم الجیم آدمک چهره سی و پیشانی سی پیرا کنده
 یا خودالم و غصه دن یو ریشق اولق بعض نسخه ده ال وایاق در بی یارلق معناسنه ده
 مرویدر کتاب مجتبی ده شکن پوست لاغر و کتاب محبوب العارفین ده انجی شکن روی
 میسطور در معنای اوله استاد رودکی بیت شدم پیرو بدینسان و تو خودم نه جوا فی *
 میراسینه بر انجوخ و تو خود در حفته کافی * شمس فخری معیار جمالیده انجوخ روی و تن را
 کوبند که چین گرفته باشد و فرام آید و میسر * قطعه * سپهر برفت چو عقلی شهنشهر
 و روز * شنید عقل و بدو گفت مان کوای شوخ * که بخت شاه جوانست و روی او شاداپ
 گرفته روی تو از غایت کبر انجوخ * محمد هندو شاه محاح انجوخ دو معنی دارد
 اول آب دهان باشد باغی بعض ولایت خراسان دوم چمن و شکن باشد که در روی و پوست
 تن افتد و میسر و مع الدال * ابر قباد بی اهواز ایله فارس میانده واقع اولان ارجان نام
 ملک کنک توابعندن بر اولکه در قباد شهر یا راند بر قلعه و شهر بنا ایلشد و ابرود بی سکون
 یا موج و ضم راء مهمله ایله سنبل معناسنه الف مدوده ایله ده جائز لغت در ابوالمعانی
 بیت با خیال روی جانان بیح و تاب انداخته * لاله وریحان و ابرود و کل و نسرن باغ
 و ایداد بی ظلم و بیداد معناسنه حکیم سوزنی بیت ستمکاره یا رست و من مرد عاجز *
 که تبا ایدد او چون کیم چون و اجمود بی سکون حیم و ضم مهمله کرفس معناسنه در و احسنید بی
 مع التاده ذکر ی مرور ایدن احسنیت معناسنه در کذا فی الحمودی و آند بی فتح دال و سکون
 نونه نجه دیک معناسنه سواد در میر نظمی بیت گفت انده مال تو از جور من * کفتم از
 عاشق نپرسند این سخن و آید بی کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله هرامورده متبوع
 معناسنه یعنی هر نه ایشد اولور سه تابع اولد قاری کسه به دیر ل ابوالمعانی بیت آنقدر

آنقدر بر خلق عالم شادمان فرمان او * میتوان گفتن که فرمائش ادیدانش و جان و آروند
 آروند معناسنه که عن قریب ایراد اول نور و آرجند و آرج ایله مندن مرکب در ارج قدر و اعتبار
 و مرتبه معنایینه و منادات نسبت در هوشمند و دانشمند کبی معنای ترکیب صاحب قدر و رتبه
 و معزز و محترم دیکدر و بر معنا سی دخی خرنوب شکوفه سنه دیرل و آرجند و سکون
 واء مهمله و نون و فتح جمیله بر شهر اسمیدر میرنظمی بیت زین طرف در سوی ارجند رفته
 بود * سرگذشت خویش یک یک گفته بود و آرداد و سکون را و فتح دال مهملتین ایله پری
 و مردم قریب معناسنه کذا فی وسیله المقاصد و آرد و سکون راء مهمله ایله بوزن نزد مجمع
 الفرسه دقیق معناسنه آرد لفظندن محقق در و فرهنگ جهانگیریده قهر و خشم معناسنه
 منقولدر و آرده کج و بر چنگالدر یعنی برای دکندر تازه ایکن رطب و دوشاب ایله یرل
 کذا فی شرفنامه و آرزو و سکون راء مهمله اول و ضم ثانی و زاء مجعده موقوفه و لا بیت
 ما و راء النهر اسمیدر از ایله و ددن مرکبدر کذا فی مجمع الفرس و آرخند و سکون راء
 مهمله و نون و فتح غین مجعده ایله پهلوان دلیر و مرد خصم افکن معناسنه میرنظمی بیت سواری
 آمد از سوی آروند * پلی زور آزمای و مزدار غند و آرخند و سکون را و ضم غین مجعده
 ایله حریص معناسنه در کذا فی مجمع الفرس و آرخند و سکون را و نون و فتح فایله نهر در جلیه
 دیرل بغداد او کندن جاری اولان صور مشهوری آروند در فایله و آرا سنده تبادل و توانی
 اولدینی شایعدر میرنظمی بیت زرد در هجر آن شوخ شکر خند * سرشت هردودیده شد
 دوارند و آروند و سکون را و نون و فتح و آو ایله یدی معنایه کلور اول نهر در جلیه که
 شط العرب دیرل حکیم فردوسی بیت اگر پهلوانی ندانی زبان * بتازی توار و ندر در جلیه خوان
 صاحب فرهنگ منظومه بیت دار آروند و در آریاد * که بتازی بود شط بغداد * شمس
 فخری بیت آنکه از بیم تیغ او دشمن * کرد بر زعفران روان آروند * ثانی همدان اولکه سنده
 واقع برجیل شافع اسمیدر که بین الناس کوه آروند یکله مشهور در حکیم خاقانی بیت شراری
 چهره ز آتش نعل اسبش * که حراقتش آروند و شهلان نماید * شهلان دخی بر عظیم طاغدر
 اثیرالدین اخسیکی بیت صدای ناله بحصیت ز کوه این آید * بس ای درشت و کراخچان
 و سر و چون آروند * بوم معناده شعرای عربدن بری نظم ایش * فارقت آروند لا طابت
 مرا تعها * بعدی کالم یطبلی بعدها الجبل * انی ترکتها الالامال مثمرة * لاریجی بعدها
 ان یرتجی الامل * هنی اطلعت علی آروند ثانیة * هل للشباب الذی ضیعت به دل * ثالث
 آزمایش و تجربه معناسنه حکیم اسدی بیت بادمان و آروند مرد هنر * فرازا و رد کونه کون
 سیموزر * رابع حسرت و آرزو معناسنه و ایضا بیت بار وند و حسرت چو ماند بجای
 منده بر سرش تنک و اسع سرای * خامس فرو شکوه معناسنه حکیم فردوسی بیت
 سیناوش مرا خود چو فرزند بود * کبا فرو بارز و آروند بود * بر ضم بایله سرفرازی معناسنه در
 سادس آگاهی و احتیاط معناسنه ایضا بیت همه بر تراند و تنبل فروخت * بار وند
 چشم خرد را بدوخت * سابع نام پدر لهراسب شاه در که کی قباد نسلند در ایضا بیت که
 لهراسب پور آروند شاه * که آوایدی آرمین تاج و کاه * کاه تخت معناسنه در محله ذکر

اول نور و آزاد و فتح زاء معجه ايله مذوده ذکرى مرور ايدن آزاد معنا سنه دز
مير نظمى بيت شود درد و عالم ز محنت آزاد * جگرار و ز محشر سندانر ياد *
و آزاد و فتح زاء معجه و ضم راه مهمله ايله نام ولايت ماوراء النهر در شمس فخرى بيت
پكموى مباد از سر او كم كه جها نرا * آنموى به از جمله سمرقند و از ارود و از رد و فتح زاء معجه
وسكون راه مهمله ايله رنگ معنا سنه در حكيم قطران ادموى بيت ابر پروردن بياران
بر چن پرورد و رد * كشت خيبرى با فراق تركش از رد زرد و از ناد و سكون زاء معجه و فتح
نونه بر ناحيه اسميد ركن داني فرهنگ تحفة الاحباب و دال برينه و او ايله ده مرويد و از ند و
فتح زاء معجه و سكون نونه ديوار ده طاش ايله با لحق از اسنه استحکام همچون قونيلان
خرده طاشه دير ل و اسيميد و سكون سين و ها و فتح بائين ايله ملوك طبرستان لقبى در كه
ملوك رومه قيمبر و عجمه كسرى و ترك يعنى اوزبك پادشاهلرينه خاقان و قنده راى و چينه
فغفور و حبشه نجاشى و مينه تبع و مصر پادشاهلرينه قراغه دېنك مخصوص اولد و غي
كې بود غي مخصوص در و معجم البلاد اندك طبرستان بى ولايت اسيميد زلسان اكا برده سر عسكې
ديكدر الفسزده جائز در نكتم شاهدى * هم اولدى سيميدار و سيميد چرى بلاشى *
ديمشدر حكيم فردوسى بيت كه از بيم اسيميد نامور * چگونه كشايم يشمى تودر * اسيميد
ديكوى زال زرد و اسفند و سكون سين مهمله و فتح فائله هيضم نيم سوخته كذا فى الحمودى
و اسيميد و سكون سين و نون و فتح مهمله سمرقند مضاماتندن بر قريه اسيميد حذف الفه
دخى مشهور در و استاد و سكون سين معجه و فتح تاء مثناة ايله اوج معنايه در اول نام
فرشته در كه روز استاد ده واقع اولان تدبير امور و مصالح اكا متعلقدر زراشتت بهرام
بيت روانت باد و زه جان و دل شاد * نكهدارد سروش و ريش و استاد * ثانى هر ماه
شمسى نك بكمى التبخى كوفى اسيميد ز بكونده طلب حاجات و تصدق و لباس جديد محكم
و كيك مهناسيدر مستعد سعد سلمان بيت استاد روز تازه كل بوستان * اى دوست مى
ستان ز كف دوستان * ثالث كتاب زندك بكمى رنيسك در اندن رنيسك آديدر كذا فى
فرهنگ جها نكبرى و استود و سكون سين معجه و ضم تاء مثناة ايله خيسه مسترقه نك
ابكنى كوفى اسيميد را حجام جشن مغان كونا رينه پنجه مسترقه و پنجه دزد بده و فرو جان دخى
دير ل كذا فى مجمع الفرس و استود و سكون سين معجه و ضم نونه فرهنگ جها نكبرى يده
خيسه مسترقه سال ملكى نك ابكنى كوفى اسيميد رنيسك تاييله بونله نونه مذكور در و استود و
سكون سين معجه و نون و فتح فائله نواحى نيشا بورده بر اولكه اسيميد رنيسكسان اوج قريه
مشتعلدر و قهيمه سنه فرهاد كرد دير ل و افد و افتد و كلا هما بسكون القاء يعنى عجب
مضيدى افدين كور منلا ابدال بيت در فصل هزار اركنم ميل چه افدست * استكته
كل سينه سند مست نيه داغم و افراشته قد و معنى بالابلند اوزون بويو كذا فى الحمودى
و البان كبود و تر كيد صور قون سكو ديد كريد ر ابوالمعانى بيت چنان در عام بوده
فيض جودش * مشه باد آور البان كبودش و ارد و ضم لام و سكون راه مهمله ايله آغ كې
سيرك طوق نيش چوال كه باغبانلر نيكه سبزه چكر ل همام نيزى بيت بسنلر نكتم از زردك

از زردك و چقندر خام * كه جای سلق و زردك بود همیشه الردي الوند في شهر همدان قربند
واقع مشهور بر جبل عالی و شاخ نامید در معجم البلد انه الوند اسم جبل در همدان و شاه محاح
الف مضمومه ايله نقل ایش اما اکثر فرهنگرده مفتوحه ده مذکور در في آمد في سکون
میمله معنی هنگام و زمان حکیم سوزنی بیت ای دستگاه لقمه * تو دیر بر بنداشت *
آمد جدایی آمد شد دستگاه تنك في امرود في معروف میوه در ترکیه رای تقدیم
ایدوب ارمود دیر لر عربیله اسمی کثری در خم کاف ايله في امشاسپند و امشاسفند
و امهوسپند و امهوسفند في کلهم بسکون الم و سین الموقوف بمعنی فروش که فرشته دخی
دیر لر ذاتشت بهرام بیت زامشاسپند این بکزیده تر * بنزدیک یزدان پسندیده تر
وله ایضا بیت همه قد بالای امهوسپند * بیاراسته مجوسر و بلند * دیگر شاعر بیت
چو امشاسفند ست نیکو نهاد * همه خصلتش آمد پا کزاد في انار فرهاد في کوه بیستونده
واقع بر انار اغاجی در منقول دیر اول وقت که فرهاد بر پیره زن کلوب شیرین اولدی دیو خیر
ور دکه النده کی تیشه سن باشته اورب دو شوب کند و دخی اولد که تیشه خون آلودیره
دو شوب دسته سی یره صا بجلدی با مرالله تعالی کیده رک نشو و نما یولوب برک و بار ووردی
مکر اول دسته انار اغا جندن ایدی قدرت الهی ايله میوه سی حاصل اولوب بی نظیر انار
اولدی بردانه سن قویاروب یارد قد ایی دل عاشق مثال یا غمش و خا کستر اولش کوردیلو
الی الان بویه در دیر لر کذافی شرفنامه و مجمع الفرس في انا هید في فتح نون و کسر ه ايله
زهره یلدر ينك اسمی در الفسر نا هید دخی دیر لر و زادر و پندخت دینک و کی مروید
في انبو دخی سکون نون و فتح باء موحده و ضم راء ممله ايله امروده دیر لر صاحب کامل
التعبیر بیت انبر و دست مایه شادی * مال و از قید محنت آزادی في انبوید في
سکون نون و ضم باء موحده و کسر یای تحتانی اول و سکون ثانیله یو ییدن لفظند بی صیغه
ماضی در قریح الدهر بیت چه انبوید زلف مشکسپایش * ختن کزدید از سر تا بیاییش
کاهی صیغه امر استعمال ایدر لر حکیم سنایی بیت گفت اطفال راهمی بوید * ایق نکو
یاد رای انبوید في اندل في سکون نون و فتح دال ايله تره نیرک که کیکی دخی دیر لر عربیله
جر جیر دید کاری او تدر کذافی الجمع و سیستان اها لیسى تره نیز مدیر لر بعض محله اندود
یعنی صوا معناسنه مذکور در معنای عربی جمع ندر شبیه و نظیر معناسنه في اندل في
سکون نونله بش معنایه کلوز اولدا و جندن اونه وارجه عدد مجهول لفظ مثلاً بکچند نفر اند
دیر لر مراد اولدن اکسک عدد در یو معنایه عربیله تیف و بضع دیر لر کمال اسمیله بیت
میستد کش بعهد تو بر منی نظیر بود * کردون که قصید نکبت من اند یاد کرد * ثانی امیدوار
اولق معناسنه شمس فخری بیت فیض جودش ز سینک خار بایش * کل امید مشکخانه
اند * ثالث براغاج آدیدر که مهک دخی دیر لر عربیله سیوس دید کلر دیر لر رابع مشک و شبیه
ایله سوز سوبلک معناسنه خامس ادات رابطه اولان استک جمعیدر آخرنده الفص و باخوه
واو اولان کله یما حاق اولنسه الفک بریندیای تحتانی کتور راز مثلاً آشنا لفظند آشنا یلد
و مهر و لفظند مهر و بند دیر لر و آخرنده هاء جلا مت اولان کله یما حاق اولنسه الفی

اثبات ایدر ل مثلاً رفته لفظه گرفته اند و آمده اند و گفته اند دیر ل بوا یکی نوع کله دن غیری
 کلماته الحاق اوله سه الحاق الفنی حذف ایدر ل مثلاً جانند و سرند دیر ل کاه اولور که مفردی
 اولان است یرنده ثابت ایکن آخرینه اند الحاق ایدر ل اما الفنی حذف ایتمک قاعده کتابدر
 حکیم سنایی بیت این کروی که نور صید مستند * عشوه زاجان و زر خرید مستند * اندر خورد
 و اندر خوردند * کلاهها یعنی سزاوار یعنی لایق حکیم فردوسی بیت کنون ای خردمند وصف
 خرد * بدان جا بکه گفتن اندر خورد * حکیم قطران ارموی بیت اگر بهمنش اندر خوردند
 بوهی جای * جهانش مجلس بودی سیمهر شادروان * اندرود * سکون نون و فتح دال
 و ضم راء مهملتین ایله صوا ویا لد زوانلره مشابه اولانه دیر ل کذا فی مجمع الفرس * اندود *
 سکون نون و ضم دال مهمله ایله اسم عام درد یوان صوا اورمق و کشفه و باقره التون یا لد ز
 ابلک و بعضی نسنه یه قلای اورمق و بوناره بکتر نه اولور سه و مستقبلند و اولهغه قلب اولنوب
 یویای تحتانی زیاده سیده انداید دینلور * اندیشه مند * فکر صاحبی و اهل تدبیر که
 اندیشه فکر در اصابت اولسون فاسد اولسون و منادات تو صیغدر هو شمند و دولند کی
 بعضی لفظ مند حرف نسبتدر دیشلر فرقی دقیقدر * انکر * سکون نون و کسر کاف
 و فتح زاء فارسیین ایله بر بد و صغدر عریین حلیت دیر ل ترکیده قاضی دیدکاری در شیراز بلور
 انکشت کنند و هندی لسانند هنک دیر ل شیخ نظامی در هفت پیکر بیت خواجه چیت
 چونا فه بار کند * مشک را انکر * حصار کند * ابی ریحان بیرونی صیدنه ترجمه سنه مزبور
 صمغ درخت انکد انیس حاصل اولهغه انکر * تسمیه اولنشد رانکد ان زده دخی دیر ل زده فارسیه
 صمغ دیمکمر درجه * ثالث طبعی حار و یابس در حلیت قاضی دن غیری اولد و غنه قول اطبا
 واردر * انکور * بر و او زیاده ایله انکر * مرقوم معناسنه در * انوید * خم نون و واو
 معروف و کسریای تحتانی * اول و سکون ثانیه ناله و زاری معناسنه میر نظمی بیت جو
 بشنیدلر و این مضمها کریست * انوید و اشک از دودیده بریخت * اوردر * سکون واو
 و ضم راء موحه و راء مهمله ساکنه ایله بکلور و بر در معناسنه که بوغاز دن استاغی ایاتدی
 یعنی یوتدی دیمک اولور مسعود سعد سلمان بیت بر من نهاد روی و یو بر سر بسر *
 نیرنگ و مهر خاطر و طبع جواردها * اصلند باو برد ایدی همزه یایه قلب اولنوب بیورد
 اولدی باندخت بیند اخت اولدیغی کی دخی امثالی چوقدر * اوردر * مدوده ده ذکر میروز
 ایدن آورد معنایینه مجمع الفرس قهر الفله ده تجوز اولنشد * اوردر * سکون
 واو و نون و فتح راء مهمله ایله سکر معنایه کلو راول فروشکوه معناسنه که افرند دخی دیر ل حکیم
 اسدی بیت جهان عزم از فروز و زداو * هم از میر محمود و فرزند او * ثانی تحت معناسنه که
 اورنگ دخی دیر ل شمس فخری بیت خسرو عجز و را بواستحق * زیب شاهی وزینت اورند *
 فوشک خطیب * مسقط * شاه پدر فرزند تو میر بلند اورند تو * سد سکندر پند تو
 خضر سخن پیوند تو * ثالث پسندیده و معتبر معناسنه حکیم فردوسی بیت سیه و ش
 مراهمچو فرزند بود * که با فرو باب زو اورند بود * رابع عقل و عزت معناسنه و له ایضا
 بیت کرایون که آینه زمین و سروش * نباشند افر و ن اوردهوش * خامس کی نشین

نشین او غلغله نامید که پدر لهراسب در او نهد دخی دیو را یادی وله ایضا بیت هم آوردند او کوهر
کی نشین * که کردی پدر بر نشین آفرین * سادس فریب بود غامعنا سنه که مصدری
اورندیدن کلور سماج یعنی زندگانی که اورنگ دخی دیو را ثامن مجمع الفرسه مانی نقاشک
ارژنگ نام کتابه دیو را و کسروا و ایلده خدعه و فریب معنا سنه مر ویدر ی اوزند و اورند ی
کلاهما سکون و او و فتح زاء مجحه و زاء فارسیله یعنی افکند و او کند و اندازد دخی دیو را مولانا
جوهری بیت شمشیر تو شیرا و زند پر تاب تو بیل افکند * یک جمله تور کند بنیاد صد حصن
حصین ی او کند ی سکون و او و تون و فتح کاف محمله یعنی افکند ابوالمعانی بیت
چشم مرد او کند تیغ غمره بدل می کشد * کویا جلاد تیغش قصد کشتن می کشد ی او ی
فتح و او و سکون و وله ظرف و اناه معنا سنه در خواجه عید لویکی بیت بر چنبر صبر
منازل چو چرخ آب * هر یست و هشت حکمت اویست چون او ی * مقتضای نظم
اولد قلعه مدوده ده اولان او ی معنا لایله مترادف اولور ی انود ی سکون ها و هم و وله
ی اهراند ی سکون ها و تون و فتح و او ایلده کلاهما خمسة مسترقه نک اول کونی آیدر
کذا فی مجمع الفرس و فرهنک جها نکیری ی آید ی سکون یای تحتانی و هم باء موحده ایلده
مشاره آتش معنا سنه در کذا فی مؤید الفضلا ی آیلد ی سکون یا نین تحتانی
و کسر لا مله کا و جفت یعنی چفت او کوزنه دیو ی آید ی سکون یای تحتانی و کسر میله
صیان دموری بعض دیار ده چفته ده دیو ی مع الراء المهمله * ا ی حرف شرط
اولان اگر لفظ در تخفیف اولمشد و دخی دولکر آلتزندن ان لفظندن مرخدر بحفو
معنا سنه حکیم فردوسی * مثنوی * چو خستو نیاید نه بند دکر * بزم میانش ببرد ا ی
نه من پیش دارم نه جمشید فر * که ببرد بزم میانش به ا ی * بزم نام نحا که در بمعنایه
ابیرالدین اخسیمی بیت کلک مانی طبعش آن استه چاک صورتست * کا زراندر
دسته کا همنش ارمیکند * فرهنک جها نکیریده یاغی آلتش دانه نک سفلی می که هر و بل
و کجاند دخی دیو ی ا ی سکون باء موحده ایلده دولت معنا سنه که مع دخی دیو ی اگر چه
شاهه احتیاجی یوق لکن نیر کا شیخ سعدی بیت اربو باد و مه و خورشید فلک در کارند *
تا توانی بکف آری و بغفلت نخوری * مؤید الفضلاده و ادات الفضلاده و شرفنامه ده
و مجمع الفرسه ا ی یعنی مرد یعنی آدم مسطور درو بومعنائی مؤید شیخ نظامی بیت ازان
ا ی عامی چنان ریزم آب * که نارد دکر دست در آفتاب * و فتح باء موحده ایلده یوزن
ا ی بر معنا سنه الفی زاید در حکیم فردوسی شهنامه ده چوق یرده ایراد ایلشد بیت ابرده
دو هفته شد کد خدای * گرفتند هر یک سزاوار جای ی ا ی سکون باء موحده
و کسروا و سین مهملتین و باء فارسیله ا ی دید ککری اولکه نک اسمیدر کذا فی مجمع الفرس
ی ا ی سکون باء موحده و کسروا و سین مهملتین بعد یای تحتانی ساکنه ایلده
یغمرولی بولت و اول یرده که مراد اوزن یغمرولی بوات اوله اول موضع ا ی سکون دیو ی
و سیر بولت لفظ که معنای لغوی طوق و معنای مصطلحی سی مراد جه دو کر مسیر و سر در مع
کی مراد جه اسی و مراد جه غرق دیگ اولور ی ا ی شهر ی ولایت نیشا بورک اسم

قدیمی اولدوغی مجمع الفرسکه مسطور در شرفنامه ده روز معین آیدر دیو ذکر
اوله شد در آید شهر ری رایینه دال ایله بعض نسخه ده مرقومدر آیدسار ری سکون
باء موحد و فتح سین موله ایله بلکه طاشی که فسان دخی دیرل ابوالمعانی بیت برای
قطع عرق دشمن دین تیغ عزمش را * سر اعدا کند در دست همت سنک افساری آیدشخوری
کسر باء موحد و سکوشن و ضم خاء معجین و فتح خا و او معدوله ایله ده جائز مد و دده
ذکری مرور آیدن آیدشخورد معنایله متراد قدر کذافی فرهنگ جهانگیری آیدبکار ری
سکون باء موحد و فتح کاف عجمیله زراعت معناسنه شاهنا صرخسرو بیت چودرزه
بابکار بیرون شود * یکی نان بکیرد زیر بغل * عربیله کاف عربیله جمع بکره در که صیاحلو
دیمک اولور و دخی قرمعناسنه اولان بکرک جمعیدر آیدبیر ری کسر باء موحد و سکون
یای تحتانیله ایکی معنایله کلور اول قوغه که عربیله دلودیرل ثانی شران آتش معناسنه در
آثر ری عربیدر بر قاج معنایله کلور اول ایجاد و تالیف معناسنه مولانا صائب بیت
گرامتیا و نام بود مطلب از اثر * این امتیا ز کز تو نماند اثر بسست * ثانی نتیجه معناسنه
حکیم شفا یی بیت تیغ آهم بفسون اثرم ساخته اند * پای تاسر ز دعای محرم ساخته اند
وعقب وایز معناسنه طالب آملی بیت امید رفته بکوی توام چوا سفر آید * هر قدم که
رود حیرتش بر اثر آید آثر ری کسر ثاء مثلثه و سکون یای تحتانیله کره آتش که
اعلا ی عنا صرار بعده در کذافی شرفنامه اما کتاب مجودیده * قیل فلك الدنيا وقيل فلك
الافلاك و بمعنی سترشک چشم و آفتاب نیز گویند مسطور در آید اختر ری سکون
خا و فتح ثاء مثناة ایله درت معنایله در اول ستان و طالع نیکو شمس فخری بیت ملک
دین را بقدرت کرکر * کشت مسعود عاقبت اختر * دیگر وله بیت و محک آن باد پای
مرکب شاه * که زند پشت دست بر اختر * و محت و طالع معناسنه مولانا هاتقی بیت
مسخر شدش ملک ایران تمام * ز کار چنان اخترش داد کام * ثانی فال نیکو حکیم فردوسی
بیت یکی اختری گفت از آن پس راه * کریسان برم سر ساه و شاه * ثالث بمعنی رایت در که
درفش کاویانه اختر کاویان دیرل و کاوه آهنکری مخصوص علی در میر خسرو بیت هر طرفی
کاخر اور و نهاده * فتح دوید و در دولت کشاد * حکیم فردوسی بیت بتازید کاید بنزدیک
شاه * چو ترکان بدیدند اختر راه * رابع مراد مبارک و مسعود اولق وله ایضا بیت
چنین گفت هومان که این اختر ست * که نیروی ایران بدو اندرست آید اختر ری سکون
خاء معجه و فتح کافله آتش قوری که زلک دخی دیرل حکیم خاقانی بیت از در مشرق
آتش افروزه * سوی هر روزن اختر اندازد * دیگر بیت یک یکه بروج خلق فراختر
نجوم * از منقل سیمهر شتر مرغ و ارباب * بومعنای موید شمس فخری بیت حرز مدحش
بخوان و بر خود دم * پس برودر میانه اختر آید اختر ری کسر خاء معجه و سکون یای
تحتانیله قطع سنور و بیان حدود ایچون وضع اولنان صره نخس طاش و دخی دیوار
یتاسنه بتاز قور اعتبار ایتد کبری نسنه ده دیرل ابوالمعانی بیت خطه فرمانروایش
آنچنان وسعت پذیرد * در بیان حد ملکش کوه قاف باشد اخیر آید بار ری سکون دال

دال مهمله وفتح باء موحد ايله بوغاز دن اسناغی نسنه اباتمك اوبار معناسنه وله بیت هر شب
 هجرم غم جانان مرابیرار کرد * زهر قهر حسرتش جان حزن ادا بار کردی اذری سکون
 دال مهمله وفتح غین معجه ايله خاله لرده هوا کیرمك ایچون ایتد کیری بیوک باد کیرکه
 یاد غردخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری اذری سکون دال مهمله وفتح فایله برادر
 زاده که افردخی دیرلر بعض فرمکده همشیره زاده یه ده دیرلر ارنیشدار اذری سکون راء مهمله
 وکسرتاء مثناة بعده یای ساکنه ايله ایکی معنایه در اول سپاه و لشکر معناسنه زراقت
 بهرام بیت هنرور زند شاه ارنیشداران * پیاده سلج پرورد با سواران * ثانی دشت
 قیچاق حد و دنگ برهنر عظیم آیدر اذری ارد شیر ایکی معنایه در اول بهمن بن اسفندیار
 شاهک لقبیدر جدی کشتاسب آتی شجیع و مرد دلیر کور و ب لقبن ارد شیر قودی که ارد
 قهر و خشم معنا سنه در که ذکر اولندی و شیر معروف خشمناک ارسلان دیمک اولور حکیم
 فردوسی بیت چو دیدش بدانکوبه مرد دلیر * همخواند ازان پس و را ارد شیر * ثانی
 سامانیانک اول پادشاهری اسمیدر که ارد شیر با بکان دیمک معروف و مشهور در حکیم
 فردوسی * مثنوی * همان ارد شیرش پدر کرد نام * نباشد بدیدار او شاد کام * مر اورا
 کنون مردم یاد کیر * همخواندش با بکان ارد شیر * و سلسله کیانیانن بر پادشاه اسمیدر که
 ارد شیر بن پرویز بن هرمز بن انوش الروان بن کیهباد شاهد شعرای هریدن شمس الدین
 احمد الطیبی نظم کنورمش بیت قهوه فارسیه من خبایا * ارد شیر نجله ابرو ز اذری ارزه کری
 سکون راء مهمله وفتح زاء معجه وکاف فارسیله صوایی اندا یشکر معناسنه در لغت محمودیه
 یعنی اندیشه کری یعنی فکراید عیدر اذری ازار اذری فتح زاء معجه ايله محاحه یعنی درهم مسطور در
 اذری * و از بیر اذری کلاه با سکون الزاء المعجه اول فتح باء موحده ثانی کسرایله و سکون
 یای تحتانیله خاطر ده طومق و حفظ ایتک ترکیدخی از بر دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 حکیم خاقانی بیت روزی هزار بار بخوانم کتاب صبر * چشم نیست لاجرم از بر نمیشود *
 استاد فرخی * قطعه * با عطار د بسر خامه سخن داند گفت * هر د بیری که بدیوان کند آزا
 تهریر * از پی رسم در آموختن نامه کنند * نامه خواجه بزرگان و دبیران از بیر اذری
 سکون زاء معجه وفتح دال مهمله ايله لایق و سزاوار معناسنه حکیم خاقانی بیت صورت
 مردان طلبکار در میدان بود * نقش بر ایوان چه سود ارستم و اسفندیار * وله بیت
 روز از درزم است شراب از در خوردن * هر چند چمن نیست کنون از در دیدار * حکیم
 انوری در هجو بیت ریش از پی کنند پینای * سر از در سیل دمام اذری سکون
 زاء فارسیله معروف ار در هادن مخفدر استاد لطیفی بیت چون اذ در چار پاست دنیا * کو هفت
 سردمنه دارد اذری کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله زاهد و متقی و عاقل و دانا
 وزیرک و کامل معناسنه مدوده ايله ده مرویدر شمس فخری بیت بجاست در همه ایوان کنون
 چو توشاهی کریم و فاضل و دانا عالم و آذری اذری کسر زاء فارسیله یوکسک یردن
 اقامن صویک وچ و ملک صو و امثالک قینارکن اولان صد اسیدر اذری اسبانیر اذری سکون
 سین مهمله و نون و فتح باء موحده اول و خم ثانیله بر شهرک نامیدر که انی کسری

بنا ایشدر اصلند اسفا بورایندی استار سکون سین مهمله و فتح تا مشناه ايله
 اطبا اصطلاحند الی یحیی در همه دیر لر پر وایته ربع مثقالدر که دور استار بر
 مثقال اولور شکم شاعر بیت اطبا که کردند وزن اعتبار * بشش درهم ونیم خواند
 استار استر قاطر که عربیه بغل دیر لر استیر سکون سین مهمله و کسرتاه
 مشناه بعد یای ساکنه ايله عند الاطبا نصف رطل اعتبار اولور کذا فی نسخه حکیم اسدی
 بیت ازان دار و هار ابا وزان بکیر * مجوسید در آب با قند استیر اسرار کر او اولان
 نسنه جمع سر در مولانا جامی بیت خطبه ملت و دین از سر گیر * کشف اسرار یقین
 از سر گیر اسمند بر جاتور در که اکا سامندر و سامندل و سامندور *
 و سامندول و سمندر و سمندل و سمندور و سمندول دخی دیر لر شرح و تفصیلی سامندر
 لغنی ذیلند ذکر اولور انشاء الله تعالی شیخ عطار بیت آتشی بر دست دشمن در گرفت *
 تا خلیلش طبع اسمند گرفت اسوار سکون سین ايله اوج معنایه کلور اول سفرنامه حکیم
 ناصر خسرو ده مسطور در که صعب و لا یتقوا واقع بر شهر آدیدر و لا یتوبه نک یولی درت قرص
 یر اول شهره قریب واقع اولمشدر و جانب جنوبیسنده بر عظیم طاغ وارد در نیل مبارک انک انکنده
 چقار دیر لر ثانی سوار یعنی آتو ثا اهل کیلان اسانده لشکر دن جمع قلیل مرتبه سینه
 دیر لر که اللرنده اوق و یا چوماق اولوب جنگ محنده بر لرینه تیرو چوماق ایرشد و ن ل
 اول کسنده که تیرو یا چوماق نشانی اولیه اکادلاور و مرد شجاع دیمز لر اسیر معروف
 گرفته معناسنه و دخی بر قلعه اسیدر نظیری نیشابوری * چور و بوج شرف کرد آفتاب
 منیر * دمیده فایحه فتح بر حصار اسیر استغر سکون شین و فتح غین منجبتین ايله
 استغر معناسنه آتده اکثر و آدیده احیاناً استعمال اولور شاعر در قیافت نامه بیت
 شود در اسب و آدم وصف استغر * در اسب مقبول دیگر نیست خوشتر استغور
 سکون شین و ضم غین معجتین ايله یورسق دید کبری جانور در بعض نسخه ده ضم الف ايله
 واقعدر اغار فتح غین معجه ايله مدوده ذکر ی مرو رایدن آغا ر معناسنه تفصیلی
 انده در افدر سکون فا و فتح دال مهمله ايله برادر زاده یه دیر لر بعض فرهنگرده
 همشیره زاده یه دیر لر بو شعیب بیت سلسله جعدی بنفشه عارضی * کت سیاوش افدر
 و پرو ز جد افر فتح فایله بوزن اثر شیرازده بر ناحیه اسیدر بر قریه اسیده اولق
 مرویدر افر سکون فایله بوزن امر غمده ایکن بدی سرور و شادی ایرشیمکه دیر لر
 ولاغرا یکن فربه اولق و بونلر امثالی را منظر قده ایکن حال ایو لکه مبدل اولغه دیر لر ابو المعانی
 بیت یکشب از جانا ن پیام وعده وصل آمده * افر حاصل شد بجانم کز غمش آزرده
 بود افزار سکون فا و فتح زاه معجه ايله درت معنایه کلور اول ابراز معناسنه که کون
 و فلفل و کشنیز و امثالی بهار آتله محق ایدوب طعام اوزرینه دو کر لر زیاده لذت ویر حکیم
 خاقانی بیت افزار زبس کنند در دیک * حلواز پس آوردند بر خوان * ثانی آلات پیشه
 گران * یعنی ارباب صنایع آلاتی ثالث کفش معناسنه که پای افراز دیر لر میخسرو
 بیت همو کلاه سری میدهد بتا جوران * که از کلاه سلاطین بپایش افزار است * رابع

رابع بادبان یعنی کمی یلکنی کذا فی فرهنگ جهانگیری و افسار و سکون فاو فتح شین مهمله
 ایله یولار آنک اولسون غیری اولسون شیخ بهاء الدین عامل بیت هرکه نبود سیننه
 او عشق یار * مهر او افسار و بالانی یار * عربی * من فی لم یعشق الوجه الحسن * قدم الرجل
 الیه و الرسن و افسار و سکون فاو فتح شین مهمله ایله ایکی معنایه در اول شاهلره مخصوص
 اولان تاج مرصع معناسنه در شمس فخری بیت سایه حق جمال دینی و دین * زینت تخت
 و زیور افسر * حکیم سنایی بیت بر افسر شهن جهانم بدی فخر * کز یا ردم مرکبش افسار
 منی * ثانی افسار دن مخفقد و افسونگری معنای ترکیبی افسون ایدیم و حمله و خدعه
 ایتمکده استعمال اولنور مولاناها تنی بیت دل اردهای سیه شد و نیم * ز تدبیر افسونگران
 کردیم و افسار و سکون فاو فتح شین معجه ایله دو کی و صاچی معناسنه در اکثر
 ترکیب اولنق معتاد در بدون ترکیب استعمالی قلیلدر خلاق المعانی بیت بحر بوالعجب
 آیین و کوه و آه نشین * بیهق آتشبار و بار آب افشار * و خلاننده معناسنه ده کلور حکیم
 مسوزنی بیت منم کلور خرفشار و کنک عالم مسوز * حرامزاده و قلاش ورنه آدم مسوز *
 فرهنگ جهانگیری معنی مدد و معاون و رفیق و شریک معنایه دخی بعض مرکبانه
 فاعل معناسنه کلور حضرت مولانا قدس سره بیت دلم دزد نظر او دزد آن دزد * عجب
 آن دزد دزد افشار چونست * مجمع الفرسانه معنی ریختن و خلانیدن مذکور در بعض
 نسخه ده چلا دستکا هینک چوقوری معناسنه مرویدر و افشردن لفظندن صیغه امر
 و وصف ترکیبی اولور و افشردن سکون فاو راه مهمله و ضم شین معجه ایله عصاره معناسنه
 یعنی ضعیفی هر نه اولور سه و افکار و سکون فاو فتح کاف فارسیله جراحت و آزر دکی
 انسانده و حیوانده استعمال اولنور تحفه الاحبابده چارپانک حمل تقلیدن ارقه سنده
 ظاهر اولان جراحت که یا غریز و ترجمه مصادر ده زمین کیری یعنی کوترم و بجای مانده یعنی
 یورلش معناسنه منقولدر عربی کافله اندیشه معناسنه جمع فکدر و افکار و فتح کاف
 مشده ایله معنی باغبان کذا فی شرفنامه و اگر و حرف شرطدر خواجه حافظ بیت اگر آن
 ترک شیرازی بدست آرد دل مارا * بحال هندویش بخشم سرقند و بخارا را * و کاف عجمیله
 فرهنگ جهانگیری معنی عود معناسنه مذکور در و الله اکبر و شیراز ناحیه سنه بر مشهور
 طاع آیدر خواجه حافظ مدح ایتدی و کی آب رکتا باد که بیت بده ساقی می باقی کدر جنت
 نخوای یافت * کنا را آب رکتا باد و کلکشت مصلازا * دید و کی صو اول طلاع بر بیکار دن
 چیقوب رکتا باد کنارندن جاری اولور و اگر و ضم لام ایله مذوده ده ذکری مرور ایدن آفر
 معناسنه در که حایمی بحر الغرائب و قصر الفله ده جایز در دیو نقل ایتشد و الفار و
 سکون لام و فتح غین معجه ایله چایق معناسنه در کذا فی وسیله المقاصد و الغفار و
 سکون لام و نون و ضم غین معجه و فتح حمله ایکی معنایه کلور اول محبوبان ناز و شیوه
 ایله ایلدکاری خشم و اعراض معناسنه مختاری بیت چوپیر کشتی بیداد کشتی ای نادان *
 ترش بود پس هفتا دلاشتك الغفار * ثانی بر نوع میوه در زرد الویه بکر لکن رنکی
 یشل و تنغشی و صاری و قرمزی اولور طعنی میخوش در آکا کرده آلو و آلو کرده

و خلو کرده دخی دیرل کدانی فرهنگ جهانگیری که امارتی فتح میله امار که کاغذ وین
 ایدرل کثیر و نشاسته و خطمی دن دخی ایدرل و رقیق قاش آردینه دخی سوردل که امار کی
 و امان کی که محاسب معناسنه در مدوده ده مذکور در قصر هنر ایلده ده جائز اولد و غی جهانگیری به
 مسطور در که امارتی فتح میله بوزن کر حقیقتا و مجازا عاقبت کار معناسنه در میر نظمی
 بیت بنند مردان زهنت کر * کند هر دم اندیشه در خود امار * عربیله مبالغه ایلده
 بلغ معناسنه در و سکون میله ینه عربیله حکم و فرمان و شغل و عمل معنا لرینه در فارسیله
 دخی اول معنا لر ایلده استعمال اولنور که انا رتی ترکیده نار عربیله رمان دید کاری میوه
 معروفه در و خبرده وارد اولمشدر * من اکل رمانه انا رالله قلبه ار بعین یوما * مدوح
 میوه در قرآن عظیم الشانده * فیها فاکه و نخل و رمان * ذکر اولمشدر مفسرین
 بو آیت تفسیرده دیرل که فاکه ذکرندن صکره نخل و رمانی ذکر اولمشدر حکمتی کیمی
 سایر میوه لر دن امتیاز و ترجیح ایچون در دیدیلر و کیمی دیدیلر که نخل و رمان فاکه جنسنه
 داخل دکلدر نخل که خرما در غذا قبیله نند و رمان که انا در در دوا قبیله نند و الله اعلم
 بحقیقه الحال که انبار تی سکون نون و فتح باء مو حله ایلده درت معنایه کلو اول یعنی
 پر یعنی طلو معلوم معناسنه ظهیر الدین فارابی بیت ییک سخن دهن آرزو فرو بندی
 ییک سخا شکم آزار اینباری * ثانی خانه یقلمق و دیوار یقلمق و دوشمک معناسنه حکیم
 سنایی بیت نه فلک را بکام بکناریم * پنج و چار و سه را اینباریم * شمس طیبی بیت
 زمین کر دار با من کر نباشد آسمان خاکی * در اینباریم بسیمیل اشک ازین هفت نیما نش
 ثالث خار و خاشاک و سرکین امثالی که بعض کوشه لده ییغلوب چورویه مزروعاته
 قوت بولمق ایچون دو کرلدر هجو حیدر کلوچ بیت شعر نکارنک از طبع کچ حیدر
 کلوچ * همچنین سر میزند کز توده انبار کل * رابع حوض معناسنه که آب انبار دخی دیرل
 حضرت مولانا قدس سره * قطعه * مشت کندم که اندرین دامت * هست آزار آمد
 ز انباری * باغ دنیا که تا زه میگرد * آخر آتش بود ز انباری که انبار و انباری کلاهما
 سکون نون و ضم باء مو حله ایلده قصاج که عربیله کلبتین دیرل ابوالمعانی در هجو یکی گفته بیت
 دهن کون کو یا طعام آهست * دواندشت او همچو انبر شده که انبار تی سکون نون و کسر باء
 مو حله ویای ساکنه ایلده ایکی معنایه در اول مجمع الفرسه کل تر و کل خشک یوم معنایه
 اضداد دن اولور ثانی بمعنی پر کردن یعنی طولدرمق که انبار تی سکون نون و فتح حمله
 برو لایت اسمیدر که خسرو پر ویز شیرین ایلده انک شهرنده ایام شتاده و یا بلا قنده ایام
 صیفه او تور و ب عیش و عشرت ایدرل ایدی که انبار تی سکون نون ویای تحتانی و کسر
 حمله اوج معنایه در اول معروف میوه در عربیله نین دیرل ثانی فرهنگ جهانگیریده سوراخ
 مقعد معناسنه در ابو العلاء شوشتری بیت ای کیمین ای کیر تو انجیر که دار * سرکین خوری
 وقی کنی و پاک نداری * انجیر دن سوراخ کردن معناسنه ده منقولدر ثالث برایمق آدیدر
 ولایت هراته باغ زاغان ارا سندن کچر کا انجیل دخی دیرل و زبان یونانیله حسله انجیر دیرل
 که اندیشکر تی که کل کنند یعنی صوا ایچون صمانی با لحق ایدی می مراد صوا ایچو می کند

دیکبر میر نظمی در مذمت یکی بیت چو تخمیز نجس ترکیب اورا * بکر داند ایشکر ترتیب
 اورا * اندر بی سکون نونله اوج معنایه در اول رکله در اوکی معناسنه یعنی اوکی بابایه پدر اندر
 اندر اوکی آنایه مادر اندر و کذلک برادر و خواهر ده دخی بویله در شمس فخری بیت در مظالم
 بنزد معدلتش * چه قریب وجه خویش خود چه اندر * ثانی درون معناسنه که اندرون
 لفظی بوند ندر مثلاً اندر خانه دیر لر در درون خانه دیمکدر مولانا جامی بیت چو ماه
 نخبش اندر چاه نخبش * سه روزان ماه در چه بود تاسب * حضرت یوسف علی نبینا
 وعلیه السلام حکایه سنه در ثالث عربیه اولان فی معناسنه در شیخ سعدی گلستانه
 و بشکر اندرش مزید نعمت * دیدوکی بومعنایه در بومعناده لفظ در ایله بر برینه قائم اولور لر
 اما قاعده اولدر که تحسین لفظ ایچون اولان حرف بایی جمع اتمک مراد اولنسه بر ترکیب
 با تقدیم اولنور مثلاً برنج درست کبی و بدربار در منافع کبی و بشکر اندرش کبی متقدمین
 اشعار زنده چوق واقم اولور اما متأخرین اېکسنک جمعک نوع ثقلت اولد و غندن عیب
 عدایدر لر و جمع اتمیز لر * اندر خورد * اندر خورد مر قوم معناسنه در سزاوار و لایق
 معناسنه حکیم سنایی بیت مرز ناست جامه اندر خورد * حیدر و مرد جو مشن اندر
 جور * اند شمار بی سکون نون و شین مجمه و کسر دال ایله اشکارا صد او جهر ایله
 نسنه او قومق کذافی وسیله المقاصد * انکار بی سکون نون و فتح کاف فارسیله
 پندارنده و تصور کنند یعنی صایهی و تصور ایدیی بومعناده صیغه امر ده اولور مثالی
 شیخ عمر خیام بیت چون عاقبت کار فنا خواهد بود * انکار که نیستی چو هستی خوش
 باش * نسخه میرزا ابراهیم تصور معناسنه در و کسر همزه ایله نکارنده یعنی نقاش
 معناسنه در * انکدار بی سکون نون و کاف فارسیله قاصنی یه مشابه بر اغاج * یعنی در
 تعریب اولنوب انجدار دیدلر کیره رایحه سی وار در * انکشت بی یوزک معناسنه مهر
 اولسون غیری اولسون * که کوچک پرماغه طاقیلور اکا دیر لر محمد قلی سلیم بیت
 جهان زیر نیکین تو با چو انکشت * کند بچشم حسود تور روز کار انکشت * انکشت بی
 اورتی پرمق دیمکدر ترکیب یوزک دید کلرینک اصلی اوز و کدر نتمک میر علی شیر دیمشدر
 بیت خاتم علینک اگر اغریغنه بنسایشلا کوم * مهر ایتار داموم یا پوشغان کبی با سقاج
 اوزوک * انکور بی تازه اوزم عربیه غیب دیر لر کسر عین و فتح نونله طالب آملی بیت
 شراب کهنه * ما شیر کشت از وار * کون بختی * اگر ز بنسان بماند هفته * انکور میکردد *
 صحیح شرابه شراب انکوری دید کلری تازه اوزمدن غیر ییدن دخی شراب او اور لکن اوزمدن
 اولان جمله دن اعلی اولور * اوار بی اوج معنایه کلور اول دفتر حساب ثانی دیوانخانه
 ثالث ریزه آهن بواج معناده او ان دخی دینلور تفصیلی محله ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی * اوبار بی سکون واو و فتح باء موحد ایله بر قاج معنایه کلور اول یوتق ابتلاع
 معناسنه در شرفناده مسطور در حکیم خاقانی * مسط * آن روح دوزخ با ربین
 حور زبانی ساربین * بحر نهنک اوبار بین آهنگ اعداد داشته * بومعنایه مؤید شمس
 فخری بیت زهی ز لطف تو یک شمه خضر جان پرور * خبی ز قهر تور مزی تنهنک مرکه

او بار * مؤید الفضلاده اوبارخانه باشد و چیزی که جانور زنده را خور و بر چون ماهی
 و زهر مهلك و آتش غالب و دخی امر در یوت معنا سنه و بر افغده امر اولور اما
 ادات الفضلاده انحق خانه معنا سنه روایت اولمشدر و انباشتن و اوباریدن اغفلونند
 صیغه امر و وصف ترکیبی اولور آودر سکون و او و فتح دال مهمله ایله فرهنگ
 جهانگیری برادر پدر که عربیه عم دیرل آوزار سکون و او و فتح زاء معجه ایله
 درت معنایه در اول کی یلکنی ثانی دست افزاری یعنی ارباب صنایع آلاتی ثالث کفش
 رابع بعض ادویه ها که دو کوب اینجه الیوب طعمه قورل اکا ابزار و افزار دخی دیرل
 اما دست افزار معنا سنه عربیه مشترک در زیر آلات اهل صنایعه و از دیرل آوزر
سکون و او و فتح زاء معجه ایله مشتری یلدزینک بر آدی در که بر جیاس دخی دیرل میر نظمی
 بیت نیکبختی تاج دوات بر سرش * بوده از شش طارم اوزر هم سرش آوغر سکون
 و او و فتح غین معجه ایله ایکی معنایه در اول مجمع کبار و محفل اشراف ثانی روز کاری وافر
 اولان یره دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری آوکار سکون و او و فتح کاف فارسیله
 مجمع الفرسته سرگذشت صاحبی که ترکیه بوکلور دیرل و دخی مست لایعقل و افکار
 مرقوم معنایه مترادف در رشید الدین و طواط بیت هم بحان خسته هم بتن رنجور
 هم بخون غرقه هم زغم اوکار آوکار سکون و او و کسر کاف عجمیه خرما لیفندن
 بوککش رسن که جلاه و غیره بلر قولل نورل آونار سکون و او و فتح نونه یعنی خسییدن
 یعنی یا تمق آول عنصربه یعنی خاک کذافی الحمودی آهوار سکون ها و فتح واو ایله
 واله و حیران معنا سنه مولانا سجانی * رباعی * در راه خدا مکه رهوار بماند * بدست
 و از و بس در شهر وار بماند * حق جو حق دید خلق حیران بماند * شطردفت بجز جو دو اهور
 بماند * آهمر سکون ها و فتح مهمله سک مانند بر جانور در سلاطین ماضیه دن
 برینک زمانه ظهور ایتدی دیرل که اندن اقدم و جودی همدیم ایدی بعدی شغاله ده
 اسم اولدی کذافی مجمع الفرس آهور سکون ها و فتح واو ایله ایکی معنایه کاور اول
 فرهنگ جهانگیری معشوق و محبوب معنا سنه در منوچهری * قطعه * بزی همچنین
 سالهای دراز * دمان و رمان و چمان و چران * دو گوشت همیشه سوی کج کاو * دو چشم
 همیشه سوی اهوران * حکیم حاقانی بیت در جنت مجلس چراگاه * آهو حرکات
 اهورانرا * مجمع الفرسته بر شهرک اسمیدر جمله خواصندن در که بر کسنه انده اقامت
 ایلسه دنیا به حرصی زیاده و خسیس و بخیل اولور آیار سکون سال رو میانه آخر بهار آیی در
 یونانی مایس دیرل شیخ سعدی بیت این هنوز اول آذر جهان افروز ست * باش
 تا خیمه زند دولت نیشان و آیار آیدر سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله یعنی
 اینجا یعنی بونده دیمک معنا سنه سید حسن غزنوی بیت ناورده برون چومنی در هزار
 سال * اینک تو ایدری فلک و من ایدرم * بو معنایی مؤید حکیم اسدی بیت درنک او
 زاید بری بی نیاز * بود کاید آن بخت بر کشته باز آیار سکون یای تحتانی و فتح واو ایله
 مسافر کجه آله کتمک کوندز کتمکه بشبکیر دیرل مولانا هاتنی بیت شب و روز از رفتن

چي درك * ز شبكروا يوارش آيد تنك * مع الزاء المعج * انجاز في سكون باء موحه
 وفتح خاء معجيه ايله بولا بت اسميدرا كثر خلق مغان و ترسا و ظلم و جور له مشهور در حكيم
 خاقاني بيت در انجazyان اينك كشاده * حريم روميان اينك مهيا * ابراز في سكون
 باء موحه و فتح رايله افزار و اوزار مرقوم كي بها راني دو كوب نرم ايدوب بر طرف ايچند
 حفظ ايدوب طعام تشاوند اوزرينه دو كر لكان في مجمع الغرس * ابروز في سكون باء
 موحه و فتح راء مهمله ايله همدان اولكه سنده بر طاع نامي در * ابروز في فتح باء فارسي
 و سكون راء مهمله ويای تحتاني و كسر و اوايله پرويز ايله معناده مترادف در باب الباء مع الزاده
 ذكرى تفصيل اول نور انشاء الله تعالى * ابيرو في كسر باء موحه و سكون ياي تحتانيه
 مشران آتس معناسنه در استاد معنيك بيت هست آهم ز آتش دوزخ ابيز * ناله از من
 ز شرر صد ايز * اتسز في سكون تاء مثناة و كسر سين مهمله ايله نام پادشاه خوار زم دركه
 مدوح رشيد و طواط در و علامه ز محشري دخی آنك زمانه رئيس العلماء ايدى كذا في
 شرفنامه * اختر سر سبز في معني ستان سعدو فال سعد معناسنه در كذا في شرفنامه
 * اخكوز في سكون خاء معجيه و ضم كاف ايله بادام چغله سي و ناچخته خرما * اردپوز في
 سكون راء مهمله و دال موقوف و ضم باء فارسيه الواندن فستقي رنكه دير لر مير نظمى بيت
 پيوشند خوبان در روز نوروز * همه جا مها سبز و سرخ و درپوز * ارز في سكون راء
 مهمله ايله درت معنايه كلور اول جاه و مرتبه معناسنه حكيم فردوسي بيت بسنه كم زين
 جهان مرز خویش * بداند مكر پايه وارز خویش * بومعنايه مختارى بيت بروت توكه
 مرا كوبار ز من مجز * مكر بروى زمين ز رده بجای كيا * ثاني قدر و قيمت معناسنه
 شيخ اوجدى بيت ردوبارى كن قناعت و رز * تا بدله قبول يابي وارز * حكيم زجاجي
 بيت شهنشاه بر كشت از راه مرز * همندان بايد بيفزودارز * ثالث معين معناسنه
 ابوالمعاني بيت صرف كردم در ره غم هر چه هستي دارم * بي سرو سامان بمانم از زرد
 حالم نبود * رابع بر نسنه يه مالک معناسنه وله بيت كرده آماده دلم بهر نثار مقدمش
 در اشك چشم را چنده آنكه بي ارزي شدم * ارز في سكون راء مهمله ويای تحتاني و كسر
 زاء معجيه ايله معاندن قلاي دركه جميع فلزات دن خفيفدر نكتم شيخ الرئيس ابن سينا
 ايكي بيتك اوزان معادني بيان ايتمشدر * قطعه * نه فلز مستوي الحجم را چون بر كشي *
 اختلاف وزن دارد هر يكي في اشبتاه * زر لکن زييق الم اسرب دهن ارز في حل * فضيد آه
 يكي مس و شبنمه صفر ماه * بوحساب اوزن ارز في حل ديدوكي او توز سكر اولور * ارز في
 پخشيد شاهك همشيره سي نامي دركه سخاك تزويج ايتمشدر حكيم فردوسي بيت درايوان
 شاهي شب دير باز * بخواب اندرون بود با ارز في ارز في سكون راء مهمله و كسر نون
 ويای ساكنه بعد باء مكسون ايله توخون ديدك كرى سبزه در تخمي اولد و غندن چو ن
 ديك لر بتز * ارز في كسر زاء معجيه و سكون ياي تحتاني ايله بانك و ناله معناسنه حضرت
 مولانا قدس سره * مثنوي * كردبا اويك بهانه دليد * كي شد ستم زيز كنيزك من نفير
 زين سبب كر غيرت و رشك كنيز * مادر و فرزند دارد صدها زين * مادر و فرزندها پس

حقهاست * اونه در خورد و چنین جور و جفاست * اسب انگیزی یکی معنایه در اول
 اول مهماز که مهمیز دخی دیر لر راوجی نکر لکلی دمور در چزمه او کج سینه میخانش آتی آنکه
 سور لر ثانی صیغه اسم فاعل در اسب انگیزی معناسنه و صیغه امرده اولور آت قوپار
 معناسنه * اسب تاز * سکون سین و با و فتح تاء مثناة ایله یکی معنایه در اول صیغه
 امر در آت سکر در معناسنه ثانی مشهور ملکی نك اون سکر نخی کونی اسیدر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری * افراز * سکون فا و فتح راء مهمله ایله اون یکی معنایه کلور اول یعنی بالا
 یعنی یوقار و که مقابل نشیب در فرازدخی دینلور استاد لیبی بیت زبس رفعتش شاهباز
 خرد * پیارد بر افراز بر پرورد * ثانی باند معناسنه در یو معناده کاه اسم فاعل اولور و کاه
 صیغه امر استعمال اولنور ابو عاصم بیت ای در ده همه علما صرافراز * دائم ز جهانیان سیر
 افراز * ثالث منبر معناسنه حکیم ز جاجی بیت خطیبان پس از نام پاک امام * بر افراز
 ازین شاه بردند نام * رابع یعنی جمع سیف اسفرنگی بیت روح اقسام شادمانی را *
 ازین بزم تو کند افراز * خامس فرهنگ جهانگیریده یعنی بسته سادش یعنی نزدیک
 بوا یکی معنایه میرنظمی بیت آمد افراز بر شاه دلیر * بوده افراز میا ز شمشیر * سابع
 یعنی کشاده و پهن ثامن یعنی پیش تاسع یعنی ازین باز عاشر یعنی نشیب بومعناجه
 اضداددن اولور حادی عشر سرکش ثانی عشر خرزه بومعانی فرهنگ جهانگیری
 منقولدر * افروز * افروختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبدر عالم افروز مجلس
 افروز و دل افروز کی ابو عاصم بیت ای روی تو ماه مجلس افروز * بنشین چوماه مجلس
 افروز * البرز * سکون لام و را و ضم باء موحله ایله بر مشهور طاغ آدیدر غایت عالی
 و عظیم اولدوغندن عظیم نسنه له مثال ایرادیدر لر نتمک تیمور نامه ده لشکر و صفند مولانا
 هاتقی بیت زدریا کدر کرد البرز کوه * در آمد بر حدایران شکوه * فرهنگ جهانگیری
 بر پهلوان ایرانی نامیدر * الذکر * وایلدکر * کلاهما بسکون اللام و کسر الدال
 بر معروف و مشهور پادشاه اسیدر * الکر * سکون لام و فتح کافله کج زبان یعنی
 پلک عربیه الکن دیر لر میرنظمی بیت مکودر سخن الکرست آن جوان * نخواهد رود
 هیچ حرف از دهان * آبیاز * اور تاق عربیه شریک معناسنه وله در توحید بیت اوست
 در قدرت بصنعتش بی نظیر * نیست انباز و وکیل و هم وزیر * انداز * بش معنایه کلور
 اول انداختن لفظندن صیغه امر در حکیم شغای بیت آهسته صبا دست دران پیرهن
 انداز * یک کل ز کربانش بدزد و بمن انداز * ثانی وصف ترکیبی اولور یعنی رند میخوار
 و مست اوکار ثالث قصیر معناسنه بوا یکی معنایه ترتیب اوزن مولانا عبدالرزاق کاشی
 بیت باز ابرو کرد بالا ترک نیر انداز من * عالمی را کشت و دارد این زمان انداز من * قصد
 معناسنه سیغی بخاری بیت کر مرغ سازند از کلم بر با من اقم از هوا * خواهم شد آخر
 صید او میدام از انداز خود * رابع تخمین ابلک مولانا هاتقی بیت شدند آن هزاران
 آهوشکار * برانداز آهوشوار * خامس یعنی قیاس استاد فرخی بیت جاودان
 شدند زیاد آن ملک کامروا * لشکرش بی عده و ملکتش بی انداز * اندرز * سکون نون

نون و را و فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول وصیت معناسنه حکیم سنایی بیت همه اندر
 من بتوانیست * که تو طفلی و خاله ر نکینست * ثانی نصیحت معناسنه حکیم خاقانی بیت مرا
 طیب دل اندر ز کونه کردست * کریں سواد بترس از حوادث سودا * زله مهمله ناک
 ضعی ایله ده دخی مرویدر ق اندروز ق سکون نون و فتح دال و ضم را مهملتین ایله
 چار سو و با زار و بیع و مشایه مخصوص اولان موضع و مکان معناسنه میرنظمی بیت چه
 سودست شد شعر من دالفروز * به نیم خونخده چس اندروز ق اندروز ق سکون نون و فتح
 دال مهمله ایله انداز لفظیدن اختصار و انشدر قصد و تخمین معنایه کدافی مجمع الفرس
ق اندروز ق اندوختن و اندوزیدن لفظلندن صیغه امر و وصف ترکیبدر ع اندوز
 وزر اندوز کبی ودخی جمع آید بی معناسنه اولور میرخسرو بیت نقد بقار اعل اندوز کن
 قیمت فردای خود امروز کن * و جمع ایتک معناسنه مصدر استعمال اولور بدالدین کاشی
 بیت کجها کیر و سائل از بخش * دوست اندوز و دشمن از سوز ق انکار ق سکون نون
 و فتح کاف عجمیله فرهنگ جهانگیریده ارباب صنایع آلا تیدر ق انکر ق سکون نون و فتح کاف
 عجمیله دمور نیل که آنکه زمین هموار ایدر کدافی المجمع اما نسخه میرزا ابراهیمه ضم کافله
 مرویدر و مؤید الفضلاده اول دمور در که آنکه فیل یوریدر ل اوال الفرج رونی بیت چو
 طور ست پیل و چو موسی مهاود * بجای عصا انکر مار پیکر * استعنا طریقیله آلت
 و جمله ده دیرلر تکم بوبیتدن مفهوم مد و شاعر بیت حندا مهر زقلق پرداز * مرجبا انکر
 بزرگ و دراز * زاء فارسیله ده روایت اولمشدر ق انکیز ق تحریک معناسنه صیغه امر
 و وصف ترکیبدر استاد دقیقی بیت آنکه میکشت مرا غره حوزر ز تو بود * کرچه او کشت
 ولیکن همه انکیز تو بود * ودخی حسن و لطافت معناسنه میرخسرو بیت هر چند که آن
 رخ کل انکیز نشاند * مارا بر آتش آغاز و نیز نشاند * ودخی قصد و عزیمت معناسنه ریاضی
 صمر قندی بیت و هکذا باز آن سنکدل عاشق کشتی انکیز کرد * چرخ تیغ غمره اورا بخوم نیز
 کرد ق انز ق فتح نونله بوزن چر ز فرهنگ جهانگیریده بدوزشت معناسنه مولانا محتشم
 کاشی بیت تو در کشت با چهره کل اناری * ز پی عاشقان از کله کله * و سکون نونله بوزن
 کنز مرجک معناسنه در میرنظمی بیت هر که شود قانع با غور انز * میشود او مالک بی رنج
 کنز ق اوراز ق افراز مرقومک جمع معنایله مترادف در کدافی مجمع الفرس ق اهواز ق
 بصره شهرینه قریب بر شهر اصمیدر روایت اولنور که بر کسنه اول شهرده بر سنه مقیم اولسه
 هقل مختل اولور حال ویران اولمشدر حکیم سوزنی بیت نه دیر مانده که تاپیش تو خراج آرند
 زمهر و کوفه و بغداد و بصره و اهواز * و منقولدر که زهر ناک عقربی اولور هر کبی
 صوقسه البته هلاک ایلر سیف اسفرنگی بیت زهر کیفیت حیات دهد * در حیرتیش
 کر دم اهواز ق اهیز ق کسر ها و منکون یای تحتانیله بمعنی آفسته ابوالمغانی بیت اهیز
 رفته بکوش رسید بودم دوش * مکر پسین نفسم در رسیده بود بکوش ق ایاز ق شاه
 محمود غزنونک وزیر و ندیم و مصاحب ایدی خاص ایاز لقله شهرت پرداز ایدی طالب
 آمل بیت ای عشق مشکین تیغ ستم بدل محمود * آن شاه که صید حرم زلف ایاز ست *

اَز

اَس

مولانا صائب اصفهانی بیت دل مجود اگر همی خواهی * هست گوته مکن ز زلف ایا ز *

مع الزاء الفارسی * از نیزی فتح را و سکون نون و کسریا و موحه بعده یای ساکنه ایله

ترخون دید گری سبز مهربانی طرخوند * اندر واژ * فرهنگ جها تکمیریده یعنی نکون

و آویخته که اندر و او اندر و ای دخی دیرل * انکر * مرقوم معنا لریله مترادف در حکیم

خاقانی بیت بیل مستم مغزم از انکر بیاستونند از انک * کربیا سیم دی هند وستان یاد آورم

مع السین المهمله * اختر شناس * فیم ورمال معنا سنه کال اسمعیل بیت در کتاب

طالع مادیده بود اختر شناس * از سر زلفت بسی تشویش در دورقر * مولانا هاتقی بیت

از سطو کلامان اختر شناس * بساعت فکند ند طرح اساس * اوس * ضم دال مهمله و او

م مروفله فرهنگ جها تکمیریده اول کسبه به دیرل که بر علت سببی ایله کوزینه قره صوابش

اوله * ارجس * سکون راء مهمله و کسر جمله برکوه بزرگ اسمیدر که مدی الایام باشند

قارا کسک اولتر حنی زلال دید گری نسته اند بولنور و زلال اکادیرل که بریده یا زوقیش

قارطو روب من بعد زائل اولیه ایچنده ینه قاردن پر مق قدر قوردکی نسته حاصل اولوب

ایچي طلوصو اولور شکردن لندی و قاردن بیاض و صوق بر منلا هجونده شاعر دیمشدر

بیت انقدر جرمش ثقیل و کشته دستارش بزرگ * بر سرش بودست کویا در سر

ارجس برف * ارس * فتح از مهمله ایله بوزن مرص بنهر عظیم اسمیدر که وان اولکه سندن

جاری اولوب نججوان حرا سندن کجوب آران ناحیه سنه و اردقه براق بختس اولوب

اول اطرافک مزروعات و باغچه و بوستانلرین سقی ایتد کدن صکره تکرار مجتمع اولوب

بر ییوک نهره قاریشوب دریای فارمه دو کیلور پز فایده لوصودر خواجه حافظ بیت ای

صبا کر بگذری بر ساحل جوی اوس * یوسه زن بر خاک آن وادی و مشکین کن نفس *

مولانا هاتقی بیت در آورد کشی باب ارس * ز دریای لشکر ارس ماند پس * و قیاق

شاهلردن بر شتر زاده نامیدر وله بیت به پوزار ارس خان سپردش عنان * قوی دست

کردش بنیغ و سنان * و سکون رایله بوزن درس اشک چشم معنا سنه در قریم الدهر

بیت ز آهم بودیک شران زرخش * ارس را بود ارس من مایه بخش * بو معنایه استاد لطیفی

بیت ارس شد ارس من در جست و جویت * مبتوی پر زفت از وی بکویت * و کسر

را ایله آردج اغاجی در بعض فرهنگده چنار اغاجی منقولدر * ارستطالیس * معلم

اول لقبیله مشهور بر حکیم ذوفنون در لسان یونانیده معناسی استاد کل دیمکدر

مرویدر که اول نامی ارسطو ایدی بعده ارسطالیس دیدیلر بعده ارستطالیس ایلدیلر

بعده کیدرک ارسطاطالیس اولدی اصلی بودر که عادت حکمای قدیم یویله در که

هر بر حکیمک علمی و علم حکمتده علمی زیاده اولد قچه اسمنه بر حرف زیاده ایدرلر

حارونی افلاطونن اخذ ایتمشدر منقولدر که مزبور حکیم ارسطو نام طفل ایکن

افلاطون صاحب فنونه خدمت ایلدی افلاطون اوائل حالنده ملک و فسطالیس

نام بر ملک حکیمی و وزیر ایدی ملک مزبور بطا قروس نام فرزندین افلاطونه

شاگرد ایلدی اولدخی ملک زاده به تعقیب نام و اتمام نام لا کلام ایدوب تعلیم علم ایدکجه فهم

فهم و ذکاود رک و کیا ستین بی نصیب او لمغه اصلا برنسندهاخذ و تعلم ایلدی افلاطون
هر چند که تفهیم و تکرار ایدردی اصلا فائده ویرمزدی مکر اول اثناده ارسطو هر بار
استماع تعلیم ایتیمکه علومى اتقان و تقریر حکیمی ضبط واذعان ایدر ایش واول زمانده
قاعد بویه ایش که بر حکیم برنلین باسفته چقار مقمراد ایلد که بر و ز جمعیتده شاگردی
کرسى به چقاروب تعلم ایتدی یکى علومى خلقه افاده ایدر حکیم اولمغه لیاقتی ظاهر
اولور سه پادشاه طرفندن باشنه تاج مرصع وکننه خلعت فاخره ذی قیمت کید یروب نامنه
حکیم دیور ایدی مکر یوم معهودده ملک اوغلنى حکیمه ابرام ولاحاح ایلد کرسى به چقاروب
ملک زاده اول ملکه اصلا نطقه قادر اولدوغندن ملک دلیکیر اولوب افلاطونه خطاب
و تقید ایلنوب تعلیمه احوال و نکاسل ایلن سنزدیو عتاب ایتد که افلاطون ارسطویه
اشارت ایدوب ارسطودنخی بی باک کرسى به چیقوب اولقدر معلومات صرف ایدر که
جمع خلق عالم تحسین و آفرین ایدر افلاطون ملکه ایشته اوغلکه بن بو علومى تعلیم
ایلشیدم و اکا تعلیم ایدر کن بو اوغلان ایراقدن ایشتمکه اخذ ایلن امانه چان جناب
حضرت واهب الامال جل عن الشبیه و امثال اکا نصیب ایتامش یو کا احسان ایلن
یو طفل بتیم استماع ایتیمکه بو مرتبه یه واصل اولدی دید که ملک بالضر و ن ملزم اولوب
بقاعده احسانلر ایدوب ارسطویه حکیم نسیمه ایلد یلر یو ارس یو ضم راء مهمله
و و او معروفه متاع و کال معناسنه پور بهای جامی بیت بکروز چار یا بیر داسیم از کله *
روز ذکر اروس و قاش از نهاندن یو اریس یو کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایلد بمعنی
زیرک و هو شیار عربیکه متابع معناسنه و کسر همزه و راء مشدده ایلد ینه عربیکه مزارع
معناسنه در یو اسپریس یو سکون سین و راء مهملتین و کسر باء فارسیله آت میدانده دیور
شمس فخرنی بیت زهی پادشاهی که سطح فلک * بود بندکان ترا اسپریس یو اسپریس یو
ممدوده ذکرى مرور ایدن اسپریس مرقوم معناسنه یو اشکبوس یو سکون شین
و کاف و ضم باء موحد ایلد کاشانی بر مبار زپهلوان اسپیدر که افراسیاب امداده گلش
ایدی افراسیاب دخی سپهالادی طوس و نو در ز ایلد ایران لشکری جنکنه کوندردی رهام
کو در ز اکا مقابل اولدی اما مقاومت ایده میجه همان رستم زال پیاده ایریشوب بر زخم
تیر ایلد اشکبوسى خاک هلاکد و شور دی حکیم فردوسى بیت پیاده از انم فرستاد طوس
که تا اسپرستانم از اشکبوس یو اطلس یو معروف ساده طوقش حیرتقا مشد و فلک
تاسع اسپیدر کو اکبدن خالی اولدوغی اجلدن اطلس تسیمه اوتمشدر و بر کتاب اسپیدر
یو افسوس یو اوج معنایه کلور اول بر کله در که متغیر حالت حیرتده تکلم ایدر و دریغ
و حیف و حسرت معناسنه خواجه حافظ بیت افسوس از ان کسان که ندانند اینقدر
یا عمر ان خوشبخت که بکاخظه با همد * و بوند ندر که بر شى ضایع اولسه یا خود فائده لو
مصاحت قوت اولسه ایراد ایدر لر حکیم انوری بیت آخر افسوس تان نیاید از انک * ملک
در دست نشست افسوس است * ثانی لاغ و سخره یه ده دیور لر حکیم ناصر خسرو بیت
بر خرید افسون سخره و افسوس کنند * و انکی جرکه همه تبیل و افسون نیند * ثالث

طلم وستم ويراغی معناسنه مایح سرخشی * قطعه * ای صبر رای بی بولایت فرست تو * مغزول
 کن معینک و مخوس دزدرا * زرهای بیشمار با فسوس میبرد * آخر شمار او بکن از بهر
 مزدرا * اکارس بی فتح کاف و کسر را و مهمله ایله عربیده کا ترکیده طوملان دید کاریدر
 بعض صحرا ده نمناک و متعفن بر لده حاصل اولور اما فرهنگ جهانگیری صاحبی نقل ایدر که
 نمناک و متعفن بر لده و مزبله ده و سغراب کویاری دیننده بر آدم قبوغن صویوب و قوریدوب
 نیم درم مقدارینی تناولایسه بیهوش ایدر و اگر بر کسه جنابت و ناپاک اپکن بیسه نسلی
 منقطع اولوب من بعد اولادی اولمز و ایکی درم مقدارینک تناولندن خدر و سکنه غارض
 اولور احتمال در هلاک ایلیمه و اگر هلاک ایلز ایسه عسر البول و هیضه ایراث ایدر اکاسمار و غ
 واهکی دخی دیرلر اگرچه فرهنگ جهانگیری صاحبی بویه نقل وروایت ایلش اما فقیر هشیبه
 حاصل اولدی اول اجلدن که فقیر طب کتابارنده کوردم کثرت تناولندن اخلاط غلیظه
 تولد ایدر متعفن اولدو غی مقرر درختی بر سینه یرنده قالسه ایچنده بلان حاصل اولوردیو
 میاز مشلر نرم دیار مز مقرب چول بر لده غایت ایرینی اولور شول مرتبه که بعض سنه لده
 خصوصاً ایام و بادیه شوقیه و اون وقیه و بعضیسی دکرمان طاشی جر منده اولور بهر
 سنه فصل بهار ده خرده لرن عربان و ترکان طائفه سی چقاروب شهر حلبه کتور رلر
 یر طه و قیمة ات ایله قابوغن صویوب بشور رلر تناولی غایت شایعدر غدایشی زیاده دو
 و مقوی با هدر و دو کوب صوین کوزه چکسه لر و جع زائل ایدوب نور چشمی زیاده
 ایدر حال بوکه فرهنگ جهانگیری صاحبینک نقلیه مخالفدر احتمالدر آنک و لایتنده حاصل
 اولانده سمیت اوله والله اعلم * الکوس بی تورانیلردن بر نامدار پهلوان نامی در دستم انده
 هلاک اولدی حکیم فردوسی بیت بیر سید الکوس جنکی بحاست * که چندین همی جنک
 شیران بحاست * الماس بی نوع جواهر دن ذی قیمت طاشدر و دخی جوهر دارد مون
 دیر لر تیغ و خنجر و غیره ظهیر فار یابی بیت همین بسست که الماس خاطر دم دازد * پو خنجر
 ملک اعرش بر زبان کوه * بو معنا ده شیخ نظامی بیت ازان آتش که الماسش فروزد
 حد و کر آهین باشد کموزد * انبر بارس بی میله امیر بارس و امیر بارس دخی دیرلر بر نوع
 چالی یمشی در خموضی وار در ربی قینا دوب شکر ایله شربت ایدر لر طبعی بارد و یابسد
 معایه قوت و یر و طعامه اشتها بی قوی ایدر و صفرا بی قمع و حمای صفراوی بی دفع ایدر
 * انبیس بی سکون نون و کسر باء موحده بعلمای تحتانی سکونیه پاک اولش غله خرمنی
 یعنی صماندن و کسمکدن آیراش دانه احمد بن اسمعیلک مشکلات نام کتابنده بویه منقولدر
 و محمد هندو شاه نجفوا فی صحاحه آخرین نونه روایت ایلشدر * اندروس بی سکون
 نون و فتح داله و ضمراء مهملتین ایله بر کسنه نامی در که مار نام بر جزیره ده هار و نام بر شخصک
 هار و نه نام زوجه سنه عاشق اولوب هار و نه اول جزیره ده ساکن اولوب کجه لر ده آتش
 یا قورل اندروس آتش ضیاسیله دریاده شنا و رلک ایدوب هار و نه ایله بولاشور ایدی اتفاقاً
 بر کجه روز کار و سنتت باران آتشی سویندر دی اندروس قرا کوده قالوب دزیایه غرق
 اولدی شکم استاد عنصری و امق و عنبر انام نظمکده میشد بیت نه من کتر ایلد و هم

و ستم مهر * نه ها رونه دیر عذرا بجهر * آئیس * با غچه معناسنه نوشا عربیت دز جهان
 دیگر بنا شد غیر ازینها خوش آئیس * چون کنار آب و باده ساقی باشد در آئیس *
 آئیس اول عربید زندیم و مصاحب یاران معناسنه در * اودس * شکون واو و فتح دال
 مهمله ایله قارش معناسنه در که بدست دخی دیر لر کسر نین ایله عربیده و جب و شبر دخی دیر لر
 * اودس * کسر واو و شکون راء مهمله ایله سرو کوهی در که عربیده اهل دیر لر * آئیس *
 ایا زمر قوم که سلطان محو دکنیم و وانیسی و وزیر جلیسی ایدی شیخ عطار در منطق الطیر بیت
 کر تو مرد طالی و حق شناس * بندکی کردن بیاموز از آئیس * حضرت مولانا قدس سره
 بیت خویشتن را تو رها کن چون آئیس * تاز شه بینی تو لطف بی قیاس * مع الشین *
 ابرش سکون باء موحد و فتح راء مهمله ایله کمال پاشا زاده چیل آتدر بولفظک آتیه اطلاق
 با حبتار الوصف در دیش و آتیه ابرش دینلدوکی حکیم فردوسی بیت جو بر ابرش تند کشنی
 سنوار * بلزید از هیبتش کوهسار * و بر معناسی دخی و جود انسان و حیوانده فضلات
 باغیدن خارج جلد ده بیا ضلق ظاهر اولور اکا برص دخی دیر لر لسان عربیده آتیه
 دینلدوکی شایع در تنکم وجیه الدین ابن الدوری بیت واقع من یلقی الی الله و سابقا
 فنی عاد منته ادم الراس ابرشا * چغتای لسانند دخی چیل آتیه ابرش دیر لر * ابوقائش *
 اعشابدن برلوت کوکیدر صابون کبی کو یکلنور آنکله اثواب یور لر * اختر دانش *
 اضافله مشتری و عطار دینلدن زلینه دیر لر کذا فی شرفنامه * آخر و ش * سکون خاء معجه
 و ضم راء مهمله ایله بمعنی خروش استا دنجیک بیت شادی و خوشی امروز به ازدوش کم *
 بیچیم دست زم نهره و خروش کم * اخش * سکون خاء معجه ایله بوزن رخس قیمتدار
 معناسنه مثلا کالای اخش و کوهرا خش دیر لر بولفت اکثر فرهنگرده مدوده ایله مرویدر
 اما رساله ابو حفص شعری ده قصر القله روایت اولمشدر استاد عنصری بیت خود نماید
 همیشه مهر فروغ * خود نماید همیشه کوهرا خش * و معیار ده شمس فخری الف مدوده
 و خاء مفتوحه ایله آتش و زخا و وزن نقل اولمشدر کامر * اخکوش * سکون خاء معجه
 و ضم کافله نا پخته میوه و غیره استا دلطیفی بیت نشود دوست بی جفا و خدوش *
 که رطب بودیشتر اخکوش * اخکوش * بر کاف زیاده ایله اخکوش مرقوم معناسنه
 اولدوغی مجمع القرمص مسطور در * ادانوش * بر کسنه نک آدیدر که اندراسانی نامه
 ایله عنرایه کوندروب یقین اولغه اذن طلب ابلشیدی عذرا دخی غضبه کلوب اوروب
 بر کوزین چقاردی تنکم استاد عنصری بیت برو جست عذرا چو شیر ژند * بزد دست
 و چشم ادانوش کند * ارزش * ارزیدن لفظندن اسم مصدر هر قیت و نسنه نک لایقی
 اولان بها و مدح و ثنا معناسنه * ارش * سکون را و فتح سین مهملتین و میم و نون
 ساکنه و کسر دال مهمله ایله بر حکیم اسمیدر که اسکندر ذوالقرنینک آئیس و جلیسی ایدی
 کذا فی شرفنامه * ارش * کسر راء ایله یکی معنایه در اول ساعد انسان ثانی بر مق او جندن
 در سبک باشنه و ارغجه مقدان دیر لر مولا هاتنی بیت بکف مار و ش نیزه ده ارش * زخون
 حد و افته پرورش * حکیم اسدی بیت هما نجایکی سهمکین چاه بود * که ز رفیش مهصد

اَش

ازش راه بود * اما صاحب فرهنگ منظومه بومعنايه فتح رايله نقل ايدوب ديش بيت
 ديواهرمين آزرست آتش * ساعد نيند هر دوارش آرش * ثاني شروان ولاينده برشهر
 آديدز و عرييه راى ساكنه ايله ايكي معنايه در اول دبت جراحت معناينه ابوالعاني
 بيت در كتاب حصن اينست حكيم كيش عاشقان * روز محشر راخواهند از توارش
 گشتگان * ثاني بر قوم و بر طائفه اراسنه فساد براغوب جنك و فتنه قوپار مق معناينه در
 ارقش في سكون راء مهمله و كسر قافله نسخه ميرزا ابراهيم و بعض فرهنگزده
 كاروان معناينه مذكور در ايش في كسر راء مهمله و سكون ياي تحتائيله مؤيد
 الفضلاده زيرك و هوشيار معناينه در بومعنايه مؤيد ميرنظمى بيت شود مال و
 جاه و بزرگي به پيش * كندهر كه كاري بفعل و ايش في از خش في سكون زاو فتح خاء
 معجتمين ايله مجمع الفرمعه يلدرم معناينه در اژدها قش في سكون زاء فارسي
 و كسر فاييله نام حاكم كدر كه اژدها ك دخی ديرلر حكيم فردوسي بيت ببايد شهازاكنون
 گفت راست * كه آن بي بها اژدها قش بجااست في اسپریش في ذكرى مرور ايدن
 اسپریش معناينه در كه شين ايله ده مرويد ميرنظمى بيت چوكشته به تندي سوار
 اسب خویش * دليله كرده بعزم اسپریش في اش في علامت ضمير غايد پر كلكه نك آخره
 متصل اولدقه الف حذف اولنور اما كله آخرنده هاء علامت واقع اولسه الفى ثابت
 اولور في اشكش في سكون شين معجه و فتح كافله بر مبارز پهلووان آديدن في اغالش في
 مدوده ده ذكرى مرور ايدن اغالش معناينه در كذا في فرهنگ جهانكيري في اكارش في
 مع السين ده مذكور اولان اكارش معناينه در كه شين ايله ده مرويد كذا في مجمع الفرس
 في اكنش في كسر كاف و سكون نوله نسخه ميرزا ابراهيم و ادات الفضلاده ديوار تعمير
 و بنا ايتيك بومعنايه ميرنظمى بيت نباشدا كردوسنى حق شناس * بماندا كنى كه شدي
 اساس في انا غاش في فتح نون و غين معجه و كسر فاييله اعشاب قسمندن بر او تدرآت
 كوزنده كي اولدقه دو كوب صوره لفي الحال دفع ايدو في انا غاش في فايينه لامله
 بودنى مذكور او تدرآت كوزند كيسنه نافع در ابوالعاني بيت ديدم دو چشم رقيب عات
 رمدادر * كفتم كه اين حيوان انا غاش علاج كن في انبارش في سكون نون و فتح باء موحد
 و كسر راء مهمله ايله يهدق و امثالي نسنه لرايى عرييه حشو ديرلروله بيت چو مخزن
 پرمكن از هر چه يابى * مساز انبارش خوردن شكم را في انبوش في سكون نون و ضم
 باء موحد ايله انبوت مرقوم معناينه و تره كوكنه ده ديرلر في اندايش في سكون نون و فتح
 دال مهمله و كسرياي تحتائيله صوابا لفي تنكم اندايشكر صوايى در في اندخش في سكون
 نون و خاء معجه و فتح دال مهمله ايله فرهنگ جهانكيريده پناه و پشتى يعنى حمايه في اندوخش في
 اندوختن دن اسم مصدر در كار و كسب معناينه ابوالعاني بيت مكافاتش شود در
 ووز محشر * از اندوخش اكر نيكست اكر بد في انكارش في سكون نون و فتح كاف
 فارسي و كسر راء مهمله ايله دفتر محاسبات و دخی افسانه و احوال گذشته معناينه
 شمس فخرى بيت هر يكاجمعي بودز شهان * همه از وي كمتند انكارش في اوباش في سكون

سکون واو وفتح باء موحد ايله آلفته و آلوده و لوند بی کار خواجه کمال بخندی بیت
 پنج قبله نیا مد فرو سرا و باش * زهی مراتب رند و علو همت او * مرحوم کمال پاشا زاده
 لغت مشترکه در عیار و قلاش معنا سنه و دخی دانا مقابل اولان سفیه و نادان
 معنا سنه دیش و بویی استشهاد ایش بیت توهم دانی که کردانا و او باش * نداند نقش
 را کسی به زلفاش و اوزایش و معنی افزایش فایله و او اراسنه تبادل مقرر اولمغه
 استمالن تجوز ایشلر و ایش و کسروا و سکون یای تحتانیله سعت معنا سنه و
 شاه ناصر خسرو بیت چه کنی دنیای و دین و خرد زیرا که * خوش نباشد بی نان زیره
 و ایش و مع العین المهمله * اقطاع و سکون قاف و فتح طاء مهمله ايله سربست و او جاقلق
 و مالکانه تصرف اولمان قرا و اراضی و باغ و بوستان و غیری شیخ سعدی بیت گرفتم که
 خود خد منی کرده * ز پیوسته اقطاع او خورده و انجوع و سکون نون و ضم جیمه ایکی
 معنایه در اول انجورق زغنگ دخی دیر لر عربده فوق دید کاری ثانی اوجق که بخاله
 و دیو فرسای دخی دیر لر انجوع گرفته دینلور و ایقاع و سکون یای تحتانی و فتح قافله
 غماز و مفسد و سخن چین معنا سنه ابو المعانی بیت هرزه کوی و نغمه و ایقاع * تو با خبر محبت
 اندازد و مع العین المعجمه * ارغ و فتح راء مهمله ايله ایچی طلوع و صاغ جوز یعنی چورک و چتن
 اولیه و اروغ و ضم راء مهمله و او معروفه نسل و اعقاب و آل و احفاد معنا سنه ماوراء النهر
 لغتیدر و ازع و فتح زاء معجمه ايله بر قاج معنایه مرویدر اول باغ چبغنگ بودا نوب
 دو شتوی که عربده قصایه و جمله دیر لر ضم جیمه و قره بالک و کف و پا ص و چوریش نسنه
 و اغاج و داغی و اغاج پیراغنگ ابتدا چقان کوزی و سپسی نسنه و او کی قوشی معنایه در
 و ازوغ و ضم زاء معجمه ايله کف یعنی رنک و ندوده ذکر اولنمشیدی میرنظمی از ساقی
 نامه بیت دل از کردم چون گرفته ازوغ * زن صیقل از باده پر فروغ و ازین و کسر
 زاء معجمه و سکون یای تحتانیله خاطره لایح اولان نسنه خطور معنا سنه ابو المعانی بیت
 ازین خاطر عاشق نباشد * بغیر فکر و صلت تا قیامت و اطفال باغ و شرفنامه سیزه
 و نباتات و نهال نورسته و شاخ تازه معنایه مسطوردر و افروغ و سکون فاء و ضم راء
 مهمله ايله پر تو آفتاب و ضیای قمر و ضوء شمع و قنادیل و چراغ ابو شکور بیت چور
 رویت افتاد از پیری انجوع * نه بینی دکر در دل خویش افروغ و انجوع و فتح لام و سکون
 قون و ضم جیمه البوخ مرقوم معنا سنه که عودا غاجیدر و امروغ و سکون میم و ضم راه
 مهمله ايله عالی رتبه و مهابت و فر و شکوه معنایه میرنظمی بیت هر دو در خودش امروغ
 دارد * چراغ قدر و جاه افروغ دارد و انباغ و سکون نون و فتح باء موحد ايله قومه
 حورت معنا سنه که بر آدمک ایکی یا اوج عورتی اولد قاف بر لرینه انباغ دیر لر و وسی و نباغ
 دخی دینلور حکیم ناصر خسرو در مذمت دنیا * بیت زین قبه که خواهران انباغی *
 هستند در و چهارم یلو و انجوع * و انجوع و کلاهما و سکون النون و ضم الجیمه پیراکنان
 چهره و سایر اعضاده اولان شکن و پیش معنا سنه ابو شکور * مصرع * چور رویت
 از پیری افتاد انجوع و ایاغ و زم میده دور اولنان قدح معنا سنه چغتای لغتیدر اما

آف

آق

آك

فارسیده استعمالی غایت شاید در فرهاد نامه ده ساقی به خطاب آید ز بیت مینی دین بانگای
می پرست آیت * نولا چینی ایا غلبه بر لا مست آیت * چغتای ده ساقی به ایا چچی در زل
فی مع الفاء * از دق فی سکون زاعفاری و فتح دال مهمله ایله آلیج دید ککری طاع بمشیدار
واغاجنه ده از دق دیر لر عربیده زغرور دید ککری در میر نظمی بیت نیایی اکر میوه آیدار
شو دار دق اندر دهان خوشکوار فی اسپر سف فی سکون سین مهمله اولی و فتح ثانیه و باء
فارسیده شرفنامه ده اسپر یس مرقوم معنا سنه در فی مع القاف * ابلق فی لفظ عربی در
اما عجمه استعمالی شاید در اکثر آلاجه آتده استعمال اول نور مولانا هاتقی بیت خروشیندن
ابلق خان سم * شده نعره آفت کاو دم * میر نظمی بیت میان دلیران یل نامدار * برون
آمده است ابلق سوار فی ابلق فی کسریاء موحده و سکون یای تحتانیله آبی رنگه دیر لر مثلاً
مائینک غایت آچقی و اکا بکر دکه بین الناس نیرنک دیر لر شیخ آ زری بیت نسای شام یمن
پردهای چرخ شده ند * لوای روز چور ز د سر از فضای ابلق فی آزاد خلق فی کامل
الخلق یعنی وجود و اندامه تمام الاعضا و عقل و دانش و آداب و معرفی مکمل اولان آدنه
دیر لر کدانی شرفنامه فی ازرق فی سکون زاء معجه و فتح زاء مهمله ایله جام جهان نمای
جشنید که جام جم دخی دیر لر انک خطوطندن کنارینه قریب بر خطک آدیدر کدانی شرفنامه
فی اشاق فی فتح شین معجه ایله غلام بجه که و شاق دخی دیر لر شیخ نظامی بیت بغرمود
اشاقان درگاه را * زدن بر لب جوی خرگاه را * بویتندن خدمتکار اولق فهم اول نور
فی المالح فی سکون لام اول و فتح ثانیله بر ولایت اسمیدر کدانی مؤید الفضلا فی امیر صاحب
دل فی یعنی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه و رضی الله عنه کدانی شرفنامه
بعض فرهنکه امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه اولق مذکور در فی انباق فی سکون نون و فتح
باء موحده ایله سرد یو ثانی یعنی کیدی با شی عیبندز کافی بیت همیشه دست بخیر باشد
یوفاق * بکار ساز مجردان شوی انباق فی انوق فی ضم نونله لوری قوشی معنا سنه در
کدانی نعمه الله فی ایا ق پیا له و کاسه و قدح که بزم میده دور اول نور ایا غ مرقوم معنا سنه
کدانی الحمودی فی ایلان فی سکون یای تحتانیله ادات الفضلاده بر شهر اسمیدر منو جهری
بیت اکر خازن بتر کستان فرستد مهر کجوری * پیاده از بلا ساغون دواند تا بلا قش
بلا ساغون چیهون کنارنده واقع بر شهر در و شرفنامه ده ابلق بر اغاج اسمیدر ولغت
محمودیده پادشاهلرک ایام تا بستانده نشینکا هارینه دیر لر و مده یا بلاق دید ککری پر در و کسر
الفه دخی مرویدر فی مع الکاف * ابرک فی سکون باء موحده و فتح زاء مهمله ایله
سونکرکه عربیده سفنج دیر لر و معنای عربی میالغه ایله مبارک معنا سنه افعل تفضیلدر
ابو المعانی بیت امشک دیده میکشد از موج دریای دلم * دود آه ابر سیه مانند ابرک بوده
است فی ابرناک فی ضم باء فارسی و سکون راء مهمله و فتح نونله فرهنک جهان تکبیده جوان
معنا سنه در فی ابلک فی سکون باء موحده و فتح لامله دورنک معنا سنه عموماً سیاه و سفید
معنا سنه خصوصاً سیف اسفرنگی * قطعه * تا سوری او نکشد دولت او پیش کان * خصم
شادست بدخلوی نیرناوک * کبدانکه بدور تو دورنکی عیب است * صبح صادق نکند ادهم

اهم شب را ابلك في ابوالكجك في فتح كاف فارسي وجم و سکون نونله بوزن ابوالنجهك بمعنى
 مضحك و طرفه ابوالمعاني بيت عبادت کردن بی علم و دانش عابد جاهل * بشیطانرا
 ابوالکجک شود باز مد یعنی في اتابك في فتح تا و مثناة و باء موحد ايله مربی و معلم معنا سنه
 و اعتماد الدوله خصوصاً حکیم خاقانی بیت با بتبی چو مصطفی میساز * چکنی جبرئیل
 اتابك تست * و ملوک شیرازه اتابك لقب اولشدر شیخ سعدینك مدوحی اولان سعد
 بن زکی اتابك سلطان سنجریادی که سنجرانی حاکم شیراز ابلشیدی سنجرک و فاتندن
 صکره شیرازده مستقل پادشاه اولدی اتابك خطابی کندوده قرار ایلدی اتابك عبارتی
 چغتای لسانیدر انجق انلرك عاد نری اوزن کلهده بریا زیاده ایدوب اتایك دیرلر
 فرهاد نامه ده خاقان چینك وزیري ملاك آرا حقنه دیه شد بر بیت هم اول فرهادغه ایردی
 اتایك * کور و بفرهاد خود آتی اتاديك * انلر اتایك معنا سنه انکه دخی دیرلر
 في اخسيسك في سکون خاء معجه ویای تخناتی و کسر سین مهمله اول و فتح ثانیله ماوراء النهرده
 ناحیه فرغانه بر شهر اسمیدر کدانی فرهنك جهانگیری في اخشيك في سکون خاء و کسر
 سین معجتین ايله اخشچ مرقوم معنا سنه کدانی فرهنك جهانگیری في اخكوك في سکون
 خاء معجه و ضم كاف عجميله ميوه نارسیده اخکوش مرقوم کبی حکیم اسدی بیت زفیروزه
 واز زمره دکر * نماینده اخکوک نورس ببر في اداك في فتح دال مهمله ايله جزیره معنا سنه که
 دریا اورتاسنده واقع اولور آبخو و آبخوست دخی دیرلر مدوده ايله اداك دخی دینلشدر
 في ادرنك في سکون دال و فتح راء مهملتین ايله رنج و زحمت و الم و مشقت معنا سنه در ابوالمعانی بیت
 بوجان حزین رحم کن ای ظالم دل سنك * کردردغم عشق تودل کشته برادرنك في اراسنك في
 فتح راء مهمله و تاء مثناة و سکون سین مهمله ايله قرفلوج که پرستوک پرستودخی دیرلر برید
 خطاف دید کاریدر في اراك في فتح راء مهمله ايله مسواك معنا سنه لفظ عربیدر لکن
 دهان اعجامه دخی مستعملدر في ارشك في سکون راء مهمله و فتح سین معجه ايله اویقو
 اوتی فرهنك جهانگیریده کسر را و سکون سین ايله رشك و حسد معنا سنه مسطور در
 ابوالمعانی بیت ارشك و بغض و حسد از دل تو بیرون کن * اگر ترا بشود مطلب نکوکاری
 في ارك في سکون راء مهمله ايله ایکی معنایه در اول بیوک قلعه ایچنده اولان کوچك قلعه یه
 دیرلر ثانی ولایت سیستانده مخصوص بر قلعه آدید راستا دفرخی بیت جنکها کرده
 چو جنك دشت بلخ * قلعه ها کنده چوارك سیستان * وله بیت شاهی که فتحها ست مرورا
 چو فتح ارك * شاهی که جنکهاست مرورا چو جنك خان * زبان علی اهل هندده نیرا عظم
 اسماسند ندر في ارژدنك في سکون زاء فارسی و نون و فتح دال مهمله ايله محاحده اسم دیوان
 مسطوردر في ارژهاك في سکون زاء فارسی و فتح دال مهمله وها ايله ضحاک مارینك اسمیدر
 ضحاک لقبیدر اصلی ده آک ایدی تعریب ایدوب ضحاک دید بلر زمان اولد برزی قوت پادشاه
 ایدی بامر الله تعالی ایکی اوموزی باشنه بلان مانندی ایکی پارچه ات بتشیدی کتد بکه
 اوزایوب یلان باشی کبی باشاری اولوب قولقلری دلوکنه کیروب زیاده و جم و زحمت
 ویردردی بر وجهله علاج پذیر اولوب بر کون ابلیس لعین حکیم صورتده کلوب هر کونده

هر رينه بر ر آدم بينى سى وىرك حنى ساكن اولوب زحمت وىر مسوئلر ديو تقيت و تعاليم ايتمكه
عداى شديدا ولدوغى اجلدن هر كون ايكي آدم قتل ايدوب بينى لى ايله علاج ايدردى
بو حالته نيجه زماندن صكره خلقك جاننه كار ايدوب كاوه آهنگر تحريكيله اوزرينه
غلو ايدوب قتل ايلدېلر وىرينه فريدون نام شهزاده يى كتوروب پادشاه ايلدېلر تفصيل
شهنما مده و آخرتواري عمنه مسطور در عبد القادر نايى بيت جمشيد تاجدار بيلك ان
سر بر يد * ده آك اردها ك اسير دو مار كرد * شمس فخرى بيت باتوكسى كه بكسر مو
آور دخلاف * مورتن از خلافتش چون اردها ك بود في از فنداك في ممدوده ده ذكرى مرور
ايدن از فنداك مر قوم كيميدر قصر الفله ده جائز كور مشلر ابو المعاني بيت همجو از فنداك
بودست با شهاب ثاقبي * قصد اعدا را كه در دشمنش شود نيروكان في ارثك في فتح زاء
فارسي و سكون نون ايله غضب يا خود طبعه ناخوش نسنه هارض اولدقدن چهره
اكشيدوب يوز بورشدر مق معناسنه در كذا في شرفنامه في ارثراك في سكون زاء فارسي
وكسر ها و فتح راء مهمله ايله اردها ك مر قوم كى نام سخا كدر استا دد قيتى بيت ايا شاهى كه
ملك توقديست * نه باكت برده ناك ارثراك في اسب خنك في كسر خاء معجه و سكون نوله
دمور قيرى آته دير لرا ما خنك قوله آته دخى ديدكلى ميموعدر اما اصحى بوزر نكلو آت
اولقدر حكيم اسدى بيت چوز درخت زر ين بر اسب خنك * كشينك زر شكش عدو
آدر نك في اسك في سكون سين مهمله ايله بمعنى قاصد خبر ايلديجى ابو المعاني بيت كنج
حيرت را كرفته بوده ام شب تاسحر * اسك غم آمد بنا كه كرد جا نان جان طلب في اسك في
سكون سين معجه ايله ايكي معنايه در اول هر قطره يه دير لر عوما شيخ عطار بيت چنان
شد ظلم در ايام او كم * كه اشكى درميان بحر قلزم * وكوز ياشى قطره سنه دير لر خصوصاً
بو معنا ايسه معروف در سرشك ايله مترادف المعنى در ثانى ملوك عجمدن بر طائفه در اشكانيان
دير لر ابتدا پادشاه اولانلر ينك آدى اشك اولغله اولاد و اعقابن اكا منسوب طو توب الف
نون كه ادات جمع دريائى نسبتله اشكاني و بر الف و نون دخى نسبتن تا كيد ايچون زياده
ايدوب اشكانيان ديديلر ملوك عجم قديم الايامك درت طائفه اولوب برينه داديان و برينه
كيانيان و برينه اشكانيان و برينه ساسانيان ديدكلى كتب تواري عمنه مسطور در في افشك
وافشك في كلاهما بسكون الفاء و فتح الشين المعجه ثانى نون زياده سيله مؤيد الفضلا ده
و فرهنگ جهانكيريده شبنم معنا سنه مرويدر استاد رودكى بيت باغ ملك آمد طرى
از رشحه كلك وزير * زانكه افشك ميكند مرباغ بستار طرى ديكري بيت شد عرق
ريزان پرى روزر زلفش از حجاب * بر كل رهنما كره افشك افتاده است في اكاك في سكون
كاف و فتح ميمله في واستفراغ معناسنه عريمده القلس دير لر كذا في شرفنامه في اك في
ممدوده ده مذكور اولان آك كيميدر كه قصر الفله ده مرويدر حكيم سناني * مثنوى * آن
فكنده بجاه بهرام * وان بها كردم هر شده درم * قيمت مرد قلب بي كم و بيش * اوز هر شده
هزار عالم پيش في اچيچك في سكون لام وياى تيجان وكسر جيم فارسي اول و فتح ثانيه
شرفنامه ده نام پادشاه زاده اولدوغى مسطور در اما قنفي پادشاه زاده در يازما مش

يا زما مشي في الوجد في ضم لام و واو معروف وفتح جيم فارسيه صدقه مشابه بر نوع دريا
 بوجكيدر آذن كروه درويشان كشكول ايدر لر حضرت مولانا قدس سره بيت درميان
 چشم من تخم الوجد كاشتم * لكلكم كردي وانكه بذر من ميكاشتم في انار مشك في رمان
 مصر يدر الفلك حذفيله نار مشك دخی دير لر هندی لسانه تاك كير دير لر في انباتك في
 سكون نون اول وفتح ثانيه طفرحق آخريه كي كاف تصغير در كوچك طفرحق وچانته
 اولور في انوهناك في لفظ مركبدر رانوه كه جمعيت معناسنه وناك اختلاطن عبارتدر
 اشراب طريقيه نمناك و نمناك كي معنای تركيب غلبه لوديمكدر في انجر ك في سكون
 نون وفتح جيم وراه مهمله ايله بر روايتك كسر جمله ايكي معنایه در اول بر حرا آدير شيخ نظامي
 بيت بدست انجر ك آرام كردند * بنوشانوش مي در جام كردند * ثاني مرز تكوش معناسنه در
 في انجلك في سكون نون وفتح جيم وكافله حبوبات قسمندن بر نوع سياه دانه درايجي بياض
 امرود چكر دكنه بكر در في انجلك في سكون نون وضم حيله لذت و لطافتي اولميان ميويه
 دير لر كدافي شرفنامه في انجوك في سكون نون وضم حيله وويد الفضلاده بر حرا نامي
 اولمق اوزن مسطور در في اندك في سكون نوله قليل معناسنه كه مقابلي بسيار در ميرنظمي
 اندك اندك نوش كردن باده را * بهتراز بسيار خور افتاده را في اندوهناك في غصه لو
 معناسنه لفظ مركبدر اندود ايله ناكندن ابوالمعاني بيت در كلستان عندليب وفاخته
 زار وخرين * هر كه دور افتد ز جان همچو من اندوهناك في انديشناك في اگر چه معناسي
 فكر لودر اما نمناك اولوب فكر لو اولمقدر في انديك في سكون نون ويای تحتاني وكسر
 دال مهمله ايله ايكي معنایه در اول نسخه ميرزا ابراهيم يعني بو كه كه عربي عسى ولعل
 وليت كه تني و ترجمي معناسن افاده ايدر اصلي بو كه ايدى دالي حذف اولوب بو كه ديد بلر
 وادات الفضلاده انديك بايد معناسنه در كلام استادان دخی بوجه اوزن استنباط
 واستخراج اولور مير غمان بيت كر خوار شدم پيش بت خویش روا بود * انديك بر بهتر خود
 خوار نباشم * خاقاني بيت كرحله حیات مطرا نكردت * انديك در غماني ازين كسوت
 وها * اما بواييات معنای اوله شاه در در رشيد الدين وطواط بيت هر چند كه بوديم
 ز هجران تو غمگين * انديك ز هجران تو شاديم دگر بار * حكيم قطران ارموي بيت كريانند
 خطرو قدر تو شايد * انديك فلك داند قدر وخطر تو * ثاني يعني زيرا كه وچرا كه اثير الدين
 اخسينگني بيت با آنكه من از عشق تو رسواي جهانم * هم راضيم انديك توزيای جهاني
 في اندك في سكون نوله بوزن رنك بال آروسي عربيه محل دير لر في اورك في سكون
 واو وفتح راء مهمله ايله اطفال ايام عيده را غاچه ايكي ايب بغليوب اوجنه بر غمته بند
 ايدوب اوزرينه او توروب صالنور لكابا ز بچ وكازوكازه ومله ومله وچين دخی دير لر مولانا
 شمالي دهستاني بيت هر كه را عقل باشد وفرنك * زداواور كست به از اورنك في امك في
 مدوده ده ذكری مر ورايدن آهك كي آلي معناسنه در حكيم سوزني * قطعه * نوح
 لك وار بخواه عمر خویش * چون نكني طاعت نوح لك * كز چوز دنيانبرد زروسيم
 پس چه زروسيم وچو سنك واهك في معاكف الفارسي * ابلوك في سكون باد موحه

و ضم لامه فصول و منافق و دور وی یعنی ایکی یوز لو معناسنه شاه داعی شیرازی بیت
یودازان جوق قلندر ایلهی * مردابا وک زنیب بیر هی که ادرک بی سکون دال و فتح راء مهلتین
ایله مجمع الفریح صالحتی معناسنه که باز بیج و کار و کاره دخی دیرل که ار تنک بی سکون
راء مهمله و فتح تاء مثناة و نون ساکنه ایله اوج معنایه کلور اول نکا خانه مانی نقاش
سیف اسفر نکی بیت اگر مانی شود زنده چویند نقش توقیعش * بمیرد باز از شرم
نکارستان ارتکش * رفیع الدین لبنا بی بیت صبا نکاشته آن نقشها که تری آن
باب لطف فروخته تخته ار تنک * استاد لطیفی بیت زبس جادو بیهای و نیرنگ او
بدو بکروید توار تنک او * ثانی مانی نک دستور العمل اولان کتابی معناسنه که هر نقش که
خاطرینه خطور ایلله و یا خود بر غریب صورت و عجیب رسم و هیئات کور اول کتابه
ابتدا مسوده ایدوب بعد نقش و تصویر ایدردی تنکم شمس فخری دیمشدر بیت چو حسن
صورت نقاش نقش نامیه دید * باب دادز مانه محایف ار تنک * آب داد ضرب مثلدر
ایشه صورت ویردی دیمکدر ثالث مانی نک کندویه اطلاق اول نور شرف شفر و بیت
با کلک تو چون قلم زند ار تنک * چه ساده نکا کر که ار تنکست * رساله حسین وفایی ده
تاء مثلثه ایله ار تنک واقع اولوب تفسیرنده مانی نقاشک صور نلری و اختراع ایتدو کی
رسوماتی نقش ایاد یکی کتابک اشعیدر دیمش و محمد هندو شاه محاحده بخانه معناسنه روایت
ایلمشدر و حکیم اسدی طوسی می اهدنده مانی کتابک بوندن غیری اسمی اولدوغنه
اطلاع حاصل ایلدم دیر و لغت فرسه تاء مثلثه واقع اولامش الار تنک و تخ لغتاری در
بوسیدن تاء مثلثی زاء فارسیه تبدیل ایدوب ار تنک دیدیلر وارچنک و ار تنک دخی
دیدیلری مرویدر که ارچنک بی سکون راء مهمله و نون و فتح جیم فارسیله فرهنگ
جهانگیریه ایکی معنایه در اول ار تنک مرقوم ثانی نقش و تصویر معناسنه در که ار تنک بی
سکون راء مهمله و نون و فتح زاء فارسیله محاحده تمامه ار تنک معناسنه مرقوم در و بخانه
چین معناسنه شیخ نظامی * مشنوی * عجب ماندازان کار نظار کی * بغیرت فروماند بیکبار کی
که چون کرده اند این دو صورت نکا * دوار تنک را بر یکی سان نکا * نسخه میرزا ابراهیم
مانی نکا خانه سی معناسنه مذکور در بو معنایه شیخ سعدی بیت کراتقات
خداوند یش بیاراید * نکا خانه چینی و نقش ار تنکست * بوییتدن فهم اولور که نکا خانه
چینی مانی نک اولمیوب آخرک اوله زیرا بو معناده شیخ نظامی بیت روان کرد کلک سیه
ونک را * ببرد آب مانی وار تنک را * بوییتدن فهم اولور که مانی غیری وار تنک غیری اوله
ایما کتاب اسمی اولسه معنی یرنده اولور مصراع ثانی مانی نک و کتابک رونقی
کیدردی دیمک اولور و مانی نقاشک مخصوص اسمی اولدوغنه بوییتد لالت وارد
میر خسرو بیت که در چین دیدم از ار تنک پرکار * که کردی دایره بی دور پرکار *
و فرهنگ جهانگیریه ار تنک جمله معانیسندن مازندران دیورندن بر دیوک آیدر که
انی رسم هلاک ایلدی مختاری دیمشدر بیت از غبار سم است فلکی سازد طبع * ملکی
گردد بالطف تودیوار تنک * بو معنایه حکیم ازرقی بیت هزار لشکر داری که هر یکی ایشان

نیشانی * فرو نترند ز دیو سپید و از ارژنک * شمس فخری دخی بر دیو نامی اولمق اوژن
 معیارده نقل ابلشد و سیه المقاصد صاحبی دخی اکا متابعیت ایش اما سخا حله ارژنک
 بر کسند نکی نامی در که مانی آنک وزیر ایدی دیمش و مشکلات شهنامه ده ارژنک
 پسر زن در تورانیلور دن سر لشکر ایران طوس بن کورد ز النملعلاک اولدی دیمش حکیم
 فردوسی * مثنوی * به پور زن گفت نام تو چیست * ز کردان چنکی ترانام کیست *
 بدو گفت ارژنک جنکی منم * سرافراز شیردزدکی منم * ارژنک * سکون را ونون و فتح
 سین مہملتین ایله فرهنگ جہا نکیریدہ ارتنک وارژنک وارچنک معنالیہ در استاد فرخی
 بیت ہی تافت از پریان روی خویش * نکار یست کوی برار سنک مانی * ارژنک *
 سکون را مہملہ ونون و فتح غین معجہ ایله مجمع الفرسد ارتنک وارژنک مرقوم معناسنہ
 شاعر بیت ندارد همچو زلف و چشم تو آہوی چینی * نباشد هیچ وجہی حسن صورت نقش
 ارژنک * ارژنک * سکون را مہملہ ونون و فتح ہایله فرهنگ جہا نکیریدہ ایکی معنایہ در
 اول بدخشان مضامین بر قصبہ اسمیدر ثانی ارتنک وارچنک وارژنک وارسنک
 وارژنک معنالیہ مترادف در * ارژنک * سکون زاء معجہ ونون و فتح را مہملہ ایله خیال
 معناسنہ در کہ ارژنک و بادرنک دخی دیرل * ارژنک * سکون زاء فارسی و فتح را مہملہ ایله
 نام دیودر کدانی مجمع الفرس * استرنک * سکون سین مہملہ ونون و فتح تاء مشنہ
 و را مہملہ ایله بپرواح الصنم دیدکاری کوکدر غایت مخدرد در نقد جزوی تناول اولنسہ
 وجودہ خدرو بر خاصہ سی چوقدر از جملہ بر صبح اولوب شکست اولمیان بر آدم
 یانندہ کو تورسہ جمیع خلق ایچندہ معزز و مکرم و وقرو محترم اولوب ہر کس محبت ایدوب
 دائما دولت و عزتہ اولور دیرلر ہیئات واسلو بی بعینہ انسانہ بکرتد یکی یردہ ارکی
 دیشمیلہ بر یرینہ قوللرین عبارتمش بتار ککینک صقل و بیغی و ذکر اولور و دیشی سنک
 مہلری و صابی و فرجی اولور اپکسنک دہ صاحبی کوک اولمق اوژن باشلری اشاغی و ایقلری
 یوقارو بتور دن یوقارو صابی اولوب بو کرتن بپراخی کی بپراخی اولور علامتی بتدی و کی
 یردہ کیجہلر دہ التون کی ایشیلر واروب اطرافنہ کل دوکوب صباح قویار لر روایت
 اولنور کہ قویار لدقہ بر موخس صدا ظاہر اولور ذی روحدن ایشیدن ہلاک اولور
 اکا بویله جان بولشور کہ بر ایی کتوروب براو جی صابنہ محکم بغلیوب براو جی بر کلمہ
 بغلیوب ایراقدن ات قورل اول کلب چکنہ رک یردن قویار و اول کلب صداسندن ہلاک
 اولور اعلاسی چین و لا بلندہ اولور آندہ صبح الاعضا چقار حکیم اسدی * مثنوی * همان
 از کیاہان یابودرنک * شناسندہ خواندورا استرنک * ازان ہر کہ کندی فتادی زیای *
 چوایشان شدی بیروان ہم بجای * ہکاوان ازان چند کنندو برد * ہران کاوکان کند بر جای
 مرد * بپراغنہ عربیہ سراج القطرب دیرلر اگر چہر و مہ دیارندہ دخی اولور لکن صبح الصوره
 یونمز و مایری اولور چین دیارندہ اولانک قطعہ سی کوچک و انسان کی جوارح و اعضاسی تمام
 اولور استاد عسجدی بیت ہند چون دریای چین شد جین چودریا بار و * زین قبل روید
 چین بر شبہ مردم استرنک * بعض روایتہ استرنک شجر و قواق دردیشلر شمس فخری معیار

جمالید * استرنك درخت پیر و ح باشد که ثمره آن بر صورت آدمی باشد هر کسی که آنرا از بینج
بر کند در حال پیرد و آنرا پیر و ح الصنم گویند بیت زفرط کرم خواستی تا دهند *
درختان ثمر مرد چون استرنك * واسترنك عقیق عورته دخی دیرلر ی افرنك ی سکون
فان و نون و فتح راء مهمله ایله بش معنایه کاور اول کفره طائفه سندن فرنك دید کوری
قومدر که معربی افرنجدر حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ادهمی زارید و صد قطره
روان * که در افتادم مجلاد و عوان * تا نمیرد هیچ افرنکی چنین * هیچ ملحد را مبادا
ایچنین * ثانی فروزیبانی معناسنه استاد فرخی بیت خسرو ردل ستوده سیر * پادشا
زاده بزرك افرنك * استاد عنصری بیت جهان خیره ماندز فرهنگ او * ازان پرز بالا
وافرنك او * ثالث زیب و زینت معناسنه منصور شیرازی بیت زخا کبای تودارد سر
فلاک افسر * زحسن رای تودارد عروس ملک افرنك * رابع حشمت و وقار معناسنه استاد
دقیقی بیت فرو افرنك تو کیرد دین * منبر از خطبه تو آراید * خامس تخت پادشاهان که
اورنك دخی دیرلر ی انك ی سکون نون ایله ایکی معنایه در اول صویک مجراسی ایچون
طوپراقدن یاپوب یرالتنه قورلر که عو ایچندن جاری اوله اکا کنك دیرلر ضم کافله و هنك
دخی دیرلر ثانی ولایت هند و ستانده بر ناحیه آدیدر ی انكشت سترك ی بیوک یرمق یعنی
باش یرمق سترك ضم سین ایله بیوک دیمکدر ی اورنك ی سکون و او و نون و فتح راء
مهمله ایله سکر معنایه کاور اول پادشاهلرک تختی نجیب الدین جرد پادقانی بیت زهی بهر
توسر کشته در جهان افسر * خدی ز بهر تو پا بسته بر زمین اورنك * شمس فخری بیت
خدو ملک سلیمان ملاذسیف و قلم * عزیز خلق جهان زیب افسر و اورنك * تخت شاه
اولدوغی جهتله معنای اصلیه سندن تخته دن اولمق لازم دکل ندن اولور سه اولسون حکیم
فردوسی * مصرع * بر اورنك بنشست شید اسب شاد * دیدوکی مراد تختدر ثانی عقل
ودا تن معناسنه حکیم سنایی بیت ای گرفته دو عالم اندر عدل * بکمال صیانت
اورنك * ثالث فروزیبانی کمال اسمعیل بیت زهی زفر تو سر سبز چرخ مینارنك *
ز مقدم توسپا هان گرفته صد اورنك * وله بیت خدا یکان صدور جهان شهاب الدین
که ملک ز شکوه تو میبرد اورنك * رابع مکرو حیله شیخ نظامی بیت چونوشابه دانست
اورنك شاه * بفال همایون برآمد ز راه * خامس یعنی شادی استعمال اولنور زراشت
بهرام بیت جهان آباد کشت و شاد و اورنك * ز داد و دین و از خوبی هوشنك * سادس
کلچر نام محبوبه نك عاشقی آدیدر که بنام و مشهور کسننه ایدی خواجه حافظ بیت
اورنك کو کلچر گو نقش و نا و مهر کو * حال من اندر عاشقی داد قلمی میز م * سابع
یعنی زندگانی که اکا ارنك و اورند دخی دیرلر ثامن استعان طریقله آسمانه و اورنك دیرلر
مولانا جامی بیت هفت رنگست زیر هفت اورنك * نیست بالاتر از سیاهی نك * فاضل
زوم کمال پاشا زاده مرخوم بوند دخی تصرف خاص ایدوب اورنك ایکی نوع در بری مفرد و بری
لفظ مرکب ز او ایله رنگدن که اوک اصلی آب ایدی با و او قلب اولنوب تخفیفامدی دخی
فقهیه تبدیل اولمادی و نك معلوم ترکیب اولنوب اورنك اولدی تنک عنصرینک بو بیتندن

بویقتندن ظاهر در بیت رخس فرو اورنك را جای کشت * ستاره و حسن وی لرای کشت
حسن سیمادن اورنك ایله تعبیر ایتد کلمی بیت مر قوم دن مفهوم در آوژنك ی
سکون و اوونون و فتح زاء فار سیله بر مصاحت ایچون یراق کور مک معناسنه میر
نظمی بیت بدل رائد ادم قرار ی ذکر * براوژنك مثولا زم آمد سفر آوژنك ی
سکون و اوونون و فتح شین معجه ایله اوزرینه اثواب سریان ایپه دیرلر و اول ایپه دخی
دیرلر که اولر ایچنده بغلیوب اوزرینه بعض نسنه قورلر اکا اونك ورژه و ورژه اونك
دخی دیرلر کذا فی مجمع الفرس آوژنك ی سکون و اوایل طرف بالا و بانندی هوا که معربی
او جد رکذا فی فرهنگ جهانگیری آوژنك ی مع اللام * اچل ی سکون باء موحده و فتح جیمه
نام پادشاه و لايت جابلسا در کذا فی شرفنامه آوژنك ی اچل ی فتح جیمه شرفنامه ده ککر مک
معناسنه که ارغ و روغ و روغ و روغ و روغ دخی دیرلر عربیه نم معناسنه و دخی اخر حیات
عمر و وز معین و موعود معناسنه در مولانا عرفی بیت کل حیات من از بسکه هست پرشمرده
اچل نمیزند از نك بر سر دستار آوژنك ی اچل ی سکون خاء معجه و فتح کاف عجمیه غله
صنبله سی و بعض فرهنگ داس معناسنه یعنی قلیچ آوژنك ی اردبیل ی مشهور شهر در
مجمع الفرسه نوش الروانك جدی شاه فیروز بنا ایلش اما مؤید الفضلاده اردبیل بن
ارمین بن لطفی بن یونان بنا ایلدوکی مسطور در آوژنك ی اردبیل ی برشمر زاده نك نامی در که
نحاک انی و کرما یل نام ایکی شهر زاده بی تعیین ایلشیدی هر کون ایکی اوغلان کتور و زردی
بو ناره تسلیم ایدرلر ایدی که یینی لرن چقاروب نحا کک اموزی باشند اولان مارلره غذا
ایده لر بو نارا یسه اول اوغلانلر ک برینی قتل ایدوب برینک یرینه برقیون یینی سنی آمیخته
ایدوب و اوغلانی از ادا ایدوب کوه و بیابانلره قچور درلر ایدی مرویدر که اگر اد طائفه سنك
نسللری انلردندر آوژنك ی اچل ی سکون زاء کسر کاف فار سین ایله موشمله دید کلمی طاع
یمشی در شاعر دیمشدر بیت مکیر از باغبان دهر بامنت ترنج و سیب * بخور در کوه و اکیل
و زری بی منت دونان آوژنك ی اچل ی سکون زاء معجه و فتح میله اوج معنایه در اول آواز
ثانی بسیار ثالث همه معناسنه در مثال اول میر نظمی بیت بکوشم رسید ست از دور
اچل ی اچل ی که آن دست بوده بشیران محل * مثال ثانی وله بیت در آنجای ازل سباع غریبی
که بهر شکاری شده در کین * مثال ثالث وله بیت در آنجای کرده چوشیرو پانیک
شاه از ملی صید را بی در نك آوژنك ی اچل ی سکون سین مهمله و کسر باء موحده بعد یای
تحتانی ساکنه ایله آت اوغریسی در که د ائما صنعی آت سرقه ایتک اوله کذا فی تحفة الاحباب
آوژنك ی اچل ی فتح سین مهمله ایله سازلق اوقی که انی حصیر ایدرلر آوژنك ی کسر سین مهمله
و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله پاره خرزیه یعنی قانون دلمی کذا فی فرهنگ جهانگیری
آوژنك ی اچل ی سکون شین معجه و فتح باء فار سیله قره جویا در که بالق قرندن چقار
آوژنك ی اچل ی سکون شین معجه و فتح باء فار سیله بوی تخمی که عربیه حلبه دیرلر
ختم حایله اما صحاح فرسده به لغت سکون سین مهمله و باء موحده ایله واقعدر حکم شیرازی
بیت سینه رادر هاجره کن ترنطول * زاب برهان و لعاب اسبغول آوژنك ی اچل ی اچل ی اچل ی

هم وده ده ذکرى مرور آيدن آغیل معناسنه که ترکیه دخی اغیل دیرل حضرت مولانا
 قدس سره بیت غم غورید هر شترده نبرد درین اغیل * زانکه ببستند ما بر سر کوه بر شرف
 فراتول بی سکون فاوغم زاء فارسيله تحریک و تقاضا که ترکیه قندرمق دیرل اورثول
 دخی دنیلور ابو المعانی بیت شود پیوسته کردون را شرار شعله آهی * غم افروست
 در دل ناله و افغان سحر کاهی فراتسوکلی بی سکون فاوغم سین مهمله ایله پهلویجه دیمکدر
 کذا فی وسیله المقاصد فراتکلیل بی سکون کاف و کسر لامله لغت مشترک در عربیله تاج
 معناسنه و دخی منازل قردن بر منزله اسیدر و اعشاب نو عندن براوت آدیدر اکلیل
 الملك دیرل فراتال یعنی امیر المؤمنین و یعسوب المسلمین علی ابن ابی طالب کرم الله
 وجهه و رضی الله عنه حضرت علی هنوز طفل ایکن شاه زنبوران عسکر یله کلوب اوکنده
 شهادت کله سنی نطق ایدوب ایمان کتور مکین امیرالھل لقبیله ملقب ایلد بلر کذا فی
 الحمودی فراتال بی اکاک مرقوم معناسنه در فراتشمال بی سکون نون و شین معجه
 و فتح ال مهمله و میله معنی اند شمار مرقوم که صدای ظا هر و قرأت جهری دیمکدر *
 فراتول بی سکون نون و ضم دال مهمله ایله زنگستانه بر کلیمک و با خود بر چار شیک درت
 کوشه سنه ایب بغلیوب و درت طرفن اغاج ایله کروب پا دشا هاری ایچنه او تورب
 خاص قوللری درت جان بنیدن قالدر و ب کو تور درلر کانه بو وضع توقیر و احترام اوله حکیم
 اسدی بیت نشسق که ناز دارند و کام * دران بومش اندول خوانند نام فراتکشتال
 سکون نون و شین معجه و ضم کاف و فتح تاء مشاة ایله معنی بیمار ناک یعنی دائما خسته
 و علیل ابو العباس بیت زخانمان و مراتب بغربت افتادم * بماندم اینجایی برک و بار
 انکشتال فراتکل و انکل و انکیل بی اوچیده ایکی معنایه در اول ابلاک که اکادو که پکور درل
 اثیرالدین الحسیکنی بیت اجزای ذات تو جوهم دست در زده * کونی که بر صفای قباکوی
 انکست * ثانی صحیفی مکروه و اختلاطی ثقیل آدم ترکیه دخی انکل دیرل رحی بیت
 دل بغ گفتا که انکل و اشود * غم دلم را دوستداری میکند فراتول بی سکون و او اول
 و ضم زاء فارسی و او معروفه یعنی افرو ل مرقوم فراتلاول بی سکون یای تحتانی و فتح
 لامله بر طاع اسیدر فراتلاول بی اول کوز آیینک آدیدر که مارت مقابلید رزیر ابونکده
 اون ابکنجی کونی شمس برج میزانه تحویل ایدوب روز و شب مساوی اولور فراتمع المیم *
 ابر شیم بی معروف ترکیه ایپک عربیه حریر دیرل سین مهمله ایله ده صحیح لغتدور
 معناسیده بر نوع سازد در شاعر دیمشدر بیت ابر شیم وعود و چنک و طنبور * در بزم تو
 باد زهره مزدور فراتیشیم بی ابر شمدن مخفقد و دخی خام ایپکه دیرل کذا فی مجمع
 الفرس فراتجم بی فتح جمیله بیشه شیر یعنی ارسلان یتاخی که مشه لکدر کذا فی الحمودی *
 فراتخکم بی سکون خاء معجه و فتح کاف ایله الک و غربال دایره سی که قاصنق دیرل میر
 نظمی بیت بنادان بیزش قسمت شد منی * فلک غربال بی اخکم بیسنی فراتادرام بی سکون
 دال و فتح راء مهملتین ایله فرهنگ جهانگیریه اکریماچی معناسنه در فراتادرم بی سکون
 دال و فتح راء مهملتین ایله اکریمدر که ایر ایچنه دیکلور ایکی پارچه کچه در حکیم نزاری

امر

نزاری قهستانی بیت میان ریش بالان کرده دردم * بیک ضربت دو نیمه زد چو ادرم *
 و ادیم فی کسردال مهمله و سکون یا یله بمعنی روی وجه معناسنه و عربیده ایکی معنایه ده کلور
 اول روی زمین ثانی صحتیان آدم طیرا قدن خلق اولند و غیچون آدم نسیمه اولندی
 شاعر بیت ادیانی زسهیل نسیم * ساخته کیخت زمین را ادیم و ارم فی شداد بن
 عادک جنت نامیله بنیاد ایتدو کی باغ ارمدر که قرآن عظیم الشانده ذکر اولمشدر عربیده
 الف مکسوز ایلده در شداد ظلمه عالمی خراب ایدوب جهان خلقنک مالن آلوب بر باغچه
 پایدری که اغاچ لوی التون و کش و پیراقلری زمرد و میوه لری لعل و اقوت و اینجو
 وزمینی مسک و صبر علی هذا القیاس تمام اولدقه ایچنه کیروب او تور مق میسر اولدی
 قیودان ایچرو بریای ق قودوغی کی حضرت عزرائیل علیه السلام جانن قبض ایلدی
 قطیری نیشابوری بیت پس از حصول مرادات اهل آن فاسد * مثل چو باغ ارم کشت و حسرت
 شداد و از ادرم فی سکون زاین مجتین ایلده بر نوع غله در که لوی یادخی دیر لکدانی فرهنگ
 جها نکیری و از ارم فی سکون زاء معجه و راء مهمله و فتح باء موحد ایلده حفظ معناسنه در
 شیخ سعدی بیت اگر خود هفت سبع از برم خوانی * چو آشفنی الفابی قی ندانی *
 و از ارم فی فتح زاء معجه ایلده فرهنگ جها نکیریده بمعنی فرزند مسطور در و استام فی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایلده زر و سیم ایلده دوزخس رخت و مجمع الفرسه آت
 اثوابندن نه اولور سه الفسز ستام دخی دیر ل شاه ناصر خسرو بیت بفرش واسب
 و استام و خزینه * چه افرازی چنین از فخر سینه و استیم فی سکون سین مهمله و کسر
 تاء مثناة بعد یای ساکنه ایلده بمعنی آستین و ممدوده ایلده آستیم دخی دیر ل میر خسرو
 بیت خیز و پیش آرازان می خوشبوی * زود بکشای چنک را استیم * نسخه ابو حفص
 سفیدیه دهن ظروف یعنی طلوم اغزی معناسنه دیوب بیت مزبور ی تمسک ایدنمش
 و شمس فخری معیارده جراحت مندمل اولوب یعنی یاریلوب اراسته ایریک قالد دیش
 و شرفنامه ده جراحتی صوغوق اوروب شیخ آتمک معناسنه مسطور در و لسان الشعرا ده
 جراحتدن سیلان ایدن ایریک معناسنه مر قومدر و استام فی فتح شین معجه ایلده حاجت
 قدری طعام که عربیده قوت دیر ل قوتک صریح معناسی بو عبارت ایلده بیان اولمشدر *
 و هو ما يقوم به بدن الانسان من الطعام و استوم فی سکون شین معجه و ضم تاء مثناة
 ایلده بو چاقدن اولان سپور که کامر فی الممدوده و استیم فی سکون شین معجه و کسر تاء
 مثناة ایلده سین مهمله ایلده اولان استیم معناسنه در جراحتک اولان ایریک معناسنه شمس
 فخری بیت بسکه پیوسته ریم ریزد خصم * کشت جسم عدوش چون استیم و اقام فی
 اصل فامدر الف زاید در انجق تحسین لفظ ایچون ایراد اولنور ایکی معنایه کلور اول
 لون یعنی رنگ که مینا فام و لعل فام دیر ل ثانی بورج معناسنه که وام و اوام دخی دیر ل و اقنوم فی
 سکون قاف و ضم نوله ایکی معنایه در اول اصل معناسنه که اقنوم عجم دیر ل اصل عجم دیک
 اولور دیر فرهنگ فارسی اسمیدر که اصول لغاتی بیان ایدر ثانی یهودکتانی آدیدر که اوج
 کتابدر حکیم خاقانی معروف قصیده سنه بیت سه اقنوم و سه قرقضار ایهان * بکوم

مختصر شرح مونا و ام و ضمیر نفس متکلم و حله در براد اتر که لاحق اولدوغی افعاله
 هاء علامت و ارایسه الفی ثابت اولور رفته ام و آمده ام و خورده ام کبی هاء علامت
 بیغیسه الفی ساقط اولور رفته و کفتم و خفتم کبی ابو المعانی بیت رفته ام در کوی جانان
 لیک تنها نیستم * بود همراهم غم عشق و خیال روی یار و انجام و سکون نون و فتح
 جمله آخر کار و غیره مقابل آغاز در شمس فخری بیت چون فلک جاه اوست بی آغاز *
 چون قضا حکم اوست بی انجام * و قدم معناسنه مراد فی فرجام در شیخ عطار بیت زهر
 چیزی که دارد کام ناکام * جدای بایت کشتن با انجام * کا هی اسم فاعل اولور آخره
 ایرشدیری معناسنه مسعود سعد سلمان بیت صبور و صابر و کشتن مجیس بند ارچند *
 زمانه دارم اندر بلای جان انجام * و کا هی امر استعمال اولور وله بیت ره انجام و دل
 اندر خرمی دار * که روز خرمی این دیار است * ترکیه صوک و چغتایده سونک دیرلر
 مثلا صکره کی دیمکده سونکفی دیرلر سبعة سیان ده بهرام شاه دلارام فراقنده بیت
 کوردیک تون ایرور قرانقو منکا * بولسانی ایردی سونکفی او یقومنکا و انجیر آدم و
 بر نوع یشدر هند و ستانده اولور حنظله بکتر مدور و قمر می اورتی سنه ییاض نقطه سی
 وارد و اندام و بش معنایه استعمال اولور اول حسن وجود تعریفنه خوش اندام
 دیرلر بو معنا معروف و معلوم در شیخ سعدی بیت اندام تو خود حیر چین است * دیگر
 چکنی قبای اطلس * ثانی تناسب اعضا به دیرلر شاعر دیمشدر * مصرع * کیرم که فلک جامه
 دهد کو اندام * ثالث اسلوب و روش معناسنه عبدالرزاق کاشی بیت سرکونه
 باندام کند بندکی * تو * آرند بدان سر سه طلاق بشش اندام * رابع نظام حال معناسنه
 حکیم سوزنی بیت چون سخن در نظر از لفظ تو اندام گرفت * بعدم با زر و د خصم تو اندام
 اندام * بو معناده فلانرا کاری باندامست دیرلر مراد فلانک ایشی انتظام اوزن در دیمک
 اولور شمس فخری بیت همه اندام خصم چون بگرفت * تا چرا کار اوست با اندام
 خامس آلت رجل و فرج نسوانه دیرلر عبیدزاکانی بیت مناسب آیدار یکبار نهادی *
 در اندام ترا اندام مایی * و فرهنگ جهانگیریده بوجه معایندن غیری فضای خانه
 معناسنه ده مرویدر و انکام و سکون نون و فتح کاف فارسیله بمعنی هنگام یعنی وقت
 خلاق المعانی بیت همه ثابت قدم انکام کوشش * همه در وقت راحت لذت افزای *
 و انکشت دشنام و شهادت پر مغی برکسنه برکسنه به خطاب و عتاب ایلد که اول پر مغله
 اشارت ایلدوکی مناسبتله دیمشدر کذافی شرفنامه و اوام و فتح و اوایله اینکی معنایه در
 اول بوج معناسنه که وام دخی دیرلر کمال اسمعیل بیت تادرین شهر آدم از بس اوام *
 من رهی بفرو ختم کا شانه * وله بیت کردن همت زوام بندکان آزادکن * زانکه در شرط
 کریمان نیست پذیرفته اوام * بو معنایه شمس فخری بیت کیست انکو سپهر می خواهد *
 رفعت خاک در کفش باوام * ثانی معنایه ناکام و وام دخی دیرلر و امام و بودخی اوام
 معناسنه در دیمشدر عربیده ایلور معناسنه در و اهرم و سکون ها و فتح اء مهمله ایله باشی
 مدور را غا جدر که آنکه هر یسه دو کرلر مولانا لسانی در شهر آشوب * رباعی * ای یار

یار هر یسه پزنداری غم خود * اندیشه نمیکنی زبیش و کم خود * خواهم که توشب خواب کنی
 من تا روز * بر دیک هر یسه ات زم اهرم خود * مع النون * ابا ن * فتح باء موحد ایله درت
 معنایه در اول یعنی همیشه و ثانی غضب معناسنه بویکی معنایه ترتیب اوزن ابو المعانی بیت
 بملک حسن ابا ن ای شاه خوبان * مکن عشاقر اهرم ابا ن * ثالث وحشت رابع اورته کوز آپیدر که
 ر و میلر تشرین اول و اعجام با نامه دیر لر * ابدان * سکون باء موحد و فتح دال مهمله ایله ایکی
 معنایه در اول یعنی دودمان ثانی یعنی سزاوار کذا فی فرهنگ جهانگیری و عربیه جمع بد ندر
 * ابراز دان * ابراز و گلش بهار اندر طعام اوز رسته دو کر لر و دان طرف معناسنه در
 * ابر پوشان * هوا یوزی یوتون بولت اولق معناسنه در کذا فی مجمع الفرس * ابر کاکیان *
 فتح باء موحد و کاف اول و سکون راء مهمله و کسر کاف ثانیه تار عنکبوت معناسنه یعنی
 اور مجک آغی استاد لطیفی بیت دلیلت چوار یست پوشان جو * نه سستیسست همچون
 ابر کاکیان * ابرما دران * بر نوع لطیف حلوا ی خانکی در که غایت نرم و تر اولور میر نظمی
 بیت نباشد ز حلوا ازان بهتری * که باشد ابرما دران سکری * ابرجن * سکون
 باء موحد و نون و فتح راء مهمله و حمله بلا زک و خاخال معناسنه اما با سته با سته مراد
 اولند قدم دست ابرجن و پای ابرجن دیر لر * ابرو کن * سکون باء موحد و ضم راء مهمله
 ایله بر آلتدر انکه قیل قوپار لر ترکیه چبستره دیرلر حکیم خاقانی بیت ابرو کنی * هنتر
 و وسمه پزی * سک * ای چوبک پشت درودی کوپک رهداد * اباخون * سکون باء موحد
 و فتح نون و خاء معجه و و او معدوله ایله حصار و قلعه معناسنه در نونک بایه تقدیمه دخی
 صحیح لغتدر عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی بهرامی بیت زسوی هند کشادی هزار
 سهرستان * زسوی سند کرفت هزار اباخون * ابومان * ضم باء موحد و و او معروفه
 و فتح میله بشیانی و ندامت معناسنه ابو المعانی بیت مکن مید لا ترا ستم عاقبت * رود رونق
 حسن ابومان خوری * ابویان * بعض نسخه ده لغت مذکور که می یزینه یای تحتانی
 واقع اولمشدر کذا فی مجمع الفرس * اپیون * سکون باء فارسی و ضم یای تحتانی ایله
 اقیون در الفسر پیون دخی دیرلر شاه ناصر خسرو بیت که حالست این که مد هوشند
 یکسر * که پنداری که خورد سستند اپیون * اچنکان * فتح حیم و کاف فارسیین و سکون
 نوله سرخی اعما لندن بر قریه اسمی در که تعریب ایدوب اخنقان دیر لر * اختر کاوان اختر
 کاویان * کلاهما یعنی علم کاویانی که درفش کاویان دخی دیرلر کاوه * آهنکرک ضحاک
 قصد نه قالدر دخی علمدر حکیم خاقانی بیت کورابت بوالظفری بین * آن کاختر کاویان
 ندیدست * استاد ذیقی بیت زروی توای سرفراز کیان * برو فرخی اختر کاویان
 * اخریان * مدوده ده ذکر مرور ایدن آخریان مرقوم معناسنه در که قصر ایلده
 استعمال ایدر لر خلاق المعانی بیت چون میهدی مرا تو عطا های به کرین * جز به کرین
 چه آرمد از اخریان شکر * اخشیان * مدوده ده ذکر مرور ایدن آخشیان مرقوم
 معناسنه در که اخشیان دخی دیرلر شمس فخری بیت چون طبایع بیکد کر ضدند * زان
 سبب گفته اند اخشیان * اخشیکان * جمع یرینه کاف بحمله اخشیان معناسنه در

محمد هکر بیت شنبه ام بمی و آژ موده کزن طبع * با ستماله دگر میشوند اخشیگان
 فی ادر فن فی فتح دال وفا سکون راء مهملتین و نونله بر علتند ایکی نوع اولود بری حاصل
 اولان اخلاط فاسد دن تولداید و بری قوت طبیعت خلط غلیظ سوداوی که دم ایله
 مختلط و متغیر اولان اعضا دن دفع ایدوب ظاهری بنده ظهور ایدر اکا پریون و اکریون
 دخی دیر لر عربیه قوبادید کتری علتند لسان هندیده راود دیر لر فی ادیان وادیون فی
 کلاهنا بسکون الدال المهمله اول فتح یای تحتانی ثانی ضم ایله هموز و فربه سباع که یرتجی جانورد
 کدافی فرهنگ جهانگیری فی ازان فی فتح راء مهمله مشدده ایله برولا بت وسیعه اسمیدر که بردع
 و کعبه و شمکور و بیلقان نام شهر لری مشتمل دیر اول ولایتله آذر بایجان اراشدن نهر ارس
 جازیدر شرف شفر وه مجیر الدین بیلقانی هجوده دیمشدر * رباعی * شهری که به از هزار
 ازان باشد * کی لایق همجو تو کرا نجان باشد * سرمه چکنی که در صغاهان باشد * میل
 تو بیست که فراوان باشد * فرهنگ جهانگیری به تخفیف رایله آذر بایجانده بر جماعت آدیدر
 حکیم حاقانی * منسط * فتح ازان نام را زیور زده ایام را * فتح عراق و شام را وقتی مهیاداشته
 فی اربون فی سکون راء مهمله و ضم باء موحده ایله بیع و شراده ثمن متاع بیعدن مقدم
 عقد بیع ایچون و بریلان رمقدار اچیه دیر لر دخی بین الناس واقع و جاری اولان معامله یه
 دیر لر فی اربان فی سکون راء مهمله و کسر باء موحده و فتح یای تحتانیله اختیوت بالفی که
 دو کله همروز ابوالمعانی بیت چنان فربه شود از خوردن چوب سر راهی * رقیب سخت
 جان گویا که بوده اربان ماعی * اما فرهنگ جهانگیری به معنی ملخ آب که میتک دخی دیر لر
 عربیه جرادا بهر و لسان هندیده جهیمکه دیر لر فی ارجن فی سکون راء مهمله و فتح
 حیمله خرمن صا و رد قری پر مقل اغاج که بیادیر لر ابوالمعانی بیت حاصل عمر مرار باد داده
 روزگار * کوییدر خرمنش دست اجل ارجن شده فی ارجوان فی سکون راء مهمله و ضم
 جهیمله اوج معنایه دیر لول هر آیک اول سکون دیر لر ثانی خرئوب ثالث مغرب ارغواند
 فی ارجان فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله اشکال فلک و علم نجوم معناسنه در کدافی
 اذات الفضلا فی ارجشیران فی بردار و اسمیدر که عربیه مرو دیر لر فی ارجکان فی سکون
 را و فتح دال مهملتین و کاف عجمیه ایکی معنایه در اول اشکال و اسرار مجومدن رفو عدد
 معرب ارجاندر ثانی شیر از مضافاتندن بر موضع اسمیدر و دخی نواحی یزده بر قریه اسمیدر
 فی ارجن فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله مدوده ده مذکور اولان آردن معناسنه در
 و بر بیله شام نواحی سندن بر شهر قدیم اسمی بر منقولد که مسکن حضرت یعقوب و چاه
 حضرت یوسف علی نبینا و علیهما السلام انده واقعدر فی ارجوان فی سکون راء مهمله ایله
 طوائف ملوکدن آخر لری اولان ملک آدیدر ارجشیر بایکان اکا خدمت ایدردی آخر الامر
 آتی قتل ایدوب یرینه پادشاه اولدی حکیم فردوسی بیت ورا خوانده اند ارجوان بزرگ *
 که از میث بکست چنگال کرک * و هنر و ستان پادشاه لرندن بر پادشاه نامی اولمقد مرویدر
 بر معنایه خواجه سلمان بیت ارجشیر شیر دل اسکندر کینی ستان * افسردار اوخت
 ارجوان بدرد کرد * حکیم اسدی بیت جهان مرفه بکست از مردوان * اگر ارجشیر ست

است اگر اردوئی که ارزان بی ایکی معنایه استعمال اولنو راول اوجوز که عربیه رخیم
 ویر لر میر نظمی بیت عم جانان بجان ارزان ستانند * یعنی تن دهند و جان ستانند *
 ثانی لایق معنایه ولی دست بیاضی بیت جان اگر میطلبی اینک جان * بتو جان و تو
 بجان ارزانی که ارزان شدن بی اوجوز اولق و لایق اولق که ارزن بی سکون راء مهمله
 و فتح زاء معجه ایله طاری در عربیه در ادیر لر ضم الله که ارزن بی سکون راء مهمله و فتح
 زاء فاد سیله بام کوهی نو عندن برا غاج آدیدر عیسی غایت آبی در معرفی ارجن در
 بعض ادویه ایدر و قابو غن یایه صار لر که توز و توز دیر لر و جبو غندن عصا
 ایدر لر زیاده پکدر نیکم مهستی دیعشدر بیت دی محتسی بر اه بکشدت * بردست گرفته
 چوب ارزن بی ارزینون بی سکون راء مهمله و نون و فتح زاء معجه و هم یای تحتانیله
 مجمع الفرس نام دختر پادشاه مغرب زمین که بهرام کورانی حباله ازدواجه کتور مشیدی
 اما فرزندک چه نکیریده سکون راء مهمله و زاء معجه و کسر تاء مثناة و ضم یای تحتانیله
 ارزینون مریدر که ارزین بی ارزن طاری و یا یای نسبت و آخرنده کی نون ناکید
 ایچوندر معنای ترکیبی طاری اتمکی در شاه ناصر خسرو بیت بر آشفته انداز تو ترکان
 چکوم * میان سکان در یکی ارزینست که ارزین بی مصدر در بر نسنه بر نسنه ده کک
 و لایق اولق که ارزیندن بی متعدی ارزیندن که ارستن بی فتح را و تاء مثناة و سکون
 سین مهملین ایله ایکی معنایه در اول مخفف آراستن ثانی فرزندک چه نکیریده یعنی توانستن
 یعنی قادر اولق که ارسن بی سکون را و وقع سین مهملین ایله یعنی انجم و محفل میر نظمی
 بیت بعیش و نوش در کاشن بتازند * که مهر و یان دران ارسن بسازند که ارسن بی
 سکون راء مهمله و فتح شین معجه ایله بولت یعنی ابردمش قیچاق لغنی در که ارطیون بی
 سکون را و طاء مهملین و یا ی تحتانیله ایکی معنایه در اول زیرک و دانا معنایه ثانی
 بر حکیم حافق اسمیدر کذافی ادات الفضلا که ارغن بی سکون راء مهمله و فتح غین
 معجه ایله مخفف ار غنوند که بر ساز در افلاطون اختراع و ایجاد ابلنس حکیم خاقانی بیت
 اگر ناهید در عشر نکه چرخ * سراید شعر من بر ساز ارغن * وله بیت از جنک عم خلاص
 تمنی کتم زهر * کافغان بنایی خلق چوار غن برآورم * و تند و نیز معنایه ده کاور
 بو معنایه ارغون دخی دیر لر که ارغنون بی کفره یه مخصوص بر ساز در کینسه لرنده
 چال لر متعدی دایری و خرد مایچی بوش قاش کی اغاجلری زیر و بم اصولی اوزن وضع ایدوب
 آرنده کورک کی بر نسنه ایشلر چکد که اندن حاصل اولان هوان اول اغاجلر موسیقار
 کی صد اویرد اکثر کینسه لرنده یوم معیار لرنده چال لر شیخ ابوسعید * رباعی * از سینه
 صدای ارغنون می آید * وز دیدم بجای اشک خون می آید * در شام فراق ناله ام از دل
 تنک * آغشته بخون دل برون می آید که ارغون بی سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله
 ایکی معنایه در اول یعنی ارغنون ثانی تند و نیز معنایه ارغن مرقوم ایله مترادف الهی در
 حکیم قطران اوموی بیت تراجه ناله کوش و چه ناله ارغن * پرو زجنک چه باشی نشسته
 بر ارغون * بو معنایه حکیم اسدی بیت چنان تاخت ارغون پولاد سم * کددر کنبدا کرد

شد ماه کم * و ترکستانده اتر اگردن بر قومك آدیدر ژی ارغوان ژی بر توع قرمزی
 چپکده را غاجه بتز ایری اغاجی اولور مظفر شاه بیت چون غرابست اینجهان برمن
 از ان زلف غراب * ارغوان نارست جسم زان بسان زعفران ژی ارغیدن ژی سکون
 راء مهمله و کسر غین معجه ایله تهور و غضب و خشم و تندی ابلک ژی ارمغان ژی معروف
 ره آورد معناسنه سوغات دخی دیر لر حکیم خاقانی بیت از سفر می آیم و در راه صید
 افکنده ام * هست صید چرب پهلو کارمغان آورده ام * شیخ سعدی بیت چه ارمغانی
 ازین به که دوستان آمد * تو خود بیا که دگر هیچ در نمی یاید ژی ارمان ژی سکون راء مهمله
 و فتح میله پشیمان اولق و حسرت و رنج و مشقت معنارینه حکیم فردوسی بیت بارمان
 واروند مرده نر * فراز آورده کونه کون سیم و زرد ژی ارمانیدن ژی ارمان مر قوم معنارینه
 مصدر در رنجانیدن و حسرت بردن و پشیمانی خوردن کی ژی ارمن ژی سکون راء مهمله
 ایله آذربایجانده بر ولایت اسمیدر خسرو شیرین ایله آنک طاعنی یا بلاقتده عشرت و محبت
 ایدر لر دی شیخ نظامی بیت خاص کن این ملک جهان بر عوم * هم ملک ارمن و هم شاه
 روم ژی ارمنین ژی سکون راء مهمله ایله انارکوهی کذا فی اختیارات بدیی ژی ارمون ژی
 سکون راء مهمله ایله اجیره و قتلدن مقدم و یریان اجرت و بیع و شراده علی الحساب
 و یریان شمن که از بون دخی دیر لر استاد لطیفی بیت منم درد ترا بدل خریدار * که ارمون
 داده ام جان بهر بازار ژی ارمنین ژی سکون راء مهمله و کسر میله کی قبادشاهک دردخی
 اوغلنک آدیدر که کیکاوسی شاهک کوچک قزند امیدر ژی ارندان ژی فتح راو دال مهملتن
 و سکون نونله انکار معناسنه در حضرت پیر هرات خواجه عبدالله انصاری قدس سره
 طبقات نام کنایه ذکر ایدر که * شیخ الاسلام گفت که آن پیشینه که وی گفت علم توبه
 بود که آن را خاص و عام قبول کنند و دیگر علم توکل و معامله و محبت بود که خاص قبول
 کند و عام فرا آن نیارد و سه دیگر علم خصوص و حقیقت بود نه برک خلق بود نه ببرک طاقت و علم
 و عقل خلق در نیافتند و بر احوال مجبور کردند و بر خاصیت با نکار و لاریان ژی اران ژی فتح راء مهمله
 ایله درسک که عریضه مرفق دیر لر ابوالمعانی بیت بدستش کر کشد انجامز و عده کرده
 میباشد * چه خوش میز یابد او را تا اران دستش حنا کرده ژی اروغ کردن ژی ضم راء مهمله
 ایله سبیلک و سبیلک معنارینه ژی اروندیدن ژی ضم راء مهمله و او و مجهول و سکون نون
 و کسر دال اول ایله کاهل اولق مدایله ده با زرد ژی ارون ژی سکون راء مهمله و فتح و او ایله
 صفراوی طبیعت و صفرا غلبه سنه دیر لر ژی اروین ژی سکون راء مهمله و یای تحتانی
 و کسر و او ایله مجمع الفرسانه تجربه و امتحان معناسنه در ژی ازان ژی فتح زاء معجه ایله از ایله
 آلمن مرکب کله در اندن معناسنه که عریضه منه دیر لر ژی اژدن ژی سکون زاء فارسی
 و فتح دال مهمله ایله آج دید کبری طاغ یشی و بعضی فرهنکه طوشنجل معناسنه در
 ژی از راه بردن ژی یولدن چقار مق یعنی طریقتدن آذر دمق حقیقتا و مجازا ژی از سر کردن ژی
 ایار تمق و با شدن چقار مق معناده لغت اوله قریبدر ژی از کان ژی سکون زاء و فتح کاف
 فارصین ایله غم و غصه معناسنه مدایله ده جائز در کامر میر نظمی بیت زحیر و حسرت

حسرت دیدار جانان * انیس و همنشیم بود از کان * از کنی سکون زاف و فتح کاف
 فارسیین ایله بعضی بفره ایتد ککری قفس که عربیده شعریه دیرل و دخی برنسنه بی بیلوب
 بلز نمک عربیده تجا هل العارف دیرل * از کهان و از کهن * کلاهما بسکون الزاف و فتح الکاف
 الفارسیین ایله کاهل و بیکار و بطل اولق معنا سنه از کین و از کین و از هن دخی دیرل
 مثال اول شمس فخری بیت ایام با کفایت او هست کم خرد * افلاک باجلالت او هست
 از کهان * زراشت بهرام بیت اشو گفت انکه می بینی روانش * پدی اندر جهان کار
 از کهانش * مثال ثانی وله بیت تن از از کهن در دوزخ در ونست * ولی یک پایش
 از آتش برو نست * شاگرد بخاری بیت بدل برون مردی و شاطری ای مه * بیوسه
 دادن جان پدر من از کهنی * استاد منو جهری بیت رخسار با اولا غر مشدیر با او کندرو
 در دبا او ار جل و محموم با او از کهنی * از کین * سکون زاء و کسر کاف فارسیین ایله بمعنی
 از کهان مرقوم زاء معجه ایلده مرویدر شاعر بیت جا نستاندن غمزه جست و چاپک و خنجر
 بدست * دیده از کین عاشق از لطف کردن یکنظر * ازمان * سکون زاء معجه ایلده
 معنی ارمان مرقوم یعنی تحسرو و تأسف * ازمان خوردن * یعنی حسرت بردن و تأسف
 خوردن * ازمانیدن * مصدر در تحسرو و تأسف چکیمک معنا سنه * از ندیدن * فتح
 زاء فارسی و سکون نون و کسر دال اول ایله یا پوده طاش و کریمج ار اسنه قونیلان یا لحق
 کذافی المجمع * از نیان * سکون زاء فارسی و فتح نون و یای تحتانی ایلده وسیله المقاصد
 صاحبی ضرب من الاخوان و هونبت دیو یا زمش پیادیه دید ککری پیرا قوری بیاض اورده سی
 صاری بر نوع چیکدر * از هن * سکون زاء فارسی و فتح ها ایله بمعنی از کهان مرقوم
 * اسب افکن * اول مرد دلاون دیرل که دشمن آلاینه یا لکرات قویه حکیم فردوسی بیت
 بر آشت از ان پور اسفندیار * جوانی بد اسب افکن و نامدار * استان * سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثلاً ایله جای خواب و آرام که آستانه دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری
 * استربان * قاطرجی شکم استربان دوه جیه دید ککری کبی کشنیمان و باغبان قبیلندن
 بر ترکیبدر * استین * مد و دمه مذکور اولان آستین معنا سنه که یکدیمکدر قصر الفله
 دخی چوق استعمال اولنمشدر از جمله حضرت مولانا قدس سره بیت جبریلی رابر استین
 بسته * پروبالش را بصد جانشسته * اسکندان * سکون سین مهمله و نون و فتح کافله
 کلیدک قوغه سی که پری کیرد یکی رددر کلیددان و کلیدان دخی دیرل * اسن * فتح سین مهمله
 ایله ایکی معنایه در اول جامه با زکونه یعنی اثوابی ترس کیمک ثانی نور سیده قانون شین معجه
 ایله دخی مرویدر * اشخوان * سکون شین و ضم حاء معجتین و فتح واو ایله اشقون دید ککری
 اکشی او تدر عربیده ریاس دیرلنی نظیر شرتی اولور طبعی با ددو یا بسدر احیات
 صغراویه بغایت نافعدر * اشک شیرین * سو نمکدن آغلق کریمه شادی دخی دیرل
 کذافی مجمع الفرس بر کسنه میوس * ایکن مرادی اولان نسنه بدیعی حاصل اولد قن
 بو حالت واقع اولور ابو المعانی بیت شدمیسر بعد نو میدی وصال آن صنم * اشک
 شیرین شد از ان پس کریمه خواب ما * اشن * فتح شین معجه ایله ایکی معنایه کلور اول

جامه باز کونه ثانی خرزّه نادرشیم که کالک دخی دیر لکن ذی فرهنک جها نکیری *
 و اطوارین فی سکون طاق و فتح و اوو کسر راء مهملتین ایله دریای محیط جزیره لرندن
 بر جزیره آیدر که انده اجنه ساکن اولور ابوالمعانی بیت ندارد هیچ الفت با کسی آن بد
 سرشت اما * و در باجنیان ساکن شود در کوه اطوارین و اغلن فی سکون غین معجه و فتح
 لامله جنک و خصومتی تحریص ایتیمک و دخی تیمور شاهک اقر باسندن بر متعین بکراده نک
 نامیدر مولانا هاتقی بیت یمین سپه کرد خان بزرگ * زنیروی اغلن نژادان سترک *
 و افریمون فی بردار و در بندری یعنی تخمی وزهری یعنی چپچکی و قصباتی یعنی اغاجی خرده
 اولور اعلاسی افریطی و یا مقدسی اولاندر انطاقیه طاغنده اولانده مشهور در صرع
 و شنبه نافع و مسهل سودا در و ما یخولیا به غایت نفی و اردر مطبوخی استعمال اولنور
 و افریدن فی سکون فاویای تحتانی و کسر دال مهمله اولی ایله مجمع الفرسه شکفتی
 کردن و تعجب نمودن یعنی بر نسنه یه تعجب ایلک کدافی لغت المعبره و افراختن و افراشتن فی
 کلاهما یعنی باند کردن یعنی یوکسک قالد رملق افراییدن و اوراشتن دخی دیرلشخ سعدی
 بیت چه میخواستی از طارم افراشتن * همینست بس از بهر یکداشتن و افراییدن فی
 سکون فا و فتح راء مهمله و کسر زاء معجه ایله یعنی افراختن لکن فرقلری بود که افراختن
 مصدری فعل ماضی بدن کلور که افراخت در اما افراییدن فعل مضارع بدن کلور که افرایدد
 بوا یسه شاذ در زیر اصل قاعده ماضی دن اولمقدری و افر و ختن و افر و زیدن و آتش
 و چراغ یا قق معناسنه خواجه کمال بخندی بیت شبی کز آتش عشق تو جام سوختن
 کیرد * چراغ دو اتم آن شب ز سر افر و ختن کیرد * بونلر دخی لغت سابقه کبی بری ماضی بدن که
 افر و ختن در بری مضارع بدن که افر و زد در بریده ایقا و استعمال معنای نه در جفتای لسانند
 اور تا مک دیرل و افریدن فی فریدن دید کاری مشهور پادشاهد حکیم خاقانی بیت
 دست آهنگ مرا چون مار سخا کی کشید * کج افریدن چه سودا در دل دانی من *
 نظیری نیشابوری بیت کجاست کیوه کیلی و تاج افریدن * کجاست کاسه استبول و راج
 ریحانی و افریدن و افریدن فی کلاهما سکون فاویای تحتانی و کسر راء مهمله ثانی
 قبل الیانون زیاده سیله یعنی آفریدن و افراییدن فی سکون فا و فتح زاء معجه ایله آرتیق
 و آرتورم هم لازم و هم متعدی استعمال اولنور اگر چه افراییدن متعدی اولور *
 و افرودن فی سکون فا و ضم زاء معجه ایله بو دخی آرتیق معناسنه در مصدر لازمیدر
 و افر و نیدن فی اکا متعدی اولور آرتورم معناسنه و افرودن فی سکون فا و ضم
 زاء فارسیله یعنی افکندن بر وفق معناسنه کدافی مجمع الفرس و افر و لیدن فی سکون
 فا و ضم زاء معجه و کسر لامله حریص ایلک معناسنه افر و لایندن ده متعدی اولور
 و افر و لیدن فی سکون فا و ضم زاء فارسی و کسر لامله مجمع الفرسه بر نسنه قویارمق
 و جامه دن نسنه کیدر مک معناسنه و افر و ن فی سکون فا و ضم زاء معجه ایله آرتیق
 زیاده معناسنه حکیم انوری بیت هیدشه تا بجهان در کی و افر و ن نیست * حسود جاه توکم
 یاد و عرت افر و ن باد و افر و ن نان فی مایه خمیره اتمک ایچون خمیر ایچینه قورل و افسان فی

شیخ سعدی بیت برآورد افغان که سلطان ببرد * جهان مانده نام پسندیده برد *
 که افکندن در براق جند و اسقاط و طرح معنارینه استعمال اولنور فکندن دخی دیرل
 که افلاطون که ارسطن آلی او غلیدر توحید و حکیمات ایله معروف و عقل و فنون ایله
 موصوف ایدی اردشیر اول عصر بنده دنیا به کلدی علومی سقراطدن اخذ و تانایدوب
 وفاتندن صکره جانشینی اولوب اندن کوردیکی علومندن غیری جوق علوم و معارفه مالک
 اولوب هر علمه صاحب ید طولای ایدی شاگرد لری ایکی طائفه ایدی برینه مشایخون
 و برینه اشراقیون دیرل اولقدر عقل و فراست و علم و کیاست صاحب اولمش که بیلگی
 حائز علم حکمتله برکوب تصنیف ایدوب ایچینه او تورر ایش بر مریض و علبل کلدکده
 ایله اول کوبه اورر کویک صداسندن مرضن تشخیص ایدوب علاجن سو پلر ایش
 افلاطون خنشین دیمکله مشهور در افلاطون عبارتک معناسی صادق القول دیمکدر
 لغت یونانی در جوق تألیفاتی وار در ارغنون و اکثر سازلر انک اختراعیدر که افلاک شناسان
 یعنی مهبان کدافی شرفنامه که افلاکیان که نجوم سیارات و ثوابت پرستش ایدن مخالف
 ادیانندن بر طائفه در ایضا منها لغت مجودیده ملائکه و ثوابت و سیارات و طائفه
 بد مذهبان منقولدر که افندیون که فتح فاسکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله ایله
 یعنی خصومت کردن کدافی الجمع یومعنائی مؤید میر نظمی بیت بدستش تیغ و پیرامن
 بنکرید * بعزم قتل او از جان افندی که افیون که معروف اپیون دخی دیرل طالب آمل
 * مصرع * ملایرا ت نشاء افیون داده اند که اگر یون که سکون کاف فاسی و کسر
 راه مهمله و ضم یای تحتانیله بر علتدر که ظهورینه ایکی سبب وار در بری خلط فاسد و بری
 دخی قوت طبیعتدر و خلط فاسد ایکی گونه اولور بری رقیق و بری غلیظ قن که سودا
 دم ایله آمیخته اوله قوت طبیعت اول فاسد خلطی داخل بدن منع و ظاهر بدنه دفع
 ایدر اکا ادر فن و پر یون دخی دیرل عربیده قویا و لسان هندیده راو دیرل که اکسون
 سکون کاف و ضم سین مهمله ایله بر نوع فاخر سیاه جامه در که سلاطین مهابت و شوکت
 ایچون کیرل طهر فاریانی بیت برسم خدمتی اندرین جنبیت تو * فکند دهر زر و زاطلس
 و زشب اکسون * کدافی مجمع الفرس اما محاحد * نوعی از دیبا باشد بسیاهی زند * و شمس
 فخری معیارده * اکسون جامه ایست مثل زینتی دیوب بویینی نظم ایش بیت سزده
 در قدم دولت بیای انداز * زمانه در کشد از چرخ اطلس و اکسون * و فرهنک جهانگیر ده
 دیبای سیاه رنگ از غایت نفیس و قیمتدار باشد واقعدر حضرت مولانا قدس سره بیت
 اطلس و اکسون مجنون پوست * پوست پوشد هر که لیل دوستست که اکمیون
 سکون کاف و کسر لامله بر نوع کل نقشی کنخادر که اکنان که سکون کاف فارسی و فتح نوله
 طایغ انکارنده و یا رالتارنده واقع اولان او یولش بره دیرل میر نظمی بیت بسرمار هر و انرا
 وقت باران * شود جای مفرح غار و اکنان که اکنون که سکون کافله شمیدی عربیده
 الحاله هذه والان معناسنه در مولانا عرقی * مصرع * خم مجوش آمد بکوک توبه اکنون
 بشکنم * و الفسز کنون دخی دیرل کسر کافله که اکن که فتح کافله مدوده مرور ایدن

ایدن آکن معناسنه در ی اکوان ی سکون کافله ما زندران دیورندن بر دیو آذیدر کدرستی
 دریایه آتمشدر آخر کار رستم الله هلاک اولدی ی الیزدن ی سکون لام و کسر زاء معجه
 ایله هضم اتمک معناسنه در ی الفاختن والفختن ی کلاهما یسکون اللام والحاء المعجه
 و فتح الفاء کار و کسب اتمک یعنی قرانق میر خسرو بیت آنکه مرادش درم الفاختن
 پیشه اوسوختن و ساختن * اوشکور بیت اگر قارون سنوی زالفختن مال * سنوی در زیر
 پای خاک پامال ی الفخذن ی تاء مثناة یرینه دال مهمله ایله یعنی الفختن مرقوم ی الفقدن ی
سکون لام و فتح فاء بعد غین معجه ساکنه ایله یعنی الفختن مرقوم مختاری بیت
 باسایش خلق بخشند جوذی * در الفقدن نام خواهند آزی ی الفقدن ی خای معجه
 یرینه قافله دخی مرویدر شاه ناصر خسرو بیت تویی تمیز بر الفقدن ثواب مرا * اگر بدانی
 مزدور رایگان شد ی الفجیدن ی سکون لام و نون و یای تحتانی و فتح فاء و کسر جیمه
 ذکر اولنان بش لغت معناسنه در اوشکور بیت درستی عمل کر خواهی ای یار * زالفجیدن
 علمست ناچار * حکیم سنایی بیت باقناعت کشار کشی غم ورنج * ورنه بگذر ز عقل
 و عشق افخ ی الفندن ی فادن صکره نوله دخی معنای مرقومه مرویدر ی الفیدن
 فاد صکره یای تحتانیله دخی فرزند جهانگیر به مسطور در بوسکر لغت جمله اندوختن معناسنه
 اجتماع اولنور حکیم ناصر خسرو بیت صورت علی ترا خود باید الفیدن جهد * در تو
 ایزد آفریدست آنچه در کس نافرید ی الفندن ی فایرینه غین معجه ایله ده بعضی فرهنگ
 معنای مذکور روایت اولمشدر ی الکن ی سکون لام و فتح کافله جرب زبان معناسنه
 حال بوکه عربیه الکن تکلمه عسرت چکنه دیرل ی الوان خوردن ی بی ادبانه طعام
 یمک مثلاً طعامی کوردکم ببقرار اولوب هر برندن عجله و مشتاق ایله آلوب یمک ابوالعانی
 در محو بیت طفیل و کرسنه چشم و پر خوار * بالوان خوردنش خود را کشد زار ی الیدن ی
کسر لام و سکون یای تحتانیله بلکلمک و سوبار کن چا بلقانع معناسنه در ی الیزدن ی کسر لام
 و زاء معجه و سکون یا ثین تحتانیین ایله یعنی الیدن مرقوم ی امان ی اوج معنایه در
 نقار و مهلت و زنها معنای یرینه عربیه مشترک لغت در بواج معنایه ترتیب اوزن میر نظامی
 بیت چوبکدم طبل و سورا و امان زد * دلیران بی امان تیغ امان زد ی المجختن ی سکون
 میم و خاء معجه و فتح جیم و تاء مثناة ایله طمع و حرص اتمک معناسنه ی امیان ی سکون
 میم و فتح یای تحتانیله ایکی معنایه در بری کیسه و بری هیان در شاعر بیت از تمنای
 خاک آنحضرت * خاک کشته ادم امیانها ی انباخون ی سکون نون و فتح باء موحد
 و خاء معجه و و او معدوله ایله قلعه و حصار معنای سنه شمس فخری ضم خا و او معدوله
 افلاطون وزنی اوزن نقل ایدوب بویی نظم ابلس بیت قلاع دولت آن پادشاه جم قدرت
 که هست بان چرخش کینه انباخون ی انباردن ی سکون نون و راه مهمله و فتح باء موحد
 و دال مهمله ایله ی انباشتن ی سکون نون و شین معجه و فتح باء موحد و تاء مثناة ایله
 کلاهما یعنی پر کردن یعنی طول درمق چهوریر اولسون غیری اولسون مولانا سعید هروی

بیت زانبا شستن چاه ز تخمدا نش بمشك * معلوم شد که دل برون نابد از و انباریدن
 و انبار شدن فی کلاهما معنی شرکت یعنی اور تا قلق و اور تا ق اولق معناسنه فی انبان فی سکون
 نون و فتح باء موحد ايله طغرجق که دریدن ایدرل مولانا ها تفی بیت مسافر که ناخش
 در انبان بود * بروراه دشوار آسان بود فی انبودن فی سکون نون و ضم باء موحد ايله
 معنی چیدن یعنی دو شر مك مولانا مجود بن عین * قطعه * باغبانی بنفشه می انبود
 گفتنی ای چنك پشت و جامه كبود * چه رسیدست از زمانه ترا * پیر نا کشته در شكستی
 زود * گفت پیران شكسته دهرند * در جوانی شكسته باید بود فی انبودن فی سکون
 نون و ضم باء موحد و فتح ذال معجه ايله اصل آفرینش یعنی اصل خلقت لواحد من الشعراء
 بیت بودند در خاک باشد عاقبت * همچنان کز خاک بود انبوذنت فی انبوسیدن فی
سکون نون و ضم باء موحد و کسر سین مهمله ايله اعضا او یوشمق و نسنه چور يك نعمة الله
 دو شر مك معناسنه دیش فرهنك جهانگیریده یعنی بدید آمدن یعنی ظاهر اوراق
 مسطور در فی انبون فی سکون نون و ضم باء موحد ايله معنی قراخ یعنی بول که عربیده و اسع
 دیرلر میر نظمی بیت شمار و ز عمر افرون بادا * فضای جاه و مال انبون بادا فی انبوسیدن فی
سکون نون و ضم باء موحد و کسر یای اول و سکون ثانیله قوقلق معناسنه مصدر در
 عربیده استشمام دینلور فخر زر کر بیت از دست خیال روی تو وقت سحر * کادسته
 وصل توهمی انبویم * مجازا قوقلق معناسنه ده کلور حکیم سنایی بیت هر که مرعقل
 را اینبوید * از حد پیش همه نکت روید فی انجالیدن فی سکون نون و فتح جیم و کسر
 لامله برایشه اقدام ایدنی کیر و طوتمق و رجا ایدن رجا دن رجوع ایتك و دخی دونك و یو رلق
 معنارینه در متعدیسی انجالانیدن کلور فی انجامیدن فی سکون نون و فتح جیم و کسر میله
 ایشی آخر ایتك و بر شینك آخری اولق معناسنه هم لازم و هم متعدی لولور ابن شاد فور
 بیت از لعبت چیتان باندام تری * وزر و دوسرو دغم انجامتری * لغت مسعودی ده
 غمی آخر ایتك معناسنه مخصوصدر فی انجامین فی معنی انجام آخرنده کی یایای و صفیه
 و نون و صفیتن اطهارا یچوندر فی انجامیدن فی سکون نون اول و کسر ثانیله معنی انجامیدن
 مرقوم فی انجامیدن فی نون یرینه یای تحنائله معنی اندیشه کردن میر نظمی بیت
 هر کراز ذوق وصل می باید * از غم حسرتش نیجاید فی انجختن فی سکون نون و فتح جیم
 و خاء معجه ايله جمع الفرسله معنی برجستن و فرهنك جهانگیریده چهره بورشمن که
 انجوختن دخی دیرلر فی انجدان فی سکون نون و کسر جیم و فتح دالله معرب انکدان در که
 عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی فی انجسکیدن فی سکون نون و سین مهمله و فتح
 جیم و کسر کافله کیر و دونك و کیر و طوتمق معناسنه فی انجکیدن فی فتح جیم و کسر کافله انجسکیدن
 مرقوم معناسنه فی انجمن فی مجلس و مجمع معناسنه حکیم فردوسی بیت بشادی یکی
 انجمن بر شکفت * شهنشاه کئی زهازه گرفت فی انجن فی سکون نون و فتح جیمله انجیدن
 لفظندن صیغه امر واسم مصدر در انجتك معناسنه و دخی یارمق و طوغرمق معناسنه ده
 کلور تکم مولانا کسائی بیت عصبیب کرده برون کن و ز و ز و ز * جکر یینجن و آنجن

و آنچه از و بسامان کن * زونج بوزن برنج مونباردیمکدر ی انجوختن وانجوختن ی کلاهما
بسکون النون وضم الجیم وفتح التاء المثناة اول سکون خاء معجه ثانی سکون فایله بمعنی
انجوختن مرقوم ی انجیدن ی سکون نون ویای تحتانی وکسر جیمله اوج معنایه دراول جحامت
معناسنه شیخ نظامی بیت علاج الرأس او انجیدن کوش * دم الاخوین اوخون سیاووش
ثانی طشره چکمک معناسنه وله بیت زمین خسته ازخون انجیدن کان * هواسته ازآه
رنجیدن کان * ثالث شرفنا مدهم ریزه ریزه ایتیمک معناسنه مسطوردر ی انجین ی سکون
نون وکسر جیمله ریزه ریزه معناسنه محمود ابن عیین بیت دایم آتش بود تنور آشوب *
اگر انجینش این بود پیوست ی انداختن ی آتمق معناسنه مولانا عرفی بیت ای متاع
درد و بازار جان انداخته * کوه هر رسود درجیب زیان انداخته ی اندادن ی سکون
نون وفتح دالین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول صوامق وکشه وبقره یا لدر ایتیمک ثانی
طمع ایتیمک معناسنه ابو المعانی بیت دلم بردی و قصد جان کردی * باندادن روانبود
بهر چیز ی اندامیدن ی کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله اندادن مرقوم معناسنه
مترادفدر ی اندخسیدن ی سکون نون وحاء معجه وفتح دال وکسر سین مهملتین ایله بمعنی پناه
گرفتن کذا فی مجمع الفرس ی اندران ی سکون نون وفتح دال وراء مهملتین ایله براغاج
محمیدر که صمغ طر توت دیر لر عربیده اشق واشج دخی دیر لر مفتحه سده جکر ود افح سنک
مثانه و صلابت طحال و وجع مفاصل و عرق النساء و صرعه نافعدر کذا فی البدیعی
ولفظ مرکب استعمال اولند قدر نسنه نک ایچنده معناسنه اولور معنا و محسوسا *
ی اندر خوردن ی لایق اولق معناسنه که درخور لایق دیمکدر شاهدی منظومه سنه
* مصرع * درخور ندر رلایق وهم داخی سزاوار * استاد لطیفی بیت زینت از بهر زن
بود که بمرد * جز فرآکند نبود اندر خورد * فرآکند زوه آلتنه کیلن نکنده لوقفتاندر
ی اندرون ی ایچرو معناسنه درون دخی دیر لر محسوساتدن اولان هر نسنه نک داخلنه
اطلاق اولور چغتای لساننه ایچکاری دیر لر سبعة سیارده بهرام شاه ختنی جاریه یی
قتل ایتد کد نصکره بد حال اولوب شیون ایتیمک ایچون تنها مکان ایتدوکی محله دیر
بیت ایچکاریدن ایشینی باغلادی نیز * یاندی اندا ظاهرا بانی رستخیز ی اندریمان ی
سکون نون وفتح دال وکسر راء مهملتین ایله تورانیاردن بر مبار زنامیدر که دوازه رخ
جتمکنه کرکین الله هلاک اولدی ی اندوختن ی قرانمق کسب معناسنه کال بخندی
بیت زندادی برجهم مردم چو صکندهم بر سرتابه * کران خط دانه دلها چومور
اندوختن کیرد ی اندودن ی اوج معنایه کلور اول صوامق باخلق اولسون کرج
اولسون کل اندود وکج اندود کبی کرکسه یا لدر اولسون زرا اندود وسمیم اندود کبی
ثانی اندوختن مرقوم معناسنه ثالث احمد ابن اسمعیل مشکلاتده بمعنی نور دیدن
وپیچیدن روایت ابلش ی اندون ی سکون نون وضم دال مهمله ایله اندودن لفظندن
اختصار اولنشد ی اندوهیدن ی غصه لنک و المناک اولق معناسنه مصدر در
ی اندوهکین واندوهکن ی کلاما غصه لود الملو دیمکدر اندوه غم و غصه درکین آکیندن

مخفف در اندوه ناک بودند مبالغه در تعبیر اول نور غایت غممه او دیگر در اندهان
 سکون نون و ضم داله جمع انده در الف و نون ادات جمع در شاعر بیت روز سه
 چار انده تو داشت هر کسی * آن سوز بر طرف شد و آن اندهان بنامند که اندیدن
 سکون نون و کسر دال مهمله ايله اوج معنایه در اول ظن و شک ايله سوز سو بلك ابوالمعانی
 بیت صاف دل شود و ستاراد و سنی بر صدق کن * راست کو کسر اسخ باطن رواندین مگو *
 ثانی بمعنی اندودن خواجه سلمان بیت اگر حسن تو بکشد نقاب از چهره دعوی را * بکل
 رضوان در انداید در فردوس اعلی را * ثالث کاهل اولمق معناسنه در اندیشیدن
 سکون نون و یا بین تحنائین و کسر دال مهمله و شین معجه ايله فکر نیک و تشویش نیک
 معناسنه مصدر در اندیشه کردن فکر ایتک معناسنه در انطلیسون سکون
 نون و فتح طا و کسر لام و ضم سین مهملتین ايله مجمع الفرسه قوس و قرح معناسنه در
 انکاردن و انکاریدن کلاه با بسکون النون و فتح الکاف الفارسی ظن و کان ابلک معناسنه
 حضرت مولا ناقه س سره بیت زشت باید دید انکارید خوب * زهر باید خورد انکارید
 قند که انکا شتن سکون نون و شین معجه و فتح کاف عجمیله بمعنی انکاریدن مرقوم یعنی
 سزمک که انکمان سکون نون و ضم کاف فارسی و فتح باء موحد ايله ککزدید کاری کوکدر
 بردکنلو او تدر کوکی سافر کی چینه نور و تازه ایکن قبوغی صویلوب بنور که انکبین سکون
 نون و ضم کاف فارسیله بال که عربیده عسل و شهد یرل که انکدان سکون نون و کسر
 کاف و فتح دال مهمله ايله اوج معنایه در اول بر اغا جدر که معنفه خلطیت یرل بعض نسخه ده
 قاصی اولمق اوزن معربی انجد اندر بعض نسخه ده انکدان صفغ که آدیدر که انکوان
 دخی یرل استاد فلکی مشروانی بیت تا بذاق انس و جان نهد نارود جهان * نکمت کل
 زانکدان لذت مل زامله * ثانی مویذ الفضلاده بمعنی نسناس که بر نوع حیوانند زاده بکتر
 یو خیلری یولندن آزدرد یو مردم فریب دخی یرل ثالث کاشان مضافا تندن بر قریه اسیدر
 انجدان دیملکه مشهور در انکسون سکون نون و کاف فارسی و ضم سین مهمله ايله
 بر نوع بر قدر که الوان او لور هر تابش بر رنگ کوریتور ابوالمعانی بیت نیرت سرع دورا دارد
 بکار باران * تیغت بچشم دشمن چون انکسون نماید که انکشتان سکون نون و شین و ضم
 کاف فارسیله بر مقل که انکشت بر مقدار الف و نون ادات جمع در امام جمع و هم مفرد استعمال
 اول نور ابوالمعانی بیت در انکشتان نکین عز و دولت * شد چون خام جم کار فرما که انکلیون
 سکون نون و لام و فتح کاف فارسی و ضم یای تحتانیله اوج معنایه کلور اول انجیل معناسنه
 حکیم سنایی بیت تادم عیسی چلیما کر شد اکنون بابلان * بهر انکلیون صرا میدن بترسانی
 شد * حضرت مولا ناقه س سره بیت او بیان میکرد با ایشان براز * سر انکلیون و زناز
 و نماز * ثانی بر کتاب آدیدر که مانی نقاش تصویر لواسلی و خطایی نقشار و انواع صنایع بدایع که
 اختراع ایتشیدی اول کتابه نقش و تحریر اولنشدی امیر معزی بیت بطغرار کند صورت
 بسان نقش چیتستان * بد فتر بر کشد جدول بسان صف انکلیون * رشید الدین
 و طواط بیت ز نقشهای بدیع و ز شکلهای غریب * صیقه های چمن شد جو صف انکلیون *

* حضرت عیسی علیه السلام و زار و چلیبا ایله ذکر اولند قد مراد انجیلدر و نقش و نگار
 و رسم و صورت ذکر اولند یعنی محله مراد کتاب مرقوم در ثالث هفت رنگ بر نوع منقش و دیوار
 سید ذوالفقار شروانی بیت خسرو امن که بمدح تو نگار سخنم * رشک ارتشک شد و کار که
 انگلیون * مجود این بمن * قطعه * همیشه تا که بود کوز پشت سر کردان * ز رشک رفعت
 جاعت سپهر انگلیون * کسی که باتونه بر سمت مستقیم بود * خمیده قامت و سر کشته باد چون
 کردون * انگیندن * سکون نون ویای تحتانی و فتح کاف فارسی و کسر نون ثانی ایله بمعنی
 آگندن * انگیبان * سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف فارسی و فتح باء موحد ایله بمعنی انگبان
 مرقوم و سر غله دیر لر راوته دخی دینلور * انگیبون * سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف
 فارسی و ضم باء موحد ایله الوان حریر ایله طوقش بر لطیف قاشدر بو قلمون کورینور و طراقل
 دید کلری الاجه طوقش قاشدر * انگیتن * سکون نون و یا و خاء معجه و کسر کاف
 فارسیله درت معنایه کلور اول قویار مق معناسنه ابوالمعانی بیت چو باغبان فلک دید
 قامت خوبت * بدست رشک بر انگیت سر و ها از باغ * ثانی بمعنی دور کردن شیخ سعدی
 بیت تلای مردان این مرز و بوم * بر انگیتتم خاطر از شام و روم * ثالث پیدا کردن
 معناسنه خواه کمال بخندی بیت در سجود آمد درود یوار پیش آن جمال * از تو در بختانها
 هر صورتی کانگیتند * رابع بمعنی بر کشیدن ابوالمعانی بیت هر نیر مرثه کامه در سینه
 واسع * انگیتنه بیرون نبود فکرت خاطر * انگیزین * کسر کاف و زاء معجه ایله بمعنی
 انگیتن * انگیسان * کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله بمعنی
 انگبان مرقوم * انگیدن * سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف فارسی ایله بمعنی انگیتن
 * انگیبون * سکون نون ویای اول و کسر کاف فارسی و ضم یای ثانیه بر قاج لون
 کو ستر بر نوع حریر قاشدر * انویندن * ضم نون و واو معروف و کسر یای تحتانی
 اول و سکون ثانیه ناله و زاری ایتمک یعنی ابکمک کذا فی المجمع * انیران * کسر نون
 و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بر فرشته اسمیدر که جمیع امور
 نکاح اکامفوضدر و تدبیر امور و مصالح که روزانیرانده واقع اولور اکامتعلقدر ثانی هر ماه
 شمسی نیک او تو زنجی کونی آدیدر اول کونک اثواب بچمک و کیمک و قرض و پرمک و آلمق مناسبدر
 حکیم فردوسی بیت بخسته هیدشه انیران تو * بشادی جوانان و بیران تو * شرف الدین
 شیرازی مؤلف تاریخ و صاف بیت سال بر هفتصد و ده از که هجرت شعر * گفته شد روز
 انیران زمه فروردین * زرا تشت بهرام * مثنوی * سفندار مذماه رفته تمام * بروزی که
 خوافی انیران نام * درین روز زردشت پاکیزه دین * در آمد سوی حدایران زمین *
 کذا فی فرهنگ جهانگیری * انیسان * کسر نون و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله
 جمیع الفرسه بمعنی مخالفت اما تحفه الاحبابه و معیار جمالیده دروغ و بیهوده معناسنه
 شمس فخری دیمشدر بیت نه در جودش بود هرگز تدونق * نه در قولش بود هرگز انیسان
 و سخن بمعنی معناسنه ابو شکور بیت من انگاه سوکده انیسان خورم * کرین شهر من رخت
 بیرون برم * انیسون * کسر نون و سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله بمعنی انیسان

مرقوم مولانا جامی بیت دزد تو که پیوسته اینش دل ماست * ای یار اینس از تو اینسون
 نرود * زبان یونانیه دازیانه رومی پدید لرزیدن * کسرون و سکون یای تحتانیله
 اول آواز حنین در که مرض و علتدن و یا خود درد و المدن غرض اولان و جمع و جمع سببی ایلله
 ظاعرا و لور ترکیه ابلدی دیرلر و دخی یا یق طاشی که آنکله یاغ چیقار لر امدوده ایلله ده
 مستعملدر * اوارین * فتح و او و کسر را * مهمله ایلله فرهنگ جهانگیریه بد و زشت
 معناسنه تنم بر این خوب و نیکو معناسنه در * اوباریدن * سکون و او و فتح باء
 موحده و کسر را * مهمله ایلله یونم فرو بردن کبی عربیله کی باع معناسنه حکیم سنائی
 * قطعه * نیست اندر تکار خانه کن * صورت و نقش مؤمن و کافر * زانکه در قعر
 بحر الله * لایه نیکست کفر و دین اوبار * استاد رودکی بیت پس یو بارید ایشانرا
 همه * نه بشمارا هست زنده نه ربه * اوباشتن * سکون و او و شتی معجه و فتح با
 و تا ایلله اوج معنایه کلور اول معنی اوباریدن حکیم اسدی بیت هنکی تو کاندرنکو
 داشتن * مکافات داری جزا و باشتن * ثانی معنی افکندن ثالث معنی بر کردن صاحب
 فرهنگ منظومه بیت هست اوباشتن چه افکندن * معنی دیگرش چه آکندن *
 * اوباریدن * سکون و او و فتح باء موحده و کسرون ایلله امر غنق و او غنق معنارینه
 * آوردیدن * فتح و او و سکون را و کسر دال مهملتین ایلله جنک کردن و حمله آوردن
 معناسنه * اورمچن و اورمچین * کلاهما بسکون الواو و فتح الراء برنچن مرقوم معناسنه
 یا ایلله و او و اسننه تبادل اولغی معلوم لرباب مغارفیدر * آوردیدن * سکون و او
 و نون و فتح را * مهمله ایلله معنی انداختن * آوردیدن * سکون و او و نون و یای تحتانی
 و فتح را و کسر دال مهملتین ایلله ایکی معنایه در اول کاهل اوباق و ایشه تکمیل ایلک ثانی
 فریب دادن یعنی الدامق اوشکور بیت زرو ز واپسین آنکس خبر نیست * جزا و رندیدنش
 کار دکر نیست * آوردیدن * سکون و او و یای تحتانی و کسر را * مهمله ایلله معنی آوردیدن
 و دخی تملک و کتور مک معنارینه * آوردیدن * سکون و او و نون و یا و فتح زاء معجه
 و کسر دال ایلله معنی افکندن و انداختن کذا فی المجمع * آوردیدن * سکون و او و نون
 و ضم زاء فارسی و کسر لامه معنی افرو و لیدن مرقوم یعنی حریص املق * آوردن * سکون
 و او و فتح زاء معجه ایلله بهادر و شجیع معناسنه که مرد اوزن و شیر اوزن دیرلر بهادر و شجیع
 لبرسلان دیمک اولور یعنی صفت استعمال اولنور قاصد * فرس اوزن قیاس بودر که اوزندن
 معنی افکندن اوله که صیغه امر * صف ترکیبی اوله لکن حال بوله اولیوب خصوصه معنای مرقومه
 استعمال اولنور * آوردن * سکون و او و فتح زاء فارسیله فرهنگ جهانگیریه ایکی
 معنایه در اول معنی انداختن منوچهری * قطعه * رسیدم من بدر کاهی که دولت * از و
 خیزد چورمانی زمعدن * بدر کاه سپهسالار مشرق * سوار نیزه دار خنجر اوزن *
 ثانی قتل معناسنه شاعر بیت ملک رخصت بیورن خصم بد دل * نباشد فوت فرصت
 کارعا قل * اوسن * سکون و او و فتح سین مهمله ایلله وسیله المقاصد مقصده معناسنه در
 * اوسون * سکون و او و نون و ضم سین مهمله ایلله افسون معناسنه در * اوشاندن *

۱) سکون واو و نون و فتح شین معجه ایله یعنی افشاندن مرقوم ۲) اوغان ۳) سکون واو و فتح
 غین معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی افغان ابوالمعانی * رباعی * ای شوخ جهان
 ز دست نازت اوغان * زین شورش حسن جانکد ازت اوغان * بکلمه نمیدار بدل
 صبر و قرار * اوغان ز عشوهای فتنه سازت اوغان * ثانی بر قوم آید راوغا نیان
 واوغانی دخی در لر مولاناها تنی بیت همه خیل اوغانی و بگذری * بفرمانبری و اطاعتگری
 ۳) اومان ۴) سکون واو و فتح میله میدان قریه لرندن بر قریه اشعیدر که اثیرالدین اومانی
 اول قریه دندر ۵) اویندن ۶) سکون واو و کسرون بعد یای ساکنه ایله یعنی اوبانیدن یعنی
 امر غنق ۷) او کندن ۸) فتح کافله یعنی افکندن ۹) اهران ۱۰) سکون ها و فتح راء مهمله ایله
 یعنی نیشه یعنی کسر و طاش قراجق کولنک حکیم نزاری قهستانی بیت بکاه ارکوی
 کندن دست دادی * نه اهران بایدی نه او ستادی ۱۱) اهرمن ۱۲) سکون ها و فتح راء مهمله
 ایله ۱۳) اهرمن ۱۴) بکسر الراء المهمله ۱۵) اهرمن ۱۶) بکسر الراء المهمله و سکون الیاء التختانی
 جمله سی دیو معناسنه در که ممدوده ایله دخی مرویدر حکیم فروسی بیت برفت اهرمن را
 بافسون بست * چور نیز و باره کی برنشست * شیخ سعدی بیت دو کس و حدیثی
 کما رند کوش * ازان تابان اهرمن تاسروش * امیر معزی بیت مکرنا کدین آورد بر عفریت
 سیان * مکر در شب شبیخون کرد بر مرغ اهرمن * دیگر مثال ثانی و ثالث حکیم فردوسی
 بیت چنان دان که هر تن اهرمنست * همه خلق را اهرمن دشمنست ۱۷) اهرن ۱۸) سکون ها
 و فتح راء مهمله ایکی معنایه در اول یعنی اهرمن مرقوم حکیم سوزنی بیت زیاتر از پرست
 بیزم اندرون ولیک * در رزمگاه با زندانی ز اهرنش * ثانی نام داماد قیصر رود که سلفه
 گشتا سبایدی حکیم فردوسی بیت باهرن سپردند پس دختش * بدستوری مهربان
 مادرش * اسان هندیده سندان معناسنه در ۱۹) اهرن ۲۰) سکون ها و ضم راء مهمله و واو
 معروفه بر طیب یهودی نامیدر که هر علمه ما هرایدی حکیم ناصر خسرو بیت از ره دانش
 یکوش اهرن شو * زیر آن کاهرون بدانش اهرن شد * وله بیت اهرن با علم مشد
 ستمی جهان در * کروتیاموزی ای پسر تویی اهرن ۲۱) اهرن ۲۲) سکون ها و فتح زاء معجه ایله نفت
 یاغی که عربیه نفط دیرلر ۲۳) اهرن ۲۴) سکون ها و ضم زاء معجه و واو معروفه فرهنک جهانگیریه
 یعنی اکنون مسطور در ۲۵) اهرن ۲۶) سکون ها و فتح واو ایله دزدنقب زن یعنی دیوار دیعی
 خر سوز و مطلق نقب زن اسمیدر ۲۷) ایدون ۲۸) سکون یای تحتانی و ضم دال مهمله ایله
 لوح معنایه در اول فرهنک جهانگیریه یعنی اکنون شیخ نظامی بیت کرایدون فریدون
 که آید من * گرفتار کرد هم ایدون من * ثانی مجمع الفرسده یعنی همچنین حکیم فردوسی
 بیت کرایدون زمین و آید سروش * نباشد بدان مرد آورد و هوش * ثالث یعنی
 اینجا بومعنا ید اهاب اولنلر اندون کله سنی مقابله طوتمش لدر که آنجا دیمکدر بومعنا بی مؤید
 شمس فخری بیت همیشه در حق صاحب هنر نیکی کن * که حد و باب تو پیوسته کرده است
 ایدون * حکیم ناصر خسرو بیت زان همی خواهی که باشی می خوری تا چون زمان
 هم زر عنانی که ایدون و گاه اندون کنی ۲۹) ایوان ۳۰) سکون یای تحتانیله رواق و طاق عالی

و طره خانه و کربالا و سایر بیان معنای رینه و دخی پادشاه دیوانخانه سنه دیر لر شمس فخری
 بیت زب سگال بپرداخت قلعه و باره * بفرخیش یار است طارم و ایوان * مع الوافی
 * ابرو * سکون باء موحه و ضم راء مهمله ایله قاش که عربیده حاجب دیر لر ایکی جانبی
 مراد اولد قلعه ابروان دیر لر شاعر بیت ابروانست طاق ایوان جمال * آب روی حسن
 خوابان ابرو بت * اخکلند و * سکون خاء معجه و فتح کاف و لامله چکشانی که کشدن
 و یا باقر دن ایدوب ایچنه خرده سنکریزه قور لر اطفال اللرنده اوینادوب صداسی
 چقار شمس فخری بیت طفر از رابنت دلشاد یا شد * بسان طفلکان از اخکلند و
 * اخکلند و * اخکلند و * مرقوم معنا سنه در * ابرو * سکون راء مهمله و ضم باء موحه
 ایله ارمود در که اغا جنه اربود دیر لر شاعر دیمشدر بیت بر سر چشمه پای اربودار *
 لیس فی الدار غیره دیار * ارد شیردار و * برنخ دار و طیبب اسیمدر که ضرب مثل اولمشدر
 و مرنخ علاج اولان کسنه یه ده دیر لر * ارستو * فتح را و سکون سین مهملتین و ضم
 تاء مثناة ایله پوستودیدکاری کو چک قوشدر که قرفوج دیر لر ابو المعانی بیت بلی غره
 شود خواجه یا لا خانه و ایوان * نمی بیند ارستولانه دارد بر سر خانه * ارسطو *
 اسکندر ذوالقرنینک وزیری و حکیم کاردانی و استادی اسمی ایدی لغت یونا فی در معناسی
 کامل انفضیائل دیمکدر * ارغاو * سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله ادات الفضلاده
 دود یعنی ارمق حکیم سوزنی بیت زعشق دورخ چون ارغوانت بردورخم * زهر دودیده
 روار غا و خون شد دست روان * سیف اسفرنگی بیت آنکه از عشوهای اوار غاو *
 میدهد تشنه زاقرب سراب * از و * ضم زاء معجه ایله لفظ مرکبدر از ایله اودن که
 الحی مخدوف در ضمیر منفصل غایبدر عربیده منه معنا سنه ترکیه اندن دینلور خواجه
 حافظ بیت حضوری کریمی خواهی از و غایب مشوحا فظ * منی مائق من تهوی دع الدنيا
 واهلها * اسو * ضم سین مهمله ایله معنی سوی یعنی جانب حکیم سوزنی بیت خری که
 کاه و جووی ز برک تا و نکسک * مراغه کردن و غلتیدنش اسویاسو * اشبو * سکون
 سین معجه و ضم باء موحه ایله فرهنگ جهانگیریده معنی انکشت دان یعنی کومر قویلان
 طرف و محل که کومر لک دیر لر * استو * سکون سین معجه و ضم تاء مثناة ایله معنی انکشتوانه
 یعنی زهکیر کنانی فرهنگ جهانگیری * اشکو * سکون سین معجه و ضم کاف فارسیله
 معنی قصمر عالی و خانه بالا و قبه بلند شیخ آذری بیت ای قبه بیت الحرمت عالم ششدر
 وی ساء خاک درت ایوان نه اشکو * افسو * سکون فا و ضم سین مهمله ایله معنی بیا
 یعنی روکل لغت پهلوی دز * افشو * سکون فا و ضم سین معجه ایله معنای مرقومه در
 * الاو * فتح لامله آتش لا و دخی دیر لر مولانا طوسی * قطعه * ترا ای خواجه که هریم
 نباشد * دم سرما که هنگام الاوست * سواد شعر طوسی را طلب کن * بسوزانش که
 او سر کین کاوست * انبرو * سکون نون و ضم باء موحه و راء مهمله ایله ارموده دیر لر
 میرنظمی بیت فرونا گذشته بکیرد کلو * چونا پخته باشد هنوز انبرو * انجو * سکون
 نون و ضم جمل معنی انجوست مرقوم یعنی جزیره ابو المعانی بیت در شب هجران سر شک دینام

دیدم در یا شده * همچو انجو جسم لاغر در میان آب ماند و اندرو و سکون نون و فتح
 دال و ضم راء مهملتین ایله ایکی معنایه در اول اندرون لفظندن مرخدر اول معناده مفرده
 اولور ثانی آندمه معنایه سنه بومعناده اندر ایله اودن مرکب لفظ اولور میرنظمی
 بیت سینّه از د اغها شده کلزار * نغمه زن اندر و دم چو هزار و اندرو و سکون
 نون و ضم دال مهمله ایله یعنی اندرون حکیم فردوسی بیت از آن جایکه شد باندوی
 شهر * که بردارد از روز شادیش بهر و اندرو و سکون نون و فتح دال معجه و ضم
 راء مهمله ایله باده هر معناسنه در کدافی نسخه میرزا ابراهیم و انکشتو و سکون نون
 و شین معجه و ضم کاف فارسی و تا و مثلاً ایله یعنی مالیه کدافی مؤید الفضل و قرهنگ
 جهانگیریده اتمکی خرده ایدوب اوزرینه روغن ساده و عسل قویوب نرم آتش اوزرینه
 ال ایله اوغوب طعام ایدر لر کا عقیسه دیر لر و اوسو و سکون واو و ضم سین مهمله ایله
 یعنی ماتم کدافی مجمع الفرس بومعنایه ابوالمعانی بیت دل نمید اند چکونه چار حالش کند
 در فراق آن پری شام و سحر اوسو کند و او و بوزن نو یوک معناسنه و عرییده بر ادا تدر یا خود
 معناسنه مثلاً فلان او فلان دیر لر مع الهاء * اه و ایکی معنایه در اول یعنی آه حکیم
 مسنایی بیت چون نیست قبولی بسوی درد شمارا * در ماتمی برکی باریک اهی کو * ثانی بر گله در
 حسرت و افسوس محله دیر لر عضایری رازی بیت اکر استیلا ی نفس شالهنک * همچو
 مثالنکیست واپس رفتیم و ابتره و سکون باء موحد و فتح تا و مثلاً و راء مهمله ایله بار کشته کردن
 عمل مانده اولش دوهیه دیر لر غواصی کند ی بیت بر کنار جوی بنیم رسته شد بادام ویند *
 راست پنداری قطار استران ابتره و ابرانه و اصلی الف مدوده ایله آبرانه در که لفظ مرکبدر
 آب ایله رانه دن معنای ترکیب صوی یو لخی دیمک اولور و ابر کاکیاه و مع الالف ذکری مرور
 ایند ابر کاکیاه معناسنه که نار عنکبوتدر وسیله المقاصد صاحبی ایله ایاسی آخری هایله نقل
 ابلشار صائر فرهنکرده ابر کاکیاه و ابر کاکیان مسطوردر و ابرکوه و فتح باء موحد و سکون
 راء مهمله و ضم کافله عراق عجمه بر شهر آیدر مزبور شهر کز مینی بر طاع انکنده واقع اولغله
 اول طاعه ده ابرکوه و و رکوه و و ارکوه دخی دیر لر تعرب ایدوب ابرقوه دیدیلو حالیا مشهوری
 ابرقوه در و ابرمرده و فتح باء موحد ایله بردارودر صویه قونلسه سونکر کی صوی کند ویه
 جذب ایدر کدافی مؤید الفضل و ابره و سکون باء موحد و فتح راء مهمله ایله قفتان و سایر
 آستری اولان دسنه لر یوزینه دیر لر الف مدوده ایله ده مستعملدر طالب آملی بیت هم
 بدستوری که باشد ابره فوق آستر * اطللس قدرت یود بالاپرند چرخ زیر * شیخ سعدی
 بیت کند ابره پاکیزه تر از آستر * که این در بحا بست و آن در نظر * یا صدق یوزینه ده دیر لر
 مولانا هاتفی بیت فکند آن کرد بالش زیر پاشه * که بودش ابره خورشید آستره * و بعض
 فرهنکده ابابیل قوشنه ده ابره دیر لر ابسته و کسر باء موحد و سکون سین مهمله و فتح تاء
 مثلاً ایله شرفنامه ده جاسوس معناسنه در مدوده ایله دخی مستعملدر میرنظمی بیت چو
 خواهد زلف دلر اکر بسته * ولی غمزه در انجا بود ابسته و ابکان و سکون باء موحد و فتح کاف
 و راء مهمله ایله شرفنامه ده احوال گذشته یازمق نوله انکان دخی دیر لر ابکامه و سکون

باء موحده و فتح كاف فارسی و میله مدوده دهذگری مروراپدن آبگانه معنا سنه مذکور در
 ایله بی سکون بلو فتح لام و اظهارها ایله ساده دل معنا سنه عربیله مشترک در میرنظمی
 بیت نه اندخویشتن آن ایله و کول * که کارش نامزایا بود معقول ایله بی سکون
 باء موحده و کسر لام و فتح یای تحتانیله یعنی برزگر اکتی معنا سنه عربیله زراع و خراث
 دیرل شاعر بیت مرکه مالش کرد اسراف احمق است * ایله بر خلق الطاف حق است
 ایله اوزنه بی کثیف پوزینه یعنی میون کذا فی الحمودی ایله اتاله بی فتح تاء مثناة و لامه
 رولماج آشی میرنظمی بیت قناعت یفشکان راحت میا بند * اتاله خورده را دندان
 بناید بی اجهره بی سکون جیم و فتح ها و راء مهمله ایله قره نك جها تکبیرده بردکنلو او تدر
 اثوابه یا دشور که حال ایله آیرلر هندی لسانده خیره دیرلر بی انجسته بی سکون خاء
 منجه و سین مهمله و فتح جیم و تاء مثناة ایله قیونك آلت اشیک که عربیله عتبه دیرلر فحات
 ثنه ایله استاد لطیف بیت خنك آن سنك بر در بسته باشد * کبا لبش زدر انجسته
 باشد * و مجمع الفرسه ارفوان چیمکی اولق اوزن مسطوردر بی احمه بی سکون خاء
 معجه و فتح سین مهمله و میله اربه دن و قوری او زمین اشدکاری شراب که عربیله نینم
 دیرلر و سیندن مقدم میله بی انجسته بی دخی دیرلر بی انجسته بی سکون خا و نون و فتح شین معجه
 ایله اخکنندوی مرقوم معنا سنه در کذا فی مجمع الفرس بی اخکر تفته بی حقیقتا یا نوب قور
 لولش آتسه دیرلر اخکر اصلنه قوردر تفته ایله قید مجاز احتمالی دفع ایچوندر نته کیم
 بویتیمه و افعدر بیت هواس آتش و اخکر تفته بوم * کیا شس همه زهر و باد صوم *
 آتش سویند کلس صکره اخکر دیتلسه جائز اولور مجازا اما تفته دینلدکن صکره اول
 احتمال قالمز بی اخکننده بی سکون خا و نون و فتح كاف و لامه آت قشاغیسی معنا سنه در
 بی اخکوچه بی سکون خا معجه و خم كاف و فتح جیم فارسیله دوکه که قفتان یقاسنه دکیلور
 بی اخکور نه بی خم كاف و فتح زاء فارسیین ایله بودخی دوکه در یاقه ده اولسون غیر به
 اولسون قرید الدین خوارزمی بیت در دری فلک که مهرست * اخکور نه کلاه اوباد
 بی اخکوزه و اخکور نه بی کلاه با سکون الخاء المعجه اول و فتح زاء المعجه ثانی بالفارسی
 اخکوچه مرقوم معنا سنه و دخی چلاهلر طوقود قلمری بزی صادر قلمری اغاج که عربیله منوال
 دیرلر دخی خرما ی خامه دینلور بی اخکونه بی خم كاف و فتح نون ایله ده اخکوچه معنا سنه در
 جزالدین شروانی بیت میکشاید دیکرا زانی تکلف سینه اش * قفل دخمه میشود مارا
 چو آن اخکونه را بی انجسته بی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله
 حیوان سوریسی او کجه کیدن کی و قیون قوی بی ارداله بی سکون را و فتح دال مهملتین ایله اون که
 که عربیله دقیق و طحین دخی دیرلر ابوالمعانی بیت عاجز و در مانده ام دردست چرخ بی امان
 آسیای غم کند ارداله جسم ناتوان بی ارد شیرخه بی خم خاء معجه و فتح راء مشدده ایله بر عظیم
 انکه نك اسمیدر که فارس و سیمکان و ترخان و شیراز و کازرون و کام فیروز واران اولکه لری ار اسنده
 واقع رسم کرده ارد شیردر بعضیلر دخی رسم کرده نمرود بن کنعان در دیرلر بی ارده بی سکون
 را و فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول یعنی آسیاب ثانی لون آشنه دیرلر بی ارد نه بی

و آرزو بی سکون راء مهمله و فتح زاء فارسی و نونله فارس ملکند بر سحرانك آدیدر که شیرازه
 او تو فرسخ یرد تعریب ایدوب از جنه دیدلر امیر المؤمنین علی رضی الله عنه و کرم الله وجهه
 اول سحراده سلمان فارسی حضرت زینبی ارسلان پنجه سندن خلاص ایادی بر مشهور
 وقعه در استادیشدر بیت سوار لارژنه رامدح کوی و از دشمنی * جوی مترس اگر پنجه زن
 چوشیر زست و آرزو بی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بر نوع قطرا نذر صنوبر
 اغاجندن حاصل اولور صنوبر اغاجنه از دید کلری سبیدن قطرا ننه دخی از زه دیرلر حکیم
 سوزنی بیت پنبه بکوش اندرا کندز تو مدوح * پنبه چه باشد که آرزو ریزد وارزیز *
 مجمع الفرسک نام سرود و بعضی فرهنکده ایکی سندن غیری بر اغاجد و فرهنک جهانگیریه
 کا هکل معناسنه در که کا هکلره آرزو کردیرلر و دخی هفت کشور دن کشور اول نامیدر
 و ارغنه و ارغنه بی کلاه با سکون لراء المهمله و ضم الغین المعجمه تحفه الاحبابه مطلق خشنناک
 اما غیریده سباع خشنناک معناسنه در حکیم فردوسی بیت یکی نامه بنوشت نزدیک
 کید * چوشیری که ارغنه کرد در ضیید * حکیم اسدی * مثنوی * زره دار کردی همانکه زدرد
 درون آمد از کرد رام نبرد * بکشتند با هم دو کرد دسترک * که ارغنه بودند پرسان کرک
 مجمع الفرسک بمعنی جنک آوردیوب بویینی متمسک اولمش حکیم فردوسی بیت سوی رزم
 آمد چو ارغنه شیر * کندی بیازو سندی بزیر * بوییتد خشنناک معناسی ظاهر در زیر
 شیر خشم و غضب ایله معروفدر و آرمند و آرمید بی کلاه با سکون لراء المهمله اولهما
 بفتح الیم و سکون النون ثانیهما بکسر الیم و سکون الیاء التحتانی آرمید و آرام دهنده
 معناسنه در حکیم سوزنی * قطعه * تابدان کندکان رسم بکره * خریارای غلام
 خربند * که چو من در نشاط این سفزند * ماند از سفزه نان آرمند * میرنظمی هروی
 بیت زدل پنج هوس برچیده باید * چو مردان نفس خود آرمید باید و آروانه بی سکون
 راء مهمله و فتح واو و نونله ایکی معنایه در اول دوه نك دیشی سنه دیرلر مختاری بیت
 من بنده کدوی سعوی ره دارم * بی بختی و بیسراک و آروانه * ثانی بر نوع چپکدر خبری
 سحرانی دیرلر اگر بخوراپسند لرنه مرتبه رایحه کرپه اولسه زائل ایدر کندانی فرهنک جهانگیری
 و آرویه بی سکون راء مهمله و کسر واو و فتح یای تحتانیله بر عظیم طاغ اشمیدر که قرق
 فرسخ علوی وارد دیرلر العهده علی الراوی و آره بی فتح راء مشده ده ایله بحقوقه عربیده
 منشادیرلر کوچک اولسون بیوک اولسون تخفیف ایله دخی جائزدر میرنظمی در تعریف
 بسمله بیت نقطه بانگته سراله * سین بود آره نخل کنه * مولانا هاتنی بیت دم تیغ را
 رخنه کرده خود * بان رخنه آره فرق بود و آریکه بی کسر راء مهمله و سکون یای
 تحتانی و فتح کافله تخت مزین و آراسته ابو المعانی بیت خلقه بکوش بنده او باشدش فلك
 باعز و تخت و جاء آریکه نشین شود و آزاده بی فتح زاء معجه و دال مهمله ایله مد و دمه
 ذکر میرویدن آزاده معنایینه و کامل و بی عیب معناسنه و له بیت از سراپانیست عیب
 آن سرو کلزار جمال * همچو او نخل آزاده هم زسته در جهان و آزکان بی سکون زاء معجه و فتح
 کاف و راء مهمله ایله یکمشی احوالی یاد ایتک و یکمشی احوالی یازمق ایاکان معناسنه کندانی

مشر فتمانه در ارژنده فی فتح زاء فارشی و سکون نونه دیوار بنا سنده طاش اراسنه قونیلان
 بالحق آخر نه اولان هامفعولینی ایجاب ایتمکین دیولن قولند قد نصبره نمیده اولمشدر
 فی ارژنه وارژنه فی اول سکون زا و ثانی کسر زاء فارشین ایلده دکرمان طاشنی کسکین
 ایتدکری دمور آلت کذا فی مجمع الفرس فی ارژنه فی فتح زاء فارسیله کر ج که آهک و کج
 دخی دیرلر اما آهک کیدرک آلجی به تخصیص اولندی عربیله کاس دیرلر کسر کافله
 فی اساسه فی فتح سینین مهملتین ایلده کوشه چشمه باقی بعض فرهنگرده کیرویه باقی
 و صکره کورمک معناسنده مسطور در عربیله دیوار تملی معناسنده در اسب لاشه فی
 اول آته دیرلر که باسی عربی و اناسی رومی و یا خود ترکی اوله اولمقوله آته عربیله مسمار اخیل
 دیرلر یعنی با باسی کجیل الاصل و اناسی مجهول النسل دیمک اولور ایکی طرفدن کجیلان
 اولانه هدوده دیرلر ابوالمعانی بیت مرد باشند هنرور میدان * نکند اسب لاشه کاراصیل
 فی اسبه فی سکون سین و فتح باء موحد ایلده بنلمکه ناقابل آت یعنی هنوز کامل اولمین طای
 وله بیت اسبه نا چاراکر شود در زیر * لیک باشند سوار اود لکیر فی استانه فی سکون
 سین مهمله و فتح تاء مثناة ایلده جای خواب و آرام حضرت مولانا قدس سره بیت کوی
 از توبه بسا زم خانه * در زمستان باشند استانه فی اسبه فی سکون سین مهمله و فتح
 تاء مثناة ایلده استخوان خرما یعنی خرما چکر دکی و دخی زرد الو و شفتالو و آلو امثالی
 میوه لک چکر دکی که خسته دخی دیرلر و عربیله کسر سین ایلده سکده دیرلر ابوالمثل بیت
 نباشد هیچ چیزی بی بهانه * رطب را استه دارد در میانه * کال اسمعیل * قطعه * آنکه
 اندر لحاف و چادر شب * نبود شب چواسته خرما * روز بینی مثال جوز برو * کشته
 گیمخت خشک از سرما فی اسفله فی فتح سین مهمله و سکون غین معجه ایلده معنی آماده و مهیا که
 بسفله دخی دیرلر مصدری اسفیدن کلور فی اسفله فی ضم سین و سکون فا و فتح دال
 مهملتین ایلده فی اسفله فی ضم سین و سکون فا و فتح راء مهملتین ایلده کلاهما معنی هیزم
 نیم سوخته کذا فی مجمع الفرس فی استنکاه فی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة و نون
 ساکنه ایلده قدمگاه معناسنده ابوالمعانی بیت کر نفهمد سخن آن خرما کنش عیب که او *
 نکند فرق کستان بحضور استنکاه فی استنوه فی سکون شین معجه و ضم تاء مثناة و او معروف
 و اطهار دها یله غایت آجی برا غا جدر فی استنوشه فی سکون شین معجه اولی و فتح ثانیه و ضم
 نونه بمعنی عطسه زدن یعنی اقسرمق استاد لطیفی بیت اگر استنوشه محبت رانمدار ست
 مران شیت دوران نقطه دار ست فی اسفه فی فتح شین معجه و اخفاء ها یله برا و تدرک نکرلر
 یعنی یا بجیلر بازوی بدر فته یه بغلر عربیله استق دیرلر فی اشبه فی کسر شین معجه و سکون
 یای تحتانی و فتح ها یله فرهنگ جهانگیرده مشبه اسب یعنی آت کشنه سی فی اغشته فی
 مدوده ده ذکر مرورایدن اغشته معناسنده کذا فی هنک جهانگیری فی افراخته فی
 افراختن لفظندن اسم مفعولدر افراشته کی یوقارو قالقمش معناسنده آخرنده کی ها علامت
 مفعولیتدر میر نظمی بیت علمای زرین بر افراخته * صف جنگجویان همی ساخته
 فی افراخته فی بودخی افراخته کی در مصدری افراشتن کلور فی افراه فی سکون فا و فتح راء

راء مهمله و اظهارهايله زندانده محبوبه سلايچون اولان طعام كذا في تحفة الاحباب في افرنجيه في
سكون فاونون وفتح راء مهمله وجم ايله بر شهر اسيدركه بنا كرده نوش الرواندر مادر
عذرا آنده ساكن ايدى استاد عنصري بيت يا فرنجيه افراطن نامدار * يكي پادشاهي
بدى كامكار * رساله دستورده ملك زنكبارده برولايت نامى در فرهنگ زفانكو ياده بلاده
عريده واقع بر يك آديد راما حليمي بحر الفرائيد افرنجه اطفال قورقن ايجون ايتد كلرى
تمنه در كه چيدوس و شغوت و خرتايوز دغى ديرلر ديويازمش في افروخته في
افروختن لفظندن اسم مفعولدر يا نمى معنا منه ميرنظمى بيت چوشم رخس را
برافروخته * دل عاشقان اندر و سوخته في افروزيده في افروختن لفظندن اسم فاعلدر
يا قبحي معناسنه مقدمه كتابده مضارعده خا زايه قلب اولندوغى تفصيل اولتمشدر
في افروشته في ممدوده ده ذكرى مرور ايدن افروشته معناسنه حلواى خانكي ديمكدور
شاعر بيت بنا زك مشربان ديكربناشد در جهان توشه * خوشا پالوده سكر خوشا
حلواى افروشته في افروزلنده في سكون فاوخم زاء فارسيمله نجم الفرصه بمعنى انگيزنده
و تقاضا كننده و دور كردنده معناسنه مسطور در في افسانه في سكون فاو فتح سين مهمله
ونوله حكايه و بي فائده كلمات معناسنه خواجه حافظ بيت ده روز مهر كردن افسانه است
وافسون * نيكي مجاي ياران فرصت شمار يارا * چغتاي لساننده چورچك ديرلر مير
عليشريت حليم حسنى و صفين ايله مهلك انكا كيم بولقاي * قاشيد اقصه يوسف
را و بقو كيلتورور چورچك في افسرده في سكون فاو اوخم سين مهملتين ايله افسردن
لفظندن اسم مفعولدر طوكش معناسنه كاهى وصف تركيبي اولوب دل افسرده ديرلر
ميرنظمى بيت هنر پرور از خوش آيد سخن * دل افسرد كا زانباشد سخن في افسرده في
سكون فاو راء مهمله و خم شين معجه ايله افسردن لفظندن اسم مفعولدر آخرنده كي
ها مفعولتين افاده ايدر صقلش معناسنه عربيده كي عصير كي في افشده في سكون فاو فتح
شين معجه و راء مهمله ايله صقندي عربيده كي عصا معناسنه خم عين ايله ابو شيب
بيت افشده خون دل از چشم او * ريخته پالادل مركان فرو في افشده في سكون
فاو فتح شين معجمه و نوله بخارا مضافا تندن برقره اسيدرديرلر كه شيخ ابو على ابن سينا
اول قريه ده تولد ايتمشدر في افشه في سكون فاو فتح شين معجه ايله دكرمانده هنوزاون
اولماش بغدادى كه قرلش اوله و باغوره دغى ديتلوكى مرويدر رضى الدين نيشابورى
بيت كنندم افشه كه معهودست * كه بوديشتر مرآوردم في افكانه في سكون فاو فتح كاف
فارسي و نون ايله انساندن و يا حيواندن مدت حمل نا تمام بلكه روح كلدن مادري شكمندن
دوشن جنين كه عربيده سقط دغى ديرلر كسر سين و قافله مير خسرو بيت فلك را سمهش
از در خانه افتد * جوادت زاشكش افكانه افتد * حكيم سنابى بيت مادرايام اگر چند
از فنا آبستن است * چرخ بهر عمر او افكانه كردست از فنا * حكيم خاقانى بيت مادر
بخل كه افكانه كند هر مهرش * چون شفق خون شده زهدان بحر اسنان يايم * القسن
فكانه دغى ديرلر في معروف نسته در اكثر ناسك مطلوب و مرغوبى و قنارنده نافه القول

صفیق ز و محبوبی در لکن هزار آشنا برد لب یوفادر شاعر بیت مرثد کانی کل از غنچه برون
می آید * صد هزار آنچه بریزد در خندان بهار * چغتای لسانند یار ماغ دیرل
فرهاد نامه ده خاقان امریله وزیری ملک آرا فرهاد ایچون درت قصیر بناسنه بذل اتدو کی مال
تعبیرنده بیت چوسو ز تابتی نهایت توکدی یار ماغ * نامل سز نیچوک کیم طماغ وتو فراغ
یگرچه یی اادات شرطیه در ترکیده دخی استعمال اولنور یی الغده یی فتح لام و دال مهمله و سکون
غین معجه ایله بمعنی آمیخته یعنی قارشش کدانی فرهنک جهانگیری یی الغونه یی سکون لام
و ضم غین معجه و فتح نوله بمعنی فکری یعنی قرللق که الکونه دخی دیرلر ایاو المانی بیت چو حسن
دارخی حاصل که با الغونه باشد یار * نیامد بر سر آن کاری که بی الغونه میگردد یی الغده یی
سکون لام و فتح فابعده غین معجه ساکنه ایله بمعنی اندوخته یعنی کسب کرده استاد لطیفی
بیت زدغد و هند کندر خوب و خوش کن الغده * هر آنکه بیند کوید ترقیود غده یی الغده یی
سکون لام و فتح فابعده قاف ساکنه ایله بمعنی کسب کرده مصدری الفقدن کلور شمس
قنیزی بیت ایاو صحق شاهی کرجنا بشن * سلاطین عدل و داد الفقه باشد یی الغده یی
سکون لام و نون و فتح فایله بمعنی الفقه مرقوم یعنی اندوخته یی الغینه و الفیه یی کلاهما
یسکون اللام و کسر الفاء آلت رجل عربیه تشدید یای تحتانیله در حکیم سوزنی بیت
حکیم نوره راعلی بدید آمد * که راحت از سر الغینه کلان بیند * وله بیت چوا و در کندی
نوبت بهزاد آید * آنکه با سربت اوالغینه کاد آید یی الکونه یی سکون لام و ضم کاف
فارسیله بمعنی الغونه مرقوم یی الواه یی سکون لام ایله اکیر دید کاری بهار کوکیدر که
هر ییله موج دیرلر یی اله یی فتح لامله عربیه مقل ارزق دید کاری دار و در استاد فکلی
مشروانی بیت هست طراز یاسمین لاله لولو قرین * کرده لبش چوانکیین تعبیه در شکر اله
عمدوده ایله و لام مشدده ایله دخی عقاب معناسنه در یی امان یی فتح میم و راء مهمله ایله
حساب و دفتر محاسبه که امار و اوار و اوان دخی دیرلر امان کیر محاسبه جی دیمک اولور
استاد لینی بیت اگر خواهی سپاهش را شمان * برون باید شد از حد امان یی امانه یی فتح
میم و نوله بیع ایچون کومه لبش اودون ابنه دخی دیرلر استاد لطیفی بیت دزدم آلتو کردد ک
هردی هیزم هزار امانه یی لاله یی فتح میم و اخفاء هایلله بمعنی دوات عربیه محبره دیرلر مرکب
قویلان ظرف میرظمی بیت خامه شکسته شد و کاغذ درشت * زنگ کرفته امه
و بود ششت * ششت زشت دیمکدر یی امیله یی کسر میم و سکون یای تحتانیله امیج که
مد و دمده یا سز مسطور در یی انبارده یی سکون نون و فتح باء موحد و سکون راء مهمله
ایله بمعنی پر عربیه ملود دیرلر و فرت مال و منال و کثرت اولاد و اتباع له خوشحال اولی
معناسنه در میرظمی بیت شود انبارده فی شبهه شاکر * ز لطف حق بود هر چیز حاضر *
یی انباشته یی سکون نون و شین معجه و فتح باء موحد ایله بمعنی ملوطلود دیمکدر وله بیت
سیم و زچند آنکه بسپارد داشته * در سر اسوراخ نماند انباشته یی انباشته یی سکون نون اول
و فتح ثانی و باء موحد ایله طفر جق که انبان دخی دیرلر خواجه حافظ بیت که ای سالک
چه در انباشته داری * بیاد می بنه کردانه داری یی انبروه یی سکون نون و ضم باء موحد و راء

اول بفتح الباء الموحدة ثانی بالواو صواحباً لآلئ اولان ماله در کانه دیوار صواستن هموار
 ایندر لرحکم سوزنی بیت باجه اندودن کس را بدوغ * خواست زمن عاریت اندابه
 کیر بی انداجه بی سکون نون وفتح دال مهمله وجم فارسيله فرهنگ جهانگیریده بمعنی
 اندیشه مسطور در بی اندازه بی سکون نون وفتح دال مهمله وزاء معجه ایلله الی معنایه در
 اول قاش وکریاس اوچمک ایچون استعمال اولنان زراعک برنوعی ابوالمعانی بیت خواجه
 محنت شدم در بندراقلم عشق * کین متاع درد بی اندازه زان آورده ام * ثانی رسم نقش
 و تصویر که ترکیب اورنگ دیر لر شیخ نظامی بیت چواندازه ز چشم خویش کیرد * بر آهوی صد
 آهوی پیش کیرد * ثالث مقدار و قیاس معنایه حکیم سنایی بیت توهستی زن و مرد من پس
 نخست * زمن باید اندازه فرهنگ جست * رابع بهانه و اوچک معنایه حاتم کاشی
 بیت یارنجید ز بدمنی دوست حاتم * باده بایست باندازه خوری زور نبود * خامس
 قوت و قدرت معنایه شیخ نظامی بیت پر و مندر را یاوه زان شد کلید * کر اندازه
 خوشن در تودید * سادس لایق و سزاوار معنایه طالب آملی بیت طالب کهرمدح
 و شایسته * اوساز * کین در نه باندازه کوش دکرانست بی اندخسواده بی سکون نون
 وحاء معجه وفتح دالین و سین مهملات ایلله بر شخصه ویاخود بر مکانه دیر لکه اکا پناه کتور یله
 وحمایه اولنه یعنی طیاره حق و صغنه حق بی اندخون بی سکون نون و دال مهمله موقوفه
 وفتح حاء معجه و و او معدوله ایلله جای پناه و محل تحصن وحصار معنایه استا دلیلی بیت
 زخشم این کهن کرک ز کان * ندارم جز درت هیچ اندخون بی اندرخون بی سکون نون و را
 وفتح دال مهملاتین وحاء معجه و و او معدوله ایلله یعنی لایق و سزاوار بی اندرواه بی سکون
 نون و را وفتح دال مهملاتین واطهار هایلله بمعنی آویخته اندروا و اندروای دخی دیر لر
 ابوالمعانی بیت کر شد در سر زلفت دل ما اندرواه * کار عشق بود چنین دردل مانیست کنه
 بی اندرونه بی سکون نون وفتح دال وضم راء مهملاتین ایلله ایچر وودخی چادر شب معنایه
 کلور بی اندمه بی سکون نون وفتح دال مهمله و میله غصه دیرینه و آلام گذشته بی یاد
 واحوال وماجرای ماضیه بی ذکر و حکایه ایلکه دیر لر مولانا کسان بی بیت بهترین یاران
 نزدیکان همه * زردشان دارم همیشه اندمه بی اندوزه و اندوشه بی کلاهها بسکون
 النون وضم الدال المهمله اول زاء معجه وزاء فارسيله ده مرویدر ثانی شین معجه ایلله بنفشه در
 هر نه رنگ اولور سه یعنی مور و بیاض و صاری و الاجه بعض نسخه ده اندوزه بدکری او تدر
 بی اندوه بی سکون نون وضم دال مهمله واطهار هایلله غم و غصه و المندر بی اندوهه بی
 فتح هاء اول ایلله غم گذشته و المرفته بی خاطر کتور و ب تذکراتیک ابوالمعانی بیت ماجرای
 گذشته یاد آمد * سخن دل شد ست اندوهه بی اندمه بی سکون نون وضم دال مهمله واطهار
 ها ایلله اندوه مرقوم کیمیدر حکیم اسدی بیت مده روز فرخ بروز ز شد * ز بهر جهان دل
 در اندام منند بی اندیشه بی مطلق فکر در ایوا ولسون کم اولسون حواس باطنیه دن قوه مفکره ده
 حاصل اولان حالت در کلمی وصف ترکیبی ایندوب خیر اندیش و بد اندیش دیر لر و اندیشه مند
 و اندیشه ناکدخی دینلو راستادیمشدر * قطعه * بارها باخود این قرار کنم * کدروم ترک

ترك عشق يا رگم * باز اندیشه ميکنم که اگر * نکم عاشقی چه کار کنم * از به سکون
 نون و فتح زاء معجه ايله مرجمک که مجووز سک دخی دیرل عربیله اسمی دندندر
 فتحین ايله * انقده * سکون نون وغین معجه و فتح فاو دال مهمله ايله * انقده * سکون
 نون و فتح فاو قاف ساکنه ايله ایکی لغته قال اولنش خالص العیار کشته یئلور ابوالمعانی
 بیت معنبر زلف و خد کل چشم زکس * شد از انقده کو با ساق و مساعد * میر نظمی بیت
 ز قدرت کرد او خلاق عالم * زانقده سراپا شکل آدم * انقله * سکون نون و فتح قاف
 و لامله جدوار دید کاری کو کندر که ماه پروین دخی دیرل بعض نسخه ده بواسمی مغوب زمینله
 حاصل اولانه تخمیس ایشلر * انکارده * سکون نون و راء و فتح کاف عجمی و دال
 مهملین ايله یعنی افسانه یعنی حکایه و مثل حکیم سنایی بیت بانک برداشتم از غایت
 دلفنکی * عشق * کفتم ای عشوه فروشنده * انکارده * سکون نون و فتح کاف
 فارسی و راء مهمله ايله جریده دفتر حساب معناسنه و دخی نامه اءمال معناسنه امتداد لطیفی
 بیت زان پیش که پیش آیت آنر وزیر از هول * بد بنشین و من اندرده وانکن به پیش آر
 سر قنامه ده معنی انکارش یعنی افسانه و سرگذشت و احوال ماضیه بی سوباین آدمه انکن کوی
 دیرل بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هر کجا جمعی بود ز شهبان * همه از وی گفتند
 انکن * زبان هندیده آتش قوزینه انکن دیرل * انکارده * سکون نون و فتح کاف و زاء
 فلاسین ايله بطوقه قلمی طراغی قود قلمی اغاچ کهریبه دغه دیرل * انکارده * سکون
 تون و فتح کاف فارسی و مهمله جمع الفرسنه یعنی هنگامه کال اسمعیل بیت انکارده ایست
 کرم ز شکر عواطف * هر کوی بر زنی که من انجا فراسم * انکارده * فتح کاف فارسی
 و اطهار هایلله مدوده ده مذکور اولان آنکاره معناسنه در * انکیینه * سکون نون
 و ضم کاف فارسی و کسر باء موحده و سکون یای تحتانی و فتح نونله طتلو پستل که اوزوم
 شیرین شدن ایدرل و دخی بال ايله بشمش حلوا در و امثال اولنله دینلور * انکارده *
 سکون نون و راء مهمله و فتح کاف فارسیله صیدنه ابی ریحانده اوزم دانه سنه دیرل
 * انکارده * سکون نون و فتح کاف فارسیله انکرده مرقوم معناسنه که قاصی در حکیم
 لوری * قطعه * بنده * شاکر * خوار ز میست شیطان هیکل * کانچنان هیکل نه در کوه
 فیه در هامون کنند * یکدم از خالی شود خلقش که زهرش بادو مار * راست چون دیوی بود
 کش انکرده در کون کنند * انکشیبه * سکون نون و شین معجه و فتح کاف و باء فارسی
 ايله جد و سعی و کوشش ايله کار گذار اولانه دیرل استاد رودکی بیت در راه دشابوز دهی
 میدم بس خوب * انکشیبه * اورانه صد بودنه مره * انکشتوانه * سکون نون و ضم
 کاف فارسی و تاء مثناة و فتح واو و شین معجه ايله زهکی معناسنه در که پرماغه نسبتله
 قسیمه اولنشدر ابوالمعانی در هجویکی بیت چو کونش بکدراند کردن کیر * شود از لعل
 سرخ انکشتوانه * انکشتنه * سکون نون و شین و تاء مثناة و ضم کاف فارسی و فتح
 نونله در زبیر مقلبه قود قلمی یوکسوک معناسنه ابوالمعانی * قطعه * برم و وزی
 بیامد آن پری رو * که جامه موخته بودم هبانا * بگفتل این دریده جامه ام بوز * بگفتم

بنسرو بر چشم جانا * ولی انکشته در کف ندارم * برهنه کشته و گفته که حالا * مکر اکنون
 ز کون میگویم * کنی انکشته انکشتنت را * انکشته * سکون نون و نشین معجه و خم
 کاف و فتح تاء مثناه ایله خرمن صاور دقلری پرمق کبی آلت که ترکیده بیا و عربیده میدیر لر
 کسر میله مولانا کسای بیت از کراز و نش و انکشته * بهمان و فلان * با نبر زین و دوسوی
 و رکاب و کبری * انکله و انکوله و انکیله * کلام سکون النون اول و ثانی بضم الکاف الفارسی
 و ثالث کسر ایله اوچی دخی ایکی معنایه استعمال اول نور اول دو که کچه جک ابلک معناسنه
 مسعود سعد سلمان * قطعه * من دریده جیب و اندر کردن آن سیمین * دستها افکنده
 در هم همچو کوی و انکله * چون قدح کبری در ایوان آسمان خواند ترا * مشتری بر بسته
 زلف و برگشاده انکله * احیاناً بعض شعر ادو که معناسنه ده استعمال ایشلر اثیر الدین
 اخسیکنی بیت هر آن انکیله زین که چرخ از اختران سازد * لباس عمر او را بر کریمان زمان
 زبید * و کلام و قافیه سنده اولان دو که یه ده دیر لر شاعر بیت افلاک چیست خاسته
 کرد دنیا ه اوست * خورشید چیست انکله * بر کلاه اوست * ثانی صحنی مکروه و جسمی ثقیل
 کرانجان آدمه دیر لر خصوصاً بزم دلبرده ترکیده انکل دیر لر شرف شفرده بیت ای هجر
 کران انکله وقت سفر تست * وی صبر هزیمت شده وقت ظفر آمد * انکشته * سکون
 نون و یای تحتانی و نشین معجه و کسر کاف و فتح تاء مثناه ایله زرکی و وقار و حشمت و دخی معنی برز کر
 یعنی اکبخی حارث معناسینه * انکیشه * سکون نون و یای تحتانی و کسر کاف و فتح نشین
 معجه ایله معنی آهسته ابله معانی بیت ای صبا انکیشه و در کوی جانان صخدم * از پریشان
 کرده زلف از خواب بیدار ش کنی * انوشه * خم نون و واو معروف و فتح نشین معجه ایله
 یدنی معنایه کلور اول خرمن و خوشی و نیک حالی معناسنه حکیم فردوسی بیت بد و کف
 پیران که ای شهریار * انوشه بزی تا بود روزگار * ثانی نیکبخت وله بیت بد و کف شها
 انوشه بدی * ز تو و دردست همیشه بدی * ثالث طعن طریقه آفرین دیمک معناسنه
 فریدونک اوغلاری ایرج و سلم و تون دید و کی محله حکیم فردوسی بیت انوشه که کردید کوهر
 بید * درود از شما خورید بستان سزید * رابع رساله حسین وفای ده معنی طوخی و خنکار ترکیده
 نه و مطلق دید کلیدر وله بیت فرو غمت جسم و روان از اخر د * انوشه کمی کو خرد پرورد
 حکیم اسدی بیت انوشه کسی کونکو نام مرد * چو زی در بشد نام نیکو ببرد * خامس
 مشرب دیر لر منوچهری بیت انوشه خور طرب کن جاودان زی * درم ده دوست خوان
 دشمن پراکن * سادس نام عمه شاپور در سابع هر پادشاه نوجوانه دیر لر یعنی نور سیده
 و خرده سال اوله بومعنی استعانة طریقه اولق خاطر ملاج اولور * انوه * سکون نون
 و فتح و او ایله قره نیک جها نکیزیده معنی امید کرد مسطور در * انیشه * کسر نون و سکون
 یای تحتانی و فتح نشین میله ایله مؤید الفضلاده منعقد اولش قان و غیره ادات الفضلاده
 باء موحده ایله مد کور اولان انیشه و انبسته معنایه مترادف در * انیشه و ایشه * اولها
 بکسر النون و سکون الیاء التثانی و ثانیها سکون الیاء التثانی و کلاهما بفتح الشین المعجه
 یعنی جاسوس شاییدی قبی بیت در کوی تو چو ایشده هم بکردمی نگاه * دزدیده تا مکرته بهیتم

به بینم بیام ر * ویشه وچنگل معنا لینده کور کدای فرهنک جهانگیری و اواره و فتح
 و او و راه مهمله ایله اوج معنایه در اول دیوان حکومت معنا سنه شهیدی قی بیت همی
 فرونی جوید او ان از افلاک * که تو بطلع میون دران نهادی پای * ثانی دفتر حساب که
 دیوانک پراکنده حسابی اکا قید اولور حکیم فردوسی بیت دو صد برج پر طوق بان همه
 که بدنام شان در آوان همه * بومعنایه قریب احکام که دیواندن صادر او ورشس فخری بیت
 شهنشاهی که اندر شرق تا غرب * بنام او نه اعیان او ان * ثالث فرهنک جهانگیری آه
 دیزه که نعل دلکندن چقار و اکا بکنر خرده دمور معنا سنه مرقوم در بعض نسخه ده
 مدوده ایله فتح اولمشد روضم الفله کرما معنا سنه در و اواره و تحفیف و او ایله معنی آوا
 صدای بلند و تشدید و او ایله ای وای دیمک اولور و اوان و سکون و او و فتح و او ایله
 مجمع الفرسه و فرهنک جهانگیری به معنی ابره یعنی جامه و غیره سنه لک یوزی حکیم خاقانی
 بیعت حال مقلوب شد که بر تن دهر * اوان کر پاس و دیبه آسترست * وله بیت اوان
 ما زحام نامازا * جز نسج آستر بد وخته اند و اور و لند و سکون و او این و ضم زاء فارسی
 و فتح لامه معنی افر و لند مرقوم و اوسه و سکون و او و فتح سین مهمله ایله فرهنک جهانگیری
 معنی ر بوده یعنی قایلش هر نه اولور سه مجمع الفرسه ضم الفله مروید و اوسه و سکون
 و او و فتح سین معنی ایله شبنم معنا سنه در که افشه دخی دیر لر و ضم الفله بر او تدر و اویره و
 کسرو او و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیه ایکی معنایه در اول معنی خاص و خالص و الف
 مدوده ایله دخی مذکور در ثانی شراب انکوری یعنی شترانک جمله اسماعند ندر و اهریمه و
 سکون هاویای تحتانی و کسروا مهمله و ضم میله فرهنک جهانگیری به معنی اهرمن و اهرین حکیم
 ناصر خسرو بیت راهشان دیو گرفتند و ندارند خبر * زانچه اهریمه در پوی و تک و با بطرند *
 و اهنامه و سکون ها و فتح نون و مهمله ایکی معنایه در اول معنی رسوایی با با طاهر عریان بیت
 زخم اهنامه مستوران چه دانند * اوج دیدار او دوان چه دانند * وله بیت شاخ اهنامه بی
 ما بر نکیری * زهر باران صدف کوهر نکیری * ثانی معنی خویش آرای و خود آرای و هوش
 و پوش و اهیانه و سکون ها و فتح یای تحتانی و نونله مدوده ذکر اولنان آهیانه مرقوم که
 کاسه سر معنا سنه اما فرهنک جهانگیری به شقیقه یعنی باسک قولق جانبی مسطور در بعض
 فرهنک معنی بر ازده یعنی نای خلقوم مذکور در و یارده و فتح یای تحتانی و سکون راه
 مهمله ایله تفسیر زندک تمامه یارده و پریشان اجزاسنه یعنی جزو لیه خرده دیر لر استاد
 دقیق بیت بینم آخر روزی بکام دل خود را * کهی یارده خوانم شها کهی خرده * و دیر لر که
 دین مغانده بر کتاب نامیدر خسروانی بیت چه مایه زاهد و پرهیز کار و صومعه گیر * که
 نسک خوان شده در عشقی و یارده کوی * نسک کسرنونله کتاب کبریا جزویدر و یارما
 مشهور فارسیه دن یعنی شمسیه دن اول بهار آیدر و میله قواجه آخر بهار آیدر مایه
 دیر لر و یان و فتح یای تحتانی و راه مهمله ایله اوج معنایه در اول ایارچ که مهمل صفر
 بر توج ترکیبدر حبل ایدر لطیف ملین طبعند ثانی یان معنا سنه که برغن دخی دیر لر
 بلازک و خاخال کبی که معنی یارقدز شاعر دیشد بیت چو آرد زینت خویر در شمان

هلاش زید از بهر یان * ثالث دفتر حساب که امان و او ان دخی دیر لر * آیا سه ی فتح
 یای تختانی و سین مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه آرزو و اشتیاق و دروندن طلب ابلک
 معناسنه در کایفله سکون یای تختانی و فتح غین معجه و دال مهمله ایله بیهوده کوی و سبکسر
 و یعنی گفتار معناسنه شمس فخری بیت یاد در حکمش میله هر بیهد کار و سپهر * دشمنش
 خوار و بخل دائم بسان ایفله سکون یای تختانی و فتح فایله ایفله مرقوم
 معناسنه و دخی لاف زن و پویشان سخن معناسنه استاد رودکی بیت این ایفله سری چه
 بکار آید ای فنی * دریاب دانش این سخن بیهد مگوی که ایه سکون یای تختانی و فتح
 میله یعنی یاوه شده یعنی ضایع اولمش کدافی تحفه الاحباب حکیم خاقانی بیت ایه
 مگو که آسمان اهل برون نمیده * اهل چونامد از عدم چیست خطای آسمان * اگر چه
 بولعی به معنایه ازوب بیت مزبور و تمسک اولمش اما چندان مناسبتی یوقدر چونکه
 تحفه الاحباب صاحب و مجمع الفرس مولفی وجه محرو اوزن یا ز مشرق فقیر دخی انوره
 انیاعا نقل و ایراد ابلک اقتضا ایلدی فرهنگ جهانگیریه یعنی اکنون منقول در بو معنای
 مؤید سیف اسفرینی بیت کوه غم شکسته شد ز غراقت * ایه بصمد پان شد کدام شکسته
 مع الیاء * ابی ی کسر باء موحده و یای مجهول ایله یعنی بی زیاده الف ایله حکیم فردوسی
 شهنامه ده جوق استعمال ایلش در استاده عنصری بیت خیال شعبه جادوان فرعونست
 تو کفنی کن سپهرش ای جگرانه روم که ابیاری سکون باء موحده و فتح یای تختانیله
 شرفنامه ده بر نوع جامه امید که غایت نازک و لطیف اولوز فرهنگ جهانگیریه کوکرجین
 جز سندن نوع کوکرجین آید در که احدی ی فتح جادو کسر دال مهملین ایله هندوستان
 یاد شاهنک بر فرقه عسکرینک آید در که هر یوز نفرینه بر سر بلوک ایدوب نامنه صدی
 دیر و یو بیات نفرینه بر باش ایدوب اسمنه هزاری دیر لر عجمک یوز باشی و بیك باشی دید کاری
 کبی که اختر کوی ی یعنی منجم یلد ز احوالندن مبولد و کی ایچون نهجه ایلش را به المعانی بیت
 فحاله طالع بختم ز اختر کوی رسیدم * بنکفت آند ز اباسند کبی ظاهر کبی پنهان که ارزانی ی
 درت معنایه کلور اول یای مصدریه و سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله او جوز لق
 معناسنه طالب آمل بیت بهمد جود او کوهر کرانی یافت تاحدی * کدر اشک عاشق هم
 فراموش کرد ارزانی * ثانی لیاقت معناسنه که ارز قدر و قیمت در الف و نون تا کید و مبالغه
 ایچوندر و آخرنده کی یا یای نسبتدر که صفتک موصوفه نسبتی مبالغه ایله تا کید ایدر طالب
 اقبل بیت مدام از تیغ و کوهر تابو د گفتار دز عالم * بشمشیر تو با و جواهر اقبال ارزانی *
 وله بیت کدام ساغر بهانه اذات دوست * که باد برب ارباب فیض ارزانی * ثالث یعنی
 مسلم مولانا فتوحی در مدح انوری بیت انوری این سخن تو بعضی ارزانی * کرجیات
 بخند اهل سخن ارزانی * رابع یعنی مستحق عطا و درویش حکیم فردوسی بیت بارزانیان
 ده همه هر چه هست * مبادا که آید با بر شکست * وله بیت بارزانیان بخش هر چه هواست
 که کج تو از زانیان را عزاست که از کجی سکون راء مهمله و فتح غین معجه و کسر جملله
 یگر می زراعدن زیاده اولان ایلش و کند در و اورغان که از غوانی ی از غوان رنگند اولان

ای

اولان اشیا لکن ذون التزکیب استعمال اولنر فلان ارغوانی دینلمکه محتاجدر انحق مشربده
 یالکر استعمال اولنق جائزدر ابوالمعانی بیت بنوش اول توساقی پس بکیراند رکفت
 ساغر * بکن ازخند خود رنگین بمجلس ارغوانی را ی ارمعانی ی هدیه اولان سننه ره آورد
 معناسنه خلاق المعانی بیت چو فکرت بمعراج معنی خرامند * همه حورعین آوردارمعانی
ی ازدی ی سکون زاء معجه وفتح دال مهمله ایله مویدا الفضلاده برجا نور اسمیدر مجمع
 الفرسده راء مهمله ایله ده جائزدر ی اسب خلعتی ی پیشکش آتی دیمکدر ملوک و سلاطین
 ووزرا و کباره آت پیشکش اولندقد خلعت ویرلک معتاد اولغله نسیمه اولنشدردی اسب
 نوتی ی منزل بارگیری و بزجاج کسنه بیننده مشترک اولان آت که نوبتله بنزل ابوالمعانی
 بیت دوش دیدم درمیان دلبرازا خررقیب * همچو اسب نوبتی طفلان بروکشته سوار
ی افراخت پای ی اوج معنایه دراول قاچه دن کنایه اولوب ایاق قالدردی ترکیب طمان
 قالدردی دیر لسانی طمان الی یعنی ایاق التنه دوشمش ثالث استعان طریقه فقیرو بیچاره
 دیر لکنانی فرهنگ جهانگیری ی افرای و افری ی کلاه باسکون الغاء اول بفتح اراء المهمله
 ثانی بالکسر معنی آفرین کنانی فرهنگ جهانگیری ی افسای ی سکون فا وفتح سین مهمله
 ایله افسون و افسون خوان معناسنه حکیم انوری بیت دشمنش کربسیست عاجز نیست
 ازدها از جواب مارا افسای ی افسر سگری ی سکر کسر سین مهمله وفتح کاف فارسیله ابکی
 معنایه در اول بر حاز آدیدر منوچهری بیت بمانک شیشم و بابانک افسر سگری * بکیر
 باده نوشین و نوش کن بصواب * ثانی برصوت و لحن آدیدر ی الی ی سکون لام و کسر نونله
 قبویا زوسنک اغاجنه دیرلر ی انانی ی فتح نون و کسر یای تحتانیله جاهل واجحق و کندودن
 یخبر کسنه یه دیرلر مولانا امیددی بیت سخن در وصف توبی عیقت * نکند درانای هر
 انانی * انای اول کسر الفله طرف معناسنه در ی انباردی و انباشنکی ی کلاه باسکون
 النون وفتح الباء الموحده کاف فلهی کاف تصغیر در و فرت مال و کثرت منال دن عبار تدردی انبوی ی
 سکون نون و ضم باء موحده ایله قوقو الملق و قوقولق و قوقولی منجیک بیت کل انبوی
 مشه لاله اندر کر * سمنسای شد باد آتش بخار * بو معنایی موید شمس فخری بیت ترغ
 آسمان کردد معنی * اگر کردد ز خلقش دسته انبوی * تحفه الاحباب ده بوجه اوزن مسطوردر
 اما قوقولق معناسنه فخر زرکوب بیت از دست خیال روی تو وقت سحر * کله سته وصل
 توهی انبوی ی اندای ی سکون نون وفتح دال مهمله ایله صواکه دیوان و طام اوزرینه ایدرلر
 نوعی خوشانی بیت درونش همچو بیرون غارت اندای * چو ایوان خیال از هم بر پای * طالب
 آمل بیت تن اندر جوشن سیاب سیای * سراندر مغر خورشید اندای ی اندربای ی سکون
 نون ورا وفتح دال مهملتین و باء موحده ایله ایکی معنایه در اول باز نکون و آویخته معناسنه که
 اندروای دخی دینلو رثانی لازم و ضروری و حاجت معناسنه استاد فرخی بیت زهی تن
 و هنر و چشم نیکنای را * چور و ح درخور و همچون دویده اندربای ی اندروای ی
 و اوایله دخی اندربای مرقوم کی در اوج معنایه کلور اول بمعنی باز نکون و آویخته حکیم قطران
 ارموی بیت کریمه تو نکر داند زمانی رای رای * کوید از غم روز و شب جای وی اندروای وای

* ثانی سرکشته و شکر گردان معنا سنگ حکیم انوری بیت نتوان گفت که محتاج
 نباشد لیکن * باو حرصش نکند همچو خسان اندر وای * حکیم سوزنی * قطعه * تازمین
 را سکون نخواهد بود * جز بدور سپهر اندر وای * پای جز بر زمین لهومنه * فرق
 جز بر سپهر جاه مسای * ثالث حاجت و مراد معنا سنده در * اندر وای بی زیاده یای
 نسبتله اندر وای مرقوم معنایینه درودنی سرکشتگی معنا سنده شاکر بخاری بیت
 زاندر وای کرخواهی بخت * تر باید ز جور آور براتی * اندرونی بی یای نسبتله ایچروبه
 منسوب اولان و دخی چادر شب معنا سنده * اندی بی سکون نون و کسر دال مهمله ایله
 خصوصاً دیکدر میر عمان بیت کر خوار شد م سوی بت خویش و باد * اندی که بر مهن
 ما خواریم خوار * انطاک بی یعنی مقمونی غایت مسهل بر لوتیز محوده دخی دیر لر
 غایت اعلامی انطاکیه ناحیه سنده اولغله مقمونیای انطاک دیر لر بونام ایله مشهور
 آفاقدی * انگریزی بی سکون نون و کاف فارسی و کسر زاء مهمله و زاء مجعنه ایله ترخون
 دیدگری او تدر تره مقوله سیدر * انکونی بی سکون نون اول و کسر تانی و خم کاف فارسیه
 کار باطل کننده معنا سنده میر نظمی بیت بقول و فعل با حق شو همیشه * مکن در کاو
 خود انکونی پیشه * اورنکی بی اختراعات بار بد خسرو اولان او تو زرخندن بر لحن و نوا
 اسیدر شیخ نظامی بیت چوناقوسی واورنکی زدی ساز * شدی اورنک چون ناقوسس آواز
 * اهنو خوشی بی سکون ها و خم نون و خاء مجعنه ایله اهل حرف معنا سنده در که اندر جمشیدک
 خلقی تقسیم ایتدوکی درت قسمک بریدر تفصیل لغت کانوری ذیلند ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی * ایازی وایاسی بی قیلدن و حیردن طوقیوب عو رات نقاب کی یوزلرینه طوتار لر
 ترکیده بچه و عربیله شمریه دیرلر شرف شفره * قطعه * دل من عشق بازی از که آموخت
 لبست عاشق نوازی از که آموخت * ندیدم آنکه برقع داشت خورشید * رخت رسم ایازی
 از که آموخت * رفیع الدین لبنانی بیت شفق غلاله خورشید ارغوانی دوخت * چوزهره
 بست ایاسی * عنبرین بر چشم * ایدری بی سکون یای تحتانی و فتح دال و کسر راء مهملتین
 ایله یعنی ابجایی یعنی بونده سک و بوراده سک شاه ناصر خسرو بیت مرا گفت ابجا غریبت
 جانت * بدو کن عنایت نت ایدری است * ایدی بی سکون یای تحتانی و کسر دال مهمله
 ایله یعنی نیز دخی دیکدر کدافی فرهنگ جهانگیری * ای بی بی بی سکون یای تحتانی و کسر نونله
 فرهنگ جهانگیری ناله و این معنا سنده در بومعنایه شاعر دیشدر بیت نه درد حسرت
 چند آنکه اینی * نکر دم من تو کوئی این چه اینی * ای بی حرف ندادر اما فارسیله کسره
 ایله اسعتمالی ترا کتدن خالی دکلدر شیخ سعدی بیت ای کریمی که از خزانة غیب *
 کبروتر سا و طیفه خورداری * باب الالف المکسوره مع الالف * ایا بی فتح باء موخده
 ایله مشور با معنا سنده در کدافی سرفنا مه ظهیر فاریابی بیت ابناء شعر مرانیز چاشنی
 مطلب * که در مذاق زمانه بکیست مشهد و شرفک * کمال اسمعیل بیت روزی که از برای خدای
 و روان و عقل * از خوان خاطر تو زهر کون ایا بزند * ثانی معناسی طعام در بزرگی کوبد بیت
 در مطبخ تو چوب خورد تا ایا بزند * آتش که از نیکو سرمایه اباست * مؤلف شرفنامه ابراهیم

ابراهیم فاروقی گوید * قطعه * ز حکم تو آنکس که آرد ابا * جوین نانش و بادامان بی ابا *
 مباد اینان حسودت ابا * و کرهست بادن ابایش و با کی اجرا بی سکون حیم و فتح راه
 مهمله ایله آفتق میر نظمی بیت زرد چشم کرد سیل اجرا * بجای اشک دیده خون
 دل را * معین و مقدر طوئلق معنا سنه عربیله مشترک در چغتای لسانند آقزماق دیرلر
 کی از اریا بی فتح زاه معجه و سکون راء مهمله ایله ایاغه کیلان طون که مثلوار دخی دیرلر
 کمال اسمعیل بیت چون کل دزد جو دو تو بیراهن حریر * در پاچوسر و آنکه ندارد از اریا
 کی اسپید با بی سکون سین مهمله و کسر باء فارسی و فتح باء موحله ایله بوزجه آشی
 دید کبری یوغرت شور باسی سمید با و ماستبا دخی دیرلر اصلی ابا سمید ایدی علم اولدقده
 مضاف الیه تقدیم و ابانک الی حذف اولندی کی استا بی سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه
 ایله ایکی معنایه در اول ستایش ایدی یعنی مدح و ثنا ایدی میر نظمی بیت کنم شام و صهر
 و ردعایش * شوم استا کن جو دو و سخایش * ثانی تفسیر زند معنا سنه که زند استا دخی
 دیرلر شمس فخری بیت کنندیان معالی شه مطاوی او * بدان مثال که الفاظ زند را استا
 مجمع الفرسه سمرقند مضافاتندن بر قریه اسمیدر که اها لیسنه استایی دیرلر کی استایا بی
 سکون سین مهمله و کسر تاء مشناه و فتح یای تحتانیله و لابت هرات ایله غزنه میانند واقع
 بر طاع اسمیدر کی اسفید با بی ایکی معنایه در اول اسمید باء مرقوم معنا سنه ثانی بر نوع
 طعام درات و پیاز و روغن زیت و کرفس و کشنیز ایله بشور دیرلر کی اقلیمایا بی سکون
 قاف و کسر لام و میم و سکون یای اول ایله نسخه * میرزا ابراهیم التون و کش طبر اغیدر که
 اریدوب قال اولند قند عکیره رنده قلان طبر اغه دیرلر کتاب اختیار اتده خرده سیم
 و زردر که بر قاج نوع اولور ذمی و فنی و معدنی و نحاسی و عمل اولور بعض نسخه ده
 منقولدر که اقلیمایا بر جوهر در سیم و زرد معدنندن اخراج اولنوب قیناد و غنده او ز رنده
 حاصل اولان کفندر و بعضیلر سیم و زرد جوهرینک اسفلند دردی در که آتشه قوناد قده
 آریا و حکیم خاقانی بیت ازین شک خورده شیرینی نه بیقی * زریم آهن اقلیمایانی
 یو بیفته حذف یای ثانیله در و حذف همزه ایله قایمادخی دیرلر دخی حضرت آدم علی نبینا و علیه
 السلامک بردختر پاکیزه اختری نامی در کی الوایا بی سکون لامله بر صغیر غایتده آجی اولور
 دوالره ترکیب ایدرلر مسهلدر صریبده صبر دیرلر اعلامی سقطری در سقطره نام جزیره ده
 اولور صبر سقطری دیرلر هندی لساننده ایلیا دیرلر حکیم سنایی بیت چون زدست
 دوست خوردی بایدت در خوان جان * لقمه حلوا والوا هر دو یکسان داشتن * شمس الدین
 مشرف شاه بیت ز کین مهر او کردون نماید رنج و راحت را * ز قهر و لطف او دوران دهد
 حلوا والوارا * مولانا امینی بیت زحل با قدر او دون و اجل با تیغ او بیکس * عسل باخشم
 او الواسقربا عفو او کوثری او رسیا بی کسر و او و سکون راء مهمله ایله آق سوسن کوکیدر مورد
 سوسن کوکنه ارسیمه دیرلر کی ای بسا بی لفظ مرکب اولدوغی ظاهر در چوق کسنه لر
 دیکدر و نجه کسنه لر دیمکنه اولور حلقه کون میر نظمی بیت کس نشد لایق قبول عشق او
 ای بسا افتاده راه عشق او * وله بیت ای بسا دعوای عشقت کرده بودی هیکس بر صبر

زبده دعوش یو اینبا یو سکون یای تحتانی و کسر تاء مثناة و فتح باء منوحده ایله
 عیش و عشرت و ذوق و محبت معنا سنه ابوالمعانی بیت در عشقش خوشی و کاری
 بود * می کند در زم غم دل اینبا یو اینبا یو سکون یای تحتانی و کسر تاء مثناة و فتح یای
 ثانیله بیاید و شمارید دیک در ظهیر فاریابی بیت جو آسمان و زمین را با بیثیا بنواخت
 یکی ازین دوند انست کفتی از دستار یو ایدرا یو سکون یای تحتانی و دال موقوف و فتح
 راء مهملتین ایله بوزمانده و بواراده دیک لولورا ابوالمعانی بیت هر کسی سودی ندارد دیگر ارا
 در جهان * بود مشغول اینرا هر کس بذوق کار خویش یو ایرا یو سکون یای تحتانی
 و فتح راء مهمله ایله بمعنی زیرا کمال اسمعیل بیت عقل را بنده شهوت مکن ایرانه سزا است
 که ملک همه کش مطیع شیطان کرد * حکیم خاقانی بیت دانی ز چه سرخ رویم ایرا * بسیار
 دیدم آتش غم * و دخی از بهر آن معنا سنه خواجه حافظ بیت شیر از معدن لب
 لعاست و کان حسن * من جوهری مفلسم ایرامشوشم یو ایرسا یو سکون یای
تحتانی و راء موقوف و فتح سین مهمله ایله مور سوسن کو کیدر حکیم شیرازی بیت ایرسا و خیری
 و هم یاسمین * شد لطیف و مائل کرمی یقین * بویتندن سوسن کند و اولق مفه و مدر جمع
 الفرسه مسطور در که اول ایرسا نام قوس و قرح ایدی بعد سوسنک الوان ریک بولند و غیچون
 استعار طریقه ایله تمثیه اولندی یو ایرسینا یو سیندن صکره بر یا زیاده ایله بودخی مور
 سو سندر یو ایرسا یو سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله اوج معنایه در اول بمعنی ایرسا
 ثانی بمعنی اینزمان ثالث نام صحف ابراهیم علی نبینا و علیه السلام یو ایلیا یو سکون یای اول
و کسر لام و فتح یای ثانی ایله نام شریف حضرت امیرالمومنین علی ابن ابی طالب رضی الله تعالی
 عنه و کرم الله وجهه استاد میشدر بیت درین معنی که کفتی بیکنام * به پیغمبر بحق ایلیانام
 و دخی ترخان خضر علیه السلام و نام بیت المقدس حکیم اسدی * قطعه * بدر فخت
 کنک آمد از راه شام * که خوانیش بیت المقدس بنام * بدانکه که فحاک شد یاد شاهمی
 خواند این خانه را ایلیا * و دخی انبیای بنی اسرائیلند بر پیغمبر اکمیدر کنکافی جمع
 الفرس یو ابجا یو بونده دیمکدر مقابل آنجادراین ایله جادن مرکب لفظدر معنای ترکیب
 بود در بونده و بونکا معنا لرده استعمال اولنور یو ایرسا یو سکون یای تحتانی و نون و فتح
 سین مهمله ایله کلام یهوده و خبر بی اصل معنا سنه میر نظمی بیت شنیدم که کفتست
 آن بیوفا * وفا میکنم این سخن ایرسا یو اینها یو بونکر معنا سنه جمع در که ها الف ادا
 جمع اولدوغی معلوم در شاعر * مصرع * دوستان اینها نکویند این حدیث دشمنست
یو معالباء * اسب یو سکون سین مهمله ایله بیلدن اشافی ده اولان قیل که اطراف
 مقعده و غیری زده اولورسته یو اسپر سب یو سکون سین اول و راء مهملتین و فتح سین
 ثانیله میدان معنا سنه که اسپر سف و اسفر سف دخی دیر لکنافی فرهنگ جهانگیری
یو اسپرم آب یو بزوع اولندر صوده قینا دوب خسته نک وجودین و یاخو دعلت اولدوغی
 عضون بود لر عریده اکانطول دیر لکنافی فرهنگ جهانگیری یو اسپر سب یو کلاهما
یو سکون سین مهمله و الباء و فتح الجیم اول کسر باء فارسی ثانی فایله مملکت ماوراءالنهرده بر

۱۳۴
 و شهر آید راول و لايت خلقي لسانند سپرد: رلر سيد سراج الدين سكرى * قطعه * چشم
 ملكت رابروى روم و قسطنطين نظر * چشم جاغت رابروى چاچ واسپيجاب تاخت
 مسند جودش فلک در روم قسطنطين نهاد * مقصد شکرش جهان در چاچ واسپيجاب
 يافت في اسفر سب في سکون سين مهمله اول و فتح ثانيه و فتح فايله بمعنى اسپر سب مرقوم
 في اشتاب في سکون شين معجه و فتح تاء مثناة ايله بمعنى شتاب يعنى عجله و سرعت کذا في
 شرفنامه في اشتاب في سکون شين معجه و فتح نو نله بمعنى شتا و ري يعنى سباحه و صود
 يوزمک شيخ عطار بيت دو استاد سپاهانی باشتاب * برون بردند جان از دست
 غرقاب في اسفر سب في سکون فاوسين و فتح راء مهملتين ايله سقف خانه قونيلان
 اغاج شاعر بيت از کرانی اگر شوی بام * بام و اسفر سب افتد از اندام في اندراب في
 سکون نون و راء و فتح دال مهملتين ايله انجوست يعنى کوچک ديه جگر که صوايچنده
 واقع او لور جزيره کي معنای ترکیب دخیانی اقتضا اید در ضایي مشهدی بيت میان
 موج را زورق دل لوطراب افتد * اگر باد موافق میوزد در اندراب افتد في ايراب في
 سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ايله معنی فیروزی یافتن يعنى ظفر بولاق و طالع یاری
 قلن ابوالمغان بيت هر که سختی را کند صبر و تحمل در جهان * بر همه از لطف حق ايراب
 و خواهش رسد في ایزد کشسب في بهرام چوبین امر اسندن بر مبارز نامی در صفت
 صف بهرام ده حکیم فردوسی بيت بیکدست برود ایزد کشسب * که بکدامی آب
 دریا بسب في معاناء * است في سکون سين مهمله ايله اوج معنایه در اول استادان
 لفظندن صیغه امر در طور مق معنایه حضرت مولا تا قدس سره بيت بیشتر است
 وخت ما این دل تنك سخت ما * است مکن چو عافله روی بدین طرف کند * ثانی بمعنی
 ستایش يعنى مدح و ثنا ايتك ثالث بمعنی حلقه کون اما عربيه مطلق مقعد معناسنه در
 شمس فخری سرسرون دیوب بهیئي نظم ایش بیت از پی اقتدار خیمت خویش * مشیرا
 داغ اوهند بر است * و سوراخ مقعد معناسنه حکیم سنایی بيت کفی بنزد خواجه که
 آن غزنوی غراست * تا زان سبب مرا بری نزد خواجه آب * چون تو دروغ کفی داد
 از طریق است * هم لفظ غزنوی بمعنی زاجواب في اسفست في سکون سين مهملتين و کسر
 باء فارسیله به نجه دیدکاری او تدر الفسر سیست دخی رلر عربيه فصصه دیدکاری در
 اگر چه چمن مقوله سیدر لکن تخم ايله زراعت اولور به حاق اطعمه بيت نخوردی
 يك شكم اسپست هرگز * چرا که اکت بود صحرای پر خار في اسفست في سکون سين
 مهملتين و کسر فايله اسپست مرقوم معناسنه در دخی صوايچنده بتن اونه دیرلر کذا في
 مجمع الفرس في اسفید دشت في نواحی اصفهان بر قریه اسپدر و بر حرا نامی اولمقد
 مر ویدر في اشکفت في سکون شين معجه و فاو فتح کاف فارسیله فرغتك جهانمکیده
 فار معناسنه در شکفت دخی دیرلر و خم کافله شکفتن کل يعنى کل آخلق معناسنه در
 في ايفت في سکون یای تحتانی و خم فايله حاجت و تمنای معناسنه استاد دقیقی بيت
 ناصر از امکان ايفت که ارجد بشود * بسزوار کن ايفت که ارجت دارد في اینا و شت في

سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح نون اول و ضم ثانیله ترخون دیدکاری اوتدری ایفت
 سکون یای تحتانی و فا و ضم نونله حاجت طلب املک معنا سنه در کذا فی مجمع الفرس میرنظمی
 بیت نحو احم فیض نور از جرم خور شید * ندارم هیچکس ایفت و امید که مع الیاء المثلثه فی
 که اغریث فی سکون غین معجه و یای تحتانی و کسر راء مهمله اولی و فتح ثانیله افراسیاب
 مشاهک قرنداشی اسمیدر تفصیل احوالی شهنشاهده مذکور در کذا فی سرفنامه فارسیده
 حرف ثاء اگر چه بوقدر اما یولغت سرفنامه به اتباعا تحریر اولندی که مع الجیم * اسبانج فی
 سکون سین مهمله و فتح باء موحد و نونله یعنی اسفاناخ حضرت مولانا قدس سره بیت
 اسبانج خوشم را با ترش پز و شیرین * با هرد و شدم بخته تا با تونه پیوستم که اسبانج فی
 سکون سین مهمله و نون و فتح باء فارسی و لامله بر اوتدر طبیعتی بارد و یا بسدر برون قانی
 و غیری اعضادن چیقان قانی قطع اید و ب اسکی جراح حشره و قرحه امعایه نفی عظیمدر
 عربیده از ناب الخیل و حبه التیس دخی دیر لر که استرچ فی سکون سین و فتح ثاء مثبأ و راء
 مهملتین بعد نونله یعنی استرنک مرقوم یعنی بیروح الصنم که استرچ فی سکون سین و نون
 و فتح راء مهملتین ایله قرل یو یادر که سلوک دیر لر عربیده سلیقون دیر لر میرنظمی بیت
 نشسته قصر بالایی غم و رنج * نکارند * نکار و باسرنج که اسفرچ فی سکون سین و فتح
 فا و راء مهملتین ایله سمرقند اعمالندن بر معظم قریه اسمیدر که معربی اسفرنک در کذا فی
 مجمع الفرس که اسفیداج فی سکون سین مهمله و کسر فایله بر نوع بیاض و زم و سست
 ظهرا قدر سفیداج دخی دیر لر زنان کلابله ازوب یوزینه سور لر راق و بیاض ایدر
 اسفیداک دخی دینلور میرنظمی بیت چوداد آرایش مشاطه رویش * با سفیداج
 و وسه رنگ و بویش که استرچ فی سکون سین معجه و نون و فتح کافله بیشانی و ساعدده
 و بعضی رزده اولان بوریشق و دخی زلف یو کلمه دیر لر ابوالمعانی بیت فکر اشکنج زلف
 مشکینش * مرغ عظم بدام اندازد که الفاج فی کسر لام و فتح غین معجه ایله یعنی یغما و تاراج
 وله بیت غمت کیرد ز کالای دلم باج * فراقت ملک صبرم کرد الفاج که ایچ فی سکون
 یای تحتانیله یعنی هیچ حکیم اسدی بیت بنسبت ایچ در ایزدی نیاز * کران به درزی بیش
 نکشوده باز * حکیم سنایی بیت علم با تونگوید ایچ سخن * زانکه دانم تویی نه مردونه زن
 که ایرج فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله فریدون مشاهک فرزند مهتری یعنی بیوک
 لوغلی اسمیدر ملکی کند و حیاته اوج او غلنه بخش و تقسیم ایتد که کند و پای تحئی اولان ایران
 زمینی اکلور مشیدی و ماوراء النهری تور آدلوا و غلنه ویرمشیدی که ایران و توران نسیمه سی
 انلردن قالدی بعد مسلم نامه اولان اوغلی تور آدلوا و غلی ایله بکدل و یکجهت اولوب
 ایرجی هلاک ایلد بار یو سبیدن لولادری بیننده زاع واقع اولوب میانلرند و واقع اولان جنگ
 وجدال و حرب و قتال مدی الایام و لیال متدای اولدی شهنشاهده بونارک احوال لری حکایه سنه
 مبنی در که ایرغض فی سکون یای تحتانی و زاء فارسی و موقوف و فتح غین معجه ایله چوالی
 معنا سنه در کذا فی تحفه الاحباب که مع الخاء المعجه * استاخ فی سکون سین مهمله و فتح
 کاء مثبأ ایله ایکی معنایه در اولی یعنی دلوی قوغه ثانی کستاج معنا سنه استاد لطیفی

ا ش

ا ج

ا خ

الطیفي بیت رفتم استاخ بردش ناگاه * کرد بزمن چوسك هجوم رقیب في استخناخ في معروف سبزه در بشو رب تناول ایدرل اسفالتاخ دخی دینلور في اصطرخ في سکون صاد وفتح طاء مهملتین ایلہ ایران زمیند بر شہر اسمیدر کہ تختگاه دارا بن دارا بایدی بحایب البلاد اند مذکور در کہ حضرت سلیمان علی نبینا و علیہ السلام لشکرین اندہ قوردی صطرخ و اصطرخ و اسطرخ دخی دیرل في مع الدال المهمله * اچمید في سکون باء فارسی ویای تحتانی و کسر میله ایلہ ایکی معنایہ در اول الکخی التلرندن صبان دموری ثانی جفت سورن او کو زہ اتמיד دخی دیرل کذا فی مجمع الفرس في آیورد في کسر باء موحدہ و سکون یای تحتانی و فتح و او ایلہ نصف ایلہ سرخس میانند واقع بر شہر معظم نامیدر منقولدر کہ کیمکاس اقطاع و با ورد بن کورد زہ مقرر ایلدی اول اجلدن باورد اول شہری بنا ایدوب کند و اسمیله مسمی ایلدی في اتמיד في سکون تاء مثناة ویای تحتانی و کسر میله اچمید مرقوم معنا سنہد في اند کسر دال المهمله و سکون نونلہ ایکی معنایہ در اول عدد مجہولدر ثانی تلک یعنی یوگا کہ بریانیدر في ارد في سکون راء مهمله ایلہ شہور فارسیہ نک یکرمی بخشی کونی اسمیدر حکیم فردوسی بیت ہمیرفت سوی سیا و خش کرد * بامہ صہندار درر و زارد * سبوا و خش کرد بر معلوم محلددر کہ آتی سیاوش بنا ایلشیدی في اسپرد في سکون سین و کسر باء فارسی و راء مهملتین ایلہ طوکش ات صوبی ات اولسون بالق اولسون پاچہ اولسون کہ اکا پخی دیرل کسر باء فارسیلہ في اسپرد في سکون سین و ضم باء فارسی و راء مهملتین ایلہ بر کوچک قوشدر سرچہ دن بیوجک بر قاج اوزون تو بلری واردر ترکیدن قیل قویری و عربیک قطاۃ دیرل خواصند منقولدر کہ استخوانی آتشہ یاقوب کولنی زبت یا غی ایلہ قینادوب داء الثعلب علتند سورلر قیل بتورر اکا اسفروود دخی دیرل في اسپندار مد و اسفندار مد في کلاهما بسکون السین والنون والراء المهملات و ضم المیم اول بعد السین باء فارسی ثانی فایلہ درت معنایہ کلور اول یعنی زمین ثانی بر فرشته آدیدر کہ درختان و میشستان اوزرینہ موکلدر و اسفندار ماہدہ واقع اولان تدبیر امور و مصالح اکا مفوضدر ثالث سال شمسبہ دن اون اپکخی آیک اسمیدر کہ نیرا ظمک برج حوتند مدت مکتیدر مختاری بیت باد عمر و مالک او چون ماہرویان ہمنشین * تاز اسفندار مد ماہ بفروردین رود * و شرف الدین شیرازی مؤلف تاریخ و صافی بیت در اسپندار مد ماہ او فتد جمر * و ما للبرد مثل الخمر و الجمر * رابع ہر ماہ شعی نک بخشی کونی آدیدر اقل فارسک قاعلری بودر کہ ہر آیک اسمی کہ کونک اسمندہ مطابق کلہ اولکون البتہ عید جشن ایدرل استاد عطایی بیت روز اسفندار مد بر تخت شد * تحت رانورازند و شہر تحت شد في اسپہب في سکون سین و ہا و فتح باء فارسی و باء موحدہ ایلہ سردار لشکر و سرعسکر و چری با شیلری حکیم فردوسی بیت بیستاد در پیش نیزہ بدست * توکہنی مکرطوس اسپہبدست في اسپید و اسفید في کلاهما بسکون السین المهمله و کسر الباء الفارسی و الفایضد یکدور سمید و سفید دخی دیرل في استار باد في سکون سین و راء مهملتین و فتح تاء مثناة و باء موحدہ ایلہ استار آباد دید کلری شہر معظمدر استاد

منوچهری * قطعه * تا طرب مطربست مشرق ویا مغربست * تا یمن و بئر بخت آمد
 واستار باد * بشین و خورشیدوار می خور جمشید وار * فرخ امید وار چون پسر
 کیمباد * استانید * سکون سین مهمله وفتح تاء مثناة وکسر نون بعد یای تحتانی
 ساکنه ایله بمعنی بازداشت یعنی کیرو طودی حضرت مولانا قدس سره بیت مرکب
 استانید و پس آواز داد * آن سلام و آن امانت باز داد * اسفرد * سکون سین وفتح
 فا وضم راء مهملتین ایله سپرد مرقوم معنا سنه که قبل قویق دید کاری قوشدر شاعر
 دیشدر بیت پیش عمان کی نماید آب رود * پیش شاهین چون باز اسفرد *
 * اسفند و اسفندند * کلاهما بسکون السین المهمله والنون وفتح الفاء بمعنی اسفندارند
 مرقوم بلکه اندن اختصار اولمشدر و دخی فرو جان که خمسه مسترقه نک بشی کونی
 اسمیدر * اسکندر آباد * عجمک سرحد جنوبند بر شهر اسمیدر که اسکندر ذوالقرنین بنا
 اباشدر * اسمکند * سکون سین مهمله و نون وفتح کافله شعبه باز و جابا که باشی اوزردن
 دونه یعنی قله اون میرنظمی بیت چرخ کردون دائما اسکند بود * کار اور اهل
 عرفان بند بود * اسناد و اسناد * اول سکون سین مهمله ثانی سین معجه کلاهما
 وفتح النون شهور شمسه نک یکرمی التهی کونی اسمیدر * اسنود و اسنودند * کلاهما
 بسکون الشین المعجه وضم النون خمسه مسترقه نک ابکھی کونی اسمیدر وفتح نون
 وواو ایله فعل مضارع اولور اول مفرد و ثانی جمعدر ایشیدر وایشیدر لر معنا سنه
 * اعتید * سکون سین مهمله وفتح تاء مثناة ایله بمعنی اعتماد تصرفات اعجام قیامند
 مولانا هاتقی بیت خد نک فدائی * تا اعتید * زخون دایران شده شرحید * وله ایضا
 بیت بروز سباهم امید نمایند * بتد بیر عقل اعتیدی نماید * اقلید * سکون قف
 ویا ی تحتانی وکسر لامله کلیدک مخصوص آیدردمور اولسون اغاج اولسون اسم عامدر
 پوندنر که اقلیدوس احکمه دیور حکمی ویر کتاب اسمیدر که حکمت کلیدی دیک اولور
 * الباد * سکون لام وفتح باء موحد ایله حلاج معنا سنه در حکمی سوزنی بیت بروی
 مشته البادی در کون کنت * بجاکفتن ازین مجلس بیرون کنت * آیدند * سکون
 یای تحتانی و نون وفتح دال مهمله ایله آیدند واندکی عدد مجهولدن عبارتندرا وچدن اونه
 وارنجه استاد فرخی بیت هر یکا مردم رسید وهر یکا مردم رسد * تور سید سنی و لشکر
 برده اندایدند یار * آیزد * سکون یای تحتانی وکسر زاء معجه ایله جناب باری تعالی عز
 اسمه و عم نواله حضرتش جمله اسماء شریفه سندند عربیده اسم جلال کی فار سیده
 آیزد تعالی دیر لر الله تعالی دیکدر شیخ سعدی بیت اول دفتر بنام آیزدانا * قدر روزی
 رسان حی و توانا * شاهی منظومه سنه * مصرع * نکری نک آدی در آیزد ویزدان خدای
 چغتای لسانین ضم همزه ایله اوغان دیر لر الله دیکدر لطیف دیوانند نعمت شریفه دیشدر
 بیت اول ادمقه و دیعت قیلدی * ردنکی اوغان * استموسوزنی بیلا کالار بیلدی مردود
 ولعین * آید * سکون یای تحتانی وفتح همزه * کتاب السیمی فی الاسامی * هذال معجه ایله
 روایت اولمشدر اول اغاجدر که اکا دهور کوروب تارلاصور لر آیدند * سکون یای

یای تحتانی و فتح نون اول و سکون ثانیله عدد مجهول دن کنایه در استاد زودکی بیت
 جهان ایست و چوئیسست و نابود * و کر همچون بود ایند یارا * حکیم نا صر خسرو
 بیت از خورد و برد رفتن بیهوده هر سوی * ایند سال بودت چون ستور بر * بر معنای
 مؤید شمس فخری بیت چون تو صا حبقرا نه بیند چرخ * وین سخن فاش گفته ام ایند
 ادات الفضلاده اند و ایند عدد مجهول در که او چدن او نه و از نجه اوله بعض نسخه ده زیاده *
 میاندر مثلا فلان چیز را باند بکودیرل * مع الراء المهمله * ادرار * سکون دال و فتح راء
 مهملتن ایله صوا فتن معناسنه * از ار * فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه کلور اول صوبك
 دیبی حکیم انوری بیت اندیشه در سواحل دریای جاه تو * بسیمار غوطه خورد ولی کم از ار
 نیافت * ثانی عربیدر اول دخی ایکی معنایه در اول زن دیمکدر ثانی ایاق طونی معناسنه در
 * از غار * سکون زاء و فتح غین معجتین ایله بحیل و خسیس و دنی معناسنه ابوالمعانی
 بیت جوانمردان که مقبول جهانند * نیاید هیچ جا از غار رغبت * اسپر * سکون سین
 مهمله و فتح باء فارسیله بمعنی سپری یعنی قلقان عربیه جنه و ترس دیرل ضم تاء مثناة ایله
 * استار * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله و قیه معناسنه در بعض نسخه ده الی
 در همه دیرل * استبر * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة بعد باء موحد ساکنه ایله
 یوغون و غلیظ ستبر و مطبیر دخی دیرل استاد دقیقی بیت دوبازوش استبر و پشتش
 قوی * فروزان از وفرة خسروی * اسخر * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله
 فارس مملکتند بر شهر و بر قلعه اسمیدر سخر و اصطخر دخی دیرل حکیم زجاجی بیت مقامش
 در اول با سخر بود * شها نر ابدان بوم بر فخر بود * استرا * سکون سین و فتح تاء
 مثناة و راء مهملتن ایله نوع غله دن مرجك در که زسك و ازه و منجود دخی دیرل
 عربیه عدس و هندی لسانده سود دیرل * استیر * سکون سین مهمله و کسرتاء
 مثناة و یای ساکنه ایله استار مرقوم معناسنه در * اسطر * سکون سین و فتح طاء
 مهملتن ایله استبر مرقوم کبیدر * اسفندیار * سکون سین مهمله و نون و فتح فاویای
 تحتانیله ایکی معنایه در اول اسفندار مرقوم معناسنه ثانی کشتاسب شاه اوغلینك
 آدیدر که روین تن لقبیله معروف و مشهور در * اسکندر * ایکی معنایه در اول ذوالقرنین
 لقبی ایله مشهور اولان پادشاه اسمیدر که ربع مسکونه حکمی جاری و امری ساری
 ایدی یا جوجه سد بنا ایدی مشهوری اسکندر ابکی اولمقدر بری ذوالقرنین در که
 قرآن عظیم الشانده وارد اولمشدر فیلقوس اوغلی در شرق و غربی تسخیر ایدوب آب
 حیاته طالب اولاند و بری دارا اوغلی در که اکا اسکندر رومی دیرل بوا اسکندر شرق
 و غربیه پادشاه اولدی بونك اسمی اصلند الاساندر ایدی تعریب ایدوب اسکندر
 دیدیلر ثانی بمعنی ران یعنی اویلق شاعر دیمشدر بیت دو پارچه چو آینه سیم انموده
 اسکندر که لبریز زین بوده است * اشعار * سکون سین و فتح خاء معجتین ایله ایکی
 معنایه در اول بمعنی نوشادر میر خسرو بیت خدای جویی بکرنك باش چون مردان
 که زن بسرخ و سفید حنا و اشخارست * ثانی قلبه طیراخی که صابون آنکله طبع اولنود

اصلی بر او نه: دو مشروب یا قرطیا نه شدن سکره پارچه پارچه طباق کبی اولور اصله و ب
 صوین آلوب بر مقدار سکر ج صوینی وزبت یا غی قاتوب قینادوب تمام کالنی بولد قد
 یومشق طباق اوز رینه دو کوب قالب قالب کسوب قوریدر لر فخر زر کوب بیت اب آن
 د خراش چون رنکار * خاک آن جانکرای چون رنکار * الغاری سکون لام و فتح غین
 معجمه ایله تاراج مناسنه امامشهوری چا بمقد رجفتای لساننده یا لغامق دیر لر اسکندر
 نامه ده میرعلیشیر بیت آز کیشی بیولا بیر طرف کیتش * خصم با شغبه یا لغا بان یهش
 * انبار غی سکون نون و فتح باء مو حله ایله بمعنی این بار یعنی بود فعه ملک طیفور * رباهی
 انبار دلم بجوش در میماند * این کاوش غصه در جگر میماند * این در نه همچون دزد های
 دکرست * این غم نه بغمهای دگر میماند * انجبار غی بر او تدر صوکنار لنده بترا دویه
 مشرفه دندر غایت سرخ رنگ اولور نفت دمه یعنی قان تو کر مکده و سحج امعایه و بواصره که
 د موی اوله غایت نفی وار در * انکار غی سکون نون و فتح کافله نسخه میرزا ابراهیمه بمعنی
 نکارنده یعنی نقش آیدیمی میر خسرو بیت نصیحت کردن مردان بنا مردان همان ماند
 که بر آب روان صورت نکاری مردانکاری * عربیکه کاف عربیکه ضد اقرار در * ایدر غی
 سکون یای تختانی و فتح دال مهمله ایله بمعنی همیشه حکم اسدی بیت در نک آورا یدر بزی بی نیاز
 بود کاید آن بخت برگشته باز * و بمعنی اینجا و در اینجا حکیم سنایی بیت عقل و جان آن جهانی را
 رعیت شو چو شرع * زانکه دیوانه است و مرده عقل و جان ایدری * ایدور غی سکون یای
 تختانی و ضم د امهله ایله جمع الفرسه بمعنی دروگر یعنی بخار ز کیده دو لکر دیر لر دروگر
 لفظندن غلطدر * ایران شهر غی نیشا پورک اصل آدیدر استاد فرخی بیت بایرانی
 چگونه شاد شاید بو دتورانی * پس از چندین بلا کامدز ایران شهر بر تورانی * ایر غی
 بوزن شیر خورده دانه جگر در که وجود انسانده ظاهرا اولوب سوزش و درد و خارش
 حاصل ایدر عربیکه شری دیر لر * ایر ما محور غی سکون یای تختانی و نون و راه موقوف
 و فتح نا و او معدوله ایله حسرت خوار دیک اولور کذافی شرفنامه * ای شهریار غی
 مشهور ملکی نک اوتوزنجی کونی اسمیدر کذافی فرهنگ جهانگیری * ایر غی سکون یای
 تختانی و فتح میله شرفنامه ده چفت دموری معناسنه در اما کتاب السامی فی الاسامی ده
 مولانا میدانی بونیدرق که عربیکه سنه دیر لر کسر سین و نون مشدده ایله در * این پیر غی
 اشارت با فلاک بوفلاک دیمکدر کذافی المحمودی * این دو خواهر غی یکی یلدز در که اکا
 اختا سهیل دیر لر ایضامنه * این دو کله دار غی اشارت به او آفتاب ایضامنه * این سه جوهر
 یعنی موالید ثلثه که حیوان و معادن و نباتات ایضامنه * این سه دختر غی نبات النمش
 دید کله یلدزه متصل اوج یلدز در ایضامنه * این سه ستار غی مثله * این ششدر غی
 اشارت بدینا ایضامنه * این کبود حصار غی اشارت بفلک دنیا * این هفت و هشت کله دار غی
 اشارت با فلاک ایضامنه * این پشت کور غی اشارت بفلک ایضامنه * این گروهوم سوز غی
 اشارت بفلکست که وهم ازان نمی تواند کندشت ایضامنه * این عروس غی کلجک دید کله
 جانور که بر او دخی دیر لر لسان هندیده یولدیر لر ایضامنه * این سپر طاوسی غی اشارت

اشارت بفلكست ايضا منه في اين بار في بركه ديمك زيار لفظنك معناري چوقدر
 بوتر كيمد مره معناسنه در في ايوار في سكون ياي تحتائيله ايكي معنايه در اول مصدر دن
 صكره كي وقت كه كچه يه داخله رنتكم صباحه شبكيدر لير پندار رازي بيت توكر شبكيدر بوران
 تهي زين * بدانان كي رسي كايوار رانند * ثافي كچه يوله كيدن يولجي و كار وانه دير ل رنتكم
 كوندز كيدناره شبكيدر ل مولانا هاتفي بيت شب و روز از رفتن بيدرك * ز شبكيدر
 وايوارش آيد بنك في مع الزاء المعجه * ابريز في سكون باء موحد و ياي تحتاني وكسر
 اراء مهمله ايله خالص التون عرييله مشترك لغتدريجي الصرصري في نعت النبي عليه السلام
 بيت نظم القريض عده غيرك نفع * زيف ونقدم يحك الابرز في اسيرز واسيرز في
 كلاهما بسكون السين المهمله وفتح الباء الفارسي ميدان معناسنه اسيرس واسيرس
 واسيرس دنجي ديرل واسفرس و اينفرس دنجي دينلدو كي مرويدر في اسيروز في سكون
 سين و خم باء فارسي ايله بر بلند سرطاغ اسميدر حكيم فردوسي بيت هيكفت كوس
 لشكر فروز * بير كاه بايش كوه اسيروز في امروز في بركون معناسنه اين روز ديمك
 فون بهج قلب اوامشدر شاعر بيت كه باما نياید فرستاد نش * كه امروز نياید باماد نش
 في اثير في كسرون و سكون ياي تحتائيله بردارودر بوي مادران ديرل في ايتنر في سكون
 ياي تحتاني و تاء موقوف و فتح كاف غارسييله خوارزم يادشاعر دن بر يادشاه اسميدر في اباد نر في
 سكون ياي تحتاني و فتح لامه ايتنر مرقومك مجمع عبارتي در كذا في شرفنامه في ايوار في
 و ايوار في كلاهما بسكون الياء التحتاني بمعنى آراسته و زينه اياه و ايوار دنجي ديرل حكيم
 سوزني بيت بهاي يا صمن و چكريم فرست امروز * كه دو صميم دوياني شراب داد ايوار
 في مع السين المهمله * اسيرلوس في سكون سين و راء مهملتين و فتح باء فارسي و خم
 لامه ملوك و صلاطين سرارينه ديرل عبري بيت چه نقصان ديدى از كعبه نوي
 دين * كه كردى كرد اسيرلوس شاهان في اسيرس واسيرس في كلاهما بسكون السين
 و فتح الباء الفارسي ميدان معناسنه شمس فخري بيت زهي شهر يارى كه سطح فلك * بود
 بندگان را اسيرس في اسفيلينوس في سكون سين مهمله و ياي تحتاني و كسرة ف و لام و خم
 نوله بر استاد كامل حكيمك آيد در جالينوس آنك حقتك نقل ايدر كه ولايت بونانده
 هدي المثل بر حكيم ايدى ايكي اوغلى و ارايدى علم طب و علم حكمتي اناره تعليم ايدوب وصيت
 ايلشدى كه اجنبى به تعليم ايلوب اولاد رينه تعليم ايده لرو وصيت ايده ل كه انردنجي
 اولاد رندن عبريه تعليم ايليه ل تا كه بوعلم شريف مضبوط قاله بفراطه كلجيه دك بووصيتي
 اجرا ايلدېل بفراطه اون التي بطندن صكره دنياه كلبي اول بوعلم شريفى شايح ايلدى
 و اراشا كرد لى چوغيدى في اسكندروس في نام پسر اسكندر در كه روشك بنت
 هارا اندن متولد اولمشدر و دى ل كه نام مادر اسكندر در و اسكندروس لسان روميانده
 سير معناسنه در شنج نظامي بيت همان پور اسكندر اسكندروس * هي آمد و خاك
 ميداد بوس في اقليدوس و اقليدس في كلاهما بسكون القاف والياء و كسر اللام
 اول بعد الدال و او ثاني يايه علم حكمت و هيتانده بر استاد آيد در كه علوم رياضياتده رسوخ

اس

تأمله می واریزی اصلها قلید کلید دیگر حکمت کلیدی دیگر معنایه مزبور حکیمه
 اقلیدوس الحکمه دیرلرایدی شاعر بیت ندانی بطلع چگونه است قدرت * کراقلیدوس
 باشی در علم حکمت قی اقبانوس قی سکون قاف وفتح یا وضم نونه دریای محیط استمیدر بعض
 نسخه ده دریای سیاه آدیدر که اکا خلیج اسکندر دخی دیرل قی انیس قی سکون نون
 وکسر باء موحد و یای ساکنه ایله بغدادی وارپه و سائر جنوبات همانند چقبوب کومه
 اولدو فی حالته دیرل عریه صبره دیرل قی اینکس قی سکون یای تحتانی و نون موقوف
 وفتح کافله لفظ مرکب در بکسنه معنایه که این ایله کسندن اشارت حاضر در جمعی اینکسان
 اولور قی مع الشیل المعجمه * اسپرش و اسپرش قی کلاهما بسکون السین و کسر الباء
 الفارسی میدان معنایه در که مع السین الممله ده ذکر می مرور ایلدی قی اسپوش
قی واسفیوش قی کلاهما بسکون السین اول کسر باء فارسی ثانی فایله بذ رقوطاد یکاری
 تخمیدر که اسپغول دخی دیرل بعض نسخه ده بغه پیراغنه ده دیرل قی استاره قی آتش قی
 یعنی شراره قی آتش که ترکیب قعاجم دیرل ابوالعانی بیت مکورد آسمان انجم در خشنه
 بود مرشب * که این استاره قی آتش شود از دود دل پیدای استهروش قی سکون سین
 وها وفتح تاء مثناه وضم راء مهمله ایله لودی قوشی بعضیله قرتا ل دیلار قی اسکانش قی
 سکون سین مهمله وفتح کاف فارسی و کسر لامه یعنی اندیشه حضرت مولانا قدس سره بیت
 او نمی خندد ز ذوق مالشت * اوهمی خندد بران اسکانش قی اسکانش قی سکون سین
 معجمه و نون وفتح کاف فارسیله دیوار یا بق و عمارت وجوده کتور ملک معنایه منقولد
قی اکدش قی سکون کاف فارسی و کسر دال مهمله ایله اوج معنایه در اوان یکی تسنه اراسته
 اتصال و امتزاج اوله قی دیرل قی جمع قی الفرس ایکی نطفه متغایرا قی جنس سین اولان
 و لکه دیرل مثلاً بری هندی و روی روی اوله شیخ نظامی بیت نظامی اکدش خلوت
 نشین است * که نمی سرکه نیی انکین است * وله بیت دل که برو خلیفه سلطانی است
 اکدش روحانی و جسمانی است * وهرنه که ایکی جنسین اوله عموم اوزره اکدش دیرل
 خواجه سلمان بیت بیاع ترکس جماش ولسی بزم * بهند اکدش چشم تو کج نهاده کلاه
 ثانی نطفه نیازی بجایده اول آتیه دیرل که بر طرفی عربی و بر طرفی رومی اوله عربیه
قی جنس دیرل استاد دیشدر بیت کسسته کرتا اندر بر بنوک ناخج و زوین * شکسته
 جوش اندر تن بنعل اکدش بکران * ثالث محبوب و مطوب معنایه فرغش جهانگیری
 صاحبزادیت ایتمشدر * حکیم زاری قهستانی بیت تنهانشین ندارد از عمر هیچ لذت
 دریا ز مردوعا لم ترتیب اکدش کن * بو معنایه بکدش دخی دیرل معنای ثانیه عربیه
 مستر کدش قی مع قی الطاء المهمله * اسفط قی سکون سین و نون وفتح فایله اشربه نوعندن
 بر جنس شرابدر اماروم لسانک شراب انکوری به دیرل قی حاج قی جوهر قی * و هوفارسی
 معرب ضرب من الاشربه مذکور در قی مع قی الفاء * از دف قی سکون زاء فارسی
 وفتح دال ایله آلیج دید کلری طاف میشتی در عربیه زغرور دیرل میرنظمی بیت باز دف
 باشند و زبار موجود * بهالم کو بیاشد سبب و امرود قی اسپر قی سف قی کلاهما

اش

ا ط

اف

كلاهما بسكون السين اول بفتح الباء الفارسی ثانی فایله میدان معنا سنه كه اسپرس
واسپرس و اسفیریس دخی دیولر ی اشكرف ی سکون سین معجه وراء مهمله وفتح كاف
فارسیله معنی نیکو و خوش آیند و بزرگ مرتبه معنا سنه حضرت مولانا قدس سره
بیت قصه آن آبگیرست ای عنود * که دران سه ماهی اشكرف بود * یعنی ماهی بزرگ
بود مجمع الفرسه معنی قوی و وقار و حشمت و تمیز که شكرف دخی دیولر ی مع القاف ی
ی اریق ی معروف کش و باقرو طپراق هر نه اولور سه ابوالمعانی بیت اریق زمی پرکی
ای ساقی کلرخ * پرشوق بکن نرم حریفان اسیران ی اغراق ی غرق ایتک و مدحده
مبالغه ایتک کذا فی الحمودی ی انلاق ی سکون میم ایله ترکستانده بر ولایت اسپندر
کذا فی الاداعریله مشترک ی اناق ی فتح نوله معنی اینیم یعنی غم و المدن امینز
دیمک اولور ترکستان اسپندر ی انیق ی اول لوله در که انکه عرق چیمدر لر یعنی بعض
اونرک صوین و کلک کلابن و امثالی نصنه لر قرغانه قینادوب اول لوله نک بر باشن قرغانه
و بر باشن قرغ دینکاری نسته نک اغزنه قورل اول وجهله استدکاری نسته نک استقطار ایله
عرق آلورل ی انق ی فتح نون ایله معنی اینک اشارت حاضر در ایشته دیمکدر بو دخی
ترکستان اسپندر ی ایفاق ی سکون یای تحتانی و فتح فایله عماز و فتنه کر و مفسد
معنا سنه زبان خوارزمیدر کذا فی جامع الفرس ی این کهن طاق ی اشارت بفلک
کذا فی الحمودی ی این هفت اوراق ی اشارت بافلاک نسیم ایضامنه ی مع الکاف * ارجحک ی
سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة و کسر حمله مجمع الفرسه معنی برق که ترکیه شمشک دیولر
بو معنا به فرید الدین احوال بیت شه نشسته به پشت پیل چو ابر * اندر زر چوار تجک
دردست * اورمزدی بیت اصب بادر زین شفق درلشکر شاه بهار * ابر پیل و کوس تمدن
ارجحک زرین تجک ی ارکاک ی سکون راء مهمله و فتح کاف عربیله خرده یغمور و دخی
قطره لر شهاب الدین خطاط بیت یکقطره زازکاک گفت راد تو شاها * تشو زده قلزم
و عمان و محیطست ی اشیک ی سکون سین و فتح باء فارسی و زاء مهملتین ایله ضادی
ونک براغاجدر آنی خرده طوغرایوب و قینادوب صویله ضادی رنک بویا لر رنعه چوبله
چکر لر ی نظیر نفی رنک اولور اسپرک نفتیسی دیولر مقبول رنکدر ی استرک ی سکون سین
و فتح تاء مثناة و راء مهملتین ایله مبعه سائله دیولر خوشبویر گوکدر ترکیه قره کونک
دیولر ی اسفیداک ی سکون سین مهمله و یای تحتانی و کسر فا ایله معنی اسفیداج بلکه
آندن نجیم اولمشدر ی اسکرک ی سکون سین و فتح کاف و راء مهملتین ایله انجفراق که فواق
دیولر ابوالمعانی بیت چون بتودر بزم بادیه میخورم ای کلیدن * اسکرک کیرد رقیب بد کجرا
از حسد ی اسکک ی سکون سین مهمله و فتح کاف و نوله دولکر آلنارندن بر آلندر اسکنه
دخی دیولر کذا فی مجمع الفرس ی اشتالک ی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة و لام ایله
طویق که عربیده کعب دیولر ساقدن اشاغی بند قدیمین درشتالک و وشتالک دخی دیولر
شاه داعی شیلزی بیت ز چیست خوبی ایشان ترک لهو و لعب * ز چیست زمینی ایشان
وزد و اشتالک ی اشک ی سکون سین معجه و کسر تاء مثناة ایله هنوز طوغمش طفلی

صار دقاری ز کدافی فر هنگ جها نگیری **و** ال ک **و** فتح لامله بجهاد معناسنه یعنی جواهر
 خوده سی کدافی شرفنامه **و** ایتوک **و** سکون یای تختانی و خیم تاء مثناه ایله مرده
 معناسنه حکیم سوزنی بیت لزلک تست نفرت دین مجدی ***** ایتوک ده بشاه که کلکم
 حسام تست **و** ایراک **و** سکون یای تختانی و فتح و اسمله ایله یعنی زیرا که ابو المعانی بیت درواه
 ترا خاک مشدم ای شه خوبان ***** ایراک مشدم عاشق آن ز کس فتان **و** ایراک **و** سکون
 یای تختانی و فتح زاء فارسیله شراره آتش که ایردخی دیر لر شهبیدی فی بیت چو زده ساوه
 یکن ایراک از ولیکن چو بنشینی ***** مشدی زده ساوه چو زده سین پشیر و ضیبه و جوشن *****
و ایراک **و** سکون یای تختانی و کسر لامله ترکستانه بر معظم شهر آیدر خوباری غایت
 چوق اولور هند و شاه بیت بیالی خسرو خوبان ایراک ***** که بی توجان شیرین کشت مهرک
 ابوا لفرج رونی بیت تا ایراک و خان قبله یغما و تارند ***** خرد که توبقه مباد ایراک و خازرا
 بعضی نسخه ده ایراک یغما شهرینک پادشاهی اسمی اولدوخی مسطوره و اولد شهره کالی
 کثرت خوبان دن شهر حسن خیزدخی دیر لر **و** ایراک **و** سکون یای تختانی و فتح نون ایله
 اشارت حاضر در ایشته معناسنه مشاهیر بیت عسرو که زیست باجه خوبان بتویسی
 اینک تازیانه عشق تورام شد ***** کاهی آخرینه مع متکم الطاق ایدوب اینکم دیر لر ایشته بن
 دیمک لولور و متکم مع الفیر اولور اینکم دیر لر ایشته زور تاء خطاب الحاقیه اینک دیر لر
 ایشته من دیمک اولور و جفتای لسانه بو معنایه آن دیر لر میر علی شیر بیت نه قاتیع حالی
 که هجر نیک کجه سی انکالی قوی علس ***** بیر آئین اشک ابلا ائنه کوک این نعره یارب *****
 آئین لغت مشترک در بر معناسید انو کیچوند **و** این پرده هفت دنک **و** اشارت بدنیاست
 کدافی الحمودی **و** این تنک نشین نهنگ **و** مثله یعنی دنیا ایضامنه **و** این خاک تارک **و**
 اشارت بجهاد و بذات نیره و بقالب نیره جاهل و کافر ایضامنه **و** این دوزنک **و** اشارت
 بزمانه ای شب و روز و غم و شادی و نیک و بد و شاهی و قهری و قبح و حسن و امثالهم
 ایضامنه **و** این کهن کرک **و** اشارت بخل و بادمی هافل و جلاله ایضامنه **و** مع اللام **و**
و اجفیل **و** سکون حیم و یای تختانی و کسر قایله یعنی ستر مرغ یعنی ارکانه دوه قوشی
 مشاهیر معشر بیت نه و فاکنه بو عاده در دست جو آتشوخ ***** نه کشد باز جواشتر نه
 همی پرد چو اجفیل ***** استاد لطیفی بیت پایداری کن بجایت پیل وار ***** ورنه بگریزی
 و مرغ اجفیل وار ***** بوبیت ستر مرغ زنبودن قاجسن اسما را ایدر **و** ازکیل **و** سکون
 واء معجده و یای تختانی و کسر کافله موشله دیدگری کوهی یمشد و غایت اولشی مزه دن
 حالی دکلدر **و** اسپنولی **و** سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و خیم طاء معجده ایله قوش
 توسی که بیحال دخی دیر لر بهرامی بیت **و** چکامه نیلوم بخانه کرد مقام ***** از آنکه خانه پر
 لر اسپنولی جانوست ***** تحفه الاحباب **و** حافظ ابوی اسپنولک معناسنه واقف اوله میوب
 یعنی اسپنول دیوب بیت مرقومه تمسک لولش یفته ایسه اسپنول که بدر قتلونه د
 قتلانه مناسبت یو قدر **و** اسپنول **و** سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و خیم غین معجده ایله
 بدر قتلونه بعضی نسخه ده بضم پیمانی مرویدر و اسپنول و اسپنونه و اسپنول و اسپنول

ا ل

۱۳۹ واسپیون و اسفینون دخی دید کتری و سینه تظر در صیدنه ابی ریحانده وجه تسمیه اولدر که
 انسب ایله غولدن مرکبد و غول کوش معنا سنه اولدوغی محله ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی معنای ترکیب آت قولاغنه مشابه اولمغله در انا بویه اولجه هنره مفتوحه ایله کرک
 ایدی مفتوحه ده ذکر اولندیغی بواجله ندر که استل ی سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه
 ایله رکه و آبکی معناسنه که ستل و ستور و استقر دخی دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری که اکلیل ی
 سکون کاف و یای تحتانی و کسر لام ایله تاج مرصع معناسنه در لغت مشترکدر که ال ی
 سکون لام ایله نام جلیل حضرت باری تعالی جلی شانه در لغت سریانیدر که ایرال ی
 سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله بمعنی کردیغی اطراف و چون هر نه نك اولور سه میر
 نظمی بیت کند فریاد هر روز و شبانه * بکرده دود آه ایرال خانه ی اقبال ی سکون یای
 تحتانی و فتح قافله مفسد و غماز و سخن چین معناسنه لسان خوار زمیدر ابو المعانی بیت
 هشق اوجند انکه نهان داشتم در دل ولی * حال خود گفته بچشمش غمزه ایقال را ی الا ولی ی
 سکون یای تحتانی و فتح لام و ضم و او ایله شرفنامه دهر طابع اسمیدر که این دو منزل ی اشارت
 بدینا و عقبا کذا فی الحمودی که این آبکون یل ی اشارت بفلك ایضامنه که مع الم ی
 که ابراهام ی سکون باء فارسی و فتح را و هایل فرس قدیمه بر اسمدر ابراهام دخی دیر لر معرب
 لبراهمدر که ارم ی فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بر شخصک اسمیدر که چنک دید کتری
 سازک مختصر عیدر استاد دیمشدر بیت چنک ارم در بر و آهنگ بست * راه حزین در اب
 و آواز زم * ثانی نشانه معناسنه در میر نظمی بیت زانک دیده دامن پردر دست *
 به پیکان مره سینه ارم شد * عربیکه شد ادب عاده جنت دیو دنیا نك مال و منال و جواهرین
 جمع ایدوب یا بدوغی با غک اسمیدر قرآن عظیم الشانده وارد اولمشدر و استاد دیمشدر
 بیت چون کوی تو بر اهل کرم باغ ارم نیست * باغ ارم آن خلده برین جای حرم نیست
 بوبیت نعت شریف اولمق وارد که اسپر غم ی سکون سین و راء مهملتین و فتح باء
 فارسی و غین معجه ایله ریحان نوعنه دیر لر که شاه اسپرم و شاه اسپر غم و شاه اسپرم
 و شاهپرم و شاه اسپر غم دخی دیر لر شاعر بیت بر رخس آن طره پر خم نکر *
 بر دیاض خلده اسپر غم نکر * شاه ناصر خسرو فتح را و سکون غین ایله ایراد و یونی نظم
 ابلش بیت یکمان شوزانکه روزی ابر دهر بی وفا * برف بر باران شاه اسپر غم مرغزی
 صیدنه ابی ریحانده اسپر غم مطلق ریحاندر و شاهپرم بر نوع خرده پیراقلی غایت خوشبو
 ریحاندر که اسپرم و اسپرم ی کلاهما معنی اسپر غم زرا آتشت بهرام بیت چنان پنداشتی
 آن مرد دلخواه که اندر اسپرم دقتی همه راه * مختاری بیت از بدیع اسپرمهای محرا * همجو
 و بیاهمه منقش شد که استم ی سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله بمعنی ستم یعنی جور و ظلم
 منوجهری بیت آخر دیری نمائد استم استمکران * زانکه جهان آفرین دوست ندارد ستم
 که استیم ی سکون سین مهمله و کسر تاء مشناه بعد یای ساکنه ایله مجمع الفرسده بمعنی
 خلاف مسطور در که استیم ی سکون سین معجه و کسر تاء مشناه بعد یای تحتانیله بخشود
 و مشطور و ایاق طونی معناسنه اشیم دخی دیر لر که استیم ی سکون سین معجه و فتح کافله بمعنی شکم

گذاشتی شرفنامه و اشتم و سکون شین معجه ایله بمعنی اشتیم مرقوم و ام بی این معناسته
مثلا امروز و امشب و امسال اما امانه و امهفته و بنظر واضح لغتک تحکمی تخصیصی
قبیلند زو امن جهة المعنی اختصاص اقتضا ایدر نسبه یوقدر بونک کبیلر لغت عربیده
چوقدر و اهرام بی سکون هائله مصر دیارند بر عظیم بنادر قله کی یا بلش قاپوسی و باجه سی
یوق ایچنده و اراید و کین و نه مصاحت ایچون یا پلدوغین کسنه بلزور کتابده دخی
احوالندن شفای صدر حاصل اولور معنی یا زلماش انحق مشهور اولان طوفان نوح علی نبینا
و علیه السلام طوفانن امین اولق ملاحظه سیله یا پلدیر لرور روایت دخی حضرت
آدم علی نبینا و علیه السلام اول جان بن جان قومی بناسیدر دیر لر هر بری عقلی یتدکجه
بر سوز سوبلر اگر چه هم لفظ عربیدر و هم عرب دیارنده واقعدر لکن برمتین و حکم
منا اولقله شعرا ابیه وصفند استعاره طریقیله نظمینده ایراد ایدر لر میر نظمی درصفت
قلعه بیت بنای قلعه را چون یافت انعام * توکونی درمناست بود اهرام و اشتم بی سکون
یا نین تختانین و کسر شین معجه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی اشتیم مرقوم ثانی کشتکیر لک یاغلی
صغتیان طوما نلری برد لبر کشتکیر و صفند ابو المعانی بیت کشتکیر ما هر و را بین چه
صنعت کرده بود * کوه بللوری در اشتم کرده از دیده نهان و ایم بی سکون یای تختانیه
برکله آخرینه لاحق اولد قلعه نفس متکلم مع الغیر معناسن افاده ایدر آخرنده ضمیر اولان
گله لرده رفته ایم و کرده ایم کی الی ثابت اولور غیر پلرده بودیم و کردیم و کفتم کی الی ساقط
اولور و اقلیم بی معنی کشور ربع مسکون یدی حصه در اول یدی حصه یدی کوکبه متغلقدر که
هر اقلیم بر کوکبه منسوبدر بلاد هند کشور زحلدر برج جدی و دلو خانه سی در و بلاد چین
کشور مشتریدر برج قوس و حوت خانه سیدر و بلاد ترکستان کشور مرغ در برج حمل
و عقرب خانه سیدر و بلاد خراسان کشور شمسدر برج اسد خانه سیدر و بلاد ماوراء النهر
کشور زهره در برج ثور و میزان خانه سیدر و بلاد روم کشور عطارد در برج جوزا
و سنبله خانه سیدر و بلاد بلخ کشور قمر در برج سرطان خانه سیدر گذاشتی الحمدودی
و مع النون * ابان بی فتح باء موحد ایله جفت معناسنه مشاعر دیمشدر بیت رزق
وافر در زمین از بهر ما پنهان شده * با ابان سعی و کوشش از زمین آید برون و ابرنجین بی
سکون باء موحد و نون و یای تختان و کسر حمله الف مفتوحه ده ذکر می مرو رایدن
ابرنج معناسنه فرهنگ جهانگیریده کسر همزه ایلده نقل اوامشدر و اشتم بی کسر باء
موحد و شین معجه و فتح ثاء مثناة ایله پوشیده طوتمق معناسنه و ار مکان بی سکون
راء مهمله و فتح میم و کافله مربی و ترتیب و سعادت معنالیسنه حکیم خاقانی در مدح نیر اعظم
* مشغولی * کرتوبیدی ار مکان مکه * زرین کنی آستان مکه * کعبه ز تو سر جاودان یافت
مکه ببقات او مکان یافت * وله در محل دیگر بیت در طالع هر که او مکان یافت * سرمایه
هر جا ودان یافت و ارون بی سکون راء مهمله ایله آلمعناسنه بعض نسخه ده
طوشجل در و اذن بی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله بمعنی از د ف مرقوم و اسپندان بی
سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و ثاء مثناة ایله و اسپندان بی سکون سین مهمله و فتح

و فتح باء فارسی و نون ساکنه ايله اوزرلك كه عربيه حرم ل و حب الرشاد دخی دیرل بعض منافع
 ایچون خصوصاً چشم زخم دخی ایچون آتشه یا قرلر سپند دخی دیرل صائب نیری
 بیت ای صبا مشیت سپندی بر سر آتش بریز * کربیرسد با حال صائب دلخسره
 فی اسفون و اسپون و اسفون فی کلمه سکون السین و فتح الباء الفارسی و فی اسفون مرقوم
 معنا سنه فی استادن فی سکون سین و فتح تاء مثناة و دال مهملتین ايله طور مق یاغ اوزره
 کرک یوررکن طور مق و توقف ابلک ستادن دخی دیرل سلطان حسین بیقرا * مصرع * سرو
 دراع بیک پای ستاده چکند * جواب مولانا جامی * مصرع * در رکاب تور و دگر بودش پای
 دگر فی استادن فی سکون سین و فتح تاء و دال مهملتین ايله اسفان مرقوم معنایله مترادف و
 فی استادن فی سکون سین و فتح تاء مثناة و نون ساکنه ايله المق اخذ معنا سنه ستادن
 دخی دیرل فی استادن فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و نون ساکنه ايله بعضی
 استادن مرقوم فی استادن فی متعدی استادن فی استرون فی سکون سین و راه مهملتین
 و فتح تاء مثناة و و ا و ايله زن عقیق یعنی اولاد کتور مزعور و حیوانده دخی استعمال اولنور
 شمس فخری بیت بران سبب که خول کرام عین اند * شدند مادر ایام نیر استرون *
 حضرت مولانا قدس سره بیت نکاحی میکند بادل بهردم و ورت عنن * زاید کرچه
 جمع آیند و صد عین استرون * میو خسرو بیت خر سندن دست دادوی استرونی
 حرص * کازونیا از بجه همی تو امان کنند فی استفان فی سکون سین و کسر تاء و فتح
 قایله ایکی معنایه در اول بعضی جوی یعنی ایر مق ثانی بر نوع مرصع و مکمل تاجدر عورات
 با شلر نه با غلرل ایکی معنایه ترتیب اوزره ا بوالعانی بیت دیدم روان شده در باغ آب
 استفان * داده شکوفه زینت شخ تاب استفان فی استفان فی سکون سین مهمله و ط
 و کسر تاء مثناة اصراغان دیدکاری اوتدر فی استهیدن و استهیدن فی کلاهها
 بسکون السین والیا و کسر الها یعنی لچ کردن یعنی هر ایش لچ و عناد ایتمه دیرل
 حضرت مولانا قدس سره بیت هر که باشد شیوه استهیدنش * دیده خود در آپوش
 از دیدنش فی استهیدن فی سکون سین و کسر تاء و یای ساکنه ايله بعضی استادن مرقوم
 فی اسفراپن فی سکون سین و یای تھتانی و فتح فا و ايله نواحی نیشا بورده بر شهر معظم
 اسپدر راه جربا نك نصفه و افغ اولشدر و اسپراپن دخی دیرل سبب تسمیه سی بویه
 مشهور عدر که اسپر قلغان و آیین عادت در شهر مزبور خلقی دائماً یا نلرند قلغان کتور در اول
 مناسبه تسمیه اولشدر اسپراپن تسمیه ایدنلر بویه توجیه مناسب ایدرل فی اسفان فی
 سکون سین مهمله و فتح فا و نوله زنانك موضع معهودینك ایکی جانبی فی اسفان فی
 مشهور شهر معظم در کتاب معجم البلدانده معجم اسم اصفهانده قال حمزه بن حسن الاصفهانی
 اسم مشتق من الجندیة و ذلك من لفظ اصيهان اذا رد الى اسمه بالعربية كان اسياهان
 و هو جمع اسياه واسياه اسم للجند او الكلب تخفيف فيقال اسيه كما ذكر فی اسفان فی
 سکون سین و فتح کاف و نوله یعنی اسفان مرقوم فی اسکندر ان فی سکون سین و فتح
 کاف و نون و راه مهملتین ايله اولعلك ایکی طرفی و مطلق اولیق معنا سنه در شاعر دیمشدر

بیت می نماید عجب سرمدان * چون رود در میان استخوان و اشخون و اشخون
 کلاهما بسکون الشین و ضم الخاء المعجمه بر او تدر لطیف خموضی وار در صوین آلوب
 شکر ایله شربت ایدر لغایت خوشبو مزه و تافع و صفرائی قایم در عربیه ریاس دیرل
 و اشتقاقش بی سکون شین و فا و فتح تائین ایله بمعنی شتاب کردن یعنی عجله اتیک
 الفسر شتافتن دخی دیرل و اشخوان بی سکون شین معجمه و کسر خایله فدان درخت
 یعنی اغاج دالی و دیندن چقان تازه فلز و شکوفه سنه دیرل ابو المعانی بیت باده
 و ساقی کارخ در لب جوی اشخوان * در چنین حالت نشستن کفر یا شدرند را و اشکستن بی
 بمعنی شکستن یعنی قرمق و اشکندن بی سکون شین و نون و فتح کافله صمق و صندر مق
 شکندن دخی مصدر در و اشکو خیدن بی سکون شین و ضم کاف و کسر خاء معجمه ایله بمعنی
 لغزیدن و بسر آمدن یعنی ضرر چمک و باش اوزرینه کلک بعضی فرهنگ سورچوب دوشمدین
 ایاغ اوزرینه طور مق الف بمدوده ایله آشکو خیدن و الفسر شکو خیدن دخی دینلور
 و اشنیدن بی سکون شین و کسرون و یای ساکنه ایله بمعنی شنیدن ایشتمک معناسنه در
 میر نظمی بیت بگفت از زیر لب گفتار چندین * کرفته کوش و اشنیدن کرد نفرین
 و افتالیدن بی سکون فا و فتح تا و کسر لام و یای ساکنه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی یاشیدن
 و پراکندن و برفشاندن یعنی صاحبی و طاغتمق حکیم قطران ارموی * قطعه * دونوهار
 بدید آمدند از اول سال * ز فصل سال و ز وصل شده ستوده خصال * ازین بهار شده
 دست جود در افشان * وزان بهار شده چشم ابر در افتاد * ثانی شکافتن و دریدن
 یعنی یار مق و بر تمق فتالیدن دخی دیرل و ایتکین بی سکون یائین تحتائین و تاء موقوف
 و کسر کاف فارسیله بمعنی خداوند خانه و خانه دار حکیم خاتانی بیت اول شب ایتکین
 و و شاقی بدیم لیک * الب ارسلان شدیم بدیوان صبحگاه و ایدون بی سکون یای
 تحتانی و ضم ذال معجمه ایله فرهنگ حسین و فای ده بمعنی اکنون و تحفه الاحبا بد مورساله
 میرزاده بمعنی چنین مسطور در و استاد شعر لرزیده دخی بو معناله اول مق فهم اول نور حکیم
 فردوسی بیت در ایدون که رستم نیاید بدید * سر از ایزی سر بخوام برید * شیخ سعدی
 بو معنایه مناسب بیت در ایدون که دشواری آید سخن * دگر آنچه دشوار باشد مکن
 و ایران بی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول نام هوشنگ شاه بن
 سیامک شاه در ثانی مجموع و لا بت عراق و فارس و آذربایجان و خراسان مملکتی که
 فریدون شاه بیوک اوغلی ایرجه و یرمشدی ایران اسمی آنند و نهر امونک اوتنه جاتنی
 تور نام اوغلنه و یرمشیدی توران تسمیه سی اندند و ایرسون بی سکون یای تحتانی
 و راء موقوف و ضم سین مهمله ایله مجمع الفرس بمعنی زور و قوه فرهنگ جهانگیریده طلق
 دیدن کاری معنی شبهه بگزوده سنه در شیراز بلر برقک و هند پلر اهرک دیرل میر نظمی
 بیت بیایید و در دست گرفته کتاب * بد ایرسون سر اسر نوشته خطاب و ایرمان بی
 سکون یای تحتانی و راء موقوفه اوج معنایه در اول مهمان معناسنه مهمانسرایه
 ایرمانسرای دیرل خلاق المعانی بیت ای شرم و وری که گذشت از جناب تو * اقبال

اقبال هر بجا که بود ایرمان تو * ثانی خانه عادت که ایرمانسرای عار بنسرای دیمکدر
 سلمان ساوجی بیت همی بایست رفتن آخر کر قم * که بس دیر مانی درین ایرمان *
 ثالث آرزو و حسرت معنا سنه کمال اسمعیل بیت چنان شود پس ازین کز بی نظاره
 حیثی * ز خلد سوی وی آید بایرمان رکس * ایران بی سکون یای تختانی و فتح زاء
 معجمه ایله آیک اوتوزنجی کونی اسمیدر * ایشان بی ضمیر جمع غایبدر آنلردیمک معنا سنه
 شاعر بیت ایشان دل من دارند ایشان دارند * ایشان که سر زلف پریشان دارند *
 عربی هولا عبارتیه ادا اولنور چغتای لسانده آلاز دیرلردیوان اول دیباجه سنه میر
 علی شیر بیت ردامودر زینک فرخ زمانه * آلارنی در بدر قیلاق جهانده * ایکیاون بی
 سکون یای اول و کسر کاف و فتح یای ثانی ایله معان مذہبنده بر او تدر * ایکان بی
 سکون یای تختانی و فتح لام و کاف ایله شهر ایله منسوب دیمکدر خواجه سلمان
 بیت بکریست بخت شاه بر ایکان تاج بخش * کاورد فخر اختر شاهی بکومریش * بعض
 فرهنگه ولایت یغما پادشاهنک لقبیدر مسعود سعد سلمان بیت بزمکاه تو شاهان
 و خسروان خدام * بزمکاه تو خاقان و ایکان حجاب * ایلیا بی بی سکون یای اول و فتح
 ثانی و کسر ثالثه نام بیت المقدس یعنی قدس شریف اسمی اولدینی فرهنگه مسطوردر
 * ایلیا یوه بی سکون یای اول و فتح ثانی و ضم ثالثه نام شریف حضرت حضرت بی علی
 تینا و علیه السلام * این بی سکون یای تختانی و فتح میله عم و اندیشه دن فارغ و خوف
 و هراسدن آسوده و امین دیمکدر شکم صائب دیمکدر بیت بخاموشی زمکدر شمن بدرک
 مشو این * که توسن کوش خوابا ند لکده در قفا دارد * این بی اسم اشارت قریبدر
 بو معنا سنه عربیله هدام معنا سن افاده ایدر * ایشان بی جمع این بونلر معنا سنه که مقابلی
 آنان در بو بیتله و اقدردر ابوالعافی بیت آنانکه نظر بر عاشق زار و زار کنند * ایشان بسینه
 غیرتکه را بکار کنند * اینچنین بی این ایله چنین دن مرکبدر بو محلین دیمکدر شاعر بیت
 تاجهان بود اینچنین بوده * این مشترک به دایما باشد * چغتای لسانده موداق دیر
 * اینچیدن بی سکون یای اول و ثانی و نون و کسر جیمه یان لمق جرح معنا سنه و یار لمق
 شق معنا سنه و یان ملک معنا سنه ده منقولدر * این خم آهنکون بی ضم خا و کاف فارسیله
 اشارت بدینا کذا فی الحمودی * این دزو و بین بی کسر دال و زاء معجمه ایله اشارت بقلک ایضا
 منه * این ده ویران بی کسر دال و هایلله اشارت بدینا است ایضا منه * این روز رفتگان بی
 کاف فارسیله بید و لثان و تار بکنخاطران منه * این نقره کیران بی کسر کاف فارسیله
 دینا داران و زاهدان زله داران ایضا منه * مع الوالو * اسپرو بی سکون سین و فتح باء
 فارسی و ضم راء مهملتین ایله اسپرودلفظندن مختصردر * اشکو بی سکون شین معجمه و ضم کافله
 مرغ شکاری یعنی آوجی قوش میر نظمی بیت مرغ اشکو شود نقایس خوار * لیک کر کس
 بلاشه زیست هزار * ایجو بی سکون یای تختانی و ضم جیمه خاصه پادشاهان خوارزم
 لغتیدر * ایجو بی سکون یای تختانی و نون و ضم جیمه ایجوی مرقوم معنا سنه بودنی
 خوارزم لغتیدر * مع الهاء * اباله بی فتح باء موحد و لاسله یعنی آبد ست خانه میر نظمی

بیت در جهان آسوده کی نبود بدید * جای راحت جزا به کس ندید * آورده بی کسرباه
 موحد و سکون را و فتح دال مهملتین ایله وقت مضمره اولان برودت معنا سنه کثرت استعمالله
 صباح و قننه علم اولشدر وله بیت در آورده آمد بر من صبا * گفت بوی زلفش آوردم ترا
 بی ارمینیه بی سکون را و فتح میمون و یای هکتانیه بر مشهور شهر اسمیدر بی اسامیه بی
 فتح سینین ایله کوز اوجیه نگاه ایتمک دلبران اول حالته دزدیده نگاه دیرل کدانی ادات
 الفضلا بی اسیمید خوره و لمغهبید خوره بی کلاهما بسکون سینین المیه و الهاء اول
 فتح باء فارسی ثانی فتح فا و باء موحد ایله اشتراقیان فارسی نفس ناطقه یه دیرل
 بی اسبه بی سکون سین و فتح باء موحد و انظها رها یله مخفف اسپاه در لشکر معنا سنه در
 حضرت مولانا قدس سره بیت چوق چوق اسباه تصویرات ما * سوی چشمه دل شتابان
 از ظما بی استارچه بی سکون سین و راه مهملتین و فتح حیم فارسیله شران آتش استبان
 دخی دیرل میرنظمی بیت آتش افروز د بسردستارچه * ناکه بان افتاده است استارچه
 بی استاره بی سکون سین و فتح تاء مثناة و راه مهملتین ایله انی معنایه کلور اولستان یعنی
 یله ز حضرت مولانا قدس سره بیت بیمار شود عاشق لیکن به نمی میرد * ماه ارچه شود
 لاغر استان نخواهد شد * ثانی تنبوره سه تازی ثالث بر جادردر که شامیه و سایبان
 دخی دیرل رابع جدول و مسطر خامس کیلان مضافا شدن بر ملک آدیدر سادس
 ولایت دکن ده بر قلعه اسمیدر کدانی فرمک جهانگیری بی استقه بی سکون سین مهمله و فتح
 تاء مثناة و فا ایله حامل عورت و حیوانات دخی استعمال اولنور کدانی المجمع بی استنبه بی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و نون ساکنه و فتح باء موحد ایله غلیظ و یوغون و زشت
 اولان سنه حکیم سنایی بیت صحبت عام آتش پنه است * زشت روی و تپاه و استنبه است
 مجمع الفرسه مرد ذلیر و قوی باز و معنای سنه اما مشهوری غلیظ دیودر بی استوه بی
 سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة و واو مغروله یعنی بلول و دلتنک و عاجز شده معنای سنه
 ستوه دخی دیرل شیخ نظامی بیت که آن خوان چه استوه آمدندی * بتا بستان دران
 گوه آمدندی بی استیزه بی سکون سین مهمله و تاء مکسور و یای ساکنه ایله ل و عناد
 و محاون ایتمک ستیزه دخی دیرل شیخ طار بیت هر که او استیزه با سلطان کند * خانه
 خود سر و سرور ان کند بی اسرو شده بی سکون سین و واو و فتح راه مهملتین و شین معجه و نونله
 ماوراء النهرده بر شهر آدیدر ترکان حالاننده دیرل بی اسکنه بی سکون سین مهمله و فتح
 کافی و نونله دو لکر آلتارندن بر آلتدر که آنکله اغاج قرار لرودلر لر عریبک بیرم دیرل حضرت
 مولانا قدس سره بیت جور و جفا و دوری کا که کار میکند * بردل و باز ابتر ز اسکنه
 کار میکند * مسعود سعد سلمان بیت چو منتنه توشدم درغم تو سرکردان * بسان
 چوب تواز اسکنه شدم دل ریش بی اسکیزه بی سکون سین مهمله و یای تحتانی و کسر
 کافی و فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول جست و چالاک ثانی لکدزن یعنی خفته آتمق آت
 و غیره حضرت مولانا قدس سره بیت چونکه مستغنی شد او طاعی شود * خرج و بار
 انداخت اسکیزه زند بی استیشه بی سکون سین معجه اولی و فتح ثانی و باء فارسیله بر

برقور مجزدر اکثریا زایا منه چوقه واثواب پشمینه و کور که دوشوب تباها یدر اکا شیشه دخی
 دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت آنکه در انبان ماند و صرفه کرد * اشیشه
 و موش حوادث پاک خورد فی اشیشه سکون شین و کسر باء فارسی بعد یای ساکنه
 و خاء معجین و فتح تاء مثناة ایله بمعنی یاشیده آب و ترشح که شیشه دخی دیر شیخ الاسلام
 خواجه عبدالله انصاری بیورر * نثر * درویشی خاک کیدست بیخته و ادبی پروا شیشه
 نه کف پارا از درد دی نه پشت یارا از کردی * و شریف نیریزی در هجو غیاث کهره
 بیت عبارت تو بدین ناخوشی که در سراو * و توش جستم و اشیشه بشد دامن فی اشکوه
 سکون شین معجه و فتح کاف و راء مهمله ایله نسخه میرزا ابراهیم بمعنی مرغ شکاری میر خسرو
 بیت اشکر مرادری جزر و کلنک * هست چو آویزش قصاب چنک فی اشکنه سکون
 شین معجه و فتح کاف و نونله اوج معنایه کلور اول بمعنی چین و شکن یعنی بوکم میر خسرو
 بیت فتنه رخس زکس بیمارم * اشکنه زلف مجزوارم * ثانی موسقیدن بزوا آدیدر
 منوچهری بیت مطربان ساعت بساعت بر بنالی زیروم * گاه سروستان زند امروز
 کاهی اشکنه * سروستان دخی بزوا آدیدر ثلث ات صوینه اتمک طوغرمغه دخی دیر لر
 هر بیده ثرید دید کلریدر بمحاق اطعمه بیت بر عینت چو بود اشکنه و بورانی *
 بر یسارت چو بود نان و و پیرور بچار فی اشکوه سکون شین معجه و ضم کاف و و او
 معروف و اظهار هایل و فارو عظمت و حشمت معنا سنه شکوه دخی دیر لر حضرت مولانا
 قدس سره بیت صدق موسی بر عصا و کوه زد * بلکه بردیای پراشکوه زد فی ازاده فی
 سکون نون و فتح راین مهملین ایله دیواردن آریاوب دوکلن کرج و بالحق کذافی مجمع
 الفرس فی ایشه سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله ایکی معنایه در اول با سوس
 معنا سنه که مدوده عایشه وزنی اوزن اولان ایشه کی در ایدر الحسن شهید بیت
 در کوی تو چو ایشه همیکردی نگاه * دزدیده تا مکرت بینم بیام و در * ثانی بمعنی بیشه
 یعنی اورمان و چنگلستان فی ایغه سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله بیوده کوی
 و سبکسار شمس فخری * قطعه فی تا نباشد ایغه مانند خاموش و صبور * ناهله نبود
 بنزد هیچکس چون بیهده * باد در حکمش مده هر بیهه کار و سپهر * دشمنش خوار
 و بخل دائم بسان ایغه فی ایغه سکون یای تحتانی و فتح میله بمعنی اینچنین حکیم خاقانی
 بیت ایمه مکوه آسمان اهل برون نمیدهد * اهل که نامک از عدم چیدست خطای آسمان
فی ایوره سکون یای تحتانی و فتح و او و راه مهمله ایله بمعنی آراسته کذافی ادات الفضلا
فی اقبال بکفته فی دولت اندک روزه مجودی فی این سبیل گاه فی اشارت بدینا منه
فی این کوه هفتاد راه فی اشارت بافتاب منه فی این ترک سلطان شکوه فی مثله منه *
فی این زال مستحاضه فی اشارت بدیناست منه فی این خاک تیره فی اشارت بذات
 بشر منه فی این دامگاه فی اشارت بدینا منه فی این نه صحیفه فی اشارت به نه فلاح منه
فی این هفت جزیره فی اشارت به هفت اقلیم منه فی این هفت صحیفه فی اشارت به هفت
 فلاح منه فی این هفت نقطه فی اشارت ستاره میان منه فی مع الباء * ابانی فی فتح

باء موحده ايله ايكي معنايه در اول بمعنى شور با حكيم خاقاني بيت ذات طبعها كه ديك سلامت
 همي پزد * خوشخوار ترز فقرا باني نيا فتم * ثاني شور با طبع اولنان طرف ديك وغيره
 شرف مشفروه بيت در مدح تو صدا باني جوشن دارم * افسوس كه معده قلم تنك است
 في اجي في كسر جمله وزير و افندي و تركيه نعتيا سلطانم ديدكاري معنايه در بعض
 فرهنگرده آتمجه معنا سنه منقولدر في اداري في سكون دال وراي ثاني و فتح اول ايله
 و طيفه معينه و دني بر طبق نسنه ديمكدر في اسيري في سكون سين مهمله و كسر باء
 فارسي و راء مهمله ايله شرفنا مدهد معنا تمام شدن حكيم انوري بيت آنكه قوم نوح را
 از تند باد لاتندر * در دودم كرد از زمين آسيب قهرش اسيري * بو بيتدن معدوم اولمق
 معناسي تمام اولمق معناسندن اقرب فهم او نور في اسپنوي في سكون سين مهمله و فتح
 باء فارسي و ضم نوله نام جاريه * ز ادكه داماد افراسياب شاه ايدى غايت جمله ايدى اول
 وقت كه ز دفرار ايدى بيژن اول جاريه في قبضه تصرفه كتوردى في استاي في سكون
 سين مهمله و فتح تاء مثناة ايله ايستادن لفظندن صيفه امر در رضى الدين نيشابوري بيت
 اسب چه طاقت تو دارد زين بر كه نه * تحت چه در خود تو باشد چرخ استاي في اسفندي في
 سكون سينين مهملتين و فتح فاو تاء مثناة ايله يونجه لوق يعني يونجه اكلس ير في اسلمى في
 سكون سين مهمله و كسر لام و ميله خطايي كبي بر نقشدر سلطان سايم خان شاه اسمعيل
 ايله چلدران نام محله محاربه ايتدكه شاه اسمعيل مغلوبا منهزم اولدقه مولانا اميدى
 شاهي تسليت ايچون بر قصيده غرا نظم ايلد بكه مطلعي بودز بيت قضا در بارگاه كبريائي
 فكنده نقش اسلمي خطايي * اسلمي سلطان سايم و خطايي شاهك مخلصي اولمعه كنايتدر
 في اشكاري في سكون شين معجه و فتح كاف ايله آوجي صياد معناسنه شمس نبرزي بيت بيا
 بر با م اي عارف بكن هر نيمشب زاري * كيو ترهاي دلهار اتوني شاهين اشكاري في ايتكني في
 سكون يائين و تاء موقوف و كسر كافله بمعنى خدا و ندى و خانه دلري يعني اوصاحبي اولمق
 كذا في مجمع الفرس في ايرمانسراي في يعني مهمانسراي و خانه عاريت حكيم خا في بيت
 بنكرچه ناخلف پسري كز وجود تو * دارا خلافه پدري ايرمانسراي في ايزدي في جناب
 باري تعالى جل ذكره ايچون ورييان نسنه شيخ سعدي بيت بجا آمد آن وعده ايزدي *
 بزاد آن پسر خوب و پا ك از بدى في ايشي في سكون ياي تحماني و كسر شين معجه ايله صفت
 نظيم خوانين در بي بي كبي عربيه سني و تركستانه بيكم و بيكه ديرلر حكيم انوري بيت
 بنده ايشي دعا همي كويد * نماز شبت همي كويد * حكيم سوزني * قطعه تا بنم درد ما اي
 شه شادي فزاي * بر خون بر بط كند ايشي بيكانه مشاي * ده خت علي بامي آنكه هست عطا
 از خداي * آنكه بروي و ببر هست چو خورشيد و ماه في ايلخاني في سكون ياي تحماني
 و لام و فتح خاء معجه و كسر نوله فرمانده عسكر و سپه سالار و طائفه مغول ملوكندن برينك
 مخصوص اسميدر و جنكيز خان و اولاد او اولاد نه نسبت ايله ايلخاني ديرلر اجداد جنكيز دن
 برينك آدي اولمق و اردو بنو نقل و روايت او زن تا تار خانلرده ايلخاني ديمك همچي اولمق
 اقتضا ايدر زير آنلر كند ولين آل جنكيز ادعا ايدر لر اول تقدير جه ايلخاني لقب

لقبی صحیح و درست اولور **بَاب الالف المصنوعه مع الالف** * استغنی سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول تفسیر کتاب زنده در که است دخی دیرلر حکیم خاقانی
 بیت اگر قبصر سکا لد زار زردشت * کم زنده رسوم زنده واستا * حکیم فردوسی * مثنوی *
 اگر نیستی اندر استا و زنده * فرستاده رازینهار از گزند * ازین خواب بیدار نان کردمی * همی
 زنده بر وارنان کردمی * شمس فخری بیت کند میان معالی شته مطاوی او * بدان مثال که الفاظ
 زنده را استا * ثانی استاد لفظن در تخیم اولمشدر **استخوان ربانی** هماقوشیدرد ائماغه اسی
 استخوان اولدوغی مشهور در شیخ سعدی کاستانده دیش بیت همای بر همه مرغان
 از آن شرف دارد * که استخوان خورد و جانور نیاز دارد * رباضم رایله ربودن لفظن در
 اصم فاعل صیغه سیدر قافی معناسنه استخوان زنده واستخوان رنگ دخی دیرلر **استقیلا**
 سکون سین و تاء موقوف و کسر قاف ویای ساکنه ایله تورانیلردن افراسیاب لشکر نده
 بر پهلوان نامدارک اسیدر کذا فی الجمع **استرپا** ترکیده ککک اوقی دیدکاری آجیرق
 بر اوتدر نعمه الله سعته بکرر بر اوتدر دیش اما اصحی سعته در **استرکیا** دوه دکنی که
 استرخار دخی دیرلر دوه بی بغایت سمر در بعض فرهنگه سایحه دیدکاری دارودر
استروا دوه یو کندن استانش جامه و کلیم و غیرهما میرنظمی بیت برش پری
 بر آمد شیخ بنداشت * زاستروا کلامه و جامه میداشت **استوا** سکون سین معجه و ضم تائله
 انکشت و انکشوانه **اکرا** سکون کاف فارسی و فتح راء مهمله ایله ارشنه شور باسی پورهای
 جامی بیت کنج کلید فراق تو بتر خون خوردم * تا چشمیدهم از بوی وصال اکرا **البا**
 سکون لام و فتح باء موحد ایله قلیه بونی حکیم سوزنی بیت رویت چو یکی کاسه اکرا است
 زار نک * و رکاج قضا کشته بر نک شش البا **الوا** سکون لام و فتح واو ایله بعضی
 ستاره یعنی کواکب و انجم مسعودی سلمان در صفت عمارت بیت زبش بدایع چون
 بوستان پراز انوار * زبش جواهر چون آسمان پراز الوا **ای کویا** ضم کاف فارسی و واو ایله
 حضرت محمد صلی الله و سلم **اورا** ضمیر غایب در اکا و آنی دیمک اولور چغتای لسانده
 آنکادیرلر اکا عبارتته لفظا و معنا موافق در انجی کتابته نون یا زباو رجغتایده کایا بومقوله
 کافک اوکنه نون یا زمتق قاعده مقرره لیدر اکار و ده انکار و وا کلامی انکلامق املا ایدرلر
 اول نون تعبیرده ظاهرا و لزم همان بود یارده استعمال اولندوغی کبیدر **اوریا** سکون
 واو و کسر راء مهمله و فتح یا ایله حضرت داود علی نبینا و علیه السلام احکا بندن بر متعین کسنه
 ایدی که انک اصیدر جالوت جنگنده شهید اولمشدر حضرت داود خاتونی حباله از دواجه
 کتور مشیدی منقولدر که حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلام اندن وجوده کادی اما
 صحنی معلوم دکلدلر العلم عند الله تاج ماثر بیت بکریم همی در فراقش چنان * که داود بر تربت
 اوریا **اوستا** اوستاد لفظن در تخفیدر حضرت مولانا قدس سره بیت بینی اندر دل
 هلوم انبیا * بی کتاب و بی معید و اوستا **اونیا** سکون واو و کسر نون و فتح یای تحتانیله
 بمعنی افشرده عربیه عضارده و عصیردیرلر استاد لطیفی بیت ترا که کرامند اصل و نیا *
 خوش آید از انکور خوش اونیا **اویا** واو معروف ایله بوزن کویا کامل و ابله و سمه

ب

ت

معنای شمع سعدی بیت بگوش شام و صحر در طاعت حق * مشوا و یا بخود باشی بشیمان
 و یا بی خم همزه و فتح یا ایله استعمال اولور و یا بمعنای معنای * اریب بی کسر راء
 مهمله و سکون یا ی تحتانیله محرف یعنی ا کری ریب دخی دینلور ترکیب و رب دیر لر یون
 غلط در حضرت مولانا قدس سره بیت بکقدم چون زد زبالا تا نشیب * بکقدم چون
 فیل رفته بر اریب بی اسرب بی سکون سین و ضم راء مهملتین ایله قور شون که عریب در صاصه
 دیر لر بر نوع معدندر کش ایله بر معدنده حاصل اولور و زنده التون ایله حیوه دن ماعدا
 معد نلور دن آغر اولور غایت نرم در جمیع معادنن الین در والماس که جمیع معادنن سختدر
 قور شون که نرم و سست اولمعله صونبار ه بی قور شونه قویوب الماسی تراش ایدر لر مشاعر
 دیمشدر بیت آنچه در مخفی مجدی بوده است الماس بین * اینقدر صستی ز اسرب میتراشد
 چون پنیر بی اسطرلاب بی معروف نسنه در معنای ترازوی آفتاب دیمکدر اسطر خمتین
 ایله زبان یونانی ده ترازو دیمکدر و لاب زبان رومین آفتاب دیمکدر ایکی لساندن مرکب
 لغتدر میر خسرو * مثنوی * یونانی اسطر ترازو بود * که در سکه عدل سازو بود * و کمر
 معنیم از پرسی زلاب * بودم بکفتار روم آفتاب * پس انکو مراد اسطرلاب جست * ترازوی
 خورشید باشد درست * بعضی روایتند بر حکیم اسمیدر که فی تصنیف ایشدرد دیر لر بعض
 روایتند لاب حضرت ادریس علی نینا و علیه السلام او غلینک آدیدر اکا نسبت ایدوب
 لاب ترازو سی دیمک اولور بویه اولدوغی جالده لاب کونش اسمی اولماسن منع ایتیز شیخ
 قطامی بیت نظرش بر فلک تینده لعاب * از دم عنکبوت اسطرلاب بی اسلوب بی سکون
 سین و ضم لامه ایکی معنایه در لول بر حکیم آدیدر ثانی اطعمه جنسندن بر نوع طعام آدیدر
 و عریب طرز و روش و قانون و قاعده معنایه در مذکور ایکی معنایه تینب اوزره ابوالمعانی
 بیت شنیدم چنین گفت اسلوب استاد * خورش را باشد از اسلوب معتاد بی اشتاب بی
 سکون سین معجزه و فتح تاء مثناة ایله اشتاب معنایه که اشتاد دخی دیر لر حضرت مولانا قدس
 سره بیت چه باید کرد ایشا ترا که ایشان * چه برق و باد سخت اشتاب رفتند بی ادوب بی
 سکون نون و واو و ضم دال مهمله ایله بر نوع قبر جقدر وجود انسانه ظاهر اولور عریب قوبا
 دیر لر افضل الدین کرمانی بیت تراده کی بود در پیش محبوب * که دادی درهم اندام
 انوب بی اوب بی بوزن خوب او باشتن و او باریدن لفظ لرندن صیغه امر در یو تمق باع
 معنایه و دخی زاری ایتیمک معنایه مثال معنی اول حکیم اسدی بیت نهکی تو کاند رنگو
 داشتی * مکاز انداری جز او باشتی * مثال معنی ثانی استاد رودکی بیت پس باو یارید
 ایشا زار همه * نه شبنا ترا هست زنده نهرمه بی مع التاء * اسپست بی سکون سینین و ضم
 باء فارسیله تازه یونجه که اسپست دخی دیر لر بی اسپوست بی سکون سینین و ضم باء فارسی
 و واو معروف ایله آخر کو ز آبی معنایه شاعر دیمشدر بیت شراب کهنه خوش از دست
 تازه * خصوصادر بهار کهنه اسپوست بی است بی سکون سین مهمله ایله اوج معنایه در
 اول نسخه میرزا ابراهیم تفسیر زنده که استا و دستا دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت که دینی
 مسیحی ندارد درست * همی کبر کی ورزد و زنده است * وله بیت شهنشاه ایران

۱۴

ایران سروتن بشست * بمعبد خرامید بازند و است * ثانی فرهنگ جهانگیر به معنی افکندن
 و انداختن که ناسی دخی دیرل ضم سین ایله مشرف مشغروه بیت برنطع زمین طرح شعی
 چون تو باحنی * لعیست ز تو کش فلک سرزده نهاده * ثالث معیار جمالیله شمس فخری
 سرین معناسنه یعنی اولیاق باشی * قطعه * چرخ در مهر شیخ ابواسحق * چون نیاز ابست
 چاپک وجست * از پی افتخار حشمت خویش * شیر داداغ شده بر است * اسطه قسات
 سکون سین وقاف و ضم طاهمه ملتین ایله شرفنامه ده عناصر اربعه یه دیرل که هر برینه اسطه قس
 دیتلو رعنصر معناسنه والفسر سطه قسات دخی دیرل * اکسوت * سکون کاف فارسی
 و ضم سین مهمله ایله اکلیج معناسنه * اکشوت * سکون کاف و ضم شین معجه ایله ده
 اول معنایه در حکیم شیرازی بیت ایرسا از شش درم تاده درم * چل درم افشرج و اکشوت هم
 * اوت * لفظ مرکب در او ایله تاه خطا بدن که اول سنکدر و اول سنسن دیمک او اور
 ابوالمعانی بیت گفت جانان که سک کوی من آمد بدم * شاد باش ایدل نالان که معنی
 اوت بود * مع الثاء ام الخباثت * یعنی شراب کذافی شرفنامه خواجه حافظ شعر نده
 ایراد ابلش بیت آن نفع و مش که صوفی الخباثت خواند * احلی لنا واشهی من قبله العذارا
 حذارا جمع عذار در پکاک معناسنه * اج * مع الحیم * اج * معنی کرو یعنی رهن که بر نسنه یه قول
 و شرط ایدوب بختله بر نسنه رهن ایدرل ترکیده اما له ایله استعمال و امور * اجاج *
 سکون حمله فرهنگ جهانگیر یه معنی بهشت که ترکیده او جاق دیرل غالب اجاج لفظندن
 غلطدر * ارکخ * سکون راء مهمله و نون و فتح کافله خرامان سرحد نده بر شهر آدیدر
 یوسف فضلوئی بیت بروم و مصر و بار کخ اضطراب افتد * همه * عید عراق و بسرح
 کرکان * اسفنج * سکون سین مهمله و نون و ضم فایله سو نکر که سفنج دخی دیناور عربیله
 مشترکدر ابوالمعانی بیت پاره نخت جگر باسیل احکم رفته است * در لب دریا فتلده
 باحیا اسفنج نیست * انترج * سکون نون و راء مهمله و ضم تاء مشنایله اترج معناسنه که
 تریج انوا عندن بر نودر * اندوج * سکون نون و ضم دال مهمله و و او مجهول ایله بر نوج
 قبر جقدر وجود انسانده ظاهرا و اور جلدی ستیاه و درشت ایدر ایکی نوعدر بری سیاهدر
 ماده سی سودا در بری ده بیاض در ماده سی یغمدر عربیکه قوبادیرل * انفوج * سکون
 نون و ضم فایله پورسق دیدکاری جانوردر مشهوری بودر که دو کدکجه سمرور ابوالمعانی
 بیت چنان خوردست چوب اندر سرکوی * شد * قریه رقیب سک چوانفوج * اور کاکخ *
 سکون و او و راء مهمله و نون و فتح کافین ایله خوار زم ملکتنک اسمیدر بعض نسخه ده نفس
 شهرک اسمیدر * اوانخ * سکون و او و نون و کسر لامله او زرنده اوز می اولوب دقتی
 یکمشی اوزم چپوخی عربیکه عیشوش دیرل کذافی مجمع الفریس * اولج * سکون و او
 و کسر لامله اوانخ مرقوم معناسنه در * اوماج * سکون و او و فتح میله آماج یعنی نشانه
 میر عربیکه هدف دیرل * اویج * فتح و او و سکون نونله معنی الفت و مو انست کذافی فرهنگ
 جهانگیر * مع الخاء * اخ * برکله در که نهایت حظ محندن صادر اولور ابوالمعانی بیت
 صدای زفتن اغیار چون شد شایع * ز حظ مردم عالم باوج رسید اخ * اخ * اخنوخ

ا

ا

ا

سکون خاه معجه و ضم نون و واو مجهول ايله نام ادریس نبی علی نبینا وعلیه السلام حکیم
سنایی بیت بجانا مش اخنوخ خوانی هنی * و کر نامش ادریس دانی هنی * استاخ فی
سکون سین مهمله و فتح تاه مشاق ايله بمعنی کستاخ استاد لطیفی بیت رفتم استاخ زردش
تاکاه * کرد بر من چوسک هجوم رقیب * حکیم سوزنی بیت بدین زبان مکش استاخ
مرا و بدان * مرا سخای تو کرد دست پیش ازین استاخ * سیف اسفرنگی بیت نیر از کشاد
چشم تو استاخ میرو * شاید که در خرم دل خصم محرمست * اسگون فی سکون سین مهمله
و ضم کاف فار سیمله خریدن صا تون الموق و دخی جدد او شملک معنا سنه در کذافی الصحاح
* اوستاخ فی سکون واو و سین مهمله ايله بمعنی استاخ مرقوم حضرت مولانا قدس سره
بیت روی محر اهنت هموار و فراخ * هر قدم دامیست کم ران اوستاخ * مع الدال المهمله
* اجند فی فتح جیم و سکون نونله ايله بوزن بخند بمعنی مطیع و منقاد میزظمی بیت بود
لبنجا عابد عالم پسند * امر حق را بادل و جان بود اجند * ارد فی سکون راء مهمله ايله
بمعنی شبیه و مانند کذا فی فرهنگ جهانگیری * آرمزد فی سکون راء مهمله و زاء معجه و ضم
میمله درت معنایه کلور اول بر فرشته نیک نامی در که مصالح روز آرمزد با جمله اوله اکا متعلقدر
ثانی هر ماه شمسی نک اول کوفی اسپید حکیم فردوسی بیت یکی کودک آمدش آرمزد روز
به نیک اختر و فال کبی فروز * مسعود سعد سلمان بیت امروز از مرست ایایار نمکسا و
بر خیز و ناز کم کن و آن جام می بیار * ثالث نام ستاره * بر خیز که عربیکه مشتری دیرل
حکیم سنایی بیت قوس و خوتست و طایر و آرمزد * جبری و دلو از زخل بجوید آرمزد
استاد لطیفی بیت هر آنکه زاده زدی دزد باشد * اگر چه دایه اش آرمزد باشد * رابع نام
پسر زاده اسفند یار در آرمزد و آرمزد دخی دیرل * استاد * معروفی معلم و فتنه ماهر
گسنه دیرل حکیم انوری بیت تمتی که من از خلق در جهان دارم * همان جفای پدر بود
سله * استاد * کسر الفله عربیدر سیند و مولی یعنی صاحب عبد و مالیک و جواری دیکندر
عجم نومقوله لری تصرف ایدوب کند و لسان نرند استعمال ایدرل بعض کله فی افعاله
نقل ایدوب مصدري اسم و کسر الفی ضمه یه و فتحه یه و فتحه یی کسره یه علی هذا القیاس تبدل
ایدرل احتمالی دلالت ایدرل استخوان بند فی عضو شکسته یی باخلد قلری بند که عربیکه
جبیره دیرل و با غایهی معنا سنه ده کلور ابوالمعانی بیت سنک جور ت کرده است دل را
شکست * تار زلفت استخوان بندم بکن * استخوان رند فی فتح راء مهمله و سکون نونله
هماقوشی معنا سنه در بعض فرهنگ قر تال دیدکاری میاه قوشدر شیخ عطار بیت
فغان از حرص مثنی استخوان رند * همه سک سیر تان و موش پیوند * استنود فی سکون
سین معجه و ضم نون و واو معروفله بمعنی بشنید یعنی ایشت دیکندر امر در شیخ فخرالدین
 عراقی * قطعه * پروانه چو ذوق سوختن یافت * نبود بشعاع شمع خشنود * این حال اکثر
عجب نماید * بشنوز من از نوای استنود * امید * عربیکه کی توقع معنا سنه در کاهی میی مشدد
ایدرل مولانا جامی بیت الی غنچه امید بکشای * کلی از وضه جاوید بنای * آرمزد
آرمزد مرقوم کبی درت معنایه کلور اول بر فرشته اسپیدر که روز آرمزد ده واقع اولان

اولان تدبیر امور و مصالح اکا متعلق در ثانی هر ماه ششمی نیک ابتدا کوفی آید بر بوکونده
 سفرای نیک و جامه جدید محبوب و یکم و ایل و مکتوب گویند مرگ مناسب در حکیم فردوسی
 بیت شب اورمزد آمد و ماه دی * ز کفتن بر آسای و بردادی * مختاری بیت
 دو حاجبند چهار افسوی صدر جهان * از اورمزدی و غره مه رمضان * ثالث ستاره
 مشتری که بر جیس دخی دیر لرابع پسر اسفندیار نامید بر بوی یکی معنایه حکیم فردوسی
 بیت سروگاه دیهم شاه اورمزد * درخشان بدی چون بام اورمزد * اورند * سکون
 و اوونون و فتح راء مهمله ایله یعنی زیب و زیبایی و فرو بهایی کذا فی الصحاح * اورند * سکون
 و اوو فتح زاء فارسی و کسرون ایله جمع الفرسه یعنی افکنده و افکنید که او کند و اوکنید
 دخی دیر لر * اوکنید * سکون و اوو فتح کاف و کسرون نوله یعنی افکنده حضرت مولانا قدس
 سره بیت حاجت آوردش بغفلت سوی من * اوکنیدش موکشان در کوی من * اولاد *
 سکون و او ایله بوزن فولاد مازندران دیورندن بر دیو آیدر حکیم فردوسی بیت گرفت
 او کرگاه دیو سید * چوار ژنگ و عندی و اولاد وید * مع الراء المهمله * استخوان خوار *
 لوری قوشی که دایما استخوان بولدقده بوغازینه او خوب بعد یودار بوغازندن ایری
 اولور سه یو تمایوب اتار شکم شاعر دیمشدر * مثنوی * استخوان خوار را ندیدی استخوان
 فکر همش دارد اول بعد از آن * میخورد آسان رود تا از کلو * کر شود دشوار اندازد فرو
 * استوار * سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة و فتح و او ایله بش معنایه کلور اول محکم
 و متین معنا سنه مسعود سعد سلمان بیت پایدار و استوار ست از تو دین و مملکت * پایدار
 و پایدار و استوار و استوار * ثانی معتمد و امین معناسنه حکیم سنایی * قطعه * حق همی کی بد که
 ده تاده مکافات دم * آن بحق ندی و بس آسان بباشی در شیار * این نه شرط
 موثنی باشد که در ایمان تو * حق همی خاین نماید خار و سرکین استوار * ثالث یعنی
 باور اینانق معناسنه استوار داشتن دیر لر یاورد داشتن دیمک اولور شیخ سعدی * قطعه
 ای که میگوید خرد به یاردان * من تکویم کرد توداری استوار * آدمی را عقل باید در بدن
 ورنه جان در کالبد دارد حمار * رابع تمام شدن خامس برابر آمدن یعنی برابر اولی کذا
 فی فرهنگ جهانگیری * استوار * سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة و او معروفه
 دواب و مواشی که ستور دخی دیر لر چار یا حیوانا ندر * اسفر * سکون سین مهمله و ضم
 ضین معجه ایله فرهنگ جهانگیری بر جانور در الاجه دکنلری اولور هر نه قدر و کسه لفریه اولور
 و دخی کر پیدر که او قاری اوزون بیاضی و سیاهلی اولور بعضی سنک بر اندازد قدر او قاری وارد
 سلک نوب آند قله کوشک یا یک اوقی قدر یره وارد اکا اسفر و سفر و سغرنه و سکر و مکر نه
 و سجنول و اسفوردخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت هست حیوانی که نامش اسفر ست
 اوزنم چوب رفت و کترست * اسفور * سکون سین مهمله و ضم قافله ماه مستعمل که
 غسل و وضو و الدن و یوزدن و سایر مضودن دو کیلوز دخی یعنی اسفر مرقوم * اسفدار *
 سکون سین مهمله و ضم کافله مثل اولافه دیر لر که دیار عجمه زمان سابقه بر برینه قریب
 منزل لر وضع اولمشدر و هر منزله برر ایکیشرات ایله آدم حاضر آتی اگر نشن طوور

برولايه حکم شاهي گوندرلدکله اولاغک برينه وروزل اولدغي طولوديزکين کيدوب منزله
 قريب اولدقده برآدم دخی آت اوزرنده منتظر طورر کلان آدمک الندن حکمی آلوب
 مسکردوب برينه دخی وروزل بوا سلوب اوزن مکان بعیده زمان قلیله حکم شاهي يي واصل
 ایدرلر بومعنايه نامچ ایدوب عنصهری دیشدر بیت توکوی کراخبار ایشان همی * فرسته
 بدو آفتاب اسکدار * کذا فی مجمع الفهرس و فرمنک جهانگیریده یو نوع قاصده چیر ایلچی
 و ا م دخی دیرلر زبان هندیده دانکجوکی دیرلر استاد منوچهری * نظم * این جشن فرخ
 شده را چون طلاپکان * از پیش خویشتن بفرستاد کردگار * گفتار و بنزدن مستان
 بتاختن * صحراعی نوردو بیابان همی گذار * چون اندرورسی بشب نیره و سیاه *
 زین آتش بلند برافروز روز وار * وز عزم جنبش ونیت من که کرده ام * نزد شهنشاه
 ملکمان بر باسکدار * از من خدایکان همه شرق و غرب را * در ساعت این خبر بگذاری خبر
 گذار * شمس فخری معیار جمالیده * نثر * اسکدار قاصدیت که بتجلیل بجای رود
 و در هر منزلی از برای او اسبی بسته باشد و او را ترکا نان بام کویشد بیت از برای استظهار صیت
 او * خسرو اجرام باشد اسکدار * خسرو اجرام یعنی آفتاب و کتاب السامی
 فی الاسامیه * اسکدار خریطة الفتح یضع فیها الکتاب * یعنی اسکدار قاصدک کوتوردیکی
 مکتوب بلی قود و غی کیسه در ک اسکدار ی سکون سین مهمله و ضم کاف و فتح ذال معجه
 ایله مکتوب و حکم مشای و قاصد و اولاق معنا سنه اولاق آت ایله مسکردوب کیدن
 و قاصد ییاق کید نه دیرلر و بعض فرمنکرده اسکدار صو یکدی و لب دریاده اولان
 اسکله و بیوک صولر کنار نه اولان محل شهر استانبول مقابلنه اولان شهره دینلدوکی
 بومعنايه در ک اشتر ی سکون شین معجه و ضم تاء مثناة ایله دوه نك مخصوص اسیدر شتر
 دخی دیرلر عرییده آدی چوقدر از جمله بعیر و ناقه و چهل و مطیه دخی دیرلر شیخ سعدی
 بیت نه باشتی سوارم نه چو استر زربارم * نه خداوند رعیت نه غلام شهریارم *
 ک اشتر خار ی بردکندر که دوه آنی بغایت سوز دوه یی سمر در ترکیه دوه مدکنی دیرلر شتر خار
 و خار اشتر و خار شتر دخی دیرلر ک اشعار و اشتر ی کلاهما بسکون الشین و ضم غین المعجین
 پورسقی دیدکاری جانودر اکثر طپراق ایچنده تعیش ایدر بیت زیم صید قهرش خصم
 بددل * شود در زیر خاکش را چو اشعار ک اصطور و اصطر ی کلاهما بسکون الصاد و ضم
 طاء المهملتین ایکی معنايه در اول ترازو ثانی بوغه دکنی ک افور ی ضم فاو و معروفله ایکی
 معنايه در اول بمعنی کوف یعنی اوکی قوشی ثانی بمعنی آروغ ک اوار ی فتح و او ایله ایکی
 معنايه در اول بمعنی کرا ثانی مجمع الفهرس دفتر حساب که آمار و آماده و آوار و آواره
 دخی دیرلر ابوالمعانی بیت کشته عشق توام اینست فخر عاشقان * در او ارم میکند عنوان
 دفتر کاتبان ک اوبار ی سکون و او و فتح باء موحد ایله ناله و زاری ایتمک معنا سنه اوباریدن
 و اوباشتن لفظلریدن صیغه امر اولور و کاهی اسم فاعل و اسم مفعول اولور صاحب وقعه
 و باجر اچکشن معنا سنه ابوالمعانی بیت رفت عزم بکنفس راحت بمن را رونداد * باغم
 عشق ترا اوبار کردم روز و شب ک اودر ی سکون و او و فتح ذال معجه ایله بر طرف و بر جانب

و بر جانب معنا سنه وله بیت دژ سر کویت قنار ایشه کردم صبح و شام * کشته اوذر
 حافیت از درد هجرات مدام * اور * بوزن شور ایکی معنایه در اول بمعنی مشت یعنی
 یومرق که برکسنه نك باشند و دیشنه اون لار اکا اور زد دخی دیر لار کذافی مجمع الفرس ثانی
 فرهنگ جها نکیریده ایی آسان چیغیان جوز و بادام و امثالی سنه لار که بیوز دخی
 دیر لار * اهنور * سکون ها و ضم نون و فتح باء موحده ایله اوز م چبوضی معنا سنه در
 * مع الزاء المعجمه * اشتراک * دوه یو کنند طوقش جامة و غیره * اشتراک *
 فتح غین * معجمه ایله انکدان اغاجنک کوکیدرو صمغیه اولور عربیه زنجبیل العجم و شوکه
 الخمال دخی دیر لار و لایت مرو میا بانک اکثر اولور اعلاسی رومیدر طهیر فاریابی بیت
 زحاصدان شتر دل مدار مردی چشم * که نیشکر به نرید ز بیخ اشتراک * و کوکتی قینادوب
 کاغذ و زه آهار ایدر لار حکیم سنایی بیت بسکه دادند مرا این قوم * بدل کاوروغن اشتراک
 * اورمز * اور مزدمر قومک درت معنا سنه ده مترادف در اول بمعنی ستاره * برجیس
 حکیم فردوسی بیت کین بنده * تو بود اورمز * که تو چون شبانی و مردم بز * اوز *
 زبان خوارزمد ایش دوزیجی و مصلح معنا سنه ترکیه دخی الی اوز دیر لار و فلان فلان
 ایله اوز لاسدی یعنی مصاحله ایادی * مع السین المهمله * ارس * سکون راء مهمله
 ایله بوزن فرس براغاجدر عربیه اهل دیر لار استاد لطیفی بیت تویی شهسوار جوانان
 فرس * خد و قد تو ماه رسته بر ارس * منو جهری بیت نرید از درخت ارس کافور
 نخیزد از میان لادلان * ابن یمن بیت از برای قوت دل کر نخوری می بایدم * صندل
 و مندل نیام غیر چوب ارس و تاغ * ارس * سکون سین مهمله ایله سهله معنا سنه در یعنی
 طبایحه میر نظمی بیت کرینه بود کویا بر سرهم * هراس که میزند بر روی دلغم * اصبع
 سکون سین مهمله و ضم باء فارسیله کهله که ترکیده بت عربیه قله دیر لار فتح قافله
 * اسطوخودس * براوتدر چچکتی بعض ادویه جزو ایدر لار دماغه خیل نفی وارد و کاهی
 مشکر ایله خیر ایدر لار ترکیه قره باش و بعض یرده قره بورکلو دیر لار علل دماغیه دخل عظیم
 و نفی عیم در اطبا قتنه مدوح و مقبول دوا اولمله مد الارواح و مسک الارواح و موقف الارواح
 * اقلیدس * سکون قاف و یای تحتانی و کسر لام و دال ایله و کسر همزه و ضم دال
 ایله ده جائز در علوم ریاضیه دن بر کتاب اسیدر و علم هندسه یه ده دید کلری مرویدر
 و صاحب کتاب یعنی علم حکمته اقلیدس نام کتابک مؤلفی اسمی اولمق دخی مرویدر علوم
 ریاضیه دن بر علمک نامی اولدوغی خواجه حافظک بوییتندن فیم اولنور بیت در اقلیدس
 و طب و نحو و نجوم * چنان شد که داستان در علوم * و مؤلف کتاب نامی اولدوغنه مولانا
 جامی بیت ز تشکیک محسوطی سخت آسان * ز تحریروی اقلیدس هراسان * حاشیه
 تحریرده اقلیدس بضم الهمزه مصنف هذا الكتاب و بالکسر اسم الكتاب رقیم اولندوغی
 رسیده نظر دز * اندلس * سکون نون و ضم دال و لامله مغرب زمینده بر شهر عظیم
 بولقت مجمع الفرس صاحبی سروری * کاشی به تبعه تحریر اولندی قدوة الکملین و اسوه
 النواصلین و عمدة العارفين شیخ محی الدین عربی قدس سره العزیز حاضر نالینک مولد

و منشا سی اول شهر در مرور ایا مله حایا فرنگ تصدیق در ولا بنه اسپانیه دیک ایل
 مشهور در اوس سکون و او ایل بوزن طوس یعنی ریودن صیغه امر در اوس سکون
 سکون و اوین و ضم لامله خلق معناسنه چغتای اسپانیدر اویس فتح و او سکون یای
 تحتانیله کبار اولیادن اویس قرنی قدس سره لغز حضرت نوبخت اسم شریفیدر و دانی
 سلمان ساو جیتک مدوحی اولان سلطان اویس نامیدر شرفنا مده کک یعنی قور د
 آدیدر مع الشین المعج * اباش فتح باء موحده ایل اجناس آدمی جمع یعنی هر
 جنسدن بریره جمع اولان آدمیره دیر لشخ سعدی * قطعه * اگر تو بردل مسکین من
 نجشایی * چه لازمست که جور و جفا کنی چندین * بصید و صاحب دیوان اباخان نام *
 که در ایا شه اوجور نیست بر مسکین اسروش سکون سین و ضم راء مهملتین ایل
 فرهنگ جهانگیریده سروش یعنی فرشته مسطور در استرش سکون سین مهله و ضم
 تا جثا و کسر راء مهمله ایل فرهنگ جهانگیریده چغت سور دکاری دمور که آهن جغت
 دخی دیر لشخ ضم غین معجه و سکون لام و کسر میله پادشاهان سلفدن بزرگ
 آدیدر شکم شاعر دیشدر بیت سزاوار سپر و لایق تخت * او غلش شهریان جوان
 بخت * شخ سعدی کستانه باب اولی و حکایه ده سر هنک زاده برادر سرای اخلاص دیدوکی
 مذکور در لشخ ضم لامله یعنی نصیب و حصه ترکستانه استعمال اول نور لغتدر
 حکیم شیرازی بیت معده سردارد آروغ ترش * میکوار دسروها جوید لشخ الغش سکون
 لام و فتح غین معجه ایل یکی یوزلو کسنه و بوغاد کنی دخی دیر مثال معنی اول میرنظمی
 بیت مشو الغش کرودی مسلمان * کد بکدل یاش و بکرو شو بیاران اوش بوزن
 دوش ماوراءالنهر ایل ترکستان میاننده واقع بر شهرک اسپیدر شاعر دیشدر
 بیت معلوم من نشد که بکار رفت پیراوش * با اوچه کرد کردش ایامدی و دوش مع الغین
 المعج * ارغ سکون راء مهمله ایل بوزن مرغ چورک جوز و فندق و هرنه که آنلک
 امثالی اوله عربیده خنز دیر فتح جاء معجه و کسرنوله کذا فی مجمع الفرس اروغ ضم
 راء مهمله و او معروفله ایکی معنایه در اول کون دیدکاری صفرد ریسیدر ثانی اوکی
 قوشی میرنظمی بیت شود خانه ظالمان بی فروغ * که در بام اولانه کیر داروغ لشخ استر مرغ
سکون شین معجه ایل دوه قوشی عربیده نعامه دیر الفسر شتر مرغ دخی دیر لشخ دوه
 یه مشابهنی اولدوغی چون تسمیه اولمشدر لشخ استر مرغ سکون شین معجه و ضم تاء
 مثا و راء مهمله ایل دوه دکنی که استرخان دخی دیر لشخ الاغ اسب و توشه مهیا
 اولاق و اسب خردو میانکی نیز کوشد کذا فی الحمودی لشخ اوتاغ خرگاه یعنی معظم چرکه
 و چادر لفظ ترکیدر ایضا منه لشخ اورداغ سکون و او و راء مهمله ایل اوتاغ معناسنه در
 میرنظمی بیت چوزی طناب خیمه سبز و سبید * که اورداغ اوسر بگردون کشید
لشخ اورداغ سکون و او و راء مهمله دال مهملتین ایل راء معناسنه شاعر بیت
 عرقز شد روی از تاب مل * فتادست گویا که اوردع بکل لشخ مع الفاء * اسقف سکون
 سین مهله و ضم قاف ایله قافی ترسیان و عالمان ترسا حکیم خاقانی بیت

اُش

اُغ

اُف

بیت مرا اسقف محققتر شتا سند * زیعقوب و زسنطوز و زمکا * مع القاف * ارتاق *
 سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله زبان خوار ز میانه باز رکان دیمکدر میر نظمی
 بیت بکالای غم جان ارتاق * بدل با جان و دل کردست عشاق * الباق * سکون
 لام و باء موحده ایله بمعنی قبا یعنی قفتان کذا فی الحمودی * الاق * اولاغ مرقوم
 معناسنه در کذا فی الحمودی * مع الکاف * اشترک * سکون مشین معجه و ضم تاء مثناة
 و فتح راء مهمله ایله موج دریا معنا سینه در مولانا جاتنی بیت رواں شد سپاه بر آشوب
 سبیل * دران اشترک اشتران خیل خیل * اشترک * سکون مشین معجه و ضم تاء مثناة
 ایله اطفاله صارد قری جامه معناسنه کذا فی مجمع الفرس ابوالمغانی بیت سینه اشترک
 کرده بودم طفل فکر وصل را * خوش می پیچید اورا چاک چاک فر قش * اوچک *
 سکون واو و فتح جیم فار سبیله علم اوسنی معناسنه خوار زم لغتی در * اوزبک * سکون
 واو و زاء معجه و فتح باء موحده ایله تا تار دن بر طائمه در بعض روایتا ترک دیدگری قومدر
 میرعلیشیر بیت اگر حسن اولسا قتل زارنی درویش و فی سلطان * و کر عشق اولسا
 کامل بارنی هند وونی اوزبک * اوک * سکون واو ایله فره مضانه شدن فره ایله سیستانه
 ار اسنه واقع بر قلعه اسمیدر * مع الکاف الفارسی * استخوان رنک * فرهنگ لسان الشعرا ده
 استخوان رند مرقوم که هما قوشی در * استخوان بزرک * ای اصل بزرک کذا فی الحمودی
 * اشترک * سکون سین مهمله و نون و فتح تا و راء مهمله ایله عقیم عورت و حیوانات دن
 طوغر مینه دیرلر و قواق اغاجنه ده دینلدوکی مرویدر * اشترکا و پلنک * ذرافه که عوام
 زرنبا دیرلر بوینی دوه یه وایاقلری صغره وارقه سی قیلانه مشابه اولدوغندن اوج اسمله
 مسما در * اورنک * سکون واو و نون و فتح راء مهمله ایله تحت معناسنه در مشهوری
 الفه مفتوحه ایله در * او شهنک * سکون واو و مشین معجه و نون و فتح هایلله بر یاد شاه
 آدیدر که هوشنک دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * اجملاک و اجمک * کلامها
 یضم الجیم بر لطیف میوه در کذا فی الحمودی * مع اللام * اهل * سکون باء موحده و ضم
 هایلله آردج اغاجنک قزله یشی که دودک دخی دیرلر استاده اطنبی بیت بکو هستان نمک
 و ناک و اهل * به اندر باغ نا کس از به وکل * اصلنه فقهه ایله ایدی غلط عوام ایله ضم ایله
 استعمالی مشهور اولشدر * اختاسهیل * ایکی کوکبدر برج سرطانه قریب برینه شعر
 صیور و شعری دیرلر و برینه شعریانی وایکینسه شعریان دیرلر کذا فی الحمودی
 * اشترک * دوه کینلی دیمک معناسنه استعمال اولنور مراد کینه لودیمکدر خسروانی
 بیت خیم اشترک توکر خرنیست * از چه روافسرش شدست فسار * اما تر کیم
 دوه یو رکلی دیمک قورقق معناسی قصه اولنور * ال * بوزن مل فرهنگ جهانگیری
 بمعنی یا او یعنی انکله دیمک معناسنه مرویدر * اوزول * سکون واو و نون و ضم زاء فار سبیله
 بوزن ثولول لسان الشعرا ده یحیی اولمشدر شتاب یعنی عجله معناسنه در ولعت محمودیه
 هر عجله ایله وجوده کنوزمک معناسنه در اما مشکلاته فتح الفله روایت اولمشدر
 * مع المیم * استام * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول معنی ساخته

زین یعنی اگر آلائی که ستام دخی دیرل حکیم ناصر خسرو بیت کوژن و کور که استام را نمینواهند
 زقید و بند و غل و بار پشت رسنستند * وله بیت ایدون شب و روز می پرستم * استاده
 ز بهر اسب و استام * ثانی معتمد معناسنه که او ستام دخی دیرل * اسطرلاب چارم * یعنی
 آفتاب کذا فی المحمودی * اشتلم * سکون شین معجه و ضم تاء مثناة ایله غوغا و شورش
 معناسنه میر خسرو بیت چو باشی بد نبال لشکر کشان * مباش اشتلم جو یا سرکشات
 بو معناده نوعی خوشانی بیت چنان با سجده ام سر اشتلم کرد * که افسرد در میان سجده
 کم کرد * الام * یعنی جای موضع و مکان معناسنه خوارزم لغتیدر * الم الم * لفظ مکرره
 فوج فوج و کروه و کروه و زود و زود معناسنه مجمع الفرسه مسطور در * الغ بیرم * یعنی
 حید فطر کذا فی المحمودی * ام الطعام * کندم و جا بگاه طعام در شکم یعنی معده کذا فی
 المحمودی * امی صادق الکلام * حضرت سید الانام علیه افضل الصلوة والسلام ایضاً منه
 * ام بلمدم * یعنی حاتم معناسنه منه * او ستام * استام مرقوم کی درت معنایه کلور
 اول ساخته زین یعنی ایر دونما سی که استام و ستام دخی دیرل شاه ناصر خسرو بیت چون
 بر اهنگی ز من شرم ای پسر * یافقی دینار و اسب او ستام * ثانی آستانه در یعنی قبواشیکی
 وله بیت اندر جهان تهی تر از آن نیست خانه * کردام کرد مرد در و فرش و او ستام *
 شمس فخری معیار ده او ستام معتمد علیه را کویند دیوب بویقی نظم ایشان بیت هر کجا
 دزد بود راهزنی * از نهیب وی او ستام برد * ثالث معتمد معناسنه ابو شکور بیت به افزای
 خوانند او را بنام * هم از نام کرداد و هم او ستام * رابع فرهنگ جهان نگی ریده بجام فرس
 معناسنه مرویدر * مع البنون * ابان * فتح باه مو حله ایله یعنی کوه طابع معناسنه ابوالمغانی
 بیت دود آهم که رود فرق سرم را کویند * کویا اوسیه بر سر ابان کشته * اران * فتح
 راه مشده ایله بوزن بران تحت ثابوت میر نظمی بیت شود یکسان در آخر شاه و درویش
 که برار ان آبی از پس ویش * ار بون * سکون راه مهمله و ضم باه مو حله ایله امرود
 معناسنه ارمون دخی دیرل * ارمان * سکون راه مهمله و فتح مهله الم و محنت و رنج و مشقت
 معناسنه میر نظمی بیت ز عشقت تلخ و شیرین را چشیدم * درین سودابی ارمان
 کشیدم * از دودن * سکون زاء معجه و واو و ضم دال اول و فتح ثانی ایله یعنی زدودن یعنی
 پاشدن آچق * استخوان * درت معنایه کلور اول معروف کولک که عربیده عظم دیرل
 ثانی اساس بنا و متن کتاب معناسنه مولا نا آصفی بیت استخوان من که ان سنک جنون
 صد جاشکست * استخوان قصه فرهاد و مجنون کرده اند * ثالث حیوانا تده اصل
 معناسنه در لواحد من الشعر بیت همیشه خصم تودر سایه همای بود * ز بسکه بر سرش
 از بهر استخوان کرد * رابع میوه چکر دی بنا تا تک جمیعند استعمال اول نور شیخ سعدی
 بیت چو خرما بشیرینی اندوده پوست * چوبازش کنی استخوانی درست * استردن *
 سکون سین و راه مهملتین و ضم تاء مثناة و فتح دال مهمله ایله یعنی ستردن قازیمق هر نه
 اولور سه حضرت مولا ناقص سره بیت از جان برد چیزی آزا که توجاداری * غم نستران
 دل کور از غم استردن * استرون * سکون سین و راه مهملتین و ضم تاو فتح و ایله طوغر من

طوغر مز عورت و حیوان خسروی بیت گشته از زادن مخالف تو * مادر روز کار استون
شمس فخری بیت بدان سبب که خول کرام عین اند * شدست مادر ایام نیز استون
استن بی سکون سین و خم تاء مشاة ایله یعنی ستون که دیرک در حضرت مولانا قدس
سره * مثنوی * استن حنازه از هجر رسول * ناله میرد همچو ارباب عقول * معجز موسی
و احمد رانکر * چون عصا شد مار و استن بختی * استوان بی سکون سین مهمله و خم
تاء مشاة ایله یعنی استوار محکم و متین معنا سنه زرا آتشت بهرام بیت پذیر فتم و بر
دین استوانیم * بجز پیغام با کس نخوایم بی استون بی سکون سین مهمله و خم تاء مشاة
ایله یعنی ستون یعنی دیرک بی استر بان بی دوه بی شتر بان دخی دیرل بونده کی بان باغبان
و کشتیمان و جهان بان بانلوی کبیر بی استم کردن بی چکشک و غوغا ایتک معنا سنه در
بی اشخوان بی سکون سین و خم تاء معجین ایله شکوفه درخت یعنی اغاجه اولان
چچک میوه لولو و میوه سزا و لسون میر نظمی بیت در آید مجلوه چو سرور و روان * نثارش
کنده در چن اشخوان بی اشنان بی سکون سین معجه و فتح نوله بر او ندر آنکه اثواب یورل
صابون کی کوپو کلنور و کاهی اختصار ایدوب اشفه دیرل اثیر الدین اخسیم کنی بیت اشنانش
برنگرده سراز بادیان خاک * کز سعله موم شدی در زمان شغار * استم دخی دیرل
برقاج نوع اولور اعلایی سبز ناک اولاندر باری دیرل باری کوفه قرینه بر موضع اسیدر
مفتح سده و منق در نیم در می عسرا لیلوه کشاد و رور و بر در می نفتج حیض ایدر و پیش
در می جنین مرده و یازنده بی طرح ایتدیر و روان در می هم قائلدر بی افتادن بی ایکی معنایه در
اول دوشمک سقوط معنا سنه ثانی واقع اولق و وقوع معنا سنه چغتای لسانیه تو تو سنج
دیرل بی افتان و خیزان بی ظاهر معناسی دوشه قالمق دیمکدر محسوسا دوشوب
قالمق و معناسی ایدرک بر مرتبه ایرمکدیرل میر نظمی بیت بکر در ش صبح و شام
آفتاب * چو افتان و خیزان بکرده شتاب بی افتیدن بی معنی افتادن بی اوباریدن بی
سکون و او و فتح باه مو حله و کسر راه مهمله ایله ناله وزاری ایتک و فتح همزه ایله یعنی افکندن
بی اوباستن بی سکون سین معجه و فتح تاء مشاة ایله یعنی اوباریدن بی اوتانیدن بی سکون و او
و فتح تاء مشاة ایله از غنق و او غنق معنا سنه در بی اورامن بی سکون و او و فتح راه مهمله و میله
بر نوع کوشک لکدر که فارسیانه مخصوص در شعری زبان پهلوی درود دیرل که بوطن اورامن نام
بر شخصک اختر اعیدر پنداره رازی بیت لجن اورامن و بیت پهلوی * زخمه رود و جماع خسروی
و دخی شهر کوشکان مضاف شدن بر قریه اسیدر بی اوزن بی بر طائفه در تنبوره چالوب
ترکی سوبلر و او غوز نامه او قورل ترکیه اوزان دید کلر بدر بی اوزولیدن بی سکون
و اوین و خم زاء فارسی و کسر لامله بر نسته بی پندن قویار مق افرولیدن دخی دیرل فتح همزه
ایل بی اوستان بی سکون و او و سین و فتح تاء مشاة ایله طولابنا اولنش دیوار و طولایدنش
نسنه و دخی و استع یعنی بول اولان هر نه اولور سه بی اوفتادن بی اوسا کنه ایله یعنی افتادن
مرقوم بی اوفتیدن بی اوسا کنه ایله یعنی افتادن مرقوم بی اهزون بی سکون ها و خم زاء
معجه و او و معر و فله زن عقیق یعنی طوغر مز عورت شاعر دیمشدر بیت زن دنیا که اهز و نسته

مثلت * نژادست و نیز آید یعنی از تو ام الصبیان فی برعلتک رمه لک اکثر اطفاله عارض
 او نور کذا فی الحمودی فی استاد سرای هفت رخشان فی یعنی اختر مشتری ایضا منه
 مع انوا و اردو فی سکون را و ضم دال مهملتین ایلله معروف نسنه در سفر لده عسکر
 ایچون اهل سوق کثرت استعماله جمعیت خیمه و خرگاه و جمعیت لشکر گاه معنای سینه
 اولشدر ابو المعانی بیت مجنون در آسمان شفق دید و حال کرد * عکس چراغ اردوی
 لیل خیال کرد فی اشتا و فی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایلله یعنی اشتاب مرقوم
 فی اشترکاو فی برجا نور در یونی و باشی دوه و یا قاری صغریا غنه بکر مدو کیچون تسمیه
 آیمشدر اشترکاو پلنک دخی دیر لر صریدک زرافه ضم زایله ترکیب زرنیا دیر لر فی اشتو فی
 سکون سین معجه و فتح تاء مثناة و اخفاء و او ایلله نضه میرزا ابراهیم یعنی انکشت دان
 یعنی کومر ظریف و کومر لک و ادات الفضلاده اطهار و او ایلله یعنی انکشت یعنی کومر و مجمع
 الفرسه فتح همزه ایلله در اما فرهنک جهانگیریده اشتو و اشتوا ایکی معنایه در اول یعنی
 سیره و ثانی یعنی انکشت که زکال و ذغال دخی دیر لر منصور شیرازی بیت اگر ز قلزم
 لطف و قطره بچک * درون کوره دوزخ لهب شود اشتو فی اسو و اسو فی کلاهها
 بسکون السین المهملتين یعنی ربودن و ربایش یعنی قایم و قایش کذا فی مجمع الفرس
 فی اوریو فی سکون و او ویای تختانی و کسر راه مهمله ایلله یعنی اوریب و ورب عربیکه محرف
 و منظر ترکیب و دیر لر پورهای جامی بیت بریدن میانش باره نکوست * زدن
 کردن او باور یوبه فی او فی اسماء اشارتدن ضمیر منفصل غائب که عربیکه هو ترکیب
 شول و جفتای لسانده او مثال و او شول دیر لر فی مع الهاء * ابا منه فی فتح باء موحده
 و سین معجه ایلله او باش مرقوم معنایه در فی ابره فی سکون باء موحده و فتح راء مهمله ایلله
 بر قوشدر که غایت لذیذ در آکا چزر و جال و هو بره دخی دیر لر ترکستانده توهذری و عربیکه
 حباری دیر لر ظهیر فاریابی بیت روزی که باز قهر تو پرواز میکند * در چنک او عقاب
 فک همچو ابره شد فی اتافه فی فتح تاء مثناة و قافله صورغچ دیمکدر طالب آملی بیت
 چون کج نیم بفرق خرد افسر بیان * از مدح شه اتافه ضم بر سر زبان * بو عبارت
 چفتای لسانیدر که افرا تا غه دخی دیر لر زیر اقا ترند قافله غینک تبادلی شایعدر و تاج دپه سی
 معنایه سنده کلور مولانا هاتقی بیت یکی کوه آهن ازان هر هیزر * اتافه سرکوه رالحه ابر
 وله بیت اتافه فتاده بلانرا ز فرق * چومرغان بسمل بخون کشته غرق فی ادره فی سکون
 دال و فتح راء مهملتین ایلله دپه لک تا و قله و طاقیه ده و غیریده فی استوه فی سکون سین مهمله
 و ضم تاء مثناة و او معروف و اطهار هایلله طوکش و قالمش نسنه حکیم فردوسی
 بیت زبسی کان سپه کوه پر کوه بود * زابنو هشان کوه استوه بود فی اسفره فی سکون
 سین مهمله و ضم غین معجه و فتح راه مهمله ایلله یعنی اسفر مرقوم فی اسکره فی سکون
 سین و فتح کان و راه مهمله ایلله کاسه محضرت ترکیب کافک ضمیمه استعمال او لنور حضرت
 مولانا قدس سره بیت بحر اجموده هیچ اسکره * شیر ابرداشت هر کز بره فی اسوده فی
 ضم سین و سکون و او معروف و فتح دال مهملتین ایلله ال ایلله نسنه یوقله مق میر تقی بیت

ا

ر

بیت دلم چون در شکم زلف بوده * بدست نازکش گاهی اسوده و استخوانه فی سکون
 شین معجه و ضم تاء مثلاً وفتح و او و نوله یوزک و زهکیر ده دیمش و استکوفه فی مطلق
 چچکدر اغاجله اولسون یوده اولسون شکوفه دخی دینلور ابوعلی اغاجی بیت باش
 تادوحه اقبال تو استکوفه کنده * کرنشیم همه آفاق معطر گردد و استکفه فی حذف
 و او ایله ده استکوفه کی در اثر الدین اخسیکی بیت ای کل بستان آنک خنده زدی
 دروغا * از سر نیلوفرش استکفه ارغوان و استکوفه فی سکون شین معجه و ضم کاف
 فارسی و او معروف و فتح نوله یعنی با زکونه یعنی عکسنه عربیده معکوس و مقلوب
 دیرل و استکوه فی سکون شین و ضم کاف و او معروف و اظهار هایلله حشمت و عظمت
 و وقار معنا سنه شکوه دخی دیرل حضرت مولا نادرش سره بیت صدق موسی
 بر عصا و کوه زد * بلکه بردیای پر استکوه زد و استکوهه و استکبه فی کلاما بسکون
 الشین المعجه و ضم الکاف انجریق معنا سنه که عربیده فواق دیرل و استنوشه فی سکون
 شین اول و فتح ثانی و ضم نوله یعنی عطسه یعنی اغسرمق ابو الخطیر بیت دماغ خشک او
 استنوشه تر * چو آرد کوش کردوز را کند کر و استنوشه فی سکون شین معجه و ها و ضم
 نون اول و فتح ثانیله مجمع الفرسه یعنی عطسه یعنی اغسرمق و استنه فی سکون شین
 معجه و فتح نوله ایکی معنایه در اول یعنی استنان مرقوم ثانی بعضی نسخه ده صویوزنده
 اولان یوصون و اغاجله اولانه دم دیرل و استنه فی سکون طاء و فتح راء مهملتین ایله طعام
 قویلان نسنه که ترکیه بام دیرل و استنه فی سکون غین معجه و فتح راء مهمله ایله اول
 جراحته دیرل که کردند و قاسقند اولور عربیده نکفه دیرل نعمة الله اور معنا سنه
 دیمش که بر پیشدر الم و وحی اولمز آدمک و حیوانک بوش یرلنده ظهور ایدر و استنه فی
 سکون فا و فتح جیم فاسیله میز و عاتیده و باغلبده قوش اور کتمک ایچون نصب ایشدکاری
 نسنه در کذا فی ادات الفضلا و استنه فی سکون فا و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول
 یعنی شکفته یعنی آجلس ثانی یعنی شکفته یعنی عجبانش کذا فی مجمع الفرس و استنه فی
 فتح و او راء مهمله ایله یعنی کرما یعنی محل تابستان و اسی کذا فی فرهنگ جهانگیری
و استنه فی سکون و او معروف و کسرباء موحله و اظهار هایلله هرات انما لندن برقریه
 اسمیدر کذا فی تحفه الاحباب و استنه فی اورامه فی اورامن مرقوم معنا سنه در کذا فی فرهنگ
 جهانگیری و استنه فی و او معروف و فتح سین مهمله ایله یعنی ریودن یعنی قایم کذا فی
 مجمع الفرس و استنه فی و او معروف و سکون نون و فتح شین معجه و دال مهمله ایله
 دو که که قفتان کوکسنه و یکلرینه دیکرلر اکا اخکوجه و اخکوزه دخی دیرل ابوالمعانی بیت
 بی مشقت دیکران یکشاید آن و استنه فی برما کویا طاسم کف یکشودن محال و استنه
 سکون و او معروف و فتح شین معجه ایله راء اسمیدر و استنه فی اوفسانه فی یعنی افسانه پور بهای
 جامی بیت حیدرش گفت من ندارم زرب و استنه فی اوفسانه مخوان ور تیمبر و استنه فی سکون و او
 معروف و فتح لامله طوشجل که آله دخی دیرل و استنه فی قورق و کاهل کسنه کذا فی الحمودی
و استنه فی افسانه فی ای تخم خرما کاشته ورزمین ریخته ایضامنه و استنه فی

ب اردی ب سکون را و کسر دال مهملتین ایله مخفف اردی بهشت یعنی اول کوز آینه دیو
 حکیم فردوسی بیت دی بهمن و اردی و فرودین * همیشه پراز لاله بینی زمین ب استوی ب
 سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله مهره پشت یعنی ارقه ده اولان خرده کوکله کذا فی
 فرهنگ جهانگیری ب امتهات سفلی ب یعنی عناصر اربعه کذا فی شرحنامه ب اوی ب سکون
 و اوجھول و یای موقوفه بمعنی اوکه اسماء اشارتند در ایضامنه ب باب الباء المفتوحة
 مع الف * با ب ابکی وجهله استعمال اولنور بروجی حرف درکه تفصیل حالی مقدمه ده
 ذکر اولندی بروجی دخی کله در بوده ابکی معنایه کلور اول شور باد درکه ترکیب ایدوب
 ماستبا و دوغبا و غون با دیرلر یونانک اصلی آبادر حکیم سنایی بیت کی شود صفرای تو
 ساکن ز خوان ماکه هست * مطیع مارا بجای زیر با تقصیر با * ثانی با دلفظندن مخفف در
 اولسون معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت مهمان شام هرشی بر خوان اخوان
 الصفا * مهمان صاحب دولتی کش دولتی پاینده با ب با ب یعنی اتا عربیده کی اب معناسنه
 کرک حقیقه کرک مجازا مثانی مقول اولان آدمه رعایه لشانه با با دیرلر ظهوری در ساقی
 نامه بیت با بای شفیق بیر خوشدم * تاریخ کهن سرای عالم ب بادا ب عربیده کی تمنی
 وترجی معناسنه شاعر بیت تافک بادا انجمن بادا * این شتر کر به دالما باشد * دیگر بیت
 بادا همیشه عاقبت کار و محمود * در بزم شود شمع رخ کام توافرود ب باد افرا ب سکون قا
 و فتح راء مهمله ایله فعل شمره جزا شکم فعل خیره جزایه پاداش دنیلور امیر معزی بیت
 موافقان و تراخا لغان ترا * ز مهر و کین تو پاداش باد و باد افرا * پویننده لف و نشر مرتب
 صنفی وارد ب ب بادیا ب سکون دال مهمله و فتح باء فارسیله سرعت مشیدن کنایه در
 اکثر ات تعریفنده استعمال اولنور خواجه سلمان بیت باد پای آب رادردی باهن بسته بود
 این د مش زنجیر در کردن دوان می آورد * مولانا هاتنی بیت نشستند بر باد پایان روان
 گرفتند چرخان زیر آهوان ب باد پروا ب سکون دال و راء مهملتین و فتح باء فارسی و و او ایله
 اولر روز کار کیرمک ایچون ایتد کیری پیچره که باد کیردخی دیرلر حکیم خاقانی * قطعه *
 ز خط استوا و خط محور * فاک را تا صلیب آرد هویدا * ز تنلین کجا سعد فاک راست *
 بتربیع صلیب و باد پروا ب باد بیما ب سکون دال مهمله و فتح باء فارسیله پوش پایچی
 یعنی بیمنی و بی فتنه کری معناسنه استاد لبیبی بیت یکی باد بیما کی زن بود * که از کینه
 باخویش دشمن بود ب باد صبا ب غایت لطیف و موافق طبع هوادر ابوالمعانی بیت باد صبا
 کر بکند از کوی جانان در صحر * آرد زبوی زلف یار بر جان بچارم خبر ب باد مسیحا ب
 یعنی معجزه عیسی علیه السلام کذا فی شرحنامه ب باد بیما ب باء ثانی فارسی و مفتوح
 و سکون یای تحتانی و فتح میله یعنی شراب خور و شرابخواه معناسنه خواجه حافظ بیت
 چو با حبیب نشینی و باده پیمایی * بیاد دار محبان باد پیمارا ب بارچا ب سکون راه
 مهمله و فتح حیم فارسیله دیوان معناسنه بارک جمله معانیسندن ری بارگاه درکه مراد دیواندر
 میر خسرو بیت دل پاکش که هست از کینه معصوم * بیجا آهن و دربار چاموم *
 ب بار خدا ب سکون راء مهمله ایله خدای تعالی دیمکدر لفظ بارک اون طقوز معناسندن

ب ۱

معناسندن بوی نام خدای عزوجل ذر و خدانك بر معنا سی دخی صاحب بار در که اصل
 خدای بار ایدی علم اولیحق ترکیب بو زیلوب مضاف الیه تقدیم اولندی تمام انا مه صاحب
 دیمك اولورو یا ر الله تعالی در کا هندن غی ریده اولمدوغندن لفظ مذکور ك اطلاق
 حق تعالی حضرت نرینه مخصوصدر منوچهری بیت شاه ملکان پیشرو بار خدایان *
 زایزد ملکی یافته و بار خدای * حرف رانك سکونیه اولیحق معنی ذکر اولنا ندرا ما کسر یله
 اولدقده لفظ عربی اولور که اصل باری در ایلچی دیمکدر حکیم انوری بیت ای بر اطراف
 ملک فرمانده * وی بر اینای دهر بار خدای * ودخی شعرا مدوحنه خداوند معناسی
 محله بار خدای دیر لریو معنایه حکیم انوری بیت اجل از بار خدای اجل اندر نکندست
 کرتو کوی که زمن در کذرت این مودا کی بار سانی سکون را و فتح سین مهملتن ایله بمعنی
 اول کار یعنی اول ایشلن ایش معناسنه و ایشك اولی کی باغ سخا کی دنیا و مردمخی کدا
 فی الحمودی کی بالا کی بش معنایه کور اول ابعاد ثلثه نك اولی که بعد و اوج دیر لرتکم
 جو بیتک و اقد در بیت چو آمد بدان کوه هیزم قراز * بدانست بالا وین و دراز *
 بالا بعد وین عرض و دراز طولدن عبارتدر مذکور بعده انسا ندن غیری حیوانانده
 و جاداتده جانب مرکدن جهت اوجه اعتبار اولنور اکثر یا رفعت لازم اولدو غیچون
 بوجه معناسنه استعمال اولندوغندن بعدك طرف اعلا سنه بالا دیر لمقابل بستدر
 وکاهی زیر ایلده مقابل ایدر لرتکم مولا ناجامی بیت هر نقش عجب که زیرو بالاست *
 بهان وجود حق تعالی ست * عربیه اوج و چغتای لسانده اوندور دیر لریوجه دیمك
 اولور سیعه سیانده سور تقریفده بیت ابلانک بست جرم غبرانی * اوندور ایتماک
 سپهر خضیرانی * ثانی بمعنی قد و قامت که قد و بالا دیر لر خواجه حافظ بیت شدم عاشق
 بیالای بلندش * که کارعا شقان بالا گرفتست * ثالث بمعنی فرق سرو هر سنه نك
 طرف اعلا سنه بالا دیر لمسعود سعد سلمان بیت ای شاه به بمود زمین را و نالک را
 چاه تو و قدر تو به بالا و به پنا * رابع بمعنی احسن یعنی بهتر که ازان بالا دیر لر اندن بکدر
 دیمك اولور کال خندی بیت در چمن بر خا سست از سرو فریاد و فغان * تا ازان بالا
 حدیثی عند لیسان گفته اند * خامس یدك آت معناسنه که عربیه جنب دیر لر حکیم
 فردوسی بیت بیالای رزم اندر آورد پای * خروشان و جوشانده رآمد ز جای *
 بو معنایه حکیم اسدی بیت عزاز اسب بالای پیشش درون * ببر کستوان وزره کونه کون
 کی بالوا کی سکون لام و فتح و او ایله تیره کو دیدکاری علتدر که وجود آدمیه فضلات
 باغندن ظاهر اولور کی با نوا کی فتح نون و ضم ایلده جائزدر منع و مالدار معناسنه میر
 نظمی بیت اگر بی نوا و اگر بانوا * هر آینه آخر رود زین سرا * ودخی شهرت صاحبی
 معناسنه در کی باها کی سکون هاء اول و فتح ثانیله جمع باهدر اوج معنایه در شور با
 و در با و عربیه می معناسنه در که مفردی عربی و جمعی فارسیدر تفصیل باه ذیلند ذکر
 اولنور کی با یا کی فتح یا ی تحتانیله بمعنی بایست و جمع الفرصه ضروری معناسنه
 مرویدر مثال معنی اول حکیم سوزنی بیت بایاتری بسوزنم ابر و نبات * از بهر تازه

بودن دل‌های خاص و عام * وله بیت بایاتری بمصاحبت عالم را * از بهتری بسینه بیاران *
 که ببا فی فتح باء موحده ایله نجه معنا سنه در ابو مشکور بیت باروز کاری بر آید برین
 کم پیش هر کس هزار آفرین که بتا فی فتح تا هشتا ایله بمعنی بکندار کج و فارغ اول اسم امر در
 لکن کند و صیغه سندن ماضی و مضارع و مصدر تصرفاتی را تم الحروفک منظوری
 اولما مشدر شمس فخری بیت ریاض بر کل معنی چون بمدحت شاه * ره حدایق
 مهر و بدایعش توبتا * بو معنایی مؤید شیخ سعدی بیت بکفتانه آخر دهان ترکم *
 بتاجان شیرینش در سرکم * و دخی بر نوع طعمادر که بدای فی فتح دال مهمله ایله لفظ
 فاحش یعنی یارمز سوزده دیرل ابوالمعانی بیت کفتم ای ماه جبین بزم میم روشن کن
 از چه آزرده شدی این سخنم نیست بدا * و یارمز سنه یه ده دیرل حکیم خاقانی بیت بدا
 سلطانیا کورا بود رنج دل آشوبی * خوشادر ویشیا کورا بود کج تن آسانی * و عربیده
 ابتدا معنا سنه در که برا فی فتح راه مهمله ایله اطعمه نوعندن بر نوع طعامدرات و قیه
 و بهارات ایله آیه کوفته سی کی یا می ایدوب یاغ ایله قاووب تناول ایدر لبری دخی دیرل
 بودنی بر نوع طعامدر مدور کوفته ایدوب یرل اکثر برای بری ایله مترادف ایدوب ایراد ایدرل
 شکم عرفی شیرازینک بویتنه و القعدر بیت ماه بر آشوی و ستار بری شوی * در خوان نعمت
 نتواند براری که بردا فی سکون راه و فتح دال مهملتین ایله صدای مهیب و جنگله اولان
 های و هوای شمس فخری بیت ابواسحق که افلاک اخترازا * همپکوبند هان از راه بردا *
 بعض فرهنکه لغز معنا سنه اولدوغی رسیده نظر در که برشیا فی سکون راه مهمله و کسر
 شین معجمه ویای ساکنه و فتح حبله ایران ایله توران ملکئی اراسنده واقع بر مکان اسمیدر
 که بر صیصا فی سکون راه مهمله و یا و کسر صاد اول و فتح ثانیله بر شیخ عابدک نامیدر
 بوقدر زمان عبادت ایتیشیکن بعد بر قیز سببی ایله کافرا ولدی دیرل حقه در روایات مختلفه
 وارد تفصیل احوالی کتب تواریخده مسطور در که برنا فی سکون راه مهمله و فتح نوله
 ایکی معنایه در اول بمعنی جوان یعنی صباوتی و تازه لکی یکش بکت شیخ سعدی بیت بران
 حل کردند برناویر * که پروای خدمت ندارد فقیر * حکیم سنایی بیت هر بخادولت نیست
 برنایی * تو بدان کس محج که برنایی * شاه که بود چاه بیت عشق و پیری سر بر سر زشتی
 و رسوائی بود * ره بده روی اگر یاری دلم بر ناسنی * ثانی حنا معنا سنه در که بر ناک و برناه
 دخی دیرل که بر ملیا فی سکون راه مهمله و فتح هاویای تحتانیله تخم رازیانه کذا فی اختیارات
 بدیعی که بسا فی فتح سین مهمله ایله بترو جوق و نجه معنا لینه در حله کون استعمال
 اولتور نجه معنا سنه شاعر بیت ز هر بیرون بپسندی در و نش همچنان باشد * بسا
 حلوائ صابونی که زهرش در میان باشد * و دخی مملکت فارسه بر شهرک اسمیدر که فسا
 دخی دیرل که بسا بسا فی بسای مرقومک معنا سنه مبالغه و تاکید قصد اولند قدح
 لیراد ایدرل که بسا فی سکون طاق فتح حاء مهملتین ایله کعبه مکرمه شرفها الله
 تعالی قربنده واقع اولان طاغ اراسنده کی وادینک اسمیدر خصوصاً و هر طاغ اراسنده
 واقع اولان وادی به دیرل عموماً اگرچه لفظ عربیدر لکن شعرای عجم شعرلنده

مهر رزده استعمال ولسا نلر تده جاری اولغله نیرکاو تیمنا بو مجموعه ده شئی روا کورلدی مولانا
جامی بیت عیش بر حرم بطحازن * تیغ قهرش بسراعدان کی بغا یی فتح غین معجه ایله
حیر و تخت معنا سنه در خلاق المعانی بیت هر که در کون هلد بغا باشد * کر مری شهر ما باشد
حکیم سوزنی بیت زن گفت این مسلمان در کون همی زد * این کیر مرده دیک ندانم بغا کند
کی بغا یی سکون غین معجه و فتح راه مهمله ایله ارکاک خنیز که کراز دخی دیر لر ضم بایله
برطعامدر کی بکیتا یی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله اکا برواعیان
ودو سای قومه دیر لر بلا یی معروف لکن فارسیده کهنه و پوسیده معنا سنه بعض فرهنگرده
قره صغره دیر لر بلا یی سکون لام و فتح کافله بر لفظ در که طائفه مغل سوز اولنده ایراد
ایندر لر یعنی راسمی ذکر ایتد که مقدم بلکا دیر لر مثلاً بلکا نکین و بلکا خاصیک دیر لر حکیم
انوری بیت شیر چرخ از بیم شیرزائیت افغان کند * کالامان ای فخر دین اینا نجه
بلکا خاصیک کی بلا یی سکون لام و فتح میله قبا اولان نسنه معنا سنه یعنی بی فائده ایری
اولان نسنه قبا صقاله یلاریش و بله ریش دخی دینلور میر نظمی بیت ریش بلما دارد آن
منجد خرنک * موی تا باز اشو دسر مایه یک کی بیما یی سکون نون و فتح یای تحتانیله بعض
نسخه ده نونین صکره باء مو حله ایله برطعامدر که اکثر یاران تفرجه کند کلرنده بشور در لر
کدانی مجمع الفرس کی بوا یی بوزن هوا یعنی یادا بود ادخی دیر لر حکیم فردوسی بیت که خرم
بوامین و مان تو * بکینی پرا کنده فرمان تو کی بها یی قیمت و عریده حسن و آن معنا سنه
کی بهرا یی سکون ها و فتح راه مهمله ایله یعنی محبت و برای چیزی حکیم سنایی بیت حاجت
عقل اندر و کشت روا ای عجب * ساخت زهرای خویش از دل و طبعش سلب یی همنا یی
همنان لفظندن مرخدر یعنی بهمن اصغر و بهمن احمد دیر لر ایکی نوع اجزادر کی بیما یی فتح
یای تحتانیله استخبار عن الشیء یعنی بر نسنه دن سو الدر که عجه دیمکدر ابو المعانی بیت
ای صبا کر بکدری از کوی جانان راست کو * در شنج زلف او حال دل زارم بیما کی مع الباء یی
کی باب یی ایکی معنایه در اول یعنی پدر شنج عطار بیت کر بخوانی باب و مامت را بنام *
نعمت حق بر تو میگردد حرام * مام مادر معنا سنه در حکیم خاقانی بیت عطسه او آدمست
عطسه آدم مسج * اینت خلف کر شرف عطسه او بود باب * ثانی سزاوار معنا سنه که باب
فلان یعنی لایق فلان دیمک اولور طالب آملی بیت دل پر آبله داری بیلاک مر کان ناز
که این مناع تو باب کهر فروشانست کی باب یی باء فارسیله ده پدر معنا سنه استعمال
اولور حکیم سنایی بیت هر د و رادر جناب عشق طلب * پارسی باب دان و تازی آب
کی بات یی فتح تاء مثناة ایله یعنی سزاوار اولایق که بابت و باب دخی دیر لر مولانا عبید الباقی
هر وی بیت یار چو کل در صفا عاشق بلبل توا * خند باورا سزا بابت من کریه است
کی باراب یی فتح راه مهمله ایله یعنی فازاب بر واسع و عظیم ناحیه نك اسجد رکما و راء النهار
جیونده واقع در حکیم سوزنی بیت نیست آن سرکدوی باو ایست * نه چو آن سرکد و صت
در باراب کی باران شتاب یی صغقلی یغمور یعنی شدت و وفرت ایله یغان یغمور
کی بانوکشست یی فتح کاف و حین معجه و سکون سین مهمله ایله رسقک قری اسجد در حکیم

فردوسی بیت از آتش کمی گردبانو کشیب * ای اخواسته همچو آذر کشیب * بت فریب
 شهور ملکی دن بکرمی درد بخ کونی امیدر * بتکوب * سکون تاء مشناه و ضم کافله
 ریچال نوعندن قوز ایچی و سود و بال ایله ایدر لر رنوع ریچالدر شمس فخری بیت بردش
 دراوشدر وز نیره وز غم * لوزینه د رمد آتش بتکوب می نماید * بنیاب * سکون تا و فتح
 یای تحتانی ایله ریخ و تعب و درد و محنت معناسنه میر نظمی بیت اگر قانع نباشی
 روز بت هم * کشی بنیاب بسیار درد و عالم * بدر شب * سکون دال و راه مهملتین ایله
 آیک اون درد بخ کیجه سی که تمام ماه بدر اولور اصلند شب بدر ایدی علم اولیحق مضاف
 الیه تقدیم اولندی قاعده فرس اوزره میر نظمی بیت خیال عارض ان ماه یارب *
 کندکی خانه دل را بدر شب * براب * سکون راه مهمله ایله ده و کسر یله ده جائز در
 صوباصر مزر و غات و بوستان شاعر بیت روان بعد آنچنان سبیل سر شکم * جهان
 بوده براب از جوی اشکم * بر غاب * سکون راه مهمله و فتح غین معجه ایله صوبندی
 معناسنه کذا فی شرح السامی فی الاسامی حایمی زاه معجه ایله روایت ابلشدر اما اصحی
 راه مهمله ایله در مجمع الفرسه صو جمع اولد و غی یردر * بساروب * فتح سین و ضم راه
 مهملتین و او معروفه یعنی خوشه چینی یعنی تارلا و بوستانک محصولندن صکره باشق ایتیک
 * بط شراب * کلندر در که باده فرو شتر آنکله شراب اوچر لرد و کرل و باده یه مخصوص
 اولان ظروفی خواهه حافظ بیت صغیر مرغ برآمد بط شراب بکاست * فغان فتاد
 به بابل نقاب کل که کشید * ینا سبب * فتح نون و کسر سین و سکون یای تحتانیله ساقز
 اغاجنک عشی که نمشک دخی یرلر عربیده حبه الخضرا یرلر ترکیسنی نعمه الله بنوش
 و یایش مندر یسن و حایمی چرته دیویاز مشالر اما بزم ییلد بکمز منه کوشدر * بتداب *
 سکون نون و دال مهمله ایله جزیره معناسنه که انجوست دخی یرلر و متصل معناسنه ده
 کلدوکی رسید نظر در * مع التاء * بابات * فتح باء موحد ایله مسعود و مبارک و نیمکخت
 دیمکدر ابوالعانی بیت دوش در بزم آمدن خیر بدست آن مست ناز * طالع عظم مکر
 مقرون بابات باشد مست * بابت * فتح باء موحد ایله لایق و سزاوار معناسنه که
 بابت او یرلر انک لایقی دیمک اولور خواهه سلمان بیت آنچه کرد اسکندر اندر باب سعد
 مملکت * بابت آن ثانی جم باره بغداد کرد * ابوالعانی بیت در دلم فکر وصال و مقتضای
 حشوق غم * هر کسی با قدر خود را بابت خود میشود * باد بدست * بحاصل و تھی دست
 دیمکدن کنایه در این یمین * قطعه * نکبه بر چار چیز می نکنی * که شوی زان امید باد
 بدست * برو فای زن و تعصب عام * خونی * امرد و تواضع مست * باد پروت * سکون
 دال و ضم باء موحد و راه مهملتین ایله ید اخلاق و بد طینت اولان معجب و متکبرل حقند
 ایراد ایدر لر رسوز در که معنای ترکیبی بیغنه قواره یعنی شرطه دیمک اولور زیر پروت
 ضم باور ایله ییق در با معلوم میر نظمی بیت هر دمان نکند زندگان باد پروت * فلاح
 یگون خسیسان دهد برو تش باد * باد بدست * یعنی مسرف و متلف الله کیرن مال
 نهایی خرج و تلف اید نه یرلر شاعر بیت از روی ناپدیدم دست چنار باد دست * بسکه بر نفعه

بر نقد لطافت ساخت ابر در نشان ی سکون دال مهمله و فتح فایله براغا جدر
 و وزکار اسد بکها اندن رایحه طیبه ظاهر اولور حکیم اسدی بیت پراز کوه و پیشه جزیری
 فراخ * جزیری همه عود و بادفت سناخ ی بازخواست ی سکون زاء معجه و خا و او معدوله
 ایله روز عشر معناسنه اعمال ناسدن سوآل و حساب طلب اولمغین کیر واستمک معناسنه
 خواجه حافظ بیت ترجم که صرفه نبرد روز بازخواست * نان خلال شیخ ز آب حرام ما
ی بازداشت ی سکون زاو فتح دال مهمله و سکون شین معجتین ایله کیر و طوتمق و منع آیمک
 و حمایه آیمک و صا قلق معناریته استعمال اولنور ابوالعافی بیت فلاك که نعمت دنیا
 مرا کند بازداشت * ز هر طرف چو مرا بازداشت معتادش ی باشت ی سکون شین معجه
 ایله اول اوزون دیرکد که اورزینه سقف خانه ایدر لر اکا نیرو شاه نیرو و فرسب دخی
 دیر لر شیخ نظامی بیت بی پایه ترا و سقف بی باشت * با عقل نمیتوان نکه داشت
ی بالست ی فتح لام و سکون سین مهمله ایله معنی دو شیرزه یعنی بکر قیز حضرت مولانا
 قدس سره بیت کیست که از دمدمه روح قدس * حامله چون مریم بالست نیست
ی بالشت ی کسر لام و سکون شین معجه ایله معنی بالش یصدق معناسنه شیخ عماد الدین
 * رباعیه * در چشم محققان چه زیبا و چه زشت * سر منزل عاشقان چه دوزخ چه
 بهشت * پوشیدن بیدلان چه طلسم چه پلاس * زیر سر عاشقان چه بالشت و چه
 خشت ی بایست ی کسریای تحتانی و سکون سین مهمله ایله حاجت یعنی کرکدیمکد راسم
 مصدر اولور ابوالفضل بیت گفت من یا سخی تو باز دم * آنچه بایست بست سازدم
 فعل ما غی دخی اولور کرکایدی معناسنه حاتم کاشی بیت یار زنجید زبد مسئی هوش
 حاتم * باده بایست باندازه خوری زور نبود ی بت ی بوزنات آهار در که چلاهار بزم و قاشه
 سوز لر و کاغذ سور دکری آهاره دخی دیر لر شمس فخری بیت جمال دینی و دین آنکه
 در زمان مصاف * دهد بخون عدو تا رو بود اورا بت * و دخی هر نه که آهار کبی سنور یلور اوله
 میر غماره بیت ریشی چگونه ریشی چون ماله بتالود * کوی که دوش تار و زبر ریش
 گو به پالود * و بعضی فرهنگن معنی چلا خانه فرهنگ حسین و فانی ده ریخ نخته معناسنه
 مسطور در ی بتکوت ی سکون تاء مشاء و ضم کافله معنی بتکوب مرقوم که بر نوع رحیم الدین
ی بخت ی درت معنایه کلور اول معروف طالع سعد معناسنه شاعر بیت طالع و بخت
 مرا هیچ معنی نشناخت * یارب از ما در کینتی بجه طالع زادم * ثانی دولت و عزت معناسنه
 شاعر * مصرع * بخت پاینده خدا یار و سعادت باقی * ثالث پندر پندر که عربیده جید
 و فارسیه نیادخی دیر لر بیت پندر چون بخت خود بد مرده عاقل * نبوده همچو من از خویش
 خاقل * ابوالعافی بیت چو تاج و تخت او میراث بخت است * سرافراز شهبان این بخت
 و تخت است * رابع عمود که کز زده دیر لر اول زمانده آنکله جنگ ایدر لر ایدی شاعر
 بیت کرفته بخت را با قوت دست * حواله کرده بود آن پیل سرمست ی بخت ی فتح
 خاء معجه و سکون سین مهمله ایله اوج معنایه در اول او بقوده بوغاز دن یا خود کز دقن ظاهر
 اولان صدا ترکیه خورلدی دیر لر ثانی بینه او یورکنی آغر یا صق که عربیده کابوس دیر لر

ثالث بر جا نورد ر چکر که به بکتر کند اق فرهنگ جهانگیری بی بد پشت بی سکون دال
 مهمل و شین معجه و ضم باء فارسیله بدخوی آت و قاطر که ایر آورد ر مز و بند مز اوله میر نظم
 بیت سخت بد پشت توسن گردون * زیر جاهل شود همیشه زیون بی بد و شت بی سکون
 دال و او و شین معجه و ضم راه مهمله ایله اسلام ایله کفار میاندا اولان ستور و سر حد که
 هر نیمه ثغور دید کارید رودخی امید معنا سنه ده رسیده نظر در کی برات بی حکم پادشاهی
 معنا سنه نیکم بودیتن فهم اول نور بیت هر کسی بقدر خویش کرقنار محنتست * کس را
 نداده اند برات مسلی * طالب آملی * مصرع * ما و ابرات نشاء افیون داده اند
 بی بر غشت بی سکون را وسین مهملتین و غین معجه ایله تحفه الانباده و معیار بجایله
 چاربا حیوان بد و کی اوت معنا سنه شمس فخری بیت بر ای دشمنان کاو طبعش * زتضم
 حفظل آرد در بر غشت * فرهنگ حسین فانی ده ترم بهارید که طبعی نیز در تازه سن
 بشورب برل قورید قل حیواناته بدر لر فرهنگ جهانگیر یده کیه خود روی که مزروعات
 ارا سنه وارمق کنار نه بر بعض روستائی لرطعامه قورلر اکا پرندو معجه دخی دیرلر حکیم سوزنی
 بیت برین قرانی کر سوزنی نه شاعر * خدای داند تا چند خایدی بر غشت * و بر معناسی
 دخی انچه ارقدر که زراعین چقدوغی بدن اکمل ارا سنه آقیدر لر خسروانی بیت
 و کر شراب بودی و حاجتی بودی * زنوک هر مره راندی دوصد بر غشت * بعض
 نسخه ده صواوزرنده یشل نسنه که یوصون دیرلر و اختبارات بی معیار بر غشت کیا هیست
 بتازی قنابری و علول کلول نیز کویند مسطور در بی برکاشت بی سکون راه مهمله
 و شین معجه و فتح کاف ایله فعل ماضی در دوندری معنا سنه مصدری برکاشتن کاو
 برکشتن دخی دینلور حکیم اسدی بیت چو کویند از جنگ برکاشت پشت * ازان به که
 کویند دشمن بکشت * یو معنایه حکیم فردوسی بیت صنا را به بچید و برکاشت امیب
 میا مدبکر دار آذر کشیب بی برکشت بی سکون را وسین مهملتین و فتح کاف عجمیله یعنی
 معاذ الله و مباد حکیم فردوسی * مثنوی * فرستاد پاسخ بشیروی باز * که ای تاجو
 و شاه گردون فراز * سخنها که کفی تو برکست باد * دل و جان بد کیش برکست باد *
 شمس فخری بیت کسی چون او بود در ملک هیهات * شعی چون او بود بر تخت برکست *
 بی برکشت بی سکون را و شین معجه و ضم کاف فارسیله بر نوع او قدر صاج کی بر برینه
 طولا شوب اوزانور بی برنجاست بی فتح را و جیم وسین مهملتین و سکون نوله نسخه میرزا
 لرا حیه ادویه نو عیند بر او تدر که بوی مادران و با نجاست دخی دیرلر بعض نسخه ده برنجاست
 و برنجاست دخی واقع اولشدر بی برخت بی سکون راه مهمله و خاء معجه و فتح مایله صیفه
 ماضیه رادب ایلدی و تعلیم ایتدی معنا سنه مصدری بر هیستن کلور شمس فخری بیت
 یسان هندوان ترک فلک را * محبوب کین با لید و ببر هیست بی بسادست بی فتح صیف اول
 و دال مهملتین و سکون سین نایله بیع و شراده و اخذ و اعطاده و عله معنا سنه مثلا
 بسادست داده یعنی و داده اوشکر بیت ستودامکن هرگز فرستادست * که بسادست
 خلاف آرد و محبت یورد * دستا دست دیمک نقد دیمکر بی بست بی سکون سین مهمله ایله

ایله ربط معناسنه اولان بستن لفظندن صیغه ماضیدر باغلدی معناسنه و دخی دستار که
 باشه صاریلور غما مه معناسنه میرنظمی بیت بنکری آن لثیم بد فرجام * برسرش
 بست کنبد حمام کی بشت فی سکون شین معجه ایله بمعنی بست مرقوم کی بکسمات فی سکون
 کاف و فتح سین مهمله و میله بزوع اتمکدر مربع کسلس و قوری شمس مسافر لر برا و بخا سفر
 ایتد که کوتورب آزق ایدر لر بسحاق اطعمه بیت توز بکسمات و حلوا بجمازه بند محل *
 که بدین جمازه بتوان سفر حجاز کرده کی بافت فی سکون لام و خاء معجه و فتح فایله ایکی
 معنایه در اول جمع ایلدی کار جهنی ایله و ثانی کسب ایلدی معناسنه در مصدری الفتن
 کلور استناد در و دکی بیت خود خور و خورده بجا نبود بشیمان * هر که بداده بخورد از انچه
 که بافت فی کسر ما و سکون شین معجه ایله ایکی معنایه در اول جنت کی اسمر
 ثانی فعل ماضیدر قودی معناسنه بویکی معنا سنده دخی کسر یا یله ده جائز در خواجه
 حافظ ایکی معنایه ترتیب اوزن بیت نه من از خانه تقوی بدر افتادم بس * پندرم نیز
 بهشت اید از دست بهشت کی بی اغاشت فی فتح یای تحتانی و غین و سکون شین معجه
 ایله یعنی بر سر مت و نمنا ک کرد آغشتن لفظندن فعل ماضیدر یوغوردی و اصلندی دیک
 اولور صوبله اولسون و قائله و غیر یله اولسون مظفر روی بیت شهنشهی که چو برداشت
 روز کین خنجر * بخون خصم بی اغاشت خاک رایکسر فی مع الجیم * باج فی اوج معنایه
 کلور اول فرمناک جهان تکبیرده اول مال و اثواب و زرو سیمه دیر لر که ذی قوت پادشاه
 کند و دن ادنی پادشاه لر و بکر و مملکت ضابطری ویر لر حکیم فردوسی بیت سلج
 و هیونان و اثواب باج * بایران فرستاد باخت عاج * ثانی باج معروف که با جدار لر آینه
 و رونده یو کلر دن آلور لر حکیم خاقانی بیت غم زاب باج نفس میکید * لب بغریاد نفی
 زان چکنم * و جمع الفرسه خراج معناسنه در که بار و سار دخی دیر لر شمس فخری
 بیت چودشمن خر و ستانی برد * ملک باج و ده یک چرامی خورد * ثالث بمعنی خاموشی
 اول خاموشی در که معانی یعنی آتش پرستان بد نلرین یود قله و یک ید که اصلا نکلم ایتزل
 شیخ نظامی * مثنوی * بدان وقتی که خسرو دستکه داشت * رسوم باج بر رسم رانکه داشت
 چو آمد وقت خواند ری عالم * ز موبد خواست رسم باج و رسم کی باد بیج فی سکون
 دال مهمله و کسرباء فارسی و باء ساکنه ایله ایام صید و نور و زلده ایتد کاری صالحی که
 صبیان و زنان اوتورب صالنور لر شمس فخری بیت امن و عدل و استقامت در هوای
 ملک تو * میضامد باد چون بازی کنان : باد بیج * اهل هرات کاز و اهل کرمان کوجه
 و کواچو و اهل اصفهان خجیل و خجولی و اهل شیراز باد بیج دیر لر بو معنایه ابوالمثل بیت
 چو هندوانی بر باد بیج بازی کر * ز تا ک خوشه فروشته و زیاد توان * ادات الفضلاده
 باز بیج و واز بیج واقع اولشدر کی باد روج فی سکون دال و ضم راء مهملتین و و او معروفه
 بیان بالی عربیه عرق السوس دید کاری کوکدر قینادوب صوینی ایچ لر صعاله غایت
 نافعدر کی باد بیج فی سکون دال و نون و فتح سین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول خام
 طمع و امید محال ثانی معجب و متکبر آدمه دیر لر مثال اول میرنظمی بیت بود یکی مرزه

ب

کړو باد سنج * زده بنی در طلب کچ رنج * باد کچ * سکون دال مهمله و نون و فتح کاف
 فارسیله قولح علی که طب کتابلرنده هی الریح الی یكون منها الخشب عبارتیه مذکور در رید باد کچ *
 کسر دال مهمله و سکون نونه نار حیل در که محله ذکرا و لنور انشاء الله تعالی رید باد کچ *
 سکون دال مهمله و لام و کسرها یله باد کیر که عربیده باد هنج دیر لر ابو المعانی بیت چون صبا
 کرده کدر بر کا کل عنبر فشان * آمده در باد کچ و داده از بوش نشان * باراج * فتح راء
 مهمله ایله ایه دید کوری عورت که اوغلان طوفردوب کو بکن کسر قابله و مای پیشکان
 و آورده دخی دیر لر * باراج * فتح راء مهمله ایله یعنی سکون که ایت اوزمیدر عربیده
 جنب الثعلب دیر لکنافی هنک جهانگیری * بار سنج * سکون را و نون و فتح سین مهملتین
 ایله ایکی معنایه در اول وزان یعنی یوک طاریجی معنای ترکیب اقتضای سنجه ثانی ترازو
 کفه سنک خفیف طرفه تعلیق ایتد کوری سنک پان که یار سنک دخی دیر لر ابو المعانی
 در صفت ثقیل بیت شود همسنک الوند کر بسنجی * میزان فک را بار سنجی * بازیم *
 سکون زاء معجه و کسریاء فارسیله بر قاج بوخنی بر ایملکه طاقوب اطفالک بشیکنه
 اصار لر عربیده دوداة دیر لر شهیدی * قمی بیت پی * مه اطفال جادت سزد * که عقد
 ثریا شود بازیم * شرح السامی فی الاسامید * بازیم هی خشبات یضم بعضها الی بعض
 و یوضع علیها شی اما من خشب او غیره من اللباس لیكون للصبي بمنزلة المهد * مسطور در
 یعنی اطفال ایچون بشک کی ایتد کوری صانع که طفلی ایچنه یا تروب صال لر لر بازیم *
 کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول کیجه دن برمه دار معنا سنه که
 بار زه دخی دیر لر ثانی اطفال او بنامق ایچون بشیکنه آصد قاری بوخنی که بازیم دخی
 دیر لر استاد لیبی بیت آیدز باغ بی سرود بازیم * دستت بکراغه بر آردوزیم * بازیم *
 کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله قر لغوج که پرستود دخی دیر لر میر نظمی بیت چو
 کردست خیل زمستان گذار * بباسیم آمد پیامهار * با فح و با فح * کلاهما بفتح
 الفین المعجمه انکوریم رسیده تمام بشماش اوزم ابو المعانی بیت چونیک ویده همه از منشین
 پیراموزد * شود برفته سیه همچو بکد کر باغج * بفتح * فتح تاء مشاة و سکون نونه
 یعنی افشردن یعنی صمق باء مکسون ایله ده مرویدر * ج * یوزن کچ اندرون دهان یعنی
 آورد ایچ شمس فخری بیت بی مدحت توهر که دهانرا بکشاید * دندانش کند چرخ
 برون یک بیک ازیم * کذا فی تحفة الاحباب اما کتاب السامی فی الاسامید یعنی کوشت
 زوی یعنی یوزک اتی و طوداغه یقین یرده اولان ات معناسنه و فرهنگ جهانگیری پالایش
 اب و شراب یعنی طرفدن صرندی اولق که عربیده ترشح دیر لر روزها بده دینلور * بحجج *
 سکون خاء معجه و فتح جیم اول ایله واقعه منام یعنی رؤیا ابو المعانی بیت نشاء چو
 حسن جالشن مشاهد ممکن * کند مساعده بختم مکر که در بحجج * بدرج * سکون دال
 و ضم راء مهملتین ایله بستان افروز دید کوری چیکدر که عن قریب ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی * برج * سکون راء مهمله ایله او قلغی که آنکه یوفقه اچار لر * بر خاج * سکون
 واء مهمله و فتح خاء معجه ایله اغر مشق که بادر یسه دخی دیر لر * بر خجج * سکون راء مهمله

مهمله وفتح خاء معجه ايله زشت وكره معنا سنه كه فرخج دخي ديرلر ابو المعاني بيت مجشم
 طالبان پر زيب وزينت * زن دنيا نمايد روي برخج كي برخج في سكون راء مهمله ونون
 وفتح فايه صعب و دشوار يول ميرنظمي هروي بيت در راه غمش مرويشيوه * برخج
 بلاست آن كروه كي برخج وركنج في كلاهما بسكون الراء المهمله والنون وفتح الكاف
 الفارسي حلواي سفيدكه برنوع بياض حلوا در ابو المعاني بيت شدم در خواب پهلوهم
 مكيدم لعل شيريش * زهي برخج بي منت زهي پالوده ارزان كي برخج في فتح راء مهمله
 وسكون نونه اعمي ويا خودكو زلي معلول اولان كسنه يه ديرلر كه ايله ديوار طوتارق
 كبد كي بروج في سكون راء مهمله وفتح واو ايله اعظم بلاد دهند دن بر شهر عظيم اسيدر
 كذا في مجمع الفرس كي برهاج في سكون راء مهمله وفتح ها ونونه مجمع الفرس خشتك كه
 قفتان وكوملك قولتوغنه دېكرلر سوچ وسوچ دخي ديرلر كذا في كتب المعبره كي برخج في
 ضم زاء فارسيه فرهنگ ميرزا ابراهيمه معني پيدا كردن چيزي بو معنايه ابو المعاني بيت
 از روزازل يودچنان عشق تو محكم * در جان و دلم غم نه كنون كشته برخج كي برخج في
 ضم زاء فارسي و او معروفه برخج مرقوم معنا سنه در كذا في شرفنامه كي بساج في فتح
 سين مهمله ايله فتنه وفساد معنا سنه ميرنظمي بيت كه يافت آنچنان شوو و غوغا
 رواج * در اقليم دل كرده چشم بساج كي بساج في فتح سين مهمله وكسرون ايله
 براوتر هزارا هياتنه قبوضي اوزرند دو كوملر اولور قلد قلده اي صار و در كذا في
 فرهنگ جهانگيري كي بسنيانج في سكون سين مهمله وكسرتاء مثناة بعداي ساكنه
 ونون مفتوحه ايله خلال اوني تركيه قلد ديرلر كسر قافله و عربيد خلطان ديرلر كسر خايه
 كي بشكنج في سكون شين معجه ونون وفتح كافله معني ساعد دست يعني بيلك اما بعض
 فرهنگرده معني دست چپ يعني صولال كي بشنج في فتح شين معجه وسكون نونه ايكي
 معنايه در اول طراوت رخسان و لطافت روي معنا سنه ثاني جلاه آلترنن او كرديكاري
 قسنه در كي بفتح في سكون فاوون وفتح تاء مثناة ايله برنوع قلد بيلاندر چندان موزي
 و مضردكلدر شمس فخري بيت دعاي مدح اورا و رد خود ساز * كه افقي باتوكم باسند
 زبفتح كي بفرخج في سكون لام و خاء معجه و فتح فاو راء مهمله ايله زشت و پليدكه پلشت دخي
 ديرلر و بعض فرهنگه چيل و مردار نسنه دن حاصل اولمشده ديرلر استاد ليبي بيت
 اي بفرخج ساده هميدون همه فرخج * نامت فرخج وكنيت ملعون بفرخج كي بانج في
 فتح لام وسكون نونه اندازه ورنسنه ك مقداري ديمك اولور كذا في شرفنامه كي بنارنج في
 فتح نون اول و راء مهمله وسكون نون ثايله معني شبان يعني چوبان كي بنانج كي فتح نونين
 ايله قومه عورت يعني برآمدك ايكي عورتي اوله بربرينه بنانج ديرلر عربيد ضره ديرلر
 شمس فخري بيت بقا نسازد باخضم شيخ ابو اسحق * بدان صفت كه نسازد بنانج
 پيش بنانج * حكيم سوزني بيت بوده پيش بد ساله بنانج زن من * كه خدای جلب
 خویش و مرا كنيانو كي مع الجم الفارسي * بازيج في كسر زاء معجه وسكون ياي محتافي
 ونونه اطفال ايچون اغاچه ايب بغليوب ايتدكاري صالحي كه با ديج و بازيج و بازيج

ووازیخ دخی دیرل زبان نجواییه جلول و عریبه اور جووه دیرل ابوالمثل * مصرع *
 چوزنکبانی که بریا زبج بازبکر * ودخی اورک وعلو وعلوچین دخی دیرل * بانوح *
 ضم نون وواومعروفله بمعنی بازبج مرقوم قرالوی بیت طاری ازسرای تست فلك *
 منطقه ربهان بانوح است * بجج * سکون خاء معجه ایله اوج معنایه دراول اورمق
 ایله یاصیانمش نسنه یه دیرل شمس فخری بیت اگر برسر مردزد درنبرد * صروقامنش
 برزمین بجج کرد * ثانی حصار اولوب صقلش نسنه ثالث زاج سیاه * بجج * کسر
 خاء معجه و سکون یای تحتانیله بجج مرقوم معناسنه شمس فخری بیت روز پیکار شیخ
 ابواسحق * مغز دشمن بکرز بجج شود * بیج * کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله هلیج
 دیدکری دارویه دیرل * برخج * سکون راو فتح خاء معجه ایله بمعنی خرچ یعنی زشت و کربه
 * برخفج و برخفج * کلاه با سکون الراء المهملتین و فتح الخاء بمعنی کرانی و ثقل خواب
 یعنی او بقوده اغریا بحق عریبه کابوس دیرل سینی بودر که صروق شریان دمک
 و قوفندن عارض اولور برحالتدر بعض خیالات کورینور شمس فخری بیت چنان
 در خواب شد ظلم از نهیش * که پنداری ورا بکرفت برخفج * بومعنایه اغاجی دیه شد
 بیت بوصول تو من این بدم از مکر جهان * تا فراق آمد و بکرفت چو برخفج مرا *
 * برخفج * خاء معجه دن مقدم فایله ده کابوس معناسنه مرویدر * بیج * کسر سین
 مهمله و سکون یای تحتانیله درت معنایه دراول تدارک مهمات معناسنه شیخ سعدی
 بیت بسیج سفر کردم اندر نفس * بیابان کرفتم چو مرغ از نفس * بومعنایه شمس فخری
 بیت بحیل وعده لشکر چه حاجتست اورا * که ملک گیری اورا خدای کرد بسیج * ثانی
 بمعنی ساخته و پرداخته و آماده شد حکیم فردوسی بیت نیامد درنگ اندرین کار هیچ * کجا
 آمد آسانی اندر بسیج * ثالث ساختن لفظنندن صیغه امر اولور بساز معناسنه حکیم
 فردوسی بیت بدو گفت روز میندیش هیچ * اگر هو شیاری و رفتن بسیج * رابع مقتای
 مزبورده اسم فاعل اولور ساز کار کنند معناسنه شیخ نظامی بیت تراوی کردون
 کردش بسیج * نماید و نماید بسنجیده هیچ * بفع * سکون فایله سوپارکن افزودن تو کرک
 صاحب خلق شمس فخری بیت بتک میرفت و خون از دیده میریخت * چنان آب از دهان وقت
 سخن بفع * بلاج * فتح لامله حصیرا یتدکری اوت که لوخ و لخ دخی دیرل کذافی قره نك
 جهانگیری * بانج * سکون لام و فتح خاء معجه ایله زاج سیاه که بز و جامه یو یارل
 * بلوج * ضم لام وواومعروفله بر قوم حرامی اسخیدر مرویایا موکثر استعمل الله مطلق
 حرامی نامیدر * بوج * سکون و اوایله بمعنی کروفر و خود نمایی که بوش دخی دیرل پیر
 هرات خواجه عبد الله انصاری قدس سره طبقات نام کتابش بیورد که * جنید متمکن
 بود و او را بوج و بوش نبوده * مع الخاء المعجه * باخ * بوزن کاخ درت معنایه کلور اول
 بمعنی زیبایی و حسن جمال ابوالمغانی بیت نکردی چرا عاشقان دل فراخ * خدا آفریده
 ترا حسن و باخ * ثانی سم و زنا سره یعنی یکمراجه والتون وله بیت سرشکم مکر
 بوده است کعبار * قبولش نکردند چون نقره باخ * ثالث ابایی و قاصد معناسنه میر

میر نظمی بیت نشسته شه آن عز و دولت بکاخ * در آندم خدمت رسید ست باخ * ۱۰۰
 رابع یعنی دون هنی قریع الدهر * مصرع * همه راهت باخ و همه در راه بساخ *
 بیج بیج اوج معنایه در اول کوزده اولان چرك که چیق دیرل شمس فخری بیت زبسکه
 خون رود از چشم خصم شاه جهان * همیشه بر مره اش خشک چون بسودن بیج *
 ثانی شطرنج ثالث زهی دیمکدر تحسین معناسنه گاهی مکرراستعمال ایدوب بیج بیج
 دیرل تحسین ایچون زهی نیکانیکا معناسنه استاد نظم اندو چوق واقع اولور مولانا
 قطری نیشابوری بیت بیج بیج ای دین مجد کز کمال رفعتش * استوار اجماع ابرار واجلا
 ما خسته بیج سکون راء مهمله وقع جیم فارسیله کوچک نیزه اکثر هندوستان خلق
 قوللنور برچه دخی دیرل حکیم خاقانی بیت از خچر دودویه سه کشور گرفتیش * وز برچ
 سه پایه دوسلطان شکستیش بیج برخ بیج سکون راء مهمله ایله بش معنایه در اول بر مقدار
 یعنی بر جمعدن بر مقداری هر نه اولور سه ترکیه برز دید کلری معنایه شاعر بیت برخی
 از عمر کرامی صرف کرد * تاز باغ آرزو بشکفت وزد * ثانی فرهنگ جهانگیریده برق
 معناسنه مرویدر ثالث چقوریر که یغور دن وسیلدن صوایر گلش اوله که تاراب دخی دیرل
 و ابع ادات الفضلاده یعنی ماعی مسطور در خامس نسخه نعمة الله ده یعنی خانه سفلی منقولدر
 و ضم بایله شبنم معناسنه در بیج بساخ بیج فتح سین مهمله ایله یعنی فتنه و فساد قریع الدهر
 بیت همه راهت باخ و همه در راه بساخ * همه را کون فراخ و همه را روزی تنک بیج بیج
 سکون لامله ایکی معنایه در اول آوانه شراب و آلات بزم یعنی صراحی و ساغر و غیرهما
 حکیم سوزنی بیت بهای یاسمن و جگری فرست امروز * که دوستیم دویج شراب داد اناواز
 ثانی ماوراء النهرده واقع بر شهر معظم و مشهور در علما و فضلا و مشایخی چوق اولد و غنبدن
 قبه الاسلام دیرل زهر جیچون ایکی فرسخ مقداری قریب محلدن جاری اولور بر امکه اول
 شهر دندر بیج سکون یا ی تختانی وقع دال مهمله ایله اسب تند و جنگ آور میر
 نظمی بیت همه نیزه داران و بیدخ سوار * بجان جنگجو شیر و به شکار بیج مع الدال المهنله
 بیج باد بیج اون بر معنایه کلور اول عناصر اربعه دن هوا نك آدیدر که معلوم و معروفدر ثانی
 فرهنگ جهانگیریده بر فرشته اسمیدر که تروج اوزرینه موکل در روز بادک تدبیر امور و مصالحی
 اکا متعلقدر ثالث هر ماه شمسینک یکریمی ابکنی کونی اسمیدر اول کونده آت سوار اولق
 و یکی اثواب کیمک و محکمک و احبا و دوستان زیارت ایتیمک مناسبدر زراشت بهرام بیت
 قلاک داد هر آب او را بباد * بهنگام آبا غم و روز باد * استاد رافعی بیت همیشه تا یوه
 از پیش رس مهر و سروس * چنانکه از پس بهرام ارام باشد و باد * رابع یعنی نایو دجوهری
 دیمشدر بیت روز وصالم باد شد بیت فراق آباد شد * داد تم بیداد شد کشته خراجم کار
 لزان * خامس سخن معناسندن کنایه در حکیم سنایی بیت توداده شعاری بمن و یافته شعری
 این یافته جاویدی و آن داده فنا بی * من لغی پر از باد ازین کوی بدان کوی * وز خلعت تو
 ز دهنه شکر سرانی * ضادس آده یکدر حکیم سنایی بیت بره کر بلا یستادی * بر کشیدی
 ز در ددل بادی * بادی کشیدی یعنی آهی کشید صاحب تندونیز معناسنه حکیم اسدی بیت

بگفت این و بنس یورگین باد کرد * سبکدست زی کرز پولاد کرد * ثامن یعنی مدح
و ثنا و تعریف حکیم قطران ارموی بیت گر کند بلبل بالخان در مر او را باد چیست * باد اصل
او خدا ای عرش در قرآن کند * تاسع نام کج کبش و که خزینه سبعة سندن برخزینه در باد
آورد دخی دیر لر تفصیلی کج باد آورد ذیلند ذکر اولنور عاشر نخوت و کبر و خود بینی
معنا سینه حضرت مولا نادر سمره بیت هفت اختر بی آرا کر خاکیان خون میخورند *
هم آب بر آتش زخم هم پادشاهان بشکنم * حادی عشر باد الفطندن مختصر در اولسون
معنا سینه طالب آمل بیت جبین بخت مرا خا کروب هر درگاه * زمانه ساخت که روی
زمانه باد سیاه که باد ابادی هر نه اولور سه اولسون دیمکدر مابیند اولان الف مقابله
و مساوات ایچوندر شاعر بیت هر چه باد آ باد حرقی چند میگویم بتو * غابش زین وصل
ناچسبان مرا معجزه دار که باد آورد در دخت معنایه در اول ترکیه چا کرد کنی دیدکاری که
فصل حریفده اولور هوا اسد پکه یرندن قوپوب روزکا را و کنه د و شوب کیدر عرییده
شوکه البیضا دیر لثانی خسرو پرویز که یدی خزینه سندن برخزینه نک آدیدر کج باد آورد
دیر لر تفصیلی کج باد آورد ذیلند ذکر اولنور و استعان طریقه باد هوادن بلا سعی و تعب
حاصل اولان ماله دیر لر بویکی معنایه استاد منجیک بیت کر بکرد کج باد آورد کردم فی المثل
آن ز بخت خار باد آورد کرد در زمان * مثال معنی ثانی عما دقیقه بیت رزی اردردل
توبا مشددرد * خاک بر روی کج باد آورد * ثالث واسط نام شهر قریبده بر موضع
اسمیدر رابع موسیقی ده بر نوانک آدیدر کج باد آورد دخی دیر لر باد برود فی سکون
دال و راء مهملتین و ضم باء موحد ایلله باد بر و ت مرقوم معناسنه که معجب و متکبر دیمکدر
که بادغند و باد غند فی کلاهما بسکون الدال الممله و فتح الغین المعجه باد کیر و خانه
قابستانی شاعر بیت از آتش حرص و حسد ای خاکسار بکنم * بر باد دادی خویش را
پیوسته همچو باد غند که باد غند فی سکون دال و راء مهملتین و فتح غین معجه ایلله خانه
قابستانی و باد کیر و یازه مخصوص اولان او ولایت عجمه یا ز اولرنده دیار روم و اولان باد کیر
کی دکلدر یرد یواری تمام کرایدوب سقغه باد کیر قورل کذا فی الصحاح و مجمع الفرس بو معنایه
ابو شکور بیت خوش آن جای کا شانه و باد غند * بدوا ندر و ن شادی و نوش خرد *
کا شانه قیش اوینه دیر لر که باد کرد فی سکون دال و راء مهملتین و فتح کاف فارسیله
ترکیه قاصرغه و عرییده زو یعه دیر لر فتح زاء معجه ایلله میرنظمی بیت شده چشمه انیره کرد
از نبرد * که خیزد ز پای سمن باد کرد که باد کند فی سکون دال ممله و نون و فتح کافله ترکیه
دبه دیر لر خصمتینده واقع بر علتد را یجنه ماده اینوب شیشیور استاد لطیفی بیت به پشنی
تودر خانه * باد کند * بجا ساز کارت شود زن به بند * بعض نسخه ده علت قولنج و اقعدر
تعمیغه هوالدی انتفخت خصمتیه مسطور در که بادید فی کسر دال ممله و سکون یای
تجملایله یعنی بدید یعنی ظاهر و نمایان که بارید فی سکون راء ممله و ضم باء موحد ایلله
مطرب معناسنه در عموما شمس فخری بیت ای شهنشاه جهان خسرو شیرین حرکات *
مجلس بزم تازهره صکند باریدی * و خسرو پرویز که صاحب مخترع الخان بر مشهور

مشهور مطربیدر خصوصاً مزبور مطرب شیراز مضایق فاشدن چهارم نام قریه دند ر علم
 موسیقیه فید عصر و نادر دوران سرود و مسجع آنک اختراعیدر میر خسرو بیت کرش
 شیرین نخوانی باریده هست * و کر جان نیست یاری کالبد هست * حکیم ازرقی بیت بشا خهای
 جمن مرغکان باغ پرست * باجن باریدی بر کشیده اند آهنگ * خواجه حافظ بیت
 روان بزرگان زخود شادکن * ز پرویز و از بارید یادکن * بار داد * سکون را و فتح دال
 مهملتین ایله اجازت و یرمک و حاجب معنا سنه که دخول مجالس کبان یول و یرد و کیچون نسیمه
 اولمشدر مولانا جامی بیت تو بار دادی هر کسی من مردم از غیبت بسی * بکباره میرد
 هر کسی بیجان جامی بارها * بارود * خمر را و مهمله و و او معروفه کوهر چله و کوکرد و سکوت
 کومری ایله دو کوب آمیخته ایدوب طوب و توفیک اتار لر ترکیه باروت دیر لر * باز خمد *
 سکون زا و فتح خاء معجین و کسر میله بر کسنه بر شخصیه طعن ایله یا خود تو بخ و سرزنشله
 اندن حکایت ایلدی معنا سنه ایوالمعانی بیت باجنون عشق چون جوش و خروش و خروشم
 دیده اند * باز خمدی کرده اند از ساده لوحیهای خویش * باز سفید * کسر زاء معجه
 ایله بیاض چاقر طوغان که ترکیه طویغون دیرل شاعر بیت باز سفید آذت طاونس وقاز
 چرخ کرو بسته شود چشم باز * چرخ اسکفل طوغاندر * باز و بند * معروف همکل
 و حرز که بعض ادعیه یا زوب ایچنه قویوب قوله بغلر لر * با شد * فتح شین معجه ایله تنی
 و ترجی معنا سنه مثاله محتاج دکلدر * بالاد * فتح لامله اسب جنیب ترکیه یک آت دیر لر
 شمس فخری بیت شهنشهی که کشد بخت در مواکب او * چونقره خنک مهند فک دو صد
 بالاد * بالواد * سکون لام و فتح و او ایله ابا بیل قوشیدر * بالود * خملام و و او معروفه
 مرید غمودید کلری معنایه که بیومک و ایزی اولق بالید نین اسم مصدر در حضرت
 مولانا قدس سره بیت این نسب پیوسته اورا بوده است * کر شهنشاهان مهالوده است
 * بالید * کسر لام و سکون یای تجمانی ایله غم کرد و افروود یعنی بیودی و آرتدی
 معنا سنه رشید الدین و طواط در هزل بیت ایراند ر میان شلو ارم * پیرهن پیرهن همی بالید
 و دخی چارق که شیم دخی دیرل استاد رودکی بیت از خرو بالید انجام رسیدم که همی
 موزه چینی تو خوام واسب تازی * بامداد * سکون می و فتح دال مهمله ایله صباح وقتی که
 صبح صادق در اما مطلق صباح دیمکدر کاهی صبح کاذب صبح صادق مراد ایدینوب بامدادان
 دیرل مثال اول حکیم اسدی بیت اختر سر سبز مکر بامداد * گفت زمین را که سرت
 سبز باد * بامشاد * بر مطرب اسمیدر که باریدکی خنیا کر لکه بی مثل و بی نظیر ایدی
 منوچهری بیت بلبل باغی بیباغ دوش نوایی بزد * خوبتر از بارید نیکتر از بامشاد *
 * باورد * فتح و او و سکون راء مهمله ایله بیورد کبی بر شهر اسمیدر و بر مبار ز نامیدر
 * باید * بایستن لفظندن مضار عذر کرک معنا سنه شیخ سعدی بیت چه می باید از ضعف
 حالم کریست * که کرمن ضعیفم پناهم قویست * بحجد * سکون خاء و فتح جمله یعنی دیم
 آهن یعنی دمور بوقی عربیده خبث الحدید دیرل شمس فخری بیت کر آهنکران شکر جود
 تو کویند * بکوهر درون زره شود جمله بحجد * بحجد * کسر خاء معجه و فتح راء مهمله ایله عاقل

و مدبر و صاحب رأی و تدبیر دیمکدر استاد لطیفی بیت جوشد چار ساله و در آرزو و شب
 به بخند سپردش برای ادب که بخساند فی سکون خاء معجه و فتح سین مهمله و نوله اسم
 فاعل در آید و دخی حرارتدن بوزیلور حضرت مولانا قدس سره بیت کفرکه کبریت
 دوزخ اوست بعن * بین که می بخساند او را این نفس که بخسید فی سکون خاء معجه
 ویای تحتانی و کسر سین مهمله ایله فعل ماضیه را آید و بوزلدی و دخی بر نسنه قزمغله
 بوزلدی و چین اولدی دیمکدر شمس فخری بیت مخالف ارچه که خود را چوسنک می پنداشت
 ز تاب آتش تیغش چو موم شد بخسید که بد فی مقابل نیکدر را مزمعنا سنه عربیده
 ردی دیر بعض ترکیب لره صفت آید و بد ژاد و بد زبان و مثل ذلك و دخی بر معنا سی رکوی
 نپسوخته و زیاده کهنه و آشنش و سورنش نسنه لره دیر لر که بد پسند فی یعنی مشکل
 پسند هر نسنه بی بکنز معنا سنه استاد فخری بیت ضنائش را بر دیده همی نقش کنند *
 بد پسند ان همه بصره و آن بغداد که بدر آید فی فتح دال و سکون راه مهملتین ایله لفظ
 مرکب در حرف یا و در آید دن که معناسی قیویه کلور و بر معناسی دخی طشره کلور و بر
 معناسیه قادر اولور دیمکدر شیخ سعدی بیت از دست و زبان که بر آید * کر عهده
 شکرش بدر آید که بدر بلند فی یعنی ماه تمام آیک تمام بدر اولما سندن عبارت در ابوالمعالی
 بیت در شب تاریک هجران کلبه احزان ما * کی بود یارب ضیا بخشاید ان بدر باند *
 که بد کند فی سکون دال مهمله و فتح کاف و نون ساکنه ایله رشوت معنا سنه شمس فخری
 * قطعه * دختر ابکار من در مدح شاه * هست عذر ایست بی شبهت غریب * تابه
 بیند یکنظر رخسار شاه * روح قدسی جان به بد کند آورد که بد ژاد فی بد اصل و بد
 نهاد معنا سنه حکیم فردوسی بیت بد و گفت بیژن که ای بد ژاد * که چون تو پرستار کس را
 مباد که بد نهاد فی یعنی بد خلقت نهاد اصل خلقت معنا سنه در که بد بد فی کسر دال مهمله
 ایله ظاهر و هویدا و آشکار حضرت مولانا قدس سره بیت چون در و آتاردوستی شد
 بدید * گفت یکدم سرکدشت من شنید * چغتای لسانه بیلکورد ما که دیر لر میرعلیشیر
 بیت انداق لطیف و دررتی کیم ایچسا چایی * بارور تی داقور سا غیغای تیکر و بیلکوروب
 که بر آرد فی سکون راه مهمله اولی و فتح ثانیه ایله یعنی زبید یعنی را شور شمس فخری
 بیت یقین تاج شاهی از وزین کید * حقیقت و راحت شاهی بر آرد * و بر معناسی دخی
 کتور دیمکدر که بر آرد فی فتح راه مهمله و زاء معجه ایله یعنی زبید خلاق المعانی بیت
 می بر آزد ترا که سیمبری * ترک شیرین زبان سیمبری که بر بد فی سکون راه مهمله و فتح با موحد
 ایله ایکی معنایه در اول نام ولایت نبروز که سیستان دیمکله مشهور در ثانی مخفف بارید در که
 ذکر میرو را یلدی که بر بلند فی سکون راه مهمله و ضم باه موحد ایله مکان رفیع و جای
 عالی معنا سنه ابوالمعالی بیت بعقل و فکر نظرم نمیرسد او را * رفیع مرتبه و بر بلند جاهت را
 که بر بند فی سکون راه مهمله و فتح با و نون ساکنه ایله عورات سیئه لینه بغلد قاری اینجو
 و التون و لعل و زمرد ایله دوزلش نسنه ناز رنگ دخی دیر لر عربده لیب دید کاری در
 که بر بد فی وزن سرده محاجین و فرهنگ جهانگیریده و مجمع الفرسه یولدن صاول دیمک

دیمك معناسنه مسطور در یو معنایه حکیم فردوسی بیت سپید بر آشفست و گفت از نبرد
 مرا چرخ گردان نکوید که برد * حکیم انوری بیت مسرع حکم تو صد بار فرون * چرخ را
 گفته بود کرده برد * بردارد و بردرد * کلاهما یعنی بر دم قوم حکیم سوزنی بیت روزدار
 کیر و بردارد میدان نبرد * هر غلام شه بمردی هنر دزال باد * حضرت مولانا قدس سره
 بیت همت سبک مدار که با همت شکر ف * چاوش پادشاه بر اند که برد * مصدری
 بردین اولور و بعضی فرهنگه یعنی سنك منقولدر * بردمید * سکون راء و فتح دال
 مهملتین و کسر میله اوج معنایه در اول ظاهر اولدی ثانی سپرمو درخت بتدی ثالث غضبناك
 اولدی معناسنه در که یو معنایه حکیم فردوسی بیت چور ستم بیامد سپید شنید *
 ز دریای آتش ز کین بردمید * برد رسید * یعنی رسید یعنی سوال ایادی حضرت مولانا
 قدس سره بیت چون درو آثار مستی شد بدید * یک میرد اورا از اندم برد سید *
 * برفند * سکون راء مهمله و نون و فتح فایله یعنی لشکر میر نظمی بیت چو آمد سپید
 پد امان کوه * در آنجا بدیدند برفند انبوه * ودخی سخن مقبول و بای عمیق معناسنه در
 * برک بید * سکوت پیرا غنه مشابیه بر نوع دمرندر شیخ نظامی بیت بدی کر خود بدی
 دیوسفیدی * به پیش برک بیدش برک بیدی * امیر خسرو بیت کشت رعایان بود
 در زیرید و پای کل * بوستان شیر مردان برک بید خجرت * یو معناده بید برک دخی
 درلر شیخ نظامی بیت کس آری بخوارها درع و ترک * بجا با شدت برک بید برک *
 * برنجید * سکون راء مهمله و فتح میم و کسر خاء معجه ایله یعنی فرزند عاق یعنی والدینه
 حامی ولد ابو شکور بیت مرا ورا یکی برنجید پسر * ز مهر جهان بدیدر کینه و * بر کند
 سکون راء مهمله و نون و فتح کافله یعنی از بیج بر آورد یردن قویاردی دیمکدر * برند *
 قلم راء مهمله و سکون نونله قلمج جوهری که کسر نین ایله برند و فرند دخی درلر حکیم فردوسی
 بیت بینداخت تیغی برند آورش * همیخواست از تن کسستن سرش * بر نیامدی فعل
 ماضی منفی در ایکی معنایه اول باشه چقمیدی معناسنه میر نظمی بیت ابله یست از جهان
 امیدواری * بر نیامده هیچکس یاری * ثانی حقندن کلدی دیمکدر * بر نیاید * فعل
 مضارع در اوج معنایه اول کلز یعنی ظاهر او از دیمکدر شیخ سعدی بیت عاشقان کشتگان
 معشوقند * بر نیاید ز کشتگان آواز * ثانی زمان مرور ایتمز ثالث باشه چقمزدیمکدر
 ابو المعانی بیت چنین کردی که دخاوند بر آید * همین دایم که کارت بر نیاید * برود * ضم
 راء مهمله و او معروفه احمد بن اسمعیل مشکلاته ده شانده که در کنند نقل ابلش * بر و فرود *
 ضم رائین مهملتین وفا و او معروفه یعنی فرازونشیب و زیروبلا شیخ نظامی بیت چون
 بود در ست کار و بارت * بندیش زیرو فرود کارت * بر و مند * ضم راء مهمله و او معروف
 و فتح میم و سکون نونله اصناف ثلثه ده استعمال اولور بر تعبیر در مثلاً انسانده دولتلو
 و سرمایه لو و غنی و مالدار و اصحاب جاه و اجلال و وسعت رزق و مرفه الحال دیمکدر
 و حیواناتده قوی الاعضا و هیچ البدن و قریه و توانا و نباتاتده فیض و لطافت و نشو و نما
 و طراوت معناسنه در شیخ سعدی بیت خدیو خردمند و فرخ نژاد * که شاخ امیدش

برومند باد * وله * مثنوی * برومند باد آن کرامی درخت * که در سایه او توان بر درخت
 که از میوه آرایش خوان دهد * که از سایه آسایش جان دهد * برهود * سکون را * مهمله
 و خم ها و او معروفه ایکی معنایه در اول بیهوده سوز ثانی حرارت آتشیدن اثوابک رنگی
 متغیر اولوب صومراق مثال معنی * اول شاه ناصر خسرو بیت چو نرم کویم باتو مراد رشت
 مگو * مسوز دست جز آنرا که مر ترا برهود * مثال معنی * ثانی ابوشکور بیت جگر نخواهم
 برهود من پیاده چنانک * تراوان دل از عشق آن کین برهود * برید * کسر را * مهمله و سکون
 یای تحفانیه قاصد معنائینده در شاعر بیت ناکهان ظاهر شدن جانب برید * کش پیام
 دوست در کوچه رحیم * عربیده اون ایکی فرسخ یزدیر * بر ماورد * سکون را * معجمه و راه
 مهمله ایله ات و تیره و خایکینه که یوفقه اتمکه صاروب یوله کوتور لر * آکار فقه نواله دیر لر
 کذا فی جمع الفرس * بساوند * فتح سین مهمله و او و سکون نوله قافیه شعر و غزل
 استاد لیلی بیت همه یاد و همه خام و همه مست * معانی باز کونه نابساوند * بسند *
 فتح سین مهمله و سکون نوله معنی کافی و تمام امیر خسرو بیت بسند است اینک زلف اندر
 بنا کوشت علم گیرد * مفر ما غمزه خونریز را کر خط چشم کیزد * استاد منجیک * قید
 بکاکن از دور شوازه ردون * هر چه باخر به است بهر تر آن بسند * بغداد * مشهور
 شهر در عراق عربیه واقع حضرت امام اعظم و همام اکرم ابی حنیفه رضی الله تعالی عنه
 حضرت نونینک مرقاب متبرکه سی خارج شهرده نهر شطه قریب یرده واقع و قار شویقاد
 امام موسی کاظم رضی الله عنه حضرت نونینک مرقاب متبرکی اولدنی کنار دجله ده و اقعدر
 و داخل شهرده قرا کو قبویه قریب حضرت شیخ الشیوخ عبد القادر کیلانی قدس سره
 العزیز حضرت نونینک مزار متبرکه سی عظیم آستانه در و آق قبودا خلند شیخ شهاب الدین
 سهروردی قدس سره العزیزک مزار شریفی و قار شوده کی قوشلر قلعه سی دیملکه معروفدر
 حضرت شیخ معروف کرخی و جنید بغدادی و داود طائی و حمص بن منصور علاج و بهلول
 ما نا قدس الله اسرارهم مزار مشرفی بونلردن ماعدایجد و بی قیاس اولیا شهر ایچنده
 شیخ محمد الوتر و شیخ ابوالحسن قدوری و بونلر امثالی مشایخ عظام و اعز کرام مدفونلردر که
 محاسبان جناب الله جل ذکره بیلور بو سببدن برج اولیا دیو نام قومش و دارالسلام
 دخی دیرلر قدیم زمانه شهر قارمنو قوشلر قلعه سی یرنده ایش خلفاء عباسیوندن
 ابوجعفر منصور الدوانقی حالیبا شهر اولان مکانی قلعه و حصار و ایچ قلعه بنا ایدوب
 خلفاء عباسیونه تختگاه اولش غایت واسع قلعه ده قدیم زمانه اول مرتبه معمور
 ایش که یلک التیوز غنای و ارایش سائر ابنه سی آقا قیاس اولنه و بغداد دیو خطوط
 جام جمدن که بر معینوع جامد بر خطک امیدر که خط بغداد دیرلر الی خطک دخی آدری
 وارد حکیم خاتانی بیت دجله دجله تا خط بغداد جام * می دعید و از کسان باد آورد
 * بغداد * فتح غنای معجمه و سکون نوله صغیردن غیری آکا بکتر بر درشت دریدر غرغند
 و غرغنه دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت در حمله از نکا و دشمن جدا کند * کیست را
 بناخ و شش مهر ما ز بغداد * وله بیت روزیها از سرچاپکسواری پردری * از فرخش و روان

در آن اسب خصم کینت و بقتند * بر معنائی دخی بعضی نسخه ده جنت وجود را بوالعانی
 بیت دوسنی را بیفرض هرگز غنی یافتن اثر * در جهان چند آنکه کردم دیدنش سعی و بختند *
 در بلاد غنی بوزن کساد یعنی ناستوده یعنی مذموم و نامقبول میر نظمی بیت در جهان
 مانند تحقیق نامراد * هر که قول و فعل او باشد در بلاد غنی بلاشعرد غنی فتح لام و سکون شین
 معجزه و راه منتهی و کسر جمله مریض شدن در تفرغ بعید برده واقع بر قریه اسبید رزمان
 جلالیتش بلا مشرانام بر کسبنا ابلش کذا فی مجمع الفرس در بلاد غنی فتح لامه قولاً و معنائش
 فایلد یولسزدیک اولور حکیم شقای بیت این نایب ان کوی دانش * پر خند ز من نشان
 منی * عربیک شهر دیمک در بلاد غنی فتح لام و سکون نوله قیو و بخره جارجو به سنک
 اوست اعجازی معنائش عربیکه اسکندریل حکیم سوزنی بیت از هیبت از کند بدر خارجی
 قطر * بقتند بر استخوان در خارجی باند در بایاد غنی سکون لام و فتح یای تحتانی ایله جامه
 ضاده معنائش در کذا فی مجمع الفرس در بنام ایزد و بنا میرد غنی بر کله در قسم قصه
 اولند قهر ایراد ایدر لرودنی عمل تعبیه استعمال ایدر لرودنی طوبی له معنائش مرید
 حکیم سنایی بیت چونت آراست ای غلام ایزد * چشم بد دور و بنام ایزد در بند غنی
 سکون نوله یکریمی درت معنایه کلور اول مفصل عضو که بند کشته ده دیر لر مولانا هلالی
 بیت عاقبت بکسلد چو بند از بند * بند بند مرا بخود پیوند * ثانی مجرم یا غنه اور دقلوی
 ز بخره دیرل ثالث صندوق و سبت قیاقیرینه و قاپ و بخره و دولاب قنادیرینه میخلد قلوی
 دمور حضرت مولانا قدس سره بیت طبع خواهد تا کشد از طبع کین * عقل رنفس است
 بند آهنین * رابع قفل معنائش استاد فرخی بیت امان در زمانش محمدی رسید * که منسوخ
 شد رسم بند و کلید * خامس مکر و حیل استا درودکی بیت همه به تزل و بند است باز
 کشتن او * شریک نوش امیغست روی زرا اندود * حکیم فردوسی بیت نهادم ترانام
 هستان زند * که با تو بود کرده دستان و بند * صاحب کشتن راز بیت همه افسانه و افسون
 بندست * بجای خواجه کاینهار پشخندست * سادس زرق و قریب حکیم فردوسی
 بیت همه بند و نیرنگت از رنگ برد * دلارام نکر فت کامت سپرد * سابع عهد و بین حکیم
 فردوسی بیت ز بس بند و سوگند و ایمان تو * همی نکندرم من ز پیمان تو * ثامن غم
 و غصه به دیرل حکیم فردوسی بیت بیامد چنین تالاب هیرمند * همه لب پراز باد و دل پر ز بند
 تا مع کرم و علقه معنائش سیف اسفرنگی بیت ای قلمت بند روز کار کساده * رای ترا
 هست اختیار کساده * عاشق صوا و کنه بغلد قلوی سد که بوستان و با غچه صوارمق ایچون
 و در میان ندی دخی آند ندر حادی عاشق خیال و ملاحظه معنائش مثلاً فلان در بند سفر است
 و یا خود فلان در بند آزار فلانست دیرل علی هذا القیاس ثانی عشر توقع و امید معنائش
 یوایکی معناده فرقلوی د قیقدر شیخ سعدی بیت ملک اقامی بکیرد پادشاه * همچنان
 در بند اقام ذکر * ثالث عشر کردند و مبالغه بند قوشق و قلی و ترکش باغی و امثالی نسنه
 دیرل ضیاء الدین فارسی بیت ز کلک و دست تو در دست ملک و دین رحمت * چکر شکاف
 چو تیغ و کهرنگار چو بند * رابع عشر قبا و یکتبه باغری که ابلک و دو که برینه ایدر لر اعجاز

قفتان و بالا و سطرینند که در یکدیگر بیت بنداید در میان خیر و بیت زهار که آن بند قبا است
 میبندید * کزنا ز کیش بخیه بر اندام بر آید * خامس عشر در بسمان و طناب و امثالی نسبتند
 حضرت مولانا قدس سره بیت باز فرور سخت عشق از در و دیوار من * باز بدیده بند
 اشترکین دار من * سادس عشر در جیب و ترکیب بیتنه در لکه بر قافیه ده و قاج بیت نصیحه
 آخر قافیه ده بر بیت ایراد اید در اول بیت هر بندده نکرار کلور سه در جیب بند دینلور
 نکرار اولر سه ترکیب بند در لک سابع عشر بستن لفظین بن صیفه امرا اولر حضرت سلطان
 ولد بیت نیست خنکی هر آن ره میجو سوق * این سخن را بند بر کن چو طوق * ثامن عشر
 یعنی کرو یعنی رهن ایا المعانی بیت کز تو خواهی قیق ازیر مغانه * خرقه و نسیم کن بند
 شراب * تاسع عشر کورشی او یونی تنگ شیخ سعدی کاستانده بر حکایه ده در * یکی
 در صنعت کشتی گرفتن بر سر آینه بود و سیمصد و شصت بند فاخر در بن علم بدانی و هر روز
 بنوع دیگر کشتی گرفتن مکرر کوشه خاطرش یکی از شاگردان میل داشت میبند و بنجام
 و نه بندش آموخت مکرر بند که در تعالیم آن دفع انداختی و تهاون کردی * عشرین و چفت
 او کوزه در لکه چفت سورمک و عربی چمک ایچون اوله الواحد والعشرین طومار کا غده
 دیرلر الثانی والعشرین دار الحریین اسیر طومق الثالث والعشرین حجاج و در سق
 و امثالینک باغی که بیله طاقلور الرابع والعشرین جلیق که ککاغلیواج و غلیواج و چوزه اولاد
 و جنگلاهی دخی دیرلر عربیه مذکور معنارک بعضیلرینه قید دیرلر بغ اطلاق اولنان
 معنارلر ده و باغلق معناسنه چغتایده ایلارک دیرلر بند ایتک و ایا شد رملک علقه اما اکثر
 حاصل بالمصدر اطلاق اولنور تنگ میر علیشیر بیت ملایک دام زلفیدین قوتولماس
 وه قوتولغایو * خزین کونکوم قوشیغا ایلارک اول حلقه دین ایلارک دین کشادگی
 سکون نون و کاف و فتح دال مهمله و شین معجه ایلر مفاصل اعضا و بوغون و یومری اولان
 نیستلر دیرلر دیرلر بواردی فتح و او و کسر راء مهمله ایلر بر نوع طعنا مدرک سرکه ایلر یکیزی
 قینادوب ایچنه اتمک قویوب تناول ایدرلر بهره مندگی بهره ایلر منددن مرکب در قصه
 و نصیب و مندادات نسبتدر که حصه لو و نصیبلو دیمک اولور شاعر بیت در جهان از تو
 نکشم بهره مند * بوده ام از لطف دنیا دیده بندگی بیادگی فتح یای تحتانیله بیداری که
 هر یکه یقطه دیرلر او یا نعلق معناسنه حکیم فردوسی بیت که افراسیابش بسر بر نهاد
 نبودی جدا زو بخواب و بیاد * بو معنایه امیر معزی بیت خلدراییند بخواب انکورا
 ییند بیاد * بخت را ییند بیاد آنکه تراییند بخواب دیرلر بیادگی فتح یای تحتانی اول
 و غین معجه و کسر راء مهمله و سکون یای ثانیله صو و یا خود قان ایلر اصلنوب بوغراس
 و دخی فمناک اولمش معناسنه ایا المعانی بیت بنیع غزه اش هم عرصه خاک * بیادگی فتح
 از خون شهیدان دیرلر بیکنند دیرلر سکون یای تحتانی و نون و فتح کاف ایلر افراسیاب
 ساهلک تحتکاهی اولان شهرک آدیدر دیرلر مع الراء المهمله * یا تر دیرلر کسر تاء مثاق
 لاله بر مبارز پهلوان نامی در و ستر فنامه ده طور نه اسمی اولد و غی مسطور در *
 دیرلر با حور دیرلر ضم ماه مهمله و سکون و او ایلر نهضه میرزا ابراهیمه یا زایا منده زمین دن

زمین دین چیقان بخاره دیرلر وادات الفضیله غایت شدت جرعه دیرلر مع ایله ماخوردنی
 دینلور حکیم انوری بیت باغ دولت لکه آن آب لعاب کک تست * بانوای عهد نیشان
 حاصل باخو زیاده باختر بی سکون خا معجه وفتح تا مشناه ایله جانب مغربه دیرلر بعضیلر
 طرف مشرق دیردیشلر شمس فخری معیارده * باختر مشرق یا شدیش اغلب شعرا
 لز باختر غرض مغرب واز خاور غرض مشرقست * دیوب بوبنی نظم ایش بیت خورشید
 وادرا بت صیت وصدای تو * بگرفت تا بخاور وازحد باختر * و هندو شاه محاحه
 باختر مشرق و خاور مغربست دیشدر بوقولی مؤید حکیم لامعی بیت خورشید را چون
 بست شد از جانب خاور علم * پیداشد اندر باختر بر آستین شب علم * متاخرین خاوری
 مشرق و باختری مغرب اتخاذ ایشلور اما متقدمین عکسی اولق اوزره دیرلر یعنی باختر
 مشرق و خاور مغرب اوله کذا فی تحفه الاحیاب بو معنای مؤید حکیم فردوسی بیت
 جو مهر آورد سوی خاور کریخ * هم از باختر برزند باز تیغ * اما حکیم خاقانی خاور مشرق
 و باختر مغرب اولق اوزره بیت ماه چون در حیب مغرب زد سر * آفتاب از جانب
 خاور بزار * جمیع ادب لغت و اختلا فانی فصل ایتیموب باختری کیمی مشرق و کیمی مغربدر
 دیشلر استاد لراشعار میقتضا سبجه بی باخور بی خا معجه ایله فرهنگ زفانکو باده
 ایام تابستانده اون بش کونه دیرلر که غایت هوا کرم اوله بی باد آور بی باد آور دیرلر
 ترخیم اولمشدر انک معنایله مترادفدر کذا فی فرهنگ جهانگیری کتب باد آور معنایله
 حکیم فردوسی بیت دگر کتب کش نام باد آورست * قزلوان در و زبور و کوهراست
 بی باد انجیر بی رنوع انجیر اغاجیدر که جمیع انواع انجیردن اول انجیری ایریشور اکا کاواک
 ویر باد دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت که زنا پاک ز باد انجیر پید انکیتند * که بخود داری زید
 انجیر عرعر ساختند بی باد بار بی سکون دال مهمل وفتح باء موحد ایله یاپزه که عربیه
 مروحه دیرلر بونده کی باز اشکبار و مشکبارده اولان بار کینیدر وصف ترکیبی اولور بی باد بر بی
 سکون دال وفتح باء موحد ایله محالسی و محافلده نفسی مدح و تعریف و مال و جامی خلفه
 عرض ایدن کسنه یه دیرلر که عربیه فتح فلیله فیاش دیرلر میر نظمی بیت لاف زند آنکه
 زخود بجزیر * کوش من بر عشق باد بر بی سکون دال وضم باء موحد ایله اول مدور
 نسنه در که اطفال اغاجدن یا یوب ایب صا رب الدن یه بر اقد قد فر لنوب دوز اکا کردنا
 دخی دیرلر کذا فی شرفنامه کتاب السامی فی الاسامی ده باء ثانی یرینه فایله باد فر روایت
 اولمشدر ونسخه میرزا ابراهیمده باء فارسیله ضبط اولمشدر بی باد خوار بی سکون دال مهمل
 وفتح خا معجه ووا و معدوله ایله یعنی باد خایه یعنی علت فتن که خایه یه ایتوب ده ایدر
 بی باد خور بی سکون دال مهمل وضم خا ووا و مجهول ایله بجزیره معناسنه در اما یوقار و بجزیره
 اولق مناسب در میر نظمی بیت نشسته خانه بالا ز راندود * بهر جانب که چندینی
 باد خور بود * ودخی هاقوشی معناسنه مرویدر هوا بر تعبیری ایله بی باد دار بی سکون
 دال اول وفتح ثانیله هم انکا رو یعنی بر باد ودخی فوت اولق معناسنه در کذا فی مشکلات
 بی باد دخی یعنی سرخیباد که اکاتب دخی دیرلر کذا فی شرفنامه بی باد سار بی سکون دال

وقف سین مهملتین ایله بی خرمیت و بی وقار معناسنه حکیم استدی بنیت فکندی بنزدی تن اندر
 هلاک * نه مردست کان باد سارست باک * ودخی یعنی کوی و لاف زل شاه ناصر
 خسرو بیت نکوید تا بروشش نکر م من * نه چون هر زل خای و باد ساری بی باد ساری
 سکون دال و فتح سین مهملتین ایله یعنی معجب و خود بین و متکبر حکیم فردوسی بیت مرادیش
 کا و من ردی توان * یکی یاد سرنا مور پهلوان بی بادغر بی سکون دال مهمله و فتح خن
 معجه ایله بادغر در قوم کی هوا ایشلک ایچون یاز اولرینک سقفتدن دلک ایدر لزل بادگیر خن
 دیو لر خسرو اتی بیت که هر که که نیره بکرد دجهان * بسوزد جود و دوزخ شود بادغر
 ابوسکور در منزل بیت بهر مجلسی کونت ای زشت خر * چودر باغ خانه شدی بادغر
 بی بادغر بی سکون دال مهمله و فتح فایله درت معنایه در اول یعنی باد بر مر قوم که اطفال بر میدو
 اغاچه ایب بغلیوب فرزند در لر حکیم خاقانی * قطعه * چرخ بار بی کون چو بازجه *
 در کف هفت طفل جان شکرست * بدو خیط ملوث شب روز * در کشا کش بسان باغ
 فرست * ثانی ایشه قادر او لیوب لاف و کدافی ایده نه دیو لر ثالث یعنی خشت باد یعنی
 یلپزه رابع مکانات بد که باد افرادخی دیو لر بی بادگر بی سکون دال مهمله و فتح کاف فارسیله
 باد کرد مر قوم یعنی قصره بی بادگیر بی سکون دال مهمله و یای تحتانی و کسر کاف فارسیله
 ترکیه دخی بادگیر دید کلدی دکر و دکر کاد کر ملک ایچون یا سیلان بجره در شعار در منزل بیت
 زند صده هزار نیز در بکنفس * مشه کویا کون او با دگیر بی باده کسار بی خم کف فارسی
 وقف سین مهمله ایله باده نوش دیمکدر مولانا جامی بیت نه که از جام مشوی باده کسار *
 دارش بر کف دست آینه دار بی بادیار بی سکون دال مهمله و فتح یای تحتانی ایله شکاره
 تعلیم اولخشی طوغان میرظمی بیت ر بودست مرغ دلم شیوه کار * که شاهین چشمش
 شده بادیار بی بار بی بکرمی یدی معنایه کلور اول نام شریف واسم لطیف خدای تعالی عز
 اسمه کمال اسمعیل بیت بزبان عینه دروغ و دغل * دمدت دل که نام بار بری * ثانی یعنی
 و خصیت عموما اثیر الدین اخسیکنی بو ایکی معنایه دیمشدر بیت تاز بابت چشم نکشت
 از قول * نه هد بار نطق ایزد بار * و رخصت مجلس خاص خصوصاً حکیم سنایی بیت
 از حشمت جاه توهمی پیش نیاید * نور قروشمس بنزدیک توبی بار * حکیم فردوسی بیت بیامد
 بر سائل پرده دار * بکفت و بفرمود تاداد بار * معنای مزبور طالب آملینک بو یقینه
 غایت و انجدر بیت معاشران که بهرم تو بار می یابند * طراوت کل ورنک بهاری یابند
 ثالث کرم و مرتبه معناسنه شیخ سعدی بیت هزار بار بار بکفت هزار بار * بدل که ای دل
 مسکین مرو توار بی بار * معنای ثانیه بو معنایه مولانا جامی بیت توداد بار هر خشی من مردم
 از غیرت بسی * بکبار میرد هر کسی بچاره جامی بارها * رابع اغاچه بتن میوه کرک
 استعماله قابل لولسون کرکسه لولسون زیرا یعنی اولان اغاچه درخت بار و در دیو
 وید اغنه شاخ بر بار دیلور تنکم شاعر دیمشدر بیت چو باشد اردولت بر تو بر بار * فرو تو
 باش همچون شاخ بر بار * خصوصیتله انسان یدوکی یش اولسنه در که عربیده فاکه
 دیو لر حکیم فردوسی * مثنوی * درختی که ناخت اورا سرشت * کرش در نشانی باغ

۱۶۰ بباغ بهشت * و رازجوی خلدش بهنگام آب * به بخت انگبین ریزی و شهید ناب * سرانجام
 کوهر بکار آورد * همان میوه تلخ بار آورد * خامس بارگاه معنا سنه در که اختصار
 طریقه در میر خسرو بیت که بارت شده بواج میخ * کنکر قصرت زند بواج تیغ *
 سادس یعنی بیخ و بن حکیم سنای بیت قفس تنگ چرخ و طبع خواس * پروالت بکنده
 از بن و بار * سابع مترادف کار در که کار و بار دیرلر ترکیه ایش کوچ دیدگری معنایه در
 حکیم سنایی بیت بر در ماسرای دین چندین نای و نوش * بر در عناسرای دیو
 چندین کار و بار * ثامن جای جمعیت و محل بسیاری معناسنه که هند و بار و کجبار
 و در بار دیرلر کمال اسمعیل بیت بخت تا کر کا هست * بخامه آب که سر
 میبرد بهند و بار * حکیم فردوسی بیت بیارم نشانمش و تخت بار * وزان بس کشایم در کج
 بار * تاسع یعنی بارنده که زلف مشکبار و اربابان بارکی استاد بیت اکر باران خود را
 اوکند بار * زمین پر سیم و زر گردد چو عجم * عاشر حاصل نباتات معناسنه حکیم ازرق
 بیت باغیست عارض تو که دارد بنفشه بار * سرویست قامت تو که دارد بر آفتاب *
 حادی عشر غشی اولم که زعفران و مشک کی نسنه له غیری نسنه له آمیخته اوله حکیم
 ناصر خسرو بیت زر چون بعیار آمد کم پیش نباشد * کم پیش شود زری کان باغش
 و بارست * حکیم خاقانی بیت هر جا که محرمیست خسی هم حریف اوست * آری ز گوشت
 کا و بود بار زعفران * حکیم ازرق بیت مثنید ام صنما من که بار مشک کنند * ازان جگر که
 از آتش بدور سینه اثر * ثانی عشر دیکدان معناسنه بهحاق اطعمه بیت عشق یحیی
 دل ما برد یغما امروز * مطبخی خیز و برودیک کلان نه بر بار * بومعنی ساج ایانی اولم
 مناسیدر * ثالث عشر یعنی پرده کال اسمعیل بیت کلک تو مقنعه داریست که در پرده
 غیب * هم بگری را ازوی نه بجا بست و نه باز * رابع عشر دوست معناسنه که باره دخی
 دیرلر ز باره و غلام باره زندوست و غلام دوست دیک اولور ابن یمن بیت انکو بچه
 بار و طفل کا یست * ابن بسکه کشد ز خیر رنج * خامس عشر حمل زنان و غیره و هر حامل
 چار پا حیوان جمله دیرلر شیخ نظامی بیت هر آن کره کران تخمش بود بار * زدوران
 تک بود از با درفتار * سادس عشر فرهنگ جهانگیریده انبار معناسنه که ایچنه غله قورلر
 ان اکثر تخته دن ایدرلر سابع عشر قلعه معناسنه حکیم فردوسی بیت در بار بکشا
 و دستان سام * برفتند کردان بر زین ستام * ثامن عشر یوک معناسنه کرک آدم
 ار قه سنه کوتور سون کر کسه حیوان یوک اولسون حکیم انوری بیت بارانده مکش که
 بارد کر * برهانیان از غم ایزد بار * تاسع عشر مجمع الفرسه بر کسنه ایله ملاقات اولم
 معناسنه حکیم انوری بیت تراست کوی که ز بسیاری انجم هستی * در که خواجه ز بسیاری
 مشاهان که بار * عشرین طریق یول معناسنه خواجه حافظ بیت و کر چنانکه در ان حضرت
 نباشد بار * برای دیده بیا و رغباری از در دوست * الحادی والعشرین نسخه نیازی
 بجا زیده کناه معناسنه بو بیتک اول معنایه شموی وار در شاعر بیت دل اکر یار کشد بار
 نکاری باری * سرا کر کشته شود بر سر کاری باری * الثانی والعشرین ترجی و تخی معناسنه

بیت مرقومه اولان باری اول معنایه کلور الثالث والعشیرین دیوان شاهان معنا سنه شیخ
 نظامی بیت بروز بار کورایار یودی * به پیشش پنج صف در کار یودی * الرابع والعشیرین
 فرهنگ جهانگیریده ساز لره دیرلر الخامس والعشیرین پرچ و طاری که بوزه ایتک ایچون
 بشورب آماده اوله اما هنوز صاف اولماش ایله السادس والعشیرین مجمع الفرسه جمع
 مشکو فیه دیرلر السابع والعشیرین نیشابور مضاف اتندن برقریه اسمیدر یی بار یی
 سکون راء مهمله وضم باء موحده ایله جمال معناسنه که معنای ترکیب یوک ایلدی دیملک اولور
 شاعر بیت چنان می نهید بار غم عشق یار * که شد بار پر دل ز غم اضطراب یی بار یی
 ایکی معنایه در اول یوک چکن حیوان و آدم ثانی طریق غیر نافذ یعنی چمنریول یی بار یی
 سکون را و فتح دال مهملتین ایله زن حامل و درخت میوه دار کذا فی الحمودی یی بار کیر یی
 معروف اصیل اولمین آت که یوک اورلق معتاد در یی بازار یی فتح زاء معجه ایله بیع و شرایع
 آلم صاتم اولان یر کرک اوسنی اورنش اولسون کرک اولماسون و مبیع یعنی صا نش شیخ
 سعدی بیت ای تهی دست رفته در بازار * ترسمت پرنیاوری دستار یی بازار یی سکون
 زاء معجه و فتح باء موحده ایله طغاجی دیملک اولور یی بازار یی سکون زاء معجه و فتح
 دال مهمله ایله یعنی زراع اکجی معناسنه در خواجه سلمان بیت باغ چون زاغش خراب
 و کشت چون دشتش سراب * زاغ از باغبان و قاز این را بازدار * شرفنامه ده و نسخه
 میرزا ابراهیم دخی معنای مزبور میویدر اما کتاب شرح السامی ده بازدار کیروطویجی ودخی
 دارنده باز یعنی طغاجی که باز طغان و دار اتم فاعل اولور داستن دن مشتق یی باز دار یی
 سکون زاء فارسی و فتح دال مهمله ایله یعنی با جدار یی باز گذار یی سکون زاء معجه وضم
 کاف فارسیله یعنی موافق و مناسب و دخی باز آید و باز آینه معناسنه در یی باز کیر یی
 سکون زاء معجه و کسر کاف فارسیله یعنی با جکیروزاء فارسیله ده منقولدر ابوالمعانی
 بیت چشمت بفسون ساز نیست کیر ددل من از دست * کویا که برنشسته در گوشه باز کیری
 ودخی سیاد باز یعنی وحشی طغان طویجی یی باز وور یی ضم زاء معجه و و او معروفله بر جادونک
 آیدر که ایران عسکرینه جادولق ایدوب طوس سر لشکر اولدوغی کون شکست واقع
 اولدی آخر کار بر هام بن کود رز اول جادویی بر طاعنه بولوب قتل ایلدی حکیم فردوسی
 * مثنوی * ز ترکان یکی یو دبا زور نام * با فسون بهر جام کستر دکام * بیامدیکی مرد پنهان
 پروه * ببر هام بنود زانکشت کوه * که باز و جادویی نستوه بود * با فسون و تنبل
 دران کوه بود یی باز یار یی سکون زاء معجه و فتح یای تحتانیله ایکی معنایه در اول یعنی رزگر
 یعنی اکجی خواجه سلمان * قطعه * در ضیاع او که هر یک بود شهری معتبر * کورو
 واهور است مسکن مشیرو رونه راقرار * باغ چون زاغش خراب و کشت کشتش چون سراب
 زاغ از باغبان و قاز این را باز یار * ثانی میر شکار که باز دارد دخی دیرلر حکیم سوزنی * قطعه
 قاب کرد با زیان کش خرامیدن ز کیک * تانیا موزد خرامان کیک بازیدن ز باز * دست
 در زلف چو چنک با زیار کیک زن * وز شکار بوسه چون بازان بسوی کیک باز * کال
 پاشا زاده مرحوم تصرف خالصندن میورر که باز یار باغبان معناسنه در که اصلی باغ بار در باغ

باغ اوکارچی دیمک اولور فارسیله حرف زاغین معجه یه ابدال اولنق جائز اولمغه دز
 کی باستار و بیستار بی کلاهما بسکون السین المهمله وفتح التاء المثناة وثنائی کسر
 باء موحد ایله فرهنک جهانگیریده بمعنی بهمان وفلان و همچنانکه فلان و بهمان دیرلر
 و یازارلر کاهی یا لکر فلان و یا لکر بهمان ده دیرلر یو کادخی کاهی یا لکر باستار و یا لکر
 بیستار ده دیرلر مکاتبات عین القضاة همدانی قدس سره ده مسطور درکه * علی الجملة
 از قدرت راه بشرط و مشروط یکبست بی تفاوت و پس مرکه پندارد که فلان حادثه را سبب
 وجود فلان چیزست و بهمان چیز را سبب وجود بهمان چیزست و بهمان چیز را سبب
 وجود باستار چیزست باطلست و بعاقبت آخرین اسباب حقست آهنی * یومعنا یه
 استاد رودکی بیت آن خواجه این همه که تو بر میدی شمار * بادام تروسیکی و بهمان
 و باستار * و معیار جمالیله بعض کسینه بر کله بی زبازدایدینوب هر سوزنده اول کله بی
 ایراد ایدر اکا باستار دیرلر شمس فخری بیت باوجود دست از شهان باستان * بر زبان
 نارد فک جز باستار کی باغری کسرغین معجه ایله اول یومری ات که وجود انساندیری
 التمه ظاهر اولور کی بافکار بی سکون فافتح کافله چلاه معنا سنه با ف طوق و یوش
 و کار استلک معنا سنه اسم مرکب اولور استاد لیبی بیت بافکاری بود در شهر هرا * هاست
 زیار وی رعنا دلبری کی بالار بی بوزن ناچار اوزرینه سقف قودقاری اوزون دیر که بی
 و فرسب و فلوزه دخی دیرلر شمس فخری بیت زمین خانه و باغ از زبردست و عمیق
 عجب مدار که هست از زمر دش بالار کی بالاکر بی فتح لام و کاف فارسیله بمعنی ستون خانه
 سکنا فی فرهنک جهانگیری کی بالاور بی فتح لام و و او ایله بمعنی کوزه پر آب یعنی صبر
 طلور داتی ایضا منه کی باور بی بوزن داور اینانق معنا سنه باوریدن لفظندن
 اسم مصدر در خلاق المعانی بیت نیست در فن خودم چون خورشاهان همتا * باز پرس
 از ختمم کرتو نباشد باور * شیخ سعدی بیت ماحد کرسنه و خانه خالی پر نان *
 حقل باور نکند کز رمضان اندیشه * مجمع الفرسده راستکوی معنا سنه مرویدر *
 کی باهار بی بوزن ناچار نضه میرزا ابراهیم پهلوی دیمکدر قرینی اسانده مندی دیرلر
 فرهنک جهانگیریده ایکی معنایه در اول بر نوع ظرفد که آوند دخی دیرلر ثانی پر روش در
 پهلوی وراوندی دیمک اولور کی بی بی سکون باء موحد ایله درت معنایه در اول سباعدن
 ارساله مشابه بر رتی جانور در قیروغی ارسالندن قصه در غایت قوتلو و مهاتلو موخش
 جانور در استاد فرخی بیت ماهی کرمه جام دارد و ساعر * شیری کز شیو بیبر دارد و کسور *
 ثانی روغنه بشمش اتمک معنا سنه ثالث بعض فرهنکه تدبیر معنا سنه در رابع دستک
 کند و یه مخصوص اولان بکینه دیرلر حکیم فردوسی یکی جامه دارد ز چرم پانک * بیوشیده
 پیر اندر آید بجنک * وله بیت از ایران به نیره بر آمد باور * که آمد خداوند کو پال و بیبر
 فرهنک جهانگیریده باء ثانی سکونیه ایکی معنایه در بری مذکور جانور ده دیرلر و بر معناسی
 دخی جیب جامه یه دیرلر کی بتاوار بی فتح تاء مثناة ایله بمعنی عازیت منوچهری بیت
 من خوب مکافات شما باز گذارم * من حق شما باز گذارم به بتاوار * حکیم سوزنی بیت

کل شد و برد بکون داغ و دودش کیرم * اثری ماند از آن داغ تاوار مرا بی بترقی فتح تاء مشناه
 ایله اصلی بد ترد که یز امرق دیمک اولور دال حذف اولوب یرینه تایه شده و بر دیلر
 و کاهی تخفیفله ده استعمال اولور حکیم ابدی بیت توار برد باران فرو نترش دار *
 که از تند در کین بترید بار بی بتقور بی سکون تاء مشناه و ضم قاف ایله یرقی جانور لک پنجه سی
 سباعه و طیور ده استعمال اولور حکیم سوزنی بیت نهاده اندون و بجه من از سر ما *
 بسان سک بجه بتقور برد سور اخ بی بلیار بی سکون تاء مشناه و فتح یای تحتانیله رنج
 و مشقت معنا سنه ابوالفرج رونی بیت بوزن عدلش میرا نهای ظلم حبیبک * بعون
 رایش بنیارهای دهر سلیم بی بخار بی فتح خاء معجه ایله ذلت و محنت ایله دیر لک معنا سنه
 بخواری دیمک و او معد و له سی اسقاط اولمشدر ایله المعانی بیت درضا کوش و به نیکی
 وقت را خوش میکندار * هر که می ورزد بخل و میزید دایم بخار بی بختاور بی سکون خاء
 معجه و تاء موقوف ایله دولتند و فیروز بخت که بخت آورد بختیار کبی بی بختیار بی بختاور
 معناسنه بختی مساعده مراد دولتند دیمکدر مثال هر دورا شاعر گوید بیت آستان
 رویا لدر که بختاور شود * کر نظر کردی بکس را در دو عالم بختیار بی بختاور بی سکون
 خاء معجه و ضم تاء مشناه ایله فرهنگ جهانگیریه هر غزیده اولانه دیرلر عوما اعدایه دیرلر
 خصوصاً استاد رودکی بیت عاجز شود از اشک دو چشم غریب من * ابرها رکاهی و بختاور
 در مطر بی بختاور بی سکون خاء معجه و ضم حمله بمعنی بختاور و بختیار در قومان کنایه
 فی جمع الفرس بی بخشایشکر بی بخشایش بخشیدن لفظندن مشتق اسم مصدر در
 عطا و احسان و عفو و رحمت ایتمک بی بدار بی بوژن بکار جفت آلغزیدن اوکتفده
 دید کلرد بی بد اختر بی بمعنی بد بخت و بد طالع دیمک اولور مولانا عبدالله هاتنی بیت
 زانعام و احسان صاحبقران * فرابویش کردند بد اختران بی بد اغار بی سکون ذال مهمله
 و فتح عین معجه ایله بمعنی بد حشرشت و بد نهاد ابوشکور بیت یکی زشت روی و بد اغار بود
 تو کوئی ب مردم گزی مار بود بی بد پیر بی اوکی آتا شمس فخری بیت کریمان شدست بی تو
 چو پیوسته بخت و ملاک * همچون یتیم طفل که در دست بد پیر * بیهمنایه استاد لطیف
 بیت حال دلم بدست عقاب رقیب تو * چون حال طفل کشته باز بد پیر * مشاهه ناصر
 ندسرو بیت زین بد پیر بسی رادر خورد جز حذر نیست * زیرازی و غانی شکرش زبی
 بخرنیست بی بد سوار بی بد خوی آن که اگر او در مزو بد مزاج بدمشکلاته بد سوار
 انشب بد خوی باشد بترکی بنکس گویند یونجهج اولمشدر بی بد کار و بد کردار بی کلاهما بمعنی
 اهل فساد و افعال قبیحه و اعمال فسیحه صاحبی میرنظمی بیت خصم بدکار توار در کار خود
 بوده است بدکار بد کردار خود بی بد نکر بی فتح دال مهمله و سکون نونه بعضی غرضکنده
 سکون دال و کسر نونه بد ایله نکردن مرکب لفظدر بد نظر معنا سنه بی بر بی اون طقوز
 معنایه کلور اول غریبه کی هلی معناسنه که بر من بر تودیر مولانا جامی بیت چیره کن بر
 شجر سدره چمن * بر سر شاخ کن ذبیح شکن * کمال اسمعیل بیت هر که منظور تو شد همچو
 ستاره زحرف * جایگاهش بر این طارم نه منظر شد * ثانی بمعنی نزدیک بیلکای جنب

جنب و قرب معناسن افاده ایدر ترکیه فلان یا نه کتدم دید کارینه عجم بر فلان رفتم دیر
 نتمکم بو بیتده واقعدر بیت رفتم بر طبیب که پرسم علاج درد * چون ناله ام شنید و روان
 در قرا کرد * ثالث عربیده کی فی معنا سنه فلان دیجک یرده بر فلان دیر لرمولانا جامی
 بیت قافیه آنجا که نظامی نواست * بر کذر قافیه جامی سزااست * رابع بمعنی سینه حکیم
 سوزنی بیت بر ول و رخ دل بسته نمود مرا * یکی خیر و دوم بسد و سیوم دیبا *
 خامس اصله معنای موضوعی سینه نک یا نریدر حکیم فردوسی * مثنوی * برو سینه
 آن صنم صبر نک * همداشت از تخته سم نک * بزد بر برو سینه اشکپوس * فلک
 آن زمان دست او داد بوس * سادس بمعنی کناره آغوش که ترکیه قوجاق دیر لرمیر خسرو
 بیت از کترست آن بدن از برک کل بسی * عیشیست که برهنه کشد در برش کسی *
 سابع عذارک محاذیسنه یعنی یکا عک جانب بالاسنه دیر لرشاعر بیت همه نازنج غیب
 نارستان * عذار و برکستان برکستان * ثامن فرهنگ جهانگیریده مخفف برک استعمال
 اولنور کمال اسمعیل بیت هر که چون زکس صاحب نظر ست از سر ذوق * چون کل از آرزوی
 دین اوصد بر شد * تاسع بار درخت یعنی اغاج میوه سی حکیم فردوسی * مثنوی *
 درختی که شیرین بود بار او * نکرد کسی کرد آزار او * و کرزانکه شیرین نباشد برش *
 زیاندز آید زنا کد سرش * شیخ سعدی بیت درخت کرم هر کجا بنج کرد * کدشت از فلک
 شاخ بالای بر * عاشق حاصل نبا تا ته دیر لکه بوستان و تار لاده حاصل اوله استاد
 فرخی در صعوبت راه * قطعه * دراز تر ز غم مستمند سوخته دل * کشیده تر ز غم درد مند
 خسته جگر * چو چشم شوخ همه چشمهای اوبی آب * چو قول سفله همه کشتهای
 اوبی بر * دیگر بیت درین باغ از کل سرخ و کل زرد * پشیمانی نخورد آنکس که بر خورد *
 حادی عشر بمعنی بذ یعنی تخم مولانا جامی بیت که یوسف نه از کوهر دیگر است * که بامازیک
 شاخ و ازیک برست * ثانی عشر بمعنی نصیب شمس فخری بیت زین خزان آنکس خورد
 بر کومد ام * دردم ایشان بود چون باردم * بو معنی استعان طریقه اولی اوجه در
 ثالث عشر بمعنی قراگاه و خانه و سرای معناسنه که عربیده وطن و مسکن دید کارینه عجم
 بوم دیر ترکیه یریه رت دید کاری تفصیل احوالی عنقریب ذکر اولنور بو معنایه حکیم
 فردوسی بیت فرستم بنزدیک افراسیاب * نه آرام جویم برین برنه خواب * رابع عشر
 بردن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولورد لبر و هوشبر کی خامس عشر فرهنگ
 جهانگیریده بمعنی پهنا سادس عشر بمعنی زن تازه سابع عشر بمعنی باد و حفظ که
 از بر دیر لفظندن دیمک اولور ثامن عشر بمعنی طرف که یک بر شود دیر لیکطرف شود یک
 اولور تاسع عشر افعال و مصداق او ایلنه ادخال ایدر لراحق تحسین لفظ ایچوندر اسقاط
 اولنسه معنایه خلل اولمز نوعی خوشانی بیت بر آهنکی زخم ناخن بمضرب * که از آب
 آتش و زاتش چکد آب بر بر بر معروف تساوی معناسنه طالب آملی بیت با من
 مختوران که درین عرصه کلام * هر خطه میرند نوای بر اری * عربیده مساوات و چغتای
 لسانیک اوتور دیر لرم مطلعین تجنیس تام قصد اولنوب اولدن معنای ثانی و ثانیین

معنای اول مراد ایدز میرعلیشیرینیت توشدا کورددم یا زنی خندان رقیبی اوترودا
 و مشکدین دم دم نیشم قرجیلدا دورمین اوترودا * بواوترودا قار شو معنا سنه ایکی
 معنایه ده اوترو دیر لر برانغار و جوانغار یی کلاهما یفتح الراء المهملتین وغین معجه ثانی
 ضم جیمله جانب یین و سار که جنک صفوفنه مینه و میسره دیک معنا سنه در مولانا
 عبد الله هاتقی بیت جهان شاه و شهراده سلطان حسین * زسوی برانغار چویان و شیش
 یعنی جانب ییمینه کی بر بار یی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله اول خانه یه دیر لر که
 رخانه نک اوز رنده بنا اولمش اوله بر بان و وروان دخی دیر لر ترکیه چار طاق دید کلمی
 خانه در یی بر یی معروف سر تراش دخی دیر لر عربیک حلاق و بحام دخی دیر لر و جانب
 غربیه مشهور بر ولایت اسعیدر و دخی زیاده یوقار و دیمکدر اعلی الاعالی معنا سنه کی بر تر یی
 فتح تاء مثناة ایله اوستوزک دیک اولور که بر اوست و ترادات تفضیلکرمولانا جایی در توحید
 باری تعالی جل شانہ بیت لیک شائیش زکان بر ترست * هر چه ز بان کوید ازان بر ترست
 یی بر خوار یی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه و و او معدوله ایله حصه و نصیب معنا سنه هر
 یی بر خوردار یی سکون رائین مهملتین و ضم خاء معجه و و او مجهول ایله نصیبیلو و حصه منک
 و بهره مند معنا سنه لفظ مرکبدر ایکی جهته بری بر خور ایله دار لفظلرندن و بریده
 بر و خور و داردن لفظ مرکب اولور یی بر خور یی سکون راء مهمله و ضم خاء معجه و و او
 معروف ایله ایکی معنایه در اول نصیب ثانی شریک معنا سنه شمس فخری ایکی معنایه
 ترتیب اوزن بیت زملک و جیش و جوانی و سلطنت بر خور * که از شهان جهان نیست
 شاهر بر خور * معنای ثانیه استاد فرخی بیت زبس اعطا که دهد هر که زر عطا کیرد *
 کان بری که مرا ورا شریک و بر خور نیست * نسخه حکیم اسدی و نسخه حسین وقایی
 و لسان الشعر موافق معیار جالیدر اما شرفنامه ده فتح خاء معجه و و او معدوله ایله بوزن
 ابتر واقع اولمشدر یی بردار یی اوج معنایه در اول خانه تابیستانی ثانی مصلوب یعنی
 اصلش ثالث داشتن لفظندن صیغه امر در یوقار و طوت معنا سنه یی بر زکار یی
 کسر راء مهمله و سکون زاء معجه و فتح کاف ایله انجی ز زاع معنا سنه که بر زکر و بر زه کر
 و بر زیکردخی دیر لر یی بر زکر یی سکون زاء معجه ایله یی بر زه کر یی فتح زاء معجه و هایلله
 یی بر زیکر یی کسر زاء معجه ایله کلمه یعنی زراع و حراث مثال ثانی فخر کور کافی
 بیت عقل بد بر زه کر و تخم روح * آب دهش خضر و مسیحا و نوح * مثال ثالث حکیم
 انوری بیت کار خالک جز بعفرکی شود هرگز تمام * کان یکی جلاهی داند ذکر بر زیکری
 یی بر فندار یی سکون راء مهمله و نون و فتح فایله مفتی و مفسر و شارح و اهل علم و ماهر معنا سنه
 یی بر کندار یی سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله ارمغان و هدیه قلیل معنا سنه اید المعانی بیت
 برده بودم پیش جانان تحفه جام بدست * بر کندار مختصر بوده نکر داز من قبول یی بر کر یی
 سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله بخت و طالع معنا سنه و له ایضا بیت چو کردم بذل جان
 در راه جانان * ولی سودی ندارم بر کرم نیست یی بر مر یی سکون راء مهمله و فتح میله اوج معنایه در
 اول انتظار معنا سنه مختاری بیت جان اعدا برد بکک چنانک * نبود پیش مرک بر مرتیغ * ثانی

ثانی امید معناسنه و له ایضا بیت هنوز هست فلك را حیم کشتن روی * هنوز هست
 سخن را قوی شدن بر مر * ثالث بال آروسنه دیرلر بال جیلر اصطلاحنده مذکور اوج معناسنه
 بر مور دخی دیرلر بعضی فرهنگرده باء فارسیله ده مذکور در ی بر مور ی سکون راء مهمله
 و ضم میم و واو معروفه ایکی معنایه در اول علف معناسنه ثانی بر مر مر قوم معناسنه باء
 فارسیله دخی مرویدر کذا فی فرهنگ جهانگیری ی بر نور ی فتح راء مهمله و سکون نون و ضم
 باء موحد ایله اطفال بر پارچه مدور کون اورته سن دلوب ایپ پکور ب ایکی اوچندن
 طو توب فر فرچور لر ی برند اور ی فتح راء مهمله و سکون نونله جوهر دار دمور قلمچ و غیر ی
 اصلتک برند فختین ایله دمورده اولان جوهر در فرند دخی دیرلر استاد لطیفی بیت کوه را
 پر نیان بود چون یافت * قوت دست او برند اور ی برور ی سکون راء مهمله و فتح و او ایله
 درخت یازور یعنی میوه دار بازور لفظندن مختصر در حکیم ناصر خسرو بیت اندیشه
 مر مرا شجر خوب برورست * پر هیز و علم ریزد از ان برک و بر مرا ی بزر ی سکون زاء
 معجه ایله بمعنی شعله میرنظمی بیت جهان روشن شدن چون ماه تابان * بانجم بوده است
 بزر و چراغان ی بزر کر ی سکون زاء معجه و راء موقوف و فتح کاف فارسیله کتان
 تخمی در ی بزرود ی سکون زاء معجه و راء موقوف و فتح و او ایله تخم ایچون قونیلان نسنه
 هر نه تخمی اولور سه بعضی فرهنگده مشغول معناسنه مرویدر ی بزه کار ی فتح زاء معجه
 و کافله کنه کار معناسنه که بزه کناهد و کار ایدیجی دیمکدر خلاق المعانی بیت بار دیگر بزه
 اندوز شوم * که نمی آید مارا ز ثواب ی بشتو ی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله
 ایکی معنایه در اول تحفه الاحبابده نام حضرت میکائیل علیه السلام در استاد دقیقی
 * قطعه * بشت خوانمت به برکت او * چوتو کوی بود بکاه عطا * بشت راء طاهمان آبست
 مرتوا ز زرو کوهرست عطا * شمس فخری بیت میرساند بمخلق دست تور زق * بی تقاضا
 و منت بشت * رساله ابو حفص سفیدیه بمعنی ابر دیوب دقیقی نک بیت ثانی سن ایراد
 ابلس ثانی فرهنگ جهانگیری بفرشته نک نامیدر که باران نباتات اکا حواله اولمشدر
ی بط زر ی اضافتله نیر اعظمک جمله اسماسندن بریدر نظام استر آبادی بیت بط زر
 خور دغوطه در زلال غی سمایی * بر آب از جنبش آن شد حجاب بیعد پیدای ی بکتر ی
 سکون کاف و فتح تاء مثناة ایله جبه زره که دمور پاره لرین قطیفه و یا آخر نسنه اوزرینه
 دیکوب جنگ کونارنده کیرلر ترکیله قابورغه زره دیرلر ابو شکور بیت زذر بر نهاده بسر
 مغفری * ز فولاد کرده بیر بکتری * بو قوی مؤید محمد عصار بیت زئیر چار پر و زکرز
 ششپر * سپرها چون زره مغفر چوبکتر ی بکه تر ی فتح کاف فارسی و اظهارد ایله ایرکن رک
 معناسنه که بکه ایرکن و ترادات تفصیلدر که غایت ایرکن دیمک اولور شیخ نظامی بیت
 بکه تر سپهدار چین از غرور * زمین کرد چون عرصه کاه نشور ی بلا جور ی فتح لام و ضم
 حمله قره صغر اسمیدر نعمه الله نقلی اوزره ی بلاد ی فتح لام و کسر دال مهمله ایله نسخه
 میرزا ابراهیم پیرایه عروس یعنی زیب و زینت عروس که التون و جواهر و نقشه نفیسه دن
 صبارتد مروید الفضلاده زرینه عروس مرویدر میر خسرو بیت بسته بلادر همه بر سر بلا

داده به پیش و شش عالم صلاقی بلاد و ریخ هم دال مهمله و او و مجه و ول ایله ایکی معنایه در اول
 براغاج در که دوار ده استعمال اولور اکالسان یونانیدانقر دیا و هند و لسانده پلاوه
 و بهیله دخی: یرلر هند دیارنده حاصل اولور ثانی زردینه و پیرایه عروس و زنان بعضی فرهنکار ده
 بر پیرایه در باشه بغلر لری بلار ریخ یوزن منار آذر بویه دید کیری نسفه نك کوکیدر بعضی
 اشنان دیرلری باقندر ریخ سکون لام و نون و فتح قافله برلفظدر دشنام علمنده تافظ ایدرلر
 بی دین و بی مذهب معناسنه خلاق المعانی بیت بز و مال مردمان اندر * هست براعتقاد
 باقندر ریخ بناور ریخ فتح نون و و و ایله یعنی دمل و د نبل و دمبل دخی دیرلر چمان معناسنه
 ریخ بتد امیر ریخ بر بند در که عضد الم و له د پلای زمانده امیر نام بر مسافر دوز مکه اسمنه مضاف
 اولمشه رکذانی مجمع الفرس ریخ بند شهریار ریخ موصی قید برنوا اسیمدر استاد منوچهری بیت
 برین عند لیب زند بند شهریار * بر سر و زند و اف زند تخت اردشیر ریخ بند کیر ریخ بر نسند در
 پنبه و زیت و کرج ایله دو کوب صوکنکارین آنکله حکم ایدرلر عربیده لقون و ترکیه لکون
 دیرلر ضم لامله ریخ بهار ریخ اون درت معنایه کلور اول معروف فصل ربیع در که شهر و شمس به دن
 آذر و نیسان و یار آپلرینه شامل در که نیر اعظمک حمل و ثور و جوزا بر جلنده اولدوغی ایام
 مکنی در اول فصل نو بهار دخی دیرلر استاد بیت خلوت از اغیار یایدی بهار * پوستین
 بهردی آمدنی بهار * ثانی برک در خته دیرلر عمو مابیت کلی بی آفت برک خزان * بهار
 تازه بر شاخ جوانی * و هنوز چمنش پیراغه نو بهار دید کارینه بویتنه دلالت وار در حکیم
 اسدی بیت ببر جوشن جوش چون نو بهار * بزیر اباقی تند چون روز کار * ثالث نارنج
 و ترنج اغا جنگ پیراغه دیرلر خصوصاً سایر اشجاره مخالف نارنجک اول میشی ایریشور
 صکره پیراخی چقار شیخ نظامی تصریح ایشدر بیت رسم ترنجست که در روز کار * پیش
 دهد میوه پس آرد بهار * رابع شکوفه یه دیرلر عمو ماو ترنج شکوفه سنه دیرلر خصوصاً
 خامس بتکنه یه دخی بهار دیرلر بوا یکی معنایله معنای اوله شیخ عثمان مختاری * قطعه *
 تا کوهر از فروغ شرف کیرد و خطر * تا عالم از بهار شود چون بت بهار * رای توباد کوهر
 انصاف را فروغ * روی توباد عالم اسلام را بهار * و بقعانه ایله معنای اوله شمس فخری
 بیت رسیدن موسم نوروز کر نسیم بهار * شود بسا این آراسته بسان بهار * بقعانه یه
 بهار دینک و کی استاد فرخینک بویتنه و اخدر بیت وثاق از وجو بهار ست اودر و چو صم
 سرای او چو بهشت است اودر و چون حور * دیگر حکیم اسدی بیت هما نا که کتر بد از شمس
 هزار * بت لاله رخ چون نکار بهار * سادس بر آتشکده نك نامیدر خصوصیت ایله
 شیخ نظامی از اقبال نامه بیت بهار دل افروز در بلخ بود * کران سرخ کل را دمان تلخ بود
 سابع یوکک برد نکنه یعنی بر تاینه دیرلر استاد فرخی بیت بهر مادی مال بخشد جهانی
 بهر زاری زر بخشد بهاری * ثامن بر نوع کل در که کا و چشم دیرلر بو معنی حمد الله مستوفی نك
 زهه القلوب نام کتابنده مسطور اولوب اندن استغراج اولمشدر تا سع ادات الفضلاده
 ترکستانده بر معروف و مشهور خانه نك اسیمدر عاشر فرهنگ جهانگیر یه کل زردیست
 بهار کویتن حادی عشر فرهنگ زفا نکویاده بر نوع کلدر بهار دیرلر ثانی عشر تحفه الاحیاء

معنی خانه منقش و پرنگار ثالث عشر شرفنامه ده بر جزیره اسمیدر رابع عشر لسان الشعرا ده
هندو ستانده بر خطه نك نامی اولدوغی مسطور در ی بها کیر ی یعنی قیمتدار کیرنده
بها تقدیرنده در حکیم فروسی بیت دوباره بها کیرود و کوشوار * یکی طوق پر کوه
مشاوار ی بها و ی بودخی بها کیرکی در بها الوعنا سنه ابوالخیر بیت بها و زدری
اژ دستم برون برد * به نیرنك و بافسون دهر غدار ی بهر ی سکون هایله بش معنایه در
اول تخمبیس لام جاره معنا سنه بهر تو بهر شما بهر من بهر ما دیرل ثانی دخی حرف را
معنا سنه اولوب ترا شمارا مارا معنا سنه استعمال اولنور میر خسرو بیت نه از من
دیختست این زهر بر تو * که این بودست بهر از دهر بر تو * ثالث حصه معنا سنه که بهر دخی
دیرل شیخ نظامی بیت عراق از ربع مسکون هست بهری * وزان بهر مند این هست
شهری * رابع شرفنامه ده برو لا بت اسمی اولدوغی مسطور در خامشی بعض فرهنکارده
شجاع قرو و نجوم معنا سنه مرویدر و عریده ایکی معنایه در اول یعنی محب ثانی یعنی ملاک
معنای اولنه چغنی لمانده اوچون دیرل میر علی شیر بیت کوزیا کپلامی اوچون
کینکلاک اول یوز اباتما * انجه یحیی انکلاماس کوزکیم قوباشقه او ترو دور ی بهار ی
مسکون ها و فتح میله بمعنی بسیار میر نظمی بیت شود هر چند با دیگر وفادار ی دل زارم
جفامیکر د بهار ی بهمن یار ی یای تختا نیله شیخ ابوعلی ابن سینا مشا کر داندن بر صاحب
قصیف فاضل کسنه نك آدیدر ی میاوار ی فتح یای تختا نیله بمعنی شغل و عمل و کاد
و کسب که فیا وار دخی دیرل شاه ناصر خسرو بیت من نفس همی بندم و تو جامه همی باف
اینست مرابا تو همه شغل و میاوار ی مع الزاء المعجمه * باخرز ی فتح خاوسکون راهمیده
ایله ایکی معنایه در اول بر مشهور مشهرک آدیدر ثانی شرفنامه ده موسیقی نعماتك قرنی
شعبه سنن بر شعبه اسمیدر میر خسرو بیت که بغمات تراند و هکاه * یافته در عرصه
باخرز راه ی بادان فیروز ی شهر اودیلک نام اصل قدیمیدر که اول شهری فیروز شاه
بنا ایدوب کند و نامنه اضافله تسمیه ایلان آبادان کرده فیروز دیک اولور تخفیه بادان
فیروز دیکلر ی بادانکیر ی بزوع کلک اسمیدر خاصه سی اولدر که احباب غله خرمن صاورمق
مراد ایتد کیرنده هوا ساکن اولدقه اول کلک قوری پیراقلین الله اووب هوایه اتادل
بافن الله تعالی فی ابلال هوا چقوب خرمن صاورلر کدافی فرهنك جهانکیری ی باد باز
ویاه بیز ی کلاهما سکون دال و باء موحه مفتوحه و مسکون ایله مروحه معنا سنه که
باد بیرن دخی دیرلر و بادزن ده دینلور مشاعر بیت آتش هجران مکنو نسکین شود با باد باز
شمله آتش فزون ترمیشود لایز باد ی بادروز ی سکون دال و ضم راهمیلتن و و او معروفله
و طیفه روز مره یعنی هر کون ویریلن تعیین و دخی هر کون کیلن جامه و هر کون بیکه معناه
اولان طعام میر نظمی بیت زهر قهر چرخ خوردن شد مکر * بادروزم بوده است شام و صحر
ی بادفوز ی سکون دال مهمله و ضم قایله کند و قولیله علی ایتمین آدم یعنی خلقه پند و نصیحت
ایلیوب کندوسی عمل ایلیه راه مهمله ایله مرویدر نظمی هروی بیت پند خود هرگز نکیری
ای خرکری نشین * و عط تاجند میکنی ای بادفوز لافزن ی باد نوروز ی یازد خسرو

اوتوزاييكي لحن دن بر لحن آديد كذا في مجمع الغرر في بادوزي و او ايله باد نيز مرقوم
 معناسنه در في باران كير في فتح راه مهمله اول وكسر ثاني وكاف ايله ديوار اوز رنده
 اولان سيق وطام كنار ينك صيفي و امثالي نسته لره يغموردن قاچان التنه وار في باروازي
 سكون راه مهمله و فتح و او ايله بابوجه ديرل ميرنظمي بيت بيايش باروازي رانوده
 زهر جانب ره محنت كشيده في باز في اون درت معنايه كالور اول معني عودت يعني كيرودونك
 كال اسمعيل بيت كسي كه دست چب از دست راست داند باز * باختيار زم مقصود خود
 بكر دد باز * ثاني معني تكرار شمس فخري بيت پناه ملك سامان جمال دني و دين * كه
 سد ملك نه ييند چو تو سگندر باز * ثالث فرق و تميز معناسنه كال اسمعيل بيت چگونه
 دامن شاهي چنين زدست دهد * كسي كه دست چب از دست راست داند باز * رابع معني طرف
 و جانب حكيم سوزني بيت آن حسام بن حسام كه حسام نظرش * هرگز از خصم بالزام
 نشد باز باز * خامس معني ذراع شمس فخري بيت ز چاه فكر دم تشنگان معني را *
 زلال جان ز زباني بقدر سينصد باز * سادس معني و اماندن وارسيدن يعني كير و قالمق
 و اير شمامك شيخ سعدى بيت كر كسي وصف اوز من پرسد * بي دل از بي نشان چه كويد
 باز * سابع معني دخی استادن و چهره ي بيت آمدت نوروز و آمد چشن نوروزي فراز
 كاكار اكار كيني تازه از سر كير باز * ثامن باز يندن دن صيغه امر اولور وله ايضا بيت
 مشاخ كل شطرنج سمين و عقيقين كشته است * وقت شبكيان بنطع سبر بر شطرنج باز *
 تاسع معني كشاده و روشن وله بيت اي خداوندي كه تا تو از عدم پيدا شدی * بسته
 مشددر هاي بددر هاي يكي كشت باز * هاشم قولاج كه عربده باع ديرل وله بيت آفرين
 زان مركبي كر بشنود در نيمشب * بانك پاي مورچه در زير چاه مشمت باز * حادي عشر
 معني فراز وله ايضا بيت همچوان سني كه اورا سميل كردانند ز كوه * كاه زين و كاه زانسو
 كه نشيب و كاه باز * ثاني عشر طوغان بومعنا ده هزيبه مشتر كدر وله بيت كامر هواري
 چوكبك و كاه جولان چون عقاب * كاه بر جستن چو باشه كاه بر كشتن چو باز * طوغان
 جنسه مطلقا باز ديرل آوجي و جكر دار و ايري طوغانه شاه بازديد كاري چو باندن ايري
 اولان نسته يه شاهانه ديمك كييدر اما چا قره خصوصيله باز اسمي اعلام غائبه دن
 اولمشدر مطلق باز ذكر اولنسه مراد چا قردربو ييتكن فهم اولنور بيت ره بط باز نيز
 آهنگ ميزد * بر قمر كيك شاهين چنك ميزد * ثالث عشر بعض تركيله صفت اولور
 شعبه باز و لغبت باز كبي نوعي خوشاني بيت همه غافل ز لغبت باز كردون * چه بازي
 آورد از پرده بيرون * رابع عشر قهرنگ جهان كيريده معني كندر كاه سيل يعني سيل
 اوغرادوغي يره ديرل في باز خير في خير خاستن لفظندن صيغه امر و وصف تركيبي دن
 كير و قالمق مثلاً دو شوب قالمق و اوتورب قالمق كبي ميرنظمي بيت سگان ييكانه را
 آواز خير ست * بجا باشد قناده باز خير ست * بوندن در كه روز قيامته دخی باز خير ديرل
 في بالا و في فتح و او ايله صوطلو برداق و امثالي ظروف كه صوطلو اوله كذا في مؤيد الفضلا
 في بانك نماز في اذان معناسنه معنای تركيب نماز صداسي ديمك اولور شيخ سعدى

سعدی بیت میوزن غلط گردانک نماز * مکر معجون مست و مد هوش بد * میرنظمی
 بیت بد یوان ایزد پروا نیار * بکرمش رسیدم چو بانک نماز * بتفوزی سکون تاء مثناة
 و ضم فایله پیرامن دهان یعنی اغز چون معی عموما سبعا حشر خصلوصا که پوز و پرپوس
 و بد پوز و بد تفوز دخی دیر لر حکم ازرقی دو صفت زمستان بیت بند فولاد بردهن راید *
 که هواز بر شمرند بتفوز * شمس فخری معیار ده * بتفوز مرغارا منقار و دیگر خیوا را بیرون
 بهمان باشد دیش بیت ز عدل خسرو اعظم محال و پندار نیست * که وحش و طیر در منهل
 زند بتفوز * و سخا حین ده دخی بو وجه اوزن مسطور دو * مخیر * کسر خاء معجه
 و سکون یای تخته نیله بمعنی کینکه یعنی پوشوری که بد پوز و بد تفوزی کلاه با بسکون
 الدال المهملة و ضم الباء الفارسی و الف با تفوز مرقوم معنای مثالی اول حکیم بنوزنی بیت
 صاریت داده پندار صیلت و ریش و بد پوز * بهار شده هنگام صبی علم آموز * مثال ثانی
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * دایه کو طفل شیر آموز را * تا نعمت خویش
 کند بدفوز را * کر بیند راه آن پستان برد * بر کشاید راه صد پستان دهد که بدواز
 سکون دال مهملة و فتح واو ایله تحفه الاحباب بمعنی جای آرام و نشین و قرارگاه اما مشرفنامه ده
 تاء مثناة ایله بتواز واقع اولشدر عربی بقرعه وصفه دیر لر بو معنایه شمس فخری
 بیت ملاذ صیف و قلم خسروستان حشم * که هست خلق چهارا جناب او بدواز *
 که بدله باز * سکون دال معجه و فتح لام و باء مؤحده ایله لطیفه کو و مزاح انگیز و ندیم مجلس
 آرا و حاضر جواب و خوش ادایه دیر لر بیت ساقی بیار باد و مطرب که میشود * باز برای
 دفع الم بدله با زرم که برازی فتح راء مهملة ایله بمعنی آراسته و مزین و نیکو بوده شمس
 فخری بیت خدایکان جواجخت شیخ ابواسحق * که تحت خسروی از ذات او گرفت براز
 استاد فرخی بیت مجلس عشرت بسنج و چهره معشوق بین * خانه رامش بر ایز و فرشی
 دولت کستران * بویته آراسته کن معنایه لعل اولور بعض محله کار مران براز دیر لر
 تم ابشی ابوالیله دیمک معنایه اولور و دخی کفشگر لر پا بوج قالی آراسته قود قمری
 جوی و دخی اودون یار انظر نکذ لک یار دخی اودون آراسته قود قمری جوی
 که بر پوز * سکون راء مهملة و ضم باء فار سیمله بتفوز مرقوم معنایه کدافی مجع
 الفرس که بر خوز * سکون راء مهملة و ضم خاء معجه ایله بمعنی انبان یعنی طفر حق ابوالعالی
 بیت دردست عصا و مسیحه بردوش مثال پرفسون * زرق وریا در آستین بر خوز حیله
 در بغل که برزی * سکون راء مهملة ایله بلندی و بالای مردم و بیانی جمال و دخی ماله که آنکه
 دیوار صوار لر و لسان الشعرا ده فتح بایله زیبایی و جمله بالای مردم معنایه مسطور در
 ورمعنا سی دخی تنه درخت و مطلق بلندی معنایه حکیم فردوسی بیت چو خورشید
 بر زد سرا ز برز کوه * میانها بیستند توران گروه که بر کز * سکون راء مهملة اول
 و کسر ثانیله فصل خزان معنایه پیراق دو کلکدن عبارت در عا د فقیه بیت بر کز دست
 شاخ دانسرا * این خزانرا بهار بایستی که بر خوز * سکون راء مهملة و ضم فایله
 که بر کاز * سکون راء مهملة و فتح کاف و ضم باء فار سیمله که بر کاز * سکون راء مهملة و ضم فایله

کلام یعنی بز یوز مرقوم حضرت مولانا قدس سره بیت چنین باشند میان نور فاطم * نه لب
 باشد نه آواز نه بر فز * بر مغاز * سکون راء مهمله و فتح میم و غین معجمه ایله شاگردانه
 یعنی استادی شاگرد نه وایش استادن شاگردان و ردوی مزد بر مغازه نهی دیرلر بر مغاز
 سکون راء مهمله و ضم میله علف دولب معناسنه کنایه تعصه میرزا ابراهیم * بر واز
 سکون راء مهمله و فتح و اوایل جای قرار و آرام معناسنه شمس فخری بیت ملاذ سیف
 و قلم خسر وستان چشم * که هست خلق چهار اجناسد او بی واز * بروز * زهر او مهمله
 و او معروفه جنگ و غوغا معناسنه * بز * اوج معنایه در اول رسم و آیین ثانی زین
 لفظندن صیغه امر اولور یو ایکی معنایه حکیم سوزنی * قطعه * حجره ز قیسان و تاج
 زان کردار * شغل ازین طرز و حرفی زان بز * حجره ماسیت یا ضامه * بوق * ساعتی یا
 بوق از نیسوز * ثالث مخفف زم در و عربیده راء مشدده ایله جامه * و سما فی معناسنه در
 * بز * جامه فروش ترکیه یو عبارت راء مشدده ایله مستعملدر بز و دلبد و امثالی
 نسنه ابوالمعانی بیت کرم کردی دز جهان بازار مکر و فتنه را * در دکان حیله را از و باز دکان
 شدی * بز باز * سکون راء معجمه و فتح باء موحد ایله یعنی بسباس که بسباسه دخی دیرلر
 بردار و در مفردات ادویه ده معروفدر * بز * بشنیز * سکون شین معجمه و کسر نون بعد پای
 ساکنه ایله بوی مادران دید کلری که بر خجاسف دخی دیرلر کیده قوای چپکی دیرلر * بز باز
 فتح غین معجمه ایله بخار و نثار تحته میکر کن بچقو اسلک ایچون تحته اراسنه قودقلری چوی
 و کفشکرلر با بوج قالی اراسنه قودقلری نسنه در شمس فخری بیت عدو شکاری کردست
 باز وی خمشی * کند مدای بخار حادثات بغاز * بغیاز * سکون غین معجمه و فتح پای تحتانی
 ایله مترد شاگردانه یعنی شاگرد ویر بلان اجرت و بخشش شمس فخری بیت هر طریق که
 خواهی همیشه مال دهد * به بخشش و بصله خیر و صدقه و بغیاز * بغیاز و بر مغاز دخی
 دیرلر * کذا فی مجمع الفرس * بقلنقاز * سکون قاف ول و نون و فتح لام و عاف ثانیله
 بر جاتور در کردنی ایلق و ایاقلری اوزون و منقاری یامی و کبود رنگ اکلی جایز در کذا فی
 فرهنگ میرزا ابراهیم بقلن ایله قاز لفظندن مرکبدر * بغیاز * سکون قاف و فتح پای تحتانی
 ایله کلیم سیاه ابوالمعانی بیت بیوش جامه نیکو خصال کراهل دلی * بنزد عاقل و عارف
 چه اطللس و بغیاز * بکاز * فتح کاف عربیله طاعلرده و بیانی رلرده اولان مغلیله دیرلر که
 ایام شتاده ایچنه قیون و صغر قورلر استاد فرخی بیت شهریاری که خلافتش طلبد دوز
 افتد * از معنزار بخارستان و از کاخ بکاز * حکیم اسدی طوسی و هند و شاه نجبانی
 بولغنی یو پاچه بایلله معنای مذکور روایت ابشار اما فقیرک خاطرنه کلوز که اصل لغت کاز
 اولوب بالصاقیه اولور * بکماز * سکون کاف فارسی و فتح میله درت معنایه استعمال
 اولنور اول یعنی شراب حکیم فردوسی بیت نوازنده چنک در چنک و چنک * زدل برده
 بکماز چون رنگ رنگ * شمس فخری بیت ز تاج و طوق مرصع چه عم خورد جودش
 هر آنکهی که نشینند بمجلس بکماز * ثانی یعنی مجلس باده حکیم فردوسی بیت به بکماز
 بنشست یکروز شاه * همیدون بزرگان ایران سیاه * ثالث یعنی مجلس کردن و له ایضا

ایضا بیت یکی بوم سام انکھی ساز کرد * سهر و زاندران برم بکماز کرد * رابع یعنی پیاله
 امیر معزی * رباعی * لیلیک زند بخت چو آوازه دهی * نکبیر کند چور زم را ساز دهی *
 آرا که بدست خویش بکماز دهی * اقبال کدشته را بدوباز دهی * حکیم فردوسی بیت
 تو با این سواران بسی از چند * میارای دل را به بکماز چند * شرفنامه صاحبی و میرزا
 ابراهیم یعنی غم و اندوه و مهمانی نیز گویند دیمشدر در بکیز * کسر کاف فارسی و سکون
 یای تحتانیله خیار شنبه که مشهور مسهل دوا در کذا فی الاختیارات * بلوازی سکون لام
 و فتح و اوایل دیواردن طشره چقن دیرک اوچنه دیرل * بندروز * سکون نون و فتح دال
 و ضم راء مهملتین و او معروفه چوالد و زمعنا سنه در اما شرح السامی فی الاسامی ده
 * بندوز * راسر واقع اولشد را کرچه غیری نمخند ده بندوز چوالد و زه پکن ایلاک در * بندروز
 سکون نون و را و فتح دال مهملتین ایله فرهنگ جهانگیریده چوالد و زمعنا سنه در * بنیز
 کسرون و سکون یای تحتانیله یعنی هرگز حکیم اسدی بیت نه بینم دین رای کردون چه
 چیز * ذکر بیفت یانه بینم بنیز * و دخی اشای کلامده استعمال اولنان نیز معنا سنه
 ابوشکور بیت نه این را میازرد روزی بنیز * نه آرا از واندی بود نیز * کذا فی الصحاح
 * بوز * سکون و اوایل بوزن جو زایکی معنایه در اول یشل کوف که اتکله و جامه ده
 اولور در طوبت هوا و نم سببی ایله اکابوزک دخی دیرل ثانی سیاه زنبور در که مشکوفه یه
 قونار اکاهندی لساننده بهنون دیرل * مع الزاء الفارسی * باز * درت معنایه کلور
 اول مال و اثواب و زرو سیم امثالی از ذاق که پادشاه قوی و ذی قدرت و شوکت که زبردستند
 اولان حکامدن آلور حکیم فردوسی بیت چنان بدکه هر سال یک جرم کاو * زکابل
 میخواستی باز و ساو * شمس فخری بیت سوی در که پور محمود شاه * زمهر و زچین
 آورد خلق باز * ثانی راهداران و باجداران باز رکاندن و به جیلردن آلدقیری ماله دیرل
 حکیم خاقانی بیت زان این رصدا ن مقیم راهد * کر قافله باز عمر خواهند * حکیم فردوسی
 بیت به بیچارگی باز و سادبکران * پذیرفت باید ترا بیکران * ثالث اول سکوت و خاموشی که
 مفان حالت غسل بدن و وقت طعام خوردن اختیاراید بنورل یونک اصل و شرح و تفصیل
 لغت برسم ذیلنده ذکر اول نور انشاء الله تعالی حکیم فردوسی بیت نشسنند با باز هر دو
 براسب * دوان تا سوی جان آفر کشسب * رابع طوس مضافاتدن طبران بزرگ
 ناحیه سنده واقع بر قریه اسمیدر که حکیم فردوسینک مولدی اول قریه ده در * بر * یعنی
 پشته کذا فی شرفنامه * بر * سکون راء مهمله ایله کرداب که در باده واقع اولور کذا فی
 ادات الفضلا * بوز * فتح و اوایل یعنی کرداب دریا کذا فی مجمع الفهرست * مع السین المهمله
 * باتس * ضم تا و مثنا ایله ترج معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری * بادر *
 سکون دال و فتح راء مهملتین ایله بادگیر که یاز اولرنده ایدرل یا دایله رس لفظلرندن مرکب و
 هوا ایرشد ری معناسنه بادغس دخی دیرل * بادریس * سکون دال و کسر راء مهملتین
 و سکون یای تحتانیله اغر شق که قور شوندن و یا خودا غاجدن مدور ایدوب اور تا سن
 دلوب ایله پکور و ب ایلاک اگیرل شمس طیبی بیت یا آب روی عدل تو این بادرستی

ب ز

ب س

آسمان * از کردهای خویشتن خود را پشیمان ساخته * بادغیس * سکون دال مهمله و فتح
 غین معجه ایله معنی باد رس مرقوم یعنی بادگیر * بادغیس * سکون دال مهمله و یای
 قحطانی و کسر غین معجه ایله مرو و هراة اعمالندین بیهود قرانی مشتمل بر عظیم ناحیه اسمیدر
 اصلی بادخیز در روز کاری وافر اولدوغی مناسبتله نسیمه اولنش حکیم سوزنی بیت
 سموم مرک چون عیشه کند خشک * اگر پیش شمال بادغیس * با سبوس * سکون
 سین مهمله و ضم باء موحد ایله بر نوع ریحا ند که مرز نکوش دیر لر عربیسی مرز نجوش در
 کذا فی فرهنگ جهانگیری * بالوس * سکون لام و ضم باء موحد ایله نسیمه میرزا
 اوامیده ولایت قند هارک اسم قدیمیدر اما فرهنگ جهانگیریده باء ثانی ریه یای تحتانی
 ایله مرقومدر * بالوس * ضم لام و او معروفله کا فور مغشوش معناسنه درشین معجه
 ایله ده روایت اولمشدر * بامس * ضم میله اکا دیر لکه بر کسنه بی مشغل و عمل یهوده بر مرده
 اکنوب قاله و مراد ایتدوکی یره کتمکه قادراوله میه استاد دقیق بیت خدا پیکانه * بامس
 پشهر پیکانه * فرون ازین نتوانم نشست دستوری * حکیم سوزنی * قطعه * از شرف
 فروجا ه برفلک سادسیند * در چمن باغ لهو یاسمن و زکسید * باهنه سنگید ورنک ییهد
 و با مسید * خود بخود از یکدیگر از نهان بر رسید * بو معنایی مؤید شمس فخری بیت
 همچون خرنکست خسودش او جل * افتاده و پر بار و بماند مشک بامس * باورس *
 فتح واو و ضمه دخی مرویدر اول هورته دیر لر قوجه سنک اولادلی بر عورتی دخی اوله میو
 نظمی بیت کاراودر زندی شیون شود * چون زنش باورس استون شود * بعض
 نسیمه ده مضر معناسنه منقولدر * بلس * سکون باء موحد و ضم لامه اول نان خشکه
 دیر لکه اوزرینه چکان کرمش و ما مجاد پشلمش و ایشه مش اوله و دخی ایغ یاغی که عرینده شحم
 دیر لر * بحس * سکون حمله زنه بینی یعنی بورون یومشنی * کذا فی مؤید الفضلا
 * بحس * سکون خاء معجمه ایله یوزن لمس ایکی معنایه در اول حرارت درونتن
 و یا خود الم و غصه دن و یا خوردن و علت سبب ایله رنک رو پر مرده و متغیر اوله و بی تاب
 و توان اولق معناسنه شمس فخری بیت جان چون ندهد دشمن این شاه بیدروز *
 زو سان که دلش کشت ز آسیب فنا بحس * تحفة الاحیاءه یعنی عشو * کذا فی
 ورنج و دخی کشت بی آب حاصل شده معناسنه مرویدر * بحس * کسر خاء معجه ایله
 لغت مشترکه در قریبه بی قیمت و غنار سیمه معناسنه فار سیده کذا لک شمس فخری
 بیت شاهی که اگر خاک درش را بفروشند * امروز ملک بود اورا ثمن بحس * حکیم
 اسدی نوایکی لغتی بحسیدن معناسنه اسم معیدر روایت ابلش * بحسوس * سکون
 خاء معجه و کسر سین مهمله و ضم لام و او معروفله عنذرائی جبرالآن پادشاهک اسمیدر
 حکیم سنایی بیت حال احباب گهف و دقیا نوس * قصه * بحسوس و شهر فسوس
 * بدجنس * بد اصل و نسبی مجهول دیمک اولور ابوالمعانی بیت بدروی و باقا و بد
 ایدام و بد زبان * بدجنس و بد نهاد و بد اوضاع و بد کان * بد نفس * ظاهر معناسی ذاتی
 یوامر اولانه دیر لر اما اکثر منهایان اجتناب ایتیموب مرثکب محرما ته دیر لر * بدوس * ضم

ختم دال وواو معروفه اميد و زجا معناسنه شاعر بيت در خلق جهان آنكه بود عاقل
 و مردی * از سفله و دونان ندارند و سی * و حسام اسمنه معنادر * برپوس في سكون
 راه مهمله و ضم باء فارسی وواو معروفه بتفوز مرقوم معناسنه كه پیرامن دهاندر حکیم سنایی
 در صفت جمع کوران كه دست بر اعضاي قبل مالیده و هر يك از ايجيزی تعبیر نموده اند
 * مثنوی * آنكه را بدر پیل ملوشش * دست و پای مطبر بر پوشش * گفت مشکلی
 چنانكه مضبوطست * راست همچون نمود غر و طست * بر تاس في سكون راه مهمله
 و فتح تاء مشناه ايله ايكي معنایه در اول بر مبارز نامیدر ثاني روس حد و دنده واقع بر شهر
 آدیدر برد وایتله تركستان و لایتله بر شهر آدیدر حکیم سوزنی بیت ای شیر فاك دوه
 بر تاسی * تو * جشید فاك غلام نحاسی * تو * مذکور و لایتك غایت ایودلکوسی اولور
 در یسن کورك ایدر لر و کور كه بر تاسی دیرل * بر جاس في سكون راه مهمله و فتح جیمله
 نشانه نیر هدی و آماج معناسنه شمس فخری بیت بوقت آنكه کند قصد قادر اندازی
 بغیر سینه دشمن نباشدش بر جاس * بر جیس في سكون راه مهمله و کسر جیمله ايكي معنایه در
 اول مشتری یلدزینك آدیدر ثاني سودی و افراولان دوهیه دیرل ابوالمعانی بیت شاهی كه
 بعطای او شد کدایان * همچون عربی كه اشتش بر جیس * بر رس في سكون راه
 اول و فتح ثانیله ايكي معنایه در اول بمعنى پیرس یعنی امر در سوآل ايله معناسنه حکیم سنایی
 بیت آز بگذار كه با آز بحکمت نرسی * کربیان بایدت از حال سنایی بر رس * کمال
 اسمعیل * رباعی * از حال دل سوخته خرمن بر رس * حال دل زار خواهی از من بر رس *
 کرد رد دل منت ز من باور نیست * ای دوست روا بود دشمن بر رس * ثاني رسیدن
 لفطندن صیغه امر در ایرش معناسنه حکیم سوزنی بیت شاهی كه ماه رایت منصوب راو بقدر
 از ماه بر کندشت و بخور شیدر رسید * بر رس في بوزن ترس نسخه میرزا ابراهیمه یعنی افسار
 اما کتاب السامی فی الاسامیه یواشه كه سرکش آت و قاطر و دوه نك بور نه پکورب ضبط
 ایدر لر حکیم نوری بیت چون کسینی مهار و بریدی * زودینی به بینی اندر رس * بر فوس في
 سکون راه مهمله و ضم فاو وواو معروفه ايله * بر کاپوس في سكون راه مهمله و فتح كاف
 و ضم باء فارسیله * بر کافوس في سكون راه و فتح كاف و ضم فایله کلمه یعنی بر فوز مرقوم كه
 بر کاپوز و بر کافوز دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری * بر کس في سكون راه مهمله و فتح كافله
 بر نسنه یی انکار محله معاذ الله دیمك معناسنه در استاد رودکی بیت كچه نامرد مست آن
 ناكس * بشود سیراز و دلم بر کس * بر لاس في طائفه * تاتار دن ايكي بلوكدر برینه
 بر لاس و برینه ار لاس دیرل مولانا هاتقی از تیمور نامه بیت ز بر لاس و ار لاس ویشش شمار
 نمودن چندین سال از یسار * یسال جمعیت معناسنه در بولفت چغتای لسانیه در ار لاس
 دخی دیرل میرعلیشیر بیت ای نوایی نیلای ایل ار لاس ایل بر لاسنی * کیم پرور کونکلو مكا
 حالامالشی اول سنوخ ملش * بر تاس في سكون راه و فتح نونله غافل و نادان معناسنه
 شاه ناصر خسرو بیت نامهایش توهی آید * هم زبیدار دل هم از بر تاسی * بر نسی في
 سکون راه و کسر نونله قیون قرچق مفرض ثاني یود كه عارض اولان صبحو كه عربیده

مغض دیرل میر نظمی بیت رفته بودم از پیش چون سایه آن سر وقد دید اغیار
 از حسد برنس گرفته در شکم یی برنوس یی سکون راء مهمله وضم نونله یی برنوس یی
 ضم راء مهمله و نون و سکون و اوین ایله بو ایکی لغت نسخه میرزا ابراهیم نام لشکر در
 و مؤید الفضلاده شین معجه ایله سر لشکر معناسنه و ادات الفضلاده سر لشکر لردن
 بر سر لشکر کنا میدر یی برنوس یی سکون را و کسر نونله مجمع الفرسته برنوع باو طدر
 یی بس یی اوج معنایه در اول پتر دیمکدر کافی معناسنه شیخ سعدی بیت چوبکبا ز کفی
 مگو با ز بسی * که حلو اچوبکبا ر خور دند بس * ثانی ییچهدیمکدر کیف معناسنه و له ایضا
 بیت ای بسا اسب نیزر و که بماند * بس خرلنگ جان بمنزل برد * ثالث بسیار دن محفدر
 چوق دیمکدر کثیر معناسنه و له ایضا بیت بس نامور زیر زمین دفن کرده اند * کرهستیش
 بروی زمین بر نشان نماد یی بسباس یی سکون سین مهمله و فتح باء موحده ایله یعنی هرزه
 و هدیان و سخن یی معنی مختاری * قطعه * بصر من که چون بخوای شعر * این بدل بر نویسی
 از قرطاس * که کران خام قلیبان بس بس * زین فضولی و حکمت بسباس * عربیه
 ادویه دن بردوادر بزباز و بسباسه دخی دیرل یی بسناس یی سکون سین مهمله و فتح نونله
 نام استاد دهریان یعنی دهر بلر طائفه سنک رئیس اسمیدر یی بطار س یی فتح طاء و کسر
 راء مهملتین ایله عربیه سرخس دیدکاری اوت که ترکیه ایرلی دیرل یی بطلیوس یی سکون
 طاء و فتح لام و کسر میم و ضم یای تحتانیله بر حکیمک اسمیدر که محسطی کبیر و جغرافیا
 و کتاب اللحن الثمانیه و اسطرلاب آنک تصنیفیدر روایت اولنور که ابتدا حیات فلکیه فی
 مشرح ایدن اولدر و علم هندسه فی اخراج ایدوب قولین فعله کتور مشدر و منقولدر که
 اسکندر یونانی دن صکره اوچخی پادشاه بودر و ملوک یونانه بطلیموس نامی بوندن قالمشدر
 اسطرلابی کره مطبوعه حیات افلاک اوزن وضع ابلشدر افلاک طقوز اولوب اولی فلك
 گردر که کره ارضه قریب و عنا صر اربعه یی محیط و ماسدر و افلاک اصغیردر آنک
 اوزرنده وانی محیط فلك عطارد آنک اوزرنده فلك زهره آنک اوزرنده فلك شمس آنک
 اوزرنده فلك مریخ آنک اوزرنده فلك مشتری آنک اوزرنده فلك زحل که فلك سایر در آنک
 اوزرنده فلك ثامن که فلك البروج و فلك الثوابت دخی دیرل اول اجلدن که جمیع کواکب
 ثابت اند در افلاک سبعة مذکور اولان برر کوکبدر غیر یی کوکب یوقدر انلره سیان دخی
 دیرل هر برینک حرکت مخصوصه سی وار در مذکور فلك ثامن اونی یکی قسمه متقسم ایدوب
 هر قسمه برج دیوب برر آد قومشار که حمل و ثور و جوزا و سرطان و اسد و سنبله و میزان
 و عقرب و قوس و جدی و دلو و حوت در بونلرک التیس شرقی و التیس غربی در
 یوالتینک اوچی صعود و اوچی هبوط و هر برج اوتوز درجه تعیین اولنوب طقسان درجه
 صعود و طقسان درجه هبوط در که شمس هر کون بر درجه دن طلوع ایدر طقسان درجه ده
 طلوع ایتدیکه کون اوزانور و هبوط ایتدیکه قصبه لور یوز سکسان کون نمبر روز و شب
 مساوی اولور که بر دفعه برج حمله و بر دفعه برج میزانه تحویل ایتدیکه که بری بهار و پوری
 کوز فصلند مساوات واقع اولور و الی کوکبک دخی مذکور بر جاره تحویل نلکی نک حرکت کون

کون در شمس هر زجله او تو ز کون مکتا تیمکله او چپوز الشمس کونده دوره سن تمام ایدر
 قهر هر زجله ایکی محق کون مکتا تیمکله او تو ز کونده دوره سن تمام ایدر بش کوب دخی
 هر بری حرکت مخصوصه سیله اون ایکی بری دور ایدر فلک ثوابتک اوز رنده فلک تاسع که
 فلک الافلاک و فلک اعظم و فلک اطلس دخی در اول اجلن که انده ثوابت و سیار دن پر کوب
 واقع اولامشدر بامر الله تعالی جل شانہ جمیع افلاک عالم و جمیع سنی محیط در بوک فلک الاثیر
 دخی در افلاکی قسری دور ایتد و در یعنی زورایله دوند و در سرعت حرکت وحدت دوری
 شول مرتبه در که یکری درت ساعت یعنی بر کون و ریکه ده دون سن تمام ایدر و سیری شتر قدن
 غربه در و سایر افلاک یعنی افلاک سبعه نک حرکتی و سیری کبی رخاوی در و غریب دن
 شتر قدن در و کبی حمالی در مذکور فلک اعظمک دوری سریع و سائرینک دوری بطی اولغله
 دور و حرکتی مشاهد دکلدر مثلاً خا رجده مثالی دریا در و سفینه هوا سنی بولوب
 کتد کله بر پناه آدم سفینه نک عکسنه یوزید و کی بیجه ایسه یوخا اولغله در یونن دخی
 فهمه اقرب مثالی یوزدر که بر آدم ال دکر ماضی صاغدن صوله دوند دکل صولدن صاغه
 اوز رنده بر قرجه یوزیسه قرجه نک یوزید و کی کورینوری بوک قیاس اولنه و سرعت سیری
 اول مرتبه در که بقدر عظم شانله کره ارضی و افلاک ثانیه بی محیط اولوب جمیع سن دوند در ایکن
 بر کون بریکه ده دون سن تمام ایدر منقولدر بر کون حضرت سلطان الاتیبا حبیب
 خدا و خواجه مرد و سر اعلیه افضل الصلوٰه و اذکاه حضرت جبریل امین و میک رب العالمین
 علیه السلامه سوال بیور دبلر که وقت ظهر داخل اولدومی لا ونم دیو جواب ویرد که
 حضرت بیور دبلر که یونه کونه جواب در جبریل امین بیور دبلر که سو الکتر حلی هنوز ظهر
 اولامشیدی لآنک اصل اول ایدی نم دبیجه نک شمس یلک سکر یوز فرسخ قطع ایلدی
 دیدی الله اعلم بحقیقه الامور فی بقس فی سکون قافله شمشاد اغاجی که ترکیب چشیر در لر
 شاعر بیت در غرام آبی چه باشد جانب افتادگان * ای شده در بوستان حسن قدت
 شرو و بقس فی پابوس فی سکون لام و ضم باء موحده و واو معروفه نوم بری یعنی بیان
 صرمسفی بعض نفعده بصل بریدر فی بایناس فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح نونه
 فی باینوس فی کسر لام و سکون یای تحتانی و ضم نون و واو معروفه ابکیسید بر حکیمک
 اسیدر که هر منی حکیمک شاگردیدر علم طبایع اشیا و طلسمات و حکیمات و علم فلکیات
 و روحانیات شول مرتبه استاد ما هر ایدی که زمانه بی در دیدلر حکیم جالینوس دن
 مرویدر که اول وقت که الله تعالی بنی دینه قتل دن خلاص ایلدی باینوسک بناسی اولان
 هیکل اسقلینوس دیمکله معروف اولان دیره وار دم که مزبور هیکل رو میاده در انده کوردم
 ایچنده بر صورت وضع ایلش حرکات نجومیه برله ترکیب اولنش آدم ایله تکلم ایلر حرکات
 عجیبه سی وار در حکیم مزبورک تصنیفی اینس فی مع الشیخ المعجه * با اوش فی ضم هنره
 ایله خیاب زرد بوستانده تخم ایچون قولش اوله شرفنامه ده خوشه انکور مر قومدر مثال
 معنی "اول شاعر بیت برد دست اجل اول چونه بر مردم دانا * بحا ماند چو با اوش
 بی کزندی مردم دانا فی باتش فی ضم تاء مثلاً ایله یعنی ترنج کدانی فرهنگ جها نکیری

بی باد افرایش بی ضد یاداش یعنی جزای بد و عقوبت معناسنه که باد افراده دخی دیرلر شمن
 فخری بیت عفو و اغماض ابادیش جازسند * که اغادی همه یاداش بود باد افرایش
 بی باد کش بی سکون دال مهمله و فتح کاف ایله یعنی بادن یعنی مروحه کدافی مجمع الفرس
 فرهنگ جهانگیرده خشت یاد معناسنه مرویدر بی بار اغوش بی سکون راء مهمله و فتح
 غین معجه ایله قوجاغه صغار معنه یعنی هرزه که قوجاقله کوتو رملک ممکن اوله و بعض نسخه ده
 * مقدار ما یعمله الانسان ملاصقا بحبیه عبارتیله ذکر اولمشدر بی باش بی صیغه امر
 و وصف ترکیبی در اینچنین باش و عاقل میباش کیندر و دخی صبر ایله معناسنه اولور طالب
 آملی بیت تن بفراغت مل طالب آزلر باش * برکل و گلشن بجوش همغنس خا و باش
 و دخی منتظر اول معناسنه اولور شیخ سهدی * مثنوی * کینداری ناخن درنده نیز * بایدانی
 بهتر که کم گیری مستیز * باش تاد سئش بیند روز کار * پس بکام دوستان مفرش و لر
 یو بیت معنای ثانی که صبر ایله دیمکنر آکامنا سیدر و منتظر اول معناسنه خواجده سلمان
 بیت باش تا غنچه این روضه دماند کل سرخ * باش تا طایر این بیضه بر آرد پروبال
 و دخی باشد لفظندن ترخیم اولمشدر اول معنادر باش دیرلر طالب آملی بیت ای بافته
 ذوق طرب و چاشنی عیش * دامن می از دست مده کور مضان باش بی بالاپوش بی اوسته
 کیلن اثواب که درومده قوتوش و فراجة وغیری دیرلر بی باش بی کسر لامله یاصدی که بلبلش
 دخی دیرلر عوما و قولتوق یاصدوغی که مدور اوله خصوصاً و دخی غو و آرایش نباتات
 و درخت معناسنه میر خسرو بیت ذکر گفت از خور شهابن چو سیرست * درلن باش
 ز بالا یازیرست * نسخه میرزا ابراهیم باء فارسیده مرویدر بی بالوش بی فهم لاموز و او
 معر و فله بت که کله دخی دیرلر وجود انسانده فضله طعمادن بعد الهضم حاصل اولان
 چرکدن متولد اولور میرنظمی بیت شش در جابه اش پر جوش بودم * که اندامش
 همه بالوش بوده بی بانقش بی سکون نون و کسر قافله منکوش فتح میم و نوله در طافارصه
 حاصل اولور پر نوغ جالی میسیدر باء موحله ایله بی و دال ایله دخی دیرلر عریده حبه خضرا
 دیرلر بی بانکش بی سکون نون و فتح کافله اصلی بانکش کین در ایکی کافک جمعده نوع ثقلت
 اولغین بری حذف اولنوب تحفیف اولنش برجنس اولرده قفسه بسیلر خوش آواز
 کوکرچین دز بعضی سندن صریحاً یا کریم صداسی فهم اولور میرنظمی بیت همه وحش
 و طیور در ذکر باشند * که بانکش در قفس توحید خواند بی پیا باش بی فتح باء فارمی
 و باء موحله ایله ایاق اوزن طوردیمکنر کدافی الحمدودی بی شکش بی سکون تاء هشاه
 ویای محتانی و کسر کاف فارسیده نیردان یعنی اوق قونیلان طرف کدافی تحفه الاحباب
 بی بخش بی فتح جیم فارسیده اوج معنایه کلور اول زمره بینی یعنی بورون یوم شاغی ثانی
 یعنی سستی ثالث رنج و مشقت معناسنه در بی بخش بی سکون خاء معجه ایله ایکی معنایه
 کلور اول حصه و نصیب حکیم فردوسی بیت چو پیداشد آن چادر عاج کون * خور
 از بخش دور بیکر آمد برون * ثانی بخشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در جان
 بخش و عطا بخش کی خواجه حافظ بیت در عهد پادشاه عطا بخش و جریموش * حافظ

حافظ قرايه کش شد و مفتی پياله نوش في بخشايش في اسم مصدردر مرحمت و عطا و کرم
 واحسان في بخشش في ايکي معنايه در اول اسم مصدردر بخشيدن لفظندن ثاني برج
 ماهي يعني خوت بر جنك اسيد رکذافي تحفه الاحباب بو قولی مؤيد استاد رودکی بيت
 آفتاب آيد ز بخشش زي بزه * روی کيئي سپر کردد يکسره في بد انديش في يرامز صايحي که
 بد کان دخی دير لر مير نظمی بيت مزن کوش هر سخنهای بد انديش * دهد بر طبع پاکت
 و نج و تشویش في بد اھوش في سکون دال مهمله و خم ها و او معروفه يرامز عقل و ديکدر
 بودخی بد انديشه يقين بر سوزدر في بد بخش في فتح دال مهمله و سکون خاء معجه و شين موقوفه
 کوه رنيس و لعل حاصل اولان طالعك آيد رک لعلك معدنی اولمغه لعل بد بخش دير لر
 بامر الله تعالى طاع سرخ رنگ کورينور ولايت و شهر پينه بد بخشان دير لر کذافي مؤيد الفضلا
 استاد الشعرا حکيم خاقاني بيت صبح ستان نماي خچر يست اندراب * کاه درخش
 جهان کاه بدخش مذاب * مذاب فختين ايله اريش معناسنه در لعله مذاب تعبيري
 آيدار اولوب ايچند صو و ارکي کورند يکند ندر في بد روش في سکون دال و خم راه مهملتين
 ايله ايکي معنايه در اول بمعنی سرحد ثاني بمعنی اميد و توقع مير نظمی بيت دلم را باس
 و حرمان کرد الفت * ندارم هيچکس بد روش و منت في بد کش في سکون دال مهمله
 و کسر کاف و نوله بد خوي و بد افعال معناسنه شمس فخری بيت شادمان از اتمام است
 نيک کار * منتقن از انتقامش بد کش * حکيم فردوسي بيت چنين داد پاسخ که بر بد کش
 نياید مکر کشتن سدر زنش في بد کش في سکون دال مهمله و ياي تحتانی و کسر کاف ايله
 بي دين و بد مذهب و بد ملت معناسنه کيش مذهبدر مير نظمی بيت هميشه سعی کن
 بر طاعت حق * مکن محبت يديکيش و باحق في بدوش في خم دال مهمله و او ايله بدوش
 مرقوم يعني اميد رکذافي مجمع الفرس في بر اش في فتح راه مهمله ايله بمعنی خراش که غراش
 دخی دير لر کذافي فرهنگ جهانگيري في بد بخش في فتح راه مهمله و سکون خاء معجه ايله
 پشت اسب يعني آت ارقه سنه دير لر کذافي تحفه الاحباب مسعود سعد سلمان بيت بود شد
 چرمه توازن خون * که زرش بر رخس و پهلو بر في برش في سکون راه مهمله ايله آرزو
 معناسنه مير نظمی بيت بدل ر ابرش وصلت ديده پر خون * زهير و حسرتش عالم
 دکر کون * في برش في کسر راه مهمله ايله مهار شتر يعني دوه يولاری في برنش في سکون
 راه مهمله و کسر نوله دزد بشکم و بعض نسخه ده و جمع مفاصل مرويدر اما اکثر نسخه لده
 صبحو که عربيه مغض دير لر في بر اش في سکون راه مهمله و فتح ياي تحتانيه في برنش في
 کسر راه مهمله و سکون ياي تحتانيه کلاهما بمعنی بر افشان و بر افشاند معناسنه در
 وراشيد معناسنه ده اولور کذافي الصحاح في بش في ايکي معنايه کلور اول بمعنی
 بتد کشه که صند و قه کلید اور مق ايچون ايتد کلری دمور و باقردن دخی ايدر لر حکيم فردوسي
 بيت مرا کفت بکر قتمش زير کش * بهی بر کسرا ختم بچه بش * شمس فخری بيت
 از غايت سخاوت هرگز خرائن تو * نه منع ديدونه رونه قفل ديدونه بش * قيويه کلید
 اور مق ايچون ايتد کلری دمور معناسنه ابوالمؤيد بيت ز آب نوس دري اندر و فراشته بود

بجای آهن و سیمین همه بش و مسمار * باء فارسیله ده مرویدر ثانی یغمور ایله حاصل
 اولان زراعت که بحسب دخی دینور و عربیده تشدید ایله خرم و کشاده روی معنا سنه در
 بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 غمناک و المناک شیخ عطاریت صبح اگر کشتی نفس را در دهان * کی رسیدی اینی بشوش
 در جهان * مجمع الفرسد کارگذاری و بینندگی و دانندگی معنای رینه ده مذکور در بوشوش بوشوش
 فتح غین معجه و هم نوله اشکون آت و قاطر مده در لر میر نظمی بیت بحکم آهینش بود دست
 بردوش * بدستش نیزه براسب بغاوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 و کروفر که بوش دخی دیرل حکیم سنائی در مذمت مقلد علما * مثنوی * پخته از حسرت طلب
 کاشان * سوخته زانوش و فادلشان * باد و بغشی برای حرمت فرع * باعوام بهانسان
 بر شرع * وله ایضا بیت بدین باد بغش و سروریش کوی * سنائی نیم بوعلی سمجورم
 بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 لام و فتح سیمیه بوش اولان شیشه دیرل و ریش صفا لدر معنای ترکیب قبا صقال دیک
 اولور مولانا رکن الدین بکرانی بیت کمرنه ابله بود چه خواهد بود * بوشوش بوشوش بوشوش
 روستایی بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 فلاک بر بنات نعش * چون نافه شکوفه در اکستان عطن بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 فایله موردنک بنفشه رنگی اولغله اثواب و غیریده استعمال اولور میر نظمی بیت بنفش
 جامه در بر سبز در زیر * که در باغ جمالش بود دلگیر بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 و فتح سیمیه ماش که معروف حیوانات نوعند ندر کدافی نعنه میرزا ابراهیم بوشوش بوشوش بوشوش
 و او ایله بوزن روش تقدیر معنا سنه حکیم فردوسی بیت هر آن چیز کو ساخت اندر بوش
 برانست چرخ و اندر بوش * وله ایضا بیت نوشته چنین بود مان از بوش * برسم بوش
 اندر آندر بوش * و سکون و او ایله بوزن خوش شهرت و تفاخر معنا سنه امیر خسرو بیت
 محسروا معذورشان میدار کر بوش و رع * خانها شان بمکه پر شد هر دمی را جانماند *
 و کروفر معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت چه جای حال و چه نام نکو چه حرمت
 بوش * چه خانمان سلامت چه اهل وجه فرزند * وله * مثنوی * خطبه شاهان
 بگرد آن کیا * جز کیا خطبه های انبیا * دانکه بوش یاد مشاهد از هواست * بان ماه
 انبیا از کبریاست بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش
 راه مهمله و هم باء موخن ایله قوپوز دید کلری ساز در بعض نسخه ده باب معنا سنه در
 میر نظمی بیت بیا ای مطرب بریط نوازی * بکن بابلان آهنگ سازی * شیخ سعدی
 بیت چو آهنگ بریط شود مستقیم * کی از دست مطرب خورد کوشمال بوشوش بوشوش بوشوش
 لکن پیشی اولانه بطدیر لخانکی اولانه قاز دینلور بیت در شکم باز که چندین خطست
 تذکره جان تذرو و بط است * و بر نوع یسی شراب طرفه ده بطدیر نظیری نیشابوری
 بیت ما بر کناره تشنه یک کوش ماهیم * طوفان کدشته از شط خم در کلوی بط *
 بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش بوشوش

بعد اذ جام کشی * با تشنه خوشاب مک کاسه از بهط می مع العین الممهله * وضع می
 سکون را و فتح دال مهملتین ایله ما زندران ملکتنه قریب بر ولایت و بر شهر عظیم آیدر
 بی نظیر بزرگ و خوش اندام قاطری اولور هاتنی در تیمور نامه بیت بسی ردی استر
 برق رو * که در پویه بردی ز صرصر کرو * عربیکه امشک پالانسه دیرل می مع العین الممهله *
 می باغ می معروف و با نچه و تفرجگاه و اشجان مشتمل مسیره مکان کاهی ترکیب وصفیه
 ایدوب باغ جنت و باغ ارم دیرل عمو صایب نیری بیت چندانکه بهارست و خزانست
 درین باغ * چشم دل شبنم نکرانست درین باغ * مولانا هر فی بیت در باغ طبیعت
 فشریم قدم را * چیدیم و کد شتم کل شادی و غم را * میرزا فصیح بیت کشته دستم
 شاخ کل از بسکه دارد داغها * یاد کار باغ نو میدیست بر سر میزم * روی محبوبی باغ
 قشیمه ایدوب دیرل محمد قلی سلیم بیت ز آب رنگ کل باغ عارضت کلچین * کان بری که
 مکر بسته در نکار انکشت می بالغ می خم لاله محاحد شاخ کاویا کرده که پیاله باشد
 یعنی صغریو نیز ندن دوزلش شراب قدحی و نسخه حسین و فاییده بیوک شراب قدحی
 هر ندن اولور سه بو قولی موید میرغان بیت با چنگ سفدیانه و با بالغ شراب * آمد بخون
 چاکر خودخواجه با صواب * نسخه میرزا ابراهیم بفتح اللام بالغ نام و لایست شمالی
 و یکسر اللام بیانه بود که از چوب با از شاخ کاو و غیره سازند و بدان شراب خوردند مسطور در
 و موید الفضلاده با فارسیله واقع اولشدر می برغ می سکون راه مهمله ایله خمس و خاشاک
 و با لحقه صواوکن با غلغه دیرل شیخ عطار * مثنوی * زمین از خون اعدا لاله زاری *
 هوا از نیربان زاله باری * چهارا بود برغ و آب جسته * ز کشت پیش برغی باز بسته
 بومغنایه کسر راه مهمله ایلده مروید و صواو زرنه کرن جاتور جگره دخی دیرل می برغ می
 فتح زاه معجه ایله یوزن و معنی و زغ یعنی قوربغه که چغزو غوک دخی دیرل شیخ نظامی بیت
 اگر خود شود غرقه در زهر مار * نخواهد کسی از زغ زینهار * شرف شفروه بیت ماهی
 از یاقه درای زغ کم مخنست * کوه از خست آواز صدا خاموشست * کتاب السامی
 فی الاسامیه سکون زایله مسطور در و نسخه حامیه تازه غرس او تمس قدان که هنوز
 سبز اولامش اوله می بزداغ می سکون زاه معجه و فتح دال مهمله ایله بعض نسخه هم
 بایله در نسخه میرزا ابراهیم مصقله در که انکه پاس آچوب جلا ایدرل ابو المعانی بیت
 دل گرفته رنگ از آلام در دحصر تش * با خیال عارضش بزداغ میسازم مکر می بسغ می
 فتح سین مهمله ایله اول خانه به دیرل که صرجه ایله یا خود کاشی ایله یا بلش اوله ابو المعانی
 بیت اهل دل داند قدر عشق جانان همچنان * در درون سینهم مردم خانه سازند از بسغ
 می بشتوغ می سکون شین معجه و خم تا و مثناة ایله یعنی اسپرک مرقوم یعنی صاری رنگ بویا
 سکذانی موید الفضلا می باغ می فتح نوله اوج معنایه کلور اول یعنی دبیر یعنی کاتب
 منصور شیرازی بیت خیر من بود آن بابل که کاه میان * به پیش او شود ابکم زبان نیز
 باغ * ثانی خام ابر شتم حضرت مولانا قدس سره بیت حله با فان باغ می باغند *
 حله ها وید نیست باغ * بویتن صاف ابر شتم اولی اقتضا ایدر حکیم سوزنی

بیت از کاخ خوردن آن سگ بی حیت جهود * بی دوک و پنه کردن خود را بناغ کرد *
 بویتن خام از بشم اولق فهم اولنور بعض فرهنکه ماسونیه صارلش ایلاک وایلاک معناسنه که
 جفرسته وز غونه وکیسته دخی دیر لثالث ایکی عورت کد برارده اوله بر پینه بناغ اولور که
 قومه دیکله مغروفدز انباغ و بناغ دخی دیر ل * بندر و غ * سکون نون و فتح دال و ضم
 واء مهملتین و و او معروفه بیوک ارمقندن صوایروب با شقه ره آفتق ایچون ایتد کبری
 بتد دیر لفظ مرکبدر بند ایله روغن که مرغ و وورغ دخی دیر ل استاد رودکی بیت آب
 اگر چه کترونیرو کند * بندر و غ ارسست کشته بفکند * ووارغ * کسر راه مهمله ایله
 مشرفنامه ده بمعنی تحت بستن مرزن را یعنی عورت ایچون وضع حمل حملنه ایتد کبری تحت
 واکامثال نسنه ره دیر ل * مع الفاء * یاف * یافتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
 بود یا یاف واطلس با ف کبی اسم فاعل دخی اولور حکیم شغای بیت لب توزهر عتایی
 یکام عالم زیجحت * که موج برتن آب بقا کفن با فست * برف * سکون راء مهمله ایله
 قاردر که عربده تلج دیر ل * میرظمی بیت پاره * خنجر تکف * کرد خنجر د بسردهر
 برف * بر مجاسف * فتح راء و جیم وسین مهملتین و سکون نوله نهضه میرزا ابراهیم
 بر اوتدر چپکی اولور بر مجاسب و بوی مادران و بلجاست دینلدوکی دخی مذکور در ترکیه
 جوان چپکی دیر ل * بر نداف * فتح را و دال مهملتین و سکون نوله فرهنک جهانگیریه
 ایکی معنایه در اول دیوال دین کبری قایش که لوزنکی آنکله آصلورد مولانا عثمان محتاوی
 * مثنوی * کشد نیر تواز بر شیرینی * در تیغ تورتن پیل خام * ازیرا که بی زین وزانی
 بایدت * بر نداف زین و قنار و لکام * ثانی یعنی رودکانی یعنی بغرسق * ب ف *
 اول اغاج در که چلاهلری طوقود قجه آنکله اور و ب صفالشدر لر دغه و دفته و دفتن
 دخی دیر ل حکیم سوزنی بیت زان بیوک چولاچه یف خواره * بد باف * بی بی دو پسر ماند
 نکوم که دو پسر ماند * مع الفاف * با سناق * سکون سین مهمله و فتح نوله زبان خوار زده
 شهنه و محاسب دینکدر ترکیه صوباشی دیر ل ابوالعافی بیت از شراب عشق تو عالم همه
 مستانه شد * با سناق دهر میگیرد مکره شیار را * بختاق * سکون خاء معجه و فتح تاه
 مثناة ایله کلامه آهن که مبارزان و بهادران جنگ ککونلر زده با شلرینه کیرل لسان ترکیه
 تو غلغه و عربده مغفر و زبان فارسیده سریناه دخی دیر ل شمس فخری بیت اگر نه
 ترک فلک پیش او کربندی * فلک بجای کله بر سرش هند بختاق * برزق * سکون
 راء مهمله و کسر زاء معجه ایله بمعنی ناشناس نسنه فهم ایتر آدمه دیر ل میرظمی بیت
 کند دعوی علم از جهل و برزق * همه کارش شده تزویر و تزریق * برق * شمشک
 معناسنه لفظ عربی در اما فارسیده استعمالی شایع در ابوطالب کلم بیت سوخته
 آرزو مرآب زرق هجرلو * سایه کرافکنر رو خشک کند صحاب را * برقوق *
 سکون راء مهمله و ضم قافله نعمة الله زرد الو معناسنه نقل ایلشدر * برق * فتح زاء
 معجه ایله بمعنی بزغ مرقوم یعنی قور بغه اندن غیری سمه معناسنه ده مرویدر ابوالعافی بیت
 در جهان پیشگاه اهل خرد * ستم روز کار کرده بزق * بشیق * سکون شهن معجه

ب ب

ب ب

۱۷
معجده وفتح باء موحده ايله مرو شهری مضاماتندن برینوک قرینه اسمیدر بشبه دخی دیرلر
کذا فی الجمع القرس فی شقاق فی ترکیبه دخی بشقی دیرلر خواجوی کرمانی بیت گفتیم که
یکراه ای صم بر چشم خواجونه قدم * گفت از سرشک دیده اش پر خون کم بشقاق را
فی بفتاق فی سکون غین معجده وفتح تا و مثانه ايله ایکی معنایه در اول اعجامه مخصوص اولان
قفطان که بغلبد دخی دیرلر ثانی اطفالی بشکده صار دقلری اوزون نسنه که باغر بند دیرلر
خواجه سلمان بیت اگر نه ترک فاک بهر او کر بندد * بجای جامه بدوشش همی نهد بفتاق
فی بفتاق فی بفتاق مر قومک ایکی معناسیله مراد قدر ابوالمعانی بیت اطلس کردون
بود رشک بفتاقش همی * کاله خود را بسازدمهد آن نازک بدن فی بفتاق فی سکون
نوز و فتح دال مهمله ايله اوکی و آردی بریق اشق و قلندران کلاهی فی بیدق فی سکون یای
تختانیله پیاده شطرنج مولانا کاتبی نیشا بوری بیت جان و تن بستان به پیکان خصم
شطرنج ترا * بیدق قیل متانیدن بیک فرزند خوشست فی بیریق فی معروف علامت
صبر و عسکری اولوق ایچون نیزه به بغلر مولانا حسن سلیمی بیت سیاه سیاه رشک
چون شد از نظر پنهان * فروغ بیرق زرین ز شاه روم شد پیدا * و علم معناسنه حکیم
خاتانی بیت تف غضب تو در کف صبح * و بیرق شام سوخت پرچم * بومعنایه خواجوی
کرمانی بیت عقابان ترکش بر آورده پر * بر آفاق بیرق بر آورده سر * و دخی شقاق که
حیردن شقه ایدوب تیره به بغلر علامت جیش کراندر مولانا هاتقی بیت * بیرق
پلا ترا بر خود زرز * بهی بود برک خزانش بسر فی بیروق فی سکون یای تختانی و فتح هایلله
شرفنامه ده بر شهر اسمیدر فی مع الکاف * بابک فی فتح باء موحده ايله پادشاه صاحب
خیل و چشم و ذی قوت دیمکدر اول اجلدن اردشیره با بکان دیرلر ایدی کذا فی شرفنامه
و دخی پدر معناسنه اما تصغیر ايله ترکیبه با باخم دید کلیدر شیخ سعدی بیت بسر گفت
ای بابک ناجوی * یکی مشکست از تو پرسم بکوی فی بابوک فی موحده و او و او و او
ایله ابله و احق معناسنه میرنظمی بیت بکن آنچنان اختلاط و سلوک * که مردم نکونند
بابوک و لولک فی باجنک فی فتح حیم و سکون نوله کوشک و قصر بفرماری شمس فخری بیت
فراز کونه کل از شاخ جهره نمودند * چو لعبتان کل اندام نازک از باجنک * و مطابق
آورده اولان کوچک بشیره که اکثر شقه یقین یارده ایدرلر ابو عاصم بیت مال فراز
کاوری نگاه نداری * تابیند از ره درجه و باجنک فی بادروک فی سکون دال و ضم راه
مهلتن ايله میان بالی که عربیده سوس دیرلر بغض نسخه ده کاف فارسیله مرویدر فی بارک فی
کسر راه مهمله ايله باریک لفظندن محفدر استاد رودکی بیت خلیجان خواهی و چاش
چشم * کرد سرین خواهی و بارک میان فی باریک فی کسر راه مهمله و سکون یای تختانیله
انجاش معنا سنه که بار دخی دیرلر بعض ارباب لغت باز ايله باز یکی بر معنایه دره میشار اما
قرق اولدوغی ظاهرا در شاعر دیمشدر بیت چشمان خوش و میان باریک * ما اطلیب
ماک جل باریک * عربیده رقیق و چغنی لسانه ایچکه دیرلر ایچده دیمک اولور اذ دیوان
لطیفی بیت قبلدین دسام ایچکاراک بیلینکی * یوقنور کیشی بیک که قبل و قالی

في باسترك في سكون سين وفتح تاء مثناة وراء مهملة ايله الاله صخر جق ديد كاريدور
 ميرنظمي بيت در دست غمت رانده ام آنچنان زبون * در نجه شاهين فتاده چو باسترك
 في باسك في ضم سين مهملة ايله نجيا زه كه اساو تاز و دهان دره دخی ديرل استناد ليبی
 بيت چو باسك كند ماه من از خمار * قرار از منه نو غماند قرار في باسترك في سكون شين
 معجه ايله معنی استرك مرقوم اما ذخيره خوار زم شاهي ده معنی خطاف يعني قرفلوج
 مسطور در في باسك في سكون شين معجه و ضم كاف فارسيه معنی كار كند ار معنی ايش
 يگور و مصاحبت بتور را بوا المعاني بيت با كربه دو چشم شده مطلب دلم * هرگز نبود باسك في
 در دو غم مرا في باك في قور قوا احتراز معناسنه بيم ايله باك في فرقي بودر كه بيم اصله خوف
 معناسنه در و باك احتراز معناسنه در كه ينسنه دن قور قوب صا قنقد و شمس فخری بيت
 رخی آخرای مه بي باك * نظری آخرای بت چالاك * باك شول حالتدن عبارتدر كه تركيه
 با يانك ايله تعبیر ايدرل خوفه مخصوص لغت دكلدر زیرا ابا يانك كاه قور قودن و كا حيان
 و كا ما اجتنابدن اولور عربيد اول حالي مبالات ايله تعبیر ايدرل شيخ سعدی بيت تو باك
 باش و مدارای برادر از كس باك * زنتد جاسه نا باك كاز را ن بر منك * و قور قومعناسنه ده
 اولور وله ايضا بيت چه غم ديوار است را كه باشد چون توپشنيان * چه باك از موج بحارا
 كه باشد نوح كشيديان * فرهنگ جها نكيريده معنی اندیشه مذكور در حكيم انوري * قطعه *
 من و اين نفس كه با خجبه رعناي جهان * چو خسان عشق بتاز نه بسهو و نه بعد * قوت را
 دادن اكر نيست مرا با كي نيست * همت ناستدن هست والله الحمد في بالشك في كسر لام
 و سكون شين معجه ايله اير يا صدوغي يعني اكر يم و دخی مصغر باش در في باك في فتح هيله
 اشكبه كه بعض دزدانه و بعض مجز مه ايدرل كه ايتدو كي چه مفر اوله ابو شعيب بيت دل
 آن چون آب پای تن چون بهار بادی * لزيم چشم حاسد كس كند باد باك في بايسك في
 كسريای تحتانی و سكون سين مهملة ايله فرهنگ جها نكيريده علم شخصد در في بيك في
 فتح باء موحد ايله ايكي معنايه كلور اول مردم چشم كه تركيه دخی بوله ادا اولنور يعني انلوده
 بيك ديرل ثاني اطفال معناسنه در ايكي معنايه ترتيب اوزره ابو المعاني بيت بوده آن
 چشم جهان چون بيك چشم مرا * زانكه آن دلبر نازك كه هنوزش بيكست في بتك في
 سكون تاء مثناة ايله فرهنگ جها نكيريده خط و كتابت و نامه معناسنه در في بتوراك في
 ضم تاء مثناة و فتح تاء مهملة ايله غله حفظ اولندوغي محله ديرل في بچك في فتح جيم فارسيه
 اساعده دن بر سلاح در كذا في فرهنگ جها نكيري في بچرك في سكون جيم فارسي و فتح
 راء مهملة ايله مضحك و قريب خورده كذا في مشرفنامه اما ادات الفضلاده كسر باو حيم و سكون
 و ايله مسطور در في بختك في سكون خاء منججه و فتح تاء مثناة ايله اوج معنايه در اول طالع بد
 ثاني مصغر بخت ثالث نام وزير معتمد شاه نوش الروان در بولج معنايه ابو المعاني بيت
 بختكم بودست بختك همچو بخت عا شقان * عشق شاه ملك دل مند طالع بختك مشه
 في بچرك في سكون خاء و فتح راء مهملة ايله نسخه ميرزا ابراهيم بادام كوهي مسطور در
 في بد بوك في سكون دال مهملة و ضم باء موحد ايله معنی بدل و بد انديش و قور قن كاف

کاف فارسیله ده مرویدر ابوالعافی بیت نه بیند عاقبت نیکی هر آن بد بوک و بدکاری * رساند
 جای اعلارا کسی کردار نیکی شد کی بر با شک کی سکون راء مهمله و شین معجه ايله بر او تدر
 ادویه دن برنجاسب و برنجاسف و بانجاسب و بانجاسف دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری
 کی برتک کی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ايله یورغه آت و بار کیر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و مجمع الفرس کی برتک کی سکون راء مهمله و نونله و فتح تاء مثناة ايله بغلتاق که اطفالی
 بشکه قودقه آنکه صراولر دو شمسون دیورکن الدین کاشی بیت زدودمان جلال
 تو آسمان طفلیست * فکته دایه صغش ز کم کشان برتک * فرهنگ جهانگیری
 ابراکریمک بر جانی کز برتک دخی دیرل شرف شفر و بیت بکران تراخم فلک زین
 طرخس قرو مجره برتک * مجره لسان عربده که کشان معناسته مرویدر کی بردک کی
 سکون را و فتح دال مهملتین ايله نسخه میرزا ابراهیم معنی افسانه و اغلو طه که ترکیه
 یا کتیم دیرل لسان الشعرا ده و ادات الفضلاده فتح یا ايله افسانه و خم یا ايله لغزه دیرل
 کی برزک کی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ايله کندر و خمی معناسته کی برتک کی سکون
 راء مهمله و فتح شین معجه ايله طبفور قولانی که ایزاو زینه چکرل میرنظمی بیت همید
 از انسو که لشکر رسید * فرود آمد از اسب و برتک کشید کی بر فناک کی سکون راء مهمله
 وفا و فتح نونله یا ز و قش قارطوران یره دیرل برف ايله ناکدن مرکبدر حکیم شیرازی
 بیت بر فناک و کوه را اصلاح برف * چون شمال انجانی باشد بصرف کی بر فناک کی
 سکون راء مهمله و نون و فتح فا و جمیله آغر با صمق که عربده کا بوس دیرل کذا فی المجمع
 کی برک کی فتح راء مهمله ايله درت معنایه در اول دوه یو کندن طوقش نسنه در که
 درویشان اندن قبا و کلاه و عمامه ایدرل شیخ سعدی * قطعه * دلقت بچه کار آید و نسیم
 و ترقم * خود را ز علمهای نکوهیده بری دلر * حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست * درویش
 صفت باش و کلاه نتری دار * لواحد من الشعر ابیت برکی بسته بود بر سر خویش * بر زمین
 میکشید ریشه آن * ثانی بر طرز جامه در کوتاه بل استاغی از پکر اکثر دار المرز خلقی کیرل
 بعضی رده اکا عجایی دیرل کمال غیاث بیت توسن پوش روی صمیمی بسان خضر *
 از سند مست عمامه و ز استبرق برک * ثالث بر عظیم بزرگ مهر اسیمدر خسروی بیت
 چون نمک خود تبه شود چه علاج * چاره چه غرقه راز و رد برک * رابع سهیل یلدزینه
 دیرل استاد عیدالدین بیت طاسک مہ شکست شد بر سرو پای هرمی * ره بمحیط
 بخته مست کرده ستاره برک * شرفنامه صاحبی بومعنایه باء فارسیله نقل آیمشدر کی برمک کی
 سکون راء مهمله و فتح میله و لا بت بانخد بر طائفه در برامکه دیرل خلفای عباسیوندن
 هارون الرشیدک وزیری اید بار مشهورلری جعفر و یحیی و خالد برمکی دیرل نسخه میرزا ابراهیم
 بروایت احمد در که برامکی لقب اولمشدر و بعض نسخه ده بر کسنه نک نامی ایدی که شعر
 و انشاده و محتوا وجود و کرمه ضرب المثل عالم اید بار بعض کتب تواریخ مسطور در که جعفر
 پردی برمکی دیدکاری کسنه شام شریف بنی امیه ده دلا السلطنه ابکن سلیمان بن
 عبد الملک خلافتنه مزبور برمکی کلوب مجلسنه داخل اولدقه فی الحال سلیمان امرایتدی

طشهره چپقار دیارند ما سی سبب سو ال ایتر بلر سایان دیدی که بازولمده ایکی کوهر
 وار در بر کسینه نک یا ننه و یا خود بر طعام ایچنده زهر اولسه اول کوهر لر حرکت ایدر لر بو آدم
 مجلسه داخل اولد قه کوهر لر حرکت واضطراب ایلد بلر بو امرک ایضاخی بر مکیدن سو ال
 ایلد بلر جواب ایلدی که یوزکک طایشی التند بر مقدار زهر موضوعدر بر شدت خطیه
 محله اول زهری بالارم دیه جگ یرده فارسيله آن زهر را بر مکم دیو جواب و یروب اصلن
 میان ایدر بناء علی ذلک اول آدمک اسمی بر مکی قالدی ایام دولترنده ابتدا ظهور
 ایدن جعفر اوغلی خالدا نک اوغلی یحیی ایدی واقربا و تعلقاتی غایت چوق ایدی جمله سی
 کرم وجود و سخایله مدوح آدم و مشهور عالم اید بلر یی برناک فی سکون راء مهمله و فتح
 نوله فرهنک جهانگیره جوان بکیت معنا سنه که برنا و برناه دخی دیرل یی برناک فی سکون
 راء مهمله و فتح نوله هیولا و اصل ترکیب و ذات مشخصه معنا سنه در فرهنک جهانگیره
 یعنی درایی مسطور در یی برناک فی سکون نون و فتح راودال مهملتین ایله موید الفضلاده
 یعنی پشته و کوه خرده و اما مجمع الفرسه یعنی برنج کابل و مشکلاته کلید و دخی کلند
 معنا سنه مسطور در بغض فرهنک زاء معجه ایله مرویدر یی بروشک فی ضم راو او معروف
 و فتح شین معجه ایله تحفه الاحبابه یعنی خاک مرویدر مولانا قطب الدین بیت در شب هجرم
 که سر ز کربه بادود آه * در بروشک از سر شکم سیره میرود سیاه یی بزک فی سکون
 زاء معجه و فتح راء مهمله ایله حبوباتدن بر نوع دانه آیدر که یاغنی چقاروب چراغله یا قرل
 کدانی مجمع الفرس یی بزک فی فتح زاء معجه ایله نسیم یو جکیدر میر نظمی بیت بخاک
 مذلت حسودت همانا * بمانده چو کرم بزک زیر پا یی بساک فی فتح سین مهمله ایام عیش
 و ذوقه باغ و باغچه ده پسران و نو جوانان ریاچیندن کلاه ایدوب باشلرینه کیرل شمس
 فخری بیت همجو خاک جناب شاه جهان * خاکپا بت مر است تاج بساک * ابو الفرج
 زونی بیت همه امیدش انکه خدمت تو * بسرش بر نهند ز بخت بساک * صحاحه
 باء فارسيله منقولدر یی بسا هنک فی فتح سین مهمله و هاء سکون نوله او یکده موری و چوی
 معنا سنه بعض نسخه ده باء فارسيله مرویدر یی بسک فی فتح سین مهمله ایله اکلیل الملک
 دید کیری او تدر بعض نسخه ده کاف فارسيله منقولدر و سکون سین مهمله ایله فردنک
 جهانگیره ایکی معنایه در اول غله یی مجد کدن صکره ایلد کیری دسته در که خرمن یرنه
 چکمه حاضر اوله ثانی خیمازه که پاسک و فازه و دهان دره دخی دیرل یی بسک فی فتح
 سین و سکون دال مهملتین ایله فرهنک میرزا ابراهیم غله یی یعنی جو و کند می حصاد
 محله ایلد کیری دسته در یی بشتک فی سکون شین معجه و فتح تاء مشناه ایله کوچک
 مرطباتی طبق معنا سنه ضم بایله ده مرویدر کدانی ادات الفضلا و موید الفضلا یی بشتک فی
 سکون شین معجه ایله ایکی معنایه کلور اول مجمع الفرسه یعنی شبنم یعنی چه خسروانی
 بیت از نسیم ریاض دولت تو * بر رخ کل در شین شد بشتک * ثانی فرهنک جهانگیره
 یعنی عشوه و غمزه دلبران حکیم زاری قهستانی بیت کرشمه کن و بشکی بز چاه باشد
 اگر * بکوشه لب همچون شکر فرو خندی * وله ایضا بیت یارک نازک و پرنگ و بی شرمک

* بنیت پمانکی حکم د لك و بشك زك في بلاك في سكون غين معجه و فتح لامله اول
 يوم رجه نسنه دركه آدمك قولتوغنده ظم ورايدر مرورايا مله بشوب چرك و ايرك بغل اماو جعي
 چند ان اولز في بك في بوزن تك و جك و دك درت معنايه در اول قور بغه دركه جفرو و وزغ
 و غوك و مكل دخی دیرلر استاد رودکی بیت ای همچو بك باید چو او دیدها برون * ما بنید
 آن کسی که کنی مروراچنك * کمال غیات * قطعه * از مرغ تا بامای و از مور تا ملج *
 از مار تا بقرب و از عكه تا بیک * روزی خوران خوان پراز نعمت تواند * هر گوشه که
 می نکرده صد هزار دلك * بهحاق اطعمه برنجی اكلك و آنك صوایله چامور میانده بونسی
 و محبت جفرو لاک پشت و صفند دیر بیت بسر باریش بدبلا لی درشت * ندیمی بك
 و محبت لاک پشت * ثانی لك و تك لفظ لینه تابع ایدوب مزاجه طریقیله استعمال ایدرلر
 استاد عسجدی بیت عسجدی نام نیز نیز میبر * چه کنی خیر کرد اولك و بك * ثالث اثواب
 و آلات خانه رابع رعنا لك في بكسلك في سكون كاف و فتح سین مهمله و لام ایله شرفنامه ده
 کورز و توانا و زورمند معناسنه مسطور در في بك و لك في توابع الفاظ قبیلند ندر که بك
 باشقه و لك باشقه لفظ در و اوایله جمع و ترکیب اولند قده بر لفظ اولور رعنائی و بی هنری
 معناسنه شمس فخری بیت جهان ز خاک درتست و عرصه ملکت * چرانک و بد عدلس
 بتهمت بك و لك في بكونك في ضم كاف و و او مجهول و فتح نون ایله شمشیر چوبین یعنی اغاج
 قلع بعض اهل صنایع آلی اولور و خطیباز بعض شهر لرده که جبر و قهر اقلع ایله فتح اولان
 و لایترده منبره چقد قند الله طوتارق خطابت ایدرودخی درویشان و قلندران اظمهار کرامت
 ایچون قولتوقلارنده کورر لر بگونه و بلونك دخی دیرلر في بكونك في ضم كاف و و او مجهول
 ایله نشانه نیر که آماج و هدف دخی دیرلر ابو المعانی بیت چواندازد مهر نیری زمرگان
 درست آید بكونك سینه امرا في بلاك في فتح لام و راه مهمله ایله یامی اوق دمرنی حکم فردوسی
 بیت هران نیباران که آمد فرود * بلارك همیكشت جان میدرود * بومعنائی مؤید حکم
 حاتمى بیت روضه آتشین بلارك تست * با وجودی شكاف ناوك تست * و خیر
 و نیزه و قلع دموری معناسنه استاد عنصمری * قطعه * چه چیزست آن رونك نیر پران
 چه چیزست آن بلارك تیغ بران * یکی اندر دهان خلق زبانست * یکی اندر دهان
 مرگ دندان * وجوده دار قلیجه ده دیرلر خلاق المعانی بیت تیغ بلارك ارچه زك و مر
 توانکرست * پیوسته هم ز پهلوی کلکت کند تراش * و قلع جوهرینه دخی دیرلر شیخ نظامی
 بیت بلارك چنان تافت آزر وی تیغ * که در شب ستان ز تاريك میغ * وله بیت
 درفشان یکی تیغ چون چشم کور * بلارك برورفته چون پای مور في بلاك في فتح لامین
 ایله بلارك مرقوم معنالینه شیخ نظامی بیت بدریا گرفتد عكس بلاك * بهامی کا و کوید
 کیف حالك في بلسك في كسر لام و سین مهمله ایله یعنی پرستویی قرلغی که عربده خطای
 دیرلر كذافی ادات الفضلا في بلونك في ضم لام و و او مجهول و فتح نونك بكونك مرقوم
 معنالینه مراد فدر کدافی مجمع الفریس في بلوك في ضم لام و و او معروف ایله برنوع پیاله دركه
 آنکله شراب ایچزلر استاد عسجدی بیت میکسار اندر بلوك شاهوار * خور بشادی روز کار

نوبهار * بعض معصده لام برینه کاف ایله مرویدر و بشک فی سکون نون و فتح دال مهمله
ایله آتیلیم اکر مک ایچون یومق اولمش بنبه که باغند و کندش دخی دیر لکذا فی مجمع الفرس
و بنوک فی ضم نون و و او مجهول ایله یعنی کرم باسوی یعنی کلر کذا فی شرفنامه و بنوک فی
کسر نون و سکون یای تحتانیله هندو شاه محاحده اول قردر که ابر پشک قباستیدر اندن
چوردب و امثال قبه نسنه لوطوقورل و هرک فی سکون ها و فتح راه مهمله ایله ایکی
معنایه در اول چرک یعنی جراحیدن و چباندن ازان ایرک ثانی ال و ایاق درسی ایش
ایشلکدن درست و خشین اولور اکا پینه دخی دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری و بهشت کنگ
کنک فتح کاف فارسی و سکون نونله دارالملک افراسیاب شاه اولان شهرک آیدر حکیم
سوزنی بیت مارا بهشت تست بکار و بکار نیست * سر بر زدن بخاک و بهار و بهشت کنگ
و بهک فی فتح هایل و علتدر آدمک درین بیاض ایدر مغربی هاق در ایکی نوع اولور
بر نوعی بیاض در ماده سی باغمدرو بر نوعی سیاه در ماده سی باقم سودایله مترج و ایکسین
فا سد اولوب ظاهر ندنه دفع ایتمکه ظهور ایدر شاعر بیت سراپا تاش بوده اورا بهک
نشانه بود طبع ماری بشک * کال غیات * قطعه * صد لعنت خدای مروان و بر زنده
گوداشت علت برض و زحمت بهک * دانی بخواست منسکن و ماوی آن مکان * آزار مقام
ویل مر این دامکان درک و بیانک فی فتح یای تحتانی و نونله اول اولقدر که آندن خصیر
ایدر لکذا فی مجمع الفرس و بیلاک فی سکون یای تحتانی و فتح لام ایله بر نوع چتال درناو
اوق که بلاء فارسیله بیلاک و فیلک دخی دیر لشمس فخری بیت ایا شعی که بدوزی و روزگین
و مصناف * بر اجمان مه و خورشدن را بیلاک و مع الکف الفارسی * باد برک فی سکون
دال و راه مهملتین و فتح بلاء موحده ایله یعنی کاغذ باده یعنی هوایه اوچورد قلمری کاغذ کذا فی
فرهنگ جهانگیری و باد رنگ فی کسر دال و فتح راه مهملتین و سکون نونله الی معنایه کاوز
اول بر نوع ایزی خیار در که تخلیق ایدر ل حکیم انوری بیت باجهل پناه کاندین باغ * برینه
همیشه باد رنگت * ثانی یعنی استب تنو نیر ثالث ترنج یو ایکی معنایه استاد و میشد ر بیت
باد رنگ آندن کارم باغدار باد رنگ * باد رنگی زیران برکف کرفته باد رنگ * و ترنج معنایه
حکیم اسدی نقل ایدوب بویینی یازده شصت معنیک بیت یا من آمد بخجاس با بفسه دست سوز
چله کرد ند و شکسته شد سیاه باد رنگ * یو معنای موید شمس فخری * قطعه * اکر بهر
تسکین صغرا کمی * بایمون مرکب کند باد رنگ * ز ترکیب دست منه و تیغ او * فاک کرد
و فتح غم و آدرنگ * رابع فرهنگ جهانگیری سینه بند اطفال حکیم سوزنی بیت نام و راه
بسینه اطفال شیعیه بر * تار کشینک نقش نیند باد رنگ * خامس اول علت بیمار در که
زیاده غمدن بغر شده بر علتدر نفخ و قراقراطر و کوبکده بوری حاصل اولور هندی
لنسانه باد کول دیر لر سید سراج الدین سنکری بیت دارد غم باد رنگ عشقت * در بدن
جان من شتایی * سادس محاحده ترنج بویا دین کاری اوت که ریاحین قسمند در باد رنگ بویه
دخی دیر لر ترکیده لیمونی ریخان دید کلیدر و باد رنگ فی فتح دال معجه و راه مهمله و سکون
نون ایله ترنج معنایه در کذا فی مجمع الفرس و باد رنگ و باد رنگ فی سکون راه مهمله

ب ک

مهمله و نون و فتح دال و ثانی حذف رایله سینه بند اطفال معنا سینه در ایضا منه کی بارنك في
فتح راه مهمله و سکون نونله ترنج معنا سینه میرنظمی بیت همه نازك وجود و عشوه آهنك
همه سمین تن و پستان بارنك کی بازرك في سکون زاء معجه و نون و فتح راه مهمله ایله
تحفة الاحباب ده سینه بند اطفال معنا سینه حکیم سوزنی * قطعه * در کام ماحلاوت شهید
شهادتست * ای بی شریك شهید شهادت مکن شرنك * در عمر خویش در تونیاء و رد اعم شك
در مهمد بسته اند بد نیکونه بازرك * اما فرهنگ جهانگیر به سینه بند زنان در که ایکی یارچه اوج
گوشه لوار بشدن طوقش نسنه در زنان کو کس لیرینه بغلر که مداری ایری اولیه حکیم و یحسان
* قطعه * مطربه ناهد پستان برقص * چون در اید دل ناهید برد * بازرك از مه و خورشید
گند * بازرك از مه و خورشید برد کی باشنك في کسر مشین معجه و سکون نونله ایکی معنایه در
اول اغاجی اوزرنك قالمش و زمانی یکمکه صولش اوزم صالقمی شمس فخر بیت بنام
دست تو کر شاخ رز نهید دهقان * عقیق و لعل در آید شاخ نه باشنك * ثانی تخم
ایچون بوستانه الیه قونیان خیار استاد معجیک بیت آن سک ملعون برفت این سنك را
در خویشتم * تخم رامنتك باشنك اندریش بر جای ماند * فرس قدیمه قاون معنا سینه
هر ویدر بدرالدین محمود بیت بوقت خربزه تذکیر سفجه لذت تو * دراز همجو خیارست
و سر چون باشنك کی بافنك في فتح فاونون ایله زرداوه دیدکاری جانور در که در یسن کورک
ایدرلر سموره بکزر بر لطیف کور کدر کی بالنك في فتح لام و سکون نون ایله شرفنامه ده
ایری ترنجك بر نو عیدر اما فرهنگ جهانگیر یده ایکی معنایه منقولدر بر معناسی خیارك
بر نو عیدر که باد رنك دخی دیرلر و بر معنا سینه بر نوع خوش مزه لطیف ترنجدر شکر ایله
مربا ایدرلر بحاق اطعمه بیت به شیخ و سبب مغنی و ریواس محسب * بالنك شدکو
و ترنجست شیر کشت کی بالنك في سکون نونله ایکی معنایه در اول صوت و صدا هرنه نك
اولور سه مولا ناعرفی بیت مال لب آوده بهر تو بکشایم لیک * بالنك عصیان میزند ناقوس
استغفار ما * ثانی فرهنگ جهانگیر یده براغاجدر خوشبو شکوفه سی اولور و تخمی ده
اولور عربیله حب البان و اغاجنه قضیب البان دیرلر کی بدرك في سکون دال و فتح راه
مهلتن ایله بد اندیش و بد اصل و بد نهاد معنا سینه مولا ناصایب اصفهانی بیت بخاموشی
و مکر دشمن بدرک مشوایم * چو توسن کوش خواند لکده مادر قفا دارد * مولا ناها تخی
در تیمور نامه بیت مر آن بدرکار ازبان عجب * زباندان شان فی عجم فی عرب کی برک في سکون
راه مهمله ایله اون بر معنایه کلور اول معروف که پیر اقدر بودخی ایکی نوعدری اغاج
پیراغیدر تنکم شیخ سعدی بیت برک درختان سبز در نظر هوشیار * هرورقی دفترست
معرفت کردگار * بر به شکوفه و نیاتات زمین پیراغیدر خواجه حافظ بیت بلبل برک
کلی خوش رنك در مقدار داشت * و اندران برک و نوا خوش ناله های زار داشت * ثانی تدارك
مهمات سفر شاعر بیت راه تو دور آمد و منزل دراز * برک راه توشه منزل بساز * ثالث
اسباب و لوازم راه که برک و یار دخی دیرلر شیخ سعدی بیت بهیکل قوی چون شاور درخت
ولیکن فروماند بی برک سخت * رابع انتظام حال و مال و منال و بو معناده انتظام کلامه دخی

ب ک ب ل

دیرل سرور برك ديك ذكر اولنان معناره شامل اولو دقاخی میر بیت بکدی دگرندارم
 سرور برك آشنایی * که نیز د آشنایی بمشقت جدایی * طالب آملی بیت آشفته دماغ
 سرور برك سخن نیست * دامن چه کشایم که کلی در چنم نیست * بومعنا ده یا لکتر برك ایله ده
 افاده کلام ایدر لکال اسمعیل بیت همچون صفت حرب برك چنار دید شبنم * بر آورد دستم
 بین کر بود برك دیدم * خامس ساز و نولمعنا سنه اعدر نتکم بیت مرقومه * واندر آن
 برك و نوا خوش ناله های زار داشت دینلمشیدی * سادس یعنی آهنگ و نغمه حضرت
 مولانا قدس سره بیت جمله مرغان برك کرده جیک جیک * باسایمان کشت اصبح من اخیک
 صابج یعنی سر و سامان محمد همکر * رباعی * فی برك که خیمه زخم پهلویت * فی سیم که خانه
 حزم در کویت * من دیده و کوش ازان میخوام * تابشنوم آواز بلینم ریت * ثامن یعنی
 سرانجام شیخ سعدی بیت خانه برکندم و بکجو نفرستاد زبیش * برك مرکب چه غم
 و برك مستانی نیست * تاسع عزم و قصد معنا سنه کال اسمعیل بیت دست از طلب
 مدار کرت برك آن رعت * کارا که توشه نه ز فقرست و بی نوا * عاشر یعنی پروا استاد
 فرخی بیت تو با کل و سوسن زن و من بالی و لغش * در برك بود بشین تابوسه شماری
 حادی عشر رزق و ذخیره معنا سنه شیخ سعدی بیت برك عیشی بکور خویش فرست *
 کس نیارد ز پس تو پیش فرست بک بسنک فی فتح سین مهمله و سکون نون ایله ایکی
 معنایه در اول التی ده کر و بیابانده پرورده اولمش آت که هنوز بنیلمش اوله میرنظمی
 بیت دوسریش میزند بلام امرت * توسن چرخ کربسنک آید * ثانی انجیلدن
 استنباط اولمش بکتاب اسمیدر بک بسنک فی سکون شین معجه و نون و فتح لام ایله
 هند و حنانه برمتین و مستحکم قلعه آدید رالکه سنده مشهور در بک بکنک فی سکون
 کافی و فتح نون ایله حیوان دم بریده یعنی قویر و غی کسلش حیوان کذا فی ادات الفضلا
 بک بک فی سکون لام ایله یعنی برك مرقوم یعنی پیراق و بعض معنا سنه ده استعمال
 اولنور شکم شاعر دیمشدر بیت رجا کرده ام بوسه ازیا رخنید * شکوفه دهد پیش
 بلکش نهال بک بک فی سکون نون ایله معروف خشیش در که قوریدوب یر لر عقلی زائل
 و وجودی تقدیر ایدر معربی بحد ورق الحشیش و غیر ایدر کلریدر شیخ عمر خیام *
 * رباعی * هر که که دلت تنگ شود بک بخور * یایکد و قدح باده کلرک بخور * کرای
 بخوری آن بخوری ای احق * پس لایق توسنک بدسنک بخور * و فتح نون ایله ایکی معنایه در
 اول بر نوع قاشدر که زمینی اطلس اولور و اوزرینه صرمه و قلابدون ایله کل نقش
 زربفت ایدر مولانا محمد ظهوری بیت زجامه خانه عشق تو اطلسم کردون * بغل
 و داغ بک پوش کرده مارا * ثانی چنگلستانده اولور بر نوع میوه در بن دیرل ترکیه
 چنلا قوج دیرلر مع اللام * بابل فی کسرباء موحه ایله وسط عراق عربده واقع
 بر شهر و بر ولایت آیدر هجایب البلدانده یازو که عراق اوسط دینادر بابل مرکب دایره
 عالم اولق لازم کلور و نزهة القلوب نام کتابده مسطور در که بابل اقلیم ثالثن عراقک معاین
 سبعة سندن در اما اعی نهر فراتک جانب شرقی سندن گفانهرده واقع حله شهرینه تابعه و حلالا

ب ل

حالا خرابد راول شهرك قلعه سی پشته او زرنده اولوب ایچنده بزجاه عمیق واردد هاروت
 وماروت که ایکی ملکر ایدیلر آنده محبوسلردر قدیم زمانده بعض کسنه واروب انلردن
 صحر اوکرنودلر ایشر خواجه حافظ بیت در بایدم شدن سوی هاروت بابل * صدکونه
 سا حری بکنم تایار مت کی باقل کی کسر قافله برالکن و غایت احق آدمک آدیدر اجمال
 حسینی نام کتابده مذکور در برکون اون بر درهنه بر آهوصاتون آلوب قوجا غننه طوتوب
 کیدر کن یوللر بر دوسنی راست کلوب نیجه یه دك الدك بو آهوی دیو سوال ایدر اولدی
 ایکی النك بر مغرن آچوب و دین چقاروب کوستور همان آهو چقار یوب قاجر اول زماندن
 اهیامن باقل دیو ضرب مثل ایدر لر کی بال کی سکر معنایه کلور اول قنادکه طیبورده اولور
 صربیلک جناح دیر لر شمس فخری بیت همای اوج شرف شاه شیخ ابواسحق * که مرغ فتح
 زندهر هوای او پروبال * ثانی طیبور دن غیری پر نده جگر قنادنه ده دیر لر یومعناده مجموع
 قناده بال اطلاق اولندو غی طاهر در طالب آملی بیت باختلال نسیم صبا عجب نبود *
 که شمع کلن پروانه رابسوزد بال * وله ایضا بیت زحط باد صبا بلبلان بطرف چمن * نقاب
 ضیعه کشایند از تحرك بال * پروانه ده و بلبلک پراولر بال اولور که قناد در زیر پر قنادک یلکنه
 دیر لر ثالث چار احموا نانتک للایینه او موز باشارینه وارنجه دیر لر که آت وصفنده یال و یال
 دینلور تنکم طالب آملی نك بوییتند و اقدر بیت بیال و بال چو هنر برست و خشم و کین
 چوپانک * بحال و خط چو تنزد و بدست و پا چو غزال * رابع انسانک قوللرینده دینلور که
 ترکیله بوی بوس صاحبی و یال و بال اسی دیر لر حکیم فردوسی بیت بوسید مادر د و بال
 و برش * همی آفرین خواند بر بیکرش * خامس فرهنگ جها نکیریده بر نوع ماهی در که
 غایت ایری اولور دریاده چوق فساد ایدر اما اتی خوش ولدیذدر حکیم فردوسی بیت
 بیاراست خوان خورش بکسره * سه دبکر بمرغ و بال و بره * سادس یعنی نموی
 اوزانوب بویومک استادر دکی بیت چنان بیال د از آواز سا نلانش جان * که جان مادر
 از آواز کم شده فرزند * بومعنی ده بالیدن دن صیغه امرده اولور نا صرا الدین شروانی
 بیت ای سرو بیاع سینه ام بال * تادل شتودت چو سبزه پامال * سابع پرچک که عورتانک
 قصه صابی در ثامن معنی مال و کاله کی بالال کی بوزن پامال یعنی نیر سقف یعنی طام
 دیر کیری که البته ار قوری قوییلن اوزون دیرک کذافی مجمع المفرس کی باول کی فتح و اوایل
 بر موضع اسمیدر که انده غایت لطیف قاش و جامه طوقنور حکیم خاقانی بیت هرخله
 کزوتی ولی یافت * خورشید نسیم باولی یافت کی محل کی کسراء مهمله ایله حلال ابلک
 یعنی استلال میر خسرو دهلوی بیت مار ایدادی کن حلال از لب شراب ناب خود * باری
 محل کن یگ نظر روزی دران جلاب خود * شیخ نظامی بیت آزد مت ای پدینه برجای
 وای ارجلم نمیکنی وای * میراسیری * بیت قائل خود را محل کردم که دست از من نداشت
 داشتیم تانیم جانی دست اودر کار بود کی بد دل کی بد بوک مرقوم معناسنه یعنی قورقق عربده
 جبان دیر لر مولانا شیرازی بیت بدلی رفتن شجاعت آمدن * محل و غم و فکر بد
 زایل شدن * و کینه دار معناسنه کلور کی بد سگال کی سکون دال و فتح سین مهملتین

و کافله را مرصا ایچی دیمک اولوز سگال سکا لیدن دن اسم فاعلدر حکیم قروسی * مثنوی *
 یدادور هس یافت آن نیکوئی * چو نیکی سگالی فریدون تویی * که یک شربت آب را
 ید سگال * بود خوشتر از عمر هفتاد سال * شیخ سعدی بیت تونی کوروش باش
 تابد سگال * بنقص تو گفتن نیاید بحال یو بدیل یی کسردال مهمله و سکون یای تختانیله
 مشرفنامه ده نام خاقانی مذکور در یعنی بر خاقان آیدر یو براجیل یی فتح راء مهمله و کسر
 جیم و سکون یای تختانیله کرفس دید کبری سبره در کذا فی الاختیارات یو برطاییل یی
 سکون را و فتح طاء مهملتین و کسری یای تختانی اولی و سکون ثانیله ایله هند و ستانده
 بر جزیره اسمیدر که جمیع جهات ایله خرم و آراسته و کتب معتبرانده مسطور در که اول
 جزیره ده بر طاع و اردر که کیه لده طبل و سرنا آوازی و کاهی دف و ساز صداسی و نغمات
 و ترنات استماع اولور دیر لرنده بر منتهادرخت و اردر نه اغاجی ایدو کی معلوم دکلدر اول
 آواز ایدن ظاهر اولور حکیم اسدی بیت جزیره همه جای شادی و کام * که خوانند برطاییل
 اورا بنام یو رغول یی سکون راء مهمله و ضم غین معجمه ایله بغدادیو قینادوب و قوریدوب
 دکر مانده خردایتدکن صکره بلا و و شور با ایدر لر ترکیه ضم بایله باغور و عربیده برغل
 دیر لر شمس فخری * قطعه * مطلب مال و جا ه قانع شو * بدو تانان و کاسه بر غول *
 چند باشی برای شهوت و حرص * پای بسته بطره مرغول * بو معنایه حکاک بیت آسیای
 صبورم که در * که ببر غول و که بسر منم * محاح کبیر و صغیره و نسخه میرزا ابراهیم
 بر نوع خانکی حلوا در که اون ایله بشور لر اکا افر و شته دخی دیر ل کذا فی مؤید الفضل
 امالادات الفضلاده و مجمع الفرسه مغیار جمالی نقلی اوزن مسطور در دیاء فارسیله ده مروید
یو برک نیل یی کاف فارسیله چوید پیرا غی در اصلنده چوید نباتات قبیلندندر زنان
 مذکور پیرا غی دو کوب صوین آلوب قاشارینه چکر لر و اغارمش صاچارینه سور لر براز
 ایام قالور ابو المعانی بیت از سویدای دل من دود آه * همجو برک نیل کرد موم سبیه
یو برکول یی سکون زاء فارسی و ضم کاف ایله مردقوی هیکل و زحمتکش و شغل و علمه
 حیرص و مجد معناسنه بشکول دخی دیر لر یو بسل یی فتح سین مهمله ایله معنی کا ورس که
 بر نوع طاریدر خرده و صاری اولور کذا فی مجمع الفرس عربیده معنی دیوان جمعی بسیل کلور
 و سکون سین ایله ینه عربیده هم خلاله و هم حرامه دیر لر اسماء اضدادندر یو بشکول یی
 سکون شین معجمه و ضم کاف ایله معنی برکول مرقوم شمس فخری * قطعه * چو درازاق
 پیش و کم نشود * فارغ البال و مردم بشکول * چه که بر تخت ناز خسی خوش * چه که در
 کل نهی دودست پر ول یو بشل یی فتح شین معجمه ایله نسخه حسین و فانی ده معنی در آویز
 بو معنایه شمس فخری بیت کرت باید که بگذری زسها * دست خوردر رکب شاه بشل
یو بشول یی ضم شین معجمه ایله معنی کار کندارنده وینه و داننده یعنی ایش بتوری و مصباح
 کوری و ایش ایچی ابوشکور بیت کار بشولی که خرد کیس شد یو تاز صر تپیر و خردیش
 شد * و مصباح بتور ملک معناسنه حکیم اسدی بیت نریمان بین شاد گفته ول * همی
 کارهای دکر بر بشول * همول صبر و توقف ایله دیمکدر و دخی بر همزه کی و پریشان

ب ب م

۱۷۹ و پریشان اولمق معناسنه کلو رابن بیس بیت میان طره تو کردی وایک نام * زبس بشول که
دارد بکنه او زبید * و پر همزدن معناسنه امر استعمال اولنور اثر الدین اخسیکی بیت
حشمش آنجا که داد نامیه را کو شمال * لقمه بشولی نکر خار بیزم رطب * حکیم انوری
در مجوقانی کیرنک بیت از دو کشت از فراق لقمه بشول * روی سرخ من ای سیاه
دول تو بغل ی فتح غین معجه ایله قولتق درکش دخی دیر لر عربیده قاطر معناسنه در محمد جان
قدسی بیت دارم دلی اما چه دل صد گونه حرمان در بغل * چشمی و خون در آستین استکی
و طوفان در بغل ی بلال ی بوزن ملال بلار مرقوم معناسنه یعنی اذر بویه ی بل ی
بوزن حل او کچه بولغنی انجق نعمة الله مفتوحه ده صحیح ابلش سا تر نسخته و فر هنگ کرده
مکسون ایله روایت ابلش ی بهرام نل ی نل فتح تاء مثناة ایله بر منان در که بهرام چوپین
سرتر کاندن یا پیشدر حکیم فردوسی * مثنوی * همیکشت بردشت کردنبرد * سر
سرکشان راز تن دور کرد * چو بر هم نهادند و انبوه کشت * ز بالا و پهنایکی کوه و دشت
چنان جای را نامداران بل * همی هر کتی خواند بهرام نل ی مع المیم * بادام ی معروف
یشدر بادم دخی دیر لر عربیده اعی لوز در و استعاره طریقه چشم دلبره ده دیر لر میر نظمی
بیت بسویم نکه کرد آن چشم بادام * مرغ دام طره اش کرد در دام ی باد هم ی سکون
دال مهمله ایله رازیانه در که عربیده شمره دیر لر ضم شین ایله ی باد رم ی سکون دال و ضم راء
مهملتین ایله ایکی معنایه در اول محاحده یعنی کلام عبث و سخن بیهوده معناسنه در استاده
هنصری بیت چون بایشان باز خورد آسب شاه شهریار * جنک ایشان عجز کشت
و سهر ایشان بادر م * اما شمس فخری زاء معجه ایله نقل ابلش بیت هر که جز مدح ذات او کوید
قول و فعلش تباه و بادزم است * ثانی یعنی رعیت صاحب فرهنگ منظومه بیت جلد
بشکول دان و خوش بدارم * بادر م شدر عیتا ز نام ی بادر فام و بادر کام و بادر نام
و بادر وام ی کلهم بکسر الدال المهمله و سکون الزاء الفارسی فرهنگ میرزا ابراهیم
مشراب سرخ اما کتاب السامی فی الاسامیه ایکی دال ایله بادر نام غلبه دمدن وجود
انسانده ظاهرا اولان قرللق در مؤید الفضلا ده بادر فام و بادر و وام شراب سرخ مرویدر
اما مذکور دیر لغت فرهنگ جهانگیریه بر نوع سرخ در که بنفشی رنگ اولور کودت
و کدورت سببی ایله انسانک یوزنده ظاهرا اولور علی احتراق دمدن ی بادر نام ی فتح دال
مهمله ایله بعض فرهنگ ذال معجه ایله یعنی عمود خیمه سیاه یعنی عربک سیاه شال اولر نل
عمودی کذا فی فرهنگ جهانگیری ی باد شغام و باد شکام و باد شنام و باد شوام ی کلهم
بکسر الدال المهمله و سکون الشین المعجه یعنی بادر فام مرقوم و اخواته یعنی غلبه دمدن
بر قرلقدرا انسانک یوزنده ظاهرا اولور که مقدمه جذام در علاج اولنوب دفع اولنمرضه
هاقت اول علتیه منجر اولور طبیب یوسفی رئیس الطبای بایر میرزا * رباعی * آنها که گرفتار
بباد شنا مند * کررک زنند بادر د شنا مند * مطبوخ هلیله بعد ازین کر بخورند
در طور و طریق هخته کاری خا مند ی باد و دم ی ضم دالین مهملتین و واد مجهول ایله عجب
و ضم و رو نکیر معناسنه حکیم فردوسی بیت بیا راست ان جنک را یاسم * حیراند چون

شیرها بادودم ^و بازدم ^و سکون ذال وفتح زاء معجتهن ايله نعهه حسین وفای ده
 یعنی کار پیوده و عبت شغل ^و بازام ^و فتح زاء معجه ايله یعنی بادبج یعنی صالحی
^و بازام ^و سکون زاء معجه و فتح باء موحد ايله طغابنی معناسنه ابوالمعانی بیت چشت
 بدست کیرد شاهین غزه اش را * مرغ دلم چو صعلوک از باز پام رمیده ^و با سرم ^و
 سکون سین و فتح راء مهملتین ايله زراعت ایچون حاضر اولش زمین کذا فی فرهنگ
 جهانگیری ^و با شام ^و فتح سین معجه ايله مجمع الفرسده مطلقا پرده معناسنه در ^و با فدم ^و
 سکون فاوخم دال مهمله ايله یعنی آخر و انجام کار شمس فخری * قطعه * زین خزان
 بران خورد کردا نما * در دم ایشان فتد چون پاردم * کرکند دارای دولت تربیت * کار
 دانا نیک کردد با فدم * بعد ازین معناسنه یعنی بوندن صکره ابو شکور بیت چه بایدت
 کردن کنون با فدم * مکر خانه روی چور و به بدم * فرهنگ جهانگیری ده فتح دال مهمله
 ايله منقولدر حکیم اسدی بیت براسب کان از ره راست جم * قرار بدوزخ بود با فدم
 نعهه حسین وفای ده وادات الفضلاده فایرینه قافله روایت اولنش و قولرینه شاهد استاد
 رودکی بیت کرچه هر روز اندکی بردار دش * با فدم روزی بیایان آردش ^و بام ^و
 یش معنایه کلور اول صباح وقتی شیخ اوحدی بیت نیمشب دیده مؤذن شام * دیده
 این سوی شام و زان سو بام * ثانی سقف خانه ک اوسنی که طام درلر شیخ نظامی بیت زحل
 پر بام او از پاسداران * قلک بر در کفش از روز بانان * ثالث طنبورده بم دیدکاری قبا
 صدالو قیل خواجوی کرمانی بیت بسوز ناله زارم ز عشاق * نوای زیروبامی بر نیاید
 رابع یعنی وام که بور جدر میر نظمی بیت خواستم ذوق وصالش کام داد * بوسه ازل
 داد وان هم بام داد * خامس یعنی فام که رنگ معناسنه بوا یکی معناده بانک فایه و و او
 تبادل جایز اولدوغندندر ^و بام چشم ^و یعنی کوز قباخی که پلک چشم دخی دیر لر عربیده
 جغن واجفان دیر لر حکیم سوزنی بیت چون بوم بام چشم باروز و زخشم * وز کینه کشته
 پرده به بینیش نیل وار ^و بام ^و فتح هایل مع معناسنه اولان حرف بایله همدن مرکبدر
 برورده و آنکله بیله بهم دخی دیر لر مولانا عرفی بیت حو بان چو بهم کرمی بازار فروشتند
 بام بنیشتند و خریدار فروشتند ^و بام ^و ضم هایل کشتیان اصطلاحه باد مراد و باد
 شرطه یعنی موافق روز کار دیمکدر سالک اصفهان بیت سالک این شرطه بساحل
 برساند مارا * کشنی بغرا نست که بام دارد ^و بچکم ^و سکون جیم فارسی و فتح کافله
 ایکی معنایه در اول خانه تابستان یعنی یازه مخصوص خانه کذا فی الصحاح بومعنایه
 استاد رودکی بیت از تو حالی نکار خانه چشم * فرش دیبا کشیده بر بچکم * ثانی
 کرکان ترک طائفه سنک اسمیدر ^و بچم ^و فتح جیمه یعنی انتظام حال کارم بچم دیر لر حال
 منتظمدردیمک اولور شا کر بخاری بیت چراشکر نکتم نعمت ترا شب و روز * که باتو
 اختر من سعد کشت و کار بچم ^و بحر الغمام ^و کاشغر جانیله بر دریاچه در حجاب البلدان
 مسطوردر که بر کسسه مرقوم دریایه بر طاش آتسه فی الحال بر پارچه بولوت ظاهر اولوب
 سهمناک رعد صداسی کلور متویله که خوفدن کسه یقین وانمز ^و بحر خوارزم ^و یودخی

بودن بر دریاچه در که آب آمو آن در مجمع اولور کذا فی مجمع الفریس فی خمس فی سکون خاء
 ۱۷۷۷ معجه و ضم سین مهمله ایله بر نوع شربتدر بغدادین ایدرلر حکیم سوزنی بیت بکنی و خمس
 خوردن و زان شوند مست و خراب * ز آب نمناجی که باشد سرد و بی بتکور بت و سیر فی بحم فی
 سکون خاء معجه ایله بر ولایت اسمیدر که مسکاک اعلاسی آنده حاصل اولور ائیرالدین اخسبکنی
 بیعت ماه تودر مشک بحم لعل توبا جزع درم * شهیدست در آغوش هم نفعیست در کام
 ضرر فی بدرام فی سکون دال و فتح راه مهملتین ایله ایکی معنایه در اول سرکش حیوانات
 عموما و آن واسترده خصوصا حضرت مولانا قدس سره بیت تاکه نور شرق شمس الدین
 بن راحت نمون * نفس بدرام کنون در عشق او شد رام دام * شرف شفروه بیت زهی
 خواجه صدر چارم غلامت * خهی ابلق دهر بد رام رامت * ثانی جای خرم و آراسته
 معنایه شمس فخری ایکی معنایه بیت چرخ بدرام تاکه شد رامش * از کواکب چو خار شد
 بدرام فی بدرام فی سکون ذال معجه ایله بمعنی جای خرم و آراسته حکیم انوری بیت ای
 و طبع توطبعها خرم * وی زعیش تو عیشها بدرام * بو معناده باء فارسیله ده منقولدر
 فی براهم فی فتح راه مهمله ایله بریه و دیتک آدیدر که بهرام کور مانی آلوب لنبک نام برکیم
 النفس سقایه و بر مشیدی که مزبور سقناک کند و ایله دوستلنی و زیاده محبتی و ارایدی
 حکیم خاقانی بیت بهرام شکرده به راهان چون که چشم * بر خوان و خان لنبک سقار افکند
 فی برزم فی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله کرشمه معنایه صاحب فرهنک منظومه
 بیت هست برزم کرشمه بالا اسب * ده هزار اسب بیور اینجا اسب فی برسام فی سکون را
 و فتح سین مهملتین ایله بر علتدر اطبا بیننده معروف وجع صدن دخی دیرلر فی برسم فی
 سکون را و فتح سین مهملتین ایله آتش پرستارک کنایه در آتش پرستش ایتد کلرند اول
 کتابدن اللرنده بر جزو طو توب او قورلر آیین باطللری اوزن کانه عبادت ایدرلر حکیم
 فردوسی بیت سروتی بشویم برسم بدست * چنان چون بود مرد یزدان پرست *
 بعض فرهنکه دستا و زینتی هدیه محض مرودر فی برشام فی سکون راه مهمله و فتح
 شین معجه ایله بمعنی حد البصر یعنی غایت نیز نظیر و کسکین قلیچ و نیز دندان معنایه ده
 مرودر فی برم فی سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله منع ایتک معنایه در شمس فخری
 بیت که شود کرنه عدل او باشد * خیل با جوج فتنه را برم فی برم فی سکون راه مهمله ایله
 بوزن شرم درت معنایه کلور اول بمعنی حفظ که از بردن دیرلر حکیم انوری * قطعه * این مرکب
 میداد تو تو من چو دل تست * آزا چولب خویش چرا نرم نداری * از دفتر بندی و درستی
 نه عبا نا * یک ستوره بر آید که توان بیم نداری * ثانی چشمه آب و مجمع الفریس صو جمع
 اولش ره دیرلر که تالاب و زغ و برخ دخی دیرلر ابوالحسن شهید بلخی در صفت چشمه عشق
 افزا * مثنوی * چون تن خود ببرد یاک نشست * از مشامش تمام لولورست * نرم
 نوک ز برم بیرون شد * مهرش از آنجه بود افزون شد * ثالث انتظار معنایه که برمو
 دخی دیرلر رابع بر سبزه آدیدر که اکثر صو کنار لند اولور اکامرغ و فرزد دخی دیرلر و فتح راه
 بوزن حرم اول چتال اغاچه دیرلر که اوزم و خیار و بقیاق نکا کلرینی اوزرینه قورلر و عربیده

اوج معنایه کلور اول ملول اولق ثانی قار مجلسنه اوتوردی آدمه دیر لکه اوتور اما قار
 اوینامز ثالث درخت عضاه میوه سیدر عضاه بردکنلو اغاج دیمکد و بر بزم بی کسر
 راه مهمله و شین مجله و سکون یای تختانیله ایکی معنایه در بر بزم لفظین مخففدر یعنی
 الفی محد و قدر حریر معناسنه ثانی ساز قلاری کمال بخند بی بیت می باواز بر بزم خود کمال
 مطربی کر آیت روزی بچنگ و بر بزم بی فتح زاء و سکون معنایه بیتین ایله یکی قلیمنک
 نرم و لطیفی که طرافله قویاروب و ابجه اکیروب شال صوف و بعض نازک اثواب و لطیف
 نسسه لطف و نور لک قریحه دخی دیر لک شج سعیدی بیت بازم زعفر آمد دیدم که بزم آورد
 چون نیک نظر کردم پیش آمد و بزم آورد و بزم بی سکون زاء و فتح غین معنایه بیتین ایله
 بزدکنلو اوتور عصا سنه عقا قباد بزلکنانی شرفنامه بعض نموده راء مهمله ایله مرویدر
 و بزم بی سکون زاء معنایه ایل اوج معنایه کلور اول مجلس شراب و عیش و صحبت و مهمانی
 و خوشحالی حکیم نزاری قهستانی بیت اسباب طرب جمع کن و بزم بیارای * طباق سموات چه
 گسترده و چه طی * ثانی یواناندن بر قریه انمیدر که امام زاد مدردن بری آند مد فویدر ثالث
 خیمه معناسنه در دیر نظمی بیت زده در چمنزار بزم بلند * بفرمود بزم شراب آورد *
 و عربیه ایکی معنایه کلور اول دیش ایله اصرمق ثانی صبا به و وسطی بر مقترله سود صاعقی
 و بزم بی سکون زاء فارسیله شبنم معناسنه در که بشک دخی دیر لک بسته رحم بی یعنی زن
 تقیم اولاد طوغر مر عورت رکن الدین یکرانی بیت ای در نظر خود تو بیکدر درم *
 وز زادن شبهه توجهان بسته رحم و بزم بی فتح شین معنایه ایل ایکی معنایه در اول یعنی
 ملول ثانی یعنی ناکواری که امتلا حاصل ایدر یعنی مضیم اولامق بومعناده حکیم شیرازی بیت
 عورده ماند خام و قیر منظم * فضله کز آید اندر تن بزم * اما بویسته قافیه
 اقتضاسیله شین مکسوره اولق لازم کلور و سکون شین ایل اوج معنایه کلور اول شول
 بیاضلق که وقت عورده معبره او ذریند و شر شبنم کی قرالوق بیت چون مور بود سبز
 کهن موی من همه * دره که برنست بران موی سبز بزم * ثانی ماحدی دین دیک
 او نور حکیم سنوزنی بیت بشمی که بر رسول خدا افتخاری کند * با آلا او بدم شکالی مری کند
 ثالث طبرستان ایله ری میانشه واقع بر موضع اکسید و بغایت سرد یرد و بزم بی
 سکون فاو فتح خاء معنایه ایل ایکی معنایه در اول یعنی بسیار کمال اسمعیل بیت که منا طره
 باکوه اکوسخن رانی * زاعتراف تو بغم شود معبد صدا * میر منجیک بیت بدان ماند
 بنفشه بولب جوی * که بر آتش نهی کو کرد بغم * ثانی نثار چینان بر چار شبنم درت
 طرفه اغاجله بغلیوب نثار الله طونار استاد عنصری بیت بسکه از کرد کردن بغم
 نه شکرچید هیچکس نه درم و بزم بی سکون فایله دلنک معناسنه که فرم دخی دیر لک الفی
 فرعنک جهاتگیری و بزم بی فتح قاف ایله بر قرمری اغاجدر خرده ایدوب صوده قینادوب
 ابر بزم بویار لطف قرمری رنگ اولور و غایتله یک اغاجدر بجه بیار طوره اصلا
 چوریوب فنا بولمیکندن کنایه ایدر لک شاعر بیت عمر نازک مد بطول امل * نه نشادی
 بجهان چوب بزم و بزم بی فتح کاف ایله بزم مرقوم معناسنه در فارسی بکم و تعریب اولنوب بزم

بقیم اولسه جایزدر استاد قرزندق بیت هرکه در دنیا بشد قانع بکم * سرخ زو باشد بقعی
 چون بکم بی باخم بی سکون لام و فتح خاء معجه ایله فلاخن یعنی صیان کدافی نسخه
 میرزا ابراهیم بومعنایه مولانا موید الدین بیت کله بانان اوهند از قدر * مهر و مه را چو
 صنتک در باخم بی بی اوج معنایه کاور اول برکسنه نک باشنه و یا خود صارغنه ال ایله
 نور مغه دیل منلا حیدر ذهی در هجوقاقی افضل بیت غلامه زیم کرده ورم بر سر قاضی *
 کا موخته تارست حرم بر سر قاضی * شاعر دیشدر بیت دستار که بر سر رقیب است *
 صدیم زده رنگ میناید * ثانی طنبور و سائر سازک یوغون قیل که قبا سسلی در زیر ویم
 دیلر امیر خسرو بیت برشم هند کونا کون مزامیر * بجانها بسته اشکال ازیم وزیر * حکیم
 اسدی بیت زبس بلبله کونه کل گرفت * بی وزیر آوای بلبل گرفت * ثالث کرمان
 مضافاتندن بر قلعه نک آدید میرعمان بیت عدور ابردل ازوی یارم باد * سنان او کلیه
 فتح بی باد * شرفنامه ده حدود مشرقه بر شهر اسمیدر دیو مرقومدر بی بنام بی ایکی
 معنایه اول نامدار و مشهور و معروف دیمکدر حکیم اسدی بیت سر پرده شاه ایران
 تمام * بگرد آمدن پهلوان بنام * ثانی باء معیت ایله ترکیب اولغوب فلانک اسمیه دیمک
 اولور شهنشاهی بیت بنام خداوند جان آفرین * حکیمی سخن در زبانی آفرین *
 بی بنوک کرم بی سکون کاف اول و کسر ثانیله کلر دید کلری جانور در بی بهرام بی درت
 معنایه کاور اول شاهان سلفدن بر ذی قدرت پادشاهک نامیدر شمس فخری بیت دایم
 از عدل او بر مشک بود * همجو کسری بکورد در بهرام * ثانی سبعة سببان دن مرغی
 یلذتیک آدید سر سراج الدین قری بیت ای زیده وجود جهانت بکام باد * کیوان ترا
 محض و بهرام رام باد * حکیم سنایی بیت فک خامس آنکه بهرام است * آنکه در فعل
 و رای خود کام است * ثالث بر فرشته نامیدر که محافظ مسافران و امور مصالح که روز
 بهرام اوله اکامتقد در رابع هر ماه شمس نک بکرمغی کونی نک اسمیدر حکیم فردوسی
 بیت ز بهرام کردون بهرام روز * ولی را بساز و عدورا بسوز * شمس فخری بیت همه
 ورزش بخنی کزرد * همجو شاهان فرس را بهرام * روز مزین عجمه اعتبار اولند یغند نیدر
 بومعنایه رافقی بیت همیشه تا بود از پیش رش مهر و سرور * چنانچه از پس بهرام
 رام باشد و باد * رش ۱۹ روز مهر ۱۷ سرور ۱۸ روز ایمی رشتن اول
 مهر و سرور رش اولدی و بهرام ۲۰ روز رام ۲۱ باد ۲۲ بهرام نصکره رام و باد
 اولدی واستعان طریقه شمشیر دخی بهرام دیل و عجم پادشاهلینه خسرو لقبی کبی بهرام
 دخی لقبدر کدافی الجمع بی بهرام بی سکون ها و فتح راء مهنه ایله عصفور دیدکاری اولدو که
 آنکه ضاری و آل رنگ ایدر بی بهیم بی کسرها و سکون یای تحتانیله رایان هنددن برنتک
 آدیدر استاد فرخی * قطعه * چو نهرواله که اندر دیا دهند بهیم * بهرواله همیکره
 برشهان مغر * همیشه زاه بهیم اندر و مقیم نعیم * نشسته ایمن و دل بر نشاط باز و بطر
 بی بیام بی روز معروف غریبه عید دیدکاری معنایه در غره شوال و عاشرفی الحجه ده واقع
 اولور بی بیرم بی سکون یای تحتانی و فتح راء مهنه ایله فرهنک جهانگیریده یا رجه قاش

نوعین بر نوع لطیف مثقالی بزه مشابیه نازک و آنچه بزرگ استاد فرخی بیت شیر با سپر
 گریک و مغفر بولاد * همان کند که بسوزن کنند با بیرم * اما مشکلاته * بیرم شی من الجدید
 یقوم به امثیاء الغلیظ * دیوباز می یعنی دموردن بر شی در آنکه غلیظ شیلری طوغری در ل
 ی مع النون * با پایان ی باء ثانی فارسی و یای تختانیله ایکی معنایه کاور اول بمعنی شتران که
 اصلی باد پایان ایدی تخفیفادالی حذف اولنوب با پایان اولدی ثانی بمعنی انجام نهایت
 معنا سنه میر نظمی * قطعه * شاه خلق چهار زعام لطفش * ندارد حد انعام و نهایتش
 چنان سرخیل شد برینک مردان * که با پایان نمیدارد عطایش ی بازن ی سکون یا
 موحده و فتح زاء معجه ایله بمعنی سیخ آهن یعنی دمور شیش کباب شیشی اولسون غیری
 اولسون چلو چوب دخی دیر لر شمس فخری بیت اعظم جمال دخی و د نیست آنکه هست
 جان عدو چو بسمل و رخس چو بازن * محاحه آهنی با شد دراز مرغ و کوشیت بدان
 بریان کنند سیخ نیر کوشند و اقدر * حکیم سنایی بیت شاد باش ای عندلیبی کز پی
 و صفت همین * مرغ بریان طوطی کویا شود بر بازن * امیر معزی * قطعه * معاقست
 و گرفتار و عاجز و کردان * دل عدوت زبصی کا ندران فرست و فن است * کھی چو مرغ
 هوا و کھی چو مرغ بدم * کھی چو مرغ قفس که چو مرغ بازن است ی با بزان ی کسر با
 موحده و سکون یای تختانی و فتح زاء معجه ایله بمعنی کفیل و همان معنا سنه ده مرویدر
 ی با بزن ی سقوط همزه ایله دخی معنای مرقومه در و جمع الفرسه باد بزن دن مخفدر که
 ذالی حذف اولمشدر ی باتکان ی کسر تا و مثناة و سکون نون و کاف عجمی مفتوحه
 ایله باد بخاند که آندن نعیم اولفق فهم اولنور حکیم سوزنی بیت حبیب کاسی ای کاسه
 حیرت بکان * که عاشق کله کون شدی چو باتکان ی کاسن ی فتح سین مهمله ایله بوزن
 دادن نام موضع در کنانی جمع الفرس ی با چنک گرفتن ی فتح حیم فارسیله چند کلک معنا سنه
 با چنک گرفتن دخی دیور ی یا ختن ی سکون خاء معجه و فتح تا و مثناة ایله اوینا مق لعب
 معنا سنه لکن رقص معنا سنه دکلدر مثلا کوی و چوکان و شطرنج و قمار اوینا مق کی کال اسمعیل
 بیت مهرهای چشم کردانی و باز بهاری * تو حریف شوخ چشمی با تو توان با ختن *
 مستقبلند خازیه قلب اولنوب باز دیوار ته دیور اما بوقوله نعمه الله و حاجی و امثال لری
 کسنه لک قولیدر اما مولانا شارح کاستان و دیوان حافظ اولان سودی مرحوم بوسوزه
 دانی دکلدر با ختنک مضارعی باز دکلکه سبب ندر باز دبا زیدن لغظندن اولوق فصاحت
 و بلاغته انسب دردی و حق الله در اقلاب حروف فصاحت بوقوله ی باخه زن و یا خیران ی
 کلاهما بمعنی بنا یعنی دیوار و خانه یا بوجی با خسه دخی دیور اما باخه بنا اصطلاحا
 دیوار ده قور دید کلری در که طاشی صره ایله قویانه باخه زن دیتلور ی باداشن ی
 فتح دال مهمله و شین معجه ایله جزای خیر در نوئسز باداشن دخی دیور مکافات ایتک
 معنا سنه اولور شاه ناصر خسرو بیت آن کن از طاعت و نیکی که نداری شرم * چون
 به پلنشی در آن معدن باداشن * جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت اگر یافت مشغولی
 احتلامست آن * جنب ز خواب درایی بروز باداشن ی بادان ی فتح دال مهمله ایله فرحنگ

فرزندك جهانگیریه مخفف آبادان در بادبان بی سکون دال مهمله و فتح باء موحد ایل
 اوج معنایه کاور اول کی یلکنی حکیم انوری بیت آسمان در کشتی عزم کند ایتم دوکار *
 گاه مشادی باد بان و وقت انده لنگری * بعضی فرهنگه یلکن بقلب قاری دیرك که سرن دیرل
 اما یاد مناسبتیه یلکن اولق احمد طالع امل بیت از باد دامن کرمش در محیط فیض *
 فارغ شود صغینه همت ز باد بان * ثانی استعان طریقیه ساغره دیرل حکیم ازرق بیت
 و آبکنه عکس آن چون نور بردست افکند * دست بیرون کرد پنداری کلیم از باد بان
 ثالث قفتان و پیراهن یاقه سینه دیرل عبد الواسع حبلی بیت کرصباد را آستین یاسمن
 صبر نهاد * ابرم در باد بان ارغوان کوه نهاد * حکیم سنایی بیت خوب نبود عیسی
 اندر خانه بس در باد بان * از برای توتیا سنک سیاهان داستن بی باد وان بی معنی باد بان
 با واه ابدال اولنشم کار بان ایل کاروان کی بی باد برین بی لطیف هوا باد صبا معناسنه
 شمس فخری بیت بزیر چرخ برین یمثال فرما نش * زسوی قبله نیارد وزیده باد برین
 بی باد پسین بی یعنی ضرطه پسین کیر و دن اولان نسنه در ابوالمعالی در هجا بیت وقت
 کفتم از دها نش آنچنان آید نفس * ترب میخورد که بویش آمد از باد پسین بی باد برین بی
 حکیم دال مهمله و کسر باء فارسیله مروحه که ترکیه یلن دیرل کال بخندی بیت باد برین
 که کسی بر من بیمار زند * زضعیفی چو مکس باد بر دیکر من بی باد برین بی باء موحد برینه
 و او ایلده مروحه معناسنه در مسعود سعد سلمان در تعریف قبل بیت راست کوی که باد
 رفتارش * خاسنی از دو باد و زن گوش بی باد خون بی سکون دال مهمله و خم خاء معجه
 ایل هوا ایشلیه چلک بنجره شمس فخری * قطعه * دشمن درگاه ابواسحق را * دیده و دل
 دایم از غم باد خون * کرد الحق چون سموم از باد صبح * بگذرد اعداش را بر باد خون *
 محاجه فتح خاء معجه و او معدوله ایل باد کیری خانه معناسنه شمالی دهستانی در تعریف
 طاهر بیت چون صوفیان محافقه و شاهدان نیزم * خون سعتری بیباغ و معاش یاد خون
 مطلق باد کیر معناسنه اولدوغی بر قاج نسخه ده مسطور در کسائی بیت عمر چگونه جهد
 از دست خلق * باد چگونه جهد از باد خون بی بادخن بی سکون دال مهمله و خاء معجه ایل
 درمکدر باد معناسنه لامعی جرجانی * قطعه * وقت مهر بقطب فلک بر بنات نعش *
 چون نافه شکفته و را گلستان عطن * کردان بران مثال که از کاغذ آسیا * آرد کورکان
 صیوی بال از بادخن بی فرهنگ جهانگیریه باد کیری اولان خانه در حکیم سنایی * قطعه *
 باش تا اعضاء خود بر خود گویایی ز حق * باش تا برکت نهند نامه سر و عطن * دانی
 آنکه کاین رهوت بود خواب بهشان * دانی آنکه کاین رفیع بود باد بادخن بی بادران بی
 سکون دال و فتح راه مهملتین ایل بر ملک اسیدر که هوایه موکلدر امرزدان ایل حرکت
 ایتدو در لفظ مرکبید بل سورجی دیمک اولور حضرت مولانا قدس سره بیت آدمی چون
 کشتی است و باد بان * تا که آرد باد را آن بادران بی بادرنکین بی بادرنک مرقوم
 معناسنه در ترنجبویا وغیری معناسنه بی بادزن بی سکون دال و فتح زاء معجه ایل باد
 بیزن مرقوم معناسنه معنی مروحه ابوالمعالی بیت آتش سوز دلم تسکین نکرد باد زن

شعله آتش شود افزون از باد و زان که باد زین می یعنی باد نسیم کذا فی نسخه معتبره
 که باد سین می سکون دال و کسر سین مهملتین ایله زن مرضعه یعنی امر کو عورت کذا فی
 وسیله المقاصد که باد فرور دین می سکون را تین مهملتین و فتح و واو کسر دال ثانیه
 که باد فرودین می فتح فا و ضم راء مهمله ایله بادر بود معنای شمس فخری بیت بیاد خلق
 مشهور باغ و بوستان * دم عیسی بود باد فرودین که باد فرودین می فتح فا و واو و سکون
 راء و کسر دال مهملتین ایله بود بخا بادر بود معنای استاد و دکی بیت کینیت چنان آید
 و گردند بدینسان * هم باد برین آید و هم باد فور دین * بو معنایه یوسف عرضی بیت
 خلقانش کرد جامه زر نکازی * این تند و نیز باد فرودینیا که باد کن می سکون دال مهمله و فتح
 کافله بمعنی باد کند یعنی ریج فتح که قاسق یا رلسی شاعر بیت بخایه ترا کر شدی باد کن *
 مکن پیش ازین محبت جمع زن که باد بجان می معروف ترکیه و عربیده باد بجان دیر لرتب
 طبله انب و معدو و عد و صدق و مند و حیصل دیو ذکر ایدر لر اعلاسی فارسی و تازه
 و شیرین اولاندر اگر روغن ساده ایله پرین اولنه طبیعی نرم و این ایدر و اگر سماق ایله طبع
 اولنه قبض ایدر مولد سودا در درد معده و خاصره حاصل ایدر و سر و چشمه مضرد خون
 سیاه تولد ایدر شیخ رئیس دیر که اسکیمی غایت مضرد تازه می سالتز کدر که بادیان می
 کسر دال مهمله و فتح یای تحتانیله رازیا نه بری و انیسون بری در دیش و ارکذا فی الاختیارات
 ندیمی که باران می یغور در باریدن لغظندن اسم فاعل اولور یا غیبی معنای سنوغم که ایام
 بهار اسرارنده رطوبت هوان حاصل اولور اکادخی باران دیر لر شیخ نظامی بیت چو
 از دامن ابرچین کم شود * بیابان ز باران پرازم شود * عربیده هر نوع یغور که بر آدی وارد
 اما مطر اسم عام در چغتمای لسانده یا غین دیر لر که بارانه کردن می مخا طریقه او غرامق
 و بریدن آنلامق و تفاخر ایلک معنای رینه در که اردان می سکون را و فتح دال مهملتین ایله صراحی
 معنای سنه در خاقانی شعر زه ایراد ایلشد و فرهنک حسین و فانی و مؤید الفضلاده باد غار سیله
 بحوال معنای سنه در امانع الله ده اولده اولان آوانی و اشیا قویه حق ظروقی اسمیدر دیش
 و قرهنک جها نکیریده خورج یعنی بیوک هکبه معنای سنه شیخ آذری * مشوی * بار دانه ای بار
 یزدانست * مدفن سرهای پنهانست * باردانی که بود یا نصدم * کندم انداخت اندرون
 یکمن که بار سجن می سکون را و نون و فتح سین مهملتین و حمله قنطارجی یعنی طار ریحی
 عربیده و زان دیر لر میر نظامی بیت زرو سیمش بجایمیکند * بار سجن نمیتوانی سجنه
 که بار کین می سکون راء مهمله و یا و کسر کافله آبگیر معنای سنه که شهر و قصبایه اولور
 عربیه قنا و ترکیه صویولی و دخی یغور صوی جمع اولش یزد دیر لر حکیم خاقانی بیت
 خویش را هجمن خاقانی شمارند از صحن * بار کین ابر نیسانی شمارند از صحن که بارمان می
 سکون راء مهمله و فتح میله تور اینار دن بر پهلوان مبارز آیدر حکیم فردوسی بیت رفتند
 یکبار کی در زمان * چو بر هام کودر ز بار بار مان که بارانه کردن می سکون راء مهمله
 و فتح نوله آدم کند و نفسی تهله که به بر اقی معنای سنه در که باریدن می کسر راء مهمله
 و سکون یای تحتانیله یا غی یغور و غیر مصدق لایمیدر که بازار کان می فتح زاء معجه و کاف

و کاف و سکون راء مهمله ايله بازار کان معنا سنه سوداگر دخی دیزل حکیم اسدی بیت
 خیر یافت بازار کان کورفت * بدرود کردنش بشتافت و تفت * باز افکن * اول اسکین
 پان لره دیزل که دو ویشان و فقر اخرقه یه دیکر لکه پنجه دوز دیزل ترکیه پان و عریده رقبه
 دیزل حکیم خاقانی بیت دلقش هزار میجرخ و عجیب خاک * باز افکنش ز نور و فرا و زش
 از ظلام * باز یان * سکون زاء معجه و فتح باء عربیله باز بام مرقوم معنا سنه * باز خشین *
 سکون زا و خا و کسر شین معجانه ايله کوک رنگه مائل بیاض طوغانه در غایت جکر دزل
 اولود و صفتده اولان طغانه اسپر دیزل زرا بو صفتده مناسب اولدر شمس فخری بیت
 ز بعد این نکشد رنگ یار شیرین کوی * ازین سبب نبرد کیک معجه باز خشین * خواجه
 سلمان بیت ای که در سایه انصاف لوایت چون کیک * خنک بر باز خشین میر نرا کنون
 صفور * باز ستان * سکون زاء معجه و کسر سین مهمله ايله با جدار و عشر زمین
 و خراج باغ و اتجار و بوستان ایچی دیمکدر رومله امین و عمال و محصل اموال دیزل
 * باز کردیدن * کیرود و ندرمک که باز کیر و کردیدن فتح کاف فارسیله دوندرمک
 معنا سنه مصدر در * باز کشتن * سکون ز او شین معجین و فتح کاف فارسی و تاء مثناة
 ايله کیرود و ندرمک معنا سنه مثال مرد و خواجه سلمان بیت بهیم باب زکوی تو باز کشتن نیست
 که نیست کوی ترا دام باز کردیدن * باز سکون * سکون زا و ضم کاف فارسیین ايله
 حقیقتا و مجازا معکوس و مقلوب معنا سنه در مولانا یچی بیت کر غنیزد زحل بطاعت تو
 باز کون کار میشو دهند * باز * فتح زاء فارسیله پیشرو که کوسفندان یعنی قیون
 و کی سور یسنک او کجه کیدن قوج و یا خود کی اوله * باز و شتن * ضم زا و او معروف
 و سکون شین معجین ايله بر شینک او جن قورمق معنا سنه در * باز یدین * کسر زاء معجه
 و سکون یای تحتانی ايله اوین اوینامق و کرواتمک و احمق و باز که اکثر معنایه مصدر
 اولور * باستان * کسر سین مهمله ايله بوزن باستان یعنی کدشته یعنی پختن احوال
 و کار و سائر نه اولور سه اسم علم در میر غری بیت عقل نیستند که من تو شیروان خوانم
 ترا * کرچه کسی نیم دچوا و از خسروان باستان * خواجه سلمان بیت ذکر عهد او که
 تاد و رآید و یا نیا باد * قصه هادر داسکان باستان می آورد * حکیم خاقانی بیت تحت
 نزد پاکبازان در عدم کسب نده اند * کر شمش داوی زانند از این بساط باستان * باستان *
 کسر سین مهمله و تاء مثناة ايله تحفه الاحبابه اغاج ده الی ار اسنه اولان میوه یه دیزل شین
 معجه ايله ده مروید * با شین * کسر سین و سکون راء مهملتین ايله چن چن کیر و
 کتمک عربیله فقرا دیزل * با شین * کسر سین معجه و سکون یای تحتانیله فرهنگ
 جهانگیریدا یکی معنایه در اول باستان مرقوم معنا سنه ثانی صبره وار ناحیه سنه بر کویله
 گدیدر * با سکون * سکون شین معجه و ضم کاف فارسیله باز کون معنا سنه یعنی
 معکوس و مقلوب رکن الدین یکرانی بیت خاکبابت دلزل از دیده بر سر مینهد * آری
 آری هست دایم کار هند و با سکون * با شین * اولق و طور مرق و توقف و صیورت
 معنا سنه * یا غیلان * یا غیله بی باغ معلوم و بان کوز دیعی معنا سنه اولدوغی رقاچ برده

یا زاشد در باغ سیاوشان بی بارید پرویزک او تو ز الحانیدن برخن آدیدر کدانی مجمع الفرس
 بو معنایه استاد منوچهری بیت قمریان راه کل نوش لیسان دانند * صلصلان باغ
 سیاوشان با سروستان * سروستان دخی برخن آدیدر باغ شیرین بی بودخی
او تو ز الحان باریدن برخن آدیدر خسروک باریدی اختراع ابلشدر شیخ نظامی بیت
چو کردی باغ شیرین را شکر بار * شدی باغ از زمین بوسش شکر خوار ک بافتن بی
سکون فاو فتح تاء مثنایه ایله طوقومق معناسنه ز اولسون قاش اولسون حصیر اولسون
جمله سنه بافتن دیرلر مصدر در عربده نسیج و چغتایده توقو ماق دیرلر بویته مفعولی
واقع اولشدر میر علیشیر بیت عشق او تیدین تدا انداق صعب او اوبدر کویما کیم * کیم
مشرر لار تار یدین کویا توقولیش کونکلا کیم ک بافر جن بی فتح فاو جیم وسکون راه مهمله
ایله بمعنی پارنجن یعنی خالخال ک بافیدن بی کسر فاو سکون یای تختانیله بمعنی طوقومق
مصدر در بافتن کبی بولفت هم لازم و هم متعدی اولور ک با کیدن بی کسر کاف وسکون
یای تختانیله قورق یعنی خوف ایلك معناسنه ک بالا فتن بی سکون فاو فتح تاء مثنایه ایله
سوز ملك وصاف ایتمك معناسنه پالودن دخی دیرلر ک بالان بی درت معنایه کلور اول
توکنند یعنی بیودی و بیودی معناسنه حکیم خاقانی بیت سرو بالان که ز بالین سیرش آمد
بستوه * دایه کان راتن بالا نش بیر باز دهد * ثانی بمعنی جنبان و مقرر ک یعنی دپردی
ود پنجی حکیم سنایی بیت باز نا صنعتی در اندازد * ریش بالان بسوی ره تازد *
ثالث بمعنی رفتار کنند یعنی صالحی وصالندری استاد عنصری بیت یکی را سد بأ جوحست
یاره * یکی را رو ضه خلد ست بالان * رابع مجا حد و معیار جالیله بمعنی دهلیز
خانه مسطور در شمس فخری بیت مخالفت ارچه که خود را چوسنیک می پنداشت * ز تاب
آتش تغش چوموم شد بالان * فرهنگ جهانگیر یده و خشی جانور طوزاغی مر ویدر
ک بالزن بی سکون لام فتح زاء معجه ایله پرواز کنند معناسنه در که عربیده طیار
دیرلر و کاهی امر معناسنه ده کلور شکم مولانا صائب نیر زی دیوان اولله بیت چون جناب
از بیمه هستی قدم بیرون کذار * در فضای بحر ها موج سبک و بالزن ک بالزن بی
کسر لام و زاء معجه ایله ایرانکی که بالدن مراد انکدر که ایکی چاشمه قادی اولفله استعان
طریق نقیله در وزین ایردر ک بالستن بی ضم لام وسکون شین مهمله و فتح تاء مثنایه ایله
صوک خیر اوله دیمکدر شین معجه ایله ده مر ویدر ک بالستن بی ضم لام وسکون شین معجه
ایله بالستن مر قوم معناسنه در ابو المعانی بیت تازه عاشق کشته لم کرچه مر آسان غود
جور و محبت در پس لما لیک بالستن شود ک بالش چرمین بی مضیانه ندن اولان یا صدق
بالش کسر لامله یا صدق قدر چرم فتح جیم فارسیله کوندر مراد در حرف یا نسبت ونوف
نا کید ایچوندر معنای ترکیب کوندن ی صدق دیمک اولور ک بالودن بی ضم لام و واو
معروف و فتح دالاه یو المق و یو لاندر مق و یو لامق معناسنه هم لازم هم متعدی اولور ک بالیدن بی
کسر لام وسکون یای تختانیله بمعنی نمو کردن و افزودن اوز ایوب بیرونک و آرتیق معناسنه
شام ناصر خسرو بیت ز بالیدن قد آن دلبران ا * یکل سرو آز ادرا مانده یا * عربیده

هر بیه نو و چغتایه اینمق دیرلر بی بالین بی کسر لامله مطلق یصد قدر مولانا
 ضایب اصفهانی بیت با خیال یارد ریک پیرهن خوابیده ام * بر ندارد سر ز بالین هر که
 بیدرم کند * و طبعاً معناسنه ده کلور و له ایضا بیت از برای کام دنیا خویش را نمکین
 مکر نشست و یازن درد و عالم دست را بالین مکن بی بامین بی کسر میم و هنره و سکون یای
 تحتانیله اعمال هراتن بادغیس ناحیه سنه بر قصبه نک امید اسقاط هنره ایله شاهانصر
 خسرو بامین دیشد ز بیت دیگر چو تو کیست چون تو کشتی * مفنی و فقیه بلغ و بامین
 بی بامدادان بی صبح صادق اما اصحی صباح و قتیدر صباح بامداد در الف و نون ادات
 جمعدر بونده جمع قصید اولنسه صبح کاذب و صبح صادق اولور جمع ایله تعبیرده صباح وقتی
 مراد اولنور شیخ سعدی گلستان دیباجه سنه * بامدادان که خاطر باز آمدن برای نشستن
 غالب آمد * دیدوکی صباح وقتی اقتضا ایدر صبحگاهان کبیر بی بام ستون بی خانه
 مالی معناسنه در اما شرفنامه ده غرفه سرنا پوشیده دیدوکی اوسنی اورنماش کوشک
 و ومله قریه تعبیر ایتد کلریدر مشکلاتده بوقولی مؤید * ای العرفه بلا سق ف مرویدر
 بی بامون بی ضم میله مخمخ که عربیده مأون دیرلر شاعر بیت نماد آب رود در اذن کون
 که مردی برغی آید ز بامون بی بامیان بی کسر میم و فتح یای تحتانیله کوه مستانده
 برالکه نک آیدر که بلغ ایله غزنه اراسنده واقعدر بلده بلغ شهرینه ایکی منزل یو قریبدر
 و مزبورک طاغولدن برطاغله ایکی طاشدن ایکی بت تراش اولنمشد برینه خنک بت
 و برینه سرخ بت نام قوم شلردر تفصیل سرخ بت ذیلند ذکر اولنور انشاء الله تعالی خیف
 اسفرنگی بیت مردم نادان اگر حاکم دانستی * شهنه یونان بدی خنک بت بامیان *
 بی بان بی تحفه الاحبابده مختصر بانک در یعنی آواز و جمع الفرسده بمعنی نگاهدارنده اما
 اصلنه بان اسم جاند در کوزد بی معناسنه برنسنه بی کوز تمکدن کنایه در مراد آنک محافظه سی
 امرند قیام و خدمتده اهتمدر باغبان و پاسبان و کشتیبان کی و بر معناسی دخی خانه
 سقنی در بام معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت سرفروکن یکدمی از بان چرخ * تازم
 من چرخها برسان چرخ * و زبان پهلویده اسیر معناسنه و دخی تهامه ناحیه سنه بر اغاجدر
 قندق قدر دانه لری اولور فستق کی لکن فستق ایکی پهلوسی اولور بونک پهلوسی
 اوچدر عربیده فستق البان دیرلر شمس فخری بیت من از محنت بسان عود سوزان *
 خزان عصر از عود بان توغ * بعض نسخه ده بلغون اغاجدر دیمشدر اما هیچ دکلدر محاحده
 درختیست که کل و برک آن خوشبوی عجم آنرا بید مشک خوانند * و عربیده قضیب البان
 دیرلر شعر اقد محبوبه تشبیهها شعرلنده ایراد ایدرلر انوری بیت آه و بسر سبزه مکر
 نافه بینداخت * کر خاک چن آب بشد غنبر و بازا * بو معناده بانک دخی دیرلر کاف
 فارسیله بی بانکیدن بی سکون نون و کسر کاف فارسیله جفر مق بانک کردن معناسنه
 بی باوریدن بی فتح و او و کسر راه مهمله ایله اینامق باور کردن معناسنه بی باورین بی کسر و او
 و سکون یای تحتانیله اول کوچک سید در که ایچنه اکیرلش اپیلاک قورلر و دخی اکا بکتر نسنه
 قورلر کنانی فرهنک جهانگیری بی باهمان بی سکون ها و فتح میله بمعنی بهمان یعنی فلان

لفظنه مراد فی اولان بهمان معنا سند در استاد علی بن حسن باخرزی * قطعه * نه چشم
چرا که کند روی ساقی * نه کوتم بندردر حدیث نهانی * زمطرب سرور آرزو هم نخواهم
نکویم فلانی تو ما با همانی کی با هم آوردن فی جمع ایدوب کتورمک معنا سنه مصدر در
کیام آمدن فی غوغا و غضب ایلک ویریه کلک جمعیت معنا سنه کی بایستن فی کسریای تختانی
وسکون سین مهمله ایله کرک اولق طالع آملی بیت شون بومست جهان ورنه عهد
مره ام * سر بر دهر گلستان ارم بایستی کی بر بیان فی رستم زاله مخصوص بر یکم
آدیدر که رستم آئی جنک کونلرنده کیدی حکیم فردوسی بیت تهنش بیوشید بر بیان *
نشمست ابره از دهای ریان * تهنش ضم تاء مثناة ایله رستمک لقی در مذکور قیلان
در یسندن ایدی تنکم بویستوده تصریح واردر حکیم فردوسی * مثنوی * یکی جامه دارد
ز چرم پلنک * بیوشد همان بر اندر بچنک * همی نام بر بیان خواندش * ز خفتا نه
وجوشن فرون داندش * شمس فخری معیارده بر بیان جست و چالاک معنا سنه ده
کلور دیمش اما صحاحده بر بیان پوششیدست از کتان که پادشاهان آرا بقال داشتندی
وزوز جنک پوشیدندی و کویند جیریل علیه السلام از بهشت آورده است کی بپساویدن
مکون تاء فارسی و فتح سین مهمله و کسر واو ایله بمعنی سودن یعنی سورمک لمس معنا سنه
ابوالفرج رونی بیت بعون عدل توصیاد عدل بپسواد * سری و آهوی تخجیری وسیلت دلم
کی بپسودان و بپسوفن فی کلاهما بسکون الباء الفارسی و ضم السین المهمله فرهنگ
جهانگیریده بمعنی سودن یعنی بر عضوه و باخود برنسنه به ال میوردمک بر ماس دخی دیرل
هرینه کی لمس معنا سنه حکیم سوزنی در مرثیه بیت بخاک دادی آن کلچهر مکه آبله کرد
باصتین حریر از چه نرم بپسودی * ابوالفرج رونی بیت کوه بپسود زخم شیرش و گفت
صاحقه است این نه شیر و اغوثا * کی بتاییدن فی فتح تاء مثناة و کسریای تختانی اول
وسکون ثانیله بمعنی گذاشتن اگر چه قاعده اوزن مصدر دکلدر لکن مصدر صیغه سیدر
میرنظمی بیت من این بخت بد را که نفرین کنم * بتاییدن جان شیرین کنم کی بچکان *
و بچکن فی فتح جیم فارسیله جمع مجده در اول الف و نون ایله که ادات جمع در ثانی یای وصفیه
و نون ناکید ایله در کی بچکان فی حاء مهمله ایله در یادم اولاندر دیکدر شاعر بیت بر آورده
از هر چه کانش همه * برون آمدند بچر کانش همه کی بچکیدن فی سکون حاء معجه
و کسر جیم فارسیله برنسنه بی صیلق و دخی طولاً شمع معنا سنه در کی بچکیدن فی
سکون حاء معجه و یائین تختانیین و کسر جیم فارسی و راء مهمله ایله یوقار و دن اشاغی
یوالنق و نکر تلمک معنا سنه کی بچکیدن فی سکون حاء معجه و کسر راء مهمله و سکون یای
تختانیله اطفالی او حق طومق که عربیده ام العبدیان دیرل کی بخسان فی سکون حاء
معجه و فتح سین مهمله ایله بمعنی پر مرده و فراهم آمده یعنی صولق و بوزلمک و دخی بچ دیده
معنا سنه یعنی زحمت کورمش استاد رودکی بیت ازونی اندهی بکرین و شادی باتی آسانی
به تیمار جهان دل را چرا باید که بخسانی * و دخی کد اختن و کد اران معنا سنه که فاعل
و مفعول اولور کذا فی نسخه حسین و فانی بمعنی کد از ان شمس فخری بیت مخالف ارجه که

که خود را چو سنک می پنداشت * ز تاب آتش قهرش چو موم شد بخسان در بخسانیدن
 سکون خاء معجه و فتح سین مهمله ایله اریمک و اریتمک معناسنه هم لازم و هم متعدی اولور
 میر نظمی در صفت تموز بیت ز تاب آفتابش سنک خارا * بخسانیدن هم چون سیم
 ازجا در بخستن در کسر خاء معجه و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله او یقوده مخوردن
 معناسنه در در بخست و آمدن در فتح خاء معجه و سکون سین مهمله و ضم ناء مثناة ایله
اقرار و اعتراف ایلک میر نظمی بیت بخست و آمدن از وزینهان * بتوبه آمدن فی الحال
 از جان در بخسودن و بخسیدن در کلاهما بسکون اخاء المعجه معنی کداختن یعنی اریمک
 و جد بلك و یورك اوینامق و متغیر اولمق و تنکدل اولمق و برنسنه بی بخمک معنای
 مصدر در در بخشودن و بخشیدن در کلاهما بسکون اخاء المعجه اول بضم الشین ثانی
بالکسر ایکی معنایه کلور اول باغشاق ثانی ترجم ایلک معناسنه حکیم انوری * قطعه *
 قضا بادست او هر ساعتی کفنی نمیکفنی * که در بخشش نه دینی مطلبی دارم نه دنیایی *
 ولیکن بر کرم واجب بود درویش بخشودن * چه کان درویش کشت از تو چرا روی بخشایی
در بخکون و بخکلیون در کلاهما بسکون اخاء المعجه و فتح الکاف ایکی معنایه در اول کردکان
 دشوار یعنی چتین قوز که قوز ایچی بخمچ چقمز نی چنک اوتی در بخنودن در سکون
خاء معجه و ضم نوله یلدرم عربیه صاعقه دیرل در بخون در ضم خاء معجه و واو معروفه ایله
و بخور و زجتلوم معناسنه کذا فی نسخه حسین فانی بو معنای مؤید میر نظمی بیت ز عشقت
فلج و شیرین را چشیدم * بدین سودا بخون دل کشیدم * فرخنگ جه نکیریده نام ستاره
مرغ در در بخیدن در کسر خاء معجه و سکون یای تحت نیله آفتاب پنه و یوک معناسنه
حکیم زاری قهرستان بیت همه دشت فرشت برهم فکنده * همه کون بشمست برهم بخیم
در بخیزیدن در کسر خاء معجه و راء مهمله و سکون یاین تحت نیل ایله طامیق معناسنه در
در بخیزیدن در کسر خاء و زاء معجتین ایله برکسنه یه نظما او کینده باش قومق در بدان در
فتح دال مهمله ایله اشارت بعید در اکا دیمک اولور کمال اسمعیل بیت می گفت آسمان من
ورای شاه عقل * گفتش بطیر کارتو اکنون بدان رسید * و یاء مصاحبه ایله اولد قل
آنکله معناسن افاده ایدر استاد لطیفی بیت بدان وقت اندر غلامت شدم * که با جان
بی کوبنا مت شدم * کاهی با حرفی قسم اولور و له ایضا بیت بدان خدای که عقل و روان
و جان بخشید * بخز جناب رفیع تومی ندارم امید در بدخشان در فتح دال مهمله و شین
و سکون خاء معجتین ایله خراسان ایله هند سرحدی میانند بر مشهور و لایتد که آنند
لعل معدنی و اردهر اما میر صدر الدین محمد شیرازی جواهر نامه سنه ذکر ایدر که نسبت
لعل بدخشانه معدنی آنند اولدوغی سبیدن در کدر بلکه معدنیدن اخراج و بدخشانه
نقل و آنند پرداخت اولندوغی واسطه ایله در در بدان در سکون دال و فتح راء مهملتین
ایله ایکی معنایه در اول راننده بد معناسنه اسم فاعل اولور ثانی بر نوع سبزه در ترب کبی
فلج و بد بود در کذا فی ادات الفضلایه معنایه بسحاق اطعمه بیت عیب بدان مکن و هر چه
بود نیکو بین * که سحرای جهان همز ویدی کار در بد و دکردن در سکون دال مهمله

اول وثانی و ضم راه مهمله و واو معروفه و داع ابلک مثلاً فلان کیدن کسنه یی تودیع ایامم
 دیمک فلان زاید رود کردم دیر لر حکیم اسدی بیت بگفت این وز آب مره رود کرد * بوسید من
 از مهر و بدرود کرد * یو لغته حرف با اصل کله در ی بدین یی کسردال مهمله و سکون
 یای تحتانیله اشارت قریبدر یو کا و بونی و یونکله دیمک اولوربدان لفظنک مقابلید و میر
 نظمیی بیت بدین حسن و لطافت ای کل اندام * ترا عاشق شود عالم بنا کام یی بدیون یی
 سکون ذال معجه و ضم یای تحتانی ایله انشئه نفیسه معنا سنه صاحب فرهنگ منظومه
 بیت برزبالا بود بلند برین * هست بدیون قاشهای کزین یی برآریدن یی سکون واه
 اول و کسر ثانی مهملتین ایله کتورمک و قالدرمق معنالیسنه مصدر در یی برازوان یی فتح راه
 مهمله و سکون زاه معجه ایله قاج و حجاج و قلتراش قبضه لرینک دمورایله ارالینه استواد
 ایتدکاری نسنه که زروسم و باقر و برنجدن ایدر لر برازبان دخی دیر لر ترکیته برازونه دیکلریدر
 یی برزیدن یی فتح راه مهمله و کسر زاه معجه ایله بزماک و زیماک و سترمک خفاف بیت تابکی از عجیب
 کرازدنت * در نظر خویش را برآزیدنت یی براغالدین یی سکون راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله تحریص ابلک و آتمق و قویا رmq معنالیسنه چفتای لساننه باستقارمق دیر لر بیتده
 ماضیسی ذکر اولمشدر میرعلیشیر بیت اله کیل ور بولسا مجنون شیوه و بی اختیار *
 قویا بین او ز اخنیا ریغه بوساری باستقارو یی برافرو لیدن یی سکون راه مهمله و فا
 و ضم زاه فارسیده یعنی براغالدین مرقوم یعنی تحریص ابلک و آتمق و قویا رmq مذکوردر
 ایکی لغت بره منایه استعمال اولنور یی برآمدن یی سکون راه مهمله ایله کلک و یوقادر و جقمق
 و مجازا ایش حاصل اولق معنالیسنه یی برانکیختن یی بالاتفاق مصدر در قویا رmq هر نه اولورسنه
 معنا و محسوسا میر نظمیی بیت بنا که در سر من کرد فتنه * برانکیختن شیه مانند دمنه *
 ودخی ایرکودمک معنا سنه بقول احمد بن اسمعیل در مشکلات یی بران یی فتح راه مهمله ایله
 برایله آندن مرکبدر آن بره مضاف الیه اولسه رامکسور اولوز آنک اوزدینه معنا سنه
 اما اکا و آنکله معنالیسنه کاور شیخ علی نقی بیت ای وای بران مرغ گرفتار که دوزی *
 صیاد شود غافل و در دام میرد یی برآوردن یی کتورمک و چقارمق و یوقادر و قالدرمق
 و حاصل ایتک و مجازا خلل اصلاح ابلک و حجاجده یاقق و بتورمک و وجوده کتورمک
 معنالیسنه یازمشدر یی برانکیختن و برانکیختن یی کلاهما بفتح الراء المهمله اول فتح هائانی بالکسر
 برکشیدن تیغ و خنجر و حجاج و امثالهما عبدالواسع جبل بیت اگر آتش فشان خنجر
 برانکیختن بکوه اندر * شود آتش چو خاکستر ز هیبت در دل خارا یی برانکیختن یی
 فتح راه مهمله و ها و سکون نون و یای تحتانی و کسر جمله یعنی برکشیدن چکمک هر نه
 اولور سه ابوالموید بیت چون برانکیختن تیغش بدید * در تن شیر زیان شد زهره آب
 یی برانکیختن یی فتح راه و کسر ها و سکون یای تحتانی ایله یوللمق یعنی یوله کوندرمک و یوله
 کتمک راه کردن دخی دیر لر ابوالمعانی بیت برانکیختن و مرا تنها نهاده * حیا ایش صبر دل
 بر باد داده یی بر باران یی سکون راه مهمله و فتح باء موحده ایله یقومو ایله حاصل اولان مزروعات
 و له بیت زسیل اشک چشم سبز کشته * شده این کشت بر باران کوبار یی پروشان

و برپروشان و پروشان و کلاهما یعنی امت استاد دقیق بیت شفیع باش برشته
 مرا این ذلت * چو مصطفی بردادار برپروشان را * شمس فخری بیت اگر دعوی کنده
 رایش نبوت * بود خورشید و مه اورا پروشان و برپاندین و سکون راء مهمله و نون
 ویای تختانی و فتح باء موحد و لامله پیرامن در خانه یعنی قیو پروازی استاد در صفت عمارت
 بطریق تمثیل گفته بیت در واقراشته درهای سیمین * جواهر و نشانده برپاندین * هم
 درین معنی شمس فخری بیت سعادت همجو دولت پادشاه را * بود دائم ملازم برپاندین
 و بمعنایه بر سرپاندین دخی دیو و برپاندین و سکون راء مهمله و فتح باء موحد و هایلله
 تختکان دیدکاری سبزه در عربیده بقوله الحمقا و ترکیه سزاوت و پررم دخی دیو بعض
 فرهنگ آورده قش آینه ده دیو مشهوری بهمین در و بر تاقین و سکون راء مهمله و فو فتح
 تا تین مثنائین ایله دونک و بوکک و دوندر مک معناسنه هم لازم و هم متعدی اولور
 مصدر در شاعر بیت مرادید و همین بر تافت رویش * سخن ناید ز کسر هرگز بسویش
 و دمنک یعنی بنه بی یا خودیو کی ال ایله آچق بقول احمد بن اسماعیل در مشکلات و برپاندین و
 سکون راء مهمله و فتح تا و مثناة و کسر هایلله بربری اوز دینه نسنه یغفق معناسنه در
 و برچیدن و سکون راء مهمله و کسر حیم فارسيله مخفف برچیدن در دوشتر مک
 معناسنه و برچستن و سکون راوسین مهملتین و فتح حیم و تا و مثناة ایله چچرامق
 و وجود انسان علت سببی ایله قبارمق ابوالمعالی بیت عشق انداخت آتش عم برنهم
 از تفدل سر بر سر برچسته شد و برچیدن و سکون راء مهمله و ویای تختانی و کسر حیم
 فارسيله دوشتر مک میوه اولسون و غیری اولسون عمق بخاری بیت هوای قیرکون
 برچه نقاب قیرکون از رخ * سپهر ساج کون بنهاد تاج عاج کون بر سر و بر خاستن و
 سکون راوسین مهملتین و فتح خاء معجه و تا و مثناة ایله قالمق یعنی او تورر کن یا خواه
 یا تورر کن قالمق میرزا قلی بیگ میلی بیت از زم تا ز آمدن من برون شد * بر خاست
 کرم و دادن جا را بهانه ساخت و برخان و سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله یعنی
 آواز صدا معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری و برخیدن و سکون راء مهمله و ویای
 تختانی و کسر خاء معجه ایله بر مقدار آرام ایلک و کلیمک و بر مقدار زمان پکور مک و امثالی
 نسنه مصدر در و برخیدن و سکون راء مهمله و باء موحد و کسر خاء معجه ایله مقدار
 قلیل ترکیه برز دیدکاری معنایه در برخی دخی دیو مثلا از شب برخی گذشت دیو بر
 قطعی بیت یار چون نیر مره انداخته * میگذشت از سینه و برخین نماد و برداریدن و
 سکون راء اول و کسر ثانی و فتح دالین مهملتین ایله یوقار و قالد رمق و یوقار و طو تمق
 و کوثر مک و آصق معنایه بردار کردن کبی عربیده صلب و چغتهای لسانده اسمک دیو
 ترکیه صاد ایله استعمال اولنان لفظی انور سین ایله ادا ایدرلر بوییتد و اقدر میر علیشیر
 بیت کرقویاش رنگین فک رفتار لیغ رخشینکفه آس * کیم تو زار اول دنک نوحنک
 نغمه سین افغان آرا و برداشتن و برداریدن لفظنک آسمقن غیری معنایه متو اقدر
 و بردکان و سکون را و فتح دال مهملتین و کاف فارسيله جمع برده در بندکان معناسنه

٢١ بر دین فی سکون را و کسر دال اول و ثانی مهملات ایله از راه دور شدن یعنی یوله
 بر نسنه دن صا و لمق ٢٢ بر دین فی سکون را و کسر دال مهملات ایله چرک و وسخ یعنی کیر
 و پاس میر نظمی بیت معتمد بود و قول پیشین را * شد آلوده جامه بر دین را ٢٣ بر زن فی
 سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله محله معناسنه شمس فخری بیت بود ایادی اورا جهان
 کینه عطا * بود مغالی اورا فلک کهن بر زن * و دخی محل یعنی مکان حکیم اسدی بیت
 سران دیب شد زین شکن پر خروش * ز شیران مهر بر زن خاص خوش * و سرکوی یعنی
 محله باشی که اهل محله جمعیت ایدر حکیم انوری بیت ای ترکی می بیار که عیدست و بهمن است
 خائب مشونه موسم بازی بر زن است * ادات الفضلاده مسطور در که رساله نصیرده
 محرا معناسنه منقول در ٢٤ بر زن فی سکون راه مهمله و ضم زاء معجه ایله انسب ترکی
 معناسنه در ٢٥ بر دین فی سکون راه مهمله و کسر زاء معجه ایله مداوت و ملازمت آتیک
 و دخی زراعت و حراثت اهلک معناسنه مرویدر ٢٦ بر زن فی سکون راه مهمله و کسر
 زاء معجه و بای ساکنه ایله دین حضرت ابراهیم علی نبینا وعلیه السلام علما شدن بر نیک
 امیدر یا خود اول ملتدن بر ملت آیدر و نقل اولنور که بر شخص نامیدر که بر عظیم آتشکده
 بیتا آتشکده اول آتشکده به آذر بر زن دیرل شمس فخری بیت خلیل وار شکسته شان
 باطل را * دل مخالف کرده بر آذر بر زن * بی معنایه حکیم انوری بیت کرد لاله زروغ لاله
 گفت آتشکده بر زن است * زرا آتشیت بهرام بیت بگفت این و نشست آنکه بر زن * روان
 ستوی آتشکده بر زن * آتش معناسنه ده مرویدر شیخ نظامی بیت ز بر زن و ده مقام
 و لقمون زن * بر آورده خودی چرخ بلند بر سان فی سکون را و فتح سین مهملات ایله
 امت معناسنه که بر و سان و بر و شان و بروشان دخی دیرل میر نظمی بیت میکند آن
 رسول فخر جهان * روز محشر شفاعت بر سان * و بر معناسی دخی دوشاب خوب یعنی
 بکمزک اعلاسی کدافی مجمع الفرم ٢٧ بر میان فی سکون را و کسر سین مهملات ایله
 طار طغان دید کاری اوتدر ٢٨ بر شان فی سکون راه مهمله و فتح شین معجه ایله مختصر
 بر و شان مرقوم یعنی امت ٢٩ بر شان فی سکون راه مهمله و کسر شین معجه و فتح حمله
 میان ایران و تودانده واقع بر مقام امیدر ٣٠ بر شان فی سکون را و کسر شین و فتح خاء
 معجین ایله بودخی ایران ایله تودان بیننده واقع بر موضع امیدر حمله مقدم ذکر اولنان اوله
 و یا خود غیری اوله ٣١ بر ش فی سکون راه مهمله و فتح شین معجه ایله صبر شوق دید کاری
 اوت که اغاجه ساز بلوب چقار میر نظمی بیت چوتار زلف او افتد بکیردن * بسترو حسن را
 پیچیده بر ش ٣٢ بر غالیبدن فی بر غالیبدن مرقوم معناسنه در ٣٣ بر غالیبدن فی بعضی
 بر اغالیبدن مرقوم کدافی فر هنگ جها نکیری بو معنایه میر نظمی بیت مقابل شد در آنجا
 آن دولشکر * بیکر بکر بر غالیبدن بکسر ٣٤ بر شان فی سکون راه مهمله و فتح غین معجه
 و میله مار بزرگ و یا خود دارها اوله ٣٥ بر غندان فی سکون راه مهمله و نون و فتح غین معجه
 ایله فر هنگ جها نکیریده یعنی جشن و نشاط و جای سیران و تفرجگاه و موضع عیش
 و عشرت که او آخر ماه شعبان ایدر در ویدر شکبک دیرل حکیم زاری قهستانی بیت رمضان

و مضان میرسد اینك دم شعبانست * می بیارید و بنوشید که برغند انست * وله بیت توجو
 در آخره شعبان * زده يك هفته طبل برغندان * بمعنايه برغندان دخی دیرلر برغندان
 سکون را و فاء موقوف و فتح دال مهملتین ایله قارقو دقلری ظرف که برف قاردر و دان ظرف
 معناسنه در جامدان و قلدان کی و دخی قارباصد قلری موضع معناسنه ابو المعانی بیت آنچنان
 گرمست تاب آفتاب * جای آرام نیست غیر برغندان برقان بر سکون راه مهمله و فتح
 قافله قوزی درسی که خرده و قور جق توپلر اولور کورک ایدوب کیرلر برغندان بر
 سکون راه مهمله و نون و فتح قافله مجمع الغرسله و نضنه میرزا ابراهیم آخرماه شعبان که
 برغندان مرقوم معناسنه اولور شاعر دیمشدر بیت لعل او قند است و ما جویای قند *
 وقت آن آمد که برغندان ز نیم * دیگر بیت آخر شعبان ما را رخصت است * روز برغندان
 روز عشرتست بر کاریدن بر سکون راه مهمله اول و کسر ثانی و فتح کاف عربیله قاون
 و قارپوزدن دلم کیمک و قفتان و کوملکدن یافه اویق برکاشتن بر سکون راه مهمله
 و شین معجه و فتح کاف فارسی و تاء مثناة ایله دوندرمک برکاشتن دخی دیرلر حکیم اسدی
 بیت چو کویند از جنگ برکاشت پشت * ازان په که کویند دشمن بکشت * و کاف عربیله
 زراعت ایتمک معناسنه اولور برکاریدن بر فتح کاف عربیله بمعنی برکاریدن مرقوم
 و دخی قازمق معناسنه اولور برکرایستن بر کسر کاف فارسی و یای تحتانی و فتح راه
 مهمله و تاء مثناة و سکون سین مهمله ایله برتسنه نك و زین نك ایچون ال ایله طارتمق
 مثلاً برتسنه بی اله آلوب شومقدار کلور دیرلر برکاریدن بر یکی یای تحتانیله دخی
 اول معنایه در برک رزان بر سکون راه اول و کاف فارسی و فتح راه ثانی و زاء معجه
 ایله پریق صرار مق مراد فصل خزاندر برک رز دخی دیرلر محمد موئن بیت برک رزان بود
 نهال امل * طرفه بهارست که در عمرماست برکردن بر سکون رانین مهملتین و فتح
 کاف ایله قوپارمق برکندن دخی دیرلر برکرفتن بر سکون راه مهمله و فاء و کسر کاف و فتح
 قاء مثناة ایله طومتق و کوترمک و کیدرمک معنا لرینه مصدر در ایکی معنایه میرنظمی
 بیت چو اورایدوز جا برکرفت * مثالبان ازان تاسرا برکرفت برکستان بر سکون را
 و سین مهملتین و ضم کاف فارسیله بحکم که جنگ کونارنده آته کیدر لر بکین و برکستان
 فتح دیرلر میرخسرو بیت صف ازیشم جو سین هفت شاخه است * سواران آب برکستان
 ناخداست * شرف شفره در مرثیه بیت مرغ را ز هیبت این صعب واقعه * از دست
 و دوش خجرو برکستان فتاد برکستان بر سکون را و سین مهملتین و تاء مثناة و ضم
 کاف فارسیله بحکم معناسنه در عبد الواسع جبل بیت تابدان کلمی که از خون برتن شبد یزاق
 شده به یجاده مرصع غبه برکستان * کمال اسمعیل بیت از تیغ مهر و ناوک انجم خلاص
 یافت * این ابلق زمانه ز برکستان برف برکشتن بر سکون راه مهمله و شین معجه
 و فتح کاف فارسیله دوندرمک که عربیله کی اقلاب معناسنه در برکندن بر سکون راه
 مهمله و نون و فتح کاف ایله قوپارمق که عربیله کی قلع معناسنه در چغتای لسانند قونکا و باق
 دیرلر میرعلیشر بیت عشق غیلنی کونکولدا اکتم * بارچه نینک میل نهالین قونکار

بر ماسیدن بی سکون را و یا و کسر سین مهملتین ایلله یو قلمق بر مسیدن دخی دیرلر
 بر مایون بی سکون راه مهمله و فتح میم و ضم یای تحتانیله فریدون شاهی پنهان ایند کلمری
 مغاره ده سودیله بسلد کلمری کا وک آدیدر استاد دقیق بیت مهرگان آمد جشن ملک
 فریدونا * آن کجا کار بکو بودش بر مایونا * شمس فخری بیت تورستی و فریدون
 بار کیر ترا * ز احترام بخوانند رخس بر مایون بی بر مجیدن بی سکون راه مهمله و فتح
 میم و کسر جیمه سورنمک و سورنمک معناسنه استاد لطیفی بیت تودلغریب جهانی بشیوه
 خونی * به بر مجیدن یوسف بیوی یعت و بی بی بر مجیدن بی سکون راه مهمله و فتح میم
 و کسر خاء معجه ایلله مخالفت ایتیمک و بعض نمضه ده عاق والدین اولق معناسنه ابوشکور
 بیت مراد ایکی بر غنیمه پسر * زمهر جهان بد پد کینه ور بی بر مسیدن بی بر ماسیدن
 مرقوم معناسنه در بی بر مسیدن بی سکون راه مهمله و فتح میم و کسر شین معجه ایلله بمعنی
 بر مجیدن مرقوم بی بر مون بی سکون راه مهمله و ضم میله اشارت متکلم بنفسه یعنی نرم
 اوزریمزه دیمکدر شاعر بیت به تنها باده خور باساده رویان * بدش بر مون اگر بینی
 ز بانس بی برن بی فتح راه مهمله ایلله زراعین تار لایه تخم صاچوب اورنمک ایچون اوزرینه
 چاکد کلمری تختکه ترکیده یامی سنه کشان یومری سنه طبان دیرلر و دخی بر شهراسمی اولق
 مرویدر مولاناها تفی در تیمور نامه بیت یکی در شکست و برن برداسیر * دیکریک متاع
 بسرائا حصیر بی برن و برنچین بی کلاهما بی فتح ارا المهمله و سکون النون بلازک که عورات
 قولرینه طافرا التوندن و کشدن و جواهر له مرصع ایدرلر برنچن و اورنچن دخی دیرلر
 هر ییمه کسر سین مهمله ایلله سواد دیرلر بی برنشستن بی آته نمک معناسنه مصدر در حکیم
 فردوسی * مصرع * نشست از بر باره تند باز * مطلق او تور مق معناسنه ده کلور
 بی برنون بی سکون راه مهمله و ضم نوله نمضه میرزا ابراهیم ابریشم معناسنه در وادات الفضلاده
 نون برینه یای تحتانیله بر یون واقعدر استاد رودکی بیت از پی طفلان آب و کل صبا فراش
 وار * بالئ از بغدادی و پستر ز برنون ساخته بی بروسان و بروشان بی کلاهما بضم
 الراء المهمله بمعنی امت که برسان و برشان و بروسان دخی دیرلر استاد دقیق بیت شفع
 باش برشه مرا بدین دولت * چو مصطفی برادر بر بروشان بی بروشان بی ضم را و او
 مجهول و سکون سین مهمله و فتح نوله امت معناسنه بروشان دخی دیرلر استاد دقیق بیت
 شفع باش کتام بنزد یار مرا * به پیش حق چو رسولان بروستانی را بی برهتخ و برهتخ بی
 کلاهما بسکون ارا المهمله و خاء المعجه بمعنی ادب کردن شمس فخری بیت پنهان هندوانه
 ترک فاک را * محبوب کین بمالید و بیرخت بی برهن بی ایکی معنایه در اول نام حکمت
 و دانشمندان بت پرستان شیخ سعدی بیت بتقلید کافر شدم چند روز * برهن شدم
 در مقالات زند * ثانی بمعنی بتکده امیر معزی بیت بهار چین کن از ان روی یزم خانه
 خویش * اگر چه خانه تونو بهار برهن است * بهار دخی بتکده معناسنه رکذافی نمضه
 حسین و فانی اما نمضه الاحبابه بتکده معناسنه بهرمن منقوله که هارادن مقدم ذکر
 اولشدر مخنی اولیه که برهن فتح پایله ایکی وجهه استعمال اولنور و روحی سکون

۱۸۰
 مسكون را و فتح هاي له در مثالی نوعی خوشانی بیت ترک برهن زنهار کویان * زکفر
 رفته استغفار کویان * و روجهی ده فتح را و سکون هاي له در مثالی وله بیت برهن
 ملتان بت پرستار * هدایت مرشد ناقوس و زنار * و ایکی و جهنده ضم بایله روایت
 و استعمال اولمشدر برهن بی سکون زاه مهمله و ضم هاي له بوزن مرهون هندو شاه
 نجیوانی محاحد کرکاه معناسنه روایت ایتمش اما معیارده شمس فخری دایره معناسنه
 روایت ایدوب بوبینی نظم ابلشدر تعریف حصار بیت فرود چرخ محل حوادث آمدان
 یصد هزار جهان خارجست ازین برهن * و بعض معتبر نسخه ده پرکار و لوق اوزن نقل
 اولنوب معق بخاریک بوبینی ایله اششهاد اولنش بیت مردم چشم چو مرکز پاك چون
 برهن شود * مرکرو برهن ز عشقت هر شبی پر خون شود * تحفه الاحبابه دخی پرکار
 معناسنه در و شرفنامه صاحبی ابراهیم فاروقی یعنی هاله و آرایش دیمش و فرهنگ حسین
 و نیل باء موحده ایله کرکاه و باء فارسیله دایره معناسنه منقولدر اما حسن بن
 یوسف انجوی فرهنگ جهانگیریده برهن هرنگه اور تاسی بیش اوله اکادیر لمر مثالهاله
 و طوق کردن و کربند خانه که دیوار ایچنده در و حصار و هرنگه محوطه اوله و چوب بندی
 و خار بست یعنی دکن و چالیدن اولان دیوار و پرچین و بونلر امثالی نسنه لره دیرلر استاد
 رودکی یعنی هاله ماه بیت ایاقند تو چون سروی زدیبا کرد آن آذین * و یاروی تو چون
 ماهی زعنبر کرد آن برهن * شاه ناصر خسرو یعنی خانه و در خانه * قطعه * دل یقیق
 ای پسر خزانہ دینست * چشم تو چون روزنست و کوش چو برهن * کوهردین چون
 خزانہ بنهادی * روزن و برهنش هر دو سخت کن اکنون * روزن و برهن چو بسته
 گشت چنانت * راه نیاید بسوی کوهر مخزون * وله یعنی حصار و محوطه بیت ای شده
 غافل ز علم و بخت برهان * جهل کشیده بکرد جان تو برهن * حکیم قطران رموی یعنی
 چوب بندی و پرچین بیت باغ پر گل ماند رخ تو سالاسال * زمانه بسته ز شمشاد کرده
 او برهن برهنون بی زیاده یای تحتانیله برهن مرقوم معناسینه منقولدر کذافی
 نعمه الله بی برین بی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله درت معنایه در اول یعنی بالاپن
 عالی معناسنه که عرش برین و چرخ برین و سپهر برین دیرلر مولانا جامی بیت ساخته
 عرش برین فرش زاه فرش قدم کن چو زمین عرش را * بومعنایه ظهیر فاریابی بیت راست
 کفنی مظهر ایست سیاه * سر را فراخته ز چرخ برین * حکیم انوری بیت غوطه توان داد
 روز عرض خمیرش * در عرق آفتاب چرخ برین را * ثانی باد صبا یه دیرلر ایکی معنایه
 شمس فخری بیت زیر چرخ برین یمثال فرمانش * زسوی قبله نیارد وزید باد برین *
 ثالث پارچه که قانون و قاربوز و خیار و امثاللری نسنه لره ایچده دلیلی اوله حضرت مولانا
 قدس سره بیت چون زید و داد اورا یک برین * همچو شکر خوردش چون انکبین *
 رابع لفظ مرکب اولور دایله این دن الفی عذوقدر تخفیف بونک اوزینه عربیله کی علی
 هذامعناسنه مولانا جامی بیت چند در ستر خفا بشستن * در برین خاک نشینان بستن
 و رخنه معناسنه ده رسیده نظر در بی برین بی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح

واو ايله وجود انسا نده ظاهر اولور و علت در سبب ظهوری ایکی نسنه در بری بدنه خلط
 فاسد غلبه سیدر و بری خلط فاسدی قوت طبیعت دفعیدر و خلط فاسد دخی ایکی
 گونه در بری خلط غلیظ سودا در که دم ايله آمیخته اولور قوت طبیعت آنی اعضای
 شریفه دن منع ایتمکله ظاهر بدنده ظهور ایدر و بریده بو علتله قوبا دیرلور زبان هندبه
 راد دیرلر طیب یوسفی و باعباتنه دیمشدر * رباعی * شراب اسطوخودس گر خورد
 کس * زمن بشنو حدیث پیریا را * یواسیرو وریون را دهد نفع * بر دم علت مالغولیا را
 و بزانی فتح زاء معجه ايله معنی جهنده یعنی چهرایی کدافی جمع الفرس بو معنایه حکیم
 انوری بیت باز چون باز آمد از اقبال میون موکبش * تازه شد چون در صحر کاهان
 کل از با د زبان * ودخی معنی وزان یعنی اسپهی مسعود سعد سلمان بیت نه ابر بهارم که
 چندین بگویم * نه باد بزائم که چندین بیوم * بزانی فتح زاء معجه ايله برن مرقوم معناسنه
 یعنی طیان که زراعی آنکله هموار ایدر لر * بزانی فتح زاء فارسیله قره بالحق که حوض
 و چشمه دیلرنده قالدور آکالای و پلن و لرن دخی دیرلر کدافی تحفه الاحباب * بزیدن
 کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله معنی وزیدن یعنی بل اسمل * بزینی کسر زاء معجه
 ايله معنی وزان حکیم سنایی * مثنوی * با ایا ز آزمان چنین فرمود * که سخن پیش
 ازین ندارد سود * زین غلامان مایکی بکرینی * کدر و د زینسا چو باد بزینی * بسامان
 فتح سین مهمله ايله منتظم الاحوال و مرفه البال دیمکدر میرنظمی بیت خدا یا کار بند کن
 بسامان * ندارم جز ز تو امید احسان * بسامان * فتح سین مهمله ايله معنی مثل
 و مانند آنک کی دیمک اولور خواهه سلمان بیت دل ز افکار دقیق افکار و من در کار خود
 روز و شب نالان و سرگردان بسامان آسیا * بستن * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة
 ايله بغلق معناسنه مصدر در خواجه سلمان بیت حدیث دوستان درست توانم شکستن در
 و لیکن توبه بتوانم که باز ش میتوان بستن * بسجین * سکون سین مهمله و یای تحتانی
 و کسر جیمه بر نوع پک اغا جدر که اندن یای ایدر لر * بسفیدن * فتح سین مهمله و سکون
 سین معجه و یای تحتانی و کسر دال ايله معنی ساخته شدن و مهیا کشتن یعنی دو زلش
 اولق و حاضر لاق ابوشکور بیت تن و جان چو مرد و قرار آمدند * بیکجای مرد و
 بسفیدن * بسامان * سکون سین مهمله و فتح سین مهمله بر نسنه بی بخت ایدر ب رهن
 قودقوری نسنه یه دیرلر * بسفیدن * فتح سین مهمله و سکون نوله بسند قنا عتدر
 و یا و دال و نوله مصدر اولور قناعت ابلک معناسنه بسند کردن دخی دینلور میرنظمی بیت
 که یک یوسه ز اعلت می پسندم * اگر د شنام میدادی بسندم * بسوریدن * ضم
 سین مهمله و واو معروف و کسر راء مهمله ايله معنی نفرین کردن کدافی ادات الفضلا
 بو معنایه شاعر بیت اگر خواهی شوی مدوح عالم * بسوریدن زبانت کیر مردم *
 * بسپیدن * کسر سین مهمله و جیم فارسی و سکون یا ثین ايله معنی ساز کاری کردن
 یعنی مصاحت بتورمک و ایش کو ورمک استاد لیبی بیت باید بسپیدن این کار را *
 بزیره شدن رزم و یکار را * بشیون * سکون سین معجه و کسر باء موحد و ضم

وضم یای تحتانیله شرفنامه ده بمعنی فربه یعنی سموز اما مؤید الفضلاده بشیون واقع
 اولمشدر حذف بایله ی بشخودن ی سکون شین وضم حاء معجین ایلله صقیق عربیله کی
 عصر معنا سنه اولسون حصر معنا سنه اولسون ی بشخیدن ی سکون شین وکسر حاء
 معجین ایلله اوج معنایه کلور اول ضیا ولعه معنا سنه میر نظمی بیت بفرق سر مرصع تاج
 شامان * همی بشخید چون مهر درخشان * ثانی صوصا حق عربیله رش ما معنا سنه
 ثالث مایه پالمق ی بشکولیدن ی سکون شین معجه وضم کافله جلالت کو ستر ملک وایش
 اوزر شحریرص اولق ی بشکون ی سکون شین معجه وضم کاف ایلله بمعنی بشکول مر قوم
 یعنی ایشه حریرص وحببول مصالحه مقدم وسیع ایدیی میر نظمی بیت پستی قیمت روزی
 نمیشود افزون * چرا بکوشش بی فائده شوی بشکون ی بشن ی سکون شین معجه
 ایلله بوزن جشن قدبالا معنا سنه حکیم انوری بیت وه که برخی بیای تا سراو * بشن بالای
 چون صنور او * فختین ایلله طوس قرینه بر موضع اسمندر ی بشوتن ی ضم شین معجه
 وواو مجهول وفتح تاء مثناة ایلله بد اخلاق و بد خصیلت دیمکدر میر نظمی بیت بقول وعهد
 نیکان نیک داری * بشوتن را نشاید دوستداری ی بغلان ی سکون غین معجه ایلله تابع
 معنا سنه در مثلاً فلان بغلان فلانست دیر لر فلان تابع فلاندر دیمک اولور کذا فی مجمع
 الفرس ی بکتوسان ی سکون کاف وضم تاء مثناة وفتح سین مهمله ایلله شرفنامه ده
 بر عاقل و دانا وزیر ک کسسه نک اسمندر ی بکشان ی سکون کاف فارسی وفتح شین معجه
 ایلله ریدسان قوم و مهتران گروه معنا سنه در شاعر بیت پروانه صفت بکرد شمعش * بکشان
 همه آمدند بجمعش ی بکهو جتان ی سکون کاف وجم وضم ما وفتح تاء مثناة ایلله بمعنی
 بحر شسته یعنی جمال ارقه سنه کی سمر کذا فی شرفنامه منیری ی بلا نکین ی فتح لام وکسر
 تاء مثناة وکاف فارسیله چوماق که باشی بومری دکنکدر ی بلا ساغون ی فتح لام و سین
 مهمله وضم غین معجه ایلله ماوراء النهر ده کاشغره قریب بر شهر اسمندر امیر مغزی بیت
 رومیان یکسر کرزند از خطر سوی خطا * قیصر از یم بلا سوی بلا ساغون شود *
ی بلین ی سکون لام وفتح باء موحد ایلله بمعنی برهین که سموز اوتدر عربیله بقله الحما
 وخرقه و فرخ دخی دیر لر ی بلسان ی سکون لام وفتح سین مهمله ایلله بر اوتدر مرچک کبی
 قحی اولور وفتح لام و سین مهمله ایلله براغا جدر یاخی ترشح ایدر و پر وایتدیشینک یاخی
 چقار غایت نافعدرو بر جراحته سور سه لریکری درت ساعته دک اصلاح ایدوب بتورر
 واستخوان اولان امامس ووجعاره غایت نافعدر مکة مکرمه ده و مصر قاهره ده چوق
 اولور ی بلکن ی سکون لام وفتح کافله منجیق معنا سنه در شمس فخری بیت زسیانخیز
 فنا ایمنست قصر بقات * چنانچه حصن فلکها ز صدمت پاکن * شرفنامه ده سر دیوار
 معنا سنه بومعنائی مؤید زین الدین سفیری * رباعی * نیش مرثه که میکند از دزمن *
 خود کو که چه کونستی حال دل من * ای عهد تو بیدار و پیمانست مست * چون برف تموز و آفتاب
 بلکن ی بلندین ی فتح لام و سکون فون و یای تحتانی و کسر دال مهمله ایلله قیو پروازی که
 بر بلندین دخی حیرت شاکر بخاری بیت در وافر استند رهای سپین * جواهر هانسان

بر بلندین کی بزدن فی سکون میم وقع زاء معجوه و دال مهمله ایله بر کسسه نك با سینه
 لور دمق ترکیه طوم دیرلر مولانا هاتنی بیت ازان هر یکی بانك بر جم زدی * دکرم زدی
 بر سرش بزدی کی بختکدن فی فتح میم و سکون نون و یای تحتانی و کسر کافله طورلد تمق
 معناسنه در کی بن فی ایکی معنایه در اول باغ و زراعت معناسنه و بعضی ابر خرمین دیشلر
 با غیبان و دشتیبانه بنون دیرلر ثانی بر نوع خرده میوه در بنوردن دخی دیرلر کی بندیدن فی
 سکون نون و یای تحتانی و کسر دال مهمله ایله بغلق معناسنه مصدر در عربیه ربط
 و ارتباط دینلور چغتای لسانه ایشماک دیرلر اما له ایله یو ییتله صیغه امری واقع اولمشدر
 میرعلیشیر بیت ییل تازی مجریدن جسم بولوبدر تار دیک ای فلاک * رحم ایت بوا یکی
 رسته فی بیر بیر کایش کی بنطاقون فی سکون نون و فتح طاء مهمله و کسر قاف و خم
 لاله نش بر مق دیرلر بر اوتدرا اما پیغمبر چچکی اولق اوزن حکیم اولمشدر کی بتوان و بنون
 کلاهها بسکون النون و فتح الواو نسخه میرزا ابراهیم نکاهبان خرمین یعنی خرمین بکیمینی
 بو معنایه ابو المعانی بیت بر د حصول عورت کفر بی میدهد دنیا * دهد خرمین ببادیرا
 اگر خافل شود بنوان کی بنوردن فی سکون نون و زاء و فتح واو و دال مهمله نین ایله
 بر خرده طاع عیشیدر کی بهاران فی فصل ربیع و مقدم ذکر اولندوغی اوزن پیراغده
 بهار دینلور اما الف و قون ادات جمع قیاس اولمیبوب بهان نسبتله مبالغه ایچوندر نتکم
 یو ییتله واقعدر بیت درخت اندر بهاران بر فشانند * زمستان لاجرم بی برک ماند کی بهرامن
 و بهرمان فی کلاهها بسکون المها و فتح الراء المهمله و میم درت معنایه کلور اول یا قوت
 صرخ حکیم خاقانی بیت نودمه از خاک کند صرخ کل * قرص خور سنک کند بهرمان
 حکیم قطران رموی بیت از رضای او شود چون بهرمان صرخ رنگ * در خلاف او شود
 چون مردم از مسعود خود * شمس فخری * قطعه * تابود خور شید و مه بر کر زمان
 تا بود در کان غریق و بهرمان * پیش تیغ خسرو آفاق بوه * کوه خار ابر مثال بهرمان
 کافی بر نوع رنگارنگ لطیف استانش حریره دیرلر میر خسرو بیت درویش ککو برنگ
 و ربانی بسنه کرد * جای کلیم به که بهر بهرمان کشد * حکیم ازرقی بیت آن آب
 نیلگون مغلکان بری * مالیه کر نه ایست ز پیروزه بهرمان * مولانا عثمان مختاری
 بیت حله با فی کرد در سیاه سیما کارگاه * نقشبندی کرد در پیروزه پیکر بهرمان *
 ثالث کل معصفر که کل کافیشه و خشبک و کارثیه دخی دیرلر امام هروی بیت آن نکر کر
 تاب لعل و تاب یاقوتش شدی * آب کردون آتش و نیلوفر او بهرمان * رابع غازه که
 زمان یوزارینه سوزر لر کلکونه و فکر دخی دیرلر امیر خسرو بیت چنانست نکبت چرخ
 از ولایتش معزول * که بهرمان عروسانست خنجر بهرام کی بهرمن فی سکون ها و فتح راه
 مهمله و میله یعنی بهرمان مرقوم کدافی فرهنگ خجانه گیری کی بهم آمدن فی غضبه کلک
 و مستقبض اولوب طارلق بهم بر آمدن دخی دینلور و دخی بریره مجتمع اولق مرنه اولو و سه
 بوا یکی معنایه میر نظمی بیت بهم آمده دید چون آن گروه * بهم آمد و رفت بر موی کوه
 کی بهمان فی شخص مجرولدن کنایه ایدوب فلان لفظنه تابع ایدر لر حکیم سنائی بیت تو بر

تو بر آورده دست بر بهمان * که چرادست می بر آرد آن * مولانا عرفی در نعت شریف
 بیت در جلب تعینت دو عالم * بهمان و فلان آفرینش * بهمن بی سکون ها و فتح مهله
 اون اوج معنایه کلور اول لفظ حکیم ترجمه سیدر که راست گفتار و در صحت کردار دیمکدر
 تا فی خردمه سال و بسیار دان اولانه دیرل ثالث دراز دست معرفت که چایک و هنر مند دن
 کنایه در بو مناسبتله اول مشهور یاد شاهه لقب ایتمشدر در رابع فرهنگ جهانگیر بهمن بر فرشته
 اسمیر که تسکین غضب مردمان اکا متعلقدر حکیم فردوسی بیت که اور مز دبادت درین
 رز مکله * چو بهمن نکهدار تحت و کلاه * و دخی چار یا حیوانک اکثرینه موکلدر و ماه
 بهمن و روز بهمنه واقع اولان امور و مصالح اکا مغوضدر خامس عقل اوله دیرلرتکم قاضی
 میر حسن میندی امیر المومنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه دیوانی شرحه یازمه شد که
 * نثر * عقل نزد مشائین ده است میگویند که خدا واحد عض است و از واحد عض
 غیر واحد صادر نمیتواند شد آن واحدی که از خدا صادر شده عقل اول است حکمای
 فرس انرا بهمن گویند * سادس نام پسر اسفندیار بن کشتاسب در که اردشیر دخی دیرل
 مورد خین وجه تسمیه سنده وجوه ایراد اهلشدر که راست گفتار و درست کردار ایدی وجه
 آخر اوان طفولیتله غایت زیرک و بسیار دان ایدی وجه آخر دیرل که اللری اول رتبه ده
 دراز ایدی که ایاق اوزن طور دقده دیرلین پکرایدی تنکم منوچهری دیمشدر بیت
 شنیدم که ربای ایستاده * رسیدی تا بزانودست بهمن * و بر گروه الی اوز و ناخن ناو پل
 لیدوت دید یلر که اکثر بلاد عالمک ضبط و تسخیرینه ال ایرشدر دکندن دیشلدر و بر گروه
 دید یلر که دوستدار لق جهتندن نام فرشته ایله تسمیه اولمشدر تبرکا و تینا سابع ساله
 همسیدن اون برخی ایک اسمیر که نیر اعظمک برج دلوده مدت ایام مکئی در بومعنادم
 خواجه حافظ دیمشدر بیت ذخیره بنه از رنگ و بوی فصل بهار * که میرسد ز پیش دهنزان
 بهمن و دی * ثامن بر نوع مشکوفه در بهمن ماهله آچباور کوکی ادویه مشهوره در که ایکی نوع
 اولور سرخ و سبید اوج معنایه که سادس و سابع و ثامن ترتیب اوزره حکیم خاقانی نظم
 ایشدر * متنوی * چون زال بسته قفسم نوحه زان کنم * تاز حنی محاطر بهمن در آورم
 نشکفت اگر چو آهوی چین مشک بردم * چون سر بخورد سنبل و بهمن در آورم * فی نه
 که باغم است مرا انفس لاجرم * مریم صفت بهار به بهمن در آورم * معنای شمنه میر خسرو
 در وصف جنگاه بیت بیابان که شد روی محر اسرار * بر بهمن لعل و خون سیاوش
 تاسع هر ماه شمسینک ابکی کونی آیدر مسعود سعد سلمان بیت بهمن روز ای صغیر
 دلستان * بنشین باعاشق در بوستان * استاد منوچهری * قطعه * رزم بهمن کیرا
 وزیر تازه کن * ای درخت ملاک یارت عز و بیداری سینه * اوز مزد و بهمن و بهمن
 فرخ بود * فرخت باد اور مزد و بهمن و بهمن * اهل فرس قاعه لری بویه در که هر وقت که
 نام روز نام ماهه موافق اوله البته اول کون عید جشن آیدر لر عاشق موسیقیه بر پرده آیدر
 منوچهری بیت همه روزه دو چشمت سوی معشوق * همه وقته دو گوشت سوی بهمن
 وله بیت بجوش اندر و دیک بهمنه * بکوش اندر و بهمن و قیصران * حادی عشر

نواحی از دیوار بر قلعه آید که او ایله انده جادول چوق اولور دی و دیر لر که کخسرو اوائل
سلطنته اول قلعه نك طلسم فتح ایلدی حکیم فردوسی بیت برزی بجای زر بهمن است
همه سال پر خاش اعرین است * وله در محل دیگر بیت چو نزدیک حصین بهمن رسید
بر ارسپه را فرود آورد * ثانی عشر عالی و معظم بر طاع آیدر ابو الفرج رونی بیت
در تازی همت اعلاش * دانك سنك آمد بر بهمن * ثالث عشر طاعل با شنه
اولان قارک حرارت شمس سیمی ایله آریلوب دوست و کنه دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری
بهمنان بی اول ایکی بهمن در که معنای ثامن بهمنه ذکر اولان شکوفه کو کیدنی یکی
نوع اولور بری سرخ و بری سفید هر یکه دخی بهمنین دیر لر نثینه اولوق اوزن فارسیه نثینه
ایچون مخصوص ادات اولیوب ماعدای فردی جمعه ادا ایدر لر که بهمنانك آخر نه اولان
الف و نون ادات جمع و نطفه میرزا ابراهیم ذکر ایدر لر که مذکور غایت نافع دوا در جسدی
فریه و ریخی دفع و اخراج و قوت باهی زیاده ایدر بی بهمن بی کسر ها و سکون یای تحتانیله
با صق معناسنه مصدر در بی بیابان بی معروف دشت و صحرا و عمارتین خانی اراضی نصیر
همدانی بیت کیم دیوانه از خود هراسان * زمن ثامن بیابان در بیابان بی بیابان نشین بی
گوچر اولی طائفه سی عربیده اهل اخبیه دیر لر مولا ناها تفی بیت بیابان نشینان کروه ها گروه
نشین گرفتند سرهای کوه بی بیکیدن بی سکون یا تین تحتانین و کسر کافله اغزه صو
آلوب پفکر مک معناسنه بی بیون بی ضم یای تحتانیله افیون معناسنه که بیون دخی دیر لر
کذا فی مجمع الفرس بی مع الواء * با او بی آنکه دیمکدر خذق هنره ایله با و دخی دیر لر اما با او
لفظه معنای جمعیت افاده اولور بهنای معینه ظاهر اولور خواهه حافظ بیت دهنت کرچه
زما حاتم دلها دزدید * چون بخند دهمه دانك که خاتم با اوست * وله بیت آن سیه
پرده که شیرینی عالم با اوست * چشم میگون لب خندان دل خرم با اوست * مصراع
ثانیله کی با اوست از اوست معناسنه در بی باتو بی ضم تاء مثناة ایله ایکی معنایه کلور
اول یعنی باتو مرقوم که ترج معناسنه در ثانی یعنی حب السلاطین دید کلری دار و در کذا فی
فرهنگ جهانگیری مذکور ایکی معناده لفظ مفرد اولور اما لفظ مرکب اولدقه سنکه
معناسن افاده ایدر بی با جو بی ضم جیم فارسیله تا تا خانلرنك لقبیدر لفظ کرای کی کذا فی
وسيله المقاصد بی بادر نبوی سکون دال و نون و فتح راء مهملتین و ضم باء موحده ایله چشمک
معناسنه در ابوالعانی بیت از غلوی شوق نظاره بروی خوب یار * بادر نبو میز ده در چشم
اندیشه دلم بی بادر نکبو بی سکون دال و نون و کاف و فتح راء مهملتین و ضم باء موحده ایله
اوغل اونی که معربی بادر نجویه در بی بادر و بی سکون دال و ضم راء مهملتین ایله فرهنگ
میرزا ابراهیم بر نوع تره در بحانه مشابه باد آور دخی دیر لر محبوب العارفتین نام لغته بادر
وترکی ببقلو تره کونید و او بار پوز است دیو یاز مشرب و بعض فرهنگ شاده سپر غم کی بر تره در
باد رویه دخی دیر لر شمس فخری بیت کیوان برای سبزه شیلانت روز یار * از کشت زار
اجرام آورده بادر و بی با ذو بی فتح ذال معجه ایله معد نوس معناسنه در بی بادر و بی سکون را
و ضم دال مهملتین ایله نهال میوه دار آئینه نسند اولوق ایچون قونیلان باشی چتال اغاج که ثقل

ب و

ثقل میوه دن نهال درخت قریله کذا فی مجمع الفرس **ب** بار کا و **ب** سکون راء مهمله وفتح کاف
 عجميله دوزن معناسنه میر نظمى بیت نکرده بکدی آهنگ موزون * نباشد بار کا و ساز
 کردون **ب** بار نکو **ب** بادر نکبویدن مخفدر **ب** بار و **ب** ضم راء مهمله ایله قلعه حصاری و برج
 معناسنه منصور شیرازی بیت بود نخست قدم یاسبان قدر ترا * فراز کنکرا این هفت
 حصن و نه بار و **ب** باز و **ب** ضم زاء معجه ایله قولک طرف بالاسی ترکیده قره جه دید کبری عضو
 شیع سعدی بیت هر که با پولاد باز و بچه کرد * ساعد سیمین خود را بچه کرد **ب** با سو **ب**
 ضم سین مهمله ایله بمعنی عصا یعنی دکنک **ب** با شکو **ب** سکون شین معجه و ضم کاف عجميله
 مقام تسلیه ایراد اولور اولدی طوت و اولدی دی معنا سینه استاد لطیفی بیت چون
 بدیدی جان و دل را غمزه را بر همزدی * قصد کشتن کرده باتیغ و خنجر با شکو **ب** با شو **ب**
 ضم شین معجه ایله بمعنی چلیپا سه کار دید کبری جانور در کذا فی فرهنگ جهانگیری **ب** با قو **ب**
 ضم قافله لوج معنایه در اول بر مبارز اسبدر ثانی بر موضع آیدر ثالث منازل میر بخندن بر
 منزله نک نامی در ایضا منه **ب** با کو **ب** ضم کاف ایله بر موضع آیدر مولانا هاتنی بیت
 و در بند با کو گذر کرد نیز * بدوران نمودان اساس ستیز **ب** بالنکو **ب** فتح لام و سکون
 نون و ضم کاف فارسیله با در بنویه و بادر بنجویه دید کبریدر و یا حین نوعندیدر تر نجان
 دخی دیر لر عربیه بقله اترجیه دید کبریدر مجموع علل بلغینیه به نافعدر و علل سودایه
 مخصوص دوا در جرب و سلسه دماغ و قوت جکرو قوت قلبه دخل عظیمدر کذا فی البدیعی
ب بالو **ب** ضم لامله کراسدر آلو بالو دخی دیرل **ب** بانو **ب** ضم نونله ایکی معنایه در اول
 خاتون خانه نشین که تعظیما بیوک قدین دیمک اولور میر خسرو بیت مهبین بانو چو آمه
 پیش شیرین * نصیحت کرده از گفتار پیشین * ثانی صراحی که شراب و کلاب قورل **ب** با هو **ب**
 ضم هایل دکنک که ترکیه چوماق دیرل حکیم سوزنی بیت هر که از پشت دلش بار ولای
 توفکنده * زخم با هو خورد از حادثه چرخ بلند * شمس فخری چوبان دکنکی دیوب بوییتی
 نظم ایلش بیت تو آن شامی که در ایام عدلت * سببان از دست بفرکندهست با هو * مطلق
 دکنکدر هر نه اولور سه استاد فرخی بیت من چون چنان بدیدم جستم ز جای خواب *
 با هو بدست کرده با شتر شدم فراز * فرهنگ جهان نگیرده باز و معنا سنده میر ویدر
ب بلبو **ب** سکون تاء مثناة و ضم باء موحده ایله اکشی یوغرت قورینی که ترکار کش و عر بار
 قریشه دیرل **ب** بتو **ب** فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول مشرق یومعنی خراسان یلر لغتیدر
 ثانی بر موضعه دیرل که همیشه کونش اصابت ایلمه و ضم تایلله اوج معنایه در اول بر نوع
 پیاله در که دینک لوله سی اولور شیشه نک اغزی نه قویوب شراب و یا خود غیری نسینه
 طولدر لر ترکیه خونی عربیه قیف دیرل ثانی کوچک طو بجهز که دکنک و قیمی و امثالی
 نسینه لر باشنه بر کد لر ثالث طاشیدن هاون الی که نسینه سحق ایدر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 حرف بایله مرکب اولد قلعه سکا و سنکله دیمک اولور شاعر بیت بتو کفتم ای یاز فرخنده
 روی * بهر جامه و با کسی پرمکوی **ب** بجه کو **ب** فتح جیم فارسی و ضم کافله حرامزاده
 معنا سنده که خشوک و سندو و سفدره و فغاک دخی دیرل **ب** بختو **ب** سکون خاء معجه

و ضم تاء مثناة ايله هند و شاه صحاحه معنی بدید زینتی اوکی آنا بو معنایه استاد لطیفی
 بیت پنج پسر است نیم بخت او * ما هست عروس مهر بختو * سا بر فرم بکرده رعد
 معناسنه در شمس فخری * قطعه * بر خلقت اگر آهوی تا تار * ز نافه دم زند با شد ز آهو
 در شک کلک تو ناله کن دار * که خلقش نام میگردند بختو * سروری کاشی مجمع الفرصه
 رعد معناسنه بختور نقل ابلشدر * بختو بی فتح خاه معجه و سکون سین مهمله و ضم
 تاء مثناة ايله مقر و معترف اولق معناسنه اصل خستو در حرف با اصل کله دن اولق ده
 با یز زائده اولقه با یز در جزد کله سنه اولان با کبیر در دیشلر مشکلا تده الباء فیه
 کافی لفظ بخزد مسطور در * بختو بی سکون خاه معجه و فتح نوله رعد معناسنه استاد
 زودکی بیت چون بیانک آمد از هوا بختو * می خور و بانک چنگ و زود بشنو * وصافه
 معناسنه ده مرویدر فرهنگ حسین و فانی ده بختو نوله معنی بدیدر مرقوم در * بدو بی
 سکون دال و فتح راه مهمله تین ايله اسب پالانی یعنی سربار کیری * بدو بی ضم دال مهمله
 و اخفاء و او ايله اکا دیمک اولور شیخ سعدی بیت بدو کتم که مشکلی یا عبیری * که از بوی
 دلا و ز تو مستم * و فتح دال مهمله ايله عربیدر ابتدا معناسنه در کاهی فارسیده دخی استعمال
 اولنرا بولمغانی بیت چون حسن طلعت تو نبود یکی ز خوبان * از بدو آفرینش تا انقراض
 دوران * بو بیت نعت شریف اولق معناسنه در * بدله کو بی سکون ذال معجه ايله لطیفه
 گو و محل خوان دیمکد رخواجه حافظ بیت خانه بی تشویش ساقی یار و مطرب بدله کو * موسم
 هیش است و دور ساغر و عهد شباب * برزه کاو بی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ايله
 چفتدن قچان کا هل او کوز مختاری در مذمت فلک بیت برزه کاو نیست کر خور دنیا چار *
 بر غمی که خود کند شد یار * بر میان دارو بی بر او تدر اطبا قنتله عصی الزاعی دیمکله
 معرو فدر * بر مو بی سکون راه مهمله و ضم میله انتظار معناسنه کذافی فرهنگ میرزا
 ابراهیم بو معنایه نورالدین مقدم بیت هست آسان رفتیم بر موی سر * نزد من بسیار
 از بر موی وصل * بر نو بی سکون راه مهمله و ضم نوله دیبای تنک یعنی آغریها لوسر اسر
 کزانی مؤید الفضلا * بر و بی ضم راه مهمله و اخفاء و او ايله بر و معناسنه حکیم سنایی بیت
 هر که آن روی بیند ز پی خدمت تو * هم بروی تو که پشتش چو بروی تو بود * استاد بهرامی
 بیت بغمره نیروم نه و قد و قامت نیر * برو کان و بیاز و درون فکنده کان * زبان
 هندیده بر نوع قلدر و سکون راه مهمله و او موقوفه بوزن سرو مشتری یلدز نک آدیدر
 حکیم فردوسی بیت ببالای تو در چمن سرو نیست * چور خسا ز تو تابش پرو نیست
 * بستو بی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ايله فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه در
 اول یایق که براغاجدر آکله یو غردی دو کوب یاغ چقار لر ثانی کوچک مرطبان طبع
 و چناق و مجمع الفرصه میان دوش و کردنده اولان استخوان معناسنه در * بنکو بی
 سکون نون و ضم کافله بندر قطونا دید کبری تخمدر کذافی مجمع الفرصه * بنو بی ضم نوله
 خرمن معناسنه در میرنظمی بیت نیر دم حاصل از کشت عرم * زده آتش بنوی صبر
 مردم * هایلله بنوه دخی در لر * بو بی بوزن شواشتر بجه در یستی درست سلج ایدوب

ایدوب ایچنه اوت ویا همان طولدروب صغیل دوه نك يانته قور لکندویا وریسی
صانوب سودینی صاعقه سرکشك ایتمز کذا فی مجمع الفرس کي بهو ی سکون هایلله
کوشك معنا سنه دروخم هایلله رایان هنددن برینك آدیدر حکیم اسدی بیت بیکبار
برقاب لشکرزدند * دیودند شان برهورزدند کي مع الهاء * باافراه کي سکون فا
و فتح راه مهمله ایلله بر او تدر که رنج خفقانه غایت سودمند در کذا فی اختیارات البدیعی
کي با آنکه کي لفظ مرکبدر باو آن وکه حرفلرن کد آنکه بیلده دیمک معنا سنه عربی کي مع هذا
معناسی اغاده اولتور مولانا عرفی بیت با آنکه یقین است که در کلشن فردوس * صدکل
بتی دسنی بر خا فر وشتند کي با یونه کي ضم باء موحد و فتح نوله بر او تدر عربی کي با یونه
وز کیده پایادیه و قیون کوزی دید کلیدر کي با به کي فتح باء موحد ایلله بوزن لابه یعنی
پشم آکنده یعنی یوک طولبراش سنه دوشك و یصدق و غیره هرنه اولور سه کي با تره کي
فتح تاء مثناة وراه مهمله ایلله د ف که چالردا یزده دخی دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت خوابت
همی ببرد من انکشت ازان زدم * پیش تو بر کناره خوشی بانك با تره کي با تونه کي ضم تاء
مثناة و فتح نوله کوزه پر آب یعنی صوطولور داق بالاور دخی دیرلر تاینه مؤید الفضلاده
باء موحد و اقع اولشدر کي باج نامه کي یعنی بارنامه که عنقریب ذکر اولور انشاء الله
تعالی حکیم انوری بیت دل او برده باج نامه بحر * کف او کرده کارنامه جود کي باخته کي
سکون خاه معجه و فتح تاء مثناة ایلله لعب معنا سنه اولان یا ختن لفظندن اسم مفعولدر
شیخ عطار بیت بنده کان حق چو جا را باختند * اسب همت تا ثریا تا ختنند کي یا خسه کي
سکون خاه معجه و فتح سین مهمله ایلله مهره دیوار یعنی بنارک اصطلاحند دیواره قور
تعبیر ایتد کیری مراد صره ایلله دیزلش طاش و کرمچدر حکیم اسدی * مثنوی * یکی
بتکده دید ساده زسنگ * چهل باخسه هریک از رنگ رنگ * بهر باخسه بر چهل لادنیز
ز جرع و رخام و زهر کونه چیر * فرهنگ جهانگیریده خانه نك قیوسندن غیری اولان یولنه
دیرلر که آئین کلوب کیمک قابل اوله بر معناسی دخی زشت رحام در کي باخه کي فتح خاه معجه
ایلله قبلوبغه که سنگ پشت و لاک پشت دخی دیرلر عربیده ساحفه و ساحفات دیرلر امیر
خسرو بیت بسا بول نهنگ از تیغ کینه * که سرزدیده چون بلخه بسینه * وله بیت
ضربت کرز نهنگان صیاحت دروغا * خصم را چون باخه سردر سینه پنهان میکنند *
وله بیت جون باخه چو هست زادی ز بیضه دین * وان خصم جان هوا را چون ماهیان
هوازا کي باد آبله کي سکون دال مهمله و کسرباء موحد ایلله سوزند و درد ناک بر نوع
قبر جقدر با داوله دخی دیرلر کذا فی مجمع الفرس کي بادافراه کي ضد پاداش یعنی جزای
بدکه جزای نیکه پاداش دیرلر بادافرا و بادفرا و بادافراه دخی دینلور حکیم انوری بیت زشیر
کین بستاند بشیر شادروان * ز آب کرد بر آرد بیاد بادافراه * اثیر الدین اخسیکنی بیت
ای کرده سعی مکرمت خوان عدل تو * پاداش خوار معده بادافراه راه کي بادافره کي سکون
داله و نا و فتح راه مهملتین و اخفای هایلله بادافراه مر قوم معنا سنه که بادافره دخی دیرلر حکیم
اسدی بیت که از یک کناه لوی یکشم ز راه * فتادم ز بادافره صد کنه * شخصی فخری

* قطعه * خسرو ملاع شیخ ابواسحق * عظم الله فی العمل قدره * آنکه باشد بر معالی او
 اطلس چرخ زنده و تره * هیه پاداش داند و احسان * خالی از انتقام و باد افرو *
 بی باد امتره * فتح دال و ثاء مشناه و راء مهملین و سکون میله ریحان نوعندن بر نوع
 خوشبو او تدر بی بادامه * فتح دال مهمله و میله یدی معنایه کاور اول نسخه حسین
 و فایده نسخه میرزا ابراهیم مرقع جامه در ویشاند که الوان پان لایله مرتب دیکاش
 اولوز ثانی شرفنامه ده و مجمع الفرسه حریردن ایشانش بر نوع لطیف قاشد و شیخ
 نظامی بیت ای که ترابه زخمش جامه نیست * حکم بر ابر بشم بادامه نیست * و بش معناسینه
 فرهنگ جهانگیریده مسطور در اول ایله قورودی که کرم پیله ده دیرلر حکیم خاقانی بیت
 آن غنهای نستربادامه های ترشد * زر قراضه دروی چون کرم پیله مضمر * ثانی یوزک
 قاشنده دیرلر میر خسرو بیت بخندی پیش هر چشمی ز پیشم خسرو تشرمی * پسند
 نیست آخر بر یکی خاتم دو بادامه * ثالث کوز کبی بر طاشند و اصابت عین ایچون اطفال
 باشنه دیکرلر التون و یا کش ایله یا پرلر میر خسرو بیت از بسکه بر کلاش بر دو ختم درود پنه
 بادامه نشاند بر بسته کلاش * رابع اتدن وجود انسانک بک کبی اولور سیاهنه خال
 و بیاضنه بادامه دیرلر بدیع سیفی بیت میان اربو بادامه سیاه چنانک * بقضنه برده
 یکی لیرله تاپیکان * خامس زنجیرک هر دانه حلقه سنه دیرلر بیاد پره * سکون دال
 و فتح باء فارسی و راء مهملین ایله تراشه یعنی اغاج یونلد قه دو کیلن پان لره دیرلر بیاد خایه
 فتح دید کلری علتد رک خایه شیش بر بعض نسخه ده ریج قولنج واقعدر بی بادرنویه بی ترکی
 لیمونی ریحان دید کلری خوشبو او تدر ثغیرب ایدوب بادرنجیویه دیدیلر صوفی استقطار
 ایدرلر غایت نافعدر بی بادروزه بی سکون دال و ضمراء مهملین و فتح زاه معجه ایله نسخه
 میرزا ابراهیم جامه کهن و هر کون کیلن اثواب و نسخه حسین و فایده و مجمع الفرسه نفقه
 روز مره که کون بکون اوله بومعنایه حکیم سنایی بیت یکی جامه وین بادر وزه قوت *
 دکر اینهمه پیشی و سیر نیست * تحفه الاحبابه اکادیرلر که انسان افی هر کون ایشلمکی
 معتاد و اشتغال ایله بومعنایه مؤید حکیم سوزنی بیت مشرف ای شرف کوهر خیم الدین
 که شد مدح تو سیمج با در وزه من بی بادرونه بی سکون دال و ضمراء مهملین و واو مجبول
 و فتح نوله بر نوع ریحاندر بادرنجیویه و بادرنویه و بادرو دخی دیرلر بیادره بی سکون دال
 و فتح راء مهملین ایله نسخه حایمی ده ایچ طوفی پاچه سی و فرهنگ جهانگیریده بی فکر
 و بی ثامل سوز سوبلک و هرایسده نیرلک و عجله ابلک معناسینه مسطور در بی بادریسه بی
 سکون دال مهمله و یای تحتانی و کسر دال ایله ده جایز در و راء مکسور و فتح سین مهمله
 ایله نسخه حسین و فایده قور شوندن مد و راور ته سی دلاک نسنه درایکه کجورب ایپلاک
 احکیرلر ترکیه اغر شق دیرلر حکیم سنایی بیت نشود مرد پردل و صعلوک * پیش ماما
 و بادریسه و دوک * عربیه فلکه دیرلر شرفنامه ده و فرهنگ جهانگیریده چادر دیرکینک
 کونکنه ده دیرلر مد و راولوب اورتیه سی دلاک اولد بغیچون حکیم خاقانی بیت سرکشته کرد
 چرخ چون چرخ بادر یسه * فریاد ازین قسوت کرزن فعل سبز چادر * نسخه نیازی بخار بده معنی

معنی بادزن واقع و لمشد رغا اما مد و راولان مروحه یه دیرلر یی بادرینه یی بادرینه مرقوم
معنا سنه در سین رینه باء موخه واقع و لمشد یی بادرینه یی سکون دال مهمله و فتح زاء
معجه ونوله یعنی باد بیزن مرقوم امیر خسرو بیت بادرینه دست بدست همه * و زدم او
بادزد دست همه یی بادزهره یی بر مرضه رو غازده شیش اولوب نفس المغه عسرت ویرر
عزیریه اطبا خناق دیرلر یی بادرینه یی سکون دال و فتح سین و راء مهملات ایله انک مرض
وزجتی اولان یری کنذا فی موید الفضلا یی بادرینه یی سکون دال و راء و فتح شین معجه
وطاء مهملات ایله بعضیلر ضم شین ایله او قورلر موافق روز کار درخواجه حافظ بیت کشنی
نشنسکایم ای بادرینه برخیز * باشد که بلزینم دیدار آشنارا * اما بعضی فرهنکه بادرینه
شین مفتوحه ایله پوراز دیکری روز کار معنا سنه مرویدر شیخ سعدی بیت با طبع
مخالف چه کند دل که بسازد * شرطه همه وقتی نبود لایق کشنی * بوبیتنه اولان معنی
موافق روز کار دینلرک سوز لرینه منافیدر یی بادرینه یی سکون دال و فتح فا و راء مهملتین
ایله اما محله ضم فا و راء مشدده ایله * چوپکی باشد رسته در میان کرده و کودکان از آتاب
دهند یعنی بر تخته پان سنک اورده سن دلوب ایب پکیروب اطفال اللزیده فر فر دوند رلر
جمع الفرسه اولکی نقل اوزن در مولانا کسائی بیت که نغمهای او چو جرخ روان * همه
خوابست و باد و باد فره یی بادکانه یی سکون دال مهمله و فتح کاف فارسی ونوله مشبک
نچره که بالکانه دخی دیرلر کنذا فی فرهنک جهانگیری یی باده یی معروف عربیه خردیرلر لکن
هر مشربت مسکوره باده دینلر انجیق تازه اوز مدن اولانه دینلور شاعر بیت بیاده دست
میالای که آن همه خونست * که قطره قطره چکیدست از دل انکودر * اما پخته یعنی کند و دن
قیناش اولان باده دیرلر که ذرا کویده کند و دن قینا یوب غلیان ایدنه می و شراب دیرلر
بومدعایی خواجه حافظ یی بینی اشعار ایدر بیت همچون باده دلم از توبه که کردم بشکست *
همچو باده جگر می می و بیانه بسوخت * فرهنک جهانگیری یی حسن بن یوسف انجری
باده هم معروف شرابه هم بیاله شرابه دیرلر دیوب حکیم سنائی نک بوبیتنه متمسک اولاش
چون شوخ نه بسان نوکی * یک باده دهد زباده رنگت * باده اول بیاله و ثانی شرابدر
مومی الیهک بوبیتی دخی ایراد ابلش بیت بکره بدو باده دست کونه کن * این عقل دراز
قداحق را * چفتای لسانه شرابه چاغیر و چاقیر دیرلر میرعلیشیر بیت چاغیر غه تو و مشکالی
یو قنور قرار و خواب منکا * چوا و تغه تو شتوم ایماش عیب اضطراب منکا یی باد همراه یی
سکون دال مهمله ایله نسخه میرزا ابراهیم یعنی باد شمال حکیم سوزنی بیت مرعیت را
صبای عدل مهر امیز تو * خوش نسیم آید چو با مشک نبت باد همراه * بوبیتنه اضافه
واقع و لمشد یی بادرینه یی اضافه اول افسونه دیرلر که دزدان او قیوب متاع صاحبک
اوز رینه او قورلر آغرا و یقو مستولی اولوب کلاه اولیمه خاقانی در قسیمه بیت بچار باره
زنکی بادرینه دزد * بیا نک زنگل نباش و کم نقاب یی باد یانه یی کسر دال مهمله و فتح
یای تختانه ونوله بادیان مرقوم که رازیانه بری در یی بادیه یی ایکی معنایه در اول عربیه
مشترک محرم معنا سنه در مولانا جامی بیت از منزل دوست بی سرو پای * مشب بادیه کرد و راه

پیمای * ثانی اول شراب طریقه در که باطیبه دیر لر * بارانه بی فتح راء مهمله و نون ایله اول
 دیر که او زینه سقف خانه وغیری نسنه لر قورار مشکلاتده * بی الخشبة التي تقام
 وتعرض عليها الزعم تجرى عليها التواي ويقال لها بالفارسية بارانه برمه ناسی دخی اوغل
 اوقی که پاردو دخی دیر لر * بارینکاه و بارینه بی کلاهما بسکون الراء المملتين و کسرا لباء
 الموحدة و فتح النون ترکیده یوکیاب تعبیر ایلد کیری معنایه در ابو المعانی بیت راء عشق
 بدادم همه سرو سامان * بیاد داد مرا هر چه هست بارینه بی بارچه بی سکون راء مهمله
 و فتح جیم فارسیله بمعنی دیگران یعنی غیر بار چغنائی لغتیدر شیخ نظامی بیت بلبل عرشند
 سخن پروران * بارچه مانند همه دیگران * مشایح کرام ما وزراء النهرین انا لقی ایله
 شهرت شعار اولان اولیادن بعضیلری * بارچه یغشی من یمان بارچه بغدادی من
 صمان * دید کیری کتاب رشحاته مسطور در بی باد خانه بی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه
 ایله تجارت اوائینک یوکاری واثواب قونیلان مکان معناسنه بی بار حیمه بی کسرا راء مهمله
 و فتح خاء معجه و میله یوللرده و کدرکاه محالرده باجدار لر قرار کاهلری و کثرت استعمال ایله
 باجدار معناسنه اولمشدر میر تقی * قطعه * خیال غمزه ها در دل نشسته * بجان آمد
 شدن ز راه بسته * بخواهد بار حیمه ازل و جان * کدرکاه نفس بندید هر آن بی بارکاه بی
 مشول محله دینلور که پادشاهلر دستور سلاطین قدیم اوزن اول محله چینه ووب ارباب حاجاتده
 عرض احوال ایتمک اجازهت ویرد عرف لسانده پادشاهلر اوتاغی و سرای قیولری دیک
 اولور خواجه حافظ بیت مرو بخواب تو حافظ بنارکاه قبول * زورده نیمشب و آه صبحگاه
 منست بی بار نامه بی سکون راء مهمله و فتح نون و میله اوج معنایه کلور اول اثواب و تجمل
 وحشیت معناسنه حکیم سنایی * قطعه * دین فروشی همی که تا سازی * بان کی
 نقره خنک وزین در کند * کوی از مهر حرمت علم است * این همه طمطراق خنک و صمند
 علم از بار نامه مستقیمست * تو برور بروت خویش مخند * ثانی منث معناسنه حکیم
 انوری * قطعه * انوری لاف مزین قاعده بسیار منه * باکی طفل نه جای بین ر اثر خای
 بار نامه نکشد باز خدایی که سپهر * هست از پای و رکابی پدرش کشته دوتای * ثالث
 غرور و تفاخر معناسنه شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی * غیر زلفی که ماه در چنبره اوست *
 شیرین سخن که شهد در شکر اوست * زان چند بار نامه کاند سر اوست * فرماید
 روزگار فرمانبر اوست * بعضی فرهنگلرده احکام پادشاه و تقانون نامه معناسنه مرویدر
 بی بارنده بی فتح زا و دال مهملتین و سکون نون ایله باریدن لفظندن اسم فاعلدر یا غیبی
 معناسنه و یا غدری دخی اولور میر تقی بیت شهد اورد ددل بارنده خون * ازان شد در
 سرم دستار کلکون بی بار نکبویه بی فتح راء مهمله و سکون نون و کاف و ضم باء موحده
 ایله برنوع خوشنور محاند بار در بنو و باد زبویه و باد زنجبویه و باد رود دخی دیر لر
 عربیله با در و ج دیر لر بی بار و قنه بی ضم راء مهمله و و او معروف و فتح زاء معجه و نون
 ایله موسیقی ده برنوا اسمیدر استاد متوجهی بیت ساعی شیواذیر و ساعی کبک دری
 ساعی سرو ستاه و ساعی بار و زنه * بویته درت نوا اسمی واقع اولمشدر بی بار و زنه بی

در بار و زه فی ضم راه مهمله و واو معروف و فتح زاء معجه ايله با در و زه مرقوم معناسنه در
 کذا فی مجمع الفرس در باره فی یوزن خاره اون ایکی معنایه کاور اول کره معناسنه که بکبان
 و دو باره دیرل حکیم خاقانی * قطعه * از ذله قاف سنکش آرد * باره ز ستاره بر کند آرد *
 صد باره بر آورد بهتر * صد باره ز باره سکندر * دیگر شاعر دیمشدر بیت سبکی را القمه
 هر کر فراموش * نکردد و رزنی مه باره اش سنک * ثانی نوبت معناسنه در جمال الدین
 عبد الرزاق کاشی بیت دکر باره چه صنعت کرد با ما * سپهر سرکش و فرتوت و رسته
 ثالث معنی اسب حکیم اسدی بیت فرستاده را باره خویش داد * فی اندازه دیبا و زو
 پیش داد * بومعنایه حکیم فردوسی بیت نشست از بر باره تند باز * هنیرفت باوی
 بسو رزم ساز * وله بیت پی باره کو چاند بچنک * نماید بران روی جنکی پلنک * غایت
 ابو آته باره و باره کی دیرل اسب کی اسم عام دکلدر ایضا وله بیت فرود آمد بیکسو یار کی
 بست * دران اندیشه نظاره کی بست * رابع سلاح معناسنه معنای مقدم ايله شمس
 فخری بیت باره خصم پان پان کند * چون نهید شاه پای بر باره * خامس باروی شهر
 و قلعه حکیم اسدی بیت بن باره سرتاسر امون زدند * نکون باره بر روی هامون زدند
 شمس فخری بیت هر کجا هیبتش کشد لشکر * چه کشاید ز حصن و از باره * سادس
 حق و شان معناسنه که بنم حقیقه و بنم شان غنیه جگ یرده در باره من دیرل منلا مو من
 حسین زدی * رباعی * یک لطف نکرد دیار در باره من * کس یاد نکرد داز دل آواره من
 شرمند ناخیم که دارد کاهی * حق نمکی بر جگر باره من * استاد لطیفی بیت در باره
 تو منم هوا خواه * در باره من تویی در آگاه * بومعنا ده منلا محمد کشمیری شهروری غلص
 بیت شهر هسنی شد شهروری را خراب از هجرتو * وقت آن شد کرکرم لطیفی کنی در باره اشل
 صابع فرعنک جهانگیریده دوست معناسنه که باردخی دیرل غلامباره و زبناره یوتند در که
 غلام دوست و زند دوست دیمک اولور دوست معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت
 نیست شهرت طلب و خسر و شاعر باره * تا به بیت و غزل و شعر روان بغیریم * ثامن
 طرز و اسلوب و روش معناسنه حکیم فردوسی بیت ازین باره گفتار بسیار کشت *
 دل مردم خفته بیدار کشت * تاسع بر نوع مشر و بدر یعنی شراب کی مکیده بر بخند
 ایملر حضرت مولانا قدس سره بیت ز نور عقل کل عقل چنان دنک آمد و خیره * کران
 معزول آمد خرو بنک و باره و شیر * عاشر زلف معناسنه ده استعمال اولور حکیم
 سنایی بیت هر زمان مدعین راز هر و دل خویش * تازه خونی هد راند و خم هر باره
 دوست * حا دی عشر رمه کو سفند و کاو معناسنه ثانی عشر رخت بار کیر معناسنه
 شاعر بیت یکی باره پیشش بی لای او * کندی فروشته تا پای او * یونلردن ماعدا
 مجمع الفرسه ابرو و زبانه و حریض معناسنه روایت اولمشدر در باز کونه فی سکون زاده
 معجه و خم کاف عجبی و فتح نون ايله ایکی معنایه در اول بمعنی معکوس حقیقتا اولسون
 مجازا اولسون ثانی شوم و خمس معناسنه در بوا یکی معنایه استاد فرخی بیت باز کونه
 دشمنش را ز بیم کلک تو * موی کرده باز کونه بر بدن دندان مار * مصرع اولدن معنای

ثانی و مصرع ثانیدن معنای اول مستفاد اول نور و بازه و فتح زاء معجه ایله درت معنای
 کلور اول قولاج که عربیه باع دیرل حکم اسدی بیت بی ژرف دیدنه ضد بازه راه
 یکی پرخ کردنده بالای چاه * ثانی دسته چوب معنا سنه میر بخسته بیت کشته
 بهمد چشم در کازه * گرفته بچنگ اندرون بازه * ثالث ایکی دیوار و ابکی طاع اراسته
 واقع اولان مکان فاصله معنا سنه رابع طغان جنسینه دیرل و بازیکه و کسر زاء معجه
 و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیله نازکک و خرده کاری و ملعه به معنا لینه منلا نظیری
 و شاپوری بیت صنعت بازیکه چندست و مارا میو طفل * هر دفع کریمه مشغول
 مانعا ساخته و بازره و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله کجه نک
 بمقدار وقتی اولندن اولسون آخرندن اولسون مثلاً بازره نخستین و بازره پسین
 و دیرل و باسره و اول سکون سین مهمله و فتح تاء مثلاً و رایله ثانی کسر سین
 و فتح راه مهلتین ایله یعنی کشت زار یعنی اکثک شمس فخری بیت پیوسته کشتزار امیدش
 ز آب کام * سیراب بادنا که بود نام باسره * ثانی توارنج خوان وقصه کوی
 معنا سنه در و با شامه و فتح شین معجه ایله سرپوش زنان یعنی زنانک باش اورنیی
 چادر و معجز و غیرهما که حریر دن طوقش اوله شاعر بیت دریده ماه بیکر حانه در بر
 فکنده لاله کون با شامه بر سر * فرهنگ جهانگیریده انحق معجز معنا سنه مریدر کال کوته
 پای * رباعی * با شامه بگرد جبین مهوش * چون ماه بگرد ماه زینده و خوش * هر کس که
 بدید آن رخ چون خورشید * فراد بر آورده که آتش آتش و با شامه و فتح شین معجه
 و نون ایله یعنی پیله یاغی که هر بین شعیم دیرل مشکلاتده با شامه و الهشم قرعشی الکروش
 و الامعا رقیق مسطور در و دخی جوز یاغنه دید کاری رسیده نظر در و با شکونه و سکون
 شین معجه و ضم کافی فارسی و فتح نوله باز کونه مرقوم معنا سنه که معکوس و مقلوب
 و یکدر شیخ نظامی بیت کرا با شکونه بود پیرمن به مجاحث کند باز کشتن بش و با شامه و
 سکون شین معجه و فتح نون و میله بار نامه مرقوم معنا سنه در کدافی الحمدودی و با شامه و
 ضم شین معجه و واو معروف و فتح میله یعنی با شامه مرقوم کدافی مجمع الفرس و با شامه و
 وزن لاشه آتجه دید کاری طغان عربیده با شق دیرل مولا نا محمود ابن عین بیت هر کجا
 میران عدالت شامل شاهین باد * از سر کجشک عاجز ظلم با شامه بار کرد * مولا نا فاضلی
 بیت ز با شامه چه اندیشه دارد عقیب * سها چیست نزد بلند آفتاب و با عجه و معروف
 اشجار مثمره و شکوفه به مشعل اولان موضع و با غره و سکون غین معجه و فتح راه مهمله ایله
 ترکیله اور دید کاری یومریات که وجود انسانی طاهر اولور و جع و زحنی اولتر بعض
 حیوانده دخی اولور راستا لطیفی بیت برکه کل غامه زشت * چون با غره بر سر قضیبست
 و با غنه و فتح غین معجه و دال مهمله و سکون نوله اگر ملک ایچون آتش و یمن اولش
 پنبه کدافی مجمع الفرس و با غره و ضم غین معجه و واو معروف و فتح جیم فارسی ایله
 کله نک دید کاری و جکدر کدافی کتاب السامی فی الاسامی بو معنایه ابو المعانی بیت مانده
 با حیرت دیرین باغ جهان نیا و فا * میو با غره که مانده بر سر دیوار باغ و با غنه و فتح فا

قاوسکون نون ايله بافتن لفظندن اسم فاعل در طوقوی معناسنه و معتبر نسخه لرده
 مهوده کو و احق معناسنه مریدر شاعر بیت مخنهایت کنی چون در خوشاب *
 مشو بافتن لغاف و کذاب کی با قله کی کسر تا فله معروف غله در جوابات قسمندن ترکیه
 بقله و عربی با قلا و قول دیرل کی با کیده کی کسر کاف و سکون یای تحتانیله نسخه حسین
 و فایده حریر تنک بافی یعنی ابجه طوقش حریر قاش مجمع الفریسه یا قوت سرخ مسطور در
 کی بالانده کی فتح لام و سکون نونله یعنی جنبانیده و مشرک ساخته یعنی حرکت ایدیی حکیم
 سنائی بیت یک قصیده دویست جا خوانده * پیش هر سفله ریش بالانده کی بالانده کی
 فتح لام و نونله بالان مرقوم کی درت معنایه کاور معنای اوله حکیم سنائی صدر اجل قوام الدین
 خد متلرینه تحریک یکی مکتوبده نوبعبارتله یازمش * تحت وتاج خواصه ربالای
 علیین منتظر اوست در بالانده استغل السافلین چه کار دارد کی بالان نکیه کی بالان اسم
 حامد بر صدوغه دینلور نکیه قید یله دیواره طیاد قلری یصدق دیمک اولور کی بالشجه کی
 ایر یصدوغی اکرم دید کلریدر کی بالکانه کی کسر لام و فتح کاف فارسیله نسخه حسین
 و فایده اول بخریه دیرلکه ایچرودن طشره سی کورینه طشره دن ایچروسی کوزنیه
 تحفه الاحبابده بخره نیک دموری که مشبک اوله بومعانی مؤید استادر و دکی * مشوی *
 بهشت آیت سرائی را بپرداخت * زهر کونه در و تمثالها ساخت * زعود و عنبر اورا آستانه
 درش سمین وزین بالکانه کی بالواسه کی سکون لام و فتح واو و سین مهله ايله طوق
 ایچون حاضر تمس ابلکه تانه دخی دیرل کدانی فرهنگ جهانگیری کی بالوانه کی سکون
 لام و فتح نونله سرجه یه مشابه بر قوشندر که سیاهلی و میاضلی اولور ترکیه دار و قوشی دیرل
 صحاح فرسه نون رینه یای تحتانیله روایت اولمشدر کی بالوايه کی سکون را و فتح یای تحتانیله
 صحاح عبارتی بودر * مرغکبست که چون کنجشک سیاه و سیمید باسد و کویه یای چون
 بز دمن نشیند دشوار بر خیزد بدین سبب پیشتر بر دیوار و درخت نشیند * بومعانی
 مؤید ابو المعانی بیت چه زهره پیش بودارد عدوت * بکامشاهین بکار ایا لویه کی بالونه
 و بالویه کی کلاهما یعنی بالوانه مرقوم بعض نسخه ده قرلغوج معناسنه در کی باله کی بوزن
 هاله چوال معناسنه ادیب صابر بیت چون کیر در سپو ختم اندر کسش تمام * دیدم
 کسی قراخ بماند باله * عربیله اول طرفه دیرلکه ایچنه خوشمونسنه لر قونیه و زبان هند یله
 خس خوشبویه دیرل کی بالید کی بوزن مالیده بالو باندونمو یافته و افزوده اولان نسنه لر
 دیرل شاعر بیت رخسار و قدرت بر کل و سروش عارست * بالید نهال یست که ماهش
 یارست کی بام ره کی سکون میم و فتح راء مهله و اظهار هایلله ز دیان معناسنه لفظ مرکبدر
 معنای ترکیب طام یولی اولور داغاج اولسون طاش اولسون کی بامگاه کی سکون میم و فتح
 کاف فارسیله یعنی بامداد صبح وقتی دیمکدر ابو المعانی بیت بودی تنها بشب آمد خیالش
 در برم بوزن شبانه ذوق وصلت کرده ام تا بامگاه کی بامه کی بوزن خامه نسخه میرزا امیرامید
 د راز ریش که یله دخی دیرل کی باله کی بوزن دلنه قاسق قیل عربیله عانه دیرل شاعر بیت
 مثال دیو یا خود غول محرا * نبوده پاک هرگز کون و بانه کی بامه کی بوزن شامه ایکی معنایه در اول

مشور با ثانی و عده طریقیله اولسون و نوله دیکدر عربیله منی و جماع معنا سنه در ق بامه ق
فتح هایله ایکی معنایه در اول دریاچه در کج و ویریه میوک کول کی ثانی ایری کوده لو آت
معنا سنه در ق بایسته ق کسریای تحتانی و سکون سین مهبله و فتح تاء مثناة ایله اول
نسنه در که محتاج الیه و مطلوب اوله و فرهنگ جهانگیریه ضرورت و ضروری معنا سنه
میر خسرو بیت سائل عزیز تر شاه از آب نشسته را * خواهند هم ز خواسته بایسته تر بسی
ق بتره ق سکون تاء مثناة و فتح راه مهبله ایله ایکی معنایه در اول ق و عناه ثانی ق ره لئس
وزده لئس معنا سنه ق بته ق فتح تاء مثناة ایله اول طاشه دیرلکه او زرده بعض نسنه
صلایه ایدر لر یعنی حل ایدر لر شودخی دیرل کذا فی مجمع الفهرس و فرهنگ جهانگیریه
خشکه بلا و در گدیده نخ دیرل ق بنیاده ق سکون تاء مثناة و فتح یای تحتانی و راه مهبله
ایله نسخه حسین و فایده بلا و رنج و عناه معنا سنه در بعض نسخه ده یو معنایه زاه معجه ایله
مرویدر و تحفه الاحباب و مجمع الفهرس یعنی دیو که عربیله عفریت دیرل استاد کسای
بیت برکشت چرخ از من بجان چون کنم * آهنک جنگ دارد بجان چون کنم * بعض
فرهنگ دیو بزرگ معنا سنه در و دیو فریب دهندک معنا سنه در مرویدر یو معنایی مؤید
شیخ الاسلام بهایی افندی بعض منظومه سنه بیت پیروای نفس امار * سر برنجیر
دیو بنیان * حکیم اصدی راه مهبله ایله یعنی رنج و بلا و شمس فخری زاه معجه ایله دیو باشند
دیو بویینی نظم ابلیس بیت دشمنش را نخواهد آنچه کسی * زانکه او مرد کیست بنیان
ق بچکله ق سکون جیم فارسی و فتح کاف و لامله شرفنامه ده یعنی کوزه صفت پخته یعنی
زیاده بشمش بر داق ق بجه ق فتح جیمه فارس ایله اصفهان میانند واقع بر شهر اسمیدر
کذا فی مجمع الفهرس ق بجه ق فتح جیم فارسیله یاوری معنا سنه در مرنه او نورسه اسم عامدر
ترسا بجه و دعقان بجه و اشتیر بجه و شیر بجه کی ق بخستوه ق سکون خا و ضم تاء مثناة و اظهار
هایله مختور و بختوی مغالربنه در ق بخته ق سکون خا و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در
اول ایکی ویا اوج یا شدند اولان قیون معنا سنه حکیم سوزنی بیت چو کرک کر سنه اندر رفتند
میان ربه * چه میش و چه بره دنداش را چه بخته چه شاک * حکیم زاری قهستانی بیت
بدین شکوانه داد آن هرزه اندیش * دو پا نصد بخته فربه بدرویش * ثانی صلح اولش
یعنی یوز لئس دری معنا سنه اثیر الدین اخسیکنی بیت باز ترا که شاه طبودست چون
هقاب * از کوسفند بخته افلاک مسته باد * فرهنگ جهانگیریه ضم بایله مرویدر و نسخه
میرزا ابراهیم در یسنه طلو یعنی غایت سموز قیون معنا سنه منقوله در ق بخشاینده
و بخشنده ق کلاهما یعنی بغشلا می مولانا جامی بیت جرم بخشنده و بخشاینده * در بروی
همه کشاینده ق بچکله ق سکون خا و فتح کاف و لامله بچکون مرقوم معنا سنه در ق بچله ق
سکون خا و فتح لامله سموز اوت که برهن و فرقه و عربیله غله الحمقا دیرل ق بخنونه ق
سکون خا و معجه و ضم فون اول و فتح تائیه برق که شمشک در بخنود دخی دیرل ابوالمعانی بیت
تاب رویش را بیوشد طره ما * زیر تار زلف چون بخنونه است ق بخیل ق کسر خا و معجه
و سکون یای تحتانی و فتح دال مهبله ایله آئینس پنه و بر بردن آرایش ابر شمع معنا سنه

معنا سینه کذا فی شرفنامه بی بحیه بی سکون خامعجه و فتح یای مختار یله ننگه معنا سینه طالب آملی بیت رشته مدت عمر خضر و عهد مسیح * صرف یک بحیه شرد در جگر پانها مولاناها تنی بیت کھی خرقة دوزی آن خضر و ش * شدی سوزن عیسی اشر بحیه کس بی بداکه بی فتح دال مهمله و کاف و اظهار هایل به اندیش و خشم آلود معنا سینه در کذا فی فرهنگ جهانگیری بی بدخواه بی سکون دال مهمله و فتح خامعجه و او معدوله ایل یرامزلق استیجی مراد دشمن و حسود دیمکدر طالب آملی بیت تیغش سر به خواه رباید زتن آسان * زافسانکه رباید ز سری دزد گلاهی بی بد زره بی فتح دال و سکون راء مهملتین و فتح زاه معجه ایل بمعنی بهره و حصه و لسان الشعرا ده ما کولاتدن اول مقدار نسنده در که ازان بغلنوب بروه کو تر یله کذا فی الصحاح و نسخه میرزا ابراهیم باء فار سیله منقولدر بی بدرقه بی سکون دال و فتح راء مهملتین و قافله بمعنی رهبر عریبک دلیل دیرلر ودخی امین و موقت و مرصد راه خده معنا سینه میر نظمی بیت راء طلب بدرقه در پیش کیر * نیت صافی ز همه خویش کیر بی بدن بی سکون دال و فتح راء مهملتین ایل اون یک اچیه به بعضیلر اون ایکی یک اچیه سره سینه دیرلر سک لوند بیت آن بدن زری که شفای نه پسند د * قربان صرکر به کن ویش سک انداز بی بد زهره بی سکون دال و ها و فتح زاه معجه و راء مهملتین ایل یرامز کو کللو بعض نسخه ده قورق معنا سینه در بی بدون بی ضم ال و سکون واو و فتح راء مهملتین ایل نسخه حسین و فایله از اره بغائش یک که بعض یاران سیره سک کو تودرلر بی بی فتح دال مهمله ایل خشکه بلا و که بته ودخی دیرلر حکیم فردوسی بیت پرستنده باشم باتشکه * نسا زم خورش جزر شیر وبده بی بدله بی سکون زال معجه و فتح لامله آواز ایل شعر او قومق و لطیفه سوی یک معنا سینه شیخ آذری بیت بدله کونی میان جمی بود * سرو کارش بته بدرویشی بی براکنه بی فتح راء مهمله و کاف فارس و سکون نه نله و رعوت معنا سینه بی براکوه بی فتح راء مهمله و ضم کاف و اظهار هایله قصبه اوشک جانب مشرق ایل جنوب نله واقع بر طاغ آدیدر اوش ولايت فرغانه انجان شهر نه درت فرسخ برده واقعدر حکیم زاری قهستانی بیت وقت رجیدن کو زار ببراکوه رود * بکس اهلش دره ده وده در کونش بی برانه بی فتح راء مهمله و نوله حسین و فایله بر شهر آدیدر استاد عنصری بیت سپه کشید چه از تازی وجه از بلغار * چه از برانه و ز ایکند و از فاراب بی بر آورده بی ایکی معنا یه در اول بنام معنا سینه بعض فرهنگ کرده قلعه حصار معنا سینه حکیم فردوسی * مثنوی * بدرگاه شاه آفریدون رسید * بر آورده دیده سر ناید * بایران در آورده بالای او * زمین کوه تا کوه پهنای او * نشسته بدر بر کرانما پکان * ببرده درون جان پرما پکان * ثانی اول شخصه دیرلر که ملوک و سلاطین انی التفات ایل مرتبه یه کتونلر حکیم فردوسی بیت چه یاده فرست این بر آورده را * چه سازیم در مان خود کرده را بی براه بی فتح راء مهمله و اظهار هایله بمعنی زیب و زینت شمس فخری بیت مستند خسروی از مقدم او دار دزیب * افسر شاهی هم از طلعت او یافت براه * ودخی بمعنی نیکی و آراسته استاد عنصری بیت کار زر کر زد شود دبراه * زر زر کر سیار و کار بخواه * بو معنا یه

حکیم سنایی * قطعه * طبع آراست همی از پی مدحت چو بهشت * زانکه هر لحظه همی
 فضل تو آورد سپاه * لاجرم کرد عروسی ز مدیحت جلوه * کدبه از حور بهشت است که فرو بره
 و بمعنی خوب و نیکو حکیم اسدی بیت بدانگونه سالار زار و تباہ * همی سندرهی پیشش
 آید بره * بر بان و پروان * کلاهها بسکون الراء اول باء موحد ثانی واو ایله بمعنی حجره
 بالا بر حجره دیگر یعنی فوقانی خانه که چار طاق دیمکه معروف در حکیم سنایی بیت هست
 بر بان * اورا ز می از بام فلک * همت شاه جهان ساکن بر بان اوست * بر بسته * سکون را
 و سین مهملین و فتح تاء مشنایله نسخه میرزا ابراهیم جمادات کی نسبه لکه نموی اولیمه ضدی
 یعنی نموی اولانه بر بسته اول * بر بسته * سکون راء مهمله و فتح باء موحد و سین معجه ایله جماد
 مقوله سی نسبه و هر نه که آرتوب منجمد اولور کذا فی فرهنگ جه نکیری * بر بسته * سکون
 راء مهمله و کسر باء موحد و یای تحتانی ساکنه و خاء معجه و فتح تاء مشنایله مؤید الفضلاده
 بمعنی پیچ حکیم خاقانی بیت شاه اسب عقل انگیخته دست فلک بر بسته * هم خون دشمن
 ریخته هم ملک آباد داشته * بر ته * سکون راء مهمله و فتح تاء مشنایله و اطهار هایل توران
 پهلو انزلدن بر مبارز اسبدر کذا فی مجمع الفرس * بر جامه * سکون راء مهمله و فتح
 جیم و میله قیمتدار اثواب و جامه معناسنه در * بر خه * سکون راء مهمله و فتح خاء معجه
 ایله برخ مرقومک معنای اولیله مترادف در بر مقدار معناسنه استاد عسجدی بیت از چرخ
 برخه برخه سعادت بجان نش باد * از عرش جمله جمله ز احسان کردگار * زان برخه برخه برخه
 بر جان اوز سعد * زان جمله جمله مر اور از بخت یار * برداشته * برداشتن لفظیدن اسم
 مفعولدر قالدر لش و طرح اولش و بر تهمتدن قاجوب خوار و ذلیل اولش معناسنه
 شاعر بیت چند عزت یاقم از درد و غم * فکر وصل یار من برداشته * بردخته *
 سکون را و خاء معجه و فتح دال مهملین و تاء متناهیله تمام اولش معناسنه حکیم اسدی
 بیت از آهو سخن پاک و بردخته کوی * تراز و خرد ساز دش تخته کوی * برده * سکون
 را و فتح دال مهملین ایله شول اسیره دیر لکه سبی اولش اوله بنده معناسنه لکن بنده اسم عامدر
 برده اسم خاصدر شاعر دیمشدر بیت بسان یکی برده در پیش او * بهر جا که رفتی بدی
 خویش او * و مطلق بنده معناسنه کلور دیشلر بویته تمسک اولش حضرت مولانا قدس
 سره بیت چون بیاید برده را هاز خواجه * عرصه دار داز هنر دیتاچه * خانه زاد
 اولان اسیره بنده دیرلر برده دینلر بویته فہم اولنور بیت پذیرفت هر چیز که آورده بود
 طرائف بد و برده و برده بود * اما قیاس بوایدیکه جمله بنده برده دیشلر زیر احرار اصلی اولانه
 نبره دیرلر تنکم حکیم فردوسی بیت می آورد دورامشکران را بخواند * و زیارن نبرده
 سران را بخواند * بر راه ورن * کلاهها بسکون الراء اول و فتح الثانی بره مرقوم معناسنه
 شیخ نظامی بیت از شیر و کوزن و کرک و روباه * لشکر که او کشیده بر راه * بر بسته *
 سکون راء اول و سین و فتح راء ثانی مهملات و تاء مشنایله کیاه بی ساق یعنی زمینه برابو
 چار و چمن وضد بر بسته مرقوم * برزه * سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله اوج
 معنایه در اول زراعت ثانی شاخ درخت ثالث ابر پشم و اہلبک ایله طوفش قماش که حلالی

حلالی و لاجه و امثالی فی رسوله فی سکون راوخم سین مهملتین و فتح لامله فرهنگ
جهانگیریده برنوع قرصدر که جوز و بز باز و بعض ادویه ایله ایدر لر حکیم نزاری قهستانی
بیت روح مار اعصابی صافیت * نه معا جین و بنک و رسوله فی برسیاه فی سکون
را و کسر سین مهملتین ایله کفدم کون معناسنه میر نظمی بیت ذلبر برسیاه و برعشوه *
صبر و آرام ازدلم برده فی برشته فی سکون راوخم شین معجه و فتح دال مهملتین ایله بمعنی
بلند شده و یا لارفته حکیم انوری بیت سمیر برشته دارای او بخدمت خواند * میان بیست
عجوزا چونبده کان بدوال فی برطله فی سکون راو فتح طاء مهملتین و ضمله ده مر ویدر قمری
بو رک و طاقیه فی برغه فی سکون راه مهمله و فتح غین معجه ایله بریده زبان میر نظمی بیت
بنفشه بود شرمند ز خطش * دهانش غنچه دید و کشته برغه فی بر فند فی سکون را
و نون و فتح فاو دال مهملتین ایله بمعنی برونده یعنی قماش صارغیسی عربیده زرمه دیرلر فی برکسه فی
سکون راو فتح کاف و سین مهملتین ایله پوشیده و پنهان معناسنه حکیم سوزنی بیت دی
یسی کس ز شاه مدرسه خواست * ظاهرست این نهان و برکسه نیست فی برک گاه فی
کاف اول فارسی ثانی عربیله همان چو پی لفظ مرکبدر فی برکوه فی سکون راه مهمله
و واو و خم کاف و اظهار هایلله عراق عجم بر شهر اسمیدر ابرکوه وادرکوه دخی دیرلر معربی
برقوه دربال فعل تعریبله معروف و مشهور در فی برمایه فی سکون راه مهمله و فتح میم و یای
تحتانیله فریدونی سودیله بسلدکاری کا وک آیدر برمایون دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت
یکی کا و برمایه خواهد بدن * جهانجوی رادایه خواهد بدن * وله * مثنوی * بسر
همیکشت کردان سمیر * نشد رام آفریدون بهر * جزان کاوکش نام برمایه بود * زکاوان
خود برترین پایه بود فی برخمید فی سکون راه مهمله و فتح میم و کسر فایله بمعنی فرزند عاق
یعنی مخالف و الدین اولان ولد شمس فخری * قطعه * پیش از ظهور عدل شهنشا تاج
بخش * کرچه فلک حرون و جهان برخمید بود * مرتاض شد سمیر و جهان هم مطیع کشت
وین از و فور رفت شاه خنید بود * خنید پسندیده کوی دیمکدر ایشکور بیت مراورا
یکی برخمید بسر * زهر جهان بریدر کینه و ر فی برمسید فی سکون راو فتح میم و کسر سین
مهملتین ایله برنسنه بی قا و رایوب طوئق برخمید دخی دیرلر فی برمغازه فی سکون راه
مهمله و فتح میم و غین و زاء معجتین ایله بمعنی شاگردانه که برمغاز دخی دیرلر فی برموزه فی
سکون راه مهمله و خم میم و فتح زاء معجه ایله نام پسر ساده شاه مؤیدا الفضلاده باء
فارسیله در فی برمکیه فی سکون راو فتح میم و یا و کسر کافله عود ملبس که شکر و بعض
طریات ایله عودی آلوده ایدرلر فی برمه فی سکون راه مهمله و فتح میله بخار آلانندن
مثنی که مته و ماهه دخی دیرلر رضی الدین نیشابوری در مذمت اسب بیت ورهه اره نهی
از بهر رفتن بر سرش * او قدمها دوخته برحای چون برمه بود * باء فارسیله ده مروید
فی برماه فی بودخی مثنی در کدانی مجمع الفرس فی برنامه فی بوزن و معنی و سرنامه یعنی
مکتوب یا شنیده تحری اولنان آمرزیده باء که بفلان عمل فلان کسر را برساند یا ز دقلری
عربیده عنوان دیدکاریدر فی برناه فی سکون راه مهمله و فتح نون و اظهار هایلله کنج بکیت

معناسنه ضم بايله ده استعمال اولور ابو الفرج رونی بیت بوستا نیست عدل اوخرم
 قهرمان نیست بخت او برناه ی برنده یی یوزن چرنده اسم فاعل در ایلدی معناسنه مؤید
 الفضلاده پروانه چراغ معناسنه مرویدر اما آخر فرهنگرده بو معنایه باء فارسیله دو
 ی برنه یی سکون را و فتح نوله مبارزان ایراندن برهیلوان آدیدر ی روان یی سکون
 راه اول و فتح ثانیه بر بان مرقوم معناسنه در بعض لغتده خانه نك متعارف اولان قیوسندن
 غیری جمری اولان یرینه دیرلر ی برنده یی سکون راه مهمله ونون و فتح واوله سله وسیف
 معناسنه کذا فی نسخه میرزا ابراهیم و کتاب السامی فی الاسامیده بسته قماش یعنی متاع
 تنکی که عربیله زومه دیرلر ی برهخته یی سکون راه مهمله وناه معجه و فتح هاووتا و مثناة ايله
 برهختن لفظندن اسم مفعولدر یعنی ادب کرده میر تظمی بیت کسی را اگر رود بیرون ز حدش
 فلك از هر جهت برهخته کردش ی برهوه یی سکون راه مهمله و ضم ها و فتح واوله ایکی
 معنایه در اول فرهنگ جها تکیریده صابون معناسنه و ثانی مابون معناسنه یعنی مرض
 ابنه یه مبتلا شاعر بیت غلامان نماید خویشتن را * مکر او رهوه بود و سیفوان * سیفوان
 پشت دیمکدر ی بره یی فتح را و اخفاء هایلله ایکی معنایه در اول قوزی که عربیله حمل دیرلر
 فتحین ايله بو معنادر انك مخفی ده تشدیدده جایزدر بو مناسبتله حمل بر جنبه ده رج بره
 دیرلر تنکم جدی بر جنبه بزه دیرلر ضم با و فتح زاه معجه ايله میرزا فصیحی بیت آهوی
 آتشین دم چون از بره بر آید * کافور خشک کرد دبا مشک تر بر او * بو مصنف بیتدر
 آهوی آتشین کونشدر بره برج حملدر کافور خشک روز مشک تر بشدر ثانی ابره
 لفظندن مخفدر قفطان یوزی معناسنه استاد عنصری بیت عارضش را جامه پوشیده است
 نیکونی ی جامه کا ترا بره * مشکست و آتش آستو * و اطهار هایلله راه مرقوم
 معناسنه در که یو جلی زیب و زینت دیمکدر ی بزانه یی فتح زاه معجه و نوله یعنی وزانه و وزنده
 یعنی اسبجی میر خسرو بیت ولا بت دارم و کج و خزانه * سپاهی نیز چون باد بزانه
ی بزجامه یی سکون زاه معجه و فتح جیم و میله جامه فاخر و متاع تفاریق ذی قیمت
 معناسنه ی بزغسه یی فتح زاویم و سکون غین معجتین و کسر سین مهمله ايله کنار آیده
 بتن اوت که ایچنده قور بغه یا تور فیروز انکاتب بیت مخفی کشته نیز در ریشش * چون وزغ
 در بزغسه پنهان ی بزغه یی حذف سین ايله بزغسه مرقوم معناسنه در کذا فی مجمع الفرس
ی بزغه یی سکون زا و فتح غین معجتین ايله اوزم چو غنک التنه بره دو شمامک ایچون
 ایتدکلری چار طاق که عربیله عرش دیرلر ی زمونه یی سکون زاه معجه و ضم میم و فتح نوله
 مشهور سال ملکی نك ایتکجهی کونی آدیدر ی زمه یی سکون زاه معجه و فتح میله یعنی کوشه
 بزکما از های هایون بیت ارم نقشی از زمه * زم او * قیامت نموداری از رزم او ی زره یی
 فتح زاه معجه و اخفاء هایلله کناه و خطام معناسنه شیخ عطار بیت خلق خود را پاکدار از هر مزه
 تانیفنی در و بال و در زره * شاعر دیمشدر بیت ای خون دوستات بکردن مکن زره * کس
 برنداشتست بدستی دو خر زره * حکیم سنایی بیت یک کره را خانها پر غیبت و زرد زره * یک
 کره را کنه با طاعت و اعمال ماند * حکیم فردوسی * مثنوی * زهر کونه چون نظم آراستم * یکفتم

یگتم دروهرجه خود خواستم * اگر چه دلم بد از آن بامزه * همی کاشتم تخم زرد و زه * و شخص
 مسکین و بی مجال و زبونه در لرزه میله دخی معنای مر قومه استعمال اول نور عماد الکتب الاصفهانی
 بیت و غریز علی ان اصطباری * فیه قد غره الغرام و زه * کسر زاء معجه و سکون یای
 تحتانی و فتح دال مهمله ایله یعنی با دوز به اثر الدین اخسیکنی بیت ای نقش مهر رهمه دلها
 نشسته * وی باد لطف رهمه تنها بریده * کسر زاء و سکون یای و فتح سین معجین
 ایله نسخه میزا ابراهیم آرد کجده یعنی جسم اونی مسطور در کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون
 و او فتح دال مهملات ایله زراعت ایچون سوراش تارلا کتاب السامی فی الاسامیده ای الارض
 الی ارسال فیها الماء یعنی اول ریه در لرکه صوصا لنش اوله کذلک مجمع الفرسده زمینی آب
 داده باشند یعنی صوارش بر بعض نسخه ده سوریلوب قاشش برکه عربیده فاحان دیرلر بسان
 فتح سین و راه مهملتی ایله تحفه الاحبابه صغه معناسنه در میر نظمی بیت نشسته
 باند بیان در بسان * کشیده ماهروی در کنان کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون
 تاء مثناه و فتح قافله آموزده کردنه متصل اولان استخوان کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون
 و فتح تاء مثناه ایله اوج معنایه در اول بستن لفظن بن اسم مفعول در بغانش دیک اولور
 ثانی تحفه الاحبابه الوان ایشتم که تحتد یان لرینه صاروب نقشل نسنه لر ایشلر اکثر
 یو مقوله منقش قاشلر استرا باد و کرکانه استلور ثالث مجمع الفرسده مقامه بغانش شعر
 معناسنه بومعنا یله و مد دخی مستعملدر بسته فلان دیرلر مربع دیکدر کسر زاء و سکون یای و فتح
 سین و دال مهملتی و سکون غین معجه ایله برایش ایچون حاضر لنش نسنه که اصغیرم
 دخی دیرلر استاد عنصیری بیت تن و جان چوهر دو قرار آمدند * بیکجای هر دو بسنده
 شند * مطلق حاضر و آماده معناسنه استاد فرخی * قطعه * بفرخی و بشله و سادی
 ایرانشاه * بهر کافی بنشست بامداد بگاه * بدانکه چون بکنده مهر کان بفرخ روز *
 بچنگ دشمن وارون کشید بسفله سیاه * بخسته یادت و فرخنده جشن و فرخ باد * بسفله
 رفتن و بیرون شدن ز خانه براه کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون یای و فتح سین
 الفرسده چونی که در پی در گذارند یعنی قیواردنه قود قلبی اغاج کسر زاء و سکون یای و فتح سین
 سین مهمله و فتح لام ایله حیوانات قسمندن باشد مشابه بر نوع دانه در بقله اراننده بق
 کردیمتان و کرکان و کرمان طر فزنده چوغ اولور عدس و بقله ایله بشور در اکاماک
 دخی دیرلر عربیده خلر دیرلر هم جاء و فتح لام مشدده ایله کسر زاء و سکون یای و فتح سین
 میله و سجه دید کاری چوید بهیخی که زنان ازوب قاشلرینه سوردر سیاه ایدر کسر زاء و سکون یای
 فتح سین مهمله و سکون نونله کافی و تمام معناسنه حکیم فردوسی بیت بسنده کم زین جهان
 مرز خویش * بداند مکر بایه و ارز خویش کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون یای و فتح سین
 هنوز بنش آب که ترکیه کره دیرلر کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون یای و فتح سین
 ایله زلف معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری کسر زاء و سکون یای و فتح سین و سکون یای و فتح سین
 دال مهملتی ایله مجمع الفرسده یعنی دست زده یعنی ال اورلش خلاق المعانی بیت یکشب
 خیال دست تو بسوده ام بخواب * میام از حلاوت آن کریم وارد دست * و دخی سوراخ

کرده و مالیده کذا فی تحفة الاحباب و نسخه حسین و فایده باده عجمیه واقع اولش در بیسه
فتح سین مهمله و اخفای هایلله بر او تدر بسک دخی دیر لر عربیه اکلیل الملائک دیر لر کذا فی
اختیارات البدیعی بیسه بیسه کسر سین مهمله و جیم فارسی و سکون یائین تحتانی ایلله
یعنی ساز کرده بسفر یعنی سفره حاضر او نمش نسنه و مهمات سفر معنا سنه در شاعر
بیت بیسه بودم که آمدمان * بدنبال تو من بهند وستان بیسه بیسه کسر سین
مهمله و یای ثانی یرینه نوله معنای مزبور ک فاعلی اولور کذا فی مجمع الفرس بیسه بشتره بیسه
سکون شین معجه و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایلله نسخه میرزا ابراهیم چنگالی باعده که میخوردند
یعنی برا کری دکنلی او تدرینور و مجمع الفرس بر نوع طعام در که اون و سمس و خرما ایلله ایدر لر
بسیاق اطعمه بیت کر نیر بلا بارد در کوچه ماهیچه * از نان سپری سازم و زبشتره
آماجی * بعض نسخه ده بیسه بشتره بیسه فتح نون و زاء معجه ایلله و اقعدر بیسه بشتره بیسه سکون
شین و فتح خاء معجتین ایلله فورچه که خنزیر قیلندن ایدوب کتان نرم ایدر لر بیسه بشتره بیسه
سکون شین و فتح غین معجتین و راء مهمله ایلله فرهنگ جهانگیریده ساخته و پرداخته
معناسنه مر ویدر یعنی دوزلش میر نظمی بیت بران روز دیگر چوبکدشته بود * همه
چیزها بشفره کشته بود بیسه بشتره بیسه بوزن چشمه خامدردی که سپرم دخی دیر لر کذا فی
حرفنامه بیسه بشتره بیسه سکون شین معجه و کسرون بعد یای تحتانی ساکنه و فتح زایلله
بر او تدر دوارده استعمال اولور بوی مادران دخی دیر لر عربیه بر محاسب و بر محاسب
دخی دیر لر بیغامه بیسه فتح غین معجه و مهمله یعنی غول بیانی کذا فی مؤید الفضلایه بومعنا یه
میر نظمی بیت زشت وید اندام ویدوان طبع خر * با بغامه بوده اش باد یوز بیسه بشتره بیسه
سکون فاء و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایلله قوش قناد ندن ایدوب طغان چغرد قوری ابوالمعانی
بیت عاشق خیال خام نیفتد بصید یاز * آن شاهبا ز حسن نیاید به بغتره بیسه بشتره بیسه
سکون فاء و فتح دال مهمله ایلله دخی بغتره معنا سنه در وله بنیت بکیر بغتره بدست ای
خیال خام اندیش * در اوج عشوه پرد آن های ناز و حسن بیسه بکاه بیسه فتح کاف عجمیه وقت
صبح دیمکدر مولانا جامی بیت بیستند پیمان که فردا بکاه * بنزدیک یعقوب کیریم راه *
بیسه بکبکه بیسه ایکی کاف میانه باده موحده ایلله بوزن حکیمکه حرفنامه ده کشک روغن
آلوده یعنی یاغ ایلله بشمش تر خانه بیسه بکیر بیسه فتح نین ایلله مفره که ایب طاقوب بعض نسخه
چکر لر قیودن صوبه کمک و سفینه لده چوق قوللنور ابوالمعانی بیت دلم ز چاه بدن را
همی کشد کویا * که تار زلف در سن بود ابرویش بکیر بیسه بکبکه بیسه سکون کاف و فتح شین
معجه ایلله کردن و شکم طاهر اولور بر نوع جراحت در عربیه نکفه دیر لر فتح نین ایلله کذا فی
مجمع الفرس بیسه بکوبه بیسه ضم کاف فارسی و فتح نوله بکونک مرقوم معنا سنه کذا فی
فرهنگ جهانگیری بیسه بکاه بیسه اوج معنایه در اول تشدید کافله بوزن مکه سرور و شادمانی
ثانی کاف فارسی و اظهار هایلله بکاه لفظندن مخفف اولور وقت صبح معنا سنه ثالث
کسر کافله کیمه معنا سنه اولور بیسه بلا به بیسه فتح لام و باده موحده ایلله بوزن کبابه یعنی زن
فاحشه استاد کسای بیت کس بسک اندر فکن که کیر کسای * نیز نکاید کس زنان بلا به

* خمس فخری بیت کرفاع بعض عالم زاد چه شد * از بلا به چه زاد غیر خشوک بی بلا ده بی فتح لام و دال مهمله ایله بوزن کباده میهوده و بی عقل و حرام زاده و بدکار و نابکار معناسنه شمس فخری * قطعه زهی از صیت انعام تودایم * صدادر طارم اعلا فتاده * چنان این شد از عدلت که برداشت * زمانه فتنه دزد و بلا ده * شرفنامه ده یعنی اهل فساد و هرزه کاری معناسنه مروید و مجمع الفرسه یعنی نخس و بد فعال استاد رودکی بیت مرآن کریم که فرزند او بلا ده بود * شکفت باشد اگر از کنه ساده بود * جمیع روایتلرک معنای بر پرینه قریبدر بی بلا نه بی فتح لام و نوله یعنی کارنا تمام میرنظمی بیت مرآن کاری که غیر مشق باشد * بلا نه بوده است کر مشق باشد بی بلا نه بی فتح لام و یای تحتاً نیله فرهنک جهانگیریده یعنی بد و تباهه عموماً خواجه عبدلویکی بیت دامن وقت پاک به زین فرق بلا نه فن * پیشکه این ندرسد در صفت که ماسلاک * وزن فاحشه ده دیرلر خصوصاً فخر کورکانی بیت بیارید این پلید بد کنش را * بلا نه کنه پیرید منش را * وله بیت هزاران جفت به از ویس یابی * چرادل زان بلا نه * و یعنی بد افعال شیخ عطار بیت زبان بکشاد هر مزکای بلا نه * ندانم چون توجاد و هیچ دایه بی بابکه بی سکون لام و فتح باء موحد و کاف ایله تره یاغنه دیرلر که مسکه دخی دیرلر بی باغنه بی سکون لام و نون و فتح غین معجه ایله یعنی رزمه یعنی بسته قماش و متاع تنکی حکیم سوزنی بیت راه یابد برید و رنج کشید * کیسه باید کشاد و باغنه * مؤید الفضلاده یعنی هر چیزی که بسته باشد مسطوردر بی باغونه بی سکون لام و ضم غین معجه و فتح نوله یعنی اندیشه بی بابکه بی جائز که معناسنه ترکیه دخی مستعملدر کمال بخندی بیت کفتم جوابی نه کم از گفته سعدی * بلکه این دو غزل خوبتر از یکدیگر افتاد بی بله بی سکون لام و فتح میله قبا صقل که بله ریش دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت کوسه را گر بکیرد بله ریش در بزد * هندوینی ترکی پیاموزد ملک و غاج را * رکن الدین بکرانی بیت که نه ابله بود چه خواهد بود * بله ریش و مراز و رستایی * دراز طویل القامه در ویا لکتر ریش سز بله دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت آنچه کوسه داند از خاک کسان * بله از خاک خورش کی داند آن بی بلوازه بی سکون لام و فتح واو و زاء فارسیله همیشه معناسنه و مشکلاته مجوز با لراء المهمله مسطوردر بی بلوایه بی سکون لام و فتح واو و یای تحتانیله قرلغچ که با لوایه و پرستو و پرستوک دخی دیرلر بی بندرگاه بی بندر بازرکان اسلندوکی پروگاه محل معناسنه در یعنی تجاریوک بغلیوب آجدقلری موضع ودخی بازرکان کیسی نیاستد و غی اسکله و لیان اولان مکان معناسنه ده استعمال اولنور میرنظمی بیت همی بزد متاع عیش و دم را * به بندرگاه اقلیم عدم را بی بندگاه بی مفصل اعضا معناسنه در بی بندنایره بی زاء فارسیله حیوانات صابی قریلوب همان اولدقله اول دو کمره دیرلر که ترکیه کسک دیرلر بی بندنه و بندینه بی کلاهما بسکون النون و کسر الدال المهملتین دو که در که قفتانه دیکیلور و دو که پرینه دیکیلن باغ ترکیه دخی بندیر بی مطلق قولند اما ارکک اولق اوزن حقیقتاً قیمتله اشترا اولنیش اولسون

و مجازا رضایله قوللق ایتمش اولسون و کفاردن سبی اولنش اولسون اعمد و حکیم فردوسی
 بیت سپاه اندر ایران پراکنده شد * زن و مرد و کورک همه بنده شد * بنده بی
 سکون نون و یای تحتانی و کسر دال مهمله و فتح مهمله بنده بی * مرقوم معنا سنه در کذا فی
 مجمع القرس * بنفشه کرده بی * یعنی کبود کرده کذا فی الحمودی کورک ایتمکدن کنایه در
 * بنفشه بی * معروف چپکدر معرفی بنفش در استعنا طریقه فو خط دلبر خطنه دیو
 محمد قل سلیم بیت لبث گرفته بنشک مشکر مرزا گرفت * خطت نهاده محظ بنفشه زار انکشت
 * بنکاله بی * سکون نون و فتح کاف و لام ایله هندوستان بر معظم شهر امیر قدیمی
 پادشاه بنشک تختگاهی ایمنی * بنکاه بی * سکون نون و فتح کاف فارسیله ترکمان طائفه سنک
 کچه دن دریم اوی دید کلریدر بعد کثرت استعمال ایله و ذرا و کاز چادر لینه ظم اولدی
 بار و بنکاه و خیمه و خرگاه دیو * بنکره بی * سکون نون و فتح کاف فارسی و زاده مهمله ایله اول
 از کبیل ذکر در که عورات بشکده او بومق ایچون او قورلر نانو دخی دیو حکیم ناصر خسرو
 بیت تو خفته خوش ای پسر و چرخ روز و شب * هموان میکنند بالیت بنکره بی * بنلیقه بی
 سکون نون و یای تحتانی و کسر لام و فتح قافله قفتان و پیرامن قولغنه قوینلان پان که
 خشتک و سوزده دخی دیو * بنون بی * فتح نون و راه مهمله و سکون و او ایله اساس
 دیوار و بنا تملی معنا سنه بدیم سینی بیت تو صدر آن سرا زیمی که باشند * زفضلش متعب
 و از دانش بنون * بنوه بی * هم نون و او معروف و اظهار هایلله نسخه میرزا ابراهیم خرمین
 معنا سنه در که بحرین بکپیخته بنوان دیو میر نظمی بیت غم بودی سبب دلستکی را
 زدی آتش بنوه مستمرا * بهار بشکنه بی * برخوا اسیدر منوچهری * قطعه * مطربان
 ساعت بساعت بر نیاید دیو * کاه سر و ستان زنده اکنون کاهی اشکنه * کاه زیر
 قیصران و کاه تحت اردشیر * کاه نور و زرد و کاه بهار بشکنه * هر مصرعه ایکی نوا
 ذکر اولمشد * بهرامه بی * سکون ها و فتح راه مهمله و مهمله مشرقنامه ده ابر بشم معنا سنه دو
 بو معنایه مشاعر بیت کفن حله شد کرم بهرامه را * که ابر بشم از جان کند جا مد را *
 فرهنگ جهانگیریده * بد مشک معنا سنه ده کاه که کله موش دخی دیو معرفی بهرام دو
 * بهرمه بی * بوزن مفرمه نسخه میرزا ابراهیم یعنی مسته و رود کردان یعنی ارباب صنعت
 و تجار آلتانیدن متعب دید کلری سوری و مورد * بهره بی * بوزن جهره نصیب و حصه
 معنا سنه روزی دید کلری معنای عبارت در کرسه معنای تقدیرده مشار کدر لکن روزی کی رزقه
 اختصاصی بود و غیر به استعمال اولور اجرت کی و غیر بیل کی خط معنا سنه ا فاده اید و
 و بیعتن فهم اولور شاعر بیت آنکه خط آفریدور و زنی سخت * با فضیلت میدهد با سخت
 و صبه معنا سنه حکیم صفائی * رباعی * قلمون زلب تو بهره ورمیکرده * فی درد هفت چو
 زبشکر میکرده * دود و ریخت مثال تما کو نیست * اریست که در دور تر میکرده * و یوک تنکه
 دینل و کی مسطور در * بهله بی * سکون ها و فتح لامله الدوان که یو قوشی اله آلد قفا
 بر قاعق ایچون کلر صرینه قفا و دیو شمس فخری * رباعی * ای بر فرس سعادت از قفا
 سوار * شاهی تو و مقامین بود از بهر شکار * زان بهله کشند پادشاهان بر دست * تادست

جادی بحدی کبری فسون خواند * بعظیمی یو کرک آته دیمش حکیم فردوسی بیت برفت
 اهرمن را با فسون بیست * چو بر نیز و بارکی بر نشست * شمس فخری اصیب خوش
 اندام معنا سنه دیوب نظم آیتش * قطعه * رائه بر روی سپهر تند خو * شمسوار کین
 خسرو بارکی * دل نهاده بر عنان روزگار * دشمنی درگاه او یکبارگی * بار نبوی * فتح
 راء مهمله و سکون نون و خم باء موحد ایله بر نوع خوشبوی و بجاندر کذا فی مجمع الفرس
 * بارندگی * باریدن لفظندن اسم مصدر در یا غش و هرنه که جو سماء هوان نازل اوله
 راء و قار کی میر نظمی بیت برفت از جای چون بارندگی دید * نشست دامن رفتار بر چید
 * باری * کسر راء مهمله ایله الی معنایه در اول جناب حضرت حق جل ذکره و غزاسمه
 علی در که باری تعالی دینلور بزرگی و رفعت و عظمت معنا سندن در آخر نه کی یا وحیت
 معناسنه بار خدایت بوند در ثانی مقام تنی و محل ترجیده باری همچنین باشد در لخواجه
 سلمانک بومشهور بیتندن مفهوم در بیت دل اگر بار کشد بار نکاری باری * سرا کر کشته
 شود بر سرکاری باری * اصل بیت و رکسی یارگزیند چو تو یاری باری * ثالث برج حصار که بارو
 دخی دیر لرابع بمعنی تعلیل و بمعنی اولی بودن * مصرع * باری آن بت بپرستید که جانی دارد
 خامس بر دفعه معناسنه که آخر نه کی یا یای وحدت اولور سادس هند و ستاندر بر قصبه امیدور
 نجه پان کو پلر توانی وارد استاد فرخی بیت آن شاه عدویند که بگرفت و بیفکند * کرکی
 و در ثم شیر اندر ره باری * حاصل کلام آخر نه کی حرف یا مصدریه و وصفیه و وحدت
 معنایله ذکر می مرور این بار مرقومک اون طقوز معنایله مترادف اولور * بازک ترکی *
 فتح زاء معجه و سکون کافله دلوجه طوغاندر کاهی ترکی ترک ایدوب یا لکر * بازکی * دیرلر
 میر نظمی بیت عدو کر ترا قصد زهرین کند * بجا بازکی کار شاهین کند * بازی * کسر
 زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول او بوند لرعب معناسنه ابوالمعانی بیت طفلی چو کند
 بجان عاشق بازی * بایکه کند عاشق او سر بازی * بعض نسخه ده جانا معناسنه ده
 بر ویدر * باشکونکی * بمعنی باز کونکی یعنی مقلوب و معکوس اولق متجافس فار سیدر
 کنانی شرفنامه * باقلى * کسر قافله جوباندر بر نوعدر چچکدر چشم احوله صفت
 ایدر لر بیت زکس شوخ وکل باقلى امروز باغ * چون دو چشمند یکی استهل و دیگر احول
 * یا لادوی * فتح لام و دال مهمله و کسر واو ایله شاطر لک لک اورد و غنه دیرلر شکم شاطر
 جلال حقنه محشم کاشی دیمش در بیت چون شود از کرمی * بالادوی غرق عرق *
 پای هر کل ماند از همراهش پیلک خیال * بالانی * کسر نونله باشک اوردته یری فرق
 سر معناسنه * بالای * بوزن تاپای بمعنی اصیب جنب یعنی یدک آت کنانی تحفه الاحباب
 والصاح بومعنایه حکیم فردوسی بیت فرود آمد از کوه و بالای خواست * همان جامه
 خسرو آرای خواست * بالودکی * خم لام و واو معروف و کسر دال مهمله و کافله سوزک که
 بالودن سوزمک معناسنه مصدر در ابوالمعانی بیت فصل بهار و کاشن باران چو بوده
 صاف * در باد و غل و غش نه بالودکی چه کار * بامی * کسر میله شهر بانک لقب
 قدیمدر حکیم فردوسی بیت چو از بلخ بامی بجهون کشید * سپاهی که هرگز چنان

چنان کس ندید ی باورچی ی فتح و او وسکون راء مهمله و کسر جمیله خوارزم لغتنامه
 چاشنکیر کذا فی مجمع الفرس ی باوسنی ی ضم و او وسکون سین مهمله و کسر نون ایله
 اول صورت دیرلرکه زوجینک برعورتی دخی اوله ترکیده قومه دید کاریدر مشکلاتده الی
 لزوجها امرأة اخری یازمشدر ی باوی ی کسروا ایله یعنی باشی اولاسن دیمک اولور
 کذا فی مشکلات ی بایسنی ی کسریای تخانی و تاء مثناة وسکون سین مهمله ایله کربک
 معناسنه بایستن دن اسم مصدر اولور خواجه حافظ بیت اگر سرای جها نرا سزا جزایی
 نیست * اساس اویه ازین استوار بایسنی ی بیای ی فتح باء موحد ایله یعنی بمان یعنی
 قال هر یوم قف معناسنه و دخی ضد بددر کذا فی شرفنامه ی بتکی ی فتح تاء مثناة
 وسکون کاف و کسر جم فارسیه له یعنی نویسنده یا زیجی دیمکدر ی بحلی ی کسرحاء مهمله
 و لامه حلال لک معناسنه در مولانا جامی بیت بحلی خواست از ستم زدگان * شادمان ساخت
 جان غم زدگان ی بحسی ی سکون خاء معجه و کسر سین مهمله ایله اوج معنایه کلور اول
 پر مرده و بی آب حاصل اولمش نباتات حکیم ناصر خسرو بیت تو کشتند جهان ز داس
 مرک بترس * کنونکه زرد شد سنی چونکدم بحسی * ثانی یعنی کداخته اریمش معناسنه
 و له بیت اگر زری نکند کار بر تر آتش نیز * و کرمی بغنا تا ابد همی بحسی * ثالث ایکی
 بر مقله بر آد مک در یسنی طو توب قصعق ترکیده چمک دیرلر استاد لطیفی بیت چند بحسی
 غش توای کدنه * نیست چوب اوکه میر فی شکنه ی بحشای ی بخشیدن لفظندن
 صیغه امر در مولانا جامی بیت بر سنی و پیریم بخشای * بر عجز و فقیریم بخشای *
 و اسم مصدر دخی استعمال اولور ی بخودی ی ضم خاء معجه و او معروفله با شقه
 باشنه دیمکدر میر نظامی بیت جست همین تند دل و پر غضب * رفت بصحرا بخودی
 نیمشب ی بخیزی ی سکون خاء و فتح یای تحتانی و کسر زاء معجین ایله یکی جامه کیلد کد
 شاکرده و بر بلان شربت بها واسکی جامه بی بر فقیره و یرمک ی بدخشی ی مرادلعل
 دیمکدر کذا فی شرفنامه ی بدرای ی فتح دال وسکون راء مهملتین ایله لفظ مرکبدر طشره
 کل معناسنه مولانا جامی بیت یکدم از پرده غفلت بدرای * باشد این راز شود پرده کشای
 سکون دال و فتح راء مهملتین ایله یراز فکر لو و سقط تدبیر لو اولور ی بدری ی سکون دال و کسر
 راء مهملتین ایله اول چار کوشه زدر که ایچنه زروسم قویوب صره نامیله بر کسنه یه و یرلر
 و یا خود کوندر لر دهند بلر بودی دیرلر حکیم سنایی بیت جبه خوام و دراعه خوام زروسم *
 زانکه بهتر بود این مرد و ز پانصد بدری ی بدی ی کلاک که ضدی نیکی در میر نظامی بیت بدی
 و ابدی کردنی امر بود * بدی را نکو کردن از خیر بود * و دخی مختصر بادی در که دعای خیر
 اولور مثلاً بخوردار بادی دیمکدر بخوردار بدی دیرلر ی برانی ی فتح راء مهمله و کسر تاء مثناة
 ایله ایکی معنایه در اول جامه و غیره کهنه نسنه لر و فرسوده اولمش اشیا وجه برات ایچون
 یعنی قصد قاوریلور اول مناسبته براتی دیرلر میر خسرو بیت براتی پوش اندام تو سم است
 برادر زاده زلفت نسیم است * شرف شفره بیت ز تو تازه کن خلعت حسن هر دم
 پس آنکه براتی بشیم خورانداز * ثانی اول جماعته دیرلر که دامادی عروس خانه سنه

ایله دل یی برای یی عربیده لام جان ولاجل معنا سنه درکه ترکیه ایچون دیرلر شیخ سعدی
 کاستانده * شاهان برای پاس رعیت اند رعیت نه از هر طاعت پادشاه * چغتای لسانده
 بومعنایه آئین دیرلر انوکچون دیک اولور اسکندرنامه ده کشمیرشاهی ملو شاهک اوغلی
 اناسی فیروز حقنه اسکندن دیدی بیت آئین بوجهتدین خطا ایلادی * که شه
 بپروغیدین ابا ایلادی * و آئین ده لغه مشترکه در بر معنا سیده ایسته دیمکدر ثانی معناسی
 هیبت و وفار در ابوالمثل بیت رای ملک خویش کن شاها که نیست * ملک را بی تونکونی و برای
 یی برتنی یی سکون راء مهمله و فتح تاء مثنی و کسر نوله بخت و تفاخر و تعاطم ایله صالحنی کذا فی مجمع
 الفرس یی بر جوشیدکی یی قورد اشنی دیدکاری علت که سببی هیجان دم اولوب و خودده
 قبردوغی مناسبتله نسیمه اولمشدر کذا فی بعض النسخ یی بر حیفی یی سکون راء مهمله
 و فافتح خاء معجه ایله یعنی ستیزه کاری کذا فی مؤید الفضلا غوغا و هر نه اولور سه مجادله
 ایدی کذا فی مجمع الفرس یی برخی یی سکون راء مهمله و کسر ناء معجه ایله فدا معناسنه
 تشدید ایله ده مرید رخو اجوی کرمانی بیت بجان توای جان من زان تو * دل و جان من برخی
 جان تو * شیخ سعدی بیت جان برخی روی یار کردم * کفتم مکرش و فاست چون نیست
 سپاهانی بیت نامه باری همی نویس که جان * برخی آن خط و عبارت تو * وله در بوستان
 بیت همی فنی و دید هادر پیش * دل دوستان کرده جان برخیش * تشدید ایله کال
 اسمعیل بیت برخی آن دو عارض و آن زلف عنبرین * جان من ارچه نیست بدین حال
 نارین * شارح بوستان سروری و شمعی برخی لفظندن برعل معنا سنه و غنی عرق معناسنه
 صانوب فدا معناسنه اوغراما مشلرو بر معنا سیده برز در که برخی از شب گذشت کجه دن
 برز یکدی دیمکدر یی بردی یی سکون را و فتح دال مهملتین و کسر قاف ایله پردی دیمکدر
 ایکی معنایه کلور اول بردع نکلتیدریای نسبته نکلتجی اولور ثانی ولایت بردعه منسوب
 اولان خلق یی بردی یی سکون را و کسر دال مهملتین ایله اوج معنایه کاور اول فرهنگ
 جها نکیریده بر فوع لطیف خرما در که مثنک و اسکنک دخی دیرلر ثانی ظروف سنکین یعنی
 طاشدن تراش اولنمش قابلر ثالث مجمع الفرسه تمسخر معناسنه در بیت بردی که کند
 نزید اورا * کوراشده مسخره بشیطان یی برزگری و برزگری یی کلاها بسکون
 الراء المهمله و کسر الزاء المعجه و فتح الکاف الفارسی زراعت و حراثت ایتیک انجیل
 معناسنه در یی برزی یی انجی که کشاد زردخی دینلور کذا فی مشکلات یی برسی یی سکون
 را و کسر سین مهملتین ایله یعنی بیزار و معنی بردن کذا فی مشکلات یی پرگری یی سکون
 راء مهمله و کسر کافله برگیری لفظندن اختصار اولمشدر یی برکی یی فتح راء مهمله و کسر کاف
 فارسیله کلاه دراز که درویشان کیرل عربیده برنس دیرلر کذا فی کتاب الصامی فی الاسامی
 بومعنایه شیخ سعدی بیت حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست * درویش سفت باش
 و کلاه نتری دار یی برومندی یی ضم راء مهمله و واو معروف و فتح میم و سکون نوله یعنی برخورداری
 بیومک و کامل اولمق معناسنه در یی بری یی کسر راء مهمله مخففه ایله ذکر میروایدن بر
 ایله مترادفی استعمال اولنوب براری دیرلر برکی بودخی قیه و مهارت ایله آیه کوفته سی کبی

کی ایدوب یو غرت ایله بشور دل نهایت ایریسنه را و خرده سنه بزی دیرلر هندوستانه
 مخصوص طعمادر عرفی شیرازی هند و ارمغله شعرند دیشدر بیت کرمه براشود وستان
 شودبری * درخوان نعمت نتواند بر ابری * و رات اسیدر خیر و کدخی دیرلر عربیه
 تحفیله برنسنه منفصل و فارغ و دور اولق معنایینه و تشدید ایله اهل محرابادیه
 دیمکدر بره منسوب یو برندی یو فتح زاء فارسی و سکون راء مهمله و کسر نونله تجمل
 و وقار و حشمت ایله دیمکدر حکیم فردوسی * مصرع * برندی نکهدار آن مرز و بوم *
یو برندی یو فتح زاء فارسی و سکون نون و کسر دال مهمله ایله بمعنی تنگی معیشت و بیماری
 یعنی فقر و عاجز اولق اگرچه حرکتی اشعارا و تمامش لکن باء مفتوحه جمله دن انسب اولعله
 و محله تحریراولندی اصحاب و قوف نظرند خلاقی ظهور ایدر ایسه اعتراضدن عفو رجا
 اولنور یو بسکوی یو سکون سین مهمله و ضم کاف فارسیله بمعنی پرکوی و بسیار گفتار
 ابوالعانی بیت مرکز نرو دیکوش کل فریادت * ای بلبل بسکوی بکی ناله وزارت یو بسی یو
 بسا لفظنک اما له سیدر هر معنا سنه بمعنی بسیار حکیم فردوسی بیت چه تاخوش
 بود و سنی با کسی * که مایه ندارد ز دانش بسی * و دخی پنجه معناسنه شاعر بیت برانجه
 میگرد ددل منه که دجله بسی * پس از خلیفه بخواهد گذشت در بغداد یو بشکاری یو
 سکون شین معجه و فتح کافله بمعنی کشت و کار شیخ آذری بیت چون شود وقت کشت
 بشکاری * آب آن چشمه میشود جاری یو بشلی یو کسر شین معجه و لامله بمعنی محسبی
 و در آویزی یعنی برنسنه یه چرایوب اصلق شاه ناصر خسرو بیت هیچ نیایی فراز و پند
 و قران * بر غزل دی بطمع در بشلی یو بطمی یو بر نوع شراب طرفیدر سائیل دیشدر بیت
 سائیل خسته دل بی بطمی شد کباب * و که کباب چه سود ساختن اکنون زبط یو بفتری یو
 سکون فاو فتح تا و کسر راء مهمله ایله جلاه آلتلرندن اولنسنه در که پایکی اکا پکیروب
 طوقودنجه آنکله اور و ب صیق ایدرلر بر ششم کارلر نبره و کفتزی و افراز دخی دیرلر عربیه
 دفعه و ترکیه طراق دیرلر خسروانی بیت کارگاه نطق را طبعش چون ساجی کند * لفظ
 زیبد تارومعنی بود کلک کش بفتری یو بکرای یو بکروی یو کلاما بسکون الکاف و فتح الراء المهمله
 بر نوع میوه در نارنج ایله لیون اراسنه لکن نارنجین کوچک و طبلودر شبانکارده چوق اولور
 حکیم فردوسی بیت بخانه درون بود تابکروی * نهاده برش نار و سیمب و بهی یو ببلانی یو
 سکون لام اول و فتح ثانی و باء مو حله و کسر نونله ترکانه مخصوص بر طعمادر کدانی شرفنامه
 و موجودیده بو مثل مشهور در که حلوائ ببلانی تاغخوری ندانی مسطور در یو بند با کوری یو
 راوند رنیتوجه دیرلر یو بندی یو کافر الله اسیر اولان مسلمان دیرلر ابوالعانی بیت
 جفا ها که کشیدم از رقیبان * چنان بندی که شد در دست کافر یو بهرکی یو سکون ها
 و فتح راء مهمله ایله غنا و تمول معناسنه و دخی غنی و تمول معناسنه یو بهری یو بر مقدار
 و حصه دیمکدر یو بهی یو کسر هایله بمعنی روشن حکیم شیرازی بیت با زکردانید مایه که کهی
 شذ استقراغ او معنی بهی یو باب الباء الکسوره مع الالف * برون سراج اول التون
 و کشفه دیرلر که ضرر بخانه دن غیری پرده سکه لشم اوله یعنی قلب سکه بیرون سرادخی دیرلر

زبان هند به غیر سال دیر لر کسر غش ایل حکیم نزاری قهستانی * قطعه * برون سنیائی نتوان
 شناخت قلب از نقد * اگر چه نقد روان مرار وانی فی * محک شاهد حالست عاقلان را نند
 که سینه دردم من برون سرایی فی * وله بیت افسانه موعظت سرایان * نقد یست ولی
 برون سرایی کی بریان محلا فی ضم میم و فتح حاء مهمله ایله شرفنامه ده اول بریانه دیر لر که
 محل تا ولند تزه و تورب و سبزه موجود اولوب معاتنا ول اولنه کی بکیاسا فی سکون کافی
 و فتح یای تحتانی و سین مهمله ایله تنبلیت یعنی کوچک یوک که اوز رینه بنمک قابل اوله و قبل
 بالباء الفارسی کنذافی المحمودی کی بنا فی عربیدر لکن فارسیه استعمالی شایع در حقیقتا
 عمارت معناسنه در ابوطالب کلیم بیت زهوش اوست که پهلونمیز ند به سپهر * که بر سرش
 به فتد کنبدی که کهنه بناست * و مجازا بنا برین دیر لر بناه علی ذلک معناسنه کی بیای کل
 معناسنه صیغه امر در اصلی آید و حرف با ادخال اولوب بای اولدی قلب مکان اولوب
 بیای اولدی خواجه حافظ بیت بیای که قصیر امل سخت سست بنیادست * بیایار باده که
 بیایدمر ریادست کی بیدلا فی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله یعنی هدیان حکیم نزاری
 قهستانی بیت سخن جای دکر بردم ازان ستری بیفتادم * نشاید بیدلا کفتن بیای تابکندرم
 زینها کی بیرون سرا فی برون سرای مرقوم معناسنه که دغل سکه دیدم رکذافی فرمک
 جهاندگیری حکیم نزاری قهستانی * قطعه * نپرسیدی نه پیغامی فرستادی درین مدت
 که بیکدشت ایامی که دردم راز و بودی * باول سینه بامن همچو سیم صاف نمودی * باخو
 امغان کردم زدیرون سرا بودی کی بیسر و پای رند لا او بالی و کدای پریشان حالی
 خواجه سلمان بیت شاهافالک سای سر و پاست بر آورده * بکنار کی احوال مرا بیسر و پا
 کرده کی بینا فی کوری در چشم بینا کورر کوزدیمکدر مولانا صائب بیت یارب از عرفان
 مرا پیما سرشارده * چشم بینا جان آگاه و دل میدارده * بین لفظی که صیغه امر در کاه
 اعم فاعل اولور الف داخل اولد فله و بونده اولان الف فارسیه وصف جبل ایله توصیفک
 اداتی در توانوشنو او کو یاده کی الف کییدر مقابل ناپینادر فرمک جهاندگیری به بنیائی دیر لر
 چشم مزاد ایدر لر شاه ناصر خسرو بیت بر معصیت کاشته روز و شب بدم * جان و دل
 و ده و کوش و د و بینا بیت تمام * و کتاب زنده بینائی یعنی ماه که عربی شهر دیر لر کی مع الباء
 بتلاب فی سکون تاء مثناة و فتح لامه خرما چپکی نک غلافی که کوزه مخ دخی دینلور و دخی
 برنجاسب معناسنه که بوی مادران دخی دیر لر کی برنجاسب فی کسر را و سکون نون و فتح
 حیم و سین مهمله تین ایله غایت آجی بر سبز او تدر با نجاسب و برنجاصف و با نجاصف دخی دیر لر
 کی بشتاب فی شتابیدن لفظندن صیغه امر در عجله ایله معناسنه میرنظمی هروی بیت
 چودر بزم مایار شد بی حجاب * باوردن باده را بشتاب فی با نجاسب فی کسر لام و سکون
 نون ایله برنجاسب مرقوم معناسنه در برنجاست دخی دیر لر کی بی آب فی بیرون و بی لطافت
 میرنظمی بیت همین از تجارم مکر شد کباب * شود بزم بی باده بی آب و تاب کی بی تاب فی
 بی طاقت و بی قوت و بی قروغ ابوالمعانی بیت از قدموزون تو شد سروی تاب از حجاب
 پیش رخسارت شود خورشید بی تاب از حجاب * و بی مجال و یورغون معناسنه عربی فایز

فاتر دیرل و چغتای لسانه یورلشده آردماغ و آردماق دیرلر خسته میر علیه شیردن لیل و بختونه
 بختون لیل نك قبیله سی کوجدی کی رده کوردیکی آرق آت و صفته دیر بیت اینی نیری
 زخمیتدین آریب * اعضاسی خراشیدین قیر آریب * یعنی در یسنی کو ترمکدن یوریلوب
 و اعضاسی قاشقندن قیراروب دیمکدر کی بیوراسب کی سکون یای تحتانی ورا وسین
 مهملتین و فتح و اوو همزه ایله نام نحاك ماریدر وجه سیمه سی بیوراون بیلک عدد دراسب
 معلوم اون بیلک آته مالک دیمک اولور خاقانینک استادی فلکی شروانی بیت زمانه
 مملکت جم به بیوراسب نداری * اگر بجرعه رسیدی زجام دولت برخم * و حکیم خاقانی
 کتف مجد از در مهر نبوتست * آن کتف بیوراسب بود جای آردها کی بیجاده لب کی دوداق
 او زنده لولان صای و قمری زنگ کنایه فرهنک محمودی کی مع التاء * بدست کی فتح دال
 و سکون سین مهملتین ایله بعض نسخه ده کسر دال ایله ده منقولدر قارش معنا سنه که
 عربیه شبر دیرل کسرین ایله منوچهری در صفت اسب بیت برتر از آخته پویه کند
 چون عنکبوت * بر بدمنی جای بر جولان سکند چون بازن * حکیم سوزنی بیت
 نبود از تصرف توبرون * یک بدست از زمین نه فاک * شیخ سعدی بیت بدستی
 را که در مشتی نکند * چوانکشی فرو برده بخاتم کی برنجاست کی فقر اوجیم وسین مهملتین
 و سکون نون ایله برنجاسب مرقوم معناسنه بر او تدر صاری چپکی اولور بوی مادران
 دخی دیرل بعض معالجات ترکیبیه جزو ایدر لسان یونانیه اوطیسیما دیرل کی بست کی
 سکون سین مهمله ایله بکرمی عدد معنا سنه اولان بیست لفظندن اختصار اولفشد
 کی بشاخت کی کسرون و فتح شین و سکون خاء معجین ایله بی نهب گردنشاندن
 لفظندن فعل ماضی در حکیم فردوسی بیت باکرام شاهانه نواختش * بر خویش بر تخت
 بشاختش کی بشاخت کی کسرون و فتح شین معجه و سکون سین مهمله ایله یعنی بشخت
 یعنی جلوسی کرد استاد منوچهری بیت فاخته کل همپ بشاستند * نای زنان بر سر شتاخ
 چنار کی بهشت کی کسرها و سکون شین معجه ایله یعنی بنها دیعی قودی خواجه حافظ
 بیت در عیش نقد کوش که چون آبخور غاند * آدم بهشت روضه دار السلام را
 کی بهشت کی سکون یای تحتانی و شین و کسرخاء معجین ایله نهغه حسین و فانی ده
 اغاج وغیری کوکیله قویش و قویدی دیمکدر شمس فخری بیت چنان بنیاد ظلم از کشور
 خویش * بفرمان الهی کرد بهشت کی بیدخت کی سکون یای تحتانی و خاء معجه و ضم دال
 مهمله ایله نام ستان زهره که ناهید دخی دیرل کذا فی مجمع الفرس کی بیست کی سکون
 یای تحتانی و سین مهمله ایله اوج معنایه در اول مرتبه اعداد ده بکرمی عدد در که عربیه
 عشرین دیرل ابوالمعانی بیت چارده ساله کرچه محبوبست * بیست ساله جوان
 مطلوبست * ثانی یعنی زیان رسید حضرت مولانا قدس سره بیت صد هزاران کرک را
 این مکر نیست * عاقبت رسوا شود این کرک بیست * ثالث مختصر بایست در شیخ
 سعدی بیت مکر مرکب عقل را بویه نیست * بکیرد عنا نش تحیر که بیست کی بیلغت کی
 سکون یای تحتانی و فاو ضم لامله نام ستان زهره در کذا فی مجمع الفرس کی مع الجیم * بیج کی

سکون جیم فارسی و کسر باء مو حله ایله بعض نسخه ده اخیر ده جیم فارسی ایله در ایکی
معنایه کلور اول مخفی سوبلک که ترکیده فلسفه دی در لسانی برلفظ در کجواتلرچی نواخت
ایدر لر یعنی چغدر لر بوا یکی معنایه شمس فخری * قطعه * در دسته انصاف جمال الحق
والدین * هرگز سخن ظلم نکویند به هیچ * از معد ائس کرک شبان * چو شبنان * خوانند
بزکان کله را جمله به هیچ * بر کج * سکون راه مهمله و نون و کسر کافله حلوائی پشمینه و ایری
شهدانه اولان نسنه یه دیر لر * ج * مجمع الفرسده یعنی ریم چشم یعنی کوزده اولان چیت
و فرهنگ جهانگیریده برنج معنا سنه مسطور در * برنج * معروف عربیه از دیر لر
فتح همزه و ضم رایله اهل کیلان بغدادی رینه برنج تناول ایدر لر وجود انبسانده امراض و علل
تولد ایتر مزو بغدادی آدمی عمر طبیعی یه اوستدر مزدیر لر شول مرتبه زعموری وار در که
مینته نوحه ایتر که نان نخوردی چرامردی دیر لر کیلان شعر اسندن بری دیمشدر بیت
مکش زنج الم در جهان نخور کندم * برنج خور که نباشد از و ضرر پیدا * بشنج *
فتح مشین معجه و سکون نوله نسخه میرزا ابراهیم شکیج روی یعنی یوریشق که اختیارلق
و باغضب سینی ایله چهره ده ظاهر اولور کتاب السامی فی الاسامیه چهره ده طراوت اولوب
خشکی اولق معنا سنه و بر روایت عربیه کلف دید کمری علتدر بقول صخته اقر بر
* بلاج * لام و الفله بور یا یعنی حصیر که فقر او در ویشان دوشتنور لر کذا فی مجمع الفرس
* باج * کسر لام و نوله بر نسنه نک مقدار و اندازه سنه دیر لر مثلاً باج فلان دیر لر مقدار
فلان دیمک اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری * بج * سکون نوله یعنی کره یعنی دوکم هر نه ده
اولور سه ابوالما فی بیت بر نیاید ناله از ضعف جان فرسای دل * بج * باشتدر کلو
هر آه دود آسای دل * بیمار غنج * فتح غین معجه و سکون نوله اکثر اوقاتده خسته اولوب
عمری خسته لکله یکن میر نظمی بیت هر که شد مبتلای بیمار غنج * دست مشوید ازین سرای
سینج * مع الحاء * بج * سکون یای تحتانی ایله کوک واصل درخت که ریشه دخی دیر
شیخ سعدی بیت اگر ز باغ رعیت ملک خور دینی * بر آو رند غلامان درخت او از بج
اصل معنایه طالب آمل * مثنوی * نشاندی بج ازیشان بر دیار * ز احوال همه عالم
خبردار * ز احسان بیخ او بیرون درگاه * ندیده هیچکس بیرون درگاه * بید سرخ * قرل
سکوت معنایه محمد یوسف بیت هر آن زمین که خورد آب جوی تیغ تو شاید * که سرخ
بید برون آید از میانش ولززد * بیستاخ * سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح
تاء مثلاً ایله یعنی کستاخ که بیستاخ دخی دیر لر میر خسرو بیت بسیار شد این سخن فراخی *
ژانده گذشت بیستاخ * بکران چرخ * حوران بهشت و ستارگان کذا فی فرهنگ
محدودی * مع الدال المهمله * بخرد * سکون خاء معجه و فتح راه مهمله ایله عقلاو دیمکدر
باخرد تقدیرنده حکیم سنایی بیت دوست دانی نه بشه مر خود را * این بود پیشه مرد
بخرد را * بخفد * فتح خاء معجه و فایله یعنی عطسه کند یعنی اقسرد مصدیری خفیدن
کلور مضیک بیت چون بخفد صبح سعادت اثر * غالیه سا کرد باد سحر * کذا فی الموه
وادات الفضلا و مجمع الفرسده وزن بخورد یعنی سرفه او کرد و کس معنایه در * بدرد * بج

ب ج

ب د

۲۰۱ سکون ذال و ضم زاء مهملین و و او معروفه و داع معناسنه ترکیه اسناشیمک دیو لر
 خواجه حافظ بیت ماه کنعانی من مسند مصر آن توشد * وقت آنست که بدرود کنی ندانرا
 حکیم اسدی بیت بگفت این وزار اثر مره و د کرد * بوسیدش از مهر و بدرود کرد *
 ی برسد ی فتح راوسین مهملین ایله برکله در که لسان درویشانه جارید بحق یتوره
 معناسنه مولانا طوسی بیت کفتم از غمزه نکی بکه ایان برسان * چشم بر همدو گفتا
 برسد درویشان * و ایریشور معناسنه رسید ندن فعل مضارع در ی بسید ی کسر
 سین مهمل و سکون یای تهنانی و فتح حیم فارسیله ساز کاری ایدر معناسنه فعل مضارع در
 مصدری سیدین کلور حاضر و آماده ایتک معناسنه استاد دقیق بیت کنون رزم کردان
 بسید همی * سر از رای و تدبیر پیچده می ی بشکرد ی سکون شین معجه و زاء مهمل
 و فتح کافی فارسیله اصله شکر دایدی که شکاریدنن مشتق در باء زائده ادخال اولمشدر
 ی بشکید ی سکون شین معجه و کسر کافی و لامه طرنقه و یا خود نیر و یحق و قلتراش ایله
 یارک و دکن جامه یه یا پشوب بر تمق شمس فخری بیت خسرو زستم جدال زبده مجود
 شاه * آنکه به پیکان نیر روی قر بشکید * استاد کسای بیت یاسمن امل پوش سوسن
 کومر فروش * بر زنج یلغوش نقطه زد و بشکید * کذافی تحفه الاحباب اما نسخه
 حسین و فایده معنی نشان ورخنه در فکنه یا شد بسر ناخن و یا بانکشت مسطور در
 ی بشلد ی کسر شین معجه و فتح لامه معنی مجسده و در آو زده معنی اول حکیم ناصر خسرو
 بیت آتش بیشک بجان در بشلد * چون تو بخرام در بشلی * و معنی ثانی ابو شکور
 بیت که بی داور اداری بکسلد * و کریمکناه آنچه بد بشلد ی بنوید ی فتح نون اول و و او
 و سکون ثانیله بر نسنه ی بریده طوتمق مثلاً صوبی کوزه ده صقلق کبی کذافی مجمع الفرس
 ی بهبود ی سکون ما و ضم باء موحده ایله ایولک وصف ایتک و ایو اولق معناسنه میر
 نظمی بیت میهوده مدد در ستم مهر علاج * زخم دل ما قابل بهبود نبود * و دخی اعلام
 و جالد ندر مرویدر که حضرت سلمان رضی الله عنه جنابک اول اسم لطیفی بهبود ایدی
 بعد سلمان نسیمه ایله بلر ی بیجاد ی سکون یای تهنانی و فتح جیمه بیجاده دخی
 دیو یاقوتک بر نویدر بعضیلر باقوت خرده سیدر دین بلر بعضیلر لعل جنسنندن و بعضیلر
 فیروزه نوعندن دید بلر و بعض لغتک کاهربا دید بلر احی جواهر خرده سیدر شمس فخری
 کاهربا معناسنه در دیو یا زمش بیت شمول معدلت او بغایتی برسید * که از تعرض کاهست
 بر خدر بیجاد * شعرای متأخرین چارار و دلبرک هنوز بلورمش خط لبنه دیمشراو المعانی
 بیت در جهان مثلش دلارای بنوده ایجاد * حسن آن مهر و میفروده بغایت بیجاد ی بید ی
 سکون یای تهنانیله الی معنایه کلور اول سکوت اغا جنه که عریده صفصاف دیو لر مجد یوسف
 * قطعه * بغیر یی که بالطمع رعشه داشت چه غلغلت * که پرورد بزمان تو باغباننش
 ولزد * خیال گفت نه بیدست بالعرض متزلزل * باین دلیل که بادست هرز مانش ولزد
 ثانی معنی باشد حکیم فردوسی بیت میان بسته داید و بیدار بید * همه در پناه جهاندار بید
 ثالث مازند رانی بر دیو آدید روله بیت نمایی مرا جای دیو سید * همان جان پولاد غنچه ی

ویند * غندی دخی دیو آیدر رابع مترادف باد در که باد ویند دیر لر یعنی میهوده و بی فائده
 دیمک وله بیت سخن گفتن او بوه باد ویند * که بهرام دانش بایران نوید * خامس یعنی بود
 وباشید * وله بیت همه در پناه جهاندار ویند * خردمند بیدوبی آزار بید * سادس
 اول قور تجفزد در که چوقه یه و کچه یه و شوب تبه ایند ز کیده کوه دیر لر مظفر هروی بیت
 هوا چنان به برویت که آدمی خواهد * که میجوید بویینه میشود پنهان * و زبان هند به
 بر کتاب آیدر که مذهب هندویان احکامه مشتمل عقیده باطله لری بویه در که اول کتاب
 آسمان نازل اولش لوله میر خسرو * منوی * زهی غنچه و زبانت مانده در بید * که در حراب
 داری روی امید * که آن مشه که از بیدت بر آرم * ز آبت سرخ بید و لاله کارم * بیداد
 سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول معروف ظلم و جور معناسنه که طالع بیداد کر
 دیر لر ثانی تر کستانه بر شهر اسمیدر که رستم آبی فتح ایلدی پادشاهنه کافور دیر لر مردم خوار
 بر کافر ایدی حکیم فردوسی بیت دزی بود از مردم آباد بود * بکانه نام او شهر بیداد بود *
 * بیداد * سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله پیر و اختیار و عمل مانده معناسنه میرظمی
 بیت که بر مردمان کار بیداد بود * اگر چه کهن سال و بیداد بود * بیزد * سکون یای
 تحتانی و فتح راه مهمله و زاه معجه ایله مجمع الفرسنه که دیشندن بخقان دهور خرد و سی که
 صریحه براده دیر لر و دخی بردار و در قبر جغه سور لر رفع حاصل ایدر و دیر لر که اوزرینه
 قونماز و فرهنگ جهانگیر یه بر نوع معقد مصطکی یه مشایه غسل کی صافی و بی غش اولور
 و غایت نیز بویدر طبیعی حار و یا بصدر عرق النساء و تقریبه نافه در وادر او حیض ایدر
 اکا بیزه و بیزدی دخی دیر لر * بیز کند * سکون یای تحتانی و راه مهمله و نون و فتح کافله
 بر شهر آیدر معری بر چند در پور بهای جای * قطعه دیگر از ان بنه برد * در نیشابور
 آن پلید بد سیر * خواند بر تر شیریان و بکینی * زعفران بیز کند کردجر * بیند
 سکون یای تحتانی و نون و فتح میله چا قلند که دکرمان طاشی اوزرینه قور لر دانه یی
 تدریجه دوکک ایچون و غیره دخی اولور میرظمی بیت درونش آسباب باد دارد *
 زیانش در دهان بود دست بیند * بیند * سکون یای تحتانی و نون ثانی و فتح نون اول
 ایله یعنی امید و امیدواری و دخی جمع فعل مضارع کوردر لر دیمک اولور * بیند
 سکون یای تحتانی و فتح نونله اوج معنایه در اول امید طوتار ثانی کرم و عید معناسنه بواکی
 معنایه ترتیب اوزن شمس فخری بیت چرخ صاحبقرانی زویند * وین سخن فاش
 گفته ام بیند * بیند اول امید ناک و ثانی چند و کرت دیمکدر ثالث مفرد فعل مضارع در
 کوردر دیمکدر * بیند * فتح یای تحتانی و سکون نونله بوزن کی اند یعنی هستند حکیم
 انوری بیت چه بزرگی بود دران به بیند * هم درین آشیان و ماوی جای * بیورد
 سکون یای تحتانی و راه مهمله و فتح و ایله بوزن بیدد ایکی معنایه در اول تورانی و مبارز
 نامیدر که افراسیاب پیران و یسه امدادنه کوند رمشیدی ثانی بر شهر اسمیدر که مشهوری
 باورد دریا و در دخی دیر لر * میهود * سکون یای تحتانی و ضم ها و او مجهول ایله آتشدن
 اثواب صراوب یا نغفه قریب اولغه دیر لر شمس فخری بیت گفتند بلاراکه تن و جان

و جان عدو سوز * گفتا که چه وقتست هنوز آنچه به پیهود * مع الراء الممله * بنیاری
 سکون تا * مثناة ايله * بنسیاری کسرتا * مثناة و سکون سین مهمله و فتح یای تحتانیله
 حکیم اسدی بلا معناسنه نقل ابلشدر * برادر * حقیقتا قرنداش معنا سنه در شیخ
 سعدی بیت جهان ای برادر نما ندبکس * دل اندر جهان آفرین بندوبس * مولانا جامی
 در یوسف زلیخا بیت برادر یوسف آن نور دیده * زم سالی بهر ارم و سید * مولانا هاتنی
 در لیل و مجنون بیت صد بار بود سگ مولق * بهتر از برادر منلق * برادر که تر * کسر
 کافله کوچک قرنداش * برادر مهتر * کسر میله بیوک قرنداش * برادر نکر * سکون
 نون و فتح کاف فارسیله اوکی قرنداش فارسیده بونلرایچون مخصوص اسم یوقدر چغتایده
 کوچک قرنداشه کسر الفله اینی دیر ارکتلب سبعة سیلان دهیدی لقیم شاهلری کلوب بهرلم
 کون قصیر یا پد قلمی یرده کلور بیت اینی یا نکلیغ ریا لوغول یا نکلیغ * شهنه خدمت
 قبلورد اقول یا نکلیغ * یا نکلیغ کی دیمکدر * برادر * فتح راء مهمله و زاء معجه ايله نیکویی
 و زیبایی و پیرایه و لطافت معناسنه در * بستار * سکون سین مهمله و فتح تا * مثناة ايله
 مست و نا استوار معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت عروۃ الوثقی حقیقت مهر فرزندان
 اوست * سیمعتست انکس اندر عهد لو بستار نیست * بسیار * کثرتی بیاند هر نه ده
 اولور سه مخصوص چوق معناسنه مولانا عرق * قطعه * در محبت درد اکر بهر دو بسیار
 نیست * ریش اکرنا سور شد الماس در با زار نیست * کردلم تنکیست و خون تلخ عرفی باک
 نیست * دیده را هر آشتا و کریه بسیار نیست * عربده کی کثیر معناسنه در چغقای لسانده
 قالین و دخی کوب دیر لر فرهاد نامده فرهاد هنوز طفل ابلکن و صفنه دیر که بیت کیم لپنسا
 درد دینی آز آرزوایت * قلیب اول درد آنکا کوب کوب صراحت * بشار * فتح شین معجه
 ايله بش معنایه کلور اول بمعنی نثار یعنی اوله نسنه که صاحب کلور تاج الدین بخاری بیت صاحبیا
 هر نکته توبه ز کج سیم و زر * لعل و مروارید بر لعل کهر بارت بشار * شمس فخری بیت
 بشیر باد صبا مرده کل آورده * همی فشاندر پایش بار و شاخ بشار * ثانی پابند و کر قتل
 معناسنه میر خسرو بیت مرضعی کی جهد از پای بند آب و گل * پیل بیجان شود چون درو حل
 کرد بشاد * وله بیت بشر مباد که کرد بدست حرص اسیر * مکس مباد که ماند میان
 شهد بشار * ثالث بمعنی لمس یعنی ال سو رو ب بر نسنه بی یوقلق استاد فرخی بیت
 هنوز پیشرو و سیان بطوع نکرد * رکاب اورا بتکویدست خویش بشار * رابع
 بمعنی زر کوب خامس نخه حسین و فانی ده و حکیم اسدی نخه سنه بمعنی کوفته و امانده
 بومعنایه مسعود سعد سلمان بیت امروز بت پرستان هستند بیکیان * در پیشه ها خیزد
 و در غلها بشار * بقا * فتح غین معجه ايله بمعنی آب روان * بکمار * خم کاف ايله
 امر صیفه سیدر بمعنی مستولی کن رشید الدین و طواط بیت باز کردن از حرب لشکر
 خویش * ردل از لپولشکر بکمار * بنا کر * معمار معناسنه اصلی بنا کار در که کر کاردن
 مخففدر ایدی معناسنه چوق یرده واقعدر * بهار * ولایت هند و ستانده شهر دهلی نک
 جانب شرقی سنه و لقم بر شهر در که آندن کوب ولایت بنکاله به واریلور اول ولایت دارالمکی در

میر خسر بیت کرانی * ستمش بقص که ستوی مشرق افتاد * فرو دگشت بهار و بامد شد غزنین
 و بهتر ایوزک دیمکدر که به ایو و ترادات تفضیلدز معنای ترکیب یکرک اولور محمد رضا
 بیت کیفیت بزم توملاست امشب * هجران تو بهتر زو صالست امشب و بیاری کتوز
 معناسنه صیغه امر در اصل آردر آوردن حرف باء مکسون ادخال اولنوب بار اولدی
 تلفظ نوع ثقل اولغین حرف مدیل یای تحتانی کتوزب بیاردید بار از ساقی نامه * اقدسی
 بیت پی سر وحدت بهر سومرو * بیار از سر بسته از خم شتو و بیجرک سکون یای
 تحتانی و کسر حمله قورقق عزیمه کی جبان معناسین افاده ایدر مولانا هاتنی بیت نیم
 بیجرم که ترسم ز جنگ * وزان جنگ پایم در آید بسنگ و بیاور و سکون یای تحتانی
 وقع خاه معجه و واوله کوکلی اغاج تناور ترکیبی کمیدر اصل بخ آورد متصل یازلق
 رسم اولمشدر کذا فی الجمع و بیدار و ایوانق و متیقظ معناسنه مولانا صائب بیت
 تا کی غبار هستی موموم چون حباب * صائب حجاب دیده بیدار من شود * ودخی آگاه
 و منتبه معناسنه و له بیت دست بیدار دلان آله فرسود شده است * تا ازین خانه
 تاریک دری یافته اند * چغتای لسانده اویقاغ دیرلر اویانق دیمکدر سبعة سیاه ده
 معراج و صقنه بیت دهر شور و شردن آسوده * کونکلی اویقاغ و کیزی اویقوده *
 و اویاغ دخی دیرلرینه سبعة سیاه ده بیت خواجه بیلکی که مست اورو ریاساغ * یافته
 اویقوده اورو یار اویاغ و بیدار و بیجرک ترکیب کنه اوقی عریبه کسر خا و سکون را وقع و واوله
 خروج دیرلر تخمینک یاغن چیمقاروب زیتون یاغی کی چراغده یاقرلر و بیدستر و سکون یای
 تحتانی و سین ممله وقع تاه مثناه ایله بحری بر حیواند قرده ده دخی تعیش ایدر سنگ بحریه
 دیرلر و سنگ آبی ده دینلور ترکیب قوندوز دیدکاری حیواند رایه سن بعض معالجه
 ادخال ایدرلر اخراج ریح و دفع امراض بلغمیه و سودایه نافعدر چند بیدستر و چند بادستر
 دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت بینام هم کتوش چو بیک سترخمی * آن بد کهر شغالک توسن
 و کاسترک و بیجرک سکون یای تحتانیله بوزن سترابی معنایه در اول معنی صاعقه که ترکیب ایدرم
 دیرلر کذا فی الصحاح بومعنایه استاد دخی * قطعه * توان ابری که تا ساید شب و روز *
 روزا زین چنان چون از کان نیز * بازی رکف دلخواه چون زر * چنان چون بر سرید خواه جز نیز
 شانی معنی جامه خواب شمس فخری بیت توان شعی که همیشه هات میگویند * مسافران
 همه در راه و خفتگان در نیز و بیرو بار و حضرت جناب باری جل ذکره اسماء شیرینه سند نیز
 و بیار و سکون یای تحتانی وقع زاء معجه ایله اوصافق و ترک اتیمک معناسنه مولانا زمی
 بیت لعل الم عشق تولدت نشناسد * بیز ارم از ان دل که محبت نشناسد * چغتای لسانده
 او سال دیرلر نیز و آچه سزیمنی مفلس و جری دیمکدر نتمک ضروب امثالک دیمشدر
 زر زکشد بیری در دسر و بیستار و سکون یای تحتانی و سین ممله وقع تاه مثناه
 ایله سوز از اسنه بر سوزی متصل تکرار ایلک بعض آدم بر سوزی مرکز کلام
 اید جنوب هر سوزنده ان ایراد ایدر فرهنگ جهانگیریه بیستار و لفظ در بهمان و فلان کی
 فلانی و بهمانی کاه * شایع و کاهی مفرد ایراد ایدر لک باستار و بیستار دیرلر و دخی کاه

گاه متتابع و گاه منفرد اولور و بیشتر بی سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله برنوع
 ۲۰۳ مشکاری قوشندر پیغو و مشکریه مشابه اما انلردن نیز پردی یعنی پک اوچار بیسره دخی دیرلر
 بی بیسور بی سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله و شهرک اسمندر حکیم زجاجی بیت
 بجایی که بیسور بدنام او * فرود آمدند آن دو خیل کران بی بیشتر بی ارتو قرق معنا سنه که
 پیشین زیاده و تر معلوم صائب نیز بی بیت پیران تلاش رزق فرون از جوان کنند *
 حرص کند اشود طرف شام بیشتر بی بیشکار بی سکون یاوشین معجه و فتح کافله اجرتسر
 ایش ایشاتک رشیدالدین و طواط بیت قهرت ار مجتهد شود ببرد * آسمانرا بسخره
 و بیشکار بی بیگار بی ترکیه بکار دیدکاری لوند هرزه کرد روز کار که بریده مسکن و قرار
 طو تمیوب ایشسر شهر بشهر قریه بقریه خانه بخانه کروب لقمة جیلاک ایدرودخی
 درویشان اسلوبند اولوب درویشلکه علاقه سی اولیانه دیرلر صائیک بوینی محله مناسب
 اولغله ایراد اولندی بیت بیکاری و توکل دوست از مروت * بردوش خلق ممکن
 ز نهار بار خود را بی بیمار بی خسته و مریض و علیل معنا سنه که مقابلی تندرست در مولانا
 صریق بیت کفن بیاور و تابوت و جامه نیل کن * که روز کار طیب است و عاقبت بیمار
 و استعان طریقیله چشم دلبرانه ده بیا ردینلور اما خسته دینلر صائب بیت دوستان
 آینه صورت احوال همد * من خراب توام و چشم تو بیمار همدست بی بیور بی سکون یای
 تحتانی و فتح میله بعد و بی اندازه معنا سنه میر نظمی بیت نموده فکر خاطر عقل در سر
 کشیده جان بی فردرد بیور بی بیور بی سکون یای تحتانی و فتح و اوایله اوج معنایه در اول
 اولیک عدده دیرلر اسمدر حکیم فردوسی بیت بجا بیور آن پهلوانی شمار * بود
 در زبان دری ده هزار * وله بیت سیمه بود بیور دسوی کارزار * که بیور بود در عدد ده هزار
 بولغنی بو معنایه مجود بیسا خوانی باء فارسیله نهم ایش ثانی نام سخا کدر که بیور اسب
 لفظندن مختصر در حکیم فردوسی بیت نه من پیش دارم ز جمشید فر * که بیور بیور
 میانش بار * ثالث هر سنه که معذور اوله جوز کی و طوب کی اکا دیرلر بو معنا فر هنگ
 جهان نگیریده مسطور در بی مع الزاء المعجه * براز بی بوزن دراز او کوزک بویندر و غنه
 بقلد قلری قایش پان سنه دیرلر بی بیور بیوزن دز زینور دیدکاری صای آری معنا سنه
 حکیم خاقانی بیت شاید اگر در حرم سگ ندهد آب دست * زینب اگر در آورم بز نیود
 میوه چین بی بساز بی ساختن لفظندن صیغه امر در روز معنا سنه و محل تمی ده دخی
 استعمال اولنور شاعر بیت بسا زکار مرا ای خدای بنده نواز * که تست هر دو جهان
 چار سازی نیاز * لحن * مصرع * ای خدای کار ساز کار شعوری بساز بی بلاز بی
 بوزن نیاز بی سببونی تقریب معنا سنه پورهای جایی بیت بود زاهد بلاز و شد فاسق
 امری دید شد بد و عاشق بی بنیز بی کسرون و سکون یای تحتانیله اوج معنایه در اول
 یعنی هرگز حکیم ازرقی بیت در مدح ناکسان نکم که نه بنیز * زان پاک نایدم که بود که نه
 پیرهن * ثانی یعنی نیز حکیم قطران ارموی بیت اگر باز آیدم دلبر نیند بشم بنیز از جان * اگر
 باز آیدم جانان نیند بشم بنیز از دل * ثالث یعنی زور حکیم فردوسی بیت اسیران

ب ز

ب س

ب ش

و از خواسته چند خیز * فرستاد نزدیک خسرو بنیز * بهروز بی سکون ما و ضم راعمه مله
 ایله. ایکی معنایه در اول بلور که بود در که غایت خوش رنگدر اما کم بهادر ثانی کند
 هنریدر و اعلام در جان دخی اولور * بیروز بی سکون یای تحتانی و ضم راعمه مله ایله
 ایکی معنایه در اول بی طالع و بی نصیب ثانی فرهنک جهانگیریده بر نوع یشل طاستد زمرده
 مشابه اما کم بهادر حضرت مولانا قدس سره بیت چنان مستم چنان مستم من امروز *
 که پیروزه ندانم من ز بیروز * بیمار خیز * خسته الکن هنوز قالمش کسینه میر نظمی
 بیت چه باشد سود و صلت دزد حسرت انقدر باشد * ز نعمتهای زیبارا تمتع نیست بیمار
 خیز * بیواز بی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله معنی اجابت و جواب و یرمک و التماسی قبول
 ابلک معناسنه بهرامی بیت بامید رفتیم بدرگاه او * امید میرا جله یولز کرد * استاد لطیفی
 بیت خداوندا دعایم باز بیواز * منم درمانده بیجان در اهواز * مع السین للم مله بحس *
 سکون خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول نرمی * یعنی یورون یومشی ثانی حسنی
 یعنی کوشک کذا فی فرهنک جهانگیری * برجیس بی فرهنک جهانگیریده باء مکسون
 ایله نام ستان * مشتری مسطور در مختاری بیت خوانده نظم وصال رابرجیس * کشته
 نیر فراق را رجا س * باتیس بی سکون لام و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله بردارو
 آدیدر * بلکس بی سکون لام و کسر کافله یعنی سر دیوار کذا فی مجمع الفرس * بیولاس بی
 سکون یای تحتانی و راء مهمله ایله جفتای طائفه سندن بر قبیله آدیدر برلاس دخی دیرل
 میرعلیشیر بیت ای یوزنک لوحه محفوظ آبت ام الکتاب * توغادی بیولاس اولوسیدین
 سینیک یك آفتاب * یکس بی معروف حامیسی و معنی اولین کسینه سلاهر بیت کسه
 یکسانی و من یکسم * کرم دست گیری بجای رسم * مع الشینا المعجه * برایش بی فتح راه
 مهمله ایله نسخه * میرزا ابراهیم یعنی پاشیدن و فروشانیدن یعنی صاحب و دخی اساغی قومق
 معناسنه صیغه امر اولور * بریش بی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله آیرمق
 و طاعتی معناسنه صیغه امر در ابوالمعانی بیت بریش زلف سیاهت زبوی مشکینش
 رسد بعاشق دلجسته راحیات اید * بلاش بی سبب و بی تقریب معناسنه که بلاذ
 دخی دیرل کذا فی فرهنک جهانگیری * بنا کوش بی قولق میاضی شعرا شعر لنده جوق
 استعمال ابلش در از انجمله مولانا صائب بیت از بخت روی تو که سر جوش بهارست
 شبنم عرق شرم بنا کوش بهارست * و قولغ کویه طاقق یری شیخ سعدی بیت انکشت
 غور روی و بنا کوش دلفریب * بی کوشوار و خاتم بیروزه شاهدست * بندش بی سکون
 نون و کسر دال مهمله ایله نسخه * میرزا ابراهیم آنلش و طوب اولش پنبه که اکیر ملک ایچونه
 حاضر آنلش اوله غنله و غندش و کندش و هندک دخی دیرل * بیدموش بی اغاجه بتو
 و شکوفه در بیدمشک و مشک بید و کره * بیددخی دیرل کذا فی المویده خواجهی کرمانی
 بیت چو بیرون رمد کره * بیدموش * چن بشکهد لاله از چار سوش * بیش موش بی
 چخانه مشابه بر جانور در بیش پراخی التله مکان اید بعض نسخه ده تریا کیشدر دیمشله
 کذا فی مجمع الفرس * بیش بی سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول زیاده معناسنه که

که مقابل کم در ارتق اکسک دیمکه پیش و کم دیرل حکیم اسدی بیت اباهای الوان ز صد گونه
 پیش * بخوانهای زین نهادند پیش * ثانی بر کوکدر جدواره بکثر الحوق فرقی بود که
 جدواری قیروب واصلوب کاغذ سورلد که بنفشی رنگ اولور پیش قراستوق
 اولور و صاری اولورو بر فرقی دخی جدوار و مده بوستانجی کلاهی کبی دپه سی پک سوری
 اولور د کرمیک اولور پیش ایا لتهی کلاهی کبی سوری اولور جدوارک خاصه سی سبومانی
 دفع ایدر پیش کندوسی زهر در معتاد اولمین آدم بر قیراطدن زیاده تناول اینسه هلاک
 آیمک احتمالی اولور سندن ولاننده چوق اولور شهر هلاهل طاغلرند اکثر بتراول دیار خلقی
 تازه اپکن یولر ضرر آتیز ایش اوج نوع اولور و نوعی اکلیل الملکن ایریجه عقده لری اولور
 منبل هندی ارا سندن بولنور اکافرون سنبل و هلاهل دخی دیرل بیاض نقطه لری واردر
 کند و سیاه رنگدر و نوعی دخی یشل رنگه قریب بوزرق اولور سیاه نقطه لری اولور
 مامیران کوکنه بکزر و نوعی دخی سیاه رنگدر صا رویه مائل عقده لودر قامش کوکی کبی
 و نوعی غایت مهملکدر بونکه برص و خدام علتویشه علاج ایدرل کذافی کتب مفردات طب
 یوینوش یی سکون یای تحتانی و ضم نوله صیغه امر در دیکه دیمک معناسنه طالب
 آملی بیت مشکین و قم بیان طالب * معرجوش طبعیست یینوش یی مع الغین المعجمه *
 یی ریغ یی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله بوزن دریغ نسخه حسین و فایده خوشه
 انکور با شنه یعنی اوزم صالقمی یی بزاع یی فتح زاء معجه ایلر بر آلتدر آنکه آینه وقاج
 پاسلرین آچر لر عربیه مصقله دیرل منصور شیرازی بیت دهد صباهه آینه رخت
 کارا * بودر خاطر شاه فلک محل بزاع یی مع الکاف * بیتک یی سکون باه موحد و فتح
 تاء مثناه ایلر اوزم و خرما صالقمینک پرارچه سی که بر قاج دانه لو اولور زبان قزوینی ده
 لزغ دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری یی مجشاک یی فتح جیم فارسی و شین معجه ایلر نعلبنند
 معناسنه در بعض فرهنگه علاف معناسنه یی بلسک یی سکون لام و فتح سین مهمله ایلر
 بعض نسخه ده کسر لام و سکون سین ایلر بواحدرد مورد ششدر باشی یسی اولور آنکه
 تنور ده آتش فارستدر لر و یاپوشن خیر پاره لرین قویارب پاک ایدر لر و کاهی تنور او زینه
 قویوب بریان اصار لر استاد فتوحی بیت در تنور و پل بادا دشمنت * از بلسک و خیمود
 آوخته یی بلك یی فتح لامله ایکی معنایه در اول نسخه میرزا ابراهیم جامه نو شرفنامه ده
 هر نسنه که مشاهد سی خوشنا اوله و فرهنگ جهانگیری ده یعنی توباوه و هر نه که تازه و تر
 اولوب کورده سندن لطافت اوله و طبیعت حظ ایده ثانی تحفه و هدیه معناسنه در خواجه
 سلمان بیت خار و خاشاک فضایت میفرستد هر صباح * کلشن فردوس را فراش را رسم
 بلك یی بلك یی سکون لامله بوزن سلك مجمع الفرسده یعنی مشران آتش بو معنایه
 میرنظمی بیت در شب هجران عالم برضیا * از شعاع بلك رود آه ما * و کسر لامله بر نسنه ده
 یاپشوب التمک معناسنه در یی بلك یی سکون لام و فتح کافله آب نیم کرم یعنی ایلانش
 صوبلکل دخی دیرل میرنظمی بیت کاه بلك کاه آب کرم شد * اشک خون آلود ما کتر
 چشم شد یی بلك یی فتح میم و سکون نوله غم و اندوه و تنگی دل معناسنه در یی بهترک یی

بر غ

بر ك

سكون ها و فتح نام مشناه و زاء مهمله ايله زياده يوجه ركه يك او و ر ي ميارك في فتح ياي تحتاني
 و زاء مهمله ايله بابله بكثر بر قوشدر بعض نسخه ده زاء معجه ايله واقعدر ي بير شك في سكون
 ياي تحتاني و شين معجه و فتح راء مهمله ايله بي عار و غيرت و بي حيت معناسنه ي بيسراك في
 سكون ياي تحتاني و فتح سين و زاء مهملتين ايله نسخه ميرزا ابراهيمه اشتر بجه بكساله
 و دو ساله يعني برياشنده و ايكي ياشنده دوه يا وريسي امير معزي بيت پيوسته در چشم
 و دلم در آب و آتش منزل * ر بيسراك علم بر كوه و عهرا كام زن * بعض نسخه ده
 ار كا و تولى دوه يه ديرلر شيخ نظامي بيت هزاران نخستين از و بيسراك * بگشي كشي كوه را
 كرده خاك * و فرهنگ جهانگير يده شتر جوان قوي بدن معنا سنه كال اسمعيل در قسيه
 بيت به بيسراك شب آهنگ و لوگ تركي روز * كه زير سيزه كر دون هيكنند افسار
 حكيم اسدي بيت دكر چار صدي مخي بيسراك * بصند و قها شان همه سيم ياك * بعض
 نسخه ده اول اشتره ديرلر كه ناسي ناقه عربي و باباسي اور بجلي يعني بخور اوله و شرفنامه ده
 خر كوه يه ده ديرلر بيمار ياريك في ابجه اغري ديدكاري علت كه عريه سل ديرلر ي بيوك في
 ضم ياي تحتاني و سكون و او ايله معني عروس فخر كوركاني * مشنوي * همه ساز عروسي كرده
 شهر و * بيوكس ويسه و داماد و يرو * زن و و يرو بو دشايسته جوهر * بيوك من بود
 بايسته دختر * در و خرم بيوكان و حسودان * بيوك دختران داماد پوران * شمس فخرى
 بيت مال و دانش عروس و دامادست * سوي داماد نيست ميل بيوك في بيهرك في
 سكون ياي تحتاني و فتح ها و زاء معجه ايله فرس قديمه كبيسا اعتبار اولنيوب هر روز
 بكري سنه ده بر سنه زياده ايدوب اول سنه يي اون اوج آي اعتبار ايدوب اول آي تمام
 عيد ايدرلر اكا بيهزج دني ديرلر بعد جلال الدين ملكشاه سلجوقي اول عادي ابطال
 ايدوب تاريخ جلالي ديدكاري حساني كبيسا اعتبار ايله ضبط تاريخ ايانلر شاعر ديمشدر
 بيت شهابشده روز و شب قدر و عيد * همه سال و ماهيت شود بيهرك * و معتبر
 لغتوده مسطور در كه فارسيان قبل الاسلام هر يوز بكري ساليه رسالي كبيسا اعتبار
 ايدوب اول سالي اون اوج آي اعتبار ايدوب اكا بيهرك ديرلر اول سالي ايكي اردي بهشت
 طوتارلر و تفاوت سنه اعتبار ايتدكاري قنفي ياد شاهك زمانه واقع اولور حه انك
 عظمت و شوكتنه دليل ييلور لو اكا اعظم سلاطين ديرلر اول حده عقيله لري بويله در كه
 يو سال واقع اولمز البردي شوكت ياد شاه زمانه اولور حني شاه نوش الروان زمانه اولدي
 ديرلر بمعنايه شهر ياري ديمشدر بيت زد و ر چرخ ترا عمر آنقدر بادا * كه بيهرك سز دني
 عر نوح و صد چون آن في مع الكاف الفارسي * بچشك في كسر جيم فارسي و سكون شين
 معجه و كاف موقوفه طبيعت معناسنه كه بز شك دني ديرلر شاعر ديمشدر بيت دردم
 چه بود كه هيج نداند * حال دل من بچشك ورمال * حكيم خاقاني بيت هيرنك ز ر شك
 شدر سر شك * بكشادر كعجر بچشك ز برنك في فتح راء مهمله و سكون نوله نسخه ميرزا
 ابراهيمه ذخيره و جرس و كليد معناليته مسطور در و بعض نسخه ده كليد معناسنه زاء معجه
 ايله مرويدر و شمين ايله ذخيره معناسنه و دني بولايت اسميدركه قطب جنوبي اوزر نكه

ب ك

۲۰۰ اوزنك طلوع ايدرتك ديمشك در بيت قطب عالم چوشهر ما بودست * كوييا شهر ما ست
 شهر برك * فرهنگ جها تكيرنده حيواناتن بر نوع بر كه ادويه اذخا ايدرلر كا بدن
 كلور برك كا بلي ديرلر برك في كسر راء مهمله و سكون نوله برنج كا بليدر كذا في مجمع
 الفرس في برك في كسر راء و سكون شين مجتئين ايله حكيم و طيب و جراح معنا لينه در
 تكيم ابيات مشهدي دلالت ايدر بعض اصحاب فرهنگ باء فارسيه بجم ابلش جيم ايله
 برك دخي ديرلر حكيم معنا سنه ناصر خسرو بيت عرب برزه شعر دارد سوارى * برك
 كريدند مردان يونان * معنى طيب حكيم اسدى * مثنوى * خورش بايد از ميزبان
 كونه كون * نه گفتن كزين كم خورد زان فزون * اگر چه بود ميزبان خوش زبان * برك
 نه خوب آمد از ميزبان * معنى جراح حكيم از رقي بيت باد خوار زمي چوسنكين دل
 برك و دستكار * جيب رجستان دارد آستين بر نيشتر في بستر آهنگ في سكون سين
 مهمله و فتح تاء مثناة ايله يورغان و دوستك چار شبي استاد لبيبي بيت خوشا حال طاف
 و بستر آهنگ * كه ميكنند هر شب در برت تك في بشلنك في سكون شين معجه و نون و فتح
 لامه هند و ستانده بر قلعه آيد در استاد نصري * قطعه * بكوه ساوه ز تو مرگ بر نخواهد
 كشت * همي بر آيد در روي تو از آژنك * اگر بخواهي زدست ساوه بشني * و كر بخواهي
 در شو بقلعه بشلنك في بيد برك في بر نوع او قدر در مرفي سكوت پيرا غنه بكر حكيم فردوسي
 بيت بكي بيد بركي نشانه بتر * كه از سيم او نير چرخست پير * بو معناه خواجوى كرمانى
 بيت ز تركس كرده بيرون شاهزاده * چو آتش بيد بركي آب داده * حكيم اسديك
 بويسته ظاهر در بيت خدايى كه پيكاش بيد برك * فرو دوخت بر تارك ترك *
 و بر نوع نيزه به ده ديرلر شيخ نظامي بيت در آمد ز بحران سر بيت برك * كشاده بر و روزن
 درم ترك في برك في سكون ياي تحتاني و فون و فتح راء مهمله ايله شخص هيلوي يعنى
 بر نسته نك اصل و تركي و بنيادى و نقاشك تصوير چن اول ايلدوكي رسمه ديرلر شمس
 فخرى بيت خدا پكاش و شاهي كه رسم خانه او * كشيد بار دكر عدل و داد را برك *
 معنى اصل و تركيب حكيم سناني بيت آنكه بيرنك زد ترا بيرنك * باز نستاند از تو هر كز
 رنك في بينا سلك في سكون ياي تحتاني و فتح نون و شين مهمله ايله معنى دو بجه كذا في مجمع
 الفرس في مع اللام * بر بجمال في كسر راء مهمله و جيم و سكون نون و شين معجه ايله
 مرغز ديد كلرى طعما مدركه روغن و سكر ايله ماليد و آميخته لولنش برنج في بسل في
 سكون سين مهمله و كسر مهمله بو غزلنش مذ بوح معنا سنه خواجه آصفى بيت قائل من
 چشمى بندد دم جسم مرا * تا بماند حسرت ديدار او در دل مرا * و تمام بو غزلنش اولسه
 نيم بسل ديرلر شاني نكلو بيت همچو مرغ نيم بسل مانده ام در دام تو * يابكش يادانه ده
 يا از كفت آزاد كن * و تيغله كشته اولانه ده ديرلر قطب الدين يزدى بيت بسل خنجر
 اخلاص شوار ميخواهي * كه بليغ ملك الموت نكردى مردار في بشمول في سكون شين
 معجه و ضم باء فارسيه صيغه امر در پرا كند و پريشان كن ديك اولور مشفروه
 بيت آن كيسوى مشكبار خويش بشمول * وان جزع كهرفشان چو دريا كن في بشكل في

سکون شین معجه و فتح کافله ایکی معنایه در اول بمعنی غم و اندوه ثانی قور حق صاج
معناسنه یو بشکول فی سکون شین معجه و ضم کافله بمعنی مرد جلد و هوشتیار و قوی
در کار حکیم اسدی بیت مهر کار میدار و بشکول باش * بدل دشمن خواب فرغول باش
یو بشول فی ضم شین معجه ایله بمعنی بین و بدان حکیم انوری در هجو قاضی کیرنک بیت
زرد کشت از فراق لقمه بشول * روی سرخ من ای سیاهه دول * اثیرالدین اخسیکنی
بیت حشمتش آنجا کنار و نامیه را کوشمال * لقمه بشولی نکرد خار بیوم رطب *
یو بلال فی آرزویه دیدکاری و میخاند رودخی بردن کوکیدر که شیرازده چوپک ایشان
دیرل کنذا فی جمع الفرس یو بلکل فی سکون لام و فتح کافله بمعنی بلکه مرقوم یعنی آب
نیم کرم یو بل فی بهل لفظندن اختصار اولمشدر یعنی کج و قواستاد اغاجی دیمشدر بیت
بل تا حکرم خشک شود آب نماد * بر روی من آبست کز ودجله توان کرد * بو معنای
مؤید شمس فخری بیت خواست شه تا که دست او کید * گفت چرخ او که باشد ای شه بل
شرف شفروه بیت خرسندم از کسی بفرض غیبت کنند * بل تا کند بزخم زیان جان
شوی من * حکیم سنایی بیت بل تا کف پای تو بوسم * انکار که مهر لا لکنیم یو بهل فی
زیاده هایله ده اول معنایه در یو بیغال فی سکون یای و فتح خاء معجه ایله سرکین مرغ
یعنی طاوق و سایر قوش ترسی عربیده دزق الطیر دیرل شمس فخری بیت همای ظل
وراحتیاج ظل نبود * که ملک بخشد هر جا که بفکند بیغال یو میدمال فی سکون یای تحتانی
ودال و فتح میله قاص و خیر و امثالی نسنه لری پاسدن آچق سکوت اغاجیله معتاد
اولمغین اول مناسبته نسیمه اولمشدر میر خسرو بیت بین مدح عادل که بعهدش زایمی
آزاد بود تیغ چوسوسن زیدمال یو بیغال فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله
معنی نیزه که عربیده رخ دیدکاری در ابوالمعانی بیت شود بر آتش قمرش چوسنج مرغ کباب
زند چوسینه اعدا بطعنه یو بیغال یو بیل فی سکون یای تحتانیله اوج معنایه در اول باغبانلرک
اول یامی دموزیدر که اغاجه یکجروب باغ و بوستان قازرل عربیده مردیرل فتح میله شیخ
سعدی بیت سر چشمه باید گرفتن بهیل * چوپر شد نشاید کندن شتن بهیل * ثانی
کیلر ده کی کی یی یورتدکاری کورک کی اوزون اغاج امیر خسرو بیت موج شوی جاریه
میدرد دست * بیل بسملیش همیکرد پست * ثالث به هندی که بل دخی دیرل اندن خوش
میرا بشور لر یو بیمال فی سکون یای تحتانی و ضم هایله بمعنی بیمل و بی همتا که همال
ظطیر و عد بل معناسنه در ابوالمعانی بیت مجود و فضل و کرم در جهان بی مانند * پروزرزم
عد و اوست بیهمال و تطیر یو مع المیم * میچ فی فتح جیم فارسیله کارم نظام داشت معناسنه
یعنی ایشتم صورت بولدی دیمکدر سناکر بخاری بیت چرا نه شکر کم نعمت تراشپ و روز
که از تو اختر من سعد کشت و کار میچ * ودخی چیدن لفظندن اسم مصدر در ناز ایله صالنفق
معناسنه شیخ سعدی بیت یکی سر بر آراز کربان غم * بارام دل یا جوانان میچ یو برسام فی
سکون راه و فتح سین مهملتین ایله برعلتدر سینه ده اولور عربیده ذات الصدد دیرل
یو برندکام فی فتح زوادل مهملتین و سکون نوله بردار و در باونه کاودخی دیرل یو برشم فی کسر

کسر راه مهمله و شین معجه و سکون یای تحتانیله ابر بشم و ساز قلاری کال بخندی بیت
 می با و از بر بشم خور کال * مطربی کر آیدت روزی بچنک ک بستام ک سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ايله معنی بسد عربیکه مرجان دیدکاری امیر خسرو بیت جهان که
 نزد خرفمند دفتر شکست * بنیم خنده نیرزد ازان لب بستام ک بستام ک سکون شین
 معجه و فتح تاء مثناة و لامله مجمع الفرس معنی طفیل یعنی دعوت سر طعانه حاضر اولان
ک بستام ک سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ايله فرهنگ جهانگیریه معنی طفیل
 مسطور در ک بشخشم ک فتح شینین و سکون خاء معجات ايله معنی لغزین یعنی سورچک
 حکیم سنایی بیت آن خوش از نفس و شهوت و شره است * ورنه جانی بشخشم و تبه است
ک بشکم ک سکون شین معجه و فتح کافله صغه معنا سنده شهاب الدین مؤید بیت
 خانه چون سرای جان خرم * بشکمش غیرت فضای ارم ک بغم ک فتح فایله معنی دلتنگ
 و فرومانده کذا فی مجمع الفرس ک بهرام ک سکون ها و فتح راه مهمله ايله معنی روزه یعنی
 اورج ک بیاکم ک فتح یا و کاف فارسی و نوله معنی برکنم کذا فی شرفنامه ک بید خام ک
 یعنی عود خام ایضا منه ک بیرم ک سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ايله کرده دیدکاری
 طعاند ک یم ک سکون یای تحتانی ايله خوف و هراس شاعر بیت هم اندر زمان
 زوی او شد سفید * مرا ای خداوند یم و امید ک بی نام ک ایکی معنایه در اول آورده
 بر مق التمه اولان بر مق که ترکیه دخی آد سز در لر عربیکه بنصر دیدکاری ثانی اسمی مشهور
 اولین و مجهول اولان آدم و غیری ک مع النون * بحر دان ک سکون خاء معجه و فتح راودال
 مهلتین ايله جمع بحر ددر صاقلان وزیرکان و حکیمان معناسنه حکیم فردوسی بیت بفرمود
 پس شاه با موبدان * ستان شناسان و هم بحر دان ک بتکن ک سکون تاء مثناة و فتح
 کافله نسخه میرزا ابراهیم و مؤید الفضلاده امتلادن طبیعته فتور عارض اولق و فرهنگ
 جهانگیریه ایکی معنایه در اول امتلادن باش اغرمق و ثانی طیار دیدکاری اغاج که تار لایه
 تخمی صا چد قدن صکره آنکه هموار ایدر ک بتکن و بتکنیدن ک مؤید الفضلاده
 امتلادن وجوده الم اولق معناسنه مسطور در ک بدون ک سکون را و ضم دال مهلتین
 ايله اکدش آت میر نظمی بیت لطف کج بخش چرخ افزون باد * اسب تازی بنود بدون
 باد ک برزن ک سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ايله بالقدن یا بلش تاو که اوزند اتمک
 بشور در قریع الدهر در توحید باری تعالی عظمت اسماؤه بیت در سفره سخای تو
 خورشید و مه دوتان * در مطیع نوال تو افلاک برزنت ک برن ک ضم راه مهمله ايله برون
 لفظندن اختصار اولمشد کذا فی مجمع الفرس ک برون ک ضم راه مهمله و واو معروفه
 ایکی معنایه در اول طشره معناسنه که بیرون دخی دیر لثانی برون تو برای تو دیک معناسنه
 اولور استاد رودکی * قطعه * یادکن زیرت اندرون تخته * تو برو خوار خوابیده ستان
 جعد مویان جعد کنده می * بپریده برون تو پستان ک بریان ک سکون راه مهمله
 و فتح یای تحتانی ايله معروف سوکله کباب شاعر بیت پس از مردن اگر مرغی نشیند بر سر
 منکم * شود بریان اگر آهی بر آرم از دل تنکم ک بریجن ک کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی

وفتح جمله یعنی شور کذا فی مجمع الفریس فی برزنی فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح
 زاء معجه ایه مجمع الفریس یعنی برجن مرقوم فرهنک جهانگیریده برصغدر بعض تراکیمه جزو
 ایدوب دوا ایدرلر بیزری ده دیرلر مصطکی یه مشابه اما صبک و خشک و مانند غسل
 صاف و براق اولور اما رایحه سی آفردر تعریب ایدوب بارزد و بیرزد دخی دیرلر برزنی فی
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایلل آبد بو اما فرهنک جهانگیریده یعنی سوراخ که
 برینه دخی دیرلر بیزداییدن و زرددن فی کلاهما بسکون الزاء المعجمه آینه و تیغ و خنجر
 و غیره نسنه لک پاسن آحق معنا سنه فی برمایون فی سکون زاء معجه ایلل یعنی برمایون
 مرقوم که فریدونی سود ایلل بسلد کیری کاوک اسبدر فی بساردن فی فتح سین و سکون
 زاء مهملتین ایلل زمینی یازمق فی بستان فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایلل
 ستانین لفظندن صیغه امر در آل دیمک اولور غریبه خذ معنا سنه طالب آمل بیت
 چومی برکف نهد از عکس جامش انجمن کرد * بصدرنکی شود چون بال طایرسان
 بستانی فی بستردن فی سکون سین و زاء مهملتین و ضم تاء مثناة ایلل قازمق معنا سنه که
 ستردن دخی دیرلر بسلانیدن فی سکون سین مهمله و فتح لام و کسرنون ایلل یعنی
 بکسلانیدن اوزمک و اوزمک معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت هرکس قریبانه مرا
 کر عشق بسلاندمرا * آنکه دهد فهم بیا کو یکدیش من بیا فی بشقاییدن فی سکون سین
 و یای ثانی و فتح خاء معجتین و کسریای اول ایلل یعنی خراشیدن طرملق معنا سنه که شخودن
 دخی دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت سواران خفته و او اسب بر سرشان همی تازد * کد فی کس را
 بگوید سر نه کس را روی بشقاید فی شخودن فی سکون سین و ضم خاء معجتین ایلل یعنی خراشیدن
 کمال اسمعیل بیت بشخوده اند چهره و برند طره ها * زان جو دها که با کل و شمشاد می کنند
 فی بشکستن فی سکون سین و سین و فتح کافله قمری و صفدرمق معنا سنه خواجه سلمان بیت
 من هشیار باستان ندارم روی بشکستن * که میگویند بشکن عهد و بی شرمیست بشکستن
 فی بشکیدن * سکون سین معجه و فتح کاف و کسر لامله مجمع الفریس یعنی نشان کردن
 و حکیم اسدی نقلند برmq اوجیه نشان قومق معنا سنه و شرفنامه صاحبی و بمعنایه مطابق
 روایت ایدر نتکم مولانا کسائی بیت یا سمن لعل پوش سوسن کو هر فر و ش * بر سین
 و لعل گوش نقطه زد و بشکید * فرهنک جهانگیریده طر نقله یا خود قلم تراش و بحق و امثالی
 نسنه لک اوجیه یاره لک معنا سنه در و نعمة الله ده قوجا قلق و نسنه کو ستمکک معنا سنه
 نقل آیمش فی بشکن فی شکنیدن لفظندن صیغه امر در قیر و صندر معنا سنه میر خسرو
 بیت بشکن دلم که رایحه درد بشنوی * کس از برون میشه نبوید کلاب را فی بشلیدن فی
 سکون سین معجه و کسر لامله یعنی چسبانیدن و دو ساندن یعنی یا قشدرmq و میل
 اینه رمک اغاجی بیت در کل غربت زیبا بشلیدم * نیست ممکن روی یاران دیدم *
 فی بشاختن فی سکون نون و خا و فتح سین معجتین و تاء مثناة ایلل یعنی بشاندن نسنه
 دیکمک استاد لبیبی بیت چوباز آمد از جمله و تاختن * بفرمودش از پای بشاختن *
 فی بشاندن فی اغاج و طاش دیکمک و او تورمق نصب و اجلاس معنا سنه فی بشستن فی او تورمق

او تور مق معناسنه لازم و متعدی اولور خواهه سلمان بیت نیم صافی که برخیزم چو صوفی
 از سر دردی * چو دردی درین نخبانه خوام رقت و بنشستن بی بنگان بی سکون نون و فتح
 کاف فاسیله طاس و قجاندن بیوک ظرف مجمع الفرصه دینی دلك طاس که اهل قری آنکه
 صو تقیم ایدر لر و نسخه حسین و فایده بآء فارسیله منقول در خلاق المعانی بیت بر سر آمد
 ز تنی مغزی خست چه عجب * آب چون کشت تنی بنگان آمد بر سر * و نسخه میرزا ابراهیم
 سخن روین یعنی توج و باقر دن دوزلش سخن بو معنای مؤید سراج الدین قری بیت طشت
 ز شرق پر آتش برای سینه ام * هر سحر از نیش این فیروزه بنگان میرسد بی به آفرین بی
 اظهار عاقله اسفند یار بن کشتا سبک هدشیره سی اسفند که از جاسبی فی اسیر ایدوب
 روین در نام قلعه ده حبسی آتشییدی بعد اسفند یاز و ادوب از جاسبی قتل ایدوب
 به آفرینی خلاص ایلدی بی بهان بی جمع به در ایولر دیمکدر کهان و مهمان کی اما استعمالی
 چندان معتبر دکلر زیرا انک معناسنه بنگان استعمال ایدر لر بی بهرون بی سکون هاو ضم
 واء مهمله ایلده نام اسکندر ذوالقرنین در کذاقی فرهنگ جهانگیری بی به کریز بی اظهار ها
 و ضم کاف فارسی و کسر زاء معجمه ایلده هر شینک اعلامی اختیار ایدی و صراف و نقاد معناسنه
 و مختار و کنزیده معناسنه خلاق المعانی بیت چون میدی مرا تو عطا های به کریز * جز به کریز
 چه آرمت آخر زاخیران * فرهنگ جهانگیری و منتخب و نقود معناسنه مر ویدر فخر
 کورگانی بیت بر طالعی بعلج در آمد که آسمان * از چند گاه باز چنان کرد به کریز * محمود
 ابن یمن بیت نبود کراختیار بود دین و ملک را * در به کریز بغیر تو مختار ملک و دین * وله
 بیت شاه اسمیرا که چه که فرقی نمی نهد * اندر میان اهل هنر گاه به کریز بی بهین بی
 کسر هاو سکون یای تحتانیله اوج معنایه در اول بمعنی بهترین حکیم انوری بیت ای ملک
 بهین زکن ترکک وزیرست * کلکی که فلك قدرت و سیاه مسیرست * ثانی هفته ثالث مذاق
 یعنی علاج که بهینه دخی دیر لر بی بیغا ریدن بی ایکی معنایه در اول بمعنی خیساریدن
 اصلا تملق ثانی بمعنی آمیختن و سرشتن قارشدن مق و یو غرق بی بی تاب شدن بی طاقسز
 اولق و یورلق معناسنه چغنا ی لساننده تاملق دیر لر میرعلیشیرک بو بیتند تالغان واقع
 اولشدن و رولن دیمک اولور بیت قبل لوز لوك دشتی طی ایستاسانک مقصد اده آسیایش
 فی تالک بنسبه حرم ایچربا یا ن قطعیدین تالغان بی بیچن بی سکون یای تحتانی و فتح حیم
 فارسیله بمعنی بیرن که بسر کیودر بی بیچون بی حضرت حق سبحانه و تعالی جنابی بیچون
 ایلده ذکر ایدر لر کنه ذاتندن سوال جایز اولیوب تنه لکسر معناسنه ایزد بیچون دیر لر جل
 ذکره بی بیچتن بی سکون یاو خاء معجمه و فتح تاء مثناة ایلده اله ملک معناسنه کال بخندی
 بیت قصه در دم فرو میریخت کفتم مویم * کو پس از من دوستان خاک مرا می بختد
 و دخی گرفتار و عاجز اولق و بر کسنه بی عاجزونی محال ابلک معناسنه مر ویدر بی بیچستن بی
 سکون یا و سین مهمله و فتح خاء معجمه و تالیله گرفتار و عاجز ابلک استا و عسجدی بیت
 شادی و بقا بادت وزین پیش نکوم * کاین قافیه تنک مرا نیک به بیخت * گرفتار
 و عاجز اولانه بیخته دیر لر بی میدار شدن بی او یقودن او یانق و آگاه و خبر دار اولق

۱۰ بیروستین فی سکون یاوسین مہملہ ویای ثانی وکسر تاء مثناة ایله محاحه اغاجک زاید
 اولان دالیرین قیروب پاک ابلک معناسنه ابوالمعانی بیت هر قابو بیرهن رفتست و عربان
 مانده ام بی چون درخت پر نهالم کرده شد بیر استین کی بیران فی سکون یای تحتانی وفتح
 راء مہملہ ایله بوزن ومعنی ویران کنانی مجمع الفرس کی بیروزن فی سکون یاوضم راء مہملہ
 وفتح زاء معجمه ایله یوکلک معناسنه کی بیرون فی طشره خارج معناسنه ابوتراب ینک بیت
 خلد نکست در دلم بدشت و جان چون صاحب خانه * کھی بیرون رود کاهی بکر دسیه مان
 گردد * چختای ساسانه تاشقاری دیرل کی بیرهن زن فی سکون یاو فتح راء مہملہ و زاء معجمه
 ایله تاوه کی برنسنه دراوز بنده اتمک بشورلر برزن دخی دیرل شیخ نظامی بیت نشسته
 جواهر داطلسی فروش * زخاکستر بیرهن زن درع پوش کی بیزیدن فی سکون یا ین تحتانی
 وکسر زاء معجمه ایله بمعنی بیختن مرقوم کی بیستون فی دیار محمد برمشهور طاعث آدیدر
 فرهاد آئی کسوب صوکتور مک قصیده یوقدر زمان عشق شیرین ایله چالشش
 وهر کسک وکی طاشته شیرینک تصویرین قازوب نقش ابلش معنای ترکیب لغت دیر کسر
 یعنی اغا جسز دیمک اولور خواجه سلمان بیت پنجه زده فرهاد باقبال خسرو لاجرم *
 کرد چرخ بیستون چون نقشی شیرینش خراب کی بیسر و سامان فی پریشان احوال
 و بی انتظام کار ابوالمعانی بیت این سفر کردن و این بیسر و سامانی * ما * متر بضراده
 این حال پریشانی * ما کی بیستان فی سکون یای تحتانی وکسر سین مہملہ وفتح تاء مثناة ایله
 بمعنی گذشتگان یعنی یکمشار کی بیلغان فی سکون یا ولام وفتح غین معجمه ایله ترکستان
 دیار زنده مشهور برلاپت و برشهر آدیدر کی بیمار زون فی سکون یا و راء مہملہ وضم
 زاء معجمه خسته یه مخصوص اولان طعام یعنی خسته میکی کی بیمار سان و بیمارستان فی اول
 سکون یا ورا وفتح سین مہملتین ایله ثانی کسر را و سکون سین مہملتین وفتح تالیله بیمار خانه که
 ضربیده دار الشفادیرل حکیم فردوسی بیت بدو گفت کودر بیمارسان * ترا جای زیباتر
 از جارسان کی بیمار کون و بیمار کین فی اول ضم کاف عجمی ثانی کسر ایله علیل و خسته مزاج
 یعنی دا ئما مریض کی اولان کی ین فی صیغه امر در کور یعنی فطر ایله دیمکدر و وصف
 ترکیبی اولور حق ین کی شیخ عمر خیام بیت این تابه چرخ بین نکون افتادست * دردمه
 زیر کان زبون افتادست * کاهی اولنه بر با ادخال ایدوب بین دیرل مولانا صائب تبریزی
 بیت جلوه مستانه آن سرو قامت را بین * چشم بکشم اوجه دریای زحمت را بین
 کی بیواریدن فی سکون یای اول و ثانی وفتح واو وکسر راء مہملہ ایله جواب ویر مک معناسنه
 کی بیوازیدن فی زاء معجمه ایله ده جابت و جواب ویر مک معناسنه مرویدر کی بیورداشتن فی
 سکون یا و راء مہملہ وفتح واو ایله بمعنی برداشتن کی بیوسیدن فی ضم یا و او معروف وکسر
 سین مہملہ ایله بمعنی امید داشتن و بعض نسخه ده بمعنی جاباوسی کردن منقلوبدیر کی بیوکندن فی
 فتح یای تحتانی وکاف و سکون نون واو و معروفه بوزن ومعنی بیفکندن کنانی مجمع الفرس
 کی بیوه زن فی سکون یای تحتانیله طول عورت دیمکدر مولانا هاتفی بیت برون کن
 زانکشت قصبر نکین * نه از دست بیوه زن انکشتن کی بیهد شدن فی سکون ها وضم مشین

مبین معجه ايله آتشدن جامه صرامق کي بیهودن کي مثله و بی معنی سو پلک کي بی بهی کي
 سکون یا نین و کسر هایله بکری یعنی ایورک معنا سنه در کي مع الواء * بتوی ضم تاء مثناة
 ايله نسقه میرزا ابراهیم دبه روغن و ظرف کلاب و بعضی مدور نسنه ک انچه صانی اوله و اغاج
 با شند یومری نسنه و هاون دسته سی و بونزه بکر رنه اولوز سه و عربده مقمع دیدکری
 نسنه بو مقوله نسنه له دینه دخی دیرل کي برهنه جو کي شعیر مقشر یعنی قبوغی چقمش
 آرپه که عربده سلت دیرل کتاب السامی فی الاسامیه السلت نوع من الشعیر لاستر لها کانه
 جنطة دیو مسطور در کي بیا ستوی فتح یای تحتانی و سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ايله
 نهغه حسین و فایله دهان دریده کسنه یه دیرل یعنی ایشند و کین و بولد و غین سو پلر
 مولانا معرو فی بیت بیا ستو نبود خلق را مکر بد هان * ترا بکون نبود کون بسان
 دروازه * صاحب تحفه الاحباب یعنی کنده دهان یعنی اغزی قوقاد معنا سنه نقل ایتش
 بو معنای مؤید شمس فخری * قطعه * کفتم ترا به بخشش و کوشش با برو شیر * نسبت
 کم و لیک نمی آیدم نکو * زیرا که آن چو دودی باشد سیاه رنگ * وین نیز کر به ایست
 بنسبت بیا ستو کي بیرو کي سکون یای تحتانی و ضم راء مهمله ايله یعنی کیسه زر و غیره
 کذافی تحفه الاحباب کي بیندوی سکون یای تحتانی و نون و ضم دال مهمله ايله حرامزاده
 و بد اصل معنا سنه میر نظمی بیت مادرش خجبه و پدر هندو * چه بود زاده شان بجز بیندو
 کي بیو کي بوزن دیو ترکیه کوه دیدکری قور تجر در بعض نسخه ده دال ايله مید دخی دیرل
 فخرالدین ابوالعانی بیت زعد لیس کرک با صد حیل و ریو * نهان کرد دبه بشم میش چون
 بیو کي مع الهاء * بدره کي سکون دال و فتح راء مهملتین و اخفاء هایله اغاج قوردی که
 رو نجه دخی دیرل بو معنایه میر نظمی بیت نرسد هیچ کردند چون بدن * کر نباشد درخت
 و ابدره کي بد کي کسر دال مهمله و اظهار هایله یعنی زن امر در ضرب معنا سنه حکیم فردوسی
 * مصرع * دهاده برآمد ز مرو کروه * خلاق المعانی * رباعی * چون دید که کرد
 غمزه خیره بسته * بر قصه دلم کان ابرویش زه * از بسته همیکرد اشارت که مزن *
 از کوشه بادام همیکویده * و دخی ویر معنا سنه صیغه امر در کي بدله کي سکون دال
 معجه ايله یعنی لطیفه و عربده هر کون کیلن اثواب معنا سنه در کي برادر خوانده کي آخرت
 قریب اشکی که ایکی کسنه محبتا بر ویله عقد اخوت ایدرل کي برادر ندی یعنی اوکی قریب اش
 برادر لدر دخی دیرل کي برهنه کي فتح راء مهمله و نون و سکون هایله جملق و سکون را و فتح
 هایله ده جا زرد عریان معنا سنه مولانا عرفی بیت تیغ در برهنکی فاش کند جوهر خویش
 مصاحبه است فرین شیوه عریانی ما * چغتای لسانند بالانک دیرل کاف عجیله ترکیه
 یا الحق دیدکری بوندند کي بستوه و بسته کي کلاه با سکون السین المهمله و ضم التاء المتناة
 و اظهار هایله دلتنک و عا جز و سر کردان معنا سنه که ستوه و بسته دخی دیرل ضم سین مهمله
 ايله اظهار هایله کذافی فرهنگ جهانگیری کي بسملکه کي سکون سین و لام و کسر میله قیون
 و صغر بو غزل قلمی مکن عربده مذبح و مسلخ دیرل ترکیه سلخانه دیدکری شعر انظم لرنده
 چوق ایراد ایدرل شیخ علی نقی بیت به بسملکه حسرت پرزان آن مرغ رقاصم * که هر که

بال غم و هم زخم خون از پریم ریزد * منلا نصرتی بیت نه آن مستم که هر دم بی سبب
 در انجمن رقصم * به بسملکاه می آیم بکام خویشتن رقصم که بشخوده فی سکون شین و ضم
 خاه مجتنب و و او معر و فله طرنق و قلتر اش او حبله یاره لمق معنا سنه اسم مفعول رنمضه
 میرزا ابراهیم معنی خراسیده بهرامی بیت کرده بشخوده رخ خود آن نگار * کشت
 کلزارش بشکل لاله زار که بشکله فی سکون شین مجعه و فتح کافی و لامله قیو قلابی یعنی
 اول چنگال در که قیو و بخره قیاقلرینه ایدر لر که بشکنه فی سکون شین مجعه و ضم کف
 و نوله کاید پریمی کدافی فرهنگ جهانگیری که بشکونه فی سکون شین مجعه و ضم کف
 و فتح نوله ایکی معنایه در اول معنی شکوفه حکیم اسدی بیت بهنگام بشکونه کلستان
 برون برد لشکر ز زابلستان * ثانی فی واستغراع معناسنه که اکادخی اصطلاحه
 متکینه کرد دیر لر که بشکوه فی سکون شین مجعه و ضم کف و اظهار هایل حشمت و وقار
 و تمکین استاد لیبی بیت زبیس بود بشکوه بافرهی * جهان دید او را سرای شعی
 که بشجه فی فرهنگ جهانگیری کسر شین و سکون نون و فتح حبله بر آلتدر جلا هار آنکه
 زه آهار ایدر لر و بعض فرهنگ آهار معناسنه در شیخ نظامی بیت بشجه روی و ازرق
 چشم و اشقر * سزاوار خیم کل فی خیم زر * قریح الدهر بیت تار و بود مراد من نشود
 بافته بی بشجه لطف که بشو لیده فی ضم شین و و او مجهول و کسر لامله معنی دیده و دانسته
 و معنی کار گذار پد اما بعض فرهنگ معتبره برهنده و پریشان شده که بومعنا فی مؤید
 شیخ عطار بیت دل بخود باز آورد آرام گیر * جمع کن خود را بشو لیده خیر * مجود
 ابن عیین بیت بر سر آتش سودای توام سوخت جگر * این هم از کار بشمولیده خام
 دل ماست که بجه فی سکون نون و فتح جیم فارسيله زنان آلتلرینه بغلقلری نسخه هر سده کی
 عصابه معناسنه در استاد رودکی بیت هر صکرا در عیش بسازد اسیر * باز کرد به بجه
 بند زیر که بنکره فی سکون نون و فتح کافی و راء مهمله ایله اگیران بکه ایک اوزرینه صاریان
 ایلاک که فرموک دخی دیر لر که بنه فی فتح نون مشدد و محقق ایله ده جایز یوک یاب دید کلری
 تعبیر بار و بنه دیر لر بار و بنگاه جای بنه اولور حکیم فردوسی بیت چو مشیران بشرزه زجا
 بر جمید * بکوه همان بنه بر نهید * وله بیت به خیمه به خرک نه بار و بنه * چنین چند
 باشد سیه کرسنه که به فی اظهار هایل ایدر یکد رنیک معناسنه من از توبه دام دیر لر بن
 سندن ایو یملورم دیکد رنیک یو یمنه و اقد در بیت کفنی که ستاره توسعد است * من طالع
 خود از توبه بنام * اما حقیقتنه بهک معناسنی ترکیده یک دید کلری در زیر ایو دیمکه نیک
 دیر لر یک دیمکه به دیر لر نیکم بور باعیدن مفهومدر * رباعی * شیری که شکاری نکند
 روبه به * عمری که بتاهی کذر د کونه به * آنکس که حق نان و نمک نشناسد * کریموسف
 مصری بود اندر چه به که بهروزه فی سکون ها و ضم راء مهمله و فتح زاء مجعه ایله ایکی
 معنایه در اول بر نوع کبود رنگ با لور در که غایت خوش رنگ اولور اما کم بهادر حضرت
 مولانا قدس سره بیت شاهیم نه شهروزه لعالم نه بهروزه * عشقم نه سردستی مستم
 نه از سبکی * ثانی کندر هندی در راینه حبله بهجوزه دخی مرویدر کدافی فرهنگ جهانگیری

جهانگیری و بهینه بی کسرها و سکون یای تحتانی و فتح نوله اوج معنایه کاور اول یعنی
 هفته که ایام اسبوع در شاکر بخاری بیت صاحب صد بهینه و مه و سال * بکندری کر
 رهی نیاری باد * ثانی یعنی بهترین ثالث یعنی نداف یعنی حلاج پیر هراة خواجه عبد الله
 انصاری قدس سره طبقا تنه و ابراهیم ادم حضرت نرسنگ احوالی سیاقند بیور که * بز ازار چه
 یلاس فروشد بهینه باز نخوانند و بی ته بی کسرتا و مثناة ایله یعنی بی حوصله محشم
 کاشی بیت چاه زخمدانش بین ای دیله و کاری مکن * کاندوته دوزخ فتد جان من بی ته
 ذکر * و دخی دیسز دیمک اولور بی بیجاده بی سکون یای تحتانی و فتح جیم و دال مهمله
 ایله جواهر انواعندن بر نوعدر بعضیلر لعل و بعضیلر باقوت و بعضیلر شبه در دیدلر اما تحفه
 الاحباب و حسین و فایده کهر با اولق اوزن صحیح ابلشار و لکن میرصد الدین محمد شروانی
 جواهر نامه سنه یا قوتک نوعیدر دیش و حکیم فردوسینک بو بیتندن استنباط اولور
 بیت تو کفتی که بیجاده بارد همی * بسنگ اندرون لاله کارد همی * بومعنا ده حکیم انوری
 بیت پاس تو کراندیشه کند در کان * رنگ رخ بیجاده شود کاهی * جواهر نوعندن
 اولدوغنه مولانا هاتقی بیت بیاساقی آن لعلکون باده را * که بشکست بازار بیجاده را
 هله کهر با اولدوغنه حکیم خاقانینک بی بیی دلالت ایدر بیت اقام کشایی که زجا سوسی
 عقلش * بیجاده تیار که کند کاهر بانی بی بیخته بی بیختن لفظندن اسم مفعول در انش
 معنا سنه ابوالعانی بیت خاکراحت دیله بامر کان حسرت بیخته * تانبا شند پای آزرده
 خیال نازکت بی بیخته بی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح خاء معجه و تاء مثناة ایله
 درمانده و عاجز و سرگردان معنا سنه خسروانی بیت منجسته و محروم و بیخسته و کراه
 گریان بسیمدم و نالان بهرگاه * شاه ناصر خسرو بیت بر رفتنم اگر چه درین کنده *
 درمانده ایم بسته و بیخسته بی میدان بی سکون یای تحتانی و فتح دال و راء مهملتین ایله یعنی
 عاشق دل داده میرنظمی بیت عالم شده بر حسنت دل داده و آوان * چون منکه نمی باشد
 افتاده و بیداره بی میدان بی سکون یای تحتانی و فتح دال و راء مهملتین ایله آهنکران
 چقوری که ایچنده طور و بدمور دوکرل بی میدان بی سکون یای تحتانی و فتح ذال معجه
 و راء مهمله ایله مکرو حیله معنا سنه بی بیراسته بی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء
 مثناة ایله اغاچی بود ایوب زاید دالترین کیدرمک میرنظمی بیت درختی چون بربک آراسته
 باشد * شود پریا چون بیراسته باشد بی بیراه بی مذهبی مخالف اولوب از غون اولانه
 دیرلودخی نامناسب حرکت ایدر بی بیرزه بی سکون یا تحتانی و راء مهمله و فتح زاء معجه ایله
 عسل کی بر صفت رتیزوی اولور بیرزدخی دیر لمسعود سعد سلمان بیت همچو ماز و زرفشان
 و فتح و سیه چون بیرزه * چون هلیله زردشان روی و ترش چون انبله بی بیرزه بی سکون
 یای تحتانی و فتح زاء فارسته له خالص و بی غل و غش اولان نسبه بره دخی دیر لشاعر بیت
 آچنان این خسته دل براتش هجران سوخت * بیرزه کرد در پوته عشقت همین استاد
 غم بی یسره بی سکون یای تحتانی و فتح سین و راء مهملتین ایله بر نوع شکاری قوشدر غایت
 نیز پراولور خواجه عید لویکی بیت بلبل مخططش چون پرده دهد از عقب * نیز روی بیله

د و پر چون پس باز بپسره بی یسه بی سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله بوزن کیسه
 الچه قاش وغیری هر نه نوع اولور سه بی یسه بی سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله
 چنگستان و نیستان شاعر * ربا عی * در قلب سیه تیغ زدن یسه * ماست * مردی
 و هنر همیشه اندیشه * ماست * هر شیر که در جهان شکاری کیرد * مردان دانند که آن
 هم یسه * ماست * مثال نیستان مولانا طرزی بیت شیرد یسه * ماطعه * روبه کرد
 ای اجل بیکری الخدر از یسه * ما * و جواب انارک نایی که قوال دیر لر حکیم خاقانی بیت چون
 یسه * ضمیر من آ و ابر آورد * جان مغزی آنجا مغز کند برقص * عربیله یکه و جغتای
 لسانند چیکل دیر لر فتح جیمه بی بی صرفه بی فتح صاد وفا و سکون راء مهملتین ایله
 فائده سز و اندیشه سز مولانا هاتقی بیت غیورانه بکشا دل در جواب * بکفتاری
بی صرفه ناصواب بی بیکاهه بی سکون یای تحتانی و فتح کاف عجمی و دال مهمله ایله جماعه
 قادر اولین عربیله عین دیر لر میرنظمی بیت بکفت اورا که نتوانست کای * شود بیکاهه
 شوهر زن خطایی بی بیکانه بی کاف محمد و یاد معناسنه که مقابل آشنادر مولانا صائب
 بیت ای دل زلوضاع جهان بیکانه شو بیکانه شو * با آن نکار خانکی همخانه شو همخانه شو
بی بیکاهه بی کاف جمیله غایت صحری و وقت سز دیمکدر مترادف قبیلند ندر کاهه و بیکاهه
 دیر لر و قتل و قفس سز معناسنه اولور بی میلاده بی سکون یای تحتانی و فتح لام و دال مهمله ایله
 یعنی شاکردانه اجیرانه معناسنه میرنظمی بیت خودت مفروش نزد عاقلانرا * بشو
 میلاده پیش کا ملانرا بی بیلسته بی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح لام و تاء مثناة
 ایله یعنی انکشتان حکیم خاقانی بیت نیش و بیلسته ناقص چو شغال * شغل سکساری
 و دستان چکنم * حکیم اسدی بیت به بیلسته منبل همی دسته کرد * بدر نیر بیلسته را
 دسته کرد بی بیله بی سکون یای تحتانی و فتح لامه بش معنایه کلور اول یعنی انجوست که
 جزیره در عمق بخاری بیت بعمان قدرت فک یکه حباب * زدر یای جاهت جهان بیله است
 ثانی یعنی بیلاک یعنی یسی دمر ل و اوق بیله مشابه اولمغله نسیمه اولنشدن شمس فخری
 قطعه * ساکان مسالک تحقیق * فارغند از شراب و تفشیل * دفع شیطان کفر را دارند
 در کان مجاهدت بیله * استاد فرخی بیت چنان چون سوزن و شی و آب روشن از توی
 زطوسی بیل بکندار و باماج اندرو بیله * ثالث رخسان معناسنه حکیم خاقانی بیت
 بیله تو کرد روی مه و زهره را بخل * زان میکنند هر صحری روی در نقاب * رابع یعنی پهل
 حکیم سوزنی بیت آندل که در میان رویله بکین تست * بروی رسد ز قوس فک نیر بیلکی
 خامس یعنی بیل که ترکیه چپا دیر لر بی بیمار سیاه بی در لیمه خسته لکی غایت صعب اولد و غندن
 سیاه نسیمه اولنشدن اعجام صنع بکندن کنایه اید و ب سیاه تعبیر اید لر بلای سیاه
 و بخت سیاه کی بی بینان بی سکون یای تحتانی و فتح نون و راء مهمله ایله یعنی بنیاده مرقوم
 یعنی دیو استنبه و زشت صورت بی بیوان بی بوزن و معنی بیجان و غریب و بیکیس و عا جز
 معناسنه حکیم اسدی * مثنوی * برسید کین مرد بیوان کیست * که کستخ اند و چنین یان
 کیست * بدو گفت کر خانه آوان ام * از ایران یکی مرد بیوان ام بی بیوسنه بی ضم یای

یای تحتانی و فتح سین مهمله و سکون نونه جالوسنی کنند و ریایله تواضع و تعلق ایدیچی
 حکیم سنایی بیت سگ بیوسنده کرک درنده است * سفله سالوس ولوس خرند است
 بیوه بی سکون یای تحتانی و فتح واویله طول عورت که بیوه زن دیر لر مولانا جامی
 بیت هیچ نم نیست کرش غصب کنان * شخصه ده کشد از بیوه زنان * عربده ارمله
 و چغتایده تول دیر لر بیبه بی سکون یای تحتانی و ضم هایلله ناحق و باطل معناسنه استاد
 لطیفی بیت بازار متاع تست کاسد * کارت همه بیبه و فاسد * هده حق دیمکدر
 تنم بو یقندن مفهومدر شاعر گفته بیت مهر خواهی زمن و بیبه * هده خواهی زمن
 و بیبه بی بیهده بی بیبه کنی باطل و عبث و یعنی دیمک اولور کمال بخندی بیت ایابکام
 موس رانم عمر بیهده * هنوز سیر نکشی زکار بیهده بی مع الباء * بخندی بی سکون
 خاه مجله و فتح راوکسر دال مهملتین ایله یعنی دانایی و هوشمندی کذا فی شرفنامه
 بی بهودی بی سکون ها و ضم باء موحد ایله ایوا و ملق صحت بدن و انتظام حال و حسن
 معیشت کنی بی بهرای بی سکون ها و فتح راء مهمله ایله نیک رای و تدبیر و عاقل و مدبر
 معناسنه شاعر بیت مردی که شود بکار خود بهرای * باید که کند کار خودش پیرانی *
 بی بی بی ایولک نفسنده و غیریده استعمال اولنور نظام استر آبادی بیت کند ز صنعت
 استاد صنع شیرینکار * بگونه عسلی در برهی محل * ویان یعنی جراحت ایوا و لاق چغتهای
 لسانده اونکالمق دیر لر بیوتنه مضارعی واقع اولمشدر میرعلیشیر بیت کونکولکا یوز تومان
 بیش اور سا هجران ابلان ناله * وصالینک نوشیدین اول زخملار بیر کون اونکالغایدیب
 بی بی بی شول معنایی افاده ایدر که ترکیده سزایله تعبیر ایدر مثلاً بی دل کو کاستر
 بی زبان دلسزدینلور شیخ سعدی بیت کرکمی وصف اوزمن پرسد * بی دل از بی نشان
 چه کوید باز * وکاهی حرف سلب اولان نالفظنک معناسنه قریب اولور لکن هریده اول
 معنایه صحیح اولمز مثلاً ناکس دیمکه بی کس دینلر زیر انا کس آدم دکل دیمکدر بیکیس
 آدم سزدیمک اولور بویله دقیق محل نامله محتاجدر بی بی بی بی زن نیکو و خاتون خانه نشین
 مولانا هاتنی بیت باز نش گفت خواجه کای بی بی * دل برین نه که از وطن کیی *
 بر معناسی دخی ایوا یودیمک اولور به به معناسنه منو جهری بیت بی بی آن ترکی که چون
 او برزند بر چنک چنک * ازل ابدال بکریزد بصد فرسنگ سنک بی بیخوانی بی فتح خاه
 معجمه و او معدوله و کسر نوله یعنی بی نمک طاعتسرطعامه و غیریده جایردر میرنظمی
 بیت سخنش چون طعام بیخوانی * نتوان خورد بی نمک نانی بی بیداری بی او یا نعلق
 و شرفنامه ده صاحب دلی یعنی آگاه اولق بیت بیداری سحرگاه روشن کن دلانست *
 آنکس که بود در خواب نیره شد دست جارا * عربده تیقظ و چغتایده او یقا غلیغ و او یا غلیغ
 دخی دیر لر بی بید طبری بی بید هفتکانه قسمدن بر نوع سکوتدر کر به بید دخی دیر لر کذا فی
 شرفنامه و نسخه میرزا ابراهیمه بید موله معناسنه در ظهیر فاریانی بیت همچو مستان
 صبحی شده افتان خیزان * شاخهای سخن تازه و بید طبری بی بیری بی بی مد بیر
 و اموردن اصابت ایتیموب نامعقول ایش ایدیچی معناسنه ضد بهرای مرقومدر بی بیرزی

سکون یای تحتانی و راه مهمله موقوف و کسر زاء معجه ایله بیرزه مرقوم معناسنه درکه بیرزد
 دخی دیرلر صیف اسفرنگی بیت شا کردار باب معنی زین که باری زمینهار * می شناسی
 بیزری از کوهر و سوسن ز سیر و بیرونی طشره کی دیمکدر خارج معناسنه مقابلی اندرونی در
 و بیزاری و ترک ایتمک و اوصاف و خلاص اولق معناسنه خواجه سلمان بیت زارم
 از بی زری و میتزمم * که کشد بیزری به بیزاری و بیستگانی و سکون یا وسین مهمله
 و فتح تاوکای عجمیله دیار و وده ماه بماء ویربلان و طیفه که زمان سلفه شاهان عجم
 و طیفه خوارانه هر یکرمی کونده ویردرلایمش که سنه شمسبه اعتباریله سنه آخرنده
 حساب موافق کله زیرا مشهور فارسیه نک هریری او تورا اولتر بده کثرت استعمال ایله مطلق
 و طیفه معناسنه اولش استاد منوچهری بیت یکی را ازین پیش گاهی بخشی * یکی را
 دوباره دهی بیستگانی و بیسکی و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله ارض و جبل اواق
 معناسنه باء فارسیله ده منقولدر اقصی ده فارسیله اولق خاطره کلور و بیفی و سکون
 یای تحتانی و کسر غین معجه ایله شرفنامه ده دفع معناسنه در و بی نیازی و دولت و ملک
 و احتیاج اولماق معناسنه در و بیی و سکون یای تحتانی و کسر ثوله ایکی معنایه در اول
 آخرنده کی حرف اصلیه اولوب بورون معناسنه کلور عربیله انف دیرلر ثانی مذکور یا
 خطایه در کور رسن دیمک اولور تنکم صایب دیمشدر بیت کوش را کرکن و بشنوک چها
 میشنوی * دیده بر بند و نظر کن که چهای بیی و بیوکای و ضم یای تحتانی و واو مجهول
 و فتح کاف عجمیله دو کون سور معناسنه استاد عنصری بیت ساخت آنکه عجب بیوکای *
 هم را این رسم یونانی و باب الباء الموحدة المضمومة مع الالف * بیای و فتح باء موحده ایله تفرج
 و سیره کتک کلرنده مخصوص طعامدر که بشور و بکتور درلر میر نظمی بیت کند آن جان
 اکر در صینه منزل * بجا سازم جگر با پاره دل و بنیما و کسرتاء مشناه و سکون یای
 تحتانی و فتح باء موحده ایله معنی توبه کردن میر نظمی بیت چو کردم چند که اندیشه از جان
 بنیمایی کم از عشق خوبان و بخارا و متعل لسانند مجمع علوم دیمکدر و ماوراء النهره
 بر مشهور شهر در سمرقند قریب علما و مشایخی غایت چوق اولد و غندن قبه الاسلام دیرلر
 خواجه حافظ بیت اکر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مازا * محال هند ویش بخشم سمرقند
 و بخارا را و برای راه مهمله مشدده ایله بران لفظندن ترخیم اوامشدر کسبجی و کسکین
 معناسنه تخفیف رایله ده جایز در دیمشدر شاعر بیت بکن با تیغ غمزه قتل مازا * چون او
 شمشیر رستم نیست برا و برج ثریا و کنایه از دهن محبوب و هزخت گذافی الحمودی و برز و بلا
 سکون راه مهمله و زاء معجه موقوفه و فتح و او ایله افراسیاب پهلوانلرندن بر تورانی مبارز
 استبداد کذا فی شرفنامه و بستان پیرا و باغبان معناسنه حکیم انوری بیت
 برده رضوان بهشت از پی پیوند کری * از تو هر فضله که انداخته بستان پیرا *
 و بستان سرا و سرای پادشاهانده اولان باعجه یه دیرلر و بغرا و سکون غین معجه
 و فتح راه مهمله ایله ارشته کی بر طعامدر اکثر یاران عجم سیر و تفرج لدره بشور درلر فرهنگ
 چها نکیریده ترکستان شاهلرندن بغراخان تام بر شاهک اختراعی اولمده مجتبی اسمیله

اصيله نسيمه اولمشد و بسحاق اطعمه بيت مجوقليه در سخن بفراتا * که جویند کی
 عین یا بند کینست * وله بیت ماهجه بکوش حلقه کرده است * یعنی که منم غلام
 بفراتا * و بر پادشاه اسمی اولدوغنه شاعر بیت قراخان واک بک چو بفرانگشت *
 تو کوئی که بادی بهرا کندشت * ادات الفضلاده نام پادشاه خوارزم و یعنی کلنگ بیشه
 و کلنگان نیز کویند مسطور در * بویا * و او معروف و فتح باه موخده ایله بر نوع
 طعامدر * بویا * و او معروف و فتح راهمه ایله متر منج یعنی اکسر باشی و یا خود اوچی
 * بویا * و او معروف و ایله خصیر و خصیرا یتدکاری ساز مثال اول ابو طاب کلک
 بیت در دمندهای من بر هیکس پوختیده نیست * میناید از تنم مانند نقش بویا *
 مثال ثانی شیخ سعدی بیت با فرومایه روزگار منبر * کرنی بوزیا شکر بخوری * بوشا *
 و او معروف و فتح شین معجه ایله یعنی اندیشه میرنظمی مروی بیت ستوم از درد حسرت باده
 نوشا * همین در خاطر ام ایست بوشا * بویا * بوزن کویا قویجی معنای منم فاعلدر
 * بویا * و او مجهول و یای موقوف و فتح سین مهمله ایله طریقات ضلایه ایتدکاری
 طاشه دیر لکه اوزرنده مسک و امثالی نسته در حل ایدر لاضلی بوی سای در کذافی مجمع
 الفرس * مع الباء * بوجاسب * نام مبارز تورانیته که افراسیاب پیران و یسه ایله
 شکر لکرایدوب ایران لشکری اوزرنده کودرز جنکته کوندردی * بوالعجب * یعنی
 حقه باز شاعر بیت عشق جوان حقه و آن مهره دید * بوالعجبی کردو بساطی کشید
 * بوب * بوزن خوب بساط و فرش خانه معنای منم استاد رودکی بیت شاه دبکر روز
 باغ اراست خوب * تختها بنهاد و برکسترد بوب * بوتراب * کنیه امیر المؤمنین علی بن
 ابی طالب رضی الله عنه و کرم الله وجهه کذافی شرفنامه * بوشا منب * سکون و او و فتح
 شین معجه و سین مهمله موقوفه ایله فرهنگ جهانگیریده واقعه که بوشیا منب دخی دیرلر عربیه
 زو بادیدکاری زرا آتشت بهرام بیت نه دریدار کفتم فی بوشا منب * نکوم جز به پیش
 تحت کشا منب * مع الفاء * بت * ضم معنای منم زمانای مسیحا بیت در بت شکنی خلیل
 عهدم هر چند * در بتکیم نیشه * آذر دادند * واستعان طریقیله جوان محبوبه ده دیرلر
 و عشق یزدی بیت خوش آن بتی که هزاران هزار عشوه و ناز * به نیم جنبش مرکان
 ادا تواند کرد * بت پرست * بت طایچی ابوالهانی بیت بت پرست کردی مرا این شیوه
 عاشق فریب * رحم کن و جان مسکین از خدا اندیشه کن * بحت * سکون خایله نام
 پادشاه جبار در که بابا منب نصر دیرلر ایدی بحت النصر نامیه شهرت بولمشدی دنیایی
 شرقدن غربه دک ضبط ایلدی دنیایی شرقدن غربه دک درت پادشاه ضبط ایلشیدی
 ابیکسی مسلمان که حضرت سلیمان و اسکندر ذوالقرنین علی نبینا و علیهما السلام و ابیکسی
 کافر که بری مزبور و بریده نمرود ایدی لغت مجودیده نام پادشاه خوارزم در و دخی اول
 طورنه یه دیرلر که کند و سور یسنک اوکنه دوستوب او چار * برست * ضم راو سکون
 سین مهلتین ایله نشو و نما یافت یعنی بیویوب ایرشدی دیمکدر ابوالهانی بیت دیدم
 خیال سرو قدش این سخن درست * با آب دیده در چمن سینه را پرست * بروت * ضم

ب ب

ب ت

راء مهمله ووا و مجهول ايله ييق كه سببك دخی دیرلر في سكون خيخ مهمله ايله التي
معنايه كلور اول قاورلش بعداي كه تاتار و سياهلر توسته يعني ازق ايدرلر ثاني دكرمان
سيكي كه بر دوردر دكرمان آنك اوزرينه دوزر ثالث مجمع الفرسة كا باستانده بر ولايت
و بر شهر آديد رابع نسخه حسين و فایده تقسيم آب معنا سنه خامس فرهنگ جها نكيريده
خوشبو و خوش طعم ميوه حاصل اولان ير معنا سنه سادس بعض نسخه ده ارقه جماللك
سمري معنا سنه كه مير نظمى بيت رهيد از خريت مهارش كسست * كه آهسته
از پشت او رفت بست في بقرات في نام حكيم وم وزير اسكندر ذوالقنين ومالك الفقه
لسان عربده ابقراط دیرلر في بندخت في سكون نون و خاء معجه و ضم دال مهمله ايله
مشر فنامه ده معنی چهره مسطور در في بوخت في واو مجهول و سكون خاء معجه ايله فرهنگ
جها نكيريده معنی پسر اوغل معنا سنه مزویدر في بو شاست في واو معروف و فتح شين
و سكون سين مهمله ايله كچه ايله او تورب بعض نسخه فكر ابللك و دخی اختلام اولق معنا سنه
بوايكي معنايه مير نظمى بيت چو وصل يار را بو شاسب بودم * شدم بو شاست
با او چون غنودم في بوی پرست ايكي معنايه در اول بمعنى شك بو معنی خفيقتادر زیر اكوپك
قدر رايحه آلور حيوان اولر ثاني پارس ميدك كرى حيوان عربده فهميدار سیده يوز دیرلر
خصوصا و مجازا اول طفيل آدمه دیرلر كه همیشه كروب قنده طعام بشه و ضيافت يا خود
دوكون اوله آنی تجسس ايدوب لابد وارر في مع الجيم * ج في اندرون دهان يعني
اغزايي فخرالدين اصفهاني بيت في مدحت او مر كه دهان باز كشايد * دندانش كند
چرخ برون يك بيك از ج * فرهنگ جها نكيريده حيم فارسيله ايكي معنايه روايت اولمشدر
اول اندرون لبوس يعني آوردك طشره سی ثاني معنی موی پیش سر يعني باشك ايلروسنه
اولان صاج في ايكی معنايه در اول قنعه ده اولان رج بدن ثاني آسماني تقسيم ايندك كرى
اون ايكي قسمك هر رينه برج دیرلر ثالث كو كرجين ساكن اولدوغی بر خواجه سلمان بيت
ای كهوتر رو بر جی كا خترانش چینه اند * كرتو ميخواهی كه يابی دانه نيك اختری
في برهان راج في ای كلام و سخن تحقيق معنی كذا في الحمودی في بزغخ في سكون زا و نون
و ضم غين معجتهين ايله فستق اغاجنه دیرلر و مرویدر كه فستق اغاجی رسنه ايجلی اولور
و رسنه بوش اولور ايجلی اولدقده پسته دیرلر بوش اولدقده بزغخ دیرلر كذا في فرهنگ
جها نكيري في بصيح في سكون سين مهمله و ضم تاء مثله ايله با ديه لده اولور براغاجد كذا في
مجمع الفرسي في بسحاق حلاج في صاحب ديهان اطعمه كذا في الحمودی في بغنج في ضم غين
معجه و سكون نونله سياه چورك اونی كه شونيز دخی دیرلر عربده حبه السوداء يدكريد
مير نظمى بيت بروی كاهن داران خال سودا * چوا فشانده بغنج بر تان زيبا في بلاج في رفوع
كچی يعني بولماج آشی در كه رقيق و پراب و بی كوشت بشور در حیره مانندی بسحاق
اطعمه بيت عاقل نكرده مایل بلاج * تا قلیه بیند بروی نتاج في باوج في ضم لام
و واو مجهول ايله محرانشين بر طائفه در كه غایت بی عقل و بی انصاف اولور لیو لدره كیدف
قافله و بولجیلری غارت ایدر را اکثری شجیع و بهادر اولور لر كوچ باوج دخی دیرلر نسخه ميرزا

میرزا ابراهیم ایوان و طاق و رواق و در ریشه قورل و علامت در و بر معنا سنی ده ز نائک موضع
 معهودند بتن ات پان سنه دیرلر مؤید الفضلاده ایران زمیند بر مکان اسمیدر وادات الفضلاده
 خرو سگ دبه سنه اولان کوشت پان به دیرلر ی بوغخ ی واد معروف و ضم غین معجه
 و سکون نوله شهر هرات قربند واقع بر قصبه اسمیدر و بغخ مرقوم معنا سنه مرویدر
 کذا فی مجمع الفرس ی مع الخاء المعجه * برخ ی سکون راء مهمله ایله اادات الفضلاده
 بمعنی شبنم بومعنا یه میر نظمی بیت عرق ریزست از می چهره سرخ * که بر یرک کل افتاده است
 برخ ی بستاخ ی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی کستاخ میر خسرو
 * مثنوی * بزرگی کردن ارچه نار واپیست * نه کبرست اینکه فر پادشاپیست * اگر
 نبود مجسم خامکان باز * ز بستاخ که دارد عام را باز * کلامی اصفهانی بیت بعد عدل
 تو بستاخ نکر دبلیل * بسوی عارض کبرک و طره شمشاد ی مع الدال المهمله * بتلاد ی
 سکون تاء مثناة و فتح لامه بمعنی بشتوانه یعنی قبو آردنه قونیلان اغاج طایق ی بد ی
 یوزن مث بود لفظندن اختصار اولنشددر اقتضای محل ایله و اوین حذف ایدوب
 ضمه ایله حرکت ووردلر طالب آملی بیت لطافت پای بند آن فضا بد * که زنجیرش
 هم از موج هوا بد ی برازد ی فتح راء مهمله و زاء معجه ایله بمعنی زیبایی و زینت و زیب
 میر نظمی بیت برازد دلیری باعشوه و ناز * کدر ملاک لطافت بود ممتاز ی برد ی سکون
 راء مهمله ایله بر لفظدر جنک محندن تلفظ ایدرلر صاول معنا سنه شمس فخری بیت
 ابواسحق که اقلک اختر از * همیکوید همان از راه او برد * و دخی بردن لفظنک فعل ماضیسی
 اولور ایلندی معنا سنه و کتاب السامی فی الاسامید لغزدر که محبتلرده یاران بر بردن سو ال
 ایدرلر ترکیب با معجه دیرلر عربیکه اکا آبد دیرلر مد هنره و کسر باء و موحد ایله و عربیکه
 بردالجه جا مهیه دیرلر ی بردلر ی برد مرقومک معنای اولند مستعملدر صاولا
 صاول دیمک اولور بر جفسدن اولان ایکی کله از اسنک اولان الفه مقابله و مساواة
 دیرلر چکاچک و دهاده و متفاشی کبی ی برند ی فتح راء مهمله و سکون نوله قیل تراش
 ایتمک باشک و غیر ی بردن ابوالعانی بیت آن شخص طرفه هیکل ریش بزرک دارد *
 بسیار ثقیل بوره چون میبوند شاید ی برود ی سکون راء مهمله و فتح واو ایله زمین
 پشته پشته کذا فی مجمع الفرس ی بزخید ی سکون زاو کسر خاء معجمتین ایله بمعنی زماده
 یعنی دیشی پچی ی بزرک امید ی ضم زاء معجه و سکون راء مهمله و کاف موقوفه خسروک
 اسنادی و ندیمی بر مشهور حکیمک اسمیدر ی بزغیدن ی سکون زاو ضم غین معجمتین ایله
 نسخه میرزا ابراهیم نام درخت و مؤید الفضلاده فستق کبی برنسنه درینه فستق اغاجند
 اولور اما ایی اولماز آنکه دری دباغت ایدرلر باء فارسیله ده مرویدر ی بسد ی فتح سین
 مهمله مشده ایله و مخففه ایله ده جا زدر مرجان معنا سنه که کامه دخی دیرلر مقرر دیاده
 بترغواصلو کند آتوب قیروب چقارلر روز کارد کوب کونش طوقند قچه سرخ رنک اولور
 اصلنک یاض بتر حکیم انوری بیت فروکشست بعناب عنبرین سنبل * فرو نکشت بخوشتاب
 بسدین شکر * مشکلاته بسد بکسر الباء و ضمها اصح و فتح السین المشدده و هو المرحان

و بعض نسخه ده * البسد و هو حجر الاحمر و قيل اللؤلؤ كبار الدر والمرجان صفان والواحد
 مرجانة و بعض روايتك بسد مرجان كو كيدر لكن قرمزي اولمز مير خسروك بوييتنه و ساير
 اكا بر شعر لنده سرخ اولمق اوزره مرجان مراد اولمشدر استاد بيت نه طوطيست
 بملكس كم از مكس كرهه * زمرديش پرو بسدش منقارش * فريد الدر كه بوقطعه سي
 مرجان اولد و غين اشعار ايدر * قطعه * كروهيند ندانند باز صم زسرب * همه
 دروغ زن و خربطند و خيره سرن * نمك و بسد و تزديكشان يكي باشند * از آن كه
 هر دو بگونه شبيه يكد كنند * نمك آلج ديمكدر في باغد و باغد في كلاهما بسكون اللام
 و فتح الغين المعجمه بر برى اوزرينه سنه يعنى و بريره كتورمك في بلكفد في سكون لام وفا
 و فتح كاف عجميله بوالكفد دخی ديرل كسر كافله باره و باره و ساره ده ديرل رشوت معنا سنه
 كذا في التحفه اما شرفنامه ده سكون لام وفا و ضم كاف فارسيه مسطور در ابو العباس
 بيت بوالحرب يار تو بود از مرو تا نشا بور * سو كند خود كه صدر بلكفد از و نحو ردی
 في بلبند في يوكسك مقابل پست در نكتم بوييند و اقعدر بيت چهار ايلندی و پسني تويي
 ندانم چه هرجه هستي تويي * عريسه كى عالى معنا سنه ده كلور نصيراي همداني بيت
 هر جلوه كدهيده ام آن سرو قامت * چون مصرع بلند يادم نغزود * چغتاي لسانده
 ببينك ديرل كسر باء موحد ايله و سكون يائين ايله كه يوكسك و بوجه ديمكدر مير عليشير
 بيت قدی قویغاچ سرواكر و شش ايا غير اريكالى * يوق عجب كيم پست اولور سايله
 قوياش بوالغج ببينك في بلور في ضم لامله مقيم اولمق معنا سنه اكثر حيمه و خركاه ايله
 او توران كسنه لره و اول مقوله طائفه ديرل ميرنصمى * قطعه * چون ندارم عمارت
 و خانه * بنشينم زير چرخ كبود * نتوانم كه باشم اندر شهر * خيمه از دود دل كم چوبلور
 في بنداد و بنلاد في كلاهما بسكون النون برى دال مهمله و برى لامله معنى بنياد ديار و امثالي
 بنا قراوى بيت لادرار بنای محكم نه * كه نكهدار لادبنلادست * كذا في تحفه الاحباب
 و صحاح و فرهنگ چهار نكريد م اساس بنا معنا سنه و تركيب لغت دخی آنى اقتضا ايدركه
 بنديپ در ولاد بنادر بو معنایه كلامى اصفها في بيت يقين شناس كه چندان بقا نخواهد
 ماند * بنای عمر عبود را چو بد بود بنلاد * اما نسخه زفانكوياده معنى بنشتمان مسطور در
 شمس فخرى بيت بناء ملك سلیم جمال ديني و دين * كه هست لاد معنی راو جود او بنلاد
 في بود بند في سكون واو و دال مهمله موقوفه و فتح باء موحد ايله اغزي باغ معنا سنه ميرنظمي
 بيت زلعل لبانش مراداده قنن * زده توسن مقصدم بود بند في بود في فتح واو ايله
 شود معنا سنه استعمال اولنور طالب آملی * رباعي * در زلف تو دل قرين آزار بود
 دایم بطيبدنش سروكار بود * خود كرهه بود مال دل كهيشكي * كور اخس و خار آستيان
 مار بود في بود في سكون واو ايله بودن لفظك صيغه ماضى سیدر اكثر حكایت عن الماضی
 استعمال اولنور ادات و ابطلر تركيد معنا سى ايدى ايله تعبير اولنور و دخی قرار كاه
 و وجود معنا سنه شمع نظامی بيت ای جهان دیده بود خویش از تو * هج بودی نبود پیشی
 از تو * معلوم اولاكه بود ايله بودن صيغه ماضى مشق كدر فعل ماضى ده اولور حاصل حال

حاصل بالمصدر معنای ده کوز بوراده حال بویله در سید شریف نورالله مصححه شرح ۲۱
 تجرید اوزرینه تعلیق ایتدوکی حاشیه سنده وجودی بودن ایله تفسیر ایش یرنه سوپاش
 ابداعه هستی ایله بودنی مترادف طوتمش نه سبب ایله دیش اوله بودنی اولاجق معنای سنده درکه
 بوییتده مصر حدربیت کدشته خود کدشت و بودنی بود * بشیانی ۲۰ چ داندکنون سود
 بودنی آخرنه اولان حرف یا مصدریه درکه مصادر آخرینه لاحق اولور تهیه واستعداد
 معناسن افاده ایدر گفتنی و خوردنی و پوشیدنی یا لری کی عربیه کان ایله ادا اولنور
 و جفتای لسانده ایردی دیر لر کسر الفله مثلا بیلورایدی دیمکنه بلکان ایردی وایدرایدی
 دیمکنه ایتکان ایردی دیر لر کسر الفله مثلا اید وکنه ایرکانکایدیر لر فرهاد نامه ده مناجاته
 کاور بیت اوزونک چیکتینک رقم تابقاج بونامه * شقی یا خود سعید ایرکانکا خامه *
 واید وکن دیمکنه ایرکانین دیر لر سبعة سیان اولنده توحیدده کوز بیتنی اوچون ایرکانین
 کیشی بیلما * کیشی هرنی که حق ایشی بیلما * یوز کندنی سکون زاء معجه ونون
 وکاف مفتوحه ایله ایوان وطاق ورواق معنای میر نظمی بیت شد این بوز کند
 مفرس نما * به نه کنکره طاق عالی بنا * بوزمندنی سکون زاء معجه وفتح میله
 خوشبویراوتر موید الفضلاده باء فارسیله منقولدر * بوشادنی و او مجبول و فتح شین
 معجه ایله شلغم معنای اولمق اوزن فرهنگ جهانگیریه مسطوردر * بوغندنی و او
 مجبول و فتح غین معجه و سکون نونله برنوع صار مشق در صارل و غی اغاجی قوزیدر عربیه
 لبلاب دیر لر شاعر بیت زرد و غم نمانده آب تا بم * خیال زلف او برمن چو بوغندنی بوکندنی
 و او معروفه شیخ نظامی بیت بوکندنی از نفاق خیزد * بی روزی از اتفاق خیزدنی بوندنی
 فتح و او و سکون نونله یعنی باشند و دخی مرد صاحب نخوت و صاحب هستی کذافی مجمع
 الفرس و سکون و او ایله یعنی آهستکی که بوند آهسته دیمک اولور * بودنی ضم ها
 و او معروفه آتشدن صراروب یا نغمه قریب اولش اثواب که بودنده دیر لر * بیوسدنی ضم
 یای تحتانی و او مجبول و فتح سین مهمله ایله یعنی طمع دارد و امیدوار شود استاده نصیری
 بیت نکند میل بی هنر هنری * که بیوسد زهر طعم شکر * مع الرء المهمله * بخازنی
 فتح خاء معجه ایله علم و دانش معنای سنده استاد فرخی بیت فخر کند روز کار تو بتوزیرا *
 کاصل زرکی تویی اصل بخاری * بخارا لفظندن مشتق در که معنای چوق علم دیمک در
 اول مناسبتله که بخارا دیدکاری شهرده علما و فضلا غایت چوقدرنی بختکارنی سکون خاء
 معجه و فتح تاء مثناة و کافله یعنی خفت یعنی سبک شدننی بخورنی ضم خاء معجه و او
 معروفه غسل النبی که عربیه میعه سائله و یونانیله اصطفی و هندی سلار سن دیر لر درخت
 رویدن حاصل اولور میر نظمی بیت بخور و عنبر و عود قاری * زمشک از فر بار و قطاری
 * بردبارنی سکون زاء مهمله و دال موقوف و فتح باء موحد ایله ایشده ثانی و تأخیر و منات
 و وقار ایله حرکت ایتک شیخ عطار بیت بردباری جوی و بی آزار باش * تاکه کرد
 در هنر نام توفاش * مولانا صائب تبریزی بیت بردباری پیشه خود کن گذر راه سلوک * هرکه
 سنکین تر بود بارش بمنزل میرسد * برکه ارد شیرنی بر شهر اسمیدر که ادم شیرین قباد آند

بر معظم برکه بنا آیمشدر کذا فی مجمع الفرس فی بزرگوار فی بزرگ ایله واردن مرکب لغتند
اولو اولولوغه لایق دیمک اولور شیخ سعدی بیت خدا یراست مسلم بزرگوار و لطف
که جرم بیند و نان برقرار میدارد فی بسری خیم سین مهمله ایله خرمای نا پخته میر نظمی
بیت بود انکور باده اندک ایام * بسرخر ما شود با صبر و آرام فی بسوری خیم سین مهمله
و او معروف ایله بد دعا و نفرین بعض فرهنکه شین معجه ایله و بعضند باء فارسیه
مرویدر فی بشتی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله مجمع الفرس د میدکی اندام
یعنی اعضاده قهر حق ظاهر اوله کذا فی مؤید الفضلا و الاداة عربیه بوعلته شری
دیرل ابوالمعانی بیت به پیغام و صالئ چشم و گوشت * وجود مرا سراپا نیست بشتی
فی بشجیر فی سکون شین معجه و کسر حمله براغاجدر که یای اغاجن آندن ایدرل عربیه
فتح تایل طبع وزنی اوزن تبع دیرل کذا فی مجمع الفرس فی بشقور فی سکون شین و ضم خاء
معجتهین ایله آ بشقور مرقوم معنا سنه در ودخی حیواناتک ایچدوکی صوبه سی که عربیه
سور دیرل کذا منه فی بکندار و بکندر فی کلاهما بسکون الکاف الجمی و فتح الذال المعجه
کذاردن و کذشتن لفظلندن صیغه امر و از کج و قوم معنا سنه طالب آملی * رباعی *
طالب کل این چمن به بستان بکندار * بکندار که میشوی بشیمان بکندار * هند و نبرد تحفه
کسی جانب هند * بخت سیه خویش بایران بکندار * و مرور معنا سنه ده کلور نوعی
خوشانی بیت یکی بر طرف آشتخانه بکندر * بر آیین بت و بتخانه بکندر فی بکمار فی سکون
کاف فارسی و فتح حمله غالب معنا سنه رشید الدین و طواط بیت باز کردن زحرب
لشکر خویش * بر دل از سهولشکری بکمار فی بکیر فی کسر کاف فارسیه خیار مشیر
معنا سنه در استاد لطیفی در هزار بیت ای همیشه کن دریده ناکزیر * که بکیر و کاف
باشاف بکیر فی بلغندر فی سکون لام و نون و فتح غین معجه ایله بی قید و بی دیانت و بی
مذهب اگر چه بعض نسخه ده قافله وایت اولنش اما اصحی غین ایله در کمال اسمعیل در محبا
بیت بزر و مال مردمان اندر * هست براءتقاد بلغندر فی باغور فی قینامش بغدادی
دکرمانده دو کوب قابوغن چیقاروب قیروب پلاووشور با و بعض طعام ایدرل و هرنکه
بغدایدن طعام ایدرل اکا باغوردیرل عربیه بر غل دیرل فی بلند اختر فی یعنی صاحب
جاه و دولت و اقبال مولانا هاتفی بیت ندیده چون او کس بلند اختری * بکشور کشایست
اسکندری فی بلند نظری عالی همت و صاحب رتبه معنا سنه در کذا فی شرفنامه فی بلور
ضم لام مشده و مخففه ایله ده جایز در صرجه نك صاف و پاک اولانی یعنی شیشه بی تکرار
قینادوب صاف ایدوب بعضی آوانی ایدرل فی بناور فی فتح نونله دمل بزرک یعنی ایری
چپان که وجود انسانه ظاهر اولوب زیاده و جم و المی اولور عربیه کسر خا و باء موحده
ایله حین دیرل کذا فی مجمع الفرس فی بکندار فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله بمعنی خانه دار
و مکتب و مالک درهم و دینار و صاحب ثروت و مکننت شاه ناصر خسرو بیت بر سر کخی که
یزدان در دل احمد نهاد * جز علی کجور نبو دجز علی بکندار نیست فی بندر فی سکون نون
و فتح دال مهمله ایله غرجه ده واقع بر شهر اسمیدر کذا فی تحفه الاحباب فی بربری و او جمهول

مجهول و فتح باء موحله ايله معنى بلبل بوردك دخی دیرلر كذا فی فرمك جهانگیری یو یوتیار یی
 بعض نسخه ده بالقین منقولدر اما اصح بودر که خورک دیرلر سرخ منقار بر قوشند رغابت
 احق و کنند طبع در رغابت تشنه ایکن صولر کنارند او تور ب صوا یچمکه قور قار که در یا مثال
 صولر دو کنور سه بالقر ملاك اولوب قالما ز بن صکره نه یرم دیو مغوم و مخزون اولور
 عربیه یام دیرلر فتح یا و میله و یونانی سفین دیرلر حکیم صاحب در قسمیه بیت به بی نوا یی
 فقرو بصیر دریادل * برزق بی شمر و در رزق یوتیار * مرویدر که اتی یك او یقو کتور
 اما مغوی حافظه در ذهنی نیز و قوی ایدر حکیم سنایی بیت در هوای صفا و یوتیار * دردت
 ار هست کو صغیر نیاش یو یور یی و او معروفه بوزن حور الواندن فستقی رنك آدیدر
 بعضیلر قرله مائل آت و بعضیلر دخی بوز قیر آت دیدیلر منلا عبدا لزاق کاشی بیت خواهی که
 برکتف فکئی اطلس و قصب * خواهی که زیردان بکشی اسب خنك و یور * ادات الفضلا دم
 مرغ تذروه دخی یور دینلدو کی مسطور در منقولدر که یور هندو ستانده بر شهرک آدیدر
 و خلقی جمله کافرلر در یاران جم کافر ستید و بیر جم دیه جک یرده کافر بوری دیرلر الواندن
 عسلی رنكدر سمرقند یلر لسانیدر یو بیتده محبوبك عسلی رنك تاجی و صفند و اقم اولمشدر
 بیت عقل و دین و دل برد آن تاج یور اندر سرش * کافر بوری که میکویند تاج یور اوست
 یو بوزار یی سکون و او و فتح زاء معجه ايله ادویه حاره که بهار اندر طعامه قورلر قرفل و
 دارچینی و مبل و مصطکی و کون کی نسنه لر یو بوزجر یی و او معروف و فتح زاء معجه و جیم
 و سکون نوله تیمورک اجدادن برینك آدی اوله یا خود قبیله نامی اوله مولانا هاتقی
 بیت پس آنکاه سرخیل بوزجری * بفرمود تا شهری و لشکری * وله بیت اگر برترین
 جدا و قیصرست * بهین جدمن نیز بوزجرست یو بوک و مکر یی کافی بحمله یعنی بود
 و بائند که عربیه عسی و لغل دیرلر حکیم انوری بیت بر بوک و مکر عمر کرامی مکنارید *
 خود محنت ما جمله زبوک و مکر آمد یو بوجاری و او معروف و سکون لام و فتح جمله محل
 اعتماد و جای معرکه یو بولکندر یی سکون لام و کسر کاف و دال مهمله و فتح نوله رشوت
 یعنی مصناحت ایچون حکامه و بر بلان مال بولکنند دخی دیرلر میر نظمی * مثنوی * نیست
 دیگر زه ارباب دول * چان ساز عاجزان جز ما حصل * بولکندر ده که بر کار آیدت *
 کار بر سر آمده کرایدت یو بوم بر یی ترکیب یوروت دید کلری تعبیر در طالب آمل بیت
 از بوم و بر توده خاکستر حیرت * چون کل نکند دود مکر پستر مان نیست یو بوی افزار یی
 ایکی معنایه در اول مجمر که عود و عنبر یا قورلثانی اول بهارات که طعامه قورلر کذا فی الحمودی
 یو بهاری اوچیموز بطمان اسمیدر یو بهری سکون هایلده ماددم دیمکدر میر نظمی بیت
 هر و صلت بهر درد و غم کشد * محنت و رنج و الم درم کشد یو مع الزاء المعجه * بدفوز یی
 سکون دال مهمله و خم فایله بهر مند و صاحب روزی یو برازی فتح راه مهمله ايله یعنی
 زیانی کذا فی الصحاح و یا قشوق معناسنه شمس فخری بیت خدا یکان جوانخت شیخ ابواسحق
 که تحت خسر وی از ذات او گرفت براز یو بر یی سکون راه مهمله و خم باء فار سیله
 اکیر کوکی که عربیه و ج دیرلر دخی طاع اوز رنك اولان کوچک دپه لر معناسنه در یو بر یی

سکون راه مهمله ایله یدی معنایه کاور اول یعنی قد و قامت حکیم فردوسی بیت پس . بیش
 و هر سو همیگرفت کرز * دوتا کرد بسیار بالا ورز * ابو مشکور بیت منش باید از مرد
 چون سرور است * اگر برز و بالا ندارد رواست * ثانی یعنی بلندی هر چیز عموما حکیم
 فردوسی بیت برش چون بر شیر و بالاش برز * ز ترکان ندیدم چنان دست و کرز * ثالث
 یعنی سرفرازی و له بیت بالا بود چون یکی سرور برز * بکردن بر آرد ز پولاد کرز * رابع
 یعنی عالی و له بیت به بیش جها عجوی بردند کرز * فروزان بکردار خورشید برز *
 خامس یعنی شکوه و له بیت زد سنش بیفتاد بر زینه کرز * تو کفنی بر فتنش همی فرو برز
 سادس هر عالی نسبه به صفت استعمال ایدر ل عموما حکیم اسدی بیت چو آمد بران تیغ
 که سار برز * زد نعره تند و بفراخت کرز * صفت کوه اولور خصوصاً و له بیت نهادند
 در یکد کر تیغ و کرز * چو سنک کران کاید از کوه برز * حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام
 قدیمی نشانی اولدوغی طاعنه صفت استعمال اولمشدر و له بیت نه کوهیست ازین برز تو
 در جهان * نه یا قوت دارد جز این جا بگاه * سابع اسم مصدر در استاد عنصری بیت فرو
 کوفتند آری جان را بکرز * نه شان رنگ ماند و نه افزونه برز * روزی خمر راه مهمله ایله
 یعنی مغروشات مانه یعنی اود و شعله می میرطمی بیت شد در جهان از علایق رها * ندارد
 بروزی مجزور یا که بز که اهل یکی در ز را دشتی سنه زهک دیرلر تنگ یو بیت اول معنایه
 دلالت وارد در بیت بل برزا چو کید آخرین خواب * بیای خود رود در کوی قصاب *
 عربیده مغز دیرلر سکون عین مهمله ایله و جغتای لسانند او چکو دیرلر خیره الا براده در دخی
 مقاله بیت طرفه ساطین آسهبان کولکودیک * ایلیکی بیغاج و زرا چیقوب او چکو دیک
 در بستان افروز * قمری بر نوع چیکر که مرز نشد خدی دیرلر رایحه می اولماز ترکیده
 سلطان یورکی و کل یوسف دیرلر بعض نسخهده امیر عاشقان دیرلر نسخه میرزا ابراهیمده
 بر نوع صرخ رنگ چیکدر میض اسفرنگی بیت کر بخوای بدم سرد صبادر ککیرد *
 در بستان چمن مشعل بستان افروز * نسخه حاجیمده فایرینه باه مو حلا ایله بستان
 ابروز واقع اولمشدر که بفماز * سکون غین معجه ایله چوی یعنی اغاج منج و بعض نسخهده
 کریم یاپد قوری قالب معناسینه در که پوز * سکون و او ایله بوز رنگو آت که نه سیاه و نه بیاض
 و نه قوله با واج رنگ آراستند بر رنگد فر هنگ جها نکیریده تند و نیر آت و ذکی و فهم
 آدمه دخی دیور و کند فهم لولان آدمه کودن دید کلری کی پالان اور بلان آتده کودن
 دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت شاگرد تومن باشم کر کودن اگر بوزم * نازان لب
 خندانست بکننده بیاموزم که مع الزاء الفارسی * بری سره هوان ایام شتاده ریزه
 ریزه دو کیلن قاره دیرلر کنایه مجمع الفرس بو معنایه میرطمی بیت چنان پر شد در
 آنجا برق و باران * ز سردی هوا بر کشته ریزان که مع السین المهمله * بر جاس
 سکون راه مهمله و فتح جم ایله صحاحده نشانه نیر که هواده اوله یعنی یرده اولیه نسخه
 چاپی ده لغت مشترکه در عربیده مخصوصا هواده اولان نشانه هر نه اولور سه
 فارسیده مطلق نشانه معنا سنه در شمس فخری بیت بوقت آنکه کند قصد قادر اندازی

ب

ب

اندازی * بغیر سینه دشمن نباشدش بر جاسی بر رشتی سکون راء اول و ضم ثانیه
 بوس یعنی اسئل یعنی صور دیگر حکیم سنایی بیت از بگذار که باز بحکمت نرسی *
 کربیان بایت از حال سنایی بر رسی برسی سکون راء مهمله ایله سرو کوهی طاع بستی که
 عربید و رس دیر ل کذا فی مؤید الفضلای بر نسج سکون راء مهمله و ضم نوله بر نوع
 جامه در اوکی دکیلو باشند کچور رل اکثر هبان و بطریق مخلصه مخصوص در سیاه جوقه دن
 و شال دن اید زلر حکیم خاقانی در قسیمه بیت بدل سازم بزوار و بر نسج * در او طیلسان
 بون پور سقا بر نسج کباب ششی که باشک دخی دیر ل عربید سفو دیر ل فتح سین
 و ضم فایله کذا فی مجمع الفرس بر یلسج ضم لامله مر جمل که نسک و مجوده دیر ل عربید
 عدس و هند پلور مسر دیر ل بر یلسج ضم لام و و او معروف ایله زبان جرب و فرب ایله
 آذر و ب یولدن چقار مقش فخری بیت بجا یلسج خود را نمیکند پرکار * ولی نیکو
 نبود کار جا یلسج و یلسج بر یلسج بوسیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور دانیشوس و نا کبوس کی مثال امر میر نظمی بیت بوس خاک درش ای نسیم وقت
 مهر * ز شام حسرت بدل عرضه ده بخاک نیاز * طالب آملی مثال ثانی بیت مرا که تشنه
 لب خاکبوس در کاغی * همیشه ورد زبان یاد خاک آن درگاه * فرهنگ جهانگیر یده یعنی
 معنی مسطور در بر یوشیاس بر و او مجهول و سکون شین معجه و فتح باء فارسیله واقعده
 رؤیا معناسنه زرا آشت بهرام * مثنوی * شد در زمان تا بر خواب کوی * خردمند
 هسایه نیک خوی * جهان دیده بد پیر اختر شناس * بدو باز کفتم من این یوشیاس
 بر یوغلس بر و او مجهول و فتح غین معجه و سکون لامله اسبان النور دید کوری او تدر عربید
 یوغلس دیر ل بعض نسخه ده صادله و اقدر بر یوسج ضم یای تحتانی و و او مجهول ایله امید
 محال و طمع خام معناسنه حکیم انوری بیت کر به به بیوس نتوان بود * هم درین پیشه
 بود شیر غرن * وله بیت به بیوسی از جهان دانی که چون آید مرا * همچنان کر بادین
 کردن امید کوثری بر مع الشین المعجه * بر نیشج سکون راء مهمله و کسرونون بعد
 یای ساکنه ایله نسخه میرزا ابراهیم معنی راندن شکم یعنی یورک سورمک و اغریق عربید
 مفس دیر ل و کتاب السامی فی الاسامید مفس معناسندن غیری قطع معناسنه و بعض
 نسخه ده کسر رایله بر تده یعنی کسیمی بومعنایه شیخ نظامی بیت ابدی باید لندیشه را نیز و تده
 که بر نیش ناید ز شمشیر کند بر زهشج سکون زاء معجه و کسرها یله معنی مقابله کذا فی
 تحفه الاحباب شاعر دیمشدر بیت نباشد مرد آنکه روز میدان * نیارد تاب زهش
 بوش مردان بر بوشج محاحله معنی موی کردن و قفای اسب یعنی آنک یالسی و قفاسندن کی
 قیلاری بر بن کوشج اضافله یعنی تمام جان و کوکلدن اطاعت و انقیاد دیگر شیخ
 سعدی بیت اندر طلبت بجان بکوشم * و آنکه ضرورت از بن کوش بر بنوماش بر
 ضم نون و فتح میله یاش معناسنه بر بنوشج ضم نون و و او معروف و فله نوشیدن لفظندن
 صیغه امر در ایج معناسنه بولا نا امیدی بیت علی الصباح که ساقی دهد شراب ظهور
 بنوش و پاک مداران رسالغفور * خواجه حافظ بیت هاتنی از کوشه میخانه دوش

بُ ش

بُ ش بُ ط بُ غ بُ ف بُ ق

گفت بپشتند کندی بنوش و بیوش و ضم نون و یای تحتانیله امر در دیکله معناسنه که
 عربیه اسمع دیر خواهه حافظ بیت زم بنوش و دل در شاهدی بند * که خشنی
 بسته زیور نباشد * وله بیت بکوش و هوش و بیوش از من بعشرت کوش * که این سخن
 صحر از هاتقم بکوش آمد و بودش و واو مجهول و کسر دال مهمله ایله اسم مصدر
 اولور هستی معناسنه ترکیبی وارلق دیکدر شاه ناصر خسرو بیت بیرون برانداز
 در مرک * چون از در بودش اندر آبی و بوش و کسر واو ایله معنی بودن اوابی
 معناسنه اسم مصدر در حکیم فردوسی بیت هر آن چیز کو ساخت اندر بوش * برانست
 چرخ رواناروش و بوی فروش و یعنی عطار کذا فی ادات الفضلایه بمعنایه ابن عربی
 بیت در چین سرف تودر بوی فروشی * دم جز بختیائی زندافه آهو و بیارش و
 فتح یای تحتانی و کسر زاء معجه ایله علت زوبان و مطلق معلول معناسنه ابوالمعانی بیت
 از در دم عشق توام کشت بیارش * کر مازسی حال دکر کون شود آخر و بیوش و ضم یای
 تحتانیله تملق و تواضع و اظهار مسکنت معناسنه در و مع الطاء المهمله * بقراط و
 اقلیدوس اوغلی مشهور حکیم در بهمن شاه بن اسفندیار زمانه ایدی دیر که حکمای
 مشاهیرین یدنجی حکیم راو لاری اسقلینوس که سقراط و افلاطون دن اقدمدر صناعت
 طبی ایجاد این اولدر حکیم جالینوس بعض تالیفاتنه یازر که حکیم اسقلینوس علم طب بق
 ماعداعلم نجوم و علم حکمت و علم هینات و علوم ریاضیاتی کا هو حقه یلور ایدی و تعالیم
 ایدر ذی منقولدر که کند و دن سوال ایشمار که انسان مجامعنه مرتبه ایشمار که دیش که
 جمیع عمر نه بر کره ایله قادر اولور سه هفته ده دفعه ایده ایدر سه ایدر بر
 دفعه ایده ایدر قادر اولور سه هفته ده دفعه ایده ایدر سه ایدر بر قادر اولور سه جواب
 ایش که روحی کند و الله اولور نه زمان استر سه صالیور سنون کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و مع الغین المعجمه * برغ و سکون راء مهمله ایله صوتندی معناسنه ابوالمعانی بیت
 جهان بکرفت طوفان سرشکم * که کویا برغ زود چشم من نیست و بزوغ و ضم زاء معجه
 و او معروفه بمعنی فروغ یعنی شعاع طلوع آفتاب و ماه و ستارگان و چراغ و بوع و
 بو زن توغ بوقه که اصلی بوقه در میر نظمی در هزل بیت بنا اعلان چنان از زان فر و شنده
 متاع دلبران در بوع بستند و مع الفاء * برانداز و سکون را و نون و فتح دال مهملتین
 ایله معنی رودها یعنی ارمقار کذا فی فرهنگ جهانگیری و برجای و سکون را و فتح جیمه
 حیوانات قسمین بزوع سنیه زانه غله در عربیه حلبان و ملک دیر ایضا مننه و بر یا باف و
 حمیر جی باف یافتن دن اسم فاعلدر بور یا طوقیجی اولور ابوالمعانی بیت نظیره کی توان
 کوبند شمرم * بجازر دوز و کار بور یا باف و بوف و واو مجهول ایله بر جانور طیاردر که
 نحو سته مشهور در بوم و کوف دخی دیر مولانا محمود ابن عین بیت تو باز سدن نشینی فلک
 نشینی تست * چرا چوبوف کنی آشتیان بو رانه و مع القاف * باقی و سکون لامله بر صو
 اسمیدر کذا فی نعمه الله و حامی و بواسحق و بوسحق و معروف طائفه در منقولدر که
 نیشا بورده بر قاج رده فیروز معدنی وارد در بومعدنه ابوالمعانی دیر مشهور اولان فیروزه

ب ط

ب غ

ب ف

ب ق

فیروزه اول معدن چقارخواجه حافظك بوییتند اكا نامچ وار در بیت راسنی خاتم فیروزه
 بواسحاقی * خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود * بودولتدن مرادشمس فخرینك
 مدوحی اولان شیخ ابواسحق دولتیدر بوقراق و او مجهول و سکون غین معجه و فتح
 واه مهمله ایله بغراء مرقوم معنا سنه در بوق و او معروف ایله بوری حکیم فردوسی
 بیت چوبشیند جوشن بیوشید طوس * برآمد دم بوق و آوای کوس * بعض نسخه ده
 نای عراقیدر اما استقلرك بویوزدن اولان بوز باری اولق احمد حکیم شفا می مشهور
 هیجوده بیت خرجین ودف ونبك و بوق و سك کرکین * اسباب کدایی عزیزان یکجارت
بمع الکاف * بشك سکون تاه مثناة و فتح خاه معجه ایله شهر کابل قریبده واقع رموضع
 اسمیدر کذا فی سرفنامه ببحر سکون خاه معجه و فتح راء مهمله ایله بادام کوهی طبعی
 درجه ثالثه سار و رطبدر بعض معالجانده تراکیمه جزو ایدر ببدك سکون
 دال اول و فتح ثانی و ضم باء ثانیه همدید کوری قوش کذا فی فرهنگ جهانگیری ببدك
 سکون دال مهمله و فتح نوله صو کنار لر زنده بتر نعناعه مشابه براتدر بعض نسخه ده
 یلر بوزدید کوری اوتدر که ییلان آفی غایت سومر شاعر بیت کریم از رقیب و او به پیش
 من همی آید * کریمار از بدك چور وید او بسور اخس بزرک اولو مقابلی کوچکدر
 کال پاشازاده دقایق الحقایقه در که بوزر جهزده جزو اولان زور بومعنايه در که اصلی
 بزکره در تعریب اولنوب کاف جیمه تبدیل اولنشد قاعده تعریب اوزره شک زجس
 و جلنارک جملری کافدن بدلدرا نتهی و کاهی زورکی خرد مقابلند ذکر ایدر لر شک بوییتند
 واقعدر بیت ستوده بود زرد خرد و بزرک در آزاد مردم نباشد سترک * چغتای
 لسانته اولوغ دیر لر فرهادنامه فرهادك استادی وصفند دیر بیت و کر حکمتد رانی
 جسم ایلیم قسم * کوز بکانقطه موهوم اولوغ جسم * واولغ واولغ دخی دیر لر میرعلیشیر
 بیت اغزی کیم سوزد امسیادیک * قیلور اولنی نیریک * پس اولوق سوزلود و زور کرچه ایرور
 ستر و کیمیک ببستك ضم سین مهمله و سکون نوله برطاغ اسمیدر آنده کبوتر دن
 غیری جنس طيور اولر و مکان طوتمز ایش و منقولدر که برکسنه هر نه نیت ایله اول طاعه
 وار سه جوابی اشارت اولنور ایش ببستك سکون سین مهمله ایله اربه و بغدادی
 عجوب ایتد کوری دسته یه دیر لر کذا فی ادات الفضلا ببستك ضم سین ایله پنبه یی اکیرمک
 ایچون ایتد کوری قتل کذا فی مجمع الفرس ببشك سکون مشین معجه ایله جمع الفرسه
 بمعنی موی محمد یعنی قور حق صاج و فرهنگ جهانگیری به پیش سر یعنی باشك ایلر و سنه
 اولان صاج بعض فرهنگ زلف معنا سنه منقولدر استاد عنصری بیت بشك معشوق
 چون سفید شود * دل عاشق ازو شود بستوه ببشك کسر مشین معجه و سکون
 یای تخانیله سرکین کوسفند ان یعنی قیون ترسی کذا فی الصحاح ببلك ضم لامه
 فرهنگ جهانگیری اول چشم بزرک که طشره چقمش اوله بدرد الدین جاجری بیت پی
 نظاره بزم که باغ فردوس است * بلك شده را همچو دیده انکور ببلك
 سکون لام و نین و فتح کاف و حمله مسخره و مضحك معنا سنه منجیک در همچو * قطعه * شاعر که

دید باقد کا ونجك * بیهوده کوی ونجسك و بالکجك * از کون خرقو و ترنج ارش
می برجهد سبکتر از نجسك * نسخه حسین و فایده طرفه و مضحك معناسنه شهیدی فی
بیت ای صورت تو چو صورت بالکجك * هستی تو بصورت هر کسی کا ونجك * بعض
فرهنگ کرده بوانجك و بوانجك و یولکجك واقع اولمشدر ی بوانك و باوك ی کلاهما
بضم اللام نشانه تیرو تو یغاردید کمری قوش نسخه حاجی ده و لا بت محمولی جمع ایدن
و قبضه مأمور اولان که عربیله مال دیرلر و مجمع الفرصه سرکین سترکه عربیله بعره دیرلر
و دخیر جماعت معناسنه در فرهنگ جهانگیریده بر طرفدر آنکله شراب ایچرلر بومغنايه
استاد رودکی بیت میکسار اندر باوك شاهوار * خوش بشادی در خزان و در بهار *
ی بوجك ی سکون نون و فتح جمله اکیر مک ایچون یومق ایتدکاری آنلش بنده کندهای
مجمع الفرس ی بنكك ی سکون نون و ضم کاف فارسی و فتح لامله نسخه میرزا ابراهیم
درخت کل و شرفنامه ده میوه غلیظ مثل سیستان که اندن بوی کل استشمام اولنه ی بنك ی
فتح نونله ایکی معنایه در اول مصغریه یعنی درخت کوچك ثانی نشان معناسنه که بنك
از فلان نمائده یعنی نشان از فلان نمائده کندهای فرهنگ جهانگیری ی بورك ی واو مجهول
و ضم باء موحده ایله بابل که بور دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت نمیدانی که
سیرم که کرد قاف میکردد * نمیدانی که بوردم که در کنار میکردد ی بوبك ی واو معروف
و فتح باء موحده ایله دختر بکر که دو مشیره دخی دیرلر زبان هندیده احق و نادان دیمکدر
ی بوسك ی فتح سین مهمله ایله پروبال معناسنه قناد دیمکدر میر نظمی بیت شده باتار
زلفش پای بسته * چنان مرغ زبون بوسك شکسته ی بوسليك ی موسیقیه به مقام
آدیدر ی بوبكك ی واو معروف و فتح کاف و کسر لامله بن کوهی دیدکاری طایغ میشد که
خجك دخی دیرلر ترکیه چتلاقوج دیرلر بهحاق اطعمه بیت نخوری بوبكك و انجك بخاصلی
قاریش خود و یاران نکنی تف بسیار ی بوبك ی درت معنایه در اول عربیله عسی و لعل
معناسنه که درجا و امیدوتنی ابك اکثر مکر لفظنی مترادف ایدوب بوبك و مکر دیرلر خواجه
سلمان بیت رفت بر بوبك و مکر عمر تو سلمان چه کنم * کار دنیا به بر بوبك و مکر میکرده
حکیم انوری بیت بیاد بوبك و مکر چند سال بردادم * مراخدای ندادست زندگانی نوخ
مولانا محمود بن عین بیت تو هم این عین برین می باش * مکر از عمر خود به بوبك و بکاش
ثانی غله قیو سنك آغز نه قودقلری عس و خاشاك خفاف * قطعه * مادر از بوبكان
یزون افکنند پروردت بشیر * کر نه شیر صك مزید سنی تراز بستان لو * چونکه تامل و نسازی
خوی سك داری که باد * قریه بر تو سك زادی بوبك بر بوبكان او * ثالث عربیله همیشه
معناسنه شمس فخری بواج معنایه دیمشدر * قطعه * بامید بهی * کاری چند * هستی کویم
ولا مکر باوك * غم اکبر یار من بود چه عجب * میل آتش بود همیشه به بوبك * زیر خاز و خمس
غم حیران * ماند فضل و هنر چو غله به بوبك * رابع بود که لفظدن مخفدر ی بوبانك ی
واو مجهول و فتح یای تحتانی و نونله معدنوس بعض نسخه ده بودنه معناسنه در که عربیله قیصوم
دیرلر ی بوبكك ی واو معروف و یای موقوف و فتح کاف و کسر لامله شرفنامه ده بنكك مرقوم

مرقوم کی درخت کل وجمع الفرسه بن کوهی که برنوع ایی بوش یشل دانه درجتل اغوج دیرل
هرنه قدریسه آغزده برنسنه بولناز عربیده مشغله البطالین دیرل بمحق اطعمه نك
بیت مرقومنی مجمع الفرسه بوجهله ایراد ابلشار بیت مشکن انجلك ووی كلك بمحصل
تا بریش خود یارلن نکی تف بسیار ی بونك ی و او مجهول وای موقوف وفتح نوله وکسر
ایله ده مرویدر یاجین قمنندن بری محاند تاول اولنور عربیده بادروج دیرل ی بیوک ی
ضم یای تحتانی وواو مجهول ایله عروس معنا سنه استادردوکی بیت پس عزیزان بسی
کرامی شادباش * اندرین خانه بسان تو بیوک ی مع الکاف الفارسی * برتک ی سکون
داه مهمله وفتح تاء مشنآ بعده نون ساکنه ایله اطفالی صار دقلری نسنه بز اولسون غیری
اولسون رکن الدین بکرافه بیت بدو مان جلال تو آسمان طفلیست * فکنه دایه صنعتش
ز که کشان برتک ی برتک ی فتح داه مهمله و سکون نوله ذخیره معناسنه ودخی بر ولایت
احمیدر که قطب جنوبی آنده کورینوز کنده ای فرمك جهانگیری ی بلسك ی ضم لام و سکون
سین معجه ایله سیخ کباب آهنین یعنی دمور کباب شیشی کنده ای الجمع اما نعه حسین
وفای ده کسرتین ایله وا قعید و نسخه میرزا ابراهیمه و مؤید الفضلاده کاف عربیه
مرویدر کتاب السامی فی الاسامی ده سین مهمله ایله وهم تنور ریان آ صدقلری دمور و اغاج
نسنه معناسنه منقولدر ی بلغاك ی سکون لام وفتح غین معجه ایله فریاد و شورشی
و غوغای عظیم معناسنه لفظ مرکبه که بل بسیار و غاک غوغا معناسنه در کنده ای فرمك
جها نگیری میرخسرو بیت بکینی کشت بلغاکی بدیدار * که مردم در زمین در رفت
چون مار * ابن یمن بیت مرا چون زلف تو تشویش از انست * که چشم در جهان افکند
بلغاك * مجمع الفرسه قافله بلغاق دخی مسطوردر ی پورک ی و او معروف و فتح راء مهمله
ایله دوت معنایه کلور اول برنوع قاردو که مثل دخی دیرل اثیرالدین اخسیکنی بیت
ند انم توازوی چه بردی ولیکن * کنار جهان پر کهر شد ز پورک * ثانی صحاح قار او یاتیلر
آلدقلری رهندن مجلسده حاضر اولوب او یاتیلر و وردقلری حصیه دیرل فخرالدین
هندو شاه بیت باهل بزم ده چون دست بروی * نقود چرخ هشتم رابه پورک * ثالث
اتمك قودیوب اوزرنده اولان کوفه دیرل طیان مرغزی بیت تا تواند گفت نازا میخورم
بانان خورش * میگذارد تا بران از کهنه کی پورک فتاد * رابع قیمة ایله یابدقلری طعامدر
تو کیله دخی پورک دیرل بمحق اطعمه بیت قدح پر پورکست وقلیه اندک * چو بودی کرچه
پورک قلیه بودی * وله بیت صبحکامی که بود از شب مستم خمار * بیمن من جز قدح پورک
پر سیر مبار ی مع اللام * بحال ی فتح جمله مجمع الفرسه کو مر معناسنه که زکال وانکشت دخی
دیرل فرمك جهانگیری کوه معناسنه در که یزدخی دیرل ی بجل ی ضم جمله آشق که معروف
استخواندر عریده که دیرل قار بازل واطفال آنکه قار او یاتیلر حکیم اسدی بیت
قار بازی تومن بین چسان شده ام * چو شش بجل ز غمت مشت استخوان شده ام ی برج لال
یعنی سرطان کنده ای شرفنا مه ی بر تول ی ضم زاء جمیه طویق کوکی که مشنالک دخی دیرل
ی بسول ی ضم سین مهمله ایله بسور مرقوم معناسنه که بدما و نفرین دیمکدر کنده ای

فرهنگ جهانگیری و بشول و نیم شین معجه و و او معروفه صیغه امر در بیان و بیغی
 دیگر حکیم آمدی بیت نریمان بدشاد گفتا همول * همه کارهای دگر بر بشول *
 و بابل و معروف قوشدر هزارستان دخی دیر نصیرای هندانی * مثنوی * فلاح
 از بسکه بارد بر سرم خون * مرا شد طره دستار کلکون * دما دم بابلان بوسه و ستم
 که پندارند کل بر سر زد ستم و بل و یکی معنایه کلور اول احق و ادان معنایه حضرت مولانا
 قدس سره بیت من بلم خود را اگر زخمی زدم بر خود و دم * و در بطراری دیدم رخت طراوی
 چه شد * ثانی معنی بسیار که با هم و بلکام دیر یعنی بسیار هوس و بسیار گام در میکند
 و بلکلی و سکون لام و خم کاف فارسیله آب نیم گرم یعنی ابلیحق صو کدانی مجمع الفریس
 و بوخل و سکون و او و فتح خام معجه ایله خرفه دیدکاری اوت که برین دخی دیر و عربیله
 بقوله الحقا دیدکاری و بول و قوش بوردی که نون ایله نول دخی دیر و عربیله مقدار دیر
 و مع المیم * بخور مریم و طو شان قولاغی دیدکاری شکوفه در پنج انگشت دخی دیر و
 نشر فنامه ده مسطور در که حضرت مریم علیها السلام مزبور اوتک اوزرینه بیت مبارکه سخن قوشن
 بقدرت الهی تعالی اول لطیف رایحه حاصل اولش ابوالعانی بیت لاله در بزم چمن مجمره افروز
 شده است * نشر شد رایحه بوی بخور مریم و بز و خم و سکون و او شین معجین و فتح
 و لو ایله یکی تویی که صوفی طوقور کندانی مجمع الفریس و بشتم و سکون شین معجه و راه
 مهمله و خم تاه مشاة ایله کتاب السامی فی الاسامی ده چوشش اعضا یعنی بر عاتق راعضاده
 ظاهرا اولوب قهر جقلر اولور عربیله شری دیر نسخه میزرا اراهمه فتح یا ایله مزویدر
 و بوم و الی معنایه کلور اول یورت معنایه که برووم دیر و یورت دیمک اولور
 مولانا جامی بیت بشادی ده مصر برداشتند * برووم خود پاک بکند اشتند * ثانی
 زمین معنایه لکن ارض معنایه اولان زمین دکن و مسکن و وطن معنایه اولان زمین در
 فلان کسه فلان یولور دیر و له بیت رانی که دارد برووم سیست * اساسی برویست
 نتوان درست * معلوم اولاکه معمور اولان یورته بوم آبا دو خرابه یه بوم و زبان دیر مثالی
 * مثنوی * وزان بوم آبا دو جای مهان * زمانه بسی کج داد نهان * چومرغان ده یادکن
 خانه را * رها کن مرین بوم و زانه را * ثالث رساله میزرا اراهمه بوم زمین مشیانه کرده
 یعنی نطس اولنماش یرکه عربیله ارض بور دیر لشمس فخری بیت هست در حکم شیخ
 ابواحق * هر چه اونام بود و برداره * رابع استعاره طریقله قلمش اولان نقشک یرینده
 بوم دیر و ترکیه زمینی فلان نقشی فلان دیدکاری بویستن فم اولنور بیت بصیر همسنگ
 دیبای روم * دسند به نقش و پسنه به بوم * دیگر بیت همان حق مصری و دیبای روم
 که همچون بهاری نه از نقش و بوم * خامس جغد دیدکاری قوش که نحو سله مشهور در
 لکن بوم معناده عربیله مشترک در شیخ سعدی بیت کس نیاید بزر سایه بوم * و رهای
 از جهان بشود معنوم * میر خسرو معنای تایل به معنایه بیت بوم شد آباد عرب تا عجم
 خاصیت بوم بد لکشت هم * سادس معنی سرشت و طبیعت شیخ سعدی بیت شنیدم
 که مرید بیت پاکیزه بوم * متناسا و زهر و در اقصای روم و مع النون * بخار زندان و ولایت

ب م

ب ن

ولایت بخاراده واقع بر شهر قدیمك آدیدر حالیا مولیان دیمكه معروف و مشهور در كذا فی لغات المعتمره فی بخردن و بخردین فی كلاهما بسكون الخاء المعجمه و كسر الراء المهمله صرغ طوتمق و عقل زائل اولق فی بخستن فی ضم خاء معجمه و سكون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله مجمع الفرسده صدا كردن دماغ خفته یعنی او بودكن خوردن مق و دخی صا یقلمق معناسنه میرنظمی بیت نه یتم خواب غیرش وقت خفتن * كه جز نامش نكوه در بخستن فی بخوریدن فی یعنی بخردن مرقوم فی بدن فی فتح دال مهمله ایله اولق بودن لفظندن تخفیف اولمشدر حکیم انوری بیت ازین چه نقص تواند بدن کمال ترا * خوشال و ماه بتو وفق ایزد ذوالنی فی برازیدن فی فتح راء مهمله و كسر زاء معجمه و سكون یای تختانیله براشقی و راسد ر مق معناسنه لازم و متعدی اولور استاد فرخی بیت کر میستان بتازد بر شهرها بر ازد * زیراكه سیستان را زید بخواجه مخیر فی براندن فی فتح راء مهمله و سكون نون ایله او یونك مغلوب اولمقدور راء مشدده ایله کسیهی اولق معناسنه در فی بران فی راء مهمله مشدده ایله كسکین و کسیهی معناسنه بریدن اسم فاعل اولور و بعض ترکیبه جزو و صفت ایدوب تیغ بران دیرل و راء مخفف ایله فعل ماخی اولور یکشی معناسنه میرنظمی بیت بغیر وصل یار از دل برانم * کدمن زاول ز جان دل برانم * معنای اوله عریبه صازم دیرل مثل اسیف صارم تیغ بران دیمك اولور چغتای لسانینه اینيك دیرل ایتماك كسکین اولمقدور میرعلیشیر بیت کونکلو ماسا بخارغه ای کل قیلماز کائینکنی نیز کیم تیکان نیتك ایکنه سین حاجت ایماس قیلماق اینيك * موی الیهك بو بیت لطیفنده کسز عبا رتيله واقعدر بیت اشکنی کورب نیز بولور کونکلی جفاغه * آری ایتماخی چونکه سویی بولماسا پولاد فی بدن فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله ایتماك و او یونك غالب اولق و جنکده غلبه ایتماك معناسنه معنای اوله چغتای لسانته ایاتی دیرل لیل مجنونده پادشاه و صفند بو بیت ذیر بیت تا ایاتی پیرخسته منزل * هر نوع مرادانده حاصل فی برزین فی سکون راء مهمله و كسر زاء معجمه ایله آشکارا و ظاهر معناسنه نتکم میرنظمی بیت چسان دارم نهان در دل ملالم * ز کف تارم شود برزین حالم فی برسن فی سکون راء و فتح سین مهملتین ایله یولاز و مهار و یواشه و بوزندرق معنای رینه کذا فی مجمع الفرس فی برستیدن فی سکون را و كسر سین مهملتین ایله تمام اولق و دخی نابود اواق معنای رینه برسانیدن متعدی اولور فی برون فی ضم راء مهمله و واو معروف ایله طشره معناسنه عریبه خارج دیرل اصلی بیرون ایدی اندن تخفیف اولندی مولانا جامی در وصف معراج بیت خیمه برون زد زحد و دجهات * پرده اوشد تتق نور ذات فی بریدن فی کسر راء مهمله ایله کسمك قطع معناسنه کمال بخندی بیت بمهر یوسف از جان قطع کنی قطع * بنیفی دست بریدن چه حاجت * بو بیتك راء مشدده واقعدر اما اکثر استعمالی تخفیفه دروله بیت لرزان دلم چو بیم جدا بدست همچو رك * بنكرز شاخ لرزه بوقت بریدنش فی برهان فی سکون زاء فارسی و فتح هایل غبطه معناسنه یعنی آخرك بر مقبول نسنه سن کون کنده دخی آنك کی نسنه نه نالی و مالک اولماسین نمی ایتماك دیرل یوکا حسد مقبولده

دیمشهر ایمی بیت بر پیش زلف نیست شب را غیرت * بر تابش روی نیست مهر ابرو هان
 ادات الغضلاده باه فارسیله مرودر بستان ب معروف ب بستان لفظندن محفد ر
 ودخی کوه سرندیه قریب بر شهر اسمیدر شاعر دیمشدر بیت بدل میلی نندام سیر بستان
 روم از فرقت تا شهر بستان بستان شیرین ب بارید خضروک او تو را یکی توانیدن بر تو را
 آیدر کذا فی المجمع ب بسودن ب ضم سین مهمله و و او معروفه الی بر نسته یه سور مک
 یوقلی ایچون لس معناسنه ب بشخیدن ب سکون شین معجه و کشرقا وحتکون یای
 تحتانیله معنی روشنی یعنی ضیا و لمعان ب بشوتن ب ضم شین معجه و فتح تاء مشتاه ایله نام
 برادر اسفندیار در کذا فی المجمع و نسخه میرزا ابراهیم و حسنین و فانی ده جمعی پوزینه یعنی
 میون بومعنا یه میرنظمی بیت رقیمت راز لطفت نیست بهر * بشوتن کر شود آن مسخ
 بهر ب بشودن ب ضم شین معجه و و او معروف و فتح ال مهمله ایله یومق غسل معناسنه
 مجمع الفرعده بدخوی و بد طبع استاد لطیفی بیت کسی کر بشودن بود زشت کار * بهر
 پاکه با شکر کنند کار زار ب بشولیدن ب ضم شین معجه و و او معروف و کشر لام ایله اسم
 مصدود و دیدن و دانستن معناسنه و بر معناسی دخی بر هیزدن و پریشان کردن استاد
 بهر ایمی بیت فاک در بشولیدن کار اوست * توبد شین و یکجا ز بستان زدوست *
ب بکران ب سکون کاف فارسی و فتح راه مهمله ایله کرمانیلوک و ترکستانیلوک چولک یا نقری
 دیواست جمال آید کار نسته در ب بکشتن ب سکون کاف و سین ثانی و ضم سین اول ایله
 اول ملک هم لازم و هم متعدی اولور خواجه سلیمان بیت بسودای تو صد زنجیر و وزی بکشم من هم
 ولی بکشته پیوند نتوانیم بکشتن ب بکشتن ب فتح کاف فارسی و تاء حشاه و سکون
 شین معجه ایله میل ابلک و دوند مک و ضم کاف عربیله اولدر مک معناسنه مصدر در
 میرا بوالمعانی ترتیب اوزن بیت بکشتن عاشقار اخواهد آنشوخ * مناسب از همه
 لطفش بکشتن ب بلندیدن ب فتح لام و سکون نون و یای تحتانی ایله عالی و بالا اولاق
 متعدی بلند آیدن اولور ب بلوکان ب ضم لام و و او مجهول و فتح کاف ایله جمع
 بلوک که جماعت و طائفه و کروه دیمکدر الف و نون ادات جمد طوائف معناسنه
 اولور ب بلون ب ضم لام و و او معروف ایله فرهنگ جها نکیرید به معناسنه
 یعنی قول حکیم زاری قهستانی در مسبط نظم کرده بیت صاحب در سرکاک تو نهادست
 خدای * همه حال همه خلق چهارزار و زی * منم و مفلس و آزاد و بلون ب بمان ب
 ماندن لفظندن صیغه امر در قال معناسنه ب بن ب بوزن کن دیب که قعر معناسنه
 هر نسنه نک غاشی و نهایی و اغاجک کوکی و قیونک و حوضک و آنلوه بکر رنه و ارایسه
 دیلرینه دیرلر بوالمعانی بیت رود عرق میرود از بن هرموی من * آنچه بخالت کشم
 آمد کر سوی من * و سوراخ مقعد معناسنه ده کلور عربیه قهوه یه دیرلر ب بکران ب
 سکون نون و فتح کاف و راه مهمله ایله چولمکن بریان اولس برنج یعنی چولمکه قینا مشی
 برنج آشی بکران دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * و ارا نام را سلام
 من بکو * این وصیت را بگویم موبو * تاز بسیاری آن زر نشکنند * بکرانی پیش

پیش آن مهسان نهند که شکستن بی سکون نون و شین معجزه و فتح کاف عجمی و تاء مثناة ايله
یوتمق اوباریدن معناسنه که عربیه بلع دیرلر کذا فی ادات الفضلا بیکن بی سکون نون
و فتح کاف ايله قازمه معناسنه لفظ مرکبدر که بن کو کدر و کن کندن دن اسم فاعلدر کوک
قازیمچ دیمک اولور معناسی چپا و هر نه اول مقوله دمور آلت وار ایسه بیکن بی سکون
نون و کسر کافله بریمی دمور در ایکی باشندن ایب بغلیوب چکوب زمینی هموار ایدر لر
ضم کافله کر آدخی دیرلر عربیه منسفه و مساوه دخی دیرلر کذا فی مجمع الفرس بی بوب اندین بی
خیمه و خرگاه و اوتاغ و بارگاه معناسنه منقولدر میر نظمی بیت چو بودی جای خرم
دلکشاده * که بوب اندین شه آنجا نهاده بی بو دن بی اولق صیرورت معناسنه چغتای
لسانده بولمغ و بولمق ده دیرلر بولغانده اولدقه دیمکدر بولغوسی اولسه کر کدر فرهاد
نامه ده فرهاد ایچون بنا اولنان قصیرلر وصفنه بیت غریب کوب هویدا بولغوسی دور
بسی شکل آنده پیدا بولغوسی دور * و بر بو دن دخی کینونت معناسنه کلور مستقیمند
واو مفتوح اولنوب بو دینلور امرغایینه باد کلور که اصلی بواد ایدی کثرت استعمال ايله
واوی حذف اولنوب باد اولدی بو کا چغتای لسانده ایرماک دیرلر رابطه استعمال ایدر لر
بی بوستان بی معروف تکم دینشیر * مصرع * بوستان چون سیر کردد باغبان خرم شود
بی بوسلجان بی هدهد دیدکری قوشدر بعض نسخه ده خروس واقع اولمش میر نظمی
بیت کرد زخی از شب حسرت کندر * بوسلجان از مهر داده خبر بی بوسیدن بی واو مجبول
و کسر سین مهمله ايله اویمک عربیه قبله دیرلر ضم قافله کال بخندی بیت کر آرد جان
باب عاشق درین کار * لب معشوق بوسیدن چه کارست بی بوسین بی واو معروف و کسر
سین مهمله ايله تعییب ایلک یعنی رکسنه بی عیلمک بی پوش کردن بی اتک در میان اتمک
وزیاده دور شبق بی بوشیدن بی دخی اتک در میان اتمک و جرأت کوستر ملک و اعتماد
ایلک و برزنسنه یه جدو جهد اتمک معناسنه بی بوقان بی واو معروف و فتح قافله قزل
قور دلر که بسکالین کله کذا فی الحمودی بی بوقلون بی آلی معنایه کلور اول برجا نوردر
آفتابه قرش طوردر کونش طوقند قجه التون کی کوریتور ثنی روز کار متلون الاحوال
اولخله اکاده بوقلون دیرلر ثالث الوان صرجه که مینا دیرلر رابع انواع شکوفه که چمنزار
و بوستانده بنه و یاخود اغاج چپکری یره دوکله تنم شیخ سعدی بیت باد در سایه
در خنائش * کسترانیده فرش بوقلون * خامس منقش دیبای رومی که صاری و یاخ
صرمه ايله استامش و یاخود الوان حیرایله طوقنش اوله منوچهری بیت فری زان تیغوی
هنکام میجا * چنان دیبای بوقلون نموده * سادس رقوشدر صویه باتد قجه توپلری الوان
کوزینور تحقیقی بودر که هر زک الوان ورنکارنک اوله اکا بوقلون دیرلر و مخصوص برکاردر
تنم مقدم ذکر اولندی بی بوقان بی واو معروف و فتح قافله رحم مادر که زهدان دخی دیرلر
شمس فخری بیت زان حامله راییم بدکه پیش از وقت * زمهر او بدرایند اجنه از بوکان
بی بومهن و بومهن بی کلاهما بفتح المیم زلزله معناسنه کذا فی تحفه الاحباب بهرامی بیت
زمین از بومهن از پای تاسر * چنان لر زان که عامی روز محشر * حکیم اسدی بیت برآمد

یکی بومین نیمشب * تو گفتی زمین دارد از زرت تب * نسخه میرزا ابراهیم قیون بفرستی
معناسنه مرقومدری بون بی و او معروفه بوزن خون اوج معنایه کلور اول فرهنگ
جها نکیریده یعنی آسان حضرت مولانا قدس سره بیت چه خواهی ذوق این آب سیه را
چه جویی سبزه این بام و بون را * ثانی یعنی پایان و نهایت استاد دقیقی بیت موج
کریمی برآمد از لب دریا * ریک همه لاله کشت از سرتابون * و دیب معناسنه استاد لطیفی
بیت درختی را که کردد کیرافزون * بسوزد نیر از شاخ تابون * ثالث قیون و صغریه
پاک اولماش بفرستی و بعض نسخه ده حیوانک بجه دانی معناسنه دری بویان بی و او معروف
و فتح یای تحتانیله رایحه ویری نسنه و زیاده قویعی حکیم انوری بیت نور ظلت به بویه
قدمت * خاک کویت چو عاشقان بویان * ویرمکت اسمی اولدوغی منقولدری بویان بی
عطریات ظریفی یعنی صطرقونیلان طرف هر نه دن او اور سه بوی ایله داندن مرکب لفظدر
بی بوی مادران بی قوان چپکی عربیده برنجاسب و برنجاسف دخی دیرلر بی بوی مادران بی
براوندر کو که مائل چپکی اولور اغرقوقوسی وازدری بوییدن بی و او معروف و کسریای
اول و سکون ثانیله قوقواق که عربیده استشمام و جغهای لسانده بو تراماق دیرلر تعدیه سنه
بوتراماق دینلور میر علیشیر بیت زلف و یوز سنبلونکنی کل او زاتار قاتماکوب * دهر
باغید اکل و سنبل ایسین بو تراماق کوب * بولفت مشترکه در طاعتی معناسنه ده بو تراماق
دیرلر بیتهان بی معروف اصلی اولیان شی اسناد ابلک بی یوکان بی صحاحده عروس
و عروسی کردن معناسنه دری مع الو او * بختکاو بی سکون خا معجه و تاء موقوف و فتح
کاف عجمیله ادویه قینادوب صوین آلوب خسته نک اعضاسن بو دقلوی صویه دیرلر
عربیده نطول دید کلر بدر بی برغو بی سکون راه مهمله و خم غین معجه ایله ایچی بوش براغاجدر
نفیر کی چالارلر شیخ آذری بیت آه مهر از نایره صبح برآید * بیجان به و چون نفس
از لوله برغو * وله بیت زان طرف کرکنند برغو ساز * نشنودن طرف کسی آواز
بی برو بی ضم راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول ابرودن مخفقدر قش معناسنه حکیم اسدی
بیت زد از کنه آنکه کره بر برو * شد آشفته از چشم و دل بر برو * حکیم سنایی بیت
هر که آن روی تو بیند زنی خدمت تو * هم بروی تو که پشتش چو بروی تو بود * استاد
بهرامی بیت بغمزه نیر و مره نیر و قد قامت نیر * بروکان باز و درون فکنده کان *
و هندی لسانده فی قلم معناسنه در ثانی فرهنگ جها نکیریده بروت لفظندن مرخه
حکیم فروسی بیت که دارد که کینه پرتاب او * ندیده بروهای پرتاب او * و فتح راه مهمله
و او موقوفه صغره امر اولور کیت معناسنه تنکم شاهی منظومه سنه بیت کیت
برو و سوبله بکو کل بیا * از چندن چون نه نیچون چرا بی بو بی اخفاء و لوین ایله هدف
قوشی سراج الدین قری بیت برشاخ شای تو اگر نیست نوازان * فرق سرا و بادیده
شاخ چوبو بو بی بی ایکی معنایه در اول رایحه معناسنه یای تحتانیله دخی محمد رستقی
کاشی بیت چنان ذرات اعضانیم ز مهرت کشته مالا مال * اگر خجری زنی بوی محبت
آید از خون بی ثانی فرهنگ جها نکیریده بود لفظندن ترخیم اولمشدر تحفیف خواجه حافظ

حافظ بیت باصبا همراه بفرست از رخت کلدسته * بوکه بویی بشنوم از خاک بستان
 شما * حکیم خاقانی بیت پای منم در عدم بوکه بدست آورم * همنغمی تا کند درد دام را دوا
 معنای اوله صریحه رایحه و جفتای لسانند ایس دیلر مثلا کل ایسی و مشک ایسی دیلر میر
 علیشیر بیت تیلار مین ایسلا ب ایسلا ب غبنه کنی * که او پسام عارضه کنی که لبه کنی
 خیره الا براده مستطک محله دیلر بیت سبل سویین تاپسا ایچیب مل کیی * سالی تا شین
 تاپسا ایسیب کل کیی * بیوی خیمای تحتانیله ترکیله کوه دید کوری قور یخیزد * مع الهاء
 بیتخانه * صنم طور دخی مکان میر زافصیمی بیت مابت نه از اندیشه معبود شکستیم
 آرایش بیتخانه * مابود شکستیم * نوعی خوشانی بیت یکی رطوف آتشخانه بکندر *
 بر آیین بت و بتخانه بکندر * بتکه * یعنی بتخانه و معبد خانه کبران میر والی قی بیت
 عزت کزین زاویه طاعت تواند * کر پیر بتکه است و کر شیخ خانقاه * بخته * سکون
 خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله قوج قیون کیش دخی دیلر * محله * سکون خاء معجه و فتح
 لامله بر او تدر خر قه و برهن و تخمکان دخی دیلر کذافی تحفه الاحباب عزیزیه بقله الحقا
 ترکیله پر روم و صموزاوت دیلر استاد عسجدی بیت در آویزم حائل وار پیکر رخو شود
 روی * بکر دزدن و پشتش کم آغوش چون محله * بجنوه * سکون خاء معجه و فتح
 فون و واو معروف و اطهار هایلله یعنی رق که ترکیله شمشک دیلر کذافی ادات الفضلا فتح
 و فون و واو موقوفه ده مر ویدر * بجزر شیشه * عطریات نوعندن محالسه اصلدوب
 همیشه ایله آتشه قور لر لطیف رایحه سی چقار کذافی شرفنامه * محله * کسر خاء معجه
 و سکون یای تحتانی ایله محله * مرقوم معنا منده در کذافی فرهنک جهانگیری * بده * فتح
 فال معجه ایله یعنی رکوی سوخته یعنی یانمش اسکی زکه یاقوب قاوایدلر کذافی الصهاج
 * براده * فتح راو دال مهملتین ایله اکله اغزندن دو کیلن ابجه پولاد و آهن خرده سی که
 سونش دخی دیلر کذافی فرهنک جهانگیری * براه * فتح راء مهمله و اطهاره ایله یعنی
 زیبایی و زیب و زینت شمس فخری بیت مسند خسروی از مقدم اودار د زین * افسر شاهی
 هم از طلعت اویافت براه * برایه * فتح راء مهمله و یای تحتانیله تراشه قلم یعنی قلم خرده
 یونقه سی ابو المعانی بیت جوهر خیر مرغ براده تیغش * سرمه عطارد که برایه چشم
 قلمش * برزه * سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله صمغه بکزر براغاج پسید رعایت
 بد بو اولور عربیه قنه دیلر فتح قافله کذافی کتاب السامی فی الاسامی * برساله * سکون
 راو فتح سین مهملتین و لامله یعنی پیر سا خورده کذافی المجمع * برکه * سکون راو فتح
 کافله ایکی معنایه در اول خوض و ثانی بر بیاض قوشدر اکثر صوده تعیش ایدر * برمه *
 سکون راو فتح میله ایکی معنایه در اول مثقب که اغاج و غیره نسنه دلر شاعر بیت در صدف
 از رخ برمه بود است آسوده در * لیمک در استکم از مرکان سوراج آمده * بروقه *
 ضم راء مهمله و واو معروف و فتح فایله مجمع الفرس دستار و میان بند یعنی طرز رومیه
 اولان صارق کذافی تحفه الاحباب * بزغاله * سکون زاو فتح غین معجین ایله کی اوغلاخی
 و صغیر و زاغوسنه ده دیلر * برعه * سکون زاو فتح غین معجین ایله دهره که آنکه باغ

بودار بر نوع گسکتی اگر چه صومر در عرینه مجمل دیرل و بر مره و سکون زاء فلاسی
 اول و فتح ثانی و میم مفتوحه ایله بر جانور در چلباسه به مشابه ایما اندن کچوک اولور
 ینه ککر جنسندند ز آختابه قرشویو ز طوتوب طور و آفتاب پرست دخی دیرل شمع
 رسودان بیت ازرق دیو چشم بر مره رنگ * از بدی دست و از هجیری رنگ و زه و
 فتح زاء معجه و اخفاء مایله نهجه میرزا اراخیده زمین بسته داریغی دپه لو و مشرفنامه ده
 منبوه خوشنود و مناسنه مذکور در و دخی اون ایکی راجدن اونغی برج که بدی و چنه
 دیرل ابوشکور بیت چو خور شید آید به برج زه * چهار زله بیرون نما نهجه و ز بهجه و
 کسر زاء معجه و سکون یا و فتح جم عجمیله اوغلاق معنا سنه بر چجه دخی دیرل مختاری بیت
 لینی ز بهجه که او کنا بگرد * بل شیر خون شیر بخورد * خواجه عید لویکی بیت مخالفان
 سرا چون ز بهجه سلاخ * سه پایه از علت باد و چار سو مسلخ * مسعود سمدی سلمان بیت
 ز این ز بهجه بسته دهن چرایی سی * که هر کز شنه چراخور بونده آبشخور * بعضی فرهنک
 برج جدید دخی دیرل و ز بهجه و کسر زاء و سکون یا و فتح شین معجه ایله آرد و
 کجند یعنی سقو سام اونی کدانی فرمتک جهانگیری و بسوده و ضم سین مهمله ایله ال ایله
 نسنه یوقلش لمس معنا سنه مستقیمند و لو لغه قلب اولوب ریاضاده ایله بساید دیرل
 و بشزده و سکون شین و کسرتوت و فتح زاء معجه ایله بر طعمادر یوقه انک و یاغ
 سوخر مایله ایله ز بهجه طعمه بیت من عالم بیای بشزده و وی * کوم از دست زخم
 بریان داد و بکره و سکون کاف و فتح زاء مهمله ایله میخانه معنا سنه در ابوالهائی بیت
 سحر در بکره بوده همت پذیر مقان مارا * فیوض نشاء روستینه داده رنگ صاغر و بکسه و
 سکون کاف و فتح سین مهمله ایله ات پارچه سنه دیرل کدانی فرمتک جهانگیری و بابه و
 امر کلو شراب ابریقی و صراحی و هر نه اکا بکر شراب طرفی اولور سه خواجه سلمان
 بیت درخت شبد دم طاوس و غنچه شد سر طوطی * و خلق باقه باید کشاد خون کبوتر
 خون کبوتر یعنی شراب و باقه و باغنه و کلاهما بسکون اللام و ضم الغین المعجه
 بریره کتودلش و بریری اوزرینه قولش نسنه حکیم ناصر خسرو بیت درین بند و زندان
 یکار و بدانش * بلفند باید هشی نامداری و باغونه و سکون لام و ضم غین معجه و فتح
 نونه قرینه که زنان یوزلرینه سوردرل اکا فکر دیرل کسر فاف و فتح کاف عجمیله و لغونه و الکونه
 و کلفونه و کلکونه دخی دیرل حکیم زاری قهستانی بیت صبا سیمک باغونه کرد بر کل سرخ
 بشقه بر زده سر همچو سبزه از لب جو و بلکانه و سکون لام و فتح کافه چوق مراده
 نایل اولش دیمکد که بل چو قدر و کامه مراد دیرل بل باهوس اولان بل کی در فرس
 قدیمک استاد رودکی * رباعی * در پیش خود آن هجر چو بلکامه هم * پروین ز سرشت
 دینه بر جامه هم * بسر نامه توجوه ست بر خامه هم * خواه که دل اندر شکن نامه هم *
 و بلکفه و سکون لام و فاف و فتح کافه رشوت معنا سنه در بلکفه مرقوم کی و بنومه و
 سکون نون و ضم تاء مشاء و فتح میله بر کوکه نسنه در اکثر اخا جرده اولور نعمة الله
 ترکیبی بالی قره ایله شرح ایلش و بساله و سکون نون و فتح سین مهمله و لامه نهجه

نعمه حسین وفائی ده بمعنی کهنه و سالخورده استاد رودکی بیت بکشته زین پرند سبزه
شاخ بید بنساله * جهان چون اشک مجبوران نشسته رثاله بر رثاله * بکاه بی سکون
نون و فتح کاف عجمیله یوک یاب قومیلان محل اصلی بندگاه ایدی تحفیه ها حذف اولندی اکثر
با رایله مترادف ایدوب بار و بنگاه دیرل شیخ سعدی بیت ز بنگاه حاتم یکی بیومرد * طلب ده
در مسنک فایند کرد کی بنگه بی بنگاه دن مخفدر کی بنگه بی فتح نون مشدده ایله و مخففه
ایله ده مجایز در جمع الفرصه رخت و اثواب معنا سنه شیخ نظامی ارخسرو شیرین بیت
بنه دریک شکارستان نمی ماند * شکارستان شکارستان همیراند * و بمعنی جای و مکان
از مخزن اسرار بیت طلعتیا زانه پر نور کرد * جوهر یازا عرض از دور کرد * فرهنگ جهانگیریه
معنی اثواب خانه حضرت مولا نادر سیه بیت یک - الله دیگر بنه خواب بسوزیم *
زیرا که چنین دولت بیدارد آمد * خواجه حسین شانی بیت ای حصر زادر می تاجخراسان
بروم * بنه آتش زخم و همچو خراسان بروم * و بمعنی بن چیزی یعنی بر سنه نک غوری
و هایتی میر خسرو بیت هر شهر باغ ز شربتانه * مژده زبی برکی خود پرهنه * ودخی بنج
و بنیاد معنا سنه حکیم ناصر خسرو بیت از نام بدار همی بترسی * بایار بداز بنه موبینه
بویه بی سکون و او و فتح باء موحد ایله ایکی معنایه در اول بمعنی مرغ دده دانی بمعنی
آرزومند بوا یکی معنایه تربیب اوزن شمس فخری * قطعه * بدار آیی که از انعام عامش *
بود طوق حم و تاج بویه * که پیش از حد و از اندازه دارم * بد رکاه شده آفاق بویه *
بعض نسخه ده آرزومند بویه نقل اولنشد که بضم الباء الموحده ثم الباء بنقطتین من تحتها
بوقل ایله روایت مضطرب اولور زیرا شعرای متقدمین استعاره لرنه باء موحده بی کلماته
قافیه ایدوب معنای مرقومه استعمال ابلش هر چند که تنبع و استقصا اولندی ایسه بویه
بولندی خصوصاً شمس فخرینک معیار لرنه و حکیم اسدینک کرشاسب نامه سنه بویه
معنی ایدوب بر بیت ایله اثبات مدعا ایشودر کی بویه بی و او مجهول و فتح تاء مثلاً ایله
فرهنگ جهانگیریه درت معنایه کلور اول اول اغاجه دیرلکه بویی و بدنی اولیوب
همان کوکدن چبقوب دالری اوله ثانی آدم و حیوانات یاوریسنه دیرل عوما و ارسلان
یاوریسنه دیرل خصوصاً ثالث اوق نشانه سی رایح طین حکمتله دوزلش کوچک و بیوک
طرف که ایچنده التون و کش ایدر لر غالی قوی عیلا آلی در و قالجیلر قوللنور لر معربن بوتقه در
استاد یشدر * قطعه * نه در عچه کامل شود بیکر کل * نه در بویه ظاهر شود
صفت زر * زاجدات چرخست تهذیب مردم * چوا زخم خایسک نیری خجیر *
کی بوخله بی و او مجهول و سکون خاء معجیه ایله خرقة و برهن و پلین و تخمکان دیدگری
اوت که زکیده سموز اوت دیرل کی بوده بی بودن لفظندن اسم مفعول در صیورت و کینونت
معنایه شاعر دیشدر بیت تاج جهان بوده ایچنین بوده * این مشترک به دانما باشد *
کی بوذاوند بی سکون و او بن و نون و ضم ذال معجیه ایله محاحله قا و معنا سنه که عربیله حذف
دیرل عوزستانه بیغه آذر باجاند یورد دیرل کی بویه بی و او مجهول و فتح را ایله ایکی معنایه
کلور اول اطعمه دن بورد که کات یا قییه ایله ایدوب یا غده بشور لر انواعی اولور یا حود

شکر و بادام ایله ایدوب شکر یون دیرلر سحاق اطعمه بیت چرامنعم کنی صوفی زحرا
 شکر یون * کسی کوید مسلمانا که روی از قبله بر گردان * ثانی برادویه در پوره
 ارمنی دیرلر بورنک و او مجهول و فتح راودال مهملتین و سکون تون ایله نسخه میرزا
 ابراهیم وارقلی کسنه یعنی غنی و مالدار و بوزه و او مجهول و فتح زاء معجه ایله
 داییدن و یا خود برنجیدن ایدرلر ترکیه دخی بوزه دیرلر و او مخم ایله شرفنامه ده اغاجک
 بدنه دیرلر مثال معنی اول محمود ابن یمن بیت زدوان چون طمع داری کرمهای جوان گردان
 خرد اندک در عشرت شرابی ناید از بوزه و بوزمه و او مجهول و سکون زاء معجه و فتح
 میله خوشبو بر او تدرکذافی مؤید الفضل و بوزنه و بوزینه و کلمه و او المعروف
 میون اسمیرد رکی دخی دیرلر عربینک بوکینه سعدان و کوچکنه شبک دیرلر حکیم خاقانی
 در قسینه بیت بریش نیس و به بینی پیل و غبغب کاو * بحرس رقص کن و بوزینه لعاب
 حضرت مولانا قدس سره بیت برخوان شیرین یکشی بوزینه همراه شد * استیزه
 روکنسی آواز کجا شیراز کجا و بوزنه و او معروف و فتح زاء فارسی وین ایله یعنی غصه
 مشکوفه یعنی هنوز آبله امش چیکدر عربیله برغم ضم باو غین معجه ایله کذا فی مجمع الفرس
 بو معنایه میرنظمی بیت دهانش بوزنه در باغ رویش * از آرونشکفد بکحرف سویش
 و بوسکه و فتح سین مهمله و کاف عجمیله او په جک بر مرنه بر او لورسه ابو المعانی در نعت
 شریف بیت بحسن روی ترا روح قدس مشتاقست * همیشه خاک درت بوسکه عشاقست
 و بوسه و او یک عربیله مشتکر در فارسیله غیری نامی یوقدر زیرا اولدوخی شایع
 دکدر چغتای لسانک موجک دیرلر بوک و او معروف و کسر کاف و اخفای هایلله
 بودکه لفظندن اختصار اولمشدر اولکه که معنا سنه خواجه حافظ بیت باصبا همراه بفرست
 از رخت کلدسته * بوک بویی بشنویم از خاک بستان شعا و بوله و او معروف و فتح
 لامله بوزن و معنی لوله که ابرق و امثالی نسنه لده اولور و بوماره و سکون و او و فتح میم
 و راه مهمله ایله قره نیک جها تکمیریده بر پرده جانورد و بومه و لغت قدیمه در طاش اوزرنگ
 آت ایاغنک نعلندن سحره یان قعاجیم شیخ نظامی معراجیه ده براق و صفند بیورمشدر
 بیت در شب تاریک یان اتفاق * برق شله بوسه پای براق و بومه و سکون و او و فتح
 هایلله هدیه قوشی کذا فی نعمة الله و بویه و او معروف و فتح یای تحنائیله یعنی آرزومند
 حکیم انوری بیت ای در حرم جاء امینی که نیاید * از بویه او خواب خوش آهوی حرم را *
 شرفنامه ده عشق معنا سنه مریدر بیت مرقومک عشق معنا سنه ده شوق معنا سنه ده
 شمولی وارد و به و اظهار هایلله اوکی قوشی که بایقوشدن بیوک اولور کذا فی نعمة الله
 و بهمه و سکون هاء اول و فتح میم و اخفای هایلله بهادر و شجاع کسندرک لای در فلان مرد
 بهمه است دیرلر مع الیاء القحطانی * جحی و سکون خاء معجه و کسر تاء مثنا تله اشترا جنسندن
 پیسراک دید کلری ارکک و توپلی دوه معنا سنه کثرت استعمال ایله دوه نك صفت مدوحه سی
 لولمشدر میرنظمی بیت به سبب اسب خوش تازی نهادی * بیانصد اشتراحتی تازی
 و بردی * سکون را و کسر دال مهملتین ایله حصیرا شد کلری اوت ترکیه ساز دیرلر

۱ برزی ۲ سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ايله تورانيلردن بر مبارز پهلو انك ناميدر
 ۳ بزکوهی ۴ کسر زاء معجه و ضم کافله طاع کجیسی که زنك دخی دیرلر شاعر بیت برودیش
 دراز و کخته عقلش * بزکوهی توان گفتن بشککش ۵ بلبل ۶ شرفنامه ده صراحی و شراب
 برداغیدر فرهنگ جهانگیریده اوج معنایه روایت اولمشدر اول بگماز لغی کبی هم شرابه
 و هم پیا لهیده دیرلر بواکی معنایه ترتیب اوزن حکیم فردوسی * مثنوی * تویی میکسار
 از می زابل * به پیمای تاسریکی بلبل * یکی بلبل صرخ در جام زرد * تهنتن بروی زوان
 بخورد * ثانی اول سختیان که انواع و ازاك و لطیف الوان رنگر ایدرلر ثالث بر نوع زردالودر
 ۷ بلغاری ۸ نلاین دیدکری خوشبودرینك نو عیدر آنکه هخی جزوی رایحه وارد
 بلغارد یارنده اشانکله بلغاری تسمیه اولمشدر بعضیلر نلاین دیرلر ۹ بن کوهی ۱۰ یا غلو
 بر او تدر آنکله طعام بشورلر کدافی شرفنامه اما مؤید الفضلاده بر او تدر جرب و شیرین
 اولدو غندن طعامه قاتوب اندن طعام ایدرلر و بعض نسخه ده بوی کک مرقوم معناسنه در
 ۱۱ بوالعجبی ۱۲ حقه باز و شعبه سازدر میرظمی بیت بوالعجبی آمده روزی بشهر *
 شعبه آموخت ازو خلق دهر * کدافی مجمع الفرس ۱۳ بوخلانی ۱۴ او معروف و سکون
 نام معجه ايله یعنی شیطان کدافی شرفنامه ۱۵ بودی ۱۶ شرحی مرور ایدن بود
 معنا سنه در آخرندکی یا حرفی کاه مصدریه و کاه خطاییه و کاه وصفیه استعمال اوانور
 محله کون صائبك بویتلردن فهم اولتور * قطعه * دانه مادر خمیر خاک بودی کاشکی
 یا چوسر زدر زمان دهقان و رودی کاشکی * دست چون افتاد حالی همت عالی بلاست
 آنچه دارم در نظر در دست بودی کاشکی ۱۷ بوعلی ۱۸ حکمای اسلامیه دن ابن سینا در
 شیخ الرئیس دخی دیرلر و دخی اسلام حکما اسندن حکیم مشرب اولانه دیرلر کدافی شرفنامه
 ۱۹ بوعجبی ۲۰ یعنی ملک الموت محمد هندو شاه صحاح بولفظ کرچه عربیدر اما مرقوم معنایه
 فارسیه استعمال اولوردیو یا زمش ۲۱ بوی سای ۲۲ اوزرنده مسك و عطریات
 از دکری طاش ۲۳ بوی ۲۴ بش معنایه استعمال اولنور امید و محبت و طمع و خوی و پس
 روی معنایه کدافی شرفنامه یعنی امیدخواجه حافظ بیت بیوی نافه کاخر صبا زان طره
 بکشاید * زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها * بو معناله واقف اولمیز قوقو
 معناسنه صانور ۲۵ بوی ۲۶ کسر و اویله یعنی باشی یعنی اوله سن و اولور می سن دیمکدر کدافی
 شرفنامه ۲۷ بهمی ۲۸ سکون ها و فتح میله بوزن حبلی کدی اوقی دید کلریدر که اریه
 سنبله سی کبی باشی اولور اطبا عصا سن آلور لر غایت قابضدر و قطع دم ایدر شاعر
 برینك میخوردیمشدر بیت گرفت خون زرنك آنکه میخورد اوزا * مکر که نان ترا از خیر بهمی
 بود ۲۹ باب الباء الفارسی المفتوحه مع الالف * پا ۳۰ بش معنایه کاور اول معروف ایاق
 معناسنه حرف یای تحتانیله پای دخی دیرلر ثانی تاب و طاقت معناسنه کال اسمعیل بیت
 شاد باش ای شه پر دل که ندارد پات * دشمن ار خود بمثل رستم دشمن باشد * ثالث
 مقاومت معناسنه وله بیت کرسر بر آورد چو کد و باتو بدسکال * تیغ قضا همی کندش
 چون چنار پای * رابع ایزک کبی دخی دیرلر خامس بهانه معناسنه مرویدر ۳۱ پاتشکا ۳۲ کسر

تا مثنایه و سکون شین معجه ایله باد بخان که معروفدر ^و پاشتا ^و کسرتا مثنایه و سکون
 یون و فتح کاف فارسیله بودنی باد بخاندر باشکان دخی دیر لر تعریب اولوب باد بخان دیر یلو
 شاهر بیت چنان بودست دانس هیچ دانا * که باتشکانمید اندز آبا ^و یاتوا ^و خیم تا مثنایه
 ایلله ایاق دولاغی که یاتایه دخی دیر لر ^و پادشاهی سکون دال مهمله و فتح شین معجه ایلله
 پادشاه دیمکدر کسر دال ایلله اوقیان لفظ مرکب اولوب معنا سندن بختدر زیر ایا د ایلله
 شاهدن مرکبدر پادشاهان هر زک و جهانیان و دافع ضرر معنا سنده در کذاقی اجمال
 جبینی و الضمیر و المستور و الجمودی و غیرهم و شاه صاحب و اصل معنا سنده در معنای
 ترکیب صاحب جهان دیمک اولور پادشاه پادشاه لفظ سندن مرخدر شاهر بیت که من تا
 ترا دیدم ای جان من * نیم پادشاه بدل خوبشتن ^و یار ساهی سکون راه مهمله ایلله زاهد
 و عابد و پاکیزه و پاک دامن و ترکیه اولنیش شاه و حلال زاده و شغله مستعجل و کارکنار
 معنا لینه مثال زاهد و عابد شیخ سعدی بیت هر کرا جامه پارسی بی * پارسان وینک
 مردانکار * مثال پاکیزه و حلال زاده و له بیت کرانها که من کفتمی کردی * نکوسیرت
 و پارسیاردی ^و یاز باقی سکون راه معجه و فتح باه موجه ایلله پادشاه معنا سنده اولو المعانی بیت
 کر کند تا تیردلد از هر قهر غم بخود * هر دفعی ساز آیدم سافری یاز باقی پاشتا ^و وزیر
 و والی و وکیل دولت و دخی انچه طوغان معنا سنده که پاشته دخی دیر لر ^و پاشتا ^و سکون شین
 معجه و فتح نوله او که که پاشته دخی دیر لر میر خسرو * مشوی * علمای جهان بر عکس هم هست
 که بر ملک کیدای را ده دست * چنین هم دیده ام کافسده پای * بخت زر دریده پاشتا
^و پالا ^و درت معنایه کلور اول امیب جنب یعنی بدک آت حکیم فرخوسی بیت نشست از هر
 تنک بالای خویش * چو خورشید نمود مینای خویش * ثانی صاف ایدی مراد سوز که دو
 لکن بو معنایه بالکراسه عمال او انچه رگله ایلله ترکیبه محتاجدر شیخ فیضی بیت مست عشقم
 و ریا شوی حرم بادم ما * بادم بالای در میگیر سجاده ما * ثالث یعنی آ و مختصر اربع یعنی فریاد
 بو معنایه کتاب زادن مستخرجدر ^و پد آسیا ^و سکون دال و کسر سین مهملتن ایلله دکرمان
 اغاجی ^و پد پرا ^و کسر ذال معجه و سکون پای تحتانی و فتح راه مهمله ایلله قبول ایدی و یوری
 و امر طوخی و سوز دیکاهی کذاقی شرفنامه ^و پردا ^و سکون راه مهمله ایلله مهملتن ایلله
 بوزن و معنی فردا ^و کذاقی فرمک جهانگیری ^و پرده سرا ^و حرم قبول سنده و ملوک
 و وزرا و کبارک خاص خانه لری قبول سنده اولان پرده معنا سنده خواجه سلمان بیت
 افلاک را بخیم و سر پرده بر کنیز * زین پس خیام و پرده سرا را چه میکنند * مولانا
 هاتنی بیت ز پرده سرا شد محفل سراي * بر اورنک زرین بر آراست جای *
^و پرستای ^و فتح را و تا و سکون سین مهملتن ایلله پرستار دن ترخم او انشدر قول
 و جاریه در کذاقی الجمع ^و پرنا ^و سکون راه و فتح نوله ر نوع منقش دیادر غایت لطیف
 و نازک اولور پر نو و پر نو و پرینان دخی دیر لر منو جهری * قطعه * از فروغ کل اگر اهرمن
 آید پر تو * از پری نازندانی و وزخ اهرمن * چونکه زرین قدحی بر کف سیمین صنی * یادر فشنه
 چراغی میان پرنا * ادیب صابر بیت بروی و سینه و ساعد بخل شدند ازوی * یکی حریر

حریر و دوم حله و سوم پیرا پ پروا پ سکون راء مهمله ایله یدی معنایه کلور اول طاقت و آرام
 ثانی دانستی بجای یکی معنایه ترتیب اوزره حضرت مولا ناقدرس سره * قطعه * هران پروانه
 که شمع ترادید * شمش خوشتر و ذآمد بسیمای * همی پردیگر دشمع حسنت * پرو و شنبندارد
 هیچ پروا نمی آرم بیان کردن ازین پیش * بگفتم اینقدر باقی تو پروا * ثاث یعنی سرورک
 سیف اسفندی بیت یکوی عاشقان ای از سر سودای ماداری * دل از جان و جهان برگیر
 اگر پروای ماداری * رابع یعنی توجه و التفات و میل و رغبت بابا فغانی بیت فراموشم کند
 آید در پروا * بلای جان مردودم همینست * وله بیت پروا نمیکنی و هر کس که دل
 و هم * چون بیندم بدائع تو سرمیدهد مرا * دیگر بیت دادما آن شوخ بی پروا داد *
 بسکه بی پرواست داد مانداد * خامس یعنی مبالغت یعنی ترک و پاک داشتن میرو خسرو
 بیت جوان و شوخ و فراموشکار و بی پرواست * زمان زمین زمین خسته دل که یار دهد
 کمال اسمعیلی بیت کمال از عاشقی پروا ندارد * که غیر از سوختن پروا ندارد * سادس
 فراغت معنایه سینه حضرت مولا ناقدرس سره بیت ربود چشم و رخ و زلف آن بت رعنا
 یکی قرار و دوم طاقت و سوم پروا * سابع یعنی سر اسیمه شمس فخری بیت پناه ملاک سایمان
 شهنشه ایران * که آسمان زمعالی اوست با پروا * و دخی اکاه و آسانی معنایه سنده
 رسید نظر در پ پره آسیای پ ذکر مان چرخ معنایه ابوالمعانی بیت در دهر بکنفس
 نشسته دل رها ز غم * کشتم زبون از پره آسیای چرخ پ پسا پ فتح سین مهمله ایله ولایت
 یازده بر شهر آید رخسادی دیر لر که معری در پ بیجا پ سکون نون و جیم موقوف و فتح
 یازده سیله ینکج که خرچنگ دخی دیر لر عربیله سر طان دید کلر بدر حکیم خاقانی بیت
 جوقی لیم و یکدوشه کز سیر و کور شسار * چون بجهای آبی و چون چار پای خاک پ پنج دعا پ
 ای صلوته خسته کدانی محمودی پ پند و آبی سکون نون و دال موقوف و فتح و او ایله قیچی
 دید کلری اچای او تدر تناول آید لر مرز دن خالی دکلر پ پنهان پ سکون ها و فتح نوله ابعاد
 کانه تن شول بعل دیر لر که عرب عرض دیر عجم پهن ترک یامی دیر بوتقدیر جبهه اینه چکن
 تسنه یه پنهان یلور بویا تدن فهم اولنور * مثنوی * چو شنید و شنید چون یکی پان ابر
 سر روش پولاد در تنش کبر * زهر اوستادی یکی خانه خواست * درازی و پنهان صد کام
 اوست پ پیدا پ نهان مقابله سنده اولان ظاهر معنایه سنده در شمع سعدی بیت بگفت
 احوال ما برق جهانست * دمی پیدا و دیگر دم نهانست * کاهی آشکارا معنایه اقتضا
 ابتدا که استعمال آید لر شیخ علی نقی * رباعی * بی عشق دلی که اضطرار بش پیدا است *
 بی طرف تنی که بیج و تابش پیدا است * سر دل پر عشق نکرد دظاهر * تائیمه بود شیشه شرابش
 پیدا است پ پیمان پ سکون یایم تحتانی و فتح میله اولحک معنایه سنده اکثر اصطلاح و استعمال ایله
 استعمال اولنور زیر اقولا چلیوب و آدملیوب اولحک و شراب اولحک معنایه سنده اصطلاح حیدر
 ایحک مراد اولنور که باده پیمای و باد پیمای دیر لر حافظک بویتند ایکی وجهیله مذکور در
 بیت چو با حبیب نشینی و باده پیمایی * بیاد دار مجبان باد پیمارا * دیگر بیت دشمن آتش
 نهاد و باد پیمار آبکو * خاک بر سر کن که آب رفته باز آید محو پ مع الباء * پاناب پ تاء مشداده

ایله مانند و مقابله و برابری معناسنه میر نظمی بیت شود در زم او زهره بخل یاب *

نیار در زم او مرغ پاتاب * پاروب بی ضم راه مهمله و او معروفا کورک که پارودخی دیرل

پار یاب بی سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله اول مزد و عات دیرل که عمل ایله صوازیله

پار یاب و فار یاب و فار یاب و دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری * پاکوب بی ضم کافله یا غله

دیمک و دیمکی رقص اولسون و غیری اولسون میر نظمی بیت زن دنیا بود هر چند مرغوب

شود لیکن بزم سفله پاکوب * پالای اسب بی یدک چکن آت کذا فی المجمع * پایاب بی

فتح یای تحتانیله طغوز معنایه استعمال اولنور اول طاقت معناسنه حکیم فردوسی بیت

که این پاره نیست پایاب او * درنکی کند چرخ را تاب او * ثانی حوض معناسنه خفای

بیت کل کبود چو بر تافت آفتاب برون * زیم چشم نهان کشت در دل پایاب * ثالث

معیار جمالیله صواولان مکانک نهایتی دیوب بوبینی نظم ابلش شمس فخری بیت خدا بکن

جهان آفتاب چرخ جناب * که بحر بخشش او رانیده کس پایاب * و ترکیبی پای آب اولغله

معنای رابع شمس فخری بکار ایاغی صویک آقوب جمع اولدوغی یره ده دینلور دیش

خامس فرهنگ جهانگیری یده قیونک آسان وجهله اش غیسنه اینک ایچون ایاق بصبه جوق

یرلینه که دای دخی دیرل و زبان هندیده پاوی دیرل بومعنایه حکیم زاری قهرستانی

در طاب شراب گفته * قطعه * می حیات منست و ممکن نیست * زو میسر ۲۰ بیچ اسبام

ای دریغا که آب زر بودی * و خریدی ز آب پایا بم * سادس دیننه ایاق ایریشن صویه ده

دیرل که ضد غرقاب در حکیم سنایی بیت ای ز جودت سراب بحر محیط * دل را د تو بحر

پایاب * سابع پاینده یعنی ضمان کننده استغندیارک رستدن هلاک مرتبه سنه یدوکی زخندن

شکایتی محله حکیم فردوسی * مثنوی * امید من آنست کاند ر بهشت * دل پاک من

پدر و د هر چه کشت * مرا سخت از آنست کان باب من * بیکتی میخواست پایاب من * ثامن

تاب و توان معناسنه شمس فخری بیت جلال دولت اسلام شیخ ابواسحق * که چرخ را نبود

زیران او پایاب * تاسع یعنی نهایت و غایت کمال اسمعیل بیت همت عالی * تو پایان نیست

که ندیدست شهریش پایاب * بومعنایه کمال بخندی بیت بحر عشقت بحر بی پایاب گفتن

میتوان * زر و صلت کوهر نایاب گفتن میتوان * محمد هند و شاه صحاحده یعنی کرداب و بن آب

دیو نقل ابلش در * پای شیب و پاشیب بی کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله دشوار

عقبه یا اسمیدر حکیم خاقانی رمی ابحار ایچون دیمشدر بیت دست بالا همت مردان که کرده

زیر پای * پای شیبی کان عقوبت جای شیطان دیده اند * فرهنگ جهانگیری پاشیب

یعنی زیره پایه مولانا مظهر * قطعه * ساحت بسعنا نسرای و بام قصرش کز علو * کاخ

و فرواره فراز امکان آورده اند * در غم و صبح پاشیبی برین بر بسته اند * و زبات النعش

انرا ز دبان آورده اند * بوندن فهم اولنور که غم و دگرسی و زردبان البته صفه کبی ایتدکاری

باصه مقی * پاکوب بی معنی پاکوب مرقوم یعنی رقاص حکیم اسدی بیت تراشاید

آن کاوخ و سیمتن * که هم پاکوب است و هم نای زن * پتکوب بی سکون تاء مشناه و ضم کافله

آچار که جوز و سوز و چغرا تندن ایدرل کذا فی شرفنامه * پرتاب بی منزل اوقی و نشان بعید

بعید در دست واران اوق جوهری زرگری بیت شمشیر تو شیراورد پرتاب تو پیل افکند
 يك جمله تور کند بنیاد صد حصن حصین * ودخی دور افکند اراغه آنش هر نه اولور سه
 شیخ سعدی بیت نظر کن چو سوار داری بشست * نه آنکه که پرتاب کردی زد دست *
 یو معنایه چغتای لسانند او چوردی دیرلر میرعلیشیر بیت کم اول ایتکو نجه بزم چون
 تنعم * او چوروب ایردی باشینی تیغیم ق پرغاب ق سکور زاء فارسی و فتح غین معجه ایله
 صوبندی که بوستان صوار باحق صوآر قلارنده ایدرلر که مراد اولنان بانه آقه کذاقی
 مجمع الفرس ق پیاب ق فتح یای تحتانی ایله پایاب لفظندن اختصار اولنشد ر آنک جمع
 معنارنده استعمال اولنور ق پیتر سب ق سکون یای تحتانی وسین و فتح تاء مثناة و راه
 مهملتین ایله نام پدر چور شش که پدر زرد هشت در پارسیلر اکا نبوت اسناد واعتقاد ایدرلر
 ایدی زرا تشست بهرام * مثنوی * مرلن مرد در انام بد پیتر سب * همان نام فرزنداو
 پور شش * که زرد هشت از پشتش آمد بدید * که شد قفلهای چهار کلید ق پیتر اسب ق
 نام سخاک ماری در که غایت ظالم پادشاه ایدی و بیک سنه دن بر قاج کون ناقص عمر سوردی
 آخر فریدون شاه انی قتل ایدی بواسی احباب فرهنگ کیمر باء مو حله ایله و کبی باء مجمله
 نقل ایلدیلر ق مع التاء المثناة ق پانت ق فتح تاء مثناة ایله بمعنی بابت که حرف باده مرورد
 ایلدی لایق سزاوار معنایه ایو المعانی بیت همیشه دلخوشی و شادی دلبران شاید
 چنانکه کویه وزاری بیانت عاشق ق پانت ق بمعنی تحت کذاقی فرهنگ جهانگیری
ق پاخوست ق ضم خاء معجه و و او مجهول و سکون سین مهمله ایله ایاق التند باصلوب
 یامی لنش نسنه ق پاداشت ق بمعنی پاداش که جزای یک صدی باد افراه استاد فرخی بیت
 خدا پکان جهان آنکه از خدای جهان * جهانیا را پاداشتست و باد افراه ق پاساخت ق
 حاضر و مهیا یعنی دوزیلوب حاضر و آماده اولان نسنه میر نظمی بیت سه جماعه و عالی
 بخت و کوکب * کند بزمش فلك پاساخت هر شب ق پای بست ق یای موقوف و فتح باء
 مو حله ایله بناتلی که عربیکه اساس دیرلر شیخ سعدی بیت اول اندیشه وانگی گفتار *
 پای بست آمدست پسر دیوار * بعض فرهنگ یا پونک اول مشروحی معنایه ایو المعانی
 در نعت شریف بیت رسالت باوراسته زیر دست * که کردون نبوده هنوز پای بست *
ق پای برکاست ق ای در سفرست و در سواری ق پای نخست و پایخوست ق کلاهما بیای
 موقوف و فتح خاء معجه و و او معدوله و سکون سین ایله ایاق التند یامی لنش نسنه حکیم اسدی
 بیت فراوان کس از پیل شد پای نخست * بسی کس نکون مانده در پا دست * شمس فخری
 بیت ابراهیم آن شاه عادل که شد * بیای علوش زحل پایخوست ق پایست ق کسریای
 تحتانی و سکون سین مهمله ایله بمعنی بقایافت و پاینده شد یعنی باقی و ثابت اولدی دیمکدر
 مسعود سعد سلمان بیت چو عزمنی و ذل تو نپایست * همه ذل من و غرتو پاید ق بت ق ایکی
 معنایه در اول آهار که بزم و کاغذ ایدرلر مینو چهری * قطعه * جهان ما چو یکی زود سیر پیشه
 و راست * چهار پیشه کند هر زمان بد بکرزی * بروز کار خزان پشکری کند شب و روز *
 بروز کار بهاران کند رنگریزی * بروز کار زمستان کند دسیمکری * بروز کار خزان کند

عاشت پزی * ثانی اول به مشق خرده توی که کجینک تو بهری دینند برانی طراق ایله قویاروب
اکبروب شال و صوف و لطیف جامه ل طوقور ل اکا برشم و کرک و کلک دخی دیرلر ی پذیرفت ی
سکون ذال معجه و فاو ضم راء مهمله ایله قبول ایلدی دیمکر حضرت مولانا قدس سره بیت
اندل چون سنک را با چند چند * پند گفتیم و نمی پذیرفت ی پذیرفت ی پذیرفت ی پذیرفت ی پذیرفت ی
فعل ماضیه در قبول ایلدی دیمک اولور استاد دقیق بیت پذیرفت از و شهریار آنچه
گفت * کل رویش از نازکی بر شکفت ی پرداخت ی سکون را و خاء معجه ایله بش معنایه
کلور اول بمعنی خالی کرده ناصر الدین بجه بیت رابت عشق معنوی افرخت * دل ز سودای
و لف او پرداخت * ثانی فارغ شده معناسنه شیخ نظامی بیت میزبان چون ز کار خوه
پرداخت * پیش از اندازه پیشکشها ساخت * ثالث بمعنی در ساخت خواص گفته بیت
همه مشب با خیال دوست پرداخت * دوا بی غیر درد دوست نشناخت * رابع بمعنی آراسته
و مرتب کرده استاد و ودکی بیت بهشت آپن سرایی را بپرداخت * ز هر کونه در و تمثالها
ساخت * خامس جلاداده عماد فقیه بیت که پرداخت آینه روی تو * که از مشک
تر ساخت کیمسوی تو ی پرداخت ی حذف الفله پرداخت مرقومک جمیع معنایزده استعمال
اولور بمعنی فارغ شده و تمام کرده حکیم فردوسی بیت بیاراست روی زمین را بداد *
چوپر دخت از آن تاج بر سر نهاد ی پرست ی پرستیدن لفظندن اسم فاعل و وصف
ترکیبی اولور خدا پرست و عاشق پرست کی مولانا عارفی بیت در آن زمان که فتادش
نظر بشمسه او * شد آفتاب پرست آفتاب حرباوار ی پرکست ی سکون را و سین
مهملتین و فتح کاف فارسیله بمعنی معاذ الله و مبادا کذا فی نسخه حسین و فای بیومعنائی
میرد شمس فخری بیت کسی چون او بود در ملک هیهات * شعی چون او بود در دهر
پرکست ی پریرفت ی کسر راء اول و ضم ثانی و سکون یای تحتانیله او جق طوئش میرنظمی
بیت نشا نشم همین بسکه چون لاله شد * پریرفت برب چون بخاله شد ی پریرفت ی سکون
راء مهمله و ضم یای تحتانی و واو محمول ایله ترکیب قور لغان دیرلر بر ملتدر طرئق دیند
و ربون دخی دیرلر کذا فی نعمة الله ی بسادست ی فتح سین مهمله ایله و روه سی که عربیله نسیمه
دیرلر مقابل دستاهست در که نقد دیمکر را بوشکور بیت ستند و داد مکن هرگز زده ستادست
که بسادست خلاف آرد و الف ببرد ی پست ی آلتق که مقابلی بالادر شیخ سعدی
بیت خدایی که بالا و پست آفرید * ز بردست هر دست دست آفرید * استعان طریقیله
خسبیس و دخی به ده پست دیرلر بومعنا ده دخی ضمه بالادینلور عربیله که عالی معناسنه در
مغیار جمالیه بمعنی کوتاه شمس فخری بیت جمال الدین ابواسحق که آمد * که بر قدر علوش
آسمان پست * بویسته آلتق معناسی دخی اقر بدر ی پشم دوات ی شمس فخری و دهض
اصحاب فرهنگ دوات لیمه سی دیدلر و معنای ترکیب دخی اوله او اوز اما شرفنامه ده کجه رده
صیحه قریب اولان برودت دیدلر معنای ترکیب ایسه آنی اقتضا ایلر ی پاشت ی فتح
لام و سکون سین معجه ایله مردار و چیل معناسنه استاد کسائی بیت بادل پاک مرا جامه
تیا که ر و است * مدبران را که دل و دیده پلیدست و پاشت ی پاوت ی ضم لامه بمعنی

بمعنی دستارچه یعنی مختصر کوچک صارق پلون دخی دیورل اما بعضی نسخه ده دستار
 حفیرانه واقع در میرنظمی بیت در آنجا که مرده نشسته سکوت * بر سر حانه کهنه
 بر سر پلوت ^۲ پنج اوکشت ^۳ فتح مغزه و سکون واو و وشتین مجله و ضم کاف عجمی ایله
 ایراغاچی که ترکیه قلتق دیورل فتح تاء مشناه و سکون لامله ^۴ پنج انکشت و بهنجکشت ^۵
 ایکی معنایه کلور اول بر او تدر کوچک اغاچی اولور ارمق کنارنده بتر پیراخی مشاهدانه پیراخی
 کی اولور عربیده فرنجمشک دیورل و دخی ذ و خمسة اوراق و ذ و خمسة اطباق و ذ و خمسة
 اصابع دیورل و تخمنه شیراز بلو تخم دلا شوب دیورل طیب یوسفی * قطعه * کند چون
 دود بهنجکشت رازن * بزیر خود کند کم شوتش را * و کر مردش کند در زیر خود دود
 برانکیرد از وراقوش را * ثانی مراغه نبرزه قریب بر موضعک اسمیدر ^۶ پنج مشاخ دست
 ای پنج انکشت کذا فی المجدوی ^۷ پنج نوبت ^۸ ای صلوۃ خمسة ویش نوبت که یاد مشاهلو
 قیوسنه مهتر چالارل ایضا منه ^۹ پنج اوکشت ^{۱۰} یعنی پنج اوکشت مرقوم ^{۱۱} پن دشت
 واسع و بی پایان محرکه عربیده فلات و میداء و مغازه دخی دیورل میرنظمی بیت نی معینی
 بوده عیشتمس سرگذشت * آهوازاتنک بوده پن دشت ^{۱۲} بیخشت ^{۱۳} سکون یای تحنانی
 وسین مهمله و ضم خاء معجه ایله نسخه حسین وفایی ده یعنی کرفتار بحجت و عاجز و نسخه
 میرزا ابراهیم معنی محبوس و بندی مثال معنی اول استاد عنصری بیت شادی و بقا
 یادت زین یدش نکوم * کین قافیه تنک مراتنک به بیخشت ^{۱۴} بیخشت ^{۱۵} سکون یای تحنانی
 وشتین و کسر خاء معجینن ایله اصلندن ویرندن قویش نسنه و کوکندن قویش اغاج
 عربیده کی مقلوع معناسنه شمس فخری بیت چنان بنیاد ظلم از کشور خویش * بفرمان
 الهی کرد بیخشت ^{۱۶} پیوست ^{۱۷} ایکی معنایه در اول یعنی پیوند یعنی اتصال شیخ سعدی
 بیت بعد از آن بارادش پیوست * مہرا زین بر گرفت و دروی بست * ثانی یعنی همیشه
 ظہیر فاریابی بیت از نسیم شمائات پیوست * درخوی خجسته آهوی چین ^{۱۸} مع الحیم * پارمچ
 کسر راء مهمله و سکون نونله شعرا و سازند و امثالی کسنه لره ویر بلان جائزه و عطیه که
 صلہ دیورل شیخ نظامی بیت مغنی را که یارنجی بدادی * بہر دستان کم از کفی ندادی ^{۱۹} بازار ^{۲۰}
 فتح زاء معجمه ایله اطفال کو بکن کسن عورت که ترکیه ایه و عربیده قابله دیورل حکیم سوزنی
 بیت گفته من حلال زاده بطبع * نبود مرخشوک را بازار * و بعضی نسخه ده دایه معناسنه
 مرویدر منصور شیرازی بیت باز مادر ایام طفل بخت ترا * بزرک میکند اندر کنار چون
 بازار ^{۲۱} پنج ^{۲۲} سکون خاء معجمه ایله یا صیانتش نسنه حکیم سنایی بیت بینی پنج ^{۲۳} بود
 در پی زشت * چشمنی از آتش ورخ از انکشت * کمال اسمعیل بیت ز زیر که که تودانی که
 چون جہد دشمن * بچہرہ زرد و بش پنج کشته چون دینار * و بر نسینی اوروب یا صیلفه ده
 دیورل حکیم فردوسی بیت چوزد کرز بر فرق اودر نبرد * سرو مغفرش چون سپر پنج کرد
^{۲۴} پنج ^{۲۵} فتح راء مهمله و سکون خاء معجمه ایله اسب و استروکا و وخر و غیر بلرک صاغریسی
 فرخ و پرخش و کفل دخی دیورل فرنگ جهانگیرده جیم بحمیلہ مرویدر مسعود سعد سلمان
 بیت می تاکیم کرد باید نگاه * بہ پشت و رخ غلیو از ورنک ^{۲۶} پنج ^{۲۷} کسر راء مهمله

و هاء و سکون نون ايله فرهنگ جهانگیریه بر نوع غله در بغدادیه بکر اما بغدادین اینجه
 و ضعیف ک اولور کی بسج کی کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی آماده کی حاضر نش
 معناسنه مولانا هاتقی بیت سیه را بمنزل بریدن بسج * زمین از روار و در آمد به بسج *
 بشج کی فتح شین معجه و سکون نونله چهره ده ظاهرا و لان لکه که عربیده کاف دیر لر و صودن
 چحرا یان قطرات که عربیده ر شاسته دیر لایه المعانی بیت بر روی ماه آنجه نمایان بشج نیست
 دود سیه زدرد دلم کره و است اثر کی بسج کی کسر سین معجه و سکون یای تحتانی ايله
 و اسمع و وافر معناسنه کی بفع کی سکون فایله شرحی مرور ایدن بفع مرقوم معناسنه
 یعنی سهولت کن اغزدن صاچلن تو کرک شهیدی فی بیت فی اوفند آرا که سروردی تو بینده
 زان خلم و لزان بفع چکان بر و رویت کی پناج کی فتح نون اول و کسر ثانیله باء موخده ده
 ذکر ی مرور ایدن بناج مرقوم معناسنه کی بفع کی مرتبه اعدادده بشع در شین نظامی
 بیت بفع نماز است به از بفع کج * نه که بدین بفع شوی کج بسج * دیگر بیت بفع خود ساز
 بدین بفع سخت * بفع ابلیس بدو خلت خلت کی مع الحاء المعجه * بازخ کی فتح زاء معجه ايله
 فرهنگ جهانگیریه یعنی نالش یعنی لیکلیدی عیاد زودی بیت ای کرده دلم عم تو رخ رخ
 تا چند کتم ز عشق بازخ * و دخی آواز معناسنه میر نظمی بیت کمی کر کند پند با جان
 شنید * شنیدند از جان بازخ دهید کی پاسخ کی ضم سین مهمله ايله جواب معناسنه
 شین نظامی بیت زبانش کرد پاسخ را فرامشت * نهاد از عاجزی بر دیده انکشت * حکیم
 خاتانی بیت کر ز غمت صد یکی شرح دم پیش کوه * آه دهد پاسخ کوه بجای صدا *
 سوز دیکله دینلکک پاسخ شنو دیر ل شاعر دیشدر بیت پیام شنیدم تو پاسخ شنو *
 یکایک بکو و زودی برو * و جواب و ردیمکه پاسخ بده دیر ل شین نظامی بیت سخن
 پرست کر تو پاسخ دهی * شدم بشاد اگر رای فرخ نهی * حکیم فردوسی بیت چنین
 داد پاسخ که بحجیر نیست * مرا خود کان وزه نیر نیست کی پاکباز چرخ کی ای ماهتاب
 یعنی بر تو ماه کذا فی الحمودی کی بفع کی سکون تاء مثناة ايله مبهوت و کالیوه یعنی یون
 و مقیر کذا فی فرهنگ جهانگیری کی بفع کی اینکی معنایه در اول یعنی خوش بفع دیر ل
 خوش خوش دیمک اولور کاهی بو معنایه په په دیر ل ثانی بر کله در که کدی و کو بی اول
 لفظ ايله سوز لر کذا فی فرهنگ جهانگیری بو معنایه حکیم سوزنی بیت کسی که کردن
 شیران شترزه در شکند * به کره توبه بی حرمی نکوید بفع کی پرکار چرخ کی دور فلک
 کذا فی الحمودی کی برخ کی سکون راه مهمله ايله ایکی معنایه کاور اول حصه معناسنه
 میر نظمی بیت ز نعمتهای کونا کون دنیا * دلم را برخ عم افتاده تنها * ثانی خاتمان و متاع
 کاسد ابو المعانی بیت متاع معرفت را طالبی نیست * درین بازار دانش برخ بوده *
 کی برخ کی فتح را و دال مهملتین و سکون نون ايله محتیان ادم معناسنه کذا فی تحفه
 الاحباب کی پرندخ کی حذف الفله فرهنگ جهانگیریه نیر معناسنه مسطور در کی برخ کی
 سکون راه مهمله و کسرون و یای ساکنه ايله مجمع الفرصد یعنی تحت سنک استاد رودکی
 بیت فکند بر لاد پر بفع سنک * نکردند در کار مود درنک کی بفع کی فتح لامله بوزن ملح یعنی

پ خ

یعنی گلو یعنی بوغاز عربی حلق دیرل حکیم نزاری قهستانی بیت از بعضی افغان
 و ناله و فریاد * مردمازا فرو گرفت بلخ * مع الدال المهمله * پابند * آت یاغنه اوردرل
 بر نوع کستک در خصوص صاوه را یا باغنه دیرل عموما و دخی یا قده اولان اعصاب یعنی سکرلره
 دیرل و مجازا یا باغی تنک شیخ سعدی بیت ای گرفتار پای بند عیال * دکر آزاد کی
 مبنده خیال * یاد * اوج معنایه کلور اول نکهبان و زرك ثانی دافع ضرر و مصلح فساد
 پادشاه و پاد زهر بومعنا و واسطه سببه ترکیب لفظ اول نشدر ثالث یعنی پایدن یعنی
 باحق و ثابت و برقرار اولمقدر و فرهنگ جهانگیریه تحت معناسنه ده مسطور درکه
 اصلنه پات ایدی تحریف السنه و مرور یا ممله پاد اید پلور دالک تابه ابدالی مخرجی قریب
 اولدوغی ایچوند * یارید * سکون راء مهمله و ضم باء موحد ایلله نام مطرب خسرو
 پرویز درکه مسجع سرود ایدر ایدی و افراختار عاتی وارد کردانی شرفنامه * یار د * سکون
 راء مهمله ایلله صغرغه که کنه دید کلریدر حیوانا ته یا بشور * یارود * ضم راء مهمله ایلله
 باع هرکی ابوالمعانی بیت کر نباشد عشق دردل میشود افسرده تن * تانک بی بر میشود
 یارودی بر تن همین * یاره * آرد * فقرايه مخصوص بر طعم مدرکه بر مقدار بغدادی اون
 ایلله قارشدروب بر ز صویله بشورب یرل کردانی مجمع الفرس * یاره * زرد * طائفه * یهود
 صلا مت ایچون اوموزلرینه بر پارچه صاری بزویا خود قاش دیکرل عربیه غبار دیرل فتح
 غنن معجه ایلله حکیم خاقانی بیت کردون یهود یانه بکتف کبود خویش * آن زرد یاره
 ین که چه غم ابر افکند * یازند * فتح زاء معجه و سکون نونله بعض فرهنگه محوس کتابی
 اسیدر و بعضندک صحف ابراهیم علی نبینا و علیه السلامک تفسیر یدروامهی ده بود رایکی
 تفسیر در برینه زند و برینه یازند دیرل اما زند و یازند بر برینک تفسیر به اولقی مرویدر
 حکیم انوری بیت صوت و حرف از قضا بگرداند * مرجبازند و حیدر یازند * و بعض
 فرهنگه صحف ابراهیمک نصایح و حکمیاته متضمن اولان عملین جمع ایدوب یازند نسیمه ایلد پلور
 و بعض فرهنگه کتاب ترسیان مرویدر طالب آملی بیت شکوه اوصلیب از یادرافکند *
 کران آتش بسوزد زند و یازند * بوییدن کتاب محوس اولسه مضمون دخی بلوغ اولور
 ایدی * یاغند * فتح غنن معجه و سکون نون ایلله آتلیس پنجه معناسنه شمس فخری
 بیت چه لاد بر تیغ سپاهیش چه پولاد * چه کوه بر کز غلامانش چه یاغند * و آتلیس
 پنجه بی طوب طوب ایدرل وله بیت فتح و ظفر و نصرت و فیروزی دولت * باشند همیشه
 بدر شاه چو یاغند * فرهنگ جهانگیریه ضم غنن ایلله نقل اولمش ینه پنجه طوپی که اکیرمک
 ایچون ایدرل یو معنایه بدر جا جرمی * قطعه * تا وقت شاخ بیوه زنی پنج شوبه را * یاغند
 بر کنار هند چرخ احضرش * بادا چو غوزه دیده خصمت سفید دل * و ز تاب دلشکسته دل
 نیست پرورش * پاکند * فتح کاف عجمی و سکون نون ایلله ایکی معنایه مرویدر اول
 یا قوته دیرل شمس فخری بیت تا بود نو بهار در بستان * لاله وکل بگونه * پاکند * ثانی
 استعان طریقیله باده یه دیرل ساکر بخاری بیت بکا تو باشی کردند بی خطر خوابان *
 جست راجه خطر هر کجا بود پاکند * کدانی جامع الانس و المشکلات * یالاد * ایکی معنایه در

اول يك آتی كه عربیة جنب دیر لرشمس فخری بیت سهنشی که کشد پیش بخت موکب او
چو ذره خنك سمند فلك دو صد پالاد * ثانی نوبت ایله بنان آت فرا لوی بیت مزده
پیر مست پای شدم * نتوان راه کرک بی پالاد * بودیدن یدک فهم اولنور لکن تفاوتی
مثول قدر در که یدک ایرورخت ایله مکمل یدیلان آتدر نوبت آتی ایسه ایرسز چکیلان آتہ دینلور
ی پالود ی نیم لام و او معروفه ایکی معنایه در اول صاف سوزلش و غل و غشدن پاک اولش
معنا سنه ثانی قوزی در یسندن اولان کورک میر نظمی بیت که پوشد جا علان سحاب و سمور
نیاید عاقلان پالود سنور ی پامزد ی نیم می و سکون زاء معجه ایله اجرت قدم معنا سنه در
میرزا حسن بیت بانسیم آید پیام وصل یار * نقب جان پامزد اورامید هم ی پانصد ی سکون
نون و فتح صاد مهمله ایله مراتب اعداد دن بشیو زعده دیر لر ی پانید ی کسرنون و سکون
یای تحتانیله شکر مصفا شکر فایده ی دیر لر شیخ سعدی بیت زبکاه حاتم یکی پیر مرد * طلب ده
در مسنک پانید کرد ی پاوند ی فتح و او و سکون نونله بمعنی پانصد مرقوم ی پای بند ی بودخی
پانید معنا سنه دریای جای کبی با ایله و باعز دخی استعمال اولنور ی پانید ی فتح یای تحتانیله
پانیدن لفظندن فعل مضارع در قائم و ثابت و برقرار اولور معنا سنه استاد لطیفی بیت
جوهرم نه بخو یشتن یایم * عرضم فی بد بکری پاید * و انتظار معنا سنه حکیم اسدی بیت مرا
ایزداز هر جنک آفرید * چه یایم که جنک آمد اکنون بدید * و یا غله دیک استاد لطیفی بیت
هر چه در پیش آیدش ورمیچند دندان زند * هر که در پس میرومی پاید و دندان کند ی پامرد
یای موقوف و فتح می و سکون راء مهمله ایله معین معنا سنه حکیم خاقانی * قطعه * ای زهر تو
دسته کثیر یاق * ای درد تو یامرد درمان * هر کس که نویسد این قصیده * در حد عراق تاخر اسان
داند که تونیک پامردی * خاقانی راء صدر خاقان * و شفیع معنا سنه ده استعمال اولش استاد
بیت پیر سید کای مجلس آرای مرد * کد بود اندرین محاسب پامرد * و حامی و یاردم اید یی
معنا سنه حکیم انوری بیت کفتم که پامرد و سبیله که باشندم * گفتا که ندیست جز کرم او کسی ذکر
ی پامزد ی یای موقوف و فتح می و سکون زاء معجه ایله پامزد مرقوم معنا سنه میرزا اجلالی
بیت همه پامزد غلامان تست * بمن برا زامره فرمان تست ی پچچود و پچچید ی کلاهما
بسکون انحاء المعجه و کسر الجملة با صلوب دو کلمش و یا صیانتش معنا سنه جمال الدین عبد
الرزاق کاشی بیت چو خاریشت که کشتم زئیر بارانش * که موی بر تن صبرم ز زخم او پچچود *
ی پچچود و پچچید ی کلاهما سکون خا و کسر شین معجات ایله بمعنی پچچود و پچچید
مرقومان ی پراشید ی فتح راء مهمله و کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله بمعنی پریشان کرد
م سعود سعد سلمان بیت دو پراکند بخت نیکه چواب * زر پراشید نجم سعد چو خور ی پراکند
فتح راء مهمله ایله متفرق و پریشان کرد ترکیب پراکند ایلدی شاعر بیت دست و زبان زرد شد
ز سنی نکوت * نام بکینی نه از کداف پراکند * امیر خسره بیت برک کل را پرشکر کردی و اب
میخوانیش * زلف را برمه پراکندی و شب میخوانیش ی پرد ی فتح راء مهمله ایله بوزن رود
قول مضارع در او جار معنا سنه اما سکون راء بوزن مرد و کرد ایکی معنایه در اول تای معنا سنه که
مثلاً یک پرد و پرد دیر لر بکنای دوتای دیک او اور ثانی خواب معنا سنه کلور کدافی

فی فرهنگ جهانگیری حرکات نامیده معنای آخر ایله استعمال اولنور ی پرزد ی سکون
 راو فتح زاء معجه ایله ادویه نوعندن صمغ کبی برئسنه در اوج نوع اولور بری و بحری و جملی
 وایکی لون اولور بری سفید و بری زرد سفیدی سنک و خشک و زردی نرم و ثقیل عسل
 صافی کبی عرق النساء و نقرس علتارینه نافعه پارزو و پرزودخی دیرل کذا فی الاختیارات
ی پرشد ی سکون راء مهمله و یا و کسر متین معجه ایله پرانید مرقومدن اختصار
 اولمشدرینه اول معنایه استاد فرخی بیت برون آمد از خیمه وزان دوزلف * بنفشه پرشد
 برنسترن ی پرند ی فتح راء مهمله و سکون نوله بش معنایه کلور اول حریردن طوقش
 قاش معناسنه حکیم خاقانی بیت دیده آتش که چون سوزد پرند * برق هجرت آنچنانم
 سوختست * مجمع الفرسده حریردن ساده طوقش قاش منقشده پرینان دیوب بویینی
 ایراد ایلش شیخ نظامی از خسرو شیرین بیت پرند آسمان کون بر میان زد * بشب در آب
 و آتش در جهان زد * اما مطلق حریردن استلن هر نه اولور سه شمس فخری بیت ای که
 بر تیغ و نیر تو بکسان * سنک و سندان پرینان و پرند * ثانی فرهنگ جهانگیری معنی پروین
 ثالث بمعنی شمشیر و ایکی معنایه حکیم خاقانی بیت خنجر تو چون پرند و روشن و بازینست
 خون دل عاشقان نقش پرند توباد * رابع خنجر و قاج و امثالی دمورده اولان جوهر معناسنه
 استاد عتصری بیت چه دیجی که برنگ پرند هندی تیغ * ز بر جلیش بود پود و زمر دیش تار
 حکیم ازرقی بیت مباد ازان قدر قدرت و قضا حمله * برای تیغ خود از خنجر پرند * و جوهر دار
 تیغ و خنجر معناسنه شمس فخری * مصرع * ای که بر تیغ و خنجر تو پرند * حکیم اسدی
 کر شاسب نامه سنک کسر رایلله نقل ایدوب بویینی نظم ایلش بیت بر آورد آن شه حریر پرند
 هم از محل هر طرف تابهند * حکیم فردوسی دخی اسدی روایتی اوزن هنک قافیه ایدوب قاج
 جوهری معناسنه در دیش بیت بر زین سمین یکی تیغ هند * جزاوسی زهر آب داده پرند
 اما شیخ نظامی خمرده هر نه یرده ذکرایتیسه فتح رایلله ایراد ایلشدر بیت دیدم افکنده
 بر بساط بلند * خوابگاهی ز پرینان و پرند * حامن فرهنگ جهانگیری خیار دستی
 معناسنه نقل اولمشدر ی پروند ی سکون راء مهمله و نون ایلله مجمع الفرسده بمعنی امر یعنی
 ساده روا اما بعض فرهنگ میان عاشق و معشوقه اولان واسطه معناسنه مرقومدر بو معنایه
 میر نظمی بیت میان یاد و بامن نیست پروند * مکر دل دامن آهم کند بند ی پرود ی سکون
 راء مهمله و ضم ها و او معروف ایلله جامه تأثیر آتشدن صرار مق معناسنه ابو شکور
 بیت جگر نحو ام پرود من بیاده چنانک * تراز وان دل از عشق آن کین برود ی پریشد ی
 کسر راو فتح متین معجه ایلله پراکنده و پریشان شود معناسنه حکیم سنایی بیت مرد بد دل
 خیانت اندیشد * راز خود دیش خلق پریشد ی پراکنند و پراوند ی کلاهما بفتح الزاء
 الفارسی ویم و وا ایلله قیو اردنه قوینلان طایق که اغا جدن ایدرل شمس فخری بیت درهم
 مشکند از چه بود حصن عدوراء * از سد سکندر در واز قاف پراوند * مجمع الفرسده کرینه
 کازران یعنی قصار طوقاخی ی پرغند ی سکون زاء فارسی و نون و فتح غین معجه ایلله بر درخت
 نامید و قیل بالباء الموحده کذا فی شرفنامه ی پرغند ی سکون زاء فارسی و نون و فتح قافله

معنا سوز و فایده سز و صاحبیت بعض نسخه ده فایله مروید زمیر نظمی بیت مکومشونو
 کلام هرزه پیوند * شود اوقات راضایع پز قند که پز ماوردی سکون زاء فارسی و راء
 مهمله و فتح میله برنوع طعنا مدر ترکیله خلیفه لقمه سی دیرلو بعض یده قاضی لقمه سی
 و خراسانه نواله دیرلر عریله زما ورویسرو و مهیا و زجس المایده دیرلر پز پز پز فتح زاء
 فارسی و سکون نوله برنوع او تلقدیر بر غست دخی دیرلر بعض نسخه ده عربیله قننا بری
 و غملول و کلول دخی دیرلر استاد عسجدی بیت نه هم قیمت لعل باشد باورد * نه همرنگ
 کلنار باشد پز پز * کذا فی تحفه الاحباب شمس خزی بومعنا یه موافق خیاردستی نقل ایدوب
 بوبینی نظم ابلش نوی خلقت بهر زمین که کدشت * نیشکر آورد بجای پز پز * مجمع الفرس
 و نسخه میرزا ابراهیم زاء معجه ایله کیاه خوشبودر که بر غست و و غست دخی دیرلر بعض
 نسخه ده دخی زاء معجه ایله قزل بویه معنا سنه نقل اولنوب عسجدیتک بوبینی ایراد اولمش
 بیت نه کر باش باشد بسان پز پز * همرنگ کلنار باشد پز پز پز و لید پز ضم زاء فارسی
 و و او بجهول و کسر لامله بمعنی پز مرده کرد یعنی صولدردی و او رسلدی میر نظمی بیت نهان
 بود در دل غم عشق یار * پز ولید روش سنه آشکار پز پز سکون زاء فارسی و نون
 و فتح و او یله داری قوشی دیرلر کوچک قوشدر بعض نسخه ده بمعنی کجشک نسخه حسین
 و فایده پز پز مرقوم معنا سنه کانه اندن اختصار اولمشدر پز پساوند پز فتح سین مهمله
 و و او و سکون نون ایله نظم و اشعار قافیه سی بعضیلر ردیف معنا سنه و بعضیلر مسلسل
 و متصل کلماته دیرلر استاد لیلی بمعنی قافیه بیت همه پوچ و همه خام و همه دست * معانی
 از چکامه ناپساوند پز پز سین مهمله و سکون نون ایله قبول معنا سنه شیخ سعدی
 بیت کر خود همه عیبها بدین بنه درست * هر عیب که سلطان بیسنند دهنرست * خواجه
 حافظ بیت در کوی نیکنامی مارا کذرند اند * کر تو نمی پسندی تغییر کن قصارا * و دخی
 مدوح و کزیده معنا سنه کلور کذا فی مجمع الفرس پز پشما کند پز سکون سین معجه و نون
 و فتح می و کافله ایکی معنایه در اول حیوان ارقه سنه یوک اور تاسنه قود قاری نسنه که عربیله
 علا و دیرلر شیخ سعدی بیت کر بجان آدم ز محنت و رنج * داغ بیطار و بار پشما کند *
 ثانی فرهنک جهانگیر یده پالان معنا سنه حکیم سنایی بیت کفش عیسی مدوز و از اطلالی
 خراور امساز پشما کند * حکیم خاقانی بیت هم سکا ز اقلاده ز ریت * هم خراور اخر است
 پشما کند پز پشجد پز فتح سین معجه و جیم و سکون نوله صو و یا خود قان صاچاش اولق
 کذا فی مجمع الفرس پز پز کاف و سکون نوله خیوق لسانه اتمک دیمکدر و سوب
 صودیمکدر حکیم انوری بیت محنت سوب و یکند او که از بیخیم بکند * طبع موزو نم همی
 زانده یشه ناموزون کند پز پناهید پز یعنی پناه آورد و التجا کرد صغندی دیمک اولور حکیم
 فردوسی بیت بدیدان بد و نیک بازار او * بیزدان پناهید از کار او پناهید پز یعنی
 پناه آورد و التجا کند حکیم اسدی بیت ز کیتی بدین در پناهید همی * ز جامت می لعل
 خواهد همی پز پز سکون نوله ایکی معنایه در اول معروف نصیحت ثانی بمعنی غلیوار یعنی
 چیلق که غلیوار و زغن و کوشش دخی دیرلر حکیم سوزنی ایکی معنایه * قطعه * دادیک

دادیک از رای اودست ستم پند کرد * زانکه همه رای اوجکمت نابست و پند * کرزده پند
 اوداد دهد دادیک * چو زین بر کند شهر بازوی پند * وله بمعنی ثانی بیت پند را فرما
 آید بدید اندر هوا * از بر کاخ های یونان بود وروا پند * شمش خری بومعنا به بیت نور رای
 توکی دهد خورشید * کار عناقجا تواند پند * پند * فتح نون اول و سکون ثانیله عدد
 مجهول یعنی حدی نامعلوم عدد ابو المعانی بیت کفمت بوالهوسا نرا سخن و علم مد *
 نه زدی کوشی یکی کفمت این پند پند * پهلوزند * اگر چه معنای ترکیب یان اوردیمکدر
 اما برابر اولور معناسنه استعمال ایدر برابر لکنه صور تایان یانه طور مغله ظاهر اولور
 مولانا ظهوری بیت صراحی بخور سعید پهلوزند * حرفان بنهاند زانوزند * پهلوکند *
 یعنی کتان کند قو با قلار دیمک اولور شیخ نظامی بیت سته از رزم اوبه که بکسوکند *
 کران پهلوان پیل پهلوکند * پند * فتح هاوسکون نوله بمعنی دام آموکدانی تحفه الاحباب
 * پیداد * سکون یای تحتانی و فتح دال ممله ایله بمعنی پیدا یعنی ظاهر استاد قرخی
 * قطعه * من یقیم که درین پنجه سال ایچ کسی * درخور نامه او نامه بکسی نفرستاد *
 ربساط ملک الشرق از وفا ضلعه * کر نه بشست و کسی کردند پیداد * کدانی
 فرهنگ جهانگیری * پیکند * سکون یای تحتانی و نون و فتح کاف فارسیله بمعنی در سلاخ
 کشید و پیوست و جمع کرد کدانی مجمع الفرس یعنی ایملکه دزدی واولا شدردی و بریره
 کنوردی معنای نه استاد رودکی بیت هر آنچه راودا از اباها پیوست * هر آنچه قارون
 از ابرها پیکند * و کاف عربیله صمقند که قدیم اسمندر * پیوند * سکون یای
 تحتانی و نوله اتصال و سبب و بند مفاصل و قید و تعلقات معنای نه * مع الاله الممله *
 پا افرا * فتح همزه و زاء معجمه و سکون فایله گفتن معناسنه یعنی پاشیق میر خسرو
 بیت طرب زانگونه بر شاه اشتم کرد * که پا افزار جست و پای کم کرد * پا اورار *
 زاء فارسیله جلا ملک چقورده ایاق بصند قلمی تحفه کدانی فرهنگ جهانگیری * پا بیمار *
 کسرتاء مثناة و سکون یای تحتانی ایله بمعنی مشتاب یعنی عجله کدانی فرهنگ جهانگیری
 * پا دار * یعنی همیشه پایدار اوله دیمکدر پایدار لفظندن اختصار اولنشدرد کدانی
 شرفنامه * پا د زهر و پا زهر * دال موقوف و فتح زاء معجمه ایله ایکی معنایه در اول
 دافع زهر دیمک معناسنه در زیر پا ددافع ضرر و مصلح فساد معناسنه اولدوغی ذکر اولنشدردی
 بودنی زهری دفع ایدوب روح حیوانیه بی اصابت مضرت سخن ماتدن حفظ ایتد کچون
 نسیمه اولنشدرد ثانی بر معروف و مخصوص طاشدر لونی صغریه مائل بوزرق اولان
 غایت اعلا سیدر زیتونی رنگ اولان عندالاهالی مقبول و معتبر دکلدر حکیم ارمطودن
 معدنی اولق اوزن منقولدر که هندک جانب شرقیسنه ولایت چین حدودنده حاصل
 اولور دیرلینه اول سمتدره غایت اکابر کر طاشدر اولور ذوق و قوفدن حصه مند اولینلره
 پا زهر دیوانا در لر اما تجربه سی اولدر که نرم و لطیف اولوب لونی ضارویه یقین کوک کبی
 کورینور کونش طوبیله بر آق و لمان و ضیادار اولور نوعا در لکبی نمک اولور و زهر آلود
 طعام اوز زینه قورلری الحال در لر جمله خواصندن آدمک ییلان صوقدوغی یری اوژ دینه

پ

قوسه لریا پشوب زهری کندویه جذب ایدوب دوشترالته صوایله بر طرفی قومق
 کرکدر که صوبه دوشوب زهری دفع اوله تکرار یاشدره لرینه زهری آلوب دوشتر
 بوجه اوزن وجود ده زهر قالمایه بجه دیک بعد پایشتر اولور دیدیلر اصلی بیان ایلمنارک
 کیمی بویله روایت ایلدیلر که زیاده یا مثلوی سیلانک دپه سنه حاصل اولور بعضیلری اژدرها
 قارندک اولور دیدیلر و بعضیلر چتال بونوزلی کیلک ده اولور دیدیلر بویله دیتلر کیمی
 مرقوم کیلک دائمی سیلانیمکه معتاد اولوب دروننده حاصل اولان حرارتک بخاری کوزلرندن
 چیقوب بیکارنده مجتمع و منجمد اولدقچه قات قات اولوب قمر اولدوغنک سببی دخی بودو
 دیدیلر اما اختیارات بدییی صاحبی یازمشدر که ذکر اولدوغنی وجه اوزره اولان کیلک
 بهار فصلنده یعنی ایام ربیعده مخلصه دیدکاری تحمک تازه اوتنی یرغایت حار اولمغله
 حرارتک بخاری کوزی بیکارنده منجمد اولور اما اصح بودر که معدله سنه مجتمع و قات بر قات
 حاصل اولور علامت صحنی برینی شکست اینسک البتله اک اور تاسنده مخلصه اوتسک
 چوپنی و یا خود دانه سی بولنور دیدیلر فی الحقیقه ایچنک چوب بولنش چوقدر و معدله
 حاصل اولدوغنه دلیل در اما بر نوع کوچک صنوبر شکنده اولانی کوزده حاصل اولمغله
 جایزدر قی پازیر قی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله دیوار یا پلور اینک اراسنه قونیلان
 جاطل اغابی در استاد رودکی بیت نه پازیر باید ترانه ستون * نه دیوار خشت ونه آهن
 درای * شمس خیزی زاء معجه برینه دال مهمله ایله معنای مزبوره نقل ایشدر بیت نیست دیوار
 حصن دولت را * * به زتا پیداود کرپازیر * مجد هندو شاه محاحه ذال معجه ایله
 روایت ایدوب نیازش دخی دیورلر دیمش قی پازیر قی درت معنایه کلور اول سال کدشته که
 ترکیه بلدر و یکنیل دیورلر طالب آملی بیت طالب چراغ تحت تراکم نکشته نور * امسال
 نیزم چوپا راز توروشنست * ثانی پاره معنایه حکیم سنایی بیت دین زردشت
 آشکارش * پرده * زخم پاره پارش * ثالث یعنی پاریدن و پریدن حضرت مولانا
 قدس سره بیت پر روانه بی درک تفشع بود * چونکه بریافت نخواهد پرو بر پاریدن
 رابع دباغت اولمش صفر در یسنه دیورلر کذا فی فرهنگ جها نکیری قی پازیر قی فتح زاء معجه
 ایله روستانی تکرار یا قلمینه چارق التمه صادر قلمی که پاتا به دخی دیورلر قی پازیر قی سکون زاء
 و فتح کاف فارسیین ایله باجدار معنایه ابو المعانی بیت پازیر * کربوده است در اقامت حسن
 چشم شوخ * زان سبب برده متاع صبر دل در راه عشق قی پازیر قی کسر زاء فارسی ایله یعنی
 پازهر مرقوم میر نظمی بیت زدست ساقی * کاروی ساغر * برای زهر غم پازیر بهتر قی پاسار
 و پاسار قی اول فتح سین مهمله ثانی سکونیه و فتح باء فارسیله یعنی لکد کوب یا غله دیمک
 پاسپردخی دیورلر کذا فی مجمع الفرس شعرای قدما دن بری دیمشدر بیت چون شدند
 زیهشان در خواب * پاسپاری بیاسبا نش زد قی پاسدار قی سکون سین مهمله ایله
 پاسبان یعنی کیمه بکجینی شمس خیزی بیت زحل بریام او از پاسداران * فلک بر در کمرش
 از روز تابان قی پاغر قی ضم غین معجه ایله بر علتدر پیلپادخی دیورلر عربیده داء الغیل دیدکاری
 علتدر قی پاقرار قی فتح فاو زاء معجه ایله پاقرار مرقوم معنایه که پای افزار دخی دیورلر

دیر لکال اسمعیل بیت دست انعام بر سرش میداد * ورنه ترتیب پافزار کند و پا کار و
فتح کاف عربیله املاک و عقار محمولی جمع ایدن آدم خدمتکار و امین مال معناسنه در
و پالار و لام الفله سقف خانه یعنی اودیرکی اوزرینه قونیلان اوزون دیرک و دیرک
اوزرینه دوشمن تخته و باخود چالی و امثالی نسنه و پا و زار و او موقوف و فتح زاء
معجه ایله چلاهلرک ایاق با صد قلری تخته کدانی نعمه الله و پای آفرلر و معنی کفش
و چلاهلرک ایاق التنه قود قلری تخته مثال معنی اول ابو المعانی بیت خاک راهش کیرم
و در جان نکه میدارم * کل سازم دیده دل کرد پای افزار او و پای افسار و پای افشار و
فادن صکره اول سین مهمله ثانی شین معجه ایله پای افزار مرقوم معناسنه شیخ آذری
بیت نیست با فله اودست افزار * نه پیا کنور و پای افشار و پایدار و سکون
پای تحتانی و فتح دال مهمله ایله پای لفظیله دار دن مرکبدر محکم و استوار و ثابت و قائم
معناسنه که پای اقامت و دار داشتن دن مشتقدر معنای ترکیب ثابت و قائم اولی معناسنه اولور
شیخ سعدی بیت یار نایدار دوست مدار * دوستی را تشاید این غدار و پایزار و
پای تحتانی و فتح زاء معجه ایله پای افزار دن اختصار اولنشد رینه اول معنایه کلور و پای
ستور و چو بانره مخصوص بر نوع ساز در که قیل رینه حیوان طر نعلک ایجن بو مثال دوب
قوریدوب اوزرینه تخته ایدوب و آت قیلر نین قیلر طا قوب چلارل بیت نه مطرب که
آواز پای ستور * سماعت کر عشق دازی بشور و پای مشور و پای موقوف و خم شین
معجه ایله بر ساز اسمیدر که جمله سازلرک ادنا سیدر کدانی فرهنگ جهانگیری و پا کار و
بکاف العربی فرهنگ جهانگیری ایکی معنایه در لول پا کار مرقوم کبی اول شخصه دیر لکر غایادن
مال رسوم آلوب تحصیلداره تسلیم ایامه عامل خدمتکاری اولور حکیم سوزنی بیت
بر دکان ترک بخشیدم حساسی را که ترک * جز قنق ناورد شان خطر رئیس و پا کار *
ثانی معنی کناس یعنی خدمتکار کدناسی که سپور که خدمتینه تعیین اولور حکیم فردوسی
بیت بدو گفت بهرام بشو پا کار * بیا و ر که سرکین کشد بر کنار * شرفنامه ده مستراح
سپور مجید و پتر و فتحین ایله تنکه که زرو سم و با قروقلای و آهن و سایر فلزات دن
ایدرل حکیم خاقانی بیت هر جانی که دران تعبیه تعویذ درست * باز رش و یحک از آهن
پتر آمیخته اند * وله در مرثیه بیت چشم بدکر پتر آهن و تعویذ نکشت * بند تعویذ ببرد
پتر از دید و پتکیر و سکون تاء مثناه و یای تحتانی و کسر کاف عجمیله معنی پروزن
یعنی الک و پتیر و کسرتاء مثناه و سکون یای تحتانیله بو غجه که اثواب قونیلور کدانی
نعمه الله و پدر و معروف اب معناسنه که زکیه بابا و آته دیرل حضرت آدم علیه السلام
آته دیرل حافظ بیت پدرم روضه رضوان بدو کندم بفروخت * ناخلف باشم اگر من
مجوی نفروشم و پدر اندر و پتر و ابکیسیله اوکی آته معناسنه در که اوکی انایه
مادر اندر و مادر اندر دیرل استاد لیبی بیت از پدر چون از پدر دشمنی بیند همی *
مادر از کینه برد مانند مادر شود * مادر اوکی آته در جمیع فرهنگرده با فارسیله
غضنفر وزنی اوزن مسطور در اما شمس فخری باه موحله ایله بد اثر وزنی اوزن نقل ایلشد

پدید می کشد کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله بمعنی بد رفتن و بولفتدن اختصار اولمش
 صیغه امر در طشزه کیت معنا سنه و دخی اسم مصدر اولوز میر نظمی بیت نبا شد
 خوشدلی آنکس پذیرش * به ناچار از وطن باید پذیرش * پذیرفتار و پذیرفتار * سکون
 دال معجمه و ضم رایله پذیرفتن لفظندن اسم مصدر در قبول ایتمک معنا سنه منط فاعل استعمال
 اولوز استاد بیت دلت بر از حد الزمانه راهبرست * گفت بروزی * خلق خدای پذیرفتار *
 جمیع الفرسه بمعنی پایندان * پذیرفتکار و پذیرفتکار * قبول اید می معنا سنه اسم فاعل
 اولوز شیخ نظامی بیت چوروشن کشت برشا پور کارش * بصدد سوگند شد پذیرفتکارش * پذیر
 کسر دال معجمه و سکون یای تحتانیله پذیرفتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولوز شیخ
 هطار بیت باحسنان خود پوزش من پذیر * که جز تو ندارم کسی دستگیر * شیخ سعدی بیت
 من نکوم که طاعتم بپذیر * قلم عفو بر کنام کش * وله بیت خداوند بخشنده دستگیر
 کریم خطا بخش و پوزش پذیر * پریمی اون مغنایه کاور اول قنادر اما احی قنادر یکی در
 زیر پر و بال دیر لبال قنادر اولد قله پر بک اولوز عربینه ریش دیر لر مولانا جامی بیت
 در لغت خوانده ام که پر ریشست * پیش دانشور لغت پرداز * لیک آن پر که کرد کرد
 عدم * میکند مرغ نیکویی پرواز * ثانی فرهنگ جهانگیریده پر تو معنا سنه غالباً آفتن
 اختصار اولمش در حضرت مولانا قدس سره بیت چشم را صد پر زور عکس رخسار
 شماست * ای که هر دو چشم را یک پر مبادا بی شما * استاد غزنی * قطعه * کریمانی
 پر تیغ بکارند بموی * سایه پر فکنک بر سر یک میل آن نال * زیر آن سایه باب اندر
 اگر بر کزرد * همجو خویش از پر مه ریزه شود ماهی دال * ثالث قول که اوموزباشندن
 بر مق او جنه و از بجه دال دخی دیتلور حکیم ناصر خسرو بیت بر فلک بی باده پردانی که
 نتوانی شدن * پس چرا پر ناوری از دین و دانش پا و پر حکیم فردوسی * مثنوی *
 خداوند گفت این سرای منست * همی بخت بد و نهامی منست * نه کاهستی و نه اسب
 و نه خر * نه مردی نه دانش نه پا و نه پر * رابع بمعنی رک یعنی بپر ق شرف مشفروه بیت
 تو سر و خرامانی و من که پر لاغر * اکنون چه توان کرد تو آتی و من اینم * خامس کلاه
 تو کنه دیرل حکیم سنایی بیت آن جهانی نیست کاندرا فلاک تو بهار * کج نه طرف
 کلاه چار پر ترک من * سادس بمعنی دامن و هرنسنگ کناری مثلا پر بام و پر بیابان
 و پر * بینی دیرل حکیم انوری * قطعه * رای اورا مکر ملاقاتی * خواست افتاد با فلاک ناکاه
 اتفاقا بوجه کستخی * سوی او کرد آفتاب نگاه * هر چه او دیکشاد بند قبا * او فرو
 دیکشید پر کلاه * سابع بر نیر که اوقی یکی در میر نظمی بیت خند نکست سینه را تا بر نشسته
 ز شوقش دل نفس را راه بسته * ثامن بر مق ایله تسنه حساب ایتمک دیرل تا سم پر *
 سیاب و پر * چرخ و پر * دولاب عاشر پریدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولوز
 * پر آور * بمعنی پرند و نیز پرویز و خواجه از همای هایون بیت کبی با پر آورد
 پر آوردندی * کبی با چار و چار و رشدی * پر بار * سکون راه مهمله و فتح با معوحده
 ایله خانه تابستانی معنا سنه که پر باره و پر بال و پر باله و فروار و فرواره دخی دیرل

دیرلری پرورجی سکون راه مهمله و فتح باء فارسیله بمعنی فرفرکه تیهودنخی دیرلر ترکیه چل
دیدکلی کوچک قوشدرکذافی المجمع ک پر خاشخری فتح خا اول و کسر ثانی و سکون سین
مجهتین ایله بمعنی جنگجو و جنگ آور و شجیع و بهادر حکیم فردوسی بیت دو پر خاشخریاییکی
نند خو * گرفتند پرشش نه بر آرزو ک پرده درجی سکون را و فتح دال مهملتین و کسر دال
ثانیله کشف راز و کشف اسرار ایدیی معنای ترکیب پرده یرتجی دیمک اولور میر نظمی
* مصرع * مکور ازل راه پرده درجی پرده زنبورجی موسیقی ده بر پرده امید ر صیف
اسفرنجی بیت مساز توشه راه از ریکه نتوان ساخت * نوای خانه عنقا ز پرده زنبور
و رونق لطیف استانش پرده در که پرده زنبوری دیرلری پرستارجی فتح را و تاء مشاق و سکون
سین مهملتین ایله خدمتکار و قول و جاریه و امثالی اما بعض نسخه ده از جمله استاد روم
کال پاسا زاده مرحوم دقایق الحقایق نام کتابنده پرستار ایله پرستنده نک فرقی
بیان ایدوب دیرکه پرستار طایوچی دیمکدر پرستنده کبی قول اولق لازم دکادر زیر خدمتکار
ایله پرستارک فرقی واردر مثلاً هر کون کلوب اکابری نعلیمای سلامیوب ملازمت ایدنه
پرستاردیرلر و قولق ایدوب خدمت ایدنه پرستنده دیرلر بوییتده اکا ناصح واردر بیت
اگر نیز بد خادم او هزار * همیون پرستار اویشمار * پرستار اسم مرکبدر پرست ایله
آردن که طایو کتورجی دیمک اولور انتهی کلامه اما حکیم فردوسینک بوییتندن قول
اولق اقتضایا یدر بیت پرستار زاده نیاید بکار * اگر باشدش خود پدر شهریار * جمیع
فرهنگرده غلام و جاریه معنا سنه مسطور در بو معنایه حکیم سنایی بیت مرجاه ترا حکم
ترا از سر معنی * اباد سطقات غلامند و پرستار * بوییت کال پاسا زاده نک قولی
تأیید ایدر زیر غلامله پرستاری تفریق ایتدی و شیخ سعدی مطلق خدام معنا سنه نقل
ابلس بیور که بیت پرستار امرش همه چیز کس * بنی آدم و مرغ و مور و مکس ک پرکار
سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله درت معنایه کلور اول معروف آلتدر که نقاش و مصور
و مجلد و دخی ارباب صنایع قوللنور ل طالب آملی بیت ز بس تح ک پر کار تیغ و جد و دل رنج
پرنیان هوا مرتسم شود اشکال * ثانی فرهنگ جهانگیریه استیایه دیرلر شیخ آذری
غرائب الدنیانام کتابنده یر * مثنوی * نیست قدرت ز چوب کار در هاست * اثر قدرت
ید فیض است * قدرت از دست احمدی چه هتافت * قرص مه را بر آسمان بشکافت * حاصل
از دست کرد داین پرکار * غیری دستست جمله دست اقرار * ثالث بمعنی سامان و اثواب
خانه منلاحیدری رود بادی بیت همه پرکار من بجای خورست * دلمست آنکه کم شده
و میان * رابع بمعنی ثانی پر کاله که صغیر ب ذکر اولغور انشاء الله تعالی ک پر کر جی فتح
کاف فارسیله زمان سلفه عجم شاهلری کردلرینه طاقدقلری مرصع طوق کذافی المجمع
حکیم اسدی بیت عدورا از تو بهره غل و پاوند * ولی را از تو بهره تاج و پرکر ک پرمرجی
سکون راه مهمله و فتح میله انتظار معنا سنه کذافی المجمع مسعود سعد سلمان بیت
ملک در جمله آن مراد یافت * که همی داشت سالها پرمرجی پرند آوردجی فتح را و سکون
دال مهملتین ایله بمعنی تیغ جوهر دار شمس فخری بیت کوه چون پرنیان شو چون یافت

قوت دست او برد آورد * حکیم فردوسی بیت همه زهر زخم پرند آوردان * برآمیخت باخون
کند آوردان * کذا فی مجموعه وجامع وجمع حکیم اسدی بیت زخون پرند آوردان بشت پیل
چو شکر فباشید بر تل نیل * مولا قاجو داین بین بیت از نهیب جو ر دست درفشانش
دو زرم * کار از تیغ پرند آورد جانی میکند * پرند وار * فتح راه مهمله وواو سکون نون
ودال موقوفه یعنی پرندوش که پر رستبدن عبارتند و کذا فی فرهنگ جهانگیری * پروار *
سکون راه مهمله ایله بساکنک معناسنه اسم مصدر در وکاهی پروری معناسنه کلور که کلور وار
دیرل بساکنش صغرد یکندر حکیم اسدی بیت روان پروریدن که تن پروری * به پروار تنی رنج
تاک پری * پرورش معناسنه تمام شهر یاری بیت سودای تو از برای قربان * بسته است
زمانه را به پروار * تحفه الاحباب و تحفه میرزا ابراهیم یعنی مجمره هودو هنر و شرفنامه ده
یعنی فارون بیمار و مؤید الفضلاده خانه * تابستانی مسطور در * پرورد کار * اسم مرکب در
یسیاهی معناسنه جناب حضرت باری تعالی عز اسمه جمله مخلوقک رزق و بری و یسیاهی اولفله
ذات مقدس صفاتنه اسمدر * پره سر * فتح را و اخفاء ها و فتح سین مهملتین ایله اوچی
منودی اولان نسنه به دیر لر رنه اولور سه * پریدار * کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله
لفظ مرکب در پری ایله دار دن ترکیب اولنش صاحب جوت یعنی اجنه تخمینه قادر اولان
خواجده سلمان بیت ساقی * زرم پری جام پریدار بود * چون پریدار کف آورده بلب زان
باشد * پر * کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله دونکی کوندن اولکی کون که پرندوش
دخی دیر لر عربیه اول امس و چغتایده او زاغون کوندن دیرل شیخ عمر خیام بیت چون ددی
و پر پروار و پرار کندشت * شادی و غم و صحت و بیمار کندشت * امروز بد آنچه میرسد
خوش می باش * این نیز چنانچه آمد آنکار کندشت * پر پر * دخی اولکی کون * یکندر
* پرار * فتح زاء فارسیله آدم معناسنه عربیه خطوه دیرل اوال المعانی بیت جو آم
جانیجانان دو منزل بکقدم سازم * وقت رفتنم در هر پرادم راه یکسالست * پر سر
سکون زله معجه و فتح سین مهمله ایله طاز باش یعنی سرب میوی * پر کر * سکون زاء
معجه و فتح کف عجمیه آشچی معناسنه اسم مرکب در پزانیله کردن پز زدن یعنی بشود میکنف
اسم فاعل در و کر کردن محفید شمس نیری بی بیت تو مهمانان نور آیین برودیکی بنه زدن
پر کر پروری داری و هم خرگوشی کهساری * پر نکار و پر نکری * کلاهما یفتح الزاء
الفارسی و سکون النون دباع و آهنکر و زرکر و امثالی اهل صنایعه دیرل اوال المعانی
بیت معرفت کسی تکیدش از من * کاش بودم پر نکر و دهقان * بستوار * سکون
سین مهمله و کسرتاء مثلاً قویای ساکنه ایله صنعتها ما هر اولموب ناهل اولانه دیرل
تنک صنعتها کامل اولانه ریشه وردیرل * حضور * سکون سین مهمله و کسریله دم جایز
و ضم خاء معجه ایله فضله طعام انسان و بقیه علف حیوان شاعر بیت نهد بخت نصبت
ارزان * قانع کرد حضور دونان * پر سور * سکون سین مهمله و فتح وایله کیر و کتوری
اصلی پس آوردن کتورن و صکره کتورن معناسنه اولور * پشتکر * فتح شین
معجه و کافی و سکون تاء مثلاً ایله ازودیشلوه دیرل کذا فی جهانگیری * پشه دار * راغاجدر

براغاجدر قوزلفی اولور ایچنده سوری سبکک حاصل اولور کرم و پشه خانه دخی دیرلر کذاقی
 فرهنک جهانگیری کی پلا زور کی لام و زاه مضمومه ایله قره ساقز که پلا جور دخی دیرلر کی پانکر کی
 فتح لام و کاف جمعی و سکون نوله پادشاه زنکیان اسمیدر که اسکندر آ فی میدان معرکه ده
 قتل ایلدی کذاقی جمع الفرس بومعنایه شاعر بیت شودد مقهور البت هر ستمکر * بقوت
 کر بومهمجون پانکر کی پناور کی فتح نوله چبان که وجود انسانده ظاهر اولور عربیده
 میل دیرلر کی بهر کی سکون نون و فتح حمله بوزن خنجر قفس معنا سنه در کذاقی نهغه میرزا
 ابراهیم کی بهر کی سکون نون و بای محتانی و کسر حیم و میله توران زمینده بر ولایت اسمیدر
 کذاقی شرفنامه کی بهر کی سکون نون و بای محتانی و کسر حمله بوزن زنجیر یعنی بهر
 مرقوم ابو شکور بیت بکنعالمکی رفته از بچه ایر * رمیده از و مرغ کر مسیر * کنگاله
 اویناش معنا سنه در کی بهر کی کسر نون و سکون یای محتانیله بوزن خنجر ترکیه یایی نونه
 تقدیم ایله استعمال ایدر لر بیت شیر و خر بزه بینی شهید کن خود را * که مرکهای چنین
 دیردیری آید * دیگر بیت قرمانی پیرو تازه لواش * ما حاضر خورد نیست دور مباش
 کی بهر کی سکون هایله کجه نک و کوندک ربع حصه سنه دیرلر کذاقی فرهنک جهانگیری
 بومعنایه حکیم فردوسی * مثنوی * چو پهری ز نیره شب اندر چید * که آن نامور
 پیش یزدان خجیده * چویمی ز نیره شب اندر گذشت * شب اهنک بر چرخ گردان بکشت
 کی پناور کی زیاده یامی دیمکدر زیرا پهن یامی در آور دن مراد مبالغه در اکثر محرار ده
 استعمال اولور کی پیام آور کی بمعنی پیغامبر و قاصد و ایلچی کذاقی شرفنامه کی پیامبر
 و بهر کی پیام که خبر در بر ایلد عیدر مراد پیغامبر و پیغمبر دیمک اولور طالب آملی
 بیت فتوای او که نسخه عیسی ملتست * جا نهار منیه در تنی شرع بهیری کی پیار کی
 سکون یای محتانی و فتح راء مهمله ایله یکن سنه دن اولکی دیمکدر کذاقی شرفنامه بومعنایه
 شاعر بیت آن چیز را که پاره پیر از دست رفت * امسال خوردنت غم ازینها حاققتست *
 کی پی سیر کی سکون یای محتانی و کسر سین مهمله و فتح باه فارسیله ایکی معنایه در اول
 اول نسخه دیرلر که ایاق التمه دو ککشی اوله حکیم خاقانی بیت زر طلب کم کنم که طالب زد
 همچوز نثار پی سپر ست * وایاغله دیمک وایزه باصتی معنا سنه حکیم انوری بیت
 گردون که پی و هم مهندس نسبدش * اندیشه تا بید ترا پی سپر آمد * ثانی یعنی رونده
 یعنی کیده پی معنا سنه مولانا و حشی یزدی بیت و حشی و اشک حسرت و تف صوم بادیه
 آب ز چشم ترده پی سپر سراب را کی پیغامبر و پیغمبر کی کلاهها بمعنی رسول و نبی معنای
 اصل خبر ایلد عیدر چونکه انبیا علیهم الصلوٰه والسلام جناب باری تعالی جلت عظمته
 و عزت استاؤه دن خبر ایلد زل انزه علم اولمشدر شاهدی منظومه سنه بیت همدخی
 پیغمبر اول کیم ویره حقندن خبر دیدوکی بومعنایه در کی پیکار کی سکون یای محتانی
 و فتح کافله جنک و جدال معنا سنه شیخ سعدی بیت به پیکار دشمن دلیران فرست
 هزاران نیاورد شیران فرست * باه مکسون ایله ده جا یزد در کی پیکار کی سکون یای
 محتانی و فتح کافله هیأت و صورت معنا سنه در کالبد ایله بومنی وجه معناده مشترک کدر

شمس فخری بیت او چونو رست ملک داری چشم * او چو با آست و ملک پیکر * ارال نک
 فرق بوجه شدن در که کالبد ده هیأت و شکل صورت معتبر دکلدر انحق شخصیت مراد در
 پیکر ده هیأت و شکل و صورت معتبر در مسعود سعد سلمان بیت بیار آن باد پای
 و کوه پیکر * زمین کوب و ده انجام و نک آورگی پیورگی سکون یای تحتانی و فتح و اوایل
 اون بیت عدده دیر حکیم فردوسی بیت بجای پور از پهلوانی شمار * بود بر زبان دری
 ده هزار کی مع الزاء المعج * پاره دوزگی اسکیمی معناسنه مولانا هاتقی بیت ز دارا توان
 ساخت اسکندری * نه از پاره دوزی و آهنگری کی پاریزگی کسر راء مهمله و سکون یای
 تحتانیله یعنی پاپری یعنی فصل خریف که کوز ایامیدر کذا فی المجمع کی پاکبازگی یعنی پاک نظر
 شهوت و معصیت اوزن نظر آیمیوب عفت و عصمت اوزن محبت خویان و الفت و محبت
 دلبران ابایی شیخ سعدی بیت جوانی پاکباز و پاکد بود * که با پاکیزه روی در کرو بود
 کمال بخندی بیت منکر و هدم پرویت تا نظریاز آمدم * پاکبازم من دعایی خوش نمی آید
 مرا کی پالیزگی کسر لام و سکون یای تحتانیله سبزه وات زراعت اولنان بوستان
 معناسنه و مطلق بوستان هر نه زراعت اولنش ایسه حکیم فردوسی * مثنوی * یکی دختری
 دارد آن نامدار * بیالای چو سرو و بر خنوبهار * شهنشاه بیند پسند آیدش * بیالیز
 سرو بلند آیدش کی پای اندازگی ملوک و سلاطین بر شهره کلد کمرند آئوری او کنه دوستن
 قاش و هر نه که ایاق التنه دو شنور شمس فخری بیت سزد که در قدم دولت بیای انداز
 زمانه در کشد از چرخ اطلس و اکسون * واستمان طریقیله دخی استعمال اولنور نوعی
 خموشانی بیت بیای انداز حمت کار چندست * زبان تا دل پرند اندر پرندست کی پاییز
 و پایزگی کسریای تحتانیله فصل خریف معناسنه میر نظمی بیت شراب کهنه خور
 در فصل پایز * بهار کهنه یار و ساقی جایزگی پتغوزگی سکون تاء مشثا و ضم فایله اغر چون سی
 حیوانانک و قوش منقاریده اولوق مرویدر کی پتلوزگی سکون تاء مشثا و ضم لامله پتکوب
 مرقوم معناسنه کی پتوازگی سکون تاء مشثا و فتح و اوایل طوغان اوتراخی کذا فی الحمودی
 و شرفنامه فرمک جهانگیریده هر نه جنس قوش اولور سه اوتور اجنی اغاج که آوه دخی
 دینلور میر غروری بیت دریغ و درد که بختم نشد دلیل اکنون * قفس شکسته در و جم
 نشسته بر پتوازگی پدوازگی سکون دال مهمله و فتح و اوایل پتغوز مرقوم معناسنه شمس
 فخری بیت ملاذ سیف و قلم خسروستان حشم * که هست خلق جها تراجناب او پدواز
 کی پرپوزگی سکون راء مهمله و ضم باء فارسیله یعنی بتغوز مرقوم معناسنه کذا فی شرفنامه
 کی پردازگی سکون را و فتح دال مهملتین ایله پرداختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور سخن پرداز کی مصادره واقع اولان حرف خا حال و مضارعند زایه قلب اولنورده علی
 کلیه درودخی پردازند معناسنه اسم فاعل اولور علمنه کون کی پرپوزگی سکون راء مهمله و ضم
 میم و اوامرو فایله یعنی علف کذا فی شرفنامه کی پروازگی درت معنایه کلور اول پر ایله
 وازدن مرکبدر قناد آچندی واز بازه بدلدرد مراد طیور که هواده طیرانیدر شمس فخری
 بیت زمانه بر من چون مشفق نهاد آغاز * گرفت مرغ دلم در هوای حق پرواز * ثانی فرمک

فرهنگ جهانگیر یزد نثار معنا سنه شیخ سعدی در ستایش شیراز بیت هزار پیرو ولی
 پیش باشند اندروی * که کعبه بر سر ایشان همی کند پرواز * ثالث بمعنی پرتو نور شیخ نظامی
 * مثنوی * رسولی کازل تا ابد هر چه هست * بازایش نام او نقش بست * چراغی که
 پروازینش ازوست * فروغ همه آفرینش ازوست * رابع نسخه حسین وفایی ده
 شمسنگاه مرغان و نشینگاه و قرارگاه معنا سنه اغاجی * قطعه * عهد میثاق باز تازه
 کنیم * از سحرگاه تا بوقت نماز * بال پرواز خویش باز شویم * چون زره بال جنبید از پرواز
 بی پرویش آموزی یعنی صاحب علم و حکمت و مجاهد و سلوک تعالیم ایدیمی و مرشد
 معنا سنه ده اولور کدافی شرفنامه بی پروردگی رزی یعنی می اندور کدافی الحمودی
 بی پروزی سکون راه مهمله و فتح و اوایل اوج معنایه کلور اول سنجاف که قفتان و فراجیه
 و غیره ایدر حکیم خاقانی بیت کوی کربان تو کر نماید فروغ * زرین پروز شود دامن
 روح الامین * بومعنائی مؤید شمس فخری بیت ای قضا کسوت و قباى ترا * داده
 از اطلس فلک پروز * و سایر اشیا نیک دخی پروازی معنا سنه وله بیت کسوتی را از کرم پیوستید
 جودش در وجود * طاق اطلس با جلالت پروز دل های اوست * ثانی نسخه حسین وفایی ده
 یعنی اصل و زاده حکیم فردوسی بیت بدو گفت من خویش کر شیوزم * بشاهی کشد
 یکمان پروزم * وله بیت همان مادرت خویش کر شیوزمست * ازین سوی و آن سوی
 با پروزمست * ثالث فرهنگ جهانگیر یزد بر نوع سبزه در غایت یشل اولور اکا فرزند و فرزند
 و فرزند و مرغ دخی دیرل حکیم خاقانی بیت پروز و سبزه دمید بر نط آبگیر * زلف بنفشه
 خمد بر عنب جو بار بی پروزی یدی معنایه کلور اول صاحب کامل التواریج بولفظی مظفر
 ایله تعبیر باشد در مصنف مفاخر العلوم کله خسرو پرویزی ملاک عزیز ایله تفسیر باشد که
 خسرو ملک یعنی پادشاه و پرویز عزیز دیمک اوله ثانی جامع تاریخ مجمع الانساب نقل ایدر که
 خسرو پرویز لقبی ماهی بی غایت سود کچون ایدی زیر ازبان پهلویده ماهی به پرویز دیرل
 ثالث شیخ نظامی خسرو و شیرینکه دیرکه پرویز بر آلتدر که آنکه مشکری سوزوب صاف
 ایدر لرو بمعنی بویبتلین مستفاد اولور بیت ازان بد نام آن شهرزاده پرویز * که بودی
 در سخن گفتن مشکرری * رابع بمعنی بیختن یعنی اله ملک حکیم زاری قمستانی بیت تو خسروی
 و من از صدق دل نه از پی زرد * بر آستانه فصر تو خاک پروزم * خامس فرهنگ جهانگیر یزد
 بمعنی پروز وله بیت زمانه خاک تو هم عاقبت به پرویزن * فرو کد دارد اگر ماورائی پرویزی
 سادس بمعنی جلوه کردن حضرت مولانا قدس سره بیت شمس الحق نبیری آنجا که تو پرویزی
 از تابش خورشیدت هرگز خطردی نی * سابع قول اغوز معنا سنه میر نظامی بیت خدا یاری
 چو کرده کار و را * شد پرویز او در شهر خود را بی پرهیز بی اجتناب آیمک و صافنق
 معنا سنه اطباء معده بی ناموافق طعامن و علما وجودی نامشروع ایشلور دن صافنق و اجتناب
 آیمکه دیرل بی پروزی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه کلور اول فریاد و نعره
 حکیم علی فرقندی بیت ای پرزت چنان بلرزد کوه * که زمین بومین بلرزد * ثانی
 اول سبزه به دیرل که صوکنار لرزیده چوق بترو بعض فرهنگ کرده آرد یعنی اون معنا سنه دو

گ پری سوزی کسر اوسکون یای تحتانی و خم سین مهملتین ایله بر دیر یعنی کلیسانامید که
 خسرو و روز مانده بنا و عمارت اولمشدر شیخ نظامی بیت از آنجا تا در دیر پری سوز
 پریندی پری رویان دران روز گ پشیزی کسر مثنی معجیه و سکون یای تحتانیله پول که
 با فردن و پرنجدن ایدر لر بیع و مشراده رایج اولور عربیه منقور دخی دیرل شیخ سعدی
 بیت چنان روز کارش بکنجی نشاند * که بیک پشیزی تصرف نماند * شمس فخری پشیزی
 بر در هم رینه کخن اچه در دیوب بویی نظم ابلس بیت شهنشهی که نیز دهنزد همت او * جهان
 و هر چه بود در جهان بنیم پشیز * مجمع الفرسه و سایر معنی لغت کتابارنده منقور اولق
 اوزن مسطور در میر خسرو بیت کارا که بکینه نیست چیزی * خوری کشد از پی پشیزی
 حکیم اسدی بیت همی تا بود جان توان یافت چیز * چو جان سمنیر زد جهان یک پشیز
 گ پلوز گ خم لام و واو معروفه پشکیر معناسنه شاعر بیت دلیل طعامست خوان
 و پلوز * نظر بر سخنهایندهنوز گ پنه پز و پنه وز گ کلاهها یعنی حلاج حکیم زاری
 قهستانی بیت پنه پزی فاش کرد یک نکت از سر عشق * در همه عالم فتاد شورازان
 مسئله * وله بیت سرانا الحق نبود در سر هر پنه وز * لایق حلاج بود مرتبه دار عشق
 گ پندوز گ سکون نون و خم دال مهمله ایله چوالدوز معناسنه در میر نظامی بیت شود
 گفتار بد کویان جگر سوز * فلك لبهاش را دوزده پندوز گ پیواز گ سکون یای تحتانی
 ایله یعنی اجابت یعنی جواب ویرمک استاد لطیفی بیت خداوند دعایم باز پیواز * منم بچان
 و در مانده اهاوز گ مع الزاء الفارسی * پروژ گ سکون راء مهمله و فتح و او ایله مدفون
 معناسنه در مره اولور سه میر نظامی بیت که بسیار کس بوده پروژ همین * که ناهش
 شده زنده روی زمین گ پر گ در بند و عقبه که طاغرده اولور شمس فخری بیت همیشه
 باشد و بد خواه شاه چون خرنک * زیر بار کران مانده در میانه پر * بو معنایه خسروانی
 بیت سفر خوشست کسی را که با مراد بود * اگر سر اسر کوه پر آیدش در پیش * یعنی
 در بند حکیم سنایی بیت از نشان دو کونه من ساغر * همه پر پر نشان پای شتر * و عقبه
 معناسنه ابو الفرج رونی بیت در ترازوی هست اعلاش * دانکه سنک آمد پر همین
 خواجه عمید لویکی بیت در جناب تو و هم خاطر کر * راست چون لاشه بر کیه پر *
 فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه دخی مرویدر اول یعنی کهنه ثانی یعنی چرک و بر نسخه ده
 اکیر کوکی که عربیه وج دیرل گ پر از گ فتح زاء فارسیله قایش معناسنه در گ پر پر گ
 کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانیله یوک که بشیمنه دخی دیرل عربیه صوف دیرل بعض
 نسخه ده قوش توینه دیرل شاعر بیت اگر بکند در مرغ ریز پر پر * شود کربه کرسیر آیدیقینی
 گ پیواز گ سکون یای تحتانی و فتح و او ایله جواب ویرمک معناسنه فرس قدیمدر
 گ مع السین المهمله * پاس گ فتح باء موحد ایله یعنی پابند و یعنی پاس و بی فائده
 بریده قالمق بو معناده پابست دخی دیرل کویا بولفظدن مرخدر گ پارس گ سکون
 راء مهمله ایله ولایت محمد که دارالملکی شیراز شهیدر عربیه فارس دیتلور لسان فارسی
 اول دیان منسوب اولمغله فارسی دیتلوی شیخ سعدی شیراز مدحیه بیت اقلیم پارس

پ

پ

پاس را غم از آسیب دهر نیست * تا بر سرش بود چو توای سایه خدا ی پاس ی بش
 معنایه در اول یعنی حصه لیل یعنی کجه نك درت بخشیدن بر بخشنه دیرل اما فرهنگ
 جهانگیریده کجه نك سکنز بخشیدن بر بخشنه دیرل حکیم فردوسی بیت یکی گفت صدره
 فرزدان سقیاس * نیایش کم روز و شب درسه پاس * کلام آکا برده وارد اولمشدر که اول
 و قتلورده بیدار اولانه پاسبان دیرل کجه نك بر بخشنه پاس دیدکاری غایت شاید در شیخ نظامی
 بیت چوپامی از شب دیخور بگذشت * از آن دو شاه ملر بخور بگذشت * بوقدر وارد که اول
 و قتلورده بیدار اولانه پاسبان دینل و کی مثبت دکلر زیر اکیجه بکیچسینه پاسبان دینل و کی
 ظاهر و ثابت در اول و قتلورده بکیچ مخصوص دکلر بتون کجه یه مخصوص در مطلقا ثانی پاسبان
 معناسنه حکیم انوری بیت ای برسم دولت از آغاز دوران داشته * طارم قدر ترا مندی هفتم
 چرخ پاس * حکیم اسدی * به شوی * چلیپا پرستان ورومی گروه * چنانند از دوستانش
 ستوم * که دارند روز و شب از پس هراس * بهر کوه دبه بهر دیر پاس * ثالث محافظه و حفظ
 معناسنه شیخ سعدی کستانده مدو حنه خطاب ایدر بیت بر قست پاس خاطر بیچارگان و شکر
 بر ما و بر خدای جهان آفرین جزا * رابع فرهنگ جهانگیریده یعنی تنکی دل و غم و اندوه
 خاطر حکیم فردوسی بیت فرشته گرفته ز پس بیم پاس * پری در نهیب اهرمن در هراس
 حامس خوف معناسنه شمس فخری بیت پناه ملک کیان یعنی شیخ ابواسحق * که ملک
 دنی و دخی راز پاس دارد پاس ی پالاس ی کهنه کلیم و کجه و چول و امثالی نسنه لکه
 ترکیله دخی پلاس دیرل ی پیلس ی سکون باء فارسی و خم لامه بر نوع طعام در قوری
 اتکدن یا غله بشور در کذا فی شرفنامه بو معنایه به حقایق اطعمه بیت مرادرشته همین
 قلیه است در دل اوست * ولی چه سود که هست او چو پیلس از دل دور ی بخش ی سکون
 خاء معجه ایله مؤید الفضلاده خوشه ده انکور دانه لری پر مرده اولمق و نسخه حسیت
 وفای ده انسان غم و اندوه فقر سبعی ایله پر مرده اولمق و محاحه دخی بو معنایه در اما
 فرهنگ جهانگیریده روض ساد و هم شمع روض و امثالی نسنه لر آتشدن و یا خوه
 کونشدن از یک معناسنه مسطور در حضرت مولا ناقدمس سره در مذمت دنیا بیت
 هجو کرمابه که تفسیه * تنک آبی و جانت بخشید * و بش فرهنگ کی اسماری
 بوکتا بله مذکور در عشق و عشقین پر مرده اولمق معناسنه در ی پرکاس ی سکون
 راه مهمه وقع کاف ایله فرهنگ جهانگیریده تلاش ایتک و برشی اوز رینه تعلق و تقید
 ایتک و هندک زبان غلیصنه طلوع شمس دیرل ی پرکس ی کسر راء مهمه ایله یعنی
 اضافله بر نوع جامه در حریرن ایدر لغایت ابجه و نازک اولو و فرهنگ جهانگیریده قلی
 جوهری و اسلحه دن بر نوع سلاح در و نواع نوا اسمیدر کذا فی الحمودی ی پرواس ی
 سکون راه مهمه ایله ال ایله نسنه یو قلق معناسنه شمس فخری بیت نهود اطلس کردون
 سزای بار کهنش * اگر چه کرد قضا اندر آن بسی پرواس * بو معنایه ابو شکور بیت
 هر کجا کوه رست بشنامم * دست سوی دکر نه پرواسم * نسخه حسین و فایله یعنی پرداختن
 و فارغ شدن شاه ناصر خسرو بیت بعدل او بود از جور بد کنش رستن * بخیر او بود از شر این

جهان پرواش في پس في اوج معنایه در اول قفا معناسنه که ترکیه آرد دیرل مقابل
 پیشدرکه اول دیرل حکیم فردوسی بیت پس و پیش ترکان طلوس رنگ * چب و راست
 شیران پولاد چنگ * ثانی معنی بعد ترکیه صوگ دیرل شیخ سعدی بیت پس از مرگ
 دشمن یکی شربت آب * به از ملک کاوس و افراسیاب * صکره ینه دیچک یرده باز پس
 دیرل شاعر بیت کمر تضرع کنی و کمر فریاد * درد زرباز پس نخواهد داد *
 پسک بر معناسی دخی نچون در پس چرا دیرل معنای اوله عربیه ورا دیرل ولسانی
 چغتایده کنی دیرل میرعلیشیر بیت چیمما تو قوز پرده کنی دین که عالم کویما سون *
 السانک آلتی یینی رقم قویغل ایکی اوج حجاب في پلاس في پالاس مرقومدن اختصار
 اولمشدر في پلس في سکون لام و فتح میله ایکی معنایه کاور اول مضطرب اولمق والدن
 وایا قدن قالمق ثانی معنی دروغ گفتن کذا فی فرهنگ جهانگیری في پلوس في ضم لام
 وواو معروف ایله رند و عیار و حیل کار معناسنه شاعر بیت نکرد عاشق صادق وفا
 هزار افسوس * فریب میخورد از بوالهوس دروغ و پلوس في پنخس في سکون یای
 پختانی و فتح خاء معجه ایله ظن و کان ایتک و کان یوزندن فهم ایتک کذا فی فرهنگ
 جهانگیری في پیوس في ضم یای پختانی وواو معروفه ظن و کان و امید معناسنه حکیم
 اسدی بیت بنادیمش اموازوده پان شهر * همی زین قرونتر پیوشیش هر * اما
 صحاحه انتظار معناسنه در في مع الشین المعجه * پاپوش في ضم باء فارسیله ایباغه کلمان
 هر نه اولور سه مخصوصا پاپوش معناسنه لفظ مرکبدر پایله پوشیدن که پوشیدن مشتق در
 في پاداش في فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول لفظ مفرد در عوض خیر معناسنه که
 مکافات در صدی باد افراده شیخ سعدی * مثنوی * بترس از خد اوند جان و روان * که هست
 اوتوانا و مانا توان * کراندر تکبیرت فرجام کار * نکردد بیاداش روز شمار * حکیم
 انوری بیت ای بتوزنه سنت پاداش * وی بتومزده رهم باد افرام * ثانی کمال پایشزاده
 عند نه لفظ مرکبدرکه اصلی پای تاش ایدی یا حذف لولتوب تاداله ابدال اولندی که
 معناسی ایاقداش دیمکدر بومعنی مرحومک دقایق الحقایق نام کتابدن غیره نسخه رده
 روایت اولنامه شد در في پاش في پاشیدن لفظندن صیغه امر در معنی برافشان و وصف
 ترکیبی در کهر پاش و نمکپاش کی کذا فی فرهنگ جهانگیری في پاغوش في ضم غین معجه
 ایله مجمع الفرسده بمعنی غوطه خوردن صویه طالمق بریه عطس دیرل استاد رودکی
 بیت بود رود که آبی نیک خاموش * چومرغابی زنی در خاک پاغوش * بو معنای میوید
 شمس فخری بیت نه هر که غوطه خورد در بر آورد ز مجار * بسا کسی که بود مردن وی
 از پاغوش * في پالش في کسر لامه بمعنی افزونی و افزایش یعنی آرتیق و زیاده ملک کذا فی
 نسخه میزرا ابراهیم بو معنایه ابوالعافی بیت هر که می بیند مرا گوید چرانانم کنی *
 تا کی از هجر خود در دولت پالش کنی في پالوش في ضم لامه کافور مغشوش معناسنه در
 مجمع الفرسده مطلق مغشوش اولان نسخه که صدی خالص در شمس فخری بیت جسود
 اگر نبود با تو خالص اندر مهر * عجب مدار که ویرنه نیاید از پالوش في پنخس في سکون خاء

پ ش

حاء معجه ايله بمعنى پنج مرقوم يعنى اياغله يا صمق ويا صيلوب يا صيانمى حكيم فردوسى بيت
 بسوى طلا به برانگيخت رخس * بگرزى سوارى همبگر دجش * كذا فى فرهنگ جهانكيري
 ي پذيرش ي كسر ذال معجه ايله قبول ايتك اسم مصدر در شيخ نظامى بيت خردمند رو
 از پذيرش بتافت * بغواصى در بدر يا شتافت ي پرش ي فتح راء مهمله ايله فرهنگ
 جهانكيريده بمعنى پريشان كردن حكيم سنابى بيت سنبل پرتاب را كرد سمن پر پرش *
 چشم خرد بر كشادرت الله بين ي پر پر بار و ش ي سكون رانين و فتح با نين موحد نين
 و خم راء ثالث مهملات ايله بمعنى فلك كذا فى مؤيد الفضلا ي پر خاش ي سكون راء مهمله
 و فتح حاء معجه ايله جنگ و غوغا استاد عنبرى * رباعى * اى شب نكي آئمه پر خاش كه
 دوش * راز دل من مكن چنان فاش كه دوش * ديدى چه در از بود دوشينه شيم * هان
 اى شب وصل همچنان باش كه دوش * شمس فخرى بيت كرا جمال كه كرايد شاه ابواسحق
 كند تصور كين و تخيل پر خاش ي پرخش ي فتح راء مهمله و سكون حاء معجه ايله بمعنى
 كفل يعنى صاغرى اصب و استرو خروا مثالى مختارى در صفت اصب بيت ديوسيرت سروش
 نصيرت بخش * بهر سينه پانك رخس پرخش ي پر سياوش ي مشهور او تدر كه پر سبا و شان
 دخی ديرل عربيله شعر اخن و شعر الغول و شعر الحى دخی ديرل تركيده بالدرى قرهديد كلريد
 ي پرش ي سكون راء مهمله ايله ايكي معنايه در اول د پرتمه ثانی ائمه بيكار اولسون
 غيرى اولسون ابرالمعاني بيت عجب وادى بود صحراى سينه * بجای آب خون آيد
 ز پرش ي پر كاوش ي سكون راء مهمله و فتح كافله اوزوم اغا جنگ زياده دالالرين
 قرغه ديرل فرهنگ جهانكيريده ساير اغا جارى دخی دامغه ديرل ديوسطور در ي پرندوش ي
 فتح راء و سكون نون و خم دال مهملتين ايله دون كچه نك اولكي كچه سنه كه عربيله اول اس
 ديرل حكيم انورى بيت ديدم از باقى پرندوشين * شيشه يمه بر كناره طاق * فرهنگ
 جهانكيريده بمعنى شب و روز گذشته يعنى دونكي كون و كچه حضرت مولا ناهدس سره
 بيت پرندوش پرندوش چه سان بود خرابات * بكوييد متر متيد اكر مست و خرابيد *
 ي پرش ي سكون راء مهمله و نون مكسون بعلا ياي ساكنه ايله يورك نوريسى علنى كه
 هريله مفس ديرل مير نظامى بيت چوديده يار آيد منزل خويش * ز رشك اغيار را
 بگرفته پرش ي پرواش ي سكون راء مهمله و فتح وا و ايله واله و حيران و كند و دن بجنو
 مير نظامى بيت چوزيب و زينت دنياست زابل * مشوا حال خود پرواش و غافل *
 ي پرورش ي پروردن لفظندن اسم مصدر در بسليش معناسنه شيخ نظامى * مثنوى
 مغه از خواب دوشينه سر ركرفت * بنالشكرى كردن از سر ركرفت * به ميكي زنيكي دمش
 ياد كرد * بدان پرورش عالم آباد كرد ي پرورش ي برياي تحتان زياده ايله كلبشكر
 و بنفشه خيره سى و امثالى پرورده ل ي پرورش ي خم راء مهمله و وا و مجهول ايله بر نوع
 چنان و قبر جقدر اعضاى انسانك ظاهر اولور عربيله ثبره ديرل فتح ثاء مثله و سكون
 باه موحد ايله ي پرورش ي سكون راه مهمله و ياي تحتانى و كسر وا و ايله شغل و علم
 تقصير و كار و كسبه نكاسل معناسنه فرويش دخی ديرل امير خسرو بيت از دها پيشست

و تیغ اندر عقب ایام شد * ره ملک ای دوست سوی خویشتن پریش وایش وای پریش
 کسرا و مهمله و سکون یای تختانیه بمعنی پریشان کننده کذا فی فرهنگ جهانگیری
 بمعنایه حکیم سنایی بیت در خموشی نبوده لهو اندیش * گاه گفتن نبود لغو پریش *
 حکیم انوری بیت باد برینده * توهم نرسید * باد فکرت ز باد خاک پریش * و بمعنی
 پریشان شدن و افشاندن کذا فی مجمع الفرس شمس فخری بیت مکر کرد و سر زاف بتان
 ز باد صبا * نماید در همه ملکش ذکر بحال پریش * پژوهش * خم زاه معجه و و معروف
 و کسرها یله تجسس و تفحص معناسنه اسم مصدر در خلاق المعانی بیت بجز خدمت تو
 بنده انما نکند * بهرگاه که پژوهش رود ز اصل نژاد * پیش * اوج معنایه کلور اول پرچم
 اسب بود بهای جامی بیت کفهاش کرد پیش و دم دواز * پروبال فربانی و لاغرمیان *
 استاد لطیفی بیت بجای نعل تومه بسته بر پای * بجای در پیون بسته بر پیش * حکیم
 اسدی بیت پیش باری چون عنان تافتند * گندی و تیغ و یکف آخته * ثانی طره
 اسب یعنی آتک المنده اولان پرچی استاد * قطعه * طغر چو تیغ بدست تو دید و گفت
 بزیغ * همه سلامت آن در روی چون نگار تو با * چو دید فتح پس اسب تو با سبش گفت *
 همه سعادت آن زلف چون نگار تو با * و دخی طیلسان که صارغک او جنی صالی ویرد لر
 فتن دخی دیرل ثالث ناقص و فرومایه معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری بعض
 نسخه ده باه موحد ایله نهج ابلشرا اما فرهنگ مرقومه و مجمع الفرسه و سایر متأخرینک
 معتبر لغتارنده باه فارسیله منقولار * پیش * سکون نون و کسر جمله بمعنی و رزش
 یعنی اوزنک و بمعنی رنجش یعنی انجمنک اسم مصدر در * بجنوش * سکون نون اول و ضم
 ثانی و جیم موقوفه بر نوع ستر ابد که پنج تریاق دخی دیرل کذا فی الحمودی اما فرهنگ جهانگیری به
 بر نوع مجنون در پیش جزو دن ترکیب او انشدر تقویت قلبه عظیم دخل و زیاده نفی
 واده و معربى قبوسشدر حکیم خاقانی بیت در چار سوی فقر در آتا زره ذوق * در را
 به بجنوش سلامت دوا کنی * پیوش * سکون نون و ضم یای تختانیه برنسته بی آوردن
 پان لنوب دو کلمت معناسنه در * پیاموش * فتح یای تختانی و ضم میله بیاض صوغان که
 عربیه بصل غنصل و طب کتابلری مفرداتده اسقیل و ترکیه اطه صوغانی دیرل *
 * پیوش * ضم یای تختان و و او مجهول ایله طشره دن ایجوده اولان مصاحبی دیکمکه
 دیرل میر نظمی بیت نشستند در بزم و کردند می نوش * پیوشی زیرون همیزد بکوش
 * مع الفین المعجه * پالغ * ضم لامله و قیل بالفتح بر نوع قدحدر اغاجدن یا خود
 صغریونوزندن ایدوب مجلس آخونده آنکه محبتا طلو ایجرل حکیم اسدی بیت بدیدش
 همان جای بر بخت خویش * یکی پالغ و کاله می به پیش * کذا فی فرهنگ جهانگیری
 * پرنه چراغ * یعنی پروانه عربیه قرانش دیرل ابوالعانی بیت چو دیدر وشتی شمع روی تو
 هر شب * ازان شمع بسوزد خودش پرنه چراغ * پزداع * سکون زاه معجه و فتح دال مهله
 ایله بمعنی مصدقه که آینه و قلیچ و امثالی نسنه لک پاسن آنکه آچارل کذا فی شرفنامه بولغنی
 مکسور و مضموم اولق ده جایز کورد مشار * پرغ * فتح زاه عجیله اوج معنایه در اول

ک

اول صوبندی ثانی مورد بغه که وزغ دخی دیرل ثالث یعنی سراسیمه مثال معنی ثانی وثالث
میرنظمی بیت پرغ بوده میان آب ایستاد * پَرغهادید اورا کرد فریاد دَ پَنّاغ دَ فتح
نونه ایکی معنایه در اول یعنی دبیری یعنی کاتب منصور شیرازی بیت ضمیر تو بود آن بابلی که
گاه میان * به پیش او یو دابکم زبان نیز پَنّاغ * ثانی یعنی حریر و ابریشم استاد لطیفی بیت
پیلَه پَنّاغ چند دهش بهر راحتش * کیرد بظلم اطلّس قخر بتیبت * بویتک مضمونی
اوزن خام ابریشم اولق کر کدر نضه * حسین وفا یی ده خام اپلاک که اپلاک ایله اکیرد
ببضه صبی اولور و بعض نسخه ده ماسون اوزرینه صارلش اپلاک و ابریشم معناسنه در
شاعر بیت توسمین قفی من چوزین پَنّاغ * تو تابان می من چوسوزان چراغ *
دَ بجمال مرغ دَ سکون نون و فتح جیمه قوش بورفی عربیده منقاد دیرل دَ پیا پیغ دَ
فتح یای تحتانی * اول و سکون ثانیله بالق آتی معناسنه دَ مع الفاء * پای باف دَ جلّه
معناسنه باف بافیدن لفظندن اسم فاعل و صیغه امر و وصف ترکیبی اولور طوق موقده
ایاغک دخی عمل اولدوغندن اول مناسبته تسبیح اولمشدر استاد عنصری بیت کفم
از جو داوغنا بر کیست * کفت بر پای باف و برضاب * اوشکور بیت کشاد زر و آهنگر
وپای باف * چو یکار ماندند سرشان بکاف * یومعنایه شمس خیزی بیت خاک بر سر شاعری
را کا شکی * بودی سر مشور یانه پای باف دَ پذیرف دَ پذیرفت لفظندن ترخیم اولمشدر
ینه اول معنایه میرنظمی بیت کسی را که کارش پذیرف شود * چراغ بدی باد هن پف شود
دَ پاجاسف دَ فتح لام و جیم و سین و سکون نونه آق قواق چیمکی کذا فی نسخه حایمی
برنجاسف دخی دیرل دَ مع القاف * پرواق دَ سکون راه مهمله ایله چیریش او تی که کوکبی
جو کوب چیریش ایدرل دَ پستوق دَ سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله اوموز باشندن
کردنه یقین اولان استخوانه دیرل شاعر در هجو بیت بهر سوختن فندقی کویا که بر سوزن
نهند * کردن و سراز میان هر دو پستوق سر زده دَ بشماق دَ سکون سین معجه و فتح
میمه شرفنامه ده یعنی اسب مرقومدر دَ بهم رواق دَ کسر راه مهمله ایله فکک خامس که
مقام میر محمد کذا فی شرفنامه دَ مع الکاف * پابسترک دَ فتح باء موحده و تاء مثناة و را
و سکون سین مهملتین ایله اطفال دماغن قالد رمغه یعنی طفلک دماغی دوستد که
بر ماغله قالد رمق دَ پاچک دَ فتح جیم فارسيله قوری صخر ترکی که یا قق ایچون کریم قالی
کی دکر می ایدر لغوشاک و غوشای دخی دیرل کذا فی شرفنامه زبان هندیده بردارویه
دیرل که هضم طعام ایچون دیرل دَ پاسبک دَ فتح سین مهمله و ضم باء موحده ایله ایشندن
مقدم و اموزنده مستعجل اولان آدم و بوکرک آت و اشکون قاطره دخی دیرل ابو المعانی
بیت پاسبک بودم چنان در راه کوی دلبران * پیش من باد صبا نکر فته هر کرد ر و ان *
دَ پاسبک دَ فتح سین مهمله ایله یعنی خباز که دهان دره دخی دیرل عربیده تشاوب دیرل
وله بیت باده هجرت چنان از دست غم نوشیده ام * بعد مردن تا روز حشر پاسک
میکشم دَ پاک دَ اوج معنایه کلور اول معروف طاهر معناسنه شیخ عطار بیت حمد
بجد آن خدای پاک را * آنکه ایمان دادم شنی خاک را * ثانی شرفنامه ده و محمودیده معنی

پَ ف

پَ ق

پَ ك

تمام مثلاً همه پاک برده و پاک پسوخت دیرل حکیم ناصر خسرو بیت همه بگذشت بر تو پاک
 چو باد * مال و ملک و تن در دست شباب * ثالث فرهنك جهانگیریده بمعنی همه حکیم فردوسی
 در ماتم مادر سهراب * مصرع * در خانها را سیه کرد پاک * یعنی اولی قیوسن جمله سیاه
 ایلدی معنای اولنه چغتایده آریغ دیرل پاک پالارنك پاک فتح لام وراء مهمله و سکون نونله
 جوهر دار فایح و جوهرلی پولاد معنا منه در پاک پالیک پاک کسر لام و سکون یای تحتانیله
 بمعنی چرمین و پای افزار ترکیده چارق و طولاق دیرل استاد رودکی بیت از خروپالیک
 آنجای رسیدم که همی * موزه چینی تو خوام واسب تازی پاک پانمشك پاک سکون نون و شین
 معجمه و ضم میله ترکیده منه کوش و عربیله حبه الخضرا دیرل پاک پاوجك پاک سکون واو
 و فتح جیم فارسيله پاچك مرقوم معنا منه پاک پاک فتح هایلله نسخه حسین و فایده و مجمع
 الفرسه اشکجه معنا منه فرهنك جهانگیریده اسم مصدر روایت اولنشد ریو شعیب
 بیت دلمان چو آب بامی تن چوهار بادی * از بیم چشم حاسد کش کند باد پاک پاک پاک
 فتح هاو سکون نونله پاچك و پاشنك معنا لرینه سیاقی ذکره کدافی فرهنك جهانگیریه
پاک پاک سکون باء فارسی و فتح تاء مثناة ایله مؤید الفضلاده ایکی باء موحده ایله
 و شرفنامه ده باء ثانی موحده ایله خرما و اوزم صالحه مندن برپا رچه که ترکیده جرتك دیرل
 مجمع الفرسه کاف فارسيله وادات الفضلاده ایکی باء موحده و کاف عربيله روایت اولنشد
پاک پاک سکون تاء مثناة ایله دمورجی چکیجه معنا منه حکیم فردوسی بیت سرسرو ران
 زیرگر زکران * چوسندان برويتك آهنکران * بعض نسخه ده بمعنی در آغوش یعنی پهاویه
 آلفی منقولدر پاک پاک سکون جیم فارسی ایله برلساندن برلسانه سو ز ترجمه ابلک
 معنا منه در کدافی مجمع الفرس و ترجمانلق معنا منه ابوالمعانی بیت نزد بجانب من کوش
 النفات آتشوخ * زبان حال دل زار چون کند پاک پاک پاک فتح راه مهمله و لامله جوهر دار
 پولاد معنا منه عموماً و قاف دموری خصوصاً حکیم اسدی بیت ازان آهن لعل کون تیغ چار
 هم از روئی و پرالك هزار پاک پاک فتح راه مهمله ایله شرفنامه بمعنی نجم سهیل مسطور دو
 ظاهر بیت بتابد بهر چند در شب پاک * شود نزد تاب دلم شب پاک * خواجه عید لویکی
 بیت تاسك مه شکسته بر صریای هر معی * غور عیط بسته کرد ستاره پاک پاک
 سکون راه مهمله و ضم کاف فارسيله مجمع الفرسه عمارت عالی معنا منه در پاک پاک
 فتح را و دال مهملتین و سکون نونله محرا ده واقع پشته و کوچك طافع معنا منه کدافی
 فرهنك جهانگیریه پاک پاک پاک سکون را و فتح واو و نونله قره قولق دیدکاری جانور که
 سیاه کوش دخی دیرل دائماً ارسلانه قولاغوز لقی ایدر عربیله فروانق دیرل بعض نسخه ده
 قولاغوز معنا منه در ابوالمعانی بیت عشق تو شیرست و روانك غمت ای مه جمال *
 ابوالهوس را زهره تاب و توان بودن محال پاک پاک فتح سین مهمله ایله سرور و عیش
 و عشرت مجللزنده باغ و باغچه لده دلبران و تازم جوان و یاحین دن و کل و مشکوفه دن تاج کبی
 یا یوب اهل عشرت با شلرینه کیرل شمس فخری بیت همچو خاک جناب شاه جهان خاکیا بت
 مراست تاج و پساك * ابوالفرج رونی بیت همه امیدش آنکه خدمت تو * بر سرش می

می نهند ز بخت پساك ^۱ بستر ك ^۲ سكون سين مهمله و فتح تاء مشاة و رايه انجھرق كه
 عربيه فواق دير لرو و معناسی دخی كيور ك در ودخی كا غل پر داخت ايدر كن التيه و نيلا ن
 كيولك مثال معنی ^۱ اول ابوالمعانی بيت ^۲ زم نهان وصل ترا بود خوشتر ك * روى رقيب
 زشت دهد ليك بستر ك ^۱ پساك ^۲ فتح سين مهمله و كافى فارسى و سكون نونله بمعنی
 زاله كذا فى مجمع الفرس ^۱ پشتك ^۲ سكون شين معجه و فتح تاء مشاة ايله بمعنی شبنم
 و بعض نسخه ده قور حق صابح و قيون و كى سر كينى معناسنه و دخی حيوا ناك آ ز و ديشلری
 معناسنه شمس فخرى بيت شيرد ريشه ار دها در كوه * بكنند از نهيب او پشتك *
^۱ پشتك ^۲ فتح شين معجه ايله بمعنی شبنم و سكون شين ايله فرهنگ جهانكيريده الی معنایه
 كلور اول برابر و برابر ايلك معناسنه حكيم تارى قهستانى بيت بحس افتاده ما خور شيد در
 پشتك * بقامت سرور افكنده در رشتك * ثانی بمعنی عشق ثالث بمعنی در آ و بختن رابع
 جبل خامس آتیه مخصوص بر علت در سادس بمعنی جغد يعنى يقوش ابوالمعانی بيت
 چون كند يارب زيد بخنى دل ديوانه ام * پشتك باشد كرها آيد بسقف خانه ام ^۱ پك ^۲ و لك ^۳
 يعنى سبرى و خرمى و رعنايى شمس فخرى بيت جهان چو خاك در تست و عرصه ملكت *
 چرانكوهد عقلش تهيت پك و لك * تحفه الاحباب ده بمعنی تك و پو و آلات و اثواب خانه
 مرويد و ادات الفضلاده پك ضم با ايله سبرى و رعنايى و كسرايله بند انكشتما منقولدر
^۱ پك ^۲ درت معنایه در اول دختر نو جوان كه مهر لى انار كى اوله ثانی اطفال فندقه
 رچوب كچورب فرلند در ثالث بمعنی كروهه يعنى يوالق رابع قور بغه كه چغزو و زغ دخی دير لرو
 شمس فخرى بيت كسى كه چون سر طان باتو كچ رود بشكن * بسنك پشتش در بار كين فكن
 چون پك * استاد لیبى * قطعه * اى همچو پك پليد چون او دید هارون * مانند آنكى كه
 كنى مرورا چنك * تاكى همى در آيى و كردم همى روى * حقا كه كترى و فزا كن ترى زيك
^۱ پك ^۲ و لك ^۳ ضم كافله ايكي معنایه در اول پتك آهنكران يعنى دمورجى چكيجى كذا فى
 المحمودى ثانی مخزجه بالاخانه كه عربيه غزفه دير لرو فرهنگ جهانكيريده يو كسك صغه
 و طام كنارنده اغاجدن و طاشدن ايتد كارى قور قولق پاك دخی دير لرو ^۱ پلارك ^۲
 فتح راه مهمله ايله فرهنگ جهانكيريده باء فارسيله ايكي معنایه در اول بمعنی شمشير حكيم خاقانى
 بيت حصرم دیدى كرو چكدمى * در معركه بين پلارك وى * ثانی قايچ جوهرى معناسنه
 شيخ نظامى بيت پلارك چنان تافت از دوى تيع * كه در شبستان بتاريك مينغ ^۱ پلارك ^۲
 فتح لامين ايله ايكي معنایه در پلارك كى اول جوهر دار پهلاد كه اندن قايچ ايدر ل حكيم اسدى
 بيت ازان آهن لعلكون تيع چار * هم از روهنى پلارك هزار * ثانی قايچ معناسنه استاد
 عنصرى * قطعه * چه چيرست آن رونده نير خسرو * چه چيرست آن پلارك تيع
 ران * يكي اندر دهان حق زبانت * يكي اندر دهان مرك دندان * صاحب فرهنگ
 منظومه بيت با پلارك پلارك و رزن * آن دو تيفست و اين يكي مسكن ^۱ پك ^۲ فتح
 لامله ايكي معنایه در اول كوز قباغى كه عربيه جفن دير لرو فتح جمله امير خسرو بيت
 نيرت سواد چشم عدو حك كند چنانك * فى آكهى بد بده ونى در پك بود * وله بيت

پاك همين ندودل هميند چشت * چو جادوي كه لب اندر فسون بجنباند * بو معنايه كسر
 با وسكون لامله دخی صحیح لغتدر ثانی یعنی آوینخته کذا فی فرهنگ جهانگیری ٢٠ پانك ٢١
 فتح لام وسكون نوله ابكي معنايه در اول قبلان دیدکری یرتجی جانورد در عربیده نمر دیرل
 کسر نوله طالب آمل در تعریف اسب بیت ببال ویر چو هر بریست وخشم وکین چو پیلنك
 بحال وخط چو تدر و بدست و پاچو غزال * ثانی فرهنگ جهانگیری درت ایما قل تحت
 کبی نسفه در که اورته سنی اپلاک قولان ایله اورب اوزرنك یا تورلر عربیده سیر دیرل
 و کسر لامله اسبك اوکندن دیوار آردنه وارنجه دیوارك سخا متنه دیرل ٢٢ پانك رنك ٢٣
 پورغه آت عجمه اکثر الاجه آنلوی پورغه ایتدکری ایچون نسیمه اولمشدر ٢٤ پانك مشك
 نباتادن بر او تدر عربیده سنجلاط دیرل کسر سین ایله وسنبیل رومی اولمقه مرویدر
 کتاب السامی فی الاسامی ده مسطور در که * پانك مشك هونیت له نور کهیمته الوردیشیم
 لونه لون التمره ریحه کرج المشك انتهی * وحکم خاقانی بیت عطر کنند از پانك مشك
 بیفداد * آهوی مشك آید از فضای صفاهان * بعض نسفه ده بقله انخراسانی در دیدلر
 و بعض نسفه ده خرما رنکنه بریمشدر بغدادده اولور ایری اغاچی واردلر ٢٥ پانك ٢٦
 لامله ایکی معنايه در اول پتک آهنکران یعنی دمور جیلر چکبی کذا فی فرهنگ جهانگیری
 ثانی مخرجه بالا خانه که عربیده غرقه دیرل اما مشرفنامه ده قامشیدن و سازدن ایدرل
 اکثر باغچه لده و باغلر ده بکبی او تورمق ایچون اکادیرل ٢٧ پانك ٢٨ سکون نون و فتح جم
 فارسيله بزوع صرمشوق در اوزم کبی یمشی اولور اما نیز عربیده عشقه دیرل کذا فی المجمع
 ٢٩ پانك ٣٠ سکون نون و فتح جم و یای تحتانیله یتکچ که عربیده سرطانی دیرل کذا فی
 مؤید الفضلا ٣١ پانك ٣٢ سکون نون و فتح جم و یای تحتانیله یعنی خرچنك
 بودخی پتکچدر عربیده سرطانی دیرل ایضا منه ٣٣ پانك ٣٤ سکون نون ایله بیوک طاسدر
 ٣٥ پانك ٣٦ کسر نون و یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله بر او تدر عربیده ملوکیه دیرل بعض
 نسفه ده بر او تدر پنیرکی و میوه سی ده اولور آفتاب کردک دیرل کنش قننی طرفه کیدرسه
 اول طرفه ده و زمثالی انیرالدین اخسپکنی بیت زبولی که خیزد زده الثمین * ثلاقیش
 مشکل بودر پنیرک ٣٧ پانك ٣٨ سکون یای تحتانیله قاصد و نامه و مشاطر معناسنده
 کلور ٣٩ مع الکاف الفارسی * پا بوک ٤٠ ضم باه موحه ایله پا بوش که ترکیده پا بوج دیرل
 ٤١ پانك ٤٢ فتح جم فارسی و سکون نوله کوچک دهره که طشره یه محفی نظام ایچون
 ایدرل ابو عاصم بیت مال فراز آوری نگاه نداری * تابنده از ره دریچه و پانك * شمس
 فحیری بیت هزار کونه کل از شاخ چهارم نمود * چو لعبتان کل اندام نازک و پانك *
 نسفه میرزا ابراهیمه بمعنی پای افزار و جریمین واقع اولمشدر ٤٣ پاچوک ٤٤ ضم جم فارسيله
 آتسه یا قی ایچون دکر می ایدوب قورندقلوی صغر تر کنه دیرل که غوشای دخی دیرل
 کذا فی مجمع الفرس ٤٥ پانك ٤٦ کسر دال مهمله و سکون نوله غله د و کدکری اغاج طوقق
 عو بارنج چلتوکی د و کدکری نسفه ده دیرل خصوصاً کذا فی فرهنگ جهانگیری ٤٧ پار سنك
 سکون راء و نون و فتح سین مهملتین ایله برابر اولمق ایچون تراز و کفه سنك خفیف طرفه

پانك

طرفه بغل قری نسنه که کی سنکیان و کی باقرو و مور پان لادن بغلار مولانا کاتبی بیت
 بست دوران بر روی چرخ چندین سنک و خاک * لیک درهیزان حلت کم نمود از پار سنک
 ی پارتک ی فتح زاء فارسی و سکون نون ایله یعنی پاچنک مرقوم کذا فی فرهنگ
 جهانگیری ی پاستنک ی حذف راء مهمله ایله پار سنک مرقوم معنا سنه در اثیرالدین
 اخسیکی بیت وجود خصم چو وزن آورد دران میزان * که بوقییس ندارد مجال پاستنکی
 ی پاستنک ی فتح شین معجه و سکون نون ایله تخمق خیار و امثالی کذا فی شرفنامه
 و فرهنگ جهانگیری معنی خوشه انکور حکیم اسدی بیت توکونی درخشنه پاستنک
 بود * و یاد دل شب شباهنک بود ی پالاهنک ی فتح لام وها و سکون نون ایله یولار
 صابی و یک چکه کاری یولار مجمع الفرسه اول دواله دیرلر که یولار او جنبه بغلار امیر معزی
 بیت کشتی زروم بخوار زم بت پرستار * فساز در سر و در دست نیز پالاهنک * معنی
 افسار حکیم سنایی * قطعه * در که خسروان همه دریاست * یک کهر فی و صد هزار تنه
 در پناه خرد نشین که خرد * کردن از راست بود پالاهنک ی پالک ی فتح لامه معنی پای
 افزا که چرم کا و باشد یعنی صغر کونندن اولان چارق که پالیک دخی دیرلر ی پالک ی فتح
 لام و سکون نون ایله یعنی پاچنک مرقوم محمودیه کاف فارسیله بیوک ترجمه دیرلر ی پالک
 سکون لام ایله پالاهنک مرقوم معنا سنه شمس فخری بیت فریدون اگر زنده کین او *
 نهادی بکردن برش پالاهنک * حکیم انوری بیت در کردن اختیار احراز * اکنون رداش
 پالهنکست * نیازی حجازی جامع اللغاتده پالهنکی که کشان معنا سنه روایت ابلشدر
 ی پاهنک ی فتح هایله فرهنگ جهانگیری پاستنک مرقوم معنا سنه مرویدر ی یردک ی
 سکون را و فتح دال مهلتین ایله یعنی چیستان یعنی بلجه عربیه لغز و هندی پهبیل دیرلر
 امیر خسرو بیت زرد کهای دورادور بسته * که از فکرش دل دانا است خسته ی پرزک ی
 سکون راء مهمله و فتح زاء فارسیله معنی گریه و گریستن کذا فی فرهنگ جهانگیری بو معنایه
 حکیم قطران ارموی بیت عرش و کرسی در آب شد پنهان * بسکه کردم ز فرقت پرزک *
 ی پرزک ی پار سنک مرقومین مخفد کذا فی مجمع الفرس ی پرواک ی سکون راء
 مهمله ایله یکی معنا سنه که عربیه حارس دیرلر ابو المعانی بیت برای دفع رقیبان از سر
 کویت * نکه بکردرت تاسهر شود پرواک ی پرواک ی سکون زاء فارسیله موخشی صدا
 و آواز مهیب و دهشت افرا اوله بیت آنقدر فریاد و زاری کرده ام از درد و غم * ساکنان
 آسمان در حیرت از پرواک شد ی پسا هنک ی فتح سین مهمله وها و سکون نون ایله او یک
 د موری معنا سنه و جوی یه ده دیرلر ی پشکنک ی سکون شین معجه و نون و فتح لام ایله
 مجمع الفرسه معنی پس افتاده باشد یعنی کیود و شمش میر تقی بیت در پس جانان
 رقیب لنگ بود * در پی عمری اجل پشکنک بود ی پشکنک ی فتح شین معجه و سکون نون
 بش معنایه در اول مجمع الفرسه بر د مور آلتدر اوزون و اوجی ستوری که آنکه طاش
 قویار دل و دیوار دلر شمس فخری بیت در آورد مخطش باره سپهر از جای * یک اشارتی
 بی دستبرد بیل و پشکنک * ثانی نام پدر افراسیاب در ثالث زبرک معنا سنه حکیم سوزنی

در صفت کبر خود اوج معنای تریب اوزن * قطعه * همچون بشنک کژی و رکنک و شوخناک
 کوئی که کر ز تو زی در قبضه بشنک * آرا که از تو خورد نه در چاکه فتاد * برداشت از زمین
 نتواندش بی بشنک * رابع فرهنگ جهانگیری جفا و ستم معنا سته در ویش عبد علی
 بیت بی تیغ از آن اجل جنه سازد عدوت را * کر خون ناسدش زود بر کسی بشنک *
 خامی در یاده اولور بر جاور در کدی قدر از قه سی خار پشت مانند دکنل و باشی میلان
 باشی کبید در یاده نقد ربیوک بالی و آریسه آدن فرار ایدر اکثر دریای چینک اولور
 و پاسک و فتح لام و سکون سین مهمله ایله دمور کباب شیشی ابوالمعانی بیت در درون
 بر آتش هجرترا * در جگر بیکان غم بوده پاسک و پاوک و ضم لامله سقف خانه اوزرینه
 قهینلان اغاج که تالار دخی دیو رکذافی نسخه میرزا ابراهیم و پلهنک و پالهنک مرقومدن
 مخفف در کذافی مجمع الفرس و پنانک و فتح نوین ایله بمعنی صمخ اغاج بیسی در کذافی فرهنگ
 جهانگیری و پنک و فتح نون اول و سکون ثانیه بمعنی پنک مرقوم کذافی شرفنامه و پنک و
 فتح نون ایله درت معنایه در اول خرما صالقمی ثانی چوب ثالث در بجه رابع وقت صباح
 بو معنی کتاب زنددن منقولدر و پهنک و سکون ها و فتح میم و زاء معجه ایله کر پی که
 سیخول دخی دیو رکذافی فرهنگ جهانگیری و پیوک و ضم یای تحتانیله بمعنی عروس
 شمس فخری بیت مال و دانش عروس و دامادست * سوی داماد نیست میل پیوک *
 و مع اللام * پاچال و حیم فارسيله چلاه و دمورچی و سایر لرینک چقورینه دیو رک
 فرهنگ جهانگیری به چلاه اوزرینه ایاقورین قودوخی تخته یه دیو رک خاقانی در قسبه بیت
 یلوح پای و بیچال و غرغرونشکر * بنایره بمکوک و بتار و بود ثیاب و پارسال و کچر سته
 معناسنه لفظ مرکب رک پاربلدر و سال معلوم عربیه عام اول دیو رک و پالپال و فتح باه
 ثانی فارسيله محکم و قوی و تند معناسنه استاد دقیقی بیت بفر و هیبت شمشیر اقرار
 گرفت * زمانه که پر آشوب بود پالپال * تحفه الاحباب بمعنی پالوده سخت یعنی قوی
 پالوده فرهنگ جهانگیری بمعنی نخست واقع اولشدر و پالپال و فتح یای تحتانی ایله
 صحاح بمعنی سخت تابنده یعنی غایت بر آق و لماع بعض نسخه ده سیال و میال معناسنه منقولدر
 ایکی معنایه یزیتده واقع اولشدر میرنظمی بیت هدار تو چومه و آفتاب پالپال * که
 طمع شوخ مرا پرشتاب پالپال و پالپال و کسر لام و فتح یای تحتانیله بمعنی همیشه
 و متصل ابوالمعانی بیت چه سود کر بشود بعد ازین کرم کستر * زبون کرد مرا پالپال
 جور و ستم و پای پیل و ایکی معنایه در اول بر نوع بیوک فیل ایاغنه مشابه پیلدر رک
 آنکه شراب ایچرلر حکیم خاقانی بیت تابای پیل می بر کعبه عقل آمدست * پیل بالا
 نقد جان بر پیلان افشانه اند * ثانی محمودیده زنگیانک بر نوع سلاحیدر فرهنگ
 جهانگیری به بر نوع حربه در اکثر زنگیلر قوللنور حکیم خاقانی بیت من صید آنکه کعبه جانه است
 منظرش * بامن بیای پیل کند جنگ غمهرش و پامال و پالپال و کلاهما بفتح الم ایاق
 التند قالمش و باصلش معناسنه استعان طریقه یله زبون و خوار و ذلیل معناسنه ابوالمعانی
 بیت پایمال غم هجران تو بودم اکنون * مردم کر ترسی حال دکر کون باشد * میرنظمی

نظمی بیت شدم یا مال جور چرخ غدار * که آه و ناله شد شام و صبح کار * پر بال * سکون
 راه مهمله و فتح باء موحد ایله بمعنی خانه * تابستانی که پر باره و پر باله دخی دیر لر کذا فی
 قره نك جهانگیری * پر دال * سکون را و فتح دال مهملتین ایله بمعنی پر کال که پروال دخی
 دیر لر ایضا منه * پرده دل * یعنی خون جگر عربیده معجزه دید کلمی بعض نسخه ده عربیده
 حبه دید کلمی آق جگر معنا سنه در بو مناسبت در شاعر بیت ز اشك چشم منم جوهاست
 کشته بخل * ز تاب آتش غم آب کشته پرده * دل * پرده * دیر سال * موسیقی ده بر پرده
 تأمیدر شیخ نظامی بیت مغنی زن پرده * دیر سال * نوایی برانکیز و با آن بنال * پرغول
 سکون راه مهمله و ضم غین معجزه ایله بر نوع حلوا در که افروشته دخی دیر لر کذا فی شرفنامه
 * پر کال * سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله ایکی معنایه در اول شول پان که اثوابه
 یا مه ایدوب دیکر لر پر کال دخی دیر لر ثانی معروف چنال دمور در که دایره چزر لر کذا فی الجمع
 * پر وال * سکون راه مهمله و فتح وا ایله بمعنی پر کال مر قوم کذا فی شرفنامه * پر ثول
 ضم زاء فارسیله طویق که عربیده کعب دیر لر شمس فخری * قطعه * چون درار زاق پیش
 و کم نشود * فارغ بال مردم بشکول * چه که بر تخت ناز خسی خوش * چه که در کل نمی دو
 دست پر ثول * مؤید الفضلاده اول بندقه دیر لر که اطفال آنکه اوینار لر * بشکول *
 سکون شین معجزه و ضم کافله مغوم و مهموم و المانک معنا سنه در بر قصبه آیدر که آنکه
 نازک و لطیف دلبنده استنور بشکولی دیر لر * پشه غال * براغاجدر که کرشم و پشه دار
 و پشه خانه معنا سنه ده کلور * یکمال * سکون کاف فارسی و فتح میله دست افزار کفشگران
 یعنی پا بویجیلر آلتندن بر آلتدر که آنکه خط چکر لر عربیده مخط دیر لر * یگول * ضم کاف
 ایله بمعنی پالوک مر قوم یعنی سقف خانه یه قودقلری اغاج کذا فی مجمع الفرس * دل *
 بوزن نل خسته لکدن قلعش مزاج ضعف اوزن اولوق میر نظمی بیت کند بیمار مر شب
 درد حسرت * شود در روز دل بی تاب و طاقت * ببحال * سکون نون و فتح حمله سرکین
 مرغ و ماکیان و کبوتر عموما عربیده دزق دیر لر شمس فخری بیت همای لطف و را احتیاج
 ظل نبود * که ملک بخشد هر جا که بگفتند ببحال * پهل * سکون هایلله حشم معنا سنه که
 عرب خیل و حشم دید کلمی عجم پهل و سپه دیر لر حکیم فردوسی بیت یکی هفته بودند
 باسوک و درد * سر هفته پهل و سپه کرد کرد * مع المیم * پادام * فتح دال مهمله ایله بمعنی
 مصلا یعنی نمازگاه میر نظمی بیت اگر بر بند را پیغام باشد * مرا خاک درت پادام باشد
 * پادام * سکون را و ضم دال مهملتین ایله قوسقون معنا سنه که ترکیه پالدم دید کاریدر
 خواجه حافظ بیت صوفی شهر بن که چون لقبه به شبهه میخورد * پادامش دراز باد این
 حیوان خوش علف * پالدم * معروف سمر قوسقونی شمس فخری بیت زین خزان
 آنکس خورند بر کو مدام * دردم ایشان فتد چون پالدم * حضرت مولانا قدس سر
 بیت ابروان چون پالدم زیر آمل * چشم را نم آمل تاری شده * پادام * سکون
 یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله صیاد لردام ایچنده بغلقلری قوشه دیر لر که قوشلر آنی کوروب
 یانته کلوب دامه دوشلر اکا خروعه دخی دیر لر عربیده ملواح دیر لر کسر میله کذا فی

شرفنامه و فرهنگ جهانگیری و سایر معتبر لغت کتابخانه دام معناسنه در حکیم خاقانی
 بیت کفتم بیار کاملاً یک توان رسید * گفتا اگر توان نشود حرص پایدام * حکیم سوزنی
 بیت اجل پایدای نهادست صعب * بنا کام باید همی در فتاد * پندرام * سکون دال
 و فتح راه مهلتین ایله بمعنی بدخواه و بی مهر و محبت و دخی همیشه کذا فی الحمودی * پرچم
 سکون راه مهمله و فتح جیم فارسيله بش معنایه کاور اول مجمع الفرصه سیاه تویدن مدور
 طوب ایدوب نیزه باشنه قور لر مثالی نیزه منا سبتيله مولانا ها تفی بیت ز پرچم فروز نه
 نوک سنان * چو آن شعله کاید برون از دخان * ثانی علم مثقه سنه دیر لر علم مناسبتيله
 عماد فقیه بیت پرچم مشکین علمای شاه * دسته دیمان و کریان ماه * ثالث توغه
 و پرل حکیم خاقانی * مثنوی * از بهر تومی طرازا دایام * منجوق ز صبح پرچم از شام * دارد
 فرسش بدین نشانی * پرچم دم شیر آسمانی * رابع نیازی بجازی جامع اللغات نام کتابنه
 قطاس که دم کاو بجایدر آکا دیمش بو معنایه اثیر الدین اخسبکنی بیت کاوی نشان دهند
 درین قلزم نکون * لیکن نه پرچست مرا وانه عنبرست * خاصر بمعنی کاکل حضرت مولانا
 بیت کرچه ناخن رفت خونپاشی مرا * برکم من پرچم خورشید را * مثنوی شرحنه
 مسطور در که حضرت قطب الاقطاب ابوالجناح نجم الدین کبری قدس سره العزیز شهادتی
 مجلده بر کافرک پرچن الله طو تمشیدی شهید اولد و غندن صکره اون قدر آدم چالشده
 پرچمی لندن اله مدبر الله قالدی حضرت مولانا قدس سره الاعلی حضرت لری کند ولین
 ابوالجناح حضرت لری نه منسوب طو توب بیور لر * قطعه * ما ازان محتشمانیم که ساغر گیرند
 خدا ازان مفلسکان که بزلاغر گیرند * بیکی دست می خالص ایمان نوشند * بیکی دست دگر
 پرچم کافر گیرند * پرچم * سکون راه مهمله و فتح خاء معجه ایله بمعنی درهم و پریشانی
 کذا فی الحمودی * پرده خرم * موسیقی ده بر پرده آدیدر حضرت مولانا قدس سره بیت
 اقتد عطار ددو جل آتش در افتد در زخل * زهره نماد زهره را تا پرده خرم زند * پرسم
 سبکون را و خم سین مهلتین ایله خیر اچازکتی اوزریشه صاقد قری اون که تحت به یا بشیه
 بهماق اطعمه در مرثیه بغرا که در جنگ زرده بلا و ککشته شده بود بیت غلک
 کشت چون سرکه رویش سیاه * خیرش ز پرسم بسر ریخت کاه * پرکام * سکون
 راه مهمله و فتح کاف فارسيله بمعنی بچه دان که زهدان و بوکان دخی دیر لر عربیدر رحم دید کاریدر
 کذا فی فرهنگ جهانگیری * پرچم * سکون راه مهمله و فتح کاف ایله ایشدن و کوچدن
 آریلوب بیکار اولان آدمه دیر لر امیر خسرو بیت مورد که پریافت نه پرچم بود * پرزدنش
 زانسوی عالم بود * شاعر دیمشدر * رباعی * ای داده توداد مرا هر دم دم * یک مرغ بدام
 تو چون پرچم * چون زلف تو خویش را بیندم کم کم * در حلق دلم همیشه دمدم غم *
 * پرچم * بمعنی ابریشم کذا فی شرفنامه * پرچم * فتح زاء فارسيله قرا کو و دومان معناسنه
 دیمشدر شاعر بیت آم بر در شاشه استکم بر آسمان * بکسر گرفته بود پرچم زین سبب
 جهان * در ویش شاهی منظومه سنه سکون زاء معجه ایله نقل ایدوب دیمش * مصرع
 اولدی دومان الدرم پرمله بخنو * پرچم * خم زاء فارسيله بمعنی فقیر و خوار و ذلیل

و ذلیل کذا فی جمع الفرس فی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ايله الاقرغه یه دیرل
 یویشام فی فتح شین معجه ايله یعنی نیرمه کی یعنی قرامتق رنگلی اولان نسنه یویشترم فی سکون
 شین معجه وراء مهمله و فتح تاء مثناة ايله قورد اشنی دید کیری علت که فساد دمدن حاصل
 و ظاهر اولور کذا فی جمع الفرس یویشم فی سکون شین معجه ايله یوک که عربیه صوف
 دیرل هر حیوان توینه یویشم دینلز انحق قیون پیا غیسنه دیرل مشاعر بیت یویشم شدن
 جامه به از پریان * لقمه اگر جرب نشد بس تو نان یویشم فی سکون فاو فتح خاء معجه ايله
 یعنی بسیار میر منجیک بیت بدان ماند بنفشه بر لب جوی * که دوا تش زنی کو کرد
 یویشم فی یانم فی سکون لام و فتح خاء معجه ايله ضیان که فلاخن دخی دیرل یویشم فی سکون لامه
 یعنی خاک ز آتشت بهرام بیت بکاتور و بکا ایرج بکاسلم * کاجل بر ریخت بر رخسار شان
 یویشم فی پنام فی فتح نو نله اوج معنایه کلور اول پوشیده و پنهان کذا فی فرمنک جهانگیری
 بو معنایه کال اسمعیل بیت با اکا بر مجلس خلوت * گفتگوی پنام میخوام * ثانی یعنی
 تعویذ که چشم پنامد دیرل محاحده و نسخه حسین و فاییده چشم بدن و سایر آفادن حفظ
 ایچون یا زوب کو تور د کیری ادعیه که حرز و هیکل دخی دیرل شهیدی قی بیت ایتانکارا
 از چشم بد بترس می * چراغ خواهی باخویشتن تو چشم پنام * ثالث کتاب زند دهنر قومدر که
 چار کوشه بزبان سیدر زرد ستیلر زند و سنا او قورلر ایکن یوزلری اوزرینه بغلرل
 زرا آتشت بهرام بیت بشد بر تخت زر اروای براف * پنامی بر رخ و کشتیش بر ناف
 یویشم مریم فی راوند که مریم رضی الله عنهما حیث وضع حملنده الن اول اوت اوزرینه قویدی
 اول اوت با مر الله تعالی بشن یز مق کی اولدی اکا یغ انکشت دخی دیرل یویشم فی فتح یای تحتانی
 ايله خبر معناسنه پیغام دخی دیرل خواجه حافظ بیت ای بادا کر بکشن احباب بکذری
 زهار مرصه ده بر جانان پیام ما * حکیم انوری بیت نوک پیکانها چوپیکان قضا * از اجل
 آرد خمما را پیام یویشم فی حکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ايله یعنی پیام و پیغام
 کذا فی فرمنک جهانگیری یویشم فی پیام و پیغام فی کلاهما یعنی پیام مرقوم میر والی قی بیت
 عاشق از هر یک نکه صدمه عاکوید بیار * عشق چون این رتبه دارد قاصد و پیغام چیست
 یویشم یویشم فی سکون یای تحتانی و فتح کاف و نون و ضم سین مهمله ايله طرنفی اوق دمرنی کی
 اولان قوش و غیری مرنه اولور سه کذا فی شرفنامه یویشم مع النون * پا اورغن و پیاورغن
 و پیاورغن و پیاورغن فی کلهم یعنی خانخال اورغن و برغن و ورغن و ورغن که حلقه کی اولان
 نسنه لدر زیر بلاز که دست اورغن و دست برغن دیرل استاد معروفی بیت زیباورغن
 آن سرو نو شاد * بکل در مانده پای سروا زاد یویشم فی پاتون فی ضم تاء مثناة ايله نشانلی
 طوغان معناسنه یویشم فی پاچان فی فتح جیم فار سبله پاشیدن صیغه سندن اسم فاعل اولان
 پاشان معناسنه در که مصدری پاچیدن کلور کذا فی فرمنک جهانگیری معنای مرقومه حکیم
 ناصر خسرو بیت طاعت ارکان بین مرچرخ وانجم را بطبع * تابطاعت چرخ وانجم شان
 می پاچان کند یویشم فی فتح دال مهمله و شین معجه ايله پاداش مرقوم کی جزاء نیکی
 کذا فی جمع الفرس بو معنایه لامعی جرجانی بیت پگانه که دودستش که عطا بدهد *

هزار فایده با صد هزار پاداشتی که پارکین بی راء موقوف و کسر کاف فارسیله فر هنگ
 چنانکه بیده مطلع و جامه مرده چرکاب اتق ایچون ایتدکاری چقون دیرلر حکیم سنایی * قطعه
 کرچه سوی صورتیان کاه مشکل * زیر تک جامه چود نیست دین * نیک در آنست که راند خرد
 چشمه حیوان زخم پارکین * مجمع الفرسده چقور یر لده یغور دن جمع اولان صومعنا سنه
 عموما حکیم انوری بیت به پیوسی از جهاندانی که چون آید مرا * همچنان کز بارکین
 امید کردن کوثرست * بو بیت معنای اوله دخی مناسبدر که پارنجن بی خالخال معناسنه در
 کامر ذکره خاقانی از تحفه العراقین بیت کرده زنی نجیب سرمست * پارنجن و پاویاوه
 دست که پارودن بی ضم اء مهمله و واو معروفله کورک ایله نسنه کوریمک که پارین بی
 کسر راوسکون یای تحتانیله بلدرکی دیمک اولور زیرا پاربلدر در حرف یانست و نون
 تأکید ایچوندر که بلدرکی معناسی حاصل اولور نوعی نمو شانینک بویتندن مفومدر
 بیت کهن شد قصه فرهاد و شیرین * چو عیشی رفته و تقوی پارین که پارکین بی سکون
 زاء و کسر کاف فارسیین ایله پارکین مرقوم معنا سنه کلدوکی صحیح اولمشدر شمس ختری
 بیت کسی که چون سرطان یا توکچ رود بشکن * بسنک پشتش و در پارکین فکن چون پاک
 پاک قور بغه در که پازن بی فتح زاء معجه ایله عورت و اوغلان تحصیل ایدوب استن یرله
 کوتورن پروتکه دیرلر که پازنک دخی دیتلور عربیه قواد دیرلر میر نظمی بیت زن چلبی
 صنعت اوپازن است * پازنکی بازن خودارزن است که پازین بی کسر زاء معجه و سکون
 یای تحتانی ایله کجه بر مقدار کچمک و یا خود بر مقدار قالمق حصه من اللیل معنا سنه وله
 بیت چوپازین از شب موعود کشته * نهانی کوی جانانرا کند شته که پاسبان بی سکون
 سین مهمله و فتح باء مو حله ایله کجه بکجیمی پاس کجه ننگ بر حصه سنه و بکاجی سنه دینلور
 تفصیلا پاس لغی ذیلند ذکر اولندی عربیه حارس و چغتایده تقنار دیرلر که پاسیدن بی
 کسر سین مهمله و یای تحتانی ایله معنی نکم بانی کردن و پاس داشتن یعنی بکلمک کذافی
 المجموع بو معنایه ابوالمعانی بیت عجب نباشدا کرد ولت شود محفوظ * کهر و زو شب
 معناه کار سپهر پاسیدن بی پاسیدن بی کسر سین معجه و سکون یای تحتانی ایله پراکنده
 کردن و بر افشاندن صاچق و طاغتمق ظهیر فاریابی بیت مرغی کز آشیانه اقبال اوپرد
 از اختران ثابته پاسندار زنش * مجمع الفرسده میوه انواعی قاون و قارپوز و اوزم و امثاللری
 اگر چه بو معنی انده مسطور در امانه مناسبته اولدوغنه شغای صدر حاصل اولماشدر
 بی پاسنین بی کسر سین معجه و نون و سکون یای تحتانی ایله تخته و اغاج پان لری منجبت
 بیت پیش گرفته سپر پاسنین * هریک از و همچودر نیم حکم که پاک دامن بی معنی صاحب
 جفت و عصمت مولا نا قیدی شیرازی بیت بوالهوس و حشی غرام را بافسون رام کرد
 پاک دامن دلبری را بی سبب بد نام کرد که پاک کردن بی فتح کاف و سکون دایله طیبانوب یاغ
 اوزن طور مق مولا ناتنی بیت دلیران ستاندند پاکرده صحت * ستاندند و آموخت
 ویشان درخت که پاکشدن بی پاک اولمق چغتایده آرمق دیرلر آریغ پاکدز که پاکوفتن بی
 رقص ابلک معناسنه در کذافی مشرقنامه بو معنایه میر نظمی بیت قمر در دست کیرد ساغر

سا غری * شود پا کوفت زهره باد فونی * پاکیدن * کسر کاف و سکون یای تحتانیله
 پاک اهلك معناسنه مصدر در * پالاوان و پالاون * کلاهما بفتح اللام والواو حلوا جيلرك
 کفکیر کی یال و شکر سوز جک آلتدر ابو شعیب بیت افشره خون دل از چشم او *
 ریخته پالاون مر * کان فرو * پالان * دهلز معناسنه شمس فخری بیت فکنده پالان
 و نالان چو خرمانده بکل * وداع کرده بنا چار صغه و پالان * پالاییدن * کسریای
 اول و سکون ثانی تحتانیین ایله ایکی معنایه در اول صاف ایتک ثانی زیاده ایتک معناسند
 * پالودن * ضم لام و واو معروف ایله سوز مک و صاف ایتک کذا فی مجمع الفرس
 * پالیدن * کسر لامه آرتور مق و آرتوق اولق و او زایوب بیومک کذا فی شرفنامه
 و بمعنی دیدن و تفحص کردن و جستن کذا فی فرهنگ جهانگیری * پالیزبان و پالیزوان * کلاهما
 یکسر اللام و سکون الیاء و زاء الموقوف بوستانخی و بمعناسی ده او تو زایکی نوادن برنوا
 آدید رایکی معنایه حکیم انوری بیت رونق پالیز رفت اکنون بابل نیمشب * بر سر پالیزبان
 کتر زند پالیزبان * واستاد منوچهری * قطعه * صلصل باغی بیاغ اندر همیه کوید بدرد
 ببل زاعی زاع اندر همی نالد بزار * این زند بر چنکهای سفیدان پالیزوان * وان زند بر نیاهای
 لوریان آزادوار * پان * بر نوع قزل پیرا قدر چینه سلرو یادو کسه لر قرمزی صوینی چهار
 مرنبه طوقنسه قرمزی رنگ ایدر اکثر جوانان و دختران دودا قلمنه سور رغابت رنگین
 ایدر طالبی آمی بیت کهر یا قوت کشته بابران لب * زخون غنچه رنگ پان فتان *
 * پاورنجن * فتح و او و راه مهمله و جیم ایله پاورنجن مرقوم معناسنه بدالین مناشی بیت
 کند حور بهشتش طوق کردن * اگر از پایش افتد پاورنجن * پاهکیدن * فتح ها و کسر
 کافله یوزن داویریدن بمعنی اشکبه کذا فی شرفنامه و مجمع الفرس * پای ابرجن * بمعنی پاورنجن
 مرقوم * پایان * نهایت و هر نسنه نک آخری پایان کار دیو و مجمع الفرس بمعنی کرانه
 اوج معناسنه مسعود سعدی سلمان بیت نیست پایان مشغل من پیدا * هست یک
 مشغل نیست پایانی * پای پوزان * یای تحتانی موقوف و ضم باء فارسی و او و فتح زاء
 معجه ایله مجمع الفرسده و نعتنه حسین و فایده سهمنک آواز معناسنه منقول و
 * پای پیچیدن * بمعنی فرار کردن قاجق معناسنه کذا فی الحمودی * پایدان * یای موقوف
 و فتح دال مهمله ایله پابوج معناسنه اسم مرکب در پای ایله دانندن مرکب در داندان طرف اولدوخی
 ظاهر در * پایداری کردن * بمعنی پاییدن یعنی ثابت و قائم اولق و بریده توقف و آرام
 اهلك * پایزن * سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله پازن مرقوم و اسیر و خد متکار
 معناسنه ده کاور * پایستن * کسریای تحتانی و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله بکلمک
 انتظار معناسنه در * پائندان * فتح یای تحتانی و سکون نونله اوج معنایه در اول ضامن
 و کفیل معناسنه کذا فی شرفنامه بو معنایه مؤید الدین بیت زرق را کلک تو پایندان شد
 علم را کلک تو پایندان باد * بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت که بعمر و مجاه توشه اند
 روز کار و سپهر پایندان * حضرت مولانا قدس سره بیت وی همی کفی که پایندان
 شدم * که بودنا فتح و نصرت دمبدم * ثانی فرهنگ جهانگیریه بر معناسی دخی کرو یعنی

رهن حکیم زاری قهستانی بیت ای پسر و انخواه روز پسین * جان ستاند برهن و پایندان
 ثالث صف نعال یعنی پا بوج چقه حق راستا دمنجیک بیت ماه را در غفل خورشید من
 جای اندر صف پایندان بود که پایندگان بی کاف فارسیله اهل جنت و اهل جهنم و دخی عرش
 اعظم و امثالی که من بعد فنا اولز کدافی شرفنامه که پایندن بی فتح یای تحتانی و سکون
 نوله توقف ابلک و انتظار معناسنه حکیم اسدی بیت مرا ایزد از بهر جنک آفرید * چه
 پایم که جنک اکنون آمد بدید که پاییدن بی کسریای اول و سکون ثانیله قائم و ثابت
 و بریده توقف ابلک و برنسنه بی محکم طوتمق و زینت ابلک و یاغله دیمک و باصمق حکیم
 اسدی بیت زبانا بیای از بداندیش دوست * که زدیکت دشمن سیرت اوست * و یاغله
 باهق استاد لطیفی بیت بیامید پای مرانا کههان * بروی که در پی بیای نهان که پلین بی
 کسریای اول و سکون ثانیله هر نسنه نك اشاخ جانی عموما و زرد بانك اول پایه سی
 خصوصاً بی پایون بی ضم یای تحتانی و واو مجهول ایله یعنی پیرایه و زیور کدافی ادات
 الفضلا بی پیچودن بی سکون خاء معجه و ضم جیم فارسیله که پیچندن بی سکون خاء
 معجه و کسر جیم فارسیله کلاهما یعنی کوفته شدن و پهن شدن یعنی یاغله دیمک و یا می اولق
 کدافی مجمع الفرس بی پخسان بی سکون خاء معجه و فتح سین مهمله ایله پخس مرقوم
 معنایرینه اسم فاعل در استاد فرشی بیت شاه ایران ازان کرمترست * که دل چون منی
 کند پخسان بی پخساییدن و پخسیدن بی کلاهما بسکون الخاء المعجین اول و فتح سین مهمله
 ثانی کسریایله صالئی صالئی یوریک باء موحده ایله ده مریدر کدافی شرفنامه بی پخشان بی
 سکون خاء و فتح سین معجین ایله المانک و درد ناک کدافی صحاح بو معنایه میر نظمی بیت
 چه بودی کرکئی یکبار شادان * که بودم در همه عمریست پخشان بی پخساییدن بی سکون
 خاء و فتح سین معجین و ایکی یای تحتانی ایله رنج و الم و ورمک معناسنه مصدر در کدافی شرفنامه
 بی پخشن بی سکون خاء و فتح سین معجین ایله یوکسکدن سورینوب اینمک میر نظمی بیت
 هر شرار دود دل خیزد ز جان * آمد پخشن زبام آسمان بی پخسیدن بی سکون خاء و یا
 و کسر سین معجین ایله مجمع الفرس یعنی پیچندن مرقوم اما شرفنامه ده یعنی فروزان
 و بلند رفق معناسنه در بی پدرزن بی قاین آنا اصلی اضافتله راسکور تلفظ اولمقدور
 استعمالده خفت اولق ایچون راساکن اولمشدر شیخ سعدی بیت با پدرزن نمود قصه
 خویش * گای مصالح شناس و خیر اندیش بی پذیرفتن بی سکون ذال معجه و فا و ضم
 راه مهمله و فتح تاء مثناة ایله قبول ابلک حکیم اسدی بیت بکر شامب گفت اثری ای شور
 بحث * ز شاه از چه پذیرفتی این کار سخت بی پذیرفتن بی کسر ذال معجه و سکون یای تحتانیله
 قبول ابلک و پسند ابلک بی پذیرفتاریدن بی تعهد ابلک و برنسنه بی در عهد ایتیمک و قبول
 ایتدر مک و بکندر مک معناسنه ده کلور مصدر متعددر بی پذیره شدن بی قار شولق
 و مقبول و پسندیده معناسنه ده استعمال اولنور و کیر و کتمک و د و نوب کلک معناسنه ده
 کلور حکیم فردوسی بیت پذیره شدن را حبیبره شدند * سپاه و سپهبد پذیره شدند
 نسخه میرزا ابراهیم بر کسنه نك امرین قبول ابلک معناسنه مریدر بی پرادران بی فتح

فتح راین مهملین و سکون ذال معجه ايله چاقرجنسندن بر آوجی قوشند رغايت خوش
منظر و باکیزه هیات لیکن چندان نفی یوقدر شاید قاز و اوردک آله سرخ رنگ اولانی
مقبول طوتار لر اولدخی دایما طوغاخی الہ کتوروب تعایم ایدرسه آوجی اولق اولور
عربیه اسمنه زنج دیول کذاقی فرهنگ جهانگیری کی پر اشیدن کی فتح راء مهمله و کسر شین
معجه ايله شرفنا مهده بمعنی فروشاندن مجمع الفرسه بد حال و پریشان اولق معنا سنه
پریشیدن دخی دیول کی پر اکندن کی فتح راء مهمله و کافله طاغتمق در کی پر اکندیدن کی
پر اکندن کردن لفظنک متعدیسی اولور عربیه تفریق و نثار و چغتایده پوتر اتمام دیول
میرعلیشیر بیت تاشلار کیم اول پری پیکر یو مجنونغه آئیب * عقل و دانش قوشلارین
گونکوم اوید این پوتر آئیب کی پر ایندن کی فتح راء مهمله و کسرنون و سکون یای تحتانیله
متعیدر اوچور مق معنا سنه لازمی پرید ندر میر نظمی بیت کنون مرغ دل ارتن آن
سیم تن * پرانید حیفا ز برج بدن کی پرین کی سکون راء مهمله و ها و فتح باء فارسیله
بر او تدر طبیعی باره و رطبدر لطیف تناول و لنور چیک و شمشینور ترکیده سموزات
و پریرم دخی دیول عربیه قرفح و رجه و بقله دخی دیول و زبان هندیده لولبه و کم ول
دخی دیول حکیم خاقانی بیت زمینها که سیه تر زخم پرینست * چوتخم پرین آرد برون
ستید لعاب * و بر معناسی پرهاین در فحات ايله پهن یامی دیمکد پر ايله ترکیب اولند قده
قناد آچش دیمک اولور و بر معناسی دخی تختگاه در بوا یکی معنایه امام همام فخر رازی
میور مشدر * قطعه * چشم شب نیره راهم برص و هم جذام * چشم مه خیره راهم سبل
و هم و شن * در نظر مردمک چون تره زار فلک * روشنش کوکنار نیره کیش پرین * پرین
آسمان راست چنان طوطی * کرهوس بجکان باز کند پرین کی پر تمیدن کی سکون راه
مهمله و فتح تاه مثناه و کسر میله نمسر مک یعنی د و داق ششوب یا رملق * پر تمیدن ای شفته
ارتفعت عن موضعها کانهما مقدمه کذاقی مشکلات کی پرچیدن کی سکون راء مهمله
و کسر جیم فارسیله منج تاقق و اوجن پر کتمک ترکیده دخی پرچین دیول کی پرچین کی سکون
راء مهمله و کسر جیم فارسیله ایکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیری باغ و بوستان اطرافنه
ایتد کوری دیوار که اکثر کفلی چالیدن ایدرل ثانی مجمع الفرسه باغ و بوستان دیواری اوزینه
قودقاری چالی که اوزرندن آشلیه اکاسر نیز و فاقند دخی دیول شاه ناصر خسرو * قطعه
یاری ندمه ترا برین دیو * جز طاعت و حب آل یاسین * کردردل خود زد و ستیشان *
بر دیو جبار ساز و پرچین کی پرداختن و پردختن کی کلاهما بسکون الراء الممهله و الحاء المعجه طغوف
معنایه کلور اول توجه کو ستر مک و مقید اولق شیخ نظامی بیت من که باین آینه پرداختم
آینه دیدم در انداختم * ثانی ساز چالمق و نغمه ابلک شیخ نظامی بیت چورود بارید
این پرده پرداخت * بیکساز و د و چنک خویش بنواخت * ثالث فارغ اولق معناسنه
حکیم فردوسی بیت دل از داورها پر داختند * باین یکی جشن نو ساختند * شیخ نظامی
بیت از خواندن نامه چون پرداخت * تعویذ کلوی خویشتن ساخت * رابع قالدر مق
رفع ابلک خامس خالی ابلک یو ایکی معنایه وله ایضا بیت حجاب سیاست پر داختند

زیگانگان بحره پرداختند * سادس آخره ایرشمک یعنی تمام ابلک و تمام اوابق وله
 ایضا بیت دولت اگر همدی ساختی * عمر باین روز نپرداختی * سابع طوطوق و قایمق
 معنایسنه وله ایضا بیت چود دیوان بسی چارها ساختم * کران در کلوخی نپرداختم *
 ثامن یعنی آراستن و مرتب گردانیدن خواجه حسین ثنائی بیت جوز آرایش صف
 دپرداختند * نظر مسوی بکد بکری ساختند * تا سح جمیع الفرسه جلادادن یعنی صیقل
 ایتک و حذف الفله یعنی پرداختن مذکور معنایک جمله سنه استعمال اولنور حکیم اسدی
 بیت از آهوسخن پاک و پردخته کوی * تراز و خرد ساز دش سخته کوی بی پرستان بی
 فتح را و تا و سکون سین مهملتین ایله طاموس کی بر منقش تو یا و قوشدر و بر معناسی دخی
 تودر و کسر بایله قوزی قولاغیدر بی پرستیدن بی فتح را و سکون سین مهملتین و کسر
 تا و مشتالطاموس و خدمت ابلک بودند ندر که خدمتگان پرستار دیر لر میرنظمی بیت خدا
 خالق انس و هم جن بود * پرستیدنش شرط مؤمن بود بی پرستیاوشان بی ابکی معنایه در
 اول بر او تدر صلاتی سیاه و پیراخی یشل اولور اکثر قیو اغزلر تک و ایرمق کنار لرنده اولور
 و طاموش ابرازنده دخی بتتر کیده بالذی قره دی لر و عربیده شعرالحن و شعرالحی و شعر الفول
 دیر ل ثانی اشکال فلکی دن بر شکل آدیهر که بکری طغوز یلده مشتملدر صورتی بر آدم
 ایاغ اوزن طوبی الله بغایت مو حش بر غول باشی طو تار کی کورینور و کواکی ثور
 بر جند بر با اتفاق ارباب رصد بی پرکومان بی بو زن معنومان او تو ز بر الحاندن بر نوا آدیدر
 و نغمه مطرب و آواز طوطی یه ده دیر ل کدانی جمیع الفریس بی پرکین بی سکون راه مهمله و کسر
 کلف فارسیله یعنی آشکار میرنظمی بیت چو نتوان حال دل دازد نهفتن * بتا چارش سخن
 پرکین گفتن بی پر موند بی سکون راه مهمله ایله یعنی آرایش و زیور کدانی فرهنگ
 شها نکیری بی پر نانه بی سکون راه مهمله و فتح نوله اتمک او ز رینه الاجه ایتک کدانی
 نغمه الله بی پر ندون بی فتح راه مهمله و سکون نون ایله یعنی پرندوش دون کیجه دیکندر
 بی پرندین بی فتح را و سکون نون و کسر دال مهملتین ایله حریردن اشائش قماش و امتعه
 هزاره اولور سه حکیم اسدی بیت زهر سونی اندازه دروی مجوش * بتان پرندین و پر تون
 پوش بی پر ن بی فتح راه مهمله ایله اوج معنایه کلور اول اولکر دید کلری که منازل قردن
 زیاد بر لکویا پروین دن مختصر در کمال اسمعیل بیت سیاست تو اگر بانک بر صیهرزند
 بنات نعش بهم رفتد بسان پر ن * وله بیت بگاہ فکر اگر بنات نعش خودم * بنوک
 کلاک بنظم آورم چنان پر نش * شمس فخری بیت برای قبضه تیغت بجای مروارید *
 صیهر بر تها خرد هد نجوم پر ن * ثانی یعنی ماهتاب ثالث یعنی دیبا و حریر منقش
 بی پر نون بی سکون راه مهمله و خم نوله شرفنامه و فرهنگ جها نکیریده ابجه و رقیق
 طو قش دیبا و امثالی حریر منقش معنایسنه شاه ناصر خسرو بیت کرچه نه پشند هر دو
 هر کر بوده است * پیش تو ای دور بین حریر چو پر نون * استاد و دکی بیت نپردایل
 اندر باغ جزر بسد و مینا * نیوید آهوا ندر دست جزر غالی و پر نون بی پر نیان بی سکون
 راه مهمله و کسرون ایله منقش اطلس و حریردن منقش طو قش قماش که مقابلی پرنددر که

پر در که سادۀ اطلس و سادۀ حریر قاش در شمس فخری بیت آنکه باشد پیش رایش
 سرغیب * روشن و ظاهر چون نقش بر میان * حکیم فردوسی * مثنوی * درختی که پروردی
 آمد بیاض * به بینی برش هم کنون در کنار * کرش با رخانه است خود کشته * و کر
 پرنیا نست خود رسته * پرواسیدن * سکون راه و کسر سین مهلتین ایله برنسنه نك
 نرم و در سستلكن بلك ایچون ال سوروب یوقلغه دیرلر شهاب الدین بیت زیر و اسیدن آن
 نازک اندام * شکفت اندر کفم کلهای بادام * پروان * سکون راه مهمله ایله ایکی
 معنایه کلور اول غزنین قرینه بر شهرک آدیدر حکیم فردوسی بیت بدو گفت کی نام بردار
 هند * زیر و ان بفرمان تو تابند * ثانی فرهنگ جهانگیریده ابر پشم چرخ در که ایا غله
 دوند رل * پروردن و پروردین * کلاهما بسکون الراء المهملتین و فتح الواو بسلك
 معناسنه مصدر در * پروردین و پروردین * کلاهما بسکون الراء المهملتین و نون
 ز و امثالی اثواب یوکن باغلقه دیرلر پروردن یوک باغلقش بزه دیرلر که عربیده رزمه دید کلریدر
 * پروزن * سکون راه مهمله و فتح زاء معجمه ایله الک معناسنه که پروزن دخی دیرلر
 لفظ مرکبدر پرایله وزندن پرسوراخ و شبکه معناسنه وزن وزندن لفظندن مشتقدر
 عربیده مخفیل دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت چرخ پنداری بخواهد شیفتن * زان همی پوشد
 لباس پروزن * پروهان * سکون راه مهمله و فتح واو و هایلله فرهنگ جهانگیریده معنی
 ظاهر و آشکار اثیرالدین اخسیکنی بیت زو پشت روز کار قوی کشت و این سخن *
 در روی وز کار بگویم به پروهان * وله بیت پروهان ملک باختر مظفردین * که زیر کردش
 خاور ملک ندارد یار * پروزن * سکون راه مهمله و کسر واو و فتح زاء معجمه ایله الک که
 اون لرل پروزن کویا که پروزن اختصار اولمشدر شیخ سعدی بیت پروزن معرفت بیخته
 بشهد عبارت بر آمیخته * پرون * سکون راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول مبارزان
 ایراندن کیونام پهلو انک هم خوابه سی یعنی منکوحه سنک آدیدر کذا فی الجمع ثانی مخفف
 پروان مرقوم که معنای ثانیه سیله مترادفد ایاو الفرج وونی بیت از تفاخر جوگرم یله سپهر
 تاد مهرش کشیده بر پرون * پروین * سکون راه مهمله و کسر واو ایله بکری سکون
 منزله * فردن بر منزله آدیدر که ثریا دیرلر ترکیه اولکر دید کلری در نظام استر آبادی بیت
 مکو پروین نماید بر سواد شب که این خازن * بروی نطع مشکین ریخت مشیت لولوی لالا
 * پروختن * سکون راه مهمله و خاء معجمه و فتح واو تاء مثناة ایله ادب او کرنگ و تربیت قبول
 ابلک معناسنه شمس فخری * قطعه * ابواسحق سلطانی که در رزم * چو کینش تیغ بی باکی
 بر آمنت * بسا ن هندوان ترک فاک را * محبوب کین بمالید و بپرهخت * پروختن *
 حرف یازیا ده جیلله پروختن مرقوم معناسنه در صاحب فرهنگ منظومه بیت هست
 یا قوت بهرمان پرهخت * ادب آمد که دیواز و بکریخت * پرودن * سکون راه مهمله
 و ضم هایلله آتش ایستندن اثواب صرار مق ابو شکور بیت جگر نخواهم پرهودن پیاده
 چنانک * ترازوان دل از عشق آن کین پرهود * پرون * سکون راه مهمله
 و ضم هایلله پرکال ایله جزالش دایره معناسنه شمس فخری بیت فرود چرخ محل حوادث

آمد دان * بصمد هزار جهان خارجست ازین پرهون * بوییدن فهم اول نور که مطلق دایره
اوله کی پریان کی سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله پریان لفظندن مخفقدردی پریخوان
یعنی افسون و عزائم کذا فی المجمع بومعنایه میرظمی بیت یار تشریف نکرد خانه ویرانی * ما
حیف تاثیر نمی داشت پریخوانی * ما * مولانا هاتقی بیت پریخانه سازیم بقخانه را
پریخوان دران پیرکاشانه را کی پریدن کی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی ایله اوچق
عربیده طیران دیرلر کمال بخندی بیت کشتی مرغی که باشد خانگی * کوبیام او پریدن
میتوان * چغتای لساننده دخی او چاق دیرلر فرهاد نامه ده خزان و صفند دیر بیت
او چوب برک او تیدین هریان شران * نیچوک کیم زور و قتیق پان پان کی پریشان کی
معروف طاعلش و دخی غناک و المناک معناسنه طالب آملی بیت دوستان شاه
شوند از غم پنهانی * ما * جمع کردد دل یاران ز پریشانی * ما کی پریشیدن کی پریشان اولق
و بد حال و بخود اولق کذا فی شرفنامه استاد فرخی بیت برون آمد از حیمه و آن دوزلف
بنفشه پریشد برنسترن کی پریشان کی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح شین
معجمه ایله بمعنی فشاندن و نشان کردن کذا فی المجمع کی پر یون کی سکون راه مهمله
و ضم یای تحتانی ایله ترکیب قور لغان دیرلر بر علتد رطرنق دبنده ظاهر اولور بعض نسخه ده
تمرکود یکاری علتدر کی پریشان کی کسر راه مهمله و یای اول و فتح ثانیله بمعنی پریشان
کی پراختن کی فتح زاء فارسی و تاء مثناة و سکون خاء معجمه ایله بمعنی کداختن یعنی اریمک کذا فی
موئید الفضلا بومعنایه ابوالمعانی بیت در شب وصلت سراپا جسم من * همجو شمع
از آتش رویت پرخت کی پر آسمان کی سکون زاء فارسی و سین مهمله ایله اوج فلک
و ماوراء فلک معناسنه کسای بیت پر آسمان ببرد جاهلی برتبه و جاه * کند هر عاقل
ودانا فلک را بر خاک کی پر آکن کی فتح زاء فارسی و کسر کاف ایله بمعنی زشت و پلید ابو شکور
بیت لطیف و جوانم چو کل در بهار * پر آکن نیم سال خورده نیم کی پر آون کی فتح زاء
فارسی ایله بمعنی پر آون مرقوم یعنی قصار و دقاق طوقاخی کی پر آمان کی سکون زاء فارسی
ایله غناک و پشیمان خورده و ندامت کشیده شمس فخری بیت نشسته خسرو دلشاد
بر سر رسی * عدو کرمخته بر کوه خسته و پر آمان * بمعنی غناک استاد عنصری بیت
اندرین خانه بوده ام مهمان * کرده ام شاد از دل پر آمان کی پر آمان کی سکون زاء
فارسیله فریدونی سودیله بسلدکاری کاوک آدیدر استاد دقتی بیت مهرکان آمد
جیش ملک افریدون * آن بکا کاورا نام بود پر آمان کی پر آمدن کی سکون زاء فارسی
و راه مهمله ایله صولق معناسنه کی پر مرده شدن کی صولش اولق کی پر مریدن کی
سکون زاء فارسی و کسر راه مهمله ایله صولق معناسنه در کی پر ثن کی فتح زاء فارسیله
ایکی معنایه کلور اول بمعنی سر محله و سر راه ثانی فرهنگ جها نکیریده بمعنی زغن که غلبه واج
و کوشتر باد غی دیرلر کی پر و لیدن کی ضم زاء فارسی و او معروف و کسر لام ایله بمعنی پر مرده
شدن و پر مرده کردن اما موئید الفضلا ده بمعنی نرم کردن مسطور در کی پر آمان کی ضم
زاء فارسی ایله بمعنی فقیر شدن و بیجان بودن یعنی جان سزا اولق کذا فی المجمع بومعنایه شاعر

مناعر بیت هر چه دارم راه عشقت صرف شد * رحم کن اکنون پریشان کشته ام *
 و پروهیدن بی ضم زاء فارسی و واو معروف و کسر هایل و فحس تام و تجسس بلخ ایتام
 مؤید الدین بیت در پروهیدن اسرار علوم * ستوی از کاهلی آخر محروم * وجد و جهد
 ایله صور مق و آراق معنا سنه حکیم فردوسی بیت پروهید بسیار و رسید چند *
 نیامد ز خوبان کسی اورا پسند و پرون بی سکون زاء فارسی و کسر و اوایل نسخه
 حسین و فانی ده معنی چرکین شده و چرکین داشته و آخر نسخه ده مطلق چرکین معنا سنه دز
 حکیم سنایی بیت پیشم آرد روان بن سوراخ * قلم سست و کاغذ پرون * پوره های
 جامی * قطعه * صاحب انصاف من بستان از و * کونکاهی در من مسکین نکرد * از جفاها
 در حق من هیچ نیست * کان پاید مدبر و پرون نکرد و پرهان بدن بی سکون زاء فارسی
 آرزو ایتام و قایم مق معنا سنه در چغتای لسانده بولفت پروهیدن معنا سنه ایمانک
 دیرلر میر علی شیر بیت مین کیم و کستاخ او پامک ایلیکینک ای سلطان حسن * ایتلارینک نینک
 چون کفو یار سین او بار مین ایمانک و پرهان بی سکون زاء فارسی و فتح هایل الم و غصه
 معنا سنه میر نظمی بیت نشد روی مراد از تو نمایان * که پرهان دلم و اینست پایان و پروهیدن بی
 سکون زاء فارسی و کسر هایل و پروهیدن مرقوم معنا سنه در بی پرهیدن بی کسر زاء فارسی
 بشور مک طبع معنا سنه و پرون بی سکون زاء فارسی بر نوع بیوک و یوکسک کیم
 و پساییدن بی فتح سین مهمله و کسر نوله بمعنی آب دادن یعنی صوار مق کذا فی فرهنگ
 جهانگیری حضرت مولا ناقص سره * مسقط * ای روزی دلهارسان جان کسان و نا کسان
 ترکاری باغ پسان هموار و ناهموار و پسندیدن بی بکنک معنا سنه مصدر در بی پشیدیدن بی
 کسر سین مهمله و جیم و سکون یا نین ایله حاضر و آماده ابلک و پسین بی کسر سین مهمله
 و سکون یای تحتانیله صکره کی دیمکدرباز پسین و فاز پسین کی و بشخوان بی سکون سین و فتح
 خاء معجین و واو معدوله ایله اوج معنایه در اول بمعنی پشیدن با صلوب یا صیانق ثانی
 بخشش معنا سنه ثالث تحتیه سفره که ترکیب پشکون دیرلر یکی معنایه میر نظمی بیت
 جهان بشخوان تو معتاد کستر * بنزد خوان مه بشخوان کتر و پشخیدن بی سکون سین
 و کسر خاء معجین ایله بمعنی بر افشاندن آب یعنی صوصا حق معنا سنه و پشیدیدن بی
 سکون سین معجه و کسر لامه ال ایله نسبه یوقلق عربیه اس دیرلر اوشکور بیت که بی داور
 این داور نکسله * و بر بی کنه ایج بد نیشلد و پشم شدن بی سکون سین معجه
 و میله پراکنده اولق و بر رندن جدا اولق معنا سنه در کذا فی جمع الفرس و پشیدیدن بی
 سکون سین و کسر میله پراکنده ایتام و جدا ایتام معنا سنه کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و پشیدن بی سکون سین معجه و کسر میله یوکدن طوقنش و اشانش هرنه اولور سه
 پشم یوکدر یا حرف نسبتدرونون ناکید نسبت ایچوندر و پشن بی فتح سین معجه ایله
 جمع الفرسه جنگ یری و تورانیلر دن بر مبار زپهلوان آدیدر شهنامه ده مسطور در که
 حکیم ابوالقاسم حسن فردوسی شهر طوسدن غزیننه کادکد بر باغچه ده اکلنوب شهره
 منزل تدار کیچون آدم کوندروب کند و نماز قیلور کن سلطان محمود سبکتگین شعر اسندن

استاد عنصری و فرخی و عجمی بر رساده دو غلامه اول باغچه به عشر و عشرت ایچون
 کاور لر فردوسی نماز قیلور کن کور دکارنده بو زاهد خشک و غریب آدم ایله محبت نه ممکندر
 و خاطر مانده اوله جق سوز سوبلکی ده روا کور میوب بد بهی بر مصراع نظم ایده لم که
 مصراع رابعی اولغه قافیه مشکل اوله واندن طلب ایده ام و شاعر اولمین بزمه محبت ایده من
 دیه لم دیو معقول رأی ایتد برفردوسی دخی نماز دن فارغ اولوب یانلرینه کلد کله اوله عنصری
 چون عارض تو ماه نبا مشدر روشن * دیر بعد عجمی * مانند رخت کل نبود در گلشن
 دیر بعد فرخی * مر کانت همبکندر کند از جوشن * دیوب قافیه قائم دی ملا حظه سبیل
 مصراع رابعی فردوسی به تکلیف ایدوب اولدخی * مانند سنن کیودر جنگ پشن * دیوب
 اتمام ایدر بونلو مختیر اولوب کیو کیمدر و پشن کیمدر دیوب بیاننی نیاز ایدر لر فردوسی دخی
 اول محلدن بر قاج بیت اوقیموب بونلرایله محبت ایدر بعد سلطان محمود مجلسنه داخل اولور
 شهنامه نظمینه سلطان محمود دن اشارت اولور و روایت اولنور که پشن طوس قربله
 بر مکان اسمیدر نودر ز افراسیاب ایله اول محله عظیم جنگ ایدوب تورانیار مغلوب اولدیلا
 کور در زک اول جنگله چوق اولادی هلاک اولدی جنگ پشن دیو شهرت بولدی و پشیدن
 فتح شین معجه و سکون نون ویای تحتانی و کسر جمله صور یا خود قان و امثالی نسنه لر صاحب
 معناسنه در کدافی مجمع الفرس و پشیمان و کسر شین معجه ایله ندامت چکمه و ناسف
 ابلک چغتای لسانه اقسوم دیر لر میرعلیشیر بیت می ایچسانک بولما غیل اقسوم که پیردیر
 دیدی * که بوایش اولدی بیز نینک دیرار اینه یازدق و پشین و کسر شین معجه ایله
 نام پسر میوم کعباد در که کیکاووسک برادر که تیریدر کشتاسب پدری لهراسب انک فرزندیدر
 حکیم فردوسی بیت پشین بود از دجه کعباد * خردمند شاه دلس پر زداد و پانخان
 سکون لام و فتح نامه معجه و میله یعنی فلاخن یعنی صیان کدافی فرهنگ جهانگیر و پاکر
 سکون لام و فتح کافله مخنق معنایه ابوالمثل بیت سر و ست کوه سیمین جزیرک
 میانش سوزن * حصنست جان عاشق وان غمزه است پلکن و بلبلدن و سکون لام
 اول و کسر ثانی و فتح میله کند و کند و یه سوبلک معناسنه و پلندین و فتح لام و سکون نون
 و کسر دال میله ایله بامو حله ده ذکر میرواریدن بلندن مرقوم معناسنه در شرفنامه
 صاحبی ابراهیم فاروقی بامو فارسیله نصح ایلیش و پناقتن و فتح نون و تاء مثانه و سکون فایله
 ضویولی و سدک یولی طوئلق پنافته شدن دخی دیر لر و پناهیدن و فتح نون و کسر فایله
 صغیرق النجم معناسنه حکیم فردوسی بیت بدید از بد و نیک بازار او * بیز دان پناهید از کار او
 و پنبه زن و فتح حلاج حکیم سنایی بیت آن شنیدی که بود پنبه زنی * مفلس
 و قلتبان پیش زنی و پنبه کن و فتح کافله پنبه دولا بی که پنبه تک حبه سن چقار لر
 و پنجمین و پنجمی دیک اولور سما و خامسه فاک پنجمین دیر لر و پنجمین و سکون نون
 و کسر جمله پانک احمد بن اسمعیل مشکلا نده نقل ایلشد در بومعنا به میرنظمی بیت جگر
 پنجمین شمشیر غم شد * بدل هموان کارا و ستم شد و پنجمین و سکون نون و کسر جمله پنجمین
 مرقوم معناسنه و پندیدن و سکون نون و کسر دال اول ایله نصیحت ابلک و نصیحت قبول ابلک

ایلك كذا فی شرفنامه ی پنگان ی سکون نون و فتح کاف فارسیله میوک طامن و دخی لکن و قم ساعت
و بر نوع صو ساعتنه دیو لر ابوالمعانی بمعنی ساعت بیت هزار سال شود در جهان
اگر عمرت * همیر سد چو اجل نیست اندرین پنگان ی پنهان ی مخفی مقابلی میدادر
و آشکارا مقابله دخی ذکر ایدر لر شکم خواجه حافظ بیت دل میرود زدستم صاحب
دلان حد ادا * دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا * دیمشدر اما تمام مقابلی دکدر
انجی قافیه ایچوندر تمام مقابلی خفیدر و خفی ایله مخفی نک فرقی وارد مخفی غیرک فعلیه
اولور اختفا خفیدر معتبر دکدر و اما کاه اولور که نهان مقابله سند پیداکلور شکم نظام
اشتر آبادینک بوییتنه واقعدر بیت کچی پیدایود کاهی نهان چون آرزوی دل * کچی
دارد سپر کاهی کان چون صاحب هجای پیمون ی سکون نون و ضم یای تحتانی ایله بمعنی
رونده یعنی کیدیچی ی پهلوان ی بهادر معنا سنه لفظ مفرد در حکیم فروسی بیت کسی
کوبود پهلوان جهان * میان سپه در نماند نهان * وعسکر مقدمه دخی پهلوان دیو لر وله
بیت توکیر پهلوانی ز قلب سپاه * چرا آمد سنی درین رزمگاه * وله بیت مرشاه داد این
در قس سپاه * همان پهلوانی وخت و کلاه * کمال پاشا زاده مرحوم بونده دخی تصرف
خاص ایدوب یور که مقتضای تدقیق نظر اولدر که پهلوان اسم مرکب اوله بر جزوی پهلدر
چشم معنا سنه و بر جزو دیده و آن در که اصلی باندر حافظ معنا سنه جهانمان کبی چشم بان
اولور معنای ترکیب هسکر کوزیدیچی اولور وجه آخر بودر که بر جزوی پهلدر که اسم
ولایتدرو بر جزو دیده الف و نوندر ادات جمع اولیوب نسبت مبالغه اوله خسروانی کبی
پهلوان اولور شکم بوییتنه واقعدر * مثنوی * کشاده زبان و جوانیست هست * مخفی گفتن
پهلوانیست هست * اگر پهلوانی ندانی زبان * بقا زی تو اروندر اذله خوان * و تعظیم
ایچون بر نسنه ی وصف ایدر لر مثلاً یوک اغاچه درخت پهلوانی دیو لر شکم بوییتنه
واقعدر بیت چوز دهره بر پهلوانی درخت * شهابخانه دولتش تاج و تخت ی پهن ی
سکون هایلله اگر چه مشهوری یا صیدر شکم بوییتنه واقعدر بیت زرد را برای صرف
کنده سکه دار پهن * لعنت بران کسی کدور اگر دمیتمند * اما اصلند عرصر معنا سنه در که
ترکیدن ایلو دیو لر طولنه چکلن نسنه یه دراز و عرضنه چکلنه پهنادر لر حکیم فردوسی بیت
زعم ستوران دران پهن دشت * زمینی ششش شد و آسمان کشت هشت * فرمانک جهان اندیر نه
فتح هایلله پستانن سودا فراطله آغچه دیو لر کاه اولور که مادر عجه سنه شفق سیبی ایله
طغیان ایدر مولانا آئی بیت پستان بسان غنچه پراز سیر شبنمست * از مهر طفل سبز
برون آمدش پهن ی پهن ی کسر هایلله بمعنی پهنایاده ایلو دیمک اولور ی بیچیدن ی
اگر چه مشهوری کسر هایلله در اما شرفنامه ده فتح هایلله اولغین متابعت اولندی صارمق
ویان لمق ویان لمق معنا سنه ی پیراستن ی اگر چه بونک دخی مشهوری کسر هایلله در
اما شرفنامه ده فتح هایلله در بر نسنه دن یا قشیمه فی کبد رملک و زیاده اولانی دفع ایتلک مثلاً
اغاچک ناهموار شاخترین قرمق کی و کون دباغت ایتلک کبی معنای لازمی کون دباغت بولمقدرد
ی پیرامون ی سکون یا و فتح راه مملکه ایله پنهان و افترا ایلك پهلر معنا سنه در از منشآت

نظام الدین نیشابوری و بانه مکسئون ایله غیری معنایه در حلقه ذکر او انور کی پیسودن کی
 سکون یای تحتانی و ضم سنین مهمله ایله یعنی میل کردن کذا فی نسخه میرزا ابراهیم کی پیغن کی
 سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله سداب دیدکاری اغرقو قولو براتدر تعریب ایدوب
 فیهن دیدلر کذا فی مجمع الفرس کی پیغون کی سکون یای تحتانی و ضم غین معجه ایله
 یعنی شرط و عهد و پیمان کذا فی نسخه میرزا ابراهیم بو معنایه میر نظمی بیت شود
 آنکس بکار خویش مغبون * نباشد با کسی راعهد و پیغون کی پیکان کی اوق دمرفی
 طالب آملی بیت خد نک آتشین پیکان او کاندردل اعدا * خیالش حلقه چشم زره را
 کرده مرگانی * ونیزه حربه سیوله بیت از بهر سرخی لب زخم عدوی او * کافی بود
 شبا هت پیکان بیک پان * چغتای لسانده باشاغ و باشاق دخی دیرل کی پیکردن کی
 سکون یای تحتانی و راه مهمله و فتح کافله سکرلک یعنی سگری کسک لفظ مرکبدر پی ایله
 گردنن میر نظمی بیت همه شب تاحصر در کوی جانان * نشیمن بهر پیکردن رقیبان
 کی پیکردن کی سکون یای تحتانی و نون و فتح کافله یعنی جمع کردن و درسلاک کشیدن
 کذا فی مجمع الفرس کی پیکن کی سکون یای تحتانی و فتح کاف ایله غربال و بغدادی و امثالی
 نسنه صاپندن اوسه جک که طبق کی ایدرلر و بعض نسخه ده یردن کوک قوپار جق نسنه دموز
 اولسون اغاج اولسون کی پیمان کی سکون یای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول معروف عهد
 معناسنه ثانی اقربا و تعلقات معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت با این همه
 گویند تو کو عهد و کوسو کند تو * چون یوریا برمی شکن ای خویش ای پیمان من کی پیوندن کی
 سکون یای تحتانی ایله اولمک معناسنه کیله ایله اولسون آرتشون ایله اولسون و استعان
 طریقیله دخی استعمال اولنور کی پیوستن کی سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله اولاشق
 و اولاشد رمق هم لازم هم متمدی اولور و امید طوتمق معناسنه ده کلور خواجه سلمان
 بیت مرا پیوند من از من جدا بی داده است از تو * کفون سلمان زمین خواهد بریدن
 باتو پیوستن کی پیوسیدن کی ضم یای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر سنین مهمله ایله امید
 طوتمق و دخی ظن و کان ابلک معناسنه کی مع الواء * پا آهو کی ضم هایل بهار اصطلاحیدر
 الی جانله اوه یعنی قبه او طه نک قبه سی الی کوشه یا خود کری الی کوشه اوله عربینه اکا
 مسندس الاضلاع دیرلر و بعض فرهنگه خانه پر نقش و نگار دیرلر حکیم ناصر خسرو در معذمت
 دنیا بیت زین دیو و فاجر اطمع داری * همچون من ازین بنای پا آهو کی پاتو کی ضم
 تاه مشناه ایله فاک عطارده مرغ منزله لرنن بمنزله آدیدر شمس طیبی بیت کرئیر فاک
 صرض دهد منصب کلکت * بی آب شوه خبر بهرام بیاتو کی پا آهو کی فتح دال مهمله ایله
 قوجه قری حورت که پاراو دخی دیرلر ثانی حوالی قروینده بر موضع اسمیدر کذا فی
 فرهنگ جهانگیری کی پاراو کی فتح راه مهمله ایله یعنی پیره زن که قوت عورت دیمکدر
 کذا فی تحفه الاحباب کی پاراو کی سکون راو ضم دال مهلتین ایله اوغل اوئی که بارانه
 و باد رنوب و معری باد رنجبویه در دافع سودا براتدر کی پارو کی ضم راه مهمله ایله ایکی
 معنایه در اول کورک که آنکه تاز و طریاق و سایر نسنه کوردور لثانی زن معناسنه در کذا

معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری ی پاریا و ی سکون راه مهمله و فتح یای تختانیله ۲۴۰
 صوایله صواریان مزروعات که فاریاب و پاریاب دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
ی پارو ی خم زاء معجه ایله معروف یای بیقادری قیمةات و پر یخ ایله طوله ایدرلر و قیو
 طیاغنه دخی دیرلر کذا فی نعمة الله ی پاشو ی خم شین معجه ایله مطلقا عصا معناسنه در
 فرهنگ جهانگیری ی سین مهمله ایله منقولدر اما سائرلر ده شین معجه ایله در شمس خری
 بیت تو آن شاهی که در ایام عدالت * شبان از دست بهکنندست پاشو ی پالو ی خم
 لامه ایکی معنایه در اول اوله دانه لر در که وجود انسانه ظاهر اولور اما وحی اولور و بشوب
 دشمن بر زایام قانور بعله غایب اولور از رخ و رخ دخی دیرلر و بعض ولایات فارس و عراق
 عجمه کوک و تبریز بار سکیل و ترکان کونیک و هند پارساو و عربیه ثولول دیرلر شمس
 فخری بیت برویت هر که روشن نیست چشمش * شود مقله بچشمش همچو پالو *
ی پاو ی معنی شستن و پاک کردن کذا فی فرهنگ جهانگیری و زبان هندیده پای معناسنه در
ی پندسو ی سکون تاء مثناة و خم شین مهمله ایله بوغرت قوریسی که ترکیه کش دیرلر
 و آیرانه دخی دیرلر ی پتو ی خم تاء مثناة ایله یو کدن طوقش برنوع صوفد رقر الاوی در صفت
 جوان صوفی بیت بتن ربکی زنده از پتو * شب و روز بودی بموی و برو ی پرتاو ی
 سکون زاء مهمله ایله پرتاب معناسنه در منزل اوقی دیمکدر ی پرتو ی سکون راه مهمله
 و فتح تاء مثناة ایله ضیا و شعاع معناسنه عموما سیف اسفرنگی بیت بیاض صبح نمود از دل
 شب دیمجور * چنانچه پرتو نور از سواد دیده حور ی پرخاشجو ی سکون راه مهمله و شین و فتح
 خا معجین و خم جمله جنگی معناسنه در که پرخاش جنگدر جو آرایجید را هم فاعل معناسنه که
 پهلوان و مبارز دیک اولور حکیم اسدی بیت منو شان برین جنگ پرخاشجو * سپه نیمه
 برکشت زار هو ی پرخجو ی سکون راه مهمله و فتح خا معجه ایله فرهنگ جهانگیری
 ایکی مضایه در اول برنوع انبار در که اولر ایچنده طیر اقدن و تحته دن ایدوب ایچمه ذخیره
 فله سن قورلر شیخ آذری بیت کندم خرقدرش که ذخیره جود * بجای خنب نطقات
 چرخ را پر خو * ثانی اغاجک زیاده بود اقلین کسوب هموار ایتکه دیرلر و بعض نسخه ده
 یعنی مثامانی مرویدر ی پردو ی سکون را و فتح دال مهملتین ایله او طه لرده فوقانی گوچک
 بنهره که ایچمویه ضیا ایچون ایدرلر میر نظمی بیت آمده با دسحر از جانب جانان من *
 پرتواز پردو برآمد کلبه اخزان من ی پرمیو ی سکون راه مهمله و کسر میله بر علتدر
 مثانه ده اولور سوزاک دیرلر عربیه حرقة البول و ترکیه بیل صوقلفی دیرلر ابو المعانی
 بیت بدیدن خواب را هر شب خیالش * شدم پرمیو از فکر وصالش ی پرنو ی سکون
 راه مهمله و فتح نوله دیبای شک یعنی ایچمه طوقش دیباکه پرنون دخی دیرلر کذا فی شرفنامه
 و مجودی ی پرنو ی فتح راو سکون نون و خم دال مهملتین ایله پرنوش لفظندن ترخیم
 اولمشدر دون کیچه معناسنه ی پرو ی سکون راه مهمله و اظهار و او ایله ثریا معناسنه
 پروین لفظندن اختصار اولمشدر حکیم اسدی در صفت عمارت بیت خم طاق هر یک
 چو پرتدرو * زبس رنگ یا قوت رخشان چو پرو * شمس فخری بیت فروغ رای منیرش

اگر جهد در باغ * بجای خوشه زناکش همی بر آید پر پیسا و پی فتح سین مهمله و اظهار
 و او ایله ال ایله نسنه یوقلق لمس معنا سنه کذا فی الصلاح و پشتو و سکون مثنی معجه
 و فتح تا مشناه ایله زبان افغانیان یعنی قوم افغان لسانه دیر لر معری پستوقه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری و پلاو و معروف و مشهور طعا مدر ترکیه کسر بایله استعمال
 ایدر لر بسحاق اطعمه بیت هیچ نعمت نمیرسد به پلاو * هیچ شربت نمیرسد به شکر *
 و پنج پهلوی هرنه که بش کوشه لو اوله خانه ده و غیر یده استعمال اولور و پند و
 سکون نون و ضم دال مهمله و اخفای و او ایله کنه دید کگری سکک که حیواناته یا بشور میو
 نظمی بیت رقیبش آنجنان ازمن کریمه * بکر ما چون خر پند و گرفته و پهلوی سکون
 ها و فتح لامه درت معنایه کور اول شعیب و دلاور مبارز پهلوان معنا سنه تکم شاعر بیت
 دل پهلومی بساز آورد * ساز لهوش همان فرار آورد * کذا فی مجمع الفرس بو معنایه
 عبد الواسع جبل بیت شده ایران و توران رامسلم شد بیک هفته * بلاد خسرو توران
 بسی پهلوان * ابن عین بیت هستند کاه بخشش و کوشش غلام او * حاتم زرفشانی
 و رستم به پهلوی * ثانی سرحد هند قریب بر شهر اسمیدر که حکیم فردوسی * مثنوی
 همی بود تا بکرمان شهر یار * به پهلوی برون شد ز بهر شکار * یکی لشکر آمد ز پهلوی بدشت
 که از کرد ایشان هوانیره کشت * کذا فی فرهنگ جهانگیری ثانی بر ولایت اسمیدر که بش
 یان شهره مشتمل در زبان پهلوی اول دیان منسوب در حکیم فردوسی بیت بفرمود تا قارن
 جنگجوی * ز پهلوی بدشت اندر آورد روی * رابع معجم البلدان نام کتابه پهلوانی
 اصفهان اولدوغی مشطور در اما مولانا حمزه اصفهانی کتاب التنبیه ده تصریح ایتد و کی
 قولک عبارت بیعنه بود * اعلم ان الفرس قد یما بحری علی خمسة السنة و هی الفهلویه
 و الدریه و الفارسیه و الحوزیه و الشیرازیة و الفارسیه قد یطلق و نیتها ما یعم الکلم
 و الفهلویه فکان یحری بها کلام الملوک فی مجالسهم و هی لغة منسوبه الی فهلوه و اسم
 یقع علی خمسة بلدان اصفهان و ری و همدان و نهاوند و آذربایجان انتهی * فهلو معرب
 پهلودر و حوزیه دید و کی خراسان مملکتی در و آذربایجان تبریز ولایتی در و پهلوی سکون
 ها و ضم لامه ایکی معنایه در اول یان که عربیه جنب دیر لر حکیم شافعی بیت پرستاری
 ندارم بر سر بالین بیماری * مکر آم ازین پهلوان پهلوی بکرداند * ثانی فرهنگ جهانگیری
 نفع و فائده کنایه در میر ابو المعانی بیت زرنکار نک کلهای زمانه بنمیدارم * چه پهلوی
 بزرگان بودم پهلوی ندارم و پیرو سکون یای تختانی و فتح راء مهمله ایله ایز سوری که
 حریده قایف دیر لر بر معنا سید بر کسسه نک آردنجه کتمک و طرز و روشنه تقلید ایتد که
 فلان پیرو فلان شد دیر لر ایله رودن مرکب لفظدر و پیغو سکون یای تختانی و ضم
 غین معجه ایله بر شهر عظیم آدیدر که آنکه زیر باد و یاقوت معدنی وارد پیکودخی دیر لر حکیم
 اسدی بیت زیاقوت سیصد کمر پیغو بست * ز کوه چهل کرزن خسرو بست * و شاه
 ناصر خسره کوبو بستدن بیت هر چند مها رخلق بگرفتند * امروز نکین و پیلک و پیغو *
 فهم اولور که پیغو اول ولایتک پادشاهی آدی اوله و هر کیم پادشاه اولور سه نامنه پیغو

۲۴ پیغودیر لر یغما بادشاهلرینه ایلخان دید کیری کی پیگر کاوی برنوع سناغدر که صغر
 صورتنه ایدوب زیاده سرور و عشرته آنکه شراب ایچر ل کذا فی المحمودی پیوی
 و او مجهول ایله کلوخ معنا سنه درودخی رشته علیدر که وجود انسانه ظاهر اولور
 نادرودخی دیر ل کذا فی فرهنگ جهانگیری مع الهاء * پاتابه فتح تاء مثناة و باء موحه
 ایله ایاق طولانی اکثر عجم و ستایی لری دیر لینه وارنجه بز صرار ل ابو المعانی بیت رزالت را
 نیمکرد قبول آنکه شود مردم * نباشد هیچ پاتابه اگر کهنه بود دنیا کی پاتاوہ
 یعنی پاتابه مرقوم کی پاخته فتح ثانی و سکون خاء معجه ایله یعنی پای اقرار مرقوم
 یعنی چارق کی پاتله و پاتیلہ کلاهما بکسر التاء المثناة ثانی بسکون الیاء التختانی
 حلوا جبارک بیوک قازغاشنه دیر ل ابو العباس بیت دی جو پاکند شدم یا فتم * آخر جو
 پاتله سفکان * شمس تبریزی بیت خاموش باش ولا مکو جز آنکه حق بخشد مجو *
 جوشان زحلوی رضا بر جره چون پاتیلہ * کذا فی نسخه میرزا ابراهیم اما محاجده مطلق
 طبره معناسنه کی پاتونه فتح تاء مثناة و فتح توله یعنی پاتون مرقوم یعنی نشان او طوغان
 کی پاچه معروف طعامدروشلوار و طومان پاچه سی کی پاچاهه فتح جم فارسیله
 جلاهره مخصوص مکندر که ایش محله واروب آنده ایش ایشلر ل کذا فی مجمع الفرس
 اما جلاهلر ایاقلرین قودقلری چقور اولق مناسیدر کی پاچله کی کسر جم فارسیله قار
 اوزرنه یورمک ایچون غربال کی برنسنه در ایاغه بغلیوب یورر ل حکیم سنایی بیت در درون
 کعبه رسم قبله نیست * چه غم ارغواص را پاچله نیست کی پاچنامه کی سکون جم فارسی
 و فتح نون ایله لقب معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و بعض فرهنگرده قرین و همال
 معناسنه در کی پاچیلہ کی کسر جم فارسی و سکون یای تحتانیله مجمع الفرسه عموما ایاغه
 کیلن سنه شیخ نظامی بیت برون کن پا ازین پاچیلہ تنک * که کفش تنک دارد پای را لک
 فرهنگ جهانگیریده خصوصاً پاچله مرقوم معناسنه در کی پاخره کی سکون خاء معجه
 و فتح راه مهمله ایله قیو اوکنده او تورمق ایچون ایتد کیری کوچک صفه طاشدن و غیرین
 کذا فی مجمع الفرس کی پادشاه و پادشه کی معروف لفظ مرکبدر بر جزوی پاده که دافع
 ضرر و مصلح فساد دیمکدر و بر جزو پادشاهدر که اولو یعنی بیوک دیمکدر بحسب العرف
 اطلاق اوزن استعمال اولند قه مراد سلطان دیمک اولور سنه شاهدن مختصر در اصلاری
 بردر الفک اسقاطی ده اثباتی ده جائزدر و شاهک بر معنا سید و بل و نفرین در بویتلردن
 مفهومدر * مثنوی * همیشه شته برمن و چهرمن * برین دوستی کردن و مهرمن * تن
 کوه دارم کنون چون کهست * یکی آتشم من که دودم شست * فرهنگ جهانگیریده
 مذکوردر که پادشاه پادایله شاهدن مرکبدر پاد اوج معنایه کلور اول پاسبان معناسنه
 ثانی یعنی پاتله ثالث تحت معناسنه در و شاه درت معنایه در اول اول سنه دیر ل
 امثالندن بهتر و بزرگتر اوله مثلاً قصیده ده بیتک اعلا سنه شاه بیت دیر ل و ابو آتویه
 شاهسوار دیر ل و ایشاک و واسع یوله شاه راه دیر ل و قوشلرک جمله سندن بیوک بر قوش
 واردر شاهرخ دیر ل ثانی داماد معناسنه در ثالث اصل و صاحب معناسنه در ایدی

اسمك شرفيني درت جهندن خارج دكلدر چونكه پادشاه پاسبان خلق ورغيت در و لاشكه
 عروسدر اكا داماد در و پادشاهلر حسب ونسبه سيار خلقدن ممتاز و سر افرازد
 في پادكانه في سكون دال مهمله و فتح كاف فارسي و نونله رساله زفا نكو ياده معني بام
 بلند معني يوكسك طام و شرفنا مهده دريجه بالا معنا سنه در في پاده في فتح دال مهمله
 ايله مجمع الفرسة كه كا و يا خر شده معني صغرو يا خود امشك صوري سي قرا لوي بيت
 ماده كاوان پان اش هريك * شاه پرورد چه پرمايون * و مؤيدا الفضلاده معني
 جويان و نكه بان كوسفند و لسان الشعرا ده معني چراگاه اسبان و شتران مسطور در
 و فرهنگ جهانگيريده معني چوب دست حكيم سناني بيت خصم در دست قهرت افتاده *
 پا يهاد ركاب چون پاده في پادتكه في كسر دال مهمله و سكون نون و فتح كاف فارسيه معني
 پادك مرقوم معني غله دوكدكاري اغاج في پار زده في سكون راء مهمله و زاء معجه ايله
 ايكي معنايه در اول قاصني كه بدو بر صغدر ثاني سينه بند اطفال معني طفل كو كسلكي
 ابو المعاني بيت داغ سينه متصل بودند با هم بكدر * پار زده بند كويا سينه طفل
 دلم في پار سه في سكون را و فتح سين مهملتين ايله معني كدائي كذا في فرهنگ جهانگيري
 في پار وجه في ضم راء مهمله و فتح جيم فارسيه با خلق چكدكاري طرف في پار وله في ضم راء
 و فتح لامه اوج معنايه كلور اول تخنه و اغاج يونقه سي ثاني مزاج و لاغ و لطيفه ايد معيه
 دير ل ثالث معني مرد يمعني يعني ايشه يرانز آدم مير نظمى بيت نه عشقت لايقم نه ترك
 عشقت * همان پار وله ام در كار عشقت في پاره في الي معنايه كلور اول معروف قطعه كه
 پارچه دخی دير ل ثاني صحاح رشوت معنا سنه در استاد عنصرى بيت هر آنجا كه پان
 شد از در درون * شود استواري زر وزن برون * مذکور ابي معنايه حضرت مولانا
 قدس سره بيت مكن اي دوست ز جور اين دلم آوان مكن * جان بي پان مكير و جكرم
 پان مكن * ثالث فرهنگ جهانگيريده تحفه معنا سنه حكيم ناصر خسرو بيت به از نيكو
 صغن چيزي نيائي * كه نه دانا برى بر رسم پان * رابع سكري حلوا كه شكر پان دخی دير ل
 وله * قطعه * زى مرد حكيم در جهان نيست * خوشتر مزه ز قند جز پند * پندی بزمه چو
 قند بشنو * بي عيب چو پاره سمرقند * خامس معني پريدن يعني اوچق حكيم سناني
 در صفت اسب بيت كر بپر دپر هماي بود * پاره او بدست و پای بود * سادس معني
 كرز مسعود سعد سلمان بيت برى را كوفته پان دلى را دوخته ز و بين * سرى را خار و خس
 بالين تى را خاك و خون بستر * زبان هند به معني سيب يعني رثويه دير ل في پار نامه في
 سكون زاء فارسيه معني پاچنامه مرقوم كذا في فرهنگ جهانگيري پازه في فتح زاء معجه
 ايله حيوان سورجك اغاج كه چوبانك و حقيقي نك و مكارينك و سايرينك اللرنك كتور دكاري
 في پاره في فتح زاء فارسيه پاچه كه معروف طعمادر عربيده كراع دير ل في پازره في كسر
 زاء معجه و سكون ياي تحتاني و فتح راء مهمله ايله اوج معنايه در اول كچه دن بر حصه معني
 كچه دن بر مقدار كشمش و يا خود قاش اوله شكم مير نظمى بيت بحمد الله بختم يا وري داد
 بپازره شب آمد آن پرى زاد * ثاني معني شب پردكه عربيده خفاش دير ل تركيه يراسه

یراسه دیدکاری ثالث بمعنی زندوست و پاسره و فتنش ایله صاحب مزروعات بروجه
 اخراجات باشقه قویوب مزارعاره ویردوکی غله یه دیرلر کدانی فرهنک جهانگیری و پاسنامه و
 سکون شین معجه و فتح نوله بمعنی متوازن بکد بکر که نیر دخی دیرلر کدانی شرفنامه
 و پاشنکه و بمعنی پاشنک مرقوم یعنی خوشه انکور و خرما و تخم لقم خیار کدانی فرهنک
 جهانگیری و پاسنه و پاسینه و کلاه بیکسر الشین المعجه او کجه معنا سنه آدمک اولسون
 حیوانک اولسون مولانا جامی بیت پاسنه از خنده دهان کرده باز * زابله هار بخته اشک
 نیاز و پاغند و فتح غین معجه و سکون نوله آتیلوب طوب اولمش پنبه شمس غری بیت
 فلکه * ربسمان فکر مرا * باشد از مهر و ماه پاغند * فرهنک جهانگیری پنبه شمس غین ایله
 روایت ایدوب بویته متمسک اولمش حضرت مولانا قدس سره بیت همچو منصور تو
 بردار بکن ناطقه را * چون زبان چند برین پنبه پاغند زنی و پاکاه و کاف عجبیله
 قدمگاه در ترکیه ایاق یولی دیرلر عجم ایاق محل دیمک ایچون پاکاه دیرلر و زردبان ایاق
 معنا سنه ده کلور و پاکیزه و کسر کافله زیاده پاک و لطیف و نازک معنا سنه میر نظامی
 بیت چون مجلس آمد آن پاکیزه روی * کشته اند خامش همه استیزه کوی و پالاده و
 فتح دال مهمل ایله بمعنی اسب جنیب یعنی یدک آت استاد عنصری بیت ابلق ایام را
 تا بر نشیند میروند * سبز خنک چرخ پیش قدر او پالاده * رساله حسین وفایی ده بمعنی
 اهل غیبت و اهل فساد مرقوم و پالکانه و سکون لام و فتح کاف فارسیله درجه
 معنا سنه ابوالمثل بیت زعود و صندل او را آستانه * درش سیمین وزرین پالکانه *
 کمال اسمعیل بیت ترخم ز پالکانه دیده برون جهد * این چند قطره خون که محل وفای
 تست و پالند و فتح لام و سکون نوله بمعنی افزائش یعنی آرتی و پیوی کدانی شرفنامه
 و پالوازه و سکون لام و فتح زاء معجه ایله صانع که عید و نور و زو جشمارده ایدوب
 اوغلا نجفوری صالار کدانی الاعتبار و پالواسه و سکون لام و فتح سین مهمل ایله
 تاسه که غم و اندوه کدانی القفه اما بعض نسخه ده تاء مثناة ایله تالواسه و اقعد میر نظامی
 بیت بود در بزم جنون بادل من همکاسه * همچو مجنون شده ام از اثر پالواسه و پالوانه و
 سکون لام و فتح نوله حایمی نسخه سنک قرلقوج مرویدر اما معیار ده شمس غری بر سیاه
 قوشدر همیشه هواده اوچاره قونسه قالمغه مجالی اولز دیمش بیت شه نشاها و عنقای
 برتبت * حسود در که تو پالوانه و پالوایه و سکون لام و فتح یای تحنانیله تحفه الاحباب
 بمعنی پالوانه مرقوم که پیلوایده دیرلر اما شمس فخری زمانه و چانه قافیه سنک نقل ایتشد
 و رساله میرزا ابراهیم هم نوله و هم یای تحنانیله منقولدر و پالوده و معروف
 طعامدر و دخی غل و غشدن صاف و پاک معنا سنه شمس غری بیت زیر دهای زجاجیش
 راقع عنبی * مهابت توبه بیروی تیغ پالوده * فرهنک جهانگیری پنبه * تراز و معنا سنه ده
 مرویدر و پالونه و ضم لام و فتح نوله بمعنی پالاون مرقوم یعنی حلوا حیلر کفکیری آنکله
 غسل و شکر سوزب صاف ایدرلر جمال الدین عبدالرزاق کاشی بیت دیده پالونه
 سرشک امل * طبع پیمانه عذاب شدست * حکیم خاقانی بیت هر می که ریخت پخت

بیا لونه مرثه * باد خیال انس رسان تو میخورم * پالیده * کسر لام و سکون یای
تختانیله جمع الفرسه یعنی صاف کرده یعنی سوزش وادات الفضلاده یعنی افزوده * نمو
یعنی بیوش زیاده معناسنه در * پانزده * اظهار هایلله اون بش عدد در * پانه *
فتح نوله قبو آورده قونیلان اغاج ودخی غجار وکسار آغاج نیز یارلق ایچون یار یغه
صوقد قاری چوی معناسنه در مانه و پهنانه دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنا یه
شاه ناصر خسرو بیت ترا خانه دنیست و دانش درون شو * بدین خانه سخت کی
در بیانیه * پاورزه * سکون و او وقع زاء معجه وراه مهسله ایلله چلاهلک ایاق قودقلی
تخته * پانک * فتح هاوکاف فارسی و سکون نوله یعنی کفش یعنی پا بوج کذا فی فرهنگ
جهانگیری شیخ نظامی در مذمت دنیا بیت برون کن با ازین پانک * تنک * که کفش
تنک ارد پای دالذک * پاه * اظهار هایلله اگرچه طعمادر لکن اکثر شور بارده استعمال
اولنور * پای او زاره * زاء فارسیله چلاهلر ایاق قودقلی تخته کذا فی کتاب السامی
* پای تابه * یعنی پاتابه * مرقوم * پایجه * سکون یای تختانی و فتح جیم فارسیله شلوار
پاچه سی و غیره عربیله رجلان دیرل میر خسرو بیت ساخته طاوس ملایک نکار *
پایجه بالارده طاوس وار * پای خاسته * فتح خاء معجه ایلله ایاق التمه باصلش ویاغله
دو کلس اولان نسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری * پای خوشه * ضم خا و فتح شین معجتین ایلله
اول یره دیرل که یغمور دن اصلنوب آدم و حیوانات باصمقن قوریدقه کسل اولوب
پک اوله ایضامنه * پایداره * سکون یا و فتح دال وراه مهملتین ایلله معین و مدد کار معناسنه
پایمردخی رل رضی الدین نیشابوری بیت زهی مودت تو پایداره * اقبال * زهی عداوت
تو دست موزم * حرمان * پایزه * کسریای تختانی و فتح زاء معجه ایلله عطیه و احسان
ودخی صاف نامه و برات و طغه که کاغد زردخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری * پایزه
زاء فارسیله ده پایزه * مرقوم معناسنه در و دخی جایزه که اصطلاحات کتابده تشریف دیرل
و خلعت و عطیه معناسنه حکیم زاری * قهستانی بیت ایلچی آمد و خلعت خان آورده
یرلخ پایزه و حکم غران آورده * و دخی یعنی پایجه * مرقوم جمع الفرسه در زکین اوچنده
اولان آورده معناسنه و فرهنگ جهانگیریه بو معنار دن غیر ی چادر که قصه طنبابی
معناسنه در مرویدر * پایسته * کسریای تختانی و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناه ایلله
یعنی بقا کرده و پاینده یعنی مقیم و ثابت و برقرار شیخ نظامی بیت جهانچه در خورد
و پایسته * و کرجند با کس ثباسته * پایگاه * کاف فارسیله بشر معنایه کلور اول
قدر و مرتبه حکیم انوری * قطعه * ای کرده بخدمت همایونت * هفت اختر و نه فلک تولا
همیست تو دستگاه روزی * هم صدر تو پایگاه والا * ثانی یعنی پایاب مرقوم یعنی دیغنه
ایاق ایرشن صویری حکیم فردوسی بیت بدریا همیگرد پای شناه * پیامد بجایی که
بدریا پایگاه * ثالث هر نسنه نک بناسی واصل نسینی معناسنه شیخ سعدی بیت از ان یوش
حق پایگاهش قویست * که دست ضعیفان مجاش قویست * کذا فی فرهنگ جهانگیری
رابع اولر اوکنده اولان رواق و قبوا و زرنده کی صوند رمه خامس زردبان معناسنه در کذا

کذا فی مجمع الفهرست ^۱ پاینده ^۲ فتح یای تحتانی و سکون نون و اظهار هایلله بمعنی ضمان
و کفالت ^۳ پایه ^۴ فتح یای تحتانیله بش معنایه کاور اول مرتبه و عز و جاه معناسنه
حکیم انوری بیت بر پایه ^۵ تو پای تو هم نسپرده * بر دامن تو دست معانی نرسیده شیخ
سعدی بیت دریغ آمدم با چنین مایه ^۶ که بیم ترا در چنین پایه ^۷ * ثانی بمعنی زبون حضرت
مولانا قدس سره بیت جوهر ست انسان و چرخ اورا عرض * جمله فرع پایه اند و او عرض
ثالث کیلانی لسانه دکنکه دیرلر میرزا قلی یلک در هجویکی از بزرگان کیلان بیت
شنیدن از تو خوشست این عتاب با مزه را * که باد پایه وزن پیله خل بلا یزه * رابع
باران اشافی دو کلمه دیرلر شیخ آذری بیت سنگ بسیار ریخت بر باران * همچو ژاله
ز پایه ^۸ باران * خامس زردبان یا غنچه دیرلر ابن یمن بیت چون نهید بر پایه ^۹ منبر زهر
و عظم پای * آنکه چون کرویان دارد بصمت استمهار ^{۱۰} پته ^{۱۱} فتح تاء مثناة ایله بمعنی
پده که عنقریب ذکر اول نور انشاء الله تعالی ^{۱۲} پنیاره ^{۱۳} سکون تاء مثناة و فتح یای تحتانی
وراء مهمله ایله یدی معنایه کاور اول آفت و بلا معناسنه حکیم انوری بیت چو لطفش
آمد پنیاره زمانه عباسست * چو قهرش آمد اقبال آسمان هد راست * ابوالفرج رونی
بیت بزور عدلش میز انهای ظلم سبک * بعون رایش پنیاره های دهر سالم * ثانی
زشت و مهیب صورت حکیم فردوسی بیت جهانی بران جنک نطق بود * که آن ارژدها
جنک پنیان بود * ثالث مکنون و مخزون معنا سید ذوالفقار مشروانی بیت اندر خمیر
اوعیان پنیاره سر قدر * و اندر کان او نهان پیریایه ^{۱۴} نور یقین ^{۱۵} رابع بمعنی بخت و له بیت
ای خواجه که سرعت ساعی عزم تو * پنیان ^{۱۶} تحک باد بزان دهد * خامس بمعنی سخن
و شدت و نفاذ حکم و له بیت کردش افلاک با پنیاره حکمش بخل * صورت تقدیر در آینه
عالمش عیان * سادس مکرو حیل حکیم فردوسی بیت نیایدز ما با قضا چان * نه سودی
کند هیچ پنیان * سابع شور و غوغا معناسنه و له بیت مران آبداران بصدیان کر *
بسی شور و پر خاش و پنیاره کر ^{۱۷} پتیره ^{۱۸} کسرتاء مثناة و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
ایله طبیعته مکروه کل نسبه یدی دیرلر حکیم زجاجی بیت بین میر و مزمین پتیره سرای * نمائند
جهان نام ماند بجای ^{۱۹} پتیه ^{۲۰} کسرتاء مثناة و سکون یای تحتانی و فتح لامه بمعنی فقیله
یا حرفی فایه ابدال اولنق قاعده ^{۲۱} پچوه ^{۲۲} سکون جیم فارسی و اخفاء هایلله ترجمه
معناسنه که ترجمه پچواک دیرلر بیت زباندانی بجا و پچوه کردن * به پچواکی سخن را راست
گفتن ^{۲۳} پچه ^{۲۴} فتح جیم فارسیله صرمشق معناسنه ابوالمعانی بیت شد پچه بر درخت
دو دم آه * رفته بچید بر هوا هرگاه ^{۲۵} پچوده و پچیده ^{۲۶} کلاهما بسکون انحاء المعجده
اول بضم لیم الفارسی ثانی بالکسر یرده با علوب یصیانمش نسنه یدی دیرلر سراج الدین راجی
بیت تیغت تن کو هسار انجید * کرزت سر روز کار پچید ^{۲۷} پخته ^{۲۸} سکون خاء
معجمه و فتح تاء مثناة ایله پنه معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت بدان بکیست بدوزد
که دل نهی همه عمر * زهی بر بشم و پخته زهی دودست و قبا ^{۲۹} پخشوده و پخشیده ^{۳۰}
کلاهما بسکون انحاء اول بضم الشین المعجته ثانی بالکسر بمعنی پخجوره ^{۳۱} مرقوم شمس

فخری بیت روز رزم چو ریاد پای کشته سوار * بیای اسب سر بد سگال پخش شده
 و پدرخته بی سکون دال و ناه معجه و فتح راه مهملین و تاء مثناة ایله یعنی نمکین و اندوهناک
 حکیم فردوسی * مثنوی * شنیدم چو داستان ز مادر زاده * برآمد همه کارایان بیاد
 که چون او جدا شد ز مادر بقال * جهان سر بر کشت پر قیل و قال * ز زادن چو مادرش
 پدرخته شد * روانش از آن دیو پدرخته شد و پدرزه بی فتح دال و سکون راه مهملین
 زاه معجه مفتوحه ایله ازاری بوغچه کی ایدوب ایچنه اثواب قونیلوب باغافش اوله
 پوزه دخی دیرل کذا فی مجمع الفرس و پدمه بی سکون دال مهمله و فتح میله یعنی بهره یعنی
 حصه و نصیب کذا فی نسخه میرزا ابراهیم و پده بی فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول
 قافو معناسنه که عریضه حراقه دیرل ثانی راغاجدر میوه سی اولمز اودون ایدرل رایکی
 معنایه شمس فخری * قطعه * خسرو معنی جمال دین و دینی آنکه هست * آتش تیغ
 و راجان وقت اعدا پده * کرز فیض دست او یک قطره بار در زمین * میوه ناغ بهشت
 اکتبه بار آرد پده * مثال معنی ثانی شاعر بیت این پنج درختند که می نارد بار * بید و بید
 و سرو و سمیدار و چنار * حکیم زاری قهستانی بیت سهم تو او فکند به پیکان بید برک
 بر پیکر معاند تو از به چون پده و پده بی ذال معجه ایله پده مرقوم معناسنه در پی پذیرفته
 یعنی قبول کرده پذیرفتن دن اسم مفعول در شیخ نظامی بیت عیب جوانان نه پذیرفته اند
 پیری و صد عیب چنین گفته اند و پذیره بی کسر ذال معجه و سکون یا و فتح راه مهمله ایله
 یعنی استقبال شمس فخری بیت هران دولت که از افلاک آید * شود اقبال تو او را پذیره
 حکیم سنایی بیت منزل عفو او بدست کنه * لشکر اطف او پذیره آه * صحاح کیر و کیمک
 و دو توب کلمک معناسنه مرویدر عبارت مرقوم ایکی فعل اولور سه اضدادن اولی اقتضا
 ایدر بر فعل اولوب کلمک معناسنه اولور سه کیمک شرط اولش اولور و نسخه میرزا
 ابراهیم دخی استقبال و یعنی قبول امر کسی و اقعدر استاد عنصری بیت سوال رفتی
 پیش عطا پذیره کنون * همه عطای تو آمد پذیره پیش سوال و پرازمه بی فتح را و دال
 مهملین و سکون زاه معجه ایله خیر نمش اون که اتمک اتمکه حاضر اوله زواله دخی دیرل
 هندی لسانتق پیره دیرل و پراز وانه بی حجاج و قلیچ و قلیچش قبضه سیله دموری
 از آسنه ایتد کلری نسنه و قین دیبلیکی معناسنه و پراشید بی فتح راه مهمله و کسر شین
 معجه ایله پریشان شد و پراکنده کشته معناسنه شا کر بخاری * مسط * مجلس پراشید
 همه میوه خراشید همه * زرها پراشید همه نقل کران کرده یله و پراکنده بی پریشان
 و متفرق شیخ سعدی بیت خداوند نعمت بحق مشتغل * پراکنده روزی پراکنده دل
 پاشید معناسنه ده رسید نظر در و پراکوه بی فتح راه مهمله و ضم کافله طاذک میل
 افق ایله سانش اولان یرینه دیرل و کتاب السامی فی الاسامید پراکوه هومن الجبل حیث
 بنفجر الیه الماء ای ینسکب مسطور در و پراکه بی فتح راه مهمله و نونله بر شهر اسمیدر بعض
 نسخه ده بر نهر آدیدر کذا فی مجمع الفرس و پربان و پرباله بی کلاه با سکون الزاه المهمله
 و فتح الباء الموحده معنی خانه تابستانی که فروان و فرواله و در واره و در واله دخی دیرل

دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری پرزو سکون راء اول و فتح ثانی و باء فارسیله سکه نش
التون معنا سنه ابو المعانی بیت داغهای سینه ام شد چون ز خالص عیار * بوده است
در دارضرب عشق جانان پرزه پرتله سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة
ولامله ابکی معنایه در بری پیشکش و بری دلبند بورکی پرتوه سکون راء مهمله
و فتح تاء مثناة و و او ایله بمعنی نیر پرتابی پرداخته فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه در
اول تهی کرده و خالی ساخته یعنی پوشانمش و پوشانمش معناسنه حکیم انوری بیت
تا خاک برآمد شد هر کاین فاسد * پرداخته و پر نکند پشت و سنگم را * ثانی آراسته
و جلاداده معناسنه شیخ نظامی بیت چو شد پرداخته آن نامه شاه * زشادی بادبان
ز در سر راه * ثالث در ساخته و مشغول شده معناسنه شاعر بیت دل از هر دو عالم
نهی ساخته * بیا د خداوند پرداخته و پرداختن لفظنک جمیع معنارینه اسم مفعول در
پرده چغانه پرده موسیقی ده بر پرده اسیدر شیخ فخرالدین عراقی بیت مطرب عشق
میزند مردم * چنک در پرده چغانه عشق پرده معروف و حجاب و نقاب و ساز
پرده لری پرزو سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله جامه خا و دار مثل قطیفه
و جوقه و ما اشبه ذلك و دخی محل شریف و مکان لطیف معنارینه شمس فخری بیت
آسمان قدر ترا چون مجلسیست * آن نجوم آورده بر رخ پرزه پرستند پرستیدن
لفظندن اسم فاعل صیغه سیدر قوللق ایدی معناسنه بیت ز هر در پرستند کاتب بود
هم آزاد و هم بنده کاتب بود * پرستار ایله بنده نك فرقی مقدم پرستار مترحنه ذکر اول نمشد
پرسته سکون را و فتح سین مملتین ایله بمعنی کدایی یعنی داجیلک که پارسه دخی
دیرل قاضی نور اصفهانی بیت هوای پرسته بازار همت دارد * سحاب ازان بکف خود
همیکشد از بال پرطیه طاء مهمله ایله اما حرکتی استعار اولنا مشدر بر شهر و پرو لابت
اسمی اولق اوزن منقولدر پرغونه سکون راء مهمله و ضم غین معجه و فتح نونله
معنی زشت که فرخج دخی دیرل کذا فی مجمع الفرس پرکاره سکون راء مهمله و فتح کاف
و راء ثانیه درت معنایه کلور اول معروف آلتدر آنکله جدول و دایره و سایر ایشاراید رل
ثانی اشیا معناسنه شیخ آذری بیت حاصل از دست کرد این پرکار * غیر دست نیست
جمله دست اقرار * ثالث اثواب خانه رابع پارچه معناسنه حکیم زاری قهستانی بیت
بر خرقه تسلیم زن از ستوزن اخلاص * یک رقعہ پرکاره ارباب حقایق پرکاله
سکون راء مهمله و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نك پان سنه دیرل میو
خسرو بیت من آب طلب کردم ازان دیده خونبار * او خود همه پرکاله خون جگر آورد
مختاری بیت بلبلان امروز من در کستانم کل مجوی * از جگر پرکاله ها بر نوک هر خاری
بین * ثانی اثواب خانه پارچه لینه دیرل شمس فخری بیت شهریاری که بند کانتس را
اطلس آفتاب پرکاله * ثالث بر قطعه نسنه یه دیرل قطعه قطعه دیمکه پرکاله پرکاله دیرل
معنای اول ایله بومعنا نك فرقی غایت دقیقدر سراج الدین قی بیت دیده ام در غم فراق
نوکرد * پرزو پرکاله جگر دامن * کذا فی تحفه الاجباب رابع یوغون ایلا طوقمش

برجنس بزد شیخ علی ثقی بیت این قافله را راه مکر بر جگر افتاد * در باد سرشکم همه
 پر کاله سخنوست که پر کاه بی سکون راء مهمله و فتح کاف ایله شی حقیر معنا سنه لفظ
 مرکب در ایله کاهدن ترکیه همان چوپی دید کلیدر * مصرع * در طرب چند آنکه کلویدم
 پیرکاهی نداشت که پرکنه بی سکون راء مهمله و فتح کاف ایله پراکنه لفظن این اختصار
 اولمشدر حکیم ازرقی بیت ازان قصاید پرکنه دفتری کرده * که خوانده بودم بر تاج خسروان
 اندر که پرکنه بی سکون راء مهمله و فتح کاف فارسی و نون ایله سیم و زر خرده سی که
 پرکنه دخی دیرلر که پرکنه بی سکون راء مهمله ویای تحتانی و کسر کاف فارسیله
 یعنی پرکنه مرقوم و سیم و زری که لیوب مفرحات ترکیله جزو آید دل که قلبه فرج
 وقوت و برد که پرماسه بی سکون راء و فتح سین مهملتین ایله بش معنایه کلو و اول یعنی
 دانستن حکیم سنایی بیت هر که او نفس خویش نشاسد * نفس د بکر کسی چه پرماسته
 ثانی برنسنه ال سوروب یوقلق معنا سنه که عربیه لمس دیرلر شرح تعریفه * قاله
 ابو عبد الله البناجی * الروح جسم تطف عن الحس و نکبر عن اللس * یعنی گفت ابو عبد الله
 بناجی که روح جسمست لطیفتر از آنکه ویرا محس دریا بدوزر کمتر از آنکه ویرا هیچ چیز
 نه پرماسد * ثالث اوزانق معنا سنه ابو شکور بیت هر کجا کوهریست بشنامم * دست
 سوی دکر نه پرماسم * رابع خلاص و محبات معنا سنه حکیم ناصر خسرو بیت بعجل او بود از جود
 بدکنش رستن * بخیر او بود از شر دشمنان پرماس * خامس یعنی پرداختن کدافی فرهنگ
 جهانگیری که پرماه و پرماه بی کلاهما بسکون الراء المهمله و فتح المم منقب که حکاکر انجو
 و جواهر دلر و دولکرلر تحت و طاش دلر امیر خسرو بیت هم لعل و عقیقی داشته جفیت
 عقیق از پرماه یا قوت می سفت * رضی الدین نیشابوری بیت ارمه اره نهی از هر رفتن
 بر سرش * وی قدمها دوخته بر جای چون پرماه بود که پرموده بی سکون راء مهمله
 و ضم میله نام پسر ساوم شاه کدافی فرهنگ جهانگیری که پرند و شینه بی برون کعبه کی نسنه هر نه
 اولور سه استعمال اولنور که پرنده بی سکون تون و رانک سه سیله و تخفیفله ده جایز
 اوچمی طیار معنا سنه و قایقندن کوچک زورق معنا سنه غالبار و مدم پرماه بودن
 خلطدر که پرواره بی سکون راء مهمله اولی و فتح ثانیه ایله اوج معنایه کلو و اول خانه
 تابستانی و بعضی نسخه لده خانه فوقانی که اطراف بنجر ملواوله اکا پرپان و فروان و وروان
 و چارطاق دخی دیرلر فرهنگ جهانگیریده مسطور در که او ده بسامش حیوانه پرواری دیدکاری
 یوندر بعضی غلط ایدوب پرواری لغتی پرورش داده معنا سنه صانور ل حال بو که
 پرورش داده یه پرورده دینلک کرکدر پرواری دینلک هیچ دکلدر انتهی حکیم خاقانی بیت
 روز به پروار بود فریه ازان شد چنین * شب تن بیمار داشت لاغرازان شد چنان * حکیم
 ناصر خسرو بیت ناکاه باد دنیا مرد دین را * درجه فکنده از سر پرواره * ثانی یعنی
 کعبینه ثالث سقف خانه یه پوشش ایتدکاری تحتیه دیرلر که پروازه بی سکون راء
 مهمله و فتح زاه معجه ایله اوج معنایه کلو و اول تفرجه کیدلدکن کورتدکاری طعام و سایر
 نرم آلاتی معنا سنه حکیم سوزنی بیت بر سر کوی که جوانمردوار * نقل برون آرمه پرواره کیر

کیر کذا فی تحفه الاحباب و نسخه حسین و فانی ده عروس اولان نثار در هم و دیتار
معناسنه در حکیم خاقانی بیت آنانکه چو من بی پروا زه عشقند * جز در حرم جانان
پروا ز نخواهند * ثالث شرفنامه ده آتش و شعله در که د و سکونارده و سرور محاررند
اید در بعض نسخه لده آتش باز لک لعلری که دو کون و عیش و عشرت و محبت کیه لرنده اید در
پروا سید بی سکون را و کسر سین مهملاتین ایله یعنی دست مالیده که نرمی و درستی
تمیز ایچون ال ایله یو قلق پر ماسه مرقوم کی شهره آفاق دیمشدر بیت هر که پروا سید
آن اندام را * در کاف خود دید سیم خام را * پروانه بی اوج معنایه کلور اول معروف
کلبندر کیه شمع طولا شور شمس فخری بیت آنکه باشند کر کسان سیم هر * شمع قدر و را
چو پروانه * ثانی دلیل و رهبر و قاصد معناسنه حکیم خاقانی بیت عادل غضنفری تو پروانه
تومن * پروانه در پناه غضنفر نکو ترست * قره قو لعه پروانه نک اسمی یو معناد ندر که دلیل
و رهبر شیر در ثالث فرهنگ جهانگیری یعنی حکم نامه هایون ظهیر فاریابی بیت شمع است
چهره تو که هر شب ز نور خویش * پروانه عطا به آسمان دهد * خواجه حافظ بیت کسی
یو صل تو چون شمع یافت پروانه * که زیر تیغ تو هر دم سرد کردار د * پروردشانه بی سکون
را و دال مهملاتین و فتح و او و شین معجه ایله یعنی درخش کننده یعنی یلدرای بی پرورده بی
بسانش معناسنه اسم مفعول در عموما بی پرورده بی سکون راه مهمله اولی و فتح ثانیه ایله یعنی
فریه شده و پروا کرده که پروا لفظندن مخفدر شهاب الدین مؤید سمرقندی بیت چو
مرغ پرورده مغرور خصمت آ که نیست * از آنکه رخ غلامان تست با ز نش بی پرونده بی
سکون راه مهمله و نون ایله قماش صاغیسی و قماش صند و خی اما احمی بود که قماش و تقاریرق
و اثواب تنکی که با غلنوب صا ریش اوله عربید زمه دیر لر شمس فخری بیت کیسه ام زو
پرست از بیره * خانه ام زو ست پر ز پرونده بی پرورده بی سکون راه مهمله و فتح و او
ایله اوج معنایه کلور اول جنگ وجدال و ترکناز ایله دشمندن آلمان مال غنیمت معناسنه
شرف شفره بیت آن جگر کوشه یا قوت که از کان خیزد * در شیعون مضار و
یغمای تو باد * ثانی یعنی خیمه ثالث پروین لفظندن اختصار اولمشدر کذا فی فرهنگ
جهانگیری بی پرورده بی فتح راه مهمله مشفده ایله بش معنایه کلور اول لشکر سوار و پیاده
صف اولوب کتمه لرنه دیر لر جنگ ایچون اولسون شکار ایچون اولسون آلا ایچون اولسون
کذا فی نسخه میرزا ابراهیم صف معناسنه حکیم انوری بیت صکر پره شود لشکره ز مش
نبودتک * جز داخل او نیز دیف سر طائر * ثانی بر نمینه آنکی و کناری مثلا دامن کوه
پره کوه و حرا اوجنه پره دشت و بورن اوجنه پره بینی دیور اسم حامد در شرف یزدی
بیت چو لشکر جمع شد در پره کوه * زمین بر کاو مینا لد زانیوه * حکیم سوزنی بیت
چون بوم و بام چشم با پرویز دز خشم * از کینه کشته پره بینیش پیلوار * حضرت مولانا
قدس سره بیت بر نشانی پای آن سر کشته راند * کرد آن پره بیابان برفشاند * مخ
کور کانی بیت هیدون پره های کوه قارن * به پیشش * چنان آید که کاشن * ثالث کلیمه
پرسی که آنکه حکم اولور کذا فی مجمع الفهرس یو معنایه اثیر الدین اخمینکنی بیت گرای

روشت نه کلید جهان شود * در کام قفل شب شکند پره * بهار * سیف اسفرنگی بیت
 ناطقه بی اختیار مدح تو سازد * پره قفل سخن کلید باز را * کلید فارسیه مفتاح معنا سنه ده
 رابع فرهنگ جهانگیریده یعنی بر کاه حکیم خاقانی بیت بر توانم گرفت پره * کاهی زضعف
 کرچه بصورت یکبست روی من و کهریا * طهیر فاریانی بیت از بهر جذب خنجر و یجاده
 دیک بست * در آخور مجره اگر پره * که یست * خامس پره * آسیاب و دولاب و امثالی
 فسنه ل حکیم خاقانی در قسیمه بیت باره * بدو مثقب و کانه و مقل * بحرط مهره * کردون
 و پره * دولاب * و تخفیف رایله پهلومعنا سنه شاه ناصر خسرو بیت این بار کران بگویدت
 بی شک * در کردن و پشت و مهره و پره * در هازه * سکون راه مهمله و فتح ها و زاء معجه
 ایله یا غنسی بز که قوا یدرل و اعاج و سایر نسنه ل کقاوی که پنده دخی دیرل کذلای فرهنگ
 جهانگیری * پرموده * سکون را و ضم ها و فتح دال مهملتن ایله ابکی معنایه در لول
 آتشیدن اثواب صرامق ثانی سخن پرموده * پریمه * کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی
 و فتح جیم فارسیه لیف خرما معنا سنه در * پریمو پریمه * کلاهما یکسر الء المهدله و سکون
 الیای التختاین دونکی کوندن اولکی کونده اولش نسنه یه دیرل هر نه اولور سه * پرزه *
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله ابکی معنایه در اول و سرخ ثانی آتش
 قوری او زنده پشن اتمک که خمیری کوله کوموب بشور درل * پریشید * کسر راه مهمله و ستن
 معجه و سکون یا فتن تحتاینن ایله پریشان اولش و باده و ریش پریشید دخی دیرل شیخ
 سعدی بیت پریشید عقل و پراکنده هوش * ز قول ضیعت کراکنده کوش * پراوه * فتح
 زاء فارسی و و او ایله اول فرو نه دیرل که نظروف سفالین و کریمید و توغله بشور درل امیر خسرو
 بیت زین زیر باز طایس سفالینه کر محوی * کاند پر اوه دیک تهی میبزد کلال * پر غرده
 سکون زاء فارسی و راه مهمله و فتح غنی معجه ایله بر نوع دکندر و دخی افلغ معنا سنه دو
 * پر قله * سکون زاء فارسی و فتح قاعد و لامله تسیمج بوجکیدر * پر مایه * سکون زاء
 فارسی و فتح مع و یای تحتانیله فریدون شاهای سوهیل و بسند کتری کاو ک آدیدر * مایون
 دخی دیرل حکیم فردوسی بیت یکی کاو پر مایه خواهد یدن * جهانجوی را دایه خواهد
 یدن * و له بیت یکی کاو کشی نام پر مایه بود * ز کاوان و را بر قرین پایه بود * کذافی تخفة
 الاجبال ایما مؤید الفضلاده کسریا به موحد و سکون راه مهمله ایله بر مایه مرویدر * پر مرده
 اگر چه صولش معنا سنه در نباتات معانی استعمال او انور اما انسانده و سائر زرده دخی متغیر الاحوال
 و متفکر و خسته اولانه دخی پر مرده دیرل * پر مره * سکون زاء فارسی اول و فتح ثانیله
 چلو ز کوزه دیرل حکیم شفقانی در میو وزیر موئن خان بیت ای خر مکس و امشوی قیر ملاقات
 وی پر مره * کر بشنه مرهقه رفتار * پر ولید * ضم زاء فارسی و او معروف و کسر لام
 ایله یعنی پر مرده شدیم مولانا جامی بیت فیرده آن هوالکب و ککش را * پر ولید
 فکرده سنبلش را * پر و هیک * ضم زاء فارسی و کسر ها و سکون نون ایله یعنی باز
 بر سنه و تقصیر و تجسس احوال کنند شیخ نظامی بیت پر و قنده بود بخت غای * دران
 رحمن کشت شاه آرمای * پر و هیک * ضم زاء فارسی و او معروف و کسر ها و سکون یای

یای تختانی ایله عاقل وزیرک و نبع علوم و اتقان رسوم ایتمش معناسنه شمس غری * قطعه *
 دولت و نصرت و سعادت را * نیست کاری بغیر خرویده * تا که باشند معتکف باشند
 بدر خسروی پروهید که پروهه فی ضم زاء فارسی و واو مجهول و اظهار هایل پروهیدن
 لفظندن اسم مصدر در خبر پروه و لشکر پروهه دیرل نفحص و تفقد و تجسس و جاسوس
 معناسنه استاد منوچهری بیت جام کیر و جای دار و نام جوی و کام ران * بت قریب
 و کین گذار و دین پروهه و رونمای * بعض لسان استادانده سکون زا و فتح و اوایله ده
 مسوم در که پروهه فی فتح زاء فارسیله نسخه * میرزا ابراهیم آستر قفتانک و غیرک ادات
 الفضلا ده یعنی زمین پشته پشته و ناهموار و مجمع الفرسه یعنی آلات حرب مرقوم و
 که پروهه فی کسر زاء فارسی اول و فتح ثانی و سکون یای تختانیله دقیق معناسنه در
 که پروهه فی کسر زاء فارسی و سکون یای تختانی و فتح سین معجه ایله یعنی پروهه مرقوم
 که پسته فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله عورات کارگاهه چکوب اسلذکاری منقش
 ایش که مفرمه و ساژمرنه اولور سه فی پسکله فی سکون سین مهمله و فتح کاف عربیله
 قیومندی که ایچ طرفدن قبوی محکم ایدرل میر نظمی بیت بشهر او قتاد شورش
 و ولوله * درش بست در پس زده پسکله فی پسکوهه فی سکون سین مهمله و ضم کافله
 ایرک آرد قاشی معناسنه وله * مثنوی * چو میکرده حواله قرق سرتیغ * بلارک میهمه
 گویا که از میخ * به تیغش راسپر بگرفته در دست * دو نیمه کرده و پسکوهه بنشست
 که پس مانده فی ایکی معنایه در اول کیر و قاشی معناسنه و فضله طعام و شراب کی یه ده
 و برشی کیر و قولغه ده دیرل چغتای لسانده ارتا ماق دیرل تنکم اسکندر رومه عزم
 ایتدوکی محله دیر بیت تینمکیز ایلان قطع و تاغ آرتابن * یور و ایردی یول روم عزمن
 قلیب * ثانی مال میتد دیرل مخلفات معناسنه بوده کیر و قومقندن کنایه در که پسند فی
 فتح سین مهمله و سکون نوله اوکی اوغل پسند دخی دیرل که پشه فی سکون سین معجه
 و فتح میله بوزن چشمه کوزه چکلن تو تیا هریده مشاف دیرل شاعر بیت بحر عمان چشمه
 جان و دلم * خاکیا بت پشه جان و دلم که پشیننه فی سکون سین معجه ایله یو کدن طوقش
 مرنه اولور سه لفظ مرکب در پشم ایله یای نسبت و نون تا کیددن و دخی بر نوع لطیف حلوا در
 که بشجیده فی فتح سین معجه و سکون نون و کسر جیمه صوفان و امثالی نسبه ل صبا چلمی
 دیکدر استاد لیبی بیت بخنجر همه تنش انجیده بود * بران خاک خونش بشجیده بود
 که بشجه فی فتح سین معجه و سکون نون و فتح جیمه کتاب السامی فی الاسامیده برده
 اوتدر سپور که کبی آنکله چلاهلر بوز اوزرینه دستکاه صو سپرل عربیکه مرطم و مرشیده
 دیرل که پشه فی سین مشده ایله ستوری سکک شخ سعدی بیت پشه چور شده
 بزدیل را * باهمه مردی و صلابت که اوست که پشه خانه و پشخانه فی کلاهما بفتح الشین
 و اخلا المعجین جیناک دیدکری اوکی بر نسنه در قنشدن ایدرل که پشیزه فی کسر
 سین مشده ایله مخفله دخی جائز در درت معنایه کلور اول پول که عربیکه منقور دیرل
 حکیم ناصر خسرو بیت معن تا نکونی بدینار ماند * ولیکن چوکفتی پشیزه بینی * ثانو

تخفۀ الاحبابه از درگ و ماغی نك پوئنه دیرلر استاد عنصری * منخوی * تنش پریشیره
 زسر تامیان * بگردار رغیبه برکستوان * ازوهریشیزی چوشدیک سپر * نه آتش
 نه آهن درو کار کر * مثال ثانی حکیم انوری * قطعه * نسیم لطف تو یا خاک اگر سخن گوید
 حیات و نطق پذیرد ازو عظام رمیم * مسموم قهرتوبا آب اگر عتاب کند * پیشیزه داغ
 میشود بر مسام ماهی شیم * ثالث بعض نموده بحاق پر از وانه سیمرقودر * رابع مؤید
 الفضلاده چادرانکی نك پروازی معناسنه در * بفره * باه موحدده ذکر مرزایدن
 بفره در اصحی بودر * بفره * سکون فافتح راه مهمله ایله جلایه آلتلرندن کوچی
 دیدلگری نسنه در کذا فی نعمه الله * بگاه و بکه * کلاهما بفتح الکاف واطهار الاله
 فرهنگ جهانگیریه صبح کاذب معناسنه در این بیت از چهر و شاهی رسد خورشید را
 براختران * خاک درگاه از نبوسد بند وارش هر بگاه * وله بیت آنکه چون صبح از بکه
 چیزی * در دل از مهر حق چراغ افروخت * بکنه * سکون کف و فتح نوله فرهنگ جهانگیریه
 موز و فربه و کوتاه قد اولان آدمه دیرلر حکیم انوری بیت آن دختر بکنه عصمت الدین
 سرمایۀ زهد و نیکنامیست * پاغله * فتح لام و سکون غین معجه ایله معنی کنیده یعنی
 قوتش بعض فرهنگ هر قوتش دیرلر عوما بر طه نك قوتشینه دیرلر خصو صا مثلاً مرغ
 بیضه را پاغله کرده یعنی طایق بر طه سن قوتدی حکیم سوزنی بیت دو خایه کرده پاغله
 شده که اندر وقت * شکست و ریخت هما ناسیمه و زرده * پاغله * سکون لام و نون و فتح
 غین معجه ایله معنی پرونده و پرفنده یعنی قاش تنکی و مشکلاته الکان من الثیاب و هو ما یضم
 الانسان علی ظهره و علی صدره و محمله مره * بلرده * سکون لام و راه مهمله و فتح میله
 معنی پر مرده یعنی صولش ابوالمعانی بیت چون عارض توکل نبود تازه و رنگین * بلرده
 شود درونق حسنش دوسه روزی * یلسه * سکون لام و فتح می و سین مهمله ایله معنی دست
 و پا کم کردن و دروغ گفتن کذا فی مجمع الفرس و برکسنه فی اسناد و افترا یله متهم ابلکه دیرلر
 مؤید الفضلاده - فافتح سین مهمله ایله بومعنا یله * بله * دیرلر سکون لامه فرهنگ جهانگیریه
 ایکی معنایه در اول لوح تخته سی که اوزرینه ابجد و غیره حروف یازوب اطفال تعلیم ایدرلر
 خواجه عبدلویکی بیت نخست چون پدرم بله در کنار نهاد * چه علمها که بخواندم از ان بغیر
 زبان * ثانی معنی دروغ و افترا و تهمت * پانکینه * پانکه مغسوب اولان نسنه مثلاً
 قیلان درسی و اکامشایه نقشی اولان نسنه لر و مخصوصاً کیومرث شاهک قیلان در یسنندن
 دباغت اولنش قفتانی حکیم فردوسی در وصف کیومرث شاه بیت پانکینه پوشید خود
 باکروه * کنودنشستش بجز رزکوه * رستم و اکابکر ز پهلوانلر مهابت ایچون اولمقوله
 نسته لر کیرلرتکم مولانا هاتفی تیمور نامه ده بیت پانکینه پوشان آهوسوار * بیستنه
 نك گراستوار * پاونده * سکون لام و نون و فتح و او یله معنی پرونده که قاش و متاع
 تنکی که غیر میدر زمه دیرلر حکیم سوزنی بیت داه باید برید و رنج کشید * کیسه باید کشاد
 و پاونده * پله * فتح لامه ایکی معنایه در اول خود و راجع بجز هندوستان چنگستانه
 چوق اولور کلای نارنجی و ارسلا ن طرفی کبی میوه سی اولور کوی شیهام یا لحقه اولور میر

میر خسرو * مثنوی * بنجه کشاده گل لعل پله * غرق بخون ناخن شیر پله * فی غلظت ناخنه
ولی نیم خام * چیر ازان مشک و کر خون تمام * ثانی شیر حیوانات نوزاده یعنی هنوز
طوغر مش حیوانك سودی که آتشه قودقه تازه شیر کی قویله نور ترکیه اغر عربیه لبلدی
غایت لذیف اولور قار سینه فله دخی دیر لر و تشدید لامله درت معنایه کاور اول زرد بانك
هر پایه سنه دیر لر استاد لطیفی بیت یکی ایتار دیدم پر ز غله * که دارد زردیانی بیست پله
ثانی فرهنگ جهانگیریدم تراز و کفه سی ثالث مؤید الفضلاده بضاعت قلیل رابع موی
اطراف سر کی پایته فی کسر لامل و سکون یای قحطانی و فتح تاء مثناة ایله فقیله که چراغه
و بعض جراحتیه قور لر حکیم ناصر خسرو بیت چون دل اندر چراغ خواهی افروخت *
علم و علی باییت پایته و روغن کی پایله فی کسر لامل اول ایله بوزن هلیله متواضع و بسیار دان
معنا سنه در میر تقی بیت در جهان شو پایله و خوشخوی * نشوی خود پسند و چرکین
روی کی پناه و فتح نون و واو و اخفاء هایلله یعنی توکل استاد عنصیری بیت سرکه باسنه
چو کشته پر کنه را * دور باشد پناه * کر سنه را کی پناه فی فتح نون و اظهار هایلله التجام معنا سنه
یعنی صغیق و پناهیدندن اسم فاعل اولور عالیه کبی و اسم مصدر اولور میر خسرو بیت
ای بدر ماند کی پناه همه * کرم تست عذر خواه همه * وصیغه امر اولور التجا آور و آرزو
پوش معنا سنه حکیم فردوسی در وصیت کاوس به منلاد * مثنوی * بدو گفت کردشمن
آید بدید * ترائیح کینه نباید کشید * زهرید بزال و برستم پناه * که پشت سپاهند
وزیای کاه کی پناه کاه فی فتح نون و کاف قار سینه صغنه حقیر ملجاء معنا سنه اصلی
پناه کاهدر تخفیفاه اول محد و قدر کی پناهند فی فتح نون اول و سکون ثانیله یعنی پناه
گیرنده یعنی التجام کنوزی اسم فاعلدر صغیحه معنا سنه شیخ نظامی بیت در کدراز جرم که
خواهند ایم * چان ما کن که پناهند ایم * وله بیت پناهند رایاد کیر از نخست * نیت کرد
بر کامکاری درست کی پنه فی سکون نون و فتح باء موحه ایله ماموق عربیه قطن دیر قار سینه
دانه لوسنه و آتلا مشنه ده پنه دیر لر اما عربیه ابتدا جوز قطن آجلد قطن جوز
و دانه لوسنه محبوب و چکیدنی آیرلشنه علوج دیر لر جغتای لسانیه ماموغ دیر لر میرعلیشیر
بیت ماموغ اوزن سورتوبان کله غور قویانك داغیده * کیم ماموغ داغی توتا شود هم بومر هم
اور تانور کی پتومم فی سکون نون و ختم تاء مثناة ایله بر کو که نسنه در اغاجیه بتدیو
نعمه الله نسخه سنه یازمش نه اولد و غن بیان ایتماش کی بجاه فی مرتبه اعداد ده اللی
عدد در عربیه خمسین دیر لر و جغتایله تشدید یا ایله ایلیک دیر لر بور باعیه و اعتبار
* رباعی * ایلیک بیلا التمشغه بنی قدیم * فی معنی که بولمادی ایرکین دقیم * فی طرفه که
نیت ایتمادی ایرکین قلمیم * کیم یوق بیریدین خاطرار اجزالمیم کی بجاه فی یعنی اعتکاف
ترساعا بدلی و نصاری زاهدی اللی کون خلوت نشین اولوب عبادت ایدر لر حکیم خاقانی
بیت بش از چندین چله در عهد سی سال * روم بجاهه کیم اشکارا کی بجهایه فی ایکی معنایه در
اول معنای ترکیب بش ایا قلی بر جانور در هم صوده و هم قوریده تعیش ایدر خرچنك
دخی دیر لر ترکیبه ینکج عربیه سرطانی دیر لر حکیم سنایی بیت هر که دزدی کند ازین

گفتار * پنچایه است وزشت و کج رفتار * ثانی برج اثنی عشر دن سرطان بزجند دیرل
 بو اسم اصطلاحیدر دقایق فیروز شاهیه علم نجوم دن اولان رساله منظومه ده بیت
 ولی باشد ز عقل با کفایه * بهجت سرمدار پنچایه * پنجه * ترکیه دخی بو عبارتله استعمال
 اولنور لکن لفظ فارسی درون خانه یه ضیا اولق ایچون وضع خاص معتبره در وزن دخی
 دیرل مشاعر بیت وزن باغ از علم سرخ وزر د * پنجه ها سا خسته پر لا جور د * عربی
 اسنه اعتبار ایله جهت دخی معتبر در نظر کا هله آخلق لازم در که پنجه اطلاق صحیح اوله
 منظره معناسنه که عربی در و الا هر پنجه یه پنجه دینلر وزن و روز نه ده دیرل محله
 خافی نك بو کلامدن فهم اولنور * مرغان بر کنکرهای شاخها چون مغنیان در پنجه های
 کاخها * پنجه شنبه * ایام اسبوعدن یعنی هفته کونلردن بشنخی کون که خیمس کونیدر
 * پنجه * بیجان * عربیه خمسة معتبره دید کبری یلدز لر در که زحل و مشتری و مریخ و زهره
 و عطارد دن کنایه در بدیع سیفی بیت از هجر مراد لیست چندین پان * بیجان ترم ز پنجه
 بیجان * کذا فی فرهنگ جهانگیری * پنجه * دزدیده * عربیه خمسة مسترقه دید کبری
 بش کوندر که بهر سنه تفاوت ماه حسابدن واقع اولور کیسما مقابلی در و هر کونینک
 مخصوص آدی وارد * پنجه * کربه * ضم کاف فارسی و سکون راه مهمله و فتح باه مو حله
 ایله بید مشک که بید کربه دخی دیرل ایضامنه * پنجه * اخفاء هایلله پر مقل ایلله اطلاق
 اولنور زیرا آوج ایچنه کف دیرل خصوصاً جمله اله دیرل عواما مثلاً ذکر اولند قل پر مقل
 معا مراد اولنسنه پنجه دیرل آنک ایچون پنجه طو تشددن پر مقل برینه کیر مکه پنجه دینلوز
 و موید الفضلاده مسطور در که عجله معروف و نوع رقصدر رقصا بر بر لیک اللین طو توب
 و قس ایدرل اکا پنجه دیرل و مخزن شر حنه علوله و دخی مخنیق معناسنه ده کلور علوله دیک بانلر
 قلعه برجاری اوزرینه قودقلری طاشدر جنک عخلنه دشمن اوزرینه آتارل اکثر قلعه
 قیوسی اوزرینه اولور که سوراخ ایتشادر در یور ییوب قیویه هجوم ایدنلر کباشلری
 اوزرینه براغورلر و اظهار هایلله پنجه لفظندن اختصار اولنشدر * پنجه یانه * سکون
 نون و کسر جیم و فتح یای تحتانی و نون ثانیه بمعنی بنکیانه زیرا بنکه عربیه فتح دیرل
 * پنجه یوده * سکون نون و جیم موقوف و ضم یای تحتانی و و او معروف و فتح دال مهمله ایلله
 نصف عشره در که عشره یه ده یوده دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری * پنزه * سکون نون
 و فتح زاء محجه ایلله بر نوع رقصدر که پنجه دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری * پناله * سکون
 نون و فتح ها و لامله عربیه لوزینه دید کبری شکر و بادام و اون ایلله ایدرل ترکیه صمصه
 دید کبری لطیف ولدین و قابل الهضم ر نوع خرده بقلوادر ایوا المعانی بیت با دایاب کفر نع
 پنجهاله * بل داغ شود دانه هر پنجهاله * پنه * فتح نون و اخفاء هایلله مزبله معناسنه در
 میرنظمی بیت برش جامه پاکیزه و منشته است * چو آن سبزه برینه رسته است * پنیره *
 کسرتون و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایلله پنیر مایه سیدر که سوده قیوب پنیر ایدرل
 * پنیره * کسرتون و سکون یای تحتانی و فتح زاء محجه ایلله شاهتره دید کبری بد بو غایت
 فلج بر اوتد عربیه شاهتره دیرل دم فاسدی اصلاح ایدرلکن استعمالی عسیدر * پنیه *
 * پنیه *
 * پنیه *
 * پنیه *

فی کسرون و سکون یای تحتانیله بدخی شاهتره در یی پوانه فی فتح و اوونون ایله و لایه عجمه
 و مشهور در بند در یی پنهانه فی فتح ها و ونون ایله یعنی پانه مرقوم یعنی قیو آردنه قودقلری
 اغاج و چوی معنا سنه در یی پهره فی سکون ها و فتح راه مهمه ایله یعنی پاس یعنی بکله مک که
 پاستبانه پهره دار دیرل حکیم زاری قهستانی بیت بلبل ازیم آن زهار خواران * مرتب
 داشت جمعی پهره داران یی پنهانه فی سکون ها و فتح نونین ایله ایکی معنایه در اول برنوع
 میوندر نتکم حکیم خاقانی در هجا بیت جنبك زند چوپوزنه جنبك زند چو خرس *
 آن پوزینه ریشك و پنهانه منظر ك * ثانی یاغده بشمش اتمك معنا سنه در کدافی فرهنگ
 جهانگیری یی پنهانه فی فتحین ایله یعنی پن مرقوم که مده دن افراط ایله سود آتقی معنا سنه در
 و سکون هایل درت معنایه کلور اول برنوع چوکاندر باشی کفچه کبیر اوزینه طوبی
 قویوب هوایه اتارل اینرکن ینه اول چوکان ایله اوردوب ایلر و اتارل پیره دوشور مزلر تا که
 میدان باشند نصب اولنشی ایکی میل وارد در اراستندن بکه اما میدانك ایکی باشند ده
 ایکی شرمیل نصب اولنشد در اتولر ایکی باوك اولور اراده طوب بر در هر باوك کند و طرفند
 اولان میلدن پکور مکه سنی ایدر عربیه اول چوکانه طبطاب دیرلر بوییتده واقع اولمشدر
 استاد بیت بنات النعش چون طبطاب سمین * نهادستند زیر و پنهانه ازیر * کدافی
 مؤید الفضل حکیم سنای بیت قدم در راه ملکی نه که هر ساعت همی باشی * توهیچون کوی
 سرگردان وره چون پنهانه بی پنهانه * استاد فرخی بیت نلوك اندازی و زوبین فکن و سخت
 کان * پنهانه بازی و کند افکنی و چوکان باز * وله بیت نامه نویسد بدیع نظم کند خوب
 تیغ زند نیک پنهانه باز چوکان * ثانی آت میدانده دیرلر کال اسمعیل بیت جرم غلال
 ازیر این سبزه پنهانه چیست * ما تازیم اسب تو روی نشان رسید * ثالث یهانی ران
 از اندرون * یعنی بودك ایچ طرفدن یا صیقل فنه دیرلر عربیه فطن دیرلر رابع یعنی پنهانه یعنی اینلو
 هر نه اولور سه کدافی فرهنگ جهانگیری یی په په فی بولر لفظد که وقت حیرت و محل
 تجسین ده بدخی ایراد ایدرلر کال اسمعیل بیت روحانیان چوینند ابکار فکرم * په په زنده
 دروی و نام خداوند یی بیخوسته فی سکون یای تحتانی و ضم خاء معجه و و او مجهول و سکون
 سین مهمه و فتح تایلله یعنی در زیر پامانده یعنی ایاق آلتنه قالمش و بیجان و در مانده استاد
 هنبری بیت زبش کش بجاك اندرون کج بود * از وناك بیخوسته رارنج بود *
 یی پیغاله فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله یعنی پیمانه شراب کدافی جمع
 الفرس یی پیغله فی سکون یای تحتانی و ضم غین معجه و فتح لامله کوشه و بوجاق که پیغوله
 بدخی دیرلر بلکه آندن مخففه در حکیم فردوسی بیت کز نیم کرینهایکی پیغله * کنم هر چه دارم
 زکینی یله * نسخه میرزا ابراهیمده پیغله یعنی کوشه چشم خصوصاً کدافی الاداة یی پیغوله فی
 سکون یا و ضم غین معجه ایله بوزن پیودم کوشه و کج خانه معنا سنه حکیم خاقانی بیت
 ای که دزدل جای داری بر سر و چشم نشین * کاند رین پیغوله ترسم تنك باشته جای تو * امیر
 خسرو بیت همی هستی خود بیکسو کنم * به پیغوله نیستی خو کنم * حکیم انوری در طلب شراب
 قطعه * پنج قلاشیم در پیغوله * در خیرینی کور باب خوش زند * چرخ مردم خوار کونی

خشم ما ست * تاجو برخیزیم بر هر شش زند * بی شراب آتش اندز باز ست * کیست
 کوانی برین آتش زند * پیمانه بی پیمودن لفظندن مشتق اسم در بیوک ساغر و شراب
 قدحینک بیوکند دیرلر استادید شد در بیت روح بستان راحده پیمانستان پیمانه ده *
 باده لعل ولبت مرجان ای جانانه ده * و بر معناسیده او چلک در که عریده کیل وقفیز دیرلر
 رکن الدین بکرانی بیت پیمانه خرمن غم تو شد دل من * بکشاز سر زلف و فامشکل من *
 چغتایده او چلک دیرلر میرعلیشیر بیت چیدار منی هر غماز خم اور سا اول قائل ولی
 بولماس * چیداماق کر بیرین اوز عضویدا قیلسا کشی او چلک بی پیموده بی پیمودن
 لفظندن اسم مفعول در او چلکس واستعان طریقله شراب ایچشه دیرلر خواجه حافظ بیت
 چوباحیب نشینی و باده پیمانی * بیاددار محبان باد پیمارا * و یاوب یو پر مغه دیرلر صائب
 نیری بیت جز پشیمانی نذارد حاصل طول امل * چند پیمانی مکر را این ره پیموده را *
 بی پیوره بی سکون یای تحتانی و فتح و او و زاء فارسیله کوکک و امثالی بول اثواب معناسنه
 بی پیوسته بی سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله یعنی متصل یعنی اولاشش میر خسرو
 بیت زان زر و فولاد که پیوسته شد * راه خصومت زمین بسته شد * ودخی یعنی همیشه
 حکیم انوری بیت باد پیوسته از سر مشک حسد * روی بدخواه تو چو پشت پانک *
 تحفه الاحباب زیاده کریه دن سوزده قادر اوله مق والمندن طقینه رق سو پانک معناسنه
 بی مع الیاء تحتانی * پارکی بی سکون راء مهمله و کسر کاف فارسیله مؤید الفضیله
 یعنی قبه کی کردن یعنی روسی لك ایتیک ولغت مجودیده حوض ودخی ناودان و حمام ده
 آب مستعمل جمع اولدوغی و روسایر صو جمع اولدوغی غلار معناسنه در و مشکلا تده
 یعنی اصب واقع در اما باء موحده ایله اولدوغی احمدر بی پاری بی کسر راء مهمله ایله اشجار
 و باغ قسمندن حاصل اولان حصول معناسنه میر نظمی بیت هر که از دست وزبانی یای
 نبود * چون درختی سایه و پاری نبود بی پاری بی مشهد رضای الله عنه حضرت نریک
 نواحیسنه واقع بر قریه اسمی بری نظیر اوزمی اولور بی پاری بی کسر سین مهمله ایله کجه دن
 بر مقدار یکدر یا یکمیش یا قالمش اوله شیخ نظامی بیت چوپامی از شب دیجور بگذشت *
 از ان در شاه دل رجور بگذشت * شیخ سعدی کاستانان باب اولده دزدانده * در مشعب
 جبل پنهان کشته چند آنکه پامی از شب در گذشت * دید وکی کجهیه مخصوص اولدوغی
 تأیید ایدر بی پاشکونکی بی سکون شین معجه و ضم کاف فارسی اولی و کسر ثانیله یعنی
 باز کونکی مقلوب و معکوس معناسنه کذافی الحمودی بی پاکبوی بی فتح کاف فارسی
 و ضم باء موحده و او معروفله معاصی و کبایردن مبرا یعنی عصمت و صفت صاحبی دریک
 اولور بی پاکاری بی فتح کاف و کسر راء مهمله ایله املاک و عقار و اوقاف محصولی جمع ابدنه
 دیرلر که عریله جایی دید کاریدر حکیم شقایق وزیر مؤمن خان هجونده دیمشدر بیت
 مؤمن ظلم بازی چلان بکجارت * پاکاری صد در صدم کرمان بکجارت بی پاکی بی کسر
 کافله استره معناسنه کدستره دخی دیرلر ابوالعانی * قطعه * سرتراشی ماهر و پیشم گرفت
 فرق سرازرنک روککون شده * از سرب پای چندان پای زد * سربسرب برید و پای

ک

و یا کی خون شده * از سر تسلیم رسیدن از و * گفت صبر عاقلی از مون شده * پالانی *
 یعنی اسب بارکش یعنی یوک چکر بار گیر کذا فی الحمودی * پالای * اصب جنب یعنی
 یدک چکیلور آت شمس فخری بیت شهنشعی که کشد پیش بخت موکب او * چو ذره
 خنک و سبند فلک دو صد پالای * ودخی یدک اولغه مخصوص اولان آته دیر لوله بیت
 کرده پیش رکاب آفتاب * سبز خنک میهر راپالای * ودخی اسم فاعل اولور صاف
 ایدی معناسنه شیخ عطار بیت کھی از ترکست خوناب پالای * کھی بخواب و که مهتاب
 پیمای * ودخی احم مفعول اولور صاف اولش معناسنه حکیم انوری بیت زانکه پالوده
 سرکوبت * امقانن کن و فرو پالای * کذا فی ادات الفضلا * پای * معروف و مقاومت
 معناسنه مثلاً فلان با فلان پای ندارد دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت مادرین
 جاصفدریم و پهلوان * کس ندارد پای ما اندر جهان * واستحکام و متانت معناسنه
 خلاق المعانی بیت مهلت پایداری تودرمقام وصل * چون دستبرد تجربه بینی یدار پای
 ودخی یعنی پاینه یعنی ثابت و مقیم معناسنه شیخ نظامی بیت کیست درین دیر که دیر پای
 کولن المالك زندجر خدای * بومعنا ده امر معناسیده اولور مسعود سعد سلمان بیت بلاء
 خویش بنازد ز عدل خود برخود * بکام و دولت پای و بفرو حشمت پای * پلنی * فتح
 تاء مشناه و کسر نونه چبوقدن و بغدادی صاپندن اورلش طبق که آنکه غله صا وررل
 پای تی و غله بر افشان دخی دیرل اثیرالدین اومانی بیت بر سر از بسکه زرتازم کشد ترکس
 پتی برد و سرش چون دوسرمیزانست * پذیرای * پذیرفتن لفظندن مبالغه ایله صیغه
 امر در فرمانبردار بیورق طوت دیمک شیخ نظامی بیت شه نامور نام اوفیلقوس *
 پذیرای فرمان اوروم و روس * وقابل و مقبول و قبول معناسنه استعمال اولنور محله
 سکون * پرده کی * سکون راه مهمله ایله مخفی و مستور معناسنه عوما و زنان مستوره
 معناسنه خصوصاً شیخ نظامی بیت آنکه رخس پرده کی خاص بود * آینه صورت اخلاص
 بود * وله بیت پرده کی زهر دران پرده جنت * زجه شکسته بادای درست * پرشعی *
 اضافته قناد اوچنده اولان اوزون یا کلر که شهبال دخی دیرل * پریشان خوی * یعنی نرم
 طبیعت و خوش خوی ترکیب عبارت استعمال اولنور بر بشم نلی کی آدمدر دیرل کذا فی
 الحمودی * پروای * یعنی پروا که مرقوم اولشدر اکثر باب لغت جمله دن حکیم قطران
 ارموی و حکیم اسدی طوسی و محمد هندو شاه مخجوانی که صحاح صاحبی در و شمس فخری
 و استاد لطیفی بالاتفاق فراغت و طاقت معناسنه دیمشدر استاد دقیق بیت ابو سعد
 آنکه از کینی بدو بر کشته شد بدما * مظفر آنکه شمشیرش برد از دشمنان پروای * و مبالاة
 معناسنه ده رسیده نظر در * پروای * سکون راه اول و کسر ثانی مهلتین ایله اوده
 بسامش اولان حیوانه دیرل سبب تمییه سی پروان لغی ذیلند ذکر اولندی شیخ عطار
 بیت چرخ مردم خوارا کروزی دومردم پرورش * نیست از شفقت مکر پروای اولاغربست
 بمعنای مؤید شیخ سعدی بیت اسب لاغرمیان بکا رآید * روز میدان نه کاو پروای
 * پروازی * سکون راه مهمله و کسر زاء معجه ایله برنسنه نک چون سنه دبکن و یا خود

بیه اشائش و بیه طوقش اوله هم اکا پروز و ترکیه پرواز دیرلر اولو المعانی بیت ای شه
 خلعت قنای ترا * کشته پرواز اطلس گردون ی پرو پای ی معنی پای و پر مرقوم یعنی
 توانایی و طاقت حکیم فردوسی بیت چو این خار کوهی بجای آورد * دلاور شود پرو پای
 آورد ی پروری ی بسایجی معناسنه بوند بو حرف یا مصدریه اولور و وصفیه اولور
 واسم فاعل اولور واسم مفعول اولور علنه کون طالب آملی بیت ای شرع تو مروج دین
 پیبری * زیب از تو یافته روش شرع پرو ری * و پروازی مرقوم معناسنه ده اولور
 ی پری ی معروف بر مخلوق قدر مسلم و موحد دلر او بعد قلمی اجلدن قنای نسیمه اولمشدر
 پری قنای دیمکدرو آفتاب معناسنه ده کلدو کی معتبر لقت کتابارند مسطور دراستعار
 طریقیه طالب آملی بیت نه بزم باده فی شوخ چشم فی پری روی * بدین آشفته کی
 چون بشکفانم چین ابروی ی پری افسای و پری سای ی تمخیر ارواح ایچون او قود قلمی
 عزایم و افسون استاد لمببی بیت کهی چو مرد پری سای کونه کونه صور * همی نماید ازیں
 بتد آبکینه قباب * بو بیتدن افسون او قیوچی معناسی فهم اولنور ی پرو هندی ی ضم
 زاء فارسیله تفخص و تجسس ابلک و دقت ایله صور مق معناسنه شیخ نظامی بیت دروگرد
 باید پرو هندی * که از ماند ارد شکو هندی ی پروی ی سکون زاء معجه و فتح و اوویای
 موقوفه یعنی مرد فرومایه یعنی اصلی آلق و مجهول النسب و دنی طبیعت اولان آدمه
 دیرلر کذا فی مؤید الفضل ی پهی پای ی سکون سین مهمله و فتح باء فارسیله بر نوجوان
 و ساده روی شکار ایدوب و درکار اولق معناسنه در ی پشی ی کسر سین معجه ایله بر نوع
 خرده منقور در که غایت خرده و کوچک اولور حکیم سوزنی بیت ترخ جماع ازیشی رسیده
 بدینار * کار فرو شنده راست وای خریدار ی پلانی ی کسرنون ایله بمعنی اسب کنده رو
 یعنی اشکنی آزاوان آت کذا فی مجمع الفرمس ی پاسکی ی فتح لام و سکون سین مهمله و کسر
 کاف فارسیله قزل بویه و دخی فرنکستانلر بر خهر آیدر دیرلر العیده علی الراوی ی پلنکی
 بمعنی کینه دار فرصت کوزدیی سباعه قیلان قدر کینه وراوند و غندن کینه ی اکا نسبت
 ایدرلر نصیرای همدانی بیت میوش از آسمان رخت دورنکی * مکن با کوکب چونی من
 پلنکی ی پلیندی ی سکون لام و فتح یای تحتانی بعد نون ساکنه ایله بر نوع خریده در غایت
 لذیذ اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری ی پهلوانی و پهلوی ی کلاهما بسکون الهاء و فتح اللام
 اوج معنایه کلوز اول شهرلی دیمکد زرا پهلور شهر آیدر ثانی پهلوانه منسوب ثالث
 فارسی باستانی یه دیرلر حکیم فردوسی بیت اگر پهلوانی ندانی زبان * بتازی توار وند را
 حله خوان * وله بیت زمن کشت دست فصحاحت قوی * بپردا ختم دفتر پهلوی ی پهلوسای
 سکون ها و ضم لام و او معروفه هم مرتبه دوم نشین معناسنه در کذا فی شرحنامه ی پهنانوری ی
 سکون هایله اینلولاک معناسنه در که پهنار و لفظ موکبد اینلو مرید کی عریض
 معناسنه در آخرنده کی یا حرفی مصدریه در حالی پهنایله پهنانوری بر معنایه تفسیر ابلش
 اما فرق ظاهر در و بو بیتدن دخی فهم اولنور بیت اسب مارا قامیان آید همی *
 آب حیون باچنان پهنانوری ی پهی ی کسر هایله حنظل معناسنه در زایل و لا یبقی

ولا ینفک انکار بزه تلخ دیر لر ترکیده ابو جهل قارپوزی دیو لو حنظل عربیسی ذر لطیف
 مسهل در ی پیای ی فتح یای تحتانی و باء فارسیله بربری آردنجه معناسنه در عربیسه
 متعاقب دیر لروی ایزد رایکی کله میانده اولان الفه الف مساوات و مقابله دیر لر
 برابر لک افاده ایدر بونده بر برینک ایزی اوزرینه دیمک اولور ی پید اوسی ی سکون
 یا و فتح دال و کسر و اووسین مهملتن ایله برنوع اقچه یه دیر لر که کیا نیان زمانده رایج ایدی
 هر بری بش دینار یحکیم فردوسی * مثنوی * هزار و صد و ششت قنطار بود * درم
 بدکر و پنج دینار بود * که بر پهلوی موبد فارسی * همی نام کردش به پید اوسی ی پیرای ی
 سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله بمعنی آرای و ببر صیغه امر اولور و دخی بمعنی
 آراینده و برنده اسم فاعل اولور کنذانی شرفنامه ی پیغوی ی سکون یای تحتانی و فتح
 غین معجه و کسر و اوایله لسان ترکیده دیمک اولور دیو یاز مشر اما اشتقاقی ندن ایدوکی
 بیان ایتماشلو نقل اولمان معنایه میر نظمی بیت بکفتم که وصلت ستانم بجان * بکفتم
 پیغوی راندانم زبان ی پیکانی ی لعلک برنو عید و ظاهر بود که قطعه سی جهتیله پیکانه
 تشبیهها اوله خلاق المعانی بیت زتاب چشم تو پیکانهای لعل شود * بچشم خصم تو در
 لعلهای پیکانی ی پی سکتر معنایه کلور اول معروف سکتر در که عربیسه عصب دیر لر ثانی
 پای معناسنه میر خسرو بیت چو خواهی بر تراز عالم نهی ی * بکو ترک جهانی هر چه در وی
 ثالث نشان پای ترکیده ایزد لر آدمک اولسون و حیوانک اولسون کمال اسمعیل بیت
 دورا هر و که برای ر و در یک سمت * عجب نباشد اگر او فتدی اندر پی * رابع بمعنی دنبال
 شیخ سعدی بیت سک احباب کهر و زی چند * پی نیکان گرفت و مردم شد * خامس
 مقام تعلیل ایراد ایدر لر سیف اسفرنگی بیت چو جان خصم ترا در ازل بدید آورد * بیافرید
 خدا از پی عذاب آتش * بومعنا ده برای معناسنه ده کلور فرقوی دقیقدر خواجه حافظ
 بیت از پی تفریح طبع و زیور حسن ادب * خوش بود ترکیب زرین جام بال لعل مذابه
 سادس بمعنی کثرت و مرتبه سیف اسفرنگی بیت بکنار این سخن که پراز طاق او عقول
 ذریای او فتند ز مانی هزار پی * سابع نشان و ایزلیوب نشان بولق معناسنه شیخ عطار
 بیت بگوید جلکی با جان و بادل * اگر تویی بری کور از مشکل * ثامن تاب و طاقت حکیم
 فردوسی * مثنوی * زهند و ز فغفور و خاقان چین * ز روم و زهر کشوری همچین
 پیاوز دهر کس با و با ز و سلو * نه پی بود با لو کسی رانه تاو ی پی اندر پی ی بربری آردنجه
 هزینه اولود سعه مراد متصل دیکدر میر نظمی بیت پی اندر پی کشیدم جام هجرش * بنرم
 غم چشیدم زهر مهرش ی باب الباء الفارسی الکسور مع الالف * پیرای سکون یای
 تحتانی و فتح راه مهمله ایله صیغه امر و وصف ترکیبی اولور و اسم فاعل دخی استعمال اولور
 سخن پیر او محل پیر لو امثال لری کی طالب آملی بیت نه دیده باغبان دهر و فی من بعدم بیند
 ریاض ملک را چون ذوالفقارش نخل پیرانی ی پیر ماستبا ی یعنی چقرآت کنذانی شرفنامه
 ی پیشیا ی سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح باء فارسیله صدر خانه یه دوستن مقعد
 و فراش معتبر و ذی قیمت اثواب خانه در ی پیشوا ی سکون یاوشین معجه ایله مقتدر اوایله

و خطبا و رئیس القوم و اقوال و افعال و کلامنه اتباع اولتور کسنه لره دیرلر ابو المعانی بیت
 قول و فعلش را موافق بوده در شرع خدا * مقتدا ای مؤمنین و پیشوای مسلمانان که پیلیای
 سکون یای تحتانی و لام و فتح باء فارسیله اوج معنایه کاور اول مجمع الفرسه بر نوع بیوک
 قد حد در مجلس آخرنده آنکله طلو ایچر لرتانی نسخه میرزا ابراهیم زکیانه مخصوص
 بر نوع سلاح در یو ایکی معنایه زینب اوزن شیخ نظامی بیت چو در پیلیای قدح می کنم *
 بیك پیلیا پیل راپی کنم * ثالث فرهنگ جهانگیریده بر مرض آیدر انسانك یا غنچه ورم
 ظاهر اولور عربیه داء الفیل دیرلر که پیلبالاچی ای بلند و توده که به پیل ماند و بسیار
 کذافی الحمودی که پیلواچی سکون با و لامله یعنی دار و فروش عربیه عشاب دیرلر شین
 مشدده ایله کذافی شرفنامه که بینو وای سکون یای تحتانی و هم نون و واو معرف اول
 و فتح و او ثانی ایله تر خانه آشی معناسنه لفظ کبدر بینو که تر خانه در و آتش معناسنده
 کذافی مجمع الفرس که مع التاء المثناة پست که سکون سین مهمله ایله قاورلش اونه دیرلر
 عموما واره اونه دیرلر خصوصا حکیم انوری بیت داغ داری بسیرین بر توانی شد خرد * پست
 داری بهمان در توانی زدوای * شیخ نظامی بیت منم رواز جهان در کوشه کرده * کفی
 پست جوی بن راتوشه کرده * حکیم خاقانی بیت اشک چشم در دهان افتد که افطار از انك
 جز باب کرم پستی نکدر در نای من که پاست که کسر لام و سکون سین مهمله ایله یعنی
 بدست یعنی قارش که عربیه شهر دیرلر کسرین ایله ابو المعانی در منزل بیت بود آن جوان
 نازك دنبه سفید و قریه * باید که کیر باشد اورا پاست و نمی که پست که سکون یای
 تحتانی و سین مهمله ایله مجنوم و ابرص و هقل و میگرد کذافی مجمع الفرس که پیشادست
 سکون یای تحتانی و فتح شین معجه و دال مهمله بعد سین ساکنه ایله نقد معناسنده در هم
 وینار و غیری اولسون استاد لبیبی بیت ستد و داد جزیه پیشادست * داوری باشد
 و زبان شکست که پیش دست که کتاب محمودیده صدر نشین و قوی و توانا معناسنه
 شرفنامه ده سابق و قوی معناسنده در که پیهکست که سکون یا وها و سین و کسر کافله قرغه
 دو کلمه دید کلمه دار و در کذافی الخلیفی که مع الجیم * پیچ که سکون جیم و کسر یاء فارسیته
 ایله ایکی معنایه در اول مخفی سوباشمک فصلدی معناسنه ثانی چوبان کی یه نواخت
 ایدوب یا نه چغردوخی صوته دیرلر حکیم سنایی بیت نشود دل ز حرف قرآن به * نشود
 بربه پیچی قریه که بشیخ که کسر شین و سکون نوله تدارک سقر و مهمات طریق معناسنده
 میرنظمی بیت رفتن جانب دل داده کرده * بشیخ ن همه آماده کرده که پیچا پیچ که ایکی
 نسبه بر برینه طولاشمق مثلا ایکی آدم پنجه طوتسه ل پیچا پیچ بوند دیرلر و موی زلف
 و کیس و طولاشمق و هرنه که زیاده پیچیده اوله چغتایده تولعاتاق دیرلر فرهادنامه ده درت قصه
 بتاسیچون طاش چکن کرده و نه لرو صفتدیر بیت شفق بیر لافلق دین تو مالغای باش تاشیب
 ایش باشیغا آتی و قیریل باش که پیچ که پیچیدن لفظندن صیغه امر در و نور غاج معناسنده
 کاور شاعر بیت ای بسا کر آتش سودای آن مشکین رسن * دو دیچا پیچ دل زین آبکون
 چنیر کندشت که پیچ که سکون یا ثین تحتانی و کسر حیم فارسیله اشکجه و در دو غمت

پ ت

پ ج

محنت معنا سنه کنده فی نعمه الله فی پیروج فی سکون یای تحتانی وراء موقوف وفتح واولیله
 ما کول اللحم بر قوش آدیدر پر نکال چنگاستانه و مغرب زمینده اولور اول طرفلردن کتوردرل
 پیلرغ دخی دیرل بورنیک یعنی منقارینک اوزرنده بر پارچه دری فیل خرطومی کبی اشاغی
 صار قشدر و با سنه و بوینده تویی یوقدر اما هر زمان باشی و بوینی بر درلو رنکه کیور
 اکثر سرخ و صید و شغشی اولور و قوری و غی اوزرنده یر قاج تویی وارد رغا یتده درشت و خشین
 کنده فی فرهنگ جهانگیری فی مع الخاء * پیج فی بوزن شیخ کوزده ظاهر اولان چرک که
 جبق و عربیده رمص دیرل عمان بیت هموان پراز بیخست آن چشم فراکن * کویی که
 دو بوم آبخاد و خانه گرفتست * شمس غری بیت ز بسکه خون رود از چشم خصم شاه
 شود * همیشه بر مره اش خشک خون بصورت پیج * بیخال و فراکن دخی دیرل
 فی پیروزه چرخ فی فلك ششم و اختر مشتری کنده فی الحمودی فی مع الدال المهمله * پرد فی
 فتح راء مهمله ایله یعنی کرد کنده فی فرهنگ جهانگیری فی پرند فی کسر راء مهمله و سکون نون
 ایله قلیج جوهری معنا سنه که فرند دخی دیرل که معربی در فی پسند فی فتح سین مهمله
 و سکون نونله پسندیدن لفظندن اسم مصدر در قبول و استحقاق معنا سنه طالب آملی
 بیت دیده نظر با کدام عضو توان زد * هر سر مو برقت نظاره پسند ست * و کاهی
 صیغه امر و وصف ترکیبی اولور خود پسند و شاه پسند کبی مضجک بیت قند جداکن
 زودور شواز زهر وند * هر چه باخر هست بهر تو اورا پسند * و کاهی اسم فاعل اولور
 مثلاً بر کله به مضاف اولند قله مضاف الیهی وصف ایدر تنکم طالعک بوییتندن فهم اولور
 بیت ما حذر از برق چشم زخم نداریم * خرمن مارا تمام دانه پسند ست فی بشکلید فی
 سکون شین معجده و لام ویا و کسر کافله مجمع الفرسه رخنه با ناخن کردن یعنی طر نقله یان
 ابلک و طر نقله نشانلق معنا سنه مرویدر فی پکنند فی فتح کاف و سکون نونله خیق لسانی
 اوزن نان دیمکدر و خیق کسر خا و سکون یا و فتح واولیله خوار زم اولکه سنک براسیندر
 بو معنایه حکیم انوری بیت محنت شوب و پکنند اوکه از پیغم بکنند * طبع موزونم همی
 زاندریشه ناموزون کند فی پند فی سکون نونله بوزن هند یعنی نشستگاه مردم یعنی اوراق
 یری عربیله مقعد و است دیرل کسر الفله صیف اسفرنگی بیت پند و زه حامدی آن کشته
 مفاجا * برگیر نجوم آرخ و بر خایه طب فتح فی پیچند فی سکون یای تحتانی و نون و فتح
 جیم فارسیه باش باغی کنده فی نعمه الله و بر نوع صبر مشقده هر اغاجه که طولاشه لابد قوریدر
 اکافر غند و غساک دخی دیرل کنده فی المجمع و طره کیم سووزلف معنا سنه ده کلور کنده فی الموب
 فی پیرد فی سکون یای تحتانیله ایچ یاغیدر فی پیراد فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
 ایله یعنی پیراد سال یعنی پکن سنه دن اولکی سنه کنده فی شرفنامه فی پیراکنند فی سکون
 یای تحتانی و نون و فتح را و کانه متفرق و پریشان پراکنده معنا سنه خلاق المعانی بیت
 دلم ز کردش ایام ریش بود فلك * نمک نکر که چکونه بران به پیراکنند فی پیرزاد فی سکون
 را و فتح راء معجده ایله تعظیما پذیر بر رکوار دیمک معنا سنه مراد اختیار تعبیر یدر فی پیرزد فی
 سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح راء معجده ایله دانه چادر و هو ضرب من الادویه و هو الفقه

۱۰ پیروزدی ضم راء مهمله وفتح زاء معجه ايله معنی پیر زدمر قوم ۱۰ پیرمند ۱۰ سکون یای
 تحتانی و نون وفتح راء مهمله وها ايله معنی پیرهن یعنی کوملاک حکیم سوزنی بیت من ترا
 پیرهنم و زیباست * کهن من کیچه مانده من ۱۰ پیشانی بند ۱۰ استغان دید کلری
 مرصع و مجوهر و بعضی انجو ايله ایدر لر زنان آلنرینه بغلر بعض نسخه ده برنوع تاجدر
 و آله بغلنان هر نه اولور سه انلره ده دینلور عصابه معنا سنه ۱۰ پیشخور د ۱۰ طعام
 ما حاضر شرفنامه ده قوشلق و قنده اولان طعام که چاشت دخی دیرلر حکیم ازرقی بیت
 دست راوش کرده از اطلاق رزق * متلی مرا زرا از پیشخور * فرهنگ جهانگیریده
 یعنی نمکچش یعنی چاشنکیر شیخ نظامی بیت جهان پیشخور جوانیت باد * فرون از همه
 زند کانت باد * نسخه میرزا ابراهیم سلم ايله صائش معناسنه مسطور در مبیعی تسایم
 اتیزدن اول بهاسنی اکل ابلکه ترکیبدن بو معنایی چقار اعریده بویعه هم سلم و هم مقدمه
 دیرلر حکیم اسدی بیت چو امیدادی نباشم بدر * که امید نیکوبه از پیشخور د * خاء
 مفتوحه و او معدوله ايله اولق وارد ۱۰ پیشداد ۱۰ سکون یای تحتانی وفتح دال مهمله ايله
 اوج معنایه کلور اول عجم پادشاهلرندن بر طائفه دن طبقه اولی نامی در که پادشاهلری
 گیومرث و ظهیر و سیامک و هوشنگ و جمشید و سخاک و فریدون و منوچهر
 و افراسیاب ترک و یزدین طهماسب بن منوچهر و کرشاسب و کیخسرو و کیقباد در اما
 اصلنه پیشداد لقبی هوشنگ بن سیامک قولشدر غایت عاقل و عادل پادشاه ایدی
 هر یک بر دادی اولسه بالذات کند و او کنه وارب داد ایدردی اول مناسبتله کند و یه
 پیشداد و انساب و اعقاب اولان پادشاهلره پیشدادیان دیدلر معنای ثانی کارکر یعنی
 ایشجاره علملرندن اول ویریلن آنچه یه دیرلر عربده مقدمه دیرلر استاد عجمی در مدح
 سلطان محمود بیت زبس حرص بخشش نکرده سوال * بسا یل دهد جود او پیشداد
 ثالث معنای اولک کثرت استعمال و مرور ایامله پادشاه معناسنه اولش شیخ نظامی بیت
 زکاو س کیخسرو و کیقباد * تویی پیشدادای شه پیشداد ۱۰ پیشمزد ۱۰ ضم مهم و سکون
 زاء معجه ايله اجیر و کارکر و اهل صنعته علملندن اول ویریلن اجرت معناسنه میر نظامی بیت
 بوعده و صائش بخاشد بلی * بده پیشمزدش اگر عاقل ۱۰ پیشند ۱۰ سکون یای
 تحتانی و نون وفتح شین معجه ايله اخر مالینی کدرسن بو کرلو چوال اشکرلر کیاک و کپال دخی
 دیرلر کذافی مجمل الفرض بو معنایی مؤید میر نظامی بیت ورع در فعل آوردن بکوشند
 اگر اطلس اگر پیشند پوشند ۱۰ پیشند ۱۰ سکون یا و نون وفتح کافله توران زمین
 بر مکان امیدر حکیم فردوسی بیت زدریای پیکند نامر ز تور * ازان بخش کشی ززدیک
 و دور ۱۰ پیل امرود ۱۰ برنوع امرودک آدیدر کذافی فرهنگ جهانگیری پیل ايله سمیه
 اولمقدن مراد غالباً ایریلکن بیاندر یا خود صافی فیل خرطومنه بکرمک اوله ۱۰ مع الراء
 المهمله * پیر اندر و پندر ۱۰ کلاهما یفتح الدالات و سکون الراء المهملات و نونین ايله
 اوکی بابا معناسنه در که اوکی انایه مادندر و اوکی اوغله پسراندر و پسنندر دیرلر استاد
 لیبی بیت ازیدر چون از پندر دشتی پندهمی * مادر از کینه برد ما پند مادندر شود

شود حال بود که بعض نسخه کرده بام مفتوحه ده غصه فروزی اوز و شمس فخری و برای یکی
 نسخه ده بام موحده ایل نقل اباشلر اما مجمع الفرس که سروری کاشی بیک بش تاریخ
 تألیف اباش جمله دن مؤخر اولغله راقم الحروف شعوری تا توان اکا تابع اولغی اولی کورب
 مکسون ده تحریر ایلدی یو پستور سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله دوستک و اکا
 مثال دوشمه که عربیده فراش اعتبار اولنان اشیا به دیرلر طالب آملی بیت بیمار اشتیاق
 تراز اتش فراق * اجزای آب کشته زیست فرو چکد یو پیشبیر کسر شین معجه و جیم
 و سکون نون و یای تحتانیله یای یاید قوری اغاجه دیرلر یو پندار سکون نون ایله بعضی
 ظن یعنی صانع اسم مصدر دروز عم معنا سنه ده کلور ابوالمعانی * قطعه * فک خندد
 روی سفلکازا * که پندارند ایشان د ولتست این * نداند جهلشان این حال مشکل
 که پندار اهل دل را و بل و نفرین * و پند استن لفظندن صیغه امر در یو پنگار سکون
 نون و فتح کاف ایله عجب و کبر معنا سنه هم فعل و هم اسم فاعل اولور خود بین و صاحب
 زعم و پندار معنا سنه میر نظمی بیت نباشد هرگزش با خلق خوشحال * هر آنکس کو
 بود پنگار و دید افعال یو پیرانه سر قوجه واری و اختیارلق حالنده دیمک مولانا امیددی
 بیت پیرانه سر که قد امیددی دوتاشد * از چار خاکی دوسه جا کنده شد * بر قاج عورتی
 اولانه چار خایه دیرلر چغتایده قوجه یه قاری و پیرانه سر معنا سنه قاریغان چاغدادیرلر
 میرعلیشیر بیت قاریغان چاغدادیرم هوش بکیت شیدا سی بولش مین * که عشقید اقاری بیرلا
 بکیت رسواسی بولش مین یو پیر معروف مسن و غایت اختیار و مرشد طریق معنا سنه
 خواجه حافظ بیت دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیرما * چیست یلران طریقت
 بعد ازین تدبیرما * و فتح یایله بوزن سیر فرمک جهانگیریده بعضی پدر مسطور در حضرت
 مولانا قدس سره * قطعه * ای خشک درختی که درین باغ بر سنست * وی خورد
 ضرری که درین طلی شهر نیست * بکنر زجر عشق که کرد در بیتی * مانده این عشق ترا
 مار و پیر نیست * مار مادردیمکدر یو پیر سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله الله
 بعضی نسخه کردیروب صایغی یه دیرلر یو پیشبار سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح
 باء فارسیله ایکی معنایه کلور اول واجب التعظیم مهمان اوکنه قونیلان سکری حلویات
 و مریات مقوله سی نسخه لرثانی طوغررکن اولادن اولو کتورن عورتیه دیرلر مشکلاته
 هرة التي تقتل الولد عند الولادة مسطور در ابوالمعانی بیت اگر دولت شود بکنند
 زوزی عمر کوته شد * کشد فرزند خود را وقت زادن مادر دنیا یو پیشتر سکون یای
 تحتانی و شین معجه و فتح تاء مثناة ایله ایلرورک معنا سنه که پیش ایلر و ترادات تفضیل
یو پیشخور پیشخور دمر قومدن مخففه طعام چاشت معنا سنه یو پیشکار سکون
 یای تحتانی و شین معجه و فتح کافله بش معنایه کلور اول یعنی شا کرد استاد رودکی
 بیت نه ماه سبایی نه مهر فک * که ایت غلامست و آن پیشکار * ثانی امین شهر و مصاحت
 گذار مملکت و کتدر ای محله معنا سنه حکیم فردوسی * منوی * بدو گفت هرگز تو در حال من
 ازین بعض نیابشی نکر حال من * چنین داد پاسخ و را پیشکار * که ایدون کام من ای شهریار *

که از تحت نیایی تو هرگز بیهر * بمن چون دهی کفدانی * شهر * ثالث خدمتکار معناسنه خواجه
 حافظ بیت دوستکاران دوستکارمند و حریفان با ادب * پیشکاران نیکنام و وصف نشینان
 نیکخواه * رابع معاون و همدم خامس یعنی کارگذار حکیم انوری بیت محل و عقد جهازا
 زمانه ایست دگر * که پیشکار قضا و مدبر قدرست * پیشه کر و پیشه ور * کلاهما
 بسکون الیاء التختانی و فتح الشین المعجه یعنی اهل صنعت و استادکار کذا فی المجمع * پیشیار
 سکون یای تحتانی * اول و شین معجه و فتح یای ثانیله اوج معنایه کاور اول فرهنگ جهانگیریه
 اجر تسزایش ایشانتک معناسنه که بآء موحده مذکور اولان پیشکار معنارینه در اول
 معنای مرقومه استاد رودکی بیت بخت دولت چو پیشکار تواند * نصرت و فتح پیشیار توباد
 ثانی یعنی قاروره * بیمار حکیم سنایی * قطعه * کی توان رفتن برام حق ز راه دلق و حلق * دره
 باید دلق سوزد حلق دوزد حق گذار * زانچنان دردی که باجا تان نکوید دردمند * فی ازان
 دردی که با ترسا بگوید پیشیار * حکیم انوری بیت از نهیب تو شیر کردوزا * آب ناخورده
 پیشیار گرفت * ثالث مجمع الفرسه یعنی چین که شاش دخی دیرل عربله بول دید کوری در
 استاد لبیبی بیت بر روی براسک زن میندیش * چون بود درت به پیشیارت * شمش
 فخری قارون معناسنه ذکر ایش که اطباء تخصیص علت ایچون علیاک بولنی الدقلری
 میشه در بولبله بیت دشمنت در چنک مرکست و خسود * بودنش پیش حکیمان پیشیار
 * یکار کرچی سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح کای عربی * اول و کاف فارسی * ثانیله نقاش
 معناسنه در ابوالعافی بیت آنچنان بد شکل بود اندام بود و بدلقا * رسم صورت کردنش
 عاجز شود یکار کرچی * پیلور * سکون یای تحتانی و فتح لام و وایله * پیلور چرچی آلتیدر که
 * پیلور چرچی دیمک ترکیب اولند قله ضمیر حذف اولمشدر شیخ سعدی * قطعه * زبان
 دردهان ای خردمند چیست * کلید در کنج صاحب هنر * چودر بسته باشد چه داند کسی
 که جوهر فرونشست یا پیلور * مع الزاء المعجه * بغاز * فتح غین معجه ایله براغاج چویدر که
 نجار و نشار و کسار اغاج مجر و برار ایکن ارایه صوتقارلر و دخی کفشکرلر قالب اراسته استوار
 ایتد کوری چوی که پهان و خانه و پناه دخی دیرلر استاد بیت راز میغایم و چون رازم خشک
 خارها دارم چون نوک بغاز * شمس غری بیت عدو شکاری کردست و ساعد خصم
 کندیله نیشه نجار حادثات بغاز * بعض فرهنگ احبابی بآء موحده و فاء و راء مهمله ایله بغار
 و وایت ایشلر اما اصابت ایشلر * پیاز * فتح یای تحتانیله صوغانه دیرلر عوما
 کرک یفسون کرک نیمسون و طعمه قونیلان صوغانه دیرلر خصوصاً عزیز بصل دیرلر مثال
 اول میر نظمی بیت کر نباشد زیستن بآء و ساز * همجو سنبل میتوان بایک پیاز *
 * پیر که پز * پاچه جی و آشی دیمشلفهم اولنان کله بشور جی برمشور آدم اولقدر
 * پیروز * سکون یای تحتانی و ضم راء مهمله ایله نیکبخت و مظفر و طالع مسعود که فیروز
 دخی دیرلر شیخ سعدی بیت چو پیروز شد دزد نیره روان * چه غم دار از کربه کاروان
 * پیش نماز * یعنی امام صلوة و خطیب دیمکدر * پینه دوز * سکون یای تحتانی و فتح
 فون و ضم دال مهمله ایله اسکیمی و اسکی دیکیمی که پینه اسکی به دیرلر دوز و ختن لفظن اسم

اسم فاعل و حضرت مولا ناقش سره * مقطع * آن بسترینه دوز شب همه شب تا بروز
 بانك زند چون خروس * اسکی پا بوج کیده وار * پیواز فی سکون یای تختانی و فتح
 واو ایله مرغ عیسی دید ککری قوشدر که ترکیده دخی عیسی قوشی دیر لر جمع الفر سده خری پیواز
 مرقومدر * پیهمسوز فی سکون یای تختانی و هاء موقوف و ضم سین مهمله ایله یاغ
 یاقیعی دیمک اولور معنای ترکیب بویه در لکن روایت اولنان معنی موم قو نیلان پسوس
 و چراغدن و شمعدان دیمکدر * مع السین المهمله * پیر جیس فی سکون یای
 تختانین و کسر جمله نام زحل و نام ابلیس علیه اللعنه کذافی شرفنامه * پیس فی
 سکون یای تختانیله برص علی که انسانك و حیوانك ظاهر جلنده واقع اولور برلکه در
 بیاض اولور و سیاه اولور عربیه بیاضنه برص و سیاهنه بهق دیر لر نسخه میرزا
 ابراهیمه خرمای ابو جهل که قابو غی لیف کی اولور آندن رسن ایدر لر مثال معنی اول شیخ
 سعدی بیت چه قدر آورد بنده نزد رئیس * که زیر قبادارد اندام پیس * پیش رس فی
 اول ابریشچی میوه که مراد طور فند میوه در مولانا هاتنی بیت بمید ان رسید از هزارش یکی
 بود باغ را پیش رس اندکی * پیلس فی سکون یای تختانی و فتح لامله فیل کوکی که عاج دخی
 دیر لر میر نظمی بیت اگر بر تخت پیلس را نشینی * شود جا عاقبت زیر زمینی * پیوس فی
 ضم یای تختانی و واو معروف ایله ایکی معنایه در اول طمع معناسنه حکیم انوری بیت به پیوسی
 از جهان دانی که چون آید مرا * همچنان کر پا دکن کردن امید کوثری * ثانی معنی انتظار
 ابن مین * قطعه * با عقل کار دیده خلوت شکایتی * میگردم از نکایت کردون پرسوس *
 کفتم ز جور اوست که احباب فضل را * عمر عزیز میرواند در سر پیوس * مع الشین المجحه *
 * پرولش فی ضم زاء فارسی و واو مجهول ایله معنی درم شدن و پریشان کردن کذافی
 فرهنگ جهانگیری * پیاموشر فی بزوح یا ض صوغان کی کوکدر بیابانک بتر عربیه
 بصل الفارد یلر نافع دوا در * پیش فی سکون یای تختانی و کسر جمله بورولش معناسنه
 اسم مصدر در شاعر بیت پیش زلف دلا و زترا * در دل من بهج و تاب انداخته * پیرایش
 سکون یای تختانی و کسر ه ایله معنی پیرایش و دخی دباغت اولمش دری و دباغه دخی دیر لر
 کذافی مجمع الفرس * پیرایش فی سکون یای اول و کسر ثانیله پیراستن لفظندن اسم
 مصدر در بزمک و زیبوزینت ابلک معناسنه شیخ نظامی بیت به پیرایش جامه خسروی
 کهن سرور باز داده نوی * پیشا پیش فی پیش ایلر و معناسنه ایکی پیش او اسند کی الفبا
 مقابل و مساواة ایچون معنای ترکیب ایلر و ایلر و دیمک اولور * پیش فی اوکدر مقابلی
 پس در و ایلر و معناسنه ده کلور حکیم اسدی بیت اباهای الوان ز صد کونه پیش * بخونهای
 زرین نهادن پیش * عربیه امامه دیر لر چفتای لسانک ایکی وجهه استعمال اولنور
 بری قاش دیر لر سبعة سیاه ده مناجاتده دیر بیت کم نیکیم بت قاشیدا پست ابلاب *
 مجره قیلماقده بت پرست ابلاب * وری دخی ابلای دیر لر ابلایمدا اوکدر دیمکدر فرهادک شیرینه
 مکتوبنده دیر بیت ابلایمدا کیساک کوه یلادور * کوزمکا نپسار شته از دهارود * پیشکش
 معروف سلاطینه ویر پلان مدایا ابوالعانی بیت غیر جانم رانیود در دست دل * تحفه

جانرا مكر پيشكش كنم * چغتای لسانك تار تیغ دیرل میر علی شیر بیت اول ای کایغه
 کیلدری جان بیروور خونا ب ابلآهم * فی تار تیغلار مرتب ابلامینس مین میهما نیغه *
 کی پیلغوش فی سکون یای تحتانله ولام موقوف وضم غین معجه ایله سوسن نوهندن
 بر سوسن در کنارنك نقطه ورنه لری اولور و بعض نسخه ده منقش سوسن معنا سنه مرویدر
 شمس فخری بیت وصف و مدح شاه میگردند دوش * سنبل و نسرن وورد و پیلغوش
 فی پیلگوش فی سکون یای تحتانی ولام وضم کاف فارسیله ابکی معنایه کلور اول بر
 پیر اقد ر فیل قولانغه بکتر فیلوش دخی دیرل استاد ر ودکی بیت چون بود صرخ از میان
 پیلگوش * باخور زین کوشوار و خوب کوش * استاد کسلنی * رباعی * بر پیلگوش فطره
 باران نگاه کن * چون اشك چشم عاشق کریان غمزه * کوی که پر بار سفید ست برک
 آن * منقار با زلولو ناله فته برجه * ثانی بر نوع خاک اندازد ریعی طپراق آتہ حق یلدن
 بیوک و اوج طرفن یوکسك ایدرل آنکله زنبیلله و جواله طپراق و سپورندی قورلر ابو الفرج
 رونی بیت آفتابش خاکروب پیلگوش * آسمانش کنبد خرگاه باد فی مع الفاء * پچای ناف
 کوبك بودیسی دید کبری سجود فی مع الکاف * پرستك و پرستوك فی کلاهما بکسر الراء
 و سکون السین المهملات اول فتح تاء مثناة ثانی ضم ایله جمع الفرعه و بعض فرهنکرده
 باء فارسی مفتوحه ایله روايت ایدرل اما فرهنك جهانگیریده کسر با یله ضبط و تحج
 اولمش فرهنك مرقوم هم تألیف متأخر و هم مأخذی معتد کتب اولمغله اکامتابعت اولندی
 بر قوشدر ارقه سی و قویر و فی میاه و سینه سی بیاض و منقاری سرخ اولور اکثر درون
 صقف خانه لده آشیانه اید و فرشتوك و فرستودخی دیرل ترکیه قرلغ صید خنلق دیرل
 طیب یوسفی بیت از پرستوك خوری کرشم * دیدم رار وشی آید حاصل * خون
 اورا جویا شامه ذق * شهوت زن همه کرد وائل فی پرک فی سکون راء مهله ایله بوژن
 و معنی پلک چشم یعنی کوز قباغی حکیم فردوسی * مثنوی * چونامد برین کونه باشد بدوی
 چه من دشمن لشکر جنگجوی * غم که برهم زدم پرک چشم * نکویم سخن یشتر او جز چشم
 فی پرتك فی کسر راء مهله و سکون نوله معنی برند مرقوم یعنی قلع جوهری و آنک لهه سی
 کدافی مؤید الفصلا اما فرهنك جهانگیریده شمیر جوهر دار و فخرات نوهندن ریج معنا سنه
 زبان هندیده یایل دیرل فی پرستك فی فتح زا و سکون شین معجین ایله حکیم و طیب
 و جراح معالرنه روايت اولمشدر اما باه موحد و آخری کاف فارسیله اولوق اوزن اکثر
 معتبر و معتد لغت لده مسطور اولغین باء موحد و دخی غر اولندی حکیم فردوسی بیت
 پرشکی وه زمان هر درد مند * درنی درنی ورام کردند فی پرستك فی سکون سین مهله و فتح
 تاء مثناة و نوله ابکله دید کاری بشدر فی پرستك فی سکون شین معجه ایله درت معنایه
 کلور اول معنی جعد یعنی قور حق صاج ابو المعانی بیت کیسوی پرستك برسر آن سر و باج
 من * مرغ ذل انام شده لانه کویا * ثانی محلب مرغان معنا سنه ثالث بعض فرهنکرده
 لم و غصه معنا سنه رابع فرهنك جهانگیریده قرعه در شرکا میا لرنه تقسیم امجا ایچون
 انازل فی پرستك فی کسر لام و سکون سین مهله و ضم تاء مثناة ایله قرلغ معنا سنه که پرستوك

پوستوك دخی دیرل كذا فی فرهنگ جهانگیری فی پاك فی سكون لامله كوز قباخی معنا سنه
 خواجه سلمان بیت پاك كبود تركس چشم پر آب من * نیلو فریست كوتكند میل آفتاب
 ضم بایله ده مرویدر فی پاك فی فتح نون اول وسكون ثانیله بمعنی درجه خانه كذا فی الموائد
 فی پاك فی سكون نونله بر نوع صواو لکی در بر شبازروزی بی که بکرمی درت ساعت در اون
 بیك اولك صو طولو نجیه ذك تخمین و تقسیم ایتمش لک بر اولك کنه پاك دیرل باقر دن
 و یا خود توجدن کاسه کی ایدوب دینک بر کوچك دلاک قویوب صواو زرینه قورل تدر بحیه
 طول و بر صنعت ابلشر طولد قله کند و دن بو شانور بر کون بر کجه ده اون بیك کره طولوب
 بو شانور اکا پاك و پاك دخی دیرل تعرب ایدوب قجان دید پلرو منورك قجانه مشاهتی
 وار در حکیم صفای بیت درجهانی که بایست بودن * که به پکان توانش بیودن * و طریق
 مجاز اوزن هر کاسه به پکان دیرل فی پیازك فی فتح یای تحتانی وزاء معجه ایله ایکی معنایه
 کلور اول بر او تدر اندن حصیر یا پارل و اورل ثانی بر نوع کرزد در کد باشی اولان طوی زنجیر
 و یا خود طسمه ایله دسته سنه بند ایدولر میازی دخی دیرل ترکستانده کسکن دیرل كذا فی
 فرهنگ جهانگیری فی پاك فی سكون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله بید لغتینك معنای
 رابعی ایله مراد قدر بیهوده و بی فایده معنا سنه كذا فی فرهنگ جهانگیری فی پاك فی
 سكون یای تحتانی و فتح جیم فارسيله كوك بوریسی معنا سنه كذا فی الحمودی و طولو لایق
 سنه به دیرل مولانا هاتنی بیت زینچاك مارکیانی كند * به بیچید بر خود حمیر پلند فی بیك
 سكون یای تحتانی و فتح جیم فارسيله درت معنایه کاور اول بر او تدر که کوکی اولمر مر قنقی
 اغاجه صار پلور سه قوریدر عمر یله عشقه و لبلاب دخی دیرل ثانی سر بند زنان یعنی عورنلر
 باشلرنه بغلد قاری سنه ثالث ابریشم واپاك یوماغی رابع زهکیر که بوینوز دن و کوکدن
 ایدولر فی پاك فی سكون یای تحتانی و فتح لامله چتال دمرنلو بر اوقدر نتمک بویتدن فهم
 اولنور بیت هلال عید را مانست چرخ بیلا اندازان * که بکشایندار ورزه وجودش
 کشته دشمن * کذا نقله کال پادشاهزاده اما صائر نهضه لزه یصبی دمرنلو اوقه دیرل و مناسبت
 دخی وار در چتال دمرنلو اوقدر دیش یو قدر فی مع الکاف الغارسی * پستر آهنگ فی
 لوازم جامه خواب یوزغان و دوشك و چارشب و امثال فی پیش آونك فی انسانده و حیوانده
 جمله دن ایلر و کیدنه دیرل دوه و قاطر قطارند پشنك دید کلری بوندند راضی فی پیش آهنگ فی
 اولوب قصدی ایلر و ایلر و کیدیجی دیمک اولور شانی نکلوبیت شانی از فرهاد و مخمون
 واپسی دون همتیست * در قطار مختیان عشق بیمن آهنگ باش فی پیل کوشك فی کل
 و بیاس در که عمر یید نورالریباس دیرل فتح نونه كذا فی مؤید الفضلا فی سینوك فی سكون
 یای تحتانی و ضم نونه اکشی بو غرت معنا سنه که پینو دخی دیرل كذا فی مجمع الفرس فی مع اللام *
 پشل فی کسر شین معجه ایله ایکی سنه به دیرل که بری برینه اونل زبل کی و امثالی هر نه که
 بری برینه اوریلور كذا فی فرهنگ جهانگیری فی پاك فی سكون لامین و بانین مکسورین
 ایله بور که عمر یید فلفل دیرل منو چهری * قطعه * نگار من چو حال من چنین دید * ببا وید
 از مره باران و ابل * تو کفتی پلبل سوده بکف داشت * پرا کند از کف اندر دیده پلبل

پ ک

پ ل

وابل کسریاء موحله ايله عر بیدر و فرتله یغان یغمون دیرلر یی پیل یی بوزن دل اوپکه
 معناسنه که پاشنه دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت در یغ این بر و بر زبالای او * رکیب
 دراز و پیل و پای او * شمس فخری مانده در سنکلاخ محنت و غم * آبله کشته پاشکفته پیل
 بو قولی مو یی مولانا معروفی بیت همیشه کفش و پاش را کفیه بینم من * بجای کفش
 و پاش دل کفیه پاشنی یی بیخال یی سکون یای تحتانی و فتح خاء معجه ايله فضله مرغ یعنی
 قوش ترسی میر خسرو بیت روز کور فسق کی ییند مقام نور شرع * کنبد مسجد پر
 از بیخال مرغ شب پرده است یی پیرار سال یی سکون یای تحتانی و راء ثانی و فتح اول و سین
 مهلتین ايله سنه کدشته دن اولکی سنه معناسنه در میر نظمی بیت نه اکنون بوده است
 این محنت و غم * که از پیرار سال دردش کشیدم یی پیر زال یی ایکی معنایه در اول
 لفظ مرکب اولوب پدر رستم اولان زال در که تعظیما پیر کلمه منی مضاف ایلشار در ثانی
 فرتوت یعنی یاشلو عورت اسمیدر که پیره زال دخی دیرلر و منن اختیار لره اگر اما پیر زال
 دیرلر یی پیل یی سکون یایله ایکی معنایه در اول بر جانور در معروف معربی فیل در ثانی
 یعنی خریطه که پیله دخی دیرلر و شبیل بوند ندر یی مع المیم * بحکم یی سکون جیم فارسی
 و فتح کافله ایوان و بارگاه معناسنه که بشکم دخی دیرلر بعض فرهنگرده اول خانه یه دیرلر که
 اطراف شیکه اوله استاد رودکی بیت از تو خانی نگار خانه چشم * فرش دیبا کشیده
 در بحکم * شمس فخری * قطعه * رستم عهد شیخ ابواصحق * شاه عادل شهنشه اعظم
 آنکه از نو بهار معدلتش * همه آفاق کشت چون بحکم یی پیرام یی سکون دال و فتح راه
 مهلتین ايله آراسته و خرم و نیکو با آسایش و جای آرام چون باغ و خانه و مجلس کدافی
 شرفنامه حکیم انوری بیت ای ز طبع تو طبعها خرم * وی ز عیش تو عیشها پیرام * مختاری
 * قطعه * یکی قصیده بکو و نحو انش بر سرخوان * چور و زعید بنز دیک اوروی بسلام
 دران بکوی درین عید صد هزار بیان * نه روز کار و فادار دولت پیرام * بعض فرهنگرده
 یعنی همیشه مذکور در مختارینک بینی بو معنایه مناسبدر یی پیراهام یی اسم عجیبدر که معربی
 ابراهیم در بهرام کور زمانه غایت محل و خست ايله مشهور بر کسند وادی انک نامی ایدی
 حکیم فردوسی بیت پیراهام بی برجهو دیست زفت * بخارفتی او را شاید نهفت *
 مجمع الفرسانه فتح با موحله ايله ذکر اولندی که امر اما فرهنگ جهانگیر به کسریاء فارس ايله
 نصحیح اولنشددر یی بشکم یی سکون شین معجه ايله یعنی بحکم مرقوم حکیم ناصر خسرو
 بیت این جنبش بیقرار یک حال * افتاده بدین بلند بشکم * وله بیت بدیدارد مضن
 در خلق عالم پیشی وکی * چو فردا این مضن کویان برون آید ازین بشکم یی پیر تعالیم یی
 معلم علوم دین کدافی شرفنامه بو معنایه حکیم خاقانی * مصرع * مرادل پیر تعالیمست و من
 طفل سبقد انش یی پیروز رام یی ضم راه اول و فتح ثانی و زاء معجه موقوفه ايله زمان قدیمه
 بر شهر آدیدر حکیم فردوسی * مثنوی * یکی شادمان کرد پیر و زرام * بفرمود کورا
 نهادند نام * جهان دیده کویند کوید دیست * که آرام شاهان فرخ ییست * بو بیتدن
 فهم اولنور که شهر ری اوله یی پیرا رام یی سکون یای تحتانیله بوزن بی آرام بر معظم مستحکم

و مستحکم حصا رک اصمیدر و حذف یا یله دلارام و زنی او زن دخی مرویدر کذا فی مجمع الفهرست
 بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت توبه دلارام و سبهم تو بخ اسان * توبه بلا هور و هول
 تو بسر اندیب ی پیاسم ی سکون یای تحتانی و لام موقوف و ضم سین مهمله ایله تورانیاردن
 پیران و یسه نک برادریدر رستم ایله عظیم جنک ایدوب آخر رستم آتی هلاک ایلدی حکیم
 فردوسی بیت بیاراست آن جنک را پیاسم * همیراند چون شیر با یال و دم * حکیم خاقانی بیت
 آتش تیغش چو تافت پنبه شود یو قییس * باد نهیبش چو خاست پشه شود پیاسم
ی مع النون * بنیان ی سکون تاء مشنأه و فتح یای تحتانیله یعنی دشمن کذا فی المجمع
 بو معنایه میرنظمی بیت بهار عمر هرید خواه و بنیان * همیشه در خزان و برک و رزان
ی پرمان ی سکون زاء فارسی و فتح میله افسرده و بی رونق سیف اسفرنگی بیت
 در انتظار عهدش قدر زلف تو * پرمان تر از چراغ روزم زمان زمان ی پر ولیدن ی
 ضم زاء فارسیله درهم شدن و پریشان گردیدن حضرت مولانا قدس سره بیت یکشب
 این دیوانه را مهمان آن زنجیر گیر * در پر ولاند سر زلف ترا و لید گیر * فرهنگ جهانگیر به
 کسر یا یله مرویدر ی پستان ی سکون سین مهمله و فتح تاء مشنأه ایله مه معناسنه در صائب
 نیریزی بیت عقل دور اندیش بر ماراه روزی بسته است * ورنه هر انکشت پستان نیست
 طفل شیرازی پسندن ی فتح سین مهمله و سکون نوله پسندن لفظندن مخففدر ی پسنداریدن
 سکون نون و کسر زاء معجه ایله ی پنداشتن ی سکون نون و شین معجه ایله کلاهما
 صائق و دانستن معناسنه یعنی بلک و نکبر لک ابلک یعنی کند و ده اولین نسنه یی و اوصاف مق
 معناسنه در عربیه ظن و جفتایده ساغیمتاق دیر ی پنگان ی سکون نون و فتح کاف
 فارسیله طاس معناسنه در بیوک اولسون کوچک اولسون عموما و شر بقیله طاسی در
 خصوصاً حکیم سنائی بیت در جهانی چه بایدت بودن * که به پنگان تو اش پیودن
ی پنگیدن ی سکون نون و کسر کافله کند و کند و ایله سو پانک و طار لغت معناسنه در
ی پنهان ی اگرچه کرلو و خفی معناسنه در اما مخفی یعنی کز لشم معناسنه ده کاور جغتای
 لسانده یا ستونقان دیر ی فرهاد نامه ده خزان وصفند ایدر بیت یا شتوندی رک کل تو فراغ
 ایچید * نهان اولدی شجر یا فراغ ایچید ی پیاور دن ی ضم و او و سکون راء مهمله ایله
 دری ایچید ات بر نلکه دیر ی پیچیدن ی سکون یا نین و کسر جیم فارسیله بر قاج معنایه
 مصدر اولور بوز ملک و صارلق و طولاشیق و سوبلر کن طلق و بوبلک و بوبلک معنایه
 بالاتفاق مثال معنی اخیر خواجه سلمان بیت میچ سرز من ای عمر نازنین میای * که
 نیست عمر مرا وقت پای پیچیدن * معانی مذکور نک متعدی پیچانیدن کلور صارلق
 معناسنه جغتایده تانکلاماق و تانکارماق دیر ی فرهاد نامه ده فرهادی بشکه قودقوری محله
 دیر بیت حریر حله ایچرا باغلابان جست * مرصع مهد ایچیکا تانکد بلار دست *
 و صار مغه چیر ماغ دخی دیر ی مثلاً مکتوبی و یا خود بزی و قاشی بوراق صار مغه ده دیر ی
 میرعلیشیر بیت جانداقویدم چیر ماغان مکتوبینی هجران ارا * بیلمان اول مکتوبتور باخود
 الفتور جان ارا * طولاشوب صار مغه تارما تاق دیر ی میرعلیشیر بیت چیقنی زلفین

سالعاج اوق چاه ز تخم آندین کونکل * عنکبوت اول نوع که تاریغه چیقغلن تار ما شیب
 کی بیختن فی سکون یای تختانی و خاء معجه موقوفه و فتح تا ایله بمعنی پیچیدن مرقوم فی جمیع
 المعانی کذا فی فرهنگ جهانگیری قاضی رکن الدین دعوی دارقی * قطعه * جز آب دودیده
 می نشوید * کردی که زمانه بر رخ بیخت * چون هست زمانه سغله پرور * کی دست زمانه
 میتوان بیخت کی پیچیدن فی سکون یا نین تختانین و کسر خاء معجه ایله پان لمق و قالقمق
 معنای سنه کی پیراستن فی فتح را و سکون سین مهملتین ایله جمیع فرهنگرده دوزمک
 و زه مک و کورک سینه مک و اغاج و باغ بود امق و زراعت ایچون تار لا اصلاح اتیمک و چقوری
 طولدر مق معنای نینه مصدر در اما فرهنگ جهانگیری پیراستن صد آراستن از آن جهت که
 آراستن بمعنی افزودن است و پیراستن کم کردن بو معنایه شاهی اولدر که اول وقت که
 سلطان محمود خاص ایا زه امرایا بکه زلفن کسوب کیدن ایا ز امری پرینه کتوریمک
 سلطان محمود اول حالدن بی تاب اولدقه استاد عنصری نظم ایتمشدر * رباعی * کرعیب
 سر زلف بت از کاستن است * چه جای بغم نشستن و خاستن است * جای طرب و نشاط
 می خواستن است * کاراستن سر و ز پیراستن ست کی پیرامن و پیرامون فی کلاه باسکون
 الیاء و فتح الراء چون معنای سنه که عربیه اطراف و حوالی دیرلر شیخ سعدی بیت در میو
 و وزیر و سلطانرا * بی وسایات مکرد پیرامن * ابوشکور بیت به پیرامون آن در بودکوهی
 گران بد در دل کردون شکوهی * چغتای لساننده تیکرا دیرلر کی پیران فی سکون یای
 تختانی و فتح راء مهمله ایله افراسیابک صاغ قولد و زیری ایدی اکثر ستمه جنکه سر لشکر
 ایدردی پیران و بنده دیرلر وصول قولد و زیری قراخا ایدی کی پیراهان فی فتح راء مهمله
 و هایل بمعنی پیراهن حضرت مولانا قدس سره بیت برو بر بوی پیراهان یوسف * که چون
 یعقوب ماتم وار کشنی کی پیراهن فی کوکلک عربیه قیس دیرلر طالب آمل بیت غافل
 از مصدر بکنعان مروای باد صبا * که تاراج دهی نکبت پیراهن را * شیخ سعدی بیت
 پیراهن برک برد رختان * چون جامه عید نیکبختان کی پیرهن فی حذف الفله ده جایزد
 و استعمال اولنور کی پیرا ییدن فی فتح راء مهمله و کسریای اول و سکون ثانیه پیراستن
 معنای نیک متعذیبی اولور کی پیره زن فی یاشلی قوجه قری به دیرلر میر تقیسی بیت
 پیره زن دهر طلاقسیده * بر سر او پای مرادت بنه کی پیرین فی سکون یا نین تختانین
 و کسر راء مهمله ایله بمعنی آب بدو کی پیرن فی سکون یای تختانی و فتح راء فادسیله کیکوسک
 بر نامدار پهلوانی اسمیدر حکیم فردوسی بیت کجا پیرن و کیو و آزادگان * جهانگیری
 کو در وکشوار کان * وله بیت ابا پیرن و کیو و کلباد را * که برهم زند آتش و باد را *
 رجه زمان بر چاه عمیق ایچنه محبوس قالوب عاقبت رستم و لروب حبسندن خلاص ایلدی
 صایب تبریزی بیت ز قید عشق ترا چرخ میکند آزاد * که رستم آرد بیرون چاه پیرن را
 پیشان فی بوزن ایشان بمعنی پیشی پیش یعنی زیاده ایله ایلر و شویله که آندن ایلر و گسنه اولیه
 شیخ عطار بیت ای مرد کر مرو چه روی پیش زین به پیش * چندین مرو به پیش که
 پیشان بدید نیست * و دخی قاش و چوقه و امثالی امته نک اولکری معنای سنه کی پیش نشین فی

بی ایه که ما مجله دخی دیر لر عریبک قابله دیر لر اطفال طوغردوب کو بکین کسن خاونه دیر لر
 کذا فی فرهنگ جهانگیری بی پیشین بی سکون یای تحتانی و فتح شین مجله ایله خرما لینی که
 آدن رسن ایدر لر کذا فی شرفنامه بی پیشین بی ایلر و اولان نسنه نماز ظهره نماز پیشین
 دیر لر نهاده نماز مقدم در مقابل پسین در که کیر و اولان نسنه یه دیر لر عریبک مقدم و جغتایه
 پور و ن دیر لر سبعة سیاه ده پادشاه مدحی اولنده بیت چون دینیلکوسی شاهلار قولی
 شاه مدحی پور و ن دیماک اولی بی بیکیدن بی سکون یایین تحتانی و کسر کافله قاورلس
 بغدادی صوبله یوتغه دیر لر بی پیکن بی سکون یای تحتانی و فتح کافله اورلس الک میر
 نظمی بیت بن هرموی سوراخ کشته در تن * شد از پیکان مرکان جسم پیکن بی پیلتن
 بر نسنه نک بیوکلکی وصفه استعار طریقله پیلتن دیر لر خواجه سلمان بیت آمد بدور
 معدلتش کربه شیر کیر * کرد دین تر بیتش پشه پیلتن * و دخی رستم زال القابند ندر *
 بی پیل دمان بی دمان زورمند و شتابان و خشمناک معنا سنده در که فیک صفت مدوحه سیدر
 میر نظمی بیت جو بر بستند بر پیل دمان تحت * بر و بنشسته آن شاه جواخت *
 بی پیلتن بی سکون یای تحتانی و لام موقوف و فتح کافله فربه اولان حیوان و دخی یوغون
 اولان نسنه یه دیر لر بی پیلون بی سکون یای تحتانی و فتح لام و و ایله بر نوع لطیف و ابجه
 حریر در که ذی قیت انشاهی آدن ایدر لر بی پینو پین بی سکون یای اول و ثالث و کسر
 ثانی و ضم نوله یوغرت قور یسیله بشن طعامه دیر لر پینو یوغرت قور یسیدر یای ثانی
 نسبت و نون ناکیدا یچوندر بی مع الواب * یخچوی سکون خا مجله و فتح نون و ضم جیم
 فارسیله اول کسته یه دیر لر که ایلله قولتوغندن صدا ظاهر ایدر مسخره لق ایچون اکا
 غافلج و غافلج و غافلج دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری شاعر دیمشدر بیت سنده
 از شهر من بخند مکر * شعر من حکم یخچو دارد بی پرستوی و سکون سین مهملتین
 و ضم تاء مشناه ایلله قرلغچ که عریبک خطاف دیر لر شیخ سعدی بیت لبانش لعل چون
 خون کبوتر * سواد زلف چون پر پرستو * و شمس فخری بیت همای فتح بر ایوان قدرت
 نهاده است آشیانه چون پرستو بی پندوی سکون نون و ضم دال مهمله ایلله بوزن هند و ایکی
 معنایه در اول صدای آب ثانی کنه دید کاری مکس در حیواناته یا پشور بی پیاز و بی
 فتح یای تحتانی و ضم زاء مجله ایلله بر نوع پیازد شتیدر بصل عتصل و طب کنا بلرنده
 اسفیل دخی دیر لر بی پیاستوی فتح یای تحتانی و سکون سین مهمله و ضم تاء مشناه ایلله ایکی
 معنایه در اول دهن فراخ یعنی بول آغز معروفی بیت پیاستون بود خلق را مکر بدهان *
 ترا بکون یزد و کون بسان دروازه * ثانی بمعنی بوی دهان شمس فخری * قطعه * نسبت را
 به بخشش و کوشش بابر و شیر * کفتم کنم ولیک نمی آیدم نکو * زیرا که این چودودی باشد
 سیاه روی * وان نیز کربه است بنسبت پیاستوی پیشروی سکون یای تحتانی و شین
 مجله و فتح راء مهمله ایلله ایکی معنایه در اول ایلر و کیدی و مقدمه جیش و غیری شیخ
 سعدی بیت کرکدا پیشرو لشکر اسلام بود * کافرا زیم توقع برود تا در چین * ثانی
 سازده مقدم ادا اولنان آهنگ معنا سنده جغتای لسانک ایلر و کتمک با شلاق دیر لر

سبعة سياره ده فرخ شاه جانانه بي خواجه انچه نكاح ايدوب خلق او كجه زفافه
 كو تر دكرند دير * قطعه * خواجه بي باسلا دبلر اول ساري * كه نهان ايردي ماه رخساري
 خواجه اول او بكا چونكه قويدى اياق * با سلاغان خلق چيقتى جمله ايراق كي يلو وي
 سكون ياي تحتاني و ضم لامله مسواك اغاجيدركه هر ييد اراك ديرلر حقايق الاشيا نام
 كتابه مسطور دركه پيلو اراك اغاجنك يشيدركذاق مويده الفضلا كي بينو وي سكون ياي
 تحتاني و ضم نون ايله اكشي بوغرت و بوغرت قوريسى شمس فخرى بيت چو تو شهد نباتي
 و حصودت * بود سخت و ترش مانه بينو * حكيم سوزنى * قطعه * برادران رايوسف چو
 داد كندم و جو * بها گرفت از دشان بضاعت مزاجه * اكر بضاعت مزاجه بشم و بينو بود *
 نبود كندم و جونيز جر كه تخم و كياه * ميان تخم و كياه و ميان كندم و جو * بمى تفاوت
 نبود چو عقل بيند راه كي مع الهاء * مخلوجه و بخواجه كي كلاهما بسكون الخاء الجمعة الاول
 بضم اللام والثاني بكسر الهاء معنى مختجوى مرقوم يعنى قولتق اوتدركك كذاقيا نيازي بخاري
 بيت درميان فرس ميدانى چه باشد مختجو * درمى مخلوجه كويد از صغير و از كبير *
 كي پرازده كي فتح راء مهمله و سكون زاء معجه ايله اتمك يا مقى ايچون دكرى كسانس خيره
 ديرلر كذاق مويده الفضلا كي پرره كي سكون راء مهمله اولى و فتح ثا نيه و كسرباء فارسيله
 يعنى بشير يعنى پول شمس الدين مجدور كاني بيت درست كشت كه خورشيد در خزانه تو
 قراضه ايست دغل بر مثال پرره كي پرسته كي كسر را و سكون سين مهملتين و فتح تاء مثناة
 ايله عورت خدمتكار ديرلر كذاق فرهنگ جهان كيري مجمع الفرسيه فتح با ايله منقولدر
 كي پزه كي فتح زاء معجه ايله ايكي معنايه در اول اكير كوكى وج معناسنه ثاني اسلحه يعنى
 جنگ آلاقي مير نظمي بيت ببوشيد پزه سرتا قدم را * كشيد ييش خود زرين علم را
 كي پرسته كي سكون سين مهمله و فتح تاء مثناة ايله فستق اغزي آچلشنه پرسته خندان
 ديرلر صائب نيرزي بيت مهر زن بر دهن خندك كه در باغ جهان * سر خود ميخورد آن
 پرسته كه خندان باشد كي پسندره كي فتح سين و دال و راء مهملات و سكون نون ايله يعنى
 حرام زاده ولد الزناديك اولور اوبالمعاني بيت چو اصل دختر زبده است حلال بكو *
 عرق ميار بمجلس پسندره باشد كي پسندره كي اسم مفعولدر مقبول و كز بد و خوش
 كردار و دغى تزكيه اولشمس شاهد معناسنه در كي پشوليدنه كي ضم شين معجه و كسر لامله
 پراكتك و پریشان و زوليد شرف منفروه بيت دل درويش سرا سجه بهست * طره
 دوست پشوليد خوشست كي پله كي لام مشدد ايله ترازو كفه سى حكيم سوزنى بيت
 در پله ترازوى اعمال عمرماست * طاعات دانه دانه و عصيان تنك تنك كي پله كي لام
 مخفف ايله برنوع سكوت اغاجيدر پيراغى پنجه يه بكر قران السعدين ديشدر بيت پنجه
 كشادست درخت پله * راست بخون ناخن شير پله * بر معناسيد پايه زردبان فلكى
 شروانى مسط * خسرو مملكتستان باركش بر آسمان * بام و راز زردبان چرخ قرو ترين پله
 محاسن محمد و شاه پله فتح با و لام مشدده ايله بوزن سله پايه زردبان و كسرباء ايله كفه
 ترازو ديش شمس فخرى بيت زجود و بخشش اوباز كرد * زرد پر كرده كيل و صاع پله

وایله که پندوره بی سکون نون و فتح دال و راه مهملتین ایله یعنی بسندزه مرقوم بی پندوره بی
 سکون نون و و او معروف و ضم دال و فتح راه مهملتین ایله یعنی صدای آب یعنی صو
 آقرکن ظاهر اولان صدای ابوالعانی بیت آنقدر شد سیل طوفان زای اسنک چشم من
 پر شده کوش جهان پندوره عالم گرفت بی پندره بی سکون نون و فتح کاف فارسی و راه
 مهمله ایله بغدادی صاپدن ایتدکاری طبق که غله صاور لر بی پیاده بی درت معنایه کلور
 اول معروف ثانی شطرنج قطعه لرندن معروفدر ثالث مؤید الفضلاده برنوع کادر بوقولی
 مؤید میر خسرو بیت جایی که پره کنند کلکش * در کوچه دهد کل پیاده * رابع مجمع القریه
 برنوع سکوتدر سیف اسفرنکی بیت از پی بید پیاده در بهار خلق تو * بادهای دی عنان
 عنبر اشهب کشید بی پیاله بی مخصوص شراب قدحیدر خواجه حافظ بیت مادر پیاله
 عکس رخ یار دیده ایم * ای پیخبر زلفت شرب مدام ما * و طلو شراب اولق شرطدر
 طالب آملی بیت اوراق کهنه کی می کهنه میرسد * ذوق که در پیاله بود در رساله نیست
 بی پیته بی سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه کلور اول یعنی قتیله عوما
 ثانی قتیله چراغ خصوصاً بی پیچه بی سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیله بش معنایه کلور
 اول یعنی نیستان یعنی قامشلق ثانی پورخی که تخته دلر ثالث صارخی که بعض نسنه لر
 صاردر لر رابع پرده خامس صارمق معناسنه که فرغند دخی دیرلر ابوالعانی بیت در کردن دل ما
 زلفش شدست پیچه * نتوان رهائی ممکن این کار خاص عشقست بی پیچیده بی پیچیدن
 لفظندن اسم مفعولدر و دخی بلا زک که جبه و یا خود دیورمه اوله * و هو البوار للمعمول من الذهب
 والفضة کذا فی مشکلات بی پیچیده سکون یائین تحتانی و کسر جیم فارسیله یکی یشی
 دیرلر براغاجدر بی پیراسته بی پیراستن لفظندن اسم مفعولدر حالت معانیسی ذکر اولندی
 اول یعنی آراسته شاعر بیت ز پولاد بودند پیراسته * به پیش شهنشاه بر خاسته * ثانی
 باغ و اشجار که زیاده دالیرن کسبک معناسنه حکیم انوری بیت ای جهان از عدل تو آراسته
 بلع و ملک از خبثت پیراسته * ثالث کتاب الاسامی فی الاسامی ده مزروعات و اشجاری
 گزیده اولان قریه و غیری مکان رابع زراعت ایچون اصلاح اولنش تار لاخلص مجمع القریه
 خارج شهرده بعض امکنه معلومه مزین و مرتب اولغه دیرلر بی پیرانه بی قوجه واری
 دیمکدر خواجه حافظ بیت ای دل شباب رفت نجیدی کلی زمر * پیرانه سربکن
 هنری ناک و نامرا * و معنی پیری و اختیاری وله بیت اگر آن طائر قدسی زدم باز آید
 عمر بکند مشت به پیرانه معرم باز آید * بوعبارتک اکثر ارا سنده سراضا قتیله استعمال
 ایدرلر بعض نسخده صیاد معناسنه ده منقولدر بی پیرایه بی سکون یای اول و فتح ثانی
 و راه مهمله ایله آرایش و زیور و زیب و زینت و یا قشوق معناسنه حکیم انوری بیت بهتم
 از کوهر تو دست قضا * هیچ پیرایه بر زمانه نبست بی پیرزه بی سکون یا و راه مهمله و فتح
 زاء معجه ایله ازان بعض نسخه قویوب بعلق اثواب و غیری کذا فی المؤید بی پیروزه بی
 یعنی فیروزه معروف جواهر نوعندن کوك طاسندر مقبول و اعلاسی نیشاپور طاغزنده اولور
 برنوع جدید معدنی شبابی دیرلر قینی نیشاپوری قدره کادر معرب فیروزه در جواهر نامه

میرصد زالدین ده مسطور در که جمله خواصندن برگشته بر مقدارین صحت و استعمال ایلسه
 آگاه نقد زهرید زسه لکرا تیمه و عقرب و سایر مودیات صو قد و غنه و مسموم اولانه بر مقدار
 صحت ایدوب ایچور سه لری الحال دفع ایدر احمد التیفاشی جواهر نامه سنه ذکر ایدر که
 ملوک عجم دایما خاتم فیروزه بی پر مقلدن کیدر مرزادی و اعتقاد لری بویه ایدی که قتلدن
 و اصابت ضررندن و مسمومات ایچمه سفندن مصنون ایدر فی الحقیقه مقتول بر ما غنه فیروزه
 کور نامه مشدر و منقولدر که جنک و خصومات دعا ویده برگسنه تک بر ما غنه فیروزه خاتم
 بولمسه بامر الله تعالی خصمه غالب اولور بی پیره بی سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله
 و اخفاء غایله ارباب طریقت خلیفه سته دیرلر حضرت مولا نادرش سره بیت جهان
 پیر تراشد ز عشق این جوامردان * زهی چرخ وزمین خوش که آن پیرست و این پیره *
 و بر معنا سینه کل یعنی افرع ابوالمغانی بیت کا و خلقت خرطیعت بد زبان * چشم با حول
 کچ دهان و پیره سر * و دخی اوغل بالنده دیرلر بیسه بی سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله
 ایله الاقارغه معنا سنه و صفقه سئانه ده دیرلر و دخی مرنه که سینه و بیاض ایله الاجه اوله
 اکا بیسه دیرلر حکیم الوری بیت جاہ توسایه ایست که خوردشید را بعمر * امکان بیسه
 کردن آن نیست در شمار بی پیشبارة بی سکون یای تحتانی و فتح باء موحد و راه مهمله
 و شین معجه موقوفه ایله مهمان اوکنه قبل الطعام قونیلان حلویات شکر و بادام و مرببات
 کی میر نظمی بیت شود مهمان خیالش پیشبارة * کند نخت جگر دل پاره پاره *
بی پیشکاره بی پیشکار مرقوم معنا لرینه و دخی معنی مای یعنی کبار اولر نه کتند اقا دین
 دید کلری بیوک خاتون بی پیشکاره بی سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح کاف فارسیله
 بش معنایه کلوز اول نغمه حسین و فایده فرشی باشد که در پیش افکنند یعنی صدر
 اوکنه دوستش دوشه مقرو فی بیت بدیدم یکی خانه محتشم * نه مخ دیدم آنجاوی پیشکاره
 ثانی مجمع الفرسک بمعنی نظرگاه خواجه حافظ بیت باچنین اوج جلال از پیشکاره
 مسکننت * آکهی و خدمت دلها ی آکه میکنی * ثالث مقام خدمت معنایه شیخ
 نظامی بیت پرستار چندین زرین کلاه * مزینش با تاج در پیشکاره * رابع شرفنامه ده
 بمعنی صدر مجلس و فرش صدر حکیم سنایی بیت پیشکاره دوست را شاهی چو بردرگاه عشق
 خافیت را سرتکون ساز اندر آویزی بداز * خامس بمعنی جای پادشاه و صاحب تخت
 و مسند حکیم فردوسی در حق متوجهر شاه بیت از آن پس بدخه سپردند شاه * تو
 کفی نبه نامور پیشکاره * وله در حق مهربان شاه بیت بیزدان گرفتند هر دو پناه * هم آن
 دل شاه ماه و هم پیشکاره * بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت از چو تو محتشم فروز دملک *
 و ز چو تو پیشکاره نازدگاه بی پیشکاره بی پیشکاره و محفد و بو مقوله تحفیفات لفظ
 فارسیله چوقدر بیسه بی سکون یای تحتانی ایکی معنایه کلوز اول مشغل و حرفت و صفت
 نان فرهنگ جها نکیر به بر نوع نایدرا کثر چو باندر چالارلر تو تک دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت
 با تاج خسروی چکنی از کیا کلاه * با ساز بار بد چکنی بیسه سنبان بی پیشکاره بی سکون
 یای اول و فتح ثانی و شین معجه موقوفه ایله برفع لطیف و لذین حلوا در دقیق و روغن و عسل

و عسل یاد و شاب و کبار سکر ایله ایدر لر عربیله متفارج دیر لر ضم شین ایله شاه ناصر خسرو
 بیت سخن بهتر که بیش آری خوش آراک * سخن بهتر بسی از بیشماره بی بیشینه بی
 سکون یائین و کسر شین و فتح نوله متاع بهاسنه مقدم و یریان که عربیله بیع دیر لر و دخی
 مقدم اولان نسنه مرنه اولور سه وار کن ایشه شروع ابلکه دیر لر جغتایده ایر یکماک دیر لر
 لیل مجنونه لیل و صقنه بیت برکون ایر یکب مدموب * توستی با شیفه هوای مکتب
 و اسکندر نامده بیت بیلندی که کوب طبعی راغب دورور * ایر یکراک اینک منعی واجب
 دورور بی یفه بی سکون یا و فتح فایله براغا جدر کند و دن یرنده چور و یوب قاو اولور
 خراسانده قاو یرینه قوللور لر و هم کند و لسان لرید رکنانی مجمع الفرس بی پیلسته بی سکون
 یا و سین مهمله و فتح لامله ایکی معنایه کلور اول سختیان که خسان وادیم و دیم دخی دیر لر
 شانی فیل دیشی معناسنه استاد عنصری بیت چور روی ساعد مهد سر بخواب * سن
 را ز پیلسته ساز دستون * والسنة الحجاب و قوفدن بطریق الاستعان انکشت معناسنه
 مسموع در بو قولی مؤید حکیم اسدی بیت به پیلسته سنبل همی دسته کرد * بدر باز
 پیلسته را خسته کر * و ثلج بلخ و استقصای تمام دن صکره بر معتبر نه خنده عاج معناسنه
 یعنی فیل کوکی معناسنه منظور را هم اطروف اولوب ایات مر قومه لردن دخی مناسبت فهم اولور
بی پیله بی سکون یا و فتح لامله تحفه الاحبابده ایر یغم قوردی معناسنه در میر خسرو بیت
 پیله که از برک کیا کرد نوش * برهنه بینی همه آفاق پوش * اما شمس خری ایر بشم معناسنه
 نقل ایدوب بو بیئی نظم ابلش بیت زانکه ایشان ز کرم قز نه تنند * از ره حرص کرد
 خود پیله * و کتاب السامی فی الاسامیه پیله اول ایر بشم رکه قوردانی اوزرینه طولاشدور
 و احتی بودر بو قولی مؤید مولانا کاتبی بیت وجود جاهل اگر در تخ نسج بود * چو کرم
 مرده شود کورون پیله درست * بو معنایه حسین ثنائی بیت من چو کرم پیله از دیبا
 و اطلس فارغ * بر تن عربان لعابی از دهان افشاده ام * شاعر بیت جامه کعبه را که
 می پوشند * اونه از کرم پیله نامی شد * نسخه میرزا ابراهیم پیله کبانه تو غندن بر کیا هدر
 بعض نهر لر آری بلوب اراده بر مقدار قوری رقالب ینه قاو شور اول مقوله یر لده بر
 آگاه ده پیله دیر لر و جراحته حاصل اولان قورده دینلور کی دخی رسیم نظر در بی ینه بی
 سکون یای تحتانی و فتح نوله ایکی معنایه کلور اول یامه که رکود دخی دیر لر و ثانی قولوق
 و انده بتن قیل معناسنه در بی پیواسته بی سکون یا و سین و فتح واو و تاء مشداده ایله نسخه
 میرزا ابراهیم برج و حصار معناسنه در میر نظامی بیت شد آن پیواسته را محکم بنایی *
 که پای عقل و هوش اورا رسائی بی پیوه بی سکون یای تحتانی و فتح واو ایله کوه دید کاری
 قور تحفه که چوقه و سایر بشیمینه اشبانی کسوب سوزاخ سوراخ ایدر و کور کی کذلک تبا
 ایدر بی پیهرده بی سکون یای تحتانی و ها و فتح زاء معجه و دال مهمله ایله ترکیبده چادری
 دید کاری اوتدر بی پیهورده بی سکون یا و ها و فتح واو و دال مهلتین ایله لسان پهلویده
 یک معناسنه در بی پیه بی سکون یا و اظهار ها ایله ایج یاغی و قورق یاغنده دیر لر
بی مع الیاء * پسکل تاری بی سکون سین مهمله و فتح کافله معل دیارنده اولور بر نوع فستق در

ی پی ی سکون یای ایلہ ایچ یاغیدر پیہ دن مخفدر شمس غری بیت نہایت جسم و جان
 مخم بکداخت * بدان صورت کہ آتش جرم پی را ی پیاز دشتی ی طب کتابارندہ اسقیل
 دیدکاری عرب بصل العنصل و بصل الفارو بصل النی دخی دیرل کذا فی البدیعی ی پیازی ی
 فتح زاء معجہ و کسر کا فله قبتلی و معدن لعل در بد غشاندہ پیاز ک نام بر قریہ یہ منسودر
 لعل معدنی اولان طاغک سفلی سنہ واقعدر میر عجیبی بیت از چشم برده قاعہ چرخ
 معدنی * وزلب مشکستہ قبت لعل پیازی ی پیازی ی دخی دیرل خذف کا فله
 وخی الدین نیشا بوری بیت اشکم از شوق تو چون لعل پیازی وانکھی * تو بطلبت مر مرا
 هر خطہ میگوی چو سیر ی پیتکانی ی سکون یای تھتانی و تاء مشاء و فتح کاف و کسر نونلہ
 بمعنی مخنیق کذا فی المجمع ی پیرای ی پیرایندہ معنا سنہ اسم فاعلدر چہرہ پیرای دیرل
 فرب و زیت ویری دیمکدر و بر معناسی دخی اغاجک زیادہ دالترین کسیجی بستان پیرای
 دیرل حکیم انوری بیت برده رضوان ہشت از پی پیوستہ کری * هر تو هر فضلہ کہ انداختہ
 بستان پیرای * وایکی معنادہ صیغہ امردہ اولور کذا فی الصحاح ی پیرزی ی سکون یا
 ورا و کسر زاء معجہ ایلہ بمعنی خردوات و خردہ فروش کہ پیرزی فروش دہ دیرل ی پیری ی
 سکون یا و کسر سین مہملہ ایلہ علت برص و ہق کہ جلد آدمیہ و حیواندہ ظاہر اولور ولی
 دشت بیعی در ہجو و وزیر شاهی * رباعی * ای شاهی قلب کردہ غفوت مسنت * از کشمکش
 زمانہ خواہم بخت * یک شاهی قلب اگر بد بخت افتد * چون لہہ پیری نرو داز دست
 ی پیشانی ی ایکی معنایہ در اول آلن کہ عزیزہ جیبہ و ناصیہ دیرل شیخ نظامی بیت
 بہ پیشانیش داغی بر کشیدہ * چو خطی بر خطایی بر کشیدہ * ثانی بمعنی متابعت نفس
 و دلوای خلاق المعانی بیت نکار چند ازین پیمان شکستن * بہ پیشانی دل انسان شکستن
 بو معنایی مؤید شیخ سعدی بیت طاعت آن نیست کہ برخاک نہی پیشانی * صدق پیش
 آو کہ اخلاص بہ پیشانی نیست ی پیش پانی ی اول حالتہ دیرل کہ ایلر وایاق قویلہ کذا فی
 مفر فنامہ ی پیش دشتی ی بمعنی سبقت و تقدم ہد بکران کذا منہ ی پیشکاهی ی صدر نشین
 یعنی حاکم و امیر مجلس و پیشکاه مرقوم معنارندہ مہمدر و دخی صفت استعمال اولنور
 حکیم اسدی بیت ترا بر سر اندیب شاهی دہم * بہند اندرت پیشکاهی دہم ی پیشکی ی
 سکون یا و فتح سین معجہ و کسر کا فله بمعنی خدمت و پیش آری کذا فی مفر فنامہ ی پیشی ی
 بمعنی پیش دشتی مرقوم یعنی ایلر و لک وای نسبتلہ ایلر و یہ مخصوص اولان نسنہ
 ی پیلہ بینی ی برون قنادی معنا سنہ در ی پینکی ی سکون یای تھتانی و فتح نون
 و کسر کاف فارسیلہ بمعنی غنودن سبک یعنی امر غنق عربیہ سنہ دیرل کسر سین ایلہ
 کذا فی مؤید الفضل بو معنایہ محمد میرک در ہجو ولی دشت بیانی * قطعہ * ولی دشت
 بیانی ظہیر ثانی عصر * بروی مسند شاهی شد و اساس انداخت * چو خواست دہد بہ
 شاعری فرو کوید * بہ پینکی زد و خوش مہرہ بطاس انداخت ی باب الباء الفارسی
 المضمومۃ مع الالف * پختہ تدبیر ہای رأی صائب و تدبیر درست کذا فی الحمودی ی پر صایح
 سکون را و فتح سین مہملتین ایلہ پر سائیدن لفظندن مشتق اسم فاعلدر صورتی معناسنہ

معنا سنه ۱۰ پشیز خرما ۱۱ کسر شین و سکون یای تحتانی و زاء معجین ایلله خرما طریقی که
 ایچندن خرما صالقمی چقار ۱۲ پکا ۱۳ فتح کاف عربیله معروف براغاجدر ۱۴ پور سینا ۱۵
 نام ابوعلی ابن سینا در که ذکر مرور ایلدی ۱۶ پور عنقا ۱۷ نام زال زردر که حکایه سی
 مشهور در شاعر بیت بی یاری زال پور عنقا * بر خصم ظفر نیافت رستم ۱۸ پوستیرا ۱۹
 سکون سین مهمله و کسرتا بعد یای تحتانی ایلله دباغ معنا سنه در که اصل پوست پیرا ایدی
 تخفیفای حذیفه اولمشدر ۲۰ پوشتا ۲۱ واو معروف و فتح شین معجه ایلله ایکی معنایه کاور
 اول بمعنی پوشیدنی یعنی جامه و لباس میر نظمی بیت شود بخت سیه مانع ز پوشا * ازازو
 شد برهنه قیس شیدا * ثانی بمعنی اندیشه یعنی فکر وله بیت نخواستم در جهان جز وصل
 یارا * نغیدارم بدل را غیر پوشا * کذا فی جمع الفرس ۲۲ پویا ۲۳ واو معروف و فتح یای
 تحتانی ایلله غایت استکون آت بعض نسخه ده پورغه آت دیمشرا استاد لطیفی بیت عشوه
 کرد اهل عشق را پویا * بلبل از عشق کل شد کویا * بویتمدن مطلق بایهی فهم اولنور آت
 مخصوص اولامش اولور ۲۴ مع الباء * پوب ۲۵ واو مجهول ایلله اوج معنایه کلور اول بمعنی پدر
 حکیم خاقانی بیت عطسه او آدمست عطسه * آدم مسیح * اینت خلف کرشرف عطسه او بود پوب
 ثانی بمعنی فرش خانه و پادشاهلره مخصوص دوشمه استاد رودکی بیت شاه دیکر و زباغ
 آراست خوب * تختها بنهاد و بر کستر دپوب * ثالث محمودیده بمعنی تاج مرغان و فرهنک
 جها نکیریده کاکل مرغان دیمشدر تاجله کاکل فرقی بودر که تاج هر قوشه اولماز اما کاکل
 هر قوشه بولنور خواجه عبدلویکی * مسط * ازپاده * زاغت بجان از سوک پوب از سر
 کنان * طاق فلک ندهد نشان جفتی موافق مثل این ۲۶ پوتاب ۲۷ واو مجهول و فتح
 تاء مثناة ایلله نشانه ۲۸ نیر یعنی هدف ابوالمعالی بیت جوهر غم پر شده ظاهر شود کعبینه ام
 کاژمان پوتاب کرده تیر مرکان سینه ام ۲۹ پور مشب ۳۰ نام پدر زردشت و او پسر بیترب است
 زرد آشت بهرام بیت بگفتش همه راز با پور مشب * همه مرده بردن ذی بیترب
 ۳۱ مع التاء المثناة * پحت ۳۲ سکون خاء معجه ایلله پختن لفظندن فعل ماضیدر بشدی
 و بشوردی معنا سنه و یاق ایلله دیمک معنا سنه ده مرور ۳۳ پختکان حقیقت ۳۴ واصلان
 حق و سالکان راه خدا ۳۵ پشت ۳۶ سکون شین معجه ایلله اوج معنایه در اول ارقه که
 عربیه ظهر دیر لر فتح طایله ثانی و لا بت نیشا بورده بر شهر اسمیدر سبب تسمیه منی کوه
 نیشا بور اکارقه کی واقع اولمشدر ابکیوز بکرمی الی قریه بی مشتل بر شهر عظیمدر حکیم
 فردوسی بیت زکرکان بیا مدسوی راه پشت * پرازنک رخسان و دل درشت *
 ثالث نواحی هراتدن باد غیس ناحیه سنه بر قریه اسمیدر کذا فی جمع الفرس ۳۷ پشت بست ۳۸
 پشیدن صکره فتح با موحد و سکون سین مهمله ایلله بست بغلدی دیمکد معنای ترکیب
 کلیم و اکا بکرر نسنه ایچنه بعض شی قویوب ارقده کوتوردکاری نسنه ده دیرلر ترکیب
 نعمه الله انی ارقلوج عبارتیه تفسیر ایش ۳۹ پاست ۴۰ ضم لام و سکون سین مهمله ایلله
 بمعنی زشت و باید که پاشت دخی دیرلر میر نظمی بیت نباید از ان هیچ کار درست * که طبعش
 کیم و روی ترش و پاست ۴۱ پوت ۴۲ واو مجهول ایلله جکر معنا سنه در جکردن ایتدکاری

پ

پ

پُ ت پُ ج پُ خ پُ د

قلبه به پیتی دیرل اکثر شعر زده پیتی لوت معناسنه ایراد ایدرل اول ایسه طعام قسهند ندر
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * شیر خوان کی شناسد ذوق لوت * هر پر پر پوی
 باشد لوت پوت * عشق باشد لوت و پوت جانها * جوع ازین روست قوت جانها *
 و پوخت و او مجهول و سکون خاء معجه ایله بمعنی بخت کذافی فرهنگ جهانگیری میر
 خسرو بیت همه کس بهر عادت حیل می پوخت * شته غازی بت و بتخانه میسوخت
 و پوز درخت و یعنی تنه درخت ترکیه اغاج اوزدکی دیرل و پوشت و او معروف و سکون
 سین مهمله ایله مطلق دیدر آدمک و حیوانک و نباتات قشور نه ده دیرل عربیه جمله
 دیرل کسر جمله چغتایده نیری دیرل کسر تایله و مع الجیم * پچ و پچ و مری اولان نسنه به
 و پلر و پلر و پلر و بعضی اشیا ده کثرت معناسنه کلور ضبط وحدت متجاوز اوله میر نظمی
 بیت نما ندم بدل صبرای تند خو * ولی پچ شته جور و آزار تو و پچ پچ و یکی آدم آرا سندن
 محنی مکالمه کفلسلای دیرل و دخی بر لفظدر که اوغلاق و یکی چغررلر ایکی معنایه شمس ختری
 قطعه * در رسته انصاف جمال الحق والدین * هرگز سختی ظلم نکویند به پچ پچ * از معدلش
 کرک شبان همچو شبانان * خوانند بزبان کله را جمله به پچ پچ * و لغنی بعض صاحب
 فرهنگ باء مکسور ده روایت ایتمش و بعضی بیری خصوصاً فرهنگ جهانگیری مؤلفی باء
 منجمه ایله نقل ایلش ایکی وجهی ده جائز اولغله خیری اولندی و پرخنج و سکون راء
 مهمله و فتح کاف و ونله جوزلی و بادملی حلوا و کسر کافله ده مرویدر و پلوج و ضم لام و سکون
 و اوایله سنست اندام اولق معناسنه میر نظمی بیت گذشت عمر رنای ایام پوج * رسید
 به پیری و بوده پلوج و پوج و او معروفله ایکی معنایه در اول درشت و نا هموار و پومری
 اولان نسنه که لطافت و زراکتدن خارج اوله ثانی هیچ رایشه بر امین نسنه اکثر هیچ لفظنه
 مترادف استعمال ایندیرلر شاپور بیت شیم بوعه و روزم بانتظار گذشت * به پوج و پوج مرار روز
 و روز کار گذشت * و ضایع دخی دیشدر بیت گفتگوی پوج نامع رانی فهم که چیست
 اینقدر دانم که بای پنبه دو گو شم تهیست و پوز پچ و او معروف و کسر زاء معجه و سکون
 نونله عند معناسنه یعنی اعتدال ایلک پوزش دخی دیرل و مع الخاء المعجه * پچ و کوزده
 اولان جیق که علت سببی ایله اوله و پوخ و او مجهول ایله دخی جیق معناسنه مرویدر
 میر نظمی بیت نشانین ضعف پیری نشان شیوخ * بود چرک بینی و در چشم پوخ *
 و مع الدال الممهله * پرد و فتح راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیری معنی پر شود شیخ سعدی
 بیت تو خود را کان پرده پر خرد * انانی که پر شد دگر چون پرد * ثانی سکون و ایله
 لغز و یا کلمه معناسنه در ابوالهائی بیت تا نفهمد سخن از جال دلم حرف وصال * پرد کویت
 بن این دلبری مثل و همال * و زبان کیلا فی ده پل معناسنه در و پزغند و سکون زاونون
 و فتح غین معجین ایله سماق پیراخی و دری دباغت ایتدکاری اوت بعض نسخه ده قاطر آوازه
 دیرل و پچه بند و سکون نون و فتح جیم نار سیله پیشانی بند معناسنه در آلن باغی دیملک
 اولور عربیه عصابه دیرلر استاد رودکی بیت هر که مارا درغی سازد اسیر * چون زبچه
 باز کرد زبچه بند * و استاد جودی بیت به پچ دلم چون به پچه تم * به بند در غم دلم

پ ج

پ خ

پ د

دلم بجه بند د پند د سکون نون ايله ملحوج پنده یوما غی که اکیر ملک ایچون حاضر ایدر لر
 اکیر بخش و بنجک و پندک و غنم و با غنم و کاله دخی دیرلر کذاقی فرهنک جهانگیری
 د پود د اوج معنایه کلور اول اماله ايله ارغچ در که عربیه سدا دیرلر حکیم فردوسی
 بیت زیزدان و از ما بدان کیس درود * که تارش خرد باشد وزاد پود * شیخ نظامی بیت
 چند زتا رطمع و پود لاف * بر قدر سفله شوی چله باف * بوییتک مقتضای تار ارغچ
 و پودارش اولمقدر لکن رومک فارسی لغت جمع و تحزیر ایدن لر نعمه الله و حاجی و غیر یلری
 پود ارغچ و تارارش درد یویاز مشرطاهر لسان فارسیک توغلاری چندان اولما مقدر ثانی
 فرهنک جهانگیری بده معنی کهنه حکیم فردوسی بیت شعی کونتر سد زدر ویش پود *
 بشهنامه اورا بنیاید ستود * ثالث اماله سزاسکی زری یاقوب قا وایدرلر اکا پد و خفت
 دخی دیرلر عربیه مراق دیرلر شمس فخری بیت شک نیست که آتش زنه سنک بلارا * جز چان
 و تن دشمن جاهش نبود پود د پورمند د و او معروف و سکون راه مهمله و نون و فتح میله صاحب
 اولاد اولان آدمه دیرلر و او و او محمول ايله خوشبویراوت آدیدر کذاقی فرهنک جهانگیری
 پوشند د و او معروف و فتح شین معجه و سکون نوله معنی سرپوش کذاقی مجمع الفرس د پولاد
 اوج معنایه کلور اول جوهر دار دموردر که معروف و قدر طالب آملی بیت سحاب لطف توکر آستین
 فشان کردد * نقوش کینه شود محو از دل پولاد * ثانی مبارز ایرانیان د بر پهلوان آدیدر ثالث
 مازندرانی دیوارنن یرد یو آدیدر که رستم آنی هلاک ایلدی د مع الراء المهمله * پخته خوار د
 معنی کد اوداماد مثال اول شیخ سعدی بیت اگر دست همت بداری زکار * کدا بیشه
 خوانند و پخته خوار * و داماد معناسنه اولد و غی عموم اولما مقدر ایچ کویکو اولان لره
 دینک معج اولور مکر کثرت استعمال ايله جمله سنه شامل اوله د پر د اکبرجه طلوع
 معناسنه در که مقابلی تهی در اما تکرار و بسیار معنا سنه استعمالی دخی غایت مشایعدر
 صایب لیری بی بیت چار بازار عناصر پر مکرر کشته است * وقت آن آمد که بر چینند این
 بازارها * عربیه ملو چغتایده تولون و تولادرلر سبعة سیان ده بیت تولای آئینب سر شک
 بیرلا کوز * آیتا باشلادی حالتیدین سوز د پر غور د سکون راه مهمله و خم غین معجه
 ايله بلغور معناسنه میر نظمی بیت نباشد در شکایت هیچ پر کو * چودر خانه شود پر غور
 و مغور د پر کر د سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله مرصع طوق و امثالی جوهر نسنه لر
 وله بیت شاهد این بنده او بودم * پر کری زنجیر خدمت کردم د بسندر د فتح سین
 مهمله و سکون نون ايله اوکی اوغل معناسنه استاد عنصری بیت جز باد ندر نماند این
 جهان کینه جو * با بسندر کینه دارد همچو باه ختنه را * مادندر اوکی آناود ختنه را اوکی
 قزدیمکدر د پشت دار د بمعنا پشت بیان حضرت مولانا قدس سره بیت نه مادر آمد دو پشت
 دار موسی ساخت * نه لحظه لحظه ز عین جفا و فاسازد د بشخور د سکون شین و فتح خاه
 معجین و او معدوله ايله کلام زاید و بمعنی و هدیان میر نظمی بیت کران آید بدل پیش
 هنرور * سخن را چون شود بیهوده بشخور د پندار د سکون نون و فتح دال مهمله ايله معنی
 مالدار و صاحب انبار و محکم و قوی د پندر د سکون نون ايله شیراز لکه سنه بر قلعه

اسپیڈر کدانی شرفنامه ی پوزی و او معروف ایله دوت معنایه گورو اول اوغل هر بید کی
 ولد معناسنه حکیم خاقانی بیت دل در سخن محمی بند * ای پوز علی ذو علی چند * ثانی
 فرهنگ جها تکبیر شهر کتوج حاکی که هند پادشاه رینه رای دیر لر آنک نای در فور دخی
 دیر لثالث مجمع الفرسه آنک جمله اسماسند ندر حکیم فردوسی بیت کرازان کرازان که آگاه
 ازین * که بیژن نهاده ست بر پوزین * و حکیم اسدی بیت به پوز نبردی برا فکند زین *
 دوشد کرد کرد از دلیران کرین * رابع نسخه میرزا ابراهیم یعنی نادان گرفتن خود را یعنی کشی
 کند و بی بلرند رملک عربیه تجاغل دیر لودراج معناسنه کلدو کیده مرویدر ی پوز آذری
 یعنی حضرت ابراهیم علی نبینا و علیه الصلوٰه والسلام کدانی شرفنامه ی پوز هاجر ی یعنی
 حضرت اسمعیل علی نبینا و علیه السلام ایضا منده ی پوز سکون مایله یعنی مدرسه
 جهودان کدانی موید الفضل ی مع الزاء المعجیه * پراز ی فتح راه مهله ایله جهنت آلتلیدن
 بویند رقی اغاجی که او کوزک بویغه پکودور لانی بغلق قری قایشه دیر ل مشکلاته باه
 مکسون ایله مرویدر ی پوز ی سکون راه مهله ایله خاوک قطیفه وجوقه و قالیچه ده
 اولور و ابریشم و ابلک ده اولان که ترکیه خمر را ایله مستعملد حکیم اتوری بیت از چه خیزد
 د سخن حشو از خطایینی بطبع * وزجه باشد پوز دیبازنا چنسی لاس * حکیم خاقانی
 بیت از پوز یلاس آه تو * برجیس بطیلسان نه نیم ی پوزول باز ی خمر زاه فارسیله
 پوزول بر نوع او یوندر یسلم دخی دیر ل باز اکافاعل اولور یعنی اول او یون او نیایی دیلک اولور
 ی بشماز ی سکون شین معجیه و تاء موقوف ایله مهره پشت یعنی آرقه کوک هر بیده
 فقرات دیر ل و مجوز بالراء المله مشکلاته و هو الندی یو خندی اطلد کیمیات الدرهم
 قعبیر یله مسطوردر ی بشخیر ی سکون شین و یای تختانی و کسر خاه معجین ایله یای
 اغاجی که مشکلاته و هو شجر صلب بتخت مندا القشرو عملون فیه القوس ی پوز ی
 اطراف دهن یعنی آغز چون سی حضرت مولانا قدس سره بیت روی پنهان می کنند زیشان
 پوز * تاسوی باغش نه بکشا یند پوز * شیخ سعدی * قطعه * میرفت و مراد با او
 همچون شکرش لی و پوزی * باز آمد و عارضش د مبله * مانند شبی بروی روزی *
 و مطلق دهن حیوانات معناسنه حکیم سنایی بیت از پی صید آهوی خوش پوز * چشمها
 پوز سرمه کرد چوپو ز ی مع الزاء الفارسی * پراز ی فتح راه مهله ایله یعنی پراکنده و ریشان
 گردن ی پز ی سکون ز او ضم باه فارسیین ایله فرهنگ جها تکبیرد بر کله در که اوغلاق
 و یکی نواخت ایدر ل حکیم سنایی بیت نشوه دل بحرف قرآن به * نشود بزه پز ی فریه *
 ی پز ی یعنی شبنم ی پوز ی و او معروف ایله یعنی زخندان یعنی چکه استاده خیک دیشدر
 بیت امروز باز و پوزت ایدون بتافت اسب * کوئی می نداند آن تو همی گرفت *
 ی مع السین المله * پرس ی رسیدن لغظندن صیغه امر در صورت معناسنه شیخ فیضی
 ماسجده بر سایه دیوار کنشیم * از پی ادبان پرس حرماک صمرا ی پز ی یعنی پسر
 حکیم فردوسی * مثنوی * یامد نخست آن سوار هر ژر * پس شهریار جهان ارد شیر *
 بهستانه در پیش نیزه بدست * تو کفی مکرطوس اسپهبدست * و له بیت پس آنکه

پ ز

پ ز

پ ز

و پانوع في خم لامه حيوانا تدين سود صائغ استعلا ب معنائه في مع الفاء * يف في
 آغز دن چقان هوا شمع و چراغ موبندرتكه اخراج ايد در مولا نا جامي بيت هر كه بروي
 مه فشاند تف * مينكند بر چراغ انجم يف في مع الكاف * يتك في سكون تاء مثناة ايله
 اودس اوزونده دمور و باقرد و كدك كرى بيوك چكج در حكيم فردوسي بيت سر سروزانه
 فير كر زكران * چوسندان برو يتك آهنگران في بچشك في خم جم و سكون شين معجه
 ايله قويين و يكي و امثالي حيوان ترسي كذا في مجمع الفرس في پرتك في سكون ذاء مهمله
 و خم تاء مثناة ايله زياده استكون و يورغه آته ديوار و كوج معنائه ده رسيدة نظر در
 في پردك في سكون را و فتح دال مهملتين ايله لغز و يا كتم معنائه مير نظمي بيت باو كي زخم
 حرف نيل وصال * بكويد مرا پردك في مال في پرتوك في خم ذاء فارسيه معني صداي
 موخني و مهيب ابو المعاني بيت زآه و تاله زارم پرتوك افتاده در عالم * كه پندارند بر خاسته
 قيامت مرده وزنه في پرتك في سكون ذاء فارسيه تسبيح بوجكي معنائه در في پشتك
 سكون شين معجه و فتح تاء مثناة ايله اوج معنايه كلور اول جامه كوتاه كه ايله دك ايدول
 حلا روم ديارنده دخی مستعملدر پشتي و عجايبي دخی ديرل حكيم سوزني بيت اگر حبه
 خار را مستقيم * ز تو بس كم پشتكي ژند يچي * ثاني بر مرصدا آته و قاطره عارض
 اولور ايا قلنده خرده دانه جگر جيقوب بشر و شيش بود يمكن آل يقور ثالث بر نوع اويوندر
 بر آدم ابكي النى يره قويوب ايا قلرين يوقا و قالدور بوردور اول اويونه سكتندر و كردم
 ه في ديرل هندی لسانه بولفت كتاب معنائه در في پشتك في سكون شين معجه و نون
 و فتح تاء مثناة ايله طيقور قولانه ديرل في بشك في فتح شين معجه ايله كدى در كه پويشك
 دخی ديرل عربي هره و سنور ديرل حكيم سناني * مثنوي * دل مجروح را شفا قرآن *
 جان پردرد را دوا قرآن * تو كلام خدا براي شك * كرنه طوطي و حمار و يشك * اصلي
 ايمان و در كن تقوي دان * كان يا قوت و كنج معنى دان * كال غياث * قطعه * از چرخ
 تا كيو ترا زمخ تاشتر * از كرك تابره و از موش تا يشك * روزي خوران خوان پرازنعت
 نواند * هر كوشه كه مي تكرم ضد هزار لك * و سكون شين معجه ايله اوج معنايه كلور اول
 سر كين آهو و كوسقند و بز و شتر و امثالهم حكيم شيرازي بيت بعض اودارد بشون سكرم
 و خشك * بعض اودر طبع سر كينست و يشك * بو معنايه فرهنگ جهان كيريد و كسر بايله
 نقل اولمشدر كه يشكرو يشكرو و يشكل و يشكله ه في ديرل حضرت مولا اقدس سره بيت
 گفت جايش را بزوب از سنك و يشك * و ر بود تر ز بروي خاك خشك * بو بيتده خم بايله
 خشك قافيه اولمشدر ثاني چمبره ديرل ثالث براغاچ آديدر في يك في اوج معنايه كلور اول
 كند و ناهموار اولان نسنه يه ديرل ثاني ايي بوش نسنه كه مخفف پوكدر ثالث دمور دخی
 چكيخي بو معناده دخی يتك مرقومدن مخفف در بواج معنايه ترتيب اوزن بود بهاي جامي
 * قطعه * اي شور و خت و نه برو معلول شوم يي * وي ترش روی ناخوش و مكروه لك
 و يك * تيري و بي طعام و تغه چون پنيرو دوع * بي ذوق خشك مغز و تهني همچو جوز پاك
 با من مشو چواهن و بولا دست چشم * نانشكم سرقو چوسندان زخم يك في ياك في ساون

ف

سکون لامله ایکی معنایه ذراول کوز قباغی معناسنه خواجه سلمان بیت بادام چشم من
 زده بر پلکهاشکر * لوزینه ایست ریخته جلا بش از کلاب * ثانی بو کرک که عربیه کلیه
 دیرلر یلوک یخیم لامله دوه ترسی که عربیه بعره دیرلر یخیمشک یخیم سکون نون
 وشین معجه وخنم جیمه بوزن و معنی کهیشک یعنی سرچه عربیه عصفور دیرلر شیخ سعدی
 بیت یخیمشک بین که صحبت شاهین آرزوست * بیجان بر هلاکتی خویشتن عجول
 یخیمشک یخیم سکون نون وفتح جیمه مخلوج پنجه یوماغی که اکیر ملک ایچون حاضر اولمش
 اوله یاغند ویاغند وغنم ویند ویند ویند ویندش ویندک وکالدهخی دیرلر حکیم روحانی بیت
 یکی ازیشان یخیمستان و پنجه فروش * کدریش کاوی نامه است و نام او عنوان یخیمشک یخیم
 سکون نون وفتح دال نهمله ایله یعنی پندک مرقوم یخیمشک یخیم واو معروف وفتح باء موحده
 ایله مد مد قوشی کدافی تحفه الاحباب هند و شاه دیمشدر بیت الاتا باز کویند از سلیمان
 که بابلقیمس و صلیس داد یوبک * شمس فخری * قطعه * نهاد تحت شعی تاج فخر بر تارک * زفر
 مقدم این زده * نجوم فک * پناه ملک سلیمان که چون سلیمانش * نوید ملک سباد مبدم
 دهد یوبک * مؤید الفضلاده پکی باء موحده ایله مد مد و باء فارسیله دختر بکر معناسنه
 مر ویدر یخیمشک یخیم نام دخترای کتوج در که بهرام کور آ فی حباله از دواچه کتوزمش
 ایلی فورک دخی دیرلر یخیمشک یخیم واو معروف وفتح شین معجه ایله ماوراء النهر لسانند
 کریمه معناسنه در که عربیه هر دیرلر شمس فخری بیت خدا پکانا شاهنشاهی که شیر فک
 بر زدن لطفت خنریده چون یوشک * ابوالحسن شهیدی * قطعه * چند بردار دآن
 هر یوخروش * نشو و باده باسرو دش نوش * راست کوی که در کلوش کسی * پوشکی را
 می با لید کوش * بعضی نهمده باء موحده ایله و بعضی سندن میله موشک و محاحه یای
 یختانی ایله یوشک واقع او اشد یخیمشک مع الکاف الفارسی * یشتلنک یخیمشک سکون شین
 و نون وفتح تاء مثناة و لامله ناقص و مغیوب و هرزه و هدیان معناسنه در حکیم سوزنی بیت
 در ملک توپسند نکرند بندکی * نمرود پشه خورده و فرعون یشتلنک یخیمشک یخیم
 فتح شین معجه و سکون نونله زمان قدیمده وضع اولمش نشان و قازمه معناسنه شمس فخری
 بیت در آورد سقطش یاره سپهر از جای * یلک اشارتی بی دستبرد پیل و یشتلنک *
 یخیمشک یخیم واو مجهول وفتح شین معجه و نونله هر ی مضافا تبین بر قریه اضمیدر تعرب
 ایدوبه فوشخ دیدیلر یخیمشک یخیم واو معروفله اوج معنایه کلور اول غله قودقاری قیونک
 اغزیه قونیلان خس و خامشک معناسنه یخیمشک بیت بومرک پدر کرچه پسر دارد سوک
 در خاک نهان کندش مانند پوک * ثانی نسخه حسین و فاییه یعنی هوای دهن در که او فور ملک
 ایله آتش یا قورلر و سایر شمعرا ایچون اخراج ایدرلر استاد اغاجی بیت کر بر فکنده کرم دم
 خویش بکو کرد * بی پوک ز کو کرد زبانه زند آتش * ثالث یاخش بر در که او ایدرلر شمس
 فخری بیت غم اگر یار من بود چه عجب * میل آتش بود همیشه به پوک * مؤید الفضلاده
 قاو و پنهان اولمش غله معناسنه در بعضی نسخهده باء موحده ایله منقولدر یخیمشک مع اللام *
 یخیمشک سکون خاه معجه ایله یعنی بهین که تخمکان و فو فتح دخی دیرلر ترکیه سموزاوت دیرلر

بُ ک

بُ ل

و پرشکال بی سکون راه مهمله و فتح تاء مشتاق و کف قلوب سینه منتهی خود دانه داخل بر ولایت
 اسپیدر طالع آملی بیت می شیرازیم از در سرگشت * علاء حسن با ده های پر نکالست
 و بیتن مراد هند آرز و در بی دل بی شمع و بهادر صاحب فکر و رای معنای ششم
 فخری بیت بکاست در همه ایوان همچو توشاهی * کریم و نرنگ و دام و عاقل و کامیل *
 و پرشکال بی سکون را و کسر شین معجه و فتح کاف فارسیله بولتو هوای یعنی کوکب و زنده
 بولوت اولوب یا غم و غمی محل و کاهی ترشح ایلمه شکم طالع آملی بیت کھی ابر و و کاهی
 ترشح کونه که باران * میا دو چشم من بنکر هوای و شکلی را و پرغول بی سکون راه فارسی
 و ضم غین معجه ایله یعنی برغول مرقوم یعنی باغوردن اولان طعام بی بی ایکی معنایه
 کلور اول معروف یعنی کوپری مولانا بی بیت چنین دار فرمان بحیل مغل * که بر روی
 جیون بستند بی * و کر که عریضه قنطره دیر لانی پول معنایه در حکیم زاری قهستانی
 بیت بار حسرت می کشیم از بی معی * خاک بر سر می کشیم از بی بی بی سکون و او و فتح
 باء فارسیله جوز بوا قدر او و بر نسنه در تعجب باید بوب فوغل دید بلی و نوع دار و در لسان
 هندیده سیاری دیر لار استاد فرخی بیت درود در ختان چون جوز هندی بی بی * که هر
 درخت سیال ذکر مکر در بی بوخل بی و او مجبول ایله بحیل مرقوم معنایه در بی پرشکال بی
 و او معروف و سکون سین مهمله و تا و فتح کاف فارسیله فرهنگ جهانگیریده پوست بی مو که
 در نه دبه باشد یعنی قویق دینه اولان تو یسزد ری و مجمع الفرسه قیونک قویروخی
 تو بلرینه یا پشوب صالنان سر کین حکیم ستانی بیت از غلام آنکه ذی عیال آمد *
 اوز دینه بی پرشکال آمد بی پول بی و او مجبول ایله اوج معنایه کلور اول یعنی بیشتر مرقوم
 ثانی کار بانسرای و منزل غربا ثالث کوپری که عریضه جسر دیر لار کسر جمیل حکیم فردوسی
 بیت یکی پول دیگر باید زن * شدن دایکی راه و باز آمدن * و شمس فخری بیت
 آنکه هر خیر بعد در جهان * خانه کرد و در باط و پول و سم * وسیله المقاصد بر دای
 لوله سنده دیر لار بی مع آیم * پر سم بی سکون را و فتح سین مهملتین ایله پرایله محمدن
 مرکب در منت اولان طعامه دیر لار بر آدمه احسان ایدوب تحمیل منت الیکدن کنایه در
 میرنظمی بیت از عطای سغله امید می بند * کرد دانی بشو پر سم دهد بی پر م بی فتح زاء
 فارسیله قرا غوم معنایه و هو ما یسقطه من الثلج فی اللیل کذا فی مشکلات بی بیشتر م
 سکون شین معجه و راه مهمله و ضم تاء مشتاق ایله قورداشتی دید کاری علت که عریضه شری
 دیر لار بی حکیم بی ولایت شیراز ده بر کوپری نامید وجه نهجیه سی بود که بر بازار کان
 متول و افر تحمل و اجمال ایله شیراز ه کاوب جمیع مال خرابانده ذوق و عشرته دیکشوب
 مفلس و بی نوا اولد قل شیراز دن چیقوب مذکور کوپری بیله بیوشن کاوب آمده حکیم
 حکیم دبه رک قالوب ایلر و کیر و کیده مز اول زماندن و اول کوپریه اسم اولش دیر لار
 کذا فی شرفنامه بی پوشید چشم بی یعنی نایبنا عریضه اعمی معنایه کذا فی الحمودی
 بی مع النون * یحتمل بی سکون خاء معجه ایله بشک و بشور ملک معنایه مستقبلند
 خانی زایه قلب ایدوب نزد و زنده دیر لار بی پرسان بی سکون را و فتح سین مهملتین ایله

پ م

ن

ایله یعنی پر سنه صورتی معناسنه اسم فاعله راوا المعانی بیت پر سان نشدی جال دلزار
 میکم * ای آفت جان تابکی این جور تغافل کی رسیدن کی صور حق که صریح سوال
 معنا سنه چغتایده صادی سین او قویوب حور ماک دیر ل سبعة سیان ده پادشاهه خطاب
 محله دیر بیت لندا مشرق کلام و خندان یوز * بیرلا کیم خلقدین سورا سین سو
 کی پر کردن کی چوق آیمک و طولدر مق و نکرار ایلک تنکم دیمشردر * مصرع * کارنیکو
 کردن از پر کردنست کی پر سکون کی سکون را و ضم کاف فارسی و سین مهملتن ایله
 ایر او زینه اور تیلن یا پوق که عربی غاشیه دیر کی پروین کی سکون راه مهمله ویای
 تحتانی و کسر و او ایله یعنی چرک و شوخکی این المعانی بیت میخس از بوی بددر پهلویش
 نتوان نشست * زان دهان وینیش پروین پرست فمچون خلا کی پزیدن کی کسر زاه معجه
 ایله چمدنک معناسنه کی پشتوان کی سکون متین معجه و تاء موقوفه دیوان اسحکام ایچون
 قونیلان اغاج که ترکیه خطل دیر ل خلاق المعانی بیت چنین خلل که به بنیاد دین بر آمده
 بود * کر اعتقاد پرین پشتوان نبودی وای * محاحه قیو آردینه قودقوری اغاج معناسنه در
 فرهنگ جهانگیریه یعنی پشت و پناه منقولدر مولانا مطهر کرنی بیت پناه ملک اسلام
 و پشتوان سپاه * صفی حضرت سلطان ولی دولت شاه کی پشتیبان کی پشت ایله باندن
 مرکب لفظدر ارقه و یرمی و حمایه ایدیمی معناسنه شیخ سعدی در نعت شریف بیت چه غم
 دیوار امت را که باشد چون تو پشتیبان * چه باک از موج بحر از که باشد نوح کشتیبان
 کی بشیره نشان کی یعنی سکه زن کی پشتیون کی مختصر پشتوان مرقوم کی پفسریدن کی
 سکون فاو کسر متین معجه و راه مهمله ایله یعنی رافشاندن یعنی صاحبی کی نفیدن کی کسر
 فاو سکون یای تحتانی ایله شمع و چراغ سویندر مک اطفا معنا سنه چغتنای لسانه او چاق
 دیر لمیر علیشیر * رباعی * کل باردی ایساچن معطر بولسون * شمع اوچنی ایسا قویاشن
 منور بولسون * شهرزاده غه کر و ضمه میسر بولدی * سلطان نقه جهان ملکی میسر بولسون
 و فرهاد نامه ده فرهاد آینه به باقوب بی مجال اولدقه دیر بیت بولوب پروانه دیک اطرافضا
 جمع * ولی اول یا تیب آنداق کیم اوچوک شمع کی پلوان و پلوان کی سکون لامله مؤید
 الفضله یعنی پشتوان که یعنی ارقه یوکنی قویوب آرام ایده جکیر معناسنه در فرهنگ
 جهانگیریه مزروعات و باغ و بوستان اطرافنه حفظ ایچون و حیوانات کیرمک ایچون
 دیوار کی پیراقدن ایتدکاری یوکسکیر معناسنه در میر خسرو بیت عجب نبود کرا نباری
 فرو لغزد باب وکل * که محنی کوک کرد چون کند باشد بیلوانش * وله بیت سبکباری
 کرین تاسهل دانی کر جیل پرتی * که کریه از شتر بهتر تواند رفت بر پلوان کی بهشک زبان کی
 بر صاری و قزلرنگ بویار بر سنه در و روع دوا در عربیه لسان العصفور دیر کی پورابتن کی
 کسر باه موحد و تاء مثنا و سکون یای تحتانی ایله آبتین فریدون شاهک پدیری نامیدر
 پورا و خل در معنای ترکیب فریدون شاهدر کی پوران کی سکون واو وقع راه مهمله ایله
 شهرکتوج آدیدر فوران دخی دیر ل کذافی فرهنگ جهانگیری کی پوردستان کی یعنی رستم
 دستان که دستان رستمک باباسی تعمیر کی پوردگان و پوردیان کی بجه دزیده یعنی

خمسه مسترقه نك اوژ ديشه بش كون دخی زياده ايدر لر اون كون اولوو پوز دكن و پوز ديان
 دير لر فاسيلر بو كونا زياده اعتبار ايدوب عظيم جشن ايدر لر معرني فور دجاندن كي پوز دگران
 يعني حضرت موسى و هارون علي نبينا و عليهما الصلوة و السلام كي پوز ديان كي كسر راه
 مهمله ايله يعني متوطنان شهر كتوج كه پوز شهر ك آدي اولمقلا ياي نسيبله آنده ساكن
 اولان اها ليسي و يك اولور كي پوزن كي واو مجهول و فتح زاء معجه ايله ذراعت ايچون تارلاي
 پاك ايدوب آماده ايلك معناسنه دوز زاء فارسيه كثر ت شغلدن الذا ظاهر اولان قيرجه
 دير لر ابوالمعالي بيت بهر محصول غم عشق زمين سينه ام * در ازل از خار و خاشاك ذكر
 پوزن شده كي پوزيدان كي واو معروف و كسر زاء معجه و سكون ياي تحتانيه يعني عذر
 آورفن و اعتدلو معناسنه كذا في مجمع الفرس كي پوزيدن كي كسر زاء معجه ايله عذر ايلك
 و نسنه پشرمك ملح معناسنه پوزش كردن دخی دير لر كي پوستيان كي سكون ولو و سيش
 مهمله و كسر تاء مثناة و فتح ياي تحتاني ايله صاعري ديد كاري دير لر كي پوستين كي سكون
 سين مهمله و كسر تاء مثناة و پاي ساكنه ايله دري معناسنه عموما مختيان و سايري و ديرن
 مضنوع اولان اشيا و كورك معناسنه در خصوصاً هر نه اولور سه پوست دير لر يا ايله نون
 جمله ماده سنك اسمنه الحاق ايچوندر و ر معناسي دخی غيبه در استعان طريقه استعمال
 اولور شج سعدى كاستانك ايكجي بابله بر حكايه ده كند و نك با سيله مناقشه ايد كاري
 محله * اي جان پدر تو نيز خفته بودي به كه در پوستين خلق افق * ديد و كي شاهد
 مدعادر و حكيم انوري بيت از عقاب پوستيش كرتكويده بود * گرچه در دريا تواند
 كر دخر بط كازي كي پوسيدن كي واو معروف و كسر سين مهمله ايله چور يك معناسنه در
 كي پوشكان كي واو مجهول و شين موقوف و فتح كاف فارسيه ايكي معنايه در اول شهر
 نيشابون قريب بر مكن اسيد رثاني موسقيه بر نو اسيد در كذا في مجمع الفرس كي پوسيدن كي
 واو معروف و كسر شين معجه ايله اور تملك ستر معناسنه و كيك لبس معناسنه مصدر در
 كال بخندي بوايكي معنايه بيت به امن عيب رندان پوش زاهد * لباس زهد پوشيدن چه
 كرس كي پوكان و پوبكان كي كلاهيا بكاف النجي رحم مادر معناسنه زهدان دخی دير لر
 و ر معناسيله رنسنه في نك ايتك ايچون بر مقدار صو سپيكدن كي پون كي واو معروف و
 نكلي معناسنه كندزين دخی دير لر كي پويان كي واو معروف و فتح ياي تحتاني ايله پويدين
 لفظندن اهم فاعلدر بايحي معناسنه حكيم سناني بيت كفر و دين هر دو در دهن پويان
 و حلا لا شريكه كويان كي پويدين كي كسرياي تحتاني اول و سكون ثانيه يلك و شند تله
 كلك معناسنه پويدين اكامتعدى اولور كال بخندي بيت اين خير چستن و پوسيدنست
 اين طلب كيست چه پويدينست كي پوسيدن كي ضم ياي تحتاني اول و سكون ثاني و واو
 و كسر سين مهمله ايله طن ايتك و رجا و تواضع ايلك و ساءم ايلك نعمه الله نقليدر كي پوسيدن
 شين معجه ايله ده اول معناره مرويدر كي مع الواء * مخنه كا و كي اول ادويه در كه قينادوب
 صويله يعني مريض يورل اكاسيرم دخی دير لر كي پشتماز و يعني پشتماز مرقوم و دخی
 يعني كوشت پشت يعني ارقه ده اولان ات و بيل كوكي كه عريده فقرات دير لر حكيم سوزني

سوزنی بیت شکمش همچو مشک کردن پر * کشته ازدوغ بشتمازوی من یو پو
 پویدن لفظندن ضیفه * امرد و اسم مصدر دخی استعمال اول نور پویه دخی دیرل شیخ نظامی
 شیرسکی داشت که چون پوکرفت * سایه خورشید بر آهو گرفت * شیرسک تازی دیمکد
 و سکرتمک معناسنه در مولانا عجمد ابن یمن بیت کرت باید نظر کردن به مینو * بسوی مشهد
 سید حسن یو پو پو یو یو یک مرقوم معناسنه کذا فی شرفنامه معنی دهد اثر الدین اخسیکتی
 * قطعه * تویی که حاکم مطلق ترا شناخت خرد * اگر چه دست دگر کس عمل به نبر و کرد
 خلاف نیست که شاه پندکان یارست * اگر چه تاج و لحن با چکا و پوپو کرد * فرهنگ جهانگیر به
 آواز مدح دخی دیرل حکیم زاری * قهستانی بیت وصال بابل با کل فنوز نابوده * بخیره
 شور بر آورده شانه سرپو یو پو یو خم یای تحتانیله معنی کلوخ کذا فی نسخه میرزا
 ابراهیم وغیری نسخه ده توام اولان اولاد ترکیه اپکیز دیرل میرنظمی بیت راه شادی را
 نکرده هیچ پو * کویا دل با غمت بوده پیو یو مع الهاء * پخته یو پختن لفظندن اسم مفعول در
 و شمس معناسنه اسم عامدر و استعان طریقیله جهاننده و کرم و سرد کشیده ده دیرل
 ابوالمعانی بیت معنی نتوان گفته تاد رنگند سفته * بسیار نقب باید تا خام شود پخته *
 یو پرپایه یو قرق ایاق دید کلری برمودی جانور در چیان دخی دیرل عربیک مثبت دیرل
 قحنتین ایله کذا فی مجمع الفرس یو پرده یو ایکی معنایه در اول معروف ثانی معنی پردمرقوم
 یعنی لغز و یا کلنج یو پرزه یو سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله نسخه میرزا ابراهیم معنی
 یاره * جامه یعنی اثواب پان لری و شرفنامه ده و تحفه الاحباب معنی پرزی یعنی خاوه * جامه
 پشینه و قطیفه ده اولور شمس خری بیت آسمان قدر ترا چون مجلسیست * از نجوم
 آورده بر رخ پرزه * و صیق معناسنه ده اولد و خی رسیده نظر در یو پر سه یو سکون
 را و فتح سین مهملتین ایله معنی پرشس بیمار عربیک عبادت دیرل کسر عین مهمله و فتح یای
 تحتانیله میر ابوالقاسم معجزی بیت محنت از خواهی درین دیرکهن * خستکان بی نوارا پر سه کنی
 یو پر سه یو سکون راء مهمله ایله بوزن سرمه ایکی معنایه کلور اول مثقب که اغاج و دمود
 درلر ثانی دیک سنکین یعنی طاش چولک بعض نسخه ده ایر معناسنه ده رسیده نظر در
 یو پر سه یو بوزن مره جست و چالاک معناسنه در یو پسر یچه یو فتح سین و کسر راء مهملتین
 و سکون یای تحتانیله معنی پسران بدکار و ناخلف کذا فی مؤید الفضلا یو پشتان یو سکون
 شین معجه و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله معنی پشتوار یو بشتمازه یو معنی بشتمازوی مرقوم
 یعنی فقرات ظهیر که صلب دخی دیرل حکیم ازرقی * قطعه * دران کهی که ز طعن سنان
 وزخم زبر * ز بشتمازه کردن کر ز جوید ماه * بر آسمان زبسی کرد و چون ستاره حوت
 ز بیم تیغ بریاد را و فتد بشناه * حکیم سوزنی بیت بشتمازه کا و زمین رسد آسیب *
 چو در کشم خر خنانه زیر پای هجا یو بشتمازه یو الفسزدخی معنای مرقوم در یو بشتمازه یو
 بو دخی بشتمازه مرقوم معناسنه در یو پشتوان یو سکون شین معجه و تاء مثناة ایله آرقه
 یو کی که پشتان دخی دیرل شیخ عطار بیت مرکه آوری چون کاش خواهد * مدتی خار
 پشتوان کند یو پشته یو سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله دپه که محرارده طیراقدن

پ

واقع اوله عربيه مائل ديرلر خصوصا وهرنه كه دپه كبی بغلس اوله عوما استاد رودكي بيت
آن كسان آتش همی پند استند * بسته همیزم پرورد استند في بستره في فتح شين وزله
معجزين وسكون نون ايله زوغن ساد مایله شمش خرمایه ديرلر في پغنه في سكون غین معجه
و فتح نون ايله زربان ایا غی کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنائی مویدمولانا شهاب مهمزه بیت
پغنه بام دولت باشد * این چهار آخشیج و هفت فلك في پافته في ضم لام وسكون فافتح
تاء مثناة ايله یا نفون سویند کدن عسکره یرنه جا بجا بولنان آتش معناسنه کذا فی فرهنگ
جهانگیری في پله في فتح لام مشدده ايله ترازو کفه می ابوالمعانی بیت در پله ترازو با حسن یار
و خورشید * در وزن ناقص آمد خورشید رفت پالای في معجه في سكون نون و فتح جمیله
بوزن غنچه معنی پیشانی که عربیه جبین و ناصیه ديرلر شاعر بیت بنیغ طره ببرد ز پغنه
خاتون * بکرز پست کند تاج بر سر چپال * بومعنائی موید شمس فخری * قطعه * آن
خسروی که سرخ ز خون عدوش کرد * سلطان نوبهاری پیکان غنچه را * بر آستان در که
شاه جهان پناه * ساینده مهر و ماه شب و روز پغنه را في پنده في سكون نون ايله معنی
پند مرقوم یعنی کنه که حیواناته یا بشور و بعضی فقهده جسم حیوانه ظاهر اولان یومری
ات معناسنه مرقومدر في پوپه في سكون واو و فتح باء فارسيله پوپوی مرقوم کبی همد
معناسنه در شمس فخری بیت دارایی که از انعام عامش * بود طوق حمام و تاج پوپه *
في پوته في سكون راء مهمله و فتح تاء مثناة ايله ایکی معنایه در اول زر کر آلت کردن طیار قدن
بر حقه در ایچنه زرو سم اریدر لر خواهه سلمان بیت هیچ نقدی در خلاص پوته عالم نماند
هیچ دودی در چراغ دوده آهم نماند * ثانی خزانة معناسنه شاه داعی شیرازی بیت دل
ب فراغت نه و لنگوته بند * از جهت زرنه بجان پوته بند في پودنه في واو مجهول و فتح دال
مهمله و نوله یار پوزدر که عربیه عناع بری ديرلر اختیارا ت بدیعی ده نعام و نعام الماک و نعاما
دخی ديرلر و سیسبز دید کاری ده مسطور در و سه سنبل دخی ديرلر في پوده في واو معروف
و فتح دال مهمله ايله اوج معنایه در اول ارغچ که پود دخی ديرلر ثانی کهنه و پوسيله معناسنه
حکیم سنایی بیت نظم کوه ریاد جان افزای عقل افروز تو * کرد شعر شاعران پوده را
یکسر بها * ثالث اسکی بزه یا قوب قاواید لر کذا فی فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسانه می
اولمزا را جدر مسعود سعد سلمان بیت غم برآمد زدیک تفته زمین * بر برون زد ز شاخ
پوده شجر * و چوریمش اغاج معناسنه حکیم فردوسی بیت چو فرزند بدرفت سوی پدر *
تواندوه این چوب پوده مخور * و بر فرهنگ سخت سوده و ریخته معناسنه مروید حکیم
سنایی بیت کر بود هر دمی نموده تو * بوده حق بعقل پوده تو في پوره في واو معروف
و فتح راه مهمله ايله ایکی معنایه در لول یعنی پور مرقوم حضرت مولانا قدس سره * مسط
خرید پوده ادم چه خبر دارد ازین دم * که من از جمله عالم بد صد پرده نهام * ثانی تنه درخت
معناسنه در زبان هندیه تمام معناسنه در في پوره في واو معروف و فتح زاء فارسيله
ساق معناسنه در آدم و حیوانه و اغاجده کوک یقین یرینه ديرلر في پوزینه في واو معروف
و کسر زاء معجه وسكون یا ی تحتانی و فتح نون ايله وزاء فارسيله ده جایز در میون که کبی

کبی دخی دیرلر پوزینه فی کسر زاء فارسیله قنطار معنا سنه در ابوالمعانی بیت بیارندش
اگر آن قلمبن پوزینه بالبرز * رود بالا وماند بر زمین جسم کرا نجاننش کی پوسانه فی واو
معروف وفتح سین مهمله و نونله بمعنی فریب دادن و مغلوب کردن کذا فی نسخه میرزا ابراهیم
کی پوست پاره فی کاوه آهنکر خفاک اوزرینه جمعیت ایلدکه نیره به باغلدی فی دریدرکه
علم ایتشیدی فریدون آتی تبرکا مرصع و محوهراید و بخرینه سنه حفظ ایادی نجه زمان
پادشاهلخرینه سنه باقی ایادی اخترکاوانی و اخترکاوایی و درفش کاوانی و درفش کاوایی
دخی دیرلر کذا فی شرفنامه کی پوستکاله فی کاف فارسیله بمعنی پوستکال مرقوم یعنی
قویون قوروغنده آوخته اولان سرکین حکیم سنایی بیت دوستی کرپی پیاله کنند *
بدل دنبه پوستکاله کنند * نعمه الله نسخه سنه سپانامش دری معنا سنه مرویدر کی پوسه
واو معروف وفتح سین مهمله ایله صارلش ایلاک کذا فی الحقه کی پوسیده فی واو معروف
و فتح سین مهمله ایله اسم مفعول صیغه سیدر چوریش معنا سنه و چوریوب پاسلش
معنا سنه ده کاور ابوالمعانی بیت نیز کن فهم راست باتدبیر * نکند کار تیغ پوسیده *
کی پوشله فی سکون واو و فتح سین معجه و لامله کیه جگ جامه واورتنه جگ اثواب کی پوشنه
فتح سین معجه و نونله بمعنی پوشله و سرپوش معنا سنه ده مرویدر کی پوشیده فی پوشیدن
لفظندن اسم مفعولدر اوزلش مستور معنا سنه ده اخفاء لازمیدر مثلاً برکسنه اخفاء سرار
ایاسنه اکا پوشیده راز دیرلر و کینش یعنی اوزرنه اثواب اولانه دخی پوشیده دیرلر میرنظمی
بیت جوفخر جامها پوشیده ده * بهر سو هر خدمت را دوید کی پوله فی واو معروف و فتح
لامله ازلش قاون و قارپوز و امثالی میوه لر بعض نسخه ده قوز قورده دخی دینلد وکی مرویدر
کی پوزره فی واو معروف و کسریای محتانی و فتح زاء فارسیله بمعنی امیدوار شدن یعنی
برکسنه دن برسنه رجاسنه اولق کذا فی شرفنامه کی پویه فی واو معروف و فتح یای تحتانی
ایله اوج معنایه مرویدر اول بمعنی رویدن یعنی سکر دوب بلك استاد لیبی بیت بکرمی چو
برق و به زهی جوار * به پویه چورنگ و بکینه چوبیر * بومعنایه قاضی بدرالدین کعبیه
بیرران تورامت ابرشی که بود * بکا به پویه سمندر مثال در آتش * وله ایضا بیت بکرم
پویه اگر سایه اش فتد برکوه * سزده کوه کران سنک را بر آید پر * ثانی بمعنی آرزو
با اضطراب ثالث دبی طائفه سندن بر شخصک نامیدر اولادری برمدت پادشاهلق ایادله
طبقه لری توار غله مسطور در آل پویه دیرلر زبلا و کزیده لری عضد الدوله ایادی مؤلفه
فرهنگ جهانگیرینک نسبی مزبور عضد الدوله به منتهی اولور کی مع الیاء * پرثوی فی سکون
زاء فارسیله چچک نشانی یعنی روی آدمده جدری دیکلری علتدن نشان اولق
ابوالمعانی بیت مکوبروی خوش آن نشان پرثویست * کد سایه مره اش بر رخس اش
کرده کی پرثوی فی ضم زاء فارسی و سکون و اوایله بمعنی فرومایه کذا فی فرهنگ جهانگیری
فی پشنی فی یای نسبتله ارقه ویرمک رجوع معنا سنه و انگاه و اول مناصبتله کونده به ده
دیرلر پشی فی کشر سین معجه ایله بمعنی پشیر مرقوم کی پاشی فی سکون لام و کسر جم فارسیله
معنی خرمهره پاشی فروش یعنی مهره فروش محمود ابن یمن * قطعه * من کرفتم عطار دی بهتر *

گرهتزا کسی که مشتریست * چون بنزدیک اهل عقل کنوز * مرد پانی فروش جوهریست
 ی پونی ی سکون ووا واکسرتاه مشناه ایله جگر قلبه سی ی پوج بینی ی بورناز معناسنه بیت
 آن پوج بینی بوده بازار دهر مغره * از بهر جر گرفته بر روی تخته زر ی پوست پیرای ی دباغ
 معناسنه که معنای ترکیب دری دوزیمی دیک اولور ی پوستیرای ی حذف یا یله دخی اول
 معنایه دری پهلانی ی سکون و او و فتح لام و کسر نوله بر نوع اون آشیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 ی پوی ی پویدن لفظنن صیغه امر در سکر ت معناسنه واسم مصدر اولور تک و پوی
 دیر ل ی پوی ی لفظ مکرری سکر دی سکر دی دیک اولور حکیم فردوسی بیت همه
 پیش من جنگجوی آمدند * چنان خیره روی پوی آمدند ی باب التاء المفتوحه مع الف
 تا ی حرف تا داخل و لاحق اولدوغی کله لره علی شامل اولان معنای مقدمه تفصیل
 و بیان اولمشدر لکن الف ایله معنای لغویسی بوجه ذکر اولنور سکر معنایه کلور اولضه
 بیفت اولان تک معناسنه در میر نظمی بیت تامل و مر کر بر او هم مشو * هم در جائین سخن
 از من شنو * ثانی یوک تنکی معناسنه شیخ اوحدی بیت بنوسد رات بر جانی * کرو
 خروار و اکند تایی * ثالث یعنی کیفیت جامه و غیره بمعنی کتاب اصطلاحیه تایی جامه
 و تایی کاغذ و غیره استیایه دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت کر بگوید شرح این بعد
 شود * مشنوی هشتاد تا کاغذ شود * رابع یعنی نیز استعمال اولنور استاد دیشدر
 * رباعی * آرزو که عقد کار کردون زده اند * نقد زر عاشقی در کون زده اند * واقف
 نشوی ز عقل تا چون زده اند * کین زور ز سرای عقل بیرون زده اند * خامس تا و اظندن
 ترخیم اولمشدر حکیم خاقانی * مسقط * آن هشت تا بر بط نکر جا و ایهشت هشتاد
 هر تا لوطوی شعر صد میوه هر تا ریخته * سادس عدد معناسنه کلور خواجه حافظ
 تار معناسنه بمعنایه بیت معنی ملولم فوتایی زن * ییک تایی او که تایی زن * سلج
 یعنی زنهار شیخ سعدی بیت ز صاحب غرض تا معنی فشنوی * که کر کار بستنی بشیمان شوی
 تامن مثل و ما سند معناسنه مولانا کاتبی * رباعی * چون خواجه نظام نیست نرم آری
 بی صوت خوشش مباد جانی جایی * هر ساز که هست تایی آن بتوان یافت * تنبور و نیست
 آنکه ندارد تایی ی تا ی ی فتح یا موحه ایله ایکی معنایه در اول طبق معناسنه تایی تاوه
 معناسنه ابوالمعالی بیت بدید روی جهان تاب آن ملک سیم * ز خنک شش شمعاه سپهر
 چون تابا ی تا تا ی فتح تاه مشناه ایله پلنگ که صریح نمکنت دیر لضم لاله ی تارای راه مهله
 ایله یعنی ستان و اخترا یلدز معناسنه عیسی مشتری * قطعه * رأید سر و انجم فراتو قطعه
 کردون * بگوید تیغ او بکسر جهان زرب و بالا را * طلوع و کوب سعدش خلاق را کیند و شتی
 فروغ طلعت عدلش بسوزد بخشش تارا ی تا سا ی سین مهله ایله اندوه و ملالت معناسنه
 پور بهای جانی بیت خواجه حاجی چوا زده تا سا * خوره چوب اندر آمدش تا سا
 ی تاوا تا ی فتح ولو و نوله قوت و قدرت معناسنه در کمال امجلی بیت هر که لور اهدست معنی
 کثر * پیش بیتم لاف تلوانای کو ی تا ی فتح بلد موحه ایله یعنی بکشد میر نظمی بیت مکن
 کرو خرمندی جفا خویش * تبالو عشق ملدا رستم کیش ی تیرک اصبا ی فتح یا موحه

موحله و راه مهمله و كاف تصغير ايله دكرمان طاشنى اصلاح ايلدكلى دمور آلت معنا سنه در
 قى محشايى سكون خا و فتح شين معجى ايله بمعنى كو شنه و سى كنه كذا فى فرهنگ
 جهانكلى بو معنايه ذر آتشت بهرام بيت بكو تحشايكارى كرفر پوست * همى با شيد
 ميد اريد ميوست قى تراي راه مهمله ايله بلند و عالى ديوار كه ديوانخانه ملوك و كاربانسر ايلده
 ايد در رضى الدين نيشابورى بيت زيم تيغ جهانكلى همجو خور شيدش * هميشه ماه تراسته
 با شيد از خرمن * بو معنايى مؤيد شمس خورى بيت محيط مركز دولت جمال دينى و دين *
 كه سد عدلش و با جوج فتنه راست تراي ترساى ملت نصارى شيخ سعدى بيت اى
 كرمى كه از خزانه غيب * كبر و ترسا وظيفه خود دارى قى ثرف با و ثرف وايي كلاهما
 بسكون از راه المهمله و فاء الموقوف بر نوع طعام در يوغرت قورى ايله و پير صوييله
 بشور رل عربيه مصليه فتح ميم و سكون صاد ايله كذا فى مجمع الفرس قى تركاى سكون
 راه مهمله و فتح كافه زنانه تعظيم و اكرام ايجون خاتون ديمك معنا سنه ميرنطلى بيت
 اصل مردم مجوى در هر جا * كه كنيرك نميشود تو كاى تركش جوزاى بر قاج يلدوز در كه جوزا
 بر چند تركش شكلند اولور كذا فى الاداء قى ترين وايي كسر راه مهمله ايله بر نوع طعام در
 غويشه ديرل بعضى صفحه ده تر خانه شور با سيدر كه ترين و ترينه تر خانه در و آوادن محفدر
 قى تره آسباى فتح راه معجمه ايله دكرمان اولكى در ايوالمعاني بيت روز و شب اين مهر
 و ماه در فلک از بهر چه * عمر تو يموده اند چون تره آسباى تغيراى كسرفا و سكون
 ياي تحتاني ايله بر نوع زم و رياض طاشدر قلندر اى پالهنك ايدرل قى نلاى بوزن خلا
 در و يش و كذا فقر دن عبارت در شاعر بيت هر چه هست از عقل و فكر و دل مرا * صرف
 كردم راه تو عا ندم نلاى قى تماشاى معروف شاعر بيت شود كرو صالت بيك شب ندانم *
 تماشا كتم مى خورم و از گويم قى تحشايى سكون ميم و ياي تحتاني و كسر خا و فتح حين
 معجى ايله بر معروف دعا اسميدر كال اسميل بيت بجاي حلقه ابر بشين بكف نسيم *
 بجاي زخمه بدستش دعا و تحشايى قى تماشاى معروف التونه و كشه اوررل و چارپا
 حيواناته نشان ايجون قورل شرفنامه ده باج معنا سنه در كه يولرده و در بندرده يكن
 يو كار دن آلورل معنى اول ايوالمعاني در نعت شريف بيت راى خدمت خاك درت سپهر
 زدند * نشان بندكى اين مهر و ماه تماشاى قى تنكوشاى سكون تون و فتح كاف فارسي
 و شين معجمه و خم لامله مجمع الفرس معجى خانه روميان و رساله حسين و فائى ده و ر
 معتبر نسخه ده تنكوشا و ارتنك و ميرده ايكى كتاب اسميدر و معنايى مؤيد حكيم خاتاني
 بيت بنام قيصرفاى سازم تصانيف * به از ارتنك روم و تنكوشا * مؤيد الفضلاده
 تنكوشا علم خانه روميان و بر صور نكرت راز ارتنك و فرهنگ جهانكلى مسطور در
 تنكوشا و تنكوشا لوشاى حكيمك تصانيف و اختراعى بر كتاب در كه اسامى و خطايى نقوش
 و تصاوير و كره بند و صنايع ايج اختراع ايدوب يازمشكه ارتنك و انكليون ماني به معادلدر
 ماني نقاش چينه مر تبه سر آمد ايسه مزبور لوشا دى رومك همچنان سر آمد استاد
 ماهر ايدى كتاب مقومك اسامى تنكدر لوشايه مضامى اولنوب تنكوشا ديدلر روايت

اوزن کاف مکسور اولوق کرکدر مفتوح نقل ایدنه محالف اولور شیخ تطائی درصفت قصص
 خورد نق بیت قطب آن پیکر جنوب و شمال * تنکوشای صدر هزار خیال * تنکناج
 سکون نون اول و فتح ثان و کاف فارسی ایله جای تنک و علی مضیق * تنهاج اوج معنایه
 کلور اول یالکر معناسنه لفظ مفرد استعمال اولنور میر سنجر بیت تنها نشینی باغت
 سودای بسیار آورد * آخر نهال عشق تودیوانکی بار آورد * ثانی بو معنایه قریب
 همان یالکر بن دکلم دیمکه تنهانه من دیرلر تنکم عرفی * مصبرع * تنهانه دلم باده نایش همه
 خونست * ثالث لفظ مرکب اولجه تنار دیمک اولور بو بیتده معنای اول و ثالث واقعدر
 بیت دی میشدی خرامان چون سرو عقل می گفت * خوش میروی به تنها تنها فدای
 جانت * عربیله منفرد و جفتایده یا لغوز دیرلر * ثانی ضایع و تلف معناسنه در مولانا
 مظهر بیت زیر و زبر بکرده همه خانما نشان * واسباب ملک جمله تلف کرده و توانا توغای
 سکون و اوو فتح غین معجه ایله برنوع طعاند در بغدادی و قوزی اتی و بو غرت ایله بشور درلر
 ترکیبده بواسطه مجرورند * ثانی سکون ها و فتح جمله اوزمندن شیوه آلتی معناسنه در
 کدافی فرهنگ جهانگیری * نه و بالا * اظهار مایله یعنی زیر و بالا و دخی مضطرب و بی قرار
 اولمندن کنایه در کدافی المود * ثانی سکون یای تحتانی و فتح نوله شیوه خوبان و ناز
 محبوبان معناسنه میر نظامی بیت ندارم بعد ازین ارام بکسر * هلاکم کرده آن نینای دلبر
 * ثانی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله نینای مرقوم معناسنه کدافی المجمع * مع الباء
 الموحده * تاب * اون ایکی معنایه کلور اول ضیا و فروغ معناسنه شمس فخری بیت
 تو آفتاب جهانی و سایه یزدان * بر آسمان مه خود را بود زرای توتاب * ثانی بمعنی
 حرارت که تاب آتش و تاب خوردن دیرلر خواجه حافظ بیت زباغ وصل تو یابد ریاض
 وضو ان آب * زتاب هجر تو دارد شرار دوزخ تاب * ثالث زنج و اضطراب معناسنه شمس
 فخری بیت بود پرو زو غا همجو پیکر بهرام * زنج و نیر توافقه عدوت در شب و تاب *
 رابع بمعنی پیش شمس فخری بیت چنان ز بعد لقت راسنی گرفت جهان * که باز شد ز سر زلف
 ماهر و بان تاب * کاهی بیج لفظنه عطف تفسیر ایدوب بیج و تاب دیرلر استاد دیمشدو
 بیت همه بند بیج و همه تاب خم * خم و بیج و غیریندیش و کم * خامس طاقت معناسنه که
 کاهی توانه معطوف علیه ایدوب تاب و توان دیرلر بمعنی طاقت شاعر دیمشدو بیت سپهر ناتو
 بهنکام کین ندارد تاب * محیط با تو برو ز صفا نکیر دپای * مرقوم درت معنایه استاد منصری
 * رباعی * کفتم متاب زلف و مرا ای پسر متاب * گفتار بهر تاب تو دارم چنین تاب *
 کفتم تهی برین دلم آن تابدار زلف * گفتا که مشکنا ب ندارد قرار و تاب * شادس بمعنی
 گردیدن دونه ملک معناسنه رو مگردان دیمکه روی متاب دینلور مولانا بساطی بیت رخ
 متاب از نازا کریدشت نیار آرد کسی * نازنینی به کرو خا طرنیا زارد کسی * سابع در
 و محنت و مشقت معناسنه حکیم سنائی * مثنوی * داشت لقمان یکی کرچه تنک * چون کلو
 گاه نایوسینه چنک * روزینی بافتاب شدی * شب درو در برج و تاب شدی * ثامن
 تابیدن لفظندن صغیه امر و وصف ترکیبی استعمال اولنور ماهتاب و عالتاب کی خواجه

خواجه سلمان بيت مراد و درخت شد يقين كه جوهر عقل * بدید میشود از آفتاب عالم تاب
 تاسع تا بیدن دن مشتق اسم فاعل اول و رد كه قور مق و بو ككدن معنای خاص در رستی قاعد
 مخصوصه اوزن قورب بو كنه رستتاب و قيل بو كنه موتاب دیر لر عاشر بمعنی مرد عالم
 حادی عشر بمعنی شورش ثانی عشر بمعنی خشم كذا فی فرهنگ جهانگیری و مجمع الفرس
 و شرفنامه و دیگر نسخ معتبرات صحاح محمد هرجه روشن و درخشان و تافته آهن و هرجه
 كرم بود تاب كویند كی تالاب فی حوض و صو جمع اولش موضع معنا سنه كی تب فی
 حی علی ترکیه استمه دیر لر حرارتدن مقدم او شد و بد ترتد و کی اجلدن تب و لرزه دخی دیر لر
 و حی دن عارض اولان حرارتی تبه مضاف ایدوب تب تاب دیر لر ابوالمعانی بیت ضعیف
 و خسته شد م فی همین غم و حسرت * زیم غمز و تاب رخت شدم در تب * محومك
 ساعد و كردنه دفع حی ایچون ایلک بغلق مشهور اولغین خواجه سلمان بیت تب تبار
 رسته می بندند مردم لیک او * هر شی بندد تباب رسته تب خویشتن كی تب فی باه فارسيله
 فرهنگ جهانگیری ده مضطرب و بی آرام اولق معنا سنه شیخ عطار بیت فراغت بین كه
 در بنیاد كا دست * مئب كین ساز كا راست كا دست كی تراب فی فتح راه مهمله ایله نسخه
 حسین و فایده بمعنی ترابیدن یعنی طرفدن صو و یا خود یاغ صیروب چقمق شمس خری بیت
 خدا پكنا شاهی كه چشمه حیوان * غلام رشحه كلكش بود بوقت تراب * حضرت
 مولانا قدس سره بیت خوش و آب نكهدار همچو مشک در ست * و راز شكاف بریزی
 تراب معیولی * ضمه ایله صریحه حاك معنا سنه در بوا یکی معنایه ترتیب اوزن امیر معزی
 بیت اگر تراب زد دست تو ایدی زمین * بجای سبزه زبرجد برویدی ز تراب * مصدري
 ترابیدن كا ورت كی تراب فی سكون راه مهمله ایله بوزن جرب بمعنی مكرو حيله و زبانداری
 كذا فی الصحاح بو معنایه میر نظمی بیت از برای لقمه شیرین و جرب * با كی ز نه بارمكن
 نیرك و تراب * بعض نسخه ده بمعنی شكفه و به نیری رفتن واقع اولشدر كی تراب فی باه
 فارسيله ككشك سیاه كه طرف دخی دیر لر ترك و تریر و تركیده قره قورت و عربیده طریف دیر لر
 كذا فی فرهنگ جهانگیری كی ترتیب فی سكون راه مهمله و كسر نوله بمعنی كل پر مرده یعنی
 صولش چپك كی تراب فی سكون زاء معجه و فتح لامله اون آشی اوزرینه قودقلى ارشته
 و قورق یاغی معنا سنه خردالدین منوچهری در صفت لاخسه * قطعه * از چشمه ما هتاب
 كن محن * ووز قرصه آفتاب نه خوان * دو غش خوش و دو غش مروق * سیراندك
 و ترابش فراوان كی نكاب فی كاف فارسيله بش معنایه كا وراول صو آقد و غی یرده جا عجا
 اثری قلمق معنا سنه كذا فی مجمع الفرس بو معنایه حكیم انوری بیت چو آب چتر توسیل
 ظفر برانكیزد * ازان كینه نكابی فرات و حیون باد * و فرهنگ جهانگیری بو معنایه
 آبلق یرلده صیل و یغموردن صو قلوب سبزه تمك معنا سنه میر خسرو بیت نكابی
 بدر آب و سبزه دروی * بلندیهاش پیرامن بیانی * ثانی جنك و خصومت معنا سنه
 ابوالفرج رونی بیت نه مرابا نكاب او یایان * نه مرابا كشاد او جوشن * ثالث ولایت كنج
 مضافاتندن برقریه اسحیدر رابع موسقیه پردنایه نكادخی دیر لر خامس برآلتد

آغزی قراخ و دی بی دلك و ابجه شیشه آغز نه قویوب شراب و غیره نسنه طولد زرت ترکیه
 خونی و آغز لوق دخی دیرلر کی تنکیاب کی سکون نون و کاف موقوف و فتح یای تحتانیله
 هسرت و دشواریدن کنایه در حکیم خاقانی بیت صاحب اشتر همه بانك برایشان زدند
 کین حرم کبریا ست بار بود تنکیاب کی تنور آشوب کی اوجی یانمش اودون که ترکیه کوسکو
 دیرلر میرنظمی بیت تنور آشوب اگر سر حبر باشد * زید طبعان نکوکاری بر آید *
 کی تنور تاب کی تنور قزدرمق ایچون اولان آت معنا سنه ابوالمعانی بیت دوزتابستان
 هجرت بادزن دردست من * چون تنور تاب آتش عشقت فروزد دردلم کی مع التاء المشناه کی
 کی تات کی ایکی معنایه کلور اول تایلله تاء مفرد مدن مرکب درکه تاء خطایه در انتهای غایه
 معنا سنه اولان تایلله لاحق اولوب تاترا معنا سن افاده اپدر ثانی تعام خانه او قنه دیرلر
 بوابکی معنایه ابوالمعانی بیت تات شد نیر مره تعام خانه سینهم * کی رسالت تات فریاد
 دل زارم دکر کی تاخت کی سکون خاه معجه ایله تاختن لفظندن فعل ماضی در چا پدی
 معنا سنه میرنظمی بیت آنقدر تاخت اسب و غنایی * آرزو و ایمانده هیچ جای کی تارات کی فتح
 زاء مهمله ایله یعنی تاراج حکیم خاقانی * مثنوی * از نافه مشک صبح از فر * سالی بصلایه
 قلک بر * زان غایله کنی سماوی * بر تربت بو تراب ساوی * خود بر سر خاکش از کرامات * تاتاوا
 همیرود بتارات کی تالت کی فتح لامله سلاح دوزی معنا سنه ابوالمعانی بیت چشم شوخت
 کوییا تالت شده از بهر دل * غمره تیغ نیر و مرشان نیز دل دوزی کند کی تانست کی
 کسرون و سکون سین مهمله ایله مخفف توانست در حضرت مولا ناهدس سره بیت
 دل را زحق کز بر کنی بر که نهی آخر بگو * بهجان کسی که دل از و یک لحظه بر تانست کند *
 کی بت کی فتح باء مو حده مشدده ایله و مخفله ده جایز در حدود چین ده بر شهر اسمیه و
 کاب و هوا سی غایت لطیف و سبزه زار در آنک مشک خالص حاصل اولور خواهه سلمان
 بیت حدیث از اثر مشک کی سویت چوشنید * بر نخت مشک زرشک آهوی نبت ناچار *
 تخفیف بایله جایز اولدوغی بیت مر قومدن فهم اولنور و تشدید ایله شاه ناصر خسرو
 بیت بینی این باد که کوی دم بار سنی * باش بر نبت و جر خیر گذار سنی * نقل اولنور که
 دریای چین ده بر جزیره ده بر قیو وارد را یچندن قرق نوع لسانله صد اکلور یقمو را اولد قده
 صد اکلور و کاهی ایچندن آتش علوی چقار در یادن بامر الله تعالی صوکلوب آتشی سویندرو
 اول قویوبه چاه نبت دیرلر کی نبت کی فتح باء مو حده و سکون سین مهمله ایله بر کله در که
 اکثر تباہ لفظندن صکره اتباع و مزاجه طریقله استعمال ایدرلر حکیم سوزنی بیت اگر
 نه عدل شهنش و نیک رایی او * شدی سراسر کار جهان تباہ و نبت * مجمع الفریس
 یعنی زشت و سست از گاو شک دیوب بویی ایراد ابلش شاعر بیت دریغ من که مرا مرک
 وز نکی ناخست * که دل نبت و تباہست و این تباہ و نبت کی تحلیت کی سکون حاه
 مهمله ویای تحتانی و کسر لامله یعنی باراندک یعنی قبلت دیدکاری مختصر یوک ککذافی
 مجمع الفریس کی تحت کی معروف مرید صریح دیرلر اغاجدن اواق مشرطدر یامی اغاجه
 تحت دیندوکی تحت مزین انسانای اعتباری ایله در شاعر بیت روان چون روان شد

ت

شد قور و تخت تحت * چه بر صفت تخته چه بر نرم تخت * معنای اصل یسنده سر بر سلاطینه
 اختصاصی بود قدر انجق اول معنایه کثرت استعمال ایله اعلام غالبه دن اولشدر تخت تخت
 سکون سین مهمله ایله میوک لکن که اثواب یورل و خمیر یورلر اکامثال ایشاره قوللور له مشهوری
 شین معجه ایله در میرنظمی بیت چور کرن بازوی سیمین او بست * فلک در دست بکرفته
 زرین تست تخت تخت تخت تخت سکون شین معجه ایله لکن معناسنه در لسان عجمه حرف طای
 تاء مثناة او قورلویا زلر حکیم فردوسی بیت کرش تاج خواهی وزرینه تست * بلاء
 عراقت بپاید کندشت * تعریب ایدوب معنای مزبون طشت دیدبار نتکم دیمشدر بیت
 وقع الطشت غیر منکسر * لیتلم یقع و ینکسر تخت تخت تخت تخت سکون فایله بش معنایه کلور
 اول کرم معناسنه مسعود سعد سلمان بیت تفت این دل کرم ازدم سردم همه شب *
 شد سرخ ز خون چهره زردم همه شب * کذا فی المجمع و فرهنگ جهانگیریه مطلق کرم
 معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت چه جلاب آخراز یکقطره آبش * بجان آید دل پر تفت
 و تا بش * و غضبیدن کرم اولق و کرم طوتمق و کرم صنوبلک و امثالی معنایه حضرت
 مولا ناقص سره بیت بعد از ان برداشت هیزم رو درفت * سوی شهر از پیش من او
 نیز و تفت * حکیم فردوسی بیت سیمیدار کودر زکشواد رقت * بنزدیک خسرو خرمید و تفت
 ثانی معنی دویدن یعنی سکرتمک بومعنا ده کرم رفتن دن کنایه در حکیم فردوسی بیت بدستوری
 شاه دیوان برفت * به پیش جهاندار کاو و س تفت * ثالث بمعنی خرامیدن بومعنا ده
 طبیعت کرم اولقندن عبارت در حکیم اسدی بیت زینت همیدشت کردن بتفت * زباکش
 همی کوه و هامون بگفت * رابع ادویه دن براوتدر کوکبی تناول ایلسه لرتا توله کبی عقلی
 زائل ایدر اکاشو کران دخی دیرل صاحب اختیارات بدیی یازمش که برکسنه اول اوتدن
 اوج مثقال تناول ایلسه عقلی بالکلیه زائل اولور شویله که دکه حال ایله کروکتر خامس
 یزد مضافاتدن بر موضع اسید رهواسی کرمسیردر تخت تخت تخت تخت سکون می و یای تحتانی
 و کسر لامله کوچک یوک دیرل میوک یوک اوزرینه بعض فرهنگه یوک بر تنکنه دیرل کذا فی
 فرهنگ جهانگیری تخت تخت تخت تخت سکون نون و فتح باء موحد و کسر لامله بمعنی باراندک
 یعنی مختصر یوک کذا فی المجمع تخت تخت تخت تخت صحت بدن و صحیح القوی معناسنه میرنظمی
 بیت میشود لاغروضعیف و زار * نشود تندرست عاشق زار تخت تخت تخت تخت فتح کاف
 فارسیله شرفنامه ده بخیل و مسک و فقیرا حال اولاندن کنایه در میرنظمی بیت کشته ام
 در جهان آوان * مانده ام تنکست و بچان تخت تخت تخت تخت سکون نون و سین مهمله و فتح
 کاف فارسیله بر موضع اسیدر آنه بلور آبی اولور که بلور جنسینک اعلا سیدر بلوری
 وصفه اول محله نسبت ایدوب بلور تنکستی دیرل کذا فی مؤید الفضل تخت تخت تخت تخت
 اورمچک آغی ابوالعافی بیت زغمس همچو پشه می بسته * تخت تخت تخت تخت تنکست تن شده دل
تخت تخت تخت تخت کسر و او و سکون شین معجه ایله حرارتدن قزوق معناسنه اسم مصدر در
 کذا فی المجمع تخت تخت تخت تخت فقیر و بی نواور نسنه سی اولینه دیرل شیخ صفدی بیت
 ای تهی دست رفته در بازار * ترست پرنیاوری دستار * ابوالعافی بیت دست امید ورجا

بکشوده هر برك د زخت * با تهی دسئی بخواهد روز و شب احسان زحق فی مع الحکم فی
 تاج فی معروف پادشاهان قدیمه مخصوص باشند کیلن نسنه در که مرصع و مجوهر و مزین
 ایدوب تختند او تور دقلری محل گیرل دی شاهلره نسبت ایله تاج کیانی و تاج خسروانی
 دیرلر میرعلیشیر بیت آتشین لعل که تاج خسروا زاز یورست * اخکری بهر خیال
 خام یختن در سرست * و افسردخی دیرلر و دخی خروسک و همدک و غیره قوشلر
 دپه سنه اولان تویه ده دیرلر تاج فی فتحراء مهمله ایله یغما معنا سنه عربده غارت
 دیرلر عوما اطلاق اولنور کرکسه مال صاحب نك رضاسی اولسون مثالی شیخ نظامی
 بیت مال بصد خنده بتاراج داد * رفت بصد کریه بیایا استاد * و کرکسه اولسون
 مثالی مولانا جامی بیت چون سلامت ماند از تاراج نقدا این حصار * پاسبان در خواب
 و بر هر رخنه دزدی دیگر است * و مجازادخی استعمال اولنور استاد دیقی بیت دانی
 دل من آنکه فکندست بتاراج * آن در خط مشکین که بدید آمدش از عاج فی تاج فی
 فتح کافله فرهنگ جهانگیریده یعنی بکتا کاه و بکتا رحکیم سنایی بیت زهی دولت که من دارم که
 دیدم * چو تو مدوح مکرم را بتا کاج فی تالاج فی لامله بوزن تاراج ایکی معنایه در اول
 بانك معناسنه که صداد یکدر و ثانی مشعله معنا سنه میرنظمی در تعریف مطرب بیت
 هوش شنوار و د بتاراج * و آنکه که کند بنغمه تالاج فی تباغ فی فتح باه مو حله و کسر
 نوله یعنی تباغ مرقوم یعنی قومه عور نلر بر رینه تباغ دیرلر کذافی الحمودی فی ترخفج فی
 سکون راه مهمله و نون و فتح خاء معجه و قایله یعنی برخفج مرقوم یعنی او یقوده آغر بعمق که
 هر بیده کا بوس دیرلر فی ترخفج فی سکون راه مهمله و نون و فتح قایله نسخه حسین و فانی ده
 یعنی راه باریک و دشوار شمس فخری بیت ره مقصد بود تزدیک و آسانت * نباشد دور
 و بی سامان و ترخفج * صحاحله در بند و کریوه راه مسطور در شیخ روزبهان بقلی بیت ره دوزخ
 خوش و نغزو و سمیع است * ره مینوست بس دشوار و ترخفج فی ترخفج فی سکون راه مهمله
 و نون و فتح قافله یعنی باد خایه یعنی دبه که غروب و تیغ دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت عجب آید
 مرا تو که همی * چون کشی باد خایه و ترخفج فی ترخفج فی فتحراء مهمله و سکون نوله یعنی
 ترخفج مرقوم یعنی راه دشوار کذافی مجمع الفرس فی تسوج فی ضم سین مهمله ایله اصلی
 تسودر که فارسی در تفریب ایدوب جم الحاق اولمشدر نیم دانك معنا سنه شمس فخری
 بیت چو دینار است شش دانك ای برادر * و دانکی چار تسوجست اشهر فی تشیع فی فتح شین
 معجه و ضم نوله جراحت بر سبب ایله عضوی باطل و دست و پا عاظم معناسنه در کذافی
 مؤید الفضلا فی تشهیرج فی سکون شین ویای تحتانی و کسر ها و فتح زامعجتین یعنی چشمك
 کوزلك معناسنه در فی نلاج فی مخفف تالاج مرقوم در صدا و غلبه معناسنه طیان مرغزی
 بیت آمدش شب دیر با بانك و نلاج * در یجنابید بامرد فراج * منصور شیرازی بیت
 ز آه زنجی و آواز کوس و نالشها * بکوش چرخ رسد غلغل و غریو و نلاج * شمس فخری
 بیت نیست ممکن در همایون عهد او * کرکسی در ملک برخیزد نلاج فی نلج فی فتح لامله
 بر اوت اسبید و دخی سوراخ عقربی معناسنه در فی نلج فی سکون نوله بوزن کج یعنی

بمعنی پیچیدن و فرام آوردن و فشردن یعنی صارم و بریره که خود مک و صفتی کذا الجمع
 مزبور رلده امر صیغه سی دخی اولور شمس فخری بیت کھی میزان بیای کین و میکش *
 کھی میکش بدست قهر و می تیج و مع الخاء المعجیه * تاخ و براغاجدر میوه سی اولماز
 او دون ایدر لکه آتشی بر قاج کونه دک سوینمز عرییده غضبا دیرل کسرغین معجیه ایله حکیم
 سنوزنی بیت سوال من بتو کیرا نترست من دام * از آنکه آتش افروخته مهیزم تاخ *
 محاحله یعنی مهیزم خشک کوهی مسطور در شمس فخری بیت مطلع شاه راهمه مهیزم * صندل
 وعود کرده اند بتاخ و تاخ و ضم راه مهمله ایله حضرت ابراهیم علی نبینا وعلیه السلام
 باباسی اسمیدر زبان پهلویدر و ترخ و سکون راه مهمله ایله راوت آیدر کذا فی مجمع الفرس
 بعضی نسخه ده ترخون واقع اولشدر او ایله اولجه آدن ترخیم اولشدر و تشایخ و سکون
 شین معجیه ویای تحتانی و کسر لامله سجاده معناسنه شمس فخری بیت زیم محتسب
 قهراوزند زهره * بجای چنک ودف و جام مصحف و تشایخ و تلج و آجی درکه شیرینک
 ضدیدر خواجه حافظ بیت بدم کفنی وخرسندم عفاک الله نکو کفنی * جواب تلج میزید
 لب لعل شکرخارا و تسبیح و سکون فون و ضم سین مهمله ایله اول نسنده یه دیرلکه غایتده
 نادن و بی مثل و نهایتده نفیس و بی عد پل اوله ابن یمن * قطعه * دل سوال یکنظر
 میگرد از ان فرخ رخس * از لب شیرین نباید جز بتائی یا بخش * کاه مهزم کین نماید وقت
 صلح آید بچنک * دور باد اچشم بدزان شیوهای تسخس * تعریب ایدوب تسوق دیدیلر
 و توبیج و واو معروف ایله سرزنش که ترکیه قافج دیرل و مع الدال المهمله * تاب و
 فتح باء موحده ایله تابیدن لفظنک فعل مضارعیدر ضیا و یر و حرارت و یرد ابو المعانی
 بیت خوش نماید وی دل بر دیگران آن پر جفا * اختر عاشق نماید هیچ در بوج وفا و تارد و
 فتح راه مهمله ایله کنه دید کلری بوجک که حیواناته یا پشور فرهنگ جهانگیریده ضم راه
 مهمله ایله مرویدر و تار و بود و ابکی کله دن مرکبدر ارش و آرخ معناسنه ار باب لغتک
 کیمی تارارش بود آرخ درو کیمی بودارش تار آرخ در دیدیلر و هرینک یا لکتر استعما لند
 معناری واردر محله ذکرا و لنور انشاء الله تعالی خواجه حسین ثنائی بیت از بخششت
 قضای کرم یافت طول و عرض * در هیئت لباس بقا یافت بود و تار و تازی کارد و
 کسر زاء معجیه ایله تازی عربی دیمکدرو سکون راه مهمله ایله کارد بجا قدر معنای ترکیب
 عربی بجا ق دیمک اولور عربستانده معروف بر نوع بجا قدر و نیرزد و فتح باء موحده
 و سکون راه مهمله بعده فتح زاء معجیه ایله ابکی معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده نبات
 شکری معناسنه شیخ سعدی بیت از دست دوست هر چه ستانی شکر بود * وز دست
 غیر دوست نیرزدنیر بود * ابن یمن بیت مکش از بقیه ایمان سر تسلیم و رضا * که
 شرنک از کف محبوب نیرزد باشد * بعض فرهنگلرده شکر سپید معناسنه در و تعریب
 ایدوب طبرخون دیدیلر ثانی بر او تدر غایت آجی اولور الوادخی دیرل شیخ سعدی بیت
 نیرزد همان قدر دارد که هست * و کرد در میان شقایق نشست و تباد و سکون باء
 موحده ایله پشتوان دیوار ایچنه قونیلان اغاج کذا فی الحمودی و تبند و فتح باء موحده

ش

ش

و سکون نون ايله مکر و حيله معنا سنه که ترفند دخی دیر لکن فی المجمع پورهای جامی بیت
 خرسلاک لولی غریبال بند * مد بر بد بخت تونی * تندی * نیند * کسرباء فارسی و سکون
 یای تختایله نسخه میرزا ابراهیمه یعنی جنبید و از جای برجست یعنی دپردی ویردن
 صحرادی استاد عنصری بیت چو آواز هم ستوران شنید * فلاطوس رادل یکی در نیند
 * تخته بند * اعضای شکسته بی بغل قلمی اغاج پان لری و بغلق معنا سنه کذا فی مشرقنامه
 * تراید * فتح راء مهمله و باء موحد ايله ترایدن لفظندن مشتق استمد رطاملو و ترشح
 ایدر معنا سنه ابن یمن بیت از مسام اینتراید بجز آب حیات * بسکه میگرد ز بحر دست او
 راوش شرمسار * تراود * فتح راء مهمله و واو ايله یعنی تراید مرقوم شاعر * مصرع * از
 کوزه همان برون تراود که دروست * ترند * سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة بعده
 سکون نون ايله یعنی باطل و بیهوده ابوالعانی بیت نه سودی دیدم از عشق و نه فارغ
 میتوان کشتم * درین وادی حیرت مانده ام ترند و بیهوده * ترشد * یعنی اینجندی و غضبه
 کلدی مولا ناکاتبی بیت کاتبی را در شماخی آب بر سر ریختند * جامهای کهنه اش ترشد
 ولی او تر نشد * ترغند * سکون راء مهمله و نون و فتح غین معجه ايله مفاصل حرکتدن
 قلوب عضو باطل اولق استیلای بلغیدن اعضایه رطوبت عارض اولغله عضو باطل
 اولوب حرکت ایتیز عریبه فلج دیر لر بر علت مزمنه در * ترفند * سکون راء مهمله و نون
 و فتح فایله مجمع الفرسله یعنی مکر و حيله و نسخه حسین و فانی ده دروغ و محال معنا سنه
 یوقولی مؤید شمس فخری بیت نبود در کلام تو جز عدل * زود بر زبان تو ترفند * فرهنگ
 جها نکیریده یعنی سخن بیهوده شاه ناصر خسرو * قطعه * پندم چه رهی نخست خود را
 محکم کری زیند بر بند * چون خود نکنی چنانکه کوئی * پند تو بود دروغ و ترفند *
 و معنی سخن یعنی حکیم سنایی بیت نزد من قبله دوست عقل و هوا * هر چه زیند و برون
 همه ترفند * بو معنایه حکیم انوری بیت پس چه گفتارت این چه کفر بود * تاجه بیهوده
 باشد و ترفند * تحفه الاحباب ايله هایل ترفند واقع اولشدر * ترند * فایرینه قافله دخی
 معانی مزبوریه مرویدر حکیم سوزنی بیت طبع پسر مسعود از گفتن ترند * چون طبع
 پدر کشت باشعار طرف بود * ترند * کافله ده بو معنایه منقولدر خسروانی بیت
 این چه ترندست ای بت که همیکوید خلق * که سقر باشد فرجام ترا جای و مقرر آ * ترند *
 و او ايله ده مکر و حيله معنا سنه روایت اولمشدر و بعض نسخه ده ترند سنور و حدود
 معنا سنه مرویدر میرنظمی بیت کشیدم سر بسر معمار عدلت * حصار آهنین ترند
 ملک * فرهنگ جها نکیریده میوه نور سید معنا سنه در که ترند دخی دیر لر * ترنجید *
 فتح راء مهمله و سکون نون و یای تختانی و کسر حيله قوشاخی و آنک قولاتی محکم چکک
 معنا سنه حکیم اسدی بیت بتنجید عذرا چو مردان جنک * ترنجید بر بارکی تنک تنک *
 * ترند * فتح راء مهمله و سکون نون ايله بر کوچک صاری قوشدر ترکیده قره جان
 دیر لر با غلرده و چنزاریر لرده اولور اصفها نیلر لغتیدر دیو مجمع الفرسله مرقومدر
 صریحه و صغ دیر لر فتح و او و سکون صادمهمله ايله شیار زیلر و الیزه دیر لر کذا فی ادات

کذا فی ادات الفضلا فی فتح زاء معجمه ایله مرز و عاتده اولور بر نوع سیاه چکر که در
 و هو جراد اسود بکون فی الزرع کذا فی مشکلات فی تسوید فی سکون سین مهمله
 و یای تحتانی و کسر و اوایله غصه و غم و رنج و ألم معناسنه میرنظمی بیت چو سرزد
 از در و غم استیافت * هلاکم کرد تسوید فراق فی نکبند فی سکون کاف و فتح باء موحد
 بعد سکون نونله فرمک جها فکیریده اول قوشاغه دیر لکه ابر بشدن یا خودیو کدن
 ایدر ل و بر با شنه بر مهره بند ایدوب و بر با سین ابلک ایدوب قوشاند قد مهره بی
 آکا کچوردر ل مولانا جایی بیت سنک نکبند قلندر از پی تجرید را * از پی تسکین هجر بی نوایی
 لنگرست فی نکبند فی فتح کاف و سکون نونله و کسر ایله ده مرویدر شرقنامه ده یرطه
 معناسنه در و دخی طاق بسند کاری موضعه ده دیر ل آستیان و آستیان و نشیم و نشین دخی
 دیر ل فی نلاد فی فتح لامه شهر چینه قریب بر معظم شهرک اسیدر فی تنبد فی سکون نون و فتح
 باء موحد ایله مؤید الفضلاده یعنی خاموش شدن و ادات الفضلاده یعنی لرزه کردن بومعنایه
 میر خسرو بیت پای بنه بد چو بسری بود * مسنی و ثابت قدمی کی بود فی تند فی سکون
 نونله هوایی قیلا مش بولت و نسخه حلیه پرا کنده اولش معناسنه مرویدر فی تند فی
 فتح نون اول و سکون ثانیه ایکی معنایه کلور اول یعنی عنکبوت استاد اغاجی بیت ز تاریکی
 و سنی هرد و پایم * تومیکویی مکر پای تندست * ثانی کاهل و تنبل معناسنه در
 فی تند و خند فی کلاهما بسکون النون الفاظ اتباع قبیلند ندر تر و مرت و تار و مار کی
 شمس خری بیت از صرصر فناهنه کشتند تار و مار * و ز تند باد قمر اجل جمله تند و خند
 فی نومند فی لفظ مرکبدر تنوا ایله مند دن تنوا اصلند تن در آخرنده اولان و او بر نوع
 نسبت مخصوصه ده دلالت ایچوندر محکم و قوی بدن اولان نسنه یه نومند دیر ل اکثر ده ده
 استعمال اولنور انسانه و غیره حیوانه خصوصیتی یوقدر اسم عامدر شاور کی اما شاور دن
 ابوابقدر بعض نسخه ده تندست معناسنه مرویدر حکیم سنایی بیت ای روان همه
 نومندان * آرزو بخش آرزومندان * نسخه حسین و فایده دارنده تن معناسنه
 روایت اولمشدر شیخ نظامی بیت نومند را قدر چند ان بود * که در خانه کالبد جان بود
 و معیار ده شمس خری یعنی شاد دیوب بو بیئی نظم ابلش بیت شاهنشهر و زی که بیوشند
 غلامان * از خسرو رستم دل و از شاه نومند فی تنوند فی سکون نونیش و فتح و اوایله
 زیاده پرا کنده معناسنه در میرنظمی بیت غم دلدار شد با جان پیوند * سرشک
 دیده ام چون در تنوند فی تند رود فی فتح نون و دال مهمله ایله توه یاغی معناسنه در کذا فی
 نعمه الله فی مع الراء المهمله * تابدار فی سکون باء موحد ایله ضیالی و حرار نلی معناسنه در
 اما اکثر مراد اولنان فروغ شعله و ضیا معنا لرنه استعمال اولنور استاد عنصری بیت
 کفتم نهی رین دلم آن تابدار زلف * کفتاکه مشکتاب ندارد قرار و تاب فی تاتار فی معروف
 طائفه در مشکک اعلاسی انلرک و لایتارنده حاصل اولمغله نافه مشککی انلره منسوب ایدر ل
 خواجه حافظ بیت دران زمین که نسیمی وزد زطره دوست * چه جای دمزدن نافهای
 تاتار یست فی تاجدار فی جیم موقوفه ایکی معنایله مستعملدر اول تاج طویلی که مراد

بادشاه دیشاندر بومعناده تاجور دخی دیرلر تانی تاجی حفظ ایدی معناسنه که خازن تاج
 دیمک اولور بومعناده تاج حفظ اولنان مخزنه ده دینلور تاج خانه و سرای تاج معناسنه کدافی
 شرفنامه کی تاجور کی سکون جیم و فتح و اوایل تاج صاحبی دیمک اولور ور وارلفظندن
 مخففدر لیاقت معناسنه تاجه لایق دیمکدر غلبه استعما لله تاجور پادشاه معناسنه
 اولور خواجه حسین ثنائی بیت برآشت ازان پیلوش تاجور * که نیش سخن چنگاش
 زد بر * مولانا هاتنی بیت چنین خواست آن تاجور شهریار * که صاحبش بخویش شود
 استوار کی تاراجکر کی فتح راه مهمله و کاف فارسیله یغماچی دیمکدر مولانا هاتنی بیت
 ز کجکول در یوزه تاجام زد * بیردند ترکان تاراجکر کی تاراجی اون معنایه کلور اول دپه
 معناسنه که عربیله فرق دیرلر آدمک اولسون غیرک اولسون بومعناده تارک لفظندن
 مرغدر آدم دپه سنه دینلد و کینه اوستکور بیت زدن مرد راتیغ بر تارخویش * به
 از باز کشتن ز کفتار خویش * و آدمدن غیرک دپه سنه دینلد و کینه شمس فخری بیت دعای
 بند کی شاه می کند سوسن * مشکوفه نقره همی ریژدش ازان پرتار * ثانی قرارش نسنه یه
 دیرلر تارک لفظندن ترخیم اولنشد کجه قراکوسی اولسون غیرک اولسون کجه قراکوسی
 معناسنه حکیم فردوسی بیت مشب تار بود و چو قطران سیاد * نه پروین بدیدار بودونه ماه
 و غیریده حکیم انوری بیت ای بجنب همت تو پایه اجرام پست * وی به پیش طلعت تو
 چشمه خورشید تار * ثالث ارش که ضد بود در معاستعمال اولندقد تار و بود دیرلر
 حکیم انوری بیت جز رایت تو کسوفی که دارد * کش فغ و ظفر بود و تار باشد * معنای
 ثانیله بومعناده حکیم اسدی بیت زبس کرد چون بود در تار شد * بران غول چهران جهان
 تار شد * و حکیم فردوسی یعنی ضد بود بیت تن زال سیمرخ بدو دکرد * از و تار از خویشتن
 بود کرد * رابع بولانق صوبه دیرلر میر نظمی بیت اندروم دردوغم بسیار شد * صیل اشک
 از کرد راهم تار شد * خامس ابریشم تلیدر استاد * مسط * از بوس فغان و شیوم چنکیست
 جم کشته نم * اشک آمل تادانم از هر مره چون تارها * سادس ساز قلنه دیرلر سابع یای
 کرشی معناسنه کدافی مجمع الفرس و فرهنگ جهانگیری ثامن محاحده یعنی میان بند
 تاسع تار زلف یعنی موی زلف و تار کی سودخی دیرلر عاشر بر نوع اغا جدر خرما اغاجنه
 مشبه آندن بر صوحا صل ایدرلر کجره نشوه کتور اما درد سرایا ایدر تال دخی
 دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری کی تار تار کی لفظ مکرر در زره و زره و پاره پاره معناسنه
 کدافی مجمع الفرس حکیم سنایی بیت بتکید اکنون بنات النعش و از دست مرک
 تیرها شان شاخ و تیرها شان تار تار * شاخ شاخ دال دال و چاک چاک و پاره پاره معناسنه
 کی تار و مار کی توابع الفاظ قبیلند در ت و مرت یعنی پراکنده معناسنه شمس فخری
 بیت عالمی کردی ز تاب تیغ بران ت و مرت * کشوری کردی ز سهم تیر بران تار و مار
 فرهنگ جهانگیری به معنی زیروزبر خواجه حسین ثنائی بیت کر بودفته چون سر زلفت
 با بینی * اکنون نسیم عدل شهنش تار و مار کرد * چغتایده آلاق دیرلر آلاق بولاق
 بونددر کی تار و پور کی ضم راه مهمله و باغ فارسیله غایت تارک معناسنه در میر نظمی بیت

بیت غمت گفت دل را چون آیم زوز * کم روز روشن تر اتار و پور * تار و تور * غم نام مشاة
 ایله غایت تار بك معنا سنه در حکیم فردوسی . بمیدان چنین گفت بهرام کور * که اکنون
 چو شد روز ماثار و تور * تا فسیار و تا فیلار * اول بکسر الفاء و سکون السین ثانی کسرها
 ایله در باس دیر لر اوتد پیراخی را زیانه به بکزد خمداد و طلالده استعمال ایدر لر غایت
 مسهل اولغله شاولی مخاطره در * تالار * اول خانه یه و تخته دیر که درت یا خود دخی
 زیاده دیر که اوزرینه وضع اولنش اوله کذا فی مجمع الفرس بومعنائی مؤید میر نظمی بیت
 نشست بر سر چار بار * شد تالار عز و جاه ماوا * فرهنگ جهانگیر یده درت صفة لو
 کو شد معنا سنه حکیم سوزنی بیت چندین ریج و بلا و جوز نمودم * تاش بیالای
 خانه بردم تالار * تبار * فتح باء موحد ایله قوم و قبیله معنا سنه صحاح و مجمع الفرس
 بمعنی اصل مردم مسطور در بوقولی مؤید حکیم فردوسی بیت چو اندر تبارش بزرگی
 نبود * نیارست نام بزرگان شنود * عربیه هلاک معنا سنه در مر قوم ایکی معنایه
 حکیم سوزنی * قطعه * خزدین احمد که تا با مصطفی خیزد بحشر * خویشتر را ساخت
 با اولاد او خویش و تبار * هر که خویش و از تبار آل پیغمبر شود * درد و کینی با شد ایمن
 از خسار و از تبار * حکیم قطران ارموی ده ایکی معنایه دیمشدر بیت خزینه بخش و ولایت
 ستان ملک جشان * تبار جان بداندیش و آفتاب تبار * معنای اوله چغتای اسانده
 اوروق قایاش دیر لر اوروق طارق دیمک یعنی خصم قوم دیمکدر لیل نك اتاسی نوفله
 زبون اولیحق لیلی هلاک آیتک مشورتده دیر بیت چارلاتی روان اوروق قایاستین
 سالدی آراغه اولایش کینکاشین * و میرعلیشیرقدیوان اولنده بیت پری و حور اول
 آیفه قرابت اولمشلار * ولیک آنجا کیشی یوق اوروق قایاشیدا * تبار * فتح باء موحد
 و کسر شین معجه ایله بر نوع مسست طاشدر معروف طبعی بارد در و عربیه هر نسنه نك اولی
 تبارشیر کل شی اوله و روشنائی صبح کذا فی شرفنامه شیخ نظامی بیت تنی چون شیر با شکر
 سرشته * تبارشیرش برابر شیر هشته * تبار * فتح باء موحد ایله بالته معنا سنه میر خسرو
 بیت شکر کوی از فقر نفست را کشد زیر اخلیل * چون نبر برداشت منت با بتان
 آزرست * تبغور * سکون باء موحد و ضم غین معجه ایله قوش معنا سنه کذا فی
 نعمة الله * تبندر * فتح باء موحد و سکون نوله اول بیوک اغاچه دیر که قیو آردنه
 طیار لر اکافدر نك و پراوند دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری * تنکر * فتح باء موحد
 و سکون نوله طبله نان یعنی اتمک قود قلی آغاج طبق ایضا مننه * تبیر * کسر باء موحد
 و سکون یای تجمانی ایله طبل و کوس معنا سنه میر نظمی بیت فاک پرشد از ناله های نفیر
 چهار گرفته صدای تبیر * استاد رودکی * مثنوی * پس تبیری دید نزدیک درخت *
 هر که بانگی غشی تند و سخت * کرسنه رو باه شد تا آن تبیر * چشم زی او بود مانده
 خیر خیر * امیر معزی بیت سوی کیوان رفته از ایوان و از میدان تو * نعره کوس
 و تبیر و ناله چنک و رباب * تار * مخفف تا تار در که معروف طائفه در و ر و لایتدر که
 آنده مشک حاصل اولور خلاق المعانی بیت در پای تا فکنده آن زلف مشکبار * بر میرنی

زنا ز بيشك تاريای * طائفه ترکانه منسوب بشك تاري و نتری کبی تیغ تاریده دیو
 شیخ سعدی بیت که در سینه پیکان و تیغ تار * به از ثقل ماکول و ناسا زکار * ولایت
 اسمی اولدوغیده مرویدر مولانا عری بیت بکوش مره از کورتا نجف بروم * اگر بهند
 بچاک کنی و کر به تار * تاري و نتری دینلن نسبه اول و لایته منسوب دیک اولوریای نسبتله
 این بین بیت چه باد خوش نفس بود اینکه بشکست * بیکدم قیمت بشك تاري *
 و نتر ی مخفف تار مرقومدر شیخ سعدی در هجو مخنی * قطعه * کرتوبکشد آن مخن را
 نتری را عوض نباید کشت * چند باشد چو جسر بغدادش * آب در زیر و آدمی در پشت
 و تجار ی فتح جمله بمعنی کرده اصعب یعنی دخی ایر اورلماش طای که تجار و استاغ دخی دیو
 استاد فرخی بیت آنکه تدبیر و سنواری کرد * برجه باز تجاری توسن * کتاب زنده بمعنی نوند
 مرقومدر ی بحر ی فتح جمله خانه زمستانی یعنی قیش اوی که بخاری و شوری اوله اکا بخانه
 دخی دیو کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنایه حکیم زاری قستانی * قطعه * میان این
 تهر و کعبه فلك فرقت * که هست این بشبات آن ند او د آرامش * چو تاب آتش می در هوای
 این پیچید * تفاوت خانه از آن تا بخانه شد نامش * اهل قروین کجینه معناسنه استعمال
 ایدر ی تحت اردشیر ی موسفید بر نوا اسمیدر استاد منو چهری بیت بریندند لیب
 زند بند مشربار * بر سر و زند لاف زند تحت اردشیر * زند لاف بابل در ی مختار ی سکون
 خاء معجه و تاء موقوفه ایکی معنایه کاور اول جامه سیاه و سفید ثانی جامه خوابدر که تحت
 و ز رینه دوشر ل معری دخدار در کذا فی فرهنگ جهانگیری ی تدور ی ضم ذال معجه
 و اوامر و فله نعمة الله مز کلدک دیدکاری قوشدر دیمش اما آخر نسخه معتبره ده دراج
 روایت اولمشدر ی تر ی ادات تفضیلدر کذا ذکری المقدمه فرو نتر و کترکی لاحق اولدوغی
 کلمه نك زیاده و نقصانی تفضیل ایدر و بر معناسیده یاش لولان نسخه در که مراد ز طوبتدر
 کاهی یاشلغن زیاده مراد ایدوب توتازه دیو لر ضدی خشک در نتم بوییتک واقعدر بیت
 کوش شه خالی و بانك غلغلی در دسرست * هر که قانع شد بخشک و ترشه بحر و برست
 کاهی تازه لکن لطافت مقرر اولغین لطیف معناسنه استعمال ایدر لخواجه حافظ بیت کی
 مشر ترا نکیرد خاطر که خیرین باشد * یک نکته ازین دفتر گفتیم همین باشد * مجمع الفرسه
 بر کوچك قوشدر که ترندوش و ترندوک دخی دیو ی تر ی سکون راء مهمله و فتح باه
 فارسیله بمعنی کشك سنیه که ترکیده قره قورت دیو ی تر مشیر ی فتح راء مهمله و سکون مهم
 و کسر شین معجه ایله شرفنامه ده اجزای اکسیردن بردار و اسمیدر کذا فی المویده ی تره شیر ی
 فتح راء مهمله و اخفاء ها و کسر شین معجه ایله تر خون کبی بر آجی او تدر ترکیده ککیک و عربیه
 سعت دیو کذا فی المویده ی تر ی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله فرهنگ
 جهانگیری بمعنی و زانده بعض نسخه ده قورقودیمی معناسنه که عربیه نذر دیو ی ترند ی
 فتح زاء معجه و سکون نوله عربیه صعه دیدکاری بر کوچك قوشدر کذا فی لسان الشعرا
 بومعناهی مویده ابوالمعانی بیت جان خلاصی بردنش شد بعد ازین بدل محال * چون ترند
 مانده است در دست شاهین غمت ی تر ی سکون سین مهمله و فتح خاء معجه ایله معصمر

تمسخر معنا سنه یعنی مسخره لغه الموقر سنبل استعمال ایلد کاری شیخ واحدی گما تنه رسیده
 نظر در تشنه در سکون شین معجه و تا موقوفه تشنه ایلد دارند مرکب را بریق دار معنا سنه
 آید ستاندار دخی دیلر مثالی شرف مشفروه بیت مثاید که تشنه دار ستایش شود خضر
 زیرا که تشنه او چرخ اخضرست * تشنه ناک معناسی محله ذکرا و نور انشاء الله
 تعالی تشنه سکون شین معجه و فتح تا مشناه ایلد نام حضرت میکائیل علیه السلام
 ابوالمغانی در توحید باری عز اسمه بیت بر زده دامن بخدمت تشنه و روح القدس *
 هر چه فرماید اطاعت میبرد کون و مکن * استاد دقیق بیت هر چه تشنه اعطا باران بود
 مترادف و کهر باشد عطا تشنه سکون شین معجه و یای تهمتانی و کسروا و ایلد یعنی
 بخالت شیخ سعدی بیت همی کفنی چو کشته غرق تشنه * مرا افکن زدست یار من کیو
 تشنه کسر شین معجه و سکون یای تهمتانی ایلد یعنی سایه کاه میر نظمی بیت چو دید
 اندران تاب مهر منیر * نه آرامگاه و نه جای تشنه تشنه غنیمت معجه ایلد ایکی معنایه
 کلود اول معروف ترکیه دخی تغار دیلر حکیم ناصر خسرو بیت تاب سر مگرد رکنارم
 بی دوغ دروغ در تغارم * ثانی خوردنی و آذوقه و راتبه معنایه مولانا سعید هروی بیت
 از برای مطبخ انعام او کیوان ز چرخ * ز ارتفاع سنبله هر ماه بفرستد تغار تشنه غنیمت
 فا و او معروفه طاشدن و طپراقدن اولان آوانی چنای و چو ملک و امثالی نسنه لور
 عربیده فنهار و فا خورد دیلر استاد لطیفی بیت منشین ای دوست بهر غرچه و غرچه بسنک
 بچهاها شکند کاسه جینی چو تفور تشنه نکاور تشنه فتح کاف و او ایلد یورغه آت معناسه غلبه
 استعمالدن مطلق آت علم اولمشدر خواجه سلمان بیت ز تاب رخس نکاور بر زاوی ماند
 باتشی که بر انکیزد آب حیوانش * مولاناها تفتی بیت صلاهی خصومت نزد کا و دم *
 نکاور زمیدان نفر سوده هم تشنه نکاور تشنه فتح کاف فارسی و راه مهمله مشدده ایلد یعنی
 تار عنکبوت میر نظمی بیت بگریه شود دود آهم بسر * چو پشه گرفته شدم در نکور *
 تشنه ناخبار تشنه ایلد باردن مرکب در تناول واکله صالح اولیان پشم که طاغورده و بیابا نرده
 اولور و میشه ارالنده خود را و انا جلرده بتر حکیم فردوسی * مثنوی * درختی که ناخست
 اورا سرشت * کرس در نشانی بباغ بهشت * ورش جوی خلدش بهنکام آب * بهنج
 انکین ریژی و مشکتاب * سرا نجام کوهر بکار آورد * همان میوه ناخبا آورد تشنه ناواری
 فتح نون و او ایلد تشنه ایلد آوردن مرکب در کوده لو و اتلو اولقدن کنایه در تنو مند معناسه
 شیخ سعدی بیت چو بیک بن که تناور شود به بنجه سال * بهنج روز ببالاش
 بر شود یقطین * یقطین عربیه قبق در تشنه تند و تندور تشنه کلاهما بسکون النون اول
 فتح دال ثانی ضمه یعنی زعد یعنی کور کور لسی کال اسمعیل بیت همی نبرقه زهره شاخ کوچی
 که ترسد ز آواز تندر شکوفه * طیان مرغری بیت خورد سیلی زند بسیار تنبور *
 دمد نیز و نیارد همچو تندور * ادات الفضلاده ابکیسیده هم تایلده مسطور درو بعض نسخه ده
 یابل معناسه واقع در تشنه سکون نون و فتح کاف فارسیله بر نوع تو زدر که قوی مجبور
 آنکه آلتون قال اید لر و بعض دیش چور بکنه قورلر نافع اولور بعض نسخه ده عربیه

بورق دید گاری که فتح باوراه مهمله و سکون و اوایله در فرهنگ جهانگیر بهلم معناسنه که آلتون
 ایله کشی برینه یا پشد رر ل اکا کفشیردخی دیو ر هندی لساننه سها که دیر لری تنکباری
 سکون نون و کاف موقوف و فتح باه موحد ایله اوج معنایه کلور اول لفظ مفرد در نام حضرت
 باری تعالی جل شانیه شیخ نظامی در اقبال نامه بیت وجود تو از حضرت تنکبار * کند پیک
 اندیشه را سنکسار * ثانی لفظ مرکب در تنک ایله باردن تنک معلوم باریول معناسنه در
 فرهنگ جهانگیر بهلم اول کسنه یه دیر لکه او کنه کسنه پکور مینه و یا شدن پیکمک دخی دشوار
 اوله سیف اسفرنگی بیت در بر زده وصل عاشقانه * درگاه خیالی تنکبارست * ثالث
 شرفنامه ده اول کسنه یه دیر لکه فضوللق ایله آدمه یول ورمینه و هر وقت اکا وصوله یول اولیه
 شیخ نظامی بیت چون دران قصر تنکبار شدیم * هر دو چون بخت ساز کار شدیم * اگر چه
 معنای اوله لفظ مفرد دینلدی ادب رعایت اولنوب معنای ثانی و ثالثدن احتیاطا در اما
 حقیقه نظر اولنسه اول دخی لفظ مرکب در زیر معرفه الله یول بولق غریبه دشوار ایدوکن
 ارباب عقول فهم ایدر یی تنوری ضم نون مخفف ایله فار سید و تشدید ایله عربید را بوالعانی
 بیت سوخت فکر دیکران در تاب دل * هر چه می افتد بسوزد در تنور یی تنور یی طوار
 اوزرنه یوک بغله قاری رحمن معناسنه کند افی الحمودی یی تنور یی فتح و اوایله بمعنی نیر باواوه
 ابدال اولنق فار سیده شایع در کد افی مجمع الفرس بوقولی مؤید میر نظامی بیت یکی را
 چو دیدست آن بر خرد * که بر پای شاخی تور زین زند یی تمیر یی سکون ها و یای قحطانی
 و کسر میله رستم زال اقر با سندن بر مبارز نامیدر یی مع الزاء المعجیه * تازی یی درت معنایه
 کلور اول مجمع الفرسده بمعنی فرومایه که عربیده سفله و دون دیر لثانی امر دفا سق که فسقه
 و ارازل ایله مصاحبت و معاشرت ایله شیخ اوحدی بیت چه وفا خیزد ز تاز و جلب *
 یاری از ر و شتان چرخ طلب * ثالث فرهنگ جهانگیر یه محبوب معناسنه در حکیم فردوسی
 بدو گفت ما در که ای تاز نام * چه بودی که کشی چنین ز دوام * رابع ادات الفضلاده
 تازیدن لفظندن صیغه امر و تازنه معناسنه اسم فاعل اولور یی تاز باز یی سکون زاء
 معجیه ایله بمعنی غلامیان تاز امرد معناسنه اولیحق باز بازیدن اسم فاعل اولور استاد
 فرخی بیت بکرمش مهار و شدم بر فراز او * چون آنکه تاز باز شود بر فراز او * کدافی
 الجمع یی نیر یی مشهور مملکت و شهرک آدیدر مولانا هاتنی بیت چون نیر را سکه زد
 بر درم * شد از نام نیکش درم محترم یی تغوز یی سکون باه موحد و ضم فایله حرف با ده
 ذکر میرو رایدن تغوز کبی که قوش بورق معناسنه در تحفه الاحباب تغوز واقع اولمشدر
 و بر معتبر فرهنگ در دورنج معناسنه مرویدر یی تب ولرز یی استمه علی که او شود ب
 فردردوغی اجلدن تب خورانی ولرزد و تمه سی اولد و غندن تسمیه ایله پلر عربیده حمی دیر لخم
 ایله پختابان ایستیفان و ابستیمای دیر لفرهاد نامه ده فرهاد عاشق اولزدن اول شوریده لایع
 هلا می ظهورنه دیر بیت ابستیمای چون شرارت ظاهر ایلار * بدن اول حرارت ظاهر
 ایلار یی حمز یی فتح ها و سکون راه مهملتین و ضم میله مؤید الفضلاده بمعنی حر ازاده
 و مجمع الفرسده حر ازاده نک اسم مصدریدر بوقولی مؤید میر نظامی بیت چو نیکی بود

ت ز

بود مرد نیکو نشان * تخرمزه کار اصل جهان * سکون خا و منجه و خم کاف
 و لامه چتین قوز معنا سنه نعمه الله و ایاسی نقل ابلشدر * تراز * فتح راه مهله ایله اوج
 معنایه کار اول خام ابلک رشته سی حکیم ناصر خسرو بیت بحب و راست بد و راست برد راه
 بین راه دین راست ترست ای پسر از تار تراز * استاد منوچهری در صفت استب بیت بجه
 کر بجهانی ز سر کو صبه کوه * برو دکر بد وانی زیر تار تراز * ثانی یعنی درخت صنوبر ثالث ترکستان
 بر شهر عظیم آید ز خوبلری چوق اولور ابکی معنایه استاد رودکی بیت از غم تار تراز همه
 خوبان تراز * زرد و بار یکم و لرز ام چون برک تراز * مغربی طراز در حالا مشهوری معریدر
 کدانی فرهنگ جهانگیری * تری * ایکی معنایه در اول بر کوچک قوشدر بهار ایامنده زیاده
 ناله و فریاد ایدر خوش آواز در استاد رودکی بیت چون لطیف آید بگاه نو بهار * بانگ
 کبک و بانگ رود و بانگ تری * شمس فخری بیت چنه عجب کرد و در معدلت * باز و شوت
 برد خانه * تری * ثانی یعنی سر کشتن یعنی باش دو نمک حکیم سوزنی بیت بخوام مغر کوزان
 بهر آری * که مغر کوز خوردن سر کند تری * تقوز * ضم فایله مع الزاده اولان تقور معنا سنه در
 کدانی المجمع * نکناز و تک و تاز * اول سکون کاف ثانی ضم ایله و چاپوب کفک تا ختن
 و دودین و جستجوی کردن معنایه خواجه سلمان بیت ای ز شرم اثر ای تو خورد در تب و تاب
 وی ز رستک سم شبدر تومهدرتک و تاز * مولانا جامی بیت بین که نور بصرت بی تک و تاز
 چون بگردون زود و آید باز * نکیری * کسر کافله اوزم چکردی نکری دخی دیرل * تموز *
 اورته یاز آینی در بقول یونانیان نیر اعظمک برج اسد ده مدت اقامتی در غایت خرات شمس
 اولور شیخ سعدی بیت عمر بر قست و آفتاب تموز * اندکی ماند و خواجه غره هنوز *
 عربیه دخی استعمال اولنور لابن لؤلؤ بیت کم آب من آب علیها مره * وانی فاحکم طبعها تموز
 * تکبیر * ضم نون و سکون کاف و کسر باء موخه ایله حلوا جیلرک کفکیکی برکتلریدر
 آنکه روغن و غسل و شکر صاف ایدرل پالاون دخی دیرل کدانی المؤید * تنکری * سکون
 نون و کسر کاف ایله براغاج در غایت دکنلوا اولور باند قله زیاده تند و نیز اولور تنکس دخی
 دیرل کدانی فرهنگ جهانگیری * مع الزام الفارسی * تاز * یعنی خیمه و خرگاه کدانی شرفنامه
 و صفر سکرین اولان تازیانه معنایه در کدانی المجمع * تباعی * فتح باء موخه و سکون
 نون و کسر جیم فارسیله کل فرونی معنایه نعمه الله نقل ابلشدر * تری * سکون
 راه مهله و فتح کافله یعنی تخم که عربیه بد دیرل و بعض نسخه ده زراعتیه آماده اولنمش
 تارلا که عربیه فاحان دیرل * تری * یردن هنوز چقمش مزروعات و دخی یعنی زمینی
 قر از و بعض نسخه ده دانه کلید معنایه شاعر بیت ده کار بی دهست و شتر بان بی شتر
 پالان بی خرست و کلیدی تهی زری * نکری * فتح کافله دانه انکور معنایه شمس فخری
 ضم تاء مشناه ایله نقل ایدوب قافیه سی یوقدر دیمش اما کتاب السامی فی الاسامی ده کسر
 کافله روایت اولنمش معنای مرقومی مؤید ابو العباس بیت نکری نیست کوی در انکور او *
 همه شیر دیدیم یکسر زرش * و اوزم چکردی معنایه برویدر استاد لیبی بیت
 کریمارند و بنکوشد و هفت بر باد * توبسناک نکری نان ندی تاب ترا * نکوز *

هم کافی و او مجهول ایله نکر مرقوم معنا سنه در ت کلمه ت فتح لامه نکر مرقوم معنا سنه در
 کناف المشکلات ت مع السنه المهمله * تاج خروس ت سلطان بورکی دیدکاری مشکوفه در
 خریه متور جندی دیر کناف نسخه حایمی مولانا هاتنی بیت بساخون که از تارک اهل
 روس * بر آورد سر هجو تاج خروس ت تاس ت بهی بیطاق که تاسه و تلواسه دنی
 دیر استاد صهری بیت تاسه کید ترا زجق معنوی * من نکوم رواست شو تو بتام
ت محس ت سکون باه مهمله ایله الم و غصه دن بهش دل معنا سنه ابوالعانی بیت طالع
 بندر جهان بر عکس بود * در همه عمری نصیم تهمس بود ت محس ت سکون خاء مجیه ایله
 معنی محس مرقوم یعنی هم و غصه دن دلکیر و متغیر الاحوال اولی معنا سنه باه موحله ایله ده
 مروید ت ترس ت سکون راه مهمله ایله مطلق قور قودر خوف معنا سنه کرکبه فعل
 مضارع دن اواسون حکیم فردوسی بیت نشیست از تراسب تازی هند * عیفت ترسان
 زیم کرد * کرک فعل ماضی دن اواسون وله بیت چنام ز عشق ای چودر تهمس * کذیادم نیاید
 همی ترس ویم * شاعر کرک ترس دن مرادی مطلق قور قودر اما حقیقت ترس واقع دن قور قودر
 نیم متوقعدن قور قودر فرقی بو قندردر ضم را ایله بشر فنامده یعنی زمین سخت واقعدر
ت ترس ت سکون راه مهمله ویم ایله بر دار و امید کناف نسخه الله ت ترس ت سکون راه مهمله
 و فتح نون ایله غرغنه کجها نکر به آوق آتد قله طاهر اولان صدایده دیر حکیم فردوسی بیت دل
 سرکشان پر زو سواس بود * همه صفت پرمانک ترس بود * حکیم اسدی بیت کاف ابر بادا تهمس
 الماس بود * همه کوه پرمانک ترس بود ت تهمس ت یعنی تباخجه سیل ده دیر استاد رودکی
 بیت رخ اعدات از تهمس نکبت * هجو قیر و شبه سیاه آمد * پارسیار دن بری دیمشدر
 * رباعی * اگر تو یارگیری بکلی بس * و کربادو کنی یارت بنی کس * و کرباسه کنی یار کردی
 و کربافزون کنی بر سر زنی تهمس * جمله تو کرک مک معنا سنه در ت نفس ت سکون فایله یعنی
 کرمی یعنی ایسیالک شین مجیه ایله ده مروید کناف فی الجمودی ت نکس ت فتح کافله اوزم
 چکر دی و صقله قیلن صکره اولان جبره سنه ده دیر لوستین مجیه ایله ده مروید اما اوچی
 صین مهمله ایله در بهر ای * قطعه * آن خوشه بین چنانکه یکی چنک پرینند * سر بسته
 و نبرده برودست هیکس * بر کونه سیاهی * چشمست غرب او * هم بر مثال مردک چشم ازو
 نکس ت یلاس ت ترکستان زمین ده بر شهر آیدر کناف فی سرفنامه ت تندس و تندیس ت
 کلام با سکون النون و کسر اللام المهمله معنی مثال لفظ مرکبدر ت ایله دصدن مائده معنا سنه
 استعجال اولنور استاد فرخی در وصف عمارت بیت فرد کاخ یکی بوستان جویاغ بهشت
 هزار سکونه در و شکل و تندس دلبر ت تنکس ت سکون نون و کسر کاف ایله بر نوع
 لغا جدر زیاده دکنلو و آتشی غایت تند و نیز اولور اثر الوبین لخصبکی بیت چهره همه
 کلکونه تزویر جولاله * چنکله همه ناخن زدیده چو تنکس ت مع الشین المجیه * تابش ت
 کسر باه موحله ایله تابیین لفظین اسم مصدره رکله * تاب مرتعدر معنا یه کورسه معنی
 مصیدر یه ایله اسم مصدر اولور ابوالعانی بیت سوختست دل ز تابش زلف و عطر ارباب * از تاب
 سوز عشق ند لوه دلم قران ت تاجبوشی ت سکون جم و ضم باه موحله ده معنید کفری خوشتر

قوشند با شنده اولان تانه نسبتله تمجیه اولمشدر میرنظمی بیت همه مرغان کاشن را
 خروشی * شد سرهنگ ایشان تاجیوشی ی تارکشی ی راء موقوفه صرمه کشارک
 وزر کرلک حله دید کاری دلکلی دمور آلتلیدر که سوراخلندن التون وکش چکرلر شمس
 فخری بیت شاه بخشند قدرخان معظم که به نیر * سینه دشمن چون تارکشی زر کر کرده
ی تازش ی کسر زاء معجه ایله تک وپوی معناسنه اسم مصدر در ترکیله یاوب یو پریش
 دیمک اولور حکیم اسدی بیت دورمشی هزار ابره تازش هیون * زفرش وندبارشان
 کونه کون ی تاش ی اوج معنایه استعمال اولنور اول اداات شرکندر معنای مقارنتله
 مثلا ایکی قول برآمدک اولدقده انلره خواجه تاش دیرلر کمال اسمعیل بیت ای اهل فضل را
 یقنوم تواتعاش * بر آستان تومن و اقبال خواجه تاش * بو معنایه شیخ سعدی بیت
 توومن هر دو خواجه تاشایم * بنده بارگاه سلطایم * وایکی کسند بر زمره دن اولسه
 انلره خیلتاش دیرلر شیخ سعدی بیت چه خوش گفت بکتاش باخیلتاش * چودشمن خراشیدی
 این مباحث * ثانی موید الفضلاده یعنی خداوند یار و خانه باشد یعنی ی تاش ی یاب و بار خانه
 صاحبی ثالث فرهنگ جهانگیریه یعنی کاف یعنی اول لکه که وجه انسانده ظاهر اولور اکا
 کلک دخی دیرلر طیب یوسفی بیت چوبیخ سوسن آزاده راجوشی و از آتش * بشوین
 روی خود را پاک سازی تاش از رویت ی تاغوش ی ضم غین معجه ایله آدم و حیوانک
 تاش صویه باغنه دیرلر کدافی نعمه الله ی تالاش ی جنگ و جدال و غوغا معناسنه
 تا تار لغتیدر اشعار فارسیه وارد اولمشدر نلاش صورتله یازدرلر طالب آمل بیت مارا
 نلاش بر سر مال و معاش نیست * درد و دمان همتا این نلاش نیست ی تالاش ی کسر
 لامله ایکی معنایه کلور اولوق یاکی معناسنه در میرنظمی بیت چشم خوریز اوچومرد کزین
 تیغ و خنجر بدست تشبیه کن * وله بیت کمان بر وانش گرفته بدست * خنک مره
 تا بتالاش نشست * ثانی کیلان خلقندن معروف بر قومک آیدر این عین بیت خسرو
 خسرو نشان تالشی جمشید فر * مهر سپهر گرم سایه پروردگار ی تاوش ی ضم واو ایله
 آباق سبیلدر ایکی واو ایله تاووش دخی دیرلر چغتای لسانیدر میرنظمی بیت بخلوت را
 نشسته آن دل آرای * رسید کوش هوشش تاوش پای * و فرهاد تانه ده شاپور اوورکن
 فرهادک وارد وخی محله بیت تاو و شیدین آینهک او یقادی شاپور * تایب تون ظلمتید
 بو العجب نور ی تیش ی کسر باء موحده ایله تاب لفظنک اسم مصدر یدر کریمیت و حرارت
 وضیا و شعله معنایه زنده شیخ سعدی بیت همی بر فک شد زمر دم خروش * دماغ از تیش
 می در آید بجوش * شمس فخری بیت سینه بدخواست از تاب عنا * هست دایم همجو
 موزخ در تیش * فرهنگ جهانگیریه تایش لفظنک دخی مخفی اولور شیخ نظامی بیت
 حرفش ز تیش جهان فروزد * کانکشت برونی بسوزد ی تیش ی سکون خا و معجه ایله
 یعنی تیش مرقوم یعنی الم و غصه و غم و اندوه مجمع الفریسه یعنی بالانشین که تخشید دیرلر
 یعنی بیالانشسته شمس فخری و حکیم اسدی طوسی باء موحده ایله نقل ابشار اما محاحه
 بحد هند و شاه تاء متنا ایله تحریر تیش کدالک مشکلاته اولها بالناه المنقوطه من فوقها

واقع اولشدر تروش فتح راه مهمله و خم و اولیله ایکی معنایه کور اول صویقار و دن
 آشنای آهسته آهسته دیرل ثانی صوویا شراب ظرفندن صرمق معناسنه در مولانا اقدس
 بیت بانشای مدحت درین انجمن * تراوش که میریزد از کلک من * مولانا هاتقی بیت
 سر نیزه در سینه کاوش گرفت * ز چشم زده خون تراوش گرفت ترخش فتح راه
 مهمله و سکون خاء معجیه ایله فرهنگ زنه نکویاده یعنی کشیدن یعنی چکمت ترکش فتح جمع
 فرهنگرده مخصوصا اوق قوینلن طرف معناسنه در که یای اولدوغی طرفه قربان دیرل حکیم
 فردوسی بیت کشیدند رستم دلان زمان * ز ترکش خدنگ و ز قربان کان * وله
 بیت چو ترکش ز هر کوشه قربان جنگ * تخی از کان کشته پرا خدنگ * مرورایام
 و غلبه استعمال ایله جمله سنه ترکش اطلاق اولندی شمس فخری بیت مرغ را جل سان
 کردند جمله قربان * هر که که بند کانش بر بسته اند ترکش * اصلی نیرکیشدر روم لغت
 فارسی تحریر ایدنلر ترکشی قبور ایله تفسیر ایلشله قبوره نیردان دینلور و محاده دخی
 هندو شاه نیردان تفسیر ایلش مجرد اوق طور مغله اما فرقی وارد در الحاصل یا باقی و اوقلفی
 ایله ترکش دینلک اعلام غالبه دندر مولانا هاتقی بیت یکی بست ترکش بجهد و شتاب
 بر آراست بال آن شکاری عقاب * ترکشه قبور تعبیر ایدنلر بوبیت ایله اثبات مدعا ایلشله
 بیت غمی شد دلش ساز نخبیر کرد * کر بست و ترکش پرا نیر کرد * بوبیت قبور اولدوغنه
 دلالت یوقدر و ترکش لفظی شعرای عرب دخی استعمال ایلشله در از انجمله حسام الدین
 الحاجری بیت جعلت فدای الطی الذی جاء خطه * الی سایر العشاق یجمل ترکشا ترمش فتح
 سکون راء مهمله و کسر میله ایاسی جمع و تحریر ایلدوکی اجمال لغتند خرنوب معناسنه
 نقل ایلش بعض نسخه ده خم میله براوت اسمی اواق اوزن مرویدر که اکانور و ترمش دخی
 دیرل خرنوب خم تاوسین مهمله ایله ترمش منقولدر ترندش فتح راه و سکون نون
 و کسر دال مهملتین ایله بر کوچک فوشدر که اکا ترو ترند دخی دیرل ترموش فتح سکون
 راء مهمله و خم میم و واو معروفله بو کر تین دکنی ترش فتح بوزن کنش ایکی معنایه در
 اول آتش لفظندن اختصار اولمشدر حضرت مولانا قدس سره بیت موسی اندر درخت
 هم ترش دید * سبز تر نشد ان درخت از نار * حکیم فردوسی بیت از ان پس بند
 زند کانش خوش * ز تمار ز دیر دل خویش ترش * ثانی فرهنگ جهانگیریه یعنی نیشه
 حکیم سوزنی بیت ای سوزنی بسوزن توحید جرب کن * کان سوزنی که از تونبرها کنند
 ترش * بومعنا ده شمس فخری نیر هیزم دیوب بوبینی نظم ایلش بیت خرم چگونه باشد خیمت
 که چرخ دارد * از هر حرق و خرقش پیوسته آتش و ترش ترش فتح سکون فایله بوزن
 گفش یعنی طعنه و کسر فایله یعنی ترش مرقوم یعنی گرمی و حرارت کذا فی المجمع و بعض نسخه ده
 کویک که عربیه زبد دیرل فحمتین ایله ترکش فتح کافله مع البسینه مذکور اولان نکش
 معناسنه در و بر معناسی دخی ملوک ماضیه دن بر یاد شاه اسمیدر تنگ شیخ سعدی بیت
 نکش با غلامان یکی راز گفت * که این را نباید مکس باز گفت ترلاش فتح طاعیلوب پراکنده
 و پریشان اولق معناسنه کرک محسوساتدن اولسون کرکسه اولسون بوحالتک صاحبانه

صاحبنه متلاشی دیدکاری بو معنا دند ز شمس خیزی بیت نیست ممکن درهما یون عهد او
 در کسی در مالک او باشد نلش * عربیده غی بو معنایه استعمال اولنور الشیخ شهاب الدین
 احمد الخیمی بیت و جسمی کما ظهیرت وزادت * صبا باقی واشواقی نلش * تنک ریش
 ضم نون و کاف موقوفه بمعنی کویج کذا فی الحمودی * تنکوش * ذکر مرور ایدن تنکوش
 معنایه در * توخش * فتح و او و سکون خاء معجه ایله بمعنی کشیدن کذا فی فرهنگ ز فاکو
 * توخش * کسر و او ایله بمعنی نش مرقوم یعنی گرمی و حرارت ابو المعانی بیت از آتش فراق
 جسم بسوخت اکنون * ماندست در دل زار سوز توش ز عشقت * مع العین المهمله *
 توقیع * اصلند احکام پادشاهی اور زنده اولان علامت مخصوصه که طغراد بر لولانا هاتنی
 بیت این نامه کفنامه کرد بنیاد * توقیع قبول روزیش باد * غلبه استعمالدن برات و امر
 و فرمان پادشاهی یه ده دیرل * مع العین المعجمه * تار میغ * بخار در که ایام شتاده روی
 هواده ظاهر اولور هوایه ماس اولغله زمیندن دغان پیدا اولوب اطراف تاریک ایدر اکا
 تمن و مانع و میغ و نرم غی دیرل استاد مختاری بیت سرما چنان در آتش خورشید جسته
 بود * کر تار میغ کفی طشتیست اندر آب * تاغ * نعمه الله بش نوع اغاجه دیرل میغ
 بری سکوت و بری ایغون و بری سبجان و بری دیشلوار مود و بری قره اغاجدر دیون نغنه سنده
 ذکر آیتش و بعض نسخه ده انجق قره اغاج اودونی واقع اولمشدر محاحله تاغ بر اغاجدر که
 آتش یا ندقه اخگری بر هفته قدر طور رسو نمزد یو مسطور در و معیار ده شمس خیزی تاغ
 بر اغاجدر ایشه یارمز انجق اودون ایدرل دیش بیت در کوه و دشت بنام مشه نشه جمال دین
 کل روید از خصلت ز طرب آید ز چوب تاغ * فرهنگ جها نکیریده اوج معنایه کلور اول بمعنی
 تاج بر قوم کال اسمعیل بیت دارم اسبی کز استخوان در پوست * هست چون در جواله میزم
 تاغ * ثانی بمعنی تخم مرغ ثالث سیستان ولایتند بر قلعه اسمیدر * تبسغ * فتح باء موحده
 و سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله فصیح اللسان معنایه در کذا فی فرهنگ جها نکیری
 منجیک بیت کشتن ازین مدحت شه دین * در سخن بعض تبسغ و شیوا * شیوادنی فصیح
 اللسان معنایه در * ترمه و دوغ * طعام مختصر و حاضر معنایه در مراد طعام فقرادیمکدر
 مولانا جامی بیت نان خود با ترمه و دوغ زنی * به که از خوردنش آروغ زنی * تغغ * سکون
 غین معجه و فتح تاء مثناة ایله ماوراء النهرده معروف و مستعمل بیوک کینله در که آنکله غلال بیغ
 و شرا ایدرل شمس خیزی بیت حاتم عهد شیخ ابواسحق * که دهد زرد امن و تغغ * کذا فی
 نسخه حسین وفایی اماموید الفضلاده ضم تائین ایله مرویدر * تغاغ * فتح فایله یکی
 معنایه در اول بمعنی آبیانه یعنی قفا کوکی ثانی ساغر بزرک که آخر زمده آنکله طلوع ایچرل
 شمس فخری بیت در زم عیش دولی باد ازار سال * بردستگیر و نوش بکن کاسه تغاغ *
 بو معنی استعاره طریقه در زمان قدیمه پهلوان مشاهیر دیو کله سن صاغر ایدوب کر میت
 جالند آنکله شراب ایچد کلرندن کیدرک ساغر معنایه ایتد بلر جمع الفر صله بمعنی پیاله
 دیوب بو بیت ایله استشهاد اولمشدر ابوشکور بیت بیکماز بنشست در میان باغ *
 بخورده بیاران بدار و تغاغ * بولفت نولده ده نغاغ روايت اولمشدر * نکمرغ * سکون

ت ف

كاف وضم میله قوش بونی منقار معناسنه در ق مع الفاء * ت ف سکون راه میله ایله
 بوزن حرف بر نوع طعام در یوغرت قور بیسینه و شیر صومیه بشور در ل حکیم انوری بیت
 ترف عدو ترش نشود زانکه بخت او * کاویست نیک شیر ولیکن لکد ز نعت *
 حکیم سوزنی بیت تشبیب این قصیده ت رفند ترف طعم * مخلص بعد ح او شد شد طعم ترف
 قند ق تشریف ق خلعت که پادشاهان اهل مناصبه کیدر لر ابو المعانی بیت قانی ق
 نه نان آنچه شود بی منت * در برم خرقة فقرست بجای تشریف ق ت ف ق اوج معنایه
 کلور اول بمعنی تب یعنی حرارت و گرمی حکیم انوری بیت به تف تیغ از آتش بر آورند بخار
 به نعل اسب ز خاکش بر آورند دخان * بو معنایه شمس فخری بیت ای ملک پناهی که
 ز رشك شرف تو * اندر دل خورشید بود روز و شبان ت ف * حکیم اسدی بیت بدریا
 بسوزد ز تف خیزان * چون اوزد نوند سبک خیزان * ثانی بمعنی بخار که زمین دن هوا به
 چقار حضرت مولا ناقص سره بیت آرام بخش جان شد ازانی که از نفس * صبر
 و قرار و توبه و آرام میرود * میر خسرو بیت تکلف دیکرست و شوق دیکر زانکه ت ف
 نهد * اگر ده جای بنکاری بدیوار آتش سوزان * ثالث بمعنی پرتو و روشنی حکیم خاقانی
 بیت آه من چند آن فروزان شد که کوران نیمشب * از ت ف این آه سوزان رشته در سوزن
 کشند ق ثلاث و ثلاث ق کلاهما بفتح اللام وضم التاء المشددة ایکی معنایه در اول بمعنی
 شور و غوغا حکیم اسدی بیت ز چرخ اختر از بیم دیوانه دیو * زمین با ثلاث و ف که با غریب
 ثانی اول کسبه دیر که ائو این وجودین ملوث و کبرلی طوبه مشویه که خلق کند و دن نفرت
 ایده شمس فخری بیت نیا شد فیلسوف آنکس که باشد * بهر زشتی و ناپاکی ثلاث و ف
ق مع القاف * ق تاق ق بمعنی تاق مرقوم آتشی ر هفته سونیمین اغاج شاعر دیشد در بیت
 در حواله کتم چو همیم تاق * بتبر کویت طراق طراق ق تاق ق فتح یای تحتانی ایله دسته
 چوب معناسنه ترکی اصطلاح طباق چکدی دید کبری معنایه در میرنظمی بیت خلاف
 امر را کرده بهانه * زده تاق بر سر رستم نه * کذا فی الصحاحین ق ت ف چاق ق فتح غین
 معجمه و جیم فارسیله بمعنی ساخته کذا فی الحقه ق ثلاث ق ایکی معنایه در اول بمعنی ازار
 پایجه ثانی کسر تاء مشددة ایله بمعنی ریشی که میان فرج زنان بود کذا فی شرفنامه ق مع الکاف *
ق تاق ق اوزم چو غینه دیر لرتکم مولا نا محمد ظهوری در ساقی نامه بیت ق ما میکنم ایزد پاک را
 فریاده طارم تاق را * مرشد یزدجری بیت ق تاق ق زباغ منست * شفق قطره خون ز داغ
 منست ق تاق ق فتح باء فارسیله بقرار و مضطرب اولق معناسنه میر خسرو بیت تاق
 جان از حد گذشت افتاد کار بر دزت * بر نیم بسمل کشته کان دستوری * ره ناز را * باء
 فارسی برینه باء موحده ایله تنه درخت معناسنه در ق تاق ق سکون باء موحده ایله بمعنی
 تابان تاب ضیا و شعله معناسنه ناک ترکیه لویله تعبیر ایتد کبری معنایه در غمناک و فرحناک
 کبی میرنظمی بیت همان شب کشته از مه تابناکش * هیرفت و دودیده خوابناکش
ق تاجک ق فتح جیمه مصغر تاجدر و کسر ایله بر ولایت آیدر ق تاجیک ق کسر جیمه
 بمعنی تاجک مرقوم شرفنامه ده بمالک عرب و ترکدن ماعدا ملک تاره دیر لر نازیک و نازیک دخی

ت ق

ت ك

دخی بومعنايه در ترگانك نام اصليسى در مولاناها تقي در بنور نامه بيت دوسه سست
 تاجيك ناكرده كار * ازیشان چه آيد كه كار زار كي تارك في فتح راه مهمله ايله دپه معنا سنه در
 عوما وانسان دپه سيدر خصوصاً كه عربيه فرق دير لناصر الدين باخي بيت خلعت شاه
 مباركبات * تاج اقبال تبارك بات * مولاناها تقي بيت يكي تيغ هنديش تارك شكاف *
 كه بوديش از ترك تارك غلاف * اصلنه تار دپه در و آخرنه كاف تصفير در هر سنه نك كه
 باستينك اوچي سوري اوله اكا تارد ير ساير ندن امتياز ايجون دپه مراد اولند قه كاف تصفير
 الحاق ايدر لر ونيزه اوچنه تارك سنان دير لر مولانا جامي بيت ديده بر تارك سنان ديدن *
 بر تازوي دشمنان ديدن * عربيله كسر را ايله فارغ معنا سنه در فارسيله مختصر تاريكدر
 كي تاريك في كسر راه مهمله وسكون ياي عتمانيله قرا كودر كه كيجه قرا كوسنه شب تاريك
 دير لر خواجه حافظ بيت شب تاريك وييم موج و كردابي چنين هائل * بجاد اند حال
 ماسيكباران ساحلها كي تاشك في فتح شين معجه ايله يونغرت آلدن قدن صكره يرنه قلان
 صويه دير لر كذا في القفه و فرهنك جها نكيريده ترم ياغي معنا سنه مرويدو كه عربيله زده
 دير لر و بر نسخته ده معني مرد چاپك رسیده نظر در كي تافشك في فتح فاوشين معجه ايله كوه
 كني بر قور تحفزد كورك و جامه ايجنه بولنور سه كسوب تباه ايدر اكا ديونجو و ديوچه
 و ديوك و لنبك دخی دير لر عربيله ارضه دير لر فقتينله ابوالعاني بيت حال خود آخري نديشي
 و باشي تابكي * در ميان جامه و سمور همچون تافشك كي تالانك في فتح لام و نوله قيسي
 وزرد الو و تويسر شفتا لو و امثالي ميوه لره دير لر عوما كي تا تونك في سكون واو و فتح تاء
 مثناه ايله بير معني معنا سنه و دخی ايكي نسنه بويده ديك معنا سنه كه ايكي شينك معيتن
 بيان ايدر شاعر بيت ييك تا و كريشتر تا و تك * كه باشد كه بيشي بود كاهنك كي تاوك في فتح
 واوايله كنخ اشك واو كوزه دير لر كذا في الجمع كي تپاك في فتح باء فارسيله اضطراب و بي
 آراي معنا سنه فخر كوركاني * مثنوي * مياساقي آن شيره جان بيار * همان حاصل
 عمر دمقان بيار * همان خون جوشيده در باد تاك * كه از تي بردنچ و از دل نپاك كي نبرك
 فتح باء موحد و سكون راه مهمله ايله طبله كه عود و عنبر و ساير خوشبو عطريات و يا خود
 ميوه قودر كي تيك في سكون باء موحد ايله قوشاق و غيري نسنه لك ابريشم كنارينه دير لر
 استاد رودكي بيت فاخته كون عجب هوا ز كردش خورشيد * جامه خانه بلك فاخته
 سكون شد كي نيشك في فتح باء موحد و سكون شين معجه ايله اول ابريشم دير لر كه
 الدوان و جوزب ايشلر كي نينك في فتح باء موحد و سكون نوله بالا قد و توانا محبوب
 جوانه دير لر استاد لطيفي بيت چه نيكو بود با خيالات نيك * برز آوريدن حريف تينك
 كي نينك في سكون باء فارسي و فتح نوله ريخته قالي كه قويمچيلر التون و كشي اريدوبه
 كاد و كرل استاد عنصری بيت نينك ار كر نه كسي بي شك * ريخته كر بر آيد از نينك
 كي تبوك في ضم باء موحد و واو مجهول ايله بقال و ميوه قرو شريك ميوه قود قلهي طبق
 شمس غري بيت خاك بر تارك دوات و قلم * جنداده و چوال و تبوك * واو يرينه نوله ده
 تينك مرويدر كي تپوراك في ضم باء موحد و واو مجهول و فتح راه مهمله ايله اوج معنايه كلور

اول دبال که مزدوعات نا طور لری جانور اور کیمک ایچون چالار و بعض منخل قولتی آلتنه
آلوب چالرتکم شاعر دیمشدر * قطعه * آن خریدرت بدست خاشاک زدی * مامات
دف دور و به چالاک زدی * آن بر سر کورها تبارک خواندی * وین بردر خانها تبوراک زدی
بو معناده استاد لطیفی بیت توچراشکر نیاری نکتی یاد که پیش * تو تبوراک بدست وزنت
اندر جولان * و بعض فرهنگرده دف معناسنه در حضرت مولانا قدس سره * مثنوی *
هاسقم من کشته و قربان لا * جان من نو تیکه طبل بلا * خود تبوراک است این تهدیدها
پیش آنچه دیده است این دیدها * پیش اوچه بود تبوراک تو طفل * کی کشد او طبل سلطان
هست کفل * ثانی فرهنگ جهانگیریده یعنی غریب ثالث یعنی نینک مرقوم ی نینک ی
سکون تاء مثناة و فتح نونله یعنی نینک مرقوم یعنی قالب ریخته ی تکز ی فتح دال مهمله
ایله دراج دیدکاری قوش میرنظمی بیت باز قهرش که بال بکشاید ی خصم در پیش چون
تکز آید ی تراز ی فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول شکاف معناسنه حکیم و لولی
بیت بر دل شیرو پانک افتد آنکه تراز * که بشست تو بر آید ز کان تو تراز * ثانی اول
صدایه دیرلر که برنسنه یارلق دن یا خود قرقلقدن ظاهر اولور ی تریک ی سکون راء
مهمله و فتح باء فارسیله کشک سیاه که طرف و تر بردخی دیرلر ترکیده قره قورت دیدکاری
حضرت مولانا قدس سره * قطعه * شبی عشق فریبنده بیامد جانب بشه * که بسم الله
نماجی رای تو زید ستم * یکی نماجی آورد او که کم کردم سر در ستمه * شکستم سوزن آن ساعت
کریبا زار بید ستم * که نوشیدم چو تماچش فرو کوید چون سیرم * چو تریک روتش
کردم که آن شیرین برید ستم ی ترک ی سکون راء مهمله اول و فتح ثانی و تاء مثناة ایله
ایکی معنایه در اول کلمه ترک ادات تفضیلدر بوند مکرری افعال تفضیل اولور کذا فی
المجمع و ثانی فرهنگ جهانگیریده بر جاتوزدر که ما و راء النهرده دختر صوفی دیرلر ی ترک ی
سکون را و فتح دال مهملتین ایله تحتی کذا فی المجمع و معنی کرم کندم یعنی تحلیتی کذا فی
الاداة ی ترک ی سکون راء مهمله ایله تو غلغه که عربیک مقفردیرلر شاعر * رباعی *
در پییده کم کوش که با حمله مرک * سودی نکند بر تن و سر جوشن ترک * زودا که درخت
زندگی را بینی * پر مرده شکوفه و فرور ریخته برک * بو معنایه خواجه سلمان بیت تارک و ترک
و کلاه که از یک موی فرق * در میان نکند شست قطعا زخم شمشیر و غیر * بعض نسخه ده ترکش
لفظندن اختصار اولمشدر ی ترندک ی فتح را و دال مهملتین و سکون نون ایله یعنی ترک
مرقوم کذا فی المجمع ی تره نیرک ی فتح راء مهمله و زاء معجه و کسرتاء مثناة ایله قبی دیدکاری
اوت که مشهوری تره در ی ترندک ی سکون زاء معجه و فتح تاء مثناة ایله آغز تفنکی
معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری ی ترندک ی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله
راء مهمله ایله اولان ترک مرقوم معناسنه در کذا فی مشرفنامه ی تفتیک ی سکون فاو کسر
تاء مثناة ایله ایکی معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده یچینک تو بلری دینک اولان نرم
تویه دیرلر که نشانه ایله قویاروب اکیروب مثال و صوف و بعض لطیف نسنه رطوقور
ثانی چولک قینار اکن چقان بوغه دیرلر بو معنایه مرکب اوللق اقتضا ایدر که اصلی تع

تفديك اولوب دال تايه ابدال اولنمش اوله تک في طغوز معنايه كلور اول بعثي اندك
 يعني قليل حكيم زاري قهستاني * قطعه * صفت تره زارها هيات * چون كنم مشقيه
 بكوسه زنج * همچو پشت کسی بتان تار * مانده هرجاي تک تک و نج * ثانی بر او تدر
 بغدادی اراسند بتر بغدادی صاپدن پك اولوز ثالث يينه بر او تدر لركه صوده بتر آندن كا حصير
 ليندر لركا بردی دیر لر اربع بمعنى زدن عموما حكيم فردوسی بیت درستم پیرسید بر مایه طوس
 که می یافت پیل از تک کر ز لوس * بومعنا ده جمله ایتک معناسنه ده استعمال اولنور و مهربه
 زودی ودخی کعبتینی درست او تور غمغدی رلر خصوصاً مثلاً درست زد معناسنه خامش سکر تک
 دویین معناسنه شمسعدی بیت تک راله میریخت بر کوه و دشت * توکفی مکرار نیسان
 کدشت * سادس تک که بومعنا ده تک و پودیر لراستاد لطیفی بیت بشنا ما ندر آب همچو
 نهنگ * تک اندر فراز و شیب چو باد * صابع بمعنى قمر یعنی دیب قیونک و غیرک
 حکیم سوزنی بیت هر که در چاه عریض او نکه کرد از حسد * زان حسد خود را فکند اندر تک
 چاه سقر * ثامن نکیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور تا سعادات تشبیه اولور
 ماه تک و باد تک کبی کذا فی مجمع الفرس تک تک في فتح کافله بمعنى نکس مرقوم یعنی اوزم
 چکر دک و جبره سی کذا فی کتاب محبوب العارفين تک تک في ضم کاف و او معروفه فرهنگ
 حسین وفانی ده سم و زردن حیوانات صور تنده دوزلش قدح که بزم آخرته آنکه طلوسراب
 ایچر لراستاد رودکی بیت میکسار اندر تک شاهوار * خور بشادی روز کار نو بهار
 مطلق قدح معناسنه دخی استعمال اولنمشدر حکیم اسدی بیت هزار از بزرگان خسرو
 پرست * تک بلورین و بالغ بدست * تحفه الاحباب تک لامله تک واقع اولنمشدر و بعض
 نسخه ده تاء مثلاً پرینه باء موحده ایله تک و بلوک و ایت اولنمشدر و فرهنگ علی تک ده
 ضم تایل غرقه و بزرک معناسنه مسطور در کشف اللغه ده کذلک عربیده احق و نادان
 معناسنه در تک تک في سکون لام و فتح تاء مثلاً ایله بمعنى تک مرقوم یعنی قالب ریخته
 و پوته که سم و زر قال ایدر ل تک تک في سکون لام و فتح خاء معجمه ایله غایت آجی بر او تدر
 و فرهنگ جهانگیریده خرز تک تک که عربیده حنظل دیرلر بومعنايه میرنظمی بیت چو کار
 و بار عاشق درد باشد * زدست یا رنخک شهد باشد تک تک في آجی اولان نسنه تلج
 ایله تا کدن مرکبدر غمناک و فرحناک کبی تک تک في سکون لامله اوج معنايه در اول بمعنى
 زر ورق که تعریب ایدوب طلق دید بلر ثانی دیار هندیده اشلوب بر نوع لطیف قاشدر
 حکیم اسدی بیت هم از تحمل و هم طرایف دهند * پراز شاره و تک و خود و برند * ثالث
 یعنی تلج مرویدر و فرهنگ جهانگیریده فتح لامله بوزن تک بیکلری و صفالی دو گلش آدمه
 دیرلر و مجمع الفرس ده نشانه نیر معناسنه مرویدر تک تک في سکون لام و فتح نونه بمعنى
 تک مرقوم یعنی قالب ریخته و پوته تک تک في ضم لامله نشانه نیر معناسنه تک دخی
 دیرلر تک تک في کسر میم و سکون راء مهمله و فتح قاف و زاء معجمه ایله فرهنگ ابراهیم قواسم
 یعنی قرآن مجید کذا فی المویذ والمجمع تک تک في سکون میم و ضم لامله قناری دید کلری او تدر
 بعض نسخه ده تلول واقع اولنمشدر تک تک في ضم میله پوته به آتد قلمی و نیر نشانه کذا فی

گر مشایب نامه بعضی نسخه ده یمنی دمرنلو اوقه دیرلر میرغان بیت پسرخواجه دست
 برد بکوک * خواجه اورا بدبه تیرتوک * و نشانه نیرمعنا سنه شمس فخری بیت سپردح
 شاه بسکه مرا * نکند پیش نیرفاقه تموک * مؤید الفضلاده بومعنا ده تلوک واقع اولمشدر
 تحفه الاحباب ده یمنی دمرنلو اوقد محاحده تموک بر اوقدرکه دمرنی یمنی واپکی جایی
 سوزی اولور اصابت ایتدوکی بردن مشوار چقار فرهنک جهانگیریده تموک اول اوقدیکه
 اصابت ایتدوکی آدم و بلخیوان استخوانندن آسان وجهله چقماز دیوب شمس فخرنک مذکور
 یمنی استشهاد ایلش تنبک و تنبک کلاهما بسکون النون اول بفتح الباء الموحده
 و ثانی بالضم اوج معنایه در اول چنانغ زین یعنی ایرچناغی و چنانغ دوال دخی دیمشلو
 بعضی نسخه ده ایرقلتاغی و شرفنامه ده دامن زین روایت اولمشدر ثانی یعنی کان کپلامکه
 لیرم دخی دیرلر ابو الفرج رونی بیت کان رستم دستان یعنی * که از تنبک زم شهریار است
 و خواجه عید لویکی بیت درکان چرخ پیش پیلکت مریخ را * هم کان تنبک و هم شمشیر
 سا طور آمده * ادات الفضلاده تنبک یعنی دریمجه زین و تنبک چنانغ زین روایت
 اولمشدر ثالث تنبک مدور سینی معناسنه در محلی بدخشانی درنعت رسول اکرم
 صل الله تعالی علیه وسلم بیت بهتریشی که جرم مه انکشت مجزش * عشق کرده همیو
 دایره قرص در تنبک تفتاک سکون نون و فتح تاء مثناة ایله بر پا دشاه اسیمیدر غلبه
 استعمالین اعلام رجالدن اولمشدر کدانی مجمع الفرس تتک ضم نون ایله یوفقه
 معناسنه که عربی رقیق دیرلر قاصیده و زده و یونلر امثالی نسنه لرحه استعمال اولنور
 و عوکنارلنک و لقم اولان یوفقه یرلر دیرلر واستعان طریقیله حوصله سزا آمده دیرلر ابوالمعانی
 بیت کاسهای در دنوشیدم بیزم عشق جوست * این تنک ظرفان مجلس کی خوردند
 بامن شراب * و سکون نونله ایرقولانی و طبوقر قولانی که زیر تنک دخی دیرلر عبد الله
 هاتقی بیت کشیدند تازیان بر تنکها * بیستند بر عیبتان زنکها تتک محل جنک
 و جدالده ایکی عسکر بر لرینه قاریشوب مضایقه و یرمکه دیرلر کذلک کوی و چوکان
 و جرید او یونلرنده و چاریشوب بازار و جمعیت یرلرنده اولان نقلته دیرلر تتک فتح هایل
 فرهنک جهانگیریده ایکی معنایه در اول خاک معناسنه ثانی یعنی رهنه عریان معناسنه شرفنامه ده
 تهی معناسنه در کاهی تهی لفظنه اتباع ایدرلر شمس فخری بیت مردمی زده توچر ااید * ای همه
 مردمی تهی و تنک * بومعنا ده میرنظمی درصفت فقیر بیت ندارد چو چیری زنان و تنک
 که بود است خانه تهی و تنک تتک ممالکاف الفارسی * تابوک ضم باء موحده و و او معروقله
 محازجه عمارت معناسنه کدانی نسخه میرزا ابراهیم بعضی فرهنک کاف عربیله منقولدر کلا النقلین
 معنای مرقومه در قرالوی بیت هوشم زذوق نطق سخنهای جانفراش * از جره دلم سوی تابوک
 هوشم شد تتک تاتاریک تتک تاء مشناق و کسر راه مهمله و سکون یای تختانی ایله او یکد قوشی که
 فاخته دخی دیرلر تتک تارنک تتک فتح راه مهمله و سکون نونله یعنی پیلپایه دیوار ادات الفضلاده
 زاء معجه ایله واقعدر تتک تازک تتک کسر زاء معجه ایله تازیک لفظندن تخفیف اولمشدر
 اینصرا احمد دافی بیت زچین و ماچین بکرویه تالب جیون * ز ترک و تازک و ز ترک و غیر جزر

۲۸۳ هر زو تاريك في فتح زاء معجه وسكون ياي تحتاني ايله نغصمير زاء ابراهيم تركانك نام اصليه در
 زاء فارسيه ده منقولدر مشرفنامه ده عرب زاده كه عجمه نشونما بولش اوله في تاريك في
 كسر زاء فارسي وسكون ياي تحتاني ايله تاريك مرقوم معناينه در كذا في المجمع في ترك في
 سكون باء موحد و فتح زاء مهمله ايله بمعنى حصار عموما حصار اصفهان خصوصا مشرف
 مشفروه بيت بكر وزم وجه حاشيه در كه تنيست * چند ين ذخيره ها كه بر ين سبز نبرك است
 وله بيت آ زمان ساجقيان ملك جهان مير اندند * كه نه مه بود ونه اين قلعه ونه نبرك بود
 في تنيك في فتح باء موحد وسكون نوله بوزن پلنك اوج معنيه كلور اول يامي طبق كه
 حلوا حيلار ويا غل اتمك بشور حيلار قوللنور لولا ناكاتبي بيت نان ريز هاي سفره
 شوانش فلك همه * در يوزه كرد روز و شب و ريخت در تنيك * بو معنيه مجود ابن ييني
 بيت براي زم غلامان اوز هاله و ماه * نهاد كاسه شربت قضايليان تنيك * ثاني دف
 معناينه حكيم سوزني بيت در جد قريشام ليكن بگاه هزل * من كوس خسرو انوايشان
 مق و تنيك * وله بيت باز ركانت كوس خدائي هميز نند * اكاه في كه كوس خد ايبست با تنيك
 ثالث بلند و نيز آواز تا قوس صدا كي كذا في فرهنگ جهانگيري في ترك في فتح زاء مهمله ايله
 درت معنيه كلور اول خندق معناينه كه قلعه و حصار و باغ و امثالي نك اطرافنه ايدر ل
 عيبدلويكي بيت قدرت تست باغبان ربع زمينش مزرعي * فيض مجور سبعة راساخته
 كرد او ترك * ثاني برر ودخانه اسيد مشروان در بندينه قريب واقع اولشدر حكيم فردوسي
 * مثنوي * منار بر آرم بشمشير و كنج * زهيتا كاكس نيام برنج * چه باسد منار به پيش ترك
 بزرگان ز تركا ستاند چك * ثالث بر نوع حلواد رنشاسته و قند و تخم ريحان ايله بشور در
 رابع بمعنى دوشيزه يعني بكر قر كذا في فرهنگ جهانگيري وسكون راء مهمله ايله اوج معنيه
 كلور اول خود يعني تو غلغه ثاني قاق وخيمه تركي حكيم فردوسي بيت بدو چگونه دهم
 كسوف كه از شرفش * كلاه كوشه عر شست ترك شب پوشم * كلامي اصفها في بيت خيمه نه
 ترك كردون ضا بيان جاه تست * قطبها بر هر طرف چون مخ و محور چون طناب *
 ثالث آذر بايجان مضافاتن بر قصبه اسيد في تركا ترك في پياي آيتلان اوق آوازي
 و بايدن اوق چقار كن ظاهر اولان صدا سنه و ساز قللرينك صداسي كه بر دفعه دن ظاهر
 لوله كذا في المجمع في ترك في فتح زاء مهمله وسكون نوله التي معنيه كلور اول ياي كريشي
 صداسي كه اوق چقد قده ظاهر اولور استاد عمجدي بيت ازل و پشت معار زمي بر آيد
 صد تراك * كرز عالي كن رستم آيديك ترك * شيخ نظامي بيت ترك كان رفته در مغر كوه
 فشانش كنان نير بر هر گروه * ثاني ساز قللرينك صداسنه دير ل شاه ناصر خسرو بيت
 نكشايد نير چشم و كوشم * رنك قدح و ترك فبور * ثالث صد اي كر زدن سيف اسفندي
 بيت برداشت زخم كر زكرانش بيك ترك * از بالي دزنك سر كوه ديد خواب * رابع
 يعني تارك سر منصور شيرازي بيت بليغ غصه عدوي ترايد كلو * بسنك حادثه خصم
 تراشكسته ترك * خامس بمعنى انكيز و جست و خيز بونلرده امر اولور شيخ اوحدي
 * مثنوي * شب كني روز و روز در كارش * در نويي بدرج توتارش * باز شعرش

برتر نكافي * بتقاضا قدم بانكافي * سادس بمعنى غرقاب و زبان هندیته موج آبه دیور
 ضم تاء مثناته تذرو معنایه منقول در تك في بش معنایه كالور اول بمعنى بن كه عربيه قعر
 دیر لر محو دیده هرنسندك ديبی كه تك دریا و تك حوض دیر لر میر خسرو در صفت تالاب
 بنیت در تك آبش زصف ريك خرد * كور تواند بدل شب شمرد * فرهنگ جها تكیریده
 معنای هر قومه و پاپن هر چیز كه پاپن درخت و پاپن دیوار كبی ثانی بمعنى دویدن كه كاهی تك
 و دودیر لر متعارف در مولانا جامی بنیت بگام جامه اگر چه نیز تك بود * بوقت كامرانی سنست
 رك بود * ثالث بوم و زمین معنایه بدرالدین جاجری بنیت مه در نسیم تك سیه بزاز
 سیاهی كله * تك زرقوطه ته تبه هنگام سودا ریخته * رابع بلند آواز ایله فریاد ایتك
 و چان استمكه دیر لر خامس خرما معنایه بومعنی كتاب زند دن نقل اولشدر بعض نسخه ده
 دوش اسب معنایه رسید نظر در تكرك في فتح كاف بحمی و سكون راء مهله ایله
 طلو كه شدت سرماندن یغور طوكوب دله دانه دوشر اكاسنك و سنكجه و محجه دخی دیور
 ابوالمعانی بنیت جای باران تكر كبی بارید * زاه سردم فسرده ابرست في تكسك في فتح
 كاف و سكون سین مهله ایله اوزمچكر دك معنایه حكیم سوزنی بنیت كله سرش از دوش
 منكر بشكست * همچو تكسك موز و دانه خرما في تلج چوك و تلج چكوك في اول ضم جم
 ثانی فتح ایله بر نوع تره در عربیه طرخش فوق دیر لر في تيك في سكون هم و فتح نوله یعنی زود
 آوردن یعنی كوج و قوت كذا فی المجموع و بمعنی آله عربیه زور و دیر لكذا فی فرهنگ زف نكوبا
 في تيك في كسر هم و سكون یای تختانیله بر نوع قرمزی واكشی شمدر چالیده بتر كذا فی
 سرفنامه في تيك في سكون نوله اوج معنایه كالور اول بمعنى نیمه خروار یعنی بوكه بر تاقیه
 حكیم ازرق بنیت صهاب كویی در منضدست بکیل * شمال كویی عود مثلث است به تيك
 حكیم انوری بنیت منصب مطلب كه هر كجاست * هر خرواری همین دو تنكست * ثانی بمعنى باز
 بسته یعنی یغامش یوك شاعر بنیت متاع شكوه من تيك بر تنكست همان بهتر * كه جز در
 روز بازار قیامت باز نكشایم * ثالث اول صفحه و یا اول تخته یه دیر لكه نقاش و مصور اوزرینه
 رسم ایدوب صنایع اختراع ایدر لر عموما و نكار نامه یه دیر لر خصوصا كه ارك تيك وارز تيك
 دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بنیت دران ختن كه در و تيك هست و صورت نیست
 مكروفلان چه كسست و فلانه راجه شدست * مختاری بنیت گرفت آن ارج و آن قیمت زبان
 ما ز مدح تو * كه تيك از خامه مانی و چوب از رنده آزر * رابع فرهنگ جها تكیریده قولان
 معنای سنه كه آت اوزر رنده ایری محكم ضبط ایتك ایچون ایدر لر حكیم سونی بنیت ریز و زبر
 شود دل خصم تودر نبر دزیت * چوبسته استد بزر تيك و زبر تيك * مجمع الفرسده
 آت تيك قولانسه دیر لر طالب آمل بنیت اجل چون بر خن قضا بست تيك * نماید كمی را
 مجال در تيك * خامس بمعنی دن كوه یعنی طاع اراسنك اولان دن منجيك بنیت زلف تيك
 یفند بر آهوی تنکی * بدیده ديك بدزد دزجا دوی عتال * اثیر الدین اخسیكی بنیت
 هقاب نیز ترا چون كشاده كرد دیر * سرین و سیننه برد تحفه آهوی تنکی * بو معنایه
 عجب الدین حرد باذقانی بنیت زیم سكرن خیل تو در جهان خراب * بكوه ساردر آهوكزید

کرد کوشه تنك * سادس طار معنا سنه كه معروف و مشهور در عمر نيك ضيق ديرلر ابو المعاني
 بيت بدن تنك آمده بر جان از از و سينه كردم چاك * مينداری كه از شكوه كريان پان
 ميكر دم * سابع تهو و غضب بدن طارلق معنا سنه مولانا جامي بيت پتنك آمد ز خود
 ترك خودي كرد * به نيكي چون نشد ميل بدی كرد * قرای كيلانی * رباعي * تنك آمده ام
 ز خون دل خوردن خويش * من نیز جوان دوست شدم دشمن خويش * كشم خود را
 ز خون خود افكندم * از غایت دوستش در كردن خويش * نامی بو غلق كه غریبه
 اختناق ديرلر مولانا جامي بيت طناب از كيسوی شيرنك ميكرد * بدان راه نفس را تنك
 ميكرد * حاسع معنی زد يك شیع نظامی بيت در آورد لشكر ييكبار تنك * ييارا سته يك
 يك ساز جنگ * حكيم فردوسی بيت چودستان پیام اندر آمد بدنك * پیاده شدندش
 همه بی درنك * عاشر معنی نایاب و عديم المثل خواجوی کرمانی بيت بسر نام دل کر چه
 از تنك نیست * كه این جنس در ملك ما تنك نیست * هادی عشر عصار لك نیری كه آنكه
 دانه بی صقوب یاغن چقار لر شیخ سودان دهلی بيت کیوه كهنه عماد كره * چوب
 تنك دكان عصارى * ثانی عشر معنی شیخ عمر خیام * رباعي * ناقوس محبت بدرنك
 آوردم * خوش مذهب و ملتی بچنگ آوردم * با این دل خود كام چه سازم چه كم *
 هفتاد و دو فرقه را تنك آوردم * ثالث عشر شرفنامه ده تركستانه بدخشانه قریب
 موضع اصمیدر كه اها لیسنه تركان تنكي ديرلر خواجه سلمان بيت بت فرخار ندیدیم بدین حسن
 و جمال * ترك تنكي نشنیدیم بدین شیوه و تنك كي توتك كي سكون واو و فتح تاه مشناه ايله
 ادات الفضلاده معنی كجینه مسطور در شرفنامه ده بومعنايه تاه ثانی رینه فون واقع اواشند
 مع اللام * تاپال في فتح باه فارسيله معنی قامت بالا ابو المعاني بيت شود در باع سرو
 و نخل تاپال * كرايد جلوه آن موزون تاپال * مجمعه معنی بال یعنی قناد و شرفنامه ده
 تنه درخت معنا سنه در كي تابل في ضم باه موحد و كسر ايله ده جائز در طعمه قونیلن
 آقاویه یعنی نخود و پياز و سبزه و غیري امثالی نموده ديرلر كي تا قول في ضم تاه مشناه ايله
 معنی ز فردهان یعنی اغز قوقوسی كذا فی الصحاح كي تاشكل في سكون شين معناه ايله معنی آرخ
 مرقوم كذا فی فرهنگ جهانگیری كي تال في دوت معناه كور اول خرما اغاجی كبی را غاجدر
 دیار هند ده اولور اندن برضو حاصل اولور نشأسی وارد اما صدا عارض ایدر برار شوندن
 زیاده پیراغي اولور برهمنر کتابلین آنك پیراغي اوز دینه یازر لر زانی اول پیرق پان لرین
 زمه كوشلرینه اصار لر میر خسرو * قطعه * عیا كسی كه دم زد ازین صبح كا دبست *
 خفاش لاف نور بجا دارد احوال * كوش هلال باز توان كرد این ورق * همچون شكاف
 كوش برهن زركه تال * ثانی بقا و برنج و كشدن اولان طبقه ديرلر میر خسرو بيت زسیری
 بسكه هند و سیر خوردشید * همه تال زرخش تال زرخش * ثالث ایکی بوفقه كوچك طبقه
 برنجین و قاصد رقص محله لارینه آلوب زبل كبی بر رینه اوردوب اصوله آهنگ ایدر لر كه
 چارپاره دخی ديرلر میر خسرو * رباعي * دكر ساز برنج نام آن تال * برانكشت پری رویان
 قتال * گرفته چون پیاله نال در دست * به ازی چون سرود خويش متن مست * رابع آيكچو

معنا سنه كه تالاب دخی دیر لکذافی فرهنگ جها نکیری وجمع الفر سه براغا حد رمیوه سنه
 بوجهل خرما سی دیر لقا بو غندن ایپ بوکوب قوللنور لر درخت بوجهل دیملکه مشهور در
 کذافی المؤید بو معنایه شاعر بیت نیامد نیکویی از بد فعلی * نیارد بار شیرین نخل تالی
 کی تال و مال کی معنی تار و ما ریغنی پراکنده و زیر و زبر کذافی شرفنامه بو معنایه حکیم
 فردوسی بیت تهنیتی بر ابلستانست و زال * شود کار ایران همه تال و مال کی تامول کی
 ضم میله بر نوع پیرا قدر ال قدر اولور دخی بیوک و کوچک اولور هندوستانده فوقل واهلک ایله
 استعمال ایدر لر قبول و پان دخی دیر لکذافی فرهنگ جها نکیری کی تانول کی سکون نون
 و ضم باء موحد ایله معنی تامول مرقوم کی تانول کی ضم نوله اغتر چوره سی پوز مرقوم
 معنا سنه استاد مسجدی بیت من پیرم و پید استه فالج همه بر من * تانولم وینی کچ و کفته
 شده دندان کی تانول کی فتح و او ایله معنی تاوک مرقوم یعنی کاو و خرچیه محاسبه کا واهلی
 معنا سنه شمس فخری بیت کاه بخشش بسا لیلان بخش * کله ها اسب و استر و تانول *
 و کسر و او ایله و یا قده پید اولان قبر حقه دیرل کی نهال کی سکون باء موحد و فتح خاه معجه
 ایله حرارت حی و غیرین طود اقد طاهر اولان قبر حق که نهاله دخی دیرل ترکیده اوچق
 دید کاریدر تاج الماثر بیت ترنجست چون زرد رخسار امرو * که نهال پیدا شود
 پیکرانش کی تبل کی فتح باء موحد ایله چش و شکج یعنی بوری شق اما ایله بوری شق که بادام
 قبوخی کی اولور مختاری * قطعه * دیده دشمنت زکینه تو * همجو بادام در گرفته تبل
 هر که بیند بخواب میر ترا * طبع بکشایدش ز دیده سبل کی تحجیل کی سکون خاه معجه و فتح
 جمله چمدک معنا سنه که شیر از پلر لغنی در اصفها نیلر تسکج و کرمانیلر ترنجی دیرل شمس
 فخری بیت از قضا بکسلد ز بسندی * اگرش گیری از سرین تحجیل کی تحکول کی
 سکون خاه معجه و فتح کافی و ضم لامه چتین قوز که تحکول و تحکول دخی دیرل کی تحجیل کی
 سکون خاه معجه و یا یی تحتانی و کسر میله باطل و بیهوده معنا سنه شاعر بیت بشیانی شود
 در کار تحجیل * گفتارش شود هدیان و تحجیل کی ترخال کی سکون راه مهمله و فتح خاه معجه
 ایله قوش ترسی سرکین مرغ معنا سنه کی تر و ال کی سکون زاء فار صیله اوٹ پیراخی کذا
 فی الجمع فرهنگ ز فانکو یاده زاء معجه ایله و فرهنگ جها نکیری یه راه مهمله ایله منتقولدر
 کی تشبیل کی سکون شین معجه و کسر باء موحد بعد سکون یای تحتانیله بالق اولته صی
 معنا سنه در میر نظمی بیت ییک لقمه کند هر کس که تحجیل * شود او را چوکام ماهی تشبیل
 کی نکسل کی فتح کاف و سکون سین مهمله و لام موقوفه دانه انکور که استه و خسته دخی
 دیرل عربیه جمعه معنا سنه در کذافی الجمع کی نکل کی فتح کافله حکمی قوج معنا سنه حکیم
 خاتانی بیت یام پانک سارک و ر و باه طبع عکست * این خوک کردنک نکل و دمنه کو هرک
 و کسر کافله ساده و یعنی امردا و غلان شمس فخری بیت بدر دانی چراست خفت خسوف *
 زانکه نام بود و یونکل کی نل کی یغن و دپه معنا سنه حکیم اسدی بیت در ا زین و دیبا
 دروگری و بام * فروزان زهر سونل عود خام * عربیه پشته معنا سنه در که ترکیده دپه دیرل
 کی تحکول کی سکون میم و ضم لامه تلوک مرقوم معنا سنه که قشایر بریدر کی قبل کی سکون

سکون نون و ضم با ايله کامل و ايشن سر آد مهدير لکال اسمعيل بيت در کج خانه پشت بد يوار
 دادنش * تر خشک زاهد يست که از زرق و تپلست في قبول في سکون نون و ضم باء موحد
 ايله اوج معنایه کلور اول هندوستانه معروف بر بهر اقدر آوج ايچي قدر اولور کرچه
 باصدر ووب فوفل ايله تربيه ايدوب تناول ايدرل پان ونامول و تانبول دخی دیرل شبح
 آزدی بیت برک قبول خاص هندستان * بوزه آمد نصیب ترکستان * امیر خسرو
 بیت کسی کز تو خورد قبول امید * کند بختش ذخیره برک جاوید * ثانی کان لیزم یعنی
 گپاده امیر خسرو بیت و کرکي ملک فرمانده کول * که بر عنقا زند بیکان ز قبول * ثالث
 هندوستانه بر قلعه آدید زن تهور دیمکه مشهور در کذا فی فرهنگ جهانگیری في تبیل
 سکون نون و کسرباء موحد ايله مکرو حيله معناسنه که ضمه ايله تبیل دخی دیرل في توایل
 ضم باء موحد ايله تایل مرقوم معناسنه در في توایل في کسرو اوو سکون یای تحتانیله سر
 بی مویعنی طازباش شمس خجری * قطعه * کرکند شهریار خصم شکار * سوی کردون
 نظر چشم آغیل * اختران بر زمین نهند زیم * از پی بندگی شاه توایل * میرنظمی * قطعه
 سرش کوی که پشت طاس حمام * بارویش سر بی مویعنیست * چنانش در بدر در شهر
 گردان * کدایی میکنند عور و عویاست في تها ل في فتح هایل معنی غار کذا فی فرهنگ
 جهانگیری في تبیل و تهمیل في کلاهما بسکون الهاء اول بفتح الباء الموحده ثانی بالیم معنی
 کامل و بسیار خوار و ایشه رانز کذا فی مجمع الفرس في مع المیم * تام في شرقنامه ده معنی
 اندک و اقدر لواحد من الشعرا بیت نیاز و ناله را بسیار کردم * نیاز تام او نامد جوابی
 صریحه تمام معناسنه در في تارم في اصلند قیلدن یا باش قره اوه دیرل کثرت استعمال
 ايله فوقانی قبه و اوزم چارطاق و سقف بلند و عالی یه ده دید بلو شهرتی طاء مهمله ايله در لکن
 فارسیده حرف طاء مستعمل دکلدر في تالش و دپلم في ابکی مشهور شهرک اسمیدر بر لرینه
 قریب واقع اولمشدر غایت اعلا محبوبلری اولور طالب آملی بیت مردم خراب زهره جبینان
 دپلم اند * طالب اسیر سلسله مویان تالش است في تام في فتح نون ايله مخفف توام در
 حضرت مولانا قدس سره بیت من نتام ترک امر شاه کرد * من نیارم شد بر آوردی زرد *
 و دخی دام معناسنه استعمال ایدرل حضرت مولانا قدس سره بیت من چه خورشیدم
 درون نور غرق * من نتام کرد خویش از نور فرق * ابیات مستشهد لک فرقی وارد رفتأمل
في نیر لکام في فتح یای تحتانی و سکون راء مهمله و کسر لامله آت کی یعنی لجامه کجورب آتک
 آغز نه اوررل في تبرم في فتح باء موحد و سکون راء مهمله و میم موقوفه خاتون بزرگ
 معناسنه میرنظمی بیت تبرم خاتواده بود ماما * نظر کاوش چو بوده جلوه آرا في تخجیم
 سکون خاء معجه و ضم حیلله حرص و طمع صاحب معناسنه حکیم خاقانی بیت نام همای
 دولت و شهباز حضرتت * فی کرکس قرچنه و نی زاع تخجیم است في تخکم في سکون خاء
 معجه و فتح کاف جمیلله خانه تابستانی یازم مخصوص اولان خانه و دخی ترکستانه برالکه
 اسمیدر في تخم في فتح خاء معجه ايله اول چار شبه دیرل که عروس اوزرینه نثار اولان انچه
 ایچنه دوشمک ایچون طوتار لر شمس فخری بیت بکه آنکه شاه زر پاشد * چرخ سازد

ت م

زمرط ابر تخم * مرط مندیل و چار دید کلیدر بیله قوشانور لکذافی الجمع قانون الادبیه
تخم جامه خرا کویند و نسخه میرزا ابراهیم ضم تاء مثناة و فتح خاء معجه ایله مقید در ق ترم
سکون راه مهمله ایله اول بخار دز که بولت کبی اولور اما زمینه یقین اولوب هوا آئی تاریک
ایتمکه توتون کبی کوریتورد مه و نرم دخی دیر لر عربیک ضباب دید کلیدر کذا فی شرفنامه
ق تقویم ق منجهان قوی اوزن بر سنه نک حسابی واحکامیدر که نیر اعظم برج جمله تحویل
ایتد که استخراج ایدوب اول سنه نک طالعی اعتبار ایدر لر بر سنه رو میه تمامند احکامی عاطل
اولور نوعی خ خوش فی بیت کهن شد قصه فرهاد و شیرین * چو عیش رفته و تقویم پادین
ق م ق بوزن جم هر سنه نک پرده سی عموما کوز پرده سنه دیر لر خصوصاً عربیده سبل
دید کلری علتدر حکیم اسدی بیت ز بس کرد چشم جهان تم گرفت * ز بس کشته پشت
زمین خم گرفت * عربیده تمام اولدی معناسنه در ق توام ق سکون واو و فتح همزه ایله
ایکیز معناسنه عربیدر لکن فارسیده ده مستعملدر ابوالمعانی بیت بزاد مادر کینی بطالعت
اقبال * که بوده توام اودر جهان جاه و جلال ق تم ق فتح هایل قوت ودلاور معناسنه حکیم
فردوسی بیت تم هست در پهلوانی زبان * برمدی قرون زاژدهای دمان * ودولت
وحشمت و بزری معناسنه وله بیت بنزدیک مشکل فرستاده بود * هتا که معناه و تم زاده بود
کذا فی الصحاح و بیثل و مانند معناسنه ده استعمال اولنور سکون هایلده جایزدر وله
بیت یکی آفرین خواند سام دلیر * که تهما هر زبان سیال دیر * شجیع و بهادر معناسنه
سکون ایله شمس فخری بیت نیست در زم چون شهنشاه زاد * نیست در زم ه حو
شاه تم * واعلام رجالدن اولشدر تهمتن دید کلری شجیع و بها در اولد و غنبد در
ق مع النون * تابان ق تابیدن لفظین اعم فاعلدر ضیا و بری معناسنه ماه تابان و شمع
تابان کبی چغهای لسان ق ایلتورار دیر لر میرعلیشیر بیت اختربدر خمس عشاق بد
اختربانیه * اولکه هر تاب ایلتورار هجران توفی نیک شور وونی ق تابدان ق سکون باه
موحده ایله بخره معناسنه ترکیبندین فهم اولنور که باجه اوله مولانا جامی بیت تادرا آید
آفتاب دولتش روزی زدر * تابدان ارماند بر در چشمهادر انتظار ق تابستان ق
کسرباه موحده و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله یاز فصلی تاب حرارت ستان اسم
زماندر که حرارت زمانی دیک اولور ق تابشان ق کسرباه موحده و سکون شین معجه
ایلله ابکی معنایه کلور اول بمعنی طیلسان یعنی سرد ستار ثانی تاب معنایرند جمع ضمیر
غائبدر بوابکی معنایه استاد لطیف بیت نیست فصل سردر و ز تابشان * جز بکسوهای
خوب تابشان ق تابه بریان ق اضافنسر شرفنامه ده ات پشدکدن صکره تا و ده اولان
بریاندر ق تابیدن ق کسرباه موحده ایله مصدر در قرق و قردرمق و ضیا و شمله و یرمک
وطاقت کتورمک و بومک معنایرند هم لازم و هم متعدی اولور ق تاجران ق خم جمله
معنی ترجمان یعنی بر لقی لغت آخر ایله ادا و تفهیم ایلله کذا فی فرهنگ جهانگیری ق تاختن ق
سکون خاء معجه ایله چاپمق یعنی آت سکرتمک خواجه سلمان بیت کر نه خاکست چون
بر کرد مارش سرزدوش * ور نه بس ذوالقرنین بر ظلت آرد تاختن * و دخی ابر بشم پوکوب

ت ن

بوکوب قورمق معنا سنه هم لازم و هم متعدی اولوز تا بیدن کنی کسایی بیت زهول تاختن
 و کینه آختش مرا * همی کداخته همچون کناغ تاخته کیر یی تاران یی فتح راه مهمله ایله بمعنی
 تاریک ساران آفاق و انفس خوشقدمده مرقومدر بیت مردمان بینند روز روشن
 و شهبای تار * من شب روشن بسان روز تاران دیده ام یی تارین یی کسر راه مهمله
 و سکون یای تحتانیله بمعنی تاریک مثنوی شریف عبارتیدر حضرت مولا ناهدس سره
 بیت ای خواجه من جام میم چون سینه را نمکین کم * شمع و چراغ خانه ام چون خانه را
 تارین کم * و بر معناسی دخی بر نوع صورده را عاجدن حاصل اولور مصدع نشسته بی وارده
 یی تازیان یی کسر زاء معجه و فتح یای تحتانیله شرفنامه ده بمعنی قصدکنان و جمیع الفرسده
 چاپق معنا سنه و جمع تازی اولور یی تازیدن یی کسر زاء معجه ایله سکرتمک و بلك
 معنا سنه در یی تاشدن یی ضم شین معجه ایله اولجه دیمک معنا سنه در میر نظمی بیت تاشدن
 از جانب جانان من * یک اشارت از پی درمان من * چغهای لسانده اتقونجه دیرلر میر
 هلیشیر بیت بزم و صلیدا نوا قد دینی نوایی ییلاد نیک * کچه فرقت ایچراتانک اتقونجه
 افغاندر سزای تاغستان یی تاغ کیمی ایلغون و کیمی قره اغاج و کیمی بر نوع پک اغاجدر آتشی
 طیانوردیدیلر و ستان اسم مکاندر معنای ترکیب مذکور اغاجک میشه لکی دیمک اولور
 و دخی طاعستان دیدکاری الکه در یی تافتن یی سکون فایله قزمق و قزدرمق و یا قی و بوکک
 و دوندرمک معنا لیرنه در خواجه سلمان بیت آنکه بخشیدش کلاه و بر سرش مقرض راند
 کر سرش بر در حکمش سر نشاید تافتن * و بوکک معنا سنه چغهای لسانده ایشماک دیرلر
 قهراد نامه ده فرهاد طفل ابدن عاشق اماراتی ظاهر اولدینی محله بیت ایشیلکای
 رشته سی تاب وفادین * نیشیلکای با غری حکاک قضا دینی یی تالان یی یغما معنا سنه
 ترکیب دخی شایعدر یی تالسان یی کسر لام و فتح سین مهمله ایله طیلسان معنا سنه ابوالعافی
 بیت خرقة زهد و عصای زرق و نسیمجورع * بر سر دوش ریایش تالسان انداخته یی تالشان
 فتح سین معجه ایله ده طیلسان معنا سنه مرویدر یی تالیدن یی کسر لامه یغما لقی معنا سنه
 یی تان یی آلی معنایه کاور اول جمعه تا آن لفظندن اختصار اولمشدر ثانی بمعنی شمار یعنی
 سزده ثالث بمعنی قوت توان لفظنک مختصریدر رابع مؤید الفضلاده بمعنی دهان میر عمادی
 بیت کوچک ثانی که در حکایت * ریزد همه درهای مکنون * خامس محمودیده بمعنی درون
 دهان واقعدر سادس قهرمنک جهانگیریه بمعنی تار طولانی که چلا هر طوقومق ایچون
 اوزان دقلری ابلکه که تانه و فرت و فلات دخی دیرلر کمال اسمعیل بیت چولاغیست همه
 اودر سترای او * کر کسوت لطیف ورا پودوتان کند یی تاوان یی جرم و کناه معنا سنه
 همام نیرزی بیت همام خسته را چندین مرغیان * کند دل کرد او تاوان ندارد *
 محاحله بمعنی غرامت مذکور دیر یی تاوان یی فتح و او ایله چفته قوشلش صغره دیرلر یی تاویدن یی
 کسر و او ایله بمعنی تابیدن قزمق و قزدرمق و بوکک و غیره معنا لرنه دخی استعمال اولنور
 یی تابیدن یی کسر یای تحتانی اول و سکون ثانیله بکرمک معنا سنه در یی تبا سیدن
 فتح باه موحده و کسر سین مهمله ایله جزارندن و کرمیتدن بخود اولقی کذاقی قهرمنک

ز فائکویا فی بیان فی فتح باء فارسیله طبراق حکیمی و طبراق طاستوی معناسنه اسم فاعل و
 فی تباهیدن فی فتح باء موحد و کسر هایل و فاسد اولق و آزمتی و فنا اولق و فنا ایتیک
 معنایه در فی نبرخون فی فتح باء موحد و سکون راء مهله و ضم خاء معجه ایل و اج
 معنایه کلور اول عذاب که معروف میوه در شاه ناصر خسرو بیت فضل نبرخون نیافت سبب
 هر کر * کرچه بدیدن چو سجدست نبرخون * وله بیت زرد چو زهره است عارض می
 و سبب * سرخ چو مرغ روی تار و نبرخون * ثانی بعضی فرهنکه سرخ رنگ بر اغاج در
 غایت سخت و سنگین اولور شاطر لرسته چوب ایدوب الحاکم کتور در و بعضی فرهنکه
 سرخ بید و بعضی بهم اغاجی رعم اولمشدر شیخ حسن نظامی * قطعه * از بسکه تودر هنک
 و در ایران زده تیغ * از بسکه درین مردوزمین ریخته خون * زین مردوزمین هرچه
 کیار وید تاجش * بخش همه رویت بود و شاخ نبرخون * حکیم اسدی بیت همه
 دشت دست و سرخون گرفت * دل ریک رنگ نبرخون گرفت * ثالث بر نوع تره در اتمک
 ایل طعم میانته تناول ایدر لکاک ترخان و ترخون دیر لر معری طبرخوندر فی نبرزن فی
 فتح باء موحد و سکون راء مهله و فتح زاء معجه ایل و بالته بی عربیده کسار دیر لر مولانا
 هاتنی بیت نبرزن در آمد زهر سو بیاغ * زرنج دل باغباش فراغ * و شمشیر زن
 معناسنه ده کلور میر نظامی بیت بروز جنگ توان مرد گفتن * که بد دل میشود مرد نبرزن
 فی نبرزن فی سکون راء مهله و فتح باء موحد و کسر زاء معجه ایل ایکی معنایه کلور اول غجاج
 و کوچک بالته که ایر قاشند کتور در اضا فته ایر بالته سدی یک اولور غلبه استعمال ایل اضافی
 دفع و اول مقوله به علم اولدی حکیم زاری قهستانی بیت گروهی کشته محکم بسته بر زن *
 گروهی خسته تیغ و نبرزن * مولانا هاتنی بیت نبرزن بخون پلان کشته غرق * چو تاج
 خروسان جنگی بفرق * ثانی فرهنک جهانگیری یعنی غلک کوهی که نبات شکرینه مشابهی
 اولدی بی سبی ایله تسمیه اولمشدر نبرز دو نبرزن دخی دیر لر شاه ناصر خسرو * قطعه * بر حمد
 و ثنای باش فتنه * بر سختست این سخن بشابین * مشک ثنی به پشک مفروش * مستان
 بدل شکر نبرزن فی تبسیدن فی سکون باء موحد و یای تحتانی و کسر سین و فتح دال مهملتین
 ایل و دوداق نبرسرمک حرارت کبد و حادین ظاهر اولور عربینه ظامیه دیر لر باء فارسیله ده
 جایزدر فی تبسیدن فی کسر باء موحد و سکون یای تحتانیله یعنی لرزیدن کدانی فرهنک
 جهانگیری فی تبسیدن فی کسر باء فارسیله طلبیق و چمالق مشهوری طایله طمیدن در
 فکن حرف طازبان فارسیله متداول دکلدر اسناد صغری بیت چو آواز سم ستوران
 شنید * فلاطوس رادلی یکی برنید * واضطراب معناسنه ولی دشت بیاضی بیت
 زنبیدن دل خود شب هجر در عذام * که در و نمیتواند که غمت قراو کیرد فی مخازن فی فتح خا
 وزاء معجین ایله خیال و تخیل کدانی محمودی فی محته کردن فی بنه بی آتوب علوج ایلکه
 دیر لکه عرق و حلاجه کدانی دیر لر فی محته نان فی خباز لر لک سردگری تخته و دخی
 یوفقه آجد قبری تخته که دیار و ملک آکایا صغیر دیر لر فی محکون فی سکون خاء معجه
 و فتح کافی و ضم لام ایله جتین قوز که قبو فندن ایی آیر لر میر نظامی بیت مشو مسک مال

مال و صفت درون * نیاید بکار کسی تحکون و تخمین و سکون خا و معجه ایله کان و قبایس
معناسنه یعنی خاطرده نسنه ظن ابلک ابوالعانی بیت آنجنان مبدول بومه لطف
واحسان عام را * در دل شاعر نکند هیچ تخمین و قیاس و تراویدن و فتح راه مهمله
و کسریا و موخده و سکون یای تحتانیله صرمق عربیه ترشح معناسنه در و تراویدن و
قدرت حلوا سی که عربیه من دیر لاصلی الفسز تر نکین در که عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی
و تراویدن و کسر و او و سکون یای تحتانی ایله صویوقار و دن اشاخ آتفه دیرل
کذا فی شرفنامه و المجمع و تراویدن و کسریا ی اول و سکون ثانیله یعنی تراویدن و ترین
سکون راه مهمله و ضم باه موخده ایله یعنی زمین صفت کذا فی شرفنامه و ترجمان و سکون
و اسمیله و فتح جم و مع ایله اوج معنایه کلور اول ایکی لغتی رندن برینه نقل ابلک معناسنه که
ترجمه در فتح جمیله ناقصه ترجمان و دیوان ادبیه بچواک و ترزفان و ترزن دخی دیرل حکیم
خاقانی بیت اهل زبان و زبان خرد * از ملکوت و ملکم ترجمان * ثانی پیشکش معناسنه
مولانا هاتقی بیت بی تو ن زانو زنا نش کشید * که در پیش خان ترجمان کشید * عربیه کی
ترجمانه مدینه الدجل دید کلری بومعنایه قریبدر ثالث جرعه که بحرمدن آلنور اکلدخی
دیرل حکیم رکنا بیت میرم برای خوی تو کز جرم یک کناه * صد قطره خون ز دیده و دل ترجمان
گرفت و ترخان و سکون را و فتح خا و معجه ایله درت معنایه کلور اول مجمع الفرسه اول کسه یه
دیرل که منصب و دیراکنک مسلم اولوب منصبی او با قلق تصرف ایایه اکا ترخان دیرل
و فرهنگ جهانگیری اول کسه یه دیرل حضور پادشاهیه قلم تکلیف اوز رندن رفع اولنوب
هرنه سوپلر سه و هرنه یوز دن کناه و تقصیر و ترک آداب مجلس ایدر سه معاتب و موأخده
اولیه حکیم نزاری قهستانی بیت اگر صد خون بیک نمره بریزی کس نمی پرسد *
مکریر لایع ترخان ز سلطان ابلخان داری * ثانی بر نوع سبزه در نغناغ کبی میان طعامده
اتک ایله تناول ایدرل طرخون دید کلری در مصفاق اطعمه بیت می نهم از شاخ ترخان
زلف بروی شیر * میکشم از برک نغنا و سه بر ابروی نان * ثالث طائفه چختایده بر قبیلده
وابع ابوالنصر فارابی نیک لقبیدر و ترخون و سکون راه مهمله و ضم خا و معجه ایله درت
معنایه کلور اول خونی و بی باک و ابواش معناسنه شرفنامه ده بومعنایه ترخان دخی دیرل
بوقولی موید خواجوی کرمانی بیت تو ترخان و ترخون ز جور تو خواجو * دل از غم چوخانی
ورخ ز رخانی * ثانی یعنی درخت بقم حکیم اسدی بیت کیا هاید از خون ترخون شده *
دلخان زیروز برخون شده * ثالث بردار و در که اکا اکل کردخی دیرل عربیه عاقر قرحا
دید کلری در رابع بر سبزه در تره کی تناول اولنور معربی طرخون در تخمی اولر اصلی
بویله در که اوزر دگ تخمین کسکین سر کرده اصلدوب طبعی تبدل اولور بعدا اکرل ترخون بتر
کذا فی فرهنگ جهانگیری و ترزفان و سکون را و فتح راه معجه و فایله یعنی ترجمان کذا فی
شرفنامه حکیم سوزنی بیت وصف تو آنست کر زفان تو کفتم * من بمیان راست ترزفان
بیانم و ترسان و قورقلو خائف معناسنه حکیم فردوسی بیت نشست از براسب تازی
همند * همیرفت ترسان ز بیم کردند * بیم ایله ترسک فرقی مقدم ذکر اولندی عربیه کی ها

ایله غم کبیرد ی ترسییدن ی قور تق خوف معناسنه مصدر ذر ی تر فان ی سکون را
 وفتح ایله معنی ترجمان کذا فی فرهنگ جهانگیری ی تر قین ی سکون را و کسر قافله شرفنامه ده
 بر خط در که کتاب بعضی محله ایکی حرف میانیه چکرلر بولغت نبطی در حکیم انوری بیت
 کرد ترخیم حشو اشعارت * بار ز صنعت کسان تر قین * مشکلاته و هو خط بوضع علی کلمه
 لا بطله یعنی بر خط در که بر کلمه نک اوزرینه چکرلر ابطال ایچون حالیا کتاب اصطلاحیدر
ی ترکون ی سکون راء مهمله و ضم کافله فتراک معناسنه یعنی ترکی و ترکی باغنده دیرلر
 استاد منجیک بیت تابدر پادشاه عادل رفتند * بسته بترون درون فضول و خطارا
ی تر کهارن ی سکون راء اول و کسر کاف و فتح ها و راء ثانیله و زاء معجه ایله ده مرویدر بعض
 نسخه ده کسر را ایله واقعدر یوغرت قور یسی ازه جک نکه معناسنه اکا کشکرن دخی دیرلر
ی ترکیدن ی سکون را و کسر کافله برنسنه آریلور کن صد اویرمک تراکیدن لفظندن
 مخفدر خواه سلمان بیت فصلی از وصف جمال تو میخواند بهار * کور میشد ز حسد
 ز کس و کل می ترکید ی تر میدن ی سکون را و کسر میم ایله آتمق انداختن معناسنه کذا فی
 فرهنگ جهانگیری ی تر حجان ی فتح راء مهمله و جیم و سکون نوله ریحان قسمندن بو
 خوشبو اوتدر بادرنجویه و بادرنویه و بادرنویه دخی دیرلر کذا فی اختیارات بدیعی
ی تر عیدن ی فتح راء مهمله و سکون نون و کسر جیمله قوشاغی و قولانی محکم چکمه ده دیرلر
 و شرفنامه ده غایت نرم اولمق و ایو جمع اولمق معناسنه مؤید الفضلاده خشک شدن پوست
 و غیره و بعضی فرهنگده درشت شدن معناسنه در ی تر نکین ی فتح راء مهمله و سکون نون
 و ضم کاف و کسر یایله بردار و دررنکی یشل و طعمی شیرین اولور نقل ایدرلر شبنم دوه دکئی
 پیراغی اوزرینه دوشوب تر نکین اولور ترکید قدرت حلوا سی عربیله من دیرلر تشدید ایله
 لطیف ملیش در حضرت مولانا قدس سره بیت اندر بلا چونیشکر اندر رجا چوشهد *
 دانی برای تست چوخار تر نکین * شیخ سعدی بیت تر نکین و صالم مکه که شربت هجر
 فیکند خفقان فواد را تسکین ی تر نکین ی فتح راء مهمله و سکون نون و کسر کاف
 و جیمیه آیرلمق معناسنه فرهنگ جهانگیری کرز و قلع اورمق معناسنه در اثیرالدین
 وفایی بیت زکوب کرز و تر نکین حسام بود * فضای معرکه همچون دکان آهنکر *
ی ترن ی فتح راء مهمله ایله کل نسیرین در که نصرتون و نسترن دخی دیرلر بعضی فرهنگده
 یعنی دشت و بیابان واقع اولمشدر ی تر نیان ی سکون راء مهمله و کسر نون ایله میوه
 سندی که ایچنه میوه قویوب کتودرلر و اکا بکوردنسنه لره دخی دیرلر ترهشتن ی سکون
 راء مهمله و شین معجه و کسر یایله بولایمق و قاقیق یعنی غضبه کلمه کذا فی فرهنگ جهانگیری
ی تریان ی سکون راء مهمله و فتح یای تحتانی ایله تر نیان مرقومدن تخفیف اولمشدر
 شمس غریبی بیت زحل بطیعت از کشتزار چرخ آرد * بقول ربطیقه بصورت تریان *
 محبت حینه سکوت چپو غنبدن اورلش سید دیرلر ی تریدن ی کسر راء مهمله و سکون
 یای تحتانی ایله طشوره چکمه یعنی برنسنه بی چکوب چقاممق کذا فی شرفنامه ی ترین ی
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله یا شرق دیمک اولور لفظ ترکیه یا سندر و حرف یا نسبت و نون

۲۸۸ وون و صفین تا کید ایچوندر اصطلاح خورق دیک اولور خوبترین معناسنه یی ترکان یی سکون زاء معجه و فتح فایله یعنی ترجمان کذافی شرفنامه یی تسبیدن یی سکون سین و کسر باء موحد و یای تحتانی ایله بو غلق معنا سنه در میرنظمی بیت هاند لقمه در حلقوم بندد * اگر باشد بزرگ البت بنسبید یی تسبیدن یی سکون سین مهمله و کسر فایله التون یارلق کذافی فرهنگ جهانگیری یی تشت خوان یی یک سین سی بعض اکابر طعام ایچون بر بیوک سین قویوب اوزرنده طعام برل دیار روم غلبت متعارفدر یی تشت یی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله چیلای دیدکری قوش که غلیواج و غلیوار دخی دیرل میرنظمی بیت مقابل کی شود خصم بد آپن * نباحد کار تشتن کار شاهین یی تشرین یی کوز فصلند ایکی ماه رومیه ناک آیدر تشرین اولو تشرین ثانی دیرل یی تشت یی فتح سین معجه ایله حبوباتدن بر نوعدر قبوغی سیاه و نرم و ایچی مرجکدن اریجه اولور چاکشو دخی دیرل میرنظمی بیت چنان باشد بکا و جفت و خرا * تشت به میشود از جل دیبا * یی تفتن یی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله تافتن لفظندن اختصار اوانشدر معنای اخیره کذافی المجمع یی تغیردن یی سکون فا و کسر راه مهمله ایله فا و رmq مثلاً قی قرغانده فا و رmq کی عربده قلی دیرل میرنظمی از زبان عاشق بیت غم اندامید دل در وصل جانان * جکر تغیرده شد از نار هجران یی تغیردن یی سکون فا و کسر سین مهمله ایله قزmq و دخی قزدرmq لازم و متعدی اولور یی تغیردن یی کسر فا و سکون یای تحتانیله دوداق تبسرمک و دخی کند و طرغه نسنه یونق و کونشه قار شو او تورmq معنایرته در میرنظمی بیت زسرمام دران دادی بگردید * تغیر زان سبب در پیش خورشید یی تغیردن یی کسر فا و سکون یای تحتانی ایله پرده عنکبوت یعنی اور مجک آخی کذافی المجمع و له ایضا بیت چو کشتند در غار آن بار پنهان * کشید تغیر پرده برد رهان یی نکن یی فتح کافله میوه اغاچنه دیرل ابوالمعالی بیت خوش نباشد تلخ کفتن غیر آن شیرین دهن * میوه شیرین ترین و خوش نیارد هر نکن یی نکیدن یی کسر کافله یلوب یورmq و سکرتمک معناسنه یی نکن یی کسر کاف و سکون یای تحتانی ایله مرد بها درو بیوک خاتون معناسنه زن مرد ده استعمال اولور یی نلابیدن یی کسر باء موحد و سکون یای تحتانی ایله چکرmq و دیکمک معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری یی نلاتون یی ضم تاء مثناة و واو معرفه وجودین و اثوابن لوث و نجاستدن پاک طوتانه دیرل میرنظمی بیت شود نزدیک عالم قدرش افزون * وجود و حاکمه را باشد نلاتون یی نلاشدیدن یی کسر سین معجه ایله طاعلق و پراکنده و پریشان اولق و له بیت شتایدن نباشد کار حاصل * نلاشدیدن نشاید مرد عاقل * یی نلافتون یی ضم فا و تاء مثناة ایله معجب و متکبر یعنی خودبین و خود پسند یی نلاویدن یی کسر واو و سکون یای تحتانی ایله طشره جقمق معناسنه در کذافی شامل اللغة یی تاغز یی سکون لام و فتح فایله قره بالق که لای دخی دیرل عربیکه حماء مسنون معناسنه یی نلی در زبان یی در زبلا اکنه قود قبری طرف معناسنه در یی نلیان یی نام پهلوان ایزاندر کذافی شرفنامه یی نمرزدن یی سکون میم و فتح زاء معجه و دال مهمله ایله اپسم اولق خاموش شدن

معنا سنه مير نظمى بيت دم گفتن سخن خاموش باشد * بوقت بمزدن گفتار دارد * تن *
 كوده در اما باش وال و اياق مها سندن خارجدر لسان عربكه اولان بدن معنا سنه دو
 اطراف مذكور بدن خارج اولدوغن مولانا خليل كتاب العينه تصریح آيتشدر بومعنايه
 شاعر عيشدر بيت خروم وارده خيز باش تاسروتن * بتاج لعل و قباى چكن ياراني
 تن اهنه باش داخل اولدوغنه باشي اولين سنه زده تن ديرلر مشا عربيت در غم آن واله
 خال سياه * جمله تن شد خال اودر روى ماه * تن سان * آسوده و راحت ياب ديمكدر
 استاد فرخى بيت از تن او چنان مر اسد بخلي * كه تن آسان و تندرست از تب * تاليدن *
 فتح نون و كسر لامله دو كك و سلكمك كذا فى فرهنگ جهانكيري * تن * تن * يعنى آدم
 بادم استاد لطيفى بيت همه تن بشن مرد را ماه حيم * بمهر دلش سر بسر نا حيم
 * تن پرستان * تن بسايحي كه تن پروردنى ديرلر هر زمان تنم و رفاهيت تحصيل قيدي
 و فكرنده اولانره ديرلر مير نظمى بيت مرد باش و در جهان شد دين پرست * تابكي باشي
 چو حيوان تن پرست * تنبسين * سكون نون و فتح باء موحد و كسر مين مهمله ايله ايب
 اورمك معنا سنه كذا فى شرفنامه * تنبسين * سكون نون و كسر باء موحد ايله مجمع
 الفرسيه لر زدين معنا سنه در فرهنگ جهانكيريده ايب اورمك و ايلك چوزمك و بزطو قومق
 و صارمق و طولامق و اورمك آغ ايتك معنا سنه معنائى اوله چغتاي لسانه تورلوق
 ديرلر سبعة سياه ده عصمت پناه و صفك اولنك فلك تعريفده دير بيت پرد لار بيرين
 پكا آبلاتغان * در انجم دين ايجو تورلاتغان * تنبسين * سكون نون و ياي تحتاني و كسر
 حمله ايكى معنايه در اول معنى ترنجيدن مرقوم يعنى قوشاخي و قولاني و امثالي محكم چكمك
 معنا سنه استاد رودكى * قطعه * مهر مكن برين سراى سپنج * كين جهان پاكبازى و رنج
 نيك اوزا فسانه دارى شد * بد اورا مكرت سخت بتيخ * ثاني طرغنى معنا سنه كلور
 حكيم اسدى بيت بسى راندى از كفت بى سود خنج * كنون پاسخ از تحت يابى متنج *
 * تن دادن * رضا و برمك و تسليم اولق معنا سنه در ابوالعاني بيت چو عاشق كشتن اورا
 بود معتاد * بلنج غمزه اش عشاق تن داد * چغتاي ده او نامان ديرلر بويتده ماضيسى ده واقع
 اولمشدر مير عيشير بيت تاموغ اوتيجا اونا ب هجرينك اوتيجا او نامان * باشيم ياروغه
 چيدار مين قراينكا چيدار مان * تنيدن * سكون نون و ياي تحتاني و كسر دال مهمله اولى
 ايله ايكى معنايه در اول كورمك انسانه و سباعده و بولنده استعمال اولنور ثاني اغاج
 برك و بار و برمك معنا سنه در استاد عنصرى بيت بصدك رنم اندر افكند بخت * بتنديد
 و شاخي برارد درخت * تن زدن * خاموش اولق مثل بمزدن مرقوم * تنبسين * سكون
 نون و ياي تحتاني و كسر مين مهمله ايله تضرع و اضطراب چكمك يعنى كوكل طارلق عربيه
 بومعنايه انقباض قلب تعبير ايدرلر و چغتايده تاريغماق ديرلر مير عيشير بيت دوستلار
 بوكيه واقف بولونكو زجيقه تورور * آنسرين آشفته جانيم تن اويدا تاريقيب * فرهنگ
 جهانكيريده چرمك معنا سنه ده مسطوردر * تنك تركان * اضاقله و كاف اول فارسيله
 شرفنامه ده بر موضعبركه محبوبلارى غابت چوق اولور خواجه سلمان بيت بت فرخاندنيم

ندیدیم بدین حسن و جمال * تنک ترکی نشنیدیم بدین شیوه و تنک کی نمودن بی ضم نون
 و او معروفه ایاک و قیل اورمک نیدن معنا سنه و کشیدن معنا سنه حکیم ناصر خسرو
 * قطعه * ربوده خواهد این پیرهن ترا کنون * همه کسسته و فرسوده کشته تارش و بود
 ترا چگونه بساو دگر بپاکی علم * که جان و دلت جز از جهل و فعل بد ننمود کی تنه درون بی
 ترم یا غی که تنه درود و مسکه دخی دیرلر کی نیدن بی کسرون و سکون یای تحتانیله قیل
 وایب اورمک و اورمک معنا سنه حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ای که از تو ظلم چاهی
 میکنی * از برای خویش راهی میکنی * کرد خود چون کرم پیله پرمتن * بهر خود چه میکنی
 انداز کن * ودخی اورمک آخی اورمک خواجه سلمان بیت چشم و چراغ ثانی اشین من بغار
 در رفت و عنکبوت برو می تند حجاب * ودخی خاموش بودن تن زدن معنا سنه در کی توامان
 سکون و اوایله اپکیزلر معنا سنه لفظ عربی در لکن فارسیه استعمالی شایع در کی توانیدن
 کسرون و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله آجیق و آجیق معنا سنه لازم و متعدی
 اولور کی تودرین بی سکون و او و فتح دال و کسر راء مهملتین ایله نجاق و کوچک بالته که ایر
 فاشنده کتور لر کی توسن بی سکون و او و فتح سین مهمله ایله اصلند تعالیم اولماش القی ده
 کرز سرکش آته دیرلر غلبه استعمال ایله مطلق آته علم اولمشدر خواجه سلمان بیت
 عنان توسن دولت بدست تو مشدرام * بکام خویش بر غم حسود میرانش * سرکش لکن
 کنایه طریقیله فلکه استعان ایدرلر خواجه حافظ بیت تو خود چه لعنی ای شه سوار شیرینکار
 که توسنی چو فلک رام تازیانه تست کی تولیدن بی سکون و او و کسر لامه سنه صانجیق
 ودخی صوت بلند ایله حایق رمق معنا سنه مرویدر کی نهان بی فتح هایلله هی معنا سنه
 پوش دیمکدرا یو المعانی بیت درون پرشد از در دو غم آنچنان * که از عقل و دانش
 دماغ نهان کی تهمن بی جاه و حشمت و شجاعت و مهابت صاحبی ودخی رستم زال اقریاسندن
 بر مشهور مبارز پهلوان اسمیدر کذا فی الجمع و رستم لقبی اولدینی مشهور آفا قدر نظیری
 پیشابوری بیت دوران هنوز خون سیاوش نکرده پاک * سهراب را محب تهمن در آورم *
 رسته تهمن لقبه سبب هم شجیع و دلاور دیمکدر تن معروفدر امیر خسرو بیت یکی تنی که
 درین صحتی بود * اگر خود تهمن بود زن بود کی مع الواء * تاو بی تاب مر قومک معنا لرینه
 استعمال اولنور حرف بایله واو که میاننده تبادل و تواخی اولدینی سبب ایله از آنجهله یعنی
 طاقت حکیم فردوسی بیت که باجنک رستم نداری تو تاو * بده بیکیان بار جازا بساو *
 و بمعنی توان حکیم اسدی بیت ز ند تیغ را نوک از زور تاو * براغید از پشت ماهی و کاو * بمعنی
 کردیدن یعنی دوندنمک بویته امر واقعدر شیخ آذری بیت اگر طریق یقین خواهی و سمیل
 صواب * سر از متابعت مصطفی و آل متاو * سایر معنا لرنده دخی مستعملدر کی تانکو بی
 سکون نون و ضم کاف عجیله یعنی بحام توانکود دخی دیرلر کذا فی شرفنامه کی تاو بی ضم ها
 و اخفای واو ایله شراب ظریف معنا سنه امیر خسرو بیت نکاف نیست حاجت خور و بی
 خوام و کجی * می تاو نه انکوری سکوری کل نه جام جم کی نینکو بی فتح باء موحد و سکون
 نون و ضم کاف عجیله صندوق معنا سنه غوما و آنجه صند دخی خیم و صفاشمن فخری بیت

زروا قوت و لعل اندر خزیت * نه بیند روی کیسه نه بنگو * و اهل حرفك متاعلری
 غله سی اولان آنچه بی قود قلری صندوق کوچك كرك بیوك استاد و ذکی بیت آن تبكوكه
 ندر و دینار * بستند و راند اوکه تاهشتاد * بعض نسخه ده قیو مجملرك ایش دو کد کلری
 قاب معناسنه و بعضینه اغاج انبار معناسنه مرویدر بی تیرو بی خم باء موحد ایلله
 بر مکان اسیدرم نقولدر که آنک صود گرمی کی ذکر مان وارد اما صوفی یوق حضرت یونس
 هل نیینا و علیه السلام یا پیش دیر لر یونس سورسك یوری دیر لر یوزر طور دیر لر طور زمش
بی تیرو بی سکون تاه مثناه و فتح راه مهمله و خم باء موحد ایلله شرفنامه ده لاغ و عسکر
 معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری حکیم سوزنی بیت لیکن نه باز کردم از سر دشمنان
 کاند رخورد تماخره و تیرو شوم بی تیرو بی خم دال مهمله ایلله جعل کی بر بوجکدر اکثر
 جاملر ده اولور عریکه ابن وردان دیر لر بی تیرو بی فتح ذال معجه و سکون راه مهمله
 و او موقوفه سکون دید کلری قوش اتی اعلا نیور ابوالعافی بیت با قسوس شیوه
 شهباز دلم را کرده صید * در چنزار محبت آن ندر و خوشترام * مولانا هاتقی بیت ندیده
 ندر روی چو چنگال باز * خرامد سوی آشیان نشیناز بی تیرو بی معروف مولانا و حنی
 بیت تراز و در کف بقال و من در صورتش خیران * میای مشتری بکر فردر خانه میزان
بی تیرو بی سکون راه مهمله و خم باء موحد ایلله ابجه اکیر یلوب طو قمش جامه یه دیر لر
 کدافی فرهنگ جهانگیری بی تیرو بی کسر راه مهمله و خم قافله آزری بیت بستند برای
 قدم خسرو خاور * برام افق شکل سرا پرده تیرو بی تراوی فتح زاه فارسیله تورانیلردن
 بر مبارزك اسیدر که افراسیابك دامادی ایدی واپکی گروهه حاکم ایدی کیوا فی زنده
 گرفتار کند ایدوب برادری انتقامی همچون بهرام قتل ایلدی حکیم فردوسی بیت چینی
 گفت با کیو جنکی تراوی * که تو چون عقیابی و من چو چکاوی تیرو بی سکون زاه معجه و خم
 راه مهمله ایلله سلکن دید کلری آل رنگ بویه در عریکه شیر قون دیر لر بی تسوی خم سین
 مهمله ایلله ابکی حبه در که بکرمی درت حبه بر دینار در مثال دخی دیر لر سندسته دانک دیر لر که
 درت حبه اولور بعضیله تسودانک در بعدر دیدنار بر حبه اولق اقتضا ایدر لکن شمس غری
 نصیرج ابلشدر * قطعه * چودینارست شش دانک ای برادر * و دانکی چار تسوجست اشهر
 و تسوجی دو حبه او فتادست * ولی حبه دو خو کشته برار * مغربی طسوج و تسوجدر کاله
 اسمعل * قطعه * با کف در پاش توهر دم زنك * ابر زرد بر رخ در یاتقو * کرجه مزاهست بخرواز
 فصل * نیست روا نکاه مرایک تسو بی تیرو بی خم قایله تو کرمك معناسنه ابو مشکور
 بیت بشکرده برید زیر کاو * تفویرجنین باشکیما تفو بی نکاوی کاف عجمیله نکاب
 مرقومك بش معناسیله ده مترادف در اول ولایت کجه مضامانیدن بر ناحیه آیدر حکیم سنایی
 بیت داشت زالی بر و ستای نکاو * مهسنی نام دختری و دو کاو * ثانی موسیقی بر پرده آیدر
 زده نکاوی دیر لر استاد متوجهری بیت وقت سحر که چکا و خوش بزند بر نکاو * ساعتکی
 کج کاو ساعتکی کج باد * ثالث بر نوع میالدر اشانی جایی اوزون و دلك شیشه آغزیه قیوب
 و کلاب و امثالی نسخه لر طولدر لر ترکیله اکا حوفی دیر لر حکیم سوزن * قطعه * جز سنوی

سبوی ستر دوره گوش خم پهلو * کاسه پشت وکد وکردن نکاو کو * چو آید آید باوی سبوی
 و دوره و خم * چو شد کاسه رود بادی و نکاو کدو * رابع جنگ و خصومت معناسنه خامس آخلق
 پر لر که جا بجا یغمور صوی ایر گلش اولوب سبزه بش اوله بوا یکی معناسنه شاهر لری تکاب
 ذیلنه یا زلشدر ژی تک و پوی یلوب کرمک و تسنه ایچون سکرد وب آرامق معناسنه
 نکا پوی دخی دیرل ژی نکو ژی خم کاف عجمیله یعنی موی مجعد یعنی قور جق صاچ کدافی المجمع
 و تسنه میرزا ابراهیم مطلق موی معناسنه واقعدر و فرهنک جهانگیریده دخی موی مجعد
 معناسنه در امیر خسرو بیت ای نکا رسیده چشم و نکو موی * سرو قد و نکو روی و نکو کوی
 ژی تلو ژی خم لامله خار معناسنه که عربیده شک ترکیه دکن دیرل کدافی فرهنک جهانگیری
 ژی تنباکو ژی سکون نون و فتح باء موحد و خم کاف عجمیله توتون پیراخی که قوریدوب
 خرده ایدوب اوله ده استعمال ایدرل عربیده موضوع له اسمی طبقه در فقات ثلثه ایله
 کرچه محدثدر لکن اولرته قوت ظهور بولشدر که رفع و ترکی محال منزله سنه وار مشدر
 بعض اهل دل و ذوی العقول دن سموعدر که لفظ طبقه یوزاون الی عدد در و قهوه دخی یوزاون
 آلی عدد در بونک ایکسی اسماء حسنی دن قوی اسمنه مظهر و شمشلدر رفعلری ممکن اولما سنه
 مسبب اولدر دیرل و فارسیله تنباکو دینل و کی مولانا غلی * بخاری * رباعی * تنباکو کشی
 بکلغذاران چه خوششت * سنبل باب چشمه حیوان چه خوششت * دودش بمثال
 زلف در هر نفسی * بر عارض مهوشان پریشان چه خوششت * واستادان متأخرین
 حکیم شفای * رباعی * قلیون زلب توهره ورمیکرد * فی در دهنن چونیشکر میکرده
 در دوز رخت مثال تنباکو نیست * ابر نیست که در دور قمر میکرد ژی تند و ژی سکون نون
 و خم دال مهمله ایله اور مجک معناسنه که تند و جولاه و جولاه و چوله و کرته
 و کرینه و دیوپا و دیوچه دخی دیرل عربیده عنکبوت دیرل شمس فخری بیت مشاعرغای
 قاف فتح و نصرت * بودر طاق ایوان توتندو * تحفه الاحبابده خم تاء مشاة ایله
 مرویدر ژی تنکو ژی سکون نون و خم کاف عجمیله ایکی معنایه در اوله تنکو لفظندن مخفندن
 صندوق معناسنه ثانی ادات الفضلاده و فرهنک جهانگیریده نام پادشاه خطا و ختن در خواجه
 عبدلویکی بیت با حکم قدیم توجه کسری وجه قیصر * در پیش قضای توجه خاقان وجه تنکو
 ژی تند و ژی فتح نون اول و سکون ثانی و خم دال مهمله و اخفای و او ایله یعنی عنکبوت کدافی
 فرهنک وفای و مجمع الفرس امیر معزی بیت شود در پناهت چو صد سکندر * اگر
 خانه سازم ز تار تندو ژی تنو ژی خم نون ایله لغت محمودیده مختصر تومند مسطور در
 ژی تو ژی اخفاء و او ایله بوزن نوقت معناسنه اما ضمه ایله دخی احمدر و اچق و حبه معناسنه
 مرویدر و فرهنک جهانگیریده یعنی تاب که حرارت معناسنه اوله بوقولی مؤید حکیم
 سوزنی بیت منکر مشو توانی نار سعیریا * تا اندر و مجشر بسوزی و پرتوی ژی تونکو ژی
 فتح و او و سکون نون و خم کاف عجمیله ایکی معنایه کلور اول یعنی تنکو که با ایله و او
 تبادلی جائز اولدوغی سبیلده ثانی شرفنامه ده یعنی تانکو یعنی حجام ژی مع الهاء * تابخانه ژی
 سکون باء موحد و فتح خاه معجه ایله شرفنامه ده دیواری بلور جام ایله یا بلش خانه که

ایچروذن طشره شی کورینه و کونشک ضیاضی ایچرو تأثیر ایامه بومعنا تاب ضیا
 معناسنه اولدوغی اعتبار ایله در اما لغت مجودیده بمعنی کرماه و کر مخانه واقعدر بومعنا ده
 تاب حرارت معنا سنه اولوق اعتبار ایله در بوکا قریب فرهنگ جها نکیریده بمعنی خانه
 تابستانی یعنی یا زاوی بو قولی مؤید حکیم خاقانی در ستایش نیر اعظم در تحفة العراقین
 بیت سردابه و خست زمانه * از فر تو کشته تابخانه * و کار بانسراپارک یاز فصلی منز لکاهنه ده
 دیر لر مشهوری تاو خانه در تایده سکون باء موحد و کسر دال مهمله و اظهار هایلله
 لفظ مرکبدر ضیا و ریجی وایب وایلاک بوکهی معنالی نه تایسه فتح باء موحد و سین
 مهمله ایله اولو و صولو مکان چراگاه معناسنه در ابوالعانی بیت رود هر که بکشتن را
 نباشد پیش خود دلبر * چو حیوانی که باشد تابسه جای قرار او را تایه فتح باء موحد
 و اخفاء هایلله تاوه معناسنه در قز در اجق دیمک اولور حضرت مولانا قدس سره بیت
 ماهی اندر تابه کرم از هواست * رفتن از مستور یان شرم از هواست تایه تاج فیروزه
 کیخسرو شاهک مشهور و معروف تا جیدر که تاج کیخسرویده دیر لر کذافی شیر غنامه
تایه تاجه فتح جملة تاج خروس یعنی خروسک ایسک کذافی نعمة الله و ز نانه مخصوص
 بر نوع طایفه در مولانا هاتفی بیت دو صد کاروان پریان فرنگ * خرد ز کس و تاجه
 هفت رنگ تایه تاخته سکون جامع و فتح تاء مثناة ایله بمعنی نکاپوی یعنی چاپتی سید قاسم
 انوار بیت فراز مرکب تحقیق از برای طلب * ز صبحگاه ازله تابشام تاخته ایم * و دخی
 وجود ده و یاغیریده یومری نسفه ظاهرا اولوق اسدی ماضیسن ایراد آیتش بیت
 زبالا دو چیز از دل سنگ صفت * برون تاخت همچون زنج از درخت * زنج ضمه اغاج
 بمعنی که ترکیب پینس دیر لر و بولش تاخته معناسنه کذافی الحامی و بمعنی ریخته کذافی
 فرهنگ جها نکیری تایه تاخیره کسر خاء مجحه و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله
 بر کله در که بر کسنه نک ابتد ا حال بیان معناسن افاده ایدر مثلاً من شوجالت اوزر وجوده
 کلدک و آنکله بویو دك دیمک مخلند تاخیره ات فلا نیست دیر لر کذافی المجمع اما فرهنگ
 جها نکیریده نصیب و سرنوشت معناسنه در مثلاً تاخیره فلان همچنین بود دیر لر میر نظامی
 بیت ز عشقت نصیبم چو هجران بدی * که تاخیره ام باس و حرمان بدی تایه تارچوبه
 سکون راء مهمله و ضم جیم فارسی و فتح باء موحد ایله برده اود در مزارچوبه دخی دیر لر عربیده
 هلیون دیر لر تایه تاره بوزن خاره سکر معنایه کلور اول فرهنگ جها نکیریده بمعنی طارم
 حکیم ناصر خسرو * قطعه * نه خوانده نه دانده بیتم * همی بیتم ستاره چون نظاره *
 مکر کایشان همی بیرون کشند * ازین همواره دی در سیر تاره * ثانی تارک سر معناسنه
 مختاری بیت از هول کنون جان دهد بر سویت * آنکس که همی تیغ زده بر تاده * ثالث بمعنی
 تاریک خواجوی کرمانی بیت شود در کرد نم بند سلاسل * خیال زلف او شبهای تان
 رابع بمعنی تار کرک ریشمان اولسون کرک تارچنگ اولسون و آنکامثال نسفه دهده دیر لر بشاه
 قاسم انوار بیت چنگ غمش میزند بر دل و هراتان * کشف روان میکند معنی خجل الودید
 و عوده این عین بیت چون دیده موری و چو بکتمان مویی * آورد دیا زار دهانی و بیانی *

* خامس قبان معناسنه شمس خیزی بیت چون بو دراسنی معدلتش * چون برآید ز تله
 وتان * سادس ارش که چولا هارطوقومق ایچون ایلکی اوزادرلر اکا تاروتان وتانه وفلات
 وفرت دخی دیرلر سابج تغار معناسنه در ثامن عربیده کره معناسنه تاره آخری بر کره دخی
 دیمک اولور ی تازانه و تازیانه ی کلاهما بفتح الزه المجیه والنون ثانی یای تحتانی زیاده سیله
 قهی معناسنه در حکیم اسدی بیت بزدر سرم مردتا زانه چند * فکندن همیخواست کوش
 صمد * خواجه حافظ بیت تو خود چه لعینی ای شهسوار شهر آشوب * که توسنی چو فلک زیر
 تازیانه تست ی تازنه ی معروف ترکیده دخی استعمالی شایعدر محبویه و میوه ده و غیره
 ابوالمعانی بیت خیال تازنه آن روی تازنه در دلم تازنه * شود با فکر وصل آن پری رو
 در دو غم تازنه ی تاسه ی فتح سین مهمله ایله فرهنگ حسین وفای ده اغاقدن و یا خود امتلای
 معده دن بو غاز صقلسنه دیرلر کذا فی الصحاح و دخی المناک و غناک اولوب طبیعت صقل
 حکیم سنایی بیت یار همکاسه هست بسیاری * لیک همتاسه کم بودیاری * شرفنا مه ده
 غم و غصه ده چهره ده سیاه لکه کی که حبک و نفسه دخی دیرلر عربیده کاف و کافه دیرلر فرهنگ
 محمودیده اضطراب دل و بیقراری و علت ضیق النفس و مشکلاته اطعمه دن کورد و کی
 تناوله میل ایلک وزنان حامل اینکن برنسنه یه آرزو ایتیمک که ترکیده آتش یرمک دیرلر
ی تافته ی تافتن لفظندن اسم مفعولدر الی معنایه استعمال اولنور اول معنی سوخته حکیم
 اسدی بیت جهان ز آتش تیغها تافته * دلی که زبانک بلان کافته * ثانی ضیا و فروغ
 معناسنه استاد لطیفی بیت برقت ابرنا که ستاره بتافت * دهی راه کم کرده رابا زیافت
 ثالث معنی پیچیده یعنی بو گلش زلف و کاکل و غیره نسنه لده دخی استعمال اولنور منجیک
 بیت امروز باز پوست ایدون بتافتست * کوی همی بدیدان خواهی گرفت کوس *
 رابع معنی آزرده غم و اندوه از سودا حکیم خاقانی بیت ای ز فروغ رخت تافته صد آفتاب
 تافته ام از غمت روی زمن بر متاب * تافته اول فروغ ثانی آزرده معناسنه در خامس
 معنی مرکشته یعنی دوغش خواجه حسین شانی بیت کر بمثل جا کنی در پس آینه شخص
 بیند تمثال خویش تافته رو بر قفا * سادس ابر بشدن اینجه طوقش بر نوع قماشدر اکاده
 تافته دیرلر ابوالمعانی بیت چشم عاشق میشود خیره ز جسم نازکش * کر بیوشد تافته
 بیرون شود تاب بدن ی تاکدانه ی سکون کاف و فتح دال مهمله و نونله اوزم چکر دکی
 بعض نسخه ده بو گلش ایلک معناسنه در ی تالانه ی فتح لام و نونله شرفنامه ده شفتا لوکی
 بر میوه در شفترنک و سکیل دخی دیرلر کذا فی الجمع و فرهنگ جها نکیری بسحاق اطعمه
 بیت تار باب تخته و نارنج میر آتش * تالانه لشکری شد و امرودمیر کشت * وله بیت
 زانکه درخوان چنین میوه ضرورت باشد * مثل شفتالو و تالانه و انکور و انار ی تالواسه ی
 سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله تاسه مرقوم معنایله مترادف در خفاف بیت
 مر مرا ای دروغ کوی سرک * تالواسه گرفت ازین ترند ی تامواره ی سکون میم و فتح
 واو و راه مهمله ایله معنی آفتابه یعنی اریق ی تاوانه ی فتح واو و نونله معنی تابخانه مرقوم
ی تاوانه ی معنی تابخانه یعنی کار بانسرای ی تالوسه ی ضم واو و فتح سین مهمله ایله

بمعنی تابسته مرقوم یعنی چراگاه کذا فی فرهنگ جهانگیری قوله فی اوج معنایه کاور اول
 معروف ثانی خشت بزرگ یعنی ایوی کریم ثالث آشی دیدگری قزل طپراق قوله فی اوج
 معنایه کاور اول قات معناسنه که بکته و تاه دیرلر ثانی فرهنگ محمودیه عدد مجملدن که یه در
 الی ما لایه اما فرهنگ جهانگیریه عدد فرد معناسنه مرویدر حکیم سوزنی بیت
 همتاه شته شرق و کسی نشنود این ماه * زیر املک الشرق ز همتاهان تاه است * ثالث مؤید
 الفضلاده پاس که قلیچ و خنجر و امثالند اولور قوله تابه فی فتح یای تحتانی ایله ابجه اشانمن
 ایلاک و ضیای روغن هرنه اولور سه قوله تباجه فی معنی صلی میر نظامی بیت تباجه خورد
 روی دریا ز باد * برون از درون هر چه هست اوقتاد قوله تباه فی فنا و فاسد و پوسیده
 و معنی هیچ شدن و برایو حالدن بریر امر حاله دونک خواجه سلمان بیت کرتو کنی حاجت
 کو کرد از آتش * یاقوت و شنبلیله تاب تب تباهی * و دخی بر معنای ده خسام دیمکر
قوله تباجه و تباه فی کلاهما بفتح الباء الموحده اول سکون ها و فتح جیم ثانی فتح هایل که کوشت
 نرم که لطیف پشمش اوله تبهره و تبه دخی دیرلر مولانا مطهر بیت نه مردمقی و قاضی شدم که
 دارم دوست * بهین تباجه با لطیف حلوانی * حکیم انوری بیت مرا گفت بر سیخ حمدان
 همیزن * ز کون زنت روزی دوتبا هه * نسخه حایمید یرطه قلبه سی و نعمة الله ده
 بورانی دیدکاری طعمادر قوله تب باده فی اضافت سحر حایمید معنی تب لرزه یعنی حیا
 بوقولی مؤید شمس فخری بیت مباد دشمن خسرو دکر بود باده * همیشه در یرقان
 از بلا و تب باده * بوم معنایه مولانا ضیاری رازی بیت چنان دشمنتم بیم تیغ تولزد *
 که کوئی گرفتست تب باده اورا قوله بخاله فی سکون باء موحده و فتح خاء معجه ایله حرارت
 کبدن و تأثیر حمدان دوداقه ظاهر اولان قبر حق معناسنه در واستعاره طریقه قدح
 باده اوزرنده اولان حبابه دیرلر ایکی معنایه ترتیب اوزن میر نظامی بیت شته بخاله لب
 شیرین دهن را * چنان بخاله می در پیاله قوله نبرزه فی فتح باء موحده و زاء معجه و سکون راه
 مهمله ایله زبان کوشتا نیله ما کولاتی بر شتاله و یاربو غجه یه بقلقد کذا فی الصحاح فرهنگ
 جهانگیری نبات شکری و برنوع طوز در نیاته مشابه اولدوغی جهته نیشا بور طاغیرنه
 و دخی بعض طاغیرده اولور و دخی برنوع اوزمدر شهر نبرزه مخصوص غایت شیرین
 اولدوغندن نباته بکر مکه نبرزه و نبرزد دخی دیرلر قوله تبسته فی فتح باء موحده و تاء مثناة
 و سکون سین مهمله ایله سچاقلی قلیچ و سجاده و امثال ذلك قوله تبهجه فی معنی تباجه
 مرقوم کذا فی شرفنامه قوله تبکنه فی فتح باء موحده و سکون نونله معنی تنبکو و انبار ایتدکاری
 تخمه دن بیوک صندوق قوله تبهره و تبه فی کلاهما بفتح الباء الموحده و سکون الهاء لطیف
 و نرم پشمش ات که تبا هجه و تبا هه دخی دیرلر استاد فرخی * رباعی * یامن چون کل شکفته
 باشی که که * کاهی باشی چو کار باد کوشت تبه * روزی همه آری کنی و روزی نه * یکن
 صخا بنه مرابریک قوله تبیره فی کسر با و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله طبل و کوسنی
 معناسنه در همین فخری بیت ایاشاهی که در درگاه جانت * ز طاس مهر و مه باشد تبیره
 استاد منوچهری بیت تبیره زن زرد طبل نخستین * شتر بانان همی بندید محل * تحفة

قحقه الاحبابه جای مزبله معناسنه دخی مرویدز کی تیکه کی کسرباه موحده وسکون
 یای تحتانی وفتح کافله یعنی ختور نان یعنی اتمک آلتارندن بر آلتدر کی تیکه کی کسرباه موحده
 و سکون یا وفتح لامله دخی تیکه مرقوم معناسنه در کی تیکه کی کسرباه و سکون یا وفتح
 نوله یعنی صکبوت میر نظمی بیت درون خانه حیم و زرد فینه کی کشید پر دوش
 پرده تیکه کی تیار چه کی فتح تاء مثناة وسکون راء مهمله و حیم فارسیله بر نوع او قدر دمرنی
 ساو او قدر دمرنی کی اولیوب مخصوص طرز در کذا فی المجمع کی نثر بوه کی سکون تاء مثناة
 و فتح را و حیم با و او مجهول ایله نثر بوی مرقوم معناسنه یعنی لاغ و قنصر و مضحک مجلس اولی
 شهاب مهزبه بیت کشت آنکه شده همیشه ی فرل و نثر بوه * از که سبک تار چه کران بود و حیم
 کوه کی تتره کی سکون تاء مثناة و فتح راء مهمله ایله سباق و پیر اغنه دخی دیرل کی تبحان کی
 فتح حیم و راء مهمله ایله هنوز اپر اور لما منی آت تبحار دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری
 بو معنایه فخر کر کافی * قطعه * برفت از شهر کز کان یکسوان * زیرش تازی اسبی
 خوش تبحاره * صاحب تازی و سبب تبحان * زکوهر همجو بر کردون ستان *
 کی تحت فیر و زده کی یعنی تحت کیشرو شاه کذا فی شرقنامه کی عتکاه کی اصلی گاه تحت
 ایلی که تحت یری دیک اولور معنای ترکیبیدن علمیه نقل اولنوب مضاف الیه تقدیم اولمشدر
 حکیم فردوسی بیت بر آرد ترا عتکاه کیان * بتوشاد مردم درین دودمان * بحر القریب
 حاجی لفظ کافی تحت ایله تفسیر ایدوب حکیم اسدینک بویستی استشهاد ابلش بیت فدایم
 زبان آفرین شاه را * کز بیاحت برخسروی کامرا * و پادشاه او تور دخی شهره ده دیرل
 کی عتکه کی معروف اغاجد راندن تحت یا پد قاری اجلدن تسبیح اولمشدر آخر نده کی
 ها اول اول معنای اظهار اچوندن شاعر بیت روان چون روان شد فرو رخت رخت *
 چه بر سخت تخته چه بر زم تحت کی عتکه جامه کی ممکنه و چندین معناسنه که ترکیب اثواب
 تخته سیدر کی عتکه کی سکون خاء مجمله و فتح لامله نعلین معناسنه بعض نسخه دمه صهای
 مشایع معناسنه مرویدر شمس فخری * قطعه * یا شاه کی هر سائل که آید * پدر گاه
 تویی دستار و تخته * ز جود بخشش تو باز گردد * دز پر کرده صاع و کیس و بغله * محاحه
 نعلین معناسنه در فرهنگ جهانگیری ده هر نسنه نک خرده سنه دیرل کی نده کی فتح دال مهمله
 و اخفاء هایل به معنی تیکه اور محک آغی معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت و سواص
 بد سکا تو کشته کفن برو * چون تار کرم بیله که بر خود ز خودنکه کی تران کی فتح راین ایله یعنی
 مزبله کی ترانه کی فتح راء مهمله و نوله اوج معنایه کلور اول بیات و اشعار مقام ایله او قومغه
 دیرل محاحه دوینده دیرل ثانی شرقنامه ده نغماتین بر نغمه در ثالث محبوب تازه و خورویه
 دیرل بویکی معنایه شیخ نظامی بیت هر نسنه دری دری میسفت * هر ترانه ترانه میسفت
 کی ترره کی سکون راء اول و فتح باه موحده و راء ثانیله بر نوع اوزم آیدر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری کی ترسه کی سکون را و فتح باه موحده و سیت مملتین ایله قوسر و قرح معناسنه
 ایضاً منه کی ترخانه و ترخینه کی کلاهما بسکون الراء اول فتح ثانی کسرا ایله معروف
 طعامدر سحاق اطعمه بیت عاشق نام اگر ترخانه نبود کومباش * بلکه بانان نیز اگر بریان

نپاشد گو مباش * حضرت مولا ناقده س شره بیت چون روی زین جهان سوی خرابات
 جان * در عوضش می بگیری مژه ترخانه * ترخه * سکون راه مهمله و خاء معجمه و فتح
 حمله او زم چپوخی که نکاک دخی دیرل * ترخانه * سکون راه اول و فتح خاء معجمه و راه
 ثانیه ما حضری طعا مدر فقر ایش ایچون ذخیره ایدرل باغوری چکوب بعض ادویه
 حان ایله یوغرت ایچنه قوبوب پارچه پارچه ایدوب قوریدرل وقت حاجتله اصلدوب
 بشوررل ترخانه و ترخینه ده دیرل * ترده * سکون راودال مهملتین ایله لغت محمودیه
 و شرفنامه ده دکرمان اجر قی و مجمع الفرسه دکرماجیه ده دیرل آسیا بانی معنا سنه
 مشکلاته ترده و هو طحان * ترزده * سکون راه مهمله و فتح زاء معجمه ایله جحت و سجل
 معناسنه که عربیه سکوک و قباله دیرل شمس خیزی بیت قاضی کردون چودیده عدل
 ملاک و داد او * مملکت راتا ابد بسته بنامش ترزده * تحفه الاحبابیه بمعنی ترده که
 صغیرب ذکر اولنور انشاء الله تعالی * ترشه * سکون راه مهمله و فتح شین معجمه ایله
 برمیوه در تروشه دخی دیرل کذافی شرفنامه * ترغازه * سکون راو فتح غین و زاء معجمتین
 ایله غالب و سرکش معناسنه یعنی غلبه و سرکشاک ایدنه دیرل حضرت مولا ناقده سره
 * قطعه * همی کو شیم بخاموشی و لیکن زین شکر نوشی * کرفته خون آن غمزه که آن غمزه است
 غمازه * که کنز اکنت مخفیا و قد احببت ان اعرف * برای جان مشتاقان برغم نفس ترغازه
 * ترغاه * فتح راه مهمله و سکون غین معجمه ایله عاطل او اش عضوه دیرل محمودیه بمعنی
 کوفته و ترخیده و اقدراستاد منجیک بیت زبس کوب از زمانه یافت دشمن * همه اعضای
 او کشته ترغاه * ترغند * سکون راه مهمله و نون و فتح فایله مکر و حمله معناسنه بعض
 نسخه ده قافله ترغند و اقدرد و نسخه میرزا ابراهیمه ترس و بیم معناسنه مسطور در
 * ترغینه * سکون راه مهمله و یای تحتانی و کسرفا و فتح نونله آنتی در که قره قرونی قاتق ایدرل
 حضرت مولا ناقده سره بیت من مست ابد باشم فی مست زباغ و رز * من لقمه جان
 خوردم فی لقمه ترغینه * ترغند * سکون راه مهمله و نون و فتح کافله بمعنی ترغند مرقوم
 یعنی مضن بیهوده و بی معنی حکیم سوزنی بیت جزم دح تو ترغند بود هر چه نو بستم * کردم
 قلم از یافده و ترغند شکسته * ترلوه * سکون راو فتح لام و وا ایله انیشلی و یوقشلی یول
 بمعنی راه نشیب و فراز کذافی مشکلات * ترسه * سکون راو فتح میم و سین مهملتین ایله
 نصف دانک معناسنه که ایکی قیراط اولور میرنظمی بیت درون کرا که شد و سوسه *
 وجودش نیرزده نیم ترسه * ترمه * فتح میله شرفنامه ده بمعنی ترب یعنی مکر و حمله
 * ترمره و ترمون * کلاهما بسکون الرا و ضم المیم و فتح رائین الاخرین صالحی معناسنه
 مرویدرل ترانه * سکون راه مهمله و فتح نونین ایله بمعنی نا بخورش یعنی قاتق که اتمک
 ایله یرل عربیه ادا مدیرل حضرت مولا ناقده سره بیت سائل آمد بسوی خانه *
 خشک نانی خواست با ترانه * وله ایضا * مثنوی * چون روز کرد دید و داز بهر
 کسب و مهرکد * تا خشک نانی میشود از مشتری ترانه * ترجمیده * فتح راه مهمله و سکون
 نون و یای تحتانی و کسر حمله بمعنی تنک دل و درم یعنی طارغین و ایش کذافی الجمع اما

Digitized by Google

گریوه یعنی بلك و صرب طاع یولی استقا د لطیفی بیت چون باز پرند بر گریوه * چون
 قاز روند بر تریوه * ثانی راه پشته پشته معناسنه شهیدی در صفت اسب بیت برکه والا
 چون چه همچون عقاب اندر هوا * بر تریوه راه چون چه همچو بر صحرای شمال تیره
 سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله ابکی معنایه کلور اول دکرمان طاشنی نیز و درست
 ابلک ایچون ویریلان کرا خمد و صا و هر شینک کراسی عمو ماثانی دکرمانک اون دو کلدوکی
 یرینه دیرلر تیره زاء فارسیله دخی معنای مرقومه مرویدر تیره فتح زاء معجه
 و اخفاء هایلله محاحده دندانه کلید معناسنه و آخر نسخه لده حنطه و شعیر سنبله سنک
 قاجچی معناسنه در یو معنایه میر نظمی بیت هر که مزروعش خورد اندر سلف * کام امیدش
تیره در نجه خلف تیره فتح زاء فارسیله اوج معنایه در اول چوب روغن کریفی یاغ چقارنلرک
 اغاچی که ترکیب یایق دیرلر ثانی سر آلت رجل معناسنه میر نظمی بیت دخت کودک غرق
 پران خواهدش * از تیره اول بفریاد آیدش * ثالث کتاب السامی فی الاسامی ده سقف
 خانه اطرافنه قودقاری ستون که عربیله جائزه دیرلر تیره سکون سین و فتح خاء معجه
 و راه مهملتین ایله طنز و استهزای معناسنه سکون رایله ده مسه عملد سلطان ولد قدس سره
 بیت میرمی اکنون نسخر میکنی * طفل چون آن میکنی تو میرنی تیره سکون سین مهمله و فتح
 میله دباغت اولنماش خام دری معناسنه مشکلاته طوق قایشی معناسنه در شرفنامه ده
 بالای پیشانیله اورلش صاچ معناسنه مسطوردر تیره تشخانه تیره سکون شین و تاء موقوف
 و فتح خاء معجین و نون ایله ابکی معنایه در اول جامه خواب که یورغان و یا صدق و غیره مادن
 صبارتدر اکا تو شک دخی دیرلر و کاهی تو سکنایینه اطلاق ایدزلر اثیرالدین اخسبکتی بیت
 آنجا که تشخانه ز قدرت کنند باز * تیره در دهد و طایب ملایک بمفرشی * ثانی آفتابی خانه
 معناسنه در مشرف شفرو بیت شاید که تشنه دار سرایش شود خضر * زیرا که تشخانه
 او چرخ اخضرست * فهم اولنور که ابریق و لکن قونیلان مکان اوله و از روی ادب آبخانه یه
 دیرلر آبستگاه و آبستگاه ده دیرلر عربیله مبرز دیرلر و بیت اخلاصه دیرلر امیر خسرو بیت
 در جمع مرزه کویان ار کفت بد چه عیب * شرمندکی نیز در تشخانه نیز * وله بیت
 دهانی پر همه چون چاه مبرز * زبانی چون سفال تشخانه * تیره تشنه تیره سکون
 شین معجه و فتح تاء مثناة ایله ساعه طریقی و کوچک نکنه که ایچنده مختصر نسته
 یا پرلر تیره تشنه تیره سکون شین معجه و فتح نون ایله صوسر عربیله عطشان دیرلر ابوتراب
 بیت ما خشک لبان تشنه دیدار شرایم * چون کاسه ما کشت تپی خانه خرایم * و استعان
 طریقه یله آرزومند معناسنه ده استعمال اولنور بیت مرقوم یو معنایه مناسبدر و بعض
 نموده خنجر معناسنه ده کلور دشنه کی تیره تشنه تیره شین معجه مشده ایله یعنی صاچ
 روغن یعنی یاغ اوچکی کدافی شرفنامه تیره تعبیه تیره سکون عین مهمله و کسرباه موحد و فتح
 یای تحتانیله لشکر ترتیب ابلک و عطریاتی برینه آمیخته ابلک و اثواب یرلشدرمک معنایه
 لفظ عربیله در فارسیله دخی استعمال اولنور مثال معنی اول میر نظمی بیت جوبشیمه
 این خیر شاه جهانان * ز بهر تعبیه کردست فرمان * مثال معنی ثانی وله بیت جرمشاطه بیا

یارایید بانو * بکرده تعبیه انواع خوشبو * مثال معنی ثالث وله بیت راه عزم را
 کشند حاضر * لوازم تعبیه کردند اکابر * تفته فی سکون فافتح تاء مثناة ایله بمعنی
 تافته مرقوم یعنی قرمش واریش نسنه شمس فخری بیت تن ظلم و دل ظالم بعهدش *
 چومس در کوره * غم تفته باشد * ویا لکتر قرمش معنا سنه شیخ سعدی بیت بدست
 آهن تفته کردن خمیر * به ازدست بر سینه پیش امیر * شرفنامه ده انسانک جگری خرازدن
 محرو را ملق معنا سنه و جمع الفرسه بر کشته و پیچید و آزرده و مکدر شده معنا لینه
 مسطور در و بر معنایی دخی تار عنکبوت در شمس فخری بیت بحق کردگار اونکه داشت
 ز دشمن اجم مرسل بتفته * تفته فی سکون فافتح دال مهمله ایله حبوباتن کشنیز دید کاری
 دانه در عربید کز بره دیرل شمع کافله * تفرغه فی سکون فاکس راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله دیار چین ده بر شهر آیدر فتح رایله مشهور در * تفسیه فی سکون فایای تحتانی
 و کسر سین مهمله ایله ابکی معنایه در اول حرارتدن قبار مشر اولان عضوه دیرل مولانا جامی
 بیت باد مخالف زده در دیده ریک * پای فرو رفته بتفسیه ریک * ثانی بمعنی کرم شده
 مولانا طهر ملک * رباعی * دوزخ شود از درون من در زهار * مگذار که او فتد بام سرو کار
 تفسیه بود ریک بیابان دلم * ترسم قدم ناله شود آبله دار * تفسیره فی سکون فایای
 تحتانی و کسر سین و فتح راء مهملتین ایله بمعنی قاروره علیل یعنی خسته ناک بولن شیشه یه
 قیوب اطباء شخیص علت ایدرل * تفسیه فی سکون فایای تحتانی و کسر سین مهمله
 و فتح لامله شرفنامه ده بر نوع جامه در که آندن قفطان و زبون ایدرل * تفسیره فی سکون فایای
 و فتح سین معجه و راه مهمله ایله نعمه الله اطعمه دن بقلوا معنا سنه روایت اهلش بوقولی
 مؤید میر تقی در صفت مجلس بیت خوان کونا کون کشید بکسره * سگری پا لوده
 حلوا تفسیره * تفسیره فی سکون فایای تحتانی و کسر سین معجه ایله مرجک آشی
 معنا سنه منقول در اسماء تفسیره به قرابتی وار اما جسمه مناسبت یوقدر نعمه الله بومقوله
 روایتی چوقدر * تفسله و تفسیه فی کلاما بسکون الفا و کسر الشین المعجه و فتح اللام
 ثانی بد الشین یا زیاده سیله مجمعه کز قلبه می در منجیک بیت غمزی ای نابکار خون غیله
 روی چون نان که بخت تفسیه * فرهنگ جهانگیرید اول قلبه در که ات و بر طه و بال ایله بشروب
 اوزرینه کشنیز و کنندا قورل شمس فخری بیت سالکان مسالک تحقیق * فارغند از شراب
 و تفسیه * تفسیه فی طعنه اوردق معنا سنه استاد لطیفی بیت مکن تفسه بر من توای
 تندخوی * چودانی چه آید برت نزدجوی * تفته فی سکون فافتح ثوله تار عنکبوت
 معنا سنه شهیدی بیت عشق او عنکبوت را مانتد * بنشیند ست تفته کرد دلم * تفته فی
 فتح فا و اخفاء هایلله ابکی معنایه در اول بمعنی کینه ثانی طومان معنا سنه * تفسیه فی کسر
 فا و سکون یای تحتانیله بمعنی تفته مرقوم کنایه شرفنامه * تفسیه فی سکون فافتح یای
 تحتانیله قبواوز رینه ایتدکاری چحاقی معنا سنه در * نکر دانه فی فتح کاف و سکون زاء
 فارسیله جمع الفرسه دانه * انکور و فرهنگ مجود بیک کسر کافله مروید و نکر اوزم قبوضه
 دینل و کی رسیده نظر در * نکه فی فتح کاف عربی مخفف و اخفاء هایلله اوج معنایه در اول

ارکاء یکی ثانی ایچنه دزی جلد دقیق ثالث صغر ترکی که یامی ایدوب قوزیدوب او دون
 یربنه یا قورل اکا پاچک دخی دیرل عربینه چله دیرل کاف فارسیله اوچقور معنا سنه در
 ابوالمعانی بیت خوش بود مجلس می بارخ ساده تنها * میدهد ذوق دکر حل تکه از شلوار
 ۱۲ نکیسه ۱۲ کسرکاف و سکون یای تختانی و فتح سین مهمله ایله هکبه که عربینه خرج
 دیرل خم خاء معجه ایله ۱۲ نکیه ۱۲ معروف ایکی معنایه در اول جای درویشان و محل
 مشایخ ثانی طیانق یا صدغه و دیوان و غیره لفظ عربیدر فارسیله ده استعمالی شاعر
 چغتایه تایا قغان دیرل میرعلیشیر بیت ضعیف ایجر اقصیر تامیغا تایا قغان دیک دورور *
 هر ساری کورسانک یا پوشقان کوی نینک دیو ایدای ۱۲ نکیه کاه ۱۲ طیانق جق پردر خواجه
 حافظ بیت ازان زمان که برین آستان نهادم سر * فراز مسند خورشید نکیه کاه منصب
 ۱۲ نلایه ۱۲ فتح لام و باء موحد ایله قراول اصلی طلابه در عربیدر نجیم ایدوب نلایه
 دید بلز ۱۲ نلایه ۱۲ یای تحتانیله ده اول معنایه در ابوالمعانی بیت لشکر حسرت نیاید
 در خیال * خواب در چشم نلایه میشود ۱۲ نایینه ۱۲ سکون لام و کسریا موحد و سکون
 یای تحتانی و فتح نون ایله سود لو آتش لفظ عربی اولق کرکدر لب دن ماخو ذنمه الله بولفظی
 نجه فارسی ایدر بللم ۱۲ ناخه ۱۲ سکون لام و فتح خاء معجه ایله ترکیده ککرمی دید ککری
 طعمر عربینه عقیصی دیرل ابوالمعانی بیت آ که نیم از مذاق لبت * از ناخه و مرو ترش
 و شیرین ۱۲ ناخینه ۱۲ کسر خاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونه یعنی ترخینه مرقوم
 ۱۲ تلنده ۱۲ فتح لام و سکون نونه کچ زبانه دیرل که درست نکلده قادر اولیه فاو تمغه دخی
 دیرل ۱۲ تلواسه ۱۲ سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله اوج معنایه کلور اول اضطراب
 یعنی تنگی دل و بی آرامی جمال الدین اشعری بیت زبص تلواسه کاندرجان من بود * تو
 گفتی مردم در مان من بود * ثانی غچه شکوفه ثالث خرمن چاچی یعنی صاور دلس خرمن که
 حاج ایدرل ۱۲ تلواسه ۱۲ سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله یعنی تلواسه مرقوم امیر
 خسرو بیت کاسم از تلواسه ۱۲ مرک لبالب ناخست * شربتی آب زهر دیک بیارید مرا
 وله بیت در تلواسه ۱۲ چنین حکر سوز * میدهد عقوبتی دوسه روز ۱۲ تلومه ۱۲ سکون
 لام و فتح واو و میله شکوفه غچه سنه دیرل عوما ۱۲ تله ۱۲ فحنتین ایله طهوز معنایه کلور
 ماول شرفنامه ده پایه زردبان بو معنایه میرنظمی بیت دو قصر وصال آن ملک رو * آم تله
 شد بکام نیکو * ثانی فوق دید ککری طوزاق که آنکله قوش طو تار شمس غری بیت در ارتقا
 دولت تو دست کبریا * شد در قدر قائمه عرش بر تله * اوچی ده در زی آلی در اول اوقی که
 خیاطی همواز ایدرل ثانی ابکنه لک که ایچنه ابکنه قورل ثالث اول کیسه در که یو کموک و تباشیر
 و ابریشم قورل * و هو و عاء بکون فیه آلات الخیاطه کذا فی المشکلات سادس یعنی فسان
 یعنی بلکوطاشی سابع مسلح که قیون ذیح اول نور ثامن توره که بزدن ایدوب ایچنه بعض شی
 قورل تاسع ذکر معناسنه ده مرویدر ۱۲ نلیسه ۱۲ کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح سین
 مهمله ایله یعنی نکیسه مرقوم یعنی هکبه ۱۲ تماخره ۱۲ فتح می و سکون خاء معجه و فتح راه مهمله
 ایله یعنی صفره و طبر و استهزاکذا فی شرفنامه و الحمدی فرهنک جهانگیر به فتح خاء معجه ایله

ایله مرویدر حکیم ناصر خسرو بیت کرتو تماره کنی اندر چنین سفر * بر خویش تن کنی تونه
 بر من تماره * پور بهای جامی بیت ای احقی که هر که ترا دید از خیریت * خالی فرا گرفت مزاج
 و تماره ق تماره ق سکون میم و فتح زاء فارسی ایله بمعنی بالای سقف خانه کذا فی الجمع
ق تمشیه ق سکون میم و کسر شین مجحه و فتح یای تحتانی مشدده ایله فرهنگ مجودیده
 ایران زمین ده بر شهر آشیدر حکیم فردوسی بیت زامل کذر سوی تمشیه کرد * نشست
 اندران نامور تهیه کرد * عربیده تشدید ایله استعکاردت معنا سنه در و تحفیف ایله
 یوریمک رفتار معنا سنه در ق تمه ق فتح میم و سکون نوبله پانک که مخارج حروف رعایتیه
 قادر اولیه عربیده الکن دیرلر کذا فی الصحاح ق تمشیه * کسر میم و سکون یای تحتانی
 و فتح جین مهمله ایله شرفنامه ده ایران زمین بر شهر آدیدر که آفریدون شاهک تختگاهی
 ایدی تمشیه بوندن غلط اولمق محتملدر یا خون بین الناس اولیه معروفدر و فرهنگ
 جها نکیریده شهر آمل نواحیسنه بر همیشه آدیدر که آملی میاننده شجای بیشه دیرلر میر
 نظمی بیت کذر کرد از تمشیه آن جوانخت * پیارا بیداز و هم تاج و هم تحت ق تنه ق
 سکون نون و فتح باء موحله ایله ایکی معنایه کلور اول قالن اغاج که آچلماق ایچون قبو
 آردنه قورلر اکا کلندر و کلندر دخی دیرلر امیر خسرو بیت زنفش شوم آن روهای
 مفکر * تبینه کشته هر یک تنه در * ثانی بیوک خرج معنا سنه در ق تنسه و تبیه ق
 کلاهما بسکون النون و فتح السین المهمله اول فتح با ثانی کسر یا و سکون یایله بمعنی قایحه تعریب
 اولنوب طغفیه دیدلر ق تنه ق سکون نون و فتح تاء مثناه ایله بمعنی تارصنکبوت کذا فی الجمع
ق نهاله ق سکون نون و فتح جیم و لامله بمعنی فشردن یعنی صقمو ابوالعانی در تعریف
 کرانجانی بیت شوی در باغ اگر با این کرائی * شود نهاله از خود آب انکور ق نهاله ق
 سکون نون و فتح جیم و میله بمعنی جامه تنی یعنی کیهک اثواب ق تبیه ق سکون نون و یای
 تحتانی و کسر جیمه بمعنی ترغیبه یعنی درم کشیده طارلس و صقلس دیمک اولور ق تنسه
 و تنیه ق کلاهما بسکون النون اول بفتح الدال المهمله ثانی بکسرها و کلاهما بفتح السین
 المهمله باغلو بوستانلرده وسایر مزرعوات آدم صورتنه برشتی یا یوب قورلر که حیوانات زیان
 ایرشد ریمه اکا کالید دخی دیرلر مشکلاته و هو ماتراه تحبه الانسان بو معنای مؤید معروفی
 بیت بیار است از ایه پیکران * با مشکل و تنده سه پیکران ق تن زده ق یعنی خاموش
 شده ساکت معنا سنه خواجه سلمان بیت روان شد مرکب جانان چراتن میرنی ای جان *
 چو عوای دفت ازین خوشتر نخواستی یافت همراهی ق تنسه ق فتح نون و تاء مثناه و سکون
 سین مهمله ایله تافته عنکوت یعنی اور محک آخی خواجه عیدلویکی * قطعه * همان سراچه
 و خر که اوج مه میشد * کنون حضمین نشین شد چو سایه در بن چاه * فراش بوقلون
 شد یکی یلاس درشت * تنق تنسته این عنکبوتک چولاه ق تنسه ق سکون نون
 و فتح سین مهمله ایله متضجر معنا سنه ق تنسه و تنفه ق کلاهما بسکون النون و فتح الفاء
 اولها بال سین والثانی بخذفها قایحه که تنسه و تنیه دخی دیرلر ق تن قره ق سکون نون
 و فتح قاف و راء مهمله ایله برص سیاه معنا سنه در کذا فی شرفنامه ق تنه ق فتح نون و کاف

فارسیله معروف و دخی اوندن مایه سرخیر ایدوب یوققه اتمک ایدرلر اچه تنکه لری کی
 یغرا دخی دیرلر کذا فی الجمع و اغت مجودیده نقره کش و تنکه سیاه و تنکه سرخ و تنکه سپید
 دیرلر کی تنکیره فی سکون نون و یای تحتانی و کسر کافله بمعنی طبعه یعنی کوچک قازغان
 میر نظمی در حکایه زن فرقت بیت در آب انداخت اندم ماکپاش * به تنکیره
 مجوسید در آتش کی تنکه فی فتح نون اول و سکون ثانیله بمعنی تند و بمعنی تار عنکبوت
 یافته کی تنون فی ضم نون مشدد و مخفیه ده جایز در وولو مجهول و فتح راء منهله ایله الی
 معنایه کلور اول معروف تنور معناسنه حکیم سنایی بیت چون تنون زیر آن جاردم *
 همه آتش دهان آهن دم * ثانی برنوع سلاح در جوشن کی اما کش پوللر ایدوب جا بجا
 اوزرینه محکم ایدرلر اکا چیر و و کرنگ دخی دیرلر حکیم اسدی بیت تنون بزدر کش اندر
 سیاه * زهر سو برنجش گرفتند راه * وله بیت هزار از دلیران جویند کین * بگردش
 تنون زدند از کین * ثالث اول دری به دیرلر که قلندران بیلرینه ستر عورت ایچون بغلرلر
 بعض بزدن و بعض احرامدن ایدرلر رابع برطوبیدر دکرمان یاننده اولو که صوزور ایله
 اکا طوقنوب دکرمان چرخنک پرلرین انجمنه خامس هر نسنه که مدور اولوب چرخ
 اون اکا دیرلر سادس اهل سفرک دموردن اولان او جاغنه دیرلر کی تنوزه فی ضم نون و و او
 معروف و فتح زاء معجه ایله بمعنی چاک شده یعنی هر نسنه که یارلش اوله تنوز چاک و شکاف
 معناسنه حکیم خاقانی * قطعه * برتن ز سرستک جامه عیدی * وز ماتم فل دوستان تنوره
 خاقانی صبح خیر هر شامی * نکشاید جز بخون دل روزه کی تنه فی فتح نونله یدی معنایه کلور اول
 تمام طوناق اولان جامه که یله دك اولانه بیمنه دیرلر ثانی شعیب و دلاون جنکه یالکر وارد قاری
 اجلدن بهادر لقتن کنایه ایدوب بکننه دیرلر که تنی کوده در آخرنده کی ما اختصاصیه در
 زیر اهرام که اطلاقی اولنان معنی حقیقت اوزن اولمیوب تشبیهها اولسه لابد آخینه برها
 الحاق ایدرلر ابوالمعالی بیت پردلان در روز میدان جنگ کردند بکننه * آنکه از مردن
 گذراند یشه میگوید رفیق * ثالث تشبیه طریقه اغاچک اوزر دکنه دیرلر حکیم اسدی
 بیت نخستین گیاهی نماید درخت * تنه کیرد آنکه بود بیخ سخت * رابع تنید عنکبوت
 معناسنه شیخ نظامی بیت چندری چون مکس از بهر قوت * در دهان تنه عنکبوت
 سیف اسفندی بیت برکدر معنیق مورچه ماخرم او * از تنه عنکبوت حصص بر آرد حصص
 خامس بمعنی کده سادس بمعنی اندزون سابع تفنگ معناسنه که کی نک نرم نوی در
 کی تنید فی کسر نون و سکون یای تحتانی ایله اورلش اوزر محک آغی معناسنه نصیری
 همدانی بیت که آم چون لعاب عنکبوتان * تنید بر در دیوار زندان * و دخی چلاهلرک
 ایپ بهادر قاری اغاچه دیرلر کی توان فی فتح و او و راه مهمله ایله مجمع الفرصه قامشدن
 یللمش او که ایچنه میوردی و زبل و و کرلر شمس خری بیت بساط دوستانت در بساطش
 مقام دشمنت ملک توان * فرهنگ جهانگیر یده علف بغدادی و آریه صایندن یا پلش خانه که
 بوستان کنار لرنه و خرمین بکینلر یا یوب ایچند کولکه لنورلر حکیم ناصر خسرو بیت بیاید
 رفت آخر چمن باشی * تو متواری درین خانه توان * و سرفنامه ده باغ و بوستان اطرافنه

اطرافنه چکد کاری خس و خاشاکدن دیوار در که اکا پرچین و خار بست و قلفند دخی دیرل
 ۱۰ توابعه ۱۰ فتح و او و جم فارسی و سکون نوله یعنی تبا نجه ۱۰ توایه ۱۰ فتح یای تحتانیله
 بر مپار زایرانی اسمیدر بر پهلوان اوغلی وار ایدی اکا تر ته دیرل ایدی کذا فی شرفنامه
 ۱۰ تون ۱۰ فتح و او و راء مهله ایله یعنی فرزند عزیز کذا فی شرفنامه ۱۰ تونکه ۱۰ فتح و او و کاف
 فارسی و سکون نوله کجینه معناسنه ابوالمعانی بیت کسی که روزی اندک همیشه و د قانع *
 چو پادشاه جهان مالک تونکه شود ۱۰ توه ۱۰ بالفتح و الکسر یعنی بیشتر فصاد کذا فی شرفنامه
 ۱۰ ته ۱۰ اظهار هایلله یعنی تاه مرقوم و هر نسنه نک جانب سقلی سی کذا فی الحمودی ۱۰ ته ته ۱۰
 یعنی قات قات کذا فی المجمع ۱۰ تهیشه ۱۰ کسر ها و سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله
 بر شهرک آدیدر که فریدون آنده ساکن ایدی قالدروب کتور پادشاه اید پلر کذا فی فرهنگ
 جهان نکیری بومعنایه ابوالمعانی بیت نه هر کسی که شود در تهیشه شاه شود * نه هر پسنه
 جهان خور و شود یوسف ۱۰ تهیکاه ۱۰ بوش بو کر که عربیه خاصره دیرل چغتایده کو مرک
 دیرل بعض نسخه ده معناه معناسنه در مولانا هاتنی بیت تهیکاه کاوست در خورد شیر * نشه
 شیرازان خرکوش سیر ۱۰ مع الباء التختانی * تابستانی ۱۰ یابلاق و یازاوی و یازه منسوب
 اولان نسنه لرتابستان که یازدر لفظ مرکب در تاب ایله ستاندن که اسم مکان و اسم زمانه مشترک
 المعنادر آخر نه کی حرف یا کاه مصدریه و کاه نسبت و کاه و صفیه استعمال اولنور محمله کون
 ۱۰ تابی ۱۰ کسر بام و حله ایله روشنی معناسنه که تاب قاج معنایه کاور سه آخرینه حرف یا
 الحاق ایدوب محمله کون استعمال ایدرل میرنظمی بیت زتاریکی در آن گذشته ره شته
 مکر تابی ز دور اندر نکه شد ۱۰ تاتاری ۱۰ تاتاره و ولایتیرینه منسوب اولان نسنه لره دیرل
 مثلا کلاه تاتاری و مشک تاتای و آهوی تاتاری و نافه تاتاری دیرل علی هذا السلوب خواه
 حافظ بیت دران زمین که نسیمی وزد زطره دوست * چه جای دمزدن نافهای تاتاریست
 ۱۰ تانی ۱۰ کسر تاء مثناة و لامه یعنی دستار خوان یعنی پیشکیر شیخ جنید انصاری خاخالی
 بیت چو خوردم تانی برداشت از پیش * ادای شکر نعمت کرد درویش ۱۰ تاجکی ۱۰
 کسر نین ایله نبریز باره مخصوص بر نوع جامه در ۱۰ تاختی ۱۰ سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة
 و کسر نوله تاختن لفظندن اسم مصدر در سکرتمک و چاپق معناسنه بونک آخرینه اولان
 حرف یا کاه مصدریه اولور معنای مرقومه و کاه و صفیه اولوب منزل بارگیری و او کدل آتنه
 دیرل ۱۰ تاریکی ۱۰ کسر نین ایله قرا کولق معناسنه مثلا تاریکی شب و تاریکی چشم دیرل
 مراد قرا کولفی میاندر بونده کی یا و صفیه در میرنظمی بیت تاریکی شب برفتن راه *
 تاریکی دل چو پرتوماه ۱۰ تاری ۱۰ کسر راء مهله ایله تارک معنای کاه صفت اولور
 تاریکی معناسنه و کاه وحدت معناسنه اولوب بر قبل دیمک اولور سازده اولسون صاجله
 اولسون ابر بشمه اولسون ۱۰ تازی ۱۰ کسر زاء معجه ایله عربی دیمکدر مثلا اسب تازی
 و زبان تازی دیرل شیخ سعدی بیت اسب تازی اگر ضعیف بود * همچنان از طویله خربه
 و شرف یزدینک بوسه معناسنه * زاعل یار خواهم ضد شرقی * بتازی و دری و قلب و تصحیف
 جدید کی عربی و فارسی لغت ایله دیمکدر و آه بالکتر تازی دیرل صمد الله هاتنی در بنور نامه

ت ی

بیت نشستند بر تازیان فوج فوج * محیط سلامت بر آمد موج * و تازیدن لفظند
 اسم مصدر اولور و صفت دخی اولور یورغه آته تازی دیرلر چایدوغی اجلدن که ترکیه
 چاقون معنای شاعر بیت خر خود را چنان چایک نه بینم * که با تازی سواران بر نشینم
 یی تالکی یی فتح لام و کسر کافی فارسیله کشنیز بری در یی قای یی درت معنایه کلور اول قات که
 بر قاته بکنای ابکی قاته دو تایی دیرلر شیخ سعدی بیت پشت دوتای فلک راست شد از خر می
 تاجو تو فرزند زاده مادر ایام را * ثانی فرهنگ جها نکیریده بمعنی جامه داری یعنی قماش
 چندین یا خود بزقه مندن بر طوئلق معنایه حکیم زاری قهستانی * قطعه * تای دیوانه
 مالک در حساب * وز بدینار آمد و جامه بتای * عقد عمرت بار محکم تابود * همچنین قانون
 این دولت بیای * ثالث بمعنی عدد رابع تار معنایه استعمال اولنور شمس نیری بیت
 بکنادرت ز تار چومویت کند ضعیف * ندی بهر دو عالم یک تایی موی دوست * بوغز لک
 قافیه سی جای نای پای واقع اولمشدر یی تباری یی فتح باء موحده و کسر راء مهمله ایله بمعنی
 وظیفه ر و زی عربیه راتبه دیرلر ابوالمعانی بیت دعای دولت آن شاه معدلت کستر *
 شاه تباری خلق جهان بشام و سحر یی تبشی یی سکون باء موحده و کسر شین معجه ایله اول
 لب کردان طبقه دیرلر که کشدن و یا خود باقردن دوزلش اوله این عین بیت باز در نرم چمن
 ترکس سرمست نهاد * بر سر تبشی سیمین قدحی زر عیار * وله بیت غره سرمست او عربیه
 آغاز کرد * ترکس محمود را تبشی و ساغر شکست یی تبشکوی یی مرقوم بنکو معنایه
 یویاموی و روی و سوی ده اولان یا لاری در نغی ده اثباتی ده جائزدر یی تبشی یی کسر باء موحده
 ایله صیق نکنده لو جامه و عرقچین و غیره سوزنی دخی دیرلر یی نتری یی ایکی معنایه کلور اول
 فتح تاء مثناه ایله بر نوع کلاه در که هجنگ عسکریسی کیرلر شیخ سعدی بیت حاجت بکلاه
 برکی داشتنت نیست * در ویش صفت باش و کلاه نتری دار * ثانی سکون تاء مثناه ایله
 سماق معنایه شمس خری بیت در بستانین لطف معجه او * شاید ارفند آید از نتری *
 حکیم ناصر خسرو بیت خار هر دو تانکر ددست و انکشتان فکر * کره نال و تخم نتری تیشکر
 خواهد چشید یی تحت طاقدیسی یی خسرو پرویزک مشهور باریک ینک او تو ز برالخانندین
 برطن آیدر کنانی الجنج یی تراهی یی فتح راء مهمله و کسر ه ایله بمعنی نوباه یعنی ترفند شیخ
 سعدی بیت برد بستانبان بایوان شاه * تراهی ولی هم ز بستان شاه یی تربالی یی
 سکون راء مهمله و فتح باء موحده و کسر لامله بر عالی عمارت نامیدر اردشیر بابک بن ایتمشدر
 شهر کون شرقی سنه واقع در که پارس شهر زندهر مغربی چوندر و منقولدر که مندر کور
 بشانک اوز زنده بر آتشکده بنا اولمشدر و شهر مزبورک بر ابرند بر عظیم طاع واقع اولمشدر
 اندن اول آتشکده صوکتور مشا ربالی اوز دندن مرور ایدر کدافی فرهنگ جها نکیر یی
 یی تری یی لطافت و تازه معنایه آخر نکی حرف یا وصفیه در میر خسرو بیت تری و غم
 کشت مرکب ز رود * نام ترغ شدش اندر سرود * فرهنگ جها نکیر یی تار معنایه در که
 سکا دیمک اولور یی تمی یی کسر سین مهمله ایله اوزون اوقی اولان کر پی استاد لطیفی بیت
 اگر چه کشد یی سز مابنی * نسا زدگی بوستین از تمی یی تبشی یی کسر شین معجه ایله ده

ایله ده تسی مرقوم معنا سنه در مشکلاته خار پشت بزرگ و شرفنامه ده دخی بمعنی خار پشت که
اکاچیر و زوچیر و ژ وچرک و وچیر و وچیر و وچکاشه و ویکاشه و روباه ترکی و زکاسه
و زکاسه و سفر و سنجول و سفرنه و سکا شه و شکر نه دخی دیرل عربیکه قنغد دیرل
ی تفت یزدی ی سکون فاوتاه موقوف ایله شهر یزده و شهر مکیف در یا خود یزد
خلقندن برآمد مک اختراعی اوله یزدک آخر نه کی حرف یا نسبت اولور ی تفتی ی سکون فا
و کسر نوله بمعنی یزده عنکبوت کذا فی الجمع ی نک ی کسر کافله سکر تمک معنا سنه اسم
مصدر در قاضی بدرالدین کجه بیت سبکتکی که خلل نفکند اگر بمثل * بام قصر حباب
افتدش مجال کنر ی نکاوی ی یلوب یورمق آت کاه یورغه لیوب و کاهلنک اورد و غیچون
نکاوردیدلرتک کتورچی یعنی یاهی دیمک اولور که پوینه دخی دیرل صحاحله بمعنی آمد شدن
یعنی آمدن و بودن و هر سوپراکنه شدن مسطور در ی تک و پوی ی مثل نکاوی مرقوم
صیغه امر دخی اولور ی نکوی ی ضم کاف و واو مجهول و اطهار یا یله بمعنی موی مجعد یعنی
قورجق صاج انیرالدین اخسیکنی بیت در نکوی تست جان من اثیر * چون غریبی کو
بظلمت خر گرفت * و خیری یاغلی یوفقه اتمکه دیرل ی نلاشی ی کسر شین معجه ایله
پراکنه و پریشان اولق کرک معنا و کرک محسوسا ی نلی ی کسر لامله بو کورتلن دکنی دید کلری
اوت و دخی درویش و فقیر و بعض نسخه ده در زبلاک ابلکنه و ابریشم کیسه سنه دیرل ی تنشوی
سکون نون و ضم شین معجه ایله ابکی معنایه تن ایله شویدن مرکب لفظ در اول مطبلاک و زقاقلاک
و حولیلرک چرکابی آقه جفی برکه عربیه بالوعه دیرل ثانی میت یود قلمی تخته که عربیه مغتسل
دیرل ی تنکای و تنکنای ی کلاما بسکون النون اول فتح کاف فارسی ثانی سکون ایله
طایر یول و دهلیز و محل مضیق معنا سنه در میر نظمی بیت که آید بدینجا غنی و کدای *
کنر که باشند درین تنکنای ی تنکوی ی سکون نون و ضم کاف فارسیله چوپن و سازدن
اورلش سله و سپدکه ایچنه اتمک و بعض اشیا قورلر ی باب التاء المکسوره مع الالف ی
ی نیبا ی سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایله عشوه محبوبان و ناز خوبانه دیرل میر
نظمی بیت کند صد کونه نیبا آن پری ر و * فرید مردمان آن چشم آهو ی نیبا ی
سکون یای تحتانی و زاء معجه و فتح باء فارسیله آتده و دوده و قاطرده اشکون و بوکرک
معنا سنه در وله بیت زینش همرا ن آید بمنزل * چو باشد نیز پا هر اسب مقبل *
ی نیز نا ی سکون یای تحتانی و زاء معجه و فتح نون ایله هر نسنه نک کسکین و سوری اولان
یرینه دیرل جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت زو صف تیغ توزان قاصرم که اندیشه * بر به
کشت چو بر نیز ناش کرد کنار ی تیلای سکون یای تحتانی و فتح لامله بمعنی رسن یعنی ارب
کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم ی تیلای سکون یای تحتانی اول و فتح ثانی و کسر لامله بر نوع
معد تد جواهر قسمندن ی تیهای سکون یای تحتانی و فتح هایل جملدن کوچک بر بوجکدر
مزد و علت اوزرنه رطوبتدن بیاض نسنه حاصل اولوب تمام اولد قل ایچندن بر سیاه بوجک
چقار ی مع الباء * تراب ی تاء مفتوحه ده ذکر ی مرور ایدن تراب معنا سنه در کسرتا یله
دخی جائز اولوب فرهنگرده یازلد و غیچون ایراد اولندی ابو المعانی بیت اگر تو بخته شدی

هر سخن نیمگفتی * ز طرف خام شود دایما چو آب تراب و تریب و سکون راه مهمله
 و کسر نوله خاکستر چکه جگ دمور آلت و نلاب و فتح لامله دو کلوب صاچلن صو و شراب
 و غیرهما ابوالمعانی بیت اشک چشم چو ارمی بارد * بر سر کوی تو نلاب شود و تیب و
 سکون یای تختانیله مقیم معنا سنه شمس فخری بیت آصف اگر چه صاحب تدبیر و رای بود
 با عقل و دانش تو و رانید دان و شیب و تیب و شیب و تیب یعنی سر کشته و مقیم استاد رودکی
 بیت شیب تو با فراز و فراز تو با نشیب * فرزند آدمی بتواند بنب و شیب و تیره شب
 غایت قرا کو کجه تیره اصلند بولانقد و بولانقد قرالقی مقرر اولغین شبه صفت اولمشدر
 کمال بخندی بیت کر نه بنم رخت از طره مشکین چه عجب * در شب تیره بخور شد نکه
 نتوان کرد و تیراب و معروف و مشهور صدور قیو مجملو آلتونی کشدن آنکه تغریق
 ایدر لفظ مرکب تیرایله آبدن کسکین صودیملک اولور و تیر تیب و بی اختیار صدور
 ایدن ریخ اسفل اول حالتک حیرت واقع اولغین نیمه ابلش تیر ضرطه در تیب حیرت دیمک
 اولغله ترکیب اولمشدر ابوالمعانی در هجو بیت پی اندر پی زند ضرطه که گویند * به تیر تیب
 کونش طبل در بند و مع التاء المثناة * ترست و کسر راه و سکون سین مهملتین و تا
 موقوفه مراتب اعداددن او چپوز عدده دیرلر سیصد دخی دینلور و ترست و کسر راه
 مهمله و سکون شین معجه ایله باغبان آلتلر دن چپا دیدکاری دمور آلتدر و نکت و کسر
 کاف فار سیله قان صغر معنا سنه در میر نظمی بیت چورفته سیرکشن آن سن ما *
 و قبیش چون نکت آمد برعی و تیرست و ترست مرقوم معنا سنه یای تختانیله ده استعمال
 ایدر مولانا جامی در یوسف زلیخا بیت بر آورده بکسر ز سنک رخام * در آزاد پهناش
 تیرست کام و تیری راست و اضافه تله موسیقی ده بریده اسمیدر عربیه اول پرده یه کیرد و نیه
 دیرلر امیر خسرو بیت بر دل عاشق که بکشتن سزاست * راست چو نیر آمدن تیری راست
 و تیر بکست و جنک بر دفعه دن اوق آتغه تیر باران دخی دیرلر میر نظمی بیت چو
 انداختند دلیران تیر بکست * شکست خصم را کشتند بکست و مع الحیم * تماچ و فتح
 میله سختیان معنا سنه در میر نظمی بیت نیاید پو ستین اول بکاری * تماچ خوش کنه
 دباغ آری و تیر و بوزن هیچ اوج معنایه در اول استلماش ابر پشم ثانی نیر و کان ثالث ال
 ایله آچلش پنبه کذا فی فرهنگ جهانگیری بعض نسخه ده حلاج یابندن اطرافه صاچلن پنبه
 ریزه لری معنا سنه در تیر تماچ و خیر آچد قلی اوقلاغی کذا فی شرفنامه تماچ اوق تعبیری
 اقتضا ایدر که یوفقه اوقلاغیسی اولیوب یو رنجیلرک قوللندی یو غون اوقلاغی اوله و تیر
 سکون یابین تختانین و کسر راه مهمله ایله قفتانده و سایر اثوابه تیر یو دیدکاری پاره در
 و تماچ و سکون یای تختانی و فتح میله نشانه نیر آماج معنا سنه میر نظمی بیت نیر
 مرکا نش چنان شد راست رو * سینه دل بوده تماچش شنو * شرفنامه ده بر نوع جله
 مدبوغدر طلوع نجم سهیل ده طشره ده آچوب قور لر رنگ و بو حاصل ایدر و مع الخاء المعجه
 و تیر و سکون یای تختانیله هراوی سوری اولان سنه یه دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 مع الدال المهمله * تیر و سکون راه مهمله و کسر باء موحده ایله ادویه دن بر دوا در خراسانه

ت

ت

ت

ت

خراستاده اعلای او لور ترکیب مسهلانته جزو ایدر لر ژی ترمه ژی سکون راء مهمله و کسر مه
ایله بر شهر آیدر آنه اولان سادات کرام بالاتفاق صحیح النسب اولدقلری مشهور در ژی ترمه ژی
کسر راء مهمله و سکون نوله فرجان دیدکاری قوشدر سرچه دن کوچک اولور اصفها نیلو
لغتیدر میرنظمی بیت لاف دعوی چه کند سرور هند * پیش شاهین چه زنده بال ترمه *
نی نکند ژی کسر کاف و سکون نوله یعنی آشیانه مرغ کذا فی نسخه میرزا ابراهیم ژی مع الزام
المهمله * نیر ژی کسر باء موحده ایله بر قوش آیدر عربیده دژ ایدر لر کذا فی المویده بولغمتک
معنای عربیده اکسیر در یعنی اریش آلتون ژی ترمه ژی کسر مهمله بر علتدر که بر آدمه اوله
قرق یاستی یخد کن صکره کوزارنده ظاهر اولوب نور دیده سی یعنی قوت با صرمسی نقصان
اولغه باشلر کذا فی المویده اما فرهنگ جها نکیریده مسطور در که قرقدن صکره اول علت
ظاهر اولور الی یاستی تجاوزده خود بخود زائل اولور و بعض فرهنگ آب مرواریده ترمه
دیر لر و عربیده خرمایه کمی کسره ایله و کمی فتحه ایله ایراد ایدر لر و خم مهمله ترکستانه آهن
معناسنه در و کسر مهمله زبان علی هندیده تاریکی معناسنه در ژی نیر ژی جمع الفرسته
و فرهنگ جها نکیریده و سایر فرهنگدره نقل و روایت اولنان معناری ممکن اولدیی قدر
شاهد لریله تحیر اولندی او تو زدرت معنایه کلور اول معروف او قدر که عربیده سهم و نشاب دیر لر
بر فرشته نکه اسمیدر که ستوران اوزرینه موکلدر و تدبیر امور مصالح که ماه نیرور و زبیرده
واقع اولور اکا متعلقدر ۳ سال شمسی نکه که اکا تاریخ جلالیده دیر لر در نجی آئی نکه آیدر که
نیر اعظمک برج سرطان مدت مکئی در شمس فخری بیت اگر زمعدلت در تموز یارکنند
زاعتدال چوارد بهشت کرد نیر * ماه مزبور اول فصل تابستان اولغله تابستانه دخی
تیره ماه دیر لر حکیم قطران ارموی بیت لاله سرخی یافته بهره زتو وقت بهار ژی آلی ازمن
یا فقه زدی بکاه نیر نیر ژی هر ماه شمسی نکه اون او چخی کونی آیدر اول کون دعا آیتک
و حاجت طلب ایتک مناسبدر قاعده فارسیاندر نام روز که نام ماهه موافق اوله اول کون
قتارنده زیاده معتبر اولوب عید جشن ایدر لر مسعود سعد سلمان بیت ای نکه نیر بالا
روز تیر * خیز و جام باده ده درلخ زیر * روز مزبورده عید چشنه بر حسب دخی بودر که
افراسیاب مملکت ایرانه مستولی اولوب منوچهر قلعه آمل نیرستانه مقصن ابکن ماینلری
صلح اولوب شول شرطله که منوچهر لشکرده آرش نام بر نیر اندازو ارایدی اول براوق
آته نه یره دوشرا یسه اول محلی منور قطع ایده لافراسیاب یو شرطی قبول اید و ب مزبور
آرش آمل شهرندن براوق آندی بامر الله تعالی اوق آب آموکنا رینه دوشدی اول زمان
نهر آموی ایران و توران میاننه فاضل تعیین ایلدیلر بو احوال روزمر قومه واقع اولمشیدی
نتکم یوروایتی مشعر حکیم فردوسی * مثنوی * بفرمود تا از کان سه پی * کشاید پیکی
چار نیرنی * هر آنجا که ناوک شود جا بکیر * از آنجا بود ملک قسمت پذیر * پس آرش
سنوی قبضه با زید دست * کار با مالید و بکشا دشست * ییند اخت نیروبه پیود کام *
بدانسان جهان بخش شد و السلام * ه یعنی حصه حکیم سوزنی بیت عشرت و شادی
ولهو بهره اوباد نیر * بهره و نیر حسود آمد کرم و زحیر * حکیم زاری قهستانی بیت

چو لشکر جمع شد سه نیر کردند * برای تعبیه تدبیر کردند * شمس فخری یعنی روز و ماه
 و حصه بواج معنایه بیت بروز نیرومه نیر عزم شادی کن * که از سپهر ترا فتح و نصرت
 آمدنیر ۶ یعنی نصیب و زوری که عربیه نصیب معنایه اولان سهمک ترجمه سیدر
 حکیم فردوسی بیت همه ساله تیر تواز روز تیر * بزکی و شادی و تاج و صیرر *
 حکیم سوزنی بیت زشت زلف و کان ابروان نیر قدان * نماید بهره و حظ و نصیب
 و نیر مرا * ۷ سبعة سیاه دن بریلدز آدیدر که عطار دخی دیرل حکیم انوری بیت کرنامه
 دهدنه بیروانه تونیر * شغلش فروکشاده و دستش بیسته باد * شاعر بیت نیره پرچرخ
 سرافراخته * نیر فاک خانه زنی ساخته * ۸ سقف خانه البته قونیلان اوزون و یوغون
 دیره که دیرل ترکیه کریش دید کلیدر یدنجی معنایله بومعنایه شمس فخری بیت بزخم تیغ
 ز خورشید نور بستانی * بنوک نیر بسقف فاک بدوزی نیر * ۹ یعنی قهر و غضب امیر خسرو
 بیت سهلست اینکه تیر تور که نایستاد * بلکه نایستاد به پیش تو که نیر * ۱۰ یعنی
 تنک یعنی طارتک و نیر دیرل حکیم سنایی بیت آنکه در پیش سخن تیغ زبانش که زخم *
 از پی فائده چون نیر میان بندد نیر * کمال اسمعیل بیت شیرین که یافت کام دل از لذت جهان
 کوتک نیر حادثه چون نیشکر بدید * ۱۱ یعنی نیره و تاریک حکیم سوزنی بیت پیری
 چو عمر من به و سال صید کرد * شد روزهای رومش من چون شبان نیر * ۱۲ فصل خزان
 یعنی کوز فصلنه ده دیرل حکیم سوزنی بیت سال عالم عین و لطیف و مهر و کینت مایه کرد
 تازمستان و بهار آورد تابستان و نیر * شمس فخری بیت خزان موافق رای ترا بود چو
 بهار * بهادشمن ملک ترا بود چون نیر * ۱۳ سرقوم یعنی رئیس الجماعه ابوالمعالی بیت هر که را
 باشد ز جور و ناز تو قدش کان * در میان عاشقانت نیر کردی خلاف * ۱۴ قار او یونلردن
 بر او یون آدیدر که اون سهم اولور هر سهم بر حصه تعیین اولنوب اوج سهمی حصه دن
 خالی اولور اکا نیر دیرل ابوالمعالی بیت عشق تو چو یازی قارست * در حصه من قتاده است
 نیر * ۱۵ کبلرده یلکن بغل قلمی اغاج که کبی لسانده سرن دیرل شمس فخری بیت
 ز موج معرکه کشنی عمر آن نجهد * که باشندش ز دعا و ثنات لنکرو نیر * ۱۶ یعنی قدر و مرتبه
 شیخ فیضی بیت قسم بقبضه قدر و کان قدرت حق * که یاد نیست کس از روزگار در یک نیر
 ۱۷ هر طوغری و او زون اغاجه نیر دیرل سقف خانه کرشی و کی سرفی و تراز و کفه لری
 اصلان اغاج و معصومه منکنه یی چو یرن اغاج و او قلمی و دخی هر نه که بونلره بکرر اولوب
 مخصوص اسمی اولیه جمله سنه تیر دیرل سیف اسفرنگی بیت دورنگ و سرکش و پیکار همچو
 قوس و قرح * غلیظ و خشک و کران خیر همچو نیر خراس * ۱۸ اصبان اوقنه که ترکیه دوکن دیرل
 ۱۹ پنبه قوپار حق انچه و اوزون دمون دیرل ۲۰ یلدرمکه عربیه صاعقه دیرل ابوالمعالی
 بیت شدست قهر فاک همچو برق نیر کذر * ولی شود غضب همچو نیر سوزنک * ۲۱
 شکوفه خرما که عربیه طلع دیرل ۲۲ قولاغوز که عربیه دلیل دیرل ۲۳ یعنی تاب و توان
 یعنی طاقت ۲۴ بر نوع ییلانه دیرل که انچه و چوق اوزون اولر اما پرتاب ایتد که دموردن
 پیکر بعض آتلونک اوزنکو سن دلدوکی واقعه ۲۵ جنس طپوردن بر قوشده ۲۶ قفتان انکی

انكى لك طولانى سى ۲۷ اخكر سوز ندي يعنى يانمش قور ۲۸ برنوع قرنجهدر ۲۹ بمعنى كتر باس
 ۳۰ زكس چيكنه ديرلر ۳۱ اول نسنه يه ديرلر كند و جنسى افراددن بهتر اوله ۳۲ طوب و تفنك
 كله سى ۳۳ بلوك معنا سنه ۳۴ قدیم فارسيه موى ورشته يه دنخ ديتلدوكى زوايت
 اولنسدربلو كه چغتای لسانده اولوش ديرلر فرهادنامه ده بيت كينور ساقى جيكيپ بيفلار
 و چون اون * منكا تويدين اولوش بير جام كلگون * واسكندر نامه ده راى ملكك مکتوبنده
 ميت ايلماكلوب قزل و يغماغه توش * كيليب اون اولوشدين بويان بير اولوش * تير نيزير
 منزل اوقى معنا سنه در * تيمور في سكون ياي تختانى و ضم ميم ايله حيوانات قا رندن
 چقان حرزه اكثر كا و بریده حاصل اولور تريق نو عندين درپا د زهره قريپ منافعى وارد در
 * تيمور و نير في كلاهما بضم الياء التختانى اول واويله ثانی اشباع ضمه ايله طاسه مشابه
 بر قوشدر لکن اندن كوچك اولور عربيه سفتين ديرلر كذا في المجمع * نيزير في سكون
 يالين تختانين و زاء موقوف و كسر واويله نيز فهم يعنى هر نسنه يي ادنى اشارتله فهم واذعان
 ايدنه ديرلر حكيم فردوسى بيت هبان چجه شير ناخورده شير * شناسد همان موبد نيزير
 نسخه حسين و فایده بمعنى حافظ و بمعنى افغان و آشوب منقولدر * تينغ سر في غين موقوف
 و فتح سين مهمله ايله يالين قيا معنا سنه در * تيمار في التى معنایه كاور اول بمعنى غم تيمار
 ادستنى اى غم خوردن حكيم انورى * قطعه * سایه رنج و عاكس شمشيرش * كير افتد بر جبال
 و حجار * سنك اين خاك كرد دازانده * آب آن نيره كرد داز تيمار * حكيم سناني بيت
 از جود تو و علم تو غز نين بهشت است * زيرا كه درو نیست نه بیمار و نه تيمار * ثانی بمعنى محافظه
 كردن حكيم انورى بيت آنكه دارند در مراتب ملك * بندكاش ملوك را تيمار * سيف
 اسفنديكى بيت خسرو سياركان اجرى خور نو درمنست * كيست كردون تا بود در عهد
 تيمار من * ثالث بمعنى غم و غصه شيخ نظامى بيت گفت بنهاد برورى چو ماهش * بپرسيد
 از غم و تيمار راهش * رابع بمعنى محنت و مشقت شرف الدين زدى بيت كان نبود مرا
 نوبنو كه بي جرمي * ز فرقت تو كشم دم بدم غم و تيمار * خامس بر كسنه بك غم و غصه سن
 چكك يعنى بسلك و رعایتند اولق و در دانه علاج ايتك بومعنى مشهور و معلوم عالماندر
 سادس فرمك جهانكيريده بمعنى اندیشه و اقدرد * مع الزاء المعجه * نيراز في سكون باه
 موحده و فتح راه مهمله ايله بمعنى قوس و قرح ابوالمعاني بيت بدود آه كه از سوخته جگر آيد
 بر آسمان رسد و مينمايدش نيراز * نيريز في سكون باه موحده و ياي تحتنى و كسر راه مهمله
 ايله سفره معناسنه در وله بيت چنانكه عام شده نعمت فراوانش * به پيش مردم و حيوان
 هميكشد نيريز * تيرياز في سكون راه مهمله و فتح ياي تختانى ايله براوت كو كيدر مفردات
 طبعه مسطوردر * نيب تير في نيب مرقوم معناسنه در تقدیم و تأخير حائزدر * نيره كوز في
 ايرى كوزلى غم بال در كه غله و طيراق الر لعربيه صراد ديرلر فتح صاد و راه مشدده ايله
 * تيريز في سكون يالين تختانين و كسر راه مهمله ايله ايكي معنایه در اول جامه و پيراهن
 نيريزى يعنى ياني مخصوص كشمى وارد در مسعود سعدى سلمان بيت نيست پيراهن و شلواری
 نيست بر هر دو نيغه و نيريز * حكيم سوزنى بيت هر روز بنو جامه شادی و طرب پوش *

تا جامه غم را بدرد دامن نیریز * ثانی پر مرغان معنا سنه کذا فی الصحاح و نعهه حسین و فایده
 یو معنایی اثبات ایچون و قطعه ایراد اولمشد میر معزی * قطعه * مکر که کپکان اندر ضیافت
 تو روز * بریده اند سر زانغ بر سر که سار * که بسته اند همه پر زانغ بر نیریز * که کرده اند همه خون
 زانغ بر منقار کی نیز * یوزن چیز اوج معنایه کلور اول اماله ایله نفوذ معنا سنه ترکیه کیمک
 ایله تعبیر ایدر لر ونیزه یه وصف اولوب نیزه نیزه دیر لر دیلجی دیمک اولوز و تیغه وصف اولوب
 کیمک مراد اولنور تیغ نیزه دیر لر شیخ سعدی بیت نیزه مکن تیغ سخن در دهان * تا نبرد خلق
 ترانا کهان کی بوند مقابلی کند در نفوذی یوق معنا سنه ترکیه اکا چونکه دیر لر اما مستعمل
 اولان کچیز و کیمز تعبیر ایدر وزبانیه نیزه ایله وصف ایدر لر شاعر بیت استره هر چند زبان
 نیز یافت * مو ستره مو نتواند شکافت * وحدتو آدمه نیز طبع دیر لر خواجه حافظ
 بیت اگر چه باده فرح بخش و باد کلمیرست * ببانک چنک غور می که محتسب نیزست *
 ثانی اماله سر حدت معنا سنه در طتلو و آجی واکشی نسنه لوده استعمال اولنور ثالث اول
 رنج سفلی در که عربیده ضراطه و ضراطه دیر لر میر نظامی بیت منکر هر نعمت حق مد برست
 نیز بد و سبکات هر منکرست کی نیزی باخرز کی موسیقی بریده آدیدر میر خسر و بیت
 عقل مسافر شده زن کارگاه * نیزی باخرز کنان قطع راه کی تیغ افروز کی قاج پاسنی آجی
 و قاج صواری معنایه در افروز اصلند ضیا و روشنیدر قایمک پاسی کیدوب آینه کی
 اولدق روشن اولدوغی اجلدن تسمیه اولمشدر کی تیغه با زکی بر مشهور او یوندر قاج ایله
 اوینار لر اوینا ینه تیغه باز دیر لر و بر معنایه دخی تیغ زن بهادر و دلاور جنگجوی در خواجه
 سلمان بیت فدای کردش چشم دو تیغه باز توام * که هیچ رشته بسر تیزی نکاهش نیست
 کی تیکوز کی سکون یای تحتانی و ضم کاف فارسیله یعنی کشک که یوغرت ایله آلوده اولوب
 قوریش بلغور در که پنیودنی دیر لر حکیم سوزنی بیت بکنی و نجم خورند و زوشوند مست
 و خراب * زاب تمناجی که باشد سر دوی تیکوز و سیر کی مع الزاء الفارسی * تر کی بمعنی
 تیریز و مقوم و دخی برک درخت و بر نوع کبابدر عربیده عقل دیر لر فتح حاو سکون قافله کذا فی
 شرفنامه کی تیر کی سکون یای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول اکین آغلی ثانی بمعنی فراز
 یعنی یوقش کذا فی بعض اللغة کی مع السین المهمله * تفلیس * سکون فای یای تحتانی و کسر
 لامه نهزارس کنارند بر شهر آدیدر کورجستاندر حاکمی عجم شاهلری طرفه درند کذا فی
 شرفنامه کی تلاس کی بوزن هراس و لایت ترکستانده بر شهر معظم اسمیدر کذا فی المجمع
 کی یماس کی سکون یای تحتانی و فتح میله بمعنی بیشه که عربیده اجم دیر لر اکثر اسلان مکانی
 اولان یوله دیر لر ابوالعباس بیت نهاد روی بخدمت چنانچه روبه پیر * بنیم وانکر آن آید
 از در یماس * قول اخیری مؤید میر نظامی بیت توان یافت زنجابلان دلیر * که یماس
 خالی نباشد ز شیر کی تینوس کی سکون یای تحتانی و ضم نونه خرمن یغنی معنا سنه کذا فی
 نعمة الله کی مع الشین المعجمه * تراش کی تراشیدن لفظندن اسم فاعل اولور قلم تراش
 و سر تراش کی و یونق و یولومک معنا سنه ده استعمال اولنور خواجه سلمان بیت سیزد
 از بهر تراش استره ساکن بر سنک * آنکه او کزد و زبان بر دوز کسی موی خواست کی نفس کی

ث

ت

ت

۴۰۰
 فی ایکی معنایه کاور اول بمعنی تشنکی ثانی بمعنی شیش کذا فی فرهنگ جهانگیری فقه ایله آتش
 و نیشه ضمه ایله قلق واضطراب معناسنه در تیر کش فی سکون یای تختانی و راه مهمله
 و فتح کافله ترکش معناسنه اصلی اوزره واقعدر یای طور دوغی جانه قربان دیرلر کسره قافله
 غلبه استعمالدن جمله سنه ترکش و تیر کشده دیرلر شیخ نظامی بیت غمی شد دلش ساززنجیر
 کرد * مکرست ترکش پراز تیر کرد تیغ کش فی اول مرد دلاوره دیرلر که خصمی قایدن غیری
 ایله قار شولیه ابوالمعانی بیت تیغ غمزه میکشد مردم بقتل عاشقان * دیده خونریزوش
 هرگز ندیدم تیغ کش تیمهوش فی سکون یای تختانی و ضم هایل چیل دید کاری قوشدر که
 تهو و تیمهوش دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری مع الغین المجده * تیغ فی هر کسکین و تیز
 اولان نسنه یه دیرلر عموما دمور اولسون غیری اولسون قایچه دیرلر خصوصاً بونده دخی
 انواعی وارد اون درت معنایه کاور اول قایچه در که عربیه قرق دن تجاوز آدی وارد
 از انجمله سیف در که حدیث صحیح نبوی ده صلی الله تعالی علیه وسلم انا نبی السیف * و بر حدیث
 دخی * خالد بن الولید سیف الله * واردا اولمشدر و کلام اکا برده * السیف اصدق انباء
 من الکتاب * بوکا کون سوز چوقدر شاعر بیت جهانرا خلعت آهن آغچنان شد * که تیغ
 از شک عریانی شد آزاد * ثانی خبیر دمورینه دیرلر حکیم انوری بیت کر ثور و جوع قرب
 بی بندی و بی فهم * در قبضه تیغ تونشاندی و راندنی * دیگر بیت تیغ بیاید زدنش
 بر جگر * هر که زبانش دکر و دل دکر * ثالث مزراق دمورینه دیرلر استاد بیت زبان تیغهای
 نیره و تیر * شده در کانس سرها چاشنی کیر * رابع اوق دمر ننده دیرلر ابوالمعانی * قطعه *
 گریاید صدای ناله دل * در درون بود عشق دیرینه * تیغ تیر مره کند سوراخ * همچو
 غریال شد برو سینه * خامس بچاق سادس بچاق دمورلرینه دینلور سابع سراج و مجله
 و کفشکرلر سختیان تراش ایتدکاری دموره دیرلر ثامن طاع دپه سنک سورینه دیرلر
 حکیم اسدی بیت بلانش بکفتا نیاید سیاه * تو بر تیغهار و همی کن نگاه * شمس فخری بیت
 همچو کوم خزینه کوه * چه غم اهرست برق رادم تیغ * حکیم فردوسی بیت بیفته دیرلر
 جدا کشت از وی * سوی تیغ با تیغ بنهاد روی * تاسع کنار سطوح یعنی طام کناری وله
 بیت مرا کفت بنکر و تیغ کیست * چور فنی بکوش که از بهر چیست * عاشق خرمنی
 صاورمق ایچون اوزون بغل قارینه دیرلر استاد لطیفی بیت در آن ده فرود آمد از هر کشت
 یکی تیغ چون یافت اسبش بهشت * حادی عشر فروغ و روشنی یه دیرلر حضرت مولانا
 قدس سره بیت تیغ بر آورده ای آفتاب * نوره این گوشه ویرانه را * و ضایه ده
 دیرلر شمس فخری بیت آفتاب بقدر و نام بود * آفتاب آنهمه ضمیرم تیغ * ثانی عشر شعله
 و برق معناسنه دما استعمال اولنور کسالی بیت از پس پرده نهانی سوی چاکر نکرید *
 کفت از تیغ همی تیغ زند مهر و ماه * ثالث عشر کفشکر و غیره بزینه دیرلر رابع عشر
 سقرق دید کاری اونه دخی دیرلر مع القاف * ترزیق فی سکون راه مهمله و یای تختانی
 و کسر زاه معجه ایله اصل سوز واصل سزایش و بلان خبر ابوالمعانی بیت نمی شاید که
 اوصدیق باشد * که گفتار شیهه ترزیق باشد فی تریاق فی و معجون مشهوره اسمیدر

وهرنگه شم وزهری دفع ایده اکادیرلر خواجه سلمان بیت یقین بوضع تریاق داده باشی
 زهر * بجای زهره وراا کرده تریاق کی تغیر جاق کی کسر غین معجه و سکون راه مهمله
 وفتح جمله معنی ساخته کذا فی تحفه الاحباب کی نلاق کی زنانک موضع معهود دنده اولان
 کوشت پاره کذا فی المویید و نسخه میرزا ابوالهید از اریاره سنه دیرلر کی مع الکاف * تراك کی
 فتح راه مهمله ایله صحاحه آسمان طرفندن ظاهرا اولان مهیب صدا که طراق دخی دیرلر
 وچا تلدی معناسنه امیر خسرو بیت وان شب نیره کان ستاره برفت * و آمد از آسمان صدای
 تراك * و مطلق چاتلامق صداسی هرندن اولور سه حکیم عنصری بیت از دل و پشت
 مبارز برکش آید صد تراك * کرزه عالی کان خسرو آید یک تراك کی تترك کی سکون راه
 مهمله اولی و کسر ثانیه و تاء مثناة ایله شتر فنامه ده بر قوشدر قویروخی بیاض ویشل اولور
 و منقاری اوزون اولور ترندک دخی دیرلر عربیه صعوه دید کلریدر و فرهنگ جهانگیریه
 سبک و بی تمکین معناسنه در کی ترک کی فتح راه مهمله ایله تراك لفظندن اختصار اولمشدر
 کی ترندک کی کسر را و دال مهملتین و سکون نوله تترك مرقوم معناسنه اولان قوشدر
 کی ترندک کی کسر راه مهمله و سکون نوله یای کرشی صداسیدر فتح راه مهمله ایله ده مرویدر
 کی تریاک کی تریاق مرقوم معناسنه تعجیم اولمشدر و پاد زهر معناسنه حکیم سنایی بیت
 یک جهان زیر کنبه افلاک * کام پر زهر و خانه پر تریاک کی نلک کی سکون لامله مؤید الفضلاده
 لوبیا معناسنه و فتح تاء مثناة ایله هندوستانه استنور بر نوع قاشدر و فرهنگ جهانگیریه
 فتح لامله ایکی معنایه کلور اول جامه پیشوانه یعنی اوست کیلن اثواب که ترلک و ترلیک دخی دیرلر
 شرق مشرقه بیت قبا بسته سرو از عطای جزیرت * نلک دوخته بید زانعام عامت * ثانی
 قفاح بری اغاجیدر که کچ دخی دیرلر عربیه ذو ثلاث حبات و یونانی زعرور و شیراز بلرکیل
 دیرلر و سکون لامله برنجیل تر معناسنه که هندی لسانه ادرك دیرلر کی نلک کی فتح لام
 و سکون نوله ملک دکنک بر ولايت اسیدر و کسر لامله ایکی معنایه کلور اول دهله و دغه بر وق
 اورمغه دیرلر شیخ محی الدین عراقی * رباعی * آنجا که بجز خست مه از ضرب نلک *
 آتش زند از شوق دران راه مثلنک * رفتیم و رسیدیم و کر فتم بچنک * آن حلقه که صور
 ازوست یک صوت چلنک * ثانی کوچک صالقمار که اوزم صالقمارنک اولور اکا تاسک دخی
 دیرلر کی نلک کی سکون نوله منقار مرغ کذا فی فرهنگ جهانگیری کی تہک کی کسر ها یله ایچی
 بوش نسنه هر نه اولور سه ابوالمعانی بیت درویش از کمال و عقل و دانش * چو جیب
 و دست و کیمس او تہک بود کی نیرک کی سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله آغری که عربیه
 وجع دیرلر طیب یوسفی * رباعی * چون سنک درون کرده کرد مدد رک * ازد رد زند کرده
 چوناوک نیرک * در کرده کس چو یاد کرد مدد رک * نافع باشد که او واسپوس و نمک کی نیره رنک کی
 طونق و بولانق اولان نسنه هر نه اولور سه و قوله یه یقین رنکو آتہ دیرلر کی تیزک کی
 سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله شرطه آهسته ابوالمعانی بیت خواهد که زند تیزک
 اما نکر فته * عالم شهن پر و لوله صیت و صدایش کی مع الکاف الفارسی * ترندک کی کسر
 راه مهمله و سکون نون ایله خوب و زیبا و تازه و طوی معناسنه مسعود سعد سلمان بیت

ت ک

ت ک

بیت لاجرم چون چنین کرا نجام * ناخوش و ناترنک و نادام * پوزهای جامی بیت
 بر فکندی به پشت کنکی را * زین پی آلات ناترنکی را * نکسک * فتح کاف عربی و سکون
 سین مهمله ایله نکس مرقوم معناسنه که اوزم چکردکی و دانه سنه ده دیرلر حکیم سوزنی
 بیت به نکسی تیز دو خواهد * بوسه رازمن بهای دوزر * نک * اوج معنایه در اول
 شرفنامه ده معنی اسب مسطور در ثانی فرهنگ جهانگیریده نکه و کرداس معناسنه که عربیه
 لقمه دیرلر ثالث معنی پیش یعنی ایلرو * نکسک * کسر لام و سکون سین مهمله ایله کوچک
 اوزم صالقمی که بیوک صالقمه در اولر اکا تلنک دخی دیرلر * مع اللام * نکل * کسر کاف
 فارسیله ایکی معنایه در اول دلبر نوجوان یعنی اول ساده رو محبوب چار ابرو که ایشتمس یکیت
 اوله ابوالمعانی * قطعه * بدل دادن نیز د طفل نورس * اگر با شند خوبان چکل را *
 یکوش هوش بشنوپند ازمن * بشو با جان و دل عاشق نکل را * ثانی اول پارچه یه دیرلر که
 خرقیه و جامه یه یامه ایدوب دیکرلر اکا پینه دخی دیرلر حضرت مولا ناقص سره بیت
 چور پیمان شاهام زانکه سوزن هجرت * همیزند بقبای دلم هزار نکل * وله قدس سره
 بیت فرعون زفر صوفی آمنت بجان گفته * بر خرقه جان دبه زایمان نکل دیکر * نیره دل *
 ایکی معنایه در اول غمناک و المناک ثانی قره کوکلو مراد کینه دار و بدکار دیمکدر * مع المیم
 * م * معما که طعنه قورل لطیف لذت ویر سرخ رنگ اولور قینا دقه بیاض صوبی چقار
 ابوالمعانی بیت اگر سرشک در آید ز خون دل رنگین * لذیند تر شود آبا اگر پز دباتم *
 * نه کلم * کسر هایلر مستور و مخفی معناسنه در نظیری مشهدی بیت تو طبل همجو
 که ادرنه کلم زنی * و کر نه بلب بامست کوس سلطانی * نیرم * سکون یای تحتانی
 و ضمراء مهمله ایله بیوک خاتون دیمکدر شکم استاد در مدح والده یکی از شاهان بیت اندرین
 عهد از برکی کشور خوارزم را * ستر عالی مهد عالی نیرم ترکان تویی * نیره کلام * آت
 کینک دماغیدر * تیر کام * سکون یای تحتانی و زاء موقوف و فتح کافله اشکون و یور بکن
 آت و کاف عربیه نو دولت اولان آدمه دیرلر * تیم * سکون یای تحتانیله بعض فرهنگرده
 بزازستان و چار سو معناسنه در استاد لیبی بیت از شمار تو کس طرفه بهرست هنوز *
 و ز شمار دکران چون در تیم دو درست * حکیم اسدی کرشاسب نامه ده و هند و شاه صحاح
 و شمس فخری معیارده کار با نسر ای معناسنه و ابی ابیشار در یو معنایی مویک شیخ عطار
 بیت ای کلام تورشک در تیم * وی عطای تودیه خانه و تیم * شمس فخری بیت شد
 ز عدلش چنانکه مردم را * چه بیابان زایمی وجه تیم * و مجمع الفرسک معنی اندوه و گرفتگی
 دل مسطور در * مع النون * ترا بیدن * فتح کاف مهمله و کسر باء موحله و سکون یای
 تحتانیله ظرفین صو و یا شراب صرمق ترشح معناسنه * تراختن * سکون خاء معجه و فتح
 ناء مثناة ایله عجله ایله کتمک معناسنه در ابوالمعانی بیت اگر نیا زو فامیکنند از آن خونی
 بقتل عاشق نالان تراختن کیرد * تراشیدن * کسر سین و سکون یای تحتانیله یونق و قیل
 یولو ملک خواجه سلمان بیت سرورا دوش شنیدم که مکر سلطان را * بتراشیدن موی سر
 منزهاده هواست * و قلم یونق معناسنه خواجه کمال جندی بیت کمال وصف میانش

اگر کنی تحریر * قلم بیاید بار بکتر تراشیدن * تراکیدن * کسر کافله چنانچه صد او و ملک
معناسنه در * تراویدن * کسر و اوایل * ترایدن مرقوم کی در ترشح معناسنه * ترکیدن
کسر کافله * ترکیدن * کسر کافله کلاهما یعنی تراکیدن یعنی چنانکه * ترلنگان * سکون
راه مهمله و نون و فتح لام و کافله یعنی زننه گفتند و بدید آرنده همه تعالی و تقدس یعنی می
و خالق معناسنه در کذا فی شرفنامه * ترکیدن * فتح راه مهمله و سکون نون و یای تحتانی
و کسر کافله یای کرسی صد او و یرمک معناسنه در * تریان * سکون راه مهمله و فتح یای
تختانیله بیوک سید که ایچنه میوه و سبزه قورلر مپرنظمی بیت برای میوه انعام و احسان
زسله بایدش بیرون نه تریان * نکسین * سکون کاف و کسر سین مهمله ایله تورانیلردن
صاحب نام و شان بر پهلوان آدیدر کذا فی مؤید الفضل * نکین * کسر کاف و سکون یای
تختانیله مرد بهادر و شجاع معناسنه در * نکینان * جمع نکین یعنی بهادران ابوالمعانی بیت
شود بتره جهان در چشم اعدا * بروز رزم از تیغ نکینان * نلاویدن * یعنی تراویدن
و تراویدن کذا فی فرهنگ جهانگیری * تلنکین * فتح لام و سکون نون و یای تحتانی و کسر
کافله قدرت حلواسی * تنین * کسرون و سکون یای تختانیله کوه سرانده به قریب دریای
محیطه بر جزیره در بر معناسی دخی چوق یا شلو بیوک میلان که از در اولغه یقین اوامی اوله
* تپیدن * کسر هایل و شالمق معناسنه * تیان * فتح یای تختانیله آغزی آچق چو ملک
لوید دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت عشق چو مغرست و جهان همچو پوست
عشق چو حلواست جهان چون تیان * نیر باران * جنکده بهادر و مبارزلر اوق سر پمکه دیرلر
مولانا هاتنی بیت کشیدند ازان نیر باران بسر * کله های بارانی از خود زر * میرنظمی
بیت به پیش استاده بودند پهلوانان * همیکردند بکست نیر باران * نیر دان * صند و قه که
اوقی حفظ ایچون چار کوشه تخته دن ایدوب ایچنه اوق قورلر و دخی قبور که ایچنه اوق قونیلور
* نیر کان * فتح کاف فارسیله روز نیر که ماه نیرده واقع اوله * نیران * فتح نونه یوقه
آچه قلری اوقلاخی معناسنه در * تیره شدن * قاقیوب غضبه کلک معناسنه کذا فی
فرهنگ جهانگیری * نیر دامن * سکون یای تحتانی و زاء معجه ایله شرطه اورمق ابوالمعانی
در هجو بیت توان گفتن یکی اشعار شاید * نباشد کار او کر نیر دادن * نیرک دادن *
صوت و یرمک یعنی آغز دن صدا چارمق * نیر کردن * قلیبی و سائر مودی کسکین
اینک * نیریدن * یعنی نیر دادن * تیغ زن * شهر و ملکی دن اون اوچخی کونک اسمید
* تیهان * سجدلن کوچک برسیاه بوجک در اوت اوزرنده و طوبتن حاصل اولور *
* مع الواء * تهو * ضم هایل بر قوشدز تهو و تهوش دخی دیرلر * تیو * یای تختانیله
بوزن دیو یعنی تاب و طاقت حکیم اسدی بیت فتاند برخاک بیهوش و تیو * همیداشتند
از غم دل غریو * وله بیت نکه کرد از دور سالار تیو * کرزان و تازان بیهوش و تیو *
و بهادر و عاقل و دانا معناسنه تکم بیت ثانیلک مصرع اولنکه بمعنایه نایب و ار در حکیم عنصری
بیت یکی مهره بازست کینی که دیو * ندارد بترفند او هج تیو * تیو * سکون یای تحتانی و ضم
هایل چیل دید کگری قوشد راتی نیر تعریب ایدوب طیهوج دیدیلرودنی یواش معناسنه در *

۳۰۲
 ۶
 ۱۷
 فی مع الهاء * تخلصه فی سکون خاء مجحه وفتح لامه ثعلین وعضاکه مشایخه مخصوص اوله
 کذا فی شرفنامه بومعنائی مؤید میر نظمی بیت بد و شش خرقة ودر دست تسبیح *
 ریایش را بخله کرده تصریح فی تراشه فی فتح راء مهمله و شین مجحه ایله یونغه قلیق و خخته
 واغا جک جمله یه دیرلر تکم شاعر دیشدر بیت تراشای قلم بر زیر اقدام * منه البتده فقر
 آرد بنا کام فی تقد فی سکون قاف و فتح دال مهمله ایله کشنیز دیدکاری صباه دانه در عربیده
 کریره دیرلر ضم کافله فی تفرده فی کسر قاف و سکون راء مهمله ایله برنوع دانه در اغاجده
 میوه کبی حاصل اولور عربیده کراوبا دیرلر فی نکه فی سکون کاف و فتح میله التون نل ایله
 استانش اطلس وغیری وزر طلا معنا سنهده مرویدر فی نکه فی فتح کاف مشده و اخفاء
 هایلله بمعنی بند شلوار ترکیده اوچقور دیدکاری میر نظمی بیت نما نده عقل وهوش و صبر
 و آرام * کشوده نکه اش یار خوش اندام * و تخفیف کافله ایکی معنایه کلور اول تاریخ
 و صافله نکه لقمه خوار و اقعد و ثانی پان معنا سنهده هر نسنه که پان لنور مثلاً فلان
 چیز نکه نکه شد دیرلر پان اولدی دیمک اولور کذا فی فرهنگ جها نکیری فی تله فی فتح
 لام مشده ایله طوزاق معنا سنهده فتح تایلده اول معنایه در شاعر بیت نهاد ندش بتله
 کرک کبران و نیاید کرک * زبوی زخم پششش کرک در محرا حذر دارد * و بمعنی زر طلا مرویدر
 فی ته فی بمعنی زیرالت دیمک رته سنک و ته پای دیرلر فتاحی نیشابوری بیت ته پابت چو
 می پرداخت هجران سینه ام از غم * لبث را آرزوی بوسه دل پرداز بایستی * و ته چوب دیرلر
 شاعر بیت اگر کردندی از جوش خرد کوب * زبان چون اره کردی در ته چوب * و هر
 نسنه نکه التنه ته دیرلر میر خسرو بیت درین کنبه به تیکی برکش آواز * که کنبه هرچه
 کوئی کویت باز * یکی را ده صد پای درین راه * که بالا کنبه دست و در تمش چاه * عربیده
 ناز ایلله صالمنغه دیرلر فی تهیمگاه فی مفتوحهده ذکر مرور ایدن تهیمگاه معنا سنهده
 فی نیاره و نیاره فی کلاهما بسکون الیاء التتانی اول بفتح الاین المهملتین ثانی فتح راء مهمله
 و زاء مجحه ایلله بمعنی قوم و قرح فی تیره فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایلله التی معنایه
 کلور اول بولانق شاعر بیت روشن بدیده ام نشود روی اینجهان * کین چشم نیره کی بتواند
 نظر کند * ثانی قرا مترق نسنه یه دیرلر ثالث منور اولان نسنه متغیر اولوب قرار منغه دیرلر
 احمد کرمانی * مثنوی * از بجه پنج حمی چورستم * و روشد رشتش جهت چورستم
 نه شمس شمس نیره کردد * نه دیده دهر خیره کردد * رابع قرا کو اولان نسنه یه ده دیرلر
 شب نیره کبی کال بخندی بیت کر نه بیم رخت از طره مشکین چه عجب * در شب تیره
 مجور مشید نظر نتواند کرد * خامس بعض محله مجاز ادخی قرا نسنه یه دیرلر تیره بخت کبی خام
 کاشی بیت نیره بختیم بنوعی که حریفان در روز * شمع همراه خود آرند بکاشانه ما *
 سادس یاغ چقار دقاری اغاج که عربیده شفتین دیرلر تیره نکه اصلی تیرایدی آخرینه هاء علامت
 کتوروب علم ایلل بار فی تیره فی سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله پان بوجق ترکیده الغ
 صالمد دیرلر و دخی اوزون اغاج که مرتک دیرلر فی تیشه فی بحار التلوزدن معروف آلتدر کسر
 دیرلر و دخی طاش کسدکاری بیوک کولنک شاعر بیت عاشقی از همه فن باعث فارغ بالیست

گو ممکن است که ترا مشت بهم تیشه ماه که تیغ کوه می یعنی سر کوه و هر سنه ناک ا ک یو کسک
 برینه تیغ دیر لر کذافی شرفنامه که میمون می سکون یای تحتانی و ضم میم و فتح راه مهله ایله
 حیوانات قارندن چقان طاش که خرزه دخی دیر لر که نینه می سکون یا و فتح نوله اور مجک
 پرده سی یعنی تار عنکبوت که تیه می سکون یا یله حراویا بان معناسنه میر نظمی بیت کرفتم
 طرز مجنون در دره عشق * شدم در تیره رسوایی شه عشق * و دخی اولو لنق معناسنه که مع الباء
 که تو اسی می فتح واوو کسر سینله کلیم و فرش منقش معناسنه عبد القادر نایبی بیت فکند ست
 فراش باد بهاری * تو اسی * الوان ابر کوه و کردر که تهی می بمعنی خالی یعنی پوش و مجوز
 با لفتح کذافی اللغه شاعر * رباعی * ای از تو مرا کوش و پر و دیده تهی * خوش آنکه ز کوش
 پای در دیده تهی * تو مردم دیده نه آ و رزه کوش * از کوش بدیده آ که در دیده تهی *
 که نیر ماهی می بردار واسمیدر کذافی شرفنامه که تیر تازی می سکون یای تحتانی و زاء موقوف
 و فتح تاء مثناة ایله قایج و خضر و یحیاق و آنله بکزر نسنه لک کسکین یوزی که تیزی می ایکی
 معنایه در اول بمعنی تازی یعنی عربی عموما واسب تازی خصوصا امیر خسرو بیت جنبش
 تیزی سواران دلیر * لرزه می افکند در اندام شیر * ثانی زنجبیل معناسنه در که تی می
 لفظندن تخفیف اولمشدر حضرت مولانا قدس سره بیت آن یکی مردیست قوتش جمله درد
 این یکی دیگر میان تی جمله کرد که تی می تیر تیز معناسنه در میرظمی بیت آمد و فی الحال
 تی تی رفته بود * آن سخن تنها بکوشش گفته بود * یعنی تیر تیز کندی دیمکدر *
 که باب التاء المضمومة مع الالف * ترا می سکادیمک معناسنه ضمیر خطاب اولان تا حرق
 ایله علامت مفعول اولان رادن مرکبدر اصلند و او ملفوظی ایله تو و ایدی استعمالند
 نوع ثقلت اولغین و او ی حذف اولنوب ترا اولدی نسخه میرزا ابراهیم ده بمعنی خود را
 مسطور در شیخ نظامی بیت گفت بامن فروش باغ ترا * تادم روشنی و باغ ترا *
 که ترشبا می سکون راه مهله و شین معجه موقوفه و فتح باء موحده ایله اکشیلوشور با که
 اصلی ترش آ با ایدی ترکیب اولند قد الف ممدوده سی حذف اولندی ابو المعانی * قطعه *
 به میخوران مناسب در سهر که * دوساغر باده یک کاسه ترشبا * شود تنها زانفهمان و نادان *
 غلام ساده رو کر باشد اولی که ترش کبابی نباتات قسمندن برا کثی او تدر منافعی مفردات
 طب کتابلرنده مسطور در که تغیر می فتح فا و راه مهله و سکون یای تحتانیله روم سید غازی
 پیری دیمکه معروف نرم طاشدر قلندر ان پالهنک ایدوب ییلرینه بغلر و باز و بند دخی
 ایدر لر که توانا می و او معروف ایله کوچاودیمکدر که توان کوجدر و آخر ندکی الف اتصاف
 ایچون لاحق اولمشدر بعضیلر توانی تاب ایله تفسیر ایدر لر لکن صحیح اولمز زیر اتاب طاقت
 و توان کوجدر میانلرنده تفاوت ظاهر در بوقطعه دن معلوم اولور * قطعه * چنان باشند
 اول که کوی تنس * دودل دارد از تاب و زور و توان * چنان کردد آخر که کوی مکر * بسنی
 تنس را بر ایدر وان که تو تیا می مشهور و معروف ترکیبدر که کوزه چکر لر و بر نوع بیاض
 چچکدر قوریدوب آنله کوزه چکر لر غایت مفید نسنه در شیخ فیضی بیت دیده
 سر را اگر سرمه بخشد فروغ * کوری دل را چه سود مکمله تو تیا می مع الباء * رب می

ی

ث

ب

سکون راه مهمله ایله ترکیه دخی ترب دیرلر عربیه بخل دیرلر کسره فایله معر نظمی
 بیت ترب کرچه هضم کرد در طعام * لیک خود هرگز نیاید انضمام * توب * بوزن خوب
 قات معناسنه در یک توب دو توب دیرلر قات ایکی قات دیک اولور ابو المعانی بیت پشت
 دو توب ارشود راست فاک را سزا است * بسکه ز تو بدید است تربیت عام را * مع التاء * تحت
 سکون حاء معجه ایله معنی دخت که دختر لفظندن اختصارا و نمشد و بر معناسی دخی التیموز
 در همدر بعضی رلده و قیه به تحت دیرلر تربیت سکون راه مهمله و فتح باء موحده ایله
 هزار در عربیله و فارسیله دخی استعمال اولور طالب آملی بیت عمارتی نبود تربت غریب بازار
 غنیست که شمع مزار می یا بند * مولا ناعرفی بیت صبا از کوی لیلی کرو ز بر تربت مجنون *
 کند آتش فشان چون شمع مغز استخوانش را * تربت مرت * تار و مار که ترکیه طوطغان
 دیرلر شمس خیزی بیت بد سگال نیکخواهش تار و مار * نیکخواه بد سگالش تربت مرت *
 حکیم سنایی بیت ای بسا باد و خوش نکسینان * تربت مرت از دعای سکینان * و دخی
 بد اندام و بد اسلوب و نظره حقیر کورین فر هنگ جهانگیریده فتح ایله روایت اولمشدر
 و بر معناسی دخی تاخت و تاراج نقل اولمشدر * تربت * ضم راه مهمله و سکون شین معجه
 ایله قازمه معناسنه در تربت کسره راه مهمله و سکون یای تحتانیله ات صوبه یا خود
 شور با صوبه اتمک طوغرایوب طعام اتمکه دیرلر عربیه ثاء مثله و دالله ترید دیرلر
 بسحاق اطعمه بیت روغنی کر پاچه جمع آورده بر کله بز * کفچه کفچه بر تربت شیر دان
 خواهم فشان * حضرت مولا ناقص سره بیت بس کن این و سرتنور بنه * تاکه ناهات را
 تربت کنند * توت * و او معروفه معروف میوه در عربیه دخی و او معروفه و فله توت دیرلر
 ترکیه و او مجهول ایله ینه توت دیرلر * توخت * و او معروف و سکون حاء معجه ایله
 معنی کزارد واد اگر دخی اوده دی حکیم سنایی بیت عقل حقش توخت و نیک بتاخت
 عجز در راه او شناخت شناخت * و معنی کشید یعنی چکدی استاد فرخی بیت مظفری
 که باندیشه کن تواند توخت * زبیل آهن پشک و ز شیر آهن خای * و دخی جمع کرد و حاصل
 کر در معنای ینه مرید * توران دوخت * نام دختر خسرو پرویز در که از دمی خندن
 اول بریل درت آی باباسی تختنه پادشاهلق ایلدی * تهت * معروف بر کسینه اسناد
 اولنان فعل قیبه دیرلر ابو المعانی بیت تهت آلوده چو کرک یوسف * از برارد دیده ام
 چندین ستم * مع الجیم * تمناج * سکون تاء مثناة و فتح میله نوع اطعمه دندر لا کسه
 دخی دیرلر بسحاق اطعمه * قطعه * بر کیر سرخیر تمناج * کر جان شاه ام اسیر تمناج * دانی که
 نخود چه نکته ها گفت * یا قیبه خرده کیر تمناج * از روغن دنبه کشت روشن * در سخن
 قدح خیر تمناج * سفرنامه ده جیم فارسیه و اقدر * ترج * ترکیه دخی ترج دیرلر
 معروف مشدر و بر معناسی دخی سخت و درم کشیدیم کبر فر هنگ جهانگیریده معنی چاق
 و شکنج که از نیک و انجوخ دخی دیرلر و معنای مذکور ینه صیغه امر دخی کلور شاه ناصر
 خسرو بهیت لخی بترنج دیت راست میان شو * از بهر تن این سست میان چند ترنجی * و دخی
 خشک شاه و معنی درست مریدر کذافی المجموع * توج * معروف صاری باقر دن عمل ایله

ایدرلر و قهرنگ جهانگیریده ایوایه ده توج دیدکاری مسطور در که به و آبی ده دیرلر توخج
 و او مجهول و فتح خاء معجه ایله یعنی آواز بلند میر نظمی بیت سواری بر صلاح آنجا کندر کرد
 بیالای سربار و توخج زد توخج توخج فتح راه مهمله ایله فریدونک ابکجی اوغلنک اسمیدر
 تور و توز دخی دیرلر فریدون حیاتنک ملکنی تقسیم ایدوب توران زمینی اکا و ایران زمینی
 بیوک قهرنگاشی ایرجه و عراق و آذر بایجان ملکنی کوچک قهرنگاشی سلمه تعیین ایتشیدی
 بابا لرندن صکره تورج بو تقسیمه راضی اولیوب ایرج ایله میانلرند زراع و خصومت پابرجا
 اولوب کیده رک اولاد لرینه دخی سرایت و نجه مدت ایران و توران ارالزده جنک وجدال و حرب
 و قتال تمامدی اولدی توغاج فتح غین معجه ایله خطا و لایتنه بتر بر کوکدر زحیر مرضنه
 نافعدر توغاج بوزن قولاج لغت خوارزمی در بکیان معناسنه و دخی بزی آغر تمق
 ایچون اصلد قلری نسنه به دیرلر میر نظمی در صفت سرما بیت جهان کشته بروی مهر
 محتاج چنان روی زمین رنج بسته تولاج توخج کسروا و سکون یای تحتانی ایله
 صرمشق که مرا غاجه صاریله لایق قوریدر عربید عشقه دیرلر مع الدال المهمله * ترت مردی
 سکون را و تاء موقوف و ضم میله یعنی ترت مرت مرقوم کذا فی المجمع * ترد سکون راه
 مهمله ایله کورک و نازک اولان نسنه به دیرلر صاحب طبیعت شاعرک بری دیر بیت خوشا
 وقت شعر را میتوان خورد * اگر کاکی بر و غن میزند تردی تردی سکون راه مهمله
 و ضم فایله بر کوچک قوشدر که دالیزه دخی دیرلر کذا فی المجمع * ترخید فی ضم راه مهمله
 و سکون نون و کسر جمله سخت درم شد یعنی اینجندی ابوالعباس بیت چون ترخید از غم
 هجران مرا * از نسیم وصل کن درمان مرا * محاحد یعنی پیچید و فراهم آورد واقعدر تردی
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی ایله ترت مرقوم معناسنه که عربید تردید کاری طعاند و
 یسحاق اطعمه بیت اگر چه مطبخت انتظار مهمان داد * تواز تردید سردیک عذر خواهی کن
 * تند فی سکون لافله یومری نسنه هرنه اولور سه * تند فی سکون نونله بش
 معنایه کلور اول شرفنامه ده جست و مقترک معناسنه ثانی قهرنگ جهانگیریده تیر لفظنه
 مترادف ایدوب تند و نیز دیرلر خشمکین و غضبناک معناسنه از طفر نامه بیت روان از پیش
 لشکر بشمار * همه صفدر و تند و خنجر کنار * ثالث دیو معناسنه یعنی دیوه دخی دیرلر
 حضرت مولانا قاسم سره * مثنوی * هر کسی کفی که سهرست و طلسم * کان رسد باشد
 صدوی جان و جسم * و آن دکر کفی که پریانند و تند * اندران مهمان کشان با تیغ کند *
 وله در شکایت پشه از باد نزد سلیمان علیه السلام و امر کردن سلیمان دیو را بطلب
 باد بیت بانک زد آن تند کای باد صبا * پشه افغان کرد از ظلمت بیا * رابع طاع باشد دیرلر که
 چکاد و چکاده دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت تو با شاه بر شو بیالای تند * ز پیوان
 لشکر مشو هیچ کند * خامس یعنی بلند و بلندی استاد فرخی بیت کهی شکاف فرو د آرد
 و پرون آرد * زکوه تند پلنگ و ز آب زرف نهنگ * و پود بهای جامی یعنی بلندی بیت
 چشم او سخت تنگ چون کنز * تنهیدشانیس چو خایه خری تند باد فی قاصرغه و شنید
 دو ز کار شاعر بیت اگر تند بادی بر آید ز کج * بخاک افکند نارسیده ترنج * حیدر الله هاتنی

عبدالله هاتنی بیت قصار ایکی سهیمکین شد باد * زوان شد سوی جان چو طوفان
 کیند و خوندی ضم خاه معجه ایله ترت و مرت کی تار و مار معنا سنه در اغاجی بیت هرچه
 ورزیدند مار اسالیان * شد بدست اندر بساعت شد و خوند * شمس نخری بیت از صرصر
 فنا همه کشتند تار و مار * وز تند باد قهر اجل جمله شد و خوند کیند و خوند سکون نون
 ویای تحتانیله خشم گرفت و نیز شد معناسنه استاد عنصری بیت بتندی بروی
 چو شیر نرند * زد دست و چشم ادا نوش کرد * محاحده و تحفه الاحبابله یعنی درخت
 شکوفه دار یعنی چپچی آچلش اغاجاره درختها بتندی دیرلر استاد عنصری بیت بصد
 جای تخم اندر آور دخت * بتندی شاخ و بر آورد دخت کیند و خوند و او معروفه بوزن سود
 توت دید کلمی یمن حکیم ناصر خسرو * قطعه * بفعل و قول زبان یک نهاد باش و مباحث
 بدل خلل و بان چون پشیز ز راند و * مباحث ماح خویش و مگوی خیره مرا * که من ترنج
 لطیف و خوشم تو بیزه تود * شیخ نظامی بیت کریمی که از تود و از برک تود * ز حلوا
 و برشم آورد سود * و او مجهول تلفظیه توده معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت
 آسمان نسبت بعرش آمد فرود * ورنه بس عالیت پیش خاک تود کیند و خوند تور فند
 مفتوحه ده ذکر میروور ایدن ترفند معنا سنه که سخن یعنی و دروغ دیمکدر میر نظمی
 بیت بقول و بفعلش نداد فروغ * سخنهاش تور فند و لاغ و دروغ کیند و خوند کسرزا
 و سکون یای تحتانی ایله یعنی کسب کرد و حاصل کرد و ادا کرد معنای سنه و یعنی کشید کذا فی الجمع
 کیند و خوند کسر فاعل سکون یای تحتانی ایله یعنی شورش و غلبه و اواز استاد لیلی بیت
 از ان نعره جند توفید دهر * بگام عد و نوش شد همچو زهر کیند و خوند فتح لامله یامی یوزلو
 و از غون چهره لو معناسنه در کیند و خوند مع الرامله * تخمار کیند و خوند سکون خاه معجه و فتح میله
 دمر نسز اوقه دیرلر کیند و خوند خوار کیند و خوند خا و او معدوله ایله نام پادشاه دهستاندر و کیخسرو و لشکرند
 برنامدار مبارز پهلوان آیدر کذا فی الجمع کیند و خوند سکون کاف و فتح میله یعنی تخمار
 مرقوم میر خسرو بیت هم از ویست خوارج نشانه لعنت * که سکر نست برایشان سزا
 نه نکمارست * سکرز بر اوقه در مرنی غایت کسکین و اینجه اولور کیند و خوند نکمار مرقومین
 اختصار اولنشد کیند و خوند سکون نون و فتح دال مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه یعنی رع
 استاد فرخی در صفت اسب * قطعه * برفتن ز نیری چو فرمان سلطان * نخوردن ز خوشی
 چو عیش توانکر * نه چرخست اجزای او چون ستاره * نه ابرست آوای او همچو تندر *
 شرف مشفوه در صفت اسب * قطعه * اسبست زود خیز سبکیوی نیر تاز * کر پویه و مشتاپ
 مکر باد صرصرست * از بانک او چو باران زهره همچو کد * زیرا که خود چو برق و صهیولش
 چو تندرست * بجمع الفر صم دال مهمله ایله و زیاده و او ایلده مرویدر اوستکود
 بیت اگر تندر مویه کر نیستی * سوی ابر چند هنر نیستی کیند و خوند سکون نون و ضم
 دال مهمله و او مجهول ایله رعده معناسنه در شمس فخری بیت چو باد تو باشد غم نباشد
 مشب تاریک و ابرو برق و تندر کیند و خوند منوچهری بیت خروشی و کشیدی شد تندر *
 که موی مردمان کردی چو سوزن کیند و خوند سکون نون و دال مهمله و ضم باد موحله

بیت نشستند بر تازیان فوج فوج * محیط سلامت بر آمد موج * و تازیدن لفظندن
 اسم مصدر اولور و صفت دخی اولور یورغه آته تازی دیرلر چایدوغی اجلندن که ترکیه
 چاقون معنای شاعر بیت خر خود را چنان چایک نه بینم * که با تازی سواران بر نشینم
 یی تالکی یی فتح لام و کسر کاف فارسیله کشنیز بری در یی قای یی درت معنایه کلور اول قات که
 بر قاته بکنای ایکی قاته دو تازی دیرلر شیخ سعدی بیت پشت دوتای فلک راست شد از خر می
 تاجو تو فرزند زاد مادر ایام را * ثانی فرهنگ جها نکیر پده معنی جامه داری یعنی قماش
 جمنندن یا خود بز قسمنندن بر طوئلق معنایه حکیم زاری قهستانی * قطعه * تایدیوان
 مالک در حساب * و ز بدینار آمد و جامه بتای * عقد عمرت بار محکم تابود * همچنین قانون
 این دولت بیای * ثالث معنی عدد رابع تار معنایه استعمال اولنور شمس نیری بیت
 یکد اردت ز تار چومویت کند ضعیف * ندهی بهر دو عالم یک تازی موی دوست * بوذر لک
 قافیه سی جای نای پای واقع اولمشدر یی تباری یی فتح باء موحده و کسر راء مهمله ایله معنی
 وظیفه روزی عربیده راتبه دیرلر ابوالمغانی بیت دعای دولت آن شاه معدلت کستر *
 شاه تباری خلق جهان بشام و سحر یی تبشی یی سکون باء موحده و کسر شین معجه ایله اول
 لب کردن طبقه دیرلر که کشدن و یا خود باقردن دوزاش اوله ابن یمن بیت باز در نرم چمن
 ز کس سرمست نهاد * بر سر تبشی سیمین قدحی زر عیار * وله بیت غمزه سرمست او عربده
 آغاز کرد * ز کس غمور را تبشی و ساغر شکست یی تبشکوی یی مرقوم تبشکومعنا سنه
 یویاموی و روی و سوی ده اولان یا لری در نکی ده اثباتی ده جایز در یی تبشی یی کسر باء موحده
 ایله صیق نکنده لو جامه و عرقچین و غیره سوزنی دخی دیرلر یی نتری یی ایکی معنایه کلور اول
 فتح تاء مثناة ایله بر نوع کلاه در که عجبک عسکریسی کیرلر شیخ سعدی بیت حاجت بکلاه
 برکی داشتنت نیست * درویش صفت باش و کلاه نتری دار * ثانی سکون تاء مثناة ایله
 سماق معنایه شمس خیزی بیت در بختانین لطف معجه او * شاید ارفند آید از نتری *
 حکیم ناصر خسرو بیت خادهر دو تانکر دد دست و انکشتان فکر * کریمال و تخم نتری تیشکر
 خواهد چشید یی تحت طاقدیسی یی خسرو پرویزک مشهور باریدینک اوتوز بر الحانندن
 برطن آدیدر کنای الجمع یی تراهی یی فتح راء مهمله و کسر هایل معنی فو باوه یعنی ترفند شیخ
 سعدی بیت بر دوستانان بایوان شاه * تراهی ولی هم زبستان شاه یی ترالی یی
 سکون راء مهمله و فتح باء موحده و کسر لامله بر عالی عمارت نامیدر اردشیر بابک بنا ایتشد
 مشهور کون شرقی سنه واقع در که پارس شهر لرند در معری چوندر و منقولدر که مذکور
 بشانک اوز زنده بر آتشکده بنا اولمشد و شهر مزبورک برارند بر عظیم طاع واقع اولمشد
 اندن اول آتشکده صوکتور مشلر ترالی اوز دندن مرور ایدر کنای فرهنگ جها نکیری
 یی تری یی لطافت و تازه معنایه آخر نکی حرف یا وصفیه در میر خسرو بیت تری و غم
 کشت مرکب ز رود * نام ترغشده اندر سرود * فرهنگ جها نکیر یی ترغشده معنایه در که
 سکا دیک اولور یی تمی یی کسر شین مهمله ایله اوزون اوق اولان کرپی استاد لطیفی بیت
 اگر چه کشدر یی سرنامی * نسا زدگی بوستین از تمی یی تبشی یی کسر شین معجه ایله ده

هر سخن نمیکفتی * ز طرف خام شود دایما چو آب تراب و تریب و سکون راه مهمله
 و کسر نوله خاکستر چکه جگ دمور آلت و تلاب و فتح لامله دو کلوب صاجلن صوو شراب
 و غیرهما ابوالمعانی بیت اشک چشم چو ارمی بارد * بر سر کوی تونلاب شود و تیب و
 سکون یای تحتانیله مقیر معناسنه شمس فخری بیت آصف اگر چه صاحب تدبیر و رای بود
 با عقل و دانش تو و رانیب دان و شیب و تیب و شیب یعنی سر کشته و مقیر استاد رودکی
 بیت شیب تو با فراز و فراز تو با نشیب * فرزند آدمی بتواند ربیب و شیب و تیره شب
 غایت قرا کو کجه تیره اصلنده بولانقدر و بولانقدر قراق مقرر اولغین شبه صفت اولمشدر
 کمال بخندی بیت کر نه بینم رخت از طره مشکین چه عجب * در شب تیره بخورشید نکه
 نتوان کرد و تیراب و معروف و مشهور صدور قیو مجیلو آلتونی کشدن آنکه تفریق
 ایدر لر لفظ مرکب در تیز ایله آبدن کسکین صدور یک اولور و تیز تیب و بی اختیار صدور
 ایدن ریخ اسفل اول حالتک حیرت واقع اولغین نیمه ابلشدر تیز ضرطه در تیب حیرت دیک
 اولغله ترکیب اولمشدر ابوالمعانی در هجو بیت پی اندر پی زند ضرطه که کوبند * به تیز تیب
 کونش طبل در بند و مع التاء المثناة * ترست و کسر راه و سکون سین مهلتین و تاء
 موقوفه مراتب اعداددن او چو ز عددده دیرلر سیصد دخی دینلور و ترست و کسر راه
 مهمله و سکون شین معجه ایله باغبان آلترندن چپا دیدکاری دمور آلتدر و نکت و کسر
 کاف فارسیله قان صفر معناسنه در میر نظمی بیت چورفته سیرکاشن آن سمن سا *
 رقیبش چون نکت آمد بمرعی و ترست و ترست مرقوم معناسنه یای تحتانیله ده استعمال
 ایدر لر مولانا جامی در یوسف زلیخا بیت بر آورده بکسر ز سنک رخام * در آزاد پهناش
 ترست کام و تیری راست و اضافله موسیقی ده بر پرده اسیدر عریده اول پرده به کیرد و نیمه
 دیرلر امیر خسرو بیت بر دل عاشق که بکشتن سزاست * راحت چو نیر آمد تیری راست
 و تیر بکست و جنک در دفعه دن اوق آتمغه تیر باران دخی دیرلر میر نظمی بیت چو
 انداختند دلیران تیر بکست * شکست خصم را کشتند بکست و مع الحیم * تماچ و فتح
 میله سختین معناسنه در میر نظمی بیت نیاید پو ستین اول بکاری * تماچ خوش کنه
 دباغ آری و بچ بوزن هیچ اوج معنایه در اول اسلخامش بر بشم ثانی نیرو کان ثالث ال
 ایله آچلش پنجه کدافی فرهنگ جهانگیری بعض نسخه ده حلاج یابندن اطرافه صاجلن پنجه
 ریزه لری معناسنه در و تیر تماچ و خیر آچد قلی اوقلاغی کدافی شرفنامه تماچ اوق تعبیری
 اقتضا ایدر که یوفقه اوقلاغی اولیوب بوز بکمارک قوللندی یوغون اوقلاغی اوله و تیر
 سکون یابین تحتانین و کسر راه مهمله ایله قفتانده و سایر اثوابه تیریز دیدکاری پاره دو
 و تماچ و سکون یای تحتانی و فتح میله نشانه تیر آماج معناسنه میر نظمی بیت تیر
 مرثکاش چنان شد راست رو * سینه دل بوده تماچش شنو * شرفنامه ده بر نوع جمله
 مدیو غدر طلوع نجم سبیل ده طشره ده آچوب قورلر رنگ و بو حاصل ایدر و مع الحاء المعجه
 و تیر و سکون یای تحتانیله هراوجی سوری اولان نسخه به دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری
 مع الدال المهمله * تیر و سکون راه مهمله و کسر باء موحد ایله ادویه دن برد و ادخرا سانه

ت

ت

ت

ت

خراسانده اعلاسی اولور ترکیب مسهلته جزو ایدر لر کی ترمد فی سکون راه مهمله و کسر مهیم
 ایله بر شهر آدیدر آنده اولان سادات کرام بالاتفاق صحیح النسب اولدقلری مشهوردر کی ترند
 کسر راه مهمله و سکون نوله فرجان دیدکلی قوشدر سرچه دن کوچک اولور اصغها نیلور
 لغتیدر میرنظمی بیت لاف دعوی چه کند سرور هند * پیش شاهین چه زنبال ترند *
 کی نکند کی کسر کاف و سکون نوله بمعنی آشیانه مرغ کذا فی نسخه میرزا ابراهیم کی مع الزاء
 المهنه * نیر کی کسر باء موحد ایله بر قوش آدیدر عربیه دژ ایدر لر کذا فی المویذ بولغتمک
 معناسی عربیه اکسیردر یعنی اریش آلتون کی تمر کی کسر میله بر علتدر که بر آدمه اوله
 قرق یا شتی یخد کدن صکره کوزلنده ظاهر اولوب نور دیده سی یعنی قوت باصره سی نقصان
 اولغه باشلر کذا فی المویذ اما فرهنگ جها نکیریده مسطوردر که قرقدن صکره اول علت
 ظاهر اولور الی یاشتی تجا وزده خود بخود زائل اولور و بعض فرهنگ آب مرواریده تمر
 دیر لر و عربیه خرمایه کی کسر ایله و کی فتحه ایله ایراد ایدر لر و ضم میله ترکستانده آهن
 معناسنه در و کسر میله زبان علی هندیده تاریکی معناسنه در کی نیر کی جمع الفرسته
 و فرهنگ جها نکیریده وسایر فرهنگرده نقل و روایت اولنان معناری ممکن اولدینی قدر
 شاهد لریله تحیر اولندی او تودرت معنایه کلور اول معروف اوقدر که عربیه سم و نشاب دیر لر
 بر فرشته نک اسمیدر که ستوران اوزرینه موکلدر و تدبیر امور مصالح که ماه نیور و زنیوده
 واقع اولور اکا متعلقدر ۲ سال شمسی نک که اکا تاریخ جلالیده دیر لر در دنجی آیی نک آدیدر که
 نیر اعظمک برج سرطانه مدت مکتی در شمس فخری بیت اگر زمعدلت در تموز یارکنند
 زاعتدال چوارد هشت کردنیر * ماه مزبور اول فصل تابستان اولغه تابستانه دخی
 تیره ماه دیر لر حکیم قطران ارموی بیت لاله سرخی یافته بهره ز تو وقت بهار * آلی ازمین
 یافته ز دی بکا نیر نیر * هر ماه شمسی نک اون او چخی کونی آدیدر اول کون دعا ایتمک
 و حاجت طلب ایلک مناسبدر قاعده فارسیاندر نام روز که نام ماهه موافق اوله اول کون
 قتلنده زیاده معتبر اولوب عید جشن ایدر لر مسعود سعد سلمان بیت ای نکاه نیر بالا
 دوز تیر * خیز و جام باده ده در لجن زیر * روز مزبورده عید چشنه بر حسب دخی بودر که
 افراسیاب مملکت ایرانه مستولی اولوب منوچهر قلعه آمل نیرستانده مختصن ابکی مایینلری
 صلح اولوب شول شرطله که منوچهر لشکرده آرش نام بر نیر انداز و ایدی اول براوق
 آته نه یزه دوشرایسه اول محلی منور قطع ایده لر افراسیاب یو شرطی قبول اید و ب مزبور
 آرش آمل شهرندن براوق آندی بامر الله تعالی اوق آب آمو کنارینه دوستدی اول زمان
 نهر آموی ایران و توران میاننه فاصل تعیین ایلدیلر یو احوال روزمر قومه واقع اولمشیدی
 نیکم یور وایتی مشعر حکیم فردوسی * مثنوی * بفرمود تا از کان سه پی * کشاید پی
 چار پیونی * هر آنجا که ناوک شود جا بکیر * از آنجا بود ملک قسمت پذیر * پس آرش
 سوی قبضه بازید دست * کار ابا لید و یکشاد شست * ییغداخت نیرو به پیود کام *
 بد انسان جهان بخش شد و السلام * ه یعنی حصه حکیم سوزنی بیت عشرت و شادی
 و لهو بهره اوباد نیر * بهره و نیر حسود آمل کرم و زحیر * حکیم نزاری قهستانی بیت

چو لشکر جمع شده سه نیر کردند * برای تعبیه تدبیر کردند * شمس فخری بمعنی روز و ماه
 و حصه با اوج معنایه بیت بروز نیرومه نیر عزم شادی کن * که از سپهر ترا فتح و نصرت
 آمد نیر ۶ بمعنی نصیب و زوری که عربیه نصیب معنا صند اولان سهمك ترجمه سیدر
 حکیم فردوسی بیت همه ساله تیر توازد روز تیر * بزکی و شادی و تاج و سریر *
 حکیم سوزنی بیت زشت زلف و کان ابروان نیر قدان * نماید بهره و حظ و نصیب
 و نیر مرا * ۷ سبعة سیان دن بریلدز آدیدر که عطارد دخی دیرلر حکیم انوری بیت کرنامه
 دهدنه بیروانه تونیر * شغلش فروکشاده و دستش بیسته باد * شاعر بیت نیره بر چرخ
 سرافراخته * نیر فلک خانه زنی ساخته * ۸ سقف خانه البته قونیلان اوزون و یوغون
 دیره که دیرلر تکیه کریش دید کلیدر یدنجی معنا ایله بومعنا یه شمس فخری بیت بزخم تیغ
 زخوردشید نور بستانی * بنوک نیر بسقف فلک بدوزی نیر * ۹ بمعنی قهر و غضب امیر خسرو
 بیت سهرلست اینکه تیر تور که نایستاد * بلکه نایستاد به پیش تو که نیر * ۱۰ بمعنی
 تنك یعنی طارتك و نیر دیرلر حکیم سنایی بیت آنکه در پیش سخن تیغ زبانش که زخم *
 از پی فائده چون نیر میان بندد نیر * کمال اسمعیل بیت شیرین که یافت کام دل از لذت جهان
 کونك نیر حادثه چون نیشکریدید * ۱۱ بمعنی نیره و تاریک حکیم سوزنی بیت پیری
 چو عمر من همه و سال صید کرد * شند روزهای رومش من چون شبان نیر * ۱۲ فصل خزان
 یعنی کوز فصلنه ده دیرلر حکیم سوزنی بیت سال عالم عقیق و لطف و مهر و کینت مایه کرد
 تازمستان و بهار آورد تابستان و نیر * شمس فخری بیت خزان موافق رای ترا بود چو
 بهار * بهادشمن ملک ترا بود چون نیر * ۱۳ سر قوم یعنی رئیس الجماعه ابوالمعانی بیت هر کرا
 باشد ز جور و ناز تو قدش کان * در میان عاشقانت نیر کردی خلاف ۱۴ قار او یونلردن
 بر او یون آدیدر که اون سهم اولور هر سهم بر حصه تعیین اولوب اوج سهمی حصه دن
 خالی اولور اکا نیر دیرلر ابوالمعانی بیت عشق تو چو یازی قارست * در حصه من قناده است
 نیر * ۱۵ کیلارده یلکن بغل قاری اغاج که گئی لسانده سرن دیرلر شمس فخری بیت
 ز موج معرکه کشی عمر آن نهجد * که باشدش ز دعا و ثبات لنکرو نیر * ۱۶ بمعنی قدر و مرتبه
 شیخ فیضی بیت قسم بقبضه قدر و کان قدرت حق * که یاد نیست کس از روزگار دیرلر
 ۱۷ هر طوغری و اوزون اغاجه نیر دیرلر سقف خانه کرشی و کی سرفی و تراز و کفه لری
 اصلان اغاج و معصوده منکنه فی چورن اغاج و او قلنی و دخی هر نه که یونلره بکتر اولوب
 مخصوص اسمی اولیه جمله سنه تیر دیرلر سیف اسفرنگی بیت دورنك و سرکش و پیکار همچو
 قوس و قرح * غلیظ و خشک و کران خیر همچو نیر خراس * ۱۸ صبان او قنه که ترکیه دوکن دیرلر
 ۱۹ پنبه قوپا راجق انچه و اوزون دمون دیرلر ۲۰ یلدر مکه عربیه صاعقه دیرلر ابوالمعانی
 بیت شدست قهر فلک همچو برق نیز کندر * ولی شود غضبت همچو نیر سوزنك * ۲۱
 مشکوفه خرما که عربیه طلع دیرلر ۲۲ قولاغوز که عربیه دلیل دیرلر ۲۳ بمعنی تاب و توان
 یعنی طاقت ۲۴ بر نوع ییلانه دیرلر که انچه و جوق اوزون اولر اما پرتاب ایتدکه دموردن
 پکر بعض آتلونك اوزنکو سن دلدوکی واقعدر ۲۵ جنس طپوردن بر قوشدر ۲۶ قفتان انکی

انكى بك طولاني سى ۲۷ اخكر سوز نه يعنى يائمش قور ۲۸ رفوع قرجه در ۲۹ يعنى كرباس
 ۳۰ تركس چيكنه ديرلر ۳۱ اول نسنه يه ديرلر كند و جنسى افرادنن بهر اوله ۳۲ طوب و تفنك
 كله سى ۳۳ بلوك معنا سنه ۳۴ قدیم فارسيده موى ورشته يه دخی دينلوكى روايت
 اولنسد ربلو كه چفتاي لسانبه اولوش ديرلر فرهاد نامه ده بيت كينور ساقى جيكيب بيغلار
 و چون اون * منكاتويدن اولوش بير جام كلگون * واسكندر نامه ده راي ملكك مكتوبنه
 بيت ايلمكا بولوب قتل ويغماغه توش * كيليب اون اولوشدين بويان بير اولوش * تير نيز
 منزل اوقى معنا سنه در * تيمور في سكون ياي تحتاني و ضم مم ايله حيوانات قارندن
 چقان حرزه اكثر كا و بريده حاصل اولور ترناق نو عندن درپا د زهره قريب منافع واردر
 * تيور و نيز في كلاهما بضم الياء التحتاني اول واويله ثاني استماع ضمه ايله طاه و سه مشابه
 بر قوشدر لکن اندن كوچك اولور عربيده شفتين ديرلر كذافي المجمع * نيز و في سكون
 يالين تحتاني و زاء موقوف و كسر واويله نيز فهم يعنى هر نسنه يي ادنى اشارتله فهم واضعان
 اينده ديرلر حكيم فردوسي بيت هبان چجه شير ناخورده شير * شناسد همان موبد نيز و
 نضه حسين وفاييده بمعنى حافظ و بمعنى افغان و آشوب منقولدر * تيغ سر في غين موقوف
 و فتح سين مهمله ايله يالين قيا معنا سنه در * تيمار في الئى معناه كاور اول بمعنى غم تيمار
 ادستن اي غم خوردن حكيم انوري * قطعه * سايه رنج و عاكس شمشيرش * كبر افتد بر جبال
 و بحار * سنك اين خاك كرد دازانده * آب آن نيره كردد از تيمار * حكيم سناني بيت
 از جود تو و علم تو غز نين بهشت است * زيرا كد رو نيست نه بيمار و نه تيمار * ثاني بمعنى محافظه
 كردن حكيم انوري بيت آنكه دارند در مراتب سلك * بندكاش ملوك را تيمار * صيف
 اسفرنگي بيت خسرو سياركان اجرى خور نور منست * كيست كردون تا و د در عهد
 تيمار من * ثالث بمعنى غم و غصه شج نظامى بيت كفت بنهاد بروى چوماهش * برسيد
 از غم و تيمار راهش * رابع بمعنى محنت و مشقت شرف الدين زدى بيت كان نبود مرا
 نو بنوكه بي جرمي * ز فرقت تو كشم دم بدم غم و تيمار * خامس بر كسنه بك غم و غصه سن
 چكمك يعنى بسلوك و رعايتنه اولق و در دنه علاج ايتك بومعنى مشهور و معلوم عالماندر
 سادس قرهنك جهانگيريده بمعنى اندیشه و اقدرد في مع الزاء المعجه * نيز في سكون باه
 موحله و فتح راه مهمله ايله بمعنى قوس و قرح ابو المعاني بيت يد و آه كه از سوخته جگر آيد
 بر آسمان رسد و مينمايدش نيز في نيز في سكون باه موحله و ياي تحتاني و كسر راه مهمله
 ايله سفره معنا سنه در وله بيت چنانكه عام شده نعمت فراوانش * به پيش مردم و حيوان
 هميشه نيز في تيراز في سكون راه مهمله و فتح ياي تحتاني ايله براوت كو كيدر مفردات
 طبعه مستطوره در * نيب تيز في نيب مرقوم معنا سنه در نقد يم و تأخير جاي زدر في نيره كوز في
 ايرى كوزل غر بال در كه غله و طيراق الر لعربيه صراد ديرلر فتح صاد و راه مشدده ايله
 * تيريز في سكون يالين تحتاني و كسر راه مهمله ايله ايكي معناه در اول جامه و پيراهن
 تيريزي يعنى يان مخصوص كسي واردر مسعود سعدى سلمان بيت نيست پيراهن و شلوارى
 نيست بر هر دو نيغه و نيز * حكيم سوزني بيت هر روز بنو جامه شادى و طرب پوش *

تا جامه غم را بدرد دامن نیریز * ثانی پر مرغان معناسنه کذا فی الصحاح و نغصه حسین و فاییده
 بو معنایی اثبات ایچون و قطعه ایراد اولمشد میر مغزی * قطعه * مکر که کپکان اندر ضیافت
 توروز * بریده اند سر زانغ بر سر که سار * که بسته اند همه پر زانغ بر نیریز * که کرده اند همه خون
 زانغ بر منقار کی نیز * بوزن چیز اوج معنایه کلور اول اما له ایله نفوذ معناسنه ترکیه یکمک
 ایله تعبیر ایدر لر و نیزه و وصف اولوب نیزه * نیزه دیر لر دیلمی دیمک اولوز و تیغه وصف اولوب
 کسمک مراد اولنور تیغ نیزه دیر لر شیخ سعدی بیت نیزه مکن تیغ سخن در دهان * تا نبرد خلق
 ترانا کهان کی بوند مقابلی کند در نفوذی یوق معناسنه ترکیه اکا چونکه دیر لر اما مستعمل
 اولان کچمرو کسمز تعبیر ایدر و زبانیله نیزه ایله وصف ایدر لر شاعر بیت استره هر چند زبان
 نیز یافت * مسترد موندن و شکافت * وحدت و آدمه نیز طبع دیر لر خواجه حافظ
 بیت اگر چه باده فرح بخش و باد کلمیرست * ببا نك چنگ غور می که محتسب نیزست *
 ثانی اما له سر حدت معناسنه در طتلو و آجی واکشی نسنه لده استعمال اولنور ثالث اول
 ریح سفلی در که عربیده ضراطه و ضراطه دیر لر میر نظامی بیت منکر هر نعمت حق مد برست
 نیز بد و سبکات هر منکرست کی نیزی باخرز کی موسیقی بریده آیدر میر خسر و بیت
 عقل مسافر شده زن کارگاه * نیزی باخرز کنان قطع راه کی تیغ افروز کی قلمچ پاسنی آجی
 و قلمچ صواری معناسنه در افروز اصلند ضیا و روشنیدر قایمک پاسی کیدوب آینه کی
 اولدقه روشن اولدوغی اجلدن تسمیه اولمشدر کی تیغه با ز کی بر مشهور او یوندر قلمچ ایله
 اوینار لر اوینا ینه تیغه باز دیر لر و بر معناسی دخی تیغ زن بهادر و دلاور جنگجوی در خواجه
 سلمان بیت فدای کردش چشم دو تیغه باز توام * که هیچ رشته بسر تیزی نکاهش نیست
 کی تیکوز کی سکون یای تحتانی و ضم کاف فارسیله بمعنی کشک که یوغرت ایله آلوده اولوب
 قوریش بلغور در که پنیودنی دیر لر حکیم سوزنی بیت بکنی و نجم خوردن و زوشوندن مست
 و غراب * زاب نماجی که باشد سرد و بی تیکوز و سیر کی مع الزاء الفارسی * تر کی بمعنی
 تیریز مرقوم و دخی برک درخت و بر نوع گیاهدر عربیده حقل دیر لر فتح حاو سکون قافله کذا فی
 شرفنامه کی تیر کی سکون یای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول این آغلی ثانی بمعنی فراز
 یعنی یوقش کذا فی بعض اللغة کی مع السین المهمله * تغلیس * سکون فای و یای تحتانی و کسر
 لامه نهز ارس کنارنده بر شهر آیدر کورجستاندر حاکی جم شاهلری طرفه ندر کذا فی
 شرفنامه کی تلاس کی بوزن هراس و لایت ترکستانده بر شهر معظم اسمیدر کذا فی المجمع
 کی یماس کی سکون یای تحتانی و فتح میله بمعنی پیشه که عربیده اجم دیر لر اکثر اسلان مکانی
 اولان یله دیر لر ابوالعباس بیت نهاد روی بخدمت چنانچه روبه پیر * بنیم و انکر آن آید
 از در یماس * قول اخیری مؤید میر نظامی بیت توان یافت زنجابلان دلیر * که یماس
 خالی نباشد ز شیر کی تینوس کی سکون یای تحتانی و ضم نونله خرمن یغنی معناسنه کذا فی
 نعمة الله کی مع السین المعجمه * تراش کی تراشیدن لفظندن اسم فاعل اولور قلمتراش
 و سر تراش کی و یونق و یولو ملک معناسنه ده استعمال اولنور خواجه سلمان بیت سیزد
 از هر تراش استره ساکن بر سنک * آنکه او کرد و زبان بردوز کس مونی خواست کی تش کی

ت

ت

ت

فی ایکی معنایه کاور اول بمعنی تشنکی ثانی بمعنی شیش کذا فی فرهنگ جهانگیری فتحه ایله آتش
 و نیشه ضمه ایله قلق واضطراب معنایه در تیر کشن فی سکون یای تحتانی و راه مهمله
 و فتح کافله ترکش معنایه اصلی اوزره و اقعدر یای طور دوعی جانه قربان دیرلر کسر قافله
 غلبه استعمالدن جمله سنه ترکش و تیر کشده دیرلر شیخ نظامی بیت غمی شد دلش ساززنجیر
 کرد * مکرست ترکش پراز تیر کرد * تیغ کشن فی اول مرد دلاوره دیرلر که خصمی قایدن غیری
 ایله قارشلویه ابوالمعانی بیت تیغ غزمه میکشد مردم بقتل عاشقان * دیده خونریزوش
 هرگز ندیدم تیغ کشن فی تیغوشن فی سکون یای تحتانی و ضم هایل چیل دید کاری قوشدر که
 تهو و تهو دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع الغین المعجم * تیغ فی هر کسکین و تیز
 اولان نسنه یه دیرلر عموما دمور اولسون غیری اولسون قیاحه دیرلر خصوصاً بونده دخی
 انواعی وارد اون درت معنایه کاور اول قیاحدر که عربیه قرق دن تجاوز آدی وارد
 از انجمله سیف در که حدیث صحیح نبوی ده صلی الله تعالی علیه وسلم انا فی السیف * و بر حدیث
 دخی * خالد بن الولید سیف الله * وارد اولمشدر و کلام آکا برده * السیف اصدق انباء
 من الکتب * بوکا کون سوزو قدر شاعر بیت جهانرا خلعت آهن آغینان شد * که تیغ
 از ننگ عریانی شد آزاد * ثانی خنجر دمورینه دیرلر حکیم انوری بیت کر ثور چو عقرب
 بی بندی و بی فهم * در قبضه تیغ تونشاندی و راند فی * دیگر بیت تیغ بیاید زدنش
 بر جگر * هر که زبا نش دکر و دل دکر * ثالث مزراق دمورینه دیرلر استاد بیت زبان تیغهای
 نیره و تیغ * شده در کانس سرها چاشنی کیر * رابع اوق دمورینه دیرلر ابو المعانی * قطعه *
 کر نیاید صدای ناله دل * در درون بود عشق دیرینه * تیغ تیر مره کند سوراخ * همچو
 غریال شد برو سینه * خامس بچاق سادس بچاق دمورلرینه دینلور سابع سراج و جمله
 و کفشکرلرک سختیان تراش ایتدکاری دموره دیرلر ثامن طاع دپه سنک سورینه دیرلر
 حکیم اسدی بیت بلانش بکفتا نیاید سپاه * تور تیغهار و همی کن نگاه * شمس فخری بیت
 همچو کوهم خزینه کوهر * چه غم ارمست برق رادم تیغ * حکیم فردوسی بیت بیفتد پیرن
 جدا گشت از وی * سوی تیغ با تیغ بنهاد روی * تاسع کنار سطوح یعنی طام کناری و له
 بیت مرا گشت بنکر بر تیغ کدست * چور فنی بکوش که از بهر چیست * عاشر خرمنی
 صاورمق ایچون اوزون بغلقلرینه دیرلر استاد لطیفی بیت در آن ده فرود آمد از هر گشت
 یکی تیغ چون یافت اسبش بهشت * حادی عشر فروغ و روستی یه دیرلر حضرت مولانا
 قدس سره بیت تیغ بر آورده ای آفتاب * نورده این کوشه ویرانه را * و ضیایه ده
 دیرلر شمس فخری بیت آفتابم بقدر و نام بود * آفتاب آنهمه ضمیم تیغ * ثانی عشر شعله
 و برق معنایه ده استعمال اولنور کسالی بیت از پس پرده نهانی سوی چاکر نکرید *
 کفت از تیغ همی تیغ زند مهر و ماه * ثالث عشر کفشکر و غیره بزینه دیرلر رابع عشر
 سقر دید کلری اوتنه دخی دیرلر فی مع القاف * ترزیق فی سکون راه مهمله و یای تحتانی
 و کسر زاء معجمه ایله اصل سوز و اصل سزایش و بلان خبر ابو المعانی بیت نمی شاید که
 اوصدق باشد * که گفتارش همه ترزیق باشد فی ترزیق فی و معجون مشهور کاسمیدر

وهرنگه ستم وزهری دفع ایدہ اکادیر لرخواجہ سلمان بیت یقین بوضع تریاق داده باشی
 زهر * بجای زهر عدد وراا کردهی تریاق کی تغیر جاق فی کسر غین معجہ و سکون راءمہملہ
 وفتح جملہ بمعنی ساخته کذا فی تحفۃ الاحباب کی تلاق فی زانک موضع معہ و دندہ اولان
 کوشت پاره کذا فی الموائد و نسخه میرزا ابوالحمید از پاره سنہ دیرلر کی مع الکاف * ترک فی
 فتح راءمہملہ ایلہ صحاحد آسمان طرفندن ظاہر اولان مہیب صد اکہ طراق دخی دیرلر
 وچا تلدی معناسنہ امیر خسرو بیت وان شب نیرہ کان ستارہ برفت * وانداز آسمان صدای
 ترک * و مطلق چاتلامق صداسی ہرندن اولور سہ حکیم عنصری بیت از دل و پشت
 مبارز برکش آید صد ترک * کر زہ عالی کان خسرو آید یک ترک کی ترک فی سکون راء
 مہملہ اولی و کسر ثانیہ و تاء مثناۃ ایلہ شرفنامہ دہ بر قوشدر قویروغی بیاض ویشل اولور
 و منقاری اوزون اولور ترندک دخی دیرلر عربیہ صعوہ دید کلیرد و فرہنگ جہانگیریدہ
 سبک و بی تمکین معناسنہ در کی ترک فی فتح راءمہملہ ایلہ ترک لفظندن اختصار اولنشد
 کی ترندک فی کسر را و دال مہملتین و سکون نونلہ ترک مرقوم معناسنہ اولان قوشدر
 کی ترندک فی کسر راءمہملہ و سکون نونلہ یای کرشی صداسیدر فتح راءمہملہ ایلہ دہ مروید
 کی تریاک فی تریاق مرقوم معناسنہ تعجیم اولنشد و پاد زہر معناسنہ حکیم سنایی بیت
 یک جہان زیر کبند افلاک * کام پر زہر و خانہ پرتریاک کی نلک فی سکون لاملہ مؤید الفضلادہ
 لوبیا معناسنہ و فتح تاء مثناۃ ایلہ ہندوستاندہ استلنور بر نوع قاشدر و فرہنگ جہانگیر
 فتح لاملہ ایکی معنایہ کلور اول جامہ پیشوانہ یعنی اوست کیلن اثواب کہ ترک و ترلیک دخی دیرلر
 شرف شفرہ بیت قبا بستہ سرو از عطای جزیت * تلک دوختہ بیدز انعام عامت * ثانی
 تفاح بری اغاجیدر کہ کچ دخی دیرلر عربیہ ذو ثلاث حبات و یونانی زعرور و شیراز بلرکیل
 دیرلر و سکون لاملہ برنجیل تر معناسنہ کہ ہندی لسانندہ ادرك دیرلر کی تلنک فی فتح لام
 و سکون نونلہ ملک دکنہ بر ولایت اسمیدر و کسر لاملہ ایکی معنایہ کلور اول دھلہ و دنفہ بر مق
 اورمغہ دیرلر شیخ محی الدین عراقی * رباعی * آنجا کہ مچر خست مہ از ضرب تلنک *
 آتش زند از شوق دران راء مثلنک * رفتیم و رسیدیم و گرفتیم بچنک * آن حلقہ کہ صور
 ازوست یک صوت چلنک * ثانی کوچک صالقمار کہ اوزم صالقمارندہ اولور اکا تاسک دخی
 دیرلر کی تنک فی سکون نونلہ منقار مرغ کذا فی فرہنگ جہانگیری کی تہک فی کسر ہایلہ ایچی
 بوش نسنہ ہرنہ اولور سہ ابوالمعانی بیت درویش از کال و عقل و دانش * چو جیب
 و دست و کیمس او تہک بود کی نیرک فی سکون یای تحتانی و فتح راءمہملہ ایلہ آغری کہ عربیہ
 وجع دیرلر طیب یوسفی * رباعی * چون سنک درون کردہ کرد مددک * ازد رد زند کردہ
 چون اوک نیرک * در کردہ * کس چو یاد کرد مددک * نافع باشد کا و واسپوس و نلک کی نیرہ رنک فی
 طونق و بولانق اولان نسنہ ہرنہ اولور سہ و قولہ یہ یقین رنکو آتہ دیرلر کی تیزک فی
 سکون یای تحتانی و فتح زاء معجہ ایلہ شرطہ آہستہ ابوالمعانی بیت خواہد کند تیزک
 اما نکر فتنہ * عالم شدہ پر و لولہ صبت و صدایش کی مع الکاف الفارسی * ترندک فی کسر
 راءمہملہ و سکون نون ایلہ خوب و زیبا و تازہ و طوی معناسنہ مسعود سعد سلمان بیت

ت ک

ت ک

بیت لاجرم چون چنین کرا نجام * نا خوش و نا ترنگ و نادانم * پوزهای جامی بیت
 ۴۰۱ بر فکندی به پشت کنکی را * زین پی آلات نا ترنگی را * نکسک * فتح کاف عربی و سکون
 سین مهمله ایله نکس مرقوم معناسنه که اوزم چکر دکی و دانه سنه ده دیرلر حکیم سوزنی
 بیت به نکسکی تیرزد و خواهد * بوسه رازمن بهای دوزر * نک * اوج معنایه در اول
 شرفنامه ده معنی اسب مسطور در ثانی فرمک جهانگیر یده نکه و کرداس معناسنه که عربیه
 لقمه دیرلر ثالث معنی پیش یعنی ایلو * نکسک * کسر لام و سکون سین مهمله ایله کوچک
 اوزم صالقمی که بیوک صالقموده اولور اکا تلنک دخی دیرلر * مع اللام * نکل * کسر کف
 فارسيله ایکی معنایه در اول دلبر نوجوان یعنی اول ساده رو محبوب چار ابرو کدایر شمس یکیت
 اوله ابوالمعانی * قطعه * بدل دادن تیرزد طفل نوری * اگر با شند خوبان چکل را *
 یکوش هوش بشنویند از من * بشو با جان و دل عاشق نکل را * ثانی اول پارچه یه دیرلر که
 خرقه و جامه یه یامه ایدوب دیکرلر اکا بینه دخی دیرلر حضرت مولا ناقص سره بیت
 چور پیمان شاهام زانکه سوزن هجرت * همیزند بقبای دلم هزار نکل * وله قدس سره
 بیت فرعون ز فرعون آمنت بجان گفته * بر خرقه جان دبه زایمان نکل دیکر * تیره دل *
 ایکی معنایه در اول غمناک و المناک ثانی قره کوکلو مراد کینه دار و بدکار دیمکدر * مع المیم
 * م * معاق که طعنه قورل لطیف لذت و ورر سرخ رنگ اولور قینادقه بیاض صوبی چقار
 ابوالمعانی بیت اگر سرشک در آید ز خون دل رنگین * لذت تر شود آبا اگر یزدباتم *
 * ته کلم * کسرها یله مستور و مخفی معناسنه در نظیری مشهدی بیت تو طبل همجو
 کدادرته کلم زنی * و کرنه بلب بامست کوس سلطانی * نیم * سکون یای تحتانی
 و ضمراء مهمله ایله بیوک خاتون دیمکدر شکم استاد در مدح والده یکی از شاهان بیت اندرین
 عهد از برکی کشور خوارزم را * ستر عالی مهد عالی نیرم ترکان تویی * نیرم کلام * آت
 کینک دماغیدر * تیر کام * سکون یای تحتانی و زاء موقوف و فتح کافله اشکون و یور بکن
 آت و کاف عربیه نو دولت اولان آدمه دیرلر * نیم * سکون یای تحتانیله بعض فرهنکارده
 بزازستان و چار صو معناسنه در استاد لیبی بیت از شمار تو کسی طرفه بهرست هنوز *
 وز شمار دکران چون در تیم دودرست * حکیم اسدی کرشاسب نامه ده و هند و شاه محاحه
 و شمس فخری معیارده کار با نسرای معناسنه در وایت ابلشدر در یو معنایی مؤید شیخ عطار
 بیت ای کلام تورشک در تیم * وی عطای تودیه خانه و تیم * شمس فخری بیت شد
 ز عدلش چنانکه مردم را * چه بیابان زایمی وجه تیم * و مجمع الفرسان معنی اندوه و گرفتگی
 دل مسطور در * مع التون * تراشدن * فتح راه مهمله و کسرباء و موحد و سکون یای
 تحتانیله طرفدن صو و یا شراب صرمق ترشح معناسنه * تراختن * سکون خاء معجیه و فتح
 ناء مشناه ایله محله ایله کتمک معناسنه در ابوالمعانی بیت اگر نیا زو فامیکنند از آن خونی
 بقتل عاشق نالان تراختن کیدر * تراشدن * کسر شین و سکون یای تحتانیله یونق و قیل
 یولومک خواجه سلمان بیت سرور دوش شنیدم که مکر سلطان را * بتراشدن موی سر
 شهزاده هوامست * و قلم یونق معناسنه خواجه کمال بخندی بیت کمال وصف میانش

اگر کنی تحریر * قلم بیاید بار بکتر تراشیدن و تراکیدن و کسر کافله چا تا لب صد او یرمک
 معناسنه در و تراویدن و کسر و اوایل و ترایدن مرقوم کبی در ترشح معناسنه و تراکیدن
 کسر کافله و تراکیدن و کسر کافله کلاهما بمعنی تراکیدن یعنی چا تا و تراکدن و سکون
 راه مهمله و نون و فتح لام و کافله بمعنی زنده کننده و بیدار آرنده همه تعالی و تقدس یعنی محی
 و خالق معناسنه در کذا فی شرفنامه و تراکیدن و فتح راه مهمله و سکون نون و یای تحتانی
 و کسر کافله یای کرشی صد او یرمک معناسنه در و تریان و سکون راه مهمله و فتح یای
 تحتانیله بیوک سید که ایچنه میوه و سبزه قورلر میرنظمی بیت برای میوه انعام و احسان
 زسله بایش بیرون نه تریان و نکسین و سکون کاف و کسر سین مهمله ایله تورانیلردن
 صاحب نام و شان برهلوان آدیدر کذا فی مویدا الفضلا و نکین و کسر کاف و سکون یای
 تحتانیله مرد بهادر و شجاع معناسنه در و نکینان و جمع نکین یعنی بهاجران ابو المعانی بیت
 شود بتره جهان در چشم اعدا * بروز رزم از تیغ نکینان و تلاویدن و بمعنی تراویدن
 و ترایدن کذا فی فرمک جهانگیری و تلنکین و فتح لام و سکون نون و یای تحتانی و کسر
 کافله قدرت حلواسی و تین و کسر نون و سکون یای تحتانیله کوه سر اند به قرب دریای
 محبطه بر جزیره در و بر معناسی دخی چوق یاشلو بیوک میلان که از در اولغه یقین او ایش اوله
و تهمیدن و کسر هایله بوشالمق معناسنه و تیان و فتح یای تحتانیله آغزی آچق چو ملک
 لوی دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت عشق چو مغرست و جهان همجو پوست
 عشق چو حلواست جهان چون تیان و تیر باران و جنکده بهادر و مبارزلر اوق سر پمکه دیرلر
 مولانا هاتنی بیت کشیدند از ان تیر باران بسر * کله های بارانی از خود زر * میرنظمی
 بیت به پیشی استاده بودند پهلوانان * همیکردند بکدست تیر باران و تیر دان و صند وقه که
 اوق حفظ ایچون چار کوشه تخته دن ایدوب ایچنه اوق قورلر و دخی قبور که ایچنه اوق قونیلور
و تیر کان و فتح کاف فارسیله روز تیر که ماه تیر ده واقع اوله و تیر نان و فتح نونله یوقه
 آچده فلری اوقلاغی معناسنه در و تیره شدن و قاقیوب غضبه کلك معناسنه کذا فی
 فرمک جهانگیری و تیر دان و سکون یای تحتانی وزاء معجه ایله ضرطه اورمق ابو المعانی
 و رهجو بیت توان گفتن یکی اشعار شاید * نباشد کار او کر نیر دادن و تیر ک دادن و
 صوت و یرمک یعنی آغز دن صدا چاقا رمق و تیر کردن و قایبی و سایر د موردی کسکین
 ایتک و تیریدن و بمعنی تیر دادن و تیغ زن و شهر ورملکی دن اون او خجی کونک اسمید
و تیهان و جغلدن کوچک برسیاه بو جک راوت اوز رنده و طوبندن حاصل لولور *
و مع الواو * تهو و ضم هایله بر قوشدر تیهو و تیهوش دخی دیرلر و تیو و یای تحتانیله
 بوزن دیو بمعنی تاب و طاقت حکیم اسدی بیت فتادند بر خاک بیهوش و تیو * همیداشتند
 از غم دل غریو * وله بیت نکه کرد از دور سالار تیو * کیرزان و تازان بیهوش و تیو *
 و بهادر و عاقل و دانا معناسنه تکم بیت نائینک مصراع اولنه بو معنایه ناسج و اردر حکیم عنصری
 بیت یکی مهره بازست کینی که دیو * ندارد بترقند او هیچ تیو و تیهو و سکون یای تحتانی و ضم
 هایله چیل دید کلری قوشدراتی ینور تعریب ایدوب طیهو ج دیدیلرودخی یواش معناسنه در و

ت ی

ت

ت ب

گوهرن ستنك تراشت بهم تیشه ماه تے تیغ کوه تی یعنی سرکوه وهرتسنه نك ا یو کسك
 یرینه تیغ دیرل کذافی شرفنامه تے میون تے سکون یای تحتانی وضم میم وفتح راه مهله ایله
 حیوانات قارندن چقان طاش که خرمه دخی دیرل تے نینه تے سکون یای وفتح نوله اورجک
 پرده سی یعنی تار عنکبوت تے تیه تے سکون یایله صحرایا بان معناسنه میرنظمی بیت کرفت
 طرز مجنون درره عشق * شدم در تیه رسوایی شه عشق * ودخی اولونق معناسنه تے مع الباء
 تے تواسی تے فتح واووکسر سینله کلیم و فرش منقش معناسنه عبد القادر نایبی بیت فکند ست
 فراش باد بهاری * تواسی * الوان ابرکوه وکزدل تے تهی تے بمعنی خالی یعنی پوش و عجز
 بالفتح کذافی اللغة شاعر * رباعی * ای از تو مرا کوش ویرودیده تهی * خوش آنکه ز کوش
 پای در دیده تهی * تو مردم دیده نه آوړه کوش * از کوش بدیده آکه در دیده تهی *
 تے نیرماهی تے بردار واسمیدر کذافی شرفنامه تے تیرتای تے سکون یای تحتانی وزاء موقوف
 وفتح تا و مثناة ایله قاج وخبر وحق وآنله بکزر نسنه لک کسکین یوزی تے تیری تے ایکی
 معنایه در اول بمعنی تازی یعنی عربی عموما واسب تازی خصوصا امیر خسرو بیت جنبش
 تیری سواران دلیر * لرزه می افکند در اندام شیر * ثانی زنجیل معناسنه در تے تی تے تهی
 لفظندن تخفیف اولمشدر حضرت مولانا قدس سره بیت آن یکی مریدست قوتش جمله درد
 این یکی دیگر میان تی جمله کرد تے تی تے تیرتیز معناسنه در میرنظمی بیت آمد و فی الحال
 تی تی رفته بود * آن سخن تنها بکوشش گفته بود * یعنی تیرتیز کتندی دیمکند *
 تے باب التاء المضمومة مع الالف * ترا تے سکا دیمک معناسنه ضمیر خطاب اولان تاحرق
 ایله علامت مفعول اولان رادن مرکبدر اصلند او ملفوظی ایله تووا ایدی استعمالنده
 نوع ثقلت اولغین واوی حذف اولنوب ترا اولدی نسخه میرزا ابراهیم ده بمعنی خود را
 مسطوردر شیخ نظامی بیت گفت بامن فروش باغ ترا * تادهم روشنی و باغ ترا *
 تے ترشبا تے سکون راه مهله وشتین معجه موقوفه وفتح باء موحد ایله اکشیلوشور با که
 اصلی ترش آبا ایدی ترکیب اولند قد الف ممدوده سی حذف اولندی ابو المعانی * قطعه *
 به میخوران مناسب در سحر که * دوساغر باده یگ کاسه ترشبا * شود تنها زانامه مان و نادان *
 غلام ساده روکر باشد اولی تے ترش کیمیا تے نباتات قسمندن براکشی اوتدر منافعی مفردات
 طب کتابلرنده مسطوردر تے تفسیر تے فتح فا وراه مهله و سکون یای تحتانیله رومده سید غازی
 پیری دیمکه معروف نرم طاشدر قلندر ان پالهنك ایدوب بیالرینه بغلر و باز و بند دخی
 مایدلر تے توانا تے واو معروف ایله کوچلودی بکدر که توان کوجدر و آخرند کی الف اتصاف
 همچون لاحق اولمشدر بعضیلر توانی تاب ایله تفسیر ایدر لر لکن صحیح اولمز زیر اتاب طاقت
 و توان کوجدر میانلرنده تفاوت ظاهر در بوقطعه دن معلوم اولور * قطعه * چنان باشد
 اول که کوی تنش * دودل دارد از تاب و زور و توان * چنان کردد آخر که کوی مکر * بسنی
 تنش را بر اید روان تے تو تیا تے مشهور و معروف ترکیبدر که کوزه چکرلر و بر نوع بیاض
 چچکدر قوریدوب آنیک کوزه چکرلر غایت مفید نسنه در شیخ فیضی بیت دیده
 سر را اگر سرمه بخشد فروغ * کوری دل را چه سود مکمله تو تیا تے مع الباء * رب تے

بی سکون راه مهمله ایله ترکیه دخی ترب دیرلر عربیده بخل دیرلر کسور فایله میر تقی
 بیت ترب کرچه هضم کرد هر طعام * لیک خود هر کر نیاید انضمام کی توب بی بو زن خوب
 قات معناسنه دریک توب دو توب دیرلر قات ایکی قات دیک اولور ابو المعانی بیت پشت
 دو توب ار شود راست فاک راست است * بسکه زود بد است تربت عام را می مع التاء * تحت
 سکون حاء معجه ایله یعنی دخت که دختر لفظندن اختصار اولمشدر و بر معناسی دخی التیموز
 در همدر بعضی رلده وقیه یه تحت دیرلر تربت بی سکون راه مهمله و فتح بیه مو حاء ایله
 مزار در عربیده وفارسیه دخی استعمال اولنور طالب آملی بیت عمارتی نبود تربت غریب ارا
 غنیست که شمع مزار می یا بند * مولا ناعرفی بیت صبا از کوی لیلی کرو زدر تربت مجنون *
 کند آتش فشان چون شمع مغز استخوانش را بی تربت مرت بی تار و مار که ترکیه طارطغان
 دیرلر شمس خیزی بیت بد سگال نیکخواهش تار و مار * نیکخواه بد سگالش تربت مرت *
 حکیم سنایی بیت ای بسا باد و بوش نکسینان * تربت مرت از دعای مسکینان * ودخی
 بد اندام و بد اسلوب و نظره حقیر کورین فرهنک جهانگیریده فتحه ایله روابت اولمشدر
 و بر معناسی دخی تاخت و تاراج نقل اولمشدر تربت تربت بی ضم راه مهمله و سکون شین معجه
 ایله قازمه معناسنه در تربت بی کسور راه مهمله و سکون یای تحتانیله ات صوینه یا خود
 شور با صوینه اتمک طوغرایوب طعام اتمکه دیرلر عربیده ثاء مثله و دالله ترید دیرلر
 بسحاق اطعمه بیت روغنی کر پاچه جمع آورده بر کله یز * کفچه کفچه بر تربت شیر دان
 خواهم فشانند * حضرت مولا ناقص سره بیت بس کن این و سرتنور بنه * تاکه ناهات را
 تربت کنند تربت بی واو معروفه معروف میوه در عربیده دخی واو معروفه و فله توت دیرلر
 ترکیه و او مجهول ایله ینه توت دیرلر تربت توخت بی واو معروف و سکون حاء معجه ایله
 یعنی کزارد واد اگر دخی اوده دی حکیم سنایی بیت عقل حقش بتوخت و نیک بتاخت
 عجز در راه او شناخت شناخت * و معنی کشید یعنی چکدی استاد فرخی بیت مظفری
 که بانه یشه کین تواند توخت * زبیل آهن پشک و ز شیر آهن خای * ودخی جمع کرد و حاصل
 کر دمعنارینه مرویدر تربت توران دوخت بی نام دختر خسرو پرویز در که از دمیخندین
 اول بریل درت آی باباسی تختله پادشاهلق ایلدی تربت بی معروف بر کسینه یه اسناد
 اولنان فعل قیحه دیرلر ابو المعانی بیت تهمت آلوده چو کرک یوسفم * از برارد دیده ام
 چنقین ستم بی مع الجیم * تمناج بی سکون ثاء مثناه و فتح میله نوع اطعمه دندر لاکشه
 دخی دیرلر بسحاق اطعمه * قطعه * بر کیر سرخیر تمناج * کر جان شاه ام اسیر تمناج * دانی که
 نخودچه نکته ها گفت * یاقیه خرده کیر تمناج * از روغن دنبه کشت روشن * در سخن
 قدح خیر تمناج * شرفنامه ده جیم فارسیده واقعدر تربت تربت بی ترکیه دخی تربت دیرلر
 معروف بمشدر و بر معناسی دخی سخت و درم کشیددیمکدر فرهنک جهانگیریده معنی چاق
 و شکج که از نیک و انجوخ دخی دیرلر و معنای مذکورینه صیغه امر دخی کلور شاه ناصر
 خسرو بیت لخی بترج دیت راست میان شو * از بهر تن این سست میان چند ترخی * ودخی
 خشک شاه و معنی درست مرویدر کدافی المجمع بی توج بی معروف صاری باقردن عمل ایله

ایدرلر و قهرنك جهانكیریده ایوایه ده توج دید کاری مسطور در که به و آبی ده دیرلر توخج
 و او مجهول و فتح خاء معجه ایله معنی آواز بلند میر نظمی بیت سواری بر صلاح آنجا کندر کرد
 ببالای سربار و توخج زد توخج توخج فتح راه مهمله ایله فریدونك ابکجی اوغلنك اسمیدر
 تور و توز دخی دیرلر فریدون حیاتنه ملکنی تقسیم ایدوب توران زمینی اکا و ایران زمینی
 بیوک قزداشی ایرجه و عراق و آذر بايجان ملکنی کوچك قزداشی سلمه تعیین آیتشیدی
 بابا لرندن صکره تورج بو تقسیمه راضی اولیوب ایرج ایله میانلرنده نزاع و خصومت پابرجا
 اولوب کیده رك اولاد لرینه دخی سرایت و نجه مدت ایران و توران ارارندن جنك وجدال و حرب
 و قتال تمامادی اولدی توغاج فی فتح غین معجه ایله خطا و لایتنده بتر برکودر زحیر مرضنه
 نافعدر تو تولاچ فی بوزن قولاج لغت خوارزمی در بکیان معناسنه و دخی زری آغر ترقی
 ایچون اصلد قلمی نسنه یه دیرلر میر نظمی در صفت سرما بیت جهان کشته بروی مهر
 محتاج * چنان روی زمین رنج بسته تولاچ فی تویج فی کسروا و سکون یای تحتانی ایله
 صرمشق که مرا غاجه صاریله لایق و ریدد عربیله عشقه دیرلر فی مع الدال المهمله * ترت مرد فی
 سکون را و تاء موقوف و ضم میله معنی ترت مرت مرقوم کذا فی المجمع فی ترد فی سکون راه
 مهمله ایله کورک و نازک اولان نسنه یه دیرلر صاحب طبیعت شاعرک بری دیر بیت خوشا
 وقت شعر را میتوان خورد * اگر کاکی بر و غن میزند ترد فی ترفد فی سکون راه مهمله
 و ضم فایله بر کوچك قوشدر که دالیزه دخی دیرلر کذا فی المجمع فی ترخید فی ضم راه مهمله
 و سکون نون و کسر جیله سخت درم شد یعنی اینجندی ابوالعباس بیت چون ترخید از غم
 هجران مرا * از نسیم وصل کن درمان مرا * صحاح معنی پیچید و فراهم آورد واقعدر فی ترد فی
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی ایله ترت مرقوم معناسنه که عربیله ترد دید کاری طعماند
 یسحاق اطعمه بیت اگر چه مطبخت انتظار مهمان داد * تواز ترد سردیک عذر خواهی کن
 فی تند فی سکون لامله یومری نسنه هر نه اولور سه فی تند فی سکون نونله بش
 معنایه کلور اول شرفنامه ده جست و منقرک معناسنه ثانی فرهنك جهانکیریده تیز لفظنه
 مترادف ایدوب تند و نیز دیرلر خشمکین و غضبناك معناسنه از طفر نامه بیت روان ازینش
 لشکر بی شمار * همه صفدر و تند و خنجر کنار * ثالث دیو معناسنه یعنی دیوه دخی دیرلر
 حضرت مولانا قاسم سره * مثنوی * هر کسی کفی که سهرست و طلسم * کان رسد باشد
 صدوی جان و جسم * و آن دکر کفی که پریانند و تند * اندران مهمان کشان با تیغ کند *
 وله در شکایت پشه از باد نزد سایمان علیه السلام و امر کردن سایمان دیو را بطلب
 باد بیت بانك زد آن تند کای باد صبا * پشه افغان کرد از ظلمت بیا * رابع طافع باشنه دیرلر که
 چکاد و چکاده دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت تو با شاه بر مشو ببالای تند * ز پیران
 لشکر مشو هیچ کند * خامس معنی بلند و بلندی استاد فرخی بیت کهی شکاف فرو د آرد
 و پرون آرد * زکوه تند پلنك و ز آب زرف نهنك * و پود بهای جامی معنی بلندی بیت
 چشم او سخت تنك چون کنز * تنه ییشانش چو نایه خرق تند باد فی قاصر غه و تندید
 روزگار شاعر بیت اگر تند بادی بر آید ز کنج * بخاک افکند نارسیده ترنج * عبد الله هاتنی

ت د

عبد الله هاتنی بیت قضا را یکی سهمگین تند باد * زوان شد سوی جان چو طوفان
 که تند و خوندی ضم خاومچه ایله ترت و مرت کبی تار و مار معنا سنه در اغاجی بیت هرچه
 ورزیدند مار اسالیان * شد بدست اندر بساعت تند و خوند * شمس فخری بیت از صرصر
 فنا همه کشتند تار و مار * وز تند باد قهر اجل جمله تند و خوند که تندید بی سکون نون
 ویای تهنائیه خشم گرفت و نیز شد معنا سنه استاد عنصری بیت بتندی بروی
 چو شیر زنند * بزد دست و چشم ادا نوش کرد * محاحه و تحفه الاحبابه یعنی درخت
 مشکوفه دار یعنی چپکی آچلش اغاجاره درختها بتندی دیرلر استاد عنصری بیت بصد
 جای تخم اندر آور دخت * بتندی شاخ و بر آورد رخت که تود بی واو معروفه بوزن سود
 توت دید کاری یمس حکیم ناصر خسرو * قطعه * بفعل و قول زبان یک نهاد باش و مباحث
 بدل خلل و بان چون پشیر ز راندود * مباحش مادح خورش و مگوی خیره مرا * که من ترنج
 لطیف و خوشم تو بیزه تود * شیخ نظامی بیت کریمی که از تود واز برک تود * ز حلوا
 و بر بزم آورد سود * و او مجهول تلفظیه توده معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت
 آسمان نسبت بعرش آمد فرود * ورنه بس عالیست پیش خاک تود که تور فند بی
 مفتوحه ده ذکر می مرور ایدن ترند معنا سنه که سخن یعنی و دروغ دیکدر میر نظمی
 بیت بقول و بفعلش نداد فروغ * سخنهایش تور فند و لاغ و دروغ که توزید بی کسرزا
 و سکون یای تحتانی ایله یعنی کسب کرد و حاصل کرد و ادا کرد معنا لینه و یعنی کشید کذا فی الجمع
 که توفید بی کسر فا و سکون یای تحتانی ایله یعنی شورش و غلبه و اواز استاد لیلی بیت
 از آن نعره جند توفید دهر * بکام عد و نوش شد همچو زهر که تولد بی فتح لامله یامی یوزلو
 واز غون چهره لو معنا سنه در که مع الراء الممله * بحار بی سکون خاومچه و فتح میله
 دمر نسر اوقه دیرلر که حواری فتح خاومعه و اوله ایله نام پادشاه دهستاندر و کیخسرو و لشکرند
 بر نامدار مبارز پهلوان آدیدر کذا فی الجمع که نکمار بی سکون کاف و فتح میله یعنی تهماز
 مرقوم میر خسرو بیت هم از ویست خوارج نشانه لغت * که سکر نیست برایشان سزا
 نه نکمارست * سکر بر او قدره مرفی غایت کسکین و آنچه اولور که نکمر بی نکمار مرقومند
 اختصار اولنشد که تندر بی سکون نون و فتح دال مهمله ایله فرهنگ جهانگیر بیله یعنی رعنه
 استاد فرخی در صفت اسب * قطعه * برفتن ز نیری چو فرمان سلطان * بخوردن ز خوشی
 چو عیش توانکر * نه چرخست اجزای او چون ستاره * نه ابرست آوای او همچو تندر *
 شرف مشفرو در صفت اسب * قطعه * اسبست زود خیز سیمکوی نیر تاز * کز پیوه و شتاب
 مکر باد صرصرست * از بانگ او چو یاران زهره همچو کد * زیرا که خود چو برق و صیقلش
 چو تندرست * مجمع الغر صله ضم دال مهمله ایله و زیاده و او ایله ده مرویدر ایوستکود
 بیت اگر تندر مویه کر نیستی * سوی ابر چند هنر نیستی که تندر بی سکون نون و ضم
 دال مهمله و او مجهول ایله رعنه معنا سنه در شمس فخری بیت چو بباد تو باشد غم نباشد
 شب تاریک و ابرو برق و تندر بی منوچهری بیت خروشی بر کشیدی تند تندر *
 که موی مردمان کردی چو سوزن که تندر بی سکون نون و دال مهمله و ضم باه موحله

ایله بمعنی برجستن یعنی محراق کذا فی شرفنامه که تند یوزی سکون نون ویای تحتانی
 و کسر دال مهمله ایله برجستن کذا فی المویده تور یوزی حوران ایکی معنایه کلور
 اول فریدون شاهک بیوک اوغلی اسمدر که تورج دخی دیرلر توران زمین اکامنسو بدرتانی
 مملکت توران در که تخفیفاً تور دیرلر حکیم فردوسی بیت توکاهی نبیره کشی گاه پور *
 بهانه تراجنک ایران و تور * وله بیت ز شهری پدا داد آمد ستم دور * ز ایران ازی سوزان
 سوی تور * بو معنایه میر معزی بیت کرکین تو بکدر دسوی هند * در خشم توره بردسوی
 تور * ثالث پهلوان و بها در معنا سنه حکیم قطران از موی بیت هیچ توری رانفرماید
 فلاک پیکار تو * و ربفرماید بخون اندر شود مستور تور * رابع فرس قدیمه معشوق هیز
 معنا سنه در حکیم قطران بیتند بو معنایه نامع وار در مصرع ثانیده خامش موی الفضلاده
 طعمی اکشی برکیاهد رطعامه قورلر لطیف چاشنی و بر میر خسر و بیت من پیاده هیچکه
 نافرته از اقبال شاه * تامه زیر قدم هرگز ز تور و کرم * سادس یعنی تجسس و نفحص صاحب
 فرهنگ منظومه بیت مرغ شد سبزه زار دور از جوی * مهر شمس است چون متور مجوی
 سابع یعنی دم اورکک که توردین رمیدن معنا سنه و بکسور قتن و دور شدن معنا سنه
 ثامن شرفنامه ده نام دختر ایرج شاه که منوچهر اندن وجوده کلدی تاسع ادات الفضلاده
 نام مهمانی واقعدر عاشر یعنی بیوه یعنی طول عورت حادی عشر مجمع الفرسه آوایی
 و طر وف معنا سنه در ثانی عشر قیماقلی شمس پالوده در که توانکر ی سکون نونله دولتمند
 یعنی غنی و مالدار و رزق جهتله صاحب قوت دیمک اولور که توی شیر ی قیماقلی سوده
 معنا سنه در توی قیماقدر یاسر تو دخی دیرلر که نیر ی خمتین ایله قوش بورنی و طاووسه بکزر
 برقوش در عربیده شفتین دیرلر کسر متین ایله که مع الزاء المعجه * تراز ی فتح راه مهمله
 ایله بمعنی خوبی و نیکویی ابوالمعانی بیت سزد که سرور خوبان شوی بحسن و کمال *
 باین تناسب اعضا باین تراز جمال که ترغوز ی سکون راه مهمله و ضم غین معجه ایله حکیم
 پادشاهی معنا سنه که یرلیغ دخی دیرلر میر نظمی بیت برویش چون خط فیروز آمد *
 بقتل عاشقان ترغوز آمد * که ترکناز ی ترک ایله تازدن مرکب اسمدر خبر سر چاپی
 و جولان ابلک و غارت و یغما یه سکر تمک معنا سنه حکیم سنائی بیت ترکنازی کنیم و بر شکنیم
 نفس زنی مزاج دریا زار * نواب سیمه سالار میرزا خان بن بیرام خان مخاطب بخان خانان
 نوشته * رباعی * بکچند دلم بهجر آموخته بود * وز ذوق وصال دیده بردوخته بود *
 باد تو شبانه ترکنازی آورد * بر باد بداد آنچه اندوخته بود * و صالتوب یوریمک معنا سنه
 شیخ نظامی بیت هم رفیقش ز ترکناز افناد * هم براقش ز پویه باز افناد * محبوبلر شیوه
 و ناز ایله خرامان اولوب عشاقک صبر و قرارینی یغما و غارت ایتدکلی بخون آنلرک وصفارینه
 ترکناز دیرلر که تندباز ی سکون نون و دال مهمله و فتح باء موحیه ایله شکار آلور قوتلره
 دیرلر که تندباز ی سکون نون و کسر ناء مثناة ایله غایت حدت طبعدن کنایه ایدوبه
 تهور و غضب معنا سنه استعمال ایدرلر انسانند و حیوانند و ارد اولور قاقیق معنا سنه ده کلور
 بو معنایه چغتای اوکنه دیرلر انکندر نامه ده خاقان انکندن مخفی گلد که ایتدی بیت

ت ر

بیت یوق ایرسنگا اوکنه سوزوق ایدی * فی بولسا بیرینک ساودین اوق ایلی فی تشدوز فی
سکون ون وضم دال مهمله ایله رعد معنا سنه در کذا فی الصباح فی توز فی واو معروف ایله
طغوز معنا یه کلور اول توختن لفظندن مشتق صیغه امر ووصف ترکیبی اولور توختنک
معنای عنقریب ذکر اولور انشاء الله تعالی شمس غری بیت کرا بماند در کار جای
در نک * چو چشم شاه رخ آرد بمعرفه کین توز * ثانی بمعنی تاخت و تا ز امر در حکیم سوزنی بیت
بحر و صاهجان باشی تو آنکا * که آنجا لشکر مسترما کند توز * ثالث بمعنی اندوزنده یعنی کار
و کسب کنند حکیم انوری بیت کفتمش مان چکونه داری حال * زین این ورطه تاب و حادشه
توز * رابع بمعنی کشنده و له ایضا * قطعه * ای بر اعدا و اولیا پیروز * در مکافات این
و آن شب و روز * بر یکی جو دفا یقت غالب * وزد کرجاه غالب کین توز * خامس بمعنی گذارنده
و ادا کننده و له ایضا بیت بذل نزدیک همت تو چو وام * کرم و وام و توز و شکر اندوز
سادس بمعنی اندوختن و کشیدن بو معناده صیغه امر او اور شهاب الدین احمد مؤید بیت
از سلاطین ملک کیو بر فقیران بذل کن * با مالی باده نوش و از مخالف کینه توز * سابع
بمعنی بکندار و ادا کن یعنی صیغه امر در حکیم سنایی بیت یکزمان از کج دانش و ام نادانی بتوف
با خریک یک برابر اسب همت را بتاز * ثامن اغاج قبوغنه دیر لکه یایه ضرار بو معناده زاه
فارسیله توز دخی دیر لخلق المعانی بیت کردد چوروی تواز کان پشت پای آن * کورا
ستود زنا وک سرما فکر پای * ناسع سرحد فارس اهاوزه قریب بر شهر آیدر که معرفی
توج در کذا فی الجمع فی توز فی

مشاهنه پیش از شمار * دران عرض که بر دهنکام باد فی مع الزاء الفارسی * توز فی واو مجهول ایله
یای توزی که القون حل ورنکا میز بویه ایله نقش ایدرل شیخ نظامی بیت دوا بروش همچون
کافی زه * سیه توز توز وی از مشک به * شیخ ابو سعید ابوالخیر بیت پی در کا و است و بیند
در کپسارست * ماعی سیر بشمی بدریا بارست * بزدر مکرست و توز در بلغارست * زه کردن
این کان بسی دشوارست * و یایه اوقک دمر فی طرفنه صادر قاری اغاج قبوغنه دیر لکه امیر
خسرو * مثنوی * دید پیری بسان پاره توز * کرده خود را ز مردمان مستور *
نیربالاش چون کان شده کور * بر کان کهن بر آمد توز * بولغنی کبی زاء معجه ایله و کبی
زاء فارسیله نقل ایدرل اما زاه فارسیله اولدوغنه دلالت چو قدر جمله دن حکیم فردوسی
بیت کانیست کراشک من توز کشت * سبی سروسیمشاد من کور کشت * و کور زاه
فارسیله در که بوکری معنا سنه در اکا قافیه او نمشدر بر معناسی دخی اعلام نسادندر حکیم
فردوسی بیت دوا برو بسان کان دراز * بود توز پوشید از مشک تاز فی مع السین المهمله
فی ترس فی ضیقین ایله بمعنی زمین شیارنا کرده یعنی نطس او لمامش بر مجمع الفرسه غایت
یک یرکه اکا قازمه کارا بلیه و مؤید الفضلاده و فرهنگ میرزا ابراهیم فتح تاء مثناه و ضم راه
مهمله ایله منقول در و بر معناسی دخی سخت در عموما عریضه سکون راء مهمله ایله سیر معناسنه در
شیخ نظامی بیت بروسینه همچو پولاد ترس * حدیث تنومندی آن خود میسر *
فی ترس فی سکون راء مهمله و ضم مهمله یی بوینوزی که عربیه خرنوب دیرل فی ترس فی

ت ش

ت ع

ت خ

استغفار ما آدم او زرينه تو کرک بر تنغه دیرل کدافی نسخه میرزا ابراهیم اکاتفو و تهو و ته دخی
 دیرل تو س ی سکون و او ایله یعنی ترس مرقوم یعنی زمین سخت ی مع الشین المعجیه ی
 ی ترش ی اکتی معناسنه اگرچه مشهوری سکون راه مهمله ایله در اما اصحی ضم را یله در
 حکیم اسدی بیت چنان خوش نیاید بدن کت خوردند * چنان ترش نه نیزکت ننکرند *
 ی ترش ی ایکی معنایه در اول حرارت و قلق و اضطرابه دیرل که درونه غم و اندوه زیاده
 اول و غندن ظهور ایدر پور بهای جامی * قطعه * روزها شد که بند می آید * بر در و ده
 نمیدهد چاوش * ایمن از عدل تو زمانه چنان * که نیاید ضرر ز آتش ترش * ثانی آرز
 معناسنه اولان توش لفظندن اختصار اولمشدر قوت معناسنه استعمال اولنور مثل مرغ
 مندره آتش یدوکی اجلدن آذر ترش و توش خوار دخی دیرل ی تند ی گوش ی قولاق
 یو مریمی یعنی قولاق یو مری جان ی تند یو مری معناسنه مقدم ذکر اولغشیدی * الودان
 فی الادیان اللذان فی باطنها * کدافی مشکلات ی توش ی و او مجهول ایله درت معنایه
 کاور اول طاقت معناسنه حکیم فردوسی * مثنوی * بیازید پای و به پیچید دست *
 همه بند و زنجیر درم کسست * چه بکسست زنجیری بوش کشت * بیفتاد ازان درد
 و بهوش کشت * محقری بیت زنگ عیشی بی تاب و توش کشته چومور * زنا توانی
 بی دست و پای مانده چومار * و قوت معناسنه اولدوغی بوند ندر استاد بیت بنو شابه
 گفت ای شه باتوان * به از شیر مردان با توش جان * بعض نسخه ده قدرت معناسنه ده
 منقولدر حکیم ناصر خسرو بیت در طاعت و بی طاقت و بی توش چرانی * ای کاه ستمکاری
 با طاقت و با توش * یو معنایه حکیم فردوسی بیت چو بهرام بل کشت بی توش و تا و *
 بسی نیشست او اندر آمد ز او * ثانی بدن معناسنه کاور حکیم اسدی * مثنوی * بدو گفت
 ملاح مغزای کار * که اینجا بود کرکدن بیشمار * مبالای کاوی براز خشم و جوش * یکی
 جانورده ز پیلان بتوش * ثالث قوت معناسنه حکیم انوری بیت خطی کشیده ام از خط برین
 ورق نکشد * بدان نکه نکتم من که بی تن و توشم * رابع یعنی قوت یعنی آرز که حاجت قدری
 اوله حکیم فردوسی بیت هران می که خوردم بتوهوش کشت * روان خرد مندر اتوش کشت
 توشه سفر یو معنادندر ی توش ی و او مجهول و ضم لامله ایکی معنایه در اول شعله معناسنه
 میرنظمی بیت دران شب بتو اش ز شمع و چراغ * شده همچور وز آئینه باغ و راع *
 ی مع العین المعجیه * تخم مرغ ی یرطه معناسنه عموما طاق یرطه سنه دیرل خصوصاً
 ابوالمعانی بیت باور مکن بوعده و زنهاردل مد * از ما کیان نسیم به این تخم مرغ نقد
 ی تفاغ ی فتح فایله بیوک شراب قدحیدر عریقه قحف دیرل کدافی الصاح ی تفاغ ی
 فتح نوله یعنی تفاغ مرقوم که آخر مجلس میده آنکه محبتا طلوبا میجرل میرنظمی بیت تفاغ
 خورده ام در بزم عشقش * از آنرو میشدم دلکرم عشقش ی توغ ی و او معروفه ایکی
 معنایه کاور اول معروف الاچه قبلدر نیزه باشنه نصب ایدرل ثانی تاغ مرقوم معناسنه که
 بریک اغا جدر آتسه یا ندقه رواج کوبه دک آتشی سونمز غلبه استعمال ایله اودون
 معناسنه اولشدر شمس فخری * قطعه * ققم نا خورده چند از معدة تنک * بر بتم بر ملد ایام

ایام آرزو * من از محنت بسان عود سوزان * خزان عصر را از عود و بان توغی مع الفاء
 و نفی نفرت جهتیه و طبعه املایم کلمات ایل تو کر مک معناسنه یعنی اعراض کو ستر مک
 مولانا جامی بیت تفیران طائفه مرده دلان * در هوا و موس افسرده دلان * لغت محمودیه
 بمعنی ناخن و اقدار و تاف و فتح لامله اوزم چکر دکی و صابی و قبوخی که صقل قدن صکره
 قالود ترکیده جبره دیر لکذا فی شرفنامه و توف و او معروفه ابکی معنایه در اول خلق مک
 غلبه سفدن و طاغ ار اسندن ظاهر اولان صدا حکیم انوری بیت قلادید در لشکر افتاده
 توف * ازان پهلوان جمله صف شکوف * بومعنا ده نوله توف دخی دیر لثانی جنبش و همخوردکی
 معناسنه حکیم اسدی بیت قلادید در لشکر افتاده توف * ز کر دبلان رفته خورد رکسوف
 مصرع اول توارد واقع اولشدر و مع الفاف * تنق و خمتین ایل پرده معناسنه در مولانا
 جامی در مشب معراج بیت خیمه برون زد دز حدود جهات * پرده او شد تنق نور ذات *
 ترغاق و سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله مؤید الفضلاده کجه لده خر سوز و حرامزاده دن
 یکمیکه ایتک معنا صنه مطهر شیرازی بیت بر در که میون تودر نوبت ترغاق * میران مهران
 بر عدد ریک بر آری و ترغاق و سکون راء مهمله و فتح قافله زبان خوار ز من ساجدان دیر ل
 و مع الکاف * تنک و سکون باء موحد و فتح نوله قیو محملک التون و کش ریخته
 ایتد کگری قالب معناسنه استاد عنصری بیت تنک ارکچ نهد کسی بی شک * ریخته کچ
 بر آید از تنک و تبوک و ضم باء موحد ایله اغاج طبق که ایچنه میوه و بعض اشیا قور ل
 شمس فخری بیت خاک بر تارک دوات و قلم * حبذا دبه و جوال و تبوک و تر ترک و سکون
 راء مهمله اول و ضم تاء مثناة و راء ثانیه شیراز کبابا کوهی دید کگری طاعنده بر لطیف مکانه
 اهل شیراز و نواحی سندن اول محله سیر و تفرجه کلوب عشرت ایدر لر آند دپه سی سوری
 بریا لحن قیا وارد نوجوان تازه بکتل بریسی طاش اوزرینه او ثوب بوز اوزرندن قاید قلمری
 کبی قیار لر و ترک و سکون راء مهمله و ضم تاء مثناة ایله نسخه میرزا ابراهیم تذرو
 معناسنه در تورنک وجود یوز دخی دیر لمؤید الفضلاده راء معجه ایله واقعدر شرفنامه ده
 خوش رفتار بر قوشندر نواحی هند طاعلورده اولور دیو مسطور در میر نظمی بیت بکفتارش
 چو طوطی شکر خا * خرامش همچو ترک خوب و زیبا و تر شک و سکون راء مهمله و فتح
 شین معجه ایله ادات الفضلاده یشل رنک خوشما بر قوش آدیدر و تر شک و ضم راء مهمله
 و سکون شین معجه و فتح کافله اکشیرک دیمک اولور کاف تصغیر ایله و تر شک و ضم راء
 مهمله و سکون شین معجه و فتح نوله اکشیلو معناسنه در غمناک و فرحناک کبی شاعر نیت
 دماغ میکشاران میشود چاک * بخموری صهر آبا تر شک و ترک و سکون راء مهمله ایله
 ایکی معنایه کلور اول خطا و ختن و دشت قبحاق خلقنه دیر لکه عاد نلری زد و برد و غارت و یغمادر
 نتمک خواجه حافظ بیت فغان کین لولیان شوخ شیرینکار شهر آشوب * چنان بردند
 صبر از دل که ترکلی خوان یغمارا * و ترکستان و لایتنه یا لکتر ترک دیر ل استاد دقتی بیت اکنون
 فکند بیتی از ترک تا بن * بکچند کاه زیر پی آهوان سمن * بو تعبیر عجم و لایتنه یا لکتر عجم
 و عربستانه عرب و روم و لایتنه روم دید کگری کبیرد ثانی محبوبه دخی ترک دیر ل نتمک

خواجه حافظ بیت اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا * بحال هندویش محشم
 مهر قند و بخارا را * محمود یار شیوه و ناز ایله صبر و قرار عشاق غارت ایتد کلری ایچون نسیمه
 اولوق واردو شهیدی قی بیت عالم تمام پرز شهیدان فتنه شد * ترک مرا خدنگ ستم در کن
 هنوز **تو تفتک** **فی فتح** فایله ایچی پوش نیزه در که اغز ایله فندقی اتار ل کذافی شرفنامه تف
 او فور مکدر اغز توفنگندن فندقی او فورب آتغله نسیمه اولمشدر قور شون آنلان تفتکه
 اول مناسبته تفتک نسیمه اولنوب آکا دخی علم اولمشدر این عین * قطعه * مرد ثابت قدم
 آنست که از با نرود * وز چه سر کشته بود کرد زمین همچو فک * همچو سیرغ که از جا نبرد
 طوفانش * نه چو کجشک که افتد بدم از باد تفتک * خواجه عید لویکی بیت پای کشیده ام ازین
 دست فشاده ام از این * رشته زدودانگی چون کل خان از تفتک **فی تفتک** **فی کسر** فو سکون یای
 تختانی و فتح راه مهمله ایله تفتیرای مرقوم معناسنه یعنی پالهنک ایتد کلری طاش **فی تفتک** **فی**
 ایکی معنایه کلور اول هر قوشک بورنه دیر لر میر نظمی بیت زبانت درازی مکن بر کسی *
 چومرغ تکی دارد بخند پی * ثانی شعله سی آزاوان چراغ دیر **فی تفتک** **فی** ضمتین ایله
 سم وزردنی جانور صورتند دوزلش قدح کذافی الصحاح شرفنامه ده نهان معناسنه در
 و فرهنک غلی نیکه غرقه بالا معناسنه در **فی تفتک** **فی** سکون لام ایله حبوباتدن لوبیا
 دید کلری غله در کذافی فرهنک جهانگیری **فی تفتک** **فی** تفتک و تفتک **فی** کلاهما بسکون النون ایکی
 معنایه کلور اول کوچک طاوول که شعبه با زل و مسخره چالوب او سارل ترکیده دبلک دیر لر مقصود
 خرده دیمشدر بیت می نشانی غچکی و پلبانی همه شب * سپر آنکه زدی بر سر میدان
 تفتک * ثانی ایرقایشی معناسنه در **فی تفتک** **فی** سکون نون ایله بویی قصه و اغزی طار
 برداغ دیر لر حکیم ازرق * رباعی * آن حاکم میان روزی ماند * کرد سراوینند کوزی ماند
 تفتک دهنش بعود سوزی ماند * چون سرمه کشد راست بیوزی ماند **فی تفتک** **فی** ضم نون
 ایله یوفقه معناسنه که عربیده رقیق دیر لر ویوفقه لحدن تحمل اولمیان نسنه ده دیر لر
 ابوالعافی بیت تفتک طرفان عالم را سزانیست * بیاشامیدن آراباده عشق **فی تفتک** **فی**
 سکون و اوو فتح باه مو حله ایله کجینه معناسنه در لسان الشعرا ده بایرینه نوله واقع اولمشدر
 وادات الفضلاده بایرینه تاء مشاة ایله مسطور در و فرهنک جهانگیری ده کاف فارسیله
 روایت اولمشدر **فی تورتک** **فی** مجمع الفرسه فتح راه مهمله و فرهنک جهانگیری ده ضم راه مهمله
 ایله مسطور در ایکی معنایه در اول سزاوت معناسنه که پرپن و خرقة دخی دیر لر استاد
 حمیری * مثنوی * چونا اهل را قدر کرد دبلند * نباشد جوان آزاده هوشمند * اگر چه
 چنارست برکش بزرک * نباشد در و نفع برک تورتک * ثانی توران پهلوانان رف بر مبارز
 آدیدر حکیم فردوسی بیت یکی پهلوان بود نامش تورتک * دلیر و سرافراز و کرد سترک *
فی تورتک **فی** سکون راه مهمله و فتح نوله یعنی تدر و کذافی مجمع الفرسه منصور شیرازی
 بیت بفرزدیک بدور تو باز از شاهین * نکرد باز یاس تو ظلم بر تورتک * کاف فارسیله ده مرید
فی تورتک **فی** فتح شینله یعنی ز جوانه ترکیه نهالی به دیر لر کذافی فرهنک جهانگیری **فی تورتک** **فی**
 موی بکده سته یعنی بر طو تا م صایح کذافی المجمع اما تحفه الاحبابه آنک پیشانیسنه اولان بر چشم

۴۰۷
ت ش

برجم في مع الكاف الفارسي * ترك في فتح راه مهمله وسكون نوله اوج معنایه كلور اول مجودیه
اغز تفنکی معناسنه ثاني مرغ دشني كه واو معدوله ايله تورنك دخی دیرلر ثالث زندانه
معناسنه درك ترك في سكون راه مهمله وفتح نوله شرفنا مهده تدر ومعناسنه وفرهنگ
جهانگیریه كيك معناسنه درك تس سك في سكون سین اول وفتح ثانیه ادویه دن براتو
عریقه بنفیع الكلاب دیرلر فارسیه بر آدی دخی شاسبا نكدر في تانك في ضم لام وسكون
نوله حاجت وخواهی یعنی استمك واسنینه تانکی دیرلر حکیم سنایی * مثنوی * بکده ای
بکفتم ای نادان * دین و دنیا مه ز بهر دو نان * ابلهانه جواب دار از صف * کز پی خرقه
وجام و علف * راست خواهی بدین تانك خوشم * این کم به که بار خلق کشم * حکیم سوزنی
بیت خرکد ایست کدیه خو کرده * از تانك ملوک تا بحراب في توتك في سكون واو وفتح
تاء مثناة ايله درت معنایه كلور اول بر قوشدر تعالیم ايله سخنکوی ایدرلر عریقه طوطی و بیغا
دخی دیرلر مزبور قوشك قفسه قوشو سنه بر آینه قورلر آینه نك آردنده بر کسنه
اوتورب استدیکی سوزلی سویلر کرارا طوطی آینه ده شگلن کوروب سویلر آنی
صانوب جناب باری تعالی جل شانہ اول قوشه اول قدر ادراك واستعداد ور مشدر که
ایستد یکی سوزی ضبط ایدوب سویلر لیکن تعالیم اولان سوزی سویلر غیری سوزه قادر
دکدر حیات الحیوانده مزبور قوش صحیح یشل و صافی سیاه ورنکین قرمزیه اولدیغین
بازار هندوستان ولایتده بریده اولور ثاني بر قسم قامشدر یشه دخی دیرلر ثالث بر نوع
انمکدر شهر قرین و اطرافنه مخصوصدر رابع شیرازده بر محله آدیدر في تورنك في کاف
جبریده مذکور اولان تورنك معناسنه درك تونك في سكون واو وفتح نوله کچینه
معناسنه درک بایله توبك دخی دیرلر کذافی لسان الشعر في توك في فرهنگ جهانگیریه
چشم معناسنه درقرا لوی بیت زتوک مست تو عالم خرابست * بقید زلف تو خلقی
کرفتار في مع اللام * تغال في غین معجه ايله خوار زمیلر لسانده وجه معناسنه درك تغل في
فتح غین معجه ايله آغیل معناسنه درقیونك وکی نك وصغرك اولسون ابوالمعانی بیت بکر دکوی
تو عشاق بود سرکشته * چوکوسفند بشب در تغل همی آیند في تل في کیسه خبا ط که اپکنه
وایر بشم و یوکسوک و غیری نسنه لور قورلر اکا قود دخی دیرلر میرنظمی بیت مشو در پی حرص
و آت دوان * مکن جیب و دامن تل در زبان في تنبل في سكون نون و ضم باء موحد ايله بوزن
سنبل یعنی مکر و حیلہ استاد منوچهری بیت بخت بی تفصیر و بخت روزی مکروه غم * دهر فی
تلمیس و تنبل چرخ بی نیرنک ورنك * شمس خیزی بیت دولت او عطای یزدانست * نه بکر
ونه لبس و نه تنبل في توال في بوزن چوال یعنی نهایت هر چیز دخی کیر و دونك معناسنه در یعنی
اول ابوالمعانی بیت پاک مشو در عشق یار وصلت آلوده مشو * کین رمعشقت با شد رفته
در وصلت توال في توبال في باء فارسیله مؤید الفضلاده یعنی مس که عریقه نخاس دیرلر فرهنگ
جهانگیریه یعنی ریزه زروسیم که عریقه قراضه دیرلر في توبال في واو مجهول و باء موحد ايله ایکی
معنایه در اول یعنی توال مرقوم ثاني مجمع القریه دموری دوکد که ایشه یرامیوب دو کیلنی که
عریقه خبث الحدید دیرلر في توبل في واو مجهول و فتح باء موحد ايله یعنی بیش بیشانی

ت ش

یعنی آنک ایلر و می گد قیلر قریب یر در میر نظمی لطیف تشبیه بیت جور و شرمه
 و کینسوهاله او * که توبل شعله جواله او * تو شمال * سکون شین معجه و فتح میله چاوش
 معناسنه در که در کاه سلاطینه خدمت ایدر لر و میری ایشلرک مباشر لری معناسنه وله بیت
 منکر بوده آنجایکی تو شمال * شدی نیک محضرو نیکو خصال * تو شل و تو شیل * اول فتح
 شین معجه ثانی کسرایله بر نوع لطیف اینه بز در اکابر جامه ایدر لر اکا توزی دخی دیر لر
 هنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی * تو ل * و او مجهول ایله شرفنامه ده یعنی کچ دهان
 و محاحله یعنی پیرامون دهان فرهنگ جها نکیریده و او معر و فله یعنی جنگ و پر خاش شیخ
 قازی بیت سنان صاعقه بر ز سراز در رجه شب * چواز در ون سیدر وز تول خیر
 نیو * و او مجهول ایله رم معناسنه در زیر اتولیدن رمیدن معناسنه در توریدن و فاتولیدن
 دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره در صفت کواکب بیت سخت می تولی ز تر بیعات او
 وز دلال و کینه و آفات او * تو بل * کسر و او و سکون یای تحتانی ایله پیشانی معناسنه در
 بعض فرهنگرده کله سر معناسنه مرویدر شمس فخری * قطعه * کر کند شهر یار خصم
 منکار * سوی کردون نظر بحشما غیل * اختران بر زمین نهند از بیم * از پی بندگی شاه
 تو بل * مع المیم * تم * خم تاء مشتاة ایله سماق معناسنه در کذا فی شرفنامه مؤید الفضلاده
 سکون تایله مرویدر * خم * معروف حبوباتدن هر نه اولور سه که اکیلور هر یکه بدی
 دیر لر کسر ذال معجه ایله شیخ سعدی بیت زمین شوره بر سنبل نیارد * در و خم عمل ضایع
 هکردان * میر نظمی بیت هر که تخم بدی بکشت همان * حاصلش جز بدی نیاید از ان * تم *
 خم تائین و سکون میمن ایله قطاس معناسنه در که کا و کوهی قویر و غیدر سپاهیلر آت
 بویننه اصار لر عظیم شهرت و زیاده مهابت کو سترر آکا غرغا و و کر کاو و کرغا دخی دیر لر
 * تم * بر نوع یعنی اوق دمر نیدر اکثر ترکستانده قوللنور لر * تونه کندی * و او معروف
 و فتح تاء مشتاة ایله تخیل بی در تونه بدن انسانه سیاه شکل کبی نسنه در اندن استعار
 طریقیله بت معناسنه استعمال اولنمشد * تو لوم * و او معروف و مجهول و خم لامله
 اسلحه معناسنه در کذا فی شرفنامه * مع النون * تیان * فتح باء موحد مشدده ایله
 تیان معناسنه در میر نظمی بیت کشاده بند تیان دلارا * شد آینه بی مثل پیدا تیان *
 سکون باء موحد و فتح نوله تیان مر قوم معناسنه و نون باء موحدیه تقدیمه دخی جایز در
 * تیان * خم باء موحد ایله شون معناسنه ادای تر کاند کذا فی شرفنامه * خم ریحان
 و خم ممکن * یعنی امثال الاچی و یالدا نه تخمکیاد دخی دیر لر ایضافی شرفنامه * ترش شیرین *
 نه هیچ اکشی و نه هیچ طندو اولان نسنه که میخوش تعبیر ایدر لر هر نه ده که اول طم اوله عوما
 و انار ده خصوصاً اگر چه ترش خم رایله تلفظ اولنور کاهی تخفیف قصد اولنوب رای سکن
 ایدر لر مصدری سکون رایله ترشیدن کلور شیرین ایله یا خود آخر لفظله ترکیب اولند قد
 البته راسا کن اولور زیرا تصرفات مشتقاده تخفیف مقصود در * ترشیدن * اکشمک
 و اکشمک معناسنه مصدر در * ترغان * سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله ایکی معنایه
 کلور اولر هر که عربده دلیل دیر لر ثانی باج معناسنه میر نظمی بیت نشسته بر سعالای

بالای و در بند * زیاده روان ترغان بکیر دی ترکان فی جمع ترک در الف و نون ادات جعفر
 خواجه سلمان بیت کین زمان شمیر کینی بر ترک ترکان آزمای * در دیار ترکان نه ترکمان نه ترکان
 دی ترخان فی سکون نون و فتح جمله کتب طبعه بادر محبوبه دخی دیرل عوام قووان اوتی
 دید کلیدر ترج رایحه سنه قریب خوشبو رایحه سی وار در دی تمن فی فتح جمله اون ایکی بیگ
 هدده دیرل تمن دخی جائز در بودیارده کثرتدن کنایه ایدرل اما الحاله هذه عجمه الی
 عباسی به تمن دیرل که رومک غروشی حسا بیله اون الی غروشی ایکی ثاث اولور زرا
 عباسی سینگ اوچی غروشی حسا بنه رایجدر میر نظمی بیت شاهی که عطای او تمن بود
 ما ام به شاش مو تمن بود * بعض دیار کرسوم عرقیه سنه اون بیگ و بعض دیار ده بش
 بیگ آنچه اعتبار ایدرل چغقایده دخی تومان دیرل دی تن فی بحر ظلمات اولور عظیم الجثه
 بر نوع بالقدر انی قوریدوب ییلان صوقنه وزه رایحه ایچوررل فی الحال فی ایدوب
 خلاص اولور مش و بر معناسی دی کلخن در که تون لفظتدن مخفدر دی تبان فی سکون
 نون و فتح باء مو حله ایله کور شجیلرک دریدن طوئلیدر و دخی تومان معنا سنه در
 دی تبیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر جمله قولانی و قوشا غی محکم چکمک
 دی تبیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله اولی ایله بر سنه آواز و ریمک
 دی تواکن فی ضم کافله چیلای آدیدر که غلیواج و غلیواژ دخی دیرل کذا فی شرفنامه
 فی توان فی ایکی معنایه کلور اول کوچ معنا سنه که عربیه قوت دیرل و دخی قدرت
 معنا سنه توانستن دن صیغه امر و وصف ترکیبی و کاهی لعم فاعل استعمال اولور کال
 بخندی بیت اینچنین صورت مطبوع زجان نتوان ساخت * در توان ساخت ز قدرت
 روان نتوان ساخت * ثانی یعنی ابر یعنی بولت میر خسر و بیت زسیلی که بر کوه ریزد توان
 شود بر سر کوه کشی روان * خواجه عمید لویکی بیت ز روی بحر معلق توان شده پیدا
 چو پشت ماهی شیم از میانه حیون دی توانستن فی کسر نون و سکون سین مهمله ایله
 قادر اولق و کوجلوا اولق معنا سنه در دی توانیدن فی یعنی توانستن مرقوم فارسیه ید طولا
 اصحابی مصدر دن مشتق اولان کلمات حرف تبدیلینه قائل اولما مغله حالی اوزن مصدر
 اعتبار ایدرل دی تبان فی واو معروف و فتح باء مو حله ایله یعنی تبان مرقوم دی تب رسن فی
 سکون باء مو حله و فتح را و سین مهملتین ایله بوکلش ایپ که تب قاتدر رسن معلوم
 دی توختن فی واو مجهول و سکون جاء معجه ایله بش معنایه کلور اول یعنی خواستن یعنی
 استمک حکیم اسدی بیت بتبع و سنان هر یکا کینه توخت * کهی دل درید و کهی سینه
 دوخت * ثانی یعنی کزاردن یعنی ادا ایتمک و عاریتی سنه بی کیر و و ریمک و دین او ده ملک
 رضی الدین نیشا بوری بیت ایاستوده بزرکی که وام شکر ترا * زبان بنده تو توختن نمیداند
 ثالث یعنی فروگردن یعنی اشاغی ایندر ملک حکیم سنایی بیت خلق اکر در تو توخت ناکه
 خاز * تو کل خویش از و دریغ مدار * رابع یعنی اندک فرام آوردن یعنی آزار جمع ایلک
 حکیم اسدی بیت همه یادی از بخت آموختم * که من کین بدین چارها تو ختم * خامس
 فرمک جها نکیریده یعنی کشیدن مرویدر دی توان فی مشهور مملکت در توران زمین دیرل

فریدون شاه اوغلی تون منسوب اولغله شهنامده فردوسی ایران و توران خلقنك جنك
 وجد اللین بیان ایدر که تور اوغلار یله ایرج اوغلاری میاندا عداوت و خصومت نجه زمان
 متمادی اولمشیدی مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت ز توران زمین خیمه بیرون زدند *
 مقرر پرده بر طرف حیون زدند که تورنگان که فتح راه مهمله و کاف فارسی و سکون نوله
 یعنی ترلنگان مرقوم یعنی زنده کنند و دید آردند همه تعالی و تقدس کذا فی شرفنامه که توریدن
 کسر راه مهمله ایله خصم محضرند بخیل و شرمند اولوق معناسنه در کذا فی المجمع که توزیدن
 کسر زاء معجه ایله بش معنایه کلور اول یعنی خواستن شیخ عراقی بیت زهار ازان دو چشم
 مست * فریاد ازان دو زلف کین توز * ثانی یعنی کرار دن وادا کردن ادیب صابر بیت
 چند باشی روز و شب دلسوره سازای پسر * خام شادی توز اسب بیغمی تازای پسر
 حکیم سنایی بیت یکرمان در کج دانش وام نادانی توز * تاخر دیکدم برابر مرکب هست
 بتاز * ثالث یعنی اندوختن و حاصل کردن استاد دیقی بیت بر یکی جاه فایضت غالب
 وز ذکر جاه قاهره کین توز * رابع یعنی فرو کردن بمثل توختن خامی یعنی کشیدن کذا فی
 فرهنگ جهانگیری که توسن که او مجهول ایله مفتوحه دهذکری مرور ایدن توسن معناسنه در
 اسب سترکش دیکدر ابوالمعالی بیت هرگز نکشته اهل دلی رافله بهر * زینهار بمری رام
 نشد توسن مراد که توشدان که سکون شین معجه ایله اسم مرکب در توش ایله داندن آذق
 قویا جق ظرف طفر جق و امثالی نسنه که اهل سفرا یجنه نواله قویوب سفره کتور رلو
 که توشکان که سکون شین معجه و فتح کاف فارسیله جام کلخی کذا فی شرفنامه و معنایه
 ابوالمعالی بیت خوی محنت بریزد از سر ایام زاب غم * دودیده جام کرمایه در غم توشکان
 کویا که توشمان که سکون شین معجه و فتح میله بعض نسنه ایچون وضع اولنگان نشان و بیان
 سرای معناسنه دو که توفیدن که کسر فایله ایکی معنایه کلور اول صد اوند معناسنه حکیم
 فردوسی بیت بتوفید کوه و بلرزید دشت * خروش سپاه از هوا بر کدشت * وله بیت
 خروشی برآمد از سفند یار * بتوفید از آواز او دشت و غار * ثانی جنبش و برهم خوردن
 هر یکه فرازد بر لر حکیم فردوسی بیت بتوفید شهر و برآمد خروش * تو کفتی همی کر کند
 نعره کوش * بعض فرهنگرده فایرینه نون واقع اولمشدر که تولیدن که او معروف و کسر
 لام و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله اولوق و صا جمیع معناسنه در ابوالمعالی بیت
 رسیدن راحتی جان حزین را * که بیکان مره برهینه تولبد که تو لیکن که کسر لام و فتح کاف
 فارسیله یعنی توا کن مرقوم یعنی غلیو اج کذا فی شرفنامه که تومان که یعنی تبا ن مرقوم
 و کور شجیلر که دری تومانی و کجیلر که شلواری و زبان خوار زم و زبان مغانده اون بیلک عده
 دیرلر که تون که ناحیه مشرقه بر مملکت یا خود بر شهر آیدر و دخی کلخن که غایت قرمش
 اوله شاعر بیت کروی آمدند در کرد بیرون * چو آتش از میان کلخن تون * شرفنامه ده
 قرار که نطفه معناسنه در یعنی رحم مادر ادای تر کاند که تولیدن که کسر نوله یعنی توفیدن
 مرقوم کذا فی جهانگیری که تهمتن که شرفنامه ده ضم تایلر مر ویدر خداوند سپاه بران
 و رستم القابند که مع الواد * تفویضم فایله یعنی آب دهن یعنی تو کر که کال اسعبل بیت

بیت با کف در بار تو هر دم بر شک * ابر زنده بر رخ دریا تفو * و تو کر مک معناسنه ده استعمال
 اول نور ابو شکور بیت نیشکرده ببرد زیر کلو * تقو بر چنین ناستکیبا تفو * تاو * ضم
 ضم لام ایله مابین نیر یعنی یلکه وارنجه دیر لر ابو رافع بیت نیر اندر قلب دشمن تا تلو * میخله
 چونانکه در چشمش تلو * تندرو * سکون نون و دال موقوف و ضم راه مهملین ایله بخیل
 و خسیس و اکشی یوزلو معناسنه کذا فی مشکلات بو معنایه ابو المعانی بیت بوده است
 احسان تو بر خلق عالم را بکان * میشود نزد گفت در پای عمان تندرو * تو * و او مجرول
 ایله ضمیر خطا بدر منن دیمک معناسنه افصح بودر که ولو اظهار او لنیوب ضم تانک استماعیه
 تلفظ اولنه همام نیری بی بیت مکر سنکین دلست و جان ندارد * هر آنکس که چو تو جانان
 ندارد * و ادات رابطه اولان استه اذ حال اولنوب بعض محله و اساقط اولوب یا لکتر ضمه ایله
 قست دینلور و علامت مفعول اولان رایه اذ حال اولند قده ترا دینلور که اصلری تو است و تورا
 ایدی و کاهی ضرورت شعر حسیه و او اثبات اولنوب تلفظ اولنور مثالی حکیم اسدی
 بیت همه باتوست از بجویش باز * تا نیاید کسی کشاید از تو * و او معروفه و تانک استماعیه
 اوج معنایه کلوز اول قیاق که سودی قینادوب اوز رنده منعقد اولانی آلور لر عربی قسطا
 دیر لر ثانی قات معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت من این ایوان به تورا نمیدانم
 نمیدانم * من این نقاش جادورا نمیدانم نمیدانم * ثالث پرده معناسنه که تا هتوده دخی دیر لر
 حضرت مولانا قدس سره بیت رحمت صد تو بران با قیس باد * که خدایش عقل صد
 مرده بداد * تو بر تو * یعنی قات اندر قات و دخی قمر اتمک که کاهی و امثالی اولور * تو *
 و او زیاده استماع ایچون بروا و دخی یا ز لر قیاق معناسنه در * تهو * ضم هایل به معنی تفو
 یعنی آغز دن تو کرک آتم که تف و تفوده دخی دیر لر ابو المعانی بیت دهد دولت فلک هر ناسزارا
 تهو باشد چنین اقبال دنیا * تهو * سکون ها و ضم یای تحتانیله معنی تفو که تص و تهو دخی
 دیر لر مشرفنامه ده معنی تهو مرقوم در * مع الهاء * نزه * سکون تاء مشناه و فتح راه مهمله
 ایله سماع معناسنه کذا فی المجمع * محمه * سکون خاء معجه و فتح میله اوج معنایه در اول
 معده ده طعام فاسد اولوب هضم اولماغه دیر لر عربیده هیضه دیر لر حکیم سنایی بیت
 تخمه چون هاضمه تباه شود * معده پر مرده و دوتا ه شود * ثانی اصل و نژاد معناسنه در
 حکیم فردوسی بیت یکی آنکه از تخمه کیقباد * همی از تو گیرند کوبی تراد * و حکیم اسدی
 نطفه معناسنه دیمشدر بیت بت زاولی گفت ازین هر چهار * نیم من جز از تخمه مشه ریاد
 ثالث یره اکیلن حبوبات تخم معناسنه * تخمیان * هرنه کونه تخم اولور سه بغدادی و اریه
 و غیره حبوباتن و سبزه وات تخمیری و الحاصل هرنه تخم که یره اکیلور اکا دیر لر * ترجه
 ضم راه مهمله و سکون خاء معجه و فتح حمله توك مرقوم معناسنه * ترشه * سکون را
 و فتح سین مهملین ایله معنی قوس و قرح کذا فی تخفه الاحباب * ترشه * سکون راه مهمله
 و فتح شین معجه ایله قوزی قولای دیر لر اوزنجه بر اکشی طعملو پیرا قدر نباتات نوعندن
 * ترمه * سکون راه مهمله و فتح میم ایله اکرم که ایرایچنه یصدق کی دیگر لر اکا درم و ادرمه
 دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت زین باز مره نکه کن چه خواهی کشت سوار * تانیفنی چه شوی

مهمله بر وجه پذیرد و ترجمیده و ضم راء مهمله و سکون نون و یای تحتانی و کسر خیله ایکن
معنایه کاور اول بمعنی چین و ارتک حضرت مولانا قدس سره بیت سبب بگفت ای ترج
از چه ترجمیده * گفت من از چشم بدی نشوم خود جدا * ثانی بمعنی کشیده استاد عنصری
بیت بنیاد است خود را چو مردان جنک * ترجمیده بی باریک تنک و تروده و بوزن
ستوده و تروده و بوزن سرفه کلاهما بمعنی جفت که عریضه زوج دیرل تروده دخی دیرل
کذا فی مجمع الفهرس اذات الفضلاده بمعنی توده یعنی کومه اولش نسنه و تروسته و بمعنی
ترسته مرقوم و فرهنگ جهانگیریه بر میوه آیدر و ترویه و ضم راء مهمله و او معروف
و فتح یای تحتانیله یولک ایام شتاده با حقن زردبان کی اولدوغند دیرل میر نظمی بیت در ایام
شتا تواند پویه * ره هموار چون باشد ترویه و نفسه و سکون فاو فتح سین مهمله ایله
اول سیاه لکه که بشوره آدمیده ظاهر اولور سببی هیچ سودا در اکا تاش دخی دیرل و عربیه
کلفه و هندی اسانده جهانی دیرل و نکه و سکون کاف و فتح لامه ایکی معنایه در اول
اتا بکان شیراز دن برینک اسیدر که آنی پادشاه ایله پلر شیخ سعدی بیت مظفر الدین
ساجوق شاه کرعده اش * روان نکه و پونصرو سعد مینازد * ثانی دیوانه به دیرل و نکه
سکون کاف و فتح میله دو که در میر خسرو در نعت رسول علیه السلام بیت کرد نعلین در روان
و هت * شرف نکه کلاه همه * شیخ عطار بیت نکمهای زر که بر سحاب شاهان دیده
اخگری چندی در خشان کشته در خاکسترست و نکه و فتح کافله ایکی معنایه در اول
بر نوع او قدر که معروف در ثانی بسته و جای رفیع معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری
و تانه و سکون لام و فتح نونله خواهش یعنی سوال و دخی کد الک ایتک که تانک دخی دینلور
کمال اسمعیل * قطعه * اکنون که ز هیچ سودندارد * باز از هنروران روایی * تانه بتو آورم که
هستی * معشوقه زوزنی نوازی و تاو سه و ضم لام و فتح سین مهمله ایله غلاف شمشیر و خنجر
و میاق و امثالی نیام دخی دیرل شجاعی بیت خیال غمزه ات از بس که در دلم محلیک * دلم تاو سه
شمشیر آیدار تو کشت * شرفنامه ده خرمانک او لی یعنی هنوز اولما مشی مشکلاته و هی
مبادی الطالع مسطور در و تانه و سکون نون ایله اول غنچه کل و سائیری که هنوز پیرقلری
کورشته تنیدین مصد ریدر کذا فی شرفنامه و نزه و سکون نون و فتح راء مهمله ایله تانه
مرقوم معناسنه در کذا فی المجمع و تواه و فتح هاء اول و اخفاء ثانیله بر نوع طعامد رات
و یاد بخان ایله بشور لر تباهه دخی دیرل کذا فی شرفنامه بومعنایه ابوالمعانی * قطعه *
چند آن میزبان خوب خصال * پیش مهمان تواه آرد * هم دونان سقید در سفره *
ور ویش کشادگی دارد و توره و او معروف و سکون باء موحد ایله ترکیه قلب بعض
ایله توره دید کلیدر تون دخی دیرل و توزه و او مجهول و فتح باء موحد و زاء معجه ایله
پاره خرزیه یعنی قانون و قار پوز دلی و توبه و او معروف و فتح باء موحد ایله قوس
و فرح معناسنه یای تحتانیله تویه دخی دیرل و توبه و او معروف و فتح تاء مشناه ایله بدن
انسانده سیاه سکل کی نسنه در سودای محترقن ظاهر اولور اکثر کوز قباغناک ایچنده
و طشره سنده اولور کاهی سرخ و کاهی سیاه اولور سودایله قان محترق اولدوقه سرخ اولور

اولور اصلند ثاء مثلنه ايله توده در ابوالمعانی * قطعه * اثر مردمک بحشم رقیب * کرده
 طاهر بحشم من توته * در جلاش یکی طیب بکفت * چشم او ایدش شود پوته * توجیه
 کسر جیم و فتح یای تحتانی ايله بمعنی سیلاب استاد رودکی بیت خود ترا جوید همه خونی
 وزیب * همچنان چون توجیه جوید نشیب * تخته * سکون خاء معجه و فتح ثاء مثناة
 ايله توختن لفظنک جمیع معنای اسم مفعول اولور خواسته و کراده و جمع کرده و فرو کرده
 و کشید و انداخته کی * توچه * سکون خاء معجه و فتح جیم فارسیله دیوارده بعض
 نسنه قویا جقیر ابوالمعانی * قطعه * عرضحالی بر و فرستادم * اوخواند و نهاد
 بر توچه * بعد از آن صره نهادم پیش * بی توقف کشاد داد بوجه * تودره
 و او مجهول و فتح دال و راء مهملتین ايله بر قوسدر جته سی ایرجه و آتی لذید اولور اکا
 حال دخی دیرلر حکیم اسدی بیت دمان یوز تا زان بر آهوره * کین ساخته چرخ بر تودن
 * توده * و او معروف و فتح دال مهمله و اخفاء هایلله یغن بمعنی تل لکن بغش اوله طیراق
 اولسون غیری اولسون شمس فخری بیت عطای او نباشد بدن بدن * یو دازلعل و کوه
 توده توده * حکیم اسدی بیت بها توده کردند ز و کهر * بها بر گرفت آن خرچان کر *
 میر نظمی بیت در باغ و فایک شود جانان * نهاده توده کل پیش یاران * تودوده
 یعنی دود و لسان الشعرا ده معنی توده مسطور در * توره * سکون وادوراء مهمله و فتح
 ثاء مثناة ايله شرفنامه ده کلید معنا سنه در بو معنای ابوالمعانی بیت کشاده توره
 کچینه راز * معانی کرد ظاهر آن شهناز * توره * ضم راء مهمله ايله بمعنی جفت که عربیه
 زوج دیرلر کذا فی المجمع * توره * و او مجهول و فتح راء مهمله و اخفاء هایلله بمعنی قاعده
 و اسلوب بو عبارت ترکیب دخی استعمال اولور مولانا هاتقی بیت بسی توره دلان جنکیر
 کیش * جنکیر خویش و ز جنکیر پیش * ابوالمعانی * قطعه * نیکخواهان جفای بی پایان
 بر سیمکار لطف موفون * بایدان نیکی و نیکان بد * این چه طرز مخالف این تون * توسه
 و او مجهول و فتح سین مهمله ايله بسامش حیوان آت اولسون غیری اولسون میر نظمی
 بیت بوالهوس راهمی دهی بوسه * از چه پرورده این خر توسه * توشه * و او معروف
 و فتح شین معجه ايله بمعنی زاد راه اصلند توش قوتدر هاء اختصا صیه ايله آذغه علم اولشد و
 مولانا هاتقی بیت بنوعی که تاهفت سال درست * نباید راز کس توشه جست * شرفنامه ده
 بمعنی سینه مروید * توقه * فتح قافله بوزن متوقه بمعنی کرسار کذا فی شرفنامه
 * تولبره * سکون لام و فتح باء موحد و راء مهمله ايله پا بوج وادک قالی معنا سنه
 ابوالمعانی بیت کس زن بوده است چو کفش فراخ * کیر بخش چو تولبره باشد * توله
 و او معروف و فتح لامه با لحق معنا سنه عربیده و حل دیرلر طالب آملی بیت دو سال آمد که
 از خیل سکانت * ترا چون توله فرش آستان * و او مجهول ايله به کومه جی دید کلری اوت
 عربیه خبازی دیرلر * تونکه * و او مجهول و سکون نون و فتح کاف عجمیه شرفنامه ده
 بمعنی شب و فرهنگ جهانگیر یده بمعنی کچینه و اقدر * توه * بوزن کوه ابکی معنایه در
 اولفات ثانی پرده معنا سنه در ابکی معنایه ترتیب اوزن میر نظمی بیت قامت من شد

از جفايت توه * نكشوده ز روى خوبت توه * ته في اظهار مايله بمعنى يفاكذافي المجمع
 في نيره في خم ياي تحتاني وفتح راء مهمله ايله قره طاق ديدكاري كوچك قوش كه بابل كي
 خوش آوازدر * وهوالد جاجه الاسود كذا في كتاب السامي في مع الياء التحتاني * تركاني في
 زنان تركه مخصوص فراجه نوعدن برطرز فراجه در شرف شفروه * قطعه * چون رفت
 خبر سوي ملكشاه * خالي ز طرب كفن بخشيد * ترکان بموافقت برآمد * تركاني و پيرهن
 بخشيد في ترك غري في فتح غين معجه وكسر راء مهمله ايله ولايت تركستانه قونار كوچر
 بر طائفه نك آيد رغابت خوزيز و تنده خوي وكثير نرندن حكاه قارشو قوب اطاعت
 اينزل في تربعي في خم راء مهمله و سكون نون وكسر جيله چمدك معنا سنه در كه برى ابكي
 پرمق طرغيله آخر ك در يسن طوب صقرا بوالمعاني بيت رقيب سلك صفت در زم دلدار
 ترنجي مي كنند پنهان كه برخيز في تراقي في خم زاء معجه و سكون لام وكسر قافله يو غرت صوي
 نك ايله قينادوب قوريدر لراكشي كي اولور بعد طعانه قورل كذا في الصحاح في تالني في
 خم لام و سكون نون وكسر كاف فارسيه بمعنى خواسته دلنجي كه صريمه سائل ديرل كال
 اسمعيل بيت بكيش خام طمع خواند ويكي بي نفس * پكي تالني كابل بكيش خواري خوار
 في نلي في جحامك مرام وادويه قوطوسي مرهمدان دخی ديرل كذا في شرفنامه بومعنايه مير
 نظمى بيت پكي شاكر دبحام صرافراز * نلي آورد باصند شيوه وناز * اما كتاب السامي
 في الاسامي ده در زيارك ايكته و ابريشم قودقاري كيسه معنا سنه مسطوردر في تندي في
 سكون نون ايله وجوه انسانك ظاهر اولور يو مريجه ات ومطلقا يومري و غلبه اولان نسنه
 ودخی اوجي سوري وكسكين اولان دمور نسنه و وحدت طمع و غضب و سر كشي معنا سنه ده
 كلور في تونكي في سكون واو و فتح تاء مثناة وكسر كاف فارسيه برنوع اچه در زمان قد يه
 رايچ ايش مير غماره بيت با بر رنجي مانده ميشه دست امير * چكونه ابريجا تونكيش بارانست
 في توتي في واو معروف وكسر تاء مثناة ايله ايكي معنايه در اول توتك مرقوم معنا سنه كه
 بر قوشدر تعليم ايله مخنكوي اولور صريمه طوطي ديرل ثاني كشي وجهازي معنا سنه در
 كذا في فرهنگ جهانگيري في تودري في فتح دال وكسر راء مهملتين ايله قوش اتمكي ديدكاري
 اوت تخمي سرخ و يياض اولور في توزي في واو معروف وكسر زاء معجه ايله اوج معنايه در
 اول برنوع لطيف جامه در شهر توزه امثل نور غابت لطيف وايجه اولدوغندن اكابر قفتان
 ايدرل ز اولدوغنه بوييت دلالت ايدر استاد دقيق بيت قائم وسجابه در صرماسه چار *
 توزي وكتان بكر ما هفت هشت * مجوديده آغربها لوبر جامه در ملم و دقيقي اولور يازا يامنك
 كيرلر ديور وابت ايدر اما مجمع الفرسده ومشكلاتده ايجه طوقش كتان در ديو نقل
 اولمشدر و صاحب مجمع بوييني مدعا سنه موافق ايراد ايش عبا لواضع جيلي بيت
 بدخواه توزهيت و سوخته چنانك * ازما هتاب توزي واز آفتاب نير * وفره نك
 جهانگيري صاحب ده كتان اولق طرفه ذاهب اولوب بوييني ايراد ايش حكيم سناني
 بيت بندم همه بكشاد چوتوزي از ماه * تا تو بر تارك خورشيد بيسي قصبى
 مختاري بومعنايه ديش در بيت در آفتاب امن تو اكنون بكازون * توزي

ت
ث

المهله * شمر في فتح مهله ميوه كه بر و بار ديرل شيخ عطار بيت بهر خدمت هر كه بر بند دگر
از درخت معرفت بايد شمر في مع النون * ثمن في فتح مهله بها قيمت معناسنه خواهه حافظ بيت
هر آنكه كنج قناعت بكنج دنياداد * فروخت يوسف مصري بكمترين ثمن في مع الهاء * ثلاثة
غساله في عربيد رمعه طعمان خالي ايكز اوج قدح شراب كه حكما قولجه معاني اخلاط
رديه دن پاك و تنقيه ايد رفارسيده اكا ستاد يرل كسر سين مهمله ايله بر طبيب ديمشدر بيت
كروشي ثلثه * غساله * طبعت بكنج هوس نواله * كثر استعمال ايله سرخوش اولق
معناسنه اولمشدر شعرای رومن قنالی زاده علي افندي بويئي مناسب ديمشدر بيت فجن
ثلاثة * غساله في ايدر هم نوش * اولور اوچرله دن مضطرب سفينه هوش * عربيد دني
استعمال اولمشدر لابن المغز * نظم * خل الزمان اذ انفاعش اوجم * واشك الهموم الى الدامة
والقدح * واحفظ فوادك ان شربت ثلثه * واحذر عليه ان يطير من القرح * هذا
دواء للهموم مجرب * فاقبل مشورة صاحب لك نصح في من الضمومة مع الالف * ثريا في
فتح راء مهمله ويای تحتانی مشدده ايله اولكرديدك كرى يلدز در ماه پروين ده ديرل منازل
قردن بر منزل در هبوط و طلوعی وارد در شيخ عطار بيت بندكان حق چو جازا باختند
اسب همت تا ثريا تا ختنند * واستعان طريقيه محبوبك ديشلری وصف اولنور ابو المعاني
بيت در میان لعل مرواريد بده مشعله پاش * قدرت يزدان بين درمه ثريا كرده جا في باب
البحيم المفتوحة مع الالف * جا في مكان معناسنه حقيقتا و مجازا استعمال اولنور ميرزا قلي
بيك بيت از بزم تاز آمدن من برون رود * برخاست كرم و دادن جار ايهانه ساخت *
مثال معنی ثانی خوانجه حافظ بيت در آن زمين كه نسیمی وزد ز طره دوست * چه جای
دمزدن نافهای تاتار يست * و بدل معناسنه كاور مثلا فلان برينه بجای فلان ديرل خواهه
حافظ بيت ده روزه مهر كردن افسانه است و افسون * نيكي بجای ياران فرصت شماريا را
يای تحتانی ايله جای دخی ديرل كلمه جا عربيد آمد معناسنه در و چغتايده الى معناسنه انتهاه
ضابت اديتدر صباحه دك ديمكه تانكفا جا ديرل في جا بلسا في كسر باء موحد و سكون لام
و فتح سين مهمله ايله جانب مغرب انتها سنده بر شهر اسמידر في جا باقا في كسر با و سكون لام
و فتح قافله جانب مشرق انتها سنده بر شهر اسמידر خواهه سلمان بيت بهر جانی كه خواهی
رفت و حوامی خورد رزق خود * نخواهد بيش و كم كشتن مجا باقا و جا بلسا في جا ميا في
كسر ميم و فتح يای تحتانی ايله بر شهر آيد ر خلقي كفره در في جان افزا و جانقرا في كلاهما
بسكون النون هر نه كه مد حیات اوله حقيقتا و مجازا استعمال اولنور ابو المعاني بيت ای لب
ميكون لعلت جانقراي عاشقان * وی غم هجران وصلت دلکشای عاشقان في جانقرا في
سكون نون و فتح كاف فارسی و زاء معجه ايله هر نه كه طبيعته نفرت و يروب تا ملايم اوله
حقيقتا و مجازا اسم مركب در جان اصبر في معناسنه وله ايضا بيت شد جواب تلخ تويخستكان
آب حیات * روی ناپاك رقيب جانقراي عاشقان في جيا في فتح باء موحد ايله اوج
معنايه كاور اول بعنی نهان شدن ثاني بدل بودن ثالث كيرو طور مق معناسنه بواوج
معنايله ده عربيد مستعملدر و قصر الفله ينه عربيدر قوين اطرافنده اولان طير اقي معناسنه

ت

ت

معناسنه و ضم جیم ایله و باء مشدده ایله پنه عریتر بد دل معناسنه و کسر حمله ده عریتر
 دوه لایحون صو جمع ایلک معناسنه ق جیم سکون خا و محجه ایله قاو و جقماق کیسه سی
 شمس فخری بیت بجای شانه و آتش زنه سیاهی او * کنند پرز یوا قیت کیسه ج جیم
ق جیم فتح راء مهمله ایله وظیفه و نفقه معناسنه ابوالعانی ایکی معنایه بیت جراد ارم
 بکوی باد رفتن * زکوة حسن او کردم جرا خوار ق جقماق سکون فاو فتح تاء مثناة ایله
 اکلس واکری اولش معناسنه جفته دخی دیرلر کذا فی المجمع ق جقماق معروف جور و ستم
 و ظلم حکیم انوری بیت تمتی که من از خلق در جهان دیدم * همان جقماق پدر بود و سله
 استاد ق جلیبا سکون لام و فتح باء موحد ایله قوغه نک ایپی بغلنان اغاجه دیرلر ق جنا ق
 فتح نوله بوزن ثنا میوه که اغاج اوز رنده اوله ابوالعانی بیت جاهلان کر عاقلان زاید کارند
 نیست غم * سنک اندازند طفلان چون جناد ارد درخت ق جوا ق بوزن نوا استرا بادیلر
 لسانه جد یعنی آریلق معناسنه در میرنظمی بیت داردم در سر ز سودایش هوا * چون
 شود آن ماهر و از من جوا ق مع الباء * جاروب ق ضم راء مهمله ایله سپور که معناسنه در
 جایله و بدن مرکب در جامعوم روب اسم فاعله در سپور بی دیمک اولور اصلی روب چادر
 و صفیتدن علمیه نقل اولنوب مضاف الیه تقدیم اولنشد در سپور مک مجازا آلت فاعله
 منسوبدر لکن اسم فاعل اطلاق اولنور خواجه سلمان بیت روضه پاک حسین است اینکه
 مشکین زلف حور * خویشتن را بسته بر جاروب این جنبه راست ق جاماسب و جاماسب ق
 کلاه با فتح المیم حضرت دانیال او غلبدر علم حکمت مشهور جهان بر حکیم نادره داند
 شرفنامه ده کشتا سبب شاهک وزیریدر جاماسب نامه آنک نالینفیدر جاماسب دخی دیرلر
ق جامه خواب ق فتح خا و او معدوله ایله مغر و شدن عبارتدر اصلی همزه ایله جامه خوابدر
 اویقوا ثوابی دیمک اولور علمیه نقل اولنبحق علامت اضافت اولان همزه صاقط اولنشد
 مولانا جامی بیت جدا کرد پس یوسف زرف یاب * ز پیش زلیخا بشب جامه خواب
ق جرب ق سکون راء مهمله ایله غالب و هراپش لندن کور جرب دست دیرلر و بر معناسی
 دخی یا غلوما کولاته دیرلر حکیم خاقانی بیت جرب و شیرین نعت دنیا * بمکس راندش
 نمی ارزد * عریتر فتح رایله وجود دانسانه اولان خارش که ترکیه اویوز دیرلر ق جلاب ق
 بوزن صواب ایاقلی کویه که زنان قولقلریته اصارلر ق جلب ق فقتین ایله روسی عورت
 شمس فخری بیت کسی که یکسر مواز هواش بر کرد * یقین که مادر اوزا نیه است و ز نش
 جلب * بر معناسی دخی زنجدر که چالرلر حکیم فردوسی بیت برقتند نمی گذشته ز شب
 نه یا نک تبیره نه بوق و جلب * و ترفند نسنه معناسنه ده منقولدر ق جشاسب ق سکون مع
 و فتح شین معجه و سین مهمله ایله جهک جمیع معنایله مترادفدر چشمید ده اولسون اسکندر ده
 اولسون عنقریب جمیع تفصیل ذکر اولنور انشاء الله تعالی حکیم اسدی بیت بد انست
 هرکس که کر شامبست * فروزنده نخت جشاسبست * ق جناب ق فتح نوله درت معنایه
 کاور اولر کر و در که جناح دیمکله معروفدر حکیم خاقانی * قطعه * خاطر تو مرغ وارهست
 پرواز عقل * یافته هر صبحدم دله اهل ثواب * دید مرا هست صبح بادلم از هر دو کون *

بر

عشق نهاده کروغفر کشیده جناب * خواجه عید لویکی * قطعه * روزی که رزمگاه شود
 پر ز سیل خون * بر سیل خون ز سر بد و اند جناب تیغ * جز با جز نك كز بگوید اجل
 سخن * جز با قضا برك نبندد جناب تیغ * ثانی قیواردنه طیار قلی اغاجه دیرلر ابوالمعانی
 بیت چنان بوده عدلش که در عهد او * نبندند خانه بقفل و جناب * ثالث یعنی قدر و رتبه
 وله بیت شده شهر یار جهان شده اش * ز بس رتبه اش بوده عالیجناب * رابع قیو اوکنده
 اولان صوندر مه عربیه درگاه آستانه و اطراف سرای و کوشه معنای ینده در نکتہ شاعر
 دیمشدر بیت یارب این ما یم و این درگاه صدر انبیاست * یارب این ما یم و این خاک
 جناب مصطفاست * و کسرا یله عربیه کردن و سرچارده اولان ایله دیرلر که جناب
 سکون نوله یعنی نزد کذا فی شرفنامه بومعنا یم مولانا عرقی بیت ای نه فلك زخر من صنع
 تودانه * در جنب کبریای تو عرش آشیانه * جنك جلاب فی سکون نون و کاف فارسی
 و فتح جمله یعنی مکر و حیل و خدغه و دخی بر تنه یی کیرو قومق یعنی تأخیر ایتك حقیقتاً
 و محازا که جنوب فی مقابل شمال اولان طرف بعض نسخه ده یاد شرقی معناسنه مرویدر
 که جنب فی کسرنون و سکون یای تحتانیله یدک معناسنه فارسیه جنبیت دخی استعمال
 اولنور میر نظمی بیت سمند فلك بوده اورا جنب * هلال قمر بوده سپین رکیب که جواب
 نظیره معناسنه کمال بخند بیت مطلع انوار حسن است آن رخ چون آفتاب * مطلعی که تم
 بدین خوبی که میگوید جواب * مقابله کلام ورد سوال و امثالی شعرده استعمال اولنور اما
 مرکب اولدقه آب شعیر معناسنه آب جو تقدیرنده ابوالمعانی بیت پرسشی کر می کند
 از حال دل * عاشق دلخسته را باید جواب که جیب فی سکون یای تحتانی و باده موقوفه
 یعنی کربان و عربیه قیون معناسنه وله بیت جیب و دامن پر شد از در سرشك * چون
 زرو سم عطای شهریاری که مع التاء * جاست فی سکون سین مهمله و تاه موقوفه اوزم
 صدق قلی ر معناسنه کذا فی الجمع که جالوت فی حضرت داود علی نبینا و علیه الصلو
 والسلام ایله جنك ایدوب حضرت داود ارب قتل ایلدو کی کافرك آدیدر کذا فی شرفنامه
 که چاهه نشست فی دوشجك اثواب حکیم فردوسی بیت همه کردن خواسته هر چه هست
 پرستند و چاهای نشست که جرب دست فی ایکی معنایه در اول الی اوزدیرلر هرنه یه
 یا پشرا یسه وجوده کتون مولانا محمد ظهوری بیت چو بر خوان اکرام مستان نشست *
 بیک نغمه در یوزه شد جرب دست * ثانی آن حر بی مراد اوزن قوللنو رهلموانه دیرلر
 که جرب دست فی کسر را و سکون سین مهملتین ایله دیشلری صقوب صد اچقر مغه دیرلر
 و علق و یرمک معناسنه ده مرویدر فرهنگ جهانگیریده راه مشدده ایله واقعدر میر نظمی
 بیت چو باخشم و تندی جرب دست کرده است * میانش گرفت و بسر برده است که جرب دست فی
 سکون راه مهمله و فتح شین معجه ایله هجو معناسنه در استاد عنصری بیت چون بترسی
 ز بلاها و اگفت * شمر باید که نکویی جرب دست که جرب دست فی سکون سین مهمله ایله بوزن
 دست جستن لفظندن فعل ماضیدر پحرادی دیمک اولور حکیم شغابی بیت زمرگان
 ناکهانش سایه بردست * فتادوار غواش از من جرب دست که جرب دست فی سکون غین معجه

۲۱۲ معجه و ضم باء موحد ايله ايج طوله سی که فریده خشود برلر جیم فارسيله دخی جایز اولدوغی
منقولدر و فتح غین معجه ايله ده مرویدر سروری مجمع الفرسد جیم و سکون غین ايله فتح
ابلس و شمس فخری بانی غینه تقدیم ايله جیغوت نقل ابلشدر و جیغوت جی فتح غین
و سکون شین معجین ايله ره نوغندن بر سبزه در اول بهارده جمله سبزه لردن اقدم بتر سرکه
ایله ناخورش ایدر لرخرسان خلقی میانسه بر مثلدر جانی بجغشت کشیدم یعنی عمری
عسرت ايله بوللغه ایرشدر دم دیمکدر و جیست جی کسریم و سکون سین مهمله ايله کوك
رنك قینی آپلحق برطاشدر معدندن حاصل اولور بعضی قزللغه مائل اولور چندان قینی
یوقدر اصل کست در کاف فارسيله مدینه منوره علی ساکنها افضل التمه دن اوج مرحله
بعید صفرا نام بر موضع اولور معری جیست در نقل اولور که مزبور معدندن مصنوع
طرفدن شراب ایچلسه هر کسز مستلک و بر مزور بیا ر چه سن قدحه قویوب شراب
ایچلسه لر سرخوشلق واقع اولمز و اگر یاصدق آلتنه قوسه لر خوب و ویار کوریلور حکیم
اسدی بیت بکفت این بازهر دو بادام مست * به پیکان همی سفیت اعل جیست * حکیم
سوزنی بیت بکوهرازمه آزادگان شریفترست * بران قیاس که یاقوت ناردان جیست
و جنك جلا بست جی فتح لام و کسر باء موحد و سکون سین مهمله ايله ایاقلی کوپه ابعو
و لعل و غیرینه اولور سه و جنیت جی کسرون و سکون یای تھتانی و فتح باء موحد ايله
یدکدر جنیت مرقوم کی مولانا هاتفی بیت پس آنکه جنیت کش ازهر شاه * کشید
استهیی رودر بارگاه * جنیت کش یدکی دیمک اولور و جواست جی فتح واو و سکون سین
مهمله ايله یاغ خمور دیدکری طعام که عربیه دلیک دیر لر ابوالمعانی بیت برای لقنهور زالت
کشید فی نه رواست * شکر نباشد اگر کو شود بنان و جواست و جیغوت جی سکون یای
تحتانی و ضم غین معجه ايله خرما لیفندن ایتدکری توریه و چوال و مثلها کذا فی الجمع
و جیغت و جیغوت جی کلاهما بسکون یاء التتانی و ضم الفاء یعنی جیغوت مرقوم کذا فی
تحفة الاحباب و مع الجیم * جیتاج جی سکون باء موحد و فتح تاء مثناة ايله عجم شاهلرینک
نور وزده کیدکری مخصوص جامه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و جیجاج جی فتح خاء معجه ايله
آغزی بوزمه بر نوع کیسه در ابوالمعانی بیت عطای او که بجان را چنان سنه مبذول * نه
در خجاج بکجده کیسه و همیان و جیج جی سکون نون ايله بوزن کنج آواز کاو یعنی صغرا وازی
و مع الخاء * جیجاج جی فتح خاء معجه و جیم ثانیله آواز زخم شمشیر یعنی قلیج اورلدقه
ظاهر اولان صدا کذا فی الاداة و جیجاج جی سکون خاء معجه و فتح جیم ايله دخی جیجاج
مرقوم معنایسه مرویدر میر نظمی بیت جهان پرز آواز کوس و نهیر * زنجیجاج تیغ
وز قشقا ش نیر و جیم جی بوزن جی جنکجو اولق و غوغا و آشوب معنایسه در مجمع الفرسد
جیم فارسيله مرویدر و جیج جی فتح میله آت کینک طماعی کا نقله نعمه الله و جوج جی
سکون واو ايله یعنی گروه که فوج و جوق دخی دیر لر کذا فی شرفنامه و مع الدال المهمله
و جاودان خرد جی اضافت نون و فتح خاء معجه و راء مهمله ايله بر کتاب اسمیدر که هوشنک
شاه حکمت علیه ده تصنیف ابلشدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و جاود جی کسر واو ايله

جاوید لفظندن اختصارا و نشد در جاوردی فتح واو و سکون راء مهمله ایله بمعنی خار سینه
یعنی برد کند ریاض اولور میر نظمی بیت درین کاشن نیایی یک کل تر * که جاوردی نباشد
همچو نشتر * جاوردی فتح زاء معجه ایله جاوردی مر قوم معناسنه در کدانی شرفنامه * جدی
بویون سد ایکی معنایه در اول درت یا شردوه ثانی بیج و تاب زلف و کا کل میر نظمی بیت
چون بشادی جد زلفش شانه کرد * زخم بر جاق دل دیوانه کرد * عربیه اصل و پدریدن
و بخته دیرل * جاوید کسر او و سکون یای تحتانیله ابد معناسنه درگاه اسم مصدر کا می
صفت استعمال اولور * جردی فتح راء مهمله ایله زخم دار معناسنه یعنی یان لی کافی طفر
همدانی در صفت اسب بیت وحشی و سست و بد لکام و جوش * جرد و لنک و کند نایینا
حکیم زجاجی بیت جردیود لیکن قوی دست و پای * برفتن بدی همچو پر های * و سکون
راء مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریه تحت پادشاهان معناسنه استاد
فرخی * قطعه * زز و بخته یکی جرد ساختند و را * چو کوه آتش و کوه در و بجای شرد
بمال و مملکت و تاج افسرش بود دست * کینه چیزی و آن تاج بود و آن افسر * ثانی مجمع
الفرس بر قوش آیدر خرچال دخی دیرل کوک و نک در صو کنار لنگ تعیش ایدر عربیده
حیاری دیرل * جرعند * سکون راء مهمله و نون و فتح غین معجه ایله قیه ایله طولش قبون
بفرسفی که جکر اکند و روج و ذو و لکا مده دخی دیرل عربیه عصیب دید کلیدر جم فارسیله
دخی منقولدر مجمع الفرسد یعنی چراغدان واقعدز بمعنی اول ابوالمعانی * مثنوی *
روستایی برفته در بازار * زیر و بالا چو کرده کشت و کنار * پیش آتش پزرسید بدنا که
دید جرعند پزید بود تبه * استهایش برو چو غالب بود * بخردن بجان طالب بود *
* جزدی سکون زاء معجه ایله مجمع الفرسد برو جکر جعله بکزر اما شیل رنگ اولور
یا زایمانده محرارده دور و دراز چاغر بعض نسخهده چکر که نک بر نوعنه دیرل کمی چرخ
و کمی توی طوقلی و کمی ده کرپی در دیش اما معتمد نسخهده برو جکر در تریکه چر لایق و عربیه
ضرار اللیل دیرل و بولغنی کمی راء مهمله ایله جرد و کمی کسر حبله و کمی فتح جیم و راء مهمله
ایله نقل ابلس و بر نسخهده جرد جرد و بر نسخهده جرد روايت اولمش و بر نسخهده دخی اوراق
قوشی که حصا د زمانی یول کنارند صد اویر مرتعیل کجه و کوند ز طور مز چاغر و بر نسخهده
دالسر جز نقل اولمشدر جمله نقلر کوزیلوب فقیر صحیح لغت ایددمدم * جعفر آباد *
شیرازده بر موصفدر کدانی شرفنامه * جعدی سکون عین مهمله ایله قور جق زلف و کا کل
عربیه لکن فارسیله ده مستعملدر خواجه حافظ بیت بیوی نافه کا خر صبا زان طره
یکشاید * زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها * جکاد * فتح کاف فارسیله جل
دید کلری قوشد و بر معناسی دخی طاغ دپه سید و ابوالمعانی بیت استک بارد دمدم باد
و زآه سوز دل * در جکاد کوه باشد ابر باران دایما * جلاد * لامهشد ده ایله ایکی معنایه در
اول معروف ثانی جلد ک فاعلی معناسنه در چغمانی لسانه جلاده قیاج دیرل میرعلیشیر
بیت کونکاتی قایدی اینک غزه سبی قیلادی رخ * قیاقیا با قیسان اول ایکی کوزی قیاج *
جلد * سکون لامه ایکی معنایه در اول کار و کسبه قادر و هر خصوصه قوی و مقدم و جست

و جنت و چایک معنا سنه ایو شکورا بیت باموختن و جلد فرزانه شو * بهر دانش
 سوی پیمانه شو * ثانی خلق اور مق معنا سنه حکیم سوزنی بیت امروز منم کیرخد و کرده
 یکف پر * چونان زده ام جلد چو خماخ نجف پر * جلوند * یوزن الوند یعنی چراغ کدافی
 شرفنامه * جلوند * سکون لام و یای تحتانی و کسر و اوایله عسکرک کریده سی و مرد
 بهادر و شجاع معنا سنه نعمه الله سخته سنه خیار او جاعنه ده روایت ایتمش * جلید *
 کسر لام و سکون یای تحتانیله یعنی جلوند و دخی جلد روی معنا سنه خواجه سلطان بیت
 نقشی که بر جلید بنده ز آب چشم * حالی بسان نقش جلیدی شود نداب * جمشید *
 شهنشاهده میم مشیده ایله دخی مذکور اولشدر مشهور پادشاه حکیم مشربدر انتظام عالم
 ایچون اکثر صنایع آنک اختراعیدر چادر دیکوب حمام یا معنی و طبیل و سوزنا و انواع ساز لر
 واوزمی صقوب شراب ایلک و ابریشم قوردیله ابریشم حاصل ایلک و ایلک و یوک اکیرمک
 و یوکک و طقویوب اثواب ایتک جلاه لک و خیاطت ایلک و تعیین و ترتیب لشکر و آیین
 دیوان و تربیه اولاد و عسکر و انواع عطریات و ادهان پیدا ایلک و شهردن شهره و کویله
 یول آچق و طاغ و ویلا فی کسدر و ب مشاهرا یول ایتک و منازل مسافر خانه و عمارت
 آیتک و قونی قازدیروب صوجقر تمق و خرقر قازدیروب صوا آتمق فی الجملة آنک اختراعیدر
 و دیرو که اجنه و شیا طین اکامسخر ایدی او چیوز ییل پادشاه اولدی و هیچ خسته اولدی
 بعض روایتله کند و صورتله اصنام یا دیروب اوراق و لایه و شهرله کوندردی آنک کند و
 طرفندن حاکم اولان کسینه سنه ده بردعه اول صنی انواع مرصعات ایله مزین و چقار و ب
 خلقه کوستردی دیروندن مرادی خلق اطاعتدن عدول آتیمبوب ایشلرینه مشغول
 اولوب انقیادلرین ناکیده و تمهید ایچون ایتمش اوله و لفظ جمشید لفظ مرکبدر جم ایله
 شیددن که جم اولوپادشاه دیمکدر اسکندن دخی جم دیرومشید آفتاب معنا سنه در کند و
 غایت محبوب اولد و غندن آفتابه تشبیها بواسطه نسیمه ایلدیلر کدافی الجمع و شرفنامه
 و قره نیک جهانگیریه اصلی جام شید اوراق محملدر ساغر آفتاب معنا سنه استغفار لفظ ایچون
 الفی عنذوف اوله بو بیتله واقعدر حکیم فردوسی بیت توکفی مکرزنده شید جام شید *
 چهار ازودل بترس و امید * و حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلامه جمشید دینل و کمر
 بو بیتدن مفهومدر بیت چو جمشید بر یاد پیشست و راند * بنانان رو باد خود خیرم مانه
 میا نلر نه فرق بود که جام و شراب و صنایع مذکور ذکر اولند قله مراد جمشید در و باد و تخت
 و ملک جهان یاد اولند قله حضرت سلیمان مراد در و آینه و امثالی آکل قله مراد اسکندر در
 * جند * سکون نوله یوزن بند ماوراء النهره بر شهر اسمیدر حضرت مولا ناقدس سره
 بیت آن چه رویست که ترکان همه هند و بی * ترک تاز غم و سودای تو از جند کدشت
 حکیم انوری بیت تودر حفظ ایزدی چه کنی * حرز و تعویذ اهل جند و خند * جیود * سکون
 یای تحتانی و فتح و او ایله طغری اغاج که حبور دخی دیرو * مع الراء الممله * جار *
 خبر پیام معنا سنه که جار رسانید بمادر لر بره خبرا بر شدردی دیمک اولور خیر خیمه و منادی
 جارچی دیرو مولانا وحشی زدی بیت دهرزد جارکی ستمکاران * ظلم آخر یابن شود منجر

و جا پور با ۱۰ ختم، فارسیله ترکستانه بر شهر آدیدر حکیم زاری قهستانی بیت با چرخ
 قور نیاید از تو * اقطاع تو کند راست و جا پور ۱۰ جادر ۱۰ معروف فارسیده چادر دیند و کی
 شرفنامه ده مسطور در ۱۰ جاغر ۱۰ فتح غن مجله ایله قوش یملکی یعنی قور ساغی را غردخی
 دیرلر عریسه حوصله دیرلر شمس فخری بیت دایم از چینهای انعامش * پر بود مرغ آزار
 جاغر ۱۰ جانشکر ۱۰ فتح لام و کاف فارسی و سکون شین مجله ایله ایشه زیاده سعی ایدی
 ودخی خرامنده یعنی صالحی جیم فارسیله ده مرویدر مجمع الفرسه سین مهمله ایله منقولدر
 و جالندر ۱۰ فتح لام و سکون نوله سومنانه بر مکان اسیدر کذا فی الجمع ۱۰ جانداری
 و جانه دار ۱۰ اوج معنایه کلور اول یعنی سلاحدار حضرت مولانا قدس سره بیت چوزخم
 تیغ نباشد بجنک ونیزه ونیر * چه فرق حیز و محنت ز رستم جانداری * ثانی روزی یعنی قوت
 حکیم سوزنی * قطعه * چنان شده است بازارها را وایت نان * که پویان بترا زونمیرسد
 از شور * بزوز ورتوان یافت اندکی جانداری * چه چان داند کرد آنکه زرنهار دوز و ر *
 ثابت نکهبان و حافظ جان معنایه شرف مشفوه بیت کی تواند کرد جانداری اوهر جانوز
 حافظ و جانداری او ایزد تعالی بس بود ۱۰ جان آور و جاتوری جانلو دیمکدر اگر چه ذی روح
 اولانره جانور دیمک اولور لکن انسانه استعمال اولان حیوان غیر طایفه اطلاق اولنور
 شیخ سعدی بیت همای بر سر مرغانی از آن شرف دارد * که استخوان خورد و حاتوزینا زارد
 و جانشکر ۱۰ سکون نون و کسر شین مجله و فتح کافله جانور شکار ایدی دیمکدر کذا فی
 الجمع ۱۰ جانوسازی ۱۰ ضم نون و فتح سین مهمله ایله دارا بن دارا یک قائل آدیدر و دارا بن
 قائل یک آدی مانوسار در کذا فی شرفنامه ۱۰ جانوسازی ۱۰ ضم نون و کسر شین مجله
 و فتح باه فارسیله موبد لردن بر موبد آدیدر بیت یکی موبدی نام او ماهیار * دکر مر در
 نام جانور سیار ۱۰ جاوشیر ۱۰ و او موقوف و کسر شین مجله ایله صمغ انواعندن بردار و
 آدیدر ترکیب او غلات آشی دیرلر ۱۰ جایکیر ۱۰ پای اول موقوف ثانی ساکن و کسر کاف
 فارسیله یزیده ثابت و محکم و برقرار معنایه ضدی جایکیر اولور و گاهی امر دخی اولور و
 طوط معنایه ۱۰ جدر ۱۰ سکون دال مهمله ایله بوزن صدر یعنی قاصد یعنی ابلیعی و بر
 معنایه دخی درت یاشنده اولان دوه در شمس فخری بیت بحاست در همه عالم شعی که
 همچون او * کینه بخشش اوصد هزار جدر بوه * شرفنامه ده ذلک مجله ایله و فرمک
 و قایده جیم فارسی و دال مهمله ایله در ۱۰ جدر ۱۰ سکون دال مجله ایله اعداد دین اول
 هند در که کند و نه سینه ضرب اولنسه بر عدد حاصل اوله که عدد مضروب عدد نسبی ایله که
 حاصل اولور اگا جدر دیر اول عدد محمول بوعده نسبی ایله مجذور اولور مثلا ایکی عدد
 یکه ایکی عدد ضرب اولنسه درت عدد حاصل اولور اول ایکی عدد مضروب ایکی
 بودرت عدد نسبت ایله جدر اولور اول درت مجذور اولور و قس علیه الباقی *
 و جزار ۱۰ فتح راه مهمله مشدده ایله ایکی معنایه کلور اول زلف که زیاده دراز اولوب
 سینه اوز رینه ضالنه میر نظمی بیت مشدده دلبد مشکین زلف جزار * کشیدل
 بند مکر وصل آن یار * ثانی اول عقربه دیرلر که قور و غنی برده سو بیریگ یورینه عریسه پیشمار

پشمار عسکر که آهسته کید ل ر جبر ج شکاف معنا سنه در عموما وز مین شکافته خصوصاً
 حکیم ناصر خسرو بیت ای برادر چشم من زینهادین عالم همی * لشکر ابنو میند در ده
 پر جوی و جر ر جرد ر سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله قیون قو پروخی یاخی اریوب صاف
 یاغ منوز لد کدن صکره یرنده قلن نسنه که ترکیه قافر دق دیر ل جیم فارسبله ده مرویدر
 کذا فی الجمع ر جسر ر سکون سین مهمله ایله حلقه معنا سنه هرنه نک اولور سه ر جصور ر
 سکون سین مهمله و فتح واو ایله طوغری و هموار اولان اغاج و هرنه که اغاج کی طوغری اوله
 میر نظمی بیت جوب جصور گرفته در دستش * بزنده رکه کرا که بر جستنش * عربیک ضم
 سین و سکون واو ایله جرانی و کستاخ معنا سنه در ر جشیر ر کسر مین معجه ایله بوزن
 بشیر یعنی جلاه که جشیره و جوشیر و جوشیره دخی دیر ل کذا فی فر هنگ جهانگیری
 ر جفر ر سکون غین معجه ایله غو ک معنا سنه در زایله جفر و وزغ دخی دیر ل کذا فی الجمع
 ر جفر ر سکون فایله اوز رینه یازی یازین دری جیران در یسی اولسون غیری اولسون
 لغت مشترکه در عربیک دخی بومعنا یه دزمیر نظمی بیت بر آورد آنجا جوهر بنکو * که بود دست
 جفر نوشته در ر جلا کر ر آینه وقاج و سایر نسنه لر یاسن آچیمی و دخی چند ره جی
 معنا سنه میر نظمی بیت چودر دست ساقی که ساغر بود * بر نیک دلم راجلا کر بود *
 ر جبر بور ر سکون میم و راء مهمله و ضم باء موحد ایله درت ایاهی و پیشانی و قادیانی
 بیاض اولان آتیه دیر ل بولفت شرفنامه ده و مؤید الفضلاده و نسخه میرزا ابراهیم مسطور در
 لکن حرکتی استعار اولنماش فقیر حرکتن تخمینا یازدم ر جنکار ر ایکی معنایه کلور اول اول
 یشل بویه که رنگار دخی دیر ل ثانی پاس که همور ده و غیریده اولوز که ترکیه کوف دیر ل
 شرفنامه ده یشکج معنا سنه که بنجایک و بنجایه و خرچنگ دیر ل و جنک آرنده معنا سنه دخی
 کلور ر جنکا وز ر سکون نون و کاف فارسی موقوف ایله ایکی معنایه کلور اول جنکی
 آدم اولسون حیوان اولسون پیل جنکا ور و شیر جنکا ور دیر ل ثانی فتنه خیز و غوغا
 انکیز معنا سنه در میر نظمی بیت چوپیل مست هر مرده لاور * شجیم و پهلوان و جنک آور
 ر جنمور ر کسر نون و سکون یای قهتانی و فتح واو ایله صراط کو پر یسی معنا سنه وله بیت
 کنی را که شد کار جو دو عطا ست * باور اجنبور شود راه راست ر جودر ر سکون واو
 و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول بعضی گوا استاد منوچهری بیت نه نافع فتالده
 آهونی * نه غنبر فشاند همه جودری * ثانی بر او تدر کشت زارده بتر خرده میخی اولور
 هر یه دخی بیوک او کوزه دیر ل کو چکنه ضم جیم و همزه ایله جودر دیر ل جودر ر سکون
 واو و فتح دال معجه ایله یعنی جو محو کذا فی المویده ر جودر ر سکون واو ایله جام جم خط و طندن
 بر خط آدیدر کنار حامه یقین اولغله طلو اولقی اعتبار اولنور تا خط جودر دیر ل لب باب
 طلو دیمک او و تا خط ازرق و تا خط بغداد دیشلد که تعبیر تصریحاً اولور و تا خط جودر
 دیشلد که ایهام و کنایه طریقه اولور و زیاده شراب و ریمکه ده جودر دیر ل مثلاً باده مجور داد
 دیر ل کذا فی الحمودی و الجمع و شرفنامه بومعنا یه ابو المعانی در ساقی نامه بیت باده بکشم
 تا خط جودر * زان خم که نداشت و راغور * هر یه ظلم و ستم معنا سنه در ر جودر ر

سكون واووزاه معجه موقوفه وكسر هايله فلك القمر ك ماثل ايله مائى تقاطع ايتدوكي
 برده برينه مقابل ايكي نقطه واردر كه عقدنين وراس وذنبدخى ديرلر جوزهر اولدر
 اما بعض نسخه ده قوروقلى يلك زه جوزهر ديرلر ديومسطور دري جوثيري سكون
 واو وكسر شين معجه ايله چولاكه معنا سنه در كذا في فرهنگ جهانكيري كي جوهر في اول
 سنه در كه عرض آنكه قائمدر واصطلاحه نخودی چوق قلیه كه اكاجوهر دانه ده ديرلر
 كذا في المحمودي نومعنايه بمحقق اطعمه بيت طعام پخته چون در خانه باشد * خوشا
 قلیه كه جوهر دانه باشد كي جیشكر في سكون ياوشين موقوف وفتح كاف فارسيه چري
 باشي وچري دوزيحي في الجملة مسكره متعلق خدمتي ايدنه ديرلر جیش مسكره معنا سنه
 هر ييدر كبر فارسيدركه كاردن مخفدر فاعلي صيغه سيدر ايكي لساندن مركبدر كي مع الزام
 المعجه * جاليز في كسر لام وسكون ياي تحتاني ايله بوستان كه قاون وقار بوز وخيار و قيق
 وساير اكايكر نسنه اكيلور وذنبدخى سبز زار معنا سنه در كذا في المجمع ياليز دخی ديول
 شمس فخری بيت زخمش از نشود ملك پاك نیست هجب * كه نیست از سر خز چاره * بهر
 جاليز كي چانبازي تركيله دخی چانبازي ديرلر ومخاطره ايش ايشنه دخی ديرلر كي جای كمر في
 كسر يا وكاف فارسي وراه مهمله ايله محل قرار يعني قچاق يري جابكيري كضديد مير نظمي
 بيت ييش آمد از برای ستيز * باورا نماندست جای كمر في جبروز في سكون باه موصله
 وضم راه مهمله ايله كرفي كه باب التاده ذكر اولندي مجمع الفرسه مع الرا ايله اول معنايه
 هند كورد در كي جز في جالباز دنايله مشهور اولان شهر ك اسم قد ميدير فرهنگ
 جهانكيري به معنی جزيره حكيم فردوسي بيت بازار كافي بر فتم جز * يكي كاروان دارم از جزو في
 وكسر جمله قوروق ياغيله قاوداشي وسته كه اون دوكرلر اكايتر لب وخرغ دخی ديرلر في جلبيز
 وجليوز في كلاهما بسكون اللام ايكي معنايه كاور اول معنی مفسد و غماز شمس فخری بيت
 بهمد او نبود قدر ظالم ومفسد * بدوراو نبود كام باير وجليوز * ثاني يولار صابي كه
 هر ييله مقود ديرلر طاهر فضل بيت روان بود بندان و بند بسته تم * اگرچه زلفك
 مشكين تويدي جلوز * صحاحه شرطه باشد يعني غماز مسطور دري جواز في فتح مع مشدده
 ايله كوز او حيله باقعه ديرلر عربيه طناز معنا سنه و ذو حلب يعني طرقل قوش ورجي
 حوايك صفني اولود اول مناسبتله حراميله دخی يرلر في جواز في فتح واوايله درت معنايه
 كاور اول كاوميش سيميدميان يعني بلي بياض صوصغري ثاني يول باصق ايچون كتمك ثالث
 مشتملي يلك زينك برآيدير رابع صرمسوق دويچك اغاج هاون معنا سنه استاد فرخی بيت
 اي يكوپال كران كوفته پيلانرا پست * چون كرفي فروكوفته باشد بجوان * عربيه
 خلاص واجازت وعفونامه معنا سنه در كي جهور في سكون هاو ياي تحتاني وكسر واوايله
 قوني پاك ايدك آلت ونفرين ايد معجه ده ديرلر بعض نسخه ده قوضه چقار حق چنكاله چاه
 وچاه بوز وچا هجوي دخی ديرلر في مع السين المهمله * جابلوس في ضم باوايله تلق
 كوستوب يالتقاضي معنا سنه اسم فاعله هر ييله تصبص ديدكاري معنايه در كال بخندي
 بيت از هواداري ماوتوچو مستغنيست يار * اي رقيب اين جابلوسي ولوندي تابكي *

ح ز

ح س

* وخر شده معناسنه ده استعمال اولنور شمس خری بیت بجایلو سی خودر اهیمنه کنده
 پر کار * ولی نکو نبود کار جا بلوس و پالوس * جاسوس * هم سین مهبله ایله آرای
 معناسنه جستن لفظندن اسم فاعل اولور میر نظمی بیت شود جاسوس چشمت شهر دل را
 بود کالای صبرم را بیغما * جالینوس * معنی جهنی ایله فاعل البجایب دیمکدر بر
 حکیم حاذق ذوقنون آدیدر که مشاهیر حکما نك آخریدر خاتم المعاین دخی دیرل زمانه
 صنایع طب و حکمت غایت شهرت بولشیدی اطباء سوفسطائین اقوالی سکایم اولشیدی
 انلرک محاسن اقواللرین محو و ابطال ایدوب بقراط و توابعینک اقوالن تشمید اولشیدی
 و خشایش واعشاب خواصن یازوب امرجه و منافعن تجربه ایدوب و وجود انسانی تشریح
 و احوال و کیفیتن واعضاسن تفصیل و تشخیص امراضه اسباب و علامات بیان ایلدی آنک
 قولی الی هذا الان ماده کلمه اطباء رو علم طبیه الی قطعه مدون کتاب تصنیفی وار درجه
 مقبول و دستور العملدر * جاماس * جامسب مرقوم کی در * جا ورس * فتح و او
 و سکون راء مهبله ایله برنوخ صاری دارودر کا ورس دخی دیرل * جرس * فتح راء مهبله
 ایله ایکی معنایه کلور اول دوه چاک که دوه نك بوینه وایکی طرفند یوکه اصار لرخواجه
 حافظ بیت مرادر منزل جاتان چه جای عیش چون هر دم * جرس فریادمید اردکه بر بندید
 عجمها * ثانی فرهنک جهانکیریده زندان معناسنه زراشت بهرام بیت مکر دان سوی
 بخویشتن جنک کس * مکن رتن خویش کینی جرس * وله بیت مشو هیچ تاخوانده
 مهمان کس * طفیل بود ایم اندر جرس * و سکون رایله بوذن درس اول صدایه دیرلر که
 حکمی ظاهر اوله فخر کورکانی بیت شده از جرس درها وایه آگاه * شنید آواز گفتار
 شهرنشاه * حبیبوس * سکون سین مهبله و ضم باء موحد ایله نفاق معناسنه برکسنه یه
 منافقت آنکه دیرلر ابو المعانی بیت ندیدم در جهان هرگز کسی باشد وفاداری * ندارد هیچ
 کسی یاری که حبیبوس بود کارش * جرس * بوذن کس جستن لفظندن صیغه امر در
 بعض محله اسم مصدر اولور * جرس * فتح مهبله باغ ایچنده اولان کوچک پفحقار معناسنه در
 * مع الشین المعجه * جاش * بوذن کاش غله انباری که راش دخی دیرلر کذافی شرفنامه
 جیم فارسیله ده مریدر * جالش * کسر لامله مباشرت جماع معناسنه و جماعه حربص
 اولانه جالشکر دیرلر کذافی فرهنک جهانکیری * جانش * طبعه خوش کان نسنه و امر
 اولور جان بعشله و نصب جان معناسنه ده استعمال اولنور میر نظمی بیت شده جانش
 مادر بزم جانات * که تن بودست مجلس یارشد جان * جانش * لجوج و معاند معناسنه
 یعنی نزاع و جدل و بمعنی مباحثه ایدن ضم کافله ده استعمال اولنور ابو المعانی بیت هرکرادارد
 خرد جانش نمی باشد همین * در نهایت جهل باشد با کسی کردن جدل * جای باشش *
 مکان اولغه لایق و مسکن ابلکه مناسب محل معناسنه * جش * فتح خاه معجه ایله علت عز
 یعنی اول یومری ات که آدمک و حیوانک کردنده ظهور ایدوب باد نجان کی دور را کرچه و جی
 اولر اما قطع اولنسه احتمالدر هلاک اوله کذافی المجمع استاد لیبی بیت از کردن او جش
 در آویخته کوی * جنکیست پر از باد در آویخته از بار * جربش * سکون را و کسر باد

ج ش

موخه ايله آت آوازی که جر یودخی دیر لر عربیه صهیل دیر لر ۲ جش ۲ کوک رنک مهره در
 صرجه دن ایدر لر رنکی فیروزه یه غایت مشایه در فقرا و کم بضاعه اولنلر کشفه بغلوب
 یوزک ایدر لر و دفع چشم زخم ایچون اطفال باشته دکر لر و یونینه طغرل و اندن حبه و نکمه
 ایدر لر و مده اکا معجون دیر لر حکیم سوزنی بیت جش اگرچه رنک فیروزه است * فر فیروزه
 نیست اندر جش * وله بیت چشم یزمانه بمالك اثر کند * کر رجین ملک بیند دز عدل جش
 ۲ جش ۲ فتح غین معجه ايله جفشت مرقوم معنا سنه در ۲ جماش ۲ نیم مشدده ايله
 نمخته حامیده ریخی قوشلاره دیر لر که شکاری نهانی کورب اولیه و دخی خرامیلو صفتیدر
 شعر استعاره طریقه یله محبوبک کوزی وصفنده ایراد ایدر لر کمال اسمعیل بیت بیست باد صبا
 خواب ترکس جماش * چنین زردچ سهر کشت ناتوان ترکس * شرفنامه ده معنی مست و دلیر
 قره ناک جهانگیر به معنی شوخ و شوخی و مست و مستی معنا سنه در شیخ نظامی بو معنایه بیت
 زمخیرین کاری آن نقش جماش * فرو بسته زبان و دست نقاش * عربیه بر روز گاره
 دیر لر ۲ جش ۲ فتح میله مختصر جماش مرقومدر و دزدیده نگاه معنا سنه در ۲ جوش ۲
 خم میله یعنی جفته زن شاعر در صفت اسب بیت وحشی و سست و بد لکام و جوش *
 جر و کند و لنگ و ناینا ۲ مع العین المیهله * جزع ۲ فتح زاء معجه ايله معنی فریاد و زاری
 عربیه شرفنامه ده مهره یمانی که یمین و لایتنه منسوب بر نوع مهره در بو معناده مشهور دی
 سکون زایله و چشم دلبران معنا سنه ده مرویدر ۲ جم ۲ عتکبوت معنا سنه در کذا فی نعمه الله
 ۲ مع العین المعجمه * جانغ ۲ فتح نوله کاج خیمه ترکیه چادر کوبیکی دیر لر حکیم سوزنی بیت
 ای خیمه تو بر ز سهر رینی بقدر * با ناغ خیمه تو سر داز سهر بر دیر ۲ جزع ۲ فتح زاء معجه
 ايله قور بغه که جغزو و وزغ و فوک دخی دیر لر ۲ جغ ۲ جفت سوردکن او کوزک بوینه قود قلمری
 اغاج معنا سنه که ترکیه بویندرق دیر لر جمع الغرسه خم حمله منقولدر و فقه ايله آبنوس
 اغاجی کذا فی الخفه ۲ جتاغ ۲ فتح نوله ایکی معنایه کلور اول قیو طیاغی ثانی ایرک اوله
 قاشی معنا سنه شمس خیزی بیت بر اسب نوبتی خداوند ملک جم * پروین ستام باشند
 و خور شید و مه جتاغ ۲ مع القاء * جا جاف ۲ ایکی معنایه کلور اول کنه و خطا ثانی زن
 و سبی معنا سنه در لغت محمودیده بمعنی خشک و یابس مسطوردر ۲ جاف ۲ رجاله بی وفا
 و هر بای و نسا ده قبه و روسبی معنا سنه در و دخی خشک معنا سنه کلور ۲ جاف ۲ جاف ۲
 ایکی معنایه کلور اول زن فاحشه ابوشکور بیت زانا شنیدم که یمین شکن * زن جاف
 با فست آسان فکن * ثانی پادشاهلر که شکن مخصوص اولان قوریمی معنا سنه شمس
 مغری * قطعه * خاک بر سر شاعری را کاشکی * بود می سر شوی یانه پای یاف * یا مکر
 بودی که تا بر خوردی * زین جهان بی ثبات و جاف جاف ۲ جرف ۲ فتح زاء معجه ايله بدلسر
 اولانه نسبه یعنی مفت و مجانا اولوب موزنی اولیه میر نظامی بیت دلم در پیش او همچون
 خرف بود * راه عشق او جانم جرف بود ۲ مع القاف * جابلیق ۲ کسر باء موخه و لامه
 معبر و یا معنا سنه یعنی واقعه تعبیر ایدمی کذا فی نسخه الحلی بو معنایه ابو المعانی بیت
 یکشی در خواب دیدم آن پری * کرده تعبیرش مرا یک جابلیق * بعد ازین بسیار درد

ج ع

ج ح

ج ف

ج ق

در دو حسرتش * میشود با ذوق وصل اور قیق و جالبیق و فتح ثاء مثلثه ایله حکیم دانا
 و مرد کار شناس تر ساو قوم نهادار انک دانشمندی حکیم خاقانی بیت ز سر کین خر عیسی بنندم
 و عاف جالبیق نا توانا * لغت محمودیده بمعنی آتش و مردم جابلوسی کنند و دبیر و بمعنی مجتبی
و جند قوق و سکون نون و دال مهمله موقوفه و ضم قافله محمودیده بمعنی دیو مسطور در
و جوالق و فتح لام ایله چوال و خرقة خشین و قلندر بلك معنا سنه و جولق و فتح لام
 ایله درویش قلندری معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت جوالق سر بر هده میکند ست
 با سربى موجو پشت طاس و طشت و جوق و سکون واو ایله گروه و جماعت مردم که
 جوخ و فوج دخی دیرل و مع الکاف * جامه غوک و غوک قور بغه در اکثر صو کنار لر
 یو صون ایچندک طور مغله یو صونه جامه غوک تسمیه اولنش که جغروان و سرند دخی دیرل
 و نسخه میوز ابراهیم شهر دخی دینک وکی مسطور در میر خسرو بیت کنون مرده به
 آره های چومن * که از جامه غوک سازد کفن و جبلك و سکون باء موحد و فتح لام ایله
 برتسنه صفت و صعب اولق معنا سنه مخیک بیت پادشاه ابدل بخشش تو * کشته دیوار
 دولت جبلك * و فتح بایله ترنج ربی که صوین قینادوب قوامه کتور و رب ایدرلر کدانی
 افرهنگ جهانگیری و جربك و سکون زاء مهمله و فتح باء موحد ایله صحن بد اندیش
 و کنایه لوسوز معنا سنه در ایضا منه و جزك و فتح زاء معجه ایله بر علت در قوشلرده اولور که
 قنادی و قور و غی یلکرینگ دیی آلنوب اتی نیمکه باشلر ابوالمعانی بیت رقیب گفت که
 در کوی یار شاهینم * بگفتش که شوی مبتلای رنج جزك و جسك و فتح سین مهمله ایله بمعنی
 رنج و بلا حکیم سنایی بیت ازن مرک و جسك ماده و ز * آرز و مند مرک بکد بکر *
 حضرت مولانا قدس سره بیت و رای پرده بکی دیوزشت سر بر کرد * بگفتش که تویی
 مرد جسك گفت آری و جشن بزرگ و فروردین ماهک التبعی کونی در که نوروز خاصه
 دخی دیرلر کدانی فرهنگ جهانگیری و جك و اپکی معنایه در اول جت قاضی که عربیه صك
 دیرلر بوندن تعجیم اولمشدر شمس فخری بیت جمال دینی و دین خسروی که قاضی چرخ
 نوشت تا ابدی ملاک را بنا مش جك * ثانی حلاج طوقفی معنا سنه در شرفنامه ده بمعنی
 جنبانیدن چغرات یعنی یوغردی یاغ چقارمق ایچون چالقیه جق نسنه که ترکیه یایق دیرلر
و جلك و فتح لام بر کوچك قوشدر کدانی شرفنامه و جمال لوك و اضافت ایله بر راهزن
 مشهور آدیدر ایضا منه و جمشاك و سکون میم و فتح مشین معجه ایله بمعنی کفش جیم
 فارسینه ده مرویدر جمشك و چمشك دخی دیرلر ابوالمعانی بیت فتاده ام بگدهر پا و صر
 صریان * نه پای بیند جمشاك و نه سرم دستار و جهك و سکون نون و فتح جيله یونجه
 اونی که عربیه فص دیرلر کسرافله و جنك و معروف عربیه محاربه و معرکه و چغتای
 لسانده کسر صریحه ایش دیرلر میرعلیشیر بیت غم تا پار هجرتیکه کونکوم یان سین *
 ایش کونی تابغان کی ابل غائین قانلازارا * و اوروش دخی دیرلر و جنك و فتح نون
 انسانی و یا حیوانی اولدی صانوب بر اتفه دیرلر و جنكوك و سکون نون و کاف فارسی
 و ضم لامله اپکی التی بر کسنه اوزرینه قویوب اوتورمق جمع الفرسله اپکی الی دیزاوستنه

قوب او تور مق و اللری دیزه طیاروب قالقنق خسته لکن و ضعفدن اولور حالتی
افعی جیم فارسيله در مجودیه جنکوک واقع اولمشدر جی جوزاک جی سکون و او فتح زاه
معجه ايله غصه یك و غمناک اولق کذا فی فرهنگ جهانگیری جی جوسک جی سکون و او فتح
سین مهمله ايله کورسه و قهرله دکیلن دوکه که انکل و انکله و انکورنه و بنده دخی دیرل کارقم
و خم جيله دخی مرویند جی جوسک جی سکون و او فتح سین معجه ايله شراب بردخی که
یلله دخی دیرل مثال فرد و لغت میرنظمی بیت همداده ساقی زمین جوسک * نماید برسم
یکشوده جوسک جی مع الکاف الفارسی * جاسوک جی سکون خاء معجه و خم سین
مهمله ايله فرهنگ حسین و فانی ده لوراق که اگری دمورد غله و چار بجرل عربیه مهمل
دیرل سندی فی بیت ای خواجه بزرگی و اشغال فی ترا * برکیر جاسوک بد و میدرد
حشیش جی جاسوک جی سین معجه ايله ده لوراق معنایه مروید حکیم طرطری بیت
بحاششوک زه کشته ارطاعت خویش * بدست نفس درو کرده ام هزاران آه جی جراسک
فتح را و سین مهملین ايله بر جانور جکد یا زایمانه محرازده آواز و یرد جرده دخی دیرل *
جی جرنک جی فتح راء مهمله و سکون نون ايله آواز جرس و آواز شمیر و کوز و صدای زنجیر
خواجه عمده لوبکی بیت جریا جرنک سکوز نکود معنی اجل * جز با قضا بمرک نه بندد
جناب تیغ جی جفتک جی فتح غین معجه و سکون نونله ترکیه بیالق دیدکری قوش کذا
نقل احمد بن اسمعیل فی المشکلات جی جلونک جی خم لام و فتح نونله قاون و قاپوز نکاکی جیم
فارسيله ده منقولند جی جوسک جی و زنه آریه آغری معنایه در که جزایره در و سسک
وزن معنایه در میرنظمی بیت اکرو و میشود چون ماه بدرش * نباشد پیش او جوسک
قدرش جی جیسک جی سکون یای تجمانی و نون و کسر سین مهمله ايله پادشاه بکرات
اسمیر که هندوستانه ابتدا اول پادشاهلق ایلای کذا فی شرفنامه جی مع اللام * جال جی
بوزن مال دام معنایه که تله دخی دیرل عبد الواسع جیل بیت لی زانعامت گرفته طالب
آمال مال * برن خیمت نهاده صاحب آجال جال * و فرهنگ جهانگیریه مسواک اغاجنه ده
دیرل و زبان هندیده نیز جان دیرل عربیه فتح دیدکرید جی جامفول جی سکون میم و خم
غین معجه ايله بمعنی حر ازاده که خشوک و راغول سته دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره
* مشغول * از غرض غافل بد نشویند * و ز طمع رقتند بیرون سر بر سر * همچنان کان
جامفول حیلہ دان * کفت میجویم کسی از مصریان جی جدول جی نهر کیردن متفرق اولان
ابنه خرقار و کوچک ارمقاره دیرل و مجازا ابنه یوللره و باطلقی یوللره قجه مقارینه و محیفه ده
خطا طرافنه چکن چری اگر آلتون و اگر غیری جی جستن دل جی یووک او نمده سی و علت خفقان
ابو المعانی بیت اغیار بدکارا بایار دوش دیدم * بی تاب مانده عظم از جستن دل من *
جی جل جی اوج معنایه در اول اندرون دهان یعنی آغز ایچائی میان دریائالت طویغان
مشابه رفو شد بر معنایه شاه طاهر خندلی * قطعه * ای خوش آن دایره دانی محراب که
دزو * بر زنان همجو جلاجل بغغان آمده جل * باغ شده مکتب و مرغچه خندان طفلی *
کدیر آورده و رقیهای کاستان زبغل جی جلاجل جی دایره ده اولان پوللر که زبل دیرل و بعض نسخه ده

جی

جی

نسخه ده چاک معناسنه ده منقولدر مولانا بدرالدین محمد ظم وری بیت زجنبش لمهای
 نوردر ظل * ورق کل راشه زرین جلاجل * وله بیت عنادل زان جلاجل نغمه پرداز *
 درین فیروزه کاخ افکنده آواز * استعان طریقیله در اماظه وری اصلی اوزن ساقی نامه ده
 ایراد اولنشد در بیت برآورده دردف جلاجل فغان * وز ونغمهای عنادل نهان فی جلاجل
 سکون لام وفتح جیمه بمعنی جلاجل مرقوم فی جنبلول فی سکون نون وفتح باء موحد ایلله
 صالحی که ترمون و جانبازی دخی دیر لر فی خندل فی سکون نون وفتح دال مهمله ایلله حامی
 صندل معناسنه نقل ابلس اما شرفنامه ده وجمع الفرسه اول کسنه نك اسیدر که فریدون
 آتی من شاهنك دختری خواستگار لغنه یعنی قزاسمکه کوندردی کذافی فرهنك جهانگیری
 حکیم فردوسی بیت بخانام اوچندل راه بر * بهر کار دلسوز بر شاه بر * عربیده سنك
 معناسنه در فی جنکل فی سکون نون وفتح کاف فارسیله ترکیه چلا نلاخی دید کاریدر *
فی جیبال فی سکون یای تحتانی وفتح باء فارسیله پادشاه لاهور اسمیدر که اوچیموز قطار فیل
 واو تو زیك مسلح سواری یعنی آتلوعسکری واریدی طبل شاهی آنك اختراعیدر آخر الامر
 سلطان محمود سبکتگین آفی اسیر ایلدی کذافی شرفنامه فی مع المیم * جاجرم فی فتح جیم
 و سکون راه مهمله ایلله بر شهر اسمیدر مشاهیر شعرا دن بدر جاجرمی اول شهر دندر فی جاکرم
 فتح کاف فارسی و سکون راه مهمله ایلله محمودیه بمعنی قرار و آرام معنای ترکیب یری اسی
 دیمکدر فی جام فی ابکی معنایه در اول قدح معناسنه طلوا ولسون بوش اولسون مثال
 اول خواجه حافظ بیت ساقیا بر خیز در ده جام را * خاک بر سر کن غم ایام را * مثال ثانی وله
 بیت ساقی بنور باده بر افروز جام ما * مطرب بکو که کار جهان شد بکام ما * و بالود
 قدح ده جام دینلور وله بیت صوفی بیا که آینه صافست جام را * تابنکری صفای می
 لعل قام را * ثانی ولایت هراته شهره مانند بر قصبه آدیدر که مولانا جامی اول قصبه دندر
 شکم بیور مشلدر * مصرع * مولم جام ورشحه قلم * عبدالله هاتقی * مثنوی *
 چودر عرصه جام ز دبارگاه * شدش قبه بار که کوی ماه * هوس کرد مهر سپهر احترام *
 زمین بوسی شمع الاسلام جام فی جام جم فی پیاله جمشید در که آفی حکمایدی معدندن
 یدی فلک سر نه تشبیهاتصنیف ایوب غریب صنعت کوسر مشلر جام جهان نما و جام کینی نما
 و جام کهان نما دخی دیر لر فی جندر اسم فی تخته خاکه سکر عده دیر لر و علم ار قامه اول
 عده دیر لر که آندن بر مخرج ظاهر اولیه اون بر عدد کبی که نصفی و ثانی و ربعی صحیح اولور و تخته
 خاک طقوز مرتبه در که یدیسی جندر سکر نحیسی اسمدر کذافی شرفنامه فی جم فی اسم
 جنسدر هر سلطان عالیشان ذوالاقتدان جم اطلاق اولنور شکم بوبیتدن مفهومی
 بیت جهاندار والا کهر کی قباد * جمی بود با خسرو آیین داد * از جمله هریده که جم ذکر
 اولند قه خاتم و تحت و بادو باقیمس و امثالی ذکر اولنه مراد حضرت سلیمان علیه السلام در
 بوبیتدن مقصود فهم اولنور بیت اگر تحت جم رفت بر باد سخت * مر باد دانید جمال
 درخت خواجه عیدلویکی بیت یعقوب را نشاط زیوسف فروده اند * داود را بشارتی
 از جم نموده اند * و اگر مقابله و آینه وسد و حکمت و امثالی ذکر اولنه مراد اسکندر اولور

بویستن مفهوم اولور بیت آینه سکند ز جام جست بکر * تا بر تو عرضه دارد احوال
 ملاک دارا * واکر پیا له و جام و شراب و امثالی ذکر اولنه مراد جمشید اولور بویستن و اتقدر
 بیت کرادانی از خسروان عجم * ز عهد فریدون و سخاک و جم * و جم مشدده ایله دخی
 روایت اولمشدر اکثر عربیه واقع اولور بی جوز کندم بی اریه مشکند بغدای و یا خود
 بغدای کی اریه اوله یعنی سنبله سی اریه سنبله سی کی اولور خندروس و سنه روس
 دخی دیر لکا ذکر فی ذخیره خوارزمشاهی بی مع النون * جا باوس کردن بی یا التقاتیق و تواضع
 کو سترمک و بی اصل عرض محبت ایلک معنا سنه در بی جا و ب زن بی سپور که اور بی
 و سپور که اور معنا سنه امر اولور ابوالمعانی بیت زن جازوب بامر کان راهش * میادا
 خامر کان ریخته باشد بی جامدان بی اول طرف در که ایچنه اثواب قورلر مطروفه اختصاصی
 اولغله در کمال اسمعیل بیت حکایت من و این کار نامها اکنون * همان کلید در جامدان
 آبادست بی جامه بادر و بی ایچ طونی معنا سنه بعض نسخه ده جامه بادر و واقع در
بی جانیدن بی سکون نون و کسر باء موحده بعد یا ی تحتانیله او شتمک معنا سنه کذا فی
 فرهنگ جهانگیری بی جان بی روح حیوانی در که هر زن ده اولور بی تنکم بویست ناطق در
 بیت کریمجان زن که است حیوانا * زندگانی تومیده بی جانرا * شیخ الرئیس ابن سینا
 رساله سنه دیر که * مراد از روان نفس ناطقه است و از جان روح حیوانی انشی و بر قوم
 آدیدر که آدم بن اول دنیا به کلدیلر و فرهنگ جهانگیری یده صلاح معنا سنه ده روایت
 اولمشدر بومعنائی مؤید امیر خسرو بیت بار کیر جان جاندان نفس بد هنگام کشت *
 کره کردن که کاهی رام و کاهی توسنست * بر نسخه ده همان معنا سنه منقولدر بی جانان
 محبوب و معشوق معنا سنه معروفدر ابوالمعانی بیت اگر جان خواهدت جانان به
 مفت بکیر از جان * نباشد خوب تر از جان که جان دادن بجانانرا بی جان شیران بی نون
 موقوف و کسر شین ایله بر تعبیر در که تعظیم حالنه هبت ایله خطاب اولور بی جاودان بی
 یعنی همیشه یعنی ابد الدهر بشرط الاتصال استاد فرخی بیت همی تا جاودان رانام در تازی
 ابد باشد * ملاک محمود رامشاهی و شادی جاودان باشد * مولا ناهاتی بیت غمناک جهان
 جاودانی بکس * خدای جهان جاودانست بس بی جاویدن بی مثل جاودان مرقوم
 لکن صیغه مبالغه سیدز بی جاویدن بی سرچه لر برنسنه دن قورقوب نیز اوند کارینه
 دیرلر استاد رودکی بیت مرغ دیدی که بچه زود پرند * جاو جاوان دزست چو تانست *
 بویتمک تصرف یتیمه سندن فهم اولنور که مصدرند جاوایدن دیمک جایز اوله بی جانیدن
 کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله یرلشتمک و بریده قرار ایدوب بطوره عربیه توطن و چغتای
 مسلمانده تو ختماغ دیرلر میرعلیشیر بیت اوز دیار ایدما بو زوق کونکوم نه یا نکلیم توختاسون
 کیم ایرور بیکانه هم احباب مندی هم حبیب بی جبین بی کسر باء موحده و سکون یای تحتانی
 ایله آلن پیشانی معفا سنه عربی در لکن کنندی ترکیب اینه جزو ایدر لچین جبین کی طالب آملی
 بیت جبین محنت مرا خا کروب هر در کاره * مانه ساخت که روی زمانه باد سیاه بی جبین بی سکون
 خا و فتح جیمه بر نوع سیاه دانه در سیاه و براق مرجمدن ایرجه اولور اکا جی ختمام و جا کسودخی دیرلر

ن ج

دیر لکوزا غریبکینه نافه در کذا فی شرفنامه و جشمیدن و سکون و کسر و شین و معجیتین ایله
 طای و لورکک و لکلمک و جندین و سکون دال مهمله و کسرتاء مثناء بعده یای تختائیله
 شرفنامه ده مزین اویش انبا نجه که جیستی دخی دیرل میر نظمی بیت باعل و در شهر وار بود
جندین * بر آورده ز حیب و داد پیشین و جرب زبان و فصیح اللسان و شیرین سخن
 و خوش صحبت معنا سنه ابوالمغانی بیت لسان منطلقم بسته از غم هجران * که شرح
 دل نکند هیچ کاک جرب زبان و جرب دادن و زیاده و یرمک و غلبه ایمک معنا سنه در
و جربیدن و سکون و کسریا و موحده ایله غالب اولق و غلبه ایمک و یاغله مق و یاغلی
 اولق معنا سنه در و جربی کردن و ایشنه ثانی و آهسته لک ایله وجوده کتور مک
و جوغون و سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله لسان الحمل دید کری اوتدر که جرغول
 دخی دیرل ترکیده دخی قوزی قولای دیرل و جرون و ضم راء مهمله و سکون واوایله بوزن
 درون هر مرز شهرینک اسم قدیمیدر و سکون راو فتح واوایله بوزن رهزن هند قاونی کذا فی
 الحمودی و جشمیدن و سکون سین مهمله و کسریا و موحده ایله میل ایمک معنا سنه در
 کذا فی الحامی میر نظمی بیت دلم جسد بسویش صبح تاشام * نکرده بکنه من در جای
 آرام و جستن و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناء ایله اوج معنا یه استعمال اولنور اول
 حجر امق که مستقبلند سین هایه ابدال اولوب جهده و جستن دیرل ثانی قور تلق خلاص
 شدن معنا سنه خواجه سلمان بیت من مسکین بسو دای پری روی کرفتارم * که باد صبح
 نتواند ز بند زلف او جستن * ثانی یعنی کرختن حکیم فردوسی * مثنوی * چنین گفت
 بانامداران براز * که کرکا ز گردد بباردراز * خود وزیر کان بر هیونان مست * بسا زیم
 بی خستکی راجبت * شاعر بیت که توان ز بند چرخ رستن * ز تقدیری که زدان کرد
 جستن * معنای اوله چغتایده سیکرماک دیرل سبعة سیاره ده فرخ شاه جانانه سن
 دوشنه کوردی یرده دیر بیت فرخ او یغاندی سکیب او یقودین * کوزن دید او یقو
 اوچدی قایقودین و جشمیدن و کسر سین مهمله ایله میل ایمک معنا سنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری و جستن و فتح شین معجه ایله بوزن رسم معنی تب ولر که هر یک جی
 دیرل شاعر دیشده بیت چو دید اندر و شهر یار ز من * در افتاد ازیم اورا جستن *
 و سکون شین ایله ایکی معنایه کلور اول مجلس شادی و ضیافت معنا سنه حکیم اوری بیت
 در جستن آسمان و شش تور یخته نیاز * ساقی ماه روی تو در ساغر آفتاب * ثانی عید کونلرینه
 دیرل و جم فارسیله دمر ویدر و جستن سان و سال ملکی نک اول کونی آدیدر و جستن و
سکون قو فتح تاء مثناء ایله میل ایمک واکلمک واوزم آسمه سنه هرک ایمک و جشمیدن و
سکون قو کسر سین مهمله ایله یا شقی معنا سنه در و جفن و سکون فایله نام شمشیر یعنی
 قاجک جمله اسماء مندر و جشمیدن و جم و جشمیدن معنا لرینک جمله سنه کلور حکیم
 قطران ارموی بیت خدای از آنر و مسعودر دو کر خواهد * هر آنچه خواهد بکند چو کرد
 جشمیدن و جستن و جمع جند که زنان معنا سنه در و جن و معنی زن استرا آبادی
 لسانیدر و دخی طرف و جانب معنا سنه در حکیم فردوسی بیت پرندوش ازین جن سوازی

گذشت * که لرزید از وسر بستر بوم و دشت * عربیده خم چمله دفن ابلک معناسنه در و کسر
 چمله ینه عربیده درت معنایه کلور اول بمعنی پری ثانی دل ثالث بمعنی نخست رابع بمعنی توی
 و جندن بی سکون نوله بو زن کندن دمود و پولاد و غیره نسنه لک پاسن آچمه دیرلر
 و دخی صندل اغاجی که جندل دخی دینلور شمس خری بیت بود بمجلس او فرش عبقری
 حسان * بود بطیخ او هیبه عود و یا جندن بی جنکوان بی سکون نون و کافله هند و ستانه
 الکده سی و اسع برولایتک آدیدر بی جنکیدن بی سکون نون و یای تحتانی و کسر کافله جنک
 ابلک معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری بی جین بی کسر نوله بمعنی خواججه یعنی کوچک
 صفره که طعام ما حاضرده و محل افطارده قوللنور لر میر نظمی بیت بهر مهمان خواججه
 افطار * به زخوان بزرگ بدیر آر بی جوز جان بی سکون زاه معجه ایله بر شهر اسجیدر
 کذا فی شرقنامه بی جوزن بی بوزن روزن بر نوعدر بغدادی و ارپه دانه لرین
 زعفران ایله بو یایوب و یا خود زرده چوب ایله صار دوب او ز رینه افسون او قویوب
 بر کسنه به مقصودی نه ایسه اورب استدلکری نایدن سحره به دیرلر که هند و ستانه چوقدر
 شیخ نظامی بیت ز هند و ستان آمده جوزنی * بهر جو که زرسو خسته خرمنی * وله بیت
 مکر نشنید از هند و می جوزن * که داندود هر کس راه روزن * مجمع الفرسه بر آفتدر
 بغدادیه و ارپه به دوشوب قباه ایلر و آخر فرهنگرده زجه مطرب و آتش زن و بر لغتده
 مشران آتش معناسنه منقولدر بی جودان بی سکون و او فتح دال مهمله ایله بش
 معنایه کلور اول بر نوع کافور در که میت کافورندن غیریدر غایت لطیف رایحه سی وارد
 سیف اسفرنگی بیت سمند تر آباد در نو بهار * ز کافور جودان دهد خاک رند * ثانی
 حوصله مرغان یعنی قوشلر کوراسخی که زاغر دخی دیرلر میر خسرو بیت بسا پوینه کان
 کلندر روار و * ز زخم نیر جودان کشته جو جو * ثالث بر نوع سکوت آغاجی در رابع
 مآتک دیشلری ارا سنده اولان سیاه که آتک کخ اولدوغنه علامتدر زائل اولدوغندن
 صکره یاشی بلنر اولور خامس بر نوع انارد دانه سی یاس و ن آب اولور بی جوزیدن بی
 سکون و او و یای تحتانی و کسر زاه معجه ایله غصه یمک و غمکین اولق معناسنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری بی جوسن بی سکون و او و فتح سین مهمله ایله بمعنی جوشن بی جوسیدن بی
 سکون و او و کسر سین مهمله ایله بمعنی جفسیدن مرقوم یا بشمق معفاسنه بی جوشن بی فتح
 سین معجه ایله جبهه معناسنه ترکیب دخی جوشن دیرلر استاد فرخی بیت مر کانت همی کدر کند
 از جوشن * مانند سنان کیودر جنک پشن بی جولان بی معنی آمدنشد کردن در میان میدان
 یعنی میدان اور تا سنده کلوب کتمک بی جون بی فتح و او ایله بریسی اغاجک بر طرفنه خرده
 طاسلر نصب ایدوب و براجنه ایپ پکورب صغریک و یا خود آتک بوینه بغلیوب و او ز رند
 آدم او تورب غله اوز رندن چکدر لر تا که غله بک صابی خرد اولوب دانه سی چیتد ترکیب
 ذوکن دیرلر بی جوهریان بی ایکی معنایه کلور اول بر طائفه در جناب باری دزاسمه حضرت
 جوهر دیرلر ثانی جوهر فروش جمیعدر مثال اول ابو المعانی بیت من ندانم کلام جوهریان
 آچمه دانم منزله از همه است بی جیبیت بی سکون یا این تحتانیین و کسر باء موحله ایله اول

۳۲۰
و

اول نسیه یه دیو لکه دفتین التند اولور کذا فی المجمع و حیستین فی سکون یای تختانی وسین
 مهمله و فتح تاه مثله ایله بمعنی جدتین مرقوم و مع الواو * جادو فی صحرا یی معنایه
 مشهور در استعمال طریقه محبوسه چشمه در ل شانی نکلو بیت چشم تو جادو بست که
 چون صورت فرنگ * در یک نگاه با همه کس آشنا شود و جادو فی ضمراء مهمله ایله چاروب
 لفظند ترخیم او انشد و سپور که که عربیه مکسند در ل و جامه * بادرو و جامه * بادروندن
 مرخم ای طوفی معنایه در و جاندا و و سکون نوله تریاق معنایه در حکیم خاقانی
 در وصف آفتاب بیت ای مهر دهانید و ده داران * جانداروی علت بهاران و جاو و بمعنی جوی
 باوزاء النهر ده مستعمل لغتدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و جربو و سکون راء مهمله
 و ضم باء موحده ایله بمعنی جریش مرقوم کذا فی المجمع و جفو و ضم غین معجه ایله بیقوشه
 مشابه بر قوشک آید در و جلمو و سکون لامو ضم باء موحده ایله بر سیزه در معنایه مشابه
 حضرت مولانا قدس سره بیت فنیق و خشناس برقص آمد به نفع و خلبو باب جو یار *
 و جلمو و ضم لامه ایکی معنایه در اول و مورد کباب شیشی که کرد ناو یازن دخی در ل شانی بمعنی
 معوخ و شنگ کذا فی فرهنگ جهانگیری و جلمو و سکون میم و فتح هاو ضم لامه غله انواعند
 بر تو عک آید که مشک دخی در ل کذا فی شرفنامه و جوجو و سکون واوین ایله ایکی
 معنایه در اول خطا و لایتند بر شهرک آید که اندک بر شمشک و کافور غایت اعلا سی اولور
 مولانا محمود ابن یعقوب بیت مرگان اوچو جوشن الماس بکدره * چون سوزن فسا زده
 از لاد جوجوی * حکیم خاقانی بیت جو مجور از زمان نمود صبح * مشک جوجو در نهان
 نمود صبح * خواجه عبدالویکی بیت در شعله خورده کافور جو جو یار شد * عنبر ترکاروان
 در کاروان آمدید * کافی بمعنی ریزه ریزه حکیم خاقانی * مسط * خور شمشک شاست
 می زان زرد ل زانست می * جوجوهه جانست می فعلش بخوار آمد * وله بیت
 جوجو در دلستان بر کیر * دل جوجو شمه ز جان بر کیر و جوجو تخفیفه واوایله مشعر
 معنایه در محمودیه زجه * مزامیر معنایه شرفنامه و التونک طقسان الی عبارته در ل
 یعنی طقسان الی مثال التونه درت مثال کس اضافه و انش آتشه طیاتقی ایچون ضم آید در ل
 مجمع الفرسان بو معنایه ضم حمله مرویدر عربیه تشدید واوایله بالای هوا یعنی مابین ارض
 و سمایه در ل اکثر جو هوا استعمال اولور و لندرون معنایه که جو سمدیر ل و مع الهام *
 چا جرمنه و بر چشمه در صوبه طبلو کش چقد قله رقطره صوفی قالمز غروبیدن صکره
 و یاخو دبولوت اولد قلهینه مالامال صوا اولور کذا فی عجایب البلدان و جاده و راه روشن
 و شاهرام لفظ عربی در فارسیه استعمال اولور می نظمی بیت از طریق جاده بیرون
 رفته بود * منزل مقصوده کم کرده بود و جامه و اسم جنس در جمیع لیاسه اطلاق
 اولور معنای اصلیه اعتباریه ملبوسدن و مغروشدن عامدر ملبوسه تن جامه در ل که
 اصل جامه تن در علمیه نقل و انحق قاعده ترکیب بو زیلوب مضایف الیه تقدیم اوتمشد
 کثرت استعمال ایله تن لفظیه عرف اولوب یا لکر جامه قالمشدر مطلق کاله مصروف اولدوخی
 جهتیه جامه دینلکه مراد لباس اولدوخی معلوم اولور شیخ سعدی بیت پیراهن برک

و

بر درختان * چون جامه عید نیکبختان * شعر اصراحی معنا سنده استعمال ابلش لرد
 شمس غری بیت فتح بر یاد نرم او خورده * هر چه در جام کرده از جامه * منجیک بیت
 چو خون جامه بجام اندرون فرو ریزی * هوای ساغر و صبا کند دل ابدال * ولغت محمودیه
 هر که بر نسنه نک مظر و فی اوله آنک نظر فنه و محیطی اولان شیشه جامه دیر لر مطهره یه آب
 جامه و بوستانه شهر جامه دینگری کی و مدح و شعر معنا سنده استعمال اولنور شمس
 قنری بیت جامه بافته از و شاعر * که بر و عرض کرده یک جامه * جامه خانه * جامه ان
 معنا سنده شرف شفروه بیت یک برانی ز جامه خوانه وصل * بتن نحرمان راز رسان *
 * جاله * بوزن هاله دانه صانی ایله باغلیوب حصه ایدر لر و دمت ایدوب صغرد بر لرله
 کلک ایدوب صو پخولر حکیم ولولی بیت جز جاله فضل ای برادر * از بحر جالت کدر نیست
 * جامکاه و جامکه * اصحی جامه کاهدر محل اثواب معنا سنده اصلند گاه جامه ایدی
 مضایق الیه تقدیم اولنوب و هاء علامت دخی خذف اولنوب جامکاه دیر لر عوامک حجام
 طشره سنه جامکان دیدگری جامکاه در * چاندانه * سکون نون اول و فتح ثانی دال مهمله
 ایله باشک ایلر و سنه بر از قیلنسز اولان یره دیر لر اوان طفولیتک نرم و براق اولور کدافی
 فرهنگ جهانگیری * جاله * بوزن دانه درت معنایه کلور اول کوچک صغیر معنا سنده مثلاً
 اسب جانه و کاو جانه دیر لر و اغاجک اوزدکی ثالث جزیره معنا سنده رابع صلاح معنا سنده در
 حکیم فردوسی بیت یکی باره و کبر و بر کستوان * پرند آورد جانه هند وان * چاودانه *
 یعنی همیشه جادان هر قوم معنا سنده در * جاوله * سکون واو و فتح لامه لغت پهلویده کل
 معنا سنده و کل اغاجی دیکمه دخی دیر لر * جاوه * بوزن یاوه فرهنگ جهانگیری
 بر مشهور جزیره آدید و شرفنامه ده لب در پاده واقع بر شهر و ولایت امیدر * جاه *
 منصب و دولت و عزت و اقبال و رتبه و منزلت و قدر عالی معنایه استعمال اولنور عربید
 اعجام تصرف ایتش لرد در * حای پناه * حقیقتاً و مجازاً صغیر ملاد و ملجا معنا سنده
 و توصویری و ممکن امن و محل امان ابوالعانی بیت چوم اندام بره جرم خویش بیسر و پا * مجز درت
 نبود هیچ امید جای پناه * جا بگاه * اصلی کسریا یله در که علامت اضافت کسره در علم اولد قده
 ساکن تلفظ اولندی محل و مکان معنا سنده در * جبیه * فتح با و اخفاء هایل حلقه سز رزه که ترکیب
 قابورغه دیر لر و جوشن دخی دینلور مولانا هاتنی بیت رسیدند خوار زمین فوج فوج *
 * داز جبیه پوشان همه دشت موج * جبیه * سکون باه موحد و فتح هاء اول و اخفاء ثانیله
 رخساره و آلن معنا سنده در ثانی منازل قردن بر منزل آدید جبیه الاسد دیر لر * جبیره *
 کسر باه موحد و سکون یای تحتانی ایله اوج معنایه کلور اول مهم مصاحبت و امراض و رت
 ایچون جمع اولان جماعته دیر لر حکیم فردوسی بیت بفرمودشان تا جبیره شدند * هزرو
 زیانرا پذیره شدند * ثانی عربیده شیر بزرگ یعنی بیوک ارسلان ثالث عضای شکسته بی
 صار دقلری باغه دیر لر باه فارسیله نقل محمدر * جسته * فتح تاء مثناة مشدده ایله یول
 کسر حرامی مولانا هاتنی بیت همه خیل چغتای خوانش طفیل * بر آهنگ جسته بر آراست
 محیل * و مطلق دزد معنا سنده کلور * جده کاره * سکون دال و فتح کاف و راه مهملین ایله

ایله سو تدبیر و رأی خطایذیر معناسنه ابوا الحسن شهیدی بیت جهانیا را دیدم بسی زهر
 مذهب * بسی دیدم از کونه کونه جد کاره * واستاد دیمشدر بیت زرای نکو کار کرد تمام
 ز جد کان کرد دسر اسرتباه * بعضی فرهنگه ذال معجه و حیم فارسيله ده منقولدر قیرجران
 فتح راین مهملتین و تشدید اول ایله زلف معناسنه و عربیه لشکر بیحد آهسته کیدلر یوایی
 معنایه میرنظمی * مثنوی * دل عاشق شود جز آن پیوند * از او طره هایش کشته
 دلبنده * هجوم لشکر جرآن غم * کند آسودهای صبر درهم * و قور و غن چکر کیدن
 عقربه ده دیرلر قیرجرب روده قیریاغله قاورلش بغرسق مونبار طوله سی و بنجه و ش
 کبابی و عربیه نقائق دیدکری بغرسق طوله سی قیرجده قیرسکون را و فتح دال مهملتین
 ایله اول آته دیرلر که باسی عربی و آناسی غیر جنس اوله کذا فی المجمع قیرجرکه قیرسکون
 راه مهمله و فتح کاف فارسيله سورکون آوی و آو جیارک آت باشی برابر کیدوب آو ایتدکاری
 مثال معنی "اول مولا ناها تانی بیت مقدم نشینان درگاه شاه * همه جرکه آرای آن صیدگاه
 و طالب آملی بیت بصحن دشت چو حکم شکار جرکه غود * زمین چو کوی در حلقه سوار افتاد
 و ابکی اوج دیرکلی چادن دیرلر قیرجرمه قیرسکون راه مهمله و فتح میله شرفنامه ده اسب
 خنک معناسنه یعنی بوز آت محو دیده ضم حیمه معنای مزبون در قیرجزه قیرراه مشدده ایله
 صبو معناسنه یعنی دست حضرت مولا ناقص سره بیت خمار بیحد من بحرهای طلبند
 که نیست مست ترار طلبها و جرّه کفاف * عمر خیام * رباعی * می خور که نت بخاک در ذره
 شود * خاکت پس از آن پیا له و جرّه شود * از دوزخ و از بهشت فارغ میباش * عاقل بچنین
 صفت چراغره شود قیرجریه قیرکسر را و فتح دال مهملتین و سکون یای تحتانیله دفتر و دفتر
 کیسه شی کال بخندی بیت کال از حال دل بینی دو تنوشت * پریشان شد و رقه های جریه
قیرجریه قیرسکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله معنی معده و قورسق قیرجزدن قیرسکون
 زاء معجه و فتح دال و راه مهملتین ایله معنی جزد مرقوم کذا فی کتاب السامی قیرجسینه قیرکسر
 سین مهمله و سکون یای تحتانی و فتح نوله بوز رتک نسنه هر نه اولور سه حیم فارسيله ده
 مرویدر میرنظمی بیت سواری کشته بر اسب جسینه * گرفته هم بدست باز جسینه *
قیرجشد قیرفتح شین معجه ایله صاع و روغن یعنی یاغ اولجکی حیم مضمومه ایله ده مرویدر *
قیرجشیره قیرکسر شین معجه و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله جولاه که جوشیره
 دخی دیرلر عربیه هایک دیرلر میرنظمی * مثنوی * بیش حلاج آمد یک پیره زن * گفت
 خواهم رفت این بنده زن * خواهش ریسید اوراد خترم * بعد از آن نزد جشیره می برم *
قیرجشیشه و جسینه قیرکلاه یکسر الشین المعجه و سکون الیاء تحتانی آت و فاطره
 محسوس اندر که بوز رق اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری قیرجعبه قیرسکون عین مهمله
 و فتح باء موحده ایله قو بوز دیدکری ساز معناسنه ایاسی نقل ابلشد و عربیه اوق طرفیدر
قیرجبار قیرفتح غین معجه و راه مهمله ایله آلتی معنایه کلور اول مجمع الفرست غله و صمان
 قویوسی که عربیه مطبون دیرلر ثانی فرهنگ جهانگیریده جفش دیرلر راوت کوکیدر حکیم
 سوزنی بیت در جرع همچو جرع بختکلان * میکاود و جغان نمی یابد * ثالث نان ارزن

یعنی طاری آتشی رابع قزله که زنان یوزلرینه شورر لر خامس کاو و شتروکو سفند و سایر
 حیوانات سادس هری نواحیسنک برنده برقریه اسمیدر فی جفاله فی فتح غین معجه ولامله
 شرفنامه ده و محمودیه قوش سورسی بو معنایی موئید شمس فخری بیت اگر نخبیر محرا
 و هوارا * کندارسیله خالی و جفاله فی جفرا به و جفراوه و جفروان فی کلهم بسکون الغین
 المعجه مجمع الفرسته و غیریده قور بغه یوصونی که پشل نسنه در ایلک کبی صو کنارنده
 و اوزرنه اولور عربیه طحلب دیرلر فی جفته فی فتح غین معجه و نون ایل بر قوشند و صاری
 رنک و کوزلری بیوک اولور ترکیه بیالق دیرلر فی جغه فی فتح غین معجه ایل صورغچ و طور نه
 و بالقیقن تلی که صورغچ کبی با شته قورلر اکثر بهادر و دلاور لرایدرلر میرنظمی بیت پیوشید آن
 شته زن از پولاد * مرصع جغه هم بر افسر نهاده فی جفاله فی فتح فا ولامله بمعنی جفاله مرقوم
فی جفته فی سکون فا و فتح تاء مثناة ایل شرفنامه ده بمعنی کچ مسطوردر اما اصی منعی
 اولان نسنه یه دیرلر بو معنایه شمس فخری بیت بدرگاهش همیخواهد که ماند * قد قوس و قرح
 زان جفته باشد * مجمعه طاق عظیم و بر نوع تختدر و فرهنگ خرقواسده اوزم چارطاقی که
 عربیه عریش دیرلر و بعض یرده کلور دیرلر و موئید الفضلاده دخی اوزم عریشی معناسنه در
 و فرهنگ جهانگیریده جفتن لفظندن اسم مفعولدر نیمه معناسنه بو معنایی موئید شمس
 فخری بیت شهنشاهی که بهر خدمت او * همیشه پشت کردون جفته باشد فی جفر صنه
 سکون فاوسین و کسر راء مهملتین و فتح تاء مثناة ایل ماسون ایچنده کی دموری محکم
 اید جک اغاج بعض نسخه ده ماسون پکندو کی دمور ایلک و بعض نسخه ده ماسون معناسنه
 هر ویدر ترکیه سرجن دیرلر کسر سین مهمله ایل فی جفنه فی سکون فایله بوزن دفنه ایکی
 معنیه در اول قلم قنی ثانی بیوک چناق که شهکاسه دیرلر فی جکاسه فی فتح کاف فارسی
 و سین معجه ایل کربی که تشی ده دیرلر کدافی شرقنامه فی جکر نه فی فتح کاف فارسی و نون
 و سکون راء مهمله ایل بر نوع طور نه تلی در غیری طور نه اردن کوچک اولور اکثر سپاهیار
 و نوحاسته بکتلر باشلرینه قورلر میرنظمی بیت خرامان آمده باقد بالا * جکر نه بر سرش
 وارست پیرا فی جکیه فی کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی و فتح جیلله بر ظر فدر آند
 یاغ چقارلر کدافی موئید الفضلا فی جلفوزه فی سکون لام و ضم غین و فتح زاء معجتین ایل
 چام فستقی که عربیه صغور دیرلر بولفظ معربدر فارسیسی کسر جم فارسیله در و هندی
 لسانده جوزنه دیرلر فی جلوه فی ناز ایل صالقی معناسنه مشهوری کسر جیلله در فی جلوه که
 کردک خانه عربیه جله دیرلر فی جلیه فی کسر لام و سکون یای تحتانیله زهکیر که انکشتوانه
 دخی دیرلر میرنظمی بیت شود نیر مره در دل خلیده * نکه در چشم عاشق را جلیده *
فی حمزه فی فتح میم مشدده و زاء معجه ایل محل دوه سی و دوه نک اسم مقبولیدر فی حمزه
 شدت حرارت زمین و ماه شباط موئید ثلثیه عارض اولان حرارت و دخی یاغش آتشی
 قوری حکیم انوری بیت هم جرمه بر آورد فرو برده نفس را * هم فاخته بکشد فرو بسته
 زبازا * لفظ عربیدر و اول لسانده دخی حرارت معناسنه استعمال اولنور شیخ بهارالدین
 حامی بیت اغتش بریقی که می الحاسی * اذا ذکره و هولمید ناسی * ان مت و حمره الهوی فی

فی کیدی * فالوبل اذن لساکن الارماس فی جنبه فی فتح نون و باء موحد ايله برنوع
 العبد معاملة لی یعنی اوج ايله اوینارل فی جنبه فی سکون نون اول و یا و فتح ثانی و کسر
 باء موحد ايله برنوع سلاحد کذا فی المویذ فی جنبه فی سکون نون و فتح جیمه اوزم چکر دی
 معناسنه در فی جندرخانه فی سکون نون اول و را و فتح دال مهملتین و خاء معجمه و نون ثانی
 ايله یکی بسلدکاری اوه دیرلر تو شکخانه و رقوت دخی دیرلر حضرت مولا ناقدر سره
 بیت برآمد عالم از صیقل چو جندرخانه شد کیتی * که بشنیدند کو خواهد مایحاز افریدند
 فی جنغوزه فی سکون نون ايله بمعنی چلغوزه مرقوم و بعض فرهنکه کو کنار معناسنه
 مرویدر فی جنبه فی کسرون و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ايله بمعنی جنب مرقوم
 لکن فرقی شولقد رکده یونخاص ید کدر اول عامدر فی جوازه فی فتح واو و زاء معجمه ايله قیون
 شیردانی که کیمیا دخی دیرلر شاعر دیمشدر * قطعه * جوازه ارشود، ملو خوش آید * برنج
 و کوشت خرده با بهارات * ولی باید کنار جوی و سبزه * دوسه بارود کریون محلات *
 فی جوبینه فی سکون واو و کسریا فارسيله هماقوشی معناسنه در فی جودانه فی سکون
 واو و فتح دال مهمله و نون ايله بش معنایه کاور اول برنوع خوشبو لطیف کافور در رضی الدین
 قیشایری بیت یقین بدان که زعشق قصیم مرکب تست * که در جزایر جودانه میشود کافور
 ثانی چینه دان مرغان یعنی قوش قورسفی شرف مشفروه بیت جرب و شیرینی تملی کرده *
 از تو طاوس قدس جودانه * ثالث برنوع سکوت در رابع آتک دیشی اراسنه اولان سیاه که
 یاشی آنکه معلوم اولور زائل اولد قذن صکره یاشی بانتر خامس برنوع اناردربوش معناده
 جودان مرقوم ايله مرادفدر فی جودره فی سکون واو و فتح دال و راه مهملتین ايله نام سر
 لشکر روس کذا فی شرفنامه فی جوزکره فی دو که که قفتانه دیکرلر کره کسر کافله عقده
 جو زدن مراد دکر میله کدر اول مناسبتله نسیمه اوامشدر ایاو المعانی بیت غمی کشاید اگر
 ز سینه جوزکره * شود درون دلم آرزو هزار کره فی جوزینه فی کسر زاء معجمه و سکون
 یای تحتانی و فتح نونله بمعنی اوزینه عربیه لوزنج دیرلر بادام و شکر ايله اوج کوشه لویاغلی
 خیمه ایدرلر غالباً جوز ايله ایشد کلرینه جوزینه دیرلر و محو دیده برنوع شور باد که جوزی
 دو کوب ایچنه قورلر فی جویسه فی سکون واو و فتح سین مهمله ايله کوشک معناسنه در که
 تعریب ایدوب جوسق دیدلر کذا فی شرفنامه فی جوشیره فی سکون واو و کسر شین معجمه
 ايله بمعنی جولاه کذا فی فرهنگ جهانگیری فی جونه فی سکون واو و فتح نونله بمعنی آفتاب
 میرنظمی بیت زسودای عشقش سفر کرده شد * ز نائیر جونه سیه چرده شد فی جهره
 بو زن بهره بر چرخدر که جولاهلر آنکه ماسور به ابلک و ابریشم صارلر کذا فی المجمع
 فی مع الیاء التتانی * جاباوسی فی یالتقانی معناسنه آخر نه یای مصدیره در مولا ناجامی
 بیت دلا نه کند مجاباوسی * آراسته مجلس عروسی فی جابی فی کسریا موحد ايله خراج باغ
 و عشر محمول جمع ایدی معناسنه احمد فی جادویی فی اول نسند در که آنکه انسانک
 حالی متغیر اوله فرست دخی دیرلر عربیه مهر دیرلر جالی فی کسر لامله براغا جدر دانی
 کسوب مسواک ایدرلر عربیه اراک دیرلر فی جام جهان نمای و جام کینی نمای فی کلاهما نام

جام جدر ابوالمعانی بیت هر دم می میشود درون ساده * جام کینی نمای پر باده * جامکی فی
فتح میم و کسر کاف فارسیله بر طوناق قماش وغیری نسنه دن عبارت در اثواب جنسندن
و بهاسی اعتباریله نفوذ نو غندن اولسون شرفنامه ده خدامه و سایر متعلقاته سنده وی
ویر بلان علوفه و جامه بها معناسنه در شیخ نظامی * مثنوی * مرا خضر تعالیم کر بود دوش
بزاری که آمد پذیرای کوش * که ای جامکی خوار تدبیر من * ز جام مخفی چاشنی کیر من *
و فرهنگ جهانگیریه بر معناسی دخی و مقدار ایلکی بوکوب قتیبل ایدوب یا قد قرینه دیرلر
* جامه قطرائی فی یعنی جامه سیاه ماتم جامه سندن کنایه در کذا فی شرفنامه * جامه مویی
کور کواثواب خواجه سلمان بیت آفتابی بتو کر مست و هوا پشت امید * سرد باشد که کتم
جامه مویی در خواست * جامه واری فی قفتاناق معناسنه هرندن اولور سه وار کلمه
لیاقت در شاهوار کی شاهه لایق دیمک اولور بودخی جامه لکه لایق معناسن افاده ایدر
* جانازی فی صالحی که ترمون دخی دیرلر * جانفرسای فی هر نسنه که طبیعت ناخوش
که حقیقتا و مجازا جان کیدریجی دیمک اولور * جانفرزای فی جان فرسایک مکی در نتم
میر نظمی دیمشدر بیت جانفرسای غم هجرت مرا * آنچنان بودست و صلت جانفرا *
و فرهنگ جهانگیریه شهر و ملکینک بکری او چخی کونی آدیدر * جانکزیای فی فتح کاف
فارسیله طبیعت خراش ویر نسنه لره دیرلر زهرکی و امثالی وله بیت جان پرورد آن لب
لعلین را * آنچنان اغیار باشد جانکزا * جای فی مکان معناسنه حقیقتا و مجازا شاعر
بیت بتون و نبجه باب سیاه * بجایی که هرگز زویدکیاه * و محل معناسنه بیت جای
آنست که خون موج زند در دل لعل * زین تغابی که خرف میشکند بازارش * و منزل
معناسنه بیت چوب خسیس را اگرش تربیت کنی * جانی رسد که بوسه که خسروان سنوه
* جای بهاری فی یایلاق یزید که صوبی و جنی و افرو و هواسی لطیف و صبح اولد و غندن
و اسی اولما غله بهان نسبتله تسمیه اولمشدر * جداوی فی فتح دال مهمله و کسر و اوایله
خد اماک علوفه سی و مرسوی معناسنه در میر نظمی بیت ز کج لطف تو خواهد جدای * که
داد چشم خسته در تدای * جربی فی اسم مصدر در جرب مرقوم معناسنه که غالب والی اوز
و بهادر اولق * جگری فی فتح کاف فارسیله خردل معناسنه بعض فرهنگه آریق دیدکاری
اوتدر * جلوی فی سکون لام ایله نازایله صالوب یوریمک معناسنه یای مصدریه ایله
و کاه یای نسبتله اسم فاعل اولور ابوالمعانی بیت جلوه قدر ترا دید چو در محن چمن *
زان سبب ماند بجا سرو بنوده جلوی * جنفی فی فتح نون و کسر غین معجه ایله برکسنه ایله
مشورت ایلک معناسنه در کذا فی شرفنامه * جنکلاهی فی سکون نون و فتح کاف فارسیله
جیلق دیدکاری قوش که غلیواج و غلیوار و جوزه لو و حاد و کوشتر با و زغن دخی دیرلر
جیم فارسیله دخی مرویدر * جنکی فی کاف فارسیله جنکی آت و فیل و آدم هر نه اولور سه
حنی خرو سه دخی صفت ایدرلر وجست و چاپک معناسنه ده کلور ابوالمعانی بیت شود
جنکی میان ماکیانرا * ولی در پیش شاهین را خرو صست * جوی فی کسر و اوایله جای
معناسنه در ویای وحدت ایله بر آریه آغری نسنه یه دیرلر * باب الحیم المکسوره مع الالف

مع الالف * جبا فی فتح باء موحده ايله باج وخراج معناسنه جمال الدين عبدالرزاق کاشی
 قطعه * جودش کفاف عمر بخرد و بزرگ بود * عدلش حیات تازه بخاص و بعام داد * حیثش
 جباى خطه * چن و خطاستند * حکمش قرار مملکت مصر و شام داد * جرای معنی چراغ میر
 نظمى بیت شاه مرداغ غم در سینه سوزان * جراباشد مراد شام هجران * مع الباء الموحده
 * جلاب * بولانق صومولانا جایی بیت و رچه جوینده * هرنایابی * نکشد لب ز چن
 جلابی * جلاب * سکون لام و فتح باء موحده ايله ایکی معنایه کلور اول معنی بیرفانی
 میر نظمى بیت نماده طاقت و بی تاب بودم * جوان شد عشق و من جلاب بودم * ثانی
 سنکک که بر بشیدن و آنچه قیاسدن اوکی نسنه در ایچنه کیروب یا تودر وله بیت مخفته
 زیر جلاب آن پری زاده * رجله نشسته دایه دلشاد * مع التاء المثناة * جباب * فتح باین
 موحدين ايله خراج و عشر المی معناسنه در کذافی فرهنک جهانگیری * جفت * سکون
 فایله طاق مقابل در زوج معناسنه حضرت مولا ناقص سره بیت من هر جمعیتی نالان
 شدم * جفت بد حالان خوش حالان شدم * مع الجیم * جبالج * سکون باء موحده ايله
 معنی مرد بزرگ بی همت یعنی دولت مند و صاحب جاه اولوب بی نفع و بی همت اولانه دیرلر کذافی
 فرهنک جهانگیری * مع الخاء المعجمه * جنج * مفتوحه ده ذکرى مرور ایدن جنج کبی که
 بهاد و وشجیع معناسنه در * مع الدال * جکر کند * موبار و شیردان و امثالی نسنه ره
 دیرلر شاعر بیت چور آوردی غنی و آبا * جکر کند بلا و هم بغرا * جکر بند * بغرسق
 معناسنه در شکم شیخ سعدی * قطعه * کس نیاید بخانه * درویش * که خراج زمین و باغ بده
 یا بنشور بش غصه راضی شو * با جکر بند پیش زان بنه * جهند * فتح ها و سکون نونله
 طرف معناسنه یعنی بیع و شرا و اخذ و اعطاده آنچه نک ایوسن و کن آیر می بعض نسخه ده نون
 پرینه باء فارسیله مرویدر * مع الراء المهمله * جرجر * بقله معناسنه منقولدر * جکر
 کاف فارسیله درت معنایه کلور اول معروف عربیه کبد دیرلر ثانی غم و غصه معناسنه شیخ
 فرید الدین عطار بیت کز دسانی ذره شادی بجانم بی جکر * هم روا باشد که بردل بی تو چندین
 غم رواست * بومعنایه شیخ نظامی بیت بردار ز راه عشق این رسم جکر دادن * ورفی همه
 راحت در خون جکر کیرم * ثالث معنی انتظار حکیم خاقانی بیت مکن هیچ تقصیر در کشتن من
 که کار عزیزان جکر بر نشاید * رضی الدین نیشابوری بیت جکر چه میدی اترا که بر توان
 چیدن * ز خاک رهگذرت پاره پاره جکرش * رابع معنی میان هر نسنه نک اورته می حکیم
 انوری بیت کرده گاه جهان کداخته بود * که یکی کرده فی جکر بدهد * و محمودیده اندازه
 معناسنه دخی مرویدر * جلاکر * کاف فارسیله آیینه و قیاحه و غیرى نسنه ره جلاوری
 ورنکه پرداخت اولنور آئی اید عجمه ده دیرلر * جلاکر * سکون نون و فتح کاف فارسیله
 دیور کلید و اکامثال دیور نسنه ل دوزخی ترکیه دخی چلنکر دیرلر * جهان آور * غایت عالم
 و کامل و زیاده بهادر و پهلوان معناسنه میر نظمى بیت ندیده دیدم * گردون مثالش *
 جهان آور بعلم و فضل و جالش * جهاندار * پادشاه دیمکن کنایه در دار داشتن دن اسم
 فاعله و وله بیت جهاندارى پری صورت ملاک خو * باحسان و بعدل و خلق نیکو * جهانسالار

حضرت مولانا قدس شقره بیت چون بدیدم صبح زو بت در زمان برجیستم * کرم
در کار آدم موقوف مطرب نیستم * ثانی بمعنی جلدن یعنی انباشته پرزنتی و جیلان و
بر ولایت اسمیدر که معرب کیلاندر و بر معناسی دخی عنابد رسجد جیلانی دیرلر و بر معناسی
دخی کجد در که عربیکه سمس دیرلر یا غن چقار لر جیم فارسيله ده مرویدر و مع الو او *
جها عجو و سکون نون و ضم حمله پادشاه معناسنه در جهای تجسس ایند و کچون و جیرو و
سکون یای تختانی و ضم زاء معجه ایله بمعنی خیز و مرقوم یعنی نشی کدانی شرفنامه
و مع الهاء * جرنه و فتح راه مهبله و سکون نونله قیون کور کندن یومشق کور کدر که
عربیکه غضروف دیرلر بعض نسخه ده قوش جگری معناسنه در و جگر گوشه و جگر
زیاده سی * زیاده الکبد منیه صغیرا فی جنبها مخیمه عنها کدانی الصالح الجوهری واستعاره
طریقیه اولاده دیرلر عربیده اولادنا کبادنادید کوری کبی میرنظمی بیت زعالم همه اوست
دلند ما * جگر گوشه ماست فرزند ما و جلازه و فتح زاء معجه ایله موسیقی پرده لری
وساز پرده لرینه دخی دیرلر و جلفه و سکون لام و فتح فایله تراشه قلم و عربیکه یاشلو و رته
دیرلر عربیستانه کیلان آنلرده بر جنس مشهور در و جهان زنده و اضافت سر و شکوفه در
اصلا پر مرده اولتر یاز و قیش همیشه بهار در حکیم اسدی بیت کل زرد و آل و جهان زنده
جفت * کرفته بر بید بویا کرفت و جیره و جرجانی لسانه کاکیان دید کوری او تدر
و جیموه و سکون یای تختانی ایله زیاده که عربیکه زینق و ترکیده سندک دیرلر و مع الباء *
و جگری و سکون کاف فارسی و کسر راه مهبله ایله بمعنی دیواس و ریاس که ترکیده استقون
دیرلر رنجی آلوب شربت ایدر لر غایت لطیف و نافعه در حماء صفاویه بی دفع ایدر ابو المعانی
بیت کرخته عم حیرتش لر زو تب * زلزل لبش شربت جگری داد و جگر خواری و بی
عم و اندوه و مشقت کلیمه کدانی شرفنامه و جری و سکون میله بازاری و کم اصل و سفله
کدانی الجمع و فتح حمله ده مرویدر و جهان آرای و سال ملکی دن التخی آی آیدر و جهان داری
و جهانگیری و پادشاهلق معناسنه بالری یای وصفیه در و جی و ولایت صفاخانه دیرلر و ما
و اول یرک بلو کارندن بر بلو که دیرلر خصوصاً و باب الحیم المصنوعه مع الالف * جبا و فتح
باء و مو حله ایله نام یوم السبتدر و جدا و معروف آرو معناسنه در میرنظمی بیت قتاده
جدا از در شهر بار * مجیرت همبکر دکشت و کنار و جرجا و سکون راه مهبله و فتح غن معجه
ایله اولو قلی طاس وله بیت بمسنی در آبی مجوش و خروش * بیند از ساغر بحر غابوش
و جویا و ایکی معنایه کلور اول جویدن لفظندن اسم فاعلدر آرای معناسنه وله
بیت بحالات عشقت که کویاشدی * بدشت طلب را که جویاشدی * ثانی تورا پلردن
بر مبارز آیدر که رستم الله هلاک اولدی کدانی شرفنامه و مع الباء * جباب و فتح باء و مو حله
ایله اکا دیرلر که ایکی آدم بر نسنه ایچون بحث ایدوب رهن قویه لر کدانی الجمع و جراب و
فتح راه مهبله ایله صومعناسنه در عربیکه در کیسه یه دیرلر و جلاب و لام مشدده ایله
ایکی معنایه کلور اول اریه صوی و شکر ایله قینامش معروف شربتدر مولانا هاتنی بیت
فلک کریمه میکر دازان زهر خند * که بر زهر میدید جلاب قند * ثانی بر شاعرک اسمیدر که

ذکر اولنوز بیت تب غم کر شود خوان شعر جلاب * حرارت را خوش آمد آب جلاب
 و جلوه جوب و ضم لام و جیم فارسیله کباب شیشی که با زن و سیخ دخی دیر لر جیم فارسیله ده
 مرویدر کذا فی شرفنامه و جناب و فتح نوله ایکی نسنه بر رینه حکم باغوا وله شویله که
 آیرلسی عسیر اوله و فرهنگ و فانی ده بر نسنه ایچون ایکی آدم مباحنه و مراهنه ایدر
 اکادیر لر حکیم خاقانی بیت دید مراست صبح بادلم از هر دو کون * عشق نهاده کروفقر کشیده
 جناب و جوب و سکون و اوایل لکنف لسان یعنی پانک اولانه دیر لر و مع التاء المثناة *
 جز خشت و سکون راه مهمله و شین و کسر خاه معجیتین ایله منکنه که مجلد لر و جلا کر لر و سایر
 یاغ چقار ندر آلتی در حکیم اسدی بیت کشیده سر شاخ میوه بخاک * رسید مجز خشت
 خوشه زتاک و جست و جستن لفظنک ماضی سیدر آراد می معناسنه دخی استعمال اولنوز
 جستجوی دیر لر کال بخندی بیت کر چه کم شد بر سر کویت کال * یا قتم با زشر بجست
 و جوی تو * بو طریقه اگر چه مصدا ره عامه در اما ماضی سیله امر صیغه سنی جمع ایدوب
 ترکیب ایدر لر احمد کرمانی بیت مستغرق جستجوی کشت * مستهلک شست و شوی کشت *
 و جفت و اول عدد در که کسر سر تنصیف اولنه و زوج معناسنه که مقابل فرد در دخی
 هر نسنه که بر نسنه ایله مقابل اوله هر بر یسنک آخر نه جفت دیر لراره عورتی و عورته ارینه
 تسبیله جفت دید کبری بوقیلد ندر فارسیله ضمیر مؤنث اولدو غیچون اپکیسنه ده جفت دینلور
 حکیم اسدی بیت ازین پیش چیزی نیار مت گفت * پس این کردلت با خرده ست جفت *
 و جوانخت و قوی طالع معناسنه در اکثر نوز رسید بکتلر و صفند ایراد ایدر لر کج بکتلر ده
 قوت مقرر اولغین هم که لکن و هم طالعن تعبیر ایدر لر میر نظمی بیت بدور ایاخته چون حسن
 ا کال * جوانخت و جوان عقل و جوان سال و مع الجیم * جوج و سکون و اوایل طاق ایوان
 اوز رینه زیت ایچون قود قاری نسنه و مجمع الفرسک خروسک بوری اوز رنده اولان قزل
 ات پاره سنه دیر لر و شرفنامه ده سر مغفر یعنی تو غلفه دپه سی مسطور در و مع الخاء المعجیه
 جناخ و فتح نوله معنی دوال و زخمه قایشی که ایرده اولور اکا اوزنکی طغر لر کذا فی الصحاح
 بعض نسخه ده ایر قایشی و ایر غاشیه سی ده دیر لر و قدح کبیر معناسنه ده اولدو غی مرویدر
 جیم فارسیله ده نقل اولمشدر و جوج و سکون و او فتح لامله بر نوع طوقش بشمینه در که
 اکثر فکبه و فقر اجه ایدر لر قلندر یلر چوق کیر لر اناره چوخی دینلدوکی بوسید ندر جوق
 معرب در کال اسمعیل * قطعه * جوج من که بیست پیش ارزید * بعد ششماه استجارت
 تو * قصی شده کشتش غی ارزید * چشم بدور از تجارت تو و مع الدال * جرد و سکون
 راه مهمله ایله اوراق قوشی که یا زایامنه شدت حرده اویه اویه قارنی یار یاور عریضه ضرار اللیل
 دیر لر بعض ولایت زبتر و زاه معجه ایله جرد و جرد دخی دیر لر و جرد و سکون زاه معجه
 ایله معنی جرد مر قوم و جغد و سکون غین معجه ایله ایکی معنایه کاور اولوکی قوشیدر که
 گوید زیاتوب کجه جقوب دیوار اوز لر زنده و اغاجلر ده اوتر و خالی یرلر ده و خرابه لده ممکن
 ایدینوب اگر چه بیفوشه مشابهی وار در لکن اندن ایری جسته لو در و بیفوشدن غیری
 اولدو غنه میر خسر و قران السعه بن نام نالیقنه بیت باغ خراب از قدم شوم بوم *

ج ت

ج ج

ج ج

ج د

* جند قدم شوم شاه یار بوم * یقوشه جند دینک مخ اولدوغی ظاهر دز شیخ
 نظامی بیت بمود چنین گفت دهقان سفد * که بر ناید از خانه باز جند * حکیم نوری بیت
 کر زمین راهمه در سایه انصاف کشد * جند جاوید ببرد طمع از ویرانی * ثانی کفره
 حصار معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و بعضی فرهنگه باشد پرچی دو کم آیمکه
 دیر لر جند * فتح غین معجده و سکون راهمه ایلله سیزه و مرغزار کذا فی انجم جند
 سکون نون و فتح باه موحد ایلله بوزن و معنی کنبد مرقوم * مثنوی * کسی زیر این جنبد
 نیل نام * میسر نباشد که کیرد مقام * در بجا که آید یکی چند روز * نشیند کند عزم
 رفتن بموز * کر آید یکی دردش آب و تاب * به ناچار کرد در رفتن شتاب جند
 سکون نونین و ضم فایله بمعنی یم وهراس ترکیله بوتعبیره قور قوقیو دیر لر ابوالمعانی بیت
 شهریار عدل پیشه خسرو عالی تبار * در زمانش هیچ کس را نیست در دل جند قند *
 جند بامرد شیخی و کریم النفس معناسنه ترکیله جو مرد بوندن غلطدر معنای ترکیب کج
 آدم دیمک اولور اما بومعنایه استعمالی جایز کورلمدی جند و او مجبول ایلله یعنی اشباعسز
 جند مرقوم معناسنه میرظمی بیت بهر معمون لانه کرد جون جود * زشومی عاقبت
 ویرانه تر شد * و عربیه و او معروف ایلله یعنی اشباعله مخا معناسنه در جند
 معروف طائفه در مع الزاء المهمله * جر ج زین اسب یعنی آت ایری کذا فی فرهنگ جهانگیری
 جند بادستر و جند بیدستر کلاهما بسکون النون والذال المیملتین قوندز خایه سیدر
 اخراج ریحه نافع دوا در دخی منافع طب کتابلرنده یازمشاورد جند جوار جند فتح و او ایلله اجازت
 واذن معناسنه ابوالمعانی بیت شعی بکر در درش چون کدای کردوزا * دهند شام و سهر را
 جوار کردیدن جند جوجر جند و او معروف و کسر جمله بمعنی درم که زوزن دخی دیر لر کذا فی
 فرهنگ جهانگیری جند جوربور جند و اوین معروف قین و را ئین موقوفین و ضم باه موحد ایلله
 خوش رفتار بر قوشدر که ترنک و ترنک و تودرنک و جوز و کپک دخی دیر لر ترکیله ککاک عربیه
 جمل دیر لر فتح حاء مهمله و جمله کذا فی شرفنامه جند جود جند فتح و او ایلله بالامعناسنه که ضد
 نشیب در کذا فی فرهنگ جهانگیری جند جویبار جند و او معروف و سکون یای تحتانی و فتح
 بایله اقرصو و کنار آب جوی معناسنه میرظمی بیت پسند اهل دل فصل چهارست *
 کنار جویبار و سبزه زارست جند مع الزاء المعجمه * جر ز ج سکون راه مهمله و ضم باه
 موحد ایلله بمعنی کمر یعنی توانا و زبردست پهلوان معناسنه جند جر ز ج سکون راه مهمله ایلله
 توی توقلی دید کلری قوشدر که عربیه حباری دیر لر ضم حاء مهمله ایلله حاجی پاشا شفا نام
 کتابنده مواصن ذکر ایدر از جمله یورطه سن آق صاچه و صقاله سور سار سیاه ایدر *
 ورسنه یه دیک سیاه قالدور ککن اول یمرطه نیک ایی سیاه اولمنی کر کدر بیاض و صاری اولورسه
 اولمز تجربه سی بویه در که برابکنه ایلله بیاض ابریشم تلنی یکورب چکه لسیاه چقار سه غله
 کتون لر حیوة الحیوانده دخی بوخاسنه مسطوردر حکمتی بودر که ارکک حاصل اوله جق یمرطه
 سیاه اولور دیشی جقه جق یمرطه سیاه اولمز ایش راقم الحروف بواحوالی آوجیلردن
 استفسار ایتدم مزبور قوشنک ابتدا چقاردوغی یمرطه نیک ایی لایب سیاه اولور دید پلور

ج

ج ز

و جره باز بیاض طغان معناسنه مجع الفرسان اركاك طغانه دیرلر مولانا جامی بیت
 جرم بازت که شکاری فکنست * چیره جوجه هر پیره زنست * وتشدید ایلله جلد و چاپک
 معناسنه مرویدر و جزئی ترکیب غیر ایلله تعبیر ایتدکاری معنایه در مثلاً بدن غیر
 و بیکده جزمین دیرلر شاعر بیت دهان جزمین از لعل لب دور * سر جزمین ز طوق غنبت
 دور * کاهی اولنه بریا زیاده ایدوب مجز دیرلر بیت جهان چون از دهای بهج در بیج * مجز
 دود سحیه کردش دکرهج * چغتایده اوز بکا و اوکون دیرلر اسکندرنامه ده حکما اسکندر
 دریا سفرینه رضا کوستر دکرلر دیر بیت یلیب بار چاکیم منع در کیرایماس * رضا دین
 اوکون هیچ تدبیرایماس و جفت ساز بی سکون فاو تاء مثناة و فتح سین مهمله ایلله فنون
 سازند کاندن برف که اوج قسید برینه جفت ساز و برینه یک ساز و نیم ساز و برینه راست ساز
 دیرلر کمال اسمعیل بیت آنجا که جفت ساز سرخامه است بود * لحنی بود تمام که نام نوا برد *
 ملک الشعرا حکیم روحی بیت بتاب کیسوی چنک و بجفت ساز دیر باب * بنیف دیده نای
 و دهان نا انبان * کذا فی فرهنگ جهانگیری و سرفنامه و جفته دیر بی سکون فاو فتح تاء
 مثناة و راه مهمله ایلله اوزم جبوغن یوقار و قالد رمق ایچون یا پد قتری کروت که مریده
 صرشته دیرلر و جلویز بی مفسد و غماز که مفتوحه و مکسون ده ذکر اولمشدر ابوالمعانی
 بیت هر آنکس که شود جلویز و بد کوی * نیاید درد و عالم هیچ کسی روی * جامع اللغات
 یعنی سرهنک پیاده و لغت محمودیده یعنی قاضی رشوت خوار و رساله میرزا ابراهیم یعنی
 شخص نا مختار واقع اولمشدر و جواز بی هاون معناسنه در لکن ابکی قسید بر قسمی اغاجدن
 و طاشدن اولور شیراز بلر اکا چوغ و ترکستانده دیک دیرلر و هندی لسانده او که ل دیرلر
 استاد فرخی بیت ای بکویا ل کران کوفته پیلا زاپشت * چو کرخی که فرو کوفته باشد بجواز
 قسم ثانی معصمره در که آنده حیویات دو کوب یاغ چقا درلر و بقای قبوغن آیرلر و شکر
 ناماشدن شکر شیر من آلور لری قسمی ده کاهی اغاجدن و کاهی طاشدن ایدرلر حکیم
 سنایی بیت پیش دل و کوش و هوش هر جواز لبث * نام شکر کرشد ست کام و زبان ترا *
 و فتح جمله عربیده روایی و روانی و آب دادن ستور و کشت و اجازت و خط راه معنایه
 متداولدر و جوالدوز بی معروف نسنه در دوز و ختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
 و جوربوز بی سکون و اوین و راه مهمله و ضم باء موحد ایلله یعنی مرغ تندر و یعنی سکون
 کذا فی الجمع و جوی تاز بی ستر عتله اقان ارمق معناسنه جوی ارمق تاز تا فیدندن اسم
 فاعل اولو میرنظمی بیت از جفای عشوه او فتنه ساز * شد ز چشم اشک همچون جوی
 تاز و جویجوز بی سکون و اوویای تحتانی و ضم جیمه اغایج قوردی معناسنه منقولدر
 و مع الشین المعج * جنبش بی سکون نون ایلله جنبیدن لفظندن اسم مصدر در مولانا
 جامی بیت جنبش اول ز محیط کرم * سلسله جنبان وجود از عدم * حرکت معناسنه
 اولور و جوارش بی بر مبد و منافعی چوق مشهور و مجنوندر کوارش لفظندن تعرب
 اولمشدر و جوش بی ابکی معنایه در اول جوشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
 کاهی اسم مصدر استعمال اولنور مولانا عری * مصرع * خم بجوش آمد بکوی چون باده

ج ش

۳۴ باده اکنون نشکند * ثانی فرمك جهانگیرده زده حلقه سی کی خرده حلقه یه دیویر
 حکیم سنایی بیت مایه قهرست عز و ناولد و زاو * دانه کفرست و دین جوشش پر جوشش او
 و له بیت کار ما کردست درم چون زره * جوشش مشکین پر جوشش شما کی جوششش کی کسرشش
 معجه اولی ایله ایکی معنایه کلور اول جوششیدن اسم مصدر در رقینا مش معنایه آخرنه
 اولان شین علامت مصدریه در ثانی انسانك وجودند ظاهر اولان قبر حق که سببی دم فاسد در
 صفرالک حرکتی ایله ظهور ایدر کی مع الفین المعجمه * جنج کی بوزن مغ بویندرق که چفت سورن
 و عربی چکن او کوز بویینه کخیر لر میر نظمی بیت چنان می ماندش کاییدن زن * که کاو
 چفت جنج باشد بکردن کی جنج کی فتح نوله شرفنامه ده دوال زین وادات الفضلاده یرده
 وزینت ایچون اولان اثواب زائله معناسنه و فرمك جهانگیرده یعنی دامن زین که عربیده
 بون دیرل کمال اسمعیل در صفت اسب خود بیت موی روی نرسته حرکه نمذ * پوست
 در وی نمائند جز که جنج * وابن یمن بیت سایه حق آنکه اسبش را چو خنك آسمان *
 از مه نوزین و از خورشید میرید جنج کی مع القاف * جنج کی فتح نوله یعنی جنج مرقوم
 کذا فی شرفنامه کی جوالق کی فتح لامله بر نوع خشین و درشت جامه در بشینه دن ایدوب
 قلندر ان کیر کذا فی شرفنامه شاعر بیت کر نباشد جامه نرم و لطیفه * کو جوالق باشد
 اوبی امتنان کی مع الکاف * جدانك کی فتح دال مهمله و نوله بر اویون آیدر جدراک و کوزه
 کردان دخی دیرل محمودیه کرم زبل یعنی زبل و حکیدر عربیده جعل دیویر کی جدراک کی سکون
 دال و فتح راء مهملتین ایله کوزه کردان دید کلمی اویوندر کی جربک کی سکون راء مهمله
 و ضم باء موحد ایله سخن نکته آمیز یعنی کنایه لوسوز میر نظمی بیت همیکرد باوی مجربک
 سخن * شده حرفهایش بدل داغ زن کی جفك کی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله بر قوشجغز در که
 ارکی تک بر طرفه قنادی و بر طرفه اگر چه قلاب کی یلکی وارد دیشی سنك کدلك لکن ارکک
 قنادی اولدوغی طرفك خلافت اوچد قده قلابلرین صالیوروب اولار لر عربیده اول قوشه لایفك
 قناد اولور معا اوچار لر یره قوند قده قلابلرین صالیوروب اولار لر عربیده اول قوشه لایفك
 دیویر کذا فی فرمك جهانگیری کی جکک کی سرجه دن کوچك بر قوشدر کذا فی الصاح
 کی جوژه دوک کی سکون و اوین و فتح زاء فارسی و ضم دال مهمله ایله ایکنه دلوی و ایکنه
 باشند اولان کر تجك مجمع الفرسه اکیرمك معناسنه در ایلک و کتان هرنه اولور سه
 کی جوانیک کی کسرنون و سکون یای عتائیله دیشی سرجه بعض نسخه ده یانوندن مقدم
 واقع اولمشدر کی جوشك کی شین معجه ایله اسم مصدر در جوشیدن معناسنه میر نظمی
 بیت گریبان تابدمن کرده است چاک * درونش زاتش غم بوده جوشك کی جوشك کی
 سکون و او فتح شین معجه ایله قفتانده دوکه که جک الک معناسنه کی جولامك کی عنکبوت که
 میو پای و غنک و مکسکیر دخی دیویر کی جویک کی مصفر جوی یعنی کوچك ارمق کی مع الکاف
 الفارسی * جرواسك کی سکون و او فتح سین مهملتین ایله چکر که کی بر جانور در دخی کوچك
 اولور کیجه ایله اوتر عربیده ضرر دیویر کسرنون ایله وزین دخی دیویر کی جنك کی سکون
 نوله یعنی اشل یعنی چولاق و قوریوب عاطل اولمش ال معناسنه در محمودیه بیوک کی که

ج ل

ج م

ج ن

سفینه کبیر معنا سنه و جهاز معنا سنه ده مرویدر جو کج سکون واو ونوله اوج
 یا شردومه دیرل بش یا سنه وارنجه ده مولانا هاتنی بیت طلبکار جونک کسسته مهار *
 برآمد بر آن آسمان رس منار * معنای مزبور ترکستان تیلانق دیرل مشفق باخی بیت
 ماده تیلانق فشنکیست که بکسسته مهار * ربهان لیرو خطب ابرو و دستار سیل * فشنک
 حرون دوه که یوک اور درمز و چکنجه یوله کمر و سیل دوه نک سفینه سنه دیرل مع اللام
 ج ل ج بون مل چول که آته اور درل و بعض حیوانه ده اور درل ج لیل ج فتح لام و سکون
 یای تختا نیله جل مرقوم معنا سنه حکیم اسدی * مثنوی * بیار است کاوس خورشید فر
 بدیای روی یکی مهد زر * زیر وزه پیکر زیاقوت کاه * کهر یافته بر جلیل سیاه *
 و هودج او زینه اور تیلن نسنه که قاشتن و غیری نسنه دن ایدرل هرندن اولور سه حکیم
 فردوسی بیت برقتند پوشیده و یان عیل * عاری یکی در میان جلیل * بو معنایه حکیم
 اسدی دیمشدر بیت ز هودج فروهشته دیبا جلیل * غلام ایستاده پس خیل خیل *
 و کسر لاله دخی استعمال اولنور بمعنی پوشش فیل حکیم فردوسی بیت عاری پس بجنده
 دیبا جلیل * کنیزک ببردند چینی دومیل ج جمال ج بمعنی حسن و خوبی و جمال لول
 مرقوم معنا سنه در کذا فی شرفنامه ج جندال ج سکون نون و فتح دال مهمله ایله حکیم
 فیلسوفک بشا کرد خالصی اسمیدر مرور ایام و کثرت استعمال ایله علم حکمتی علم اولنورک
 مستعد شاکر دخاصنه و معصا خبرینته ده علم اولش حکیم اسدی بیت بر آنکه ز جندال
 و از برهن * فراوان هر کوشه در انجمن ج جندال ج سکون نون و فتح کاف فارسیله هدف
 و پوته که کاتکسلر مشق ایچون اکا اوق آتارل ج جوال ج معروف ترکیله جیم فارسیله جوال دیرل
 میرنظمی بیت نه محبت توان کرد باید خصمال * برقتن نباشد چو باسک جوال ج جوال ج
 واو معروف و فتح باء موحده ایله بمعنی جوال مرقوم کذا فی فرهنگ جهانگیری ج جول ج واو
 معروفه چیلانق که غلبه واج و غلبه واج دخی دیرل شاعر دیمشدر بیت ای خواجه ما کیان نشه
 از جهان شدی * با جول دیده که بکنجی نهان شدی ج مع الیم * جرم ج کنه و خطا معنا سنه
 هریدر فارسیله ده استعمالی جایزدر میرنظمی بیت همان این شده در جهان جرم من *
 کر فتم چو بان عشق تو دریدن ج جیم ج سکون میم و ضم حمله کفش جامکی که کیوه دخی دیرل
 درویشان کند و لری یا پوب کیرل جیم فارسیله ده روایت اولمشدر ج جوان اسپرم ج انواع
 و یاحین دن بر نوع ریحاندر عربیده ریحان الشیاطین دیرل ج جوم ج سکون واو و فتح جیم ایله
 اغلجک اصل بوداغی که چچک و میوه آند اولور ابو الفرج رونی بیت دستست چهار
 از چهار عدلت * چوشاخ فرونی ز شاخ جوم ج جوم مردم ج مردم سخی معنا سنه میرنظمی
 بیت بهر با محکی چون خوار باشد * جوم مردم مردنیکو کار باشد ج مع النون * جریان
 سکون راه مهمله و فتح باء موحده ایله اوج معنایه در اول بمعنی کربان میرنظمی بیت
 همان زد دست جریا نش گرفته * تو کوی جانستان جان نش گرفته * ثانی عشق
 که قحطان و کوماک قولتو غنه دیکر لوله بیت فاک زاطلس خود بد و جامه کرد * که جریان
 ز ماه نوش کامه کرد * ثالث نیام تیغ معنا سنه و له بیت ز جریان کشیدند شمشیر نیز *

* زقر بان گرفتند لیر مستیز جردان ج سکون را و فتح دال مهملتین ایله بمعنی کیر اسب
 ج جره دان ج اول طفر جق که سیاحان ایچنه ازق قورلر وابدال و قلندران یا نلرینه
 اصل قوری دری کیده و مصلق که ایچنه صوقورلر کذا فی نعمة الله ج جزدان ج سکون
 زاء معجه ایله اجزا و اوراق قود قوری طرف مشاعر بیت که اوراق پریشان هرچه دارم *
 ج جزدان بود ضایع ببقارم ج جستن ج سکون سین مهمله ایله آرامق و تجسس ایتک
 مستقبلند سین و اوه قلب اولنوب جوید و جویتک دینلور ج جفتن ج سکون فو فتح تاء
 مثناة ایله ایتک انما معنا سنه میر نظمی بیت نباید پیش اهل جاه جفتن * غمی شاید
 سخن بسیار گفتن ج جالجلان ج سکون لام اول و ضم جیمه حبوبات قسمیدن کشنیز
 دید کلریدر کذا فی شرفنامه ج جنبان ج سکون نون و فتح باء موحد ایله ایکی معنایه کلور
 اول بمعنی کداختن شمس فخری بیت محالف ارچه که خود را از سنک می پنداست * زتاب
 آتش تیغش چوموم شد جنبان * ثانی دیرخی معنا سنه جنیدندن اسم فاعل اولور
 ج جنیدندن ج دیرنگ معنا سنه یعنی حرکت ایتک خواجه سلمان بیت صبا بیوی تو چندان
 دیده بود که دوش * نداشت تابهر که محال جنیدندن * چغتای لسانک کسر الفله ایله ام
 دیرلر اسکندر نامه ده پلنیا حسن حکیم اسکندن اناسی تغزیه سنه دیر بیت تاپار کوی
 چو کاندین ایله املیق * ولیکن بولور آخر آرا املیق ج جوازان ج زاء معجه ایله جواز
 مرقومک ایکی معنا سنه مراد قدر یعنی هاون و دیبک ج جوان ج تازه بکیت و سایر کج
 اولان حیواناتده دخی استعمال اولنور اسب جوان دیرلر و ساده رو محبوبلرک خود علیدر
 شکم دیشلردر بیت جوان اسب و جوان سال و جوانخت * که خدمت کردن ایشان شود
 صفت ج جویان ج باء فارسیله ده جایز شبان معنا سنه در ج جوشیدن ج کسر شین
 معجه ایله قینامق عربیه غلیان دیرلر کال بخندی بیت سماع آسان بود بر صوفی کرم *
 چو آتش نیست جوشیدن چه کارست ج جویان ج و او معروف و فتح یای تحتانی ایله
 اسم فاعلدر آرایی معنا سنه ج جوییدن ج آرامق یعنی تجسس ایتک و صوفی ارمق ایدوب
 آتقی معنا سنه ج جهودیان ج جهود وضع ایتک معنا سنه و جمع جهود دخی اولور جهودان
 کبی مثال اول ابوالعانی بیت شود بعه توازییم قهرش شیرت * همه عدوی تو همچون
 جهودیان پنهان ج جیتن ج سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله ایرده اکرم دید کلری
 نسنه در ج مع الواء * جرغاتو ج سکون راه مهمله و فتح غین معجمه و ضم تاء مثناة ایله ساغرغ
 دید کلری امر کلوطاس معنا سنه در ج جفت کاو ج اول او کوزه دیرلر که جفت سوز مکه
 مخصوص اوله و جفته دخی دیرلر که عربید کی فدان معنا سنه ج جوجو ج سکون و او و فتح
 باو ضم جیمه شرفنامه ده پان و جز جز و قره ذره معنا سنه و محو دیده آنچه بی کومه کومه
 و حصه حصه ایتک معنا سنه در مثال اول ابوالعانی بیت شود ظاهر زهرناکم هوای عشق
 جاثام * پس از مردن که باشد جوجو جسم غم آلودم ج جوجو ج شرفنامه ده جوجو
 معنا سنه در و آخر نهاده سرچه معنا سنه در که عربیه عصفور دیرلر ج جوجو ارمق که
 هر یک نه دیرلر و جمع الفرس بمعنی خجمر قوم مسطور در ج مع الهاء * ججرعه ج سکون

ج و

ج و

باد و حمله و راه مهمله و فتح جیم ثانیله یعنی تازیانه میر نظمی بیت سوارست بر بارگی یورعه را
 بد سنست زرین جیجرعه را جدا گانه فتح کاف فارسیله باسفته باسفته و آ پروا پروا معناسته
 وصف حالیه قیلند در میر نظمی * مثنوی * گروهی ز شهرزادگان آمدند * به پیشش
 ز خدمت همه سرزدند * جدا گانه رسید از و حالشان * زهریک خبر یافت احوالشان *
جی جرعه سکون را و فتح عین مهملتین ایله قد حد و شیشه ده بقیه اولان شراب
 و طر فیه بقیه اولان شی اگرچه لفظ عربی در لکن فارسیله غایت مستعمل در شاعر * قطعه *
 هر که ز ادا ز مادر اندر غرو ناز * می بیاید در غم و لذت و مرد * هر که زین خم جرعه صافی بخورد
 می بیاید خور دنش صد جرعه درد جی جرعه فتح راه مهمله مشده ایله اوج معنایه کلور
 اول هر چریده و پرندۀ ناک ار ککنه دیر لر عوما وار کک طغانه دیر لر خصوصاً مختاری بیت
 بر یاد کر زو تیغ تو محکم کنند و نیز * میلان مست بسک و پانگان جرعه تاب * وله بیت دران
 زمان که بخندد چو کپک دشمن تو * عقاب جرعه بر آید ز بیضه عصفور * ثانی شجاع و دلاور
 معناسته سیف اسفرنگی بیت در زم خوبتر ز قدر و ملونی * اندر مصاف جرعه تراز باز رقی
 روزهای جامی * قطعه * در چنین در کعبی که مرغ علوش * مینهد بر سپهر هفتم غش *
 چاوش خوروی می باید * جرعه وجست و چاپک و خامش * ثالث بر ساز در شدر غویه مشایه
 اما اذن کو چکدر شیخ نظامی بیت مغنیان جرعه جان نواز * باهنگ ماناله جان بساز *
 میر خسرو بیت بیامطرب آن جرعه طفل و ش * چو طفلان ببر کیر و بنواز خوش *
جی جرعه فتح راین مهملتین و سکون یای تحتانی ایله بیران و یسه ناک قری نامیدر که سیماوش
 انی حباله از دواچه کتور مشیدی اذن فرو دنام بر فرزند و وجوده کلدی کذافی مشکلات
 شهنامه جی جرعه و جرعه کلاهما بسکون الزاء المعجه و فتح الدال المهمله قویروق یاهی
 و ساده یاغک و غیرک اریوب دینه قلن در دینه دیر لر کذافی الحمودی جی جشه فتح شین
 معجه مشده ایله یعنی آستین پیرامن یعنی کوملایکی کذافی الجمع جی جقاله و جاله جی
کلاهما بفتح الفین المعجه و اللام یعنی گروه مرغان کذافی شرفنامه جی جفته جی سکون ف و فتح
 تاء مثناة ایله اوج معنایه کلور اول آت و قاطر دپه سی میر نظمی بیت بخاموشی مشوایم
 ز دشمن * زند جفته که شد بدخوی توسن * ثانی آدمک او راق پری معناسته وله بیت
 چو دید آن سرور خوبان خفته * که سر بر زرو بالا کر دجفته * ثالث میان پای ز نان
 معناسته که دیمشدر در بیت سوخته نشود پخته تادر زند جفته * بسیار تعب باید تا فهم
 کند گفته * مصرع ثانی یو یله ده مرویدر * بسیار تعب باید تادر بشود سفته جی جفرسته
 سکون ف و سین و فتح راه مهملتین و تایلۀ ماسوره ایچنه یکن دمورایک معناسته در جی جکاره جی
 فتح کاف فارسی و راه مهمله ایله مختلف یو لری یعنی خلاف راه راست که جد کاره دخی دیر لر
 حضرت مولانا قدس سره * قطعه * خلق ز جدائی عصیرت * بر راه فتاده چون عصیان
 هر چند شد دست خون جگرشان * جستند درین جکاره جی جلانه فتح لام و نونله کرم
 سرکین غلطان یعنی مزبله بوجکی کذافی الحمودی جی جلانه لام مشده ایله جملها که عبید
 حایک دیر لر جی جله لام مشده و اخفاء هایله اوج معنایه کلور اول یعنی جلانه مرقوم که

که معری جلا مقدر * الجلا مق کفلا بط الذی یرمی واصله بالفارسیة جله وھی کتبه القریل
والکثیر جلا وهاشی الحایک * کذا فی القاموس ثانی. برنوع مفتدر متعفن یرلده حاصل
اولورا کر چه سمار وغ یعنی کما معنا سنه منقولدر اما استاد عسجد ینک بوییتندن فهم
اولنور که سمار وضدن غیری اوله بیت چو کو دک ستر قرو دارد بخجره بر سر سجدان *
چنان کرده که پنداری سمار وغست یا جله * ثالث قا و صره صمدی معنا سنه در و محاحده
بمعنی کر و هه رهمان یعنی ایپ یوماغی و تحفه الاحبابده خرما اغابی و نسخه میرزا ابراهیم
طرف مایعات یعنی صولونسنه لر قویلان طرف و بر نسخه ده مدت نفاس زنان معنا سنه
مرویدر کی جله فی تخفیف لامله بر یومق ایلاک کذا فی مشکلاة فی جمانه فی فتح میم و نوله
بمعنی میانه میر نظمی. بیت با هنک سرود عاشقانه * در آینه دست افشان در جمانه *
جمجمه فی سکون میم اول و فتح ثان و ضم جیم اول و ثانیه کاهه ضریعی آدمک باش کوکی واستعان
طریق قیله اغاج قدحه دیرلر کی جنبه فی فتح نون و باء موحد ایله بمعنی توام یعنی ابکیز حکیم
خاقانی. بیت دولت و ملت جنبه زاد چو جوزا * مادر بخت بکانه زای صفاهان کی جنبه فی
سکون نون و فتح باء موحد ایله حشرات ارض یعنی حرکتلری یا غله اولیوب د پرزک یورین
کی جنبه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله جنبه لغظندن اختصار اولنشد و مطلق
حرکت معنا سنه شاعر در هرل بیت چو پیش مغلی بکشودی دینه * مکن بالا وزیرینی
بجنبه کی جنبه فی سکون نون و فتح جیمه اوزم چکر کی معنا سنه در کی جندره فی سکون
نون و فتح دال و راء مهملتین ایله معروف ایکی اغاجدر اوزم و غیری نسنه صقرلر و سائر
ایشلره دخی استعمال اولنور ترکیب فتح جیمه معروفدر کی جوازه فی فتح واو و زاء معجه ایله
اغاج هاون که بعض نسبه دو کرلر استاد فرخی بیت ای بکو پال کران کوفه پیلان را پشت
چون کرخی که فرو کوفته باشد بجواز کی جودابه فی واو معروف و دال مهمله و باء موحد ایله
صوبندن صیرندی اولان ترشح معنا سنه ابو المعانی. بیت سرشکم ریزد از دیده چاقانست
که جودانه شده کویاز مرکان کی جوژه فی زاء فارسیله بمعنی مرغ بجه قوش یاوریسی معنا سنه
عموما طاق بابی خصوصاً جوشیره فی سکون شین معجه و فتح باء موحد و راء مهمله ایله اطعمه
نوعندن تناج دید کلری طعمادر کی جوشیده فی کسر شین معجه و سکون یای تختانی ایله
جوشیدن لغظندن اسم مفعولدر قینایش معنا سنه کی جولاه و جولاهه و جولیه فی کلیم
یواو المعروف فرهنک جهانگیریده بمعنی عنکبوت حضرت مولانا قدس سره بیت چو کنج جان
بکنج خانه آمد * بکر دمش می نیدم همچو جولاه * وله بیت چون جولیه حرص درین
خانه ویران * از آب دهن دام مکسکیر نیدم * بعضیلر دیرلر که جولاه اصلنکه تار عنکبوت
دیرلر و آنک طوقومسنی جولاه طوقومسنه تشبیه ایلدیلر و بعضیلر جله ایلاک یوماغیدر و جلها
آنک جمیدر قاموسه بویه تعریف اولنشد رشکم مرورایتدی کی جولاه فی واو و جهمول و لامله
واظهارها یله جولاه معنا سنه در و اخفاء هایلله ایکی معنایه در اول بمعنی نیردان یعنی اوق
قویلان طرفه که کیش و ترکش و شفا دخی دیرلر حکیم نزاری قهستانی * قطعه * کر چه
دارد ز اعراض جهول * سینهر نیر طعمه چون جولاه * لیک نزدیک او چنان باشد * که سگ

از دور میبکند دوله * و قربان گانه یعنی یا یافه دخی جوله دیرلر تفصیل گانه لغتی دیانند ذکر
اولنور انشاء الله تعالی ثانی بمعنی خار پشت یعنی کربنی آنک دخی اوقی اولدوغی مناسبتله درکه
اسفهرنه و سفرنه و اسکرنه و سکرنه و تشی دخی دیرلر و او معدوله ایله یعنی واورمی ایله
بر نوع سبزه درکه حیوانات اکا تمام رغبت ایدرلر اکا مرغ دخی دیرلر و مرغزار و چراگاه
معناسنده حضرت مولانا قدس سره * محیط * ای ساریان باقافله مکدر مروزین مرحله
اشتر بخوبان هین جوله زبهر من بهر خدا کی جوینه کی سکون و اووی تفتانی و فتح جیم
تصفیر ایله کوچک ارمق معناسنه دور کی جوینه کی آرایمی معناسنه اسم فاعلدر استاد
بیت این مثل مشهور نزد عاقلان * میشود جوینه یابنده همان کی جوینه کی کسریای
اول و سکون ثانیله جوینه منسوب معناسنه که ارمق کنارند واقع چمن و مرغاب و اکا متعلق
اولان نسنه کی جهودانه کی ایکی معنایه کلور اول براغاج درکه اندن حاصل اولان صغه
کک و کرده و انزروت دخی دیرلر ثانی یاغلی بغرسق و بر نوع بغرسق طولمد سیدر عربیه
تغایق دیرلر کنایه شرفنامه و فرمناک جهادگیری کی مع الیاء * جی کی کسرحاه مهمله
ایله لطیفه کوی و اوغوزانه وضع و نکام ایینه دیرلر عوما و برکسینه نک نامیدر خصوصاً
برکون مذکور بر مجلسه لطیفه کونه بر سوز سوهار حاضر اولان اهل مجلس خنده آیمزل
الم چکوب و اروب اونده لاسنک چقرغن قرار بو معنایه حکیم انودی بیت از حسد فتح تو خصم
توینی کرده آب * محبوبی از خدو چرخه مادر شکست * بوکا مثال روم دیارند
ناصرالدین خواجه دید کبری شخصدرکه حکایه لری ایله جهان پراو لشدر کی جدائی کی
آیرولق جدا آیرودر یانک بری و صغیه و بری مصدریه اولور ابوالمعانی بیت در میان من
و غم هیچ جدائی نشود * کویا از رحم مادر من توام زاده کی جگری کی سکون کاف فارسیله
اشغون که عربیه ریاس دیرلر راوتدر شربت ایدرلر کی جوی کی و او معروف ایله ایکی
معنایه کلور اول ارمق که عربیه نهرو چغنی لسانده ساری دیرلر لطفی دیوانده بیت اول
باش کونکل غمدا لطفی کوز بدین * هر ساری که کوز کا قبلور ساری کورونور * بر معنای
ساری دخی و قنار ثانی جویدن و جستن لفظی برون صیغه امر و وصف ترکیبی اولور چان
جوی و رضا جوی کبی کی جویای کی جوینه کبی اسم فاعلدر لکن بونده مبالغه واردر زیاده
آرایمی دیمک اولور کی باب الحیم الفارسی المفتوحة مع الالف * چارپا کی سکون راو فتح
باه فارسیله جمیع حیوانات که درت ایاقلی اوله عوما و اما اکثر حیوان اهلیه استعمال اولنور
خصوصاً آت و قاطر و اشک و دوه و قیون و کبی و صغر کبی کی چار تار کی سکون راو فتح
تاء مثلاً ایله درت قللی طنبور که اصلی چار تاردر خواجه سلمان بیت طبع کینی راست
شددر عدل توزانسانکه باز * نشنود صوت مخالف هیچکس زین چار تار * بو بیت اولان
چار تادن چار عناصر معناسی قصد اولمشدر استعاره طریقیله کردش زمانه بی سازه تشبیه
ایدر کی چار وای سکون راء مهمله و فتح و او ایله اوج معنایه درکه اول بمعنی چارپای مرقوم
مانی بمعنی غارت و یغما ابوالمعانی بیت رفت از دست تصرف هرچه هست از ملک دل *
دلبران ازنا زو عشوه کرده بودند چاروا * ثانی بمعنی چار عناصر اوله بیت کربکی باشت

ج ۷

ج ۸

بایند مخالف رخته دار هستی است * انتظام حال با اعتدال چاروازی چراغی اینکی معنایه در ۳۲
 اول سوال مخاطب در نچون دیمک اولور عربیله لایق منی * معنا سنی افاده ایدر چغتایله
 بومعنایه طاغودیر لر میرعلیشیر بیت یوزبکا آشفته فاسلار بولماسای عاشق ناغو * بولمیلار
 هر قایسی بر دیوانه ژولیده مو * ثانی اونلاق که عربیله مرعی دیر لر میر خسرو بیت
 کلوچر اخورده این مرغزار * شیرجه انخوار فنار اسپار قی چشم بینا قی زیاده کوری کوز
 صاحب بصیرت و دیده عبرت بیتی معنایه صائب نیریزی بیت یارب از عرفان مرا
 پیمانه سرشارده * چشم بینا جان اکامودل بیدارده قی چشم قیبا قی چشم زخم دفعنه
 افسون ایدن کسبه دیر لر بردهی بیت چشمش کوی زیر چشم بدایدون * چشم قیبا بیت
 ودل پرند و جانست قی چرب بالای سکون راء مهله و باء اول موقوف و ثانی مفتوح
 یعنی موزون قد و مطبوع قامت کدافی شرفنامه قی چکا قی فتح کافله طوینغاره دیدکاری
 قوتندر ابوالمعالی بیت دیده شاهین قهرش را هدین * جسم اعدای نماید چون چکا *
 قی چلیپا قی کسر لایم و سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله حاج دیدکاری که عربیله صلیب
 دیر لر نصاری اغاجین و کشنده و آلتون دین ایدوب اعزاز و اکرام ایدر لر اعتقده باطله لری
 بویه در که حضرت عیسی علیه السلام صورت مصلوبه سی اوله حاشا ثم حاشا مصلوب
 اولما مشدر قرآن عظیم الشانده * و ما قتلوه و ما صلبوه و لکن شجه لایم * وارد اولشدر
 و هر نکه بیج و تاب اوله اکاده چلیپا دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت حلقه آن جود
 مو سلسله پلای کیست * زلف چلیپا و شش آفت ایمان کیست * شیخ سعدی بیت کز
 مسجد روم ابووی تو عراب منست * در در آتشکده زلف تو چلیپا دارم * شمس فخری
 بیت محمود غزنوی سان از بهر دین احمد * زارها کسسته بشکسته است چلیپا قی چمن میرا
 باغبان معنایه سینه که بوستان پیرا دخی دیر لر کمال اسمعیل بیت زاصل در کدر و شاخ سایه دار
 شود * زیکد کر چو چرا کرد شان چمن پیرا قی چندا قی مقدار عددن سو الدن قدر
 دیمک معنایه قی چهارپا و چهاروازی چارپا و چاروازی مرقومان معنایه در قی چهار
 نلور دیمکدر اصلی چه هادر که چه نه وها و الف ادات جمع در ابوالمعالی بیت دانی که در عشق
 دلرا چها کشیده * در این دیار حسرت غم و بلار سیده قی مع الباء الموحده * چاپوب قی
 خم باء فارسیله اسکی بروجامه کهنه پان لری که ترکیه چاپوت دیر لر قی چادر شب قی
 یورغانه و دوشک چارشتی و زنان با شلرینه بوریدکاری که یالکر چادر دخی دیر لر ابوالمعالی
 بیت عزچه از زن را که بینی تودر و صلیب مکوب * زیر چادر شب ندانی زشت درو بایند یا خوب
 قی چار اسباب قی یعنی قوت جاذبه و قوت ماسکه و قوت ماضیه و قوت دافعه کدافی شرفنامه
 قی چار شوب قی سکون راه مهله و او و ضم شین معجه ایله یعنی چار سو ترکیه حذف بایله
 چار شودیر لر شاعر بیت کرمشود مقتضی رفتن بازارها * ورنه سرو پیر هیچ جانب هر چار شوب
 قی چارم کتاب قی کسر میله که اضافیه اولور یعنی قرآن مجید کتب مغوله نک در نجیسی دیمک
 اولور کدافی شرفنامه قی چاه محشوب قی اضافیه و فتح نون و شین و سکون خایله و لایه نسفیه
 حکیم ابن مقفع بر طاغور قوی قازوب علم حکمت صنعی ایله ایچندن برآی کوسترمش که

ج ب

ماه آسمان طلوع ايتد كه مكشندن زمين ده دخی برای کوریتور اول آیه ماه نخشب دیرل
 نخشب بعضی یار قوتونك استمد و بعضی یار طاعت استمد و بعضی یار حیکم استمد و بعضی یار
 نخشبك معنای اصلی شی تابان اولغله محبوبك یوزینه استعان طریقیله ماه نخشب دیرل مولانا
 جامی یوزینف زلیخا بیت سه روز آن ماه درجه بوده تا شب * چوماه نخشب اندر چاه
 نخشب * مولانا عارفی دزکوی و جوکان بیت وین برد بکوی سیم غنیمت * صد دست کزو
 زماه نخشب کج چجاب کج سکون باء موحد و فتح حیم فارستین ایله آواز بوشه معناسنه
 شیخ معدی * قطعه * بر سیدم از حکیم هوشمند * کاندن عالم بکو آواز چند * گفت در عالم
 بیتی آواز هاست * زانی چهارست ای برادر سودمند * قفل قرابه و چجاب بوس * جز ب
 قلنه قش سوار بند کج چب کج صول که مقابل راحت دز که چب و راست دیرل عزیزم یعنی
 و نیسار دزد کلیدر میرنظمی نظم دزیرا زبلاست هرگز * ندانسته چش از راست هرگز
 کج چرب کج سکون راه مه غله ایله ما کولات قسمندن سموز و یاغلی اولان هرزه اولور سه دخی
 بزوغ صودر و محمود بک غالب معناسنه مسطوردر کج چرنداب کج فتح راودال مهملتیق
 و سکون نوله شهر نیرز محلاتندن بر محله آدیدر شیخ کمال بخندی * رباجی * نیرز مرا
 راحت جان خواهد بود * پیوسته مرا ورد زبان خواهد بود * تادرنکشم آب چرنداب
 و بکند * هرخاب ز چشم من روان خواهد بود کج چلب کج فتح لامله یوزن طلب ایکی معنایه دز
 اول بر نچندن دوزلش ایکی نسنه در تبسی کبی طبل و سوزنا چالند قلعه بر آدم هر برین برالنه
 آلوب چالنان مقامه مناسب آهنك ایله برینه اوردر و مده اکاذبل دیرل فارسیده بر آدی دخی
 شیخ د رندی لسانده جهانچهدیرل حکیم فردوسی بیت چویک پاس بکدست از نیره شب
 زینش اندر آمد خروش چلب * استاد فرخی * قطعه * اندر آن صحر که شیران د و لشکر
 صف کشند * و آسمان از برجمی خواند برایشان اقرب * چشمه روشن نه بیند دیده
 از کردنیاه * بانك تندز نشنود کوش از غوکوش و چلب * ثانی یعنی آشوب و فتنه حکیم ناصر
 خسرو بیت عامه بر من تهمت دینی و فضل من بکل * بر سرم فضل من آور داینهمه شور
 و چلب * حکیم قطران ارموی بیت زمهر و کینش عکین عدوی شادولی * زدست و تیغش
 پیدار من و خفته چلب کج چناب کج فتح نوله ایکی معنایه در اول چادر کاجی که کلیه خیمه
 و باد رینسه دخی دیرل رضی الدین نیشابوری بیت خزد چناب تو زخم خیمه ثنا * کر چرخ
 در دهان کنه چوب چون چناب * ثانی ولایت سنجایه بر ارمق آدیدر صوفی غایت لطیفدر
 کذافی فرمك جهانگیری کج چنغوب کج سکون نون و ضم غین معجه ایله چفت و چفت
 معناسنه در ایضا منه کج مع التاء المثناة * چارجوی قطرت کج عناصر از به که دم و صفرا
 و باغ و سودادن عبارتدر کذافی الحمودی کج چار میخ حیات کج بودنی عناصر از به معناسنه در
 ایضا منه کج چاشت کج سکون مشین معجه ایله ایکی معنایه در اول قوشلق معناسنه که عریضه وقت
 فخی دیرل ثانی اول وقت و تناول اولنان طعامه دیرل شکم اخشام طعامه شام دیرل ابو المعانی
 بیت شود خون جگر روزم مرا چاشت * چنان باشد غم و آلام شام کج چفت و چفت
 کلامیاسکون الباء الفارسی و ضم الغین المعجه یعنی اکین یعنی یصدق و دوشك و امثالی

وامثالی نسنه لك ايچي كه عربيده حشود يرل سكون سئين معجه ايله شمس خزي بيت درخرا بات
 ريش خصا تش * كشته درر يز قجكان چيغوت * فرهنگ جهانكيريده نهالي و خاف و سوزني
 و جامه و هر نكه پنبه لوا و لوب زياده پر مرده و كهينه اولمش معناسنه در اهالي مهر قند و بخارادن
 استماع اولنان غين معجه باذن مقدم چيغوت در و بعض فرهنگه د غي بويله مرويدر و بعض
 معتبر فرهنگرده بزم نقلر كي مسطور در ي چخت ي سكون خاء معجه ايله طمع و اميد خام
 معناسنه در كذا في شرفنامه ي چرب دست ي شرفنامه ده شيرينكار و مجمع الفرسه
 جلد و چاپك معناسنه مسطور در معنای اوله مناسب مولا نا ظهوري بيت چو بر خوان
 اكرام مستان نشست * بيك نغمه در يوزه شد چرب دست ي چرخشت ي سكون راه
 مهمله و سئين و ضم خاء معجتين ايله منكنه كه آنكه اوزم و زيتون و غيري نسنه لر صقوب
 صوين و ياغن چقار لر استاد لطيفي بيت اكر عصري كني بر فرق انكور * نياردز و لكد
 و همچ چرخشت * فرهنگ جهانكيريده بعض فرهنگردن نقل ايدر كه اول بيوك حوض كي
 نكنه كه ايچنه اوزومي طولدير و ب صغر لر اكا عربيده معصره ديرل استاد فرخي بيت ذو چشم
 من چود و چرخشت كرد فرقت دوست * دودیده همچو چرخشت زیر پای انكور ي چرست
 كسر را و سكون سئين مهملتين ايله حالت غضبه ديشاري صقوب لرا سندن صد اچقار مغه
 ديرل كذا في الجمع ي چغت و چيغوت ي تقديم غين معجتين ايله معنی چيغوت مرقوم
 و مجمع الفرسه هر دو معنی بالين و نهالي مسطور در فرهنگ جهانكيريده پنبه و امثالي و آستر
 جامه و بالاش و نهالي ايچنه قود قليرد عربيده حشود يرل طيان مرغزي بيت آن ريش
 نيست چغت دلاله خاهاست * وقت جامع زیر حريفان فكنيد نيست ي چغت ي سكون
 غين معجه ايله معنی سقف خانه كذا في فرهنگ حسين و فاني ي چغت ي سكون فيله درت
 ديرك اوزرينه بنا اولمش عمارت هر نه اولور سه تالار دخی ديرل حكيم خاقاني بيت خامه زده
 صطارد از لا جور د كردون * شو شته نام سلطان بالاي چغت مغبر * عربستانه و بعض
 لثا طولیده اوقبولري اوكنه درت ديرك اوزرينه بنا ايدر لر ديار عجمه صغار و كبار اولرنده
 اولور ي چنگا خوست ي سكون تون و لام و فتح كاف فارسي و خاء معجه و او معدوله ايله
 معنی مبالیده نان و غيره كذا في الجمع و فرهنگ جهانكيريده اتمكي ياغ و بال ايله اووب
 بر نوع طعام ايدر لر اكا مبالیده و بالكر چنگال ده ديرل عربيده عقيصه ديرل ي چيغوت ي سكون
 ياي تحتاني و ضم غين معجه ايله معنی چيغوت مرقوم ي مع الجيم * چاج ي مجمع الفرسه
 ختن ملا كنند بر شهر ك اسعيدر آند غابت بي نظير ياي اسئلور حكيم اسدي بيت صميمه
 هميرفت تا شهر چاج * بزركان زكردش اباطوق و تاج * فرهنگ جهانكيريده تركستانه بر شهر
 آديدركه تا سئلند ناميله مشهور در آند غابت بي نظير و نهايتده دلپذير ياي اسئلند و كندن
 ديار كان چاجي مقبولدر شيخ نظامي بيت كانهاي چاجي و چيني پرند * كرانمايه شمشيرها
 نير چند * كانك اول شهره خصوصيتي شايع اولغله بالكر چاجي ديشلوب كان مراد اولندي
 معلوم اولور تنكم حكيم فردوسي بيت هر آنكه كه چاجي بزه دركشم * ستان فرور يزداز تركشم
ي چنج ي فتح خاء معجه و سكون ايله ده مرويدر بر علت تركيده اور و عربيده سلعه ديرل

چ

چ

بوغازده و آخر عضوده ظاهر اولور یومری ات چیقوب طورر اگرچه وجی اولور اما قطع
اولنسه جایز که صاحبی هلاک اوله فرغان وکیلان خلقنده اکثر واقع اولور **چ** چکوج **چ**
اول دمور آلتدرکه آنکه دکرمان طاستی کسکین ایدرلر کذا فی المجمع و ه وید الذضلا ده و بعض
فرهنگه لامله جلوج واقع اولمشدر **چ** مع الحیم الفارسی * **چ** چاح **چ** غله کومنه سی که صماندن
آیرلر قله یعنی اوزون واقع اولور اکا **چ** چاح دیرلر مولانا حسن کاشفی بیت ای **چ** چاح کرانت
چ چرخ ازرق * ای شادروانت **چ** چرخ اطلس **چ** چاکوج **چ** ضم کاف و واو معد و له ایله **چ** چکچ که
دمور و باقر دو کرلر بورهای جامی بیت بر دیده ز **چ** چاکوج **چ** دشنام و منج چوب * اهل
جوبن را زمین و بسا رنعل **چ** چ **چ** اول نسنه در که آنکه غله **چ** چاکر لر کذا فی شرفنا مه
وجیم عربله ده مرویدر **چ** مع الخاء المعجمه * **چ** چارشاخ **چ** خرمن صاوردقلری پرمقل اغاج که
ترکیدن بیا دیرلر اکثری درت پرمق اولغله چارشاخ نسمیه اولغش درت دال دیمک اولور شاعر
بیت در میان کیدیان هر کس بقدر خویش شاخ * لیک آن دیوت بر سر چارشاخ معتبر
چ چارمچ **چ** سکون راء مهمله ایله ایرده کرکی دیدکری نسنه در خصوص او فرهنگه درت
طرفندن کریلوب میخلنه اکا دیرلر عوما واستعان طریقیله عمل لواطیده دیرلر شاعر
بیت خلیل بر در کون کیر میخس * گرفته زیر و کرده چار میخس **چ** چ **چ** بوزن **چ** اوج معنایه
کلور اول قلمچ و خیر و امثالی نسنه لک غلافی مختاری بیت زجرم کرکنی صا زنده و پیشک
پیل ازین پس **چ** * که خام کاو و چوب بید خام آید نکهباش * ثانی بمعنی سیره
حکیم علی فرقدی بیت باده چونان که غم باعکس چون خورشید او * باز نتواند پخیدن
چون قصبت با ما هتاب * حکیم انوری بیت مشا و مان باش ای فاک قدرت خداوندی که
هست * جای مغلوب و فاک را کر کنون باوی پخی * ثالث بمعنی سعی و کوشش حکیم ناصر خسرو
بیت چون همیشه چون زان در زینت دنیا پخی * کرت چون مردان همی در کار دین باید پخیده
مصدری پخیدن کلور **چ** چخماخ **چ** اوق و قلمچ اور دقله ظاهر اولان صدا و پخیدن و بر پخیدن
معنایه ده کلور کذا فی شرفنامه **چ** چخماخ **چ** سکون خاه معجمه و فتح میله محبوب العارفین نام
کتاب معکسه و پوستین معنایه و تحفه الاحباب ده و هند و شاهه قاو و چقه مق قودقلری
معکسه معنایه حکیم سوزنی بیت چکچک دندان من چو چکچک چخماخ * بر شد
و بکشدت از آسمانه آتش * مجمع الفهرسته درت کوشه لودری کیسه که بیلده بغلو
کو تور لر محاح اول دری کیسه در که بعض اهل سفرو مجرد کسه لر و در ویشان ایچنه
شانه و بجاق و بعض لوازم قور لر شمس غری معیار ده کیسه که شانه و سوزن و امثالی
نسنه قور لر دیوب بوینی نظم ابلس بیت بجای شانه و آتش زنه سیاهی او * کنند
زبوا قیت کیسه و چخماخ * و بر معنای دخی چخما قدر که طاسون آتش چقار در عرب میلا زند
و چغتایده چاقان دیرلر وینه تحفه الاحباب ده بمعنی تبر زین مسطور در یعنی ایر بالته سی
چ چرخ **چ** اون معنایه کلور اول فاک اعظم که بر کون و بر کیه ده تمام بر دوره ایدوب
مرکز نه و ارد ثانی کریمان جامه معنایه شمس غری بیت تاکی و لاله بر وید از خاک * تامه
و مهر شابد از چرخ * ثالث بمعنی کان عوما شمس غری بیت دیده دوست با تور و حنی

روشن باد * سینه خضم پر از ناوگ چرخ * شمس طیبی بیت ای ز چرخت بریده برگردون
 طائران چهار پر محسوم * غایت پلک یای قورلدن حلقه کی اولد و غندن تشبیه یادیرلر خصوصاً
 حکیم فردوسی بیت اگر سخت باشد از چرخ نیر * پس این نیر من آمد از چرخ زیر * مذکور
 اوج معنایه میر خسرو * مثنوی * کمی کش چشم زخم از چرخ روزیست * رسد کر جش جهان
 در چرخه و زبست * چو زخم از نیر بی تدبیر چرخست * نه کتر نیر چرخ از نیر چرخست *
 رابع معنی پیرامن که کربانی و کشته دخی دیرلر میر خسرو بیت قباو چرخ زربفت و مرصع
 ستام وزین زرین ملح * وله اندرین معنی در صفت چشتی بیت بسکه هر سوشد قباو چرخ
 در عالم فراخ * همچو چرخ اطلس اطراف همه کیهان گرفت * خامس غزنین مضاف شدن
 بر قصبه آدیدر مهنی کوید * رباعی * با خلق بد آوری بود قاضی چرخ * وز علم و عمل بری
 بود قاضی چرخ * بر مشته اگر می بر آید نیست عجب * زان روی که مشتری بود قاضی چرخ
 طریق هدایت رفیق نقشبندی ده سلسله خواجگان عزیزان قدس الله ارواحهم حضرتانک
 مشاهیرندن خواجه یعقوب چرخ قدس سره اول قصبه دندر سادس فرهنگ جها نکیر بد
 طاق ایوان و رواق کیوان مکان درگاه سلاطین و آنک امثال ابیه عالیله معناسنه حکیم فردوسی
 * مثنوی * بدوداد دیوان عرض سپاه * بفرمود تا پیش درگاه شاه * بیاراست جای
 بلند و فراخ * سرش بر تراز چرخ درگاه کاخ * سابع بر نوع بیاض کو کرک طغانه ده دیرلر شاعر
 بیت باز سفید آفت طاوس و قاز * چرخ کر و بسته شود چشم باز * کال پاد سازاده
 مرحوم بونده دخی تصرف خاص ایدوب اسکفل طغانه چرخ دیند ککری هواده چرخ اوروب
 اوچد و غیچوندر دیوب تسمیه و بیان ایتش حال بو که جمیع طغان اسکفل اگر اسکفسر شکری
 بر چالی ایچنده یا خود بر قیادینه یقدقله شکری را غوب کیموب البتله اوز رنده دور ایدوب
 هواده چرخ اوروبو معناده شکری قوشلردن چاقر دیند ککری قوشه چرخ دیرلر چرخله مراد قدر
 حنی شاهی کی مختصرده * مرغاب و چرخ اور دك چقر نیزی کند یعنی قافر * واقعدر
 وقار سید غین و حاء معجین وقاف حرفلری بر لرینه ابدال اولوق قاعده کلیه در ثامن
 حرکت دوریه چرخ دیرلر عوما استاد لطیفی بیت میر تم چرخ کاه که بصفا * در غمت
 چون دمی حضور برم * تاسع دولاب و اکابکز رهنه اولور سه حنی فلاک الافلاک حرکتی
 دلایمه اولغله چرخ دینلدی تنک شیخ سعدی بیت بچرخ اندر آیند دولاب وار * چو
 دولاب بر خود بکریند زار * عاشق مطلقا دوران ایدنله چرخ دیرلر صوفیلر دور و سماعی
 و ابر بشم دولاب و دکرمانک معروف چرخ و عربه نکرلکی کذلک قاکلی و قیونک ایپی صاریان
 اغاچ و بچاق و استره کسکین ایتدکاری بلکو و عوراتک چقر غی و ایلک صار دقلری اغاچدن
 لولان نسنه که المیه دیرلر و الحاصل فی الجملة دور ایدن اشیا به چرخ اطلاق اولنور انجق
 بعینسی امتیاز ایچون اضافتله استعمال ایدرلر چشم زخ و جش زخ بوایکی لغت
 مختصر چشم زخمدر مجمع الفرس و محمودی و فرهنگ جها نکیر بد مسطور در خواجه عید
 لویکی بیت عطار در ایلوزم دیده بد * که چاد و خامه را چشم زخ کردی چناخ * فتح نوله
 ایراقشیدر میر تقی بیت چو تیغ برق آسایش کشید * بسرزد تا چناخ زین رسید *

و چهارشاخ یعنی چارشاخ مرقوم که مع الدال المهمله * چار و فتح راء مهمله ایله ترکیه
 آلی و عربی و حبیبان دیدکاری در که آنکه صرجه جامری یا بشد زلر که چاوید
 چاویدن لفظنک ماضی سیدر قوش فریادی معناسنه در ابوشعیب بیت ای عاشق مجبور
 و ز کام دل خود دور * میال همی چاوید که مغدوری معذور که چخ و فتح خاء معجه ایله
 چخیدن لفظنک مضارعیدر معنی کوشد و دم زند و ستیزه کند کذا فی المجمع اوج معنایه
 ترتیب اوزن ابوالمعالی بیت * قطعه * چونادان بر چخدر زم عرفان * نمیدانم چخ
 بیهوده کهتار * ولی چون کس نمیزد کوش او را * برنجید چخ باشد دل آزار که چخید
 کس راء معجه ایله چخیدن لفظنک ماضی سیدر که چخ مضارعیدر که چربید و سکون راء
 مهمله و کس راء موحد ایله معنی زیاده شد و زیاده کرد و معنی فر و رفت کذا فی شرفنامه و له
 قطعه * بدل چربید از ان آلام حسرت * چو عشق یار چربید دست در دل * نخستین برمی آید
 آه پر سوز * کنون چربید کشته سوزش دل که چرد و فتح راء مهمله ایله آه و قاطره مخصوص
 اولان سرخ رنگد کرد و مملطوری دیمکه معر و قدر و سکون رایله نسایه و غیره مخصوص
 لوندر که بر مقدار سنیا هرک اولور عربی اسرار اللون دید کارینه عجمه سیاه چرده دیرلر
 سراج الدین قمی معنی لون بیت ز صغ او ست که شب چون سیاه چرده شود * سپهر سپهر
 قیاسر خبر و شود ز شفق * اثیر الدین اغسی که بیت سواد طره توقیع تور آتش رنگ
 سیاه چرده کند مشک راز محرمی * خواجه حافظ بیت آن صبه چرده که شیرینی عالم با اوست
 چشم میگون لب خندان دل خرم یا اوست * بعض فر هنگرده معنی پوست یعنی دری
 و سیاه رنگ معناسنه در سینه چرده تعبیر نه چرده جلد اولق غایت محیدر و فتح رایله زعی
 معناسنه مضارع اولور اولور دیمکدر که چرخند و سکون را ونون و فتح غین معجه ایله معنی
 چراغ و چراغدان و جیم عربی مدکور اولان جرغب معناسنه و معنی جراد اللیل کذا فی
 شرفنامه که چرخند و چرخند مرقومدر که چرمه پولاد و دمور قیرآت حکیم فردوسی
 بیت سواری بگرد ار از کسب * زیر اندرش چرمه پولاد اسب که چرنه و فتح راء مهمله
 و سکون نوله معنی چراگاه یعنی مرغی کذا فی المجمع که چرد و سکون زاء معجه ایله بر چانورد
 چکر که کبی یاز ایا منک پیدا اولور هوا هر نقد کرم اولسه اول بوجک چوق اولور و زیاده
 فریاد ایدر بعض ولایت بی بضاعت و فقیر اولانلر آنی بشورب یلر حکیم انوری بیت
 اندرین شمت کرم که ز ناثیر تموز * بانک چرد از تف خو کر شید چون فح صورت * شمالی
 دهستانی بیت خروش چرد میان سراب وقت زوال * چنانکه ناله عامی بود میان صعب
 و بعض فر هنگرده چکر که و چرخان دید کاری چانور چک و نعمة الله صخلق معناسنه دهر و اب
 ابلش که چشد و سکون شین معجه ایله معنی جشن یعنی عید نوروزی و جمعیت و سرود
 و محبت خاص که ایام معلومه ده ایدر لر که چشم بند و سکون میله معجه که زنان طشره
 چقد قه یوزلینه طوتارلر سیاه لطیف قبلدن و سیاه بویامش خام ابر بشدن طوقور
 که چشید و فعل مضارعدر که چشید و چشیدن لفظنک ماضی سیدر طادی عربی
 ذاق معناسنه میرنظمی بیت بکیتی چنان سردو کرمی کشید * ز خوان جهان تلخ و شیرین

ششین چشید **ج** چعد **ج** سکون غین معجمه ایله بمعنی پند مرقوم کذا فی الجمع **ج** چکاد **ج** فتح
 کافله دپه معناسنه **ج** و ما بمعنی تارک سر بمعنی باشک دپه سی فضل طاهر بیت کو خپور ابر آسمان
 فکنم ***** **ج** کاکم که بر چکا داید ***** و جمله باشه دپه اعتبار دپه دیر لر استاد منوچهری ***** مسبط
 سیم تووی من رسیند جامه نیامه بدید ***** جامه بیاید کشید جامه بیایدت داد ***** هست دران
 بطن خوشی جامه و شیر برکشی ***** بر فکشی برکشی بنه ات را بر چکا داید ***** و معناده تار و تارک
 و تارک و هبک و کاخ دیر لر فرهنگ جهانگیر دپه دن پیشانی به اینجه قبل اولیان طاز باشه
 دیر لکه عربیت اکا اصلح دیر لر شمس خری بیت عجب مدار که فرق سپهری مویست
 کشید ز سله نادیب شاه روخ چکا داید ***** اول قوله باشه روخ چکا دخی دیر لر و طاع دپه سنه ده چکا
 دیر لر مخصوصا حکیم فردوسی بیت بیامد روان دیده بان از چکا داید ***** که آمد از ایران سپاهی
 چو باد **ج** چلو د **ج** خم لام و سکون و اوایل قصبه و بیوک کوی معناسنه در **ج** چماند **ج**
 فتح میم و نوله چیدن لفظندن فعل مضارع صا لنور و سیر و سلوک ایدر میر نظمی بیت
 چماند آن پری در باغ عشوه ***** نهید بر سیننه دل داغ عشوه **ج** چمند **ج** فتح میم و سکون نوله
 اسب کا هل و چا بکخور یعنی اول آت که می فی الحال زانیا پوریمکن نکاسل ایدر **ج** چمند **ج**
 کسر میم و سکون بای تحتانیله چیدن لفظنک ماضی سید رضا القوب پوریدی و سیر و سلوک
 ایتدی دیمک **ج** چندان بود **ج** شرفنامه ده یعنی تا آ زمان و محو دپه بمعنی تا بعد سی مسطور دز
 چند **ج** یعنی متحد اعدا دده و غیرید استعمال اول نور میرزا فسیحی ***** مصرع ***** چند کتم
 عم دل باتو از آن خوار شدم ***** و میرزا قلی بیگ بیت دست و پا چند زنی مرض شهیدان بردی
 یکرمان صبر کن ای کشته که قاتل برود ***** فرهنگ جهانگیر دپه بمعنی هر چند شرف مشفوه
 بیت پیکان در جناب وادی قدسش ***** چند درید مندی هم کران **ج** چند فند **ج** اول
 معنایه در که عربیه و هم و خوف و خشیت دیر لر و نهیب و احوال دشوار که وجود انسانک اولور
 میر نظمی بیت این نصیحت کوش باشی سودمند ***** تابکی از حال دیا چند فند **ج** جهر زادی
 همای بنت بهمن شاه امید که از دشیر آتی از دواجه کتور مشیدی اکا دخی بهمن شاه دیر لر
 ایدی کذا فی شرفنامه **ج** مع الرااء الممضه ***** چادر **ج** ایکی معنایه کلوز اول معروف که خیمه
 معناسنه در ثانی عورات باشلینه پورید کگری اوردی الوغ بیگ بیت غلامباره نیم من
 بدارم آن مذهب ***** هلاک چادر م و کشته ***** چلک پوشم ***** مولانا هاتنی بیت بما کرسکنند
 راو شود ***** بکر دسرش چتر چادر شود **ج** چادر **ج** اوج معنایه کلوز اول اعدا ددن درت
 صد در که چهار دخی دیتلور حکیم انوری بیت ز حسن یوسف را بشن بمصر چرخ چارم در *****
 دل خورشید بایک خانمان درد زلیحایی ***** ثانی چاره لفظندن مخفف در سید ذوالفقار مشروانی
 بیت رهین وصل و او همد دم را جان ***** ز بون در دم و اور ادوی دلم را چار ***** ثالث برداق
 و ابرق سفالین و کریم بشور دکگری او چادر زبان هندیده محلب اغا جند دیر لر و هندی
 لسان علی سنه چامو سه دیر لر **ج** چار و چدر **ج** اتباع القاطعین بلند معناسی علاج
 و چاره دیمکد قریم الدهر بیت او چار بکار من چودر کرد ***** چار و چدر از کسی غوام

و چاستکیر فی معروف طعام دوشیچی امامعناى ترکیب باشی طویچی کسه عزیزک مدوق
 دیر لر قاعده سلاطین ماضیه بویه ایسی آشچی طعایمی بشورب ویردکن صکره مقربین
 سلطانک بری هر طعامک لذتن طادوب تشخیص ایتدکن صکره پادشاهک اوکنه کنورر
 و چاکر چی فتح کافله مطلقا بنده در ارکک اولسون دیشی اولسون میرنظمی بیت بنده
 حلقه کوش فرمایم * چاکرخاندان سلطانیم و چالشکر چی کسر لام و سکون شیند معجه
 و فتح کاف فارسیله شرفنامه ده یعنی خرامنده و کشف اللغه ده هرایشه زیاده مباحریت ایدیچی
 و چاهسار چی قوی باشی معناسنه مولانا جامی بیت دویده بسیار تا چاهسار * کل
 کامشان کشته شد جله خار * اصل سار چاه ایدی ترکیب اولنوب علم اولحق مضاف الیه
 تقدیم اولندی بوقاعده مقررده در و چیا و چی فتح باه فارسیله هرکنه دور نک اوله عومو ویشلی
 کوکر چین که سیاه نقطه لری اوله و دخی انک خلاف لونی جا بجا نقطه لری اوله مثلا طوری
 اولوب بیاض و یا سیاه نقطه لری اوله و قوله کنیک واشهب قیر اولوب سیاه نقطه لری اوله
 خصوصاً و چیر چی فتح باه فارسی مشبده و تخفیف ایلده ده اوج معنایه کلور اول یعنی
 حلقه و دایره مولانا جامی بیت چیر زده میدیدم کرد تور قیما زرا * آهی زدم و کفتم تخم
 چیری سوزد * واستاد دیمشدر بیت کنارجوی از سیر چیر بست * میان کوه از لاله
 کر بست * ثانی اغاج و چوب و سازدن چورلش دیوار که خانه و باغ و حویلی اطرافنه ایدر
 پور بها ی جامی بیت آب چون مردان جنکی و زده * باغ چون دربار شیراند چیر *
 ثالث بعض در ی پاره لینه و کوسشیلو یای بند پارچه لینه دخی امثالی نسنه لره ایدر لر و کجه
 ایدنلو کجه اراسنه قودقلری پاره لره دیر لر و اولقوله نسنه طوقیانلره چیر باف دیر لر
 و چیر چی سکون تا مشناه ایله سایبان و دخی پادشاهک باشی اور زینه طودقلری
 و کولکه لک مولانا جامی بیت چتر فرازنده فرقت صحاب * سایه نشین چتر ترا آفتاب
 و یوکسک دپه لوپا دروزنان باشلرینه بورید کلری چار معناسنه در و چیر چی سکون خاه
 معجه و کسر حمله پخشور که ایاغه کیلور کا نقله اجپ بن اسمعیل و چار چی فتح دال مهمله ایله
 کوسکتک معناسنه محشم کاشی بیت دکر بزمکه عینس و طول شب خواهی * فک
 چار کنده دست و پای توسن خود و چیر چی فتح دال مهمله ایله چان معناسنه کاهی چار
 ایله زید یادیوب چار و چیر دیر لر کذافی تحفه الاحیاب و کشف اللغه و چراخور چی فتح راه
 مهمله و خاه معجه ایله یعنی چراکاه یعنی مرغی امیر خسرو بیت خزسند شندی بخورد کیتی
 زیر اتوخری جهان چراخور و چراخور چی فتح راه مهمله و ضم ناه معجه و و او مجهول ایله
 ایکی معنایه در اول یعنی چراکاه یعنی مرغی حکیم زاری قهستانی بیت قزون از صد هزار اسب
 و مشربوه * چراخورها چوکنخ از مال پر بود * ثانی اسم فاعلی لولور و تلبان حیوانات معناسنه
 و چرازار چی فتح راه مهمله و زاه معجه ایله یعنی چراکاه یعنی مرغی چرا اوللاق در زار اسم
 جامده و یعنی آخر کله دن اشتقاقی بوقدر شول معنادن عبارت در که ترکیب آخر کلیه الحاق
 ایتد کلری لق و لک مضایفه و مثلا چایراق و کل لک کبی و چراکر چی فتح کاف فارسیله
 چانور چرنک معناسنه و چرنده معناسنه و موجوده های مایون بیت کبی با چراکر چرا

چراگر شدی * کهی با پرند پر آورد شدی ^و چرخ آتیر ^و یعنی فلك قمر بهض قوائد کمره
آتش روایت اولی شد در کذا فی مجمع الفرس ^و چرخ اکبر ^و یعنی عرش اعظم کذا فی شرفنامه
چرخه ^و نیر ^و چرخ و چرخه چقر قدر نیر آنک او قیدر میر نظمی بیت مشو هر طمع مغوم و دلگیر
چو در دست زنگ از چرخه ^و نیر ^و چرخ ^و سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله بمعنی مطرب
و تخمیا کر کذا فی تحفه الاحباب و رساله مغدی مشاعر بیت بوس و نظرت خللال باعث
بایار * وین بحث من گرفتیم از چراگر ^و چزدر ^و باب الحیم العربیه مذکور اولان جزدر
معنا سنه در ^و چشم و چشمه ^و کلاهما بسکون الشین المعجه و فتح الباء الفارسی و الفاء بمعنی
کشان پای یعنی ایز که فی دخی دیو لر عوما و نشان پای سباع خصوصاً عربیه اثر دیر لر کسر
الغله لواحد من الشعر بیت تا قیامت بدیده کل چشم * سکت انجا که چشمه را ندازد *
^و چشمه ^و سکون شین معجه و فتح کاف فارسی ایله ابکی معنایه در اول بمعنی چاشنکیر ثانی
بغدادی قینادوب باغور ایتمک معنا سنه در ^و چشم آور ^و ابکی معنایه در اول باغ و باغچه در ده
میوه دن چشم زخم دفعی ایچون بغل قاری نسنه ثانی برکوزی سیاه و برکوزی بیاض آتیه
دیر لر میر نظمی در صفت اسب بیت نه بیند وقت رفتن راست از چپ * مکر چشم آوردست
آن لاشه مرکب ^و چشمه ساز ^و بیکار باشی چاهسار کبیدر ^و چشمه هفت اختر ^و
منازل فردن ید بکرد ید کاری یلد زدر کذا فی شرفنامه و الحمودی ^و چشمه ^و کسر شین معجه
و سکون یای تختانیله بیوک چوال و بمان غراری ^و چغار ^و فتح غین معجه ایله صدای چنگ
و ساز و امثالی و دخی غله قونیلان قوی معنا سنه در ^و چغر ^و سکون غین معجه ایله
شرفنامه ده بمعنی پرسیدن و حال التفات نمودن یعنی صورت التفات کو سترمک و مشکلا نده
کیو باقی معنا سنه در میر نظمی بیت چو کردد چتر باهر سفلاک را * ندانسته بد از نیکود لارا
^و چکار ^و کاف فارسیله بمعنی چکاد هر قوم یعنی تارک سرفصل طاهر بیت اگر بهت اهل
زمان در اوج روم * بزور چرخ فلك در چکار اندازم ^و چنار ^و معروف اغاجدر مشهور
و متواتر در که مرور ایامه کند و دن آتش پیدا اولوب اشاغی اینجه یقار تنکم مولا فاعرفی
قصیده سنه در مشهور * مضرع * عجب نبود کرا تش بر آورم چو چنار ^و چنبر ^و معروف
نسنه در که حلقه رشتاب و حلقه دخی و حلقه فوچی و سایر نسنه درده اولور ^و چقبور
سکون نون و هم باء موحد ایله یولار صافی که عربیه مقود دیر لر ^و چنکار ^و سکون نون
و فتح کاف فارسیله ابکی معنایه در اول بمعنی زنکار در که یشیل بو یا در ثانی پول پول منقش
اولان آتدر که غایت مقبول اولور خصوصاً قیر اولوب سیاه پوللری اوله میر نظمی بیت
شواری آنک باقر و هیت * کد زرش اسب چنکار خوب صورت ^و چنار ^و ابکی معنایه در
اول بمعنی چار که درت عدد در ثانی چرخ چنگ معنا سنه که عربیه سر طاهر بر کذا فی فرمک
چهار انگیری ^و چهر ^و یعنی چهره که ترکیب یوز و عربیه و سبه معنا سنه در حکیم اسدی بیت
بیر سینک بسپار و بوشید چهر * نوازید هر کونه افرو د مهر ^و چهر ^و چو زن شهر چهر هر قوم
معنا سنه در ^و چپ ^و سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله بر قلعه استبداد و دخی طریق
واسع و جاده معنا سنه در ویدر ^و چپور ^و سکون یای تحتانی و هم باء فارسیله طریق

مشاهرا و اشهر رجلا دري مع الرءاء المعجبه * چار مغزني جوزكه تركيه قوز ذيرل چار پهلو
دخی دیرل ایچی درت خانه اولدوغی سببیلله ابوالمعانی بیت مشو چار مغزاندرون زینهار
شکسته شوی از کف روزگار تو چار ساری چان ایدی معناسنه میرنظمی بیت شوی
چان ساز ضعیف وزبون * ترا لطف ایزد شود رهنمون تو چارنی بوزن باز قور بغه درکه
چغز و وزغ و غوک دخی دیرل تو چامیرنی کسریم و سکون یای تحتانیله سدک که چیز
دخی دیرل عربیده بول دینلور تو چامیوزنی کلاهما بسکون الها قوی پاک و تطهیر
ایده جک آلات و پاک ایدی معناسنه که هم اسم فاعل و هم اسم التدر و قوغه چبقا راجق
چنکال که چاهجو دخی دیرل بعض نسخه ده بمعنی چینه یعنی صولاق تو چبدازی سکون باه
موجه و فتح دال مهمله ایله بمعنی سرموزه که عربیده چرموق دیرل تو چراغ پر میرنی اولنسنه یه
دیرل که هواسویندرمک ایچون چراغ اوکنه قورل کذا فی فرهنگ جهانگیری تو چرخ انداز
یعنی کاتکس چرخ یای اولدیغنی کذری مرور ایلدی و انداز اوق آتمق ایدی بکی دخی ذکر
اولندی نجیب الدین جرد پادقانی بیت شهاب وار چونیر از کان خود رانی * شای مشست
تو کوید سپهر چرخ انداز تو چرخ سازنی ابکی وجهله استعمال اولنور اول صیغه امر اولور
دون و دوزد معناسنه ثانی اسم فاعل اولورد و ندریمی و چرخ دوزیمی معنایینه لفظ چرخک
جمع معناینده بویله استعمال اولنور تو چرنی سکون راه مهمله ایله صوکنار نه
اولور بر قوشدر چقو و چکوک و چکار و خرجال و سیرخاب و بالوزک دخی دیرل عربیده
ابوالمج وقیره دیرل و جمع الفرسته خاک جسته دیدکاری قوشدر که کیجه اوچار و کوندز
یا تور بحرف دخی دیرل اما کتاب السامی فی الاسامی ده * چرز مرغیست که آزابتازی
صباری کویتد * فرهنگ جهانگیری ده قول اول اوزره منقولدر شکار غلله طغانک یوزینه
صاغیر یعنی ترسی آتار اول اجدن شکار اوغنه منع حاصل ایدر مسعود سعد سلمان بیت
در آمد میرسن دشمن چو چرخ بهر شکار * چو چرنکه برز در پیش من بیخال * و فتح راه
مهمله ایله اوج معنایه کلور اول بمعنی خایجه یعنی چینه جک ترکیه دخی چرز و چن دیرل
ثانی بمعنی چرده یعنی لون ثالث بمعنی صحرا تو چرهوارنی سکون راه مهمله و فتح هایلله یراسه
دیدکاری کیجه قوشی که شب پرده دیرل عربیده خفاش دیدکاری میرنظمی بیت چو
شاهین می کند بال و پرش باز * نیاید چرهوار با ز پرواز تو چشم آویزنی برقع درکه ابجه
سیاه آت قیلندن ایدوب زنان یوزلینه طوتارلکه اکایازی و یاسی و چشم بند دخی دیرل
ترکیه یجه دیرل شیخ اوحدی بیت مصر چشمان تو یا طلل نکند چشم آویز * مست هر چند
پوشمند نباشد مستور تو چفازنی فتح غین معجه ایله دشنامده و بی حیا سلیطه عورته
دیرل حکیم ناصر خسرو بیت چون چغز کشت بناکوش چو سیسیر تو * چنبد تازی پی این
پیره زن زشت چفاز تو چغزنی فتح غین معجه ایله فرهنگ جهانگیری ده بر او ندر غایت بیاض
اولور یوججه مشکند و چازوب اوته ده مشابهنی وارد که اکاخور و زاز دخی دیرل مثالی ناصر
خسرو بیت مرقومه سنده ذکر اولندی و سکون غین معجه ایله مغزونی اوزره درت
معنایه کلور اول اول جراحت دیرلکه آغزی قیامتس ایچی طلو چرک و ماده اوله حضرت مولانا

مولانا قدس سره * مثنوی * کی بود بستان و کشت و برک و بر * تا نکرد نظم او زیروزبر *
 تانه بشکافی بنشتریش چغز * کی بشد نیکو و کی کردید نغز * ثانی صوجانور لرندن
 قور بغه که آغا و کومکل و وزغ دخی دیر لر هندی لسانند میندک دیر لر ابو الفتح بسنی بیت
 هر چند که درویش پس مغز آید * بر چشم توان کران همه چغز آید * حضرت مولانا
 قدس سره بیت همچو نغزان روز جلوه میکند * همچو چغزان شب بتکرار آمد * ثالث
 ناله معناسنه در مصدری چغزیدن کلور رابع بیم و ترص معناسنه در حضرت مولانا قدس
 سره بیت چند کردید چود و لایب درین بحر عذاب * سرفرو رده و چغزیده چو بوتیاریه
 مجموعه الاتس نام فرهنگه بیقوشک بر نوعنه دیر لر که چغز دخی دیر لر چکلیر چ سکون
 کاف و یای تحتانی و کسر لامله ز حمت ولادت معناسنه یعنی طلق ای و جمع الولاده کذا فی
 مشکلات چ چیر چ کسر میم و سکون یای تحتانیله یعنی چامیر مرقوم یعنی بول چ چهار مغز
 یعنی چار مغز مرقوم که جوز در کما ذکر چ چهره پرداز چ ابکی معنایه در اول یعنی نقاش
 و مصور ثانی تیر اعظم القابند در تنکم مولانا عرفی شیرازی بر قصیده سی مطلعند دیمشدر
 بیت چهره پرداز جهان رخت کشد چون محمل * شب شود نیمرخ و روز شود مستقبل *
 نیمرخ و مستقبل رسم تصویر در چ مع الزاء القارسی * چار چ عبث و بیهوده و بیعنی
 و بی فائده معناسنه که راز دخی دیر لر میر نظمی بیت ز خموری دما دم میکشد فار *
 شده گفتار نامربوط او چار چ مع السین المهمله * چاپلوس چ سکون باء فارسیله باب
 سابقه مذکور اولان چابلوس معناسنه در فرهنگ حسین و فانی ده باء موحد ایلده در اما
 فرهنگ جهانگیریه باء عجمیله مرویدر حضرت مولانا قدس سره بیت چابلوس لفظ
 شیرین و فریب * می ستانی می نمی چون زر بجیب چ چابلوس چ تقدیم لامله ده چابلوس
 مرقوم معناسنه در کذا فی تحفه الاحباب چ چیلوس چ حذف الف ایلده دخی چابلوس
 مرقوم معناسنه در کذا فی المجمع چ خمس چ سکون خاء معجمه ایلده یعنی پنج مرقوم یعنی
 اول یومری ات که کردن انسانند ظاهر اولوز ترکیده اورد دیر لر ضم همزه ایلده چ چرخ اطلس
 شرفنامه ده یعنی عرش مجید علم هیئتده فلك تاسع و فلك الافلاك و فلك اعظم دخی دیر لر
 فلك اطلس دیمه نك و جعی بودر که نجوم و کواکبدن خالیدر افلاك سبعه بی محیط اولوبه
 غایت سریع الحركه در شویله که بر کون بر کجه ده تمام دوره ایدوب یشه مرکزینه وارر و سیری
 مشرقین غربه در سایر افلاك سیری آنک عکسنده در بعضی رهاوی و بعضی جمابلی و بعضی
 ذولابی دور ایدر لر برینک مخصوص سیری واردر فلك شمس غربدن شرقه کیدر او چبوز
 آتشی کونده دون سن تمام ایدر و فلك قراوتو ز کونده تمام دور ایدر فلك زحل او تو ز اوج سنده ده
 فلك مشتوی اون ابکی سنده ده فلك مرجع بقش سنده ده فلك زهره طقوز آیده و فلك عطارد بش
 آیده حرکت ذاتیه سی واردر العلم عند الله تعالی چ چرخ مقوس چ یعنی انحنای افلاك
 کذا فی شرفنامه چ چرس چ فتح راء مهمله ایلده اوج معنایه کلور اول حوضدر که ایچنده اوزم
 صقوب شیر ایدر لر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * اندر چرس جان آکر پای همه کوی
 تا غوطه خوری یکدم در شیره بسیارم * باشیره فشارا نث اندر چرس عشقم * پای ازین

چ ز
چ س

آن کویم کانکور توافشارم * ثانی یعنی چرا که میبختی مرعی حکیم سنائی بیت همه جان و خرد باش
 سوی عالم قدس * نه ستوری که ترا عالم حبیبست چرس * ثالث بنده و زندان معناسنه
 حکیم سوزنی بیت چون نباشد شاعر مقول کارش مردد * کی گذارد قافیت را بیکناهی در چرس
 و بعضی فرهنگ کرده اشکجه معناسنه واقع اولمشد ربو معنایی مؤید حکیم نزاری قهستانی
 * قطعه * کرسرش از مغربودی تپی * آنهمه فریاد نکردی جرس * هر که بقید تو
 گرفتار شد * تانده جان زهد زین چرس * چرکس * معروف طائفه در شجاعت
 و شهادت ایله مشهور لر در مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت بتختیر چرکس گروه ذکر * فرستاد
 و دادش مشکوه ذکر * قصیده فراست صاحبی و بعضی اخلاق کتابارنده غلام و جاریه لری
 استخدا به غایت قابلیتین و استقامت و غیرت و ماملکینه محبت و اطاعتین و ساده دل
 اولد قارینه بناء طلب ریاست ایله کلرین ذکر ایدر لر * چشمالوس * کوزا و جیله بقمق
 معناسنه در کدافی المجمع * چکس * فتح کافله ایکی معنایه در اول طغان اوتراغی و امثالی
 نسنه لره دیر لر عبد الواسع جملی * قطعه * چون نماید ترکشازادر مصاف کینه صبر *
 تیغ برق و نیزه کوس و رعد کردار * پروا پر تله باز و بر زمین غرقه ببر * بر چکس باشد
 ز قهر و بر نفس باشد ز جبر * خواجه عمید لویکی * مسبط * فریاد قری ز قفس افغانی بازان
 از چکس * وزبانک طاوس و مکس آواز کربه است و طنین * ثانی بخت و شرمندگی
 معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت صور را دلش جاذب چو عنین شہوت کاذب
 ز خویان نیست عنین را بجز خمسمیدن و چکس * و سکون کافله ده ایکی معنایه در اول اول
 کاغذ پان سنه دیر لر که مشک و عنبر و دارو و آنچه و سفوف و امثالی نسنه لره صار لمش
 اوله لسان هندیده پری دیر لر حکیم انوری بیت بنشست و یکی کاغذکی چکس برون کرد *
 حاصل شده از کدیله بچو جونه بمقال * ثانی ینه طغان اوتراغنه دیر لر حکیم نزاری قهستانی
 بیت عنان بر کب توسن مکر بحساب * بیکسه باز نیاید چو اوج کیرد باز * چلاس *
 اول کسه یه دیر لر که طعامی سفره یه کتور مردن اول هر قایدن بر قاج لقمه یه عربیده آکا
 لواس دیر لر کدافی المجمع * مع الشین المعج * چار بالیس * سکون راه مهمله ایله اوج
 معنایه کلور اول پادشاهلره مخصوص تخند که آنجی درت یصدق قونیلور میر نظمی بیت
 چار بالیس نشین حسن و جمال * شهر یار سر بر فتنه و آل * ثانی عنا صر اربعه دن
 کنایه در ثالث سینه معناسنه در * چاش * اوج معنایه در اول خرمن که صماندن
 چقمش اوله چاج مرقوم معناسنه در ربو معنایه حکیم سوزنی بیت از زمین دل من
 چاش شبا بر کیری * زانکه تخم کرم و کشتن احسان دانی * ثانی کتان تخمی ثالث
 چاشت لفظندن تخفیف اولمشدر * چالش * کسر لامله ایکی معنایه کلور اول یعنی
 خرامیدن و نیاز رفتن شیخ سعدی بیت بیامادرین شیوه چالش کنیم * سرختم راسنک
 بالیس کنیم * ثانی جنک معناسنه ده مرویدر * چالیش * کسر لام و سکون بای تختانیله
 مکبر و ناز و غوث معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت این نظر با آن نظر چالیش
 کرد * ناکهانی از خرد چالیش کرد * یا سز چالش دخی دیر لر کمال اسمعیل بیت چون مهر کند فلک

ج ش

فلاک سواری * از چالش لاشه خرچه خیزد * چانش * کسر نوله چالش مرقوم معنا سنده ذر
 کدافی الجمع * چاوش * نقیب لشکر معنا سنده در مشرق نامه دهایی و اوایله چاوش واقع
 اولشدر مولانا جامی بیت پشت بر پشت شاه و شاه نشان * چاوشانش ز جاه شاه نشان
 * چیش * ضم باء فارسیله ریاشده یکی به دیول حکیم سوزنی بیت میش و به و پخته
 و شاک و چیش تو * بکرفت بیابان ز دراز آور پنهان * پور بهای جامی بیت لایق کشتنست
 چون شیشاک * سر باید ویدنش چو چیش * چش * سکون خاه معجه ایله بمعنی
 بخج و چش مرقومان اسدی طوسی و شمس غزی و هند و شاه بوینک معنا سنن تخصیص
 ابشار در استاد لیبی بیت آن چش ز کردنش بر آویخت که کوی * چنکیستق پراز باد
 بیاویخت از بار * چربش * سکون راه مهمله و کسرباه موحده ایله انسانده دری آلتند
 ظاهراولان یومرجه انلر * چرش * فتح راه مهمله ایله بمعنی چراگاه عربیه مرعی دیول و باغون
 دخی دیول و بعض نموده روز عید و بزم و چش معنا سنده در کسر راه مهمله ایله اسم مصدر اولور
 اولامق معنا سنده * چروش * سکون راه مهمله و کسرو اوایله چربش مرقوم معنا سنده در
 * چربش * سکون راه مهمله و کسریای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول ترکیده کسر راه
 ایله چربش دیولر ثانی بمعنی چربی یعنی یاغلی طعام اولسون غیری اولسون حضرت
 مولانا قدس سره بیت چربش آنجادان که جان فربه شود * کار نا امید اینجابه شود *
 بولفتد اگر چه فرهنگ جهانگیری تابع اولندی اما باء موحده ایله اولق طبعه چسبان کورندی
 * چش * چشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور طادونکچش کی بمعنی اول
 میرنظمی بیت بهرد خواست در بهانم مکش * تلخ و شیرین لقمه دنیا مجش * چشش *
 بوزن کشتش ایکی معنایه کلور اول اسم مصدر اولور چشیدن لفظندن ثانی قور بغه به
 دینک وکی مرویدر میرنظمی بیت چو بشنید آنجا صدای چشش * ولی چاره نبود از بس
 کشتش * چشم کاومیش * بر نوع ایری ورنکین قرمزی کلدر شیخ نظامی در هفت پیکر بیت
 خنچه با چشم کاومیش بیا * مرغ باکوش پیلکوش راز * چشش * سکون میله اوج
 معنایه کلور اول بمعنی چشم حکیم فردوسی در یوسف زلیخا بیت بکر دار چشم کوزنان دو چشم
 همه صحر و شونی همه رنگ و نمش * ثانی بمعنی خرام نازی یعنی نازایله رفتار سیف اسفرنگی
 بیت سرخوش و چشان چو کبک مست رفت * عاشقا ناز دل بهجرا نش بکفت * ثالث
 اول سیاه دانه به دیول مرجکه مشابه در بعض دوا چشمه ادخال و استعمال ایدرلر چاکش
 و چشم و چنک و چنک دخی یولر کدافی فرهنگ جهانگیری * چموش * ضم میم و اوو معروفه
 ایکی معنایه کلور اول بد فعل و لکدن یعنی جفته زن استب و استره دیولر معرب شمش در
 کل اسمعیل در قسمت میراث بیت آن استر چموش و لکدن ازان من * وان کربه مضاجب
 با با از ان تو * ثانی بر نوع پای افزار در * مع الغین المعجمه * چارباغ * شهر اصفهان قربند
 بر عظیم معمور و مشهور با فچه در که شاه باغچه سیدر حقنه دینلشدر بیت کردند
 در جهان باغ ارم * کن تماشا چارباغ پر نم * چاغ * ایکی معنایه در اول وقت هنگام معنا سنده
 ثانی بمعنی عنکبوت و چن معنا لایله مترادفد بولفتد چغتایی در ترکیده دخی استعمال اولنور

و چالغ چ كسر لامله استكني اوليان آتبه ديرلر بو دخی تركيه مستعملدر چ چباغ چ فتح
 باء فارسيله يابن بالغی چ چراغ چ اوج معنایه كلور اول معروف ثانی یعنی چراغی اوللاق ایکی
 معنایه حکیم اسدی * مثنوی * یه پرسیدن پهلو ان سترک * بگفتند کاویست آبی بزرگ
 همی زوفتد کوهر شچراغ * بدان روشنایی کند شب چراغ * ثالث آت ایکی الن قال دیوب
 ایاغ اوزرینه قالدوغنه دیرلر چیرج چ سکون راه مهمله ایله چاقر دید کازی طغانکه
 عربیه صقرو دیرلر سکون قافله چغتایده قارچی دیرلر چ چغیلغ چ سکون غین معجه
 و ضم باء موحده و لامله اضطراب ایله نعره و فریاد معناسنه در بر شاعر آئی ایدوب بر مالدار
 عورت طلب و تزوج ایلشد * رباعی * آن شد که ز انعام تو دغهازدی * بر سفره و خوان
 تو بیغهازدی * از زن بندی من کرکد ایارب * از کرسنه کی چه چغبلغهازدی چ چ چ ایکی
 معنایه کلور اول یاغ چقر دقلری اغاچکه ترکیه یایق دیرلر و فارسی ده شیرزله دخی دیرلر
 ثانی یعنی چرخه یعنی چقرق لغت منور حرکات ثلثه ده معنای آخرا یله کلور چ چنک مرغ چ
 ایکی معنایه در اول معنای ترکیبی قوش طرناخی ثانی ایرک صاغریلغی معناسنه چ مع القاف *
 چاخشوق چ سکون خا و ضم شین معجین ایله او راق که اکین و اوت بچرلر داس دخی دیرلر اما
 داس اوراق و چاخشوق طریبان اولقده مروید رسین مهمله ایله ده منقولدر چ چار طاق چ
 درت کراوزرینه یا پلش خانه بالا میر نظمی در صفت عمارت بیت کشید سر باوج عالی
 رواقش * شد پر زب و زیور چار طاقش چ چاق چ یعنی عهد که چا غله دینلور کذا فی
 الحمودی چ چاه شقوق چ اضافتله در راه مکه مکرمه ده بر قوی اسیدر کذا فی شرفنامه
 چ چقا چاق و چقا چق چ کلاهما بفتح القاف و جیم الفارسی صدای تیغ و آواز نیر که پیافه
 اوریلوب و آتدقله ظاهر اولور شیخ نظامی بیت زیم چقاچ که آیدز نیر * کفن کشت
 در زیر خفتان چوزیر چ مع الکاف * چابک چ ضم باء موحده ایله زیبا و خوب معناسنه در
 میر نظمی بیت چو بوده آن پری خوش طبع و چابک * بخدمت جمله کشتند جست و چابک
 چ چابک چ ضم باء فارسيله سریع الحریکه که هراشی نیز طوتار کاهی جست ایله ردیف ایدرلر
 حکیم اسدی بیت چو چابک فعالست بازی سکال * که در پرده داند نمودن خیال چ چاپوک چ
 و او ایله ده چابک مرقوم معناسنه در فرهنگ جهانگیریه نقل ایدوب حکیم اسدینک بیتتی بووجه
 اوزره ایراد ایلشد راز مذمت دنیا بیت چو چاپوک دستت بازی سکال * که در پرده داند نمودن
 خیال چ چار ترک چ فتح تاه مثناة ایله درت کوشه لو بر نوع کلاه در خواجه سلمان بیت ای کلاه
 همت را چار کوه را ترک * وی قبای حشمت را چرخ اطلس استرک چ چاریک چ فتح یای
 تحتانی ایله درت حصه ده بر حصه اولان نسنه هر نه اولور سه یعنی درت باوکلر و بلوکلر
 چ چاک چ یدی معنایه کلور اول یرتق که هر یکه مشقوق دیرلر ابو المعانی بیت تابکی
 از هجوم درد و غمت * دامن و جیب صبر سازم چاک * ثانی یرتق که قفتان انکنه و بکنده ایدرلر
 وله بیت کشته از درد حسرت رویت * دامن و آستین صبرم چاک * ثالث یعنی بخت که
 چاک دخی دیرلر عربیه صک و قبالة دیرلر حکیم سنایی بیت کرچه ستر زمانه چاک چاکری
 زما * آتش نخست در شکن چاک چاک ز نیم * رابع صباح وقتی بیاض لغنه دیرلر حکیم فردوسی

چ ق

چ ک

فردوسی بیت چنان کن که چون بر دم چاک روز * بدید آید از چرخ کین فروز * خامس
صدای شمشیر و خنجر و نیزین و غیر هم حکیم فردوسی بیت چاک نیزین و جرکان * زمین
کشت کردان ترا آسمان * سادس اول کوچک پنجره لکه بیوک قبول و خان و قلعه قبولی ایچند
اولور سابع مشکلاته آماده معناسنه منقولدر چاک چاک بی زیادہ بر نلش نسنه
دیرلر حکیم اسدی بیت تن از خوی پر آب و دهن پرز خاک * زبان کشته از تشنکی چاک چاک
و شمشیر و غیر آلت حرب صداسی معناسنه چکا چاک دخی دیرلر چالاک بی زیادہ چاپک
معناسنه که جست ایله مرادف ایدوب جست و چالاک دیرلر فرهنگ حسین و فانی ده یعنی
جای بلند و معنی دزد و خونی مسطور در چالیک بی کسر لام و سکون یای تحتانی ایله
ایکی یاره اغاجدر بری اوزون بری قصه اوزوننی الو ب قصه بی یره قویوب اللہ کی اغاجله
یرده کی نیک اوجنه اورلر یوقار و محرار قدر دخی هوا ده ایکن اوروب اتارلر ترکیده چلیک دیرلر
حضرت مولا ناقص سره بیت طفلیست سخن گفتن مردیست خمش کردن * تو دست
چالاک کی فی کودک چالیک چادک بی مخفف چکا و کدری چاکک بی ایکی معنایه کلور اول
چاه زخنده دیرلر ابو المعانی بیت بفرب و علا اول تومله ز دست * که بهر چشم جادو
چوتوبس بجاک انداخت * ثانی کافی تصغیر ایله کوچک قوی در چچک بی فتحین ایله
رخسار محبوبان و روی دلبران و کل معناسنه در ویدر کذا فی المجمع شرفنامه ده معنای
مرقومه خجین ایله مرویدر چرخ ریسک بی چکر که به مشابہ اما اندن کوچک بر جانور در که
کیجه صد او بر شیراز بار چرداسک دیرلر چربک بی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله
اوج معنایه کلور اول یعنی چوبه اول نسنه در که ابجہ حریر کاغد آهارلش اولوب تصویر
ویا خود نقش و خط صفحہ سی اوزرینه قویوب نقش قلیله رسم آلورلر سید ذوالفقار
شروانی * قطعه * تانسان از خامه * ثانی دھد فصل بہار * وز زرقشان چربک تارون
شود باد خزان * باد زاشک حاسدت باروی زر سیمای لو * بجلت ابر بہار و رشتک کج
شاہکان * ثانی اول یوفقہ اتمکہ دیرلر کہ یا غده بشورب حلوا ایله تناول ایدرلر بهحق اطعمہ
بیت نسیم چربک و حلوا بر دکان چورسد * بیوی ہر دو بر آرن دست و سر ز قبور *
ثالث قیاق کہ سر شیر و چربہ دخی دیرلر چرک بی فتح راء مهمله ایله زخم معناسنه در میر خسرو
بیت چرک زد چشم زخمی رازیک خس * زہر چشم اورا زخم شد بس * و سکون راء مهمله
ایله بر قوش آدیدر کیجه لردہ اغاجہ و یا خود برد یوارہ ایاغندن اصلوب چغرر کذا فی
فرہنگ جہانگیری چرمک بی سکون راء مهمله و فتح میله آغرشق کہ باد ریشہ دخی دیرلر
کذا فی الحمودی چروک بی سکون راء مهمله ایله طغرق د بند خردم قلی اتمک پارہ لری
کذا فی مشکلات و مجمع الغرر اما واوک حرکتی اشعار اولٹامش فرہنگ جہانگیری طباخلو
توید ایتدکاری خردہ اتمکہ دیرلر آندہ دخی حرکتی بیان اولٹامش غالباً قتلزندہ غابت
مستعمل لغتدر چربک بی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله بر عسکرہ خارجدن
امدادہ کلن عسکرہ دیرلر کذا فی شرفنامہ یوم معنایہ میر نظمی بیت چربک آمد جوانبوی
بشہ را * سند افرون قوت بازو سپہ را چشمک بی اوج معنایه کلور اول استعارہ طریقیله

کوز لکه دیرلر خواجه کمال بیت بر دیده چشمک می نهم چون موسم دیدار شد * در آرزوی
 روی تو بنکر که چشم چار شد * ثانی کوز دوارلندن برد و آیدیر چشم دخی دیرلر ثالث
 بمعنی کفش گذاشتی فرهنک جهانگیری بعضی نسخه دم زوایت آیدیر که عربیده اخراس الکلب
 دیرلر چک چک معنایه کلور اول محمودیده و بعضی فرهنکرده بمعنی قبالة یعنی بخت قاضی که
 تعریب ایدوب صک دیرلر و شرفنامه ده بمعنی منشور و مکتوب معنایه ثانی فرهنک
 جهانگیری بمعنی سخن قوی العریان ثالث بمعنی چکیدن و معناده ضیغه امر دخی اولور
 بواج معنایه ترتیب اوزن حکیم سوتی * قطعه * دیر یست تار یاست اصحاب راجحق *
 اندر کتبخانه اسلاف تست چک * آید صواب هر چه تو کوئی و خصم را * یار اوزره فی که
 کند هیچگونه چک * تودر چکان زلفظ بر اصحاب خویش باش * کوررخ اعادی تو خون
 دیده چک * رابع مشته حلاج مولانا کاتبی بیت نشان وجود تو خورشید را بحلاجی *
 ز چرخ قوس و زاغمان سدن لش چک ساخت * خامس اسفل ز محمدان که ترکیده اکلح
 دیرلر سادس را غاجدر او چند درت بش پر موی کبی اغاج اولور آنکه خرمن صاورب دانه بی
 هماندن آیدورلر ترکیده باغریک مدین دیرلر بویکی معنایه ترتیب اوزن قرالوی * قطعه *
 تابکی بوسه بز چک چلبی * بشمیری همچو شکسته صراف * تابغر بیله همچو برز بکر * دانه از که
 بچک بسازد صاف * سابع تحفه الاخبار بمعنی قطره شاعر بیت چکی چون نبود از بر
 قیره خاک * بکن سچتن را سر از تیغ چاک * ثامن اغاج بودامق معنایه عموما و اوزم چو غن
 بودامق خصوصاً حرکات ثلثه ده معنای آخرایله کلور چک چاک چک فتح کفی و جیم فارسیله
 آواز تیغ و خجرو کبر ز که چک چک و چکچاک دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت چک چاک
 خجرو بگردون رسید * ز هندوستان خون همچون رسید * و آواز کر ز معنایه حکیم
 اسدی بیت شل و شیر پیوسته چون تار و بود * چک چاک برخاست از کر ز خود *
 و بزک نسنه یه طوقند قل طاهر اولان صدایه دیرلر فطیل طاهر بیت جو برکوه سودی
 تن سنک رنک * بفر سنک رفتی چک چاک سنک چک چاک چک چک چک چک چک چک چک چک چک چک
 چک چاک مرقوم ثانی دیشلری بر زینده اوزوب چقان صدایه دیرلر کدافی فرهنک جهانگیری
 چک چاک چک چک فتح و اوایله اوج معنایه کلور اول صدای قری طالب آمدی بیت زمین جزیره
 مرغان نیم بمل کشت * ز بس چک و ک قری و کیک و سارا قتاد * فرهنک جهانگیری
 بر قوشد رستر جه دن بیوجک خوش آواز جل دخی دیرلر عربیده قهر و ابوالماج دمه دیرلر
 و عراقیه هور دیرلر امیر معزی بیت تا چک و ک بست موسیقار بر منقار خویش * از غن
 کشنست بلبل برد رخت ارغوان * ثانی چغانه معنایه که بر یاریق اغاجدر از اسنه دایره
 جلاجل کبی بولار استوار ایدوب رقص ایدر کن الله طو توب سائر سازله آهنگ
 ایدر هده و شاه منشی بیت ز کل ساکن بود بلبل بلبل * نه از زرو و چک و چک و ک * ثالث
 با و بد خسروک مختصرات معنی بر نوا آیدیر که نوای چک و ک دیرلر شیخ نظامی بیت نوا کر نوای چک و ک
 زند * چو دهن زند نیر نواک زند * سیف اشقرنکی بیت از نوای چک و ک اند کو * کیک
 در رقص کردن آمد باز * بر نوع مرغابی یعنی بر دور و لوصو قوشی وارد که سرخاب دخی دیرلر

دیر لسان هندیده آرکنه چکودیشسنه چکوی دیرلر عادئری بویله درکه اویکی دیشی
ایله کجه بریده یا تمیوب بریزدن جدا اولور لراکثره ند خاقل غلط ایدوب تقارب لفظ
مناسبی ایله چکاوک ایله چکوی برصانورلر بو معناده میر خسرو بیت جفت چکاوک قضای
خدا * روز بیکجا و شب از هم جدا * وله بیت دران خون کمدان پیکل ناوک * تواند آشنا
کردن چکاوک * میر خسرو چکاوک دید وکی چکوی درلکن غلط عوامه تابع اولش و چکچاک
ایکی معنایه در اول آواز ضرب کرز و شمیر حکیم فردوسی بیت ز چکچاک کرز و شمشاب
میر * برآورده از جان دشمن تغیر * ثانی آواز بوسه ابوالمعالی بیت لبالب چو بودند آناه
و خورشید * که چکچاک بوسه ام می شنید و چکچاک بی سکون کاف و فتح جم فارسیله
اوج معنایه کلور اول آواز کرز و شمیر و جوبه دست و امثالهم که نیز نیز بی اندر بی اورلقدن
ظاهر اولور چکچاک معنایه حکیم سوزنی بیت باب در فکرم ملخ زان بکف چکچاک *
چوک کف آبله خیرام از قفای ملج * ثانی صویک قطره قطره سندن چقان صدایه
دیرلر ثالث شدت شدان و یا خود لرزش وجودین دیشلر بریزنه اوردوغندن صادر
اولان صدایه دیرلر چکچک بی فتح کافله ایکی معنایه در اول بند ابریشم ثانی یعنی کجشک که
صربله عصقور دیرلر شاعر بیت چو نتواند عد و کشتن مقلبل * چکچک را نیست تابش
پیش شاهین و چکوک بی ضم کاف ایله ایکی معنایه در اول چکاوک مرقومک معنای اولیله
مترا قدر شمن خفزی بیت و آنکه شهباز همش که صید کند * کر کسی چرخ بشکرد چو
چکوک * ثانی یعنی برین که خرفه دخی دیرلر سموز اوت معنایه سنه و چکیرک بی کسر کاف
و سکون یا ی تحتانی و فتح زاه معجه ایله بر مرصد که بول مثانه دن قطره قطره ابر عریده
نقطیر البول دیرلر و چلاک بی ایکی معنایه در اول مخفف چالاک در ثانی چشمک معنایه
میر نظمی بیت ندید از ضعف غم از درد ناک * که کرده چار چشمش با چلاکی و چلیک بی
سکون لام و فتح باء فارسیله یا غل بشمش اتمک کذافی شرفنامه بو معنایه میرزا قلی بیگ
در قصیده قسمت میراث بیت انبار خانه جو وارزن ازان من * دستار خوان چلیک و حلوا
ازان تو و چلاک بی فتح لامله یعنی چکک مرقوم و ضم لامله یعنی چالیک مرقوم و کسر جم
و سکون لامله یعنی کجه کذافی فرهنگ جهانگیری و چلوک بی فتح لام و سکون واو ایله
آت بو بنه بغل قلی بر ایدر و چلونک بی ضم لامله بر شخصک آدیدر کذافی فرهنگ جهانگیری
و چمتاک و چمتک بی کلاهما بسکون المیم و فتح التاء المشناه یعنی کفش که چمشاک و چمشک و چمتاک
و چمتک دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری و چمتاک و چمشک بی کلاهما بسکون المیم
و فتح الشین المعجه یعنی کفش یعنی پا بوج و چمتک بی فتح میله یعنی قوت و قدرت خواجه
عبدلویکی بیت پایکده سخنوری یافتم از قبول تو * خود زازل بعون تو دست مراست این
چمتک * شرفنامه ده یعنی پیش دسنی و فریبی و افزونی و جنبانی و مجودیده یعنی فیروزی
مسطور در و چمتاک و چمتک بی کلاهما بسکون المیم و فتح النون یعنی چمتاک و چمتک و چمتاک
و چمتک مرقومون کذافی فرهنگ جهانگیری و چمتک بی سکون نون و کاف فارسی موقوف
و ضم لامله آدم و چار پا حیوانانک الی و یا یاخی کر و نا راست اولغه دیرلر حضرت مولانا

قدس سوره بيت چنگوك وخفته شكل في ادب * شوى او ميغيزد اورا ميطلب في چهار پايله
 برعات آيد در انسانده اولور عريده تقام ديرلر في چهره دوك في چقرق كه چرخه دخی ديرلر
 كذا في الجمع في مع الكلف الفارسي * چارك في فتح راء مهمله ايله بمعنى چاوش مرقوم حكيم
 زاري قهستاني بيت بيكدم هردوتن از جا بچستند * جو چارك چوب در بچان بسفتند
 في چيله هك و چيله هك في كلاهما بسكون الباء الفارسي والنون وفتح اللام والها تخم
 تويد زرد يعني صاري في چريك في سكون راء مهمله وفتح نون ايله طرفه نسنه يه ديرلر كه
 كركسه نوظهور اولسون و كركسه محل استعجاب اولنور نسنه اولسون ميرنظمي بيت
 چولو هم نبوده متاع چريك * نديده كسي آنچنان طرفه رنك في چسنگ في فتح سين مهمله
 ونونله بمعنى كل باش عريده اقرع ديرلر حكيم سوزني بيت سرمست وكون فراخ چودر آب
 غرقه شد * خاشاك وار بر صر آب آمد آن چسنگ * بعض فرمكده داغ پيشاني معناسنه در
 في چغوك في ضم غين معجه وواو معروفه بمعنى جز مرقوم يعني اول قوش كه اكا خرچال
 و سترخاب دخی ديرلر كذا في فرمك جهانكيري في چلانك في فتح لام ونونله مزبله بوجكي كه
 خيزدوك و دبلك و سركين غلطانك و سركين كردانك و كشتك و كوي كردانك دخی ديرلر عريده
 جعل ديد كريد رنك في جهانكيري والجمع في چلونك في سكون لام ونون وفتح واو ايله قانون
 وقار يوز نكاي كذا في شرفنامه في چنك في طقوز معنايه استعمال اولنور اول يوزوع
 مشهور و معروف سازدر مولانا قدسي بيت غبارك دوت زدهاي تنك * كند پاك مطرب
 زكيسوي چنك * ثاني بمعنى خميده يعني مخني كه چفته و چمچاخ دخی ديرلر حقا كدو معنا
 ساير لر ندين انسيدر زيرا مذكور سازه مناصبت اهم بومعناد ندر ثالث بمعنى قلاب عوما
 و قلاب قيل خصوصا كه چنك دخی ديرلر امير خسرو بيت قوي ضعيف نوازي كه پشه
 زامرش * بيانك چنك نه كوش فيل في خوارست * رابع چنكال معناسنه در كه بودرت معنايه
 حكيم سوزني بيت چيران چنك پشت و جوانك چنك زلف * در چنك جام باده ودر كوش
 بانك چنك * خاسي نكار نامه ماني آيدركه اكا اوچنك وارتنك وارتنك دخی ديرلر
 حكيم سنائي بيت اي سنائي نشود كار تو امروز چوچنك * تا بخدمت نروي و نكني پشت
 چوچنك * سادس در تنك قوشوك طرناغي شيخ نظامي بيت ره بطبا زير آهنك ميزد
 برقص كيك شاهين چنك ميزد * سابع استعان طريقه بجه انسانه ده ديرلر حكيم فردوسي
 بيت پياده كه ديدى كه چنك آورد * سر مشهوران چنك آورد * ثامن بمعنى مثل يعني
 چواق كه دست فلان مثل شد بلكه چنك شد ديرلر تا سمع شرفنامه ده مزاميردن برنوعدر كه
 ضايت شهرتي واردر في چنگوك * كاف اول صري ايله اول كسيه ديرلر كه رنجدن يا خود
 زخمين اللرين درزي اوستنه قويوب بوكيلوب اوتون و دخی الى وياغي يوزاش اولانه
 ديرلر استاد فرخي بيت بمردن بدل اندرون چنگوك * به از دستكاري بنيوي غوك *
 و دخی مشكلاته اوتورب قالقمقه آده ويا ديوان طينغه ديرلر في مع اللام * چال في
 آلي معنايه كاورا اول بمعنى دوموي عوما و آت يله سي و قور و غي كه مياض و سياه قريشوق اوله
 خصوصا اثر الدين اخسيكني بيت در سر كرفته بانقط كلك اصفرت * كالكون آسمان

آسمان هوشی چال و ابرشی * ثانی غله قیوسی که کودال و چاله دخی دیرل شیخ اوحد الدین
در کتاب جام جم بیت کله در چول و غله اندر چال * نتوان داشت چله از سر چال
و چلاه چقوری که ایاقلین ایچنه صالوب بزطوقور اکا پاچال دخی دیرل و دخی مجزم
و قائل حبسن اولندوغی قراکو قوی که سیه چال دخی دیرل ثالث قار رهنی معنا سنه جمال
الدین عبدالرزاق کاشی بیت هیچ میدانی که اینجا با حریف مهره دزد * جان می بازی
بخصلی تو بهر چال قار * رابع بمعنی آشیانه مرغ ملائقی در دفتر روز آمدن شب بیت
سیه مست مرغی در آید بچال * زرین بیضه بنهفت در زیر بال * خامس بر قوش آیدر
و اول ایکی قسم اولور بر قسمی جسته بیوکدر قاز قدر اولور اکا خرچال دخی دیرل و بر قسمی
کوچک که قرغه قدر اولور اکا ولیک و ولیک دخی دیرل عربیه حباری و ترکسنانه نوغدری
دیرل شمس فخری بیت بگانه خسرو صاحبقران که از عدلش * رود پیرشش شاهین بخانه
بط و چال * و شاهسار دیمشدر بیت چو باز را بکنند باز دار غلب و چنگ * بروز صیف
بر و کپک راه کیرد چال * شیخ نظامی اسکندر نامه ده اسکندر چنگ دارا یه عزیمتد اثنای
زاهد ککلک کک چنگ ایتد کارین کور و ب تغال ایتد و کتی بیانه چال کپک دری اولمقدمه
استفاده اولور * مثنوی * دو کپک دری دید بر جان سنک * با پین کپکان جنکی چنگ
یکبار نشان کرد بر نام خویش * برویست فال سرانجام خویش * دگر مرغ را نام دارا نهاد *
بر ان فال چشم آشکارا نهاد * همان مرغ شد عاقبت کامکار * که بر نام خود فال زد شهریار
چو بیروز دید آغچان چال را * دلیل ظفر یافت ان فال را * سادس ولایت قزوینه
برقریه نک اسیدر و زبان هندیده اوج معنایه کلور بری اهل هندک زبان علیسنده چهار
گروه چال دیرل ایکیجی اهل هندک زبان متعارف نریده رفتان چال دیرل اوچجی هندده
اولور بر نوع بالی آیدر * چام بابل * ولایت باهله بر مشهور قوی در که آنده هاروت
و ماروت نام ایکی ملاک محبوب سدرالی یوم القیامه طور لر زبان سابقه بعض کسنه لر واروب
آتلردن مهر او کروزلر ایتمش احوالری قرآن عظیم الشانده مشهور در * چیل * فتح بابه
فا رسیده اول کسنه یه دیرل که کندوینی ناشایسته نسنه لایله آلوده و کندویه عیب کتور
نسنه و چرکین و نامعقول ایشار ایله استاد مغوچهری بیت هر کو بجز از تو بیجا نداری
بشست * بیداد کرسست و چپاک بخرد و بس * چخکول * سکون خاء معجه و خم کاف
فا رسیده حاجی پیاده رویی مکّه معظمه یه بیان کیدن آدمه دیرل میر نظامی بیت شتابان
رفته بده قصد موصول * چوراه کعبه کویا بود چخکول * چرغول * سکون راء مهمله
و خم غین معجه ایله براوت اسیدر که اکا چرغون و خرغول و خرکوشک و زبان نره دخی دیرل
هریکه لسان الحمل دید کلریدر * چشماغل و چشماغول و چشماغیل * کاهم بسکون
الشین المعجه و فتح المیم کوز اوچیله باقق کرک عبتا و کرک غضبا اولسون خوبانده دزدیده
نکاه دیرل شمس فخری * قطعه * کرکند شهریار خصم شکار * سوی کردون نظر چشماغیل
اختران بر زمین نهند ز بیم * از پی بندگی شاه تو بل * چغل * فتح غین معجه ایله ایکی
معنایه در اول بمعنی چین شکنج که انسانک یوزنده و غیره یرنده قوجهلق سببی ایله اولور یا خود

و چهارشاخ بی معنی چار شاخ مرقوم و مع الدال المهمله * چاود بی فتح راه مهمله ایله ترکیه
 آلی و عربیه حبیبین دیدکاری در که آنکه صریحه جاملری یا پشدر لر و چاود بی
 چاودین لفظنک ماضیسیدر قوش فریادی معناسنه در ابو شعیب بیت ای عاشق معجور
 و ز کام دل خود دور * میال همی چاود که معذوری معذور و بی فتح خاء معجه ایله
 پخیدن لفظنک مضارعیدر معنی کوشد و دم زند و ستیزه کند کذا فی الجمع اوج معنایه
 ترتیب اوزن ابوالمعانی بیت * قطعه * چونادان بر خند در زم عرفان * نمیدانم خند
 بیهوده گفتار * ولی چون کس نمیزد کوش او را * بر خنده خند باشد دل آزار و خند بی
 کس خاء معجه ایله پخیدن لفظنک ماضیسیدر که خند مضارعیدر و چربید بی سکون راه
 مهمله و کسرباه موحده ایله معنی زیاده شد و زیاده کرد و معنی فر و رفت کذا فی شرفنامه وله
 قطعه * بدل چربید از آن آلام حسرت * جو عشق یار چربید ست در دل * نخستین برمی آید
 آه پر سوز * کنون چربید کشته سوزش دل و چرد بی فتح راه مهمله ایله آتیه و قاطره مخصوص
 اولان سرخ رنگدر کدر و مملطوری دیمکله معروفدر و سکون رایله نسایه و غیره مخصوص
 لوندر که بر مقدار سنیا هرک اولور عربیه اسمرا اللون دیدن کاپسته عجمه سیاه چرده دیر لر
 سراج الدین قلی معنی لون بیت ز صنع اوست که شب چون سیاه چرده شود * سپهر سبز
 قیاسر خرو شود ز شفق * اثیر الدین انجسیب کنی بیت سواد طره توفیق تور آتش رنگ
 سیاه چرده کند مشک راز محروری * خواجه حافظ بیت آن سیه چرده که شیرینی عالم با اوست
 چشم میگون لب خندان دل خرم با اوست * بعض فر هنگیده معنی پوست یعنی دری
 و سیاه رنگ معناسنه در سینه چرده تعبیرنده چرده جلد اولق غایت حکیدر و فتح رایله رحی
 معناسنه مضارع اولور اونلر دیمکدر و چرغند بی سکون را ونون و فتح غین معجه ایله معنی
 چراغ و چراغدان و جیم عربیه مذکور اولان جرغب معناسنه و معنی جرادللیل کذا فی
 شرفنامه و چرغند بی مختصر چرغند مرقومدر و چرمه پولاد بی دمور قیرآت حکیم فردوسی
 بیت سواری بکردار آرزو کشیب * زیر اندرش چرمه پولاداسب و چرنه بی فتح راه مهمله
 و سکون نوله معنی چراگاه یعنی مرغی کذا فی الجمع و چرد بی سکون زاء معجه ایله بر چاورد
 چکر که کی یاز ایا منده پید اولور هوا هر نقدر کرم اولسه اول بوجک چوق اولور و زیاده
 فریاد ایدر بعض ولایتک بی بضاعت و فقیر اولانلر آتی بشورب لر حکیم انوری بیت
 اندرین شبت کر ماکه زنائیر تموز * بانک چرد از تف خو کر شید چون فتح صورت * شمالی
 دهستانی بیت خروش چرد میان سراب وقت زوال * چنانکه ناله عامی بود میان سعیر
 و بعض فر هنگیده چکر که و چرغان دید کیری چا نور چک و نعمه الله صغلق معناسنه در وایت
 ابلش و چشد بی سکون شین معجه ایله معنی چشن یعنی عید نوروزی و جمعیت و سرود
 و محبت خاص که ایام معلومه ده ایدر لر و چشم بند بی سکون میله معجه که زنان طشره
 چقد قه یوزلینه طوتار لر سنیا لطیف قبلدن و سیاه بویانش خام ابر بشیدن طوقور لر
 و چشید بی فعل مضارعدر و چشید بی چشیدن لفظنک ماضیسیدر طائی عربیه
 ذاتی معناسنه میرنظمی بیت بکینی چنان سر دو گرمی کشید * ز خوان جهان تلخ و شیرین

مشرب چشید و چندی سکون غیب معجزه ایله بمعنی خند مرقوم کذا فی المجموع و چکادی فتح
 کافله دپه معناسنه نوم بمعنی تارک سیردنی ناسک دپه سی فضل طاهر بیت کوخپور ابر آسمان
 فکتم * بی کام که بر چکا داید * و جمله باشد دپه اعتبار دیر لر استاد منوچهری * مسط
 سیم توری من رسید جامه نیامد بدید * جامه بیاید کشید جامه بیایدت داد * هست دوان
 طغی خوشی جامه زشیر رکشی * بر فکشی برکشی بنه ات رابر چکا د * بو معناده تار و تارک
 و تارک و هیاک و کاخ دیر لر فرهنگ جهانگیرید دپه دن پیشانی به ابتجه قبل اولیان طاز باشد
 دیو که عربینه اکا اصلح دیر لر شمس خیزی بیت عجب مدار که فرق سپهری مویست
 کشید زسله * تادیب شاه روخ چکا د * اولقوله باشد روخ چکا دخی دیر لر و طاع دپه سنه ده چکا د
 دیر لر خصوصاً حکیم فردوسی بیت بیامد روان دیده بان از چکا د * که آمد از ایران سپاهی
 چو باد و جلود و غم لام و سکون و اوایل قصبه و بیوک کوی معناسنه در و چماند و
 فتح میم و نوله چیدن لفظندن فعل مضارع در صا لنور و سیر و سلوک ایند میر نظمی بیت
 چماند آن پری در باغ عشوه * نهید بر سینه دل داغ عشوه و چندی فتح میم و سکون نوله
 اسب کا هل و چا بکنجوار یعنی اول آت که می فی الحال را بیاوریم کنکاسل ایدر و چندی
 کسر میم و سکون یای مختار چیدن لفظنک ماضی سیدر صا لنوب ووردی و سیر و سلوک
 ابتد دیگ اهور حکیم فردوسی بیت چو شیراز شرزه ز چایر چید * بکوه هیاون
 بنه بر نهید و چندان بود و شرقنامه ده یعنی تا آ زمان وجودید بمعنی تا بعدی مسطور در
 چندی بمعنی متعارف دده و غیریده استعمال اول نور میرزا فسیحی * مصرع * چند کفتم
 عم دل باتو از آن خوار شدم * و میرزا قلی بیگ بیت دست و پا چند زنی مرض شهیدان وردی
 یکرمان صبر کن ای کشته که قاتل برود * فرهنگ جهانگیرید بمعنی هر چند شرف مشغره
 بیت بیگ کان در جناب وادی قدسش * چند دریدند دیدیم کرازا و چندی فتح اول
 معنایه در که عربیه و هم و خوف و خشیت دیر لر و نهیب و احوال دشوار که وجود انسان اولور
 میر نظمی بیت این نصیحت کوش باشی سودمند * تابکی از حال دنیا چند فند و چهر زاده و
 همای بنت بهمن شاه اسمیر که از شیرانی از دواچه کتور مشیدی اکا دخی بهمن شاه دیر لر
 ایدی کذا فی شرقنامه و مع الرااء المهمله * چادر و ایکی معنایه کوز اول معروف که خیمه
 معناسنه در ثانی عورات باشلرینه بوردی کلری اوردی الوغ بیگ بیت غلامباره نیم من
 ند ارم آن مذهب * هلاک چادر و کشته * چلک پوشم * مولانا هاتنی بیت بما کر سکندر
 بزابو شود * بکر دسرش چتر چادر شود و چادر و اوج معنایه کلور اول اعدا ددن درت
 حد در که چهار دخی دیتلور حکیم انوری بیت ز حسن یوسف را بشن بمصر چرخ چارم در *
 بل خورشید بایک خانمان درد ز لیبایی * ثانی چار لفظندن مخفدر شهید ذوالفقار مشروانی
 بیت رهین وصل و او هدم دم را جان * زبون در دم و اور ادوی دلم را چار * ثالث برداق
 و ابرق سفا لین و کریم بشور دکاری او چادر ز بان هندیده محلب اغاچنه دیر لر و هندی
 لسان علی سنه چا سوسه دیر لر و چادر و اتباع الفاظ قبیلند در معناسی علاج
 و چاره دیمکد ز قریع الدهر بیت او چار بکار من چودر کرد * چار و چدر از کسی غوام

و پاستکیر فی معروف طعام دوشیچی امامعناى ترکیب پاشنی طوچی کسه عزیزه مدوق
 دیر لر قاعه سلاطین ماضیه بویه ایچی طعانی بشور بور دکن صکره مقربین
 سلطانک بری هر طعامک لذتن طادوب تشخیص ایتد کدن صکره پادشاهک اوکنه کتورر
 و چاکر فی فتح کافله مطلقا بنده در ارکاک اولسون دیشی اولسون میرنظمی بیت بنده
 حلقه کوش فرما نیم * چاکرخاندان سلطانیم و چالشکر فی کسر لام و سکون شینه معجه
 و فتح کاف فارسیله شرفنامه ده معنی خرامنده و کشف اللغه ده هرایشه زیاده مباشرت ایدیچی
 و چاهسار فی قوی باشی معناسنه مولانا جامی بیت دویدند بسیار تا چاهسار * کل
 کامشان کشته شد جمله خار * اصل سار چاه ایدی ترکیب اولوب علم اولحق مضاف الیه
 تقدیم اولندی نو قاعه مقرر مد و چیار فی فتح باه فارسیله هرکه دور نک اوله عوم اویشلی
 کوکر چین که سیاه نقطه لری اوله و دخی انک خلاف لوی یا عجا نقطه لری اوله مثلا طوری
 اولوب بیاض و یا سیاه نقطه لری اوله و قوله کنیک و استهب قیر اولوب سیاه نقطه لری اوله
 خصوصاً و چیر فی فتح باه فارسی مشبده و تخفیف ایلده ده اوج معنایه کلور اول معنی
 حلقه و دایره مولانا جامی بیت چیر زده میدیدم کرد تور قیبا زرا * آهی زدم و کفتم تخم
 چیری سوزد * و استاده دیمشدر بیت کنالوجوی از سیر چیر بست * میان کوه از لاله
 کر بست * ثانی اغاج و جوی و سبازدن چورلش دیوار که خانه و باغ و جوی اطرافنه ایدر
 پور بها ی جامی بیت آب چون مردان جنکی در زده * باغ چون دربار شهر اندر چیر *
 ثالث بعض در ی پاره لینه و کوسه لینه و یای بند پارچه لینه دخی امثالی نسنه لره ایدر لر و کجه
 ایدن لر کجه اراسنه قودقلری پاره لره دیر لر و اولقوله نسنه طوقیانلره چیر باف دیر لر
 و چتر فی سکون تا مضافه ایله سایبان و دخی پادشاهلرک باشی اور زینه طوندقلری
 و کولکه لک مولانا جامی بیت چتر فرازنده فرقت صباب * سایه نشین چتر ترا آفتاب
 و یوکسک دپه لور دروزنان باشلرینه بورید کلری چار معناسنه دور و چخیر فی سکون خاه
 معجه و کسر حیله چخشور که یاغ کبلور کا نقله احسن بن اسمعیل و چار فی فتح دال مهمله ایله
 کو حستک معناسنه محشم کاشی بیت دکر بزمکه عیش و طول شب خواهی * فکله
 چار کندن دست و پای توسن خود و چیر فی فتح دال مهمله ایله چان معناسنه کاهی چار
 ایله زده یفا دوب چار و چدر دیر لر کدانی تحفه الاحباب و کشف اللغه و چراخور فی فتح راه
 مهمله و خاه معجه ایله معنی چراکاه یعنی مرغی امیر خسرو بیت خزسند شندی بخورد کیتی
 زیر اتوخری جهان چراخور و چراخور فی فتح راه مهمله و ضم ناه معجه و و او مجبول ایله
 ایکی معنایه در اول معنی چراکاه یعنی مرغی حکیم نزاری قهرستانی بیت فزون از صد هزار اسب
 و مشربوه * چراخورها چو کج از مال پر بود * ثانی اسم فاعلی لولور او تیلان حیوانات معناسنه
 و چیر ازار فی فتح راه مهمله و زاه معجه ایله معنی چراکاه یعنی مرغی چرا او تلاق در زار احسن
 جامده و معنی آخر کله دن اشتقاقی بو قدر شول معنادن عبارت در که ترکیب آخر کله الحاق
 ایتد کلری لق و لک معناسنه مثلا چارلق و کل لک کبی و چراکر فی فتح کاف فارسیله
 چالور چرنک معناسنه و چریده معناسنه و وجود ده های مایون بیت کبی با چراکر چرا

چراگر شدی * کهی با پرند پر آور شدی چرخ آتیر یعنی فلك قمر بعض قواله کرم
 آتش روایت اول نشند کذا فی مجمع الفرس چرخ اکبر یعنی عرش اعظم کذا فی شرفنامه
 چرخه تیر چرخ و چرخه چقر قدر تیر آنک او قیدر میر نظمی بیت مشو هر طمع مغموم و دلگیر
 چو در دست زنگ از چرخه تیر چرخ سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله بمعنی مطرب
 و غنیا کر کذا فی تحفه الاحباب و رساله مغدی شاعر بیت بوس و نظرت حلال بلشد
 بایار * وین جت من کر فتم از چرا کر چردر باب الجیم العربیه مذکور اولان جز در
 معناسنه در چشپر و چشمر کلاهما بسکون الشین المعجه و فتح الباء الفارسی و الفاء بمعنی
 کشان پای یعنی ایزکه فی دخی دیو لر عوما و نشان پای سباع خصوصاً عربیه اثر دیر لر کسر
 الفله لواحد من الشعرا بیت تا قیامت بدیده کل چیم * سکت آنجا که چشفر اندازد *
چشکر سکون شین معجه و فتح کاف فارسی ایله ابکی معنایه در اول بمعنی چاشنکیر ثانی
 بغدای قینادوب باغور ایتک معناسنه در چشم آور ابکی معنایه در اول باغ و باغچه لده
 میوه دن چشم زخم دفعی ایچون بغل قلمی نسنه ثانی برکوزی سیاه و برکوزی بیاض آت
 بر لر میر نظمی در صفت اسب بیت نه بیند وقت رفتن راست از چپ * مکر چشم آورست
 آن لاشه مرکب چشمسار بیکار باشی چاهسار کنیدر چشمه هفت اختر
 منازل فردن ید بکرد ید کاری یلد زدر کذا فی شرفنامه و المحمودی چشیر کسر شین معجه
 و سکون یای تحتانیله بیوک چوال و بمان غزازی چغار فتح غین معجه ایله صدای چنک
 و ساز و امثالی و دخی غله قویلان قوی معناسنه در چغر سکون غین معجه ایله
 شرفنامه ده بمعنی رسیدن و حال التفات نمودن یعنی صورت التفات کو ستر مک و مشکلا نده
 کیو باقی معناسنه در میر نظمی بیت چو کردد چتر با هر سفلکا را * نداشتنه بد ازینکودلا را
چکار کاف فارسیله بمعنی چکا و مرقوم یعنی تارک سرفصل طاهر بیت اگر بهست اهل
 زمان در اوج روم * بزور چرخ فلك در چکار اندازم چنار معروف اغاجسار مشهور
 و متواتر در که مرور ایامه کند و دن آتش پید اولوب اشاغی اینجه یقار تنک مولانا عرفی
 قصیده سنه چشدر مصرع * عجب نبود کرا آتش بر آورم چو چنار چنبر معروف
 نسته در که حلقه ریشتاب و حلقه دق و حلقه فوچی و سایر نسته لده اولور چلبور
 سکون نون و هم باء موحد ایله یولار صافی که عربیه مقود دیر لر چنکار سکون نون
 و فتح کاف فارسیله ابکی معنایه در اول بمعنی زنگار در که یشیل بو یا در ثانی پول پول منتفی
 اولان آت در که غایت مقبول اولور خصوصاً قیر اولوب سیاه پولری اوله میر نظمی بیت
 سواری آت باقر و هیت * کدزیش اسب چنکار خوب صورت چنهار ابکی معنایه در
 اول بمعنی چار که درت عدد در ثانی چرنک معناسنه که عربیه سطرطاشه یولکذا فی فرهنگ
 چهار تکیری چهر یعنی چهره که ترکیب بوز و عربیه و بجه معناسنه در حکیم اسدی بیت
 بر سید بسیار و بوشید چهر * نوازید هر کونه افزد مهر چهر بوزن شهر چهر مرقوم
 معناسنه در چپیر سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله بر قلعه استبداد و دخی طریق
 واسع و جاده معناسنه مرویدر چپور سکون یای تحتانی و هم باء فارسیله طریق

مشاهرا و اشهر رجلا در مع الرااء المعجمه * چار مغز في جوز كه تركيه قوز ديرل چار پهلو
 دخی دیرل ایچی درت خانه اولدوغی سببیلله ابوالعانی بیت مشو چار مغزاندرون زینهار
 شکسته شوی از کف روزگار * چار ساز في چار ایدی معناسنه میرنظمی بیت شوی
 چار ساز ضعیف وزبون * ترا لطف ایزد شود رفهون * چار في بوزن باز قور بغه درکه
 چغز و وزغ و غوک دخی دیرل * چامیر في کسر میم و سکون یای قحطانیلله سدك که چیز
 دخی دیرل عربیله بول دینلور * چاهوز و چاهوز في کلاهما بسکون الها قوی پاک و تطهیر
 ایده جک آلات و پاک ایدی معناسنه که هم اسم فاعل و هم اسم التدر و وقوعه چبقا راجق
 چنگال که چاهجو دخی دیرل بعض نسخه ده بمعنی چبه یعنی صولاق * چبداز في سکون باه
 موحله و فتح دال مهمله ایله بمعنی سرموزه که عربیله چرموق دیرل * چراغ پر هیز في اول نسنه یه
 دیرل که هواسویندرمک ایچون چراغ اوکنه قورل کذا فی فرهنگ جهانگیری * چرخ انداز
 یعنی کانتکس چرخ یای اولدیغنک ذکرى مرور ایدی و انداز اوق آتمق اید یکی دخی ذکر
 اولندی نجیب الدین جرد پاد قانی بیت شهاب وار چونیر از کان خود رانی * شای شست
 تو کوید سپهر چرخ انداز * چرخ ساز في ابکی وجهله استعمال اولنور اول صیغه امر اولور
 دون و دوندر معناسنه ثانی اسم فاعل اولورد و ندر می و چرخ دوز می معنایینه لفظ چرخک
 چیم معناینده بویه استعمال اولنور * چرز في سکون راه مهمله ایله صوکنار نله
 اولور بر قوشدر چقو و چکوک و چکار و خرجال و سیرخاب و بالوزک دخی دیرل عربیله
 ابوالملج و قیره دیرل و جمع الفرسته خاک جسته دیدکاری قوشدر که کجه اوچار و کوندز
 یا تور بحرف دخی دیرل اما کتاب السامی فی الاسامی ده * چرز مرغیست که آزابتازی
 صباری کویت * فرهنگ جهانگیری ده قول اول اوزره منقولدر شکار غلنه طغانک یوزینه
 صاغیر یعنی ترسی آتار اول اجلدن شکار اولمغه منع حاصل ایدر مسعود سعد سلمان بیت
 در آمد مریس دشمن چو چرخ بهر شکار * چو چرزنکه برزد بریش من بیخال * و فتح راه
 مهمله ایله اوج معنایه کلور اول بمعنی خایجه یعنی چینه جک ترکیه دخی چرز و چمن دیرل
 ثانی بمعنی چرده یعنی لون ثالث بمعنی صحرا * چرمواز في سکون راه مهمله و فتح هایلله یراسه
 دید کلوی کجه قوشی که شب پرده دیرل عربیله خفایس دید کلیر میرنظمی بیت چو
 شاهین می کند بال و پرش باز * نیاید چرمواز بابا زرواز * چشم آویز في برقع درکه ابجه
 سیاه آت قبلندن ایدوب زنان یوزلینه طوتارلکه اکا ایازی و ایاسی و چشم بند دخی دیرل
 ترکیه یجه دیرل شیخ اوحدی بیت مهر چشمان تو باطل نکند چشم آویز * مست هر چند
 پیوستند نباشد مستور * چغاز في فتح غین معجه ایله دشنام ده و بی حیا سلیطه عورت
 دیرل حکیم ناصر خسرو بیت چون چغز کشت بنا گوش چو سیسیر تو * چنبد تازی بی این
 پیره زن زشت چغاز * چغز في فتح غین معجه ایله فرهنگ جهانگیری ده برادر غایت بیاض
 اولور دیو نجه شکلند و چازوب اوته ده مشابهی وارد که اکا خور و زار دخی دیرل مثالی ناصر
 خسروک بیت مر قومه سنده ذکر اولندی و سکون غین معجه ایله مغزونی اوزره درت
 معنایه کلور اول اول جراحت دیرل که آغازی قیامت ایی طلو چرک و ماده اوله حضرت مولانا

مولانا قدس سره * مثنوی * کی بود بستان و کشت و برگ و بر * تا نکرد نظم اوز و روز بر *
 تانه بشکافی بیشتریش چغز * کی بشد نیکو و کی کردید نغز * ثانی صو جانور لرزدن
 قور بغه که اکاغوک و مکمل و وزغ دخی دیر لر هندی لسانند میندک دیر لر ابو الفتح بسنی بیت
 هر چند که درویش پس مغز آید * بر چشم توان کران همه چغز آید * حضرت مولانا
 قدس سره بیت همچو نغزان روز جلوه میکند * همچو چغزان شب بتکرار آمد * ثالث
 ناله معناسند در مصدری چغزین کلور رابع بیم و ترس معناسند در حضرت مولانا قدس
 سره بیت چند کردید چود و لای درین بحر عذاب * سرفرو برده و چغزیده چو بوتیاریه
 مجموعه الاتس نام فرهنگه بیقوشک بر نوعنه دیر لر که چغز دخی دیر لر چکلیر بی حکون
 کاف و یای تحتانی و کسر لامله ز حمت ولادت معناسنه یعنی طلق ای وجع الولادة کذا فی
 المشکلات بی چغز بی کسر میم و سکون یای تحتانیله یعنی چامیر مرقوم یعنی بول بی چهار مغز
 یعنی چار مغز مرقوم که جو زدر کا ذکر بی چهره پرداز بی ابکی معنایه در اول یعنی نقاش
 و مصور ثانی تیر اعظم القابند در تنکم مولانا عرفی شیرازی بر قصیده سی مطلعند دیمشدر
 بیت چهره پرداز جهان رخت کشد چون محمل * شب شود نیمرخ و روز شود مستقبل *
 نیمرخ و مستقبل رسم تصویر در بی مع الزاء الفارسی * چار بی عبث و بیهوده و بی معنی
 و بی فائده معناسنه که ژاژ دخی دیر لر میر نظمی بیت ز خموری دما دم میکشد فاز *
 مشه گفتار نامربوط او چار بی مع السین المهمله * چابوس بی سکون باء فارسیله باب
 سابقه مذکور اولان چابوس معناسنه در فرهنگ حسین و فانی ده باء موحد ایلده در اما
 فرهنگ جهانگیریه باء عجمیله مرویدر حضرت مولانا قدس سره بیت چابوس لفظ
 شیرین و فریب بی می ستانی می نمی چون زر مجیب بی چابوس بی تقدیم لامله ده چابوس
 مرقوم معناسنه در کذا فی تحفه الاحباب بی چیلوس بی حذف الف ایلده دخی چابوس
 مرقوم معناسنه در کذا فی المجمع بی خمس بی سکون خاء معجمه ایلده یعنی پنج مرقوم یعنی
 اول یومری آن که کردن انسانند ظاهر اولوز ترکیده اوردیر لر ضم هنزه ایلده بی چرخ اطلس
 شرفنامه ده یعنی عرش مجید علم هیئتده فلك تاسع و فلك الافلاك و فلك اعظم دخی دیر لر
 فلك اطلس دیمه نك و جعی بودر که نجوم و کواکبدن خالیدر افلاك سبعه بی محیط اولوبه
 غایت سریع الحركه در شویله که بر کون بر کجه ده تمام دوره ایدوب ینه مرکز ینه و ادر و سیری
 شرقی غربه در سایر افلاك سیری آنک عکسنده در بعضی رهاوی و بعضی جمابلی و بعضی
 ذولابی دورا یدر لر هر برینک مخصوص سیری و ادر در فلك شمس غربدن شرقه کیدر او چیلوز
 آتیش کوند دوز سن تمام ایدر و فلك قرا تو ز کوند تمام دور ایدر فلك زحل او تو زواج سنده ده
 فلك مشتوی اون ابکی سنده ده فلك مرجع بقش سنده ده فلك زهره طقوز آیده و فلك عطارد بش
 آیده حرکت ذاتیه سی و ادر العلم عند الله تعالی بی چرخ مقوس بی یعنی انحنای افلاك
 کذا فی شرفنامه بی چرس بی فتح راء مهنله ایلده اوج معنایه کلور اول حوضدر که ایچنده اوزم
 صغوب شیر ایدر لر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * اندر چرس جان آکر پای همیکوی
 تا غوطه خوری یکدم در شیره بسیارم * با شیره فشارا نث اندر چرس عشقم * پای ازنی

چ ز
چ س

آن کویم گانگور توانفشارم * ثانی بمعنی چراگاه یعنی مرغی حکیم سنایی بیت همزه جان و خرد باش
 سوی عالم قدس * نه ستوری که ترا عالم حس نیست چرس * ثالث بند و زندان معناسنه
 حکیم سوزنی بیت چون نباشد شاعر مقول کارش مردزد * کی گذارد قافیت را یکنهائی در چرس
 و بعضی فرهنگ کرده اشکجه معناسنه واقع او لشدر بو معنایی مؤید حکیم نزاری قهستانی
 * قطعه * کرسرش از مغربودی تپی * آنهمه فریاد نگر دی چرس * هر که بقید تو
 گرفتار شد * تانده جان نرهد زین چرس * چرس * معروف طائفه در شجاعت
 و شها مت ایله مشهور لر در مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت بته چرس کرس کروه ذکر * فرستاد
 و دادش شکوه ذکر * قصیده فراغت صاحبی و بعضی اخلاق کتا بلرنده غلام و جاریه لری
 استعداده غایت قابلیتترین و استقامت و غیرت و ماملکترین عبت و اطاعتترین و ساده دل
 اولد قلربنه بناء طلب ریاست ایله کلرین ذکر ایدر * چشمالوس * کوزا و جیلده بقمق
 معناسنه در کذا فی المجمع * چکس * فتح کافله ابکی معنایه در اول طغان اوتراغی و امثالی
 نسنه لره دیر لر عبد الواسع جلی * قطعه * چون نماید ترکشازادر مصاف کینه صبر *
 تیغ برق و نیز آله کوس و رعد کردار * بر هوا پرتند باز و بر زمین غرنده ببر * بر چکس باشند
 ز قهر و بر نفس باشند ز جبر * خواجه عمید لویکی * مسبط * فریاد قمری ز قفس افغانی بازان
 از چکس * وز بانگ طاووس و مکس آواز کربه است و طنین * ثانی بخت و شرمندگی
 معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت صور را دل شده جاذب چو عنین شهوت کاذب
 ز خویان نیست عنین را بجز محسیدن و چکس * و سکون کافله ده ابکی معنایه در اول اول
 کاغد پان سنه دیر لر که مشک و عنبر و دارو و آنچه و سفوف و امثالی نسنه لره صار لیس
 اوله لسان هندیده پری دیر لر حکیم انوری بیت بنشست و یکی کاغذکی چکس برون کرد *
 حاصل شده از کدیبه مجو جونه بمقال * ثانی ینه طغان اوتراغنه دیر لر حکیم نزاری قهستانی
 بیت عنان بمرکب توسن مامکر بحساب * بیکسه باز نیاید چواوج کیرد باز * چلاس *
 اول کسه یه دیر لر که طعمای سفره یه کتور مردن اول هر قایدن بر قاج لقمه بیه عربیده آکا
 لواس دیر لر کذا فی المجمع * مع الشین المعجم * چار بالاس * سکون راه مهمله ایله اوج
 معنایه کلور اول پادشاهلره مخصوص تختدر که آنجق درت یصدق قونیلور میر نظمی بیت
 چار بالاس نشین حسن و جمال * شهر یار سر بر فتنه و آل * ثانی عنا صرار بعه دن
 کنایه در ثالث سینه معناسنه در * چاش * اوج معنایه در اول خرمن که هماندن
 چغش اوله چاج مرقوم معناسنه در بو معنایه حکیم سوزنی بیت از زمین دل من
 چاش شنایر کیری * زانکه تخم کرم و کشتن احسان دانی * ثانی کتان تخمی ثالث
 چاشت لفظندن تخفیف اولمشدر * چالش * کسر لامله ابکی معنایه کلور اول بمعنی
 خرامیدن و نیاز رفتن شیخ سعدی بیت بیامادرین شیوه چالش کنیم * سرختم راسنک
 بالاس کنیم * ثانی جنک معناسنه ده مرویدر * چالیش * کسر لام و سکون بای مختایله
 فکبر و ناز و نخوت معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت این نظر با آن نظر چالیش
 کرد * ناکهانی از خرد چالیش کرد * یاسر چالیش دخی دیر لر کال اسمعیل بیت چون مهر کند فلاح

چ

فلاع سواری * از چالش لاشه خرچه خیزد * چالش * کسر نوله چالش مرقوم معنا سنه دز
 کدافی الجمع * چاوش * نقیب لشکر معنا سنه در مشرف نامه ده ایکی و اوایله چاوش و شر واقع
 اولمشدر مولانا جامی بیت پشت بر پشت شاه و شاه نشان * چاوشانش ز جاه شاه نشان
 * چیش * ضم باء فارسیله ریاضه پکی به دیرل حکیم سوزنی بیت میش و بره و بخته
 و شاک و چیش تو * بکرفت بیابان ز دراز آورینا * پور بهای جامی بیت لایق کشتنست
 چون شیشاک * سر باید بریدنش چو چیش * چش * سکون خاء معجه ایله بمعنی
 بخ * و چش مرقومان اسدی طوسی و شمس غزی و هند و شاه بویینک معنا سنن تخصیص
 ابلشدر در استاد لیبی بیت آن چش ز کردنش بر آویخت که کوی * چنکیست پراز باد
 بیاویخت از بار * چربش * سکون راء مهمله و کسرباه موحه ایله انسانه دری آلتنه
 ظاهر اولان یومرجه انلر * چرش * فتح راء مهمله ایله بمعنی چراگاه عربیه مرعی دیرل و باخون
 دخی دیرل و بعض نموده روز عید و بزم و جشن معنا سنه در کسر راء مهمله ایله اسم مصدر اولور
 اولماق معنا سنه * چروش * سکون راء مهمله و کسر و اوایله چربش مرقوم معنا سنه در
 * چربش * سکون راء مهمله و کسریای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول ترکیده کسر راء
 ایله چربش دیرل ثانی بمعنی چربی یعنی یاغلی طعام اولسون غیری اولسون حضرت
 مولانا قدس سره بیت چربش آنجادان که جان فربه شود * کار نا امید اینجابه شود *
 بولغند اگر چه فرهنگ جهانگیری تابع اولندی اما باء موحه ایله اولق طبعه چسبان کورندی
 * چش * چشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور طاد و نیکچش کی بمعنی اول
 میرنظمی بیت بهرد خواست در بهانم مکش * تلج و شیرین لقمه دنیا مجش * چشش *
 بوزن کشش ایکی معنایه کلور اول اسم مصدر اولور چشیدن لفظندن ثانی قور بغه به
 دینل و کی مرویدر میرنظمی بیت چویشنید آنجاصدای چشش * ولی چاره نبود از بس
 کشش * چشم کاومیش * بر نوع ایری و رنگین قرمزی کلدر شیخ نظامی در هفت پیکر بیت
 خنجه با چشم کاومیش باز * مرغ با کوش پیلکوش راز * چش * سکون میله اوج
 معنایه کلور اول بمعنی چشم حکیم فردوسی در یوسف زلیخا بیت بگردار چشم کوزان دو چشم
 همه صحر و شوخی همه رنگ و نمش * ثانی بمعنی خرام نازی یعنی نازیله رفتار سیف اسفرنگی
 بیت سرخوش و چشان چو کبک مست رفت * عاشقا نرا دل بهجرانش بگفت * ثالث
 اول سیاه دانه به دیرل مرجه مشابه در بعض دوا چشمه ادخال و استعمال ایدرل چاکش
 و چشم و چناک و چنک دخی یولر کدافی فرهنگ جهانگیری * چوش * ضم می و او و معروفه
 ایکی معنایه کلور اول بد فعل و لکدن یعنی جفته زن اسب و استره دیرل معرب شמוש در
 کل اسمعیل در قیمت میراث بیت آن استر چوش و لکدن ازان من * وان کوبه مضاجب
 با با از ان تو * ثانی بر نوع پای افزار در * مع الغین المعجه * چارباغ * شهر اصفهان قربله
 بر عظیم معمور و مشهور با فچه در که شاه با غچه سیدر حقنک دینلشدر بیت کرندی
 در جهان باغ ارم * کن تماشا چارباغ پر نم * چاغ * ایکی معنایه در اول وقت هنگام معنا سنه
 ثانی بمعنی عنکبوت و چغ معنا لریله مترادف در بولغظ چغتایی در ترکیده دخی استعمال اولنور

چ چالغ چ کسر لامله استغنی اولیان آته دیرلر بو ذخی ترکیه مستعملدیر چ چایغ چ فغ
 بیه فارسیده یاین بالنی چ چراغ چ اوج معنایه کلور اول معروف ثانی یعنی چراینی اوللاق ایکی
 معنایه حکیم اسدی * مثنوی * یه رسیدن پهلوان سترک * بگفتند کاویست آبی بزرگ
 همی زوقند کوهر شیخراغ * بدان روشنائی کند مشب چراغ * ثالث آت ایکی الن قالد یروب
 ایاغ او زرینه قالدوغنه دیرلر چ چرخ چ سکون راه مهمله ایله چاقر دید کازی طغانکه
 صریک صقرو دیرلر سکون قافله چغتایده قارچنی دیرلر چ چغبلغ چ سکون غین معجه
 وضم باء موحده ولامله اضطراب ایله نعره و فریاد معناسنده در بر مشاعر آئی ایدوب و مالدار
 عورت طلب و تزوج ایشدر * رباعی * آن شد که ز انعام تود غهازدمی * بر سفره و خوان
 توییغهازدمی * ار زن بندی من کرک ریا رب * از کرسنه کی چه چغبلغهازدمی چ چغ چ ایکی
 معنایه کلور اول یاغ چقر دقلری اغاچکه ترکیه یایق دیرلر و فارسی ده شیرله دخی دیرلر
 ثانی یعنی چرخه یعنی چقرق لغت مزبور حرکات ثلثه ده معنای آخر ایله کلور چ چنک مرغ چ
 ایکی معنایه در اول معنای ترکیبی قوش طرناخی ثانی ایرک صاغریلغی معناسنه چ مع الفاف *
 چاخشوق چ سکون خا وضم شین معجبتن ایله اوراق که اکین و اوت بچرلر داض دخی دیرلر اما
 داس اوراق و چاخشوق طریبان اولقده مرویدر سین مهمله ایله ده منقولدر چ چار طاق چ
 درت کمر او زرینه یا بلش خانه بالا میرنظمی در صفت عمارت بیت کشید سر باوج عالی
 رواقش * شد پر زیب وزیرو چار طاقش چ چاق چ یعنی عهد که چاغله دینلور کدانی
 المحمودی چ چاه شقوق چ اضافله در راه مکه مکرمه ده بر قوی اسمیدر کدانی شرفنامه
 چ چقا چاق و چقا چن چ کلاهما بفتح القاف و جم الفارسی صدای تیغ و آواز نیر که بیای
 اوریلوب و آتدقه ظاهر اولور شیخ نظامی بیت زیم چقاچق که آیدز نیر * کفن کشت
 در زیر خفتان چوزیر چ مع الکاف * چایک چ ضم باء موحده ایله زیبا و خوب معناسنده در
 میرنظمی بیت چو بوده آن پری خوش طبع و چایک * بخدمت جمله کشتند جست و چایک
 چ چایک چ ضم باء فارسیده سریع الحکر که هرایشی نیز طوتار کاهی جست ایله ردیف ایدر چ
 حکیم اسدی بیت چو چایک فعالست بازی سکا * که در پرده داند نمودن خیال چ چایوک چ
 و او ایله ده چایک مرقوم معناسنده در فرهنگ جهانگیریه نقل ایدوب حکیم اسدینک بیتی بوجه
 اوزره ایراد ایشدر از مذمت دنیا بیت چو چایوک دست بست بازی سکا * که در پرده داند نمودن
 خیال چ چار ترک چ فتح تاه مشاة ایله درت کوشه لو بر نوع کلاهدر خواجه سلمان بیت ای کلاه
 همت را چار کوه را ترک * وی قبای حشمت را چرخ اطلس استرک چ چایک چ فغ یای
 تختانی ایله درت حصه ده بر حصه اولان نسنه هر نه اولور سه یعنی درت باو کلا بر بلوک
 چ چاک چ یدی معنایه کلور اول یرتق که هر یکه مشقوق دیرلر ابو المعانی بیت تابکی
 از هجوم در دوخت * دامن و حیب صبر سازم چاک * ثانی یرتاج که قفتان انکنده و بکنده ایدر
 وله بیت کشته از در دحسرت رویت * دامن و آستین صبرم چاک * ثالث یعنی بخت که
 چک دخی دیرلر هر یکه صک و قباله دیرلر حکیم سنایی بیت کرچه ستر زمانه چک چاکری
 زما * آتش نخست در شکن چاک چک ز نیم * رابع صباح و قنی بیاض لغنه دیرلر حکیم فردوسی

چ ق

چ ق

فردوسی بیت چنان کن که چون بردم چاک روز * پدید آید از چرخ کین فروز * خامس
صدای شمشیر و خنجر و نیزین و غیر هم حکیم فردوسی بیت ز چاک نیزین و جرکان * زمین
کشت کردان تراز آسمان * سادس اول کوچک بجزره لکه بیوک قبول و خان و قلعه قبولی ایچند
اولور سابع مشکلاته آماده معناسنه منقول در **چاک چاک** بی زیاده یرنلش نسنه یه
دیور حکیم اسدی بیت تن ازخوی پر آب و دهن پر ز خاک * زبان کشته از تشنکی چاک چاک
و شمشیر و غیر آلت حرب صداسی معناسنه چکا چاک دخی دیور **چالاک** بی زیاده چاک
معناسنه که جست ایله مرادف ایدوب جست و چالاک دیور فرهنک حسین و فانی ده یعنی
جای بلند و یعنی دزد و خونی مسطور در **چالیک** بی کسر لام و سکون یای تحتانی ایله
ایکی پاره اغاج در بری اوزون بری قصه اوزوننی اله آلوب قصه یی ره قویوب الدی اغاجله
یرده کی نک او جنه اور لر یوقار و محراقده بر دخی هوا ده ایکن اور وب اتار لر ترکیه چلیک دیور
حضرت مولا ناقص سره بیت طفلیست سخن گفتن مردیست خمش کردن * تو دستم
چالاکی نی کودک چالیکی **چادک** بی مخفف چکا و کدر **چاک** بی ایکی معنایه کلور اول
چاه زخنده دیور ابوالمعانی بیت بغریب و عدل تومله ز دستت * که بهر چشم جادو
چو تو بس بچاک انداخت * ثانی کافی تصغیر ایله کوچک قوی در **چچک** بی فحش ایله
رخسار محبوبان و روی دلبران و کل معناسنه ده مریدر کذا فی المجمع شرفنامه ده معنای
مرقومه خمتین ایله مرویدر **چرخ** زیست بی چکر که به مشابه اما اندن کوچک بر جانور در که
کیجه صد اویرد شیر از بلر چرداسک دیور **چربک** بی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله
اوج معنایه کلور اول یعنی چویه اول نسنه در که انچه حریر کاغد آهارلش اولوب تصویر
و یا خود نقش و خط صفحه سی اوزرینه قویوب نقش قلیله رسم آلور لر سید ذوالفقار
شروانی * قطعه * تانسان از خامه ثانی ده فصل بهار * وز زرافشان چربک تارونه
شود باد خزان * باد زاشتک حاسدت باروی زر سیمای لو * بجلت ابر بهار و رشتک کج
مشاپکان * ثانی اول یونقه آتمکه دیور که یا غلبه بشورب حلوا ایله تناول ایدر لر بهاق اطعمه
بیت نسیم چربک و حلوا بمرد کان چورسد * بیوی هرد و بر آرد دست و سر ز قبور *
ثالث قیاق که سر شیر و چربه دخی دیور **چرک** بی فتح راء مهمله ایله زخم معناسنه در میر خسرو
بیت چرک زد چشم زخمی رازیک خسی * زهر چشم اورا زخم شد بس * و سکون راء مهمله
ایله بر قوش آیدر کیجه لده اغاجه و یا خود برد یواره یا غندن آصلوب جفر کذا فی
فرهنک جهانگیری **چرمک** بی سکون راء مهمله و فتح میله آغز شق که باد ریسده دخی دیور
کذا فی الحمودی **چروک** بی سکون راء مهمله ایله طغرق د بند خرده قلنی آتمک پاره لر
کذا فی مشکلات و مجمع الفرس اما واو که حرکتی اشعار اولنماش فرهنک جهانگیری طباخلو
نیرد ایندکاری خرده آتمکه دیور آنده دخی حرکتی بیان اولنماش غالباً قتلزنده غایت
مستعمل لغتدر **چریک** بی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله بر عسکره خارجدن
امداده کلن عسکره دیور کذا فی شرفنامه بو معنایه میر نظمی بیت چریک آمد جوانبوی
بشهره را * شد افرون قوت بازو سیه را **چشمک** بی اوج معنایه کلور اول استعاره طریقه

کوزلکه دیرلر خواجه کال بیت بر دیده چشمک می نه چون موسم دیدار شد * در آرزوی
 روی تو بنکر که چشم چار شد * ثانی کوز دوار زدن برد و آدیدر چشم دخی دیرلر ثالث
 یعنی کفش گذاشتی فرهنگ جهانگیری بعض نسخه ده زوت آدیدر که عربیله آخر اس الکلب
 دیرلر چک چ سکر معنایه کلور اول محمودیده و بعض فرهنگده بمعنی قبایله یعنی بخت قاضی که
 تعریف ایدوب صک دیرلر و شرفنامه ده بمعنی منشور و مکتوب معنایه ثانی فرهنگ
 جهانگیریده بمعنی سخن قوی البرهان ثالث بمعنی چکیدن بو معناده صیغه امر دخی اولور
 بو اوج معنایه ترتیب اوزن حکیم سوتی * قطعه * دیر یست تار یاست اصحاب راجح *
 اندر کتبخانه اسلاف تست چک * آید صواب هر چه تو کونی و خصم را * یار اوزهره فی که
 کند میگونه چک * تودر چکان زلفظ راجح خویشتن باش * کو بر رخ اعادی تو خون
 دیده چک * رابع مشقه حلاج مولانا کاتبی بیت نشاند جود تو خورشید را بجلاجی *
 ز چرخ قوس و زاغ صبان سدن لاش چک ساخت * خامس اسفل زخندان که ترکیه اکاک
 دیرلر سادس راجاجدر اوجنه درت بش پر مق کی اغاج اولور آنکه خرمن صاورب دانه فی
 صماندن آیدورلر ترکیه یباعر یله مدن دیرلر بویاکی معنایه ترتیب اوزن قرالوی * قطعه *
 تابکی بوسه بزچک چلبی * بشیری همچو شکله صراف * تابغر ییله همچو برز بکر * دانه از که
 بچک بسازد صاف * سابع تحفه الاحباب بمعنی قطره شاعر بیت چکی چون نبود از بر
 نیره خاک * بکن سچتن راسر از تیغ چاک * ثامن اغاج بودامق معنایه عمو و اواز م چو غن
 بودامق خصو صا حرکات ثلثه ده معنای آخرایله کلور چک چاک چ فتح کف و جیم فار صیله
 آواز تیغ و خجرو کیز که چکا چک و چکچاک دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت چکا چاک
 خجرو بکردون رسید * زهند و ستم خون همچون رسید * و آواز کر ز معنایه حکیم
 اسدی بیت شل و نیر پیوسته چون تار و پود * چکا چاک برخاست از کر ز و خود *
 و بزک نسنه یه طوقند قل طاهر اولان صدایه دیرلر فطیل طاهر بیت جو برکوه سودی
 تن سنک زنک * بفر سنک رفتی چکا چاک سنک چکا چک چ ایکی معنایه کلور اول بمعنی
 چکا چاک مرقوم ثانی دیشلری بر رینه اوروب چقان صدایه دیرلر گذاشتی فرهنگ جهانگیری
 چکا چاک چ فتح و اوایله اوج معنایه کلور اول صدای قمری طالب آمدی بیت زمین جزیره
 مرغان نیم بمل کشت * ز بس چکا و ک قمری و کیلک و سارا افتاد * فرهنگ جهانگیریده
 بر قوشد دسترجه دن بیوجک خوش آواز جل دخی دیرلر عربیله قهر و ابوا المایه دیرلر
 و عراقیه هورده دیرلر امیر مغزی بیت تا چکا و ک بست موسیقار بر منقار خویشتن * ارغنون
 کشنست بلبل بر درخت ارغوان * ثانی چغانه معنایه که بر یاریق اغاجدر از اسننه دایره
 جلاجی کی پلار استوار ایدوب رقص رقص ایدر کن الله طو توب سائر سازله آهنگ
 ایدر هده و شاه منشی بیت زکل ساکن بود بلبل بلبل * نه اوزر و غم چنگ و چکا و ک * ثالث
 باوید خسروک مختار عاتق بزنوا آیدر که نوای چکا و ک دیرلر شیخ نظامی بیت نوای چکا و ک
 زند * چودشمن زند نیر ناوک زند * سید اشقرنکی بیت از نوای چکا و ک اند کو * کیلک
 در رقص کردن آمد باری * بر نوع مرغابی یعنی بر دور و لوصو قوشی وارد که سرخاب دخی دیرلر

دیر لسان هندیده آر ککنه چکوودیشسنه چکوی دیرلر عادنلری بویله درکه ارککی ویشی
ایله کجه بریده یا تمیوب بریزدن جدا اولور لر اکثر هند خلقی غلط ایدوب تقارب لفظ
مناسبی ایله چکاوک ایله چکوی برسانور لر بو معناده میر خسرو بیت جفت چکاوک قضای
خدا * روز بیکجا و شب ازم جدا * وله بیت دران خون کامدان میکان ناوک * تواند آشنا
کردن چکاوک * میر خسرو چکاوک دیدوکی چکوی درلکن غلط عوامه تابع اولش یو چکچاک
ایکی معنایه در اول آواز ضرب کرزو و شمشیر حکیم فردوسی بیت زه چکچاک کرزو و شمشیر
غیر * برآورده از جان دشمن تغیر * ثانی آواز بوسه ابوالمعانی بیت لبالب چو بودند آناه
و خورشید * که چکچاک بوسه ام می شنید یو چکچاک یو سکون کافی و فتح جیم فارسیده
اوج معنایه کلور اول آواز کرزو و شمشیر و چوبه دست و امثالهم که نیز نیز پی اندر پی اورلقدن
ظاهر اولور چکچاک معناسنه حکیم سوزنی بیت باب در فکرم ملج زان بکف چکچاک *
چو کف کف آبله حیرانم از قفای ملج * ثانی صویک قطره قطره سندن چقان صدایه
دیرلر ثلث شدت شتادن و یا خود لرزش وجودهن دیشلر بر برینه آورد و غندن صادر
اولان صدایه دیرلر یو چکک یو فتح کافله ایکی معنایه در اول بتد ابریشم ثانی یعنی کجشک که
هر یکه عصفور دیرلر شاعر بیت چو نتواند عد و کشتن مقلد * چکک را نیست تابش
پیش شاهین یو چکوک یو ضم کاف ایله ایکی معنایه در اول چکاوک مرقومک معنای اولیله
متراقد در شمس غری بیت و آنکه شهباز همتش که صید کند * کر کسی چرخ بشکرد چو
چکوک * ثانی یعنی برهنه که خرفه دخی دیرلر سموز اوت معناسنه یو چکیرک یو کسر کاف
و سکون یا ی تختانی و فتح زاء معجه ایله بر مرصده که بول مثانه دن قطره قطره ابر عرییده
تقطیر البول دیرلر یو چلاک یو ایکی معنایه در اول مخفف چلاک در ثانی چشمک معناسنه
میر نظمی بیت ندید از ضعف غم از درد ناک * که کرده چار چشمش با جلاکی یو چلیک یو
سکون لام و فتح باء فار سیله یا غل چشمش اتمک کدافی شرفنامه بو معنایه میرزا قلی بیگ
در قصیده قسمت میراث بیت انبار خانه جو وارزن از ان من * دستار خوان چلیک و حلوا
از ان تو یو چلاک یو فتح لامله یعنی چکک مرقوم و ضم لامله یعنی چالیک مرقوم و کسر جیم
و سکون لامله یعنی کفجه کدافی فرهنگ جهانگیری یو چلوک یو فتح لام و سکون واو ایله
آن بوینه بغل قلمی رابندر یو چلونک یو ضم لامله بر شخصک آیدر کدافی فرهنگ جهانگیری
یو چمتاک و چمتک یو کلاهما بسکون الم و فتح التاء المثناة یعنی کفش که چشمک و چشمک و چمتاک
و چمتک دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری یو چمتاک و چمتک یو کلاهما بسکون الم
و فتح الشین المعجه یعنی کفش یعنی پا بوج یو چمتک یو فتح میله یعنی قوت و قدرت خواجه
عبدلویکی بیت یانکه صفوری یا فتم از قبول تو * خود زازل بعون تو دعت مراست این
چمتک * شرفنامه ده یعنی پیش دخی و فریبی و افزونی و جنبانی و محمودیده یعنی فیروزی
مسطور در یو چمتاک و چمتک یو کلاهما بسکون الم و فتح النون یعنی چمتاک و چمتک و چمتاک
و چمتک مرقومون کدافی فرهنگ جهانگیری یو چنکلوک یو سکون نون و کاف فارسی موقوف
و ضم لامله آدم و چار یا حیواناتک الی و یا ایای کر و نا راست اولغه دیرلر حضرت مولانا

چنگ چل

قدس سوره بيت چنگوك وخفته شكل في ادب * شوى او ميغيرد اورا ميطلب في چهار پايك
 برعات آديدر انسانده اولور عريده تقام ديرلر في چهره دوكل في چقرق كه چرخه دخی ديرلر
 كذا في الجمع في مع الكف الفارسي * چارك في فتح راه مهمله ايله بمعنى چاو ش مرقوم حكيم
 زاري قهستاني بيت بيكدم مردوتن از جا بچستند * جو چارك چوب در بچان بستند
 في چيله هك و چيله نك في كلاهما بسكون الباء الفارسي والنون وفتح اللام والها تخم
 توبد زرد يعني صاري في چريك في سكون راه مهمله وفتح نون ايله طرفه نسنه يه ديرلر كه
 كركسه نوظهور اولسون و كركسه محل استعجاب اولنور نسنه اولسون ميونظمي بيت
 چواوهم نبوده متاع چراك * نديده كسي انچنان طرفه رنك في چسنگ في فتح سين مهله
 ونونه بمعنى كل باش عريده اقرع ديرلر حكيم سوزني بيت سمرست وكون فراخ چودر آب
 غرقه شد * خاشاك وار بر سر آب آمد آن چسنگ * بعض فرهنكه داغ پيشاني معنا سنده در
 في چغوك في ضم غين معجه وواو معروفه بمعنى جرز مرقوم يعني اول قوش كه اكا خر چال
 و ستر خاب دخی ديرلر كذا في فرهنك جهانكيري في چلانك في فتح لام ونونه مزبله بوجكي كه
 خيزدوك و دبلت و سر كين غلطانك و سر كين كردانك و كشتك و كوي كردانك دخی ديرلر عريده
 جعل ديد كريد كذا في جهانكيري والمجمع في چلونك في سكون لام ونون وفتح واو ايله قاون
 وقار پوزنكا كذا في شرفنامه في چنك في طقوز معناه استعمال اولنور اول بر نوع
 مشهور و معروف سازدر مولانا قدسي بيت غبار كدوت زده لاي تنك * كند پاك مطرب
 زكيسوي چنك * ثاني بمعنى خميده يعني منحنى كه چفته و چچاخ دخی ديرلر حقا كيو معنا
 ساير لر نين انسبدر زيرا مذكور سازه مناسب اهم بو معناد ندر ثالث بمعنى قلاب عوما
 و قلاب قيل خصوصا كه چنك دخی ديرلر امير خسرو بيت قوى ضعيف نوازي كه پشه
 زامرش * بيانك چنك نه كوش فيل مي خوار است * رابع چنكال معنا سنده در كه بودرت معناه
 حكيم سوزني بيت چيران چنك پشت و جوانك چنك زلف * در چنك جام باده و در كوش
 بانك چنك * خامس نك و نامه مافي آديدر كه اكا او چنك وار تنك وار تنك دخی ديرلر
 حكيم سنائي بيت اي سنائي نشود كار تو امروز چو چنك * تا بخده ت زوي و نكني پشت
 چو چنك * سادس در تنك قوشك طرناغي شيخ نظامي بيت ره بط با ز نير آهنك ميرد
 برقص كيك شاهين چنك ميرد * سابع استعنان طريقه بجه انسانده ديرلر حكيم فردوسي
 بيت پياده كه ديدى كه چنك آورد * سر شهسواران چنك آورد * ثامن بمعنى مثل يعني
 چوانك كه دست فلان مثل شد و يكله چنك شد ديرلر تا مع شرفنامه ده مزاميردن بر نوع در كه
 خايت شهرتي واردر في چنگوك * كاف اول عربي ايله اول كسيه ديرلر كه رنجدن يا خود
 زخمين اللرين ديزي او ستنه قويوب بو كيلوب اوتون و دخی الى و اياغي بوزاش اولانه
 ديرلر استاد فرخي بيت بمر دن بدل اندرون چنگوك * به از دستكاري بنيروي غوك *
 و دخی مشكلاته اوتورب قالع مقاد آدنه و يا ديوان طيانغه ديرلر في مع اللام * چال في
 آلتى معناه كورا اول بمعنى دوموي عوما و آت يله سي و قور و دخی كه مياض و سياه قريش اوله
 خصوصاً اثر الدين اخسيكني بيت در سر كرفته بانقط كاك اصفرت * كالكون آسمان

چل

آسمان هوش چال و ابرشی * ثانی غله قیوسی که کودال و چاله دخی دیرل شیخ اوحدا الدین
در کتاب جام جم بیت کله در چول و غله اندر چال * نتوان داشت چله از سر چال
و چلاه چقوری که ایاقلین ایچنه صالوب بزطوقور اکا پاچال دخی دیرل و دخی مجزم
وقائل حبسن اولندوغی قراکو قویی که سیه چال دخی دیرل ثالث قار دهنی معنا سنه جمال
الدین عبدالرزاق کاشی بیت هیچ میدانی که اینجا با حریف مهره دزد * جان همی بازی
بجهدلی تو بهر چال قار * رابع بمعنی آشیانه مرغ ملاک قی در رفتن و ز آمدن متب بیت
سیه مست مرغی در آید بچال * زرین بیضه بنهفت در زیر بال * خامس بر قوش آدیدر
اول ابکی قسم اولور بر قسمی جته ده بیوکدر قاز قدر اولور اکا خرچال دخی دیرل و بر قسمی
کوچک که قرغه قدر اولور اکا ولیک و ولیک دخی دیرل عربیه حباری و ترکسنانه نوغدری
دیرل شمس فخری بیت بکانه خسرو صاحبقران که از عدلش * رود پیرشش شاهین بخانه
بط و چال * و شاهسار دیمشدر بیت چو بازارا بکنند بازدار خلب و چنک * بروز صید
بر و کیک راه کیرد چال * شیخ نظامی اسکندرنامه ده اسکندر جنک دارایه عزیمتد اثشی
زاهد ککلک رک جنک ایتد کارین کوروب تفأل ایتد و کنی بیانه چال کیک دری اولمقدمه
استفاده اولور * مثنوی * دو کیک دری دید بر جان سنک * با پین کیکان جنکی بچنک
یکی را نشان کرد بر نام خویش * برویست فال سرا انجام خویش * دکر مرغ را نام دارا نهاد *
بران فال چشم آشکارا نهاد * همان مرغ شد عاقبت کامکار * که بر نام خود فال زد شهریار
چو بیروزد بد آنچنان چال را * دلیل ظفر یافت ان فال را * سادس ولایت قزوینده
برقریه نک اسبیدر و زبان هندیده اوج معنایه کلور بری اهل هندک زبان علیسنده چهار
گروه چال دیرل ابکیجی اهل هندک زبان متعارف نرند رفتان چال دیرل او چنجی هندده
اولور بر نوع بالی آدیدر * چاه بابل * ولایت بابلده بر مشهور قویی در که آنده هاروت
و ماروت نام ابکی ملاک محبوب سدرالی یوم القیامه طور در زمان سابقده بعض کسنه ل و اروب
آنلردن مهر او کزنورل ایمش احوالمری قرآن عظیم الشانده مشهوردر * چیل * فتح باده
فارسیله اول کسنه یه دیرل که کند وینی ناشایسته نسنه لایله آلوده و کند ویه عیب کتوردر
نسنه و چرکین و نامعقول ایشلر ایله استاد مغوچهری بیت هر کو بجز از تو بجهان نداری
بشست * میداد کرسست و چپاک بیغرد و بس * چخکول * سکون خاء معجه و ضم کاف
فارسیله حاجی پیاده روی یعنی مکّه معظمه یه بیان کیدن آدمه دیرل میرنظمی بیت شتابان
رفته بوده قصه موصول * چوراه کعبه کویا بود چخکول * چرغول * سکون راه مهمله
و ضم غین معجه ایله براوت اسبیدر که اکا چرغون و خرغول و خرکوشک و زبان تیره دخی دیرل
عربیله لسان الحمل دید کلریدر * چشم اغل و چشم اغول و چشم اغیل * کلمهم بسکون
الشین المعجه و فتح المیم کوز او جیله با تقی کرک محبتا و کرک غضبا اولسون خوبانده دزدیده
نگاه دیرل شمس فخری * قطعه * کرکند شهریار خصم شکار * سوی کردون نظر چشم اغیل
اختران بر زمین نهند ز بیم * از پی بندگی شاه تو بل * چغل * فتح غین معجه ایله ابکی
معنایه در اول بمعنی چینی شکیخ که انسانک یوزنده و غیره یرنده قوجه لق سببی ایله اولور یا خود

غم و غمب جهنی ايله اولور ثانی بر طرف در دباغت اولمش دریدن برداق کی ایدوب بر لوله
 نصب و مسافر لویو جلیار یا نلنده کوتروب یوله آندن صوا ایچر لغت مزبوره حرکات ثانی ده
 معنای آخرا یله استعمال اولنور کذا فی فرهنگ جهانگیری **چ** چکال **چ** کافی فارسیله ابکی
 معنایه کاور اول هر آغرو کثیف اولان نسنه یه دیر لر دی الدین نیشابوری بیت پیش
 طبعش کران هوای سبک * پیش حلش سبک زمین چکال * ثانی نشانه نیر آماج
 معناسنه میر نظمی بیت کشادند چون نیر ابر و بال * همان سینه خصم کردند چکال *
چ چل **چ** اوج معنایه کاور اول رفتن لفظندن صیغه امر در برو معناسنه کیت دیمک اولور
 حکیم ناصر خسرو بیت اگر چه غرقه از فضل او نمیدمباش * بعلم کوش و ازین غرق چهل
 بیرون چل * امیر خسرو بیت از چل چل تو پای من زاد شد چکل * من خود نمیچلم تو کمر
 میچلی چل * زبان هندیده دخی بومعنایه در ثانی میان دریایه دیر لر وسط البحر معناسنه
 میر نظمی * مثنوی * نلاطم کرده موج از باد صرصر * بکشتی را کبان کشتند مضطر *
 که بودند در چل دریای عمان * در انچال کشته اند نو مید از جان * ثالث خس و خاشاک و کل
 و سنک ايله صوا و کنه ایتد کلمی بند معناسنه که یزغ و وزغ دخی دیر لر **چ** چنال **چ** فتح نون
 ايله بوزن و معنی چنار کذا فی الجمع **چ** چنلول **چ** سکون میم و ضم لام و واو معروفه صالحو که
 زمون دخی دیر لر **چ** چنلول **چ** سکون باء مو حله ايله چنلول مر قوم کی صالحو معناسنه
 مرویدر **چ** چنل **چ** بوزن و معنی چنل حکیم ناصر خسرو بیت بسوخته بر سر که و نلک
 مکن که ترا * کلاب ساید و کافور سازد و چنل **چ** چنکال و چنکل **چ** کلاهما بسکون النون
 و فتح الکاف الفارسی جانور پنجه سنده دیر لر اما بعض فرهنگه فرق بیان ایدوب چنکال سباع
 یعنی یرتبی چارپا حیوان پنجه سی و چنکل مرغ شکاری یعنی یرتبی قوش پنجه سی اوله و فرهنگ
 جهانگیری لغت ثانی ضم کافله ر و ایت اولمشدر مذکور معنایه بیتلردن فهم اولنور شاعر
 * قطعه * زعدل اوشد باز سفید جفت کلنگ * زامن اوشد شیر زان یا ر شغال *
 نه ان فراز بر دبر هوا بدان چنکل * نه این دراز کند در زمین بدین چنکال * واستعاره
 طریقیله آدمی ده دخی استعمال اولنور شاعر دیمشدر بیت هنرمند یوسف باین و داد
 بچنکال خوش آن عرب را بداد * فرهنگ محمودیده اورمان و جای خارناک و مجمع
 الفرسانه بمعنی هدف و اقعدر و فرهنگ حسین و فانی ده جاء معجه ايله روایت اولمشدر
چ چنکول **چ** سکون نون و فتح کاف فارسیله خسته لکن و یا خود ز حمتدن بحال اولمافله
 اللرین دیزاوستنه قویوب او تور مغه و اول هیاتله قالمغه دیر لر شمس خیزی بیت بدخواه
 فلک خسرو دارای ملک کیر * باشد ز درد و رنج همیشه چو چنکول **چ** چول **چ** فتح و او ايله
 بمعنی خمیه یعنی اکلیش کذا فی الجمع **چ** مع المیم * چار چشم **چ** بعض قیونک و سایر حیوانک
 کوزلری اوزرنده کوز کی جه سیاه نشانلری اولور اولمقوله یه چار چشم دیر لر دخی کوزلک
 طوتمش آدمه دیر لر **چ** چاردم **چ** اون در دخی عدد و ماه بدر اولدینی محل مراد بدر
 دیمکدر **چ** چارم **چ** عدد ده در دخی دیمکدر **چ** چارمین بام **چ** در دخی کوه معناسنه چارم
 در دخی و یا نسبت و نون نسبتن ناکید ایچوندر چرخ چارمین دخی دیر لر کذا فی مرقنامه

شرفنامه چچام بی لغت مشترکه در بر قاج معنایه کلور دانه و دو کم کره معناسنه و طرز و اسلوب
 و قات تای معناسنه و سر محله و دن یر لکه کویه قریب محله رده واقع اولور چچام چچام بی
 یعنی خیم اندر خم منجیک بیت گفتا مراجه چان که بارام نیستم * کفتم که زود خیز همیکرد
 چچام چچام * و چچام مرقومک جمیع معنارند تکرار ایچون استعمال اولنور و جمیع الفرسه
 دن ها و ده ها و راهای پر بیج و تاب مسطور دژ چچام بی فتح راء مهمله ایله یعنی چراگاه
 یعنی اوللاق حکیم ستایی بیت آن شنیدی که در ولایت شام * برده بودند استران بچرام
 چچام بی یعنی عرش مجید کدافی شرفنامه چچام بی چچام بی فتح راء مهمله ایله بوزن حرم ایران
 زمینک بر مقام اسمیدر و مجودیده دن * کوه یعنی طاعنه اولان دره معناسنه در و سکون
 رایله بوزن شرم صغردر یسندن پرداخت اولتمس کون هر حالتک چرم دیر لر و چغتای لسانه
 اولتا ک دیر لر عموما و جزمه و پابوج التنه دیکن کون خصوصاً حسب حال مثنوی سنه کلور
 بیت اوتوک اولتا کی تحت نعلین آنکا * بولوب بیر قدم اورونی کونین آنکا چچام و چچام
 و چچام بی اول و ثالث بفتح الشین و ثانی بسکون الشین و فتح الخاء المعجمات اوچیده مرجک قدر سیاه
 دانه لردر دو کوب و اله یوب غایت نرم ایدوب لغریلو کوزه دوا ایچون چکر لر غایت مفید در
 و کهنه جراحته اکسه لر توروب صاغلدر آکا چاکو و چچامک دخی دیر لطیب یوسفی * رباعی *
 چون از مد تو بکندر روزی چند * تا آهوی صحت در آید بکنند * چچام و نبات مصری
 و ما میران * باید چو غبار کرد و در چشم افکنند چچام بی خصوصیه کوز معناسنه در که
 عربی که عین دید کارینه چغتایه قاراق دیر لر تکرم لطفی دیوانند بیت ای غمره سی مسکین
 لاره کوب قیلغوجی بیدار * چادوقا قینک سحر ابلاهار و تغه استاد * غین و عجمه ایله قرانغ
 دخی دیر لر و استعان طریقیله امید معناسنه استعمال اولنور چشم دارد دیر لر امید دارد دیک
 اولور کال بخندی بیت بخاکبوسی یا بت هنوز دارم چشم * دران زمان که بکیرم بخاک
 بوسیدن چچام بی فتح باء فارسی و نونله جمال که عربیله هیکل دیر لر ابو الحسن شهیدی
 بیت بتا نکا را از چشم بدترس بترس * چرانداری باخویشتم تو چشم پنام * شمس بخزی
 بیت هر که باحر زمدح اوباشد * نبود حاجتش بچشم پنام چچام بی چشم زخم چچام کوز دیک
 عربیله اصابت عین معناسنه ابو المعانی بیت فلاک که عقد ثریا زهر دفع کردند * زچشم زخم
 زمانه بگردنش اوخت چچام بی اون ایکی معنایه کلور اول یعنی خزام و خرامیدن لفظندن
 صیغه امر اولور حکیم ناصر خسرو * قطعه * نها دخت ایست در تو خرد * چو در تار نور
 و چو در مشک شم * کرازدین و ذانقش خبر بایدت * سوی معدن دین و دانیقش بچم * و معنی
 چمان یعنی خرامان حضرت مولا نافع سهرم بیت دم سخت کرم داری که مجادویی و افسون
 بزنده کره بر آتش بجنازا و هوارا * ثانی ساخته و آراسته معناسنه استاد عنصری بیت
 زکراک اکر تونه به بترز کراک امباش * اکر تو مو منی و کار دین تو بچست * ثالث یعنی
 اندوخته و فراهم آورده استاد غزنی بیت جهان و مال جهان سر ترس چیده تست *
 بشهریاری و پیروزی آن چیده بیچ * رابع ستوز معناسنه مثلاً بر ستوز دن بر معنی
 قصد اولنه مشکلا نه و هو مایستفاد من اللفظ یعنی بر لفظدن معنی استفاده اولنه ابو الحسن

شهیدی بیت رغوی کنی که شاعر دهرم ولیک نیست * در شعر تونه حکمت و نه لذت و نه
 چم * خامس یعنی جرم و کناه حکیم زاری قمستانی * مسبط * جم گفتش کوجم چه چم
 بر من بدین سهو است و چم * مثلش نباشد در عجم شاهی ز نسل نواله بشر * سادس یعنی
 خوردن حکیم فردوسی بیت شما دست شادی بخوردن برید * بیک هفته اندر چید
 و جرید * صابع مروپلر لسانند زیان معناسنه و دارا المرز پلوزبانند چشم معناسنه در
 حکیم سنایی بیت عالمی دیگرست عالیشان * نیست فوقی ز نورنا چشان * ثامن معینه
 حکیم سوزنی بیت سپیداران ایزراشه شایسته بدعت * که پیش او بشایستی نهادن
 دست را بر چم * تاسع انتظام کار معناسنه کسان بیت چرانه شکر کم نعمت تراشب و روز
 که از تو اختر من سعد کشت و کار چم * عامر جلد و جاپک و چالاک اولمق معناسنه استاد
 لطیفی بیت بر فضل تو کی معترف آیند که دانند * اشعار تویی چم و سخن نامه خله * فتح
 خاء معجه ايله خله نك معناری محله ذکر اولمور انشاء الله تعالی حادی عشر یعنی خم خمیدن
 لفظندن صیغه امر اولور ثانی عشر بوریاقشندن طبق ایدوب آنکله غله نك صمان
 و توزین آیردرلر اکاچ و غله بر افشان دخی دیرلر هندی لسانند اکا سوب دیرلر چنک مریم
 بخور مریم دید کاری شکوفه در که بش بر مق کی در مجمع الفرسه مسطور در که زن حامل
 وضع حمل عسرت چکسه اول اوقی صویه قور لر اصلنوب بر زنن جدا اولدوغی کی
 بامر الله تعالی اول غورت وضع حمل ایدر شکم بویته بو معنایه اشارت وار در شیخ نظامی
 بیت بر ست آن چنک مریم شاه عالم * چنان کابستنان آن چنک مریم کچهار علم
 یعنی خلفاء الراشدین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین کذافی شرفنامه کچهار نظم یعنی
 عناصر اربعه کذافی شرفنامه ک مع التون * چاپاتان ک فتح باء فارسی و تاء مثناة ايله
 بعض نسخه ده تایرینه نوله واقعدر ادک اوزرینه کیلن ادک معناسنه در کذافی نعمه الله
 کچار کون ک کتب طب مفردا تنده بسپاسه دید کاری دارودر ودخی سمر اغاجنه دیرلر
 کچاشکدان ک فتح شین معجه و دال مهمله و سکون کافله کچارمین کچارم در دخی یای
 نسبت و نون ناکید ايله در دخی به منسوب دیمک اولور کچاشکدان ک سکون شین معجه
 و فتح دال مهمله ايله اتمک صاندوغی کذافی الخفه اماغیری نسخه لده خاء معجه ايله در
 کچاکایدن ک یعنی چکانیدن یعنی طملا مق هر نه اولور سه استاد فرخی بیت پیش
 سائل زرجا کاند بهنگام جواب * پیش نحوی موی بشکافد بهنگام سوال کچامیدن ک
 کسر میله تبول و تغیط معناسنه حضرت مولانا قدس سره * مسبط * بس کن که هر مرغ ای
 پسر کتر خور دا نجیر تر * شد طعمه طوطی شکر وان زان راچامین خر کچاودن ک
 سرچه لر و اکا بکر ر قوش جفر لر بر نسنه دن اور کوب جفر شد قلیینه دیرلر کچامیدن ک
 کسر ها و سکون یای تحتانی ايله اوشمک معناسنه در کچاییلن ک کسریای تحتانی اول
 و سکون ثانیله اوشمک معناسنه مرویدر کذافی نسخه بحر الغریب الحامی کچیان ک فتح
 باء فارسیله یعنی جامه کهنه بوندند که اسکی اثوابی آمده چپانی دیرلر میرنظمی بیت
 نیاشد لایق بزم چپانی * تو عالی قدری و قدر تودانی کچپتین ک سکون باء فارسی و کسر

چ ن

و کسر مشناتاء و یای ساکنه ايله معنى انباشته يعنى کوچك طفر جوق کذا فى فرهنگ جهانگیرى
 و چپسین یی سکون باء فارسی و یای تختانی و سین مهمله ايله آلمی که عربیة جیبسین دیو
 وله در تعریف قلعه بیت چنان بود محکم بنای حصار * بجپسین و کچ کرده اند استوار *
 و چپ دادن یی پانیه آتمق معناسنه اصطلاحیدر و چپسیدن یی سکون باء فارسی
 و یای تختانی و کسر سین ايله معنى چپسیدن و چسپیدن که عنقریب ذکر اولتور انشاء الله
 تعالی و چپیره شدن یی کسر باء فارسی و سکون یای تختانی ايله حاضر و همیا اولتی و در یلوب
 جمع اولق حکیم فردوسی بیت بفرمودستان تاجپیره شدند * هر رز یا زاپند یوه شدند *
 و چپین یی کسر باء فارسی و سکون یای تختانی ايله سله سیدی که اکثر سکوت چپختن
 ایدوب ایچنه اتمک و بعض اشباقورلر حکیم فردوسی بیت ایچین در افکند تا که سرش *
 همان نان کشکین به پیش اندرش و چپین یی کسر تاء مشناتاء و سکون یای تختانی ايله ایرک
 قوریمی که ایکی طرفدن دیکیلور و چپیدن یی کسر خاء معجه ايله معنى سستیزه و سیرزنش
 یعنی چکشک و دخی معنى کوشیدن یعنی دور شک مولانا کسائی بیت طعنه مزن که
 بادولب من چراغی * هر چند پیر کشتم و توتازه نو جوان * و دخی بیج و تاب معناسنه مرویدن
 و چپین یی کسر خاء معجه ايله کیلولو و یاسلو شوخکین معناسنه شرفنامه ده کسرین ايله
 مقیددر و چرامین یی فتح راه مهمله و کسر میله معنى علف بهرامی بیت بنامد اینجا بیچاره
 راه کم کرده * نه آب بامن بیچاره نه چرامینا چران یی فتح راه مهمله ايله بوزن خزان یعنی
 چرند اوللای معناسنه اسم فاعل اولور و چراییدن یی فتح راه مهمله و کسرنون و سکون
 یای تختانی ايله حیوان او تار مق تشدید ايله ده تخفیه ده منقولور و چراییدن یی کسر
 یای تختانی اول و سکون ثانی و فتح دال مهمله ايله معنى چراگاه اوللاق معناسنه شمس خری
 قطعه * حسود شمارا در باغ امید * نماد ست از غر غیر از سید چن * چو حیوانیست
 مانده در بیابان * ز بحث بد ز آب و نه چرایین و چرب زبان یی طنلو دلو و منتظم الکلام
 و فصیح اللسان دیمکدر میرنظمی بیت شوی خوش سخن یا کبیر و صغیر * کند چرب زبان
 همه کس اسیر و چرب شیرین یی لطیف و نفیس و لذیذ طعام حکیم خاقانی بیت چرب
 شیرین نعمت دنیا * بمکس راند نش نمی ارزد و چربیدن یی سکون راه مهمله و کسر باء موحده
 و یای ساکنه ايله غالب اولق معناسنه شیخ نظامی بیت من ار بر تو جزیم بهنگام کین * بدم
 قائم اند از روی زمین * و دخی فرو آمدن و فرو رفتن و فرو کردن بونلر دن مراد
 مغلوب اتمک و غالب اولق معناسیدر بابا نصیبی کیلانی بیت بزمه آنروز ترغ ذقش میچرید
 که ز نارج بیاز بجه تراز و میساخت و چرخ برین یی یعنی عرش مجید کذا فی شرفنامه
 و چردان یی سکون را و فتح دال مهملتین ايله بوزن مردان که الر جر و سوال محلت اللر تله
 طوتد قلوی طاس و یا کشکول اصل جمع عربیله در جر اولنان اشیایه طرف اولور و
 معناسی دخی قبول ده اولان رزم خلقه سید رایکی معنایه ترتیب اوزن میرنظمی بیت کدایی
 گرفتست چردان بدست * بدر آمد و کرد چردان شکست و چرستیدن یی فتح را و سکون
 سین مهملتین و یای تختانی و کسر تاء مشناتاء ايله بوزن پرستیدن دیشلرینی و برینه صقوب

چرد تقدیر و چرستان و فقر او سکون سین مهلتین ایله چار کوشه برنوع طغارجقد رکه
 در ویشان و سیاحان و قلندران درت کوشه سندن باغ ایدوب ارقلینه باغلر ایچنه
 ماکولات و بعضی سبک جامه دخی قورلر کاخی جائل واریده ایدرلر شیخ جنید خانالی بیت
 برون رفتم چو در ویشان غم پوش * چرستان اراحمائل کرده بدوش و چرغان و حکون
 راه مهله و فتح غین معجه ایله اول ییوک مهر در که منشور له طغرایینه بصیر لکنافی
 فرهنگ جهانگیری و چرغون و سکون راه مهله و ضم غین معجه ایله یعنی چرخول مرقوم
 و چرمدان و سکون راه مهله و میله و فتح رایله ده جایز در در کیسه معناسنه که دولیان
 دخی دیورل حضرت مولانا قدس سره بیت ایتم از مکر دزد و رامزن * زانکه چون در
 چرمدان توام * وله ایضا بیت کاسه او زاق پیانی پوست * کیسه اقبال چرمدان
 ماست و چرنکین و فتح راه مهله و سکون فون و کسر کاف عجمیله آواز کرز و امثالی
 نستله رکه او رد قل ظاهر اولور و چرون و سکون راه مهله و فتح و او ایله شهر هر مزله
 اتم قد میلد و چرویدن و سکون راه مهله و یای تختانی و کسر و او ایله ایکی معنایه کلور
 اول چاره آرامق معناسنه در میر نظمی بیت بدر دشتی او چند انکه چروید * بخ صبرش
 علاجی راغی دید * ثانی سکر تک معناسنه در شمس غری بیت دولت و نصرت و سعادت را
 نیست کاری و رای چرویدن و چرویدن و کسر راه مهله و سکون یای تختانی ایله اول ملاقی
 معناسنه تشدید رایله و تخفیف لده جایز در و چسپانی و سکون سین مهله و فتح باه
 فارسیله بز نوع چاهه در که اوخته کیرلر بکری طار و اکثر یا بویی دخی قصه ایدرلر بالا پوش
 و چکمان دخی دیورل و بر معناسیله یا قشقلو و مناسب اولان نشنه در هر نه اولور سه مثلاً فلان
 چیر بفلان اچسپان آمد دیورل و چسپیدن و سکون سین مهله و کسر باه فارسیله میله
 ایلک و زیاده کلک ورنسینه طوتمق و بر جسم بر جسم متصل اولق بروجهله که انفصالی کوچ
 اوله و یا شمشق و یا شمشق معنایه در کدافی مشکلات و چشان و فتح شین معجه ایله کرز
 معناسنه در که پشان و چشان دخی دیورل و چشم پریدی و کوز سکر مک معناسنه شمس
 میوزی بیت چشم همی پرد مکر آن یاز میر سده * دل میهد نشانه که دلدار میرسد *
 و چشم داشتن و امید ایتک معناسنه خواجه حافظ بیت کربس منزل سلی رسی ای
 باد صبا * چشم دارم که سلامی بر سانی ز منش و چشم زن و کوز ایلک یعنی کوز قیوب
 امثالوت ایلک ابوالمغانی بیت بار قیبان برهش دوش شهم میل نکرد * چشم زد بر من
 آشفته مکر از سر لطف و چشم زن و ترکیه اولور دکن دید کلری اوتک تحفید و چشم زن
 دخی دیورل کوز آغریسنه ایتد کلری معالجه یه جز و ایدر لر غایت ابجه سحق ایدوب سر مه
 کبی استعمال اولور و چشم کردن و یعنی چشم زخم اصابت سین معناسنه در ترکیه کوز
 دکر مک دیکلر میر نظمی بیت که بوده چشم بختم آنچنان بد * بچورد و ناز جانا و چشم کرد
 و چشم لادن و سکون سین معجه و فتح میله اول حیده دانه لدر که چشم و چشم و چشم دانه
 دخی دیورل و چشم سوزن و ایکنه و جوالد و دلوکی شمس غری بیت بود چو چشمه
 سوزن و چشم اعتدایت * زبش بلا و محن عالی بدین فرخار و چش و سکون سین معجه ایله

ایله بمعنی چشن مرقوم که باب سابقه ذکر می مرو را یلدی استناد عنضری بیت آپن عجم
چشن جهان دیده فریدون * بر شاه جهان دار فری باد همایون چی چشیدن چی کسر
شین معجه ایله دادمق ذوق معنا سنه خواجه کال بخندی بیت آن شربت خاصی که شقای
همه جانهاست * بی چاشنی درد چشیدن نتوان یافت * عربده ذوق که فاعلی ذواق کلور
چاشن کیر معنا سنه و چغتایده تا تماغان دیرلر چی چغان چی فتح غین معجه ایله اوج معنایه
کلور اول اول معروف چتال اغاج که اراسنه ز بلار استوار ایدوب رقاصار اللرنده اصول
طوتوب رقص ایدرلر چغانه دخی دیرلر حمید قلندری بیت از شعر او کنند اگر شعر دلبران
هر تار آن ترانه چنک و چغان دهند * ثانی بمعنی مرد کوشنده یعنی کار و مصالحه مجد و ساعی
اولان آدم ثالث بر شهر آیدر چی چغانیان چی شهر سمرقنده بر محله آیدر حکیم سوزنی
بیت شغل چغانیا زابی باده * یکبان زود و باده نمی باید چی چغزیدن چی بوزن لغزیدن
ایکی معنایه در اول بمعنی ترسیدن حضرت مولانا قدس سره بیت در فنا جلوه شود
فائده هستیها * پس نیامد ز بلا کرب و در چغزیدن * ثانی شرفنامه ده التفات ایتیک
معنا سنه در چی چغیدن چی کسر غین معجه ایله چخیدن مرقوم معنا سنه کذا فی المجمع
چی چغیتیدن چی سکون فاکسرتاء مثناه و یای ساکنه ایله میل ایلک معنا سنه در کذا فی
فرهنگ جهانگیری چی چغسیدن چی سکون فاکسرسین مهمله ایله بمعنی چسپیدن عموما
و یا بشقی معنا سنه خصم و صاحب حضرت مولانا قدس سره بیت نورانی دامن و هم بر آب چغس
چونکه داری آب از آتش منفیس * قزدرمه معنا سنه منفیس نهی حاضر در میل ایله
معنا سنه ابن یمن * قطعه * سعی در تنقیص قدر خویش کرد * هر که کرد اهل در تکمیل
نفس * بادها این نفس نافرمان و شوم * کفمت از حرص بر دنیا بچغس چی چغیدن چی
کسر قاف و سکون یای تحتانیله قازق و میج قافق معنا سنه در چی چکایدن چی طماق
معنا سنه چکیدن لفظنک متعدی در خواجه سلمان بیت حدیث خاک درت راز چشن
سلمان پرس * که کار اوست درین باب در چکانیدن چی چکان چی چکیدن لفظنک اسم
فعلی در طمایهی معنا سنه و دخی بمعنی چکانیدن چی چکمان و چکمن چی کلاه با سکون
الکاف بمعنی چسپان مرقوم یعنی بالا بوش و زره یلکی معنا سنه مرویدر چی چکن چی فتح کافله
ایکی معنایه در اول بمعنی چکمن مرقوم شمس فخری بیت تاج یا قوت و بغلتاق چکن *
یافت از یمین دعای او خرویه * ثانی بمعنی اول شب میرنظمی بیت بوعده نیامد چو آن سیمبر
مشموم ناله خیر چکن تاسحر چی چکیدن چی کسر کافله طماق معنا سنه هر نه اولور سه کال
بخندی بیت با ز آتشی بسینه رسیدن گرفته است * خون از دل کباب چکیدن گرفته است
چی چلیدن چی کسر لامله کرمک و کومک مثلاً آت کنی کومک و ایت کوکی کرمک و دخی
جلد لک ایلک چی چمان چی بوزن همان اوج معنایه در اول بمعنی خرامان که چمیدن اسم
فاعل اولور نا زایله صالحی معنا سنه خواجه حافظ بیت شد چمان در چمن حسن و ملاحات
روزی * در کستان و صائش نجمید یم رفت * ثانی پیاله شراب که چمانه دخی دیرلر حکیم
ناصر خسرو بیت همچو بلبل لحن و دستاها زند * چون لبالب شد چمان از بلبله * ثالث

مجلس خاص معنا سنه میرظمی بیت مخلوت سرایش چمان کرده اند * کذوق وصالی
 نهان کرده اند * چمانیدن یعنی خرامیدن صالوق معنا سنه مصدر در چمان چمان شهر
 اصفهان دروازه لریدن بردروازه آدیدر حکیم شقای دز هجو وزیر محمد مؤمن بیت مومن هلم
 بازی چمان بکجارت * پاکاری صد در صد کمران بکجارت چمن چمن معروف ودخی
 صف صف تمش اغاجلرک آراسی کذرکاه اوله ودخی اغاجل مکان که آلتی چایر اوله مولانا
 کسائی بیت سروبتان کرده وکلشن خراب * لاله ستان خشک شکفته چمن * محمودیه
 چمن معنا سنه مسطور در یعنی اسب دلیر چمنیدن نازایله صالوق شرف یزدی بیت
 چوسر و تودامن کشان می چید * چمن دامن از شرم بر سر کشید * بوبیت معما در اسم نجم
 چقار ودخی میل ایتمک معنا سنه عمق بخاری بیت چیدن نت ستوی دشمن برغم من تاکی
 بکیر چنک بچنک وخواه ساغرمی * تحفه الاحبابه یعنی خم خوردن مسطور در چمن چمن
 کسر می ایله بول و غاٹ دیمکدر حضرت مولانا قدس سره بیت یعنی بول بیت چان نبود
 درجهاترا این چمن * لیک نبود این چمن مامعین * وله یعنی غاٹ بیت بابل از جای میزید
 چمن * مرجعل را در چمن خوشتر وطن * وله ایضا بیت کرچه طوطی خود از شکر زنده است
 زاغ را می چمن خراید * بوبیتدن فهم اولنور که حیوانات زبانه ده مستعمل اولش اوله چناچن
 فتح نون وجم فارسيله آواز نیر یعنی اوق بیانی آتادقه ظاهر اولان صداسی که شپاشاب
 دخی دیرلر شکم آواز شمشیره فشا فاش دیرلر شیخ نظامی بیت زبیم چناچن که آمد ز نیر *
 کفن کشت در زیر جوشن حریر چناز هن چمن نون وها سکون زاء مجله ایله مقامات
 شیخ الاسلامه یا زرکه برکله تحسین و آفریند که جمله اولکلر آنک ضمنده اوله یعنی مثل قدر
 ایواوله که وصفی ممکن اولیه آنک تعبیرد چمن کردن چمن حلقه رستتاب یعنی ایب بوکنلرک
 حلقه سی که آدن کورب ربا شدنن بوکرو دخی دف ودایره والک و غر بال مثل اونسنه ره
 چمن ایتمک چمنیدن چمن سکون نون و کسرباه موحده ایله جستن لفظنک ایکی معنا سینه ده
 مراد قدر اول یعنی خیر کردن حضرت مولانا قدس سره الغریز بیت حلقه حلقه بر او
 رقص کنان دست زنان * سوی او چمنید هر یک که منم بنده تو * ثانی یعنی کریم حکن
 ازرقی بیت چنان کر زده دشمن که سیر ایت او * زهیت تو چمنید مکر بشکل مشکال *
 چندان چمن ایکی معنایه در اول لفظ مرکب در چند ایله آندن اول قدر و اولد کلو معنا سنه
 کلبی بیک ترک بیت چندان سودم جبین حسرت بر زمین * کین توده خاک را تینک آوردم
 ثانی لفظ مفرد در صندل اغاجنه دیرلر حکیم سوزنی بیت هست برلکک زچندان وبقم
 منقار وپا * پس چراشد آبنوسی مردور لککجه * مجمع الفرسه ولایت جبین شهر لریدن
 بر شهر معظم آدیدر چندان چمن مخفف چندان مرقوم وبعنی چنکه که عنقریب ذکر اولنور
 ودخی صندل اغاجی معنا سنه حکیم خاقانی بیت دررنک و بوی دهرنه هیچم کرده روم * ازقم
 نیم که بال چندان در آورد * بعض فرهنکله بر خومشوا غاجدر که زده ده دیرلر ولایت حاصل
 اولور کندانی شعرنامه چنکالخوان بر طعام درنان گرمی روغن آلوده ایدوب تناول ایدرلر
 چنکالستان چمن اورمان معنا سنه در امان چنکل ترکیب چنکلی دید کلریدر وستان محل و مکان

و مکان معناسنه درغلبه استعمال ايله مطلق صيق اغاجلغه اسم اولشدر چ چيدين چ کسر
 نون و سکون ياي تحتاييله بمعنى چکيدن مرقوم ميرنظمي بيت ز کويش صبا چون وزيدن
 گرفت * سرشکم زديده چنيدن گرفت * چوکان چ اوج معنايه کلور اول معروف باشي
 اگري براغاجدرکه آنکله ميدانده طوب اوردرلر کوي و چوکان متعارف اويوندر بغايت
 سوار ي و ساجشور اولنلر اويونلر هر بر آدم اول ميدانده آت سون مزثاني ينه باشي
 اگري براغاجدر يولاد طوي با شنه اصارلر ياد شاهلر چتر آسا کبي لازمند ندر کوبه
 دخی ديرلر سراج الدين سکري بيت ز عنبر بومش خيزد ز سنبل برکاش چوکان * دلش
 چون قبه تازی رخس چون قبله دهقان * ثالث هرباشي اگري اغاجه چوکان ديرلر جمله دن
 طبل و کوس طره سي شيخ سعدي * قطعه * خردمندان نصيحت ميکنندم * که سعدي
 چون دهل بيهوده مخروش * وليکن تايچوکان ميرتندش * دهل هرگز نخواهد کرد خاموش
 چو بکان چ چوکان معناسنه در ابن عيني بيت ريوه کوي لطافت چو بکان سر زلف
 ز دلبان سعي قد و کارخان سمن خد چ جهان چ بمعنى بسيار چوق ديمکدر ميرنظمي بيت
 ترجم کن يکي بر جان سوزان * جهان شد جور و نازاي شاه خويان چ چيدين چ چحراق
 وله بيت عنان سمنش چوداده کشاد * چيدين گرفت ورسيد چوباد * و دخی ميل ايلک
 و تفر جانک و فرهنگ جهانگيرده بمعنى چکيدن مسطوردر چ چيدين چ سکون ياتين
 تحتايين و کسر باء فارسيه اول نسنه يه ديرلر که ايکي وقعه نك اراسنه اوله چ مع الواي
 چ چارسوي معروف معنای ترکیب درت طرفدر اکثر بازارلر اويله اولدوغی و جهدن نعيمه
 اولمشور ابوالعاني * قطعه * کردم اندیشه چارسو رفتم * که خرم طالع فروشنده *
 طالع بدبين که هم آجا * کس ندیدم شود فروشنده * همه اهل خرد بچکم زمان * بهر
 طالع خريد کوشنده چ چارو چ ضم راء مهمله ايله اولک معناسنه عوماغله اولکي
 خصوصاً وله بيت شهنشاهی که ادنی لطف وجودش * زرو سمي دهد مردم چارو *
 چ چاکسو چ سکون کاف و ضم سين مهمله ايله سپاه رنگ بردارودر کافورايله آميخته
 ايدوب کوزه چکرلر مجيک بيت جود تو سود دارد بر علت نیاز * چونانکه سود دارد بر چشم
 چاکسو چ چاکسو چ شين معجه ايله بمعنى چاکسوی مرقوم کذا فی القفه و فرهنگ وفای
 چ چامه کو چ غزلخوان و خوانده چامه شعرو غزل معناسنه در کوکوتنه معناسنه در
 چ چا و چ صدای شایع معناسنه ترکیب دخی استعمال اولنور بر سوز خلق بيکنده شایع
 و مشهور اولدقه فلان سوز چاولندی ديرلر دخی مقوادن سکه لشمس انچه در زمان سلفه
 اوز بک پادشاهلرينک بری بر محله خزينه سنک مضایقه سي اولور اول زمان اختراع ايدوب
 رایج ايلش کدافی تاريخ و صاف اول عصر شعر اسنک بری ديمشدر بيت چا واکر در جهان
 روان باشد * رونق ملک جاودان باشد چ چا و چا و چ سرچه واکا بکزر قوشچغرلر اورکدکله
 و دخی شکاری قوش کوردکله چغرمشدر قلرينه ديرلر شمس غری بيت بی خانمان و بی زن
 و فرزند دشمنش * کجشک وار دارد پيوسته چا و چا و چا هجو چ سکون ها و ضم جیم
 فاز سيله بمعنى چا هيوز مرقوم قوني پاک ايله جک آلات وقوغه چقار جق چنگال چ چيو چ

و

هم باه فارسیله سکوه مرقی میرنظمی بیت جنان سر نیز بود چپوی نیزه * چوسوزن
 بکند راند بی ستیزه * چتوچ هم تاء مثناة ایله پرده معنا سنه حکیم زاری قهستانی
 بیت دکرو یا عین چون دختوان دامن کش * گرفته کرد خوانین کل ز رشک چتوچ چربوچ
 سکون راه مهمله و هم باه موحله ایله ایکی معنایه در اول بعضی چریش مرقوم ثانی بعضی
 چربی یعنی یاغلی استاد لطیفی بیت بدو کتم نکارینا چه باشد که مراباشی * که هستم دو غمت
 سوزان چو بر آتش نهی چربوچ چرغونوچ سکون راه مهمله و فتح غین معجه و هم نوله
 ایکی معنایه در اول شراب ظریفی هر نه اولورده ثانی برکونه دلپسند سازد و ایکی معنایه
 ترتیب اوزن ابوالمعانی * مسط * ساقی بنه برجامی از چرغونودر بزمی * زن چرغونو مطرب
 به فی عیشی کنیم زغم عدوچ چرندوچ فتح را و سکون نون و هم دال مهلتیق ایله استخوان
 نرم که شانه دید کبری کوك او چند و کوکسه اولور عربیده غضروف دیرل خمتیق ایله
 کذا فی الصحاح * چشم آروچ اول الف مدوده ایله اول نسفه در که دفع چشم زخم ایچون
 عمله کتور یله آدم ایچون و یا خود حیوانات و یا زراعت و یا باغ باغچه و خانه و سرای
 ایچون ایدر اسید حسن غزنوی * رباعی * ای سرتاپا بنازکی سروسهی * از جمله نیکوان
 تو خوبی توبهی * بر حسن و جمال پیش می افزاید * چشم آروچو چشم بر روی نهی *
 شیخ آذری بیت اولیا را که هست حسن نکو * این ملامت کنند چشم آروچ چشم کاوچ
 بر نوع رنگین کلدرقیو قرمزی چشم کاو میش دخی دیرل رومله بر نوع آری و آید لطف
 ار که دیرل عربیده اکا عین البقر دیرل * چشمه تولزوچ ترازونک کبوتر یکدوکی سوواخی
 عربیده عین المیران دیرل ابوالمعانی بیت شد چو چشم ترازوی چشم خوینم * شده است
 هر مرثه ام چون کبوتر میزان * چغوچ هم غین معجه ایله بیقوش جنسندن بر قومند
 اکا کایت ایله مشابهی وارد در ابو مشکور بیت اگر بازی اندر چغوم نکر * و کربا شه سوی
 بطان مبر * لغت خرسا نیدر اما فر هنگ حسین و قای ده یعنی که بشک واقع در جمیع الفرسان
 هخی اوله در * چکاوچ کاف عربیده چکاوک مرقوم معنا سنه حکیم فردوسی بیت چنین گفت
 با کرد جنگی زاو * که تر چون عقابی و من چون چکاو * شمس فخری بیت بر شاخسار مدح
 طوطی طبع من * بردست در سخن سبق از بلبل چکاو * مجد همکر بیت شاه از فر سایه
 معمار عدل تو * همسایه عقاب گرفت آشیان چکاو * بر عجلان دخی حکیم فردوسی بیت
 بد انسان که شاهین ریاید چکاو * ربود آن کرانمایه تاج زاوچ چکوچ هم کاف عربی ایله
 مطربلک سازه اورد قلی زخمیه دیرل میرنظمی هروی بیت مهیا شده بزم خاص شهان *
 سه تازی چکوز دچو غنیا کران * و چکک مرقوم معنا سنه ده مرویدر * مع الهاء * چاپله
 کسر باه فارسیله و باه موحله ایله ده مرویدر کل معنا سنه در کذا فی الجمع * چاچله
 کسر جمیع جمیله چارق معنا سنه ما و واء النهر لغتی در مسعود سعد سلمان بیت کیر کردندی
 همه برکتفشان فی کوردین * صدر جستندی همه در پایشان نه چاچله * چار آیند * بر نوع
 جبهه در که درت یامی قاپور دغه سی اولور * چارپان * معروف درت پارچه اغاج در قاصد
 اللزده بر رینه اوب رقص ایدر * چار جوبه * درت اغاج که قاپور و بخریه نصب

نصب ایدوب قنادرین اکا میخلر فی چارخانه فی دیار عجمده معروف درت خانه فی
قرغاندرکه ایچنده درت نوع طعام بشورزل اکثر تفرج و باغ و باغچه مسیره یرلره
کتدکارند کوتورلر و رنوع سنیدر اولدخی درت خانه لیدر نتمک میرنظمی بیت منخاش
چنان برخواس و عوام * بجارخانهارا کشید طعام فی چارخایه فی دلیروشجیع دیمکدن
کنایه در و تابع هوای نفس اولوب متعدد عورات و جولری طو تانه دخی دیرلر نتمک امید
بیت بیرانه سرکه قد امید و تاشد * از چارخا بکی دوسه جا کتد اشد فی چارده فی
اظهار هایلله افساد دماون درت و ماهک پدر اولدوغنده دیرلر خواجه حافظ بیت می دوساله
و محبوب چارده ساله * همین بسست مرا صحت صغیر و کبیر * و کمال کامل معناسنه دم کلور مولانا
هاتفی بیت مرا آنچه از چارده دلد دست * که تنه اندش دور گردون شکست فی چارده شنبه
اظهار هایلله هفته نک در دخی کوفی فی چارکامه فی یورغه آت حکیم خاقانی بیت صا قیا
اسب چارکامه بران * تارکاب سه کامه بستانیم فی چارمر چاره فی ایکی معنایه کلور اول
یعنی مرحله ثانی ملا و دانشمند معناسنه ابوالعافی بیت باده میخورم کن ریا هم چون * و اعظ
و شیخ و چارمر چاره فی چاره فی اوج معنایه کلور اول یعنی مدد چغتایده ارمان دیرلر میر
علیه شیر بیت اولتور رهبران قونی اولسام هم ارمان قالمای * تو شام پیرابام وصالنکنی
کورب * ثانی حیله ثالث یعنی یکبار فی چاره فی زاء فارسیله بخش و عبث معناسنه در
فی چاشنگاه و چاشنگه فی کلاهما بفتح الکاف الفارسی قوشلق و قنی که چاشت قوشلقدر
و گاه و قنندر عربده فخی دیدگری زماندر فی چاشنه فی قوشلق یکی که چاشت معلوم
و آخرند کی ها اختصاصیه در یعنی اول وقت مخصوص اولاندریک اولور فی چاله فی فتح لامله
اول چطور که اوزرینه دز گاه قویوب جلا هلا یا قنرین اوزادوب بز طقور لر و غله قویلن قوی یه
دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری فی چامه فی شعر و غزل معناسنه حکیم فردوسی بیت
یکی چامه کوی و یکی چنک زن * یکی پای کوید شکن بر شکن * و بمعنی داستان بیت
بدان چامه کوکت کای مامروی * بپد از دل چامه شاه کوی * و دخی قوت و قدرت
معناسنه کلور میرنظمی بیت نوشتن چاره نامه دیرلر * نشین یا الم چامه ندارم فی چانه فی
فتح نون و اخفاء هایلله اوج معنایه کلور اول ز نحدان معناسنه حضرت مولانا قدس سره
بیت شکر حق کوید ترا ای پیشوا * آن لب و چله ندارم آن نوا * ثانی ترکیده چکه چالیدی
دیدگری معنایه که ز فراومنه دخی دیرلر میرنظمی بیت وفا کردنش را بهانه کند * مکن
با و اوارا که چانه کند * ثالث اتمک ایچون کسلش خمیرکه زواله دخی دیرلر کدافی فرهنگ
جهانگیری فی چاوله فی سکون و او و فتح لامله کل خوش رنگ معناسنه کدافی المجمع بومعنایه
استاد منصری بیت همه بوستان سازی از دشت و رانغ * چمنهای پر لاله و چاوله فی چاه فی
مطلق قوی در کرک صوی اولسون کرکسه صوی اولماسون فی چاه یوزه فی قوی دن
قوغه چقار جق چنکل و دخی بکره ایچنده اولان دمور که انک اوزرنده دوز عریه خطاف
دیرلر اغا جدن اولسه قعد دیرلر فی چپاره فی فتح باء فارسی و راه مهمله ایلله جامه کهنه
معناسنه در فی چپله فی سکون با و فتح جیم فارسیین ایلله بوز اوزرنده قایمغه دیرلر عریه

زحلو قد دید کاری معنایه خلایب و خلاش و غرلخ دخی دیرلر کذاقی شرفنامه بومعنایه میر
 نظمی بیت در همه با او نشود در خله * راست روان بود چپله * خله یول ضایع
 اتمکدر ۲ چپه ۲ فتح باء فار سبیله ایکی معنایه کاور اول صولاق آدم و حیوانه دیرلر آدم
 صول الی صاع کبی قوللنور و آتک صولای صوپکر کن اول صول الی صویه قور بيطار نامه ده
 مسطور در و بر معناسی دخی زغر کو یکده دیرلر بعض آو حیلر زغر چیر آد قورلر وقوق اولینلر
 مسکودوب چاید و غی اجلدن صانوزلر اول آدایسه چپه دن غلط اولوب زغر معناسنه اولور
 بومعنایه میر نظمی بیت پرستار شه رادویدند هر سو * دران چون چپه کرده اند جستجو *
 ۲ چپیره ۲ کسر باء فارسی و سکون یای تحتانیله یعنی آماده شدن و مصاحت ایچون بریره
 کملک معناسنه شمس خری بیت برانچ ساز کار دولت او * کواکب را بود دایم چپیره
 و حکیم قطران ارموی بیت سحر کاهان زند تند و تیره * وزولشکر کند سر پا چپیره *
 ۲ چخیده ۲ کسر خاء معجه و سکون یای تحتانی ایله مجمع الفرسه یعنی دم زده و شرفنامه ده
 یعنی کوشیده مسطور در ۲ چرا به ۲ فتح را و باء موحد ایله سودا و زرنده بغلنن قیق کذاقی
 شرفنامه ۲ چرا خواره ۲ فتح راثین و و او و سکون خاء معجه ایله اول طرف کداچینه چراغ
 قورلر چراغواره دخی دیرلر سیف اسفرنگی بیت در شب قدر چاه تور روح الامین نظاره کرد
 این شش و سه قرا به رادید چراغواره ۲ چراغپایه ۲ ایکی معنایه کلور اول معروف چراغدان
 معناسنه که چراغ ایله داندن مرکب در ظرف قندیل معناسنه ثانی اول آتیه دیرلر که ایانغ
 اوزرینه قالقوب اللین یوقار و طوتار میر خسر و بیت راق هست والای تو بکر مروی
 چراغپایه کنان رسم بهر جست بتان ۲ چراغیره و چراغوره ۲ کلاهما بفتح الراء المهمله و سکون
 الغین المعجمه یعنی چراغپایه کذاقی الحمودی فرهنگ جهانگیریه فنار معناسنه در ۲ چراغله ۲
 سکون غین معجه ایله یلدز بوجکی کرم شبتاب دخی دیرلر نیازی بحازی بیت شب چراغک
 چراغله شبتاب * کرمکی کوبو دشب افروزان ۲ چراغوان ۲ یعنی چراغواره مرقوم حکیم
 انوری * قطعه * این آبکینه خانه کردون که روز و شب * از شعلهای آتش الوان میزیست
 یاد اچراغواره فراش جاہ تو * تا هیچ در فقیله خور شید روغنست ۲ چرب روده ۲
 بنجه و ش و یاغله قاورلش ایچی طولش بغر سبق عربیه نقائق دیرلر ۲ چراگاه و چرا که ۲
 کلاهما بفتح الراء المهمله و کاف الفارسی و اظهار هایله اوللاق که عربیه مرعی دیرلر ۲ چربه ۲
 سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله معنی چرخه یعنی چقرق و اغر شق و خرطی و توزق ۲ چرنه ۲
 سکون را و فتح تاء مشناه ایله لون و رنگ معناسنه که چرده دخی دیرلر کذاقی فرهنگ جهانگیریه
 ۲ چرخ غله ۲ تار لادن خرمن ریسه غله چکدکاری قاکلی که چرخ قاکلی و عربیه دخی
 دیتل و کی ذکر اولندی میر نظمی در تعریف دیوانه * خس و خاشاک بر سر بود موی *
 خورش چون چرخ غله بود کونی ۲ چرخله ۲ سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله راوند
 ترکیده کونیک دیرلر بعض نسخه ده چپکنه دیرلر و بعضندک قالوغان دیدکاری اوت که عربیه
 شکاعی دیرلر ۲ چرخه ۲ سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله چقرق دیدکاری که عوارت و سیاقوی
 ماسونیه و قله ایلک صارلر و اغر شق و توزق معنایه که قاصر غده دیرلر ۲ چرده ۲ سکون

سکون را و فتح دال مهملتین ایلہ رنگ و لون معناسنه در قره یا غز آد مه سیه چرده دیرلر خواجه
حافظ بیت آن سیه چرده که شیرینی عالم با اوست * رخ زبالب خندان دل خرم با اوست
ودخی اصل اولین آتہ دیرلر محمودیدہ اگدش آتہ دینلدوکی مسطوردر چ چرزه چ سکون
راء مهمله و فتح زاء معجه ایلہ بمعنی چرده * مرقوم ودخی سیز رنگہ دیرلر بعض نسخه ده سیاهرق
اولانہ دیرلر و شرفنامه ده اچق قوله آتہ دیرلر چ چرغند چ سکون راء مهمله ونون و فتح
غین معجه ایلہ ایکی معنایه کلور اول بمعنی چراغیاپه ثانی قیون بغر سنی که برج و قیہات ایلہ
طولد و در لر کدافی فرهنک جہا نکیری چ چرکہ چ کاف فارسیله سور کون آوی طالب
آملی بیت بصحن دشت چو حکم شکار چرکہ نمود * زمین چو کوی در حلقه سوار افتاد *
مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت چو صفهای چرکہ بهم داد دست * شد آن پیکران دشت
دیوار پست * مقدم نشینانہ در کاه شاه * همه چرکہ آرای آن صید کاه چ چرمہ چ سکون
راء مهمله و فتح میله بمعنی اسب عموما حکیم اسدی بیت برانکینت بص چرمہ کرخیز * درافکنند
برهند و ان رستخیز * و قوله آت خصوصاً حکیم فردوسی بیت بیوشید سہراب خفتان
جناک * نشست از بر چرمہ سنک رنگ * مجمع الفرسد اصعب معین و محمودیدہ اسب کبود
واقعدر و فرهنک جہا نکیریدہ اسب خنک در حکیم خاقانی بیت دواسنبہ در آوی و در کابی
در آور * کرو چرمہ صبح بکران نماید چ چرند چ فتح راء مهمله و سکون نونہ غو ماچارپا
حیوانہ اطلاق اولنور معناسی اولنایي دیمکدر تنکم عوما طیورہ پرندہ دیرلر کاهی
عل العموم بیاندہ چرند و پرندہ دیرلر شاعر کفته بیت کند ذکر تراجلہ پرندہ * بدشت و کوه صحرا
را چرنہ چ چرویدہ چ سکون راویای تحتانی و کسر و اوایلہ چارہ استمک معناسنه شمس
خبری بیت دولت و نصرت و سعادت را * نیست کاری بغیر چرویدہ چ چریدہ چ چریدہ دن
اسم معولدر و بمعنی مجرد یعنی مال و اثوابہ علاقہ سی اولینہ دیرلر چ چزدرہ چ سکون زاء معجه
و فتح دال و راء مهملتین ایلہ درت معنایه کلور اول چکرکہ یه مشابہ بر جانور در ثانی چغرغان
توی دیدکاری قوش ثالث اغز ایلہ صقلق و رملک رابع انجہ آوازہ دیرلر چ چزدرہ چ
سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایلہ چزدرہ * مرقومک درت معناسیله ده مرادفدر چ چزه چ
فتح زاء و اخفاء ایلہ مرسنہ نک ایی مثلاً اغاجک اوزی و اکا بکر رنسنہ لره دیرلر و بعض فرهنک
چادر معناسنه مرویدر چ چسیمیک چ سکون سین مهمله و کسر باہ فارسیله میل ایلش
واکلتش و موافق و مناسب اولش معنایینہ میر نظمی بیت دران خال و خط و رخسار کلکون
دلش چسیمید و عشقش بود اقرون چ چسته چ سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایلہ
ایکی معنایه کلور اول نغمہ معناسنه میر خسرو بیت چسته میر دبلبل از شاخ و همی
نالمید زار * خاست بر پاسرو کان چسته اوراد رکرفت * ثانی ساغر معناسنه ولہ * مثنوی
نیر آهو کشش زدی بصیر * نغمہ آهوان آهو کیر * زان پی نیر میردش هر سو * کله کور
و چسته آهو * ضمہ ایلہ حیوانات شیردانی معناسنه در کدافی فرهنک جہا نکیری چ چشم براہ
یعنی منتظر کدافی شرفنامه بو معنایه میر نظمی بیت چشم براہ بودہ بشب تاسهر * جز غیالی
نشہ جلوہ کر چ چشم دلہ چ بمعنی چشملان مرقوم چ چشم زده چ کوزدکش آدم اولسون

حیوان اولسون استعاره طریقیله ایشی مرادی اوزره اولیانه دیرلر زبازد طرفادر
 چشم کاوانه بی اول کوزه دیرلر کدیری اولوب بیاضی چوق اوله کذا فی شرفنامه چشم فراخ
 معناسنه عین بقره نوعه شاهنشاهی اولغله در چشم کشته بی ضم کافله شناسی که عریسه احوال
 دیرلر استاد عجمی بیت هجا کر دست پنهان شاعر انرا بی قریع آن کور ملعون چشم
 کشته بی چشمه بی بکار معناسنه عریسه عین دینلور شیخ سعدی بیت درین چشمه
 مابسی دم زدند بی رفتند ناچشم برهم زدند بی وله بیت هرگاه چشمه بود شیرین بی مردم
 و مرغ و مور کردانید بی چغتای لسانده بولاغ دیرلر لطیف دیوانده بیت کوزوم خیالی
 خیلغنه روشن حرم ایرور بی آری پری بولاغ یاشید اسقیم ایرور بی بر معناسی دخی ابکنه
 و چو الدوزد لوکنه دیرلر شمس خیزی بیت بود چو چشمه سوزن بمش اعدایت بی زبس
 بلا و محن عالمی بدین فرخا بی چغاله بی فتح غین معجه و لامله طیمور جمعیتی یرده اولسون هواده
 اولسون شمس خیزی بیت اگر نخبیر صحرا و هوارا بی کند از سیه خالی و چغاله بی چغانه بی
 فتح غین معجه و میله شعر و غزل و قصیده معناسنه ابوالمعانی بیت نعتش که نوشتست قضا
 صفحه اوراق بی مرغان بسحر خواند بر اشجار چغانه بی چغاله بی فتح غین معجه و نونله اوج
 معنایه کاور اول معروف یاریق اغاجدر جلاجل پوللرینی اراسنده محکم ایدوب رفاصله للرنده
 اصول طو توب رقص ایدر لر حضرت مولانا قدس سره بیت این خانه که پیوسته درو چنک
 و چغانه است بی از خواجه پیرسید که این خانه چه خانه است بی ثانی موسیقی بر پرده
 آدیدر مجیر الدین بیلقانی بیت مطرب عشق میزند هر دم بی چنک در پرده چغانه دل بی
 ثالث فرهنگ جها نکیریده مرد کوشنده دیرلر بی چغره شته بی سکون غین و شین معجیت
 و کسر راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله ایلک یوماغی که ابکنه صارمش اوله زغونه و فرموک و کیسته
 دخی دیرلر بی چغرنده بی سکون غین معجه و نون و فتح را وه ال مهملتین ایله یعنی ترسند یعنی
 قور قیچی بی چغرنده بی سکون غین معجه و یای تحفانی و کسر راء مهمله ایله یعنی ترسیده یعنی
 قور قش حضرت مولانا قدس سره بیت چند کردید چود و لاب درین بحر عذاب بی
 سرفرو پرده و چغرنده چو بوتیارید بی مجمع الفرسله یعنی التفات کرده مسطوردر بی چغرنده
 و چغراوه بی کلاهها بسکون الغین و فتح الزاء المعجیت قور بغه که چغرو و وزغ و غوک دخی
 دیرلر عریسه طحلب دیرلر بی چغرنده و چغراوه بی کلاهها بسکون الغین و الزاء المعجیت
 یوصون که صوکنار لرنده یشل نسند در و صویو زنده دخی اولور جامه غوک و بر غسمه دخی
 دیرلر شیراز بلر چل بلک و هند بلر سوال دیرلر بی چغنه بی سکون غین معجه و فتح نونله چغانه
 مرقومک معنای اولنه میر خسرو بیت بیا مطرب آن چغنه کز بک فغان بی کشد زاهد انرا
 بسوی مغان بی چغراوه بی معنی چغراوه مرقوم بی چغاله بی فتح فا و لامله یعنی خیل مرغان
 یعنی قوش سوریمی حکیم ناصر خسرو بیت آمد تا زان زهند مرغ بهاری بی روی نهاده
 بما چغاله چغاله بی حکیم اسدی بیت پراکنده کردون و هامون همه بی زمرغان چغاله زغرمان
 و مه بی چغته بی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله بش معنایه کلور اول یعنی سر کوشند یعنی
 قیون باشی شیخ نظامی اسکندر نامه یاز که اسکندر ذوالقرنین اولوقت زنگیمان اوزرینه یقین

یعنی اول وقت طلایه اسکندر ایل طلایه زنکیان ایچون جنک و قتال مشغول اولوب غلبه طرف زنکیانه ال ویردی مغلوب بینه باعث خوف و هراس لشکر اسکندر ده واقع اولدی اسکندر بو حاله واقف اولدق طوطیانوش حکیم که علم موسیقی ده کمال مرتبه مهارتی و ارایی پادشاه زاده زنکیان پانکر قننه کوندردی و صلح طلب ایلدی پانکر امر ایلدی طوطیانوش قتل ایلدی و قاتنی بر طشت ایچنه قویوب پانکر اوکنه قودیلر پانکر طشتی الله آلوب اول قافی ایچدی بو حالی طوطیانوش ایله کیدن آدمردن بر قبی اسکندر لشکرینه ایرشدیروب اشاعه ایلدی و لشکرک قلبنه خوف و هراس زیاده مستولی اولغله اسکندر بو حادثه دفعی ایچون امر ایلدی زنکیلر لشکرینک اطرافدن بر قاج زنکی طوتوب کتوردیلر فی الحال برینی قتل ایدوب اول بر لرنک اوکنه بشورب باشتی اسکندر اوکنه کتوردیلر و اسکندر آسچی باشیسنه تنبیه ایتشیدی که مخفی بر قیون باشتی بشورب و تربیه ایدوب زنکی باشی دیو اسکندر اوکنه کتون اسکندر دخی اسیر زنکیلر اوکنه باشی بیوب اسیرلی صنعت ایله قاجوردیلر آنردخی عسکرلرینه واردق اسکندر آدم باشتی اسگری بادام کی یدوکن سویلدک زنکی لشکرینه اسکندر لشکر ندن زیاده خوف استیلا ایدوب فی الحال مغلوب اولدی و بو محله نظم ایدوب دیر که بیت چنان میخورد زنکی خام را * که زنکی خورد مغربادام را * معنای چفته نک ثانیسی خیمه یعنی اگلشدر اثیرالدین اخسینکی بیت ای بسا شب که تودر خلوت من تا بسحر * از قد چفته خود حلقه در ساخته ام * ثالث یعنی تهمت کمال اسمعیل بیت من بر سخاو و تربیت کیسه دوخته * حساد مینهند بتقریب چفته ام * رابع یعنی برابر و قرین حکیم انوزی * قطعه * خدا بکان بزرگان و پادشاه صدور که بانفا ذ تو هست از قضا فراموشم * یکی ز آتش جور سپهر بازم خر * که از تجاسر آن همچو دیک میخوشم * عجب مدار که امروز مرادیده است * دران لبچه که تشریف داده دوشم * زهر خسر و حیار کان همی خواهد * که عشوه محزم وان لبچه بفروشم دگر نه چفته نهد با قبا کجای خویش * همی بر آید ازین غصه دمبدم هوشم * خامس اوزم اغاجنی فالدرمق ایچون ایتدکری چار طاق که عربیده عریش دیرل * چفته سکون فافع دال مهمله ایله محمودیده چفته مرقومک معنارینه مرادفدر * چفرسته بی باب سابقه مرقوم اولان جفرسته معناسنه در * چفسیده سکون فایا ی تحتانی و کسر مین مهمله ایله یابشمن معناسنه در * چکابه فتح کاف و باء موحد ایله کرینه کازران یعنی قصار طوقانی ابو المعانی بیت کازر دهر میزند هردم * بر سر من چکابه محنت * چکاده فتح کاف و دال مهمله ایله ابکی معنایه در اول یعنی تارک سر عموما شیخ عطار بیت پیش سر سبزی خط چوقلم * عقل کل بر چکاده می آید * وله بیت نخستین پیش میدان شد پیاده * قدم غرقه در آهن تاجکاده * ثانی یعنی سپر کذافی فرهنگ جها نگیری * چکاسه فتح کاف و سین مهمله ایله یعنی خار پشت یعنی کرپی که ربکاسه و سیحول دخی دیرلر جانور در ابلق دکنلری اولور اوق کی اطرافند طوتمق اسنبه اتاریک یایدن چقان اوق کی آتیلور هندی لسانند شاهی و کیلانی لسانند خون دیرلر * چکاکه کاف اول

هر بی ثانی بحمیله قیور زه سی که کلیدی اکا اور لر میرنظمی در نصایح بیت چکا که مزن
 بردوت ناکسان * زاحسان حق آیت میهمان * چکا که فتح کاف ولام ایله طمله که
 عربیه قطرات دیر لر وله بیت شده سیلاب خون با آه و ناله * سرشک دیده بکشدشت
 از چکا که چکا که یعنی چغامه * مرقوم یعنی شعر و قصیده ابوالمثل بیت چو کردد آکه
 خواجه ز حال و نامه * من * بشهریار رساند سبک چکا که * من * استاد لیبی بیت همه
 پوج و همه خام و همه سست * معانی از چکا که تابسانند * چکا که چکا که مرقوم
 معناسنه در که چکا و دخی دینلور استاد منو جهری * رباعی * بر دل دارد لاله یکی داغ سیاه
 دارد من اندر ز نخش سیمین چاه * برفرق سر ز کس بر ز دکلاه * برفرق سر چکا که یک
 مشت کیاه * چکا که سکون کاف و فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول صودن پجریان
 قطره لر در که عربیه رشعه دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت هفت دریا اندر و یک قطره
 جمله راه سنی ز موجش چکا که * وله قدس سره بیت پای آهسته نه که تا نجهد * چکا که
 خون دل بهر دیوار * ثانی کوپک که عربیه زید دیر لر فتح زا و بایله * چکا که سکون کاف
 و فتح زاء معجه و باء موحد ایله دخی کوپک زید معناسنه در * چکا که سکون کاف
 و فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول طغان اوتراخی معناسنه در حکیم زاری قهستانی
 قطعه * زاری اگر دیده باشی کسی * که غماز را محرم را ز کرد * چنان دان که از قوم نصرا نیان
 چلبیا کسی چکا که باز کرد * ثانی خرده و کوچک اولان نسنه لر هرنه اولور سه * چکا که
 یوزن نکه طمله که چکا که و چکا که دخی دیر لر * چکا که کسر کاف ایله ایکی معنایه در اول
 چکیدن لفظندن اسم مفعول در ثانی کر ز که عربیه عمود دیر لر شمس فخری بیت چکا که
 توز مغز بلان کند اعلام * حسام توز سر دشمنان دهد پیغام * چلان کوه * ولایت یمنه
 بر طاع آدیدر حکیم زاری بیت بکوهی بر شد از تشویش انبوه * که خوانندش در ان کشور
 چلان کوه * چکا که سکون لام اول و فتح میم ولام ثانیله رابکان معناسنه حکیم ناصر
 خسرو بیت علم حق آنست از انس و کس عنان * خامه راده جمله عالم چکا که * چکا که
 کسر لام و سکون یای تختانی ایله زهکی که انکشتدانه دخی دیر لر * چکا که فتح میم و نوله
 یعنی بیاله طالب آملی بیت زمان صراحی مشرب نهاده بر طاقی * که سر و هر چیدن چانه
 میطلبد * شمس فخری بیت حریفان ظفر ادر حجت * بباد او بود جام چانه * چکا که
 سکون میم و راء مهمله و ضم جیم فارسی * ثانی و فتح غین معجه ایله یعنی تازیانه محمودیه
 یعنی کره تازیانه وادات الفضلاده رشته تازیانه معناسنه و جمع الفرده مطلق
 تازیانه واقعدر * چکا که سکون میم و فتح سین معجه ایله یعنی چشمه استاد فرخی بیت
 عدو چون تیغ او بیند تش را جان زیار آید * اگر چه چشمه حیوان عدو را در دهان آید *
 * چکا که فتح میم و سکون نوله اولای حیوانه دیر لر چرنه کی * چکا که کسر میم
 و سکون یای تختانیله صالنجی معناسنه خرامید کی کذا فی الجمع و المشكلات و اوزم چکا که
 معناسنه ده رسیده نظر در * چکا که سکون نون و فتح باء موحد ایله کرینه کازران
 یعنی قصار طوقاخی ابوالعانی بیت هر که او نیره کند آب روان و صافی * هر دمش کاوز کردون

زگردون برش چنبه زند * جامع اللغة ذه قیو طیاخی معناسنه مسطور دژ ژی چند مرده ژی بر قاج ۴
 آدمه کفایت ابد جک قدر نسنه طعام اولسون غیری اولسون کذا فی شرفنامه ژی چند ژی
 بوزن بند دوکچ و قجی معناسنه در کذا فی نعمه الله ژی چنگاله ژی سکون نون و فتح کاف
 فارسيله چنگال مرقومک جمیع معنایله مترادف در ژی چنگله ژی سکون نون و ضم کاف
 فارسيله اوج معنایه کلور اول چنگ دیمکله معروف اولان ساز معناسنه در مسعود سعد
 سلمان بیت جز در ابرشاخهای خم گرفته لحن پای * باد را از برکهای خشک بانگ چنگله
 ثانی بنجه آدم و طیور ثالث قلاب معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری ژی چنه ژی فتح
 نوله خنک اسفل که چانه وز فرومنه دخی دیرلر ترکیه چکه دید کاریدر ژی چهار تاره ژی راه مهمله
 موقوفه و فتح تاء مثناة ایله مزامیر نوعندن بر نوع مزمار در کذا فی الحمودی ژی چهار حانه ژی
 شیر دان و بر طعام آدیدر ژی چهار کانه ژی درت حصه و درت دانه اولان نسنه یه دیرلر
 ژی چهار کانه ژی یورغه آت واسب رهوار معناسنه نیر کامه و نیزرو و چاکانه و چابکی
 دخی دیرلر ژی چهره ژی یوزک جمله سنه دیرلر بالای پیشانی دن اسفل ذقنه وارنجه شیخ سعدی
 بیت بچهره جوا تش بعارض چو آب * فروزان ترا ز ماه و از آفتاب * چهره نک مدلولی
 اولان یوز معناسنه معروف قدر قل بکزلو اولان آفتاب چهره و بیاض بکزلویه ماه چهره
 دیرلر کاهی مشبعی تقدیم ایدوب چهره ماه دیرلر حکیم فردوسی بیت بدینسان همیکفتش
 ای چهره ماه * همیکردیوسف هر سوئگاه * و صورت دخی چهره دینلور تنکم عرق
 بیت چهره پرداز جهان رخت کشد چون مجمل * شب شود نیمرخ و روز شود مستقبل
 ژی چهنه ژی فتح ها و دال مهمله و سکون نوله چهرایی معناسنه در ژی چه ژی مخفف
 چاه در ژی مع الباء العتانی * چاپاتی ژی فتح باء فارسی و کسرتاء مثناة ایله شرفنامه ده اتمک
 نان معناسنه مرویدر اما فرهنگ جهانگیریه نان فطیر یعنی مایه سز اتمک که ال ایله یوفقه
 و یاصیاننش اوله چباتی دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت غلام کجده و کاک و قیهای تنک *
 ذمی بچهره چاپاتی و لب کرده ژی چابکی ژی ضم باء موحه و کسر کاف فارسيله یورغه آت
 یورید که چاپک کند و کندن نسیمه اولنش چهار کانه و چار کانه دخی دیرلر میر خسرو بیت
 داد باحسان رمی پرورم * چابکی خاصه و بدره زرم ژی چاپی ژی کسر جیم فارسيله غایت
 ایو یایه دیرلر که اکثریاض توزلو اولور زیرایایک اعلاسی چاپچ شهرند اشانمکه کان چاپی
 مشهور اولشدر ژی چار گوش ژی مخصوص درت گوشه لو شراب ظرفیدر مرور ایامله
 هر شراب ظرفنه علم اولشدر ابو الحسن شهیدی بیت چار گوش و چار گوشه باغ *
 کر بدست آیدت فرومگذار ژی چاشنی ژی سکون شین معجه و کسرتاء مثناة ایله قوشلق
 یمکی معناسنه که اخشام یمکنه خفتی دیرلر میرنظمی * مثنوی * هر که داده عیال وزن فرزند
 بی شک اورا برنج و درد افتند * کرکر رتد خانه تشکفتی * که بخوانند چاشنی و خفتی *
 ژی چاشنی ژی سکون شین معجه و کسر نوله محمودیه یعنی دلیل و نمودار و حفت و مزه
 معنایله اما مشهوری طعامدن بر مقدار آلوب لذت تجربه ایتکه دیرلر مولانا جامی بیت
 عکس لب بر جام می نمای و آنکه خوش بنوش * شربت ناخست این را چاشنی از قند کنی

ج ۵

چ پالی فی معنی چال بر قوم که بر قوش آید در چ پاولی فی سکون واوایله معنی غله بر افشان که
 چ دخی دیر لر بغدادی صا پندن اورلش طبق در بسحاق اطعمه در جنگ زرده پلاوبا بفر
 بیت فرستاد یرلغ بهر کاوی * که بافتد بهر سپر چاولی فی چا هجوی فی سکون هاوخم
 جمله دمور چنگال که قیودن قوغه چقار لر کال اسمعیل بیت چا هجوی سر زلف کچ تو
 راست کم * مکر آرام دل از چاه ز نهدان بر سر فی چای فی مشهور قرمزی نسنه در بشورب
 ایچنه شکر قیوب قهوه کی ایچر لر غایت هاشم در دیار عجمه قهوه یرینه استعمال ایدر لر
 فی چپانی فی فتح باه فارسیله تکبئی وقلاش معناسنه مولانا وحشی بیت بهر چاسهر ساز
 ونکته پرداز بست در عالم * ز غریبانی بود در جامه رندان چپانی فی چری فی برنوع ابر بشم
 جامه در اطلس چرخ دیر لر کدافی شرفنامه فی چشم فرنگی فی کوزلک اعلاسی فرنگستانین
 کلدوکی اجلدن اسم ابلشلو میرنظمی بیت چنان از دور دید آن شوخ وشنکی * مکر
 در چشم کرد چشم فرنگی فی چغتای فی ترک پادشاهلرندن بر پادشاه ویا خود بر قبیله نامی در
 مولانا هاتفی بیت دران وقت از نسل چغتای خان * نبود آنکه بخشد جهاز امان * تیمور
 اول طائفه دن اولق فهم اولنور وله بیت دایران چغتای خانی لقب * زلب نقش بستنه
 خاک ادب فی چکانی فی کاف فارسی مشهده ایله برنوع جزیره در کدافی فرهنگ جهانگیری
 فی چکی فی بوزن یکی سختیان معناسنه در فی چپانی فی سکون نون وکسر جیم فارسیله
 اول شراب برداغیدر که بوغازی تنک وشنکی فراخ اولور کدافی فرهنگ جهانگیری فی چپانی
 ابکی معنایه در اول ساقی دیمکدر ثانی مستانه صالقمه دیر لر کدافی شرفنامه فی چندی فی
 نقد دیمک اولور ووقاج معناسنه کور لغت اولک ابکی معناسیله بلغتک مثالی ابوالعافی
 بیت چپانی خورود در زم دی شب * چپانی کرد چندی از سرناز فی چنگالی فی سکون نونه
 وفتح کاف فارسیله ابکی معنایه در اول اول نسنه دیر لر کال ایله اورب راست ایدر لر ثانی
 برنوع طعام در رشته به مشایه اولور فی چکی فی یای نسبتله مطرب معناسنه در *
 فی چوکانی فی اول آته دیر لر که رقص ایدر کن اولک النی چوکان کبی طنوتار خواجه حافظ
 بیت اسب چوکانی چرخ رام شد در زیر زین * شهسوارا چون بمیدان آمدی کوفه
 بز * آت غایت تند و نیز اولدوغندن وضع مر قومی ایدر خواجه سلمان بیت شهسوار
 همت بر خنک چوکانی محکم * آسمان از در خم چوکان چوکوی افکنده باد * مراد آتک
 رقص و جولان ایتدوکن بیاندیر مولانا جامی بیت سرشته از ره چوکانی شاه * بوکه بیکبار
 کند در تو نگاه فی چهار سوی فی معنی چار سوی مر قوم فی چهری فی فتح هاوکسر
 راقم هله ایله پول پول بیاضی اولان آته دیر لر مجنون چب نویسن بیت توپن سرکس وندی
 قلعه از کوکب و ماه * آمد اسب چهری بهر تومه پیشانی * مه پیشانی النی صغر
 دیمکدر فی باب الحیم المکسوره مع الف * چرا فی نیون دیمک معناسنه در اماضیله
 چه ایله راه تعلیمندن مرکبدر نیون دیمک اولور مولانا شاهی تحفه مسته بیت
 حکمت برو و سوبله بکوکل بیل * از چندن چون تنه نیون چرا فی جلفط فی مشهور
 و معروف کور کبر دلکونک برنوع اعلاسیدر فی چهلای فی قرق ایاق دید کلری موزی

موزی جانور در چیمان دخی دیر لر چیروا چی کر پی دید کاری اوقل جانور دز عربیه مقنن دیر لر
 مع التاء * چفت می سکون فایله قیوزنجیری که رزه به کچورب کلید اور لر چیروا دست می
 الی اوز یعنی هر نه طوتسه وجوده کتوره وجست و چایک پهلوان و مر دشجیع معناسنه میر
 نظمی بیت چوصفها یستند ایرانیان * همه چیره دستان و آهند لان کی چیمست می
 ندر دیمک معناسنه پرایله ادا ت رابطه ا و لان است دن مرکبدر خواجه حافظ بیت دوش
 از مسجد ستوی میخانه آمد پیر ما * چیمست یاران طریقت بعد ازین تدبیر ما * وادات
 استفهامدر قرینه حالیله معناسی معلوم اولور وله بیت عزم دیدار تو دارد جان بر لب
 آمد * باز کرد دیا بر آید چیمست فرمان شمای مع الحیم * چحاج می فتح جیم عربیه برمدور
 کیسه در صغیرین ایدوب اوج درت طبقه ایدر لر هر برینه برکونه شی قور لر ابوالمعانی
 بیت درون پرست از انواع غصه و محنت * دلم شد دست بخروار شوخکین چو چحاج
 می مع الحاء المهمله * چل صبح می خلقت آدم که خبر ده * خمرت طیننه آدم ار بعین صباحا
 وارد اولمشد که مراتبی بیاند می مع الحاء المعجمه * چحاج می سکون میم وقع جیم فارسیله
 یعنی خیمه یعنی معنی استاد فرخی بیت زردو چحاج کردم از غم عشق * دورخ لعل فام و قامت
 راست * استاد منوچهری * مسبط * افکور ما بر شاخها مانده * چحاجها * دادی
 چشان چون کاخها بستان نشان چون زاویه کی چناح می فتح نونله ایکی طبقه کیسه که اطلس
 و کخاود بادن ایدوب بر طرفنه زر و بر طرفنه سیم قور لر ابوالمعانی بیت از عطا های
 بی نهایت او * جیب عالم ز سیم وزر چو چناح کی چیم می سکون نونله کوزدن اتان چباق
 معناسنه یای تحتانی ایله کی چیم می دخی دیر لر میر نظمی بیت ز ناپاکی که بوده دیده آزیج
 نه شسته هم از مرث کان او چیم * و کوزدن متصل اتان یاش و کر پک دو کلک معناسنه میر
 خسرو بیت چیم که شد غم زنی سا زاو * کور بود هر که کشد ناز او می مع الدال المهمله *
 چهر ازاد می نام های دختر بهمن در که بهمن دیکردن دارای بزرگی وجوده کتور دی
 کی چهر ازاد می دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری می مع الراء المهمله * چپور می خیم باه
 فارسیله پیکان نیزه معناسنه در میر نظمی بیت چنان زدنیه بازور کلکون * چپور آمد
 گری از پشت بیرون کی چر چر می خردل بریدر بستانسی دخی اولور کیمکر و شیر از بلو کهرک
 دیر لر بستانی سند کف عایشه دخی دیر لر عربیه چر چیزه دید کلیدر کی چنار می احمی جیم
 مقتو حه ایله در اما مشهوری مکسور استعمال اولفور حکیم رکنابیت چنار صاخورد
 سرو کردار * فلک چون بارسرو ازوی نمودار کی چیدار می سکون یای تحتانی ایله کفش
 معناسنه در کذافی المجمع می چیر می بوزن پیر بش معنایه کاور اول ظفر بواق و طالب
 لوانق معناسنه حکیم اسدی بیت بریده سواری براکتی راه * که پا چیر کشتیم بر کینه
 خواه * ثانی یعنی بهر و حصه حکیم سنایی بیت بند باش بی نصیب و چیر * که فرشته
 نه کر سنه است و نه سیر * ثالث شجیع و دلاور معناسنه دو بو معنایه چیره دخی دیر لر
 رابع محمودیه یعنی شیر کا و مسطور در خامس بوانات قریه لرندن بر قریه آیدیدر کی چینوار می
 سکون یای تحتانی و نونله یعنی راست کی چینور می حذف الفله دخی چینوار مرقوم معناسنه در

چ ز

و مع الزاء المعجّه * چید از بی سکون باء فاء سر و فتح دال مهمله ایله معنی خارکش که سر و زه
 دخی دیر لر عربیله جرموق دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری و چکیر بی سکون کاف فارسی
 ویای تحتانی و کسر لامله عورتک موضع معهود درنده اولان کوشت پاره که چکلین دخی دیر لر
 ابو المعانی در همجوزنکی بیت کسش و اصبع است آنچنان کشته چکیر * چورده است کوبا که
 آ و یخته تر در و چلو ز بی مفسد و غما ز مفنا سنه جیم عربیله ده مرویدر میر نظمی بیت
 قتل عاشق را چنان نش نیز شده * چشم فتان ترا چلو ز شد و چنکر و چنکیر بی مرفنامه ده
 کلاهما بکاف الفارسی مغلان پادشاهی نک اسبدر که کیفیت خروچی طبقات ناصریده
 تفصیلا مذکور در و منقولدر که ولایت هراتده بکرمی درت کره یوز بیک آدم قتل ایلدی
 و کند و به مخصوص شریعت اختراع ایدوب آدینی توره قومشیدی و جمیع عمر نک عسکر سنه
 برورده انزام واقع اولامش بر شاعر بر وزیرک بخلی هجوند دیمشدر بیت نان تو مکر اشکر
 خان چنکیر ست * زیرا که همه عمر و دانشکستست و چیز بی نسنه که عربیله شی دیر لر شیخ
 سعدی بیت بکفتمان کلی نا چیز بودم * و لیکن مدتی باکل نشستم و مع الشین المعجّه *
 چنکشی بی سکون نون و کسر کاف فارسیله بر مبارز تورانی اسبدر که افراسیاب امداد نه
 نکشیدی رستم الله هلاک اولدی و مع الفین المعجّه * چراغ بی اصلند فتلید یانی
 منعله نک آدیدر حجازا آلت مخصوصیه دیر لر که ایچنه یاغ و فتل قویوب یاقر لر کذا فی المجمع
 و جرع بی سکون زاء معجّه ایله خار پشت یعنی کر پی که چرنک دخی دیر لر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری و چچ بی اینجه چوبلردن یاقر لر پرده کبی ایدوب بعض نسنه اطرافنه چکر لر
 و چینغ بی سکون یای تحتانی ایله بودخی اول معنایه در و مع الکاف العربی * چچالغ بی
 سکون باء فارسیله مرفنامه ده ناشایسته و آلوده و پلید معناسنه در اما مجودیده فقه
 ایله مرویدر و چینک بی کسر باء فارسی و لام و سکون نون ایله پشه خانه معناسنه
 ماوراء النهر ده سککه چین دیر لر و چراغک بی کاف تصغیر ایله کرم شبتاب کیدلز بوجکیدر
 و چرک بی سکون راء مهمله ایله کیر و یاس و ایرک که جراحتدن و کوزدن اقا و اکاشوخ و شوق
 و شوغ و شغه دخی دیر لر میر نظمی بیت هیچ زویش نشسته آن بد حال * گوش وینی ز چرک
 مالامال و چرک بی فتح زاء معجّه ایله ایری اوقلی کر پی که چیزک دخی دیر لر و چشک بی سکون
 شین معجّه ایله معنی افزون و غالب معناسنه حکیم فردوسی بیت خرد چون شود کتر و کام
 چشک * چنان دان که دیوانه خواهد بچشک و چکچک بی لفظ مکرر در فتل یا ش
 اولوب یاندقه چقان صدا حکیم سنایی بیت چکچک اندر فقیه چیست خری * چچک
 اندر چراغ چیست تری و چک بی اوج معنایه کلور اول درت جانک بری که دزد دخی دیر لر
 ثانی چتین قوز که ایی قولای چقمیه ثالث نیم ربع یعنی ثمن و چنک بی کسر نونله قوریش
 کوده و چزمه او یک سنه قودقلری دمو که مهماز و مهموز و مهمیز دخی دیر لر فرهنگ
 جهانگیریده منقار جانوران منوک سنان و پیکان و امثالی نسنه لر دیر لر و چواک بی بوزن
 سواک خرده خمیری یاغ ایچنه بشورب اوزرینه بال قویوب تناول ایدر لر ترکیله لقمه
 دیر لر اکثر تصدیق ایچون ایدر لر میر نظمی بیت زانعام او خلق شد سیرناک * پزیده برای

چ ش

چ ج

چ ل

برای تصدیق چواک و چواک فی کاف تصغیر ایله بمعنی چواک مرقوم و چیرک فی سکون
 یای تختانیله ایکی معنایه کلور اول مصغر چیز در ثانی بمعنی چرک مرقوم کذافی شرفنامه
 و مع الکاف الفارسی * چرنک فی کسر راوسکون نوله چاک آوازی و کرزدن ظاهر اولان
 صدایه ده دیر لر میرنظمی بیت سده کوش کردون اسم از ترنک * جهان را گرفته صدای چرنک
 و چه رنک فی یعنی نه فائده نه چان دیمک معناسنه در کذافی شرفنامه بومعنایه شاعر بیت
 نه دائم چه کوم چه رنک آورم * که تادست وی زیر سنک آورم و چیر چنک فی عورات آلت
 و جل کی نسنه دوزب و میلرینه بغلیوب بر لرینه در کار اولور لر حیاچنک دخی دیر لر
 و مع اللام * چعل فی کسر غین معجه ایله سیاه با لحق که چکل دخی دیر لر ولای معناسنه دخی
 استعمال اولنور و چکل فی کسر کاف فارسیله ترکستانله بر شهر آیدر محبوبی غایت چوق
 اولدوغی مشهور در خواب چکل دیر لر حکیم اسدی بیت ز ترک چکل خواست جینی کان *
 جیم گفت کای مایه و میهمان * خواجوی کرمانی * مسبط * سده رویت ای شمع چکل از روی
 جان کرپاس دل * چون میکشی چندین مهل در بحر خون مشتاقرا * خلقی بت پرستار دز
 اول دیار ده بر کنیسا وار در چکل آنک امیدر غلبه استعما لله شهره علم اولمش و اول
 کنیسه سده خدمت ایچون محبوبه قزل قوشلر در که اصنامه خدمت ایدر لر امامراد لر بودر که
 اول کنیسیاه و رائلر اول قزلری کوروب ناچار میلرندن بته طیار لر و بر روایت قرچی
 طائفه سندن اولانه چکل دیر لر غالباً یغماچی اولور لر بوجهتدن دلبر عقل و صبری یغما
 ایتد کلرینه چکل دیر لر و چل فی اوج معنایه کلور اول اول آته دیر لر که صانع الی وصول یاغی
 بیاض اوله اکا اشکل و اشکیل دخی دیر لر شاعرک بری اسنب معیوب حقنه دیمشدر * قطعه
 در آب خسب و حرون تنک ران و تاپغ زن * سکندری خور و شبکور کاهل و کراه * کاوش
 و کچ دم و جب شوره پشت و آدم کیر * یسار و عقرب و چل سم سفید و کام سیاه * ثانی احق
 و کول و لای عقل ثالث جهل لفظندن مخفدر و چه دل فی یعنی نه قوت و نه قدرت و نه ارلک
 و دلا و لرک دیمک معناسنه در و چهل فی عدد ده قرقدن ار بعین معناسنه و چپال فی
 سکون یای تختانی و فتح باء فارسیله هندوستانله لاهوز ملکتنه پادشاه اولانلرک لقبیدر
 و چیل فی سکون یای تختانی ایله بوزن میلر باوک آدم دیمک معناسنه در کذافی المجمع
 و مع المیم * چیم فی اول یشل نسنه در که صواوز رنک و کنارنک اولور بر غیمه و جامه غوک
 دید کلریدر ترکیده یوصون دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری و چهرم فی شرفنامه ده بر شهر
 اسمیدر میرنظمی بیت مجهرم آمد شاه جوانخت * نشسته بادل مشا دان بر تخت *
 و مع النون * چیدان فی سکون باء فارسیله بمعنی چیدان مرقوم که خارکش دخی دیو
 و چین فی کسر خاه معجه و سکون یای تختانی ایله بمعنی رنگین کذافی فرهنگ جهانگیری
 و چدن فی مختصر چیدن در دوشرمک معناسنه و چراغدان فی چراغ قودقزلی طرفدر
 دان اسم مکان اولدوغی معلومدر و چرست کردن فی کسر راوسکون سین مهملتین و تاه
 موقوفه دیش قجر دتمق معناسنه و چرستیدن فی دخی اول معنایه در کذافی فرهنگ
 جهانگیری و چرکین فی معروف چرک ایله متصف اولان نسنه و زشت و بد نما و بد صورت

اولاده دیرلر چرنگیدن فتح راهممله و سکون نوله کرزو چاک و امثالی نسنه لصد اویرمک
 چرستان چر سکون سین مومله و فتح تاه مثناه ایلله یا کلمچ و بامجه که ترکیه اول ندرکه فلان
 دیدکاری اوال المعانی یعنی اول بیت صریح کفتم و کردم طلب زیاد وصال چرستان دهم جواب
 مرا و عده دروغ چر چکان چر نه نسنه معناه سنده در که کدام کان دخی دیرلر چر چکلین چر یعنی
 چکلین مرقوم یعنی کوشت پاره فرج زنان چر چکن چر کسر کافله جامه زرکش یعنی صرمه ایلله
 طوقش قاش کال اسمعیل بیت خر و سوار صخر خیز باش تلصروتی * بتاج لعل و قبا ی
 چکن میرایی چر چکلین چر زیاده یای تحتانی ایلله یعنی چکن مرقوم یعنی جامه فاخر و زرتاری
 اطلس و امثالی قاش شمس طیبی بیت دوش بگردون زرکشیده کله گفت * تا چکنم
 هفته و رنگ بز چکن را * خواجه عید لویکی بیت چون حبشی و روی پرده ز آستان تو
 روز قبا ی زر چکن شب سلب کلک کلک چر چنه دان چر یعنی حوصله مرغان قوش قور ساغیدر که
 چنه قوش می ودان اسم ظریف در چر چیدن چر سکون یای تحتانی ایلله در مک معناه صنه
 مصدردر خواجه سلمان بیت بغیر رککات کان نمیتوانم چید * که هیچ روی مرا نیست بر ککل
 چیدن * و میل ایلک معناسنه ده روایت اولمشدر عربیه المام و النقطه دیرلر چغتای
 لسانیه نیرما کدیرلر لطفی دیمشدر بیت چو وصلی روضه صیدین نیرما دیم کلی مرکز *
 نجه توتار مینی بلبل دلك آه اوزاری بیلا چیره شدن چر غالب اولق و جرات ایلک معناسنه
 چر چیرکی کردن چر دلیرلک ایتیمک و یوز سز لک ایلک معناسنه در چر چستان چر سکون یای
 تحتانی و سین مومله ایلله یعنی چستان مرقوم یعنی یا کلمچ که اکا بردک و جریک و کیردک دخی
 دیرلر عربیه اغلو طه دیرلر چیلان چر سکون یای تحتانی و فتح لامله ایکی معنایه در اول عتاب
 دیدکاری یمشدر شمس خیزی بیت زمین دست تو غایت غایت شاهان * حقیق و لعل بر آید
 مثابه چیلان * حکیم سوزنی بیت ما نندیکی درخت چیلان * سرکنده ویرک و برن دارم *
 مانی کرکان ساکن اولدوغی میشه یه دیرلر چر چین کردن چر یوز و آلن بورشدر مرق و قاش
 چاقمق و نسنه و یروب و دوشترمک معناسنه در چر چین چر درت معنایه کلور اولدو کلم ثانی
 یعنی راست ثالث چیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور معنی چین ودانه چین کی رابع
 مشهور مملکت آیدر چر چینه دان چر یعنی چنه دان مرقوم حکیم خاقانی بیت طاموس
 و غراب خوار مردم * کا ورس ز چینه دان بر انداخت چر مع الواو * چنیر و چر کسر نون
 و سکون یای تحتانی و ضم زاء معجه ایلله یعنی نقد میر نظمی بیت چو داده صیم اشک و زردی *
 رو * بکالای غم عشقش چنیر و چر چنیر و چر سکون یای تحتانی و ضم زاء فارسیله اوقلی
 کرکی که تسی و تسی دخی دیرلر مع الهاء * چله چر لفظندن اختصار اولمشدر کنایه الجمع
 چر چراغ پرده چر پروانه دیدکاری بوجک را بوالمعانی بیت خالست عکس دیدم چون شمع
 روی او دید * همچون چراغ پرده شب تاسحر بگردید چر چرخشسته چر سکون راوسین و کسر
 خاه و معجمین و فتح تاه مثناه ایلله منکنه دیدکاری اغاجد که آنکله بعض نسنه صفرلر چر خه
 قلغان دکنی برمد و روتوی کی نسنه در دکندن حاصل اولور یردن قویوب هوا به او چر
 چرخشسته چر سکون غین معجمه و سین و کسر راه مملکتین ایلله ماشه که آنکله آش طرز لر

چ و

چ ۴

۲۴۹
 ۱۰ چهره فی حذف تا یلده ما شه معنا سنه در ۱۰ چکاشه فی فتح کاف و سین معجه ایل
 کر پی نك قصه دکنلوسی کدافی الحمودی ۱۰ چکونه فی فتح کاف و نون و سکون و اوایل
 بر قوسدر سکروانك دخی دیرل و ضم کاف فارسیله شه و نه نك کی معنا سنه در معنای
 اولك لفظ مفرد در و معنای ثانیه چه ایله کونه دن مرکبدر ۱۰ چلیاسه فی سکون لام و فتح
 باء فارسی و سین مهمله ایله کلردید کاری جانور در که کرفش و کرپاسه و کرپاسه دخی دیرل
 مجمع الفرسه ضب جنسندن در سو شمار دیرل ضربدن کوچك اولور محو دیده باء موحد
 ایله مرویدر ۱۰ چلیله فی سکون لام اول و فتح ثانی و کسر جیم فارسیله شرفنامه ده معنی
 غلیوار یعنی جیلاق و نعمة الله ده قور بغه در دیشی اما موید الفضلا صاحبی یازش و لیکن
 بولفت بر فرهنگه ذکر اولنا مشدر دیشی ۱۰ چله فی لام مشده ایله اوج معنایه کاور اول
 صوفیانك خلوتده چقار دقلری اربعین در بویتدن فهم اولنور حکیم خاقانی بیت مراسی
 سال حالی کشت معلوم * که شیخ چله رادرسی نماید * ثانی فصل ستاده واقع اولان
 زمهریر کو نلوی که قرق کون اعتبار ایدرلر شیخ سعدی بیت زمستانست و راه از برق تندست
 سفر در چله وی نا پسندست * ثالث عورتانك وضع حملدن صکره ایام نفاسلری قرق کون
 اولسون اکسک اولسون استاد مسجدی بیت بر افشاندم خیو آلود چله در شکاف او *
 چو پستان مادر اندر کام بجه خرد در چله * و لام مخفله یای کرشی که ابر بشدن بغلور
 بیت تا بکمانت فلاک این چله بست * ثیر خوانیت برون ستم زشت ۱۰ چنه و چینه فی
 گلاها دانه مرغان یعنی قوش پی حکیم ناصر خسرو بیت مرغ چو بردام و بر چنه نظر افکن
 بحث بد آنکه بخار دشرک بسمل * شیخ سعدی بیت مرغ آنجا رود که چینه بود * نه بر آنجا
 رود که پی نبود ۱۰ چنیله فی کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایله یورک که دل دخی
 دیرلر عریه قلب دیرلر میر نظمی بیت عد و کرچه بر حیلله قادر بود * ندارد چنیله که ظاهر بود
 ۱۰ چنیله فی کسرنون و سکون یای تحتانیله یعنی خنیلکه باب خاده ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی ۱۰ چهره فی پیکر و روی آدمی و غیره و نقش و صورت دیواره دخی استعمال اولنور که
 نقاشه چهره کشا و چهره پرداز دخی دیرل ۱۰ چه فی اخفاء هایلله نه دیمکدر اگر چه هایلله
 یازیلور اما تلفظ اولنور گاهی بولفظ ادخال اولنوب هاء علامتی حذف اولنور چکونه
 و چشناسی کی تنک حکیم سنایی بیت تو که در قید کلک انقاسی * چهره را از نقاب چشناسی
 چفتای لسانک کسرایله فی دیرلر که نیه دیمکدر نیکادیرلر ونه ایدیم دیمکدر نیتای دیرلر
 ۱۰ چچله فی سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسی و لامله یعنی رنج و علت و کسر حیلله ده مرویدر
 ۱۰ چیره فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایلله شجیع و بهادر و دلاور معنا سنه حکیم
 فردوسی بیت چو هومان برآمد بران نیره کی * پیچید کودر ز ازان چیره کی * و جست
 و چاپک معنا سنه که ضدی خیره در خواجه حسین ثنائی بیت از پی این شبان کرک مزاج *
 کرک را چیره بر شبان کردم * و چیرم قومک معنایله مترادفدر ۱۰ چیره فی سکون یای
 تحتانی و فتح زاء معجه ایلله جنبستره که بردمور آلتدر آنکله قبل قویا درلر و خرده نسنه ل
 طو تارلر میر نظمی بیت بوده در حسن خط نا چیره * موی رو کرده پاک با چیره ۱۰ چنیدره فی

ج ی

سکون یای تختانی و تون موقوف و فتح دال و راه مهملتین ایله برولایت آدید زقل اولنورده
 آنه بر چشمه واردر دایما آدن دز او ساز صداسی ایشید یاور یی مع الیاء التختانی یی
 یی چله دی یی فتح دال مهمله و اظهار یا ایله اربعین شتا معناسنه مولانا جامی بیت ز شیخ
 چله نشین دور باش و چله وی * که هست چله دی سرد ترز چله دی یی چیره کی یی دلاور که
 و شجاعت و چیره مرقوم معنای نه صفت اولور یی چیزی یی بر نسنه معناسنه در آخر نه کی
 حرف یا کاه وحدت و کاه صفت معناسن افاده ایدر ابوالمعالی بیت بردت سائل اگر آید
 چیزی ده مکر دوش محروم یی چینی یی سکون یای تختانی وسین موقوف و کسرتاه مشاة
 ایله استفهام قبیلند ندر نه سن و نه در دیمک معنای ن افاده ایدر یی چینی یی ولایت چینه
 منسوب اولان نسنه ره دیر لور لطیف رنگدر بیاض ایله کونک اراسنه یی چینی یی اخفاء
 یا و کسر صریح محله چیز معناسنه در شاه داعی شیرازی بیت من این مرغ زیرک منش می
 متناسم * اگر چینی ندارد بسی چینه دارد یی باب الحیم الفارسی المصنوعة مع الالف * چونا یی
 یوکنن ایدر معروف ائو ایدر و دخی رهبا ناره مخصوص بر نوع جامه در حکیم خاقانی بیت
 مرا بیند در سوراخ غاری * شده مولو زن و پوشیده چونا یی چوزه لوا یی زاه معجه ایله
 چنگلاهی یعنی غلبه و کدافی المجمع یی چونا یی فتح نوله نجه سن دیمک معناسنه آخر نه کی
 خطاب در ابوالمعالی بیت کشیدم جور و محنت چند مدت * نکفت آن جور پیشه مع
 چونا یی مع الیاء * جلو چوب یی باب سابقه ذکر مرور ایدن جلو چوب معناسنه
 بهم فارسيله ده استعمال اولند و غی مرویدر یی چوب یی چبق و دکنک و هر کسلس اغاجه
 دیرل قوری اولسون یا ش اولسون بیت چوب خسیس را اگرش تربیت کنی * جایی
 رسد که بوسه که خسروان شود * و عصا معناسنه ده دیمشدر بیت سیاه مار کور اسر آید
 چوب * ز سوراخ پیمان شود سوی چوب * چغای اسانکه فتح مشین معجه ایله شوشه
 دیرل سمعه سیاره ده عشقه سلطنت جمع اولوق محالدر دید و کی رده بیت ابکیسین کیم
 دینا قبلاین جمع * شوشه موزون دیکای یا سارمین شمع یی مع التاء المشاة * چست یی
 سکون سین مهمله ایله هرت معنایه استعمال اولنور اول چاپک معناسنه شمس فخری
 * قطعه * چرخ در مهر شیخ ابواسحق * چون میازا بیست چاپک و چست * از بی افتاد
 حشمت او * شیراداغ شته نهند بر است * ثانی یعنی تنک امیر خسرو بیت اگر خانه فراخ و کر
 بچسنست * بچارار کانش بنیاد در مست * وله بیت زهار که آن بند قبا چست مبدید
 کرنا زکیت بجه بر اندام بر آید * ثالث محمودیده بر بری اوزرینه نسنه یغمق معناسنه رابع
 مرفنامه ده یعنی زود و در گرفته مسطوردر یی چغرات یی سکون غنی معجه و فتح راه مهمله
 ایله یوغرت که ماست دخی دیرل بسجاق اطعمه بیت کشک درد و زهک و زرداب ولین *
 چغرات و ماست * چربه شیر و زبک مسکه د و غ کردی مار چز * و سوزلش یوغرت
 و یوغرت قور یسنه دخی دینلور یی چغت یی سکون فایله ابکی معنایه در اول جانه تنک که
 چسپان و چست دخی دیرل کدافی فرمک جها نکیری ثانی عمارت آلتنه قونلان دیرک و کارگیر
 دیوار اوزرینه ایتدکاری کنان در میر نظمی در صفت عمارت بیت دواق و طاق عالی

ج ا

ج ب

ج ت

حالی دید و بشکفت * که بوده ابرود یوار او چفت و چوبدست و فتح باء موحله و دال
 و سکون سین مهملین ایله مرکب سورجک دمور اوچی سوری نسنه در اغاجدن دخی ایدر
 مولانا جامی * قطعه * رافضی روز قیامت خبر بود زیر یهود * ماحد نادان بدست اندر گرفته
 در مهار * باز نصرانی بدستش چوب دست آهین * میرند خرتار ساند جمله رادار البواد
 و مع الحیم * چو ج و شکاری طوغان که چوزدخی دیرلر مولانا عبدالله هاتنی بیت
 ذریک یابان فزون لشکری * ز چوچی ژادانش هر سوسری و مع الحاء المعجیه * چوب سرخ
 بقم اغاجی غایت پک اغاجدر آنی قیروب قینادوب ابر بشم وایک ویز بویارلر ابوالمعالی بیت
 آن خرابله چنان دل داده دنیا شدست * می نشانده کو میا در باغ عالم چوب سرخ *
 و مع الدال المهمله * چقدر و سکون غین معجیه ایله اکسه ده دوکم اورلمش صاحب و حصار
 کنکره سی و بیقوش که کوچ و کوف و کول دخی دیرلر و چقدر و فتح غین معجیه و سکون
 نوله دپه ده اولان قیلر که اکسه ده دوکم اورلمش اوله کنافی فرهنگ جهانگیری و چقدر
 بوزن یعنی کنبد و چوب تور و کسریا موحله و فتح نوله اول اغاجدر لرد که دغه طراخی برینه
 آنکله نسنه طوقیوب اورر لودخی نکند معناسنه و کتاب تاج الاسما ده منوال معناسنه در که
 بزی طوقه فیه اکاصر لر و مع الراء المهمله * چر و آلت تناسل معناسنه حکیم انوری
 بیت آنچه دی آن پسر سر کرک چرخور کرد * من ندیدم که در آفاق یکی کتر کرد و چر کر
 سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله ایکی معنایه در اول پیغمبر دیمک و بعض فرهنگده
 مفتی معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت بری شیردین یزدان شو * کر پس چر کر امتست
 نیاز * ثانی خنیا کر معناسنه شهاب الدین مهزبه بیت ز آوای مطرب چر کرز دستان *
 دل من بتان همچو ماهیست در بر و چقدر و ضم غین معجیه و دال مهمله و سکون نوله
 چکندر معناسنه در چقدر دخی دیرلر و چقدر و ضم غین معجیه ایله طاقو پای معناسنه
 ابوالمعالی بیت چو ماکیان زن غرابه بجه بسیار * زیضه متعفن بر آورد چو چقدر
 و چقدر و ضم قاف و سکون نون ایله و چکندر و ضم کافله معروف شلغمک بر نوعیدر قرمز
 اولور حکیم سوزنی در صفت کیر خود بیت اگر زتنی که چکندر نمای شدنی او * ز کون کند بود
 کنده چکندر او و چنار و فتح نون و و او ایله ختن مملکتند بر شهر اسبدر و چنار
 سکون نون و ضم باء موحله ایله دیز کین و یولار صابی ترکیه چلبه و عربیک مغود دیرلر
 و چقدر و سکون نون و ضم دال مهمله چکندر معناسنه در بسحاق اطعمه بیت هر کتر
 نشنیده ام که آشی * فخری بوجود چقدر آرد و چوار و بوزن کوارد ستور معناسنه
 ابوالمعالی بیت ایاستوده خصال وایا فرشته جمال * کرم چوار دهی میکشم نقاب مقال
 و چوب بار و سکون باء اول و فتح ثانی ایله بر نوع لیف اغاجیدر که آندن لیف ایدرلر
 و چو بخوار و سکون باء موحله و فتح خاء معجیه و و او معدوله ایکی معنایه در اول
 بر قور تحفدر اغاج بر وهرنه بولور سه یردیوجه و دیوک دخی دیرلر عربیک ارضه دید کاریدر
 فتح راء مهمله و ضاد معجیه ایله ثانی دکنک اورلمش آدمه دیرلر تغزیر ایچون اولسون غیری
 اولسون و چور و چور پور و کلاما بسکون الواو بر قوشدر که اکا تدر و و تدرک دخی دیرلر

چ ز چ ژ چ ش چ غ چ ق چ ك

چ ز
چ ش
چ غ
چ ق
چ

ترکیه سگون دید کلید حکیم سوزنی بیت پری دیدار جوری نازون قد * دری رفتار
 صبروی یا من خدی مع الزاء المعجیه * چرخ جریق یوحی و آری قوشی دید کلینه ده دیرل
 چو الدوزخ معروف دوزخ دوزین لفظنندن اسم فاعلدر چوال دیکچی دیمک اولور
 چوب بار چ سکون یا اول و فتح ثانیله پنجه قوزالغی معناسنه چوز چ سکون و او
 ایله اوج معنایه کلور اول شکاری طوغان که پریاشنده اولمیه شکار آلمش لوله ثانی فرج زن
 معناسنه حکیم سوزنی بیت عضو و است چوز و کون نیست درین چرا و چون * کون زنی
 خواص دان چوز برای جمهره * وله * مثنوی * طرفه هنگام سفر کردنش * مهر زد
 مرد چوز دشمن * کیدی خرمهر بدریا که زد * با کره اندر دل محرا که زد * ثالث بردن
 طوب تمش اوت یونجه و زار کی که آکا چغردخی دیرل چ مع الزاء الفارسی * چرخ تومن
 یا قدسی یعنی او چقدر او ی ابو المعانی بیت کلید کج صفا بود بند شلوارش * بجز کشوده
 بمفتاح کیر خوش کارم چ مع الشین المعجیه * چوبکش چ سکون یا موحد و فتح کاف
 ایله پنجه دن دانه بی آیرد قلری آلت معناسنه کذافی الحمودی چ مع الغین المعجیه * چغ
 ایکی معنایه در اول چوب آبنوس حکیم استدی بیت یکی تخت عاج و یکی تخت چغ *
 یکی جای شاه و یکی جای فغ * ثانی یویندرق معناسنه در چ چنان چ فتح نوله ایرتاشی که
 چناق دخی دیرل شمس فخری بیت براسب دولتی خداوند ملک جم * پروین سنام باشد
 و خور شید و مه چنان * و دخی بمعنی میا له و یاین بالغی معناسنه ده مرویدر چ چوم
 یوزن بوغ صوبندی معناسنه میر نظامی بیت چو بوده باغم و محنت سرشته * بجوی استک
 پلکش چوغ کشته چ مع القاف * چاق چ ایکی معنایه در اول کفچه معناسنه ثانی
 سرشته که دموردن و اغاجدن ایدرل کذافی نعمه الله چ چوب یساق چ اوله صادر که
 چاوشلر اللرنه کوتر لر مولانا هاتنی بیت ادب کردش اول چوب یساق * بفرمود
 از کردنش تابساق چ چناق چ فتح نوله بمعنی چنان مرقوم خواجه سلمان بیت شمال
 صیت تراشد براق برق عنان * هلال زین براق توکشت و بدر چناق چ مع الکاف
 چ چتوک چ ضم تاء مثلاً ایله بمعنی کجشک یعنی سرجه و چفک و چکوک دخی دیرل کذافی
 فرهنک جهانگیری چ چربک چ سکون راه مهمله و ضم باء موحد ایله درت معنایه کلور
 اول برکسنه حقنده صورت راستده دروغ سو بلکه دیرل کال اسمعیل بیت تبارک الله
 چندین سوابق خدمت * شود بچربک تغریب مفسدی بر باد * بو معنایه نظم فارابی
 بیت مرا ز چربک صاحب غرض زینج مکن * که من بیباغ قضاحت درخت بارورم *
 مجمع الفرس غر و شقاوت ایچون سویلنان سوز که برکسنه لسانندن نقل اولنه ثانی
 طنز و تمسخر معناسنه حکیم فرقدی بیت ییکمان موش درم را چربک آید بهلنک * بی سخن کبک
 دری را خنده آید بر عقاب * ثالث فرهنک جهانگیری بمعنی خلت و انفعال سید ذوالفقار
 مشروانی بیت مردم بدولت مشرف خاکپای تو * دور سیمهر چربک تاج کیان دهد * رابع
 مجودیده بمعنی اخلوطه که یا کاتمچ دیرل و لغز معناسنه ده میر خسرو بیت زو ماده بهم
 چون دوست بادوست * بسی من موز چربک گفته در پوست چ چفک چ ضم غین معجیه ایله

ایله سرجه که عرب سید عصافور و جعنه عصافور دیرل کدانی فرهنک جهانگیری و چغوک بی دمی
غین معجه و و او معرو فله یعنی چغک مرقوم که چغنه دخی دیور حکیم نظام الملائک تقویت باه ایچون
ایتدوکی اجزاترکیبته دیر بیت ززعفران و سفنقور و مغز چلغوزه * بمشک و عنبر و مغز
چغوک آمیزد و چکاچک بی فتح کاف و ضم جیم فارسیله افواه ناسه دوشمش خیره دیور حکیم
زجاجی بیت چکاچک شد این راز اندر میان * که کردید بد شاه بار و میان و چکاچک بی
سکون کاف و ضم جیم فارسیله یعنی چکاچک مرقوم حکیم سنایی بیت چکاچکی او فتاده
در مسجد * تزیین منزل و نمکه از پی جد و چکاچک بی فتح کافله ابر بشم دوال که چاک دخی دیور
جمع الفرسده یعنی طناب خیمه مسطور در و چک بی آلت تناسل که چوک و لند و نیمور
دخی دیور پور بهای جامی بیت از عیب در دهان توافسده خون چوکس * وز غصه آب
کشته ز چشم تر و ان چوک و چوک بی کلاهما بضم الکاف الفارسی یعنی کجشک که
چغک و چغوک دخی دیور شمس خری بیت اگر کند طیران در هوای دولت او * ز چنک
شاهین باز آورد شکار چک بی چلانک بی فتح نوله ایکی معنایه کلور اول بر لعدر کوزه
کردان دخی دیور ثانی بر یو جکدر سرکین کردانک دخی دیور عربیده جعل دیور و چاک بی
سکون لامله یعنی کفچه دیک زن کدانی مؤید الفضلا و محمودیده ابر بشم اکیر دکاری ایک
معناسنده در و چلوک بی ضم لامله ذکرمان بویینه بغلقلری ایپ کدانی شرفنامه و چوک بی
یاغله بشمش اتمکه دیور بسحاق اطعمه بیت عدس و باقل و سیرو پشیر و زیتون * در پیش
نان چواکست و مقبل و بلبار و چوبک بی فتح باه موحد ایله ایکی معنایه در اول پشته جفرخی
ثانی بر تخته ایله براغادر حیر یا سبانا اول اغاجی تخته یه اور و پاستانلری آگاه ایدر
و بقم اغاجنه ده دینلدوکی منقولدر و چوپلنک بی سکون باو فتح لامله دویا کسرخ که باشته
بغار حضرت مولانا قدس سره بیت آن شاه دروغین بین با سبک بازینک * شنکینک
و مشکینک سر بسته بچوپلنک و چوانانک بی یعنی چنانکه کدانی شرفنامه و مع الکاف
الفارسی * چفتک بی سکون فایله بر قوشدر که آکا چوپینه و کروانک دخی دیور محمودیده
بر بیاض و ایری و یونف او زون قوشدر جمع الفرسده تاه مشناه یرینه نون واقع اولمشدر
و چوک بی ضم کاف فارسیله بر اوت احمیدر و دخی چزد مرقوم معناسنده در و چناک بی فتح
نوله قوش بسلاک لاری و ترکیب کومس دیور و چنبک بی سکون نون و فتح باه موحد ایله
ایکی معنایه کلور اول یعنی خیزیدن و جستن یعنی قالمق و حرامق حضرت مولانا قدس
سره بیت سرمستی در وصل خود در اصل وصل خود * چنبک زنان در نیستی چنبک
زنان اندر نما * ثانی یعنی سنک آهنر با یعنی مقناطیس و چنک بی سکون نوله ایکی معنایه
کلور اول یعنی سخن و گفتار خواجه نصیر طوسی * قطعه * شمش بودن نکو فصلیت لیکن
نه چندانی که گویند که کنکی * همان بهتر که در بزم افاضل * ز دانشهای خود چیزی
بچنکی * که تا معلوم کرد عاقلانرا * که توشاخ کلی با چوب شنکی * ثانی قوشک ذله دوشدر دکه
دیور و چوشک بی سکون و او و شین و کاف موقوفه لوله دار و داغه دیور پانله دخی دینلور
هندی زیانده یعنی دیور و چوک بی و او معرو فله ایکی معنایه کلور اول بر قوشدر کجه

چ ک

ایاغندن آصیلوب حق حق دیو صد اویرد اول قدر چتر کرکه بوغا زندن قان طامار منوچهری
 بیت چوک زشاخ درخت خویشتن آویخته * زان سیه بردوبال غالبه آمیخته * کدافی
 قره نك جهانگیری و مجموعه الانس اما مجودیده یعنی بوم کلان یعنی ایری یقوش بومعنا ده
 بعض نسخه ده و اویرنه راء مهمله واقع اولشد رثانی آلت تناسله دیر لر قالاوی بیت برکس
 چون کان ندافی * برنی چوک چون چک نداف * و او مجهول ایله دوه نك دیر چوکد بکنه
 دیر لر مولانا جامی بیت برانم از عقب کوچ کرده خود لوك * زند جمازه * سعیم تخیمه کاهش چوک
 و پور بهای جامی بیت پیش باز آمدند و چوک زدند * چوک چون اشتران لوك زدند سو استعان
 طریقیله ملوک و سلاطین اوکنده تعظیم ایچون دیزی یره قومغه دیر لر استاد لطیفی بیت هر دی
 گرم راتموک زند * پیش اولد بلابه چوک زند * دست قهقار لغتیدر * چوک کف فغ کف
 فارسیله و مهمله مرویدر بر قوشدر محوست ایله مشهور در بوم دخی دیر لر کدافی قره نك
 جهانگیری * چون پشت پانك * ابلق حیوان آت اولسون غیری اولسون کدافی شرفنامه
 * مع اللام * چغد اول * سکون غین معجه و فتح دال مهمله و و او ایله لشکر سورچی و دمدار
 صکر معناسنه در * چغول * سکون غین معجه و فتح دال مهمله ایله * چغدول * سکون
 تخین معجه و ضم دال مهمله و و او معر و فله کلاهما یعنی چغد اول مرقوم کدافی شرفنامه و الجمع
 و الحمودی * چغل * فتح غین معجه ایله ترکستان لغتیدر جنك محندن کید کیری جبه که
 چوقال وجوشن دخی دیر لر میر خسرو بیت نه همچون دیکران زاهن چغل پوش * سلامی
 قصمت یزدانش بردوش * حکیم تزاری * قوستانی بیت چغل به پیش خد نکش جوشیطنست
 و مشاب * زره به پیش سنانش چوسوز نست و حریر * و ضم غین ایله اول بد بخت کسه یه
 دیر لر که بر کسسه دن بر سوز ایشید و یا خود بر فعل کوره که انك افشا سیله فاعلنه ضرر
 و آزار اصابت ایامه انی اظهار اید و یا خود واروب حکمه غمرایده عمر یکه غمازد دیر لر * چل * آلت
 تناسل معناسنه در کدافی قره نك جهانگیری * چنبل * سکون نون و ضم باء موحک ایله
 یعنی کدافی یعنی چنبل دلچیلک دیمک اولور حکیم سنایی بیت آزا جود اوچو منلیان
 هست همچون میل چنبلیان * وله بیت ندی * نزل الله اندر شهر * چنبل وار در دم بنوی
 * چول * و او مجهول ایله ایکی معنایه کلور اول بیابان معناسنه شیخ اوحدی بیت کله
 در چول و غله اندر چال * نتوان داشت چله از سر چال * ثانی یعنی خمیده یعنی اکلس
 * مع المیم * چاچم * ضم جیم فارسیله بمعنی پیشانی که صریح جبین و جبهه دیر لر حکیم تزاری
 بیت بدرگاه قیصر رفیعته نهاده * ملوک جهان از تفاخر چاچم * چچیم * سکون مع و جیم
 فارسیله اوج معنایه کلور اول بمعنی رفتار و خرام حضرت مولا ناقهس صره بیت سر بر من
 از منی تاراه نکردم * در بادیه مردان محوست تراچیم * ثانی اسب و استرو کا و و
 و سایر حیوانات بهایه دیر لر حکیم سوزنی بویکی معنایه ترتیب اوزره بیت تاتو چچم کنی
 شکسته بدم * بسر سنك همچو چچم خر * ثالث بر نوع ایاق قانی دراسکی نسنه دن ایدر لر
 اکا کیوه دخی دیر لر شیخ سعدی * قطعه * خوش بود دل بستگی بادلبری * ماہر و بی مهربانی
 مہتری * چچمی در پای مردانه لطیف * بر سرش خربند کانه میزری * بویقار دن فهم

ول
چ

چ م

فهم اولنورد که مطلق باوج اوله و حکیم نزاری بیت اگر کیمخت بلغاری نباشد * که در پوشم
من و کر کا و جیم * چیم * بش معنایه کلور اول لاف اور مق و تفاخر اتمک معنایه شاه داعی *
شیرازی * مثنوی * در همه چنان بظلم رسید * خانه داعی همه داعی کشید * زانکه فنا نام
هرا کردیم * گفت ز نام و لقب خودیم * ثانی حیوانه دیرلر شیخ عمر خیام * رباعی * ای رفته
وباز آمده * کشته * نامتو میان مردمان * کشته * ناحق همه جمع آمده و سم کشته *
ویش از پشم سر آمده و دم کشته * ثالث اوزم چهره سی که شیریه سی الشمس اوله رابع یعنی سرما
یعنی صوغوق خامس اول سیاه و راق دانه در کدوای چشم ایچون ترکیبه جزو ایدر لفظیت
مفید در اکا چشم و چشمک و چاکس دخی دیرلر * چوم * چیم * فارسیله باب حیوانه مرور ایدن
چیم معنایه در کذا فی المحمود * چوم * و او هر و فله آید دیکری طایع عیشیدر هر سید
و غرور و تفاح بری و زو ثلث حیات دخی دیرلر و فارسیله اغاچنه ناله دیرلر شیرازی لریل
دید کلریدر جالینوس اکا هلهلیون دیمشدر بر تینی و بستانیسی اولور که مثلث * چیم * دیرلر
شیرازی لریل کل سرخ دیرلر و ایغنه ده چوم دید کلری رسید نظر در * مع النون * چیم *
کسر باء فارسیله سکوت چو غنیمت یا بلش سید و طبق معنایه حکیم فردوسی بیت * بکسیر
کمر اس و چیم نهاد * ز چیم بران تان کشکین نهاد * چنان * آنجلین معنایه اصل چون آن در
تلفظنه تحقیقا و اوی حذف اولنوب اشباع * ایله استعمال اولنورد مراد معنای تشبیهی افاده
ایدر غیاثی جلوائی بیت چنان ذرات اعضایم ز مهرت کشته مالا مال * که کر خیر زنی
بوی محبت آید از خوم * ابوالهانی بیت چنان مستم چنان مستم چنان مست * نمیدانم
ز خود نیست و کر هست * چیم * بو نجلین معنایه اصل چون این در تحقیقا و او ایله الی
حذف اولمشدر خواه سلمان بیت تاجهان بود چنین بود چنین خواهد بود * همه راعا قوت
کار همین خواهد بود * چوپان * باء فارسیله قیون و صغیر کودنه دیرلر عربیله داعی
دید کلریدر * چوب زنی * کسر باء موحد و زاء معجه ایله ایراغاجی که قلتاق دیرلر * چوپک زن
مهرت پاسبانه دیرلر نوروش و طرز قدیم زمانه متعارف ایدی که مهرت پاسبان برالنه براغاج
و برالنه بر تخته پاره سن آلوب پادشاهک نامن ذکر و اکا دعا ایدوب تخته یی دو که دو که
دولا شوب پاسبانلری میدار ایدر بلاد عراق و فارسه لیلی * رمضان خلقی * محوره قلد رقی
ایچون قبولی طولاشور حضرت مولانا قدس سره بیت مرن چوپک ذکر چون پاسبانان
که هستی ما هیازا پاسبان آب * استاد فرخی بیت باغبانی بیاید آن بت را * بابکی پاسدار
چوپک زن * چوپکین * یعنی چوپک زن مرقوم * چوپلین * سکون باء فارسی و کسر
لامه یعنی چوبکس مرقوم * چوب نان * کسر باء فتح نونله او قلاغی که آنکله یوفقه خمیری
اچارلر شاعر بیت زید در کف زن هیچ چوپ * خوشا چونی که باشد چوپک نان *
* چوپین * مطلق اغا جدن اولان آوانی و جنق و طبق و ما شبه ذلک * چوخیدن *
و او معروف و کسر خاء معجه ایله ایکی معنایه کلور اول یعنی نخیدن مرقوم ثانی یعنی اغزیدن
یعنی سورجک شکو خیدن دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * چوشدن * سکون
واو مثنی موقوف ایله یعنی مکیدن یعنی اتمک صیف اسفرنگی بیت خلق عدوت هرخی

کر چکر آب جوشدی * آب روانش از لب چشمه خبر آمدی * چو نان بی معنی چنان
 اصلی او زن واقدر استاد لطیفی بیت مکن بد که چو نان به بینی جزا * نکو کار باشد به نیکی
 سزا بی چوین بی معنی چنین اصلی او زره حکیم اسدی بیت کفش مهر بانی کفش کین بود
 چنین بود کینی و چوین بود بی چون بی تفخیم چیم و او معروف ایله بجه دیمک معناسنه که
 هر بیله کیف دیرلر کاهی ادات رابطه الحاقیه چو نیست دیرلر خواجه حافظ بیت ذکر به مردم
 چشم نشسته در خونست * بیش که در طلبت حال مردمان چو نیست * و هر بجه دیمک
 معناسنه هر چون دیرلر بیت اگر پیش ازین بند و لفسون کی * نیاز من این کرد هر چون
 کنی بی چون بی و او مجهول ایله ایکی معنایه کاور اول ادات تعلیلدر شرح سعدی بیت چو
 نالم نخ از دستان او * چون نیم در خلقه مستان او * مصراع اوله کی چون کیف معناسنه
 اولان چویدر مصراع ثانی کی ادات تعلیلدر ثانی تشبیه معناسن افاده ایدر بلکه ادات
 تشبیه در خواجه حافظ بیت کر خلوت مارا شبی ادر رخ بفروزی * چون صبح در آفاق جهان
 صبر بفرام * و تشبیه ایچون اولان چون اسم مرکبدر کاهی و اوی حذف اولوب چنان اولور
 میرزا شانی بیت چون آن غریق میم ساقیا که از کل من * یا کر کلی بدر آید شراب از و بچکد
 و چغتای اسانده اولکی چونه نیچو ک دیرلر لطفی دیوانده بیت نیچو ک طبیعیه در دنگینی آیتابین
 آخر * که درد نیکیز یوز مینک وادین آرتق ایروور * و چون ثانی که تشبیه در یتکیغ دیر فرهاد
 نامه ده فرهاد هنوز شیر خوره ایکن عشق علامتاری و ازیدی دیدیکی رده بیت انکا ایچماک
 بولوب ناکام یا نکلیغ * مریض و شیریه باهام یا نکلیغ * مع الو او * چچو بی ضم جیم فارسیله
 بوستان معناسنه در هندی لسانده چو بی دیرلر چچو بی ضم غین معجه ایله یعنی جغد مرقوم
 بی چچو بی ضم نوله یعنی چون اوی یعنی انک کبی دیمک اولور حکیم خاقانی بیت تلمادر خان
 رحم کشاد است * هر کر خلقی چنوزاد است * حکیم فردوسی بیت همه راز هانیر کرد آشکار
 جها زانیا مد چنوخواستکار * و بی استغفار و طلب بخت معناسنه استعمال اولنور کذا فی
 مشکلات بی چو بی اوج معنایه استعمال اولنور اول و او معدوله ایله یعنی اخفاء و او ایله
 یعنی ماندخواجه حافظ بیت چو باد عزم سرکوی یار خواهم کرد * نفس بوی خوشش
 مشکبار خواهم کرد * ثانی ادات تعلیل اولوب شرح سعدی بیت چو مرد مخنکوی فانی شود
 مرا ورا سخن عمر ثانی شود * ثالث وقت معناسن افاده ایدر خواجه حافظ بیت چو با حیب
 نشینی و باده پیمایی * بیاد دار محبان باد پیمارا بی مع الهاء * چیرغنه بی سکون باده و حد
 و را و ضم جیم فارسی و فتح غین معجه ایله یعنی تازیانه بی چره بی فتح راء مشدده ایله کوچک
 طوغان و ارکاک طوغان کذا فی الحمودی جیم عربی و راء مخفیه ده مرویدر بی چره بی
 زاه فارسیله طون یا قه سی نیغه دخی دیرلر میرنظمی بیت شود خیره چو چشم کیرد کار
 که بکشاید چره از بند شلوار بی چغنه بی سکون غین معجه و فتح نوله یعنی کفشک پورهای
 جامی بیت شوم چون بوم کر سنه چون زاع * خرد چون چغنه سست چون کوتر بی چلبله بی
 بی چلبله بی سکون لام اول و ضم باء فارسیله و فتح لام ثانیله مضطرب و بی آرام معناسنه
 ظهیر الدین فاریابی بیت ای ز نور رای تو خورشید و مد شد در حجاب * وی ز جود دست

چ

چ

دست تو ابر بهاری چلیله فی چلیله فی سکون لام اول و کسر جیم فارسی و فتح لام ثانیه یعنی
 لاک پشت یعنی قیلو بغه استاد دیمشدر بیت چل چله بنشست صوفی ره نیافت * چلیله بهتر
 بود زان چل چله * بعض نسخه ده غلیواج معناسنه مسطوردر فی چلغوزه فی سکون
 لام و ضم غین معجه ایله چام اغاجی میشی که چام فستقی دیمکله معروفدر عربده صنوبر دیرلر
 اعم مرکبدر چل بسیار معناسنه دروغوزه قوزلق دیمکدر معنای ترکیب چوق قوزالقی
 دیمک اولور معربنی فتح جیم عربیله چلغوزه در امیر خسرو بیت بودکندم کزی بالاسرافراز
 سرچلغوزه کوید باقلک راز * شیخ آذری بیت هرکرا نیست ذوق چلغوزه * هست
 درخورد درشن اویوزه فی چله فی لام مشدده ایله قاو صره سپیدی کذافی نعمه الله فی چمانه فی
 فتح میم و نوله اوج معنایه کلور اول یعنی میانه میرنظمی بیت دران کاشنسرای بی بهانه
 چوسروی سرکشیده در چمانه * ثانی یعنی پیاله شراب ثالث حیوان بوابکی معنایه
 حکیم ناصر خسرو بیت چه لافی که من یک چمانی بخوردم * چه فصلست پس مرترا چمانه
فی چچمه فی سکون میم اول و فتح ثانی و ضم جیم فارسیله ایاق سسی که یور دکن ظاهر
 اولو شلبو و شکاشک و شکک دخی دیرلر امام فخر رازی بیت در صف قران مجو چچمه
 مرکبش * توده کش شک چشم از شک ذوالمنن * حکیم سوزنی بیت کردنعال و چچمه
 باد یوبکانش * خوش چون سماع و سرمه بسمع و بهر رسید فی چچمه فی سکون میم
 و فتح جیم فارسیله اغاج قدح و کفچه و اغاج چناق فی چمانه فی فتح نوین ایله وای دینه
 دیرلر اویوندر فی چنبه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله تو قاج دیرلر تو تقدیر آنکله
 قصنا رلر ز آغردرلر استاد لیبی * قطعه * دو چیزش بشکن و دو برکن * مندی شغلغل
 وز غنبه * دنداننش بکاز و دیده بانکشت * پهلوی بوس سرچنبه * ثانی قیو آردنه
 طباد قلازی اغا جه دیرلر فی چچمه فی سکون نون ایله اوزم چکردکی فی چوب پاره فی
 یعنی چوب باری یعنی برنوع لطیف اغاجدر فی چوبدانه فی سکون باء موحد و فتح دال مهمله
 و نوله یعنی سجد یعنی ابکله دید کلری میوه فی چوبه فی فتح باء موحد ایله ابکی معنایه در
 اول اوزون یوفقه آچد قلری او قلاغی که کرده و پیواده دخی دیرلر هندی لسانده پیلن
 دیرلر ثانی بهرام چوبین لقبی در فی چوبینه فی کسریا بء موحد و سکون یای تحتانی و فتح
 نوله اغاج ققان دید کلری قوشدر فرهنگ جهانگیریده ابکی معنایه مرویدر اول کاروانک
 دید کلری قوش ثانی بهرام چوبین لقبی در فی چوتاه فی فتح تاء مثناة ایله یوزن کوتاه یعنی
 همچنین کذافی المجمع فی چوئه فی فتح تاء مثله ایله یعنی پانک یعنی قبلان ایضامنه
فی چوجه فی فتح جیم فارسیله ابکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیریده یعنی چوبه مرقوم
 ثانی بلج که طاوغک و غیرک اولسون میرنظمی در صفت معلم مکتب بیت رود از خانه اش
 هر روز هفته * پیش طفلان همچون چوجه رفته فی چوره و چوزه فی اول بفتح
 الزاء المهمله ثانی بزاء الفارسی ابکی معنایه در اول یعنی اخیر چوجه یعنی بلج که عربیده
 فرخ دیرلر سکون راء مهمله ایله ثانی ابک کر تیکی که ابکله اکیردکن اکا کچر اکا چرژده و ک
 دخی دیرلر کذافی المجمع فی چولاه و چوله فی کلاهما بفتح اللام چلهما معناسنه که عربیده

ج ۱

جایک دیرلر کی چهره فی سکون ها وقع راه مهمله ایله اکابرک ووزرانک ایچ اوغلانی
معناسنه جیم عربیله منقواندر ابوالمعانی بیت در حریم کاه دولتت دایم * ماه ووش چهره
باد در خدمت کی مع الیاء العتانی * چکری فی سکون کاف وکسر راه مهمله ایله دیواسک
برنو عیدر شمس خیزی بیت در کهستان بنام دولت تو * سزدار شاخ در شود چکری *
کی چنگلاهی فی سکون نون وکاف موقوف ایله یعنی غلیواج یعنی چیلای کی چوید سنی فی
سکون باء موحد ایله سردسته که اکثر قلندرلر کتورلر کی چوبسای فی سکون باء
موحد وفتح سین مهمله ایله دورپی معناسنه کی چوبشوی فی سکون باء موحد وواو
وخم شین معجه ایله اول قصه اغاجدر که قصارلر وجامه شوبلر آنکله جامه اغردرلر ابوالمعانی
بیت چنین بدکرتش صد ساله شویید * محبوب شوی نمی یابد سیدی کی چوبکی فی
یعنی چوب زن مرقوم امیر خسرو بیت یک چوبکی * یام تو بهرام چوبه شد * یک ترک
نوبتی درت سحر آمد کی چاغری فی سکون غین معجه وکسر راه مهمله ایله سوزمه یوغرت
حکیم عنک بیت وان زراز تو واستاند آنکه تا اکنون ازو * چاغری خوردی همی وطایفی
ولیولنک کی باب الحاء المهمله المفتوحه فی حق کلام بودر که زبان فارسیده اوائل کلمه ده
حرف حاء مهمله اولر لکن لسان عربک السنه دن فضل ورجحانی و امتیاز شانی اولغین
عجم بولساندن بعض الفاظ اخذایدوب بعینها استعمال ایدرلر و بعضیلمن کندی و ترکیبیارینه
جزو قیلورلر وواقع اولور که بلا تغییر کلمه عربیه فی تعجیم ایدرلر تنکم ذکر اولنسه کرکدر
انشاء الله تعالی و حرف حاء لسان عربی غیری لسان یوقدر دیو امام سیوطی رحمة الله
علیه ذکر ایتشدر فی الواقع زبان فارسی ظرافت و لطافت و ملائمت اوزن اولغین سکنر
چرفدن کلمه ترکیب ایتما مشلور در تنکم اول دفتر ثانی ده ذکر و بیان اولنشمیدی کی مع الالف
کی حاشا فی لکی معنایه در اول برکله در که معنای نذیه افاده ایدر یعنی برنسنه دن لایق
ذاتی اولیان وصفی استبعاد واستعرا ایچون استعمال ایدرلر خواجه حافظ بیت حاشا که
من یومم کل ترک می کنم * من لاف عقل میزنم این کار کی کنم * ثانی براتدر عربیه مامون
وترمس و سقر الحمار دخی دیرلر و برک سیند ان اولدوغیده مرویدر کی حالیای فی معنی اکنون
وفی الحال خواجه حافظ * مصرع * حالیای مصلحت وقت درین می بینم * واستاد لطیفی
میت حالیای مصلحت وقت چنین است و چنین * که نشینیم بهم آمده در بانغ سه سین کی حاشا فی
ماما اوزانده ایکی نوعه در حامای صغیر وارد ایکی مثقالدن عبارتدر و حامای کبیر وارد
اوج مثقالدن کنایتدر کی حبه الخضر فی بنک تخمیدر که پیراغ قوریدوب دوکوب تناول
ایدرلر غایت مخدردر کی حنذا فی درت معناده غلغلک استعمال ایدرلر اول مدح معناسنه
مرحبا لفظیه ده مراد فی ایدرلر حکیم انوری بیت مرحبا توشدن و آمدن ماه صیام *
حنذا واسطه العقد مشهور واعوام * ونه کوزل دیمک معناسنه طالب آمل بیت حنذا
ای نو بهار عجز کر تأثیر تو * معصیت رامیدهد امر آزش از طرف کلاه * وعلی تعجبه
تعجب معناسنه حکیم انوری بیت حنذا کیر قاضی کیرنک * که ندارد ز سنک خار انک
و معنای تحسین دخی افاده ایدر میرنظمی بیت حنذا بارگاه کردون سا * مرحبا حبه فلاح

ح ۱

فلاک پیرا * عربیه دخی بومعنا لره استعمال اولنور شیخ عمر ابن الفارض قدس سره بیت
 حبذا فیک اسقام خفیت بها * غنی تقوم بها عند الهوی حجج * حربا فی سکون راه مهمله
 وفتح باء موحد ایل بر جانور در خورشید محبتندن دائما * رشتو سنده طور رضدی خفاش در که
 کونشدن قاهر استاد بیت نه دانا ز و خیر دار نه اوباش * که حربا نیز کور آمد چو خفاش
 مذکور جانور کونشه قارشو طور ذقنه در یسی الوان کورینور تنکم حکیم الشعر امتنی دیمشدر
 بیت بتلون الخزیت من خوف النوی * فیها کما تتلون الحریاء * خربت کسر خا وراه
 مشدده ایل بهر معناسنه در * حوض ترسای اول نکنه در که کفره آذن شراب ایچون
 لوزم صقر لر کذا فی شرفنامه * مع الباء الموحده * حاجب فی پرده و پرده دار معناسنه
 شیخ فیضی بیت حاجب درگاه تو منع ندانده چیست * هر که رود کور و هر که رسید کورینا
 ثانی یعنی ابروان ابوالمعانی بیت حاجب و چشمت کند منع اشارت بمن * اینهمه از طالع
 بوده چو محتم سیاه * شعرادن بری بود و بیت لطیفی دیمشدر * اهو ی رشاء اسمعی
 القانون * من حاجبه الارج القانون * وحق من فی الیم القانون * اعی مرضی بقراط والقانون
 قانونک هر بری بر معنایه در * حجاب فی فتح جیم مشد ایل بهر معنی حاجب مولانا محمد ظهوری
 بیت شمال و صبا خا کروب قضا * زحجاب در که یکی مر حبا * حرب فی سکون راه
 مهمله ایل بهر معنی جنک میر نظمی بیت دران مهر که کرم شد حرب و جنک * غماند کسی را چو
 صبر و در نک * حسب فی فحشین ایل بهر کور خاص و مال و دخی دریم او ی که بریده اولانلر
 اولریدر و قبیل و اندازه معنایه کذا فی ترجمان الصحاح هاقفی * مثنوی * من اهل جهار را
 نسب نامه * نشد از حسب کرم هنگامه ام * مرا هست امروز چندان حسب * که عا د
 آیدم از شمار نسب * و سکون سین مهمله ایل بهر وزن کسب کافی معناسنه اولان بس محله
 استعمال ایدر لر و سنه صایق و رسم و وقوع معناسنه که حسب حال دیر لر خواه حافظ
 بیت حسب حالی ننو شتم بتو ایامی چند * قاصدی ککو که فرستم بتو بیغای چند *
 * مع التاء المثناة * حاجت فی معنی رجا و تمنا و مطلب و مقصود معنایه شیخ سعدی
 بیت وصف ترا کردند و رنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را *
 میرزا فصیحی بیت از بسکه شرر میهد از پنه داغ * حاجت نبود در شب هجران هجرانم
 * حسرت فی معنی بیهوشی و فرقت و آرزو شانی * تکوینیت من بحسرت دور کرد و مدعی
 مغرور و صل * ای محبت خاک بر سر باد نثار تو * حقیقت فی خلاف مجاز و خلاف فرع
 و حقیقت الامر مایهیر الیه حق الامر و بلغة حقیقة هذا الامر ای یقین شانه و الحقیقة
 مایحق علی الرجل کذا فی مشکلات * حیرت فی عکس جمعیت خاطر و خلاف تیقظ و عدم
 انبشاه منلا شانی بیت نه شکوفه نه برکی نه ثمره سایه دارم * همه حیرتم که دهقان بجه
 کر کشت ملرا * مع الجیم * حاج فی زو ار کعبه شیخ سعدی بیت حاجی بره کعبه و من طالب
 دیدار * او خانه می جوید و من صاحب خانه * حلواج فی مرغ مردار خوار ابوالمعانی
 بیت عنقا صفتم قاف قناعت بکرقم * حلواج نیم که طالع حیفة دنیا * حلوا ی پرچ فی
 یعنی حلوا ی چربش و برنضه ده چربین واقع اولشدر حلوا ی تر و لطیف دیمک اولور

ح ج د ر ز ح ش ف

د

ح

ز
ح
ش

ف

د خویج د کسر و او و سکون یای تختایله ات طبع اولند قد اکا قونیلان لوازم مولانا
 شمس نیری قدس سره بیت که چون حویج دیک مجوشیم و او بفکر * کفکیر میرنده
 چنین است خوی دوست د مع الاله الممله * حاد د ابکی معنایه در اول قوزغون که
 غراب دخی دیرل ثانی حضرت یعقوب اولاد ددن برینک اسیدر که حضرت یوسفک علیها
 السلام آنه سندن دکادر د حاجتمند د حاجتلی دیمکدر منده معناسی مقدمه ده تفصیل
 اولندی د حال کرد د وجد و شوقه کلدی معناسنه مولانا آصفی بیت مجنون در آسمان
 هر چو دید و حال کرد * کویا کاج خیمه لیلی خیال کرد د حسد د غیرک نعنی زوالی استمکدر
 د مع الاله الممله * حاضر د نقد معناسنه میر نظمی بیت نثار کند دل هر آن قادرست
 اگر جان سزا میشود حاضرست د حذر د صافق معناسنه مولانا عرفی بیت ناز آفت
 و کرشمه بلا عشوه دلفریب * یاران حذر کنیده که طوفان فتنه است د حریر د ابریشم
 معناسنه معروف و دخی یاز و مصاحب و کاغد معناسنه در کدانی شرفنامه د حشر د
 فتح شین معجه ایله بوزن نظر جمعیت و آلائی معناسنه مولانا هاتقی بیت دکر با ده خیل
 ستان حشر * شد از ظل عالیش فرخنده فر * میر خسر و بیت کاه بیان نش زملائیک حشر
 بر مضش چون مکسان برشکر د حصار د بر ولایت اسیدر مجمع الفرسده بر شهر
 حسن خیر واقع اولشدر د حصیر د معروف شمس فخری بیت دایم حصیر پاده مه
 از مزرعات چرخ * از بهر خانقاه شهنشه برند دوح د حقور د هم قاف و سکون
 و او ایله صاحب حق دیمکدر میر نظمی بیت ممکن دنج خاطر چو کلب عفور * بهر کار راستو
 لطیف و حقور د حلوی شکر د بر نوع لطیف شکر حلوا سیدر کدانی شرفنامه د حیدر
 نام امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه و کرم الله وجهه حضرت نوری که حیدر کرا از
 دیرل و ارسلانک جمله اسماسند ندر د حیر د سکون یای تختانی و فتح زاه معجه ایله
 هندوستان اولور بر نوع اوزون کوکدر شولقدر اوزوند که بر کوکدن بر چرخ قلقلان
 ایدرل د مع الزام المعجه * حرام مغز د او کرغه کوکی یعنی ابکو کدانی نعمه الله د مع الشیق
 المعجه * حاش د معنای نثریه افاده ایدر حاش لله دیرل رشیدای ذکر * قطعه * بگرد
 کاشن رویت دمعیل سنبل تر * ندیده هیچکس اسلام را ز کفر حصار * کدام کفر چه
 اسلام حاش الله ازان * که دست قدرت یزدان والی غفار * بگرد سوره والشمس بهر دفع
 کزد * نوشته آیت واللیل را بخط غبار د مع الفاء * حرف د حروف تهجینک مفردی
 و طرف معناسنه و آغز دن شرطه چالاق و دخی سوزک سقطن طوتمق که فاعلنه حرفکی
 دیرل و سوز معناسنه دخی استعمال اولنور مولانا ولی دشت بیاضی بیت تاب تغافل
 توندارم خدای را * حرفی اگر شنیده از من نهان مکن * ستوز معناسنه استعمال
 اولند و خی خواجه حافظک بویبتندن فهم اولنور بیت آسایش دو کینی تفسیر این دو
 حرفست * باد وستان تطف باد شمنان مدارا * مجود به عیب معناسنه مسطور در د حریف د
 اصلنک حرفتدن ما خود در * وفی القاموس حرفک معاملاک فی حرفتک * بهله تعجیم او متوب
 معاشر و هم محبت مجلس انس معناسنه استعمال اولشدر تنک خواجه حافظ * مصرع *

۴۰۰ * معاشران ز حریف شبانه یاد آرید * بعضی کتب ادبیه ده * هل من فنی طریف معاشر
 حریف * واقع اولدی نظیر و مهیم و موافق مرد کار معناسنه ملک فی بیت حریف
 ساغر دردی کشان غم داند * که بر سر ملک از عاشقی چه امیرفت * بر معناسی دخی قار باز در
 مولانا محمود ابن یحیی بیت با احتیاط رو ایدل که دست خونست این * که روح در کروسیت
 حریف بس طرار * دست خون بر قار اوینی در * مع القاف * حق فی نام جناب حضرت
 باری تعالی عز اسمه در وضد باطلدر فی مع الکاف * حسنک فی سکون سین مهمله و فتح
 تاء مثناة ایله یعنی قبالة یعنی بخت کذا فی شرفنامه و غیره فی حسرت الملوك فی مونیار
 طولیله سی که خرده قیبه ات و پرچ ایله طولد و در لر سبب نسیمه سی اولدر که بحمد بوطعایی
 غایت لطیف ایدر لراسی اپکن لندیز اولور صوغود قد نصکره بنز و ملوک طبخ دکانه وارمق ممکن
 اولدیغند در اکا حسینیک حسیب الملوك و حسیب البرغاله و جنبل دخی در لر کذا فی شرفنامه
 حسیب الملوك فی معنی حسرت الملوك و حسیب الملوك مر قومین فی حسینیک فی کسر سین و سکون
 یای محتانی و فتح باء موحد ایله مثله فی حال فی کسر لام ایله و فخله ده جائز در معنی سیاهی
 یعنی قراکولق حضرت مولانا قدس سره بیت چون زمین بر خاست از حد فک * بی شب
 و فی سنایه ماند بی ملک * عربیده شدید السواد معناسنه در حکیم الشعر امتلی بیت خالک
 کالغذاف جنل دجوجی * اثیث جعد بلا تعجید * بویته مدور در لر کیسوی زن و صفیدر که
 غلاف و دجوجی شدید السواد معناسنه و چنل یوغون و اثیث اوزون و جعد قور جعدز
 فی حوضک فی کافی تصغیر ایله فسقیه چورده سنه کی کو چاک حوض و یوک طاس و باطیه
 کذا فی شرفنامه فی مع اللام * حال فی کوی باز لرک میدان باشلرینه دیکد کبری ایکی * و دیک
 اراسنه در لر که در هو یا لکر هودخی در لر میر خسرو بیت دو میداند ارتک میزد بد نبال
 مثله سر کشته همچون کوی بی حال * و دخی معنی اکنون یعنی از منه * ثلثه دن شمد یکی حال
 معناسنه لطیفی بیت بسیاری غمت رفت باقیست بتایند * این حال غنیمت دان مندیقش
 بزیائنه * و حالت اشیا معناسنه که مثلاً کشینک صفتدن و احوالندن عبادتدر شاعر
 دیمشدر بیت بروخی که حال دلت خوش کند * به از راسنی کسر مشوش کند * بوقیلندندر که
 مقام تحاشیده توسل اولنور استاد لطیفی بیت دم میرند و میزید از حاتم ثانی * حال آنکه
 ندادست بکس پان * نانی فی جمایل فی جماله نک جمیدر و جماله قایم باغیدر ره نکه او یخته کردن
 اولور میر نظمی بیت چو آمد پیش دله ارش نشستن * جمایل کرده بر کردن دود سنش
 فی حواصل فی قوش قور ساغی و قوش کو کسنه نرم و خرده تو بلرا و ورکه اندن کورک ایدر لر
 حکیم اسدی بیت چور حواصل بر آورد زاغ * بر افروخت کیوان زنی چراغ فی مع المیم *
 حاتم فی عربیده ملی قبیله سندن بر مشهور مضی کسه نک اسیدر که اوغلی حضرت رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم زمان شیر نقرند اسلامه کلدی و دخی سیاه قرغیده دینلد و کی
 رسیده نظر در فی حرام فی ضد حلالدر خواه حافظ بیت رسم که صرفه نبرد و روز باز
 خواست * نان حلال شیخ زاب حرام مای حرم فی مکان محفوظ و جای محرز فی حرم فی
 دخی در لر شیخ فیضی بیت منزل تر دامنان نبود حرم کوی دوست * هر که نبود پاک دامن

در حرم نامحرمت و حسن عجم و شرفنامه ده تا قانی نك لقبی اولدوغی مذکور در
 و حشم و فتح شین معجه ایله سیاه چادر که بریده اولان کسینه لره مخصوصدر و آنکله
 قونوب کوچن طائفه وینا باند ساکن اولنلره دیرلر منلا هاتقی بیت حشم بی سرو شهر
 بی ضروری * نه کرد نکشی نه بلند اختری * و مطلق لشکر معناسنه مولانا طهوری بیت
 بده می که کردم قریدون حشم * پریشان کنم مغر خفاک غم و حکیم و در ست استلو و حکم
 فکر لولعافل و عالم و علم حکمتدن خبر و دخی اسماء حسنی دن بر اسعدر شیخ سعدی بیت
 بنام خداوند جان آفرین * حکیم سخن در زبان آفرین و مع النون * حبیبی شیطان و یعنی
 عورات کذافی شرفنامه و حبل المتین و یعنی قرآن مجید عظیم الشان ایضا منه
 و حرم دانی و معنی کیسه زر ابوالمعالی بیت فصلی بهار جامه و دستار کرد و شد * رندان
 ناده خوار حرم دانی کرد و حرون و غم راه مهمله و واو معروف ایله اسب نافرمان یعنی
 سرکش آن خصوصاً و هر مطیع اولمیش عموماً احمد کرمانی بیت رنفس حرون نه اندکی
 رنج * تاراحت روح یابی از کج و حریفان و یعنی یاران شیخ عبد السلام بیامی بیت پستان
 صراحی چومکند خریفان * چون شیر خوران نقل ز اخگر نشناسند و خیزر لری کسر زاء
 معجه و سکون یابی تختانی و فتح راه مهمله ایله شهر و رسیدن اول یاز آبی آید و ابوالمعالی بیت
 و خیر کشتم بعشقت از گذار عمر من * چون بهار وصل دایم از خیزران فراق و حساسد و
 عمر بدن مداح رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بر شاعر شیرین کلام آید و در حلقه چینی و
 بر نوع خلوا در حلقه کی ایدر لری حمدان و آلت و جل آیدر که خوار زم لغتیدر استاد
 عسجدی بیت چو آیدر و برون حمدان بدان ماند سر سرخس * که از بینی سفلائی فرود
 آید می خله * شیخ سعدی لطایف عبارت عربیه و جعل حمدانم فی غداهم دیمشدر حمدان
 فرج زنادر و حیران و سر کشته و نیر معقل و کاهی کوزده استعمال ایدر لری باقه قالمش
 معناسنه حکیم شفایی بیت از خیزر دیدم خاک جلوه کاش بیختم * دل نشد پیدا ولی صفت
 چشم حیران یافتم و حوض نعمان و اجی صولور حوض ایدی که آدی اول نیشان ایدی
 بر کون حضرت سرور عالم صلی الله علیه و سلم او زیننه و اردی معجزاتی بر کاتله حق حل
 و علا اول صوی طلول و لطیف ایدی حضرت علیه السلام اک نعمان اسمی و یردی کذافی
 شرفنامه و مع الواء * حسو و ضم سین مهمله و اخفاء و او ایله اوماج آشی بهاق اطعمه
 بیت حسو نعره میزد که بغرا لجاست * که کشتند مسکین کچی چوماست و حو و بوزن
 نو بمعنی خوانه یعنی قانو کوز یا شی و مع الهاء * حبه و فتح باء مشدده ایله بر چکر دک و ذنی
 شانی نکل و بیت قندبل کعبه را بغروشم حبه * تادر چرالغ شکله روغن در آورم و حریمه و
 حبش یری معناسنه و حر و سینه و یعنی سینه زم کذافی شرفنامه و حسیب البرغاله و
 بمعنی حسرت الملوک مرقوم و حفته و سکون فاو فتح نونله اغر طلوسی بعض نسخه ده آوج
 طلوسی معناسنه در و حلقه و باز دکاترک بیع و شرا ایچون عقد ایتدکری مجلس
 که حلقه اولوب او تور در لودق باب ایچون قیویه یا پار لردور و کش و برنج ندن اولور سه
 و دخی مطلق مجلس معناسنه خواجه حافظ بیت در حلقه کل و مل خوشخواند دوش یا بل

ح ن

ح و

ح ه

فارسی نیک لغتی وصفند هاء مهمله اوائل کلمه ده واقع اولاً مشدر و زبان پهلویده جام
 طاسنه ده هیز دیر لر مفعول اوغلان دخی الدن اله کتد و کچون استعاره طریقیله تسبیه
 اولئس اما بین الناس حایله مشهور در ی مع الیم * حلم ی بمعنی نرمی و لطیف طبع عربیه
 حرکات ثلاثه ده معانی مختلفه یه در که فتحه ایله نرمی پوست آدمی و کسره ایله معروف و ضمه ایله
 خواب معناسنه در اما م قرطبی مثلثاً تنده یمشدر بیت جد فالادیم حلم و مابق حلم * ولانی
 لی الحلم مذغبت یا معذبی ی مع النون * حرمان ی محروم اولق و حسرت معناسنه حکیم
 شقای بیت ناله دودم سرکوی اثر کم کرده ام * دانغ حرمانم که بازار جگر کم کرده ام *
 ی حین ی زمان معناسنه در ابوالمعانی بیت بر سرم آتش فروز و حین حرمان وصال *
 فکر کن این نازنین عمر مارا چون گذشت ی حصار شادمان ی ماراء النهارده بر شهر اسبدر
 کدافی شرفنامه ی مع الهاء * بحله ی سکون جیم و فتح لامله خلوتخانه ز فاف و جرحه
 خاص شاعر بیت عروس روی پوش کل درون بحله بابابل * دهان بکشاده زیر لب حدیثی
 میکند مجهم ی حصن فیروزه ی بغی آسمان و دخی بر شهرک قلعه سی اسبدر کدافی
 شرفنامه ی حیره ی بوزن نیره بغی قفا اکسه معناسنه ی حبله ی مکر و الدامق و دخی
 چاره معناسنه در ابوالمعانی بیت دلر باعایعجاب و چرخ بخرو بخت دون * فکر و تدبیر
 نمائند زان ندارم حبله ی مع الباء * بحاب طمانی ی یعنی مشب کدافی شرفنامه ی حصار پولادی
 دمور یو کسوک کدر زباز قوللنور ایضاً منها ی حیری ی سکون یای تحتانی و کسر راه مهمله
 ایله فرعنک و فاییده رواق و طاق ایوان و تحفه الاحبابده انجق رواق معناسنه در مولانا
 مشفق بخاری بیت بکروز خطا کردم و نانش نشکستم * بشکست مرادست و برون کرد
 ز حیری ی باب الحاء المضمومه مع الف * حورای ی یعنی حوری مولانا هاتنی بیت صحنیر
 پری چهره حور اسرشت * نه حورو بهشتی که خرم بهشت ی مع الباء الموحده * بحره خواب
 یعنی سرد و چشم کدافی المحمودی ی حل بنداب ی صوکنارند اولان چمنزار و دخی اینجو خلق
 ایدیمی مراد جناب باری تعالی جل شانده دیمکدر بر قطره آب باران اینجو خلق ایدر دیمک
 اولوز ی مع الراء المهمله * بحت استوار ی یعنی قرآن عظیم الشان کدافی شرفنامه ی بحر ی
 جای شلوار بند یعنی اوچقور او ی ابوالمعانی * مثنوی * بند شلوار بحر آن دلبر * خفته بر کج
 کویا از در * چون گرفتیم بدست آن از در * از میان پای مار آرد سر ی حقه کر ی جقر قچی که
 صریح خراط دیر لر راه مشدده ایله ی مع الراء المعجمه * حقه باز ی معروف که حقه او بنادوب
 التارنده دانه کر در و دخی نجه صنعتار کو ستر ابوالمعانی بیت دانه مرغ دلم بودست آن
 خال سیاه * می نماید میکنند پنهان زاف حقه باز ی حکم اندازی نشانی در ست او ارن کاتکشه
 دیر لر که آتدوغی اوق خطا یتیموب اصابت ایلیه اکا قدر انداز دخی دیر لر ی مع السین المهمله
 ی حقه کاوس ی خسروک مشهور باز بدینک او تو زبالحانندن بر لحن آیدر حقه
 کانئس دخی دیر لر کدافی المجمع ی مع الشین المعجمه * حکم کش ی فتح کاف ثانیله یعنی مطیع
 و فرمانبر ایضاً منه ی مع الیم * حکم قدم ی کسر قاف ایله تقدیر ازلی و حکم حضرت حکیم
 لم یزلی دیمکدر ایضاً منه ی حلام ی فتح لامله عجمه کو سفند یعنی تو زی توله حلال دخی دیر لر

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

ع

دیرلر کذا فی شرفنامه **دی** مع النون * حسن **دی** معروف و دلیرلر ده جاذب القلوب اولان حالت
 مولانا حسین شای بیت در روش حسن و ناز هست بسی خوشنما * غمزه بطرز ستم عشوه
 برنک جفا **دی** حلا **دی** بجه کوسفند کذا فی شرفنامه **دی** حلوان **دی** سکون لام ایله نعمتی فراوان
 بر شهر آدید و دخی عروس ایچون و یربلان مالدرکه باباسی و آناسی کند و لری ایچون
 آلورلر * و هذا عار عند العرب و حلوان المرأة مهرها و هو ما يعطى الى الكهانة * کذا فی تاج
 الاسماء یعنی باباسی قرینک حلوان آلتن عرب قتنه عاردر عورتک حلوانی مهری یعنی
 آغریغیدر و دخی فالجیه و یربلان اچیه دیرلر **دی** مع الهاء * بحره **دی** خلوت خاص و مخزن
 ویا لکر مخصوص اولان اودهیه دیرلر کاتبی شتر و بحره قصیده سنه * مصرع * شتر شتر غم
 دلیر بحره بحره تن **دی** حقه **دی** اول کوچک قوطی درکه ایچنه در و جواهر قورلر و اکا بکرز
 ندن اولور سه اولسون **دی** مع الباء التثانی * حسن عاریشی **دی** عودات یوزلر پنه و سیمه دن
 قود قلی خال و ایتدکاری آرایش و زیورکه اصلی اولمیوب زائل اولور **دی** حسینی **دی** سادات
 کر آمدن حضرت حسین رضی الله عنه حضرت لرینه منسوب اولان اشرف کثرت استعمالدن
 هر سیده حسینی دیرلر و موسیقی ده بر مقام آدیدر **دی** باب الخاء المفتوحة مع الالف **دی**
 معلوم اوله که حرف خاء معجده قاعده فرس بودر که مابعدند و او یا زیلور اکا معدوله
 دیرلر کتابت اولنور تالفظ اولنر مثلا اول و اودن صکره کلان حرف مفتوحه واقع اولسه
 تا مفتوح تالفظ اولنور انخوست و خواب و خوار کبی که وظیفه خوار دیرلر و حرف مکسور
 واقع اولسه تا مکسور تالفظ اولنور خویش کبی و مضموم قرأت اولنسه و او یا زیلور اما
 تالفظ اولنر خوان کبی سفره معنا سنه ضم صریحله الفسر اولسه خون کبی قان معنا سنه
 هر بیتک محلی کال که بیان اولنور انشاء الله تعالی **دی** خا **دی** درت معنایه در اول خاییدن
 لفظندن اسم فاعل اولور و وصف ترکیبی ده اولور دیمشکر خا کبی خواجه حافظ بیت
 بدم کفتی و خر سندم عفاک الله نکو کفتی * جواب تلخ میزید لب اعل شکر خارا * ثانی
 خایید معنا سنه ده اسم مفعول اولور ثالث یعنی دوش یعنی اوموز رابع نعمه الله مقعد
 قل دیمش خامس فرهنگ جهانگیریه کثیف صولر جمع اولدوغی یرده خادینلور که بارکین دخی
 دیرلر **دی** خا را **دی** فتح راء مهمله ایله ابکی معنایه در اول جنس مجردن بر نوع غایت پلاطاسندر
 صلابته معروف خواجه حافظ بیت سرکش مشوکه چون شمع از فیرنت بسوزد * دلیر که
 در کف اومو مست سنک خارا * ثانی حریردن اسلنور بر نوع موجودار لطیف قماشدر خاره
 دخی دیرلر شمس ختری بوابکی معنایه تربیب اوزن دیمشدر * قطعه یمن دولت نامش اگر
 سوال کنند * زلال خضر بر آید زخار و از خارا * کدام بنه زانعام عام او نکرقت * هزار
 بدره دیار و رزمه خارا * رزمه قماش بغلنمش یوکه دیرلر کمال اسمعیل بیت همچو لاله زسوز
 دل بدرم * و رزخارا کنند پیرهنم * پوینته کی خار مذکور قاش اولمیوب پیرهنلکه قابل
 بر نوعندن اولمق فهم اولنور **دی** خا کپا **دی** خالکه پادن مرکبدر ایاق طپراخی معنا سنه مجازا
 هضم نفس و افتقار اظهار ایتیمک محمله استعمال ایدرلر شاعر * مصرع * اگر چه نیک نیم
 خاکبای نیکام **دی** خاما لا **دی** بردار و درکه مازریون و هفت برک دخی دیرلر پیراخی زیتون

پیراغندن کوچك و مزور پیراغندن بيوك اولور قالئرق ولوفى صلارويه مائيدر طبعي
 درجه رابعه مار و يابسدر بهق و برص غلتنه نافعدر كذا في البدعي في خرد ما في
 سكون را و فتح دال مهملتين ايله خوش رنگ و خوش آواز بر قوشدر حكيم ناصر خسرو
 بيت خسته را بجز از خرد مانداد كوش * بنفشه را بجز از كرك مانداد دهن في خضر
 ولايت شام بر قصدر كه قصير خضر اديرل عربيه سيزه معنا سنه در في خطاي مشهور
 مملكت در مستقل پادشاهي واردر اول ولايتارده في نظير فغفور آواني اسئلور غايت مقبولدر
 و لطيف قاشي اولور خطايي ديرل و في مثل محبوبلري اولور كتر شدن عالمه مشهور
 اولشدر كال بخندي بيت كرز خويان خطا خواهي خراج * سجد آردت بتان چين همه
 مولانا هاتفي بيت خطايي كنيران بالابلند * بمركان سنان و بكيسو كند * بعض فرهنكه
 مذكور در كه تركستان زمين ده بر معمور شهره دختي اسم در كه سحر اسنه آهوي مشك اولور
 و عربيه ضد صوابدر في خط استوا في حكماء رصه قتلارنه بر خط موهومدر كه وسط العماده
 بر ياشي قطب شمالي و بر ياشي قطب جنوبيدر و هر اقليم ايچون بر خط استوا واردر كه ارتفاع
 شمس و اول اقليم استواء نهار ريدر چونكه شمس اول خط ايريشور ليل و نهار برابر اولور
 آني پكد كدن صكره سير آفتابه ارتفاع ديمزل زوال ديرل حرارت شمس و ضيائي نهار
 آدن صكره تدريجه نقصان بولور كذلك قواي بشر دختي نقصان پذير اولور مويد الفضلاده
 و مجمع الفهرسته خط استوا به الف استوا دختي دينك و كي مسطور در شكلم ذكرى باب الف
 مرور ايلدي في خجاي في فتح فا و جيله آغرياصق كه عربيه كابوس ديرل بر علتدر سببي
 قاندر ابو المعاني در هفت رقيب بدصيرت بيت در آمد شخص بدشكل و بد اندام * نشست
 در بزم رندان همچو كابوس في خلا في هي و خالي معنا سنه و آبريزه دختي ديرل كه عربيه
 بيت اخلايد كلريد مير نظمي بيت بروش مزين چوطاوس زيبا * درونش شده
 پر نجاست خلا في خوا في فختين ايله كوشت معنا سنه در مولانا عبد العلاء بر جندى شرح
 چمنى اوزرينه اولان حاشيه سنه شهر خوارزمك وجه نسيمه سى يودر * صمى خوارزم
 بذلك لابن الجماعة التي بنوها اول الامر كان ما كولهم لحم الصيد فقط وكان في هذا المكان
 حطب كثير وبلغه اهل خوارزم خوا اللحم والرزم الخطب * كذا في آثار البلاد و الف
 ممدوده و مقصود ايله عربيه ايكي معنياه كلور اول شكلم طعامدن خالي اولق ثاني رعا ف
 معنا سنه يعنى بورون قاني و الف ممدوده ايله ينه عربيه ايكي نسنه ارا سنه اولان هوايه
 ديرل في خوان يغما في واو معدوله و يغما يه اضافتيله اول طعامدر كه اسخيا بشورب صلاي
 عام ايدرلر هر كيم اولور سه كلور ير كاخوان كرم دختي ديرلر خواجه حافظ بيت فغان كين
 لوليان شوخ و شيرينكار و شهر آشوب * چنان بردند صبر از دل كه تركان خوان يضارا *
 في خوراي واو معدوله ايله قوت يعنى غذا و آشام معنا سنه دختي كلور حكيم ناصر خسرو
 بيت تن خوراي كور خواهد شد تن تاكي چري * جانت عريانست تو بر كردن كراپاس تن
 في مع الباء الموحده * خاب في بمعنى باز پس افكنده يعنى كير و براغلتش كذا في فرهنگ جهانكيري
 تا سب في كسر سين مهمله ايله بمعنى سيب ايضا منه في خا كروب في سبوز كه معنا سنه لفظ

خ ب

لفظ مرکب در طبراق سپورچی دیمک اولور خواجه سلمان بیت آستانه ترا برخ شاهان دنیا
 خاکروب * بز مکاه ترا باب حوران جنت جرحه چین خ ب درت معنایه کلور اول سکوت
 معناسنه یعنی اسم اولق حضرت مولانا قدس سره بیت کرشمس نیزیزی مرا کردی اشارت
 کفتمی * ایندم چو مشک آورده است خ ب کردم ازیش وزم * مولانا عجمود ابن یمن
 * قطعه * فک رادوش میگویم که مارا * مجزاسایشی از تو طمع فی * فک چون این سخن
 بشنید و گفتا * برو این یمن خ ب باش یعنی * گاهی زلفظنه مضای ایدوب خ ب ز دیرل
 سکوت ایلدی دیمک اولور ثانی مجمع الفرسه مکر و حیل معناسنه در ثالث صوغوق
 دنی که قاریغار اهن هوا اسوب قاری شدت ایله صاور در بوابی معنایه ترتیب اوزن ابوالعافی
 بیت از کمال خبث خ ب کردی ز روی دوستی * کفتمایش همچو خ ب بوده در ایام شتا * رابع
 عجمودیده یعنی افشردگی کلو یعنی بوغازک صقله سنه دیرل بعضی فرهنگه جمله دن فرهنگ
 جهانگیریه باء فارسیله منقولدر خ ب خراب خ ب ایکی معنایه در اول ویرانه معناسنه که
 خرابه دخی دینلور بومعناده عربیله مشترکدر ثانی یککین سرخوش معناسنه حضرت
 مولانا قدس سره بیت اگر چه مست بود کل خراب نیست چومن * که راز کس مخمور
 باشما کوید * میر خسرو بیت شبان چون شد خراب از باد * تاب * ربه در معده
 کرکان کند خواب * مولانا محمد ظهوری بیت بزودی که در مجلس شیخ و شاب * زیادش
 بیفتند مست و خراب * بودند که شرابخانه یه خرابات دیرل خ ب خراب خ ب اضافه
 اول اغاج پانسی آلتدر که کاسه طنبور و باب و امثالی سازل اوزرنه اولوب قلاری آکا
 بغلرل خ ب خرک رباب خ ب دخی اول معنایه درودخی مرقوم سازل قلاری آلتنه قونیلان اغاج
 پانسنه ده دیرل کذافی مجمع الفرس خ ب خرنوب خ ب یکی بویوزی دیدکری قوری میشد
 چکرکی وزن قیاط رومیه دیرل ایکی نوع اولور بری و بوستانی بوستانیسنه خرنوب شاهی
 دیرل برتسنه دکنل اولور خرنوب قبطی و خرنوب مغربی و خرنوب الشوک دیرل و خیار شنبه
 خرنوب هندی دیرل و قرطدکنینه ده دیرل که اقا قیا آنک عصا سیدر آکا خرنوب مصری و خرنوب
 قبطی دخی دیرل و مصر بلرانا غورس دیدکری اوتنه خرنوب خنزیر و میشنه حب الکی دیرل
 کذافی کتب مفردات الطب خ ب خره چوب خ ب یا پونک ابتدا اولان چائیمی که ترکیه قره چا و دیرل
 ودخی عالی بنال ایچون ایتدکری اسکله و بعضی فرهنگده قبه و کرا ایچون اولان قالب
 ابوالعافی لطیفه کونه دیمشدر بیت خره چوب شد چودلبرنازک * بر اوسا ختم
 کر خود را خ ب خشکاب خ ب سکون شین معجه و فتح کافله مانع معناسنه اورمزدی بیت
 آنکه در قتل عالمی نبود * هیچ مانع ترا و خشکابی خ ب خلاب خ ب باحق معناسنه فرهنگ
 جهانگیریه کل آب آمیخته دیمشدر بومعنایه حضرت مولانا قدس سره بیت حرص کاو
 و خرناده جزمران در آب و کل * تانمانی آب و کل مانند خرنادر خلاب * مختاری بیت
 و خشی چنانکه از نک او باد شد بخل * راندم چنانکه از خوی اودیک شد خلاب * مجمع الفرسه
 زمین کلناک شویله که آند ایاق سورچر آکا چپله و خلاص و خلیش و غریفج دخی دیرل
 حریقه زحل و مزلقه دیرل خ ب خلب خ ب فتح لامله یعنی خامه قلم معناسنه نعمة الله نقل

ابلشدر في خله چوب في فتح لام و ضم جيم فارسيه كينك د ومن اغاجي كدخله كشتي دخی دیرلر
 كذا في الجمع في خنب في فتح نون ايله بوزن نسب بمعنى صفه كذا في شرفنامه في خواب في
 واو معدوله ايله هم او يقودر نوم معنا سنه وهم دوستدر رويا معنا سنه مثلاً خواييدم دیرلر
 او بودم و خواب دیدم دوش کوردم ديمك اولور ايكي معنایه حضرت مولانا قدس سره
 بيت سر نهاد و خواب بردش خواب دید * کآمدش از حق ندا جانش شنید * چغتای
 لسانه توش دیرلر بولفظ ايكي وجه اوزن در وجه اول و اولفظ اولتيوب آنحق تانك
 خمه سنه دلات ايچون يازياور وجه ثاني واولك اثباتيله رويا يعني واقعه معنا سنه در
 ميرعليشير بيت کجه کيم توشکا کيرکاي اول سعادت اختري * بير مکيل يارب مانکا اول
 او يقودين بيدار ليخ في خيرا الثياب في يعني جامه سپيد کذا في شرفنامه اما مشکلاتده
 جامه خود رنگ درک برنوع بزدر پنجه سي نخودی رنگ اولور لطيف بزطوقور لر مله دخی دیرلر
 في مع التاء المثناة * خار بست في سکون را وسين مهملتين وفتح باء موحد ايله باغ
 و باغچه و بوستان اطرافنه محافظه ايچون قودقاري خارونه شاک که پرچين دخی دیرلر خار بست
 سکون راء مهمله و شين معجه و ضم باء فارسيه کرپی معنا سنه درک آرقه سي دکتلي اوابق
 تقريله تسميه اولتمشدر شاعر بيت قتاده بران پهن دشت درشت * سرنا تراشيد چون
 خار بست في خام دست في سکون ميم وسين وفتح دال مهملتين ايله الی ايشه ياقشين آمده
 دیرلر بو معناده خيره دست دخی دینلور ميرنظمي بيت نياید بکار توهر خام دست * چوهر
 جاشود قدر نادان بست في خرابات في ميخانه که آند وار نلرمست و خراب اولور لر مولانا
 ظهوري بيت خرابست معموره عقل و هوش * با آباديش در خرابات کوش * زياده
 مست مدام اولانه خراباقي دیرلر شرف مشغره بيت بمال دست نيرک بدان خراباقي *
 که سخت طرفه بود روزم دارميخوان * عربيدر که نعمة الله خراباقي مسکس ديش تعبیر فاحش
 ايتش في خربت في سکون راء مهمله وفتح باء موحد ايله بطبرک که غاز دخی دیرلر ترکيده
 فازديد کريد چونکه قاز بلاهت و حماقتله مشهور در ايله و احق آمده خربت و خربته
 دیرلر بعض نسخه لده طاء مهمله ايله خربط يازر لر لکن خطا ايدر لر فارسيه حرف ط اولمز
 في خرتوت في سکون راء مهمله و ضم تاء مثناة ايله بعض نسخه ده کشي قره توت يا زمشلو
 اما فرهنگ جهان کيريده برنوع توت در نهايت مرتبه ده زبون و يميزه اولور مولانا عبد القادر
 نايبي بيت کمال قدرت اورا بچشم غيرت بين * بياوردت شکر از في بر بشم از خرتوت *
 في خرخشت في سکون راء مهمله و شين معجه و کسر خاء ثانيه معصره معنا سنه درک
 اوزم وليوني و زيتوني و کجدي ايچند صقوب صوين و ياغن چقار لر کذا في فرهنگ و في
 في خرست في فتح را و سکون سين مهملتين ايله بمعنى سياه مست يعني پککين سرخوش
 عربيه طافح دیرلر حضرت مولانا قدس سره بيت مست خرست ميروم از في عشق بو العلا
 بيم ندارم از بلائي تللا نلا للا في خره خشت في فتح راء مهمله و اخفاء ها و کسر خاء ثاني
 و سکون سين معجتي ايله کر بچ يعني خشت کر بچ و خره يغن معنا سنه در في خست في
 سکون سين مهمله ايله بش معنایه کلور اول رنگ معنا سنه که عربيدلر دیرلر حکيم فردوسي

خ ت

فردوسی بیت نویسنده بر جامه بنهاد دست * بغیر صخره را که در دست * بومعنایه
 شرف شرف و * قطعه * کوبیا با تو من نشست کن * قصد آن طره چو نشست کن * باده
 راوی بجان بخزم * پس بخوناب دیده خست کن * ثانی نفع معناسنه حکیم سنایی * مثنوی *
 با تقاضای عقل و نفس و خواس * کی توان بود کرد کار شناس * بابل عقل راز کلان خست
 در ترغیم نوایش همه پست * ثالث فرهنگ جهانگیریه یعنی آرزو و خسته آرزو رابع
 مجمع الفرسنه یعنی خسته کرد و آزرده شد خامس فرهنگ وفاییده مجروح کرد معناسنه
 مرویدر * خشت * سکون شین معجه ایله اوج معنایه کلور اول کور کوز یعنی اعور
 ثانی یعنی اشک عربیله دمغ دیر ل ثالث بی هنر و بی معرفت معناسنه در * خشت خشت *
 سکون شینین معجین و ضم خاء ثانی ایله تقدردی عموما و محان تقدردیسی خصوصاً حضرت
 مولانا قدس سره بیت خشت خشت موش در کوشش رسید * خفت ذوق اند تشنگی رسید
 * خشت خشت * حذف تاء اول ایله دخی معنای مزبوره در کذا فی الجمع حضرت مولانا
 قدس سره بیت باز این سستی این ناموس کوش * که فرو مرد از یکی خشت موش
 * خفت * فتح نوله یعنی ضیا و یلدره مقدر خشان معناسنه و بر معناسی دخی کویدر خم کی
 و بعض نسخه ده فک معناسنه ده مرویدر * مع الجیم * خاج * ایکی معنایه کلور اول چلبیا که
 صربیه صلیب دیر ل کمال اسمعیل بیت صلیب و خاج بسوز دگلیسیا بکند * بنای مدرسه را
 پر کنند لبان آزر * ثانی زمه * کوش یعنی قولی و مشاخی حکیم سوزنی * قطعه * کرک را
 پیشه پوشتین دوزیست * درد کانی که عدل تست استاد * هم بجاج آردار تو فرمائی *
 باز دارد یکی چوپچه حاد * خاج * سکون نوله اول چقور چه بر در که اطفال جوزا وینا یوب
 ایچنه دوشنی آلور حکیم سوزنی بیت بسلامت چو بمن بازرسی ای فرزند * راست غلتد
 بسوی خاج همه جوزیدر * ختفرج * فتح تاء مثناه و را و سکون فایله صغرات که پر پهن
 و فرخ و خرفه دخی دیر لر عربیه بقله الحماقاید کلیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری * خج *
 خچیدن یعنی کوشیدن لفظندن صیغه امر در چالش معناسنه و کاهی اسم مصدر او آور
 کذا فی الجمع * خج * خج * خج * مرقوم معناسنه که نکراری ناکید ایچوندر ابوالمعانی بیت
 بارها خاطر آید که فراغت کش * عشق دل باز مرا گفته که خج خج بغمش * خرمخج *
 سکوراء مهمله و نون و ضم میله ایکی معنایه کلور اول بمعنی خرمکس که مخ معناسنه
 کاد وکی مرویدر حکیم ازرقی * رباعی * ای تو تنی مشک حسودت زرغنج * باپور تورخش
 پور دستان خرمخج * بادارخ حاسدت ترجیمه و زرد * سر بر طبق نهاده پیشست چورنج *
 ثانی مفلوج معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری * خفج * فتح فایله بوزن درج اغریا صمق که
 صربیه کا بوس دیر لر جیم فارسیله ده مرویدر و خفجک عربیه لر زیدن پای شتر و کچ شدن
 دیمکدر ابوالمعانی بیت دوش باما خفته بد در گلستان آن غچه نم * ناکهان آمد رقیب
 دیوسیرت چون خفج * خفج * خفج * سکون فاو ضم راء مهمله ایله شرفنامه ده بمعنی پر پهن که
 فرخ و خرفه دخی دیر لر بقله الحماق معناسنه مشکلا تده کسر ایله مسطور در و محمودیده
 خمتین ایله پر پهن و کسرین ایله اکادیر لر که طرنقله نسنه طو تار لر و مجمع الفرسنه فختین ایله

پرمین معنا سنه در ژی خفرنج فی سکون فاو فتح راه مهمله ایله یعنی کابوس کد فرنجک دخی دیرلر
 حکیم معوزنی باکیرخود کوید بیت برکنی خفرنج کاری پای من زی سرزن * بانم اندازی
 کلی سرکین کشی که خواره * خانج فی فتح لام و سکون نونله حیوانا تده دورنگ معنا سنه
 هموما واستب ابلق خصوصاً استاد عسجدی بیت زدر و زرو کوهر آکنده کنج * پراکنده
 دررخش چال و خانج * مجمع الفرسده کسر خایله بوزن شکنج معنای مرقومه مرویدر اما
 مؤید الفضلاده اول سیاه کبوتر که قنادی بیاض اوله و یا خود الاجه اوله ژی خلواج فی سکون
 لامله یرتجی و لامته خوار بر قوشدر کدافی فرهنک جهانگیری بعض نسخه ده زغن معنا سنه در که
 خلواج و غلیواج دخی دیرلر ژی خانج فی نهر معنا سنه اما عربیده کول معنا سنه در و سرفنامه ده
 نهر دن آیراش کوچک ارمق معنا سنه در نعمه الله ذکر قولانی ایله تفسیر ایتشد ژی خلواج فی
 مرغ مردار خوار و زغن معنا سنه ده مرویدر ژی خنج فی سکون نونله بوزن کنج قائده و نفع
 معنا سنه حکیم اسدی * مثنوی * زیان یافت کوینده اندر مخن * بد و گفت کای شام
 تنه ی مکن * بسی راندی از گفت بی سود و خنج * کنون پامخ از سخت یا بی مرغ * و هند و شام
 خنجوانی دخی بو معنایه نقل ابلش بیت مرا هر چه ملک و سپاه بیست و کنج * همه آن
 به تست و ترازوست خنج * بو معنایه حکیم سنایی بیت بهر با هست مار بر سر کنج * تزی آنکه
 کیرد از وی خنج * شمس غزری معیار ده نان و نعمت و عیش و عشرت معنا سنه در دیوب
 بوبینی دیمشدر بیت سپنج دهر را بر خرمی دان * بخشمت باری اندر راحت و خنج * فرهنک
 حسین و فایده خنج اول صدادر که حین مجامعتدر رجلدن صادر اولور و فرهنک جهانگیریده
 طرب و شادی و دخی ضایع و باطل معنا سنه روایت اولنشد ژی خنج خنج فی بولفظ مکرر
 جماع مباشر تنه ظاهر اولان صدایه دیرلر میرنظمی بیت چوشد جمع باوی بناز و بغنج *
 زافراط شهوت کند خنج خنج ژی خننج فی سکون نون و فتح فایله قوش اتمکی دیدکاری اوت که
 اطمینان دیری دیرلر ژی خوج فی مجمع الفرسده قوش سوریدی معنا سنه روایت اولنش اما حرکتی
 اشعار اولنما شد و فرهنک و فایده تاج معنا سنه منقولدر ژی مع الخاء * خنج خنج فی بولفظ
 مکرر یعنی زهی که خه خه دخی دیرلر کدافی فرهنک جهانگیری ژی خط نسخ فی معروف اجناس
 خطدن و جنس خطدر که واضح الاصل ابن مقوله در ژی خنج فی فتح لام مشدده ایله و ضم ایله ده
 مرویدر خطا ملکتنده بر مشهور شهر معظمدر محبوب و محبوبه لری غایت چوق اولور مولانا
 هاتنی بیت قد افرا ی سعی سروان خنج * جمال آرای رضایان کلرخ * بوبیتده ضم لامله در
 سرفنامه صاحبی ابراهیم فاروقی فحتین ایله روایت ابلشد ژی خانج فی کسر لام و سکون یای
 تحتانی ایله براغاجدر اندن چناق و طباق کبی آوایی ایدرلر ژی خج خنج فی سکون میم و فتح
 جیم فارسیله اول کیسه در که قاو و چقناق و آنلره بکتر اشتیا قورلر ترکیبه چنته دیرلر
 و اناطولی و لایتنده اغزی بوزمه لی و یا محق دخی دیرلر شمس غزری قولوق دخی دیرلر دیوب
 بوبینی نظم ابلش بیت بجای مثانه و آتش زنه سپاهی * او * کتند پر زیو اقبه کیسه و خج خنج
 ژی خجوخ فی سکون نون و ضم جیم و و او معروفله نام شریف حضرت ادریس علی غینا و علیه
 السلام که اخنوخ دخی دیرلر میرنظمی بیت زدل کردجه از اعو و منسوخ * سنه بر چرخ چارم

خج

چارم جای خجوخ جمع الدال المهمله * خاد * بوزن باذ چیلوق دیدکری قوشدر که زغن
 دخی دیر لر عربیه خاه مهمله ایله در استاد فرخی بیت چون درو خذلان و عصیان توای
 شهر اه یافت * کا خهاشد جای کوف و خهاشد جای خاد * خاززد * سکون راه مهمله
 و فتح زاء معجه ایله برکنند که جاقرد کنی و دخی قلغان دکنی دیر لر * خازرسید * بز نوع بیاض
 دکنند خار چه دخی دیر لر ایاسی بندق دکنی دیور و ابث ابلش و محو دیده بمعنی با آ دورد و بر
 اوتد و عربیه تمامه دیر لر * خاکی نهاد * یعنی متواضع خاک طیرا قدر نهاد خلقت معناسنه در
 یای نسبتله مراد نفسی اخلق طوتمقد رکذافی الحمودی بو معنایه ابوالمعانی بیت همچو آتش
 نفس خود عالی مکیر * کر خرد داری بشو خاکی نهاد * خا نغرد * سکون نون و راه مهمله
 و فتح غین معجه ایله بمعنی خانه * تابستانی یعنی یازه مخصوص او کذا فی شرفنامه * خانه باد *
 بروج اثنی عشر دن باده منسوب اولان اوج برجه که جوزا و میزان و دلو در زیر اهراج
 بروج بر عنصره منسوبدر اما ارباب فن حمل آتش و ثور باد و جوزا آب و سرطان خاک
 و اسد آتش و سنبله باد و میزان آب و عقرب خاک و قوس آتش و جدی باد و دلو آب
 و حوت خاک در دیمشربو قول اوزره ثور و سنبله و جدی اولور * خانه زاد * اوده
 بنشن بنده زاده معناسنه ابوالمعانی بیت کر شوم با جان و دل آفته هجر وصال * خانه زاد
 محنتم پرورده * در دو غم * خاوند * فتح واو و سکون نونله غرب جانیدر خاور معناسنه که
 جانب مغربله اولان بلاد اهاالبسنه خاوندی دیر لر میرنظمی بیت شد مطیعش همه دماوندی
 همچنان با ختری و خاوند * خد * دال مشدده ایله بکا ق رخ معناسنه عربیدر * خرد *
 راه مهمله مشدده ایله بوزن زاد مجمع الفرسک بر مبارز تورانی نامیدر بو معنایی مؤید
 حکیم فردوسی بیت زبکسوی لشکر به پیژن سپرد * دگر سوی شیدوش و خرد کرد
 مؤید الفضلاده بر پادشاه اسپد که کال عقل و دانش ایله موصوف ایدی و فرهنگ جهانگیریه
 تخفیف رایله بمعنی غلیبواج که غلیوار دخی دیر لر * خرد * فتح راه مهمله ایله بوزن شود لهم
 معناسنه که کشی و باقر ایشارین قلائی اریدوب بر رینه یا پشدر لر و دخی سد با جوجه
 قریب بز شهر آدیدر خلقی جمله جهود در * خرد * سکون راه مهمله ایله بوزن در دنیه
 با لحن که ایاه یا پشور خرد و خره دخی دیر لر استاد فرخی بیت بص کسا کاندز هنرو اندر
 کهر دعوی کنند * همچو خرد دخر دماند چونکه برهانی بود * خرد * فتح راه مهمله و سکون
 نونله بر اوتد و چو غانه بکتر بلج دیار نه خا خان دیر لر ابو شکور بیت تذر و تاهمی آمد خرد
 خایه نهند * کوزن تاهمی از شیر پر کند پستان * خرد * فتح زاء فارسیله بر اوتد ریاق لر
 پارچه پارچه کلی اولور صابون کی استعمال ایدر لر بعض نسخه ده شخار معناسنه در که عربیه
 قلمه دیدکری صابون اجزاسندن بر جز و در اما بوییدن فهم اولنور که شخار دن غیری اوله
 شمس فخری بیت هر کجا تیغ تو بود قهار * نبود حاجت و شخار و خرد * راه مهمله ایله ده
 روایت اولمشدر * خسانید * فتح سین مهمله و کسرون و سکون یای تحتانی ایله دیش ایله
 بر نسنه یی اصروب یاره آیمکه دیر لر * خسانید * فتح سین مهمله و یای تحتانیله بود دخی اول
 معنایه در بعض فرهنگ شین معجه ایله مروید رکذافی مجمع الفرس * خسته بند * اعضای

شکسته باغی و باغلیانه دخی دیر لر عمر یه جیره دیر لکذانی المحمودی * خشم آلود فی یعنی
 غضبناک مشهوری کسر خایله در اما اصحی فقه ایله منقولدر فی خشود فی ضم شین مجیه
 و او معروفله ترکیه طرمق دیر لر بستا نجیلو آلتیدر که آنکه بستانک او تن قو پاروب پاک
 ایدر لر مجمع الفرسه تازه تمش دالی اغا جدن بودایوب پاک ایتمکه دیر لر فی خشین بند فی
 اکثر فرهنگرده زغن یعنی چیلق معناسنه منقولدر بومعنایه استادفرخی بیت تانیو د چون
 همای فرخ کرکس * تاکه نیا شد نظر باز خشین بند * تحفه الاحبابه و فرهنگ حسین
 و فایده زغن معناسنه در اما مجمع الفرس صاحبی بوقوله اعتراض ایدوب سهو و خطا ایشلدر
 زیرا لفظ خشین کبود رنگه دیر لر زغن کبود اولمز اما باز کبود رنگ اولور و بند اسم فاعلدر
 معنای ترکیب صیاد باز دیمک اولور معنای بیت غلیوار یعنی زغن نظر باز خشین اولمیه
 فی خشیناد فی کسر شین مجیه و سکون یای تحتانی و فتح نوله قبل قو برق دیدکاری قوشدر
 بعض نسخهده کرکس معناسنه و ایت اولمشدر فی خفرد فی فتح فا و سکون زاء فارسی و دال
 موقوفله طکوز لان بوجکی که خفرد و خفرد و خیزود دخی دیر لر فی خفید فی کسر فا
 و سکون یایله بوزن رسید پسندیده و مشهور و معروف معناسنه ادات الفضله باب الخاء
 مع الفاده مسطوردر بومعنایه ابوالمعانی بیت در شب هجران چنان فریاد وزاری شده
 بدید * برقک بود دست در جمع ملایک را خفید * برقاج معنایه دخی کلدوکی مصدر نده و اسم
 مفعولند ذکر اولنور انشاء الله تعالی فی خلیل فی خلیلن لفظنک ماضی سیدر صاحبی
 و صوقدی دیمک معنایینه اما جراحی اوله آلات حربله اولسون و جانور صوتش اولسون
 ابوالمعانی ایکی معنایه بیت ای بد زبان چومار کرند خلیل است * کویا بدست نیز خلیل دست
 سیندر را فی خلیل فی فتح میم و کسرتون و سکون یای تحتانی ایله برکسنه و یا خود برنسنه یه
 تقلید ایتدی دیمکد کذافی الجمع و معنای لغوی جهتیه اکلدی و اکدی دیمک اولور خیمدن
 لفظنددر فی خیم دهد فی اکری اولور معناسنه در اگر چه خیم اکری و دهد و پر دیمکدن
 اما معنای مصطلحی اکری اولور دیمکد ابوالمعانی بیت وای آندم چون سر زلف سیاهش
 خیم دهد * می باید کوی دل از دست صبرم غم دهد فی خیمد فی خیمدن لفظنک مضارعیدر
 اکری ایدر معناسنه کمال اسمعیل بیت که دستبوس تو چون خاتم تولد ریافت * که تاز بار زرد
 و اعل قامتم نه خیمد * و دخی دشی معناسنه در فی خیمود فی سکون نون و کسر جیم
 و ضم را و او معروفله بمعنی استهزا و مغرّه ابوالمعانی بیت کریه ام دید آن نکار غنجه لب
 خندان کشت * کریه فی اختیارم یعنی کردد خیمود فی خند خند فی زیاده خندان
 معناسنه در خند کولدی و کویهی دیمک اولور بر جنسیدن اولان ایکی لفظک اراسنده واقع
 الفه الف مقابله و الف مساوات دیر لر فی خند و شد فی شد فتح تاء مثناة و سکون نوله بمعنی
 توت و مرت کذافی الجمع فی خنید فی کسرتون و سکون یای تحتانی ایله بمعنی خفید مرقوم
 مشهور و معروف دیمک معناسنه در خنید دخی دیر لکذافی فرهنگ جهانگیری فی خواب آلود فی
 خواب و او معدوله ایله او یغو معناسنه در آلوده و اوق او یقوده و او یومش و او یوچی معناسن
 افاده ایدر اکثر کوز و صفند استعمال ایدر لر ابوالمعانی بیت سر زبالین بر نیار دخت

بخت ناهموار من * کی شود دیدار یارب چشم خواب آلود او کی خودی و او غیر مملو ظاهر ایله بوزن
سد کلاه آهنین که سر پناه دخی دیر لجنک مغلنه کیرل اکا ترک و خوی و سر پایان دیرل
عربیه مغفردید کمریدر کذافی شرفنامه کی خودی و او معدوله ایله خود اول مخرجنه
قریب ادا اولنور کند و دیک معناسنه در امامشهوری خیم خایله در و دخی براد ادر که اسم
آخرینه لاحق اولور حکم مرتبه خصوص حالته دلالت ایدر استاد لطیفی بیت من خود
غیر سم که پای سگش بوسم * یارب رقیب ناپاک از چه و را بوسد کی خوندی و او
معدوله و سکون نوله ایکی معنایه در اول یعنی خداوند ثانی یعنی تند و نیز کذافی فرهنگ
جهانگیری کی خوید کی کسر و او و سکون یای تحتانیله فصیل یعنی تازه ارپه و بغدادی
سنبله سی که هنوز قور میانش اوله شیخ سعدی بیت هر که مزروع خود بخورد خوید *
وقت خرمنش خورسته باید چید * کسر خایله ده روایت اولنمشد کی خیاید کی فتح یائین
تحتانیله خاییدن لفظنک مضارعیدر چینردیک اولور شمس فخری بیت کزان
کز دست محنت نیز ندان * که خلق دشمنانت را خیاید کی خیمه زد کی یعنی زول کرد خیمه
چادر روز فعل ماضی در آوردی معناسنه اما اصطلاحی چادر قوردی دیک اولور شیخ
سعدی بیت منع بکوه و دست و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و بارگاه
ساخت * شرفنامه ده مقیم شد و دخی لشکر کشید معنایینه مرویدر کی مع الراء المهمله
کی خار کی بش معنایه کلور اول دکندر کلاه اولسون غیریده اولسون شیخ سعدی بیت
چمن کرچه سراسر لاله زارست * برهنه پامرو آنجا که خارست * ثانی ولایت ری مضافاتندن
برقصه نك اسعیدر مولانا آمیدی * قطعه * بجای جایزه شعر کردین مجلس * به بند
لطف کنی شهرباری ری و خار * نخواهم از خطر جان خویش و میخوام * که زندگ باشم
و باشم در اصفهان چو کار * ثالث ماه بدن دیرلر یعنی بد را و امش آیه خار دینلور حکیم
فردوسی بیت چو خورشید تابان نهان کرد روی * همی تافت خار از پس پشت اوی
رایم یعنی ناز و کرشمه مختاری * قطعه * باده پیارای پسر خوش که پاک * باده بردین
دل عمکین غبار * ای می و کل بخش لب و روی تو * بهره چشم تو خمارست و خار * خامس
سنگ خارایه دخی خار دیرلر امیر خسرو بیت نیردر سنگ نشسته تاسوفار * خار پستی
نموده پشته خار کی خار خار کی دغدغه خاطر و الم دل و خاجان اولق معناسنه استاد لطیفی
بیت درون خار خار محنت از هجر * کد اپروای کلکشت بهارست * و تعلق قلب معناسنه
بیت یا رفقت از چشم و در دل خار خار او بماند * بر جگر صد داغ خسرت یاد کار او بماند *
و خاریدن لفظندن اسم فاعل او و خارند معناسنه ابوالمعانی بیت خار خار دل من کشته
غم هجرانش * زان سبب کرده تم محنت دل ویرانش کی خار آور کی دکنلومعناسنه اسم
مرکب در خار ایله آوردن معنای ترکیب دکن کتور مجیدر مراد دکنلودیک اولور کی خار زار
دکنک لفظ زار مقدمه ده بیان اولنمشدی کلزار و چمنزار کی مولانا هاتنی بیت زهر نوک
خار آتشی بر فروخت * چنان خار زاری سراسر بسوخت * ابوالمعانی بیت منزل مقصود
دور راه طلب خار زار * طاقت رفتار نیست شد کف پا آبله کی خار سر کی اوجی سعوری

و کسکین برد کنند و خصوصاً و دخی کسکین سوزی اولان نسنه و ما ملاک الشعر صایب
 و بیزی بیت نمی بینی زاستغنا بزی پانمیدانی * که آخره میشود خار سردیوار مرگانها *
 و خار شتر و دوه دکنی شتر خار دخی دیرلر و خار وار و دکن کی اولان نسنه به دیرلر
 وار کله لیاقت در تنکم تفصیل مقدمه ده ذکر اولندی ابوالمعانی بیت شده بعض خارواری
 هر مرثه از کربه حسرت * که شد پای نکه مجروح و می ماندست در دیده و خاشنشار و
 کسر شین اول و فتح ثانی و سکون نون ایله قبل قورق دید کبری قوشدر و خاکسار و
 خاکله ساردن مرکبدر که سار نسبت و اضافت معناسنه در طبراقه منسوب دیمک او اور
 ابوالمعانی بیت آن های اوج استغنا مکرر و زی بلطف * سایه اند از سر این خاکساران
 میشود و خاکستری کسر کاف و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله کل که اود و ندن
 و کومردن او او و عریده رماد دیرلر معجزی نیشابوری بیت چن سوزم ز فراق تن غم پرور
 خویش * کنم از دست تو خاکستر خود بر سر خویش * صبری صبر قندی بیت نسیم غیر
 بر خاکسترم کر بکدر روزی * هزاران شعلهای غیرت از خاکسترم ریزد * شعر از خاکستری
 طبراق یرینه استعان طریقیله استعمال ایدر لر هر شی بعد الفنا طبراق اولمق مقرر اولدنی
 ایچون و خاکشور و سکون کاف و ضم شین معجه ایله طبراق قار شد ری دیمک او اور که
 خاکله شور دن مرکبدر شور شوریدن دن اسم فاعلی اولور ابوالمعانی بیت نار هجران تو
 سوزانید جسم سر بسهر * استخوان سوخته می یابند هزاران خاکشور و خالی الصیر و
 یعنی یا لکنز یوری تنهار و معناسنه و دخی قرق بر اسمیدر بر کوبه اتصالی اولدیغندن
 خالی السید دیرلر کدافی شرفنامه و خانه کیر و ابکی معنایه در اول بمعنی خانه کیرنده
 او طویجی دیمک او اور مکان ایدی معناسنه مولانا محمد ابن عینی بیت عشقت چودر سراج
 دل خانه کیر شد * از بس برون رود خرد از وی باضطراب * ثانی قارزد او یوننه درد و
 لعک آدید که یدی نوع او یوندر اول قاردر ثانی زیاد ثالث ستاد رابع خانه کیر خامس طویل
 سادس هزاران و دهم هزار دخی دیرلر سابع منصوبه در بودی لعک حرف اعتبار یله محلی
 کلد کچه یازیلور خواجه سلمان و اوج بیت قطعه ستم ذکر ایتشدر * قطعه * قارذ عقل
 مائده عیوبت که کم زیاد * در معرض ستماده مقید بششدرست * کوراه خانه کیر حکایت
 ممکن طویل * با آنکه ده هزار کشتی چون تو چاکرست * منصوبه حیل نتوان باخت
 یا کسی * با آنکه کعبتین سیمهرش مسخرست * و زرد او یوننه خانه طویجی و خانه طوت
 معناسنه امر اولور و خاور و جانب مغربدر حکیم اسدی اشراط ساعت میانده بیت
 سوی خاور آید بدید آفتاب * هم آتش کند جوش طوفان هم آب * حق ادا بود که
 خاور مغرب زمین در و ارباب لغت اکثر بوقول او ز رینه متفقاردر اما بعض شعرا جانب
 مشرق اولق اوزن شعر لند ایراد ایدرلر بو معنی تفصیل باختلافی زیانده ذکر اولندی
 و خاوری مشرق دینلر بو بیتلره متمسک اولشلردر حکیم انوری بیت بدعت عشق گرفته
 امید دامن دل * که آفتاب هم اکنون بر آید از خاور * کمال اسمعیل بیت سپید دم
 مستطیرست کوئی * دیمک بر اطراف خاور شکوفه و خایه کیر و فتح یای تحتانی اول

اول و کسر کاف فارسیله عنکبوتیه مشابه بر زهر ناک جانور در خایه کبرک و دله و دملک و غنده
دخی دیر لر خم دال و غین ایله عربیده ریتلادیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری کی ختار فی فتح
تاء مثناة ایله باغ و بوستان و مزر و عاتی بیکانه اوتدن پاک ابلکه دیر لر فرخاری بیت باغ
دین و کشت دولت را بتیغ * کرده از خار و خس اعدا ختار کی ختبر فی فتح تاء مثناة
و سکون نون و فتح باء موحد ایله بوزن غضنفر اول مفلس آدمه دیر لر که غنادن دم اوره
کذا فی المجمع و شمس فخری بیت بردست تو یحی هر چند زند لاف * ولی عقل دانده هست
او ختبر کی ختور فی خم تاء مثناة و او معروفه بوزن غیور قامش معنا سنه در کذا فی المجمع
کی خری بش معنا یه کلور اول معروف که عریبه چهار دیر لر که اهلی اوله زیوار یسنه کور
دیر لر عربیه چهار وحشی دید کار یدر حضرت مولا ناقص سره بیت کوش خرب فروش
دیکر کوش خر * کین سخن را بر نیاید کوش خر * شیخ سعدی بیت مسکین خرا کر چه
بی تمیزست * چون بار کشده بین عزیزست * وله بیت اسب تازی اگر ضعیف بود *
آنچنان از طویله خربه * ثانی قره و اوزلی با لحق که خرد و خره دیر لر حکیم سنایی بیت
پای در خر زده چو مردم مست * چیست این دست موزه دل کست * و صولرد بنک اولان
با لغه دخی دیر لر وله ایضا بیت در دریای معانی در ته خراجی ساخت * از پی دعوی بروی
آنها آخال ماند * و دخی بتاق که طوار دوشسته چمق عسیر اوله شمس فخری * قطعه *
و یحک آن باد پای مرکب شاه * که زند پشت دست برا ختر * پیش چشمش چه شب چه روز
سمید * وقت سیرش چه کوه بود چه در * باد با سیر او بوقت شتاب * چون خرننگ مانده
اندر خر * ثالث اول اغاج پان سنه دیر لر که عود و رباب و کمانچه و تنبور و امثالی ساز لر که
کاسه لری اوزرنده اولور که قیلاری آنک اوزرندن چکر لر اکا خرک دخی دیر لر سیف اسفرنگی
بیت خلق تو کردند پرده بد خواه رواست * عود آنکه طرب آرد که کشه بار خری *
و کمال اسمعیل بیت بچار منج بلا چون خرد با هم اسیر * ز زخمها که ازین چرخ پوده در دیدم
وله ایضا بیت نشاند عدل تو بر کا و زهره را چون دید * که می نشد نفسی از خرد باب جدا
و ابج خریدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور استاد لطیفی بیت دیدنا که و را
مخیر شد * عاشق دلفروش غمخ رسته * خامی بدو زشت لکه کاله ایر شمس نسنه یه دیر لر
خر سنک و خرامرود و خریواز و خرقوت و امثالهم چغتای لسانده معنای اولنه ایشاک
دیر لر ترکیب اسنک دیدگری بوندند فرهاد نامه خاتمه سنک کلور بیت دخی لا رکابو
او کیم زرفشان دور * ایشاک ایلغنه تو کا ک زعفران دور کی خری راء مشدده ایله صولوب با لحق
و مجمع الفرسده ارمق و خوض دیلارنده اولان با لغه دیر لر و بعض نسخه ده تنبور قبلی
آلتنده اولان اغاج پان یه دیر لر و عربیه فعل ماضی در بلا قصد دوشمکه دیر لر کلام مجید ده
و خر موسی صعقا * وارد اولمشدر کی خرا خری فتح راء مهمله و خاء معجه ایله بوزن سراسر
او یورکن بوغازدن کلان صدایه دیر لر میر تقی میر بیت بر فته بخواب اندرو آن پاید * خرا خر
شده از کلویش بدید کی خرا دمهر فی راء مشدده و مخفله در و دال موقوفه بر آتشکده
اسمیدر که ارد شیر بابک زمانده بنا اولمشیدی حکیم فردوسی بیت چو آزر کشش و چو

خراد مهر * فروزان بگردان کردان سپهر خرانبار خ سکون نون و فتح باء موحد ایله
 اوج معنایه کلور اول برایش اوزرینه جمع اولق معناسنه شمس فخری بیت بمدح شاه
 و قصد دشمنانش * همیسا زندانن و جان خرابار * ثانی فرهنك جهانگیریده بر قاج آدم
 بر عورته جماع ایتمه دیرل حکیم سوزنی بیت سربت و جواز ان کیر بفریاد آمد * بحر انبار کنی
 دعوت چون یاد آمد * ثالث خرخشه و فتنه و آشوب معناسنه محمد ابن یمن بیت رو مسیحا
 نفسا زین خرکان روی بتاب * همطویله نسزد عیسی مریم باخر * ابلق چرخ سزدمرکب
 تو همجو مسیح * خرخری لایق تو نیست خرابار خر * حذف الفله خرابار دخی دیرل خر خر
 یوزن بر بر ابکی قات اولق و ابکی قات اولمش نسنه و پشته و طاق ایوان معنایه کذا فی
 شرفنامه خر خرخر خر سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر خاء معجه ایله پرولا بت آدیدر
 ترکستان ملکنده که آند مسک حاصل اولور شاه ناصر خسرو بیت یمن این با دکه کوی
 دم یار سنی * باش بر تربت و خرخر کذار سنی خر خریار خر اشک خیاری دیرل بردارودر
 عربیده قنار لخماردیر لاصلی خیابرایدی علم اولحق مضاف الیه تقدیم اولنشدر خر خرد
 سکون را و فتح دال مهملتین ایله بمعنی غلبه و اوج یعنی چیلق خر خرزهر خر آغوا غاجی بعض نسخه ده
 قرغه دولکی معناسنه و اشک تر بنه دید کلری دخی مرویدر خرزهره دخی دیرل خر خرکه قر
 و خرکه قر و خرمن قر خر کلهم بمعنی دایره قرکه کاهی آی اطرافنده واقع اولور ترکیب آئی آغلی
 دیرل عربیده هاله دید کلریدر فارسیده برهون و خرکه و خرمن و سبب دوشادور
 و مشابور دخی دیرل خر خرکبوتر خر برنوع ایری کوکرجان در عربیده و رشان دیرل میرنظمی
 بیت خرمنکس را صدای سازی نیست * خرکبوتر حریف بازی نیست خر خرکر خر سکون
 راء مهمله و فتح کاف فارسیله سکک نوعندن اوز دید کلریدر اوباز دخی دیرل خر خرکور خر
 ضم کاف فارسیله بیان اشکی ترکیب قولان دیرل میرنظمی بیت نبوده آدمی کویا که آن عور
 زمید از مردمان مانند خرکور خر خرمار خر اشکجی معناسنه نعمه الله روایت ایلش وجه
 تسمیه سی روایت اولنماش خر خرابار خر سکون نون و فتح باء موحد ایله خرابار مرقوم
 معناسنه و برصوچلی آستکه بندروب تشهیر ابلکه دیرل استاد لیبی بیت یکی مواجر
 بی شرم و ناخوشی که ترا * هزار بار خرابار بیش کرده عسس خر خروار خر اشک یوکی اصلی
 خرابار در با ایله و او میانه تبادل و توانی اولغله خروار دیدلر مولانا هاتنی بیت بحر و ار
 مشک و جواهر بن * چه خروار و چه من هزاران من خر خره اردشیر خر فتح راء مشدده
 ایله برالکه نک اسمیدر که اردشیر آند بر شهر عمارت ایلشدر حکیم فردوسی بیت زبرمایه
 خیری که بد دلپذیر * همی تاخت تاخره اردشیر * مجمع الفرسده زاء معجه ایله خر خره
 اردشیر خر واقع اولشدر که اردشیر ک اسمی مهمن بن اسفندیار در اول بنا ایتشدر خر خزر
 فتح زاء معجه ایله کیلان حوالیسنده پرولا بت اسمیدر که دریای کیلان اکا منسوبدر
 دریای خزر دینلور اما عوام ناس غلط ایدوب دریای مذکور بحر قلزم دیرل قلزم
 و لا بت یمنه بر موضع اسمیدر که آند اولان دریایه قلزم دینلور حکیم خاقانی بیت کرخروم
 و ترک رام حسام تواند * نیست عجب کر نهادرام خول است رم * منقولدر که اول دیارده

دیار ده طوطی یشامز وی نظیر غسل حاصل اولور اکا خردان دخی دیرلر حکیم انودی
 بیت زنبور خزر فضله زنبور سرشته * آهوی ختن کشته خلق تو چربه * مؤید
 الفضلاده خزر ترکستانه بر ولایت اسمی ذکر اولمشدری خیر ری کسر زاء معجه و سکون
 یای تختانی ایله اول آتش کلنه دیرلر که هنوز ایچنده آتش اوله مؤید الفضلاده و بر نسخه ده
 دخی آتش معناسنه منقولدری خسار فی فتح سین مهمله ایله یعنی یخ یعنی بوزه دیرلر میر نظمی
 بیت نماد ست راه ازیمین و یسار * همه دشت و صحرا کرفته خسار فی خستری
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله حشرات ارض مانند موش و مار و مور و غیره فی خسری
 فتح سین مهمله ایله بوزن کسر یعنی پد رزن ترکیه قاین آتا دید کلریدر نتم خسو مادر
 زن در و خم خایله دخی مرویدری خشنشار فی فتح شین معجه و سکون فایله فی خشنشار فی
 فتح شینین معجتین و سکون نوله جمع الفرسه قبل قورق دید کلری قوشدر و بعض نسخه ده
 قره بتی و بعض نسخه ده اور دک واقع اولمشدر فی خشنسار فی کسر شین معجه و سکون
 نون و فتح سین مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه بر نوع مرغایدر که باز رنگند بوز رنگ اولور
 حکیم فردوسی بیت پیاده همی شد زهر شکار * خشنسار دید اندران چشمه سار *
 فی خشور فی خم شین معجه و او معروفه پیغمبر دیگدر فرس قدیمدر میر نظمی بیت
 آن سگ قلمبان و بی ملت * نشه هیچ خشور را امت فی خشنسار فی کسر شین و سکون
 یای تختانی و فتح شین ثانی معجتین ایله صوقوشلردن بر قوشدر باشی بیوک و نیره رنگ اولور
 کدافی شرفنامه فی خشنسار فی کسر شین معجه و سکون یای تختانی و فتح نوله قبل قورق
 دید کلری قوشدر استاد دقیقی بیت کران کردار کومردم رباید * عقاب نیز پر باید
 خشنسار فی خضر فی ضا د معجه ایله اما حرکتی اشعار اولنامهش بر جزیره ده واقع بر شهر
 اسیدر فی خطر فی طاء مهمله ایله بوزن نظری یعنی قدر و عظمت و دشواری و بحث ایله اولان
 دهنه دخی دیرلر کدافی بعض فرهنگ فی خط محور فی حکماء رصد و علماء هیئات قتلرند بر خط
 مو هو مدر که براوجی جانب شرقی و براوجی جانب غربی اولور خط استوایی تقاطع
 ایشمدر شمس انک اوزندن سیراید فی خلخال زر فی مابین قر وین و کیلانده واقع بر شهر
 آدیدر حالایا لکر خلخال دیرلر شیخ نظامی * مثنوی * چو کل پنج و یک روزه ماه نو * خلخال
 یک هفته شد در کرو * زبر کار آن حلقه بر کرد سر * که خوانندش امروز خلخال زر *
 فی خلی فی فتح لامله بوزن کر سیاه دانه جلبان که علف کا و واشتراید لر ترکیه بورچق
 دیرلر فی خلندر فی فتح لام و سکون نوله بوزن قلندر براوتدر عربیه سعت و ترکیه کوپکو
 اونی دیرلر فی خلیع القدر فی اگر چه بو ترکیب عربیه فارسیه قاریشق اولین نسخه یه دیرلر
 و سیاده یوز لو آدمه یعنی صفالسترواسب بی جام و اشتری افسار و راه کشاده و دخی رسوایاق
 معناسنه در کدافی الحمودی فی حمیر فی بولفظ عربیدر لکن فارسیه استعمالی غایت شایعدر
 کند و ترکیب یته جز وایدوب خمیر مایه دیرلر هر نکه یوغریش اوله اونی اولسون غیری اولسون
 فی حصر فی معروف آلتدر اندن غیری بیوک بچاغه ده دیرلر شیخ سعدی بیت شنیده ام که
 بقصایب کوسفتندی گفت * دران زمان که بخت بر سرش زنی ببرد * و عجمک بر نوع ایجه

و او بی سوری خبری گذر و نماند اکا تیغ دیر لشاعر بیت حدیث نرم چون زیر از رک چند
 زبان چرب چون خبر که زنگ * و آتش شعله سنده و ماه و آفتاب ضیا سنده و انار امثالی
 نسنه لره مجازا خبر دیر بو تقریبه تیغ و شمشیره دخی دینلور کذافی مشرقنامه یی خنفسار یی
 سکون نون و فتح فاوشین معجه ایله بمعنی مرغابی بزرگ یعنی بر نوع ایری آورد دکر یی خنفر یی
 سکون نون و فتح فایله اوانی و اثبات البیت یعنی لوازم و اثواب خانه یی خنور یی ضم نونله بمعنی
 خنفر مرقوم و دخی بالته و نجاق و یحاق و امثالی نسنه لره کده اوده قوللنلور حکیم سنایی بیت ازان
 دشمن و دوست نارم بخانه * که خالیست از خشک و از تر خنورم * حکیم خاقانی بیت نیایی
 چرخنوری را که دوران ساخت شکامش * نه بینی نان تنوری را که طوفان کرد بر آتش
 فرهنگ مجودیده خمتین ایله واقعدر یی خنیور یی کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح
 و او ایله صراط معناسنه در تقدیم یای ایله خنیور دخی دیرلر حکیم اسدی بیت بدانی که
 انکیر شمش است و شمار * همیدون بیول خنیور کذار * کتاب زند و استاد به معنایه چینود
 دیرلر دیو مسطور در کسر جیم فارسی و سکون یای تحتانی و فتح نون و و او و دال موقوفه
 یی خواب کذار یی اویوی و واقعه کوری معناسنه کذافی مشرقنامه یی خوار یی و او معدوله
 ایله الی معنایه کلور اول ذلیل و حقیر معناسنه در اما بو معناده ایکی وجه روایت اولنمشدر وجه
 اول و او معدوله یعنی رسمی اولوب تلفظ اولنیه البته الی ثابت اولور مثالی حکیم اسدی
 بیت سرتر جان کند و بردار کرد * بسیل فرستاده و خوار کرد * مشهوری بو در وجه
 ثانی و او ملفوظی اوله خورد و نوروزی اوزن استعمال اولنه اما مال اعتباری اولیه بو وجه
 شاذ قیلمند ندر فصحا اعتبارندن خارج در معنای ثانی خوار نده معناسنه در لکن بدون التركیب
 معنی افاده ایتمز شرابخوار و نواله خوار و وظیفه خوار کی ثالث فرهنگ جهانگیریده بمعنی
 راست مسطور در مثالی حکیم ازرقی * قطعه * آب کردش مرکبی کر چایکی هنگام تک *
 فعل سخت اوزما ک نرم ننکیزد غبار * گاه بودن گاه رفتن گاه جستن گاه تک * کند و سست
 و تند و نیر و رام و نرم و خوهل و خوار * رابع سهل و آسان معناسنه شرف شرف و بهیت
 بیت ایوب وقت مسنی الضمخویش * نام تو کره کشت برو آن عذاب بحر زخوار * کمال
 اسمعیل بیت زشوق آنکه دهم بوسه بر ستانه تو * بر آسمان شد غم نیک خوار می آید *
 ظهیر فاریابی بیت نه یارست با اونه آموز کار * برا و همه کار دشوار خوار * خامس بمعنی
 اندک یعنی قلیل حکیم فردوسی بیت یقین پشت او خوار مایه سوار * تن آسان او از لب
 جویبار * سادس شهرری قرینه بر ناحیه آدیدر ظهیر فاریابی بیت کسی که هر قبول تو
 یافت در عالم * مجشم همت او ملک ری نماید خوار * مجمع الفرسل بمعنی نرم دخی واقعدر
 یی خوار بار یی بقدر حاجت اولان طعامه دیرلر بو معنایه خوانبر دخی دیرلر صبر بیه قوت
 و میره ده دیرلر صراحت مذکور در که میره بالکسر خوار بار و امتیاز خوار بار آوردن باشند
 ما بر خوار بار آورنده اولور حکیم سنایی بیت بد و نو کشته کنه نیک کهن * خوار بارش بجای
 خرما بن * بعض فرهنگ بر شهر دن بر شهره کتور دگری قسم ما کولانه دیرلر یی خواستار یی
 و او معدوله و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله خواستن لفظندن تصرف اولنشی اسم فاعل

فاعل صیغه سیدر خواش آرنه معناسنه لفظ مرکبدر خواست ايله آردن عروس طلبنه
 وارنزه علم اولشدن ترکیده دو کور دیرلر استاده لطیفی بیت کمی کوجهانرا بود خواستار
 و رادانش آیدنه کوهربکار * بویستن فم اولنور که مطلق طالب معناسنه اوله عموما واسم
 مصدر و مناط فعل دخی استعمال اولنور ی خوالیکری واو معدوله و کسر لام و فتح کاف
 فارسيله حکیم اسدی طوسی روایتند بمعنی آتش یزیعی طبایح بو معنایه حکیم سنایی بیت
 هر کجا کر به کشت خوالیکر * غدی خواجه کشت خاکستر * و مجود ابن یمن بیت شاه
 انجم همچو خوالیکر بگاه بزم او * صبح سازد از شهاب و بره را بریان کند * معیار جالیده
 بمعنی خوانسالا ریعی چاشنکیر واقع اولشدن شمس فخری بیت چون منیهرتست بزم
 او در دست * قهرمانی نیرو ماه خوالیکر * بو معنایی مؤید حکیم فردوسی بیت یکی خانه
 او را بیاراستند * بدیباو خوالیکران خاستند * فتح واو یله منقولدر اما شرفنامه ده ضم
 خایله واقعدر ی خوانسالا ری واو معدوله و سکون نون و فتح سین مهمله ايله آکا دیرلر که
 پادشاهلر اوکنه طعام قور و جمله طعام اموری آنک زیر حکمنده و رأینه مفوض اولور ترکیده
 چاشنکیر باشی دیرلر بو اسم ملوک چاشنکیر باشی سنه مخصوص ابکن غلبه استعمال ايله
 هر چاشنکیره اسم عام اولشدن خواجه سلمان بیت قرص خورشید اکر در خور خوانش بودی
 عیسی ما یله آراست بدی خوانسالا * شرفنامه ده بودخی ضم خا و سکون واو یله در
ی خوانسالا ری فرهنگ جهانگیرده مختصر خوانسالا در چاشنکیر معناسنه ترکستانده
 بکادل دیرلر انیر الدین اخسیکنی بیت خوانسالا رامل همیکنده راست * بر خوانجه تیغ
 کاسه سر ی خواهر ری واو معدوله ايله قرقدنداش عربیله اخت دیرلر ضم الفله چغتای
 لسانده سیکیل دیرلر سبعة سیاه ده فرخ شاه جانانه نک رازنی کشف ایدوب انخی نک خاتونی
 ایدوکن بلد کلدیر بیت سینم ایمدی شکفته دل بولغیل * منکا ایکی جهانده سیکیل
 بولغیل ی خور ری واو معدوله ايله سرو و روزنی اوزن اون معنایه کاور اولر و شتی مفرط
 یعنی غایت روشن و تابدار معناسنه انیر الدین اومانی بیت کر آفتاب خور از نور رای اونبرد
 بروز روشن ن ناورد بباختش * ثانی بر فرشته نامیدر نیر اعظمه موکلدر و تدبیر امور
 و مصالح کز و زخورده واقعدر آکا متعلقدر ثالث نام آفتاب در بو ایکی معنایه خسروانی
 بیت توپاسبان سبیل پری وشت میباش * بسان خور که نکم بان قرص خور باشد * رابع
 لایق معناسنه در معنای ثالثله بو معنایه کال غیاث بیت معشوق من که رشک مه وغیرت
 خورست * جانش فد اکیم که بدین پایه در خورست * خامس هر ماه شمسی نک اون برنجی
 کوفی اسمیدر میرنظمی بیت کرز حال عالمی داری خبر * غیر عیشت نکندی در روز خور *
 سادس بمعنی خور دنی حکیم اسدی بیت چه نازی بدیبا و خور و سمور * چو خواهد نت
 بخور کرم و مور * سابع خور دن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور آباشخور کبی
 ثامن فرهنگ جهانگیرده بمعنی مزه لذت تاسع نام قصر خورنق عاشر هر کونک یلک
 معناسنه که عربیله قوت الیوم دیرلر ی خور مهران نام شمشیر حضرت سلیمان علی نبینا
 و علیه السلام مسعود سعد سلمان * قطعه * مکر نکین سلیمان بدست خسرو ماست *

که چون سلیمان مر باد را بفرمان کرد * چرا سلیمان خورد مهر نام سیفی داشت * که باد چونان
 فرمانبری سلیمان کرد * خیرا لثاری یعنی شکر و اشک چشم گذافی شرفنامه * خیر فی
 سکون یای تحتانی و فتح فایله آوانی اثواب خانه معناسنه * مع الزاء المعجه * خار انداز
 کر پی که تسی و تسی و خار پشت دخی دیر لکر پی بر قاج نوع اوله ایری و اوژ و ن اوقی سنه
 خار انداز تعبیری اول اجله ندر که صیادی و یا خود اوژ رینه وارن آدم و حیوانی کورد که
 ارقه سندن اوقلرین برر بر آتوب کسنه بی یقلشدر مزر کوشک یایدن چقان اوق قدر منزله
 وارر و راست کلد و کی یره پکر * خاز * بوزن ناز اوج معنایه کلور اول کیر و پاس که عربیه
 و سغ دیر لر بدیع سیفی بیت تو خاز غصه و غم از لباس عیش رهی * باب لطف و بصا بون
 التفات بشوی * مؤیدا الضلاده وجود انسا نه جر احتدن و چپاندن حاصل اولان چرك
 معناسنه مسطور در ثانی فرهنگ جهانگیریه کتان جامه دن بر نوعدر که مثقالی بزکی
 طوقشدر این بین بیت ز روی کسوت اگر چند امتیازی نیست * ولیکن اطلس و اکسون
 توان شناخت ز خاز * ثالث ایاق طاشی که آنکله ایاقدن کیر چقار لر حکیم نزاری قهستانی
 قطعه * بودم اندر سوق آنحضرت مثل * همچو دنیا دار غرق بحر آرز * ز آرزو بی پای توسل
 شهریار * داشتم روی دژم چون سنک خاز * خاکبیز * طپراق غربالی که خاک معلوم
 بیختن و بیزیدن لفظلر دن صیغه امر و وصف ترکیبیدر و معنای مصطلحی دقیق النظر
 معناسنه در حضرت مولانا قدس سره بیت چون ندانی حد ازین حد میکیز * تابه بچید
 در سرای خاکبیز * خامباز * سکون میم و فتح باء موحده ایلله اغزی آحق بیوک قزغان
 کذا فی نعمه الله * خامسوز * سکون میم و ضم سین ممله ایلله خام کون و ایرخای و دیاغت
 اولنامهش کون هر نه نك اولور سه میر نظمی استعان طریقه بیت مخفهاش چون نیر دل دوز
 بود * چنان پوست درویش که خامسوز بود * خامباز * سکون میم و فتح یای تحتانی
 ایلله اسمک که اکا خامباز و خمبازه دخی دیر لر عربیه ثواب دیر لر حضرت مولانا قدس سره
 مثنوی * این نمیدانم ولی هستی * میکشایدی مراد من دهن * آنچنان کر عطاس
 و از خامباز * ایزدهان کردد بناخواه تو باز * خانه باز * فتح نون و اخفاء ها و فتح باء موحده
 ایلله اول قمار اویونی که بحثدن خارج اثواب و جمع مال و رزق بحیثله اوینار لر کذا فی المجمع
 * خانه برانداز * یعنی وطن و ولایت ترک ایدوب هرزه کرد جهان اولان و در ویش سیاح
 و غریب البلاد معنای لینه و دخی معانی مذکور لده صیغه امر دخی اولور شیخ نظامی بیت
 خانه برانداز ستمکاریست * دولت باقی ز کم از آریست * خانه پرداز * خانه برانداز که
 ضدیدر یعنی وارد و غی بر لده خانه و منزل دوزی معناسنه اسم فاعل اولور بوا یکی لغتک مثالی
 ابوالمعانی بیت خانه پرداز نظام حال بودم پیش ازین * چون شدم عاشق ترا خانه براندازم
 کنون * خایه ریز * فتح یای تحتانی و کسر راه ممله ایلله یرطه قایغنه سی که خایه یرطه در
 وریز ریزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر * خبیر * کسر باء موحده و سکون
 یای تحتانیله براوتدر اوغلان اجمی دیر لر و بعض لغتک اوجی معناسنه و دخی صرلمش
 و صر مشق معنای ریشه ده مرویدر * خیز * سکون راه ممله و ضم باء موحده ایلله قاون

قانون وقار بوزه دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت خامی سوی پالیز جان آمد که تاخر بز
 خورد * دینی تو خود یادید کس کاندز جهان خر بز خورد * برز وایتد غریبه را بوغه
 دیدن کزید که * را بوغه لخر بز بالفارسیه و غیر المصلح بسمیه الفرس خرزه کذا فی تاج الاسما
 ی خر بنواز ی سکون راه مهمله و کسریا و موحد و سکون نوله یراسه قوشی که عربیده
 خفاش دیر لر شمس خزی بیت ز نور طلعت او دشمن او بود محروم * سزده که مهر نه ورزد
 بهر خر بنواز * مرقوم قوش آفتاب دن کوزی خیره لک ایله کوند زیاتوب کجه او چوب
 تحصیل نفقه ایدر ی خر بوز ی سکون راه مهمله و ضم با و موحد و او مجهوله ایله خر بنواز
 مرقوم معناسنه حکیم زاری قهستانی در نکوش اسب * قطعه * اسبی دارم که نمره واری
 خالی نکند بیک مشبازوز * کر بر اثرش پلنک باشد * بیرون نشودز جار خر بوز ی خر بیواز
 سکون راه مهمله و کسریا و موحد و سکون یای تحنایله خر بوز مرقوم معناسنه که مذکور
 اوج لغت دخی یراسه نک ادلر یدر شاعر دیمشدر بیت تکی هیچ کار در و دراز * کار تو شب بود
 چو خر بیواز ی خر خیز ی سکون راه مهمله و یای تحنای و کسریا و معجه ایله خطا ملککنده
 شهر چینیه قریب بر شهر در که آنده اعلامتک و ابر بشم حاصل اولور بی نظیر لطیف قاسملر
 ایشار لر چینیه قریب اولدوغنه شیخ نظامی بیت سکندر چه چین قصد خر خیز کرد *
 در خواب راتنک دهلیز کرد * بو معنایه حکیم سنایی بیت خابکان خطا و خر خیزی *
 آب و آتش ببرده از نیزی * و آنده مشک حاصل اولدوغنه حکیم ازرقی بیت چونا ف آهوی
 خر خیز مادحان ترا * بوصف خلق تو زه مشک پر شد دافواه * و حکیم سنایی بیت کی شناسند
 قیمت و مقدار در بی معرفت * کی شناسند قدر مشک آهوی خر خیز و ختن ی خر ز ی
 مشرقنامه ده بر شهر اسجیدز دیومنقولدر لکن راتنک حرکتی استعارا و لتمامشدر ی خر کز ی
 سکون راه مهمله و کاف فارسیمنک قحی و کسریله ده مروید بعضی فرهنکه او یاز و بعضی
 بر نوع سکندر یا زایامنه سواهل یرلده و مشک اولین محارده غایت چوق اولور حیواناته
 یوله کیدر کن یا بشوب اول مرتبه هجوم ایدر لر که حیوانی یره یقار لر و بر فرهنکه خر کز
 بر آدمی تشبیه ایچون مرکبه بند یروب کزدر مکه دیر لر ی خر کواز ی ضم کاف فارسیله
 مجمع الفهرسته بر اینجه اوچی صورتی اغاچدر آنکه مرکبی سوزدر استاد منوچهری بیت هست
 باخط تو خط چینیان چون خطاب * هست با اقلام تو شمشر شیران خر کواز ی خر بوز ی
 کسریا و مهمله و سکون یای تحنای و فتح و او ایله خر بیواز مرقوم معناسنه در ی خر ی
 دکر قیوف دید کلری جانور ک توبنه دیر لر و اول تویی اکیروب لطیف جامه لر طوقور لر اول
 جامه ده خزدیر لر حکیم اسدی بیت دو خر که نمذخر و چویش ز زرد * همه بندشان شوشه های
 کهر * و مطلق ابر بشمدر مولانا هاتنی بیت دو صد کاروان پر نیان فرنک * خر ز رکش
 و تاجه هفت رنگ * عربیه بر نوع ابر بشم معناسنه در نیکم بدرالدین یوسف ابن لولو *
 بیت وصارت الاضغان عن برق الحمی * وقد حالو هل المطارف والخر * وله بیت علی
 روضة غنا قد فرشت لنا * علی نهرها المنشاب نسجها خزا ی خواز ی فتح و او ایله چوب
 بندد که شهر و بازار لده ترتیب ایدوب اوزرینه نقشه فاخره ایله زیب وزینت ایدر لر

بر معنای دخی چوپه دست در که آنکه حیوان سوزر را استاد فرخی بیت دوستان از اینانی
 براد * سر دشمن بکوفتی بخواز * خویوز * سکون و این و ضم یای تحتانیله بوزن نوروز
 یعنی شب پره براسه که عربیده خفاش دیر لزم خایله ده مرویدر * خموز * ضم یای تحتانی
 ایله ده شب پره یه دیر ل * مع السین المهمله * خایه دیس * فتح یای تحتانی * اول و سکون
 ثانی و کسر هال مهمله ایله بریده ده قوم ایچنده ترب کبی اولور برنسنه در عربیده کما ترکیبه
 طوملان دیر ل منقولدر که عفونت ارضدن حاصل اولور خرده می لذید اولور ات قدر غنائی
 واردر طور دچیه ایری اولور بعضی تعفن هوا دن دکرمان طاشی قیدر اولور صوی کوزه چکله
 رمله نافعدر دیر ل * خراس * آت دکرمنی در حکیم انوری بیت آنکه از ملکش خراسی
 دبله باشی پیش نه * کر روی بر بام این صققی بدین پهناوری * حکیم خاقانی بیت یک
 خروش خروس صبح کرم * زین خراس خراب نشنیدم * اصلی آس خردر که اس آسیادن
 مخفدر علم اوایحق مضاف الیه تقدیم اولندی اگرچه رومده دکرمانی آت و قاطر ایله
 دونددر ل اما دیار عجمه اشک ایله دونددر لر بویتده ظاهر در بیت پیش شهر عقل کل
 این پنج حواس * چون خران چشم بسته در خراس * صود دکرمانه آسیاب و بل دکرمانه
 آسیادید کاردن دخی معلومدر ابتدای وضعنده اصمن خراس قومش هر زمان دونددر
 خراولق لازم دکل صغرده دوندرسه ینه خراس دیر ل شیخ عمر خیامک بور باعسی مناسب
 مد عادر * رباعی * یایم دین کنبد ویرانه اساس * جویند رخنه همجو موری در طاس
 آگاه نه از منزل امید و هراس * سرکشته و چشم بسته همچو کا و خراس * بو قوی موید
 و بومد عایی موکد کمال اسمعیل * رباعی * اسبی دارم بکنده از خرخرتر * مانند خراس بلی
 کرد بر خورتر * چند آنکه همیرود بود هم بر جای * چند آنکه همی پیش خورد لا غرتو
 * خرکس * ضم کافله چوق سوزلو ویهوده کوی اولان دیر ل حکیم شغایی بیت زد
 خرکسیست چشمک تحریک که کو باش * این متج دران کا وزنه بند زاده * خرکس * آت
 مسککی که اکامشیخ و مرثر دخی دیر ل کذا فی الجمع کال پاشا زاده مرحوم خرکس اشک
 آرو سیدر لفظ مکس ده معنای عموم اولمقله بوندخر قیدی ایله معنای خصوص ظاهر
 اولمشد دیدیکی یرنه لکن مکسه آرو معناسن نوحیله وردی آتی بلم * خس * آتی معنایه
 کاور اول مردم دون و فرومایه ورز بل معناسنه حکیم سنایی بیت هرزه دانم شریف و هم
 خس را * کوکسی کوکسی بود کس را * و مردنا کس معناسنه استاد عجمدی بیت بدان رسید
 که برما زنند بدن ما * خدای واره می متی نهد هر خس * ثانی بخیل اولان آدم که زفت دخی
 دیر ل شیخ نظامی بیت جهاندار بخشند باید ز خس * خصال جهان داری اینست و بس * بخیل
 خسیس دینک وکی بومعنادنر ثالث بی منفعت اولان اوت دیر لکه ترکیبه چور چوب دید کایرد
 شیخ سعدی بیت باران که در لطافت طبعش خلاف تیست * در باغ لاله وید و در شور بوم
 خس * بومعنا استعان طریقیله اولسه جایز در شعرانک استعما لاتدن فهم اولور که
 خس تعبیرندن فائده سزاوت مراد اولنه مکرکه مقدا معجم استعمال اولنش اوله اوله
 اولسه موصوف ایله ذکر اولنق مناسب ایدی معیار جمالیله شمس فخری چور چوب دیو

دیو بیانی نظم ابلش بیت ای خسروی که منهل لطف و عطای تو * خالیست از کند و زوت و پاک
 از غبار خس * رابع تحفه الاحباب به معنی حیواند که صوا و زرنه او چار فرهنگ جهانگیریه
 بو معنایه مناسب بر جاتورد در که اینجه ایاقلری وارد صوا و زرنه یورر مولانا خواجه عبدالله
 انصاری * نثر * کر بر آبی روی خسی باشی * دل بدست ارتا کسی باشی * خامس فرهنگ
 میرزا ابراهیم و بر معتبر فرهنگ دخی بر مرغ سفید در طور زنه دن کوچک اولور سادس
 مجمع الفرسده و نسخه میرزاده معنی مردم کوهی یعنی طاع آدمیسی و عربیده مرد بخیل و زبیل
 و سفیل معنا سنه و معنی کا هو که ترکیه مار و ل دیرل حکیم سوزنی بیت خس بود در لفظ
 تازی کوک اندر شاعری * کوک زن بر سوزنی کر خوش نراند لفظ خس * هندی لسانده
 کفره دن بر قومد ر هندستان ایله خطامیانه اولان طاعلده ساکن اولور ل آناره خس
 دیرل که خلیس که کسر لام و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول هر ایکی نسخه بر برینه
 قارشمش اوله عموما مثلاً لعل ایله اینجو و یاش میوه قور سیله و تازه اوت قوریسی ایله
 و بغدادی ایله ارپه و ماش ایله پرنج و بونر کی هر نه واریسه و سیاه قیل بیاض ایله خصوصاً
 ثانی کل سیاه یعنی قره با لوق ابوالعانی بیت چون خرنک در خلیس افتد * کو برون آمدن
 شود دشوار که خند روس که سکون نون و فتح دال و ضم راه مهملتین و او معروفه بغدادی
 روی کدانی المود که خند ریش که سکون نون و فتح دال و کسر راه مهملتین ایله کتدم کهنه
 و شراب کهنه معناسنه در عربیده دخی بو معنایه استعمال اولور شمس الدین احمد الطبی بیت
 خند ریش من عهد اد ریش تشفی * داء قلبی الفجع المحرور که خنوس که ضم نوله بوزن
 جموس و افس خزیدن یعنی کیرویه سورتمک عربیده دخی بو معنایه در که خواص که
 و او معدوله ایله معنی ترس و بیم یعنی قور قو کدانی فرهنگ جهانگیری بو معنایه ابوالعانی
 بیت شود از خواص این هر که از قهر خداتر صد * شود از فقر این هر که شکر نعمش
 گوید که مع الشین المعجبه * خاشوش که ضم شین معجبه ایله دمور اوراق کد آنکه اوت بجزر
 آکا خاجسوک و خاجسول دخی دیرل اوت قید یله اولغین طریان اولوق مناسبدر زیر اغله
 بچلن اوراغه داس دیناور که خارش که کسر راه مهمله ایله کجیک که عربیده حکه دیرل
 و کجیمک معناسنه اسم مصدر در ابوالعانی در منزل بیت چوسک کر زعلت خارش *
 متصل مضو هاش میضارد که خارکش که سکون راه مهمله و ضم کافله سرموزه در که خارکش
 دخی دیرل دکن اوزرینه با صدقه دکن تأثیر ایتدو کی مناسبته و فتح کافله دکن چکجه یعنی
 بعض فقر استکه کوجی تیموب ارقه سنده خار و خامشاک کتورب صتا ر آنره خارکش دیرل
 و موسیقی ده بر سرود آدیر شیخ عطار بیت بابل شوریده میگردند خوش * پیش کل
 می گفت راه خارکش که خاش که جنک معنا سنه در که لفظ پرایله ترکیب ایدوب پر خاش
 دیرل مجمع الفرسده حدت طبع معنا سنه منقولدر فرهنگ جهانگیریه اول کسیه دیرل که
 محبت مفرط صاحبی اوله و دخی مادر زن و مادر شوی یعنی قاین انا و قاین اتا که خش دخی
 دیرل چوب علف یعنی ایچنده اولان چوپچکر شاعر بیت زهر خاشه خویشتن پرورد *
 بجز خاش و راجه اندر خود که خاش و خشی که اتباع الفاظ قبیلندندر خاش ریزه

خ ش

معناسنه یعنی چو ز چوب خ خاک کش خ طیان دید کبری آلت ز راعین در که تار لایه تخمی
 صاحب قدیم مکره آنکه چکوب طپراخی و تخمی اور ترار معنای ترکیب طپراق چکیهی دیمک اولور
 ماله زمین دخی دیرل شاعر بیت سر خود را تا توانی از ذکر نهفته گیر * خاک کش کرمی نیاسند
 خانه را مرغان خورد خ خاک کش خ خاک کش مر قومدن مخفقد ر میز نظمی بیت نیاز دل چنین
 ای یار دلکش * که دامن میکنی بر قیر خاکش * شینی مصدر استعمال اولند قل آنک طپراخی
 دیمک اولور ابو المعانی بیت پس از مردن بحسرت عاشقانت * ز خاکش لاله پرداغ روید
 خامش و خاموش خ و او ایله دمو او سز میمک ضمه سیله ده سکوت معناسنه در ایسم اول دیمک
 خاموش شود دیرل میز نظمی بیت چرا ایدل که خامش می نشینی * بهار آدمی و مطرب
 گزینی * واستعان طریقله مرده معناسنه ده استعمال اولنور و چراغک سونیمسند ده
 دیرل طالب آمل نک بویتندن فهم اولنور بیت چسان روشن کند طالب چراغ کوکب
 خود را * که کرد جنب مهر و مه رود خاموش می آید خ خانه بردوش خ زندلا مکان
 و سیاح جهان و هرزه کرد و روان دیمک در خ خانه فروشی خ ایکی معنایه در اول وصف
 ترکیبی اولور او دلای معناسنه ثانی تارک دنیا و سیاح معناسنه خ خب باش خ سکون
 باء موحدہ اولی ایله خاموش اول معناسنه در ابو المعانی بیت نه جای ناله است این بزم
 کازار * بهست ای بلبل مشوریده خب باش خ بخش خ فتح جیله باب الحید مذکور اولان
 بخش معناسنه که بر علتند آدم و حیوان کردند ظاهر اولور یومری اندر اگر چه وجی
 اولر اما کسیسه ل احتمال در صاحبی هلاک اوله کذا فی شرحنامه خ خدیش خ کسر دال مهمله
 و سکون یای تحتانیله وزرا و امرا و کبار خانه لرنده اولان کتخدا قادی که کد بانودخی دیرل
 استاد رودکی بیت نکو گفت مزدور با آن خدیش * مکن بد اگر بد نخواهی بخویش *
خ خراوش خ فتح راه مهمله اول و ضم ثانیله غوغا و غلبه معناسنه که خللاوش و خللاوش
 و خللاوش دخی دیرل استاد لطیفی بیت مردم که خطیب جبل بانک بر آورد * مجموع
 خراز افکند او بخاروش خ خراش خ فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه معروف ثانی سقط
 اولش و غلبن قالمش معناسنه در میز نظمی خراش و کهنه بودا ثواب خانه * زنش فروت
 و هم زال زمانه خ خرش خ فتح راه مهمله ایله خروش معناسنه در خ خرکش خ فتح کافله
 بوزن ترکش طماق که ایاغه کیلور میز نظمی بیت در آمد دوستای کاو طینت * که خرکش
 پا کشید خر طبیعت * و ضم کافله بوزن سرپش * ایاغی چوق بر بوجکد که یره یا پشوب
 یاتور بعض نسخه ده عربیله حمار قبان دید کبری جانور در جمع الفرسده یعنی کشته
 خرو سمر موزه غلیظ که خار کس دخی دیرل و بعضیله جعل مانند بر جانور در خاکستر نک
 اولور اکثر مقابره اولور خ خرکوش خ ضم کاف و سکون و او ایله طویشان که عربیله مارب
 دیرل قولای اوزون اولدوغندن اشک قولاغنه تشبیهاتسمیه اولمش شاعر بیت کوش
 خربروش دیکر کوش خر * کین سخن را در نیاید کوش خر خ خرמוש خ بزوع محاند
 غایت ایری اولدوغندن کدی طومغه قادر لوله مرکدی ایله جنگ ایدوب غالب کلور هندی
 اسانده کهوش دیرل مولانا مطهر در صفت بابوی خود گفته بیت بابوی هست مزخر دخی

خبرد و ك صفت * كش چو خر كوش نمونه است و ز خر موش ژاد في خرا نچاش في فتح راه
 مهمله و جيم و سكون نوله توراني بر مبارز پهلوان آديد ر كذا في شرفنامه في خروش في اضافتله
 بيان اشكي در عربيه چهار وحشي و فارسيد كوردني ديرل كاف فارسيله شيخ سعدي بيت
 خروش اكر بكسلاند كر * چو در ريك ماند شود پای بند في خريش في كسر راه مهمله ايله
 بمعنى خراشيدن اسم مصدر در و كسر خايه اندامدن دري في سلع ايتكه ديرل و فرهنگ حسين
 و فاييه امر اولوب بخراش معنا سن افاده ايدر خسرواني بيت جهان بر شبه داود ست
 ومن چون اوريا كشتم * همانا يافني كامت كنون زين پيش نچشم في خس و خاش في ايكي
 معنياه كلور اول ريزه قماش يعني قاش خرده سي كه ايشه يرامر ثاني بمعنى خمس و خاشاك
 ابو حفص سعدي فرهنگ خاشه بمعنى خايدن انسان و حيوان ديوب رودكي نك بويستن
 شاهد ايراد ايش بيت نشست و سخن راهمي خاش زد * ز آب دهن كوه راشاش زد في خاش
 بوزن كش اوج معنياه كلور اول فرهنگ جهانكيريده مادر زن و مادر سنوي معناسنه شمس
 مخري بيت دست خوش زمانه بر كنك و شخوده * روي از طيحه زن ريش از كشيدن خاش
 اما بومعني ده و او ايله خوش يانلق احمد ثاني سر عتله سكر تمك معناسنه شمس مخري بيت
 در راه مدح ذات كل كم بين كه دايم * از پای فرق سازد در وقت رفتن خاش * ثالث بمعنى
 بغل يعني قولتي كه كش دني ديرل حكيم سوزني بيت دست ساغر بخش بروصله را *
 سورني شاعر يست دست بخش في خاشاش في افيون چيكي نك تخميد رغابت خرده
 اولور و محمد در بر درم مقداري استعمال اولنسه وجودي سست و عقل نيره ايدر قابو غنه
 كوكنار ديرل عجمه قهوه خانه لركي محارو مجمع مكان ايدوب اندك كوكناري اصلدوب قهوه كي
 ايجر لغابت ايله مكيفدر نتكم ديمشادر * مصرع * نيازم زهر قائل راد و فجان كوكنار آشام
 في خاش خاش في سكون شينين و فتح جاء معجات ايله مع التاده تقيم اولنان خاش خشت
 معناسنه در كذا في الجمع في خاش و خاش في اتباع الفاظ قبيلندندر ريزه بيره معناسنه
 بعض فرهنگلرده خمس و خاشاك معناسنه در في خشييش في كسر شين معجه و سكون ياي
 تختاني ايله غوغا و غلبه و انبوه معناسنه كذا في فرهنگ جهانكيري ميرنظمي بيت چولشكر
 آمدند آنچاپس و پيش * ميا نشانهاي وهو بر خاست خشييش في خطايش في مبسوط
 دوزي و رسم ايدي معناسنه در كذا في شرفنامه في خفاش في فاء مشدده ايله يراسه
 ديدكري قوشدر بولفظ عربيدر اما فارسيد دني مستعملدر حضرت عيسي علي نينا و عليه
 السلامك معجزه لرنيك بري بودر كه بالقدن بر قوش ياپوب جناب باريدن روح رجا
 ايتدكه في الحال قوشه روح كاوب اوچدي افصح المتأخيرين ملك الشعرا في عصره مولانا
 صائب نيريزي بو مضبوطي بويته بسلمشدر بيت نسبت خفاش با عيسى چو عيسى با خداست
 ميشود عيسى خدا خفاش اكر عيسى شود في خلا لوش في فتح لام اول و ضم ثانيه خلق
 از اسند واقع اولان غوغا و غلبه و آواز غلغل و هنگامه امثالي كد خلا نوش و خلاوش دني ديرل
 شمس مخري * قطعه * وصف خلق شاه ميكر دند دوش * سنبل و نسرين ورد ييلغوش
 يابل بشنيد و در زاري فناد * و ز خلا لوشش برآمد صد خروش * استاد رودكي بيت بر كرد

گل سرخ کشیده خط سبزی * تا خلق جم از افکنده مجلاوش * چغتهای لسانه تالاشماق
 دیراز و عین مهمله ایله علا لادخی دیرلر ی خلا نوش ی ضم نوله خلاوش مرقوم معناسنه
 تحفه الاحباب صد او مشغله معناسنه در مجمع الفرس و فرهنگ حسین و فایده کذالك
 معنای مرقومه مرویدر اما اادات الفضلاده و شرفنا مدهه خلا نوش نیلو فرا و لمق اوزن
 مسطور در معیار جمالیله مشکوفه ایست دیوبیت مرقومی نظم ابالش و بر فرهنگ بردارو
 اسمیدر دیومرقومدر ی خلاوش ی واو معرو فله بمعنی خلاوش مرقوم ی خلش ی کسر
 لامله جراحت ایتک و ایچرونسنه ایتک حضرت مولانا قدس سره بیت جانب دیگر خلش
 آغاز کرد * باز قروینی فغا ساز کرد * خلیدن معناسنه اسم مصدر در ی خلقا فروش ی
 کسر لامله اسمکی پوستکی صابجیه دیرلر ی خلش ی کسر لام و سکون یای تحتانیله ایچمه دید کلری
 قدر تدن اصنص صو و موضع کرمسیر یعنی سواهل بر بعض نسخه ده کرم و سردی معتدل
 اولان محل معناسنه در میر نظمی از زبان شاه با پسر را کوید بیت موضعی بایت که عیش
 بود * برو آنجا که او خلش بود * فرهنگ جهانگیریده بمعنی خلاش مرقوم و مجمع الفرس
 کسر خایله معنای اوله مرویدر ی خکوش ی یای باشی که معنای ترکیب اکری قولی دیمک
 اولور خکوشه دخی دیرلر ی خمش ی ضم میله ی خمش ی کلاه بمعنی خاموش شیخ سعدی
 بیت خداوند تدبیر و فرهنگ وهوش * نکوید سخن تانه بیند خمش ی خنده خیش ی
 فتح خا و معجه ایله یوزه کولک مثلاً بر کسنه نک صفالنه کولسه لر آکا خنده خیش دیرلر استاد
 فرخی بیت ای کرده مرا خنده خیش همه کس * ماراز تو بن جاناماراز تو بن * بویلتک
 فحوا سی اوزن معنای مفعول ظاهر اولور که خنده زده اولمق مناسبدر بعض فرهنگ استخر
 و منزل طریقیله کولکه دیرلر شمس غری بیت شهنشعی که زند یاسبان در کاو * ز قد و
 و همت بر نیر چرخ خنده خیش ی خنده ریش ی بودخی خنده خیش معناسنه در کذافی
 تحفه الاحباب ی خنده خویش و خندیش ی بونلردخی اول معنایه در کذافی المجمع بودرت
 لغت بر معنایه استعمال اولنور ی خواب خرگوش ی اصل منر شو زایله الدامق معناسنه
 ترکیب دخی طو شان او یقوسی و یردی دیرلر ابو المعانی بیت بوعد و صلتش عزم کذشت
 و مانده ام محروم * بجای خواب راحت خواب خرگوشم دهد درم ی خواش ی واو معدوله
 و کسر هایلده خواستن لفظندن اسم مصدر در استک معناسنه فرهنگ جهانگیریده مال
 معناسنه منقولدر بوقطعه ایله استشهاد اولمشدر بو معنایه خواسته دخی دیرلر ابو الحسن
 شهید * قطعه * دانش و خواهشند ترکش و کل * که بیکیجای نشکفند هم * هر کجا
 دانشست و خواهش نیست * هر کجا خواهشست و دانش کم ی خوش ی واو معدوله ایله
 یوزن غش اوج معنایه کلور اول خوب و محشی دیمک زانی مادر زن قاین انا معناسنه که
 آکا خوش دامن و خشودخی دیرلر مجیک بیت تازیانه دو تا چو کیر خسر * موزه اندر
 شکسته چون کس خوش * خسر قاین اتا پدر زن معناسنه در پورهای جامی بیت
 هر که شد داماد او دیوت بیند او خسور * واکه او را خوش بود او قلیبان بیند ختن *
 خسودخی خسر کی پدر زن معناسنه در حکیم زاری قهستانی بیت زرو دلنوازی گفت

خ ط

خ ف

گفت خوش را * که خوش داران بت خورشید نقش را * ثالث بوسه معناسنه در که اکا
خوش پوزی دخی دیرل فرهنگ و فایده ضم خایله مرویدر که خیل تاش یعنی لشکر و سپاهی که
بر عسکر دن اوله برینه خیل تاش دیرل و رافندی قولی منه خواجه تاش دیرل خیل ایله
تاشدن مرکب لغتدرو تاشک معناسی باب التامع الشین ده ذکر اولندی استاد منوچهری
بیت دل باز ده بخوشی و رنه بدر که شه * فردات خیل تاشی ترک آورم بیاری که مع الطاء
المهمله * خیط که شتر مرغ یعنی دوه قوشی نك باشی کذافی بعض اللغه که خربط که
خرایله بط لفظندن مرکب لغتدرو نوع ایری قازه دیرل که خربت دخی دیرل حکیم انوری بیت
از عقاب و پوستینش کر نه کوبیده بود * کر چه در دریا تواند کرد خربط کا زری * فرهنگ
حسین و فایده ابله و نادان معناسنه مسطور در بو معنای مؤید حکیم انوری بیت بنده
با چند حربطست امر و ز * همچو خرد در قلاب افتادست * بعض فرهنگ از غون و فاسد
و باطل اعتقادی آدمه دیرل که خربط که کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله دفتر کیسه سی
عربیه مشترک استعمال اولنور خربطه دخی دیرل که خط که بش معنایه کلو راول معروف
یازی معناسنه در که دیمشال بیت نوشتم خط خط جانان بماند * تمام در جهان خطم بماند *
ثانی خط که محبوبان نوخیز شعر انک بعضیسی هنوز کور نمیش صقاله دیرل و بعضیسی تازه تمش
بینه دیرل و بعضی قاشه مشابه اولدوغی حاله بقدر دیرل که چار ابرو تعبیری هیچ اوله
یعنی اول ایو المعانی بیت همیشه آبت حسنش نمایان * خط مشکین او چون خط ریحان
یعنی تعبیر ثانی وله بیت بید آمد چو برب خط دلجو * کنار آب حیوان سبز خود رو *
یعنی تعبیر ثالث وله بیت شود از خط یار چار ابرو * چهار ارکان عشق خلق محکم * ثالث
کنار سا غره دیرل ایو المعانی بیت شرام تا بخط ساغرت نه * بیا ای ساقی کلر و مراده *
رابع کنار جو وله ایضا بیت خط ساقی خط ساغر خط جوی * درین عالم مرا نیست دلجوی
خامس بر محل اسمی که اندکی نظیر نیزه حاصل اولور رخ خطی دیرل و مشکلاته نیزه یه ده
خط دیرل که مع الفاء * خترف که سکون تاء مثناة و فتح راء مهمله ایله افسنتین رو میدر
ترکیه پلین دیرل و در منه نك بر نو عنه ده خترف دیرل و برنجاسف کوهینک بر نو عیدر
دیمشال افسنتین قنیم راء و برودت معنایه نافع در و مسهل صفرادر و بدنه قوت ویر و تقویت
معده و کبد دخی عظیمدر کذافی البیدی که خرکوف که بر جنس بو مدر غایت ایری اولور
ترکیه او کی دیرل شاه قاسم انوار * رباعی * عاشق که سمند رن بود خرکوفست * صوفی که قلندر
نشود موقوفست * زاهد که نه پارسا بود نامردست * رندی که نه شاهدیش باشد یوقست
که خریف که کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله پیر کهن سال معناسنه کذافی مشرقنامه
بو معنایه میرنظمی بیت بگفتادران بزم پیر حریف * بکیرش بنرمی بطبع لطیف * وقت
خرانه ده خریف دینلدو کی فصلاک پیر اولدوغی جهت در اما اصل معناسی زبون در اصل
عربیدر ترجم اولنمشدر اگر چه کبیر السن دیمکدر لکن توسع اولغله زبون وضعیف معناسنه
استعمال اولنمشدر جوهری صحاح و اما الزبون یعنی الخریف قلیس من کلام اهل البادیه
دیدو کی مذکور معنایه ده دلالتی واردر که خترف که فتح زاء معجه ایله سفال معناسنه عربیدر

خ ف خ ق

اما فارسیه استعمالی شاید در سقسی و جومات دوز ناره خراف دیرل میر نظمی بیت کهر
بودن طقت که دارد شرف * که گفتار من بود اینجا خرف که خشف که فتح شین و مجله ایله قار
معناسنه در که برف دخی دیرل عربیده تلج دید کاپرد که خف که بوزن کف ایکی معنایه
کلور اول بوقچه معناسنه حکیم اسدی بیت لب کین کشان کاغته زیر کف * ز کرمای
خورشید خفتان خف * ثانی قاف و معناسنه که بزدن و غیریدن ایدرل شمس خفزی بیت
آتش زنه سنگ شبنان شمارا * از اطلسی افلاک دهد چرخ برین خف * استاد منوچهری
* رباعی * لاله مشکین دل و عقیقه بین طرفست * چون آتش اندر او افتاده بختست * کل باز
هزار کرد از صلغست * زیرا که چو معشوقه خواجه خلفست که خلف که ضد سلف در لبو المعانی
در نعت شریف بیت آبای تو بردند شرف از تو سلف * دارند شرف در دو جهان از تو خاف
که خلوف که ضم لامله بوی دهان که عربیده بخرد دیرل فتح بایله میر نظمی بیت زندم و وقت
سخن بی وقوف * رود تابصر سخ دهانش خلوف که مع القاف * خربق که سکون راه
مهمله ایله و ضم باه موحد ایله بر او تدر ایکی نوع اولور بری سیاهدر که خربق اسود دیرل ترکیده
کبری دیرل و بعضی رده طانه قران دیرل بر نوعی بیاضدر که خربق ایض دیرل صرام مشق کبیدر
دینک بیاض لقی اولور نوع مارا محسسی وار در ترکیده لکلی و بعضی رده مار و خلق دیرل خفجاق
سکون فافتح جیم فارسیه مجمع الفرسده ولایت ترکستانده بر بیابان آدیدر دست خفجاق
دیرل اول صحرا ده و لان قومه خفجاقیان دیرل حکیم خاقانی * قطعه * ز بس که ریخت ازین پایش
خفجاقان * بهندوی کهرین چون برند چین براق * عجب مدار که از روح نایبه پس ازین
بجای سبزه ز کل برده سر قحاق که خلق که کسر لامله کهنه او اش نسنه یه دیرل و سکون
لامله عربیده یراتقی معناسنه در اما مخلوق معناسنه استعمالی شاید در که ترکیده ایل
دید کبری معنایه در اما له ایله استعمال اولور اما چغتایده ایل دوت معنایه کلور میر علیشیر
* رباعی * خلق ایچره حق اولیاسنی بیل رحمت * اول خیلیدین اولدی ایل نایل رحمت *
ذکر ابلاب آلا رنی ایله حاصل رحمت * کیم ذکر لاری ایلادی نازل رحمت که خندق که
معروف قلعه و حصار و باغ و بوستان اطرافنه قاز دقلری خرقدر که خورنق که فتح و او
ونون و سکون راء مهمله ایله غرایب دهر دن بر قصر جمیدر که نعمان اکبر شاه بنا
ایتدر مشدر بر روایتده بهرام کور کوشکیدر اما اصحی نعمان شاه بناسیدر که سمنار قام
براستاد معمار یا مشدر عجایب البلد انده مسطور در که ظهر کوفه ده نعمان بن امری القیس
امر یله سمنار بنایی اتمام ایدوب نعمان گلوب تماشا ایدوب غایت پسند و تحسین ایتد کدن
صکره سمنار سوال ایدر که بقصره انهدامه باعث اولور ضرر یری واری سمنار دم بلی
برینده بر طاش قومشم اگر بر کسنه انی قویار سه فی الحال قصر منهدم اولور نعمان
دید بکه اول محل سندن غیری کسنه بلور می سمنار بندن غیری کسنه بلز دید وکی کبی
نعمان شاه سمناری بالای قصر دن زمینه آتوب هلاک ایلدی بو حکایه خلق میا ننده مشهور
اولوب ضرب مثل اولدی جهانده ایگو کد ایلو کد اولیدی نعمان سمنار ایدردی دیرل شعرای
قد مادن بری بر قصر تعریفنده بیت نه قصر قصر خورنق نشان که بنیادش * نمیتوان که کند

خ ق

کند صد هزار شه نعمان خ ق فتح و اوایل آلتون و کشدن یا پاشی حلقه هر نه ایچون
 اولور سه خ ق مع انکاف خ ق خار چنک خ ق دموردکنی دیدکاری اوتدر خارايله چنک لفظندن
 مرکبدر خ ق خاشاک خ ق چو بچکز لکه طپراغه قارششی اوله اصلى خان ایدی خاردن امتیاز
 ایچون آخرینه کاف خ ق لاق اولوب هاء علامت الف ساکنه و راه مهمله شینه قلب اولندی
 شاعر بیت کربکدرم بخاطر پاک تو پاک نیست خ ق خاشاک نیر بر دل دریاگذر کند خ ق کاهی خس
 ایله مرادق ایدوب خس و خاشاک دیر لر و کاهی خارايله ده مترادف ایدوب استعمال ایدر لر
 بیت ز خاشاک و از خار شاخ درخت خ ق بکی آتشی بر فروزیده بخت خ ق خاشاک خ ق فتح شین
 مجله ایله خاشاک مرقومدن اختصار اولمشدر خ ق خاک خ ق معروف عناصر رابعه نک اسفلی در
 عربیه کی تراب معنا سنه چغتای لسانیه توفراغ دیر لر میرعلیشیر بیت بیز فنا توفراغی
 بولمق دیر آرا ای اهل زهد خ ق خاتمه محنید اسیر بخت تقدم ایلانکیز خ ق خاک خ ق ملک خ ق ملعه
 اطفالدن بر لعددر بر ز طپراق ایچنه هر برندن برابرچه قارشدیروب قاج آدم ایسه اولقدر
 حصه ایدوب هر بری برکومه نی آلوب هر کیمک حصه سنه نمقدار ایچه بولنور سه آلور
 شرفنامه ده حربیه و حیرانده و دوداله و کوهاموی دیدکاری او یوندز عربیه قیغال وزنی
 اوزن قیال دیر لر خ ق خامسوک خ ق سکون سین مهمله و ضم سین مهمله ایله بازاج دیدکاری اتمک در
 کاف عجمیله ده مرویدر خ ق خان خرنک خ ق کاربا نسرای کاهی یا لکتر خان دخی دیر لر کال اسمعیل
 بیت خان خرنک شدست همه خاتمان من خ ق بر بکه کرنشسته در و کاربان برف خ ق خایسک
 کسریای تحتانی و سکون سین مهمله و کاف موقوفه چکچ معنا سنه بیوک اولسون کو چک
 اولسون عربیه مطرقه و مدقه دیدکلریدر منجیک بیت آنجا که پتک باید خایسک
 بیله است خ ق کوزست خواجه سنکین نغز آهنین سندان خ ق پتک فتح باء فارسی و سکون تاء
 مشاة ایله دمورجی چکبیدر و سندان زبان پهلویده اورسدر اما شرفنامه ده خایسک
 پتک آهنکران و امثال آن و پتک خردکه چکمش خوانند چکمش دیدیکی بر طرفیله میخی محکم
 ایدر لر بر طرفیله میخی نعلدن و غیرین قوپار لر حکیم فردوسی بیت بیولاد خایسک
 آهنکران خ ق فروبرده مسمارهای کران خ ق خباک خ ق فتح باء موحد ایله و باء فارسیله ده
 مرویدر بوغاز صقلوب طونغه دیر لر استاد رودکی بیت باد و سه بوسه رهاکن این دل
 از کرم و خباک خ ق تابنت احسان باشد احسن الله جزاک خ ق فرهنگ جهانگیریه اول درت دیوان
 دیر لر که سقفی اولیه و چارپا حیوانی کیجه ایچنده یا تور دقلری سقف سزدت دیوان ده دیر لر
 حکیم سوزنی بیت فراتنی راخریش برده ام بفراز خ ق هزار کس را کوساله رانده ام بخباک
 بو معنایه شمس فخری بیت بیشه را بر مز بر ساخت قفس خ ق دشت را بر کوزن ساخت خباک
خ ق خیزدوک خ ق فتح باء موحد و سکون زاء معجه و ضم دال مهمله ایله شرفنامه ده و جمع
 الفرسله بر بوجکدر زبل حیوان ایچنده حاصل اولور اکا سرکین غلطان و سرکین کردن
 و جلانک و دپلک و کشتک و کوی کردانک دخی دیر لر عربیه خنفسا دیدکلریدر و فرهنگ
 زفانکوباده یازر که بعض نسخه لرده خیزدوک هزار پایه معنا سنه واقع اولمشدر و بعض نسخه لرده
 کاف فارسیله مرویدر امیر خسرو بیت بوی کل و لاله خیزدوک را خ ق در سرودر مغر خلدوک را

۱۰ خبک ۱۰ خبک مرقوم معنا سنه آندن اختصار اولوق وارد بوغاز صفاق معنا سنه که
 خبه و خفه دخی دیرل شمس فخری بیت بعهد عدل تودزدان معذب خبه اند * خنک کمی که
 بود این از عذاب خبک * و جنک و محاربه محله ایکی خصم بر برینک بوغازین طوتوب
 صقمغه دیرل خسروی بیت تا میری بلهوباش و نشاط * تانکیرد ابر تو مرک خبک *
 شرفنامه ده * افشردن کلور و نیز سیاهی رو که از غم و اندوه عارض شود که اورا تا سه
 و تفسه نیز گویند بعربی کلفه خوانند ۱۰ بخک ۱۰ فتح حمله نقطه علت مثلا بخک صغیه
 در چشم فلان افتاد دیرل و نکته معنا سنه ده کلور و کنه یه دخی بخک دیتلد و کی منفولدر
 کدافی فرهنگ جهانگیری ۱۰ خدک ۱۰ فتح دال مهمله ایله بمعنی بل یعنی کوپری حکیم زاری
 قهستانی * قطعه * زاخنف آنکه مجلسست در عرب مشهور * بد فتر مثلی دیده ام بکوم
 چون * بدین مثال مرهم حکایتی بودست * ازین مثل خدکی ساختم برین جیغون ۱۰ خراک ۱۰
 فتح راه مهمله ایله بانک کلوی خفته یعنی او یومش کسنه نک بوغاز ندن ظاهر اولان صدا
 خربشک ۱۰ سکون راه مهمله و باء موحه نک فخی و کسری و یا ضمیمه میدراشعار اولنا مشدر
 لکن نعلبند معنا سنه فرهنگرده مضطورد ۱۰ خرنک ۱۰ سکون راه مهمله و ضم تا هشتا
 ایله بر مهره در چشم زخم دخی ایچون اطفال بو یونلرینه اصارل اول مهره اوج لونه متاوندر
 کدافی فرهنگ جهانگیری ۱۰ خرچنک ۱۰ سکون راه مهمله و نون و فتح جیم فارسیله ینکچ که
 صریحه سرطان دیرل شاعر دیمشدر بیت چور زده سرچنک خرچنک مور * جهان کشت
 روشن بسان بلور ۱۰ خرسلاک ۱۰ سکون راه و فتح سین مهمله ین ایله خرنکده معنا سنه
 حکیم سوزنی بیت آنچه بودی خرسلا کافی همی وار و نیست * کر بکوم زود کیرد بر تن خود
 تعزیت * پورهای جامی بیت خری خربطی خرسری خرسلاک * بدی بد دلی
 بد تنی بد سیر ۱۰ خرنک ۱۰ فتح راه مهمله ایله طقوز معنایه کلور اول مخفف خار کدر که خرما
 خشکه دیرل به حاق اطعمه بیت نخود و کشمش و پسته و خرنک و میوه بیر * قصب و انجیر
 تر و سرمش اسید بیار * ثانی اول اغاجدر که هود و رباب و تنبون و امثالی ساز قلاری
 آلتنه قورل حکیم ستوزنی بیت مجشم من خرمنخانه بهراز خرکیست * که بر رباب نهند
 از پی سرود و نواز * و خواجه غنیمت لوبکی بیت کاسه رباب راجه نقص کر کسلد بزخمه در
 تار بر پشیمی درو یا بسر آیدش خرنک * ثالث بر تخته در که مجرم و کنه کاری اوزرینه یا تورب
 دو کرل کدافی فرهنگ جهانگیری اما شرفنامه ده فلفه دیدگری ایپ پشمس اغاجدر که
 صوچلونک ایاغنه یکیروب دکنک اوردرل رابع اول اوج اغاجدر که اوچلورنده نکرلک اولور
 هنوز یورین اطفال اکا یا بشوب یوریمک او کرونور خامس اول مسایه دیرل که نقاشلور
 اوزرینک طورب دیوار نقش ایدرلر و جا معک قندیل یا قنار کدک اوزرینه با صوب قندیل
 یقرلر سا دس فرهنگ جهانگیری ده پنبه دولانی که برال ایله دوندیروب برال ایله دمورنک
 ار اسنه پنبه و یرد تا که چکیدندن آیربله سابع دوه جک دیدگری بوجکدر که چکر که به مشایخی
 وارد ثامن اول اغاجه دیرلر که اوزرینه او دون قویوب یادرلر تا سمع شیراز مضافا شدن
 سیاه و ما سیرم اعمالندن بر قریه اسیدر که شیرازه سکر فرسخ یرده واقعدر مذکور معنالدن

معنای آن غیر خرفطنك تصغیر در خ خر کو شك خ كاف اول عجبيله مصغر خر کو شد
 و دخی بردار و در اسهالی قبض ایدر اکا خر غول دخی دیرل کدافی شرفنامه خ خر مک خ
 سکون راه مهمله و فتح مهمله بر مهره در دفع چشم زخم ایچون اطفال بوینه بغلرل اکا خرنك
 و خورمك دخی دیرل و او معدوله ایله و غم خایله ده مرویدر منجيك بیت ترسم چشم
 رسد که سخت خطیرای * چونکه بنسند خر مکت بکلور خ خر وک خ ضم راه مهمله و او
 معروفه بر او تدر عورتك سودین زیاده ایدر اکا خر چکوک دخی دیرل فرهنك زفانکو یاده یعنی
 خجك که سیاه دانه در و خرک مرقوم معنا سنه ده مرویدر بو معنایی مؤید میر خسرو
 بیت زهره کشید پیشش کار خود و خر وک را * بکشاده از بر پشم بکذاشته از غنارا *
خ خره سنك خ ایکی معنایه در لفظ مرکب اولور طاش یعنی معناسنه خره خشت کی که
 خره یغن در خ خشك خ فتح سین مهمله ایله چوپچیزدیمك اولور كاف تصغیر ایله اما فرهنك کرده
 دکنلواوت معناسنه در شیخ علی نقی بیت چه بد بختم که وقت صبحگاهی یادنوروزی * بجای
 برک کل خار و خشك در پسترم ریزد * شیخ نظامی بیت نحفنی را خشك در پسترش بود *
 مکس را در تو پیراهن درش بود * بعض فرهنك اوج گوشه لو بردکندر دیو نصح اولنشد
 استاد فرخی بیت کھی کیاهی پیش آمدی چونوڪ خشك * کھی زمینی پیش آمدی چو
 روی نیر * و مجمع الفرسه اوج گوشه سی سوری بر نوع دمور در یره دوست که البتده
 بر سوری اوجی یوقار و طور رقلعه محاصره لند یوریش عئلند هجوم خصمه مانع اولق
 ایچون قلعه دن طشره کتورلر اکا صبا ل دخی دیرل قلعه جنکنند شیخ نظامی بیت خشك
 و کدرگاه کین ریختند * نقیمان خروشیندن انکیختند خ خشتوک خ سکون شین معجه
 و ضم تایلره حرامزاده معناسنه حذف تایلره خشوک دخی دیرل شاعر دیمشدر بیت از بزرگی که
 هستی ای خشتوک * چاکرت برکت نهدد قنوک خ خشوک خ ضم شین معجه و او
 معروف ایله خشتوک مرقوم معناسنه شمس فخری بیت کرفلاک نقص علم زاد چه سود *
 از بلا به چه زاد غیر خشوک * بلا به زن فاحشه در بو معنایی مؤید استاد لطیفی بیت
 هرکه بد اصل و با خشوک بود * فتنه زاید چوپا باوک بود خ خفك خ فتح فایله بوغازی
 صقوب بوغنی آدمک و حیوانک استعمال اولنور خبه کردن و خفه کردن معناسنه در
خ خشك خ ضم كاف اول و سکون شین معجه ایله خاک خشك لفظندن اختصار اولنشد
 بر نوع بردا قدر خام طپاقدن دوزب منقش ایدرل مذکور برداغی شهر خاخنه قزل یارلر شمس
 تجزی * قطعه * ای شاه شیر چه ز آهو بود اگر * با خلق تو کسی کنده اثبات بوی مشک * جائی که
 ذکر کوزه یا قوت زر کنند * ابله بود که شرح کند کوزه خشك خ خلشك خ ضم لام
 و سکون شین معجه ایله بر نوع منقش دمنی در طپاقدن ایدوب ایچنه کھی خرده آچه و کھی
 نقل طولد یروب قزلک جهازی ارا سنک کورتب داماد اوینه کلدک قیروب نثار ایدرل ابو الخطیر
 کرکائی * قطعه * چون مرغ هفت رنگ کند جلوه این خلشك * و اندر میانش باده و نکین
 بیوی مشک * مازان خلشك رنگین وین لعبت بدیع * باده خوریم تو و بکون در بریم خشك
خ خلشك خ کسر لام و سکون یای تحنا نیله طویغاردیدکاری قوشدر ابو المعانی * قطعه *

خوش نظم پاكي شود آن شعر ترهات * چون میشود سلیس سخن که شود ربك *
از دست زن هنر کی آید برو زجنك * هرگز نمیکند عمل باز را خلیك في خچك في سکون
نون و فتح جیم فارسیله اوج کوشه لو برد کنند یره دوشد کله بر طرفی یو قار و طور رخسك
دخی دیرلر ابوالمؤید بیت نباشد پس عجب از ختم اعود * شود دزدست من مائه خچك
فرهنك جهانگیریده بمعنی خار و خسك هندو شاه بیت بیستان بعد ازین بر عکس ۴۰۰
کل سوری برون آید ز خچك * لغت مزبور کسر خا و ضم خایله در آخر معناله مرقوم در
محلله ذکر اول نور انشاء الله تعالی ضمه روایت اولمان معناسنه مؤید الفضلاده فقه
ایله مسطور در في خواب سبك في یعنی امر غنق کدافی شرفنامه في خورمك في واو معده
ایله بمعنی خرمك مرقوم في خوزدوك في فتح واو و سکون زاء معجه و ضم دال مهمله ایله بمعنی
خبردوك مرقوم که خروك دخی دیرلر في مع الکاف الفارسی * خا جسوك في سکون جیم
و ضم سین مهمله ایله اوت بجه جك اوراق که خجوك دخی دیرلر بعضی نسخه ده جیم مقدم
و خاموخر واقع اولمشدر ابوالمعانی بیت سبزه زار باغ عیش عید من * شد هلال عید
عشرت خا جسوك في خجوك في حذف سین مهمله ایله خا جسوك مرقوم معناسنه وله
ایضا بیت سبزه کشت از عشرت را * شده انکشت بخت من خا جوك في خایك في فتح
یای تحتانیله چکرکه معناسنه که عربیکه جراد دیرلر کدافی نعمه الله في خچك في فتح باء
فارسیله شرفنامه ده نان بزرک که اکثر عیدلرده بشوردرلر حکیم سوزنی * قطعه آدمیادست
زدنیا بدار * چون بنشسته در آباتوچك * ورنه خود این دنیا دلد ترا * بر سرده چون
چکارا خچك * عیدلویکی بیت از جکر تنو در شرق امر توی بر آورد * قرصه ذر مغربی
از بس سیمکون خچك في خجوك في ضم باء موحد ایله محکم و استوار معناسنه کدافی مؤید
الفضل ابو المعانی بیت بنای خانه ارکان عدلش * خجوك و محکمست چون خانه
دین في خدك في فتح دال مهمله و سکون نونه اصلنه قاین اغا جنك آدیدر که آنه دن اوق
ایدلر مزبور اغا جك اعمی اولد و غنه بویتلرده دلالت وارد در شیخ نظامی بیت در کنار آنجنان
کشیدش تنك * که طبر خون شدش نهال خدك * بوقولی مؤید حکیم اسدی * دشوی *
همه سیننه کوه وید خدك * پکی بیشه کردش ذریك و زرنك * درختش طبر خون
ویش خدك * کیا سنبیل و سیمب و سنباره سنك * مزبور اغا جمن دوزبان اوقه نیو
خدك دیرلر میر خسرو بیت بر آوردن نیرهای خدك * گرفته کمان و نبردی بچك * کثرت
استعمال ایله نیری حذف اولنوب یا لکر خدك اوقه علم اولمشدر حضرت مولانا قدس سره
بیت جمله ادراکات بر خرهای لنك * اوستوار باد پر آن چون خسك * کمال اسمعیل بیت بسوی
مردمك چشم دشمنیت نرمك * پیامهای درشت آوردن خدك * ودخی من کور اغا جمن
ایر قلتاغن ایدوب زین خدك دیرلر کاهی بونك دخی مضافن حذف ایدوب یا لکر خدك
دیرلر تنك بویتله وارد اولمشدر بیت لاله را در قبا کشیدی تنك * سرور خانه ساختی
زد خدك * نعمة الله نسخه سنده ککری اوقه و پنجه ده خدك دیرلر دیو روایت
ایلیش ککری اوقه استعان طریقیله دینلد وکی جا یزد راما پنجه خدك تعبیرینك

ش
ح

تعبیرینک مناسبی جمید کورینور ژی خدوک ژی ضم دال مهمله وسکون و اوایله قوجنقدر
 ترکیه ضم هایله هدوک وردی دیرلر استاد عنصری بیت هرکه بردرکه ملوک بود * ازچنین
 کارباخدوک بود ژی خرایک ژی فتح راء مهمله ویای تحتانی ایله نسخه حایمید سورلماش
 بود یو امانعه الله نطس اولمش تارلا معنا سنه دردیمش ژی خرچکوک ژی فتح جیم
 فارسی و ضم کف اول عربی ایله براتدرسودی آزاوان عورتک سودین زیاده ایدر آکاخروک
 دخی دیرلر کذاقی شرفنامه و فرهنگ جهانگیریده * خرچکوک خبازی باشد کوچک نیک
 خوشبو شود و اراد ستمبویه نیز خوانند مسطور در ژی خرچلوک ژی خرچکوک مرقوم
 معنا سنه در که بعض نسخه ده کاف رینه لامله واقع اولشدر ژی خرچیک ژی کسر جیم فارسی
 وسکون یای تحتانیله صحرای واسع یعنی بول اووه قرالوی بیت ای برمه قحکان
 کینی سرچیک * کوف تو فراختر ز سیصد خرچیک ژی خرسک ژی فتح سین مهمله ایله
 بر نوع او یوندر تازا پکنلراوینارلر اکیلوب باشتی رینگ قوجاغنه قورسائرلی چوره سندن
 جست چاپک اکاد کر ل اول ایسه انلری ایاغیله اوروب دکرسه کوزدیجی آنی قالدیروب
 رینه دکنوکی آدمی یاتور رانا طولی دیار ند بو او یونه اوزون اسنک دیرلر هکذا نقله الحابی
 ژی خرسنک ژی خرایله سنکدن مرکب لفظدر مجمع الفرسده یعنی سنک آسیاوسنک
 بزک که بی فائده یول اوزرنده و تارلارده طور رشخ اوحدی بیت تادلت رازغیر اورنکیست
 پیش راحت و شرک خرسنکست * فرهنگ جهانگیریه سنک ناهموار و ناتراش معنا سنه
 شیخ نظامی بیت بختر سنک غضبان خرابش کنید * بسیلان خون غرق آبش کنید *
 مولانا محمود ابن یمن بیت هر ره کان کر قم اندر پیش * کشت خرسنک و سنک راهم شد
 بعض نسخه ده ایشه زامز چاقل طاشی معنا سنه مرویدرواستعان طریقیله عاشق
 و معشوق میانده مانع وصلت اولان نادان اشکه دیرلر ابوالمعانی بیت مانع وصلت یارم
 شده آن زشت لقا * در میان من و جانان شده خرسنک بلا ژی خزوک ژی ضم راء معجه ایله
 و اوامعرفله مزبله بوچکی که سرکین کردان دخی دیرلر عربیه جعل دید کلریدر ژی خسوک ژی
 ضم سین مهمله ایله چرکین معنا سنه ابوالمعانی بیت آنقدر داد خدا حسن جمال * که شده
 روی عدوزشت و خسوک ژی خشک ژی فتح شین معجه ایله بهانه ایتیکه دیرلر وله ایضا بیت
 باغیر میر و دتماشای راغ و باغ * یکدم برم ز آمدنش صد خشک کند * ودخی کوزه دوشن
 چوبه دیرلر ژی خشک ژی مجمع الفرسده سکون شین معجه و فتح نونله اول داغه دیرلر که
 باشد و شقیقه لره یا قورلو ودخی کچل و کچلی معنا سنه کاور حکیم سوزنی فتح شین وسکون
 نونله نظمه کتور مش بیت شد میر و ذیل و چو در آب غرق شد * خامشاک وار بر سفر
 آب آمد آن خشنک ژی خلنک ژی فتح لام وسکون نونله یعنی دورنک که خلیج دخی دیرلر
 استاد منوچهری * قطعه * تابرا آمد نخت نخت از کوه میغ و ماغ کون * آسمان آس
 رنک از رنک اوکر ددخلنک * باد غمت بیکران و باد غرت بیروال * باد سعادت بی غوست
 باد شهت بی شرک ژی خوک ژی فتح و اوایله خدمتکار معنا سنه ابوالمعانی بیت رشک آورد
 خدمت ارا نس و هر ملک * زازرو رساند سربلک هر خوک ازو ژی مع اللام * خا جول ژی

خم چمله اوراق که آنکه غله بجزر آکا خاجو ک و خاجمو ک و خاشوش دخی زیر ل حال
 اون ایکی معنایه کاور اول بک که عربی به شامه دیرل شعر محبوبلرک عذار و کردنده
 اولان خالین استعارات و تشبیحات ایله مدح و وصف ابلشار در هر قدر سیاه اولسه و ایری
 اولسه مقبولد رطاب آملی * رباهی * مرکان نبود بگرد چشم من زار * خسرت بره
 قطان ام و یخته خار * در دیده سیاهیم نه از مردم مکست * جنب نکم در بوده خال از رخ یار *
 بو مضمونه قریب میر نظمی بیت آن خال سیاه عنبر آکین * از مردم دیده بود رنگین *
 چغتای اسانه کسر میله مینک دیرل لطفی اشعار نده بیت مینکی حسرت تیدا لطفی اگر
 اولسا غمزه بیر لا * بیر دایع عشق تا بغای یوراکینه ایا قسایا رب * ثانی یعنی جفت
 ثالث بر قوشته دیرل که قرغه قدر اولور اتی قاز اتی طعمنه بکر رابع سنجق خامس نیر
 سادس سیاه صابع اربار نده معنایینه ثامن شرفنامه ده نشان روی تاسع شتر بزرک
 عاشور دیمانی نیک بر نوعنه دیرل حادثی عشر یعنی اثر و خبر ثانی عشر خراش علم که هند
 پادشاهلرینه ویرلر و شعر استعار طریقیله انکورک چشمه نسبت ابلشار در شکم شمس
 الدین میدانی بیت انکورک چشم ماست خالیت باد * کز عین سواد مردم دیده فتاد *
 و عربی به برادر مادریه خال دیرل که ترکیه دای دید کلر بدر * حامل بی بوزن عالمی نام
 و بی نشان معناسنه ابوالعافی * مسبط * در عهد شاه عادل یادوق بوده هر دل * ککشته
 است ارازل ظالم شد دست حامل بی خاوی * ضم و اوایله دمورده اولان پاس که و نک و دمورچه
 دخی دیرل مولانا محمود ابن مین بیت از آرزوی قد چو سروت بر امنی * بر من زمانه
 تنکتر از چشم خاوست بی خبکال بی سکون باه موحد و فتح کاف فارسیله نشانه سوراخ
 کدافی فرهنگ حسین وفای استاد عنصری بیت چنان بلان زره پوش و شاه تر کانش
 بتیروز و بین بریل ساخته خبکال بی ختل بی سکون تاه مثا ایلر تر کستانه بر ولایت
 اسیدر اند بی نظیر آنلر حاصل اولور احب ختل مشهور در و ختلانی دخی دیرل کدافی
 مجمع الفرس بی چخکول بی سکون جمیم فارسی و ضم کافله داهی معناسنه که کاسه * چخکول
 دیرل که کاسه کد ادیمک اولور اکا چخکول و کشکول دخی دیرل حکیم انوری * قطعه * بروز کار
 ملکشه عراینی چخکول * مکر مبارک شرف رفت از قضا بکبار * سوا الکرده امسال عزم
 حج دارم * مرا اگر بدهد پادشاه صد دینار * چو حلقه در کعبه بکیم از صدق * برای
 دولت و عمرش دعا کنم بسیار * سیف اسفرنگی بیت کعبه روان صفایلا من بسازند *
 اشتر چخکول راز جامه احرام بی خرچال بی فتح جمیم فارسیله کوپچه قرغه و طوی دید کلری
 قوشه ده مرویدر شمس فخری بیت با انتقام کند هر زمان عقاب عقاب * بعد معدلت
 اوکبوتر و خرچال بی خردل بی معروف عربیدر فارسیله دخی مستعملد تخم سپید دخی
 دیرل غایت خرده اولور ابوالعافی در تعریف بخیل بیت اگر کسی بشود ضامن بهشت ادا
 نمیدهد بکفش هم دانه خردل بی خرطال بی سکون را و فتح طاه مهملتین ایلر بر نوع طفرحق
 کبی صغر در یسندن ایدرل و ایچنه زروسم قورلر استاد عنصری بیت دو پدیده زبکر فتم بفتح
 تارائین * بفتح رومی به صد پدیده کیرم و خرطال بی خرغول بی سکون راه مهمله و ضم غین معجه

معجیه ایلہ نسفہ میرزا ابراہیم یعنی خرگوشک مرقوم اما صید نه ابی ریجائنده بذرقطونا درغول
 فرس قدیمه کوش معناسنه دراول اشک قولاغنه مشابه اولدوغندن خرغول تسبیحه اتیمشورد
 واسپغول معناسنه ده مرویدر ق حشما غیل ق سکون سین وفتح میم وکسر غین معجتین
 ایلہ وقت غضبه کو زاوجیلہ باقعه دیرلر ق خصل ق سکون صادمهمله ایلہ بوزن واصل
 ایکی معنایه کلور اول عهد و پیمان معناسنه ثانی رهن وشرط ایلہ اوق و قار اوینامق معناسنه
 حکیم انوری بیت دست در خصل میکنی هشدار * مهره در ششدر و حریف و غاست *
ق خخال ق ایکی معنایه کلور اول معروف نسفه در التوندن وکشدن ایدوب زنان
 ایاقارینه طقار لرو بعض چاربا حیوانه ده ایدرلر ابوالمعانی بیت شعی که چرخ در پای
 اراقتن * کندازماه نومین خخال * اکا پای برنجن دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره
 بیت چون تو پای لک داری کوپراز خخال باش * کوش کرراسو دنبو د صدهزاران
 کوشوار * ثانی مابین کیلان و قرویند بر شهر معظم آدیدر که خخال زردخی دیرلر ق خل ق
 یعنی آمدن و دخی آمدن لفظندن صیفه امر اولور بیا معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت
 اگر چه غرقه از جهل خود نمیدمباش * بعلم کوش وازین غرق جهل بیرون خل * یعنی
 بیرون آی و عربیده لام مشدده ایلہ سرکه معناسنه دز * کما قال رسول الله صلی الله تعالی
 علیه وسلم خیرالادام اخل * کذا فی فرهنگ جهانگیری ق حجیل ق سکون نون ویای
 تحتانی وکسر حیلہ صالحق که باد بیج دیرلر اصفهان لغتیه کذا فی مجمع الفرس ق خنکل ق
 سکون نون وفتح کاف فارسیله اساعه دن برنودر که جوشق دخی دیرلر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری ق خوال ق واومعدوله ایلہ لغت محمودیده طعام معناسنه در و فرهنگ جهانگیریه
 دوده که چامدن و زریاغندن و کونلشدن آلوب مرکب ایدر ابوالمعانی بیت سیاه بخنی
 من کاتبان بهر قوشت * زدود آه درونم گرفته لد خوال ق خواهران سهیل ق واومعدوله ایلہ
 ایکی یلدزد ر عربیده اختاسهیل و دخی شعر بان دیرلر ق خول ق فتح وایله بوزن بدل
 برقو شدر چله بکتر اما آندن کو چرکدر و عربیده خدمتکار معناسنه در و سکون وایله
 بوزن هولینه عربیده ایکی معنایه در اول یعنی نگاه داشتن ثانی نیک رعایت کردن ق خیال ق
 معروف یعنی اول صورت و شکلدر که بغیر مشاهده باطنه هیات و شخصیتن تصور یا یامه
 حواس باطنه دن قوت متخیله دیدکاری محله اولور ویای تحتانی مشدده ایلہ عربیده سوار
 معناسنه کلور که آلودیمک اولور ابوالمعانی ایکی معنایه بیت خیال کردن اوجان خصم
 مبارزد * نمیتوان که ایستند چو آید او بخمال ق خیل ق عسکر و حشم و توابع و جمعیت و خدمتکار
 معنایه کمال بخند بیت در سایه سلاطین باشد کمال میکن * کر بشمردن اورا لذخیل
 بنه کانت * و عربیده آته دیرلر آیفرا ولسون قصراق اولسون ق مع الیم * خاتم ق فتح تاه
 مشاة ایلہ لغت مشترکه در مهر بوزن معناسنه خواجه حافظ بیت کر چه شیرین دهقان
 پادشها نند ولی * آن سلیمان زمانست که خاتم با اوست * و کسر تا ایلہ آخر ایدیمی حضرت
 سرور کا نیاته خاتم دینلر کی نبوتی آخر ایتد و کیچوند صلی الله تعالی علیه وسلم ق خاتم جم ق
 یعنی مهر حضرت سلیمان علی نبینا وعلیه السلام جم اگر چه پادشاه دیمکدر لکن خاتم

ایله ویا خود باد ایله ویا آصف ایله استعمال اولند قده مراد حضرت سایمان اولور و آینه
 و حکمت و حکما و امثالی نسنه لایله ذکر اولند قده مراد اسکندر اولور و جام و باده و ساغر
 و امثالی نسنه لایله یاد اولند قده مراد جمشید اولور و خام خیم لایله بمعنی ماری یعنی میلان که
 عربیه حبه دیر لر محمود ابن یمن * قطعه * همیشه تا بر اهل خرد محال نماید * که خار پشت
 بود در که مساس چو خالم * بسان خالم و بر مشکل خار پشت حسودت * کشیده پوست
 ز تن یا و سرد روی شکم خیم خام خیم یدی معنایه کلور اول ضد پخته در طعام و اتمه و اتمکه
 و میوه لوده استعمال اولور که نا پخته دیمک اولور و شرقنامه ده بی تجربه و ناصداق آدمه ده
 دیر لر شکم بو مشهور بیتنه وارد اولمش در بیت صوفی نشود صافی تا در نکشد چای *
 بسیار سفر باید تا پخته شود چای * ابوالمعانی بیت تا چند مرآ تجربه با جور و ستم * در عشق
 ترا پخته شدم خام نیم * ثانی شرابک بر آ دیده خام در فلکی شروانی بیت یکی لعل
 خسر و فشانده خام * یکی در سفال افکنند در خام * و شراب پخته مراد اولند قده خام
 دیر لر ایکی معنایه خواجه سلمان بیت پخته شد هر که بخام خم خمار رسید * تو بدین آتش
 اگر در رسی فی باشی خام * ثالث د باغت اولنماش در یه دیر لر سیف اسفرنگی بیت چو
 زکیمخت زمین ادم شب جست برون * اسد از خام خود افکنند بروزی پلنک * حکیم اسدی
 بیت پی میل پیخته در دام او * سواران خبه در خم خام او * بودند در قصار لتمامش بزه خام
 دید کلری رابع کنده دنی دیر لر شمس غری بیت باش باد دولت جهانگیرش * افکنند بر حصار
 کردند خام * حکیم اسدی بیت که این جست کین و که آن جست نام * که این تیغ بر کف
 که آن خم خام * خامس سا ز قلی ایتد کلری ابر بشمه دیر لر مهسنی * رباعی * مشاهان
 چو برد زرم ساغر گیرند * بر باد سماع چنگ و چا کر گیرند * دست چو منی که پای بند طر بست
 در خام نکیرند که در ز گیرند * سادس ابر بشمدن ایتد کلری دام مرغانه دیر لر استاد
 عنصری بیت گاه دوم شود چو بافته دام * گاه کیرد که چو بافته نام * سابع قله ده
 دیر لر اگر چه قلم خامه در اندن مختصر اولق وار و بیاض قله دیتلد و کی ده مرویدر مولانا
 امامی هروی * قطعه * ای خد اوندی که جام و خام تا از دست تو * سر بر آوردند چون
 خورشید و نیراندر جهان * باد جامت ریخت بر خاک مذلت آب حی * بهر خامت داد بر باد
 سخاوت خاک کان خیم خام خیم بوزن مرآم بمعنی بشارت حکیم اسدی بیت سپهدار از ان
 گفته ها کشت رام * که پیغام بدیا نوید خرام خیم خرم خیم بوزن نرم ناقص ابلک و قطع ابلک
 و بولدن دو نمک معنایه خیم خرم خیم شین معجه ایله در اما حرکتی استعار اولنماش در
 انجی کلیم معنایه نعمه الله و ایندیر خیم خشم خیم چشم و بشم و زنی او زره غضب و تهور
 معنایه در مشهوری کسر خایله در خیم خیم خیم بوزن دم یدی معنایه کلور اول اگری که معنی
 مشکل اوله شمس غری بیت خم کردن ز طاق حشمت او * یافت چون قامت حسودش
 خم * ثانی بمعنی صف حکیم فردوسی بیت عزاران بود اندرون طاق خم * هزاران نکار
 اندرون پیش و کم * ثالث بمعنی تابخانه استاد عنصری بیت سپه پهلوان بود با شاه جم
 بجم اندرون شاد و خرم هم * رابع طاق ایوان و کرو عمارت معنایه حکیم انوری بیت

بیت خاکی مطربان صدای نخست * هم دران پرده هم دران آهنک * خامش بچ و تاب کند
 حکیم اسدی بیت پی پیل بپخته در دام او * سواران خبه در خم خام او * سادس حقیقت
 معنی بوکم در که خمیدن لفظندن اسم فاعل او لوریل بوککش منحنی اولان آدمه خمیده قامت
 دیر لر خمیده اسم مفعولدر بو معنایه خم کشته دخی دیر لر مولا ناجامی * مسط * از پس فغان
 و شیونم جنکیست خم کشته نتم * اشک آمده تا دامنم از هر مره چون تارها * سابغ فرهنگ
 جهانگیریده معنی کر زبانی قاجق که * بسخم دخی دیر لر بو معنی اصطلاحی در حکیم سنایی بیت
 چون عشق بدست آمد تن کور کن و خوش زی * چون عقل بیا مد آبی کور کن و خم زن
 حکیم سوزنی بیت آن داد کستری که ز ناثیر عدل او * باز و عقاب خم زند از کپک
 و از خراب * خم اندر خم * بوکم بوکم دیکنر مولا تاها تنی بیت کند خم اندر خم شیر بنده
 کلوگیر شیران شمشیر بند * اکثر زلف محبوبان و صفند استعمال اول نور میر نظمی بیت
 خم اندر خم زلف مشکین او * شده دام مرغ دلم چین او * خم بجم * دخی بو معنایه در
 * خوارزم * و او معدوله و فتح راء مهمله و سکون زاء معجه و میم موقوفه بر مشهور
 ولایت و بر عظیم شهر اسمیدر * خوان کرم * معنی خوان یغما کمرقی اول الباب * خوزم
 و او معدوله و فتح زاء معجه ایله بخار معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری * مع النون *
 * خاخیدن * کسر خاء معجه و سکون یای تحتانیله بصق معناسنه در * خار کن *
 سکون راء مهمله و فتح کافله اول قازمه که آنکله دکن قویار لر و چالی و چرپی صاتیجی
 معناسنه لفظ مرکبدر که خار دکندر و کن کندیدن لفظندن اسم فاعل اولور و صیغه امر
 دخی اولور و بر معناسی دخی بر نوا اسمیدر نتکم ظهیر فاریابی بیت سرو د خار کن از عند لیب
 نیست عجب * که مدتی سرکارش نبوده جز با خار * فرهنگ جهانگیریده دکنله طولو
 پوته معناسنه حکیم سنایی بیت خار کن کرچه دست بالا کرد * سر اورا سپهر بالا کرد *
 * خارون * ضم راء مهمله ایله معنی خارین * خاریدن * مصدر در قاشیق معناسنه و کجیک
 حلی ایکی یایله خاریدن دخی دیر لر * خارین * کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله
 سرکش معناسنه در و قاشیق نسنه یه دیر لر * خازغان * زاء معجه ایله بوزن و معنی قازغان
 کذا فی نسخه "نعمه الله" * خاستن * سکون سین مهمله ایله قالمیق یعنی او تور دکن قالمیق
 آمده و یا تور کن طورن حیوانه بر خاست دیر لر میرزا قلی بیگ بیت از بزم تا ز آمدن من برون
 شود * بر خاست کرم دادن جارا بهانه ساخت * خاقان * ککرچه توران زمین
 پادشاهلرینک لقبی در نتکم ایران زمین پادشاهلرینه کی و عجم پادشاهلرینه کسری و چین
 پادشاهلرینه قفقور و هند پادشاهلرینه رای و تاتار پادشاهلرینه خان و روم پادشاهلرینه
 قیصر و حبش پادشاهلرینه مجاشی و یمن پادشاهلرینه تبع ضم تا و فتح باء مشدده ایله و مصدر
 پادشاهلرینه قد یمدن فرعون دیر لر کر جمعند فراعنه مصدر دیر لر ایدی کذا فی کتاب مفتاح
 اللغة اما خاقان کثرت استعمال ایله مطلق پادشاه دیکن اولدی * خاکدان * خاک ایله
 دادن مرکبدر که دان اسم جامد ز ظرف مکان معناسنه جامه دان و خامه دان کی مراد
 طیر اقلی و روچو پلاک دیکنر و اصطلاحا دنیا یه ده خاکدان دیر لر کمال اسمعیل بیت صورت

خ ن

آدم باطلف صنع خود بکا شته * پس بقهر ابطو در خاکدان انداخته که خاکدان فی لفظ
مرکب در که بر جزوی خاکدرو بر جزوی یای نسبتند رطیراغه منسوب دیمک اولور و بر جزو به
الف و نون در که ادات جمع در معنای ترکیب آدمیان اولور و بر معناسیده خواران یعنی ذلیلان
و بی حرمتان یعنی حرمتسز لر دیمک اولور و بر معنایه ابوالمعانی در نعت شریف بیت اگر
ز تو مددی خواستم رو امیدار * ز آستان تو دادند خاکیان عزت فی حال نان فی اضافتله یعنی
کسر لام و فتح نونله چورک اوقی که اتمک اوزرینه قورلر کذا فی شرفنامه که خالیدون فی
کسر لام و سکون یای تحتانیله زرده چوب دیدکری صاری اغاجدر که زرده چاو و زرده
چوبه دخی دیرلر کذا فی المجمع که خاماروان فی فتح راه مهمله ایله بید مصری که خامالیون
و خامان دخی دیرلر کذا فی المحمودی که خامالیون فی فتح میم و کسر لامله یعنی بید مصری
که خامان فی کذلک بید مصری در که خامدان فی خامه ایله داندن مرکبدر قلندران معناسنه
ترکیب اولندقه هاء علامنی حذف اولنور قاعده کتابت اوزر که خاموش کردن فی ایسم
ایتمک معناسنه مصدر در که خاموشیدن فی ایسم اولق معناسنه بودخی مصدر در *
که خان فی یدی معنایه کلور اول شاه معناسنه که تاتار خان کبی عموما ثانی ترکستان
پادشاهلرینه دیرلر خاقاندن اختصار اولنش اولور روم پادشاهلرینه قیصر دیدکری کبی
خصوصا حکیم انوری بیت آن خواجه که پس دیرنه تدبیر صوابش * در بندگی شاه کشته
قیصر و خازرا * و خواجه سلمان بیت جمشید زمان شیخ حسن آنکه تفاخر * باشد بغلامی
درش قیصر و خازرا * ثالث بمعنی خانه یعنی او بیت معناسنه شاعر بیت آنرا که بکور خفت
باید بی جفت * باجفت بخان خویش نتواند خفت * رابع مطلق منزلدر حکیم سنایی
بیت دشت و کهسار کیر همچو خروش * خانه و خان بمان بکر به و موش * خامس
کار بانسرایه دیرلر یو بلخی آنکه اجرتسز قنوب کوچر و اجر ثل اولان معروف خاندن قوامی
کجه بیت دل پر معرفت باید که در جان باشدش ایمان * کسی را پاسبان باید که در خان
باشدش کالا * سادس بمعنی خاندان که ترکیبه اوبرق دیرلر خواجه حافظ بیت بیا که ترک
قلک خان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد * دیوان حافظ یازنبرو خانی
واو معدوله ایله سفره معناسنه اولان خوان کبی یازنبرو غلط ایدرلر سابغ زنبور عسلک شاهنه
دخی خان دیرلر حکیم خاقانی بیت بر آرم زین دل چون خان زنبور * چو زنبوران خاک
آلوده غوغا که خان خانان فی یعنی وزیر اعظم خان بوند وزیر و حاکم معناسنه اولق اقتضا
ایدر خواجه حسین ثنایی * قطعه * خان خانان که خاکدر که او * دیده آفتاب را بصرست
قبله * عبد الرحیم که خاکدر که او * در حریم حرم کعبه درست که خاندان فی فتح نون و دال
مهمله ایله خرمندن کنایه در آنده اهل بیت ساکن اولور خاندان رسول و خاندان نبوت
دیرلر صلی الله علیه و سلم نتکم شیخ سعدی * قطعه * بابدان یار کشت همسر لوط *
خاندان نبوتش کم شد * سگ اصحاب کعب روزی چند * پی مردم گرفت و آدم شد *
که خاندان فی کمال پاشازاده مرحوم بواشمک تحقیقند دیر که خان ایله ماندن مرکب لفظدر
مان مانستن لفظندن اسم فاعلدر بکریجی معناسنه که منزله بکریجی دیمک اولور بواشمک

بواسمك اصله موضوع له اولدوغى معنى يوزك واكراد وعر بانك سياه اولرى ايدى
 بعد كثر استعمالدن اوبرق معنا سنه اولدى انتهى كلامه بومعنايه خواجه حسين
 ثنائى * مصرع * بسوزد بيلك خنده ات خانان * چغتاي لسانك الاخان الامان ديرلر
 مير عيشير بيت خاناندين ايريب قيلغان زمان توفراقا حبس * قبل الطفونك مين
 الاخان الامان دين جداي خانه فروشان يي يعنى پاكبازان و مجردان و خراباتيان
 وكدايان و بونلك امثالنه ديرلر كذا فى شرفنامه يي خانه كن يي فتح نون وكافله مديرويد بخت
 و ناخلف كسكه باباسى يرين طوتمبوب فسق و فسادى سببى ايله دريدرا وله ايضا منها
 يي خاوران يي خراسانك برلايت اسيدركه حكيم اوحدالدين انورى اول ولايتند در
 بسطامه قريدر نتكم كندومى ديمشدر بيت شادباش اى آب و خاك خاوران كزروى
 لطف * همچو آب بحى و خاك كان كهرمى پرورى * خواجه سلمان انورينك مرقوم بيتنه
 جواب و يروپ ديرك بيت دى زدشت خاوران چون ذره مجهول آمده * كشته امروزاندران
 چون آفتاب خاورى * و جانب مشرقه ده خاوران ديرلر خواجه سلمان بيت ذره كز عراق
 برخيزد * رشك خورشيد خاوران كرد يي خايدن يي مصدر در چينك معنا سنه شاعر
 ديمشدر بيت چودندان ز خايدن نش عاجزست * وجود از كواريده نش عاجزست *
 يي خبايدن يي فتح باه موحد و كسرياي تختاني اول و سكون ثانيه چينك معنا سنه در
 مضارعى خبايد كلور شمس فخرى بيت ازان كردست محنت نيز دندان * كد خلق دشمنانت را
 خبايد يي خبه كردن يي فتح باه موحد ايله بو غنى اختناق معنا سنه فايده خفه كردن
 دغى ديرلر يي خبيدن يي كسرباه موحد و سكون ياي تختاني ايله اياغله باصق معنا سنه
 مصدر در يي ختلان يي سكون تاء مشاة و فتح لامه بدخشان مضافاتدن برولايت اسيدركه حكيم
 انورى بيت مبشر آمده و اخبار فتح ختلان كرد * نشاط باده كن اى خسر و خراسان شاد
 ولايت مزبوره كولا ب دغى ديرلر اول ولايتده بي نظير آنر حاصل اولور نتكم شيخ نظامى
 بيت سكندر بران اسب ختل نشست * كه چون سكرد بنشست و چون برق خست *
 و حكيم خاقانى بيت چو بر خنك ختل خرامد بيمدان * امير اخورش مير ختلان
 غايد يي ختنه كردن يي سكون تاء مشاة و فتح نوله صفت ابلك معنا سنه بونك اصل
 عربيدركه كسر خايله ختان ديرلر تعجيم ايدوب تصريف ايتمشدر يي خرائكين يي فتح
 راء مهمله و تاء مشاة و كسر كاف عجمى و سكون ياي تختانيله بزوع سلاح در اكا خرپشته
 دغى ديرلر يي خراطين يي فتح راء و كسر طاء مهملتين ايله صوغالجان كه كرم سرخ و كرم دران
 دغى ديرلر بواسم تراكيب فارسيد كبي كه خرا نجا سندر طين با لحد در صوغالجان با لحدن
 صفوت سبيله حاصل اولدوغندن نسجه ايتمشدر حكيم شقاي خليل نام بر كسكه همچون
 * قطعه * خليل مغم كه از طب نماد * صفوف از ايارج شراب از معاجين * ندانسته
 از كند نادار چيني * سقنقور نشناخته از خراطين * بدو كفتم از طب چها خوانده كفت *
 گلستان و بوستان و فرهاد و شيرين * چو تارنج خان بود رسيدم ازوى * كه كيلان بنا كرده
 چيست چندين * بكفت آن بنا را عيشير كرده * بهندوستان در حوالى قروين *

یگتم که رستم بود داستان او * فرامرز و کودرز و بهرام چوین * بگفت این کیهان که
 پرستیدی از من * بود در بدخشان بحام سرچین * خراهن * بر نوع علف در زبان هندیدم
 لوهاله دیرل * خراهن * کسره ایله صوغاچان در فرهنگ جهانگیریه با لحن و سمان
 چو پندن متکون اولور عربیه خراطین و هندی لسانده کجوه دیرل * خربان *
 اشکچیدر شتران کبی خرایله باندن مرکبدر اشک کوزدیی دیمک اولور * خرچیدن *
 سکون راء مهمله و کسر جیم فار سیمله کوز یا شرمغه دیرل میرنظمی بیت بر اهنس سراپا
 تفس دیده شد * ولی از غنم دیده خرچیده شد * خرزان * سکون راء مهمله و فتح
 زاء معجه ایله نوروز کونی که اعجام سر سال اعتبار ایدرل * خرزدان * فتح راء مهمله
 و سکون زاء معجه ایله توران مبارزلندن بر مبارز آدیدر بعض فرهنگدره کسر رایله
 مرویدر * خرزین * سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله اوج معنایه در اول بر نوع
 سپادر که ایری آتدن آلد قله اوزرینه قورلر حکیم انوری بیت از پی احبای دین چو ابر
 بهاری * بر سر خرزین ندیده خنک توزین را * اما فرهنگ جهانگیریه اول اوزون
 اغاجدر که ایکی باشتی ایکی سپا اوزرینه نصب ایدوب اوزرینه ایر قورلر امیر مغزی بهیت
 خیمهارا منج فرماید زرع و میان * زینهارا از صلیب کافران خرزین کند * ثانی نیکه کاه معناسنه
 یعنی بعض کوشه لده طیاره حق طرازون کبی ایدرل کبی اغاجدن و کبی طاشدن و کبی بچدن
 ایدر ثلث بر نوع پالاندر استر و خرا اوزرینه اوروب بنزلر * خرشین * سکون راء
 مهمله و کسر شین معجه ایله بمعنی خرامیدن یعنی صالینق حکیم علی فرقدی بیت بمیدان
 چو آغاز خرشین نهاد * در فتنه بروی اعدا کشاد * خرغون * سکون راء مهمله و ضم
 فین معجه ایله بر شهر اسمیدر منجیک بیت با ابوبکرتونی چون قصب مشکدریز * وین یکی موبد
 خام آمده از خرغونا * خرقتن * ضم راء مهمله و سکون فا و فتح تاء مشناه ایله خرد مق
 وقت زعده واقع اولور حکیم اسدی بیت ز دشمن دو بهره گرفته شدند * دکر کشته زار
 و خرخته شدند * کسر رایله ده مرویدر * خرنک زمین * اضافتله ایا قسیر اوزرینه
 سورینور بوجکاره دیرلر هرنه نوع اولور سه اسم عامدر * خرکان * سکون راء مهمله و فتح
 کافله اوج معنایه کلور اول مجمع الفرسده ایکی اگری اغاجدر یای خانه لرنک اوزرینه
 یایه چله اوردق استدکن یایی آتسه کوشتر و آب آهسته آهسته اول ایکی اغاج اوزرینه
 چکرلر تا که درست اوله بعد نیمه ایله بغلرلر برکون اول اسلوبله قالور ایرته سی چله
 پکیرلر سیخ نظامی بیت تنی چون خرکان از کوزپشتی * برودوشی چو کیمخت درشتی
 ثانی فرهنگ جهانگیریه براغاج یا ایدر سباع و حیوانات چقال و دلکوکبی باغه میوه یکه
 کلدکه اول اغاجه براوق یرلشد بر و بجانورک یولی اوزرینه طپراق ایچند پنهان ایدرلر
 جانور اوزرینه با صدوغی کی اوق یایدن پوشانوب جانورزی و کسندن یا خود بوکردن
 اورب هلاک ایدر حکیم خاقانی بیت زامخان طبع مریم زاد بر چرخ دویم * ثیر عیسی
 نطق را در خرکان آورده ام * ثلث ادات الفضلاده کارد سنواروبی فایده معنا سنه
 مسطور در * خرشیدن * کسر راء مهمله و شین معجه و سکون یا بین تحتانیین ایله

ایله طرنقه طرملق و دیش ایله اصروب قوپا ر مق معنارینه استعمال اولنور ابوالمعانی
 بیت بنازم پیش تو کر خوش می آید مرغجانی * ندادی کام دل جانانی باید خریشیدن
 کی خریدن کی کسر راه مشدده ایله اطفال اوچق طوتمق نخبلمعناسنه و تخفیف رایله
 صاتون الموق که عربید اشترا معناسنه در کسر خایله ده جائز در کذا فی مجمع الفرس کی خزان کی
 فتح زاء معجه ایله اوج معنایه کاور اول فصل خریف که ترکیده کوز فصلی دیر لثانی شهر یور
 ماهک سکرنجی کونی اسمیدر ثالث بمعنی خرنده یعنی حشرات ارض بویاکی معنایه ترتیب
 اوزن شاه ناصر خسرو بیت چون خر بسبزه رفته بتور و ز در خزان * در زیر در خزان
 شده با کوزه عصیر * و فصل مزبور ده ورق اشجار ک صرارد و غنه ده خزان دیر لثانی خزان
 سکون زاء معجه و فتح راء مهمله ایله برولا بت آدیدر خزر دخی دیرل اول ولایت طوطی
 یشامز دیرل کی خزروان کی سکون زاء معجه و فتح راء مهمله و وایله خرنک مرقوم معناسنه
 و شرفنامه ده بر مبار ز تورانی آدیدر کی خزمیان کی سکون زاء معجه و کسر مهمله قندز
 قیری که اطبا خایه سنه چند با دستر و چند بید ستر دخی دیرل اخراج ریحه غایت نافعدر
 کی خریدن کی کسر زاء معجه ایله اطفال امکلیه رک یوریمک و قارن او ستنه سورتمک
 و جمیع ایا قسز جانور ک یورید بکنه دیرل کمال اسمعیل بیت بعهد عدل تور مخ ارتطاوی
 کردست * به تنکنای دل خصم در چومار خرنند * و طیفیق یعنی سورجک فرو خریدن دخی دیرل
 حکیم اسدی لغزیدن لغتی آنکه تفسیر یابدی کی خسییدن کی سکون سین مهمله و کسر
 یاء فارسی بعد سکون یای تحتانی ایله مصدر در ایا غله باصمق معناسنه کی خستن کی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله پان لک و نسنه صانجمق معناسنه حکیم سنایی بیت
 خلق اکر در تو خست ناکه خار * توکل خویش از و در یغ مدار کی خسنیدن کی سکون
 سین مهمله و کسر تاء مثناة بعد یای تحتانی ایله بمعنی خستن مرقوم کی خسکانان کی سکون
 سین مهمله و فتح کاف و نوله تفتیش محکم و نفحص و قوی کذا فی المجمع کی خسیدن کی بوزن
 و سیدن مصدر در بمعنی خاییدن چیمک معناسنه کذا فی شرفنامه کی خشاییدن کی فتح
 شین معجه و کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله طرملق که خریشیدن و شخودن دخی
 دیرل استاد رودکی بیت دریادو چشم و بردل آتش هیقزاید * مردم میان آتش
 و دریا چکونه باید * بی شک نهنگ دارد دل راهی خشاید * ترسم که بد کواردید و کان
 نه خرد خاید کی خشجان و خشجان کی کلاهنا بسکون الشین المعجه و فتح الجیم بمعنی خشجان
 مرقوم یعنی عناصر اثیر الدین اخیسکنی بیت چهار آلت فراهم بسته بنای مهندس دل
 کز و معبور میگرد در و دیوار هر خشجان کی خشین کی کسر شین معجه و سکون یای
 تحتانیله اول بوزن نکویه دیرل که قرالغه مائل آق اوله و یا خود کوک ایله سیاه میانده و یا خود
 یشل ایله بیاض ار اسنده اکثر طوغانده استعمال اولنور استاد فرخی بیت تانیامیزند بازانغ
 سیه باز سیمید * تانیامیزند با باز خشین کبک دری * فرمک جه انکیریده رنگ سیاهه دیرل
 عوما استاد کسایی بیت کوهسا رخشین راپس ازین * که فرستد قیاس حور العین *
 باز نامه ده مسطور در که بطریق الخصوص اول طوغانه دیرل که ارقه سی و کوزی سیاه اولوب

مشكازه غایت دلیر و یوكر ك اوله و دخی كوزی قزل غیر تلو و اقداملو طوغانه دیرلر كه الدن
 مشكار خلاص اولیه حكیم سنایی * قطعه * اندران موضع كه فرمان ترا باشد نهیب * و ندران
 كشور كه تهدید ترا باشد عقاب * كر كدن بی شاخ و بی چنكل بود باز خشین * ماری
 زندان و بی چنكل زاید شیر غاب * اما قهرنگرده باز خشین بوزرنك طوغاندر اول
 نوع طوغان زیاده قیمتلو و مقبول اولور زیر غایت صیاد و جكر دار اولوق لازمه سیدر
 شمس خیزی بیت بعهد او نكشدرنك باز شیر زیان * بدو را ونبرد كپك جور باز خشین
 تحفه الاحبابه مسطور دكه خشین ماوراء الهمرده برولايت اسیدر في خفتان في
 سكون فافتح تاه مثناة ايله برنوع جبهه در جنك علقه كیرلر تركستانه قلاق دیرلر حكیم
 اسدی بیت سپهدر او را نكشني نشاست * بكین جستن دیو خفتان بخواست * بوقولی
 مؤید شیخ سعدی بیت نه بینی كه در معرض و تیغ و نیز * بیوشند خفتان زیر حریر *
 حكیم خاقانی بیت چوپترین داری اندر چه محسب افراسیاب آسا * كه رستم در كین است
 و نهنگی زیر خفتان نش * حكیم انوری بیت ناوك حادثه كردوزا * سایه حشمت او خفتان نش
في خفتان في سكون فافتح دال مهله ايله بوزن و معنی خفتان مرقوم كذا فی مجمع الفهرس
في خفتان في فافتح فاكسون نون و یای تحتانی و كسر دال اول ايله او كسورمكن و یا صغیری
 سیدر بوغاز بوغلق معنا سنه در كذا فی فرهنگ جهانگیری في خفه كردن في خبه كردن
 معنا سنه كه بوغقد رنه ايله اولور سه یا لكر خفه دخی دیرلر شمس خیزی بیت بعهد عدل
 تو دزدان معذب خفه اند * خنك كسی كه بودا من از عذاب خبك في خفیدن في كسر فا
 و سكون یای تحتانی ايله معنی عطسه زدن یعنی افسرمق مؤید الدین بیت دماغ صبح را
 در هر خفیدن * زفیض رای او خور شید زاید * بعض نسخه ده او كسورمكن بوغاز طوطوق
 میرنظمی بیت ندارد چو تاب نكلم بان * خفیدن گرفته كلویش همان * كذا فی ادات الفضلا
 و ضم نایله معنی سرفه مروید في خفیدن في كسر كافله یا صمق یا غله اولسون غیری
 اولسون میرنظمی بیت مكر دست یاری مرا بخت هم * خكیده بیای ستم شخص غم في خاخان
 سكون لام و فتح خاء معجه ايله معنی خرنند مرقوم یعنی قلیه اونی كه یا قوب طاش كبی اولود
 بعض اشباه استعمال ایدرلر مملكت بلغ ده چوق او اور في خفیدن في كسر لامه دكن واپكنه و اك
 پكر رنسنه لباق و آلات حرب نیزه و اوق صا محقق و یاره و جراحت الم و رملك مولانا جامی
 بیت اگر از شبهه خلیدی خاری * تاكشیدندی از كل آزاری في خنان في فتح میله معنی
 كان اصله یا يك ایکی طرفی اكری اولغله خنان تمیبه اولمشد و مروایام و تغیر السنه دن
 كان اولدی كذا فی فرهنگ جهانگیری في خنانیدن في بوزن رسانیدن ایکی معنایه كلور اول
 اكلك و بوكلك معنا سنه ثانی آخر آدمه تقلید اسو بلك كه شیراز بلر والو چاندن دیرو
 طیان مرغزی بیت مردم نه ای خیر بچه ماند و رویت * چون بوزنه كوبكی باز خنان
في خنم دادن في برتنه یی اكلك و اكری آیمك بعض نسخه ده اكلك معنا سنه ده مروید
في خمسة من في یعنی پنج انكشت بش بر مقدر كناهیه در هر ییده خمسة مباركه دیرو
في خمسين في ترساطا فیه سنك الی كون ز غار فیه اصمكا فلری تنه زما نك عبادت ایتمش

ایتمس وزمهری ر دصمکره نوروزه وارمجه اللی کون شدت مستایه دیر لکه زمهری ر قرق کوثر
 ار بعین تسمیه اولمشدر مجموعی طقسان کون فصل شتا اولور اعجام لفظ خمینی معنای
 مزبور استعمال ایتدکری ایچون ار باب لغت تحریر ایشلار در عربی مدد داده اللی نک
 اسمیدر میر نظمی بیت ر سید ار بعین و فصل خمین * گرفت از شدت دی صبر و تمکین
 و خوش شدن یعنی ایسم اولمق و خمیدن و کسر میله مصدر در اکملک معناسنه کال
 بخندی بیت زلف خمیده چند تی در نظر کال * دیوار عمرین که خمیدن گرفته ایست *
 و خنبا یندن و سکون نون اول و کسر ثانی و فتح باء موحد ایله بر کسنه نک سوزینی و یا خود
 حرکتی طنز و تمسخریو زند تقلید ایتلک خنبا یندن دخی دیر ل شیراز پلر بو معنایه
 والو چا یندن دیر ل و خمیدن و سکون نون و کسر باء موحد بعد یای تحتانی نک حکونی
 ایله مشهور اولمق معناسنه در کذا فی فرهنگ جها نکیری و خندان و کویچی معناسنه
 مبالغه ایله اسم فاعلدر واستعان طریقیله بعض نسبه صفت استعمال ایدر ل روی خندان
 و کل خندان و پسته خندان کبی و خندستان و سکون نون و سین و فتح دال مهملتین و تاه
 مثناة ایله بشر فنامه صاحبی فتحه ایله سخره و فسوس معناسنه نقل ایش وادات الفضلا
 و مؤید الفضلا صاحبی کسر دال ایله روایت ایشلار و خمیدن و مصدر در کولمک
 فحک معناسنه کال بخندی بیت این چه خمیدن چه شیرین تر لبست * لب دکر باشد
 کل خندان دکر * چغتای لسانده کولکودیر ل میرعلیشیر بیت لبلا ری خندان بولور
 کوزمدا کور سایغلاماق * کوزلاریم بیغلار لب جانجشید ا کولکوکوروب و خن و
 خانه یه دیر ل خان و خون دخی دیر ل بادگیری اولان او خانه زیر بادگیره بادخن دخی دیر ل
 و حمامک آتش یا قدر قلا ری رینه کلخن دیدکری بونددر امام فخر رازی بیت چون تف
 آتش فتا داز خن مشرق در آب * زلف بنفشه پرست از کله یاسمن و خوابیدن و واو
 معدوله ایله مصدر لا زمیدر یا تمق و ایومق و چوکمک متعدی خوابا یندن کلور بو معنایه
 ایوالمعانی بیت بیدار نشد بخت من از خواب دریغا * خوابیدن این طالع بدروزالست است
 و خواجه سه یاران و او معدوله ایله کوه کابل دامنده بر موضع اسمیدر که غایت لطیف
 و مروح مکندر بی نظیر چشمه سی وار در صوبی جاریدر کنار نند درخت چنار وار غوان
 بحساب واقع اولمشدر سبب تسمیه سی خواجه مورد چشنی و آنک خلیفه سی خواجه سعید
 و خواجه محمد ریک روان خواجه سعیدک خلیفه سی بو اوج عزیز اول مکانده دایما محبت
 ایدر ل دی شکم شاعر بیت بکابل آمدم و دیدم آب باران را * ولیک معتقدم خواجه
 سه یاران را و خواستن و او معدوله ایله مصدر در استمک طلب معناسنه مستقبلند
 سین هایه و تاداله ابدال اولنوب خواهد و خواهند دینلور حکیم اسدی بیت ز تو بی بهانه یکی
 خواست کس * که بیریده بیش و دریده پس * چغتای لسانده ایستاک دیر ل ایستاکان
 اسم فاعل اولور ایستاب طلب معناسنه کلور میرعلیشیر بیت ایستاب اولبت فی خرد بیلید
 ز تارین کورونک * بیر کلابه ایب بیلایوسف خریدارین کورونک * و دخی تیلاما کدیر ل
 یعنی دپلمک سبعة سیان ده فرخ شاه خواجه انی یارقدمی دیلک وکی یرده بیت تیلاب

ایلیغه دولت ارکانین * قیلدی آغاز خواجه دستانین * خواستانین * کسر لامل و سکون
 سین مهمله و فتح تاء مشتاة ایله بوندی و او معدوله در نسخه * میرزا ابراهیم دوات معناسنه در
 خواسته دخی دیرلر وابسته وزنی اوزن و واهمه دخی دیرلر * خواستیدن * و او معدوله ایله
 بوزن نالیدن مصدر در چاشنکیلاک معناسنه * خوان * و او معدوله ایله ایکی معنایه
 کلور اول سفره معناسنه و هر نسخه که ایچنه طعام آراسته اولنه صحاح اللغة ده مائه ایله
 خوان اراسنه فرق بیان اولنوب ایچنه طعام اولور سه مائه دینلور اولور سه خوان
 دیرلر لکن و اونی معدوله ایله ثابته میانده مخرج ایله استعمال ایدرلر شیخ سعدی کاستانده
 * نثر * باران رحمت بیچسایش همه رارسیده * و خوان نعمت بیدریغش همه جاکشیده *
 دیملکه خوانی نعمته مضایف ایلدی صاحب صحاحک تعبیری درست کلمدی معنای ثانی
 مزد و عاتی خس و خاشاکدن پاك ابلکه دیرلر اوستکور بیت از بیخ چور کند مرا خار بیند اخت
 مائده خار و خسك و زار چو خوانا * خواندن * و او معدوله ایله او قومق و قرأت
 معناسنه و دخی دعوت معناسنه کلور * خوشدامن * و او معدوله و سکون شین معجه
 و فتح دال مهمله ایله یعنی مادر شوی و مادر زن زبان هند په ساس دیرلر حکیم سوزنی
 بیت مرا مغر جوز او خوشدامنم * که تا هیچو خور کردن آدم بریر * خولان * سکون
 و او ایله عربیده حضض مکی دیرلر بردوار غایت نافع نسنه در * خوییدن * و او مکسون
 و سکون یای تحتانیله کوکله مک یعنی غله بی کوکله اکن فروخت ایدوب صرف ایتیمک معناسنه
 * خیابیدن * فتح یای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر باء موحد ایله جیمک خیابیدن
 معناسنه میرنظمی بیت چو دندان نبوده خیابیدن نیست * ازان چرب و شیرین طعام
 اندکیست * خیبرستان * نام حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه و کرم
 الله وجهه خیبر بر قلعه نك اسمیدر ستان اسم فاعلدر آیهی معناسنه کدافی شرفنامه
 * خیروان * سکون یای تحتانی و راء موقوف و فتح و او ایله جای مولد خاتانی اولان
 مشروان شهر نك اسم قدیمیدر * خیزران * سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه و راء مهمله ایله
 براوزون کوکدر هند و ستان جزیره لر نه اولوراندن قلقان ایدرلر ترکیله خیزران دیرلر
 حکیم اسدی بیت همه دشت اونوکل و خیزران * کھی یکسویش بیشه و زعفران *
 و برنوعی بوغون اولوراندن عصاو نیزه ایدرلر ترکیله اکا قارغی دیرلر کال اسمعیل بیت
 چون نام کلک او شنودر مخ سرشغب * خود رافرو نوردد چون شاخ خیزران * خیلان *
 اسم مصدر در نکبر و عظمت معناسنه در * خیلا نیدن * سکون یائین و کسر نونله نیزه بی
 و اوقی و امثالی نسنه لری صاحب محقق معناسنه در * مع الواء * خارو * ضم راهمهله و و او
 معروفله چاقر دکنی میرنظمی بیت چنان آب و هوایش دلکشوید * درو چون نخل کل
 خار و برید * خار سه پهلو * ایکی معنایه کلور اول اوج گوشه لو برنوع دکندر ترکیله
 بترق دیرلر ثانی اوج گوشه لی اوق دمرنی و نیزه حربه سنه ده دیرلر و له ایضا بیت سنان
 در دست کردد زور بازو * بکیشش نیرها خار سه پهلو * حاشجو * سکون شین معجه
 بوضم جمیله جنکجو معناسنه در اصلی پر خاشجوایدی تخفیف پرفلظی خند اولندی و له ایضا

خ ف

ایضا بیت کشیدند لشکر چو صفها درو * دلیران و مردان پر خاشاک و خاکشوی سکون
 کاف و ضم شین ایلہ قرمزی رق برنوع تخمدر و غیری نموده قره جہ دانہ لرد رکافور ایلہ
 قارشید یروب کوزہ چکرار جملہ چاکشو و خردو کلان و شغری دخی دیرلر ترکستان زبانند مرا
 شوم و هندی لسانند خرب کلان دیرلر شمس خزی بیت اعظم جمال دنی و دین پادشاه ملک
 ای خاک در کت شت آثار چاکشو خالو و ضم لاملہ ایکی معنایہ در اول برادرمان دیرلر عربیہ
 خال دیرلر ثانی سوز نادر کہ شاهنای و شهنای دخی دیرلر کذافی جهانگیری و خبر جو و فتح باہ
 موحد ایلہ جویند خبر معناسندہ در جاسوس دیمک اولور میر نظمی بیت بشهر عشق در ا
 جست سرسو * دو چشم شوخ او بوده خبر جو و خبر دو و فتح باہ موحد و سکون زا
 و ضم دال مہملہ ایلہ یو جکدر مزبلہ دہ اولور خیزد و و خبر دہ دخی دیرلر عربیہ جعل
 دید کلریدر استاد لیبی بیت آن روی و ریش بیکہ پراز بلغم و خبوست * همچون خیزد و نی کہ
 شود زیر پای تخم و ختو و ضم تاء مثنا ایلہ بر مرغوب و مقبول کوکدر آغوی دفع
 ایدر اول طعام و یا شراب کہ زهر شہہ سی اولہ مزبور کوکی اوز رینہ قورلر زہر و اریسہ
 فی الحال درلر روایتہ کرکدن بونوزیدر دیرلر هندوستانک بعض جزیرہ لرنہ اولور
 هلاک اولد قد نصبر کہ اتی چورر آلندہ اولان شانی رنہ قالور بیلور کسنہ لواروب آلورلر
 کذافی المجمع و فرہنگ زفا نکو یادہ شاخ افی در دیو مسطوردر و بعض فرہنگک ختو چین
 و لاپندہ زنج اقلیمی حدودنہ بی پایان بر بیاباندر اصلاتنکی یو قدر اول بیابانہ بر عظیم
 الہیکل کبیرا جثہ قوش اولور آدی ختودر مذکور کوک آنک کوکی در دیرلر ابراہیم سند انیدن
 روایت اولنور کہ بر زمانہ بر بیوک قافلہ ایلہ چین سحر اسندہ کیدر ایدک ناکاہ کون یوزی
 طوتلدی کویا کسوف شمس واقع اولدی صاندق ہمارا ہرم جملہ آتارندن دوستوب یوزلری
 اوستندہ یا تہلر کون آجملہ بچہ با شلرین قالدرد ہلر نہ حال و حکایتدر دیدم ختودیرلر
 بر قوشدر دیو و صفندہ مبالغہ ایلد ہلور بر کتابہ بو عبارتہ یازمش کہ * قوت اختویقال
 انہ قرن الافی * بونلف فہم اولنور کہ کرکدن بونوزی اولمہ حکیم اسدی بیت چہل تنک
 و تاراز ملمع ختو * زکوہر دہ افسر زنج بہو و خدو و ضم دال مہملہ و و او معروفہ توکر کہ
 خبودخی دیرلر میر نظمی بیت بکچم زبازا کہ نامہ بخواند * خدوی دہن راہر سو فشاند
 و خرودار و نباتاتدن براوتدر سپید تاک دخی دیرلر عربیہ کرمة البیضا دید کلریدر
 خستو و سکون سین مہملہ و ضم تاء مثنا ایلہ اوج معنایہ کلور اول مقر و معترف معناسندہ در
 منصور شیرازی بیت اگر بفضل بکوم تراشا بہ نیست * بصدق دعوی من آید آسمان
 خستو * بو معنایی مؤید حکیم فردوسی بیت بہستیش باید کہ خستوشوی * زکفتار
 و بیکارہ بکسوشوی * و عبد القا در نانی بیت روان عالم و جاہل بشکر اوشد خستو
 زبان صامت و ناطق محمد اوشد کویا * ثانی بر میونک چکر دکنہ دیرلر استاد فرخی بیت
 تادہند جای او بکس دیکر * نہد چوب را خطر خستو * ثالث بزرگان ولایت چین دن
 برینک آدیدر حکیم فردوسی بیت بچین مہتری بود خستوی نام * دکر سرکشی بود ز نکوی نام
 و خسو و ضم سین مہملہ و و او معروفہ مادر زن یعنی قاینی انا شمس فخری بیت باد

همیشه خسرو سلطان محترم * تا اخترم بدارد داماد را خسرو کی خسرو بی خم شین معجه ايله
دخی مادر زن معناسنه روايت اولمشدر کی خفزدو بی فتح فا و سکون زاه معجه و خم دال
مهمله ايله خبزدو ک مرقوم معناسنه در ابوالمعانی بیت مکن حرص و طمع مردار دنیا *
مکر در مزبله همچون خفزدو کی خکاوی فتح کاف فارسیله بر ولایت اسمیدر حکیم سنایی
بیت داشت زالی بروستای خکاو * مهستی نام دختری و سه کاو کی خو بی بوزن تو بیری
معنایه کلور اول چوب بند در که نقاشی و نال اوزرنده طو رب ایش ایشارل شیخ آذری
بیت قدر کتابت قدر تو مینوشت که بست * درون قصر ثونه طاق آسمار اخو * حکیم
نزاری قهستانی بیت زهر چار طاق رفعت اوست * که کردون بسته ازفت آسمان خو
مذکور خره چوب دخی دیر لر خسروانی بیت بینی آن نقاش و آن رخسار او * از برخو
همچو پر کردون قمر * و ربض قبه و کبریا پوری آلتنه ایندکری قالب معناسنه روايت اولنوب
یو بیت اسنشهد اولمش شمس فخری بیت هر که تطین کند اساس علوت * عرش باید که
باشد اوراخو * فرهنگ و فانی ده کمر قابی معناسنه نقل ایدوب بویی اید ابلشدر بیت
هر جا که عمارت تو آغا ز کنند * در کردن طاق آن خوی ساز کنند * ثانی مزروعات ایچند
بن بیان اوتی که آنی قویا رب آتینجه اکی اصلاح اولر شاه ناصر خسرو بیت چون
بخار و خومن زخم رحمت بچکید * بارود شد زخم رحمت تو خار و خو * و حکیم فردوسی
بیت کنون رزم ارجاسب را توکنم * ز طبع روان باغ بی خوکنم * مطلق فائده سزاوت که
بتدوکی یردن دفع ضرری ایچون قویا رب لر حکیم فردوسی بیت کرایدون که رستم بود پیشرو
غاند برین بوم و بر خار و خو * ثلث فرهنگ جهانگیری معنی کنندن یعنی قویا رب مق حکیم
سنایی بیت شده اعدایشان از ایشان خو * همچو ریش کهن زشانه تو * وایع بمعنی
درو کردن و بریدن یعنی بچمک و کسمک حکیم سنایی بیت خوشه ملک نخته شد
خوکن * جامه ملک کهنه شد توکن * خامس بمعنی کف دست یعنی آوج ایچي استاد فلکی
مشروانی بیت ما راست جهات سته یک کام * ما راست بچار سبعة یک خو * سادس
بمعنی کفل یعنی صاغری آتک و غیرک اکافر خشدخی دیر لر حکیم فردوسی بیت یکی اسب
آموده نیز رو * چند ذکر بود آکنده خو * سابع عربیه عشقه دیدکاری صرمشوق که
بر اغاجه صار لسه لابد قوریدر ابوالمثل بیت چنان چون خوک بر پیچید بکلی * به پنجم
من بران سیمین صنوبر کی خو خو بی بوزن جو جولفت پهلوی دردت معنایه استعمال اولنور
اول بمعنی عادت ثانی بمعنی تیغ ثلث بمعنی نیرو یعنی قوت رابع شاخ درخت معناسنه در کی خلو
خم لامله ایکی معنایه در اول بمعنی آلو یعنی ارك بسحاق اطعمه بیت در آتش خلو کوفته
دیدم که بدعوی * بردان کرواز میوه که باهیات به بست * مزبور و آلو بر نوع ایری و ولدید
اولور ثانی بر معظم طاع آدیدر کدافی فرهنگ جهانگیری کی خما خسرو بی علم موسیقی ده و نا
اسمیدر شیخ کج نیری بیت بردهوش و جان ز من خنیا کرش * چون مجیب اندر خسرو
تواخت کی خواوی و او معدوله ايله بوزن کاو خواب معنا سنه با ايله و او ارسله تبادل
مقرر اولغله در حضرت مولانا قدس سره بیت کخری دیوانه شد تک دم کاو *

خ

* بر سرش چندان زن کاید بخواد و خوللو و فتح لام اول و ضم ثانیله رازیانه بری یه
 دیرل و خویو ضم یای تختانیله تو کرک معناسنه در خلاق المعانی بیت با کف در پاش تو
 هر دم زنك * ابرزد بر درخ دریا خویو * ابو المعانی بیت کر پری و دلبری آری به پیش
 با خویو آمد اذن در کار خویش و مع الهاء * خاتوله و ضم تاء مثناة و و او معروف و فتح
 لامه ایکی معنایه مرید رطلو معناسنه ثانی فرهنگ جهانگیر به معنی و غا و مکر و حیل
 شاعر بیت کر تو خاتوله خواهی آوردن * این چه مکرست و قتل و دستان * مجمع
 الفرسده دخی مکر و حیل معناسنه مسطور در ابو العباس بیت اکنون که هیست باز
 باید داد و خاتوله کنی و چند کونه شرو و خاده و فتح دال مهمله ایله بوزن باده درت معنایه
 کاور اول مجمع الفرسده در خنک راست و دراز نمش دالی ثانی فرهنگ جهانگیر یه
 کجیلار کی سوردکاری اوزون اغاج که کورک برینه قولل نورل اکثر کلک ده استعمال اول نور
 ثالث سقف سپوردکاری اوزون اغاج که اوجنه سپور که قور لر رابع آدم صلب ایتدکاری
 دارک اوزون اغاجنه دیرل کدافی تحفه الاحباب بو معنایه حکیم سوزنی بیت نصیب
 دوست تو هست کل زباغ ولی * نصیب دشمن تو هست خاده از پی دار و خاره و
 سکون راه مهمله و فتح جیم فارسیمه براو تدر ترکیه بندق اوقی دیرل تازه ایکن ترشینی
 ایدرل لند اولور و خارچینه و سکون راه مهمله و یا و کسر جیم فارسی و فتح نوله
 جمبسته دیدکاری دمورنسنه در که آنکه قیل قویار لر میر نظمی بیت موی رو میکند
 بخارچینه * خویش سازد چو خوب دیرینه و خارسه گوشه و معنی خارسه پهلوی
 و خاره و فتح راه مهمله ایله مع اللفه اولان خارا ایله مراد در اول بر نوع پک طاشدر که
 قطعاً آلت اکا کار ایتیز خواجه حافظ بیت نکرفت در توناله حافظ و بی * حیران
 آن دلم که کم زسنک خار نیست * حکیم انوری * قطعه * اگر بکوه برند از عنایت تو نشان
 و کر بهر برند از سیاست تو مثال * ازین بنفشه بروید ز روی خاره صلب * وزان پشیره
 بریزد ز پشت ماهی دال * پشیره بالق پولیدر و دال قرتال ثانی حیردن استلوز بر نوع
 موجلی لطیف قاشدر رضی الدین نیشابوری بیت ز چرخ اطمس امید نبو دو که که * کرم
 دهد ز دل دوستان دهد خاره * ثالث نهضه میرزا ابراهیم اول اوزون اغاج که سپور که بغلیوب
 سقف خانه بی سپور لر و خازه و فتح زاء معجه ایله کل سرشته یعنی یوغراش با لحق که
 صوا و بتا ایچون ایدر لر عربین طین دیرل کدافی شرفنامه بو معنایه میر نظمی * مشغولی * خدا یا
 اهل دل را ذوق دل ده * ضیائی بخش اورا شوق دل ده * کاش از آب رحمت خازه کردان
 دلش از باد قربت تازه کردان و خازنه و فتح زاء معجه و نوله معنی خواهر زن که خیا زنه
 دخی دیرل ترکیه بالذ دیرل و خاشه و فتح شین معجه ایله ایکی معنایه در اول معنی خاشاک
 یعنی قوریش اوت حکیم فردوسی بیت نه کویا زبان و نه جویا خرد * زهر خاشه خوشستن
 پرورد * شرف شفرو بیت سپهر پیش وقارت چو خاشه هرزه روی * زمان بنزد تو
 چون ابر بادیمای * ثانی فرهنگ جهانگیر به رشک و حسد معناسنه مسطور در شاه
 ناصر خسرو بیت کر چه شان کار همه ساخته از یکد کرسست * همکنان کینه و رو خاشه

نوبت کردند که خاکروبه بی خاکروب مرقوم معناسنه آخرت هاء علامت ایله سپورندی
 معناسنه درخواجه سلمان بیت آستان را برخ شاهان دنیا خاکروب * بز مکات رابل
 حوران جنت جرعه چین که خاکینه بی کسرکاف فارسیله نعمه الله میرطه فایقنه سیدر
 دیو نقل ابلش که خایه کینه ده دیرل که خاله بی ضمیر موثت ایله ترکیده خواهر پدیده
 دیرل که معناسنه اما عربیده خواهر مادر در که خامشه بی کسر میله سرکه دیدگری اوتدر
 اطبا شیطرح دیرل اعلاسی هندی در که خامه بی درت معنایه در اول یونش قلم که آنکه
 یازویا زیلور یونلماشنه کلک دیرل هاتنی بیت این نامه که خامه کردنیاد * توفیق قبول
 دوزیش باد * استاد بیت پادشاهی که از انامل او * حامل عقد در شود خامه * ثانی
 صراحی به دیرل شاعر بیت غنچه بریاد بزم او خورده * هرچه در جام کرده از خامه * ثالث
 یغن یعنی کومه اولش نسنه عوما شیخ اوحدی بیت خودنمائی باب و جامه مکن * پوش
 بر اهل شوق و خامه مکن * قوم یغنی خصوصاً استاد عجمدی بیت تاهست خامه خامه
 بهر بادیه بریک * وز باد غیمه غیمه بر و نقش پرثکار * حکیم سنائی بیت کرده از خلق
 دشمنان چو صاحب * خامه ریک را بخون سراب * رابع بعض فرمکنده قیلدن طوقش
 اوه دیرل و آنچه قامشه ده دیدگری رسیده نظر در که خامیازه بی سکون میم و فتح یای
 تحتانی و زاء معجه ایله اسمک که غلبه نومدن و کا هالکدن عارض اولور اکا خیمانه و آسا
 و آساره و باسک و پاسک و دهان دن و دهن دن و فاز و فاره دنی دیرل عربیده ثواب
 دیدگری در شیخ عطار بیت خامیازه فعل شیطانست و قی * ای پسر این مباش از مکر و
 حکیم سوزنی بیت کس از نجه شادمانه نکشت * بنب کرم و خامیازه من که خامچه بی
 سکون نون و فتح جیم قارسیله کار با نسر ای مختصره دیرل که خان غرده بی سکون نون
 و را و فتح غین معجه و دال مهلتین ایله بمعنی خانه * تابستانی که خانقاه و خانقه بی کلاما
 بسکون النون و فتح القاف و اظهار الهاء که خانکاه و خانکه بی کلاما بسکون النون و فتح
 الکاف القارسی و اظهار الهاء کلهم بمعنی فی سبیل الله بنا و انش عمارت مدرسه کی بر مکتد رفقا
 و درویشان و ارباب سلوک ساکن اولورل خواجه حافظ بیت در عشق خانقاه و خرابات
 فرق نیست * هر جا که هست پر تو و وی حبیب هست * حکیم خاقانی بیت مرا کز زخانه
 بخانه بود * چو طفل کز بر مادر کز داز بر باب که خانواده بی سکون نون و فتح واو و دال مهله
 ایله خاندان قدیم اصل و حسب صاحبی و خاتون خانه معناسنه ابکی معنایه میرنظمی بیت
 خانواده به دبی بی خانه اش * زانکه بوده خانواده خانه اش که خانه بی خصوصه منزل
 آدید که ترکیده او و عربیده بیت دیرل اصل خاندان کی هاء علامت معنای علمدن معنای
 خاصه نقل ایچوند مرکبات منقولده بو هانک زیاده سیله شایعدر اما کله مفرده ده و ها
 آذبول نور مولانا وحشی زدی بیت خانه پر بود از متاع صبر این دیوانه را * سوخت عشق
 خانه سوز اول متاع خانه را * و ایات شعره ده خانه دیرل غالباً بر سطر موزونه بیت
 دینک و کی خانه دن ماخوذ در و زرده دخی استعمال اولنور و برشی * طرفنده خانه دنلور
 مظهر و فک او و مکانی اولد و غی تقریب ایله یوز که قاشینک خانه سی کی و نعمه الله بغدادی

بغدادی چچی و تار لایه ده خانه دیر دیش لکن طبعه ملایم کلز نقلی نه یردند معلوم فقیر اولدی
 و جغتای لسانده اوی ضم همزه و سکون و اوایله میرعلیشیر بیت کو نکول حرارین انکلا تدی
 آه درد آلود * اوی ایچرا اوت انکاتین ایلکا ظاهر ایلدی دود کی خایچه کی کسرون و سکون
 یای تحتانی و فتح حیم فارسبله کو چک حوض که اکثر او ایچارنده ایدر لر شیخ نظامی بیت من
 آن خایچه ام کام عیانست * هر آنچه درد دل آید برز بانست کی خایسته کی کسریای
 تحتانیله بوزن شایسته بمعنی خاییده یعنی چیمیش و مجاز اسحق میهوده و شایع یعنی سوبانمش
 شاه ناصر خسرو بیت بر خوان ز اژخای منه هر کر * این خوب قول پخته و خایسته *
 کی خاییده کی فتح یای تحتانی و سکون نوله اسم فاعلدر چینه یی دیمک اولور کی خاییده کی
 کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله اسم مفعولدر چیمیش و سوبانمش معنایه حکیم
 خاقانی بیت خاییده دهان جهانم چونیشکر * ای کاش نیشکر نیی من کبستی * کبست
 حنظلدر و چیمک معنایه استعمال اولنور میر عماره بیت شده در کار اومدهوش و حیران
 سرانکشت خاییده بدندان کی خایه کی یرطه یه دیرل اسم عامدر کرکسه طاق یرطه سی
 اولسون کرکسه سائر طیور ک اولسون خالیکه دخی دیرل حکیم اسدی بیت عقایست
 نیرش که در مغز و ترک * بچه فتح باشد و خایه مرک * حکیم زاری بیت با اجل پرز دن
 چکونه بود * بیضه مرغ و خایه و سندان * و کرکسه انسانک یرطه لری اولسون
 ابوالمغانی بیت فراخست آنجهان کس چون در خان * رود خایه در ویش نیست پایان *
 کی خاییده کی فتح یای اول و نون و سکون یای ثانی و کسر کاف جمیل یرطه قایغه سی
 ابوالمغانی بیت زوز کرد آن طفل رایک ناتراش و بی ادب * جای نازک پاره کرد و خایکینه
 میردند کی خایه کشیده کی خادم آخته معنایه آدم اولسون حیوان چارپا اولسون خایه
 چکملکن مراد آخته اولقدر میرنظمی بیت نباشد مردی از خایه کشیده * اگر قدرش
 شود بالا رسیده کی خیابان کی فتح باه فارسی وراء مهمله ایله بمعنی جست و چایک و چالاک
 و هوشیار شاه ناصر خسرو بیت فلک روغنکری کشنست بر ما * بکار خویش در جلف
 و خیابان کی حبه کی سکون با موحده و فتح حمله تمر هندی دیدکاری مسهل صفرا بر لطیف
 دوا در کی خبره و خمبون کی کلاهما بسکون الباء الموحده بمعنی محکم و استوار کذا فی مجمع الفرس
 کی خبر پروه کی پروه فتح باوهم زاء فارسیین ایله پر و هیدن لفظندن مشتق احمد خبر ارایچی
 معنایه اولور جاسوسه دینلور کی خبرده کی فتح باه موحده ایله خفزدوی مرقوم معنایه
 کی خپوه و خنبوه کی اول سکون باو ثانی کسرباه موحده ایله مجمع الفرسه جمع حساب
 معنایه و محو دیده بمعنی توده ریک یعنی قوم یعنی و جمع مردم کی خبه کی فتح باه و رسیده
 بوغلمش معنایه که اسم مفعولدر بو غماغه خبه کردن دیرل حکیم اسدی بیت پی پیل شد
 خسته در دام او * سواران خبه در خم خام او * واسم مصدر اولور بو غمق معنایه و بوغاز
 صلیق جنگ مرقوم معنایه شیخ نظامی بیت باب اندر خبه کشتن چه ماهی * به از پیش
 بزغ ز نهار خواهی * و اوایله خوه دخی دیرل کی خپیده کی کسرباه فارسی و سکون یای
 تحتانی و فتح دال مهمله ایله بوزن و معنی خیمه یعنی اکاش و بمعنی خفته یعنی او بومش کذا فی المجموع

و خیره بی کسرباء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول
 قرهنگ جهانگیریده توده ریک یعنی قوم یعنی ثانی قرهنگ ز فانه کو یاده توده ریک و جمع حساب
 و مجمع الفرسد یعنی محکم و استوار و ختنه بی سکون تاء مثناة و فتح نوله سنت معناسنه
 میرنظمی بیت شروع ختنه شهرزاده کردن * بحر و ارسیم و زر آماده کردند و خیره بی
 کسرتاء مثناة و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله چوبان هکبه سی که ایچنه نواله سن قور
 و بخان بی فتح جیم و راء مهمله ایله یعنی اندک کدافی شرفنامه و ضم خایله ده مرویدر و خدن بی
 سکون دال و فتح راء مهملتین ایله آتش شران سی که توتون ارا سندن چقار میرنظمی بیت
 میان دود آتش خدن خیرد * که پندارند اختر هر که بیند و خرابه بی معروف ضد معبود
 اصلی خرابدر و آخر ذیه علامت مفعولدر و خراب بی فتح رائین مهملتین ایله کثرت بکادن
 بوغازدن ظاهر اولان آواز بعض علت سببی ایله ظاهر اولور ترکیه خردی دیر لر و یوکسکدن
 اقلان صوصد اسنه دیر لر اصلی عربیدر که خیر الماء دیر لر یعنی اول حضرت مولانا قدس سره
 بیت شد صبر و خرد نماند سودا * میگرد و میزند خراب و خرازه بی فتح راء مهمله
 و زاء معجه ایله آلت و جل که حذف الفله خرزده دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت هیزان زده بودند
 صنف از بهر خرازه * استاده یکی هیزانیشان بطرف بر و خربته بی سکون راء مهمله
 و فتح با و تاء مثناة ایله مردابله و احق معناسنه در کدافی قرهنگ جهانگیری و خراسه بی فتح
 و اوسین مهملتین ایله مولاناها تنی بیت کرازان بگردند ازیشان هراس * همه در خراسه
 چو کاو خراس و خربسه بی سکون را و ضم باء موح و فتح سین مهمله ایله طام صحاخی که
 دیواری یغور دن حفظ ایچون ایدر لر و خربشته بی سکون راء مهمله و سین معجه و ضم
 پاء فارسی و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه کلور اول هرنگه اوزون اولوب اورته سی یوکسک
 و چو سی الحق محدب الشکل اوله خیمه و قبر و قبه و طوق ایوان و ده و اور یکی و بونلر امثالی
 نسبه لره دیر لر مثال خیمه حکیم سنایی بیت تادر مقام امنی خربشته فرازت * چون
 وقت کوچت آمد تابی دمیدنا که * کمال اسمعیل بیت ستون خیمه قالب کنی دودست ضعیف
 چو من زیستی خربشته دایرم بفراز * مثال قبه قبر حضرت مولانا قدس سره بیت سر
 خربشته من یانک زد ای کشته من * ز آنکه من در چمن صورت من در لحدی * مثال طاق
 ایوان شیخ نظامی بیت ز خربشته آسمان در کدشت * زمین و زما ز اوراق در نوشت
 ثانی بر نوع جوشنه دیر لر استاد منوچهری بیت آرزو که آن جوشن خربشته بیو شد
 از جوشن او موی تیش میرون جوشد * استاد فرخی بیت با جهانگیر سنان تو بخان
 ایمن نیست * پوست زان دار و چون جوشن خربشته هینگ و خربشه بی فتح پاء فارسی و سین
 مشدود ایله بر نوع ایری سبکدر حیواناته یا پشور سول مرتبه که حیوانی کیدر کن بقار و خربله
 سکون راء و فتح باء موح و طاء مهملتین ایله بعض مضحک و مسخره کدافی قرهنگ ز فانه کو
 و خربله بی سکون راء مهمله و فتح باء موح و لامله دولاب معناسنه در ظهیر فارابی بیت
 تا که ماه دولت و لاشد از چرخ بقا * نیست کریان در دیارت هیچکس جز خربله *
 و خربله بی معروف بنده خرتقدیر نه قاطره خدمت آیتد و کچون و مکاری که قاطره

قاطر بارگیر بسلیوب کراچکر میر خسرو * مثنوی * همیزد باخری خربند * لاف * که
 بالانکر بهست از پریان باف * خرا ندر کوچه جان دار و جان برد * ولی خربند زیر بار
 خرمردی خربوزه و خربزه فی کلاه باسکون الراء و خم الباء الموحدة و فتح الراء المعجبه
 بمعنی خربزمر قوم که قانون معناسنه بسهاق اطعمه بیت شیر و خربزه بینی شهید کن خود را
 که مرکهای چنین دیر دیری آید فی خر چاره فی سکون راء اول و فتح جیم فارسی و راء ثانیله
 یوستا ندرده و مزد و عاتده انسان اسلویند برشی آید و ب قورلر که حیوانات زبان ایتیمه
 فی خر خسته فی سکون را و فتح خا و سین مهملتین ایله صیاد لردامه بغلد و غی قوشه دیرلر که
 سائر قوشلانی کور و ب یانسه کلوب قوند قلزنده دامه گرفتار اولور لر عربیه ملواح دیرلر
 فی خر خسته و خر شته فی کلاه باسکون الراء و فتح الشین المعجبه خصومت و مجادله معناسنه
 خواجوی کرمانی بیت ای مسلمانان اگر چشمش کند قصد دلم * چون توان کردن بان
 و ترک کافر خر خسته * و غوغا و آشوب معناسنه پوریهای جامی بیت قصد فرزند مردمان
 کردی * خر خسته بر سر من آوردی * اغاجی بیت در خوی ترانیدست بحر خر خسته کاری
 مانا که بود خوی بدست خر خسته زاری * واضطراب قلبه دخی دیرلر فی خر زه فی فتح راء
 مهمله و زاء معجبه ایله بو نجق و خرمهره که صغیر رکندن چقار و طلوم و قیو آغز نه قود قلمی
 دلکلی طاشه دیرلر فی خر زه فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجبه ایله آلت رجل معناسنه
 حکیم انوری بیت زندگانی خر زه قاضی * باد چندانکه او بود راضی فی خر زده فی سکون
 زا و فتح زاء معجبه و دال مهملتین ایله بوق بوجکی معناسنه شاعر بیت کسی بیند آن شکل برهنده
 بگوید که این بوالعجب خر زده فی خر زهره فی سکون راء مهمله اولی و فتح زاء معجبه و راء
 ثانیله ایله برنوع اغاجدر پیراخی سکوت پیراخی کبی اوزون اما اندن قالن اولور حیوان
 یدوکی ساعت هلاک اولور ترکیده آغوا غاجی دیرلر میر خسرو بیت منه دل برین باغ مردم
 فریب * که خر زهره را نام برداشت سبب * بعض فرهنکه باو جهل قار پوزی که فارسیه
 گبست و عربیه حنظل دیرلر شیخ سعدی بیت رطب ناورد چوب خر زهره بار * چوبد
 تخم کشنی همان چشم دار * مؤیدا الفضلاده بر قور تجر در سرخ و سپاه اولور زهرنا کدر
 اکا کاغنه دخی دیرلر فی خر ساوله فی سکون را و فتح سین مهملتین ایله کلر دید کبری جانور در
 کراسو دخی دیرلر کذافی المجمع فی خر سله فی سکون را و فتح سین مهملتین ایله بردار و در
 اطباقتنه معرفه قدر فی خر سنده فی سکون را و نون و فتح سین مهملتین ایله اسم فاعله ر قانع
 معناسنه یعنی آنکی چون هر نه اولور سه راضی و شا کر اوله خر سنده دخی دیرلر میر خسرو بیت
 خر سنده بعافیت نبودیم * اینک خوان گرفته مارا * شرف شفروه بیت عشقی شد که آلوده
 هجران وصالست * کجیست ندانم دل خر سنده که دارد فی خر شته فی فتح راء مهمله و تاء
 مثناة و سکون شین معجبه ایله بمعنی خرامیده یعنی صالهی کذافی فرهنک جهانگیری فی خر غوله
 سکون راء مهمله و خم غین معجبه ایله برا و تدر ادویه به جزو ایدر لر تخنی دخی اجزایه داخل
 اولور خصوصه جراحانی پاک آید و بات بتور مکه عظیم نفی وار در بو خاصیت پیراغند
 زیاده در و تخنی کلاب ایله ایچسه لر جراحت امعایه غایت نفی وار در و کوکنک دخی نفی

واز در جراحت پاك ايلكه بو سبب دن فارسيمه ريم آخج دخی دیرلر شیرا زبلر بار تنك وزبان
 سندی سمرقند ده دوف و عربی لسان الحمل و هندی لسان خوب کلا دیرلر طیب یوسفی
 رباعی * باشد چو زضعف معدات بول الدم * ضعف توازان زیاده کرده مردم * کر شربت
 زرك و آب خرغوله خوری * قوت شودت افزون مرض کرد کم * خرقه بی سکون راء مهمله
 و فتح فایله بر سبزه در پر بهن و خفرج و فرخج دخی دیرلر ترکیله سزاوت و عربی بقله الحما
 دیرلر غایت نافع اوتدر * خرگاه بی سکون را و فتح کاف و دال مهملین ایله بمعنی خرگاه
 مسطور در * خرگاه و خرکه بی کلاهما بسکون الراء المهمله و فتح الکاف الفارسی اصلی قره او
 دیرلر عربان واکراد بکری و متعین اولنلری قورارلر و ترکیلک کچه دن اولری ایدی مرور
 یامله پادشاهلرک و وزرانک اوتاقلرینه اسم اولدی خواهه سلمان بیت با همه قدر و مرتبت
 بست کر نهاد تو * چنبر خرکھی تراخرکه چرخ چنبر ست * مشرفنامه ده کسر خایله ضبط
 اولمش و امیر زین الدین هر وی ملک الشعرا که حسن جان لقبی ایله معروفدر اندن نقل ایدر
 مقام لطیف و موضع خرّمه خرگاه دیرلر آنک ایچون که زبان پهلوی ده کسر خایله
 خرخوش معناسنه و کاه محل معناسنه در محل خوش دیمک اولور بی خرکره بی کره ضم
 کاف و فتح راء مشدده ایله طای دیمکدر خره مضاف اولمغله استک یاور یسی دیمک اولدی
 ابوالعانی بیت همه فرزندان امانند اوست * هر آینه زخرخرکه زاید بی خرهمره بی قطار
 بنجفی که قاطر و مرکب یولارینه و پالاننه زینت ایچون دیکرلر میر نظمی بیت اگر نظمت
 چو مروارید باشد * شود خرهمره کر محنت نباشد * و بی قیمت اولان بو نجقاره دیرلر شیخ
 نظمی بیت زخرهمره مغز پر داخته * جهان مغز کوهاز سرانداخته * و بر نوع نفیر در جند
 چالارغا لبا کره نای دیدکاری بو ریدر که استک بی صدا ویر بی خرویله بی سکون راء مهمله
 و کسر و اوایل آواز بلند و موخش معناسنه در کذا فی المجمع * خره بی درت معنایه کاور اول
 جای و خوض دینده اولان با لجه دیرلر حکیم سنایی بیت بل بود برد و سوی آب سره
 چون گذشتی که توازان چو خره * ثانی فرهنگ جهانگیر به بمعنی لای شراب یعنی شراب
 دردی که کوب دینده قالورو بولانق با لحق معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت کر تو بخواب
 و خوردی عمر همچو خر * بر جان تو و بال چو رخرشود خره * ثالث غله نك و سائر نسنه نك
 یوقاروباشن دوشترمک معناسنه در میر خسرو بیت بسکه بیرند سران خران * شد خره
 سر ز سران سران * فرهنگ جهانگیریده بر نسنه نك یا نسنه کین دوشترمک معناسنه در
 حکیم ناصر خسرو بیت یاربزه بر تواز تو خره کر دست * ای شده چو کانت پشت در زه
 باور * رابع هر تخمک سفلی یعنی یاغی النمش سمس و بادام و امثالی نسنه لره دیرلر که اکا
 کنجال و کنجان دخی دیرلر اکثر بادام و کنجدک سفلی خرمایله دیرلر بسحاق اطعمه بیت لوزینه
 هماندم که به بید سرازما * مادر عوض آن خره خرما بسر شتم * ضم را و اظهار هایلله
 نور معناسنه در زراشتت بهرام بیت خره از رویشان افزونتر آمد * توکوی آفتاب آنجا
 در آمد * وله ایضا بیت بخلقان بر بخشود ایزد پاك * که بفرستاد دزد تشت خره ناك *
 بی خریده بی قول و جاریه اولادی و اوده حاصل اولمش قره دیرلر کذا فی مجمع الفرس

۱ خروشته ۲ کسر راه مهمله و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ايله کرایوان و طاق
 معناسنه شین نظامی بیت زخروشته آسمان درگذشت * زمین و زمازورق درنوشت
 و جنگ آلتلرندن بر سلاح آدیدرتاج الدین علی صابر * قطعه * درجوشن و خروشته
 شدستند ثمرها * کین شاخ درختان همه باتیغ و سنانند * ترسند که شان خسته شود
 سینه بزخمی * درجوشن و خروشته از ان کشته نهاند ۳ خروشته ۴ کسر راه مهمله و سکون
 یای تختان و فتح شین معجه ايله بول چهار یعنی اشک سد بکنه دیرلر میرنظمی بیت بنوشت
 هرچه می آید بشیشه * نداند باده ناب از خروشته ۵ خروده ۶ سکون زاء معجه و فتح
 دال مهمله ايله یعنی زاله یعنی کنه ابوالمعانی بیت چو ابرمن کنی جور فراوان * تراعا شق
 شدم خروده نکردم ۷ خروده ۸ سکون زاء معجه و فتح راء مهمله ايله بنجه معناسنه در
 خرونده ۹ فتح زاء فارسی و دال مهمله و سکون نونله یعنی خروند مرقوم یعنی قلیه اوقی ۱۰ خرونده
 فتح زاء معجه و دال مهمله و سکون نونله حشرات ارض یعنی هر نه که ایا قسزیر یوزنده
 سورینور و بوجک قبیلی اولانه دیرلر ۱۱ خرویده ۱۲ کسر زاء معجه و سکون یای تختانی
 و فتح دال مهمله ايله اکادیرلر که برکسینه بوجاقده و یا خود دیوار یا ریفته و اغاج ایچنده کرلننس
 اوله حکیم انوری بیت می بینم ازین مرتبه خورشید فلک را * چون شب پره در سایه لطف
 تو خرویده ۱۳ خروینه ۱۴ معروف عربیدر فارسیه دخی استعمالی شایعدر ۱۵ خساره ۱۶
 فتح سین و راء مهلتین ايله اغاجک زاید بود اقلرین کیدر وب پاک ایتکه دیرلر کزانی
 موید الفضلا ۱۷ خسته ۱۸ بوزن بسته درت معنایه در اول عموما میوه چکر دکنه دیرلر
 اوزم و شفتالو و غیره میر خسرو بیت لب رطب خوانی و آنکه خسته ازدندان کنی * خسته
 ازدندان من کن که رطب میخوانیش * بویبتدن خرما چکر دکی فهم اولنور و قدما شاعر لرندن
 بری دیشدر * رباعی * شیرین کاخست حجره رفته درو * بکدانه مستدرینا سفته درو *
 یاد هلیز یست اندران کرده سفید * یاصینه چاک خسته خفته درو * ثانی بیمار و آزرده
 معناسنه در منور را یکی معنایه میر خسرو سلطان علاء الدین کور اولسنه * مثنوی *
 کسی کور کشید این دیده تر * بسان خسته شفتالوی تر * دو چشم او چود و عتاب خسته
 همیشه خسته و در خون نشسته * ثالث اول زمینه دیرلر که زراعت ایچون سوریاوب
 حاضر لنش اوله لکن انسان و حیوانات یا غندن نرم اوله حکیم انوری در صفت اسب خود بیت
 فی از غبار خاسته بیرون شدی بزور * فی از زمین خسته برانکخته غبار * رابع یعنی بر خاسته
 مشرف مشفروه بیت نه جز خفته در خواب دیدست مثالت * نه جز خسته میداودیدست نامت
 بعضی فرهنگک هایلله هسته دخی دینلد و کی منقولدر ۱۹ خسره ۲۰ سکون سین و فتح راه
 مهلتین ايله در پنجه متحرک معناسنه ۲۱ خشاوه ۲۲ فتح شین معجه و ووا ايله اول زمینه دیرلر که
 زراعت ایچون آماده و خار و شاک و طاشدن پاک اولش اوله شمس فخری بیت بهر یومی که
 باشد اهتمامش * نباشد حاجت زرع و خشاوه * کذا فی فرهنگ حسین و فانی ۲۳ خسته
 سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ايله یعنی مفلس و بی برک و نوا کذا فی فرهنگ جهانگیری
 میرنظمی بیت در عالم از نظر افتاده کشته * چنان بی سیم و زربودست و خسته *

۱۰ خشمه ۱۰ سکون شین معجه و فتح میله اثواب مسا فران یعنی لوازم سفر ابوالمعانی بیت
 اضطراب دل و مضایقه هم * خرج راه و لوازم و خشمه ۱۰ خشمه ۱۰ فتح شین معجه و جیم
 و سکون نوله خشتک دید کاری بان که قفتان و کوملک قوله غنه دیکر لکذافی مجمع الفرس
 ۱۰ خشینه ۱۰ کسر شین معجه و سکون یای تحتانی و فتح نوله خشین مرقوم معنارینه
 از جمله یوزر نکو اولان نسنه معناسنه کسبانی بیت کوهسار خشینه پسن ازین * کی
 فرستد لباس حورالعین * و قره کوز طوغان معناسنه شمس فخری بیت نیارد کرد
 در ایام عدالت * جفا بر تیهوان با خشینه ۱۰ خط آورده ۱۰ یعنی چارار و دلبر بعض شعرا
 قنده تازه شمس معنایه ۱۰ دیرل میرظمی بیت چو شد آن شوخ پر آشوب آفاق * خط
 آورده برای قتل عشاق ۱۰ خطرایه ۱۰ سکون طاوراء مهلتین ایله یوزن همسایه جامه
 درویشان که یو کدن ایدر لکذافی تحفه الاحباب ۱۰ خفاچه ۱۰ فتح فا و جیم فارسیله اپکی
 معنایه کلور اول قاون و قارپوزک حامی ترکیه کد و کلک دیرلر لیلی حجازده بر طائفه آدیدر که
 قطع طریق و نهب کاربان ایدر لکذافی شرفنامه مثال معنی * تانی حکیم خاقانی بیت
 ز سبوم آسیب ز باران بخیلی یافته * ز خفاچه بیم زعریه عصیان دیده اند *
 ۱۰ خفاله ۱۰ فتح فا و لامله کروه مرغان و قوش جفلیسی و باب جیم اولان جفاله
 معناسنه ۱۰ خفته ۱۰ سکون فا و فتح تاء مشاء ایله یعنی سرفه یعنی او کس رک میرظمی
 مثنوی * کلویش راز زور سرفه گفته * چنان شق داده بود آزار خفته * صدایش
 چون شنیده شاه ایران * بگفت آرند حکیمی بهر درمان ۱۰ خفچه ۱۰ سکون فا و فتح
 جیم فارسیله حکام شرع تغزیر ایچون آورد قلمی ات معناسنه در شاعر بیت بفرموده قضی که
 با امر شرع * بخفچه ازن کار کردند منع * نسخه * حسین وفایی ده یعنی شوشه زرو سیم
 مسعود سعد سلمان بیت پشتش چو خفچه خفچه و آن خفچه پاهمه * در بسته همچو پهلوی
 مردم بیکدگر ۱۰ خفه ۱۰ معنی خبه مرقوم اسم مصدر استعمال اولنور ۱۰ خفه ۱۰ سکون
 فا و فتح دال مهله ایله یعنی کج شده و خیمه شاه ناصر خسرو بیت امروز همی ضعیف بینی *
 این قامت خفده نزارم ۱۰ خفیه ۱۰ کسرفا و سکون یای تحتانیله بو غلش و اعضا او بوشق
 او لش کدافی نسخه و فانی وادات الفضلاده معنی عطسه زده و ضم خایله یوزن ریده معنی
 سرفه زده کدافی الجمع ۱۰ خلاشه ۱۰ فتح لام و شین معجه ایله اپکی معنایه در اول کی دومی
 معناسنه ابوالمعانی بیت دل نلاشی میکشد از غم بدن کشته خراب * چون خلاشه بشکند
 کشتی بیفتد اضطراب ۱۰ خلاشه ۱۰ کسر شین معجه و فتح میله امتلادن عارض اولان علت
 بعض فرهنگه بوغا زایله دماغ ارا سنده واقع اولور بر علتیه دیرلر مولانا حسن شهیدی بیت
 آن کسی را که دل بود نالان * او علاج خلاشه نکند ۱۰ خلاوه ۱۰ یوزن علاوه سرکشته
 و سراسیمه معناسنه که کلاوه و کلایو و کلایو و کالیوه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس
 سره * قطعه * حریف جنک کزیدم تو هم در آور جنک * چو شک صداع دهد تن زن بر آورد
 سنک * بخویش آی چنین خویش را خلاوه مکن * که ایفت کوید کولست و آنکه کوید رنگ
 ۱۰ خلاشه ۱۰ فتح لام و دال مهله و سکون نوله ایچرو کیدی و مجروح ایدی معناسنه استاد

استاد لبیبی بیت بود بر دل زمرگان خلند * کهی نیرو کهی ناوک زند * خل * تخفیف
 لامه یی معنایه کلور اول فرهنگ جهان نگیرد بر اوزون اغاجدر که آنکه کی بی سوروب
 طوغری یوریدرلر حکیم ناصر خسرو بیت آب نیزست این جهان کشتیت را * باد بان کن
 طاعت و دانش خل * اما دریاده اولان کی اوزون اغاجله قولانلر مکر بعض یکد ویرمز
 صورده اولان کی اولسه بعید دکلر حکیم فردوسی بیت سر باد بان نیز برکاشنی * خل
 بیش ملاح بکداشنی * بوییتدن دومن اولق فهم اولنور ثانی بمعنی خالی حکیم سنائی
 مرد دین باش مال رایله کن * خیز و دنیا بجملی خل کن * ثالث مجمع الفرسده بمعنی کم شده
 بعضیلر بو معناده ضم خایله روایت ابلشار اما بوییتدن فتحه ایله در استاد عنصری بیت
 لو مرا زادران یله کرده * مهر اورا زدل خل کرده * رابع حکیم اسدی طوسی و هندو شاه
 نجوانی هرزه و هدیان معناسند روایت ابلشار بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هر مدح
 و آفرین که نه اندر شای تست * نزدیک عقل باشد افسانه و خل * خامس فرهنگ
 جهان نگیرد هر سنه که خلند اوله یعنی صا بخلق ممکن اوله دکن و بیرو چوالدوز و امثالی سنه ل
 سادس هر یحیدر امعاده و بعض اعضاده اولور که صانچوب و جمع حاصل ایدر بو ابکی
 معنایه ترتیب اوزن میر خسرو بیت هر خل خاره که چوز دم بکشت * صد خل * هجر بجام
 کدشت * بعض نسخه ده کاو و خر سون جگ اوچی سوری اغاجده دیر لر لکن معنای خامسه
 داخلدر میر خسرو بیت آدمیا ترا معنی بص بود * کاو بود کش خل در پش بود * فرهنگ
 میرزا ابراهیم بمعنی وجع مفاصل دیوب بویینی ایراد ابلش مستعود سعد سلمان بیت رویها
 تابان زخشم اندامها بچان ز بعض * کوییا دارند بادلقوه و در خل * بور وایت معنای
 سادسه داخلدر سابع شرفنامه ده تخفیفله بمعنی خلم یعنی آب غلیظ که از بینی آید سومک
 دیمک اولور و تشدید لامه بمعنی کم شده مسطور در و فرهنگ جهان نگیرد تشدید لامه
 اوج معنایه در اول شراب ترش یعنی اکشمش شراب ثانی بمعنی درویش بی نوال ثالث شتر
 یکساله یعنی بریاشدوه * خلیمه * کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله بمعنی
 خریطه یعنی دفتر کبسه سی نعیم اولمشدر ابوالمعانی بیت همه مدح و شای تو نوشته * نمیکنده
 بجان باشد خلیمه * خلیم * کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله مجمع الفرسده
 صا بجلش و ایچرو کش معناسنه حکیم انوری بیت هر ساعتش از غصه کلی تازه شکفته
 وز غصه چو خارش همه در دل بخلیم * خناییم * میم و نون و یایله بوزن رساییم بمعنی
 کچ کرده و خنیم معناسنه متعدی اولور حکیم اسدی بیت خناییم دم چون کانی زقیر *
 همه نوك دندان چو بیکان نیر * خبازه * سکون میم و فتح باء موحده و زاء معجه ایله
 بمعنی خمیازه یعنی اسنك ابوالمعانی بیت از شراب عشق دل خبازه حسرت کشد * در همه
 بزم محبت رانشد مست وصال * خنمه * سکون میم اول و فتح خاء معجه و میم ثانیله
 بوزن دمدمه اوج معنایه در اول متکبرانه سوز سو بلك ثانی کتزدن سو بلك ترکیده
 کسر ایله خنم دیدگری ثالث یرامز سنه یک کدافی فرهنگ جهان نگیری * خنکومته * سکون
 میم و ضم کاف فارسی و فتح شینله یای باشی که اگر معجه اولور اکادیرلر * خل * بوزن شمله

قاصد و آورده نامه فی خواب دیده فی بلوغه ایر شمش صبیان و بنات معنای ترکیب احتلام
اولفدن کنایه در میرنظمی. بیت چو شد آن سرو سپین نور سید * بشب با فکر جانان
خواب دیده فی خوابینده فی واومعدوله و فتح یا و کسر نوله بمعنی خسپانیده یعنی یا تورمش
واویوتش دیمک اور شیخ سعدی. بیت سخی سروس ببا این خوابینده * سرشک
از لاله وکل بر دمیله فی خوابگاه فی باء موقوف و فتح کاف فارسیله دوشک واویو حق مکان
و وقت خواب اسم زمان و اسم مکان و اسم آلت معنایینه استعمال اولنور علمه کون
فی خواجه فی واومعدوله ایله خداوند خانه و صاحب مال و شیخ و حاکم و وزیر معنایینه
استعمال اولنور شیخ نظامی بیت خواجه مع القصه که در بند ماست * کرچه خدا نیست
خداوند ماست * کشوری وزیر زین العابدین هچونده دیمشد بیت سپوراندر بر خواجه
ولی اولاد و تاباعش * نهاده کس اجاره هچو در املاک غازانی * قصیده مز بون نک مطلعی
بودر بیت بنایم پادشاهی را که از نایب سبحانی * نهاده دیو ساری را بکف مهر سلیمانی *
و صاحب مال معنایینه حکیم انوری * قطعه * خواجه در محل شد چنان معروف * که بیایغ
اندرون دود راجه * هر دو با یکدیگر همی گفتند * کیر خرد کس زن خواجه * بر معنای دخی
خروس ای یکی در استاد لطیفی. بیت منم چون ریک و تو هچون دجابه * یرم شد راست بر تو
خفته خواجه فی خوارگان فی واومعدوله و سکون راه اول و فتح کاف وراء ثانیله فرهنگ
جها نکیریده دشنام ویریمی معنایینه خوز اکا ری و دشنام ویرمک و خوار خوری دشنام
اشتمک معنایینه در استاد منوچهری. بیت تو خور کان ترکی من برد بار عاشق * زشتست
خواره کاری خوبست برداری * بو معنای موید کمال اسمعیل بیت بکیش خام طمع
خواند و یکی بی نفس * یکی تلنکی کاهل بکیش خواری خواه فی خوان فی واومعدوله و فتح
راء مهمله ایله روزی و نصیب معنایینه حکیم فردوسی. بیت ابا خواست بز دانش جان
نیود * ابا کوشش و زور خواره نبود فی خوازه فی واومعدوله و فتح زاه معجه ایله بوزن غازه
قدم پادشاه ایچون اهالی شهر مخصوص پادشاه اولان علی زیب و زینت ایتمه دیرل حکیم
سوزنی * قطعه * به پیش بادنه آن نامه تابن برسد * که هچ باد نیایی چو باد بانک و پوی
یکوی دوست بر آن نامه را بدان عنوان * به پیش نامه توتا خوازه بندم کوی * و برنش
کوشکه ده دیرل استاد عنصری بیت منظر او بدید چون خوازه * هر یکی زو زینتی تازه
تحفه الاحباب عروسه مخصوص اولان خانه مزین معنایینه فرهنگ جها نکیریده و دنیا
ایچون اوزرینه نقشه ترتیب ایتدکاری اغا جلره دیرل و او زم اغا جنگ عریشی و بنا و عمارت
و نقاشی نقش ایچون بغلر قلی اسکله معنایینه مرویدر و دخی بمعنی خواهش یعنی استک
حضرت مولانا قدس سره بیت مپر سیدش از سوی هر مهتری * بهرد ختر دیمدم خوازه
کری * بو بیت مننویدن قز طلبی ایچون فهم اولنور فی خوازنده فی واومعدوله ایله بوزن
سازنده بمعنی عروس کدافی المجمع فی خواسته فی واومعدوله و سکون سین و فتح تاء مثناة
ایله ایکی معنایه کلور اول خواستن لفظندن اسم مفعول اولور استنش معنایینه ثانی
متاع و قماش معنایینه در حکیم اسدی. بیت مدان به زدانش یکی خواسته * که نایب

همی از دهش گاسته * استاد عسجدی * قطعه * یا بند دیا کشاید یا ستاند یارده
 تاجیهان بر پای باشند شاه را این یاد کار * آنچه بستند ولایت آنچه بدهد خواسته *
 آنچه بند پای دشمن آنچه بکشاید حصار * مزبور ایکی معنایی بریتند حسین وفایی اراد
 اینمشهور بیت میدهد خواسته ناخواسته محتاجا را * هیچ محتاجی محتاج نباشد بسوال *
 خواسته بی واو معدوله ایله بوزن کاسه باغ و بستانه حیوانات اور کوب کیرمک ایچون
 ایتد کلری انسان هیأتند کی نسنه یه دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری بی خواسته بی
 واو معدوله و کسر لامله بوزن دانسته یعنی محبره یعنی دوات و لایقه یه ده دیملر در مجمع
 الفرسده فتح لامله بوزن وابسته منقولدر بی خورابه بی واو معدوله ایله بوزن خرابه ایکی
 معنایه کلور لول آب اندک که صوبندی ار اسندن ضروب آفر حکیم فردوسی بیت زجوی
 خورابه چو کتر بکو * که بسیار کرده یکباره او * ثانی آوانی زراعتی حاضر و آماده اولان
 اکجیه دیرلر بی خورده بی واو معدوله ایله خاء مضمومه ایله اولان خرده نک جمع معنایه
 مترادفدر محله بیان اولنور انشاء الله تعالی بی خورنگاه و خورنگه و خورنه بی اوچی دخی
 واو معدوله و فتح راء مهمله ایله بر قصرنا میدر که سمنار رومی که عربیه سمنار دیرلر نعمان
 بن امری القیس بامریله بهرام کور ایچون بنا ایتمشدر قصر مزبور خورنق اسمیله مشهور در
 اما اعجام خورنگه دید کلری جای طعام دیمک اولور اول قصرده روایت اولنور که اوج کنبد
 متد اخل بنا اولنمشیدی بهرام کوره عبادتخانه ایدی شه دیر و سه دیس دخی دیرلر کسر
 دال ایله زبان پهلویده کنبد دیس دیرلر اما عربیه تعرب اولنوب خورنگه خورنق
 و سه دیره سدیر دیرلر حکیم خاقانی بیت خواهی که در خورنگه دولت کی مقام * بکری زازین
 خرابه تاد لکشای خاک بی خون بی واو معدوله و فتح راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول خره
 معنایه مترادفدر که خاء مضمومه ده ذکر اولنور انشاء الله تعالی ثانی بر مرصد عربیه
 جذام دیرلر ثالث مضمومه ده اولان واو معدوله خون معنایه بی خون بی سکون واو
 و فتح راء مهمله ایله بوزن چون مجمع الفرسده در معناسنه و تحفه الاحبابده خرزهره که عربیه
 دقلی دیرلر و مؤید الفضلاده یعنی پامال مسطور در بی خوله بی سکون واو و فتح لامله بوزن
 دوله اغاج نیر داند که ایچنه اوق قورل روم ولایتند اکا قندیل دیرلر و تحفه الاحباب اول
 قبور در که ایچنه اوق طولد یزوب پهلوانلر و غازیلر یونلر نه طاقرل میرنظمی بیت
 حجابل وارخوله کرد نش را * نیند یشد در اعدا مردنش را بی خوه بی فتح واو ایله یعنی
 خبه مرقوم مجمع الفرسده یعنی خوی یعنی عرق مسطور در بی خه بی اظهارهایله بوزن ده
 اوج معنایه کلور اول یعنی خوش که خه خه دخی دیرلر عربیه اولان بی لفظنک ترجمه سیدر
 ثانی یعنی پشته که عربیه نل دیرلر ثالث یعنی خرمن غله بی خه خه بی بر قاج محله استعمال
 اولنور زهی زهی و نیکانیکا و عجب عجب و خوش خوش معنایه در هرری محله اراد
 اولنور حکیم خاقانی بیت زه زه ای بخت خه خه ای دلدار * هم وفادار و هم جباردار *
 بوبینی سروری مجمع الفرسده خاقانی یه اسناد ایتش اما یوسف انجوی فرهنگ جهانگیری
 اوردین بوجه اوزن نقل ایدر بیت بیچ ای یار و خه خه ای دلدار * هم وفادار و هم جفا

جفا بردار * عبارت مذکور ترکیب په په پوه پوه دید کاری معنایه در کمال اسمعیل بیعت پس
 توقع بودت نعمت و چشمت ز کسان * خه خه ای خام طمع مردك بیپه وده امل کی خیازنه کی
 فتح یای تختانی و زاء معجه و نون ایله یعنی خواهر زن که خازنه دخی دیر لر ترکیب بالذ
 دید کای در کدافی المجمع کی حیثخانه کی سکون یای تختانی و شین و فتح خاه معجین و نونله
 مجمع الفرسه قامشدن یا پلش او نسخه میرزا ابراهیم و مؤید الفضلاده قیلدن طوقش او
 و معتبر و مفصل فر هنگ کرده اغاجدن یا پلش او که برجا بنده دلوکی اولوب سفارط مشره دن
 صوینی قویه لر ایچر و کیده و روز کار ایچر وده اول صوینی طاغیده یا زایا منده حرارت دفع
 اوله بو طرز هندوستانه مخصوصدر بو معنایه حکیم خاقانی بیت از کلاب و ژاله و کافور
 صبحش در سموم * حیثخانه کسری و سرداب خاقان گفته اند * و فرهنگ جها تکبیده
 اول خیمه در که کتان بزندن ایدر لر ایچنه سکوت پیراخی دوستیوب او زرینه صوسپر لر دفع
 گرمی هوا ایچون هندوستانه خس و خاشاک دن بو مقوله او ایدر لر ایچش حیثخانه
 نسیمه سنه باعث بودر حکیم سوزنی بیت چو آفتاب شد از اوج خود بخانه حوت *
 حیثخانه رودر ک بید و باده بخواه کی خیکله کی سکون یای تختانی و فتح کف و لامله بر او تدر
 هر بیده جبهله و مرمره دخی دیر لر کی حیثخانه کی الم و غصه معناسنه نعمت الله نقل آیتش
 اما حرکتش اشعار ایتامش و کیفیت احوال دخی بلدر مامش کی خیمه کی معروف چغتای
 لساننده اوی خم هنره ایله او دیمکدر میرعلیشیر ماه بدر کملی خر کافنه تشبیه ایدر بیت
 تافک بخنی لاری توز کای قطار * تاتولون آی آق اوی ایشکای آشکار * بو مطلعده فانوسه
 تشبیه ایدر بیت اول قویا شر آق اوید او مین تیگزینور مین هر ساری * کوییا فانوسدین
 پروانه قالغای تو شغاری کی مع الیاء الختانی * خاری کی خاراسنک سخت در آخرنده کی
 یای و صفیه در برنسنه نک صلابت و قویلکن بیان ایدر کی خارچینی کی اول طیراغه دیر لر که
 انی قینادوب صرجه ایدر لر و دخی اوق دمرنی ایدر لر انسانه طوقند قدمه هلاک ایدر لر اوالعانی
 بیت کسی که شود مانع وصل یار * کند سینه اش خارچینی کنار کی خارماهی کی کسر راه
 مهمله ایله بالی قاجنی و دخی مزسن بالی نک آد ایدر وله بیت کسی را چون خورد مال دواهی
 بخلقومش شود آن خارماهی کی خازنی کی کسر زاء معجه و سکون نونله بر استاد حکیمک
 آدیدر سیف الدین زبیری بیت اگر بحکم حساب هاش کردندی * بساختندی جاماسب
 و خازنی احکام کی خاکبازی کی خاک ایله بازیدن مرکبدر اطفال او یونلرندن بر او یوندر که
 طیراغه هر بری بر مقدار آنچه کر لیوب طیراخی قارشدیروب قاج آدم ایسه اولقدر
 حصه ایدر لر هر بری کند و حصه سن ارا یوب نه چقارسه آلور کدافی الحمودی کی خاکبیزی کی
 مسافرت معناسنه در معنای ترکیب طیراق اله مکدر ظاهر بودر که بواسطه اولعنایه حقیقتی دکل
 اصطلاحیدر مسافر منازل و مراحل خاک آلودا اولوب طیراغه غلطان اولدوغندندر
 بر معنای دخی صوکنار نک طیراق یو یوجی اولور بعض اولردن طیراق قالدردر لر صوکنارینه
 دوکوب یو لر ایچنه بعض کس والتون و بقیر یاره لر یولور لر بو معنی حقیقتی در کدا
 فی الحمودی کی خاکساری کی خوار و ذلیل و خاک آلود خاکسار مر قوم معناسنه کی خاکشی

خ غ

فتح کاف و کسر شین معجه ايله تودری ضرخ دیرلر بر دارودر کی خاله بیئی فی اضافتسز فتح
لام و اخفاء و کسریا و سکون یا و نوله پر یخ و نوله بشمش بولاج و اطعمه نك ا لحنی یعنی ادنای
طعام کذا فی المجمع کی خاله بی بی فی بودخی اول معنایه در یعنی ارزل طعام کذا فی مشکلات
بو معنایه شاعر بیت نخواستم کشتکر بامنت غیر * خوششت بی امتنان آن خاله بی بی
کی خالی فی بمعنی تهی و تنها معروف سوز در کی خامشی و خاموشی کی کلاهما بضم المیم و کسر
الشین المعجه ایسم اول قلندر شیخ سعدی بیت دو چیز خیره عقلست دم فرو بستن
بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی کی خامی کی خاملفه معروف و موصوف اولان نسنه به
دیر لور بر معنایه کفند در کی خانکی فی فتح نون و کسر کاف فارسیله خانه به منسوب اولان
نسنه یعنی اوده مخصوص یا بلش اطعمه و سایر استیاعوما و بر نوع لطیف حلوا در خصوص
جانی فی کسر نوله صوصو غوده حق مکان و دخی حوض معنایه شیخ نظامی بیت آب کوثر
نه آب خانی بود * چشمه آب زندگانی بود * نسخه میرزا ابراهیم زرخالص و نام های ابن بهمن در
کی خاور خدای فی خاور زمین پادشاهی در و سلم بن فریدون شاه که خاور زمینی اکا ووروب
انده پادشاه اولدی اکا خاور خدای دیرلر یعنی خا و ر صاحبی کی خای فی لذت و مزه معنایه
اصم استعمال اولنور و دخی چقوریر لره یغور دن صو ایرکوب متعفن اولق و دخی خاییدن
لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور شکرخای و زار خای کی فی ختلی فی سکون تاء
مثناه و کسر لام ویای نسبتله ختل دید کبری و لایته منسوب اولانه دیرلر عوما و انده بی نظیر
آثار حاصل اولور اول مناسبته غایت ایو آته اسب ختلی دیرلر کثرت استعمالله یا لکتر ختلی
دیرلر شیخ نظامی بیت و شاق نیک چشم هفت خرگاه * بران ختلی منتهای شهنشاه *
کی ختلی فی بودخی اول معنایه در نون تا کید ایچوندر کی خرابانی فی خراباته یعنی میخانه
منسوب مراد مست مدام در مولانا محمد ظهوری در قسیمه بیت بجوش و خروش مناجاتیان
پکلبانک نوش خراباتیان * شرف شفره بیت بمال دست بترک بدان خراباتی * که
صنعت طرفه بود روزه دار میخوان کی خرد شتی فی بیان اشکی عربیده خمار و وحشی دیرلر
ابوالمعانی بیت صورتش آدم چو کاو و خش بوده میرتش * چون خرد شتی کپزد
گربه بیند آدمی کی خرزی فی فتح راه مهله و کسر زاء معجه ايله بو تحقیقی پیلور معنایه
کی خرعیسی فی اضافتله عیسی علیه السلام اشکی دیمکدرو بر معنایه ده ره باندر کی خرنای
گرنای اجمامک بر نوع بود سیدر اشک صداسی کی صدا ویرا اکثر جنکرده چالار سیف
اسفرنگی بیت پای کوبد سر پرچم چوزند راه بقا * جنک شیر علم و لحن سرود خرنای
رضی الدین نیشابوری * قطعه * اندران روز که مشاطه نیاید طفر * شود از خون
چیان پیکر شمشیر آرای * مرد درم جهد از غایت فرط کینه * اسب برهم قند از بیت
یا نك خرنای فی خشی فی کسر شین معجه ايله اول بیاض نسنه که بیاض لحنی اقصی الغایه اوله
عربیده قوری دیرلر کی خله کشتی فی کی دومی معنایه در کی خندستانی فی خندستان
مرقوم معنایه مجمع الفرسده مسخره لقی ایتک معنایه مسطور در کی خوالی فی واو
معدوله ايله بوزن خالی اپکی معنایه در اول طعام معنایه ثانی رودخانه یعنی پای خرق

حرقی کذا فی فرهنگ جهانگیری که خوی و او معدوله ایله پای و جای وزنی اوزن چاشنی
 و مزه معناسنه ابوالعانی بیت آنقدر کرده اثر درد غم حسرت یار * خوی از ذایقه و کز
 نتوانم بشناخت که خوی و او معدوله ایله عربیده عرق دیرلر حکیم اسدی بیت دلارام ره
 برخ از شرم کی * سمن لاله شد لاله لولوز خوی * دیگر بیت بر روی خط تو قطره خوی
 بوی عرق بهار دارد * چغتای اسانده کسر خایله نیردیرلر و کسروا و یای تحتانی مشدده
 ایله عربیده زمین دشت و هامون و زمین نرم معناسنه در که خعی و زهی معناسنه تحسین
 ایچون استعمال اولنور کمال اسمعیل بیت زهی شکسته خط پشت زلف مهر و یان *
 خعی بپرد لب آب چشمه حیوان * و کله تحسین در خه ایله ای لفظ لرندن مرکب در حکیم
 انوری بیت زهی بیان تو اسرار غیب را خاکی * خعی بتان تو آثار جود را تفسیر که خعی خعی
 یعنی زهی زهی و نیکانیکا و خوش خوش که خیری سکون یای تحتانی و کسرزاه مهمله
 ایله کیمی صاری کل و کیمی صاری شبوی در دیرلر و بر معناسی دخی و واقدر یواپی معنایه
 شمس فخری * قطعه * زرد و خیره است دشمنش کوئی * کردنسبت با و خرد خیری *
 یاد شاهی که هفت طاق سمیهر * باشد از طارمش کین خیری که خیلی که کزندن کنایه در
 وجهیت معناسنه ده کلور میرنظمی بیت مرا کردند هر شب آشنایی * سکون در کوی
 یانان بود خیلی که باب الحاء المکسوره مع الالف * خلا بوزن ردا با لحق معناسنه
 میرنظمی بر آنکس که نقشش کند اقتضا * بماند چو خرنک اندر خلا که خوی بوزن بیا
 یعنی مزه عربیده لذت و ذوق معناسنه میرنظمی بیت بیسیار خوردن کند امتلا *
 مرا آنکس دهن را نباشد خوا که خیر یوا که سکون یای تحتانی اول و فتح ثانی و راء موقوف
 و ضم باء موحد ایله قافله که مال و هیل و مال بوا و هیل بوا و شو سمیر دخی دیرلر خینا که
 سکون یای تحتانی و فتح نونه سرود و نغمه معناسنه در و گاهی نون یا به تقدیم اولنور امیر
 خسرو در ترجیع شعر بر نغمه بیت نظم را علی تصور کن بنفس خود تمام * کونه محتاج
 سماع و صوت خینا کر بود که مع الباء الموحد * خشب که سکون شین معجه ایله بی هنر
 و بی معرفت اولانه دیرلر ابوالعانی بیت ندانستم رموز فن عشقت * دبستان چهارا
 خشب ماندم که خلایق بوزن کلاب چامور و چرکاب معناسنه احمد کرمانی در متابعت
 نفس کوید بیت چون خرهمه در خلایق ماند * باشک همه در حجاب ماند که خلایق
 سکون لامله بمعنی خلم یعنی سومک کذا فی الجمع که خیراب که بوزن نیراب موج دریا
 معناسنه که کومه دخی دیرلر اصلی آب خیزند ایدی علم اولدقده مضاف الیه تقدیم
 اولندی که خیک آب که سکون یای تحتانیله قریبه که آنکله صوچکرلر خیک اصلنده اسم
 عام در هر طلومه دیرلر آب اضافتیه مخصوص صو طولومی اولدی کذا فی مجمع الفرس
 که مع التاء المثناة خت که یابوب یو پور مق یو پیدن معناسنه و بعضی فرهمکنده یلدر مق
 تابش معناسنه میرنظمی ایکی معنایه بیت بکوه و دشت را خت کرد چون نور * در آنسو
 ناکهان خت دید از دور که خشت که سکون شین معجه ایله اوج معنایه کلور اول کریم
 معناسنه که بشور و ب و قطعه سن کوچک ایشدکنده رومده تو غله و عجمه خشت

خ ا

خ ب

خ ت

چخته دیر لر چخته و صفیه موصوفی او از دن مقدم مطلق کریم مراد او لنور استا دذیشدر
 بیت یوغای تو اگر خشت زنده از کل من * همچنان در دل من مهر و فانی تو بود * خطیب
 شیرازی * قطعه * سخن حمام رشک رضوانست * کرچه بنیاد اوست از کج و خشت *
 ماه رویان در و چو غلمانست * فوطه هار ز زله جای بهشت * ثانی فرهنگ جهانگیریده
 کتاب زندگ پکرمی بر نسکندن اون ابکجی نسک آدیدر کتاب زندی پکرمی بر قسمه
 تقسیم ایدوب عرقمنه ضم نوله نسک دیرلر و هر بر نسکک آدی و ادر ثالث حربه دموریدر
 اما کثرت استعمالدن حربه دیدکری نیزه کوتاهه خشت و دمورینه حربه دینلک مشایع
 اولمشدر بویتدن مفهومدر بیت ببالای سروبه نیروی پیل * بانکشت خشت افکنده
 بردو میل * و حربه اولدوغنه بودخی دلالت ایدر حکیم اسدی بیت هوا چون شب و کرد
 چون دیوزشت * درو چون شهاب روان نیرو خشت * دیگر مصرع * یکی خشت شاهین
 رود مار پیچ * و سنان دمورینه دیرلر و حربه دمورینه دینلک وکی بویتده تصیریحاو اقدر
 حکیم فردوسی بیت برآمد درخشیدن تیغ و خشت * تو کفنی هوا بر زمین لاله کشت *
 و حربه اولدوغنه حکیم فردوسی بیت یکی خشت زدر میان قباد * که بندگربند او بر کشاد
 معلوم اولدی که حربه یه ده و دمورینه ده علنک اقتضایسته استعمال اولنور ایتمس *
 و خشت خشت یی تفردی که بجان و بعضی سنه لردن صادر اولور بر صادر که تقریر
 ایدر حضرت مولانا قدس سره بیت خشت خشت موش برکوشش رسید * خفت ذوق
 لذتش کلی رمید و خلعت یی بخشش قفانی که پادشاه و وزیر خدمت مقابله سنه
 انعام ایدرلر اکا تشریف دخی دیرلر میونظمی بیت بجان خدمتش چون رسیده بکوش
 بفرمود خلعت نهندش بدوش و خیره دست یی باب الجیم الفارسی مکسور سنه ذکر
 مرور ایدن چیره دستک مقابله ضدی درالی اوز اولوب طوتوغی اشی سقط
 ایدوب هیچ پایشه یر امین آمده دیرلر ابو المعانی بیت خیره دستند آنکه دعوی هنرا
 میرند * هرکه از دستش هنرا ید نباشد لاف زن و مع الجیم و خانج یی کسر لام و سکون
 نون ایله اعضا نك طوئلسنه یعنی علمدن قالمه سنه و دخی طرنقه قازمق معنایسته که
 خلنک دخی دیرلر کدانی فرهنگ جهانگیری و حیه یی سکون یای قفانی و نون و فتح فایله
 سکرک تخمی دیدکری دارودر کدانی نعمه الله و مع الدال المهمله * خرد یی فتح راه مهمله
 ایله عقل و بصیرت معنایسته شیخ سعدی بیت سپهر اول کند چشم خرد کور * پس
 آنکه بر خردمند افکند زور * حکیم سنایی بیت بر سرت به زعقل افسر نیست * خرد
 اندر سرست بر سر نیست * چغتای لسانه عقله ایچ دیرلر فرهاد نامه ده فرهادمانند
 شیرین حنکه دیر بیت اور و بان آنجه شور و شین قیلدی * که ضعف ابلاب ایسی اوزی
 ییقلدی و خردمند یی صاحب عقل دیمکدر مند ادات توصیفدر مقابل بیغرد اولود شیخ
 عمر خیام * رباعی * ای چرخ ذکر دش تو خرسندیم * آزادم کن که لایق بندیم * کربیل تو
 با بیغرد و نادانست * من نیز چنان اهل خردمندیم و خروند یی سکون راه مهمله و نون و فتح
 و او ایله بر نوع خیاطت یعنی در زبلاک در صنعت و استادلک کو سترمک ایچون ایدرلر کدانی

خ ج

خ د

فی قهرنگ جهانگیری و خشاوند فی فتح شین معجه و واو و سکون نون ایله بر ملک آدیدر
 کذا فی الجمع و خنک بید و سکون نون و کاف فارسی موقوفه بمعنی خار درخت یعنی
 اغاج دکنی که بعض اغاجلرده اولور استاد رودکی بیت تن خنک بیدارچه باشد سپید
 بنرمی و تری نباشد چو بید و خنید و کسرنون و سکون یای تحتانیله بمعنی مکیه یعنی
 آمدی فعل ماضی اولور شرف شفروه بیت که از باغ تولاله میخندم * که از لعل تو مشکر
 میخندم * مصدری خنیدن کلور مکیدن معناسنه و خوید و واو معدوله ایله مفتوحه ده
 ذکر مرور ایدن خوید معناسنه در قصیل دیمکدر و تازه تمش مزر و عاتده دیر لر بولفظک
 استعمالند ایکی وجه وارد بری مذکور وجه در بید و زنی اوزن حکیم انوری بیت ای عجب
 نیست بمی کز اثر لاله و خوید * کفی آه و بره میناسم و بیجاده ابست * یوقولی موید شمس
 بخری بیت بهر قصیل فرس سایس تعظیم او * آود داز باغ چرخ هر سحر و شام خوید
 و برو جی دخی کسر و او و سکون یایله خرید و چوید و زنی اوزن در میر عماره بیت رویش
 میان خله سبر اندرون بید * چون لاله برک تازه شکفت در میان خوید و خوی درد
 کسر و او و سکون یای تحتانیله بر علت آدیدر طرفک اطراف بشوب چرک واریک بغلرگاه
 اولور که آندن طرف دو شرعریه را خس دیر لر و هندی اسانده انگیزه دیر لر خویشانده
 و او معدوله و سکون یای تحتانیله خصم و اقربا معناسنه و خید و سکون یای تحتانیله
 تازه بغدادی و آیه که خوید دخی دیر لر حکیم سنایی * قطعه * کسی که عزت عزالت نیافت
 هیچ نیافت * کسی که روی قناعت ندید هیچ ندید * زهی خوششت ولیکن زجیل خواجه می
 خوشی نیاید از و هیچ زانکه خار ازخید و مع الاله الممله * خدیور و کسر دال ممل
 و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله پادشاه دیمکدر که خدیو دخی دیر لر امی اولوپا د شاه
 معناسنه در کذا فی قهرنگ جهانگیری و خدمتکار و معروف و خدمتگذار و خدمت
 آید بی مخصوص اولق لازم دکل هر خدمت آید نه دیر لر هر نه و جهله اولور سه ابوالمعانی
 بیت خدمتگذار شاه جهانم بجان و دل * دارم امید لطف و عنایت در ین مدار و خری
 ایکی معنایه در اول صاوتون آل معناسنه صیغه امر در ثانی طوماندر که بهار ایامند و وجه
 طاغیر باشند و کوز فصلند آخلق یرلرده و دن لرده اولور اکا هر دخی دیر لر اما زبان
 بهلویک خر خوش دیمکدر و خریدار و صاوتون آیهی مشتری معناسنه در اصلی خرید دارد که
 خرید اشتراک و دار اسم فاعل در ایکی دال بریده تلفظ ثقیل اولغله بری حذف اولمشدر
 میر نظمی بیت خریدار متاع در د عشقم * زعهد کودی پرورد عشقم و حبهیر و سکون
 نون و کسر جمله بوزن انجیر اوج معنایه در اول بمعنی نیره یعنی قراکو حکیم اسدی بیت
 همه آسمان کرد لشکر گرفت * همه دست خجیر و خجیر گرفت * ثانی بوی تند یعنی کریه
 رایجه ایج یاغی و یا خود کوی و یوکیانفی و چراغ سونکی و امثالی قوقوله دیر لر خسروانی
 بیت سالها بگذرد که برناید * روزی از مطبعت همه خجیر * ظهیر فاریابی بیت زباد کرزش
 کردون همی پراز آشوب * رتف تیغش هامون همه پراز خجیر * شمس بخری بیت چنان
 بسوی تخت ز تاب عنایتی خصمت * که برناید از و کر بسوزدش خجیر * ثالث هر نیز و تند

اولان نسنه یه دیر لر خمنکسار خ سکون نون و کاف فارسی موقوف و فتح سین ممله ایله
 ابکی معنایه کلور اول اول کسینه دیر لر که باشنک قیل بیاض اوله حکیم قطران ارموی بیت
 زال زر اندر ازل زلزال شمشیر تو دید * در ازل شد خنکسار از هول آن زلزال زال * امیر
 خسرو بیت صفوت آتش مجوزین چا بکی پوشان رسم * زانکه طاوسی نیاید از بطن
 خنکسار * ثانی کوه چله در که باروتک بر جر ویدر خ خ خیار خ معروف شاعر کبری دیشدر
 میت قافیه نان و شیر و خیار * در عجم این یافت مثل استهار * یا ز فصلند خیار و پیرک
 اتمک ایله تنالی لطیف اولوب و اوچی نك قافیه سی واسع اولغله مثل ایتش لر خ خیار چنبر
 و خیار شنبه خ کلاهما ادویه دن مسهل لطیف در تاز و سی خیار کبیر قورید قله ایچنه
 بتی بال کی اولور اون در همی تمام شربتدر برویا ابکی مجلس عمل ایتر غایت مفید نسنه در
خ خ خپاوار و خپاور خ کلاهما بفتح الیاء القتانی والواوایش کوچ معناسنه ابوالمعانی بیت
 هر کس مجهان داد و ستدر اشد کاسب * جز عشق مرانست خپاوار مناسب خ خیر بکی
 سکون یا تین تحتانین و کسرباء موحده و کاف فارسیله اقسام لعبدن بر لعبد که بردایره
 چو رب ایچنه بریمی کیروب طور ب باقیلری اطرافندن آتی اور لر اول ایاغله آنلری
 در قنغسنة طوقنور ایسه آنک یزینه اول طورر بوایونه خرسک و بخور دخی دیر لر
 کذا فی المجمع خ خیر خیر خ بولفظ مکرر بش معنایه در مقهور و واله و سرکشته معنایه در
 حکیم اسدی بیت کس از خیل ایشان نبد مائده نبد * بمانند در زخم اوخیر خیر *
 دیگر باندین معنی بیت شمارندک شد منست مائده دبیر * دل و شاه و لشکر همه خیر خیر
 ثانی هرزه و هدیان معناسنه در کال اسمعیل بیت او می کنند مسوده شعر من بیاض * من
 می کنم مسوده شعر خیر خیر * ثالث بمعنی بی سبب و بی اصل شاعر بیت خیر خیرم کرد
 صاحب تهمت اندر همجو بلخ * تاهیم کویند کافر نعمت آید اندری * رابع بمعنی نیره و تاریک
 حکیم فردوسی بیت ز آواز باران و کردان نیر * همی چشم خورشید شد خیر خیر *
 خامس لغت محمودیده بمعنی شتاب و شرفنامه ده یهوده و تاریک و نیره معناسنه مسطور در
خ خ خیر خ بوزن شیریدی معنایه کلور اول سرکشته و حیران حکیم قطران ارموی بیت ای
 بخوبی بر بتان کابل و کشمیر میر * ماندم از بس کاوری در عهد هاتاه خیر خیر * ثانی
 هرزه و بی سبب معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت ای رونق جام ز تو چون چرخ
 کردام ز تو * کندم فرست ای جان که تاکی خیر کرد آسیا * ثالث قره نك جهانگیرده
 کوزه غبار واقع اولغله دیر لر رابع اعضا و یوشق اولغله دیر لر خامس ناچار معناسنه
 ابوالمعانی بیت در اندیش و صلت که ناخیر شد * سراپا وجودم ز غم خیر شد * سادس
 بر شکوفه در که زر و سرخ و بیاض اولور اکا خیری دخی دیر لر سابع رند و دلیر و بی شرم
 معنایه در بومعنا لک جمله سنه هاء علامت ایله خیره ده دیر لر خ خیره سر خ سکون
 یای تحتانیه باشی دوش و شاشقون معناسنه اولور مولانا هاتقی بیت سپاهان پر فتنه
 خیره سر * ز چشم میاه بتان خیره تر خ خیر کی و خیره کیر خ کلاهما بسکون الیاء القتانی
 وزراء معجمه موقوف و کسر الکاف الفارسی بر او یوندر ترکیله طور طوت دیر لر عینی ایله

ایله فارسی سنک ترجمه سیدرخیر بکیر مرقوم معناسنه اکا کو هاموی وخرسک دخی دیرل
 کدافی المجمع فی مع الزاء المعجمه * خردسوز فی ایکی معنایه کاوراول آذر یا یکانه برآتشکنه
 نامیدر شیخ نظامی * مثنوی * از آنجا بتبیر آزادگان * درآمد سوی از آبادگان * دران
 لحظه بود آتش سنک بست * که خواندی خردسوزش آتش پرست * ثانی هر نکه عقلی
 زایل ایدر غم و غصه و افکار دورد و جای خوف و کار دستوار و مکيفات و بونله بکزر
 نه اولور سه عوما و دلبر ممتاز خصوصاً فی خیر فی بوزن نیز خیزیدن و بعض ارباب لغت
 قولنجه خاستن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر صخر خیز کبی مثال امر خواهه حافظ
 بیت ساقیا برخیز و در ده جام را * خاک بر سر کن غم ایام را * مثال وصف ترکیبی خواهه
 سلمان بیت بنوی دوست صخر خیز شو چو باد صبا * که بوی دوست زمشکین دم * هر یابی
 فی مع السین المهمله * خرش فی سکون راه مهمله ایله آیو دید ککری و حشی جانور در سباع
 نو عندن میر نظمی در صفت اخق و کول بیت چنان کردند تعلیم و تفهیم * که نتواند کند
 چون خرش تقلید گو خیس فی سکون یای تحتانی ایله بوزن کیس پلاس و خامه کهن
 و خشین و دخی خیسیدن لفظندن صیغه امر در فی مع الشین المعجمه * خدیش فی کسر
 دال مهمله و سکون یای تحتانی ایله حرم کبارده بر اختیار خاتون اولور که امور بیتنه کتخدا اق
 ایدر و سوزینک نفوذی دخی مقرر اولور اولقوله یه کد بانودخی دیرل ابو مسلم بشاری
 * رباعی * در ظاهر اگر برت تمام درویش * ز پنه چه زنی بطعنه هر دم ضد نیش *
 دار در کس بتا باندازه خویش * در خانه خود دینه و آزاد و خدیش فی خراش فی فتح راه
 مهمله ایله ایکی معنایه کاوراول خراشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور و خراش
 و رو خراش کبی ثانی اول یان که دری اوزرنده اولور طرئق و د کنند نند عارض اولور و محفو
 اغزندن دو کلن سنه که ترکیب تلاش دیرل و مختیان و امثالند تراش اولنان سنه یه دیرل
 شمس غزلی ایکی معنایه * قطعه * رسید رافت عدلش بدان که از سر شاخ * نمی نماید آره که
 تراش و خراش * برون فکنده مجار و ب لاتدز کردن * عدوش راز در خانه جهان چو
 خراش فی ضمه آخر معنایه کلور محله ذکرا و لنور انشاء الله تعالی فی خرش فی کسر راه
 مهمله ایله اول نوع خنده یه دیرل که هزل و تمهیز یوزندن اوله اکا خیش و خندیش
 و خنده خیش و خنده ریش دخی دیرل ابو المعانی بیت کمان منبر که شود دولت جهان
 جا وید * بروی تو دوسه و زی فاک خراش کند فی خیش فی کسر راه مهمله و سکون یای
 تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی خراش مرقوم ثانی بمعنی خوش ضمه معناسی محله ذکر
 اولنور انشاء الله تعالی فی خلاش فی غلغله و غوغا معناسنه در کدافی المجمع اما مشرفتا میده
 بمعنی خلیش که چپله و خلاب و غر لغج دخی دیرل فی خلیش فی کسر لام و سکون یای تحتانی
 ایله اول قونی یا لغه دیرل که آدم با صدقه ایاق کو جله قالقر کدافی ادات الفضل فی خویش
 و او معدوله ایله بوزن کیش الی معنایه کاوراول بمعنی اقارب یعنی خصم حکیم اسدی بیت
 مر این خانه تو خانه خویش دان * مرا کر چه بیگانه ام خویش دان * ثانی بمعنی خود که
 خویشتن دخی دیرل ترکیب کند و کنی دید ککری معنایه در شیخ ابو سعید ابوالخیر * رباعی

۳۸۷
 خ ز

خ س

خ ش

بخش ص بخ ف بخ ق بخ ك

آتش بد و دست خوش از خرمن خویش * چون خود زده ام چه نالم از دشمن خویش * کس
 دشمن من نیست منم دشمن خویش * ای وای من دوست من و دامن خویش * ثالث یعنی کلاهم
 و خوش کارمزار عده دیرلر حکیم فردوسی بیت پنجم ز کج و درم صد هزار * بدر ویش
 هر کو بود خویش کار * رابع یعنی وجود حضرت مولا نادر سره بیت خویش من
 والله که هر خویش تو * هر نفس خواهد که میرد پیش تو * خامس یعنی خوب و خوش میر
 خسرو بیت دید جوان میشنوی خویش را * نیر قلم کرد سر خویش را * سادس بر نوع
 طوقش غلیظ کتان بزی در که آکا خیش دخی دیرلر میر خسرو بیت طاه خویش از خشکی
 و تری * یافته از خر که مه بر تری * معنای اوله عریه اقا رب و جغتای لسانده کیش قارام
 دیرلر خصم و اقربا دیک اولور فی خیره کش فی ضم کافی عربیله مجمع الفرسده ضعیف
 و بی مجال و بی شرم معنا سنه در شیخ سعدی بیت جهان سوز و بی رحمت و خیره کش *
 ز ناخیش روی جهانی ترش * کدافی مؤید الفضلا اما خاطره کاور که خیره بی سبب و هرزه
 معنا سنه اوله ضعیف معنایی نیجه استنباط اولنور فی خیش فی سکون یای تحتانیله
 ایکی معنایه کاور اول فر هنگ جهانگیریه بر نوع کتان در اکثر بلاد بکرات و سنده طوقورلر
 و کیرلر استاد فرخی بیت دلی راد ران نوشی عدد و را بر جگر نیشی * عدد و خیشست و تو چون
 ماه تابان آفت خیشی * و بر نوع کتان در که مصرده طوقور خیش مصری دیرلر ثانی اول
 اغاجه دیرلر که او کوز بویینه بغلرلر آکا ایددخی دیرلر نسخه میرزا ابراهیم بر نوع لطیف
 گتان جامه در که ایام تابستانه کیرلر بو معنایی مؤید حکیم انوری بیت آسمان خود سال و مه
 پاینده این دستان کند * در دیش باخیش دارد در تموزش بافنگ * بافنگ زرداوه کور که
 دیرلر و مجمع الفرسده جامه کتان سطر مسطور در فی مع الصاد المهمله * خلاص فی شرفنامه ده
 التون و نقد نفیس صفتند استعمال اولنور و مشکلاته یعنی پوته مذکور در فی مع القام
 خلاف فی شرفنامه ده صلح سکوت معنا سنه مسطور در و عربیله ضد راستدر مخاف
 معنا سنه و فعال وزنی اوزن مصدر اولور فی مع القاف * خیق فی سکون یای تحتانی
 و فتح و اوایله خوار زم مملکتند بر شهر آدیدر مولا ناهاتی بیت توهم دست از کات و خیق بد از
 که تا مملکت ماندت پایدار فی مع الکاف * خباک فی فتح باء موحد ایله قیون و صغرا غیلی که
 کیجه یا تمق ایچون ایدرلر ابو المعانی * قطعه * شها این سرای چنان اشتباه * شود دوستانرا
 مکان لطیف * نکیر دفرار و نماید حضور * شود دشمنانرا خباک کثیف فی خسک فی
 مصغر خس در و خیر کیر او یونی معنا سنه شیخ سعدی بیت استاد و معلم چو بودم آزاد
 خسک بازند کودکان در بازار فی خسک فی سکون سین مهمله ایله کل مصغر معنا سنه در
 کدافی فر هنگ جهانگیری حرکت ثابته معنای مغایر ایله کاور فی خشتک فی سکون سین
 معجمه و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه کاور اول قفتان و کوباک قولتغه اوز دقلری بان در که
 ترکیه دخی خشتک دیرلر کمال اسمعیل بیت آنکه قدرش جو کشد دامن رفت بر چرخ *
 همچو خشتک بودش شکل زمین زیر بغل * استاد لطیفی بیت هر که از خار میوه چیده بود
 هامن و خشتکس در به بود * بو معنایه خواجه سلمان بیت خشت ایوانش بر صدن کردون

بخ ص
 بخ ف
 بخ ق
 بخ ك

کردن خشتك * طرز بنیانش بردامن آفاق طراز * ثانی بمعنی اینه زانویعی دیرکوزی مولانا
 علی قلی بیت بن رضایت هر که بویک قدم * خشتك زانوی او برکنده باد خ خنك خ سکون
 میم و فتح نوله مریض و معلول و زخمتلو معناسنه ابو المعانی بیت بجاه دولت و قدرت اگر برند
 حسد * درون خصم ترا تا آبد شود خنك خ خنك خ فتح نون و ضم میله بندق اوقی
 دید کاریدر خ خنك خ سکون نون و فتح جمیله صا قرا غاجی که میشنه منه کوش دیرلر
 هر بید خبه الخضرا دید کاریدر فارسیده بر آدی دخی تمشکدر انا طولیده چنده دیرلر حرکات
 نلشه ایله مرویدر ارباب لغتک هر بری بر حرکتله نقل ایشلردر معروفی بیت باد آوریدرت را
 که مدام * که بنده کشیدی و که خنك * مجمع الفرسده جیم فارسیله مرقومدر خ خنك خ
 سکون یای تحتانی ایله هر طولومه دیرلر که کرک بال و کرک صوو و کرک نسنه قونیه جمله سنه
 خنك دیرلر خ مع الکاف الفارسی * خ خنك خ فتح لام و سکون نوله ایکی معنایه کلور اول
 خانج مرقومك معنای اخیرنه ثانی دورنك معناسنه در استاد منوچهری بیت تابراید
 نخت لخت از کوه میخ ماغکون * آسمان را آسکون کردد زرنك او خنك خ خنك خ سکون
 نوله هر بیاضه دیرلر عوما استاد بیت خدای تیغ تراد رازل بزال نمود * ز بیم تیغ تو تازان
 خنك شد سر زال * وقیر آته دیرلر خصوصاً حکیم فردوسی بیت تبارک ز فولاد سبزش کلاه
 قوس خنك بر کستوانش سیاه * قیر آته بواسطه اطلاق رنك اعتباریله در شعر آخر نسنه لده
 دخی استعمال ایشلردر از جمله یای سکر نه دیرلر اکثری بیاض اولغله شیخ نظامی بیت
 قوس و قرح کشت کمان وار کوز * از دو طرف خنك پی و سرخ توز * و بیاض فقتانه ده
 دیمشله حکیم فردوسی بیت بیوشید مهراب خفتان خنك * نشست از بر جرعه سبز
 رنك * اما بویتمد قافیه اقتضاسی اوزن خاه مفتوحه کرکدر بیاض اولق اوزن ایراد اولنان معانی
 جمله بیاض صحیح دکلدر بلکه بر مقدار تیره رنك اولق فهم اولنور خ مع اللام * خ خبال خ فتح
 یاه موحه ایله قیون و یکی و صغیر آغیل که کیجه یا تمق ایچون یا خود صاتمق ایچون طاشندن
 یا خود اغاجدن ایدرلر ابو المعانی بیت میندار خانه هر اصحاب مال * همی ساخته اند
 مهر خود را خبال خ خبتال خ سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله مجمع الفرسده سخن دروغ
 و مزاح معناسنه در تحفه الاحبابه کذلک و نسخه و فایده الحق مزاح معناسنه مسطور در
خ خل خ بوزن دل سومك معناسنه مرویدر خ لم دن ترخیم اولنسه جایز در میز نظمی بیت
 بد اندام وید کوی وید بود دل * دودیده پر آرخ به بینش خل خ مع المیم * خ خرام خ یدی
 معنایه کلور اول ناز و رعنا لغله صاتمق معناسنه میر خسرو بیت بهر زمین که چو آب حیات
 بحرایی * دهان مرده زیر زمین پر آب شود * بو معناده اسم مصدر اولق لازم کلور ناز ایله
 صالمنش معناسنه استاد لطیفی بیت مکر از یار من آموخت کل و سر و چمن * کین چنین خنده
 شیرین و خرامی دارد * ثانی خرامیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور صر و خرام
 و کیک خرام کی معنای اول ایله بو معنایه استاد فرخی بیت خاک او پر خرام و جادووش *
 باغ او پر بتان کیک خرام * ثالث بمعنی خوب شمس غری بیت تانبا شد کریم همجو لیم *
 تانبا شد کریم همجو خرام * رابع بمعنی مرده حکیم فردوسی بیت سیم بد از ان کفتم کشته

خ ک

خ ل

خ م

زام * که بیغام بد بانوید و خرام * مختاری بیت زشمشیر زهراب دل را نوید * ز پیکان پولاد
 جا را خرام * خامس یعنی شادمانی و سرور و له بیت بودند بکهمفته با نای ورود *
 ابا سور و جشن و خرام و سرود * وله بیت یکی شهر بد شاه را شاهه نام * همان از درو سور
 و جشن و خرام * سادس یعنی مهمانی شدن * وله بیت خرام آرو را مشکرا را بخوان * یکی
 خلعت آرای بالای خوان * وله بیت چو طوس صیبه بد پند یرد خرام * بیاشیم و مشندل
 و شاد کام * صابع یعنی نوید و له بیت یکی نامه فرمود ز دیک سام * سرا سرد زود و نوید
 خرام * استاد فرخی بیت دولت او را بملک داد نوید * و امده تازه روی و خوش بخرام
 بومعنا را بیات مرقومه استشهادی فرهنگ جها نکیری نقلید ریخسم سکون سین مهمله
 ایله مشرفنامه ده جراحت معناسنه در بو معنایی مؤید استاد عنصری بیت بسی خیمها
 کرده بود از نخست * مر این خیمهای مرا چان جست ریخسم سکون شین مجحه ایله
 غضب و تهور معناسنه درخاء مفتوحه ده ذکر اصلی او زینه ایدی بوند مشهور اولدوغی
 اوزن نقل اولندی ایکی وجهی ده جای ز در دیک اولور ریخلم کسره یه قریب سکون لامله
 اوج معنایه کلور اول اول غلیظ صوو خلط در که بورودن اقا عربیه مخاطب دیر لر شمس خری
 بیت عدورا خیال سرتیم او * زبینی کند مغز بیرون چو خلم * بومعنا ده خل و ختم تخی دیر لر
 ثانی یعنی غضب معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت خلم خوشتر از چنین خلم ای خدا
 کر کند از نور ایمان جدا * ثالث اول کل نیره که چسپند یعنی یا پوشقان قره با خلق که ایاق
 قودقه یا پوشوب یوریمکه عسرت و پر استاد * مثنوی * مروی دانشی در راه کمر راه * که
 راه دور تار بکست و بر چاه * چراغ علم و دانش بیش خود دارد * و کرنی در چه افی سرتکون سار
 فغان زین صوفی در خلم مانده * ولی در خلم خورنی علم مانده ریخلم درت معنایه کلور اول
 یعنی خلم که اندن اختصار اولمشدر ثانی بر نوع بومدر خوش آواز او و رک صد اصندن
 هولفظی فهم اولور ثالث ز حمله جراحت رابع علت سله دیر لر ریخیره چشم ری بولانق
 قور قودن اوله یا خود علیل اوله مولانا هاتقی بیت ازان خیره چشمان نا اعتمد * لب هندوی
 آتشین شد سفید ریخیم ری بوزن سیمیدی معنایه کلور اول جمع الفرسه کوزدن اتقان
 چرک که ترکیه چپاق دیر لر منجیک بیت دو جوی روان در دهانش ز خلم * دو خرمن زده
 در دو چشمش زخیم * ثانی جراحت و جراحتدن چقان اریک معناسنه حکیم اسدی * مثنوی
 زمین هست آماجکا جهان * نشانه تن ما و چرخش کان * ز زخمش همه خسته کایم زار *
 همان خیم و خون لیک درد آشکار * بو معنایی مؤید استاد عنصری بیت بسی خیمها کرده
 نود او درست * مران خیمهای مرا چاره چست * خسم لغتله عنصری نک ایراد اولنان
 بی عینی ایله بویتندر فقیر اقم الحروفک تصدی قیاس اولنوب دخل اولنیمه مرقومک
 نظمده بوا یکی وجه اوزن بولمشدر ثالث اول چوال که غلیظ پنبه ایلی ایله طوقنس اوله و اکا
 بکزر نسنه لره دیر لر طیمان مرغزی بیت صبوی و ساغرو آنین و غولان * حصیر
 و جایروب و خیم و پالان * بو بیتله برقاج لغته شاهد ایراد اولمشدر رابع بغرسق واشکنبه
 قاز ندیسنه دیر لر بو معنایی مؤید شمس خری بیت خیمش ار که خورد عجب نبود * که سکارا

خ ن

سکازا کیجه باشد خیم * خامس طبیعت دزشت معناسنه در که در * خیم دخی دیرلر دژ درشت
 اولور بو تقدیرجه خیم طبیعت اولور حکیم سنایی بیت مرد شهوت پرست را در خیم
 بد ترازبت پرست خواند حکیم * سادس خوی تند و نیز معناسنه حکیم فردوسی بیت
 دگر خوی بد آنکه خوانیم خیم * که با او ندارد دل از دیویم * هکذا نقل فی فرهنگ جهانگیری
 و فرهنگ حسین وفایی سابع تحفة الاحبابه یعنی دیوانه مضطرب در * مع النون *
 * بخالیدن * فتح خیم و کسر لامله قوجا قلمقد در اغوش کردن معناسنه ابوالمعالی بیت
 کشیدم آنقدر جورش ندیدم لطف او هرگز * نشد روزی بماروزی میانش را بخالیدن
 * بخولیدن * الف رینه و او ایله ده اول معنایه در * خندان * سکون ذال معجه ایله
 حرمان معناسنه عربیدر شیخ عطار بیت هر که اندر طاعتش کسلان بود * حاصلش کراهی
 و خندان بود * خراشیدن * فتح راء مهمله و کسر سین معجه ایله طر ملائق و یک قازیمق
 رو خراش و دخر اش بودند در ابوالمعالی بیت مشو بهخت دلی رو خراش مردم را *
 که هرگز نشکند با خرد خراشیدن * خرامان * نازله و رعنا غله صالوب یورینه دیرلر
 اسم فاعل در صالنجی معناسنه و له بیت خرامان سوی من آمد نهادم روی برپایش *
 متاع معتبر کردند پای انداز شاهانرا * خرامیدن * مصدر در صالنج معناسنه * خران
 را * مشدده ایله و تخفیفله ده جائز در رام و مطیع معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت بیچاره
 نبات دانه بینی * هموار خران این دو کوهر * و حکیم سوزنی بیت تندی و نیزی آغازی
 و خران نشوی * تند توسن ببرند آخرو خران آردند * خرمن * معروف و غله ییغوب
 دو که جگ یزه ده خرمن دیرلر مثال معنی اول شیخ سعدی بیت خداوند خرمن زیان نمیکند
 که برخوشه * سرکران نمیکند * مثال معنی ثانی حضرت مولا ناقدس سره بیت
 خرمن همه در ریخته کندم بگاه آمیخته * هین از نسیم باد جان که را کن از کندم جدا * غله
 یغنه خرمن نسیمه سی خصوصاً در و هرنسنگ یغنه ده دیرلر حکیم انوری بیت خالی
 مدار خرمن آتش زد و دود * تادر چمن ز بیضه * کافور خرمنست * و هاله ماه یعنی آی
 آغلنه خرمن دینلور رضی الدین نیشابوری بیت ماه بی خاک جناب تو چنان تنگ آمد *
 کوپر و دایره خرمن زندان دیدم * خریدن * کسر را و دال مهملتین ایله صائون المی اشترا
 معناسنه کال بخندی بیت حکمت فروش تا کی مرهم همیکند عرض * ما خستگان
 بخوایم اینها بجان خریدن * خریدن * کسر زاء معجه ایله امکملک و قارن اوستنه
 سورتمک معنارینه و بعض ایا قسز جانور له صفت اولور خریدن مار کبی کال اسمعیل
 بیت بعهد عدل تورج ارتطاولی کردست * به تنکنای دل خصم در چومار خرید * و طینق
 و سورچمک معناسنه فرو خرید دیرلر حکیم اسدی طوسی لغزیدن لفظی خریدن ایله
 تفسیر ابلش * خسیدن * کسر سین مهمله و سکون یای تختایله بمعنی خاییدن
 کدافی شرفنامه و فرهنگ جهانگیری * خشت زن * سکون سین معجه ایله کر پیج اوریجی
 دیمک اولور خشت کر پیج در وزن وزن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور و اسم
 فاعل دخی استعمال اولور کر پیج اوردیو امر اوله و یا خود کر پیج پشوری اوله و یا خود خشتاد

معناسنه اوله که خشت نیره کوتاهه دخی دیرلر و یا خود خشت زن پهلوان ز ویش لقی
اولسه زیر اول دایما خشت ایله جنک ایدردی و یا خود خشت ایله جنک ایله دیو امر اوله
بومعنا لک جمله سنه شعولی واردر کذا فی الجمع فی خیلدن فی سکون لام و کسر میله
سومکر مک و غضب ایلک معنایینه مصدر در فی خوان فی فتح و او ایله اول کوئکدر که اوزرنه
اودون یارلر و اغاج یونارلر ترکیه اکا یغرق دیرلر فی خون فی خوان مرقومدن تخفیف
اولمشدر فی خویشتن فی و او معدوله ایله کند و کندیمکدر فی خیابان و خیوان فی
کلامها یفتح الیاء التحتانی و الیاء الموحده و الواو شهردن خارج محالده ابکی جانبی باغ باغچه
و سایه دارا غا جلد و اورتیه سی یول و کذرگاه و نشین اوله حاصل کلام زیاده سایه دارا غا ج
اولان یره دیرلر مولانا جامی بیت حدیث روضه مکن جامی این توبهس مارا * که در سواد
هری ساکن خیابانیم * و آقرصو اولوب ابکی طرفی سایه دارا اشجار اولان یره دخی دیرلر
مولانا ی مشار الیه بر محله دخی دیمشدر بیت غرض ز خلد برین جامی این نه بوس مارا *
که در بلاد هری ساکن خیابانیم فی خیلدن فی یوزن دیدن خیلدن معناسنه ایلک در دخی
پنبه و یوک دتمک معناسنه در فی خیره شدن فی او یوشیق و کوز قشقی و بر عضو و یا انسان
ایشه یار اولماق معنایینه در فی خیزان فی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یعنی خیزاب
مرقوم و دخی جمله ایدی معناسنه میر تقی بیت شده خیزان زهر جانب دلیران *
بیکد بکریز دندی تیغ بران فی خیزیدن فی سکون یا ثین التحتانی و کسر زاء معجه ایله
قالقمق بر خاستن کبی مصدر در غیاثای حلوانی * قطعه * بر خیزای طیب که تاناله سرکنیم
تخی یک لب کشودن مرغ سهرکنیم * ما عند لب زاده و روانه طینتم * در بیضه مشق
سوختن بال و پرکنیم فی خیسیدن فی سکون یا ثین التحتانی و کسر سین مهمله ایله اصنامق
آغاریدن معناسنه فی مع الواو * خدیو فی کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی ایله یعنی
خداوند یکنه یعنی اولو پادشاه که ملک و مال و عسکر و قوتده سایر پادشاهلره تفوق
اوله حکیم فردوسی بیت سیامک ز دست خدیو رای دیو * بنه کشت و مانند انجمن بی خدیو
و شیخ سعدی بیت خدیو خرد منه فرخ نژاد * که شاخ امیدش برومند باد * بویتمدن
انجق پادشاه اولق فهم اولنور اما شیخ نظامی بیت خدیو جهان در جهان تاختن * برار است
حزم سفر ساختن * و حکیم نزاری قهستانی بیت بر مسند مراد نشسته جهان خدیو *
آن کس فاک بطوع کند عیده خطاب * بویتمارده بیوک پادشاه فهم اولنور فی خروج
ضمراء مهمله ایله فرهنگ جهانگیر به سرخ رنگ بر چکدر نیر اعظم سمت رأسه وارد قد آجلور
اکا خیر و وخیل و دخی دیرلر معری خیر و در عربیه اسم خمازی در فی خشاو فی فتح شین
معجه ایله باغی و بوستانی و مزروعاتی خارج اوتلردن پاک ایتکدر که خشاو کردن دیرلر
ابو المعانی بیت آن شوخ دلر با که بجمام نوره زد * کویا که باغ سخن میکرده است خشاو
فی خیر و فی سکون یای تحتانی و ضمراء مهمله ایله بر نوع لطیف خوشبو مشکوفه در اطیاباغنی
آلور لصادی و بیاض و قرمز و بنفش و ابری رنگو اولور بوصف تله عربیه منشور دیدگری
چچک اولق کرکدر اما ارباب لغت کبی خیر و منشور در دیر و کبی کل خطمی در دیر بو آنه دک

خ و

بو آنه دك فصل اولتيوب قالدی شمس فخری بیت همیشه تانبا شده لاله چون كل * كل
 باونه نبود تا چو خيرو * بویتدن دخی منشور اواق اقریدر كي خیلو في معنی خیروی مرقوم
 سیف اسفرنگی بیت کر نشان فخر بودی نام نیرینی هنر * صدر مشادروان بخیاو باز داری
 نارون * بوندن كل خطمی فهم اولنور لغت تحیر ایدن بیجان نیجه نصح ايلسون في خیرو في
 ضم یا ی تحتانیله مفتوحه ده ذکرى مرور ایدن خدو وخیو معنا سنه تو كرك دیمكدر
في مع الهاء * حجه في سکون باء موحد وفتح جهم فارسیله معنی خفجه که عنقریب ذکر
 اولنور انشاء الله تعالی في بحوله في فتح جیمه قبر جق که آتش یا قه سندن ویا خود ایش
 ایشلكرن الله واقع اولور و بیاند یوریمكدرن ایا قه ظاهر اولور اکاتا ولی دخی دیرلر
 کذا فی فرهنگ جهانگیری في خذر نوه في عنكبوت معنا سنه یا زمشلا اما حرکتن اشعار
 ایتماشلر في خذره في سکون ذال معجه وفتح راه مهمله ايله آتش قوغی في خراشیده في
 خراشیدن لفظندن اسم مفعولدر طرمانش ویا ره لئش معنا سنه حکیم اسدی بیت
 زبس خون که هر سوی پاشیده شد * زمین همچور روی خراشیده شد في خراشته في
 خراش مرقوم معنا سنه در في خرستبه في کسر او سکون سین مملتین وفتح تاء مثناة ايله
 برنوع اوزون و سیاه قور تدر صوده اولور آدمك برعضونه یا پشسه قانن صورر اکا
 سولك وزر و وزلو و دشتی و دیوچه دخی دیرلر في خرس کناه في براوتدر کوکنه شقا قل
 دیرلر اول اوقی آیوز یاده سودیکندن نسیمه اولئش بعضیلر کتر بریدردیدلر و بعضیلر کرفس
 بری در دیدلر اما بوسوز خلا قدریونانی زوفس و قوقانئس دیرلر و برکروه زوفس بوندن
 غیریدر یونك آدی دوا یا واغیر بادر دیدیلر شیراز پلر بدران دیرلر في خرقة في پاره کر باس
 و دخی درویشانك مخصوص جامه لریدر میرنظمی بیت بحر قه کشیده سراز اختلاط *
 بدل کرده بادر دوغم انبساط في خرکا ماه و خرکا ماه و خرمن ماه في کاهم اول دایره ده که کاه
 قرك چوره سنه واقع اولور اکا برهون و برهوان و سابود و شاپورد و شاور دخی دیرلر
 عربیه هاله دیدلر کایدر بعض نسخه ده خرکا ماه و خرمن ماه آسماندر دیومسطوردر في خره في
 معنی خر مرقوم که مروهره دخی دیرلر طومان معنا سنه میرنظمی بیت سراسر زمین را
 خره می گرفت * شله روی خورشید چون نیره زفت في خریده في صیغه مفعولدر
 صا تون آلتش باز رکان بیننده متاعه دیرلر و دخی برمعناسی محجوبه و صاحبه حیالاتوندر
 نیکم میرنظمی بیت شد از کار جهان دامن کشیده * که بود آن پارسا خاتون خریده *
في خساره في فتح سین و راه مملتین ايله باغ و بوستان و مزد و عاتی خارج اوتدن پاک
 ایتمکه دیرلر کذا فی شرفنامه في خشت پخته في شمس کریم که کریمید اولور کاهی تخفیف
 تاء مثنائی حذف ایدوب في خشتخته في دیرلر کذا فی الجمع في خشتجه في سکون شین
 معجه و تاء موقوف و فتح جیمه اول پان درکه قفتان و کو مالک قولتغنه دیکرلر میرماره بیت
 بجای خشتجه کرمشك ناهه برد وزی * هم ایچ کم نشود بوی مشک از بغلت في خشته في
 سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ايله مفلس بی برک و نوافتح خاء معجه ايله دخی مرویدر
في خشینه في کسر شین معجه و سکون یای تحتانی و فتح نوله خشین مرقوم معنا سنه در

بخ

و خطه فی طاء مشدده ایله سنور وانکه یعنی بر حکومتک یرخواجه سلمان بیت دارای
 عهد شاه اوینس آنکه میکشد * ارتبغ کرد خطه دین آهنین حصار * ودخی معمارک
 دیوار بناسند چکدکاری ایبه دیرلر خطه عربدرکه ترکیه آنکه وجفتایده چول دیرلر ملک
 معناسنه و خفچه فی سکون فاو فتح جیم فارسيله اوج معنایه کلور اول بمعنی سبیکه که
 زر و سیم اریدوب دموردن اولوق کبی قالب ایچنه دوکرلر چموق کبی اولور اکا سفشه
 و شوشه و شیوشه دخی دیرلر استاد عنصری بیت خدا پکانا امشب نشاط سازیدانک
 پدرش زاهن بودست و مادر از حجرست * بصورت شجری زر خفچه اورا برک * که از عقیق
 و زیاقوت بار آن شجرست * و استاد فرخی در صفت تذروی بیت چوزر خفچه همه
 پشت و پرش آتش رنگ * جونخل بسته همه سینه دایره اشکال * ثانی زلف
 و کاکلدن برقاج قل بریره جمع اولوب دلبرانک یوزی اوزرینه دوشراکاده خفچه دیرلر
 استاد لیبی بیت آن خفچه مشک زیر دلبر * کردست مرا بگ کر فگار * ثالث اغاجک
 غایت طوغری و موزون تمش دالنه دیرلر که اکا چخه دخی دینلور و خلاشه فی مفتوحه ده
 ذکر ی مرو رایدن علت معناسنه در کسره ایلده استعمال اولند و غن نقل ایشلار میر نظمی
 بیت هر کرانیست دیده اذعان * او نیاید خلاشه درمان و خطه فی یوزن کله مفتوحه ده
 برقاج معنایله ذکر اولندی اما بوندک آنجق بمعنی کم شده مرویدر و خنیده فی کسرون
 و سکون یای تحتانیله فرهنگ جها نکیر په بمعنی مکیده مصدری خنیدن کلور مکیدن
 معناسنه شرف شقروه بیت که از باغ تولاله میخندم * که از لعل تو شکر میخندم *
 و خویسه فی یوزن نویسه مباحثه و مناقشه معناسنه در پیر هرات خواجه عبدالله
 انصاری طبقاته یازر که * ابو عبدالله خفیف رابا موسی عمران جیرفتی خویسه افتاده
 بود نامه فرستاد بوی با پیغام بحیرفت که من در شیراز هزار مرید دارم که از هر یکی هزار دینار
 خواهم مشربا زمانی نخواهند موسی عمران جواب باز فرستاد که من در جیرفت هزار دشمن
 دارم که هر که بر من دست یابد مرا تاشب درنکی نهد و زنکدار دصوفی منم نا تو و خویله فی
 و او معدوله ایله یوزن پیله بمعنی ابله و احمق و خیده فی یای تحتانیله یوزن دیده خفته
 و خنیده معناسنه که خنیده دخی دینلور فتحه ایله ابوشکور بیت الاتا ماه نوخیده کانت
 الاتا چون سپر باشد مه نو و خیره فی یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله یوزن شیریه دی
 معنایه کلور اول سترک و لوج معناسنه حکیم فردوسی بیت همه پیش من پوی پوی
 آمدند * چنان خیره و جنگجوی آمدند * ثانی مقیر و فرومانک شیخ سعدی بیت
 ملک دوشمن گفتش خیره ماند * سرودست فرماندهی برفشاند * ثالث هرزه و بی سبب
 حکیم انوری بیت هر که تواند که فرشته شود * خیره چرا باشد و دیو و ستور * رابع بمعنی
 یهوده کال اسمعیل بیت دست سخن ز دامن مدح تو کوتاه است * خیره چرا در از کنم قیل
 و قال چیست * خامس فرهنگ میرزاده بمعنی شکفت و آشکار و بسیار شوخ دیده سادسی
 مجمع الفرسه بمعنی تاریک سابع وجود آدمی ده عضو او یوشق اولق و کوز قماشق
 معناسنه خواجه سلمان بیت بیاض دیده ترکس نکر تعالی الله * که خیره کشت در و دیده *

دید^۱ اولوالابصار^۲ خیرند^۳ سکون یای تحتانی و نون و فتح زاء منجیه و دال مهمله ایله
 اطفال ایام شتاده تختهدن یا پوب اوزرینه اوتروب بوز اوزرند قیار ترکیده قراق عربیده
 زحلوقه دیرلر^۴ خسته^۵ سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله مفتوحه ده
 ذکر مرور ایدن خسته معنایله مترادف در مریض معنا سندن ماعد امیوه چکر دک
 وغیری^۶ خسته^۷ سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله بلاس و جامه^۸ کهنه معناسنه
 میرنظمی بیت بدید آمد از ره پکی پینش شاه * برش جامه^۹ خسته بر سر کلاه^{۱۰} خیکچه
 سکون یای تحتانی و کاف فارسی و جیم تصغیر ایله کوچک طلوم دیمک اولور اکثر اغلاق و آهو
 بره در یسندن ایدرلر^{۱۱} مع الیاء التحتانی * خری^{۱۲} کسر راء مهمله ایله اوج معنایه کاور اول
 صاری رنگ^{۱۳} بر چچکدر اورته سنه سیاهی اولور اکا خیری و همیشه بهار دخی دیرلر ابن یمن بیت
 رونق و زیب دکر دارد کنون طرف چمن * از خری و خطمی ریحان و شاخ یاسمن * ثانی نخس
 و شوم و نامبارک معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت باز همایون چون چغندر کشته خری
 چغندر شوم و خری باز همایون شد * ثالث الوان معناسنه کاورنه اولور سه^{۱۴} خلافی
 خلاقیات دیرلر بر علم اسمیدر کذافی شرفنامه^{۱۵} خلال ما مونی^{۱۶} بر خوشبوی اوتدر
 طوب اولور قورید قلل کبی استعمال ایدرلر عربیده از خردیرلر و کوم دخی دینلور^{۱۷} خوی
 کسر و ایله یعنی آب دهان خینودخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری و یای مجهول ایله سر پناه
 معنا سنه که کلاه خود دیرلر^{۱۸} خیره رای^{۱۹} بد تدبیر یعنی رامز تدبیر ایدیی و فکر و رابد
 خطا تیمکه دیرلر حکیم فردوسی بیت که باشی توای نا کس و خیره رای * که عهد برزگان
 در آری بجای^{۲۰} خیری^{۲۱} سکون یای تحتانی و کسر راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول
 بر نوع صاری رنگ^{۲۲} چچکدر اورته سنه سیاهی اولور همیشه بهار دخی دیرلر عربیده عصفر
 دید کلریدر حضرت مولا ناقدس سره * قطعه * بسوی باغ حقایق دمی کذاری کن *
 مسافران عدم بین بدیده^{۲۳} بینا * بین بسوسن و ریحان و خیری و خطمی * بین بیاسمن زرد
 ولاله حمرا * مجمع الفرسده یعنی خیره و واقعدر خواجه سلمان بیت اعتدال نوبهار کشتنت
 در مهر جان * میدماند خیری از خار او کلبرک از خسک * راقم الحروف خیره و خیری منقوله
 چچک اولدوغن کثرت اختلاف روایتدن^{۲۴} هیچ ایدم دم ثانی فرهنگ جهانگیریه ایوان
 معناسنه منقولدر حکیم انوری بیت من ز خیری بتا بختانه شوم * که نه من لنکم ونه ره دورست
 ثالث رنگ سرخه دیرلر مختاری بیت بادرا کلی کنی زان اشهب مشدیر رنگ * خاک را خیری کنی
 زان پر نیان سبر کار * وله در صفت شمشیر بیت زمین خیری لباس آید هوا خیری سبب
 گردد * اگر آن حله^{۲۵} کلی کنددر حرب عربا نش^{۲۶} خی^{۲۷} خیک مرقومدن ترخیم اولنش
 لفظدر طلوم معناسنه ابوشکور بیت می خورم تا چونار بشکافم * می خورم نا چوخی
 بیاماسم * یوم معنایه شمس خری بیت بخشمت دشمنت سرور نکردد * نباشد قوتی بر باد
 خرا * یو معنایه مظفری * رباعی * بکشای بشادی و فرخی * ای جان جهان آستین خی
 کمر و ز بشادی فرار میدی * تاج الشعرا خواجه فرخی^{۲۸} باب الخاء المضمومة مع الالف *
 خدا^{۲۹} حضرت جناب باری تعالی عزاسمه یه دینلور اگر چه معنای لغوی می صاحب دیمکدر

و مالک معناسنه ده کلودر لکن لفظ آخر ايله ترکیب اولور مثلاً خانه خدا و دمه خدا و کد خدا کی
یا لکنر خدا دیناسه الله تعالی جل شانہ دن غیری به دینلر ازی را اصلنده خود آی ایدی
معناسی قائم بذاته اولور ترکیبی کندی و کایچی دیمک اولور تالفظ خفت بولمق ایچون و او ی
حذف اولنوب خایه ضمه اشباعله حرکت و یریلوب خدادید بلر اما بوت ترکیب اولیوب لفظ
مفرد اولنجه صاحب معناسنه اولور مثلاً عرب صاحب فضه دیر عجم سیم خدادیر ترکی کش
اسی دیر شکم بویتمه واقعدر بیت هم سیم خدا و هم قوی پشت * خلقی سوی او کشیده
انکشت * و صاحب قریه ده خدادیر لر مثالی شاعر بیت هر که از دست رنج خویش بره
به ترازان ده خدا و بره * و صاحب البلاده کشور خدا دیر لر مثالی حکیم فردوسی بیت
بدرگاه تو سر نهم بر زمین * نه من جمله کشور خدایان چین * و صاحب الیته خانه خدا
دیر لر شیخ سعدی بیت خانه خدای کودر برج کبوتران * بکشای یا بکش که بمر دیم
در قفس * و او ده اولو اولان آدمه کد خدادیر لر کد کاف عربیله خانه معناسنه در
تحریف عوام و کثرت استعمال انا مایله دال تایه ابدال اولنوب کتخداید بلر و حرمله عورتک
اولوسنه کد با نو دیر لر بویتمه اپکیسنده واقع اولمشدر بیت زنان داشتی رای زن در سرای
بکد بانوی فارغ از کد خدای * جناب الله جل شانہ حضرتنه عجمک خدادید و کنگ
معناسی لفظ مفرد اولدوغی حاله عربیده اولان رب معناسیدر چغتای کسرتاء مثناة
ایله تیمکری دیر لر رومله نکری فتح تایله تعبیر ایدر لر اصلی چغتایی در که ترکی لسان انلار کدر
انجق رومله استعمال اولنان عبارت اول لساندن تراش و پرداخت اولمشدر و خرده های
سکون را و فتح دال مهملتین ایله کسورات اعداد در اصل خرد کوچکدر و ها و الف ادات
جمد خردک یا لکنر استعمالند کاهی هاء علامت کتوروب خرده دیر لر و کافی ثقلت کتابت
و تالفظ دن صیانت ایچون حذف ایدوب خرده های دیر لر فتح دال ایله ابوالمعانی بیت
تن خبیث مدورا چوپاره کرده بتیغ * فتاده است در آنجا چو خرد های ایدیم و خرما ی
معروف میوه در اما اصحی میوه نوعندن دکل غذا جنسندن در زیر امکه و مدینه و حجاز
و مصر و بلاد عراق که بغداد و بصره جانباریدر خرما می باغ ایله بشورب آنکه تعیش ایدر لر
حنی دوابه علف ایدر لر اغاج لطیف و غایت موزون اولور شعرا شعرلرند استعمال طریقبه
ایر ایدر لر میرنظمی بیت قد او سرو یا خود نخل خرما * کد و ییده باغ حسن تنها
و خشکما ی سکون شین معجه و کاف موقوف و فتح فایله و بعض نسخه ده کاف عربینک
فتحه سیله مرویدر مایه سزاتمک که عربیده فطیر دیر لر کندی المجمع بو معنایی مؤید میرنظمی
بیت کنی بهر شکم قدر تراست * شکر یوره نیاشد خشکما هست و خشکما نای سکون
شین معجه و کاف موقوف و فتح میم و نونله طعمدن صکره تسکین حرارت معد ایچون استعمال
اولنان باردنسنه لره دیر لر هر نه اولور سه و خلویا ی ضم لام اول و کسرتائیه ایکی
معنایه در اول برنسنه یه دیر لر که هر کیم استرسه آنی تصرف ایده کسنه مانع اولیه اسم عامدر
هر نه اولور سه اولسون کدالی المجمع ثانی یعنی بی شرم و بی حیا کدالی فرهنک جهانگیری
و شرفنامه ده دیوانه مشرب معناسنه که عربیده ما خلویا و ما یخلویا دیر لر و خشکما ی

۱ خنشا ۲ سکون نون و فتح شین معجه ايله مبارک و فرخ معناسنه که خنشان دخی دیرل
 کدافی فرهنگ جهانگیری و معنایه ابوالمعانی بیت سال فرخ ماه خنشار و زخرم آمد *
 فصل کل بزم شراب و یار همد آمد ۲ خنیا ۲ سکون نون و فتح یای تحتانی ايله سرود
 معناسنه که ایر لایحه خنیا کردیرل عبید زاکانی بیت در بزم تو که مجمع شاهان عالمست
 ناهید دستیار خنیا کران کند ۲ خواجه سرا ۲ خادم که پادشاه و وزرا و کبار سرایران
 حرم خدمتند و عورات ضبطنه مخصوص اولدوغنه بناء خواجه سرا دیرل مولانا هاتفی
 بیت ز خواجه سرایان گروه دکر * بهر یک ازیشان شکوه دکر ۲ خوا ۲ اولمقدار
 طعامه دیرل که بر کون کفایت ایلیمه اکا آشام دخی دیرل عربیله قوت یوم معناسنه در
 ۲ خوب کلا ۲ ادویه دن بر تخم آدیدر خوب کلان دخی دیرل کدافی فرهنگ جهانگیری
 ۲ خود را ۲ ایکی معنایه کلور اول خود که اشارت فات معلومدر و راعلامت مقولدر
 کندویه دیمک اولور ثانی را ایدن اختصار اولمشدر کند و تدبیریه ایش ایدنه دیرل ایکی
 معنایه ترتیب اوزن میرنظمی بیت از ره راست و بکو خود را * که نباشدر و اشدر خود را
 ۲ خود ستا ۲ ستاستایش لفظن اسم فاعل و کندین مدح و تعریف ایدیمی دیمکدر
 لغت اول ايله بونک مثالی ابوالمعانی بیت بکدر آن ناهان خود را می کند * از کمال جهلی ظاهر
 خود ستا ۲ خود نما ۲ و او معدوله ايله و او ثابتله ده جایز در کندین کوستری خود
 فروش معناسنه اولور مشکلاته متکبر و معجب معناسنه مسطور در لغت اول ايله
 بونک مثالی میرنظمی بیت صرف جهلمست آنکه باشد خود ستا * هر که دارد عقل نبود
 خود نما ۲ خور ۲ اطهار و او ايله خوارند معناسنه اکل دیمکدر بسیار خوار دخی دیرل
 میرنظمی بیت همچو کا و خوش علف بود و خورا * هر چه باشد خور دنی دارد دوا *
 ۲ خور صلا ۲ کیلار معناسنه که ذخیره حفظ اولنه حق موضع و مکان معناسنه لکن
 حرکتی اشعار اولنما مشدر ۲ خوشا ۲ نه کوزل و ایو معناسنه عربیله کی طوبی معناسنه ده
 منقولدر حکیم رکنای بیت خوشا هنگامه عشق مجازی * خوشا هنگام عشق و عشق بازی
 ۲ خواف ۲ قوت معناسنه نعمة الله نقلیدر ۲ خونبها ۲ عربیله دیت دیدکاری معنایه در
 مقتولک آلمان قافی بهاسنه دیرل کمال بخندی بیت چو بدست خویش تیغ زنی دمی رها کن
 که ز ساعت بکیرم بظان خونبهارا * مولانا عبد الله هاتفی بیت شکفت بر کار و استادشان
 نه مرهم بها خونبها دستان ۲ مع الباء الموحده * خب ۲ بمعنی خم یعنی کوب کدافی
 نعمة الله خب و خنب دخی دیرل ۲ خلب ۲ سکون لامله سرمه که عربیله کل دیرل ضم
 کافله و عربیله فتح لام مشده ايله یغمور سر شمشک معناسنه لواحد من الشعر بیت
 کل الذی راموا نوالک امطروا * ما کان برقک خلبا الامی ۲ خب ۲ سکون میله کوب
 معناسنه در ۲ خب ۲ سکون نوله بودخی کوب معناسنه در میرنظمی بیت صراحی
 و ساغر و خنب شراب * شود یار رندان خانه خراب ۲ خوب ۲ کوزل دیمکدر عربیله کی
 حسن معناسنه بعض محله ترکیب ایدوب خوب و خوب صورت دیرل ۲ خوراب ۲
 و او مجهول و فتح راه مهمله ايله ایکی معنایه کلور اول چرکاب که کار یزده اقا دثانی صوبندی که

خ ب

خُب خُت خُج

باغ و بوستان صو اردقه اقان صويك اوكنه قورلر ابوالمعاني بيت فرورفت و خواب
 شد در جگر * شده اشك را يلك همچون خوراب في خورد و خواب في ييوب يا تمقن
 كناية در كاهل و بي غيرت آدم و صغنه ايراد ايدر لوله بيت نداند غير خورد و خواب هرگز
 اندرين عالم * شده آن بخرد همچون خر و كا و علف خواری في خوشاب في ايكي معنایه
 كلور اول هر آبدار اولان نسنه يه ديرلر عموما نسخه حسين و فايده صفت لعل و يا قوت
 و لولودر و هر جواهر آبداره ديرلر مثالی حكيم اسدی بيت نه هر آهوازا بوی مشك ناب *
 نه از هر صدف در خيز و خوشاب * وله بمعنی مرواريد آبدار خصوصاً بيت زكل كنده
 شمشاد پرتاب را * بدود سته در خسته خوشاب را * ثانی بر قصبه در لاهور مضاف شدن
 مولانا شهابي بيت روان باد پایش چو آتش بتاب * ازان خاك آيد بسوی خوشاب *
 في خواب في واو معر و قله قان قار يشق صواكثر كوز يا شنه استعمال اولنور ميرنظمي
 بيت شده خواب اشك دیده از غم * كه سوزد آتش حسرت جگر هم في مع التاء المثناة
 نخست في فتح جيم و سکون سين ايله ايكي معنایه كلور اول بمعنی نخست ثانی موسيقيه
 بر مقام اسبید رنكذافي المجمع في خرت في سکون راء مهمله ايله سوراخ نير و نيشه و امثالی
 و اكنه و چوالدوز دلاو كنده ده ديرلر في خرافات في فتح را و فايده معنی سخنان خوش یعنی لطيف
 مصاحبت هر با بدن مطبوع و معنی دار مصاحبت ده ديرلر كذا في شرفنامه في خرد دست في
 سکون را و دال مهملتين ايله اوج معنایه كلور اول مفصله ساعد و مرفق یعنی بلك و دیرسك كه
 خرده كوكلر بر رينه بفلو اولور ثانی ال ايله اولان اويون ثالث يافه كسيحي كد عربيه نشال
 ديرلر ابوالمعاني بيت كشد سر مه از دیده آن نيز دست * برد از كف انكشت با خرد دست
 خشك پشت في قبلو بغه كه سنك پشت ولاك پشت دخی ديرلر حكيم سوزنی هيت جنك نارد
 خشك پشت آغاز كرده يك كروه * ما را اين را خشك پشت آن همی خايد سر في خمت في
 سکون ميم ايله في خنت في سکون نوله كلا هما بمعنی خم یعنی كوب باء موحد رينه تاء منناه
 ايله ده مرویدر في خنك بت في سکون نوله بر بت اسبید و غزنه ايله بلخ میانده واقع باميان
 نام برانكه ده بر طاغ باشند طاشدن تراش اولنش يانده بر بت دخی وار در سرخ بت
 ديرلر تفصيل احوال لری سرخ بت فيلند ذكر اولنور انشاء الله تعالی في خور پرست في
 ايكي معنایه كلور اول بر قومدر كوشه طيار لر آفتاب پرست دخی ديرلر ثانی بر چيكد
 كونه يك چيكي ديرلر كوش نه طرفه كتسه اول طرفه دوز ميرنظمي بيت نمايد رخ
 از دروبا لاو بست * شده كوي يا عاشقان خور پرست في خوست في واو فارسيله بمعنی
 خربزه و بمعنی مالیه و راه كوفته یعنی يور غون كذا في شرفنامه في خون دست في واو معدوله
 ايله مخصوص سفره در كذا في المجمع في خون كشت في واو معروف و فتح كاف فارسيله قصابلرك
 اوز رنكات طوغردوغی كوئكه ديرلر في خون كوست في دخی اول معنایه در في مع الجيم *
 خراج في فتح راء مهمله ايله اوليو مری اتدر كه كردنه و سایر اعضاده يور مریلنوب چقار
 عربيه غدود ديرلر كه اوردید كارید دوه ده چوق اولور از باب لغتك بعضی اسم خاص در
 دید بگو بعضی اسم عام در هر يور مری اولانه ديرلر ديو روايت ايلد بلر في خروج في ضم راء مهمله

ت

خج

ایله فرهنگ جهانگیریدم خروس معناسنه نقل ایدوب بوییت ایله اثبات مدعا ایلش اسناد
 رودکی بیت سکا لید در جنگ مانند عوج * نبر برده بر سر جو خوج خروج کی خشکای
 سکون شین مجله و فتح کاف و کسر نوله بمعنی خشک اندام یعنی هر نسنه نک نموی او ایوب
 طراوتدن حالی اوله یعنی قدید اولش نسنه به دیرل میر نظمی بیت چوزشت و بد اندام
 بوده زنش * که خشکای بی طراوت تنش کی خفج سکون فایله ایکی معنایه کلور
 اول کور خانه و ثانی بیقوش معناسنه در وله ایضا بیت کر نماند هما و نام هما * نکند سایه
 سایه خفجی کی خفج نوله دخی خفج مرقوم معناسنه در کی خفج سکون نوله بوزن
 کتج بیقوش معناسنه مزویدر کی خوج سکون و او ایله ایکی معنایه کلور اول تاج خروس
 خصوصاً شمس خزی * قطعه * هر خروسی که سحر مدح شهنشه خواند * بامدادان
 ز شرف بر فلکش سایه خوج * و رهای از نظر همت اود و رافتد * شوم ویرانه نشین
 کردد مانده کوج * ثانی هر قوشک تاجنه دیرل عوما کی مع الحیم الفارسی * خروج
 ضم راه مهمله ایله خروس معناسنه کدافی شرفنامه کی خانج کی فتح لام و سکون نوله اغاج
 چناق و اغاجه ده دیرل ابوالمعانی بیت هر آنکس که نداند قدر نعمت میشود کفران *
 بجای کاسه فغفور در خوانش خانج یابد کی خوج کی و او معروفه ایکی معنایه در اول
 فرهنگ جهانگیریدم بستان افروز دید کبری شکوفه در تاج خروسه مشایخی اولغله تاج
 خروس دخی دیرل مختاری بیت چون خوج و چونیلوفر بودم برخ دوست * اکنون
 برخ دوست چونیلوفر و خوجم * ثانی اول قیونه دیرل که اطفال بسلیوب اوزرینه نمکه
 تعلیم ایدرل اکانکل و راک و غرم و قوج و قج دخی دیرل کی خود خروج کی بر چیکدر تاج
 خروس دخی دیرل عربی تنور جندی دیرل کی مع الحاء المعجمه * حلج کی لام مفتوحه
 مشد دایله ترکستان و لا پتند بر شهرک اسیدر محبوبلری غایت چوق اولور ابوالمعانی بیت
 شد حسن و جمال آن مهوش * رشک خوبان خلج و نوشاد کی خنوخ کی ضم نوله نام
 حضرت ادریس علی نبینا و علیه السلام که اخنوخ دخی دیرل کی مع الدال المهمله * بخند
 فتح جیم و سکون نوله ماوراء النهرده ولایت فرغانده بر شهر عظیم اسیدر خواجه کمال اول
 شهر دیرل شکیم دیمشدر بیت به هزار دو کمال آمده است نظم بلند * یکی کمال صفاهان یکی
 کمال بخند کی خداوند کی صاحب و مالک معناسنه که دیمشدر * مصرع * خداوند ملاک
 و خداوند مال * کاه اولور اضافت سزجاه و رتبه صاحبنه خداوند دیرل لید هب السامع
 کل مذهب ممکن بو اعتبار ایله اعزه و اصحاب دولته و علم و فضل و کمال اربانه دینلور شول
 مرتبه شایع السنه تاس اولمشدر خداوند کاردیمک معناسنه خنکار دیرل کی خرد کی سکون
 مهمله ایله اوفاق و کوچوک معناسنه که مقابل کلان در ایری دیمکدر کاهی آخرینه هاء
 علامت کتورب خرده دیرل شاعر دیمشدر بیت عدورا بکوچک نباید شمرد * که
 کوه کلان دیدم از سنک خرد کی خرداد کی سکون را و فتح دال مهملتین ایله درت معنایه در
 اول برفرشته اسیدر که آب روان و درختان اوزرینه موکلدر و ماه خرداد ده واقع اولان
 امور و مصالح اکا متعلقدر زراتشت بهرام بیت چوزرتشت از انجای پرکاشت بر *

خج

خج

خج

هنا نكاه خرداد شد پیش او * ثانی سنه شمسیه نك او چخی آی نك آیدر که نیرا دظمك برج
جوزاده اولدوغی ایامدر روم لسانده یار دیر لر صوك بهار آیی در سیف اسفرنگی بیت
بروج نامنه نقش بهار می بندد * نسیم خلق تودر کارخانه خرداد * ثالث هرماه شمس نك
التجی کونی اسمیدر قاعده فارسیمان بودر که هر آیک اسمی که کون اسمنه مطابق کله اول کون
هیند جشن ایدر لر بوجشنه جشن خرداد دیر لر رابع بر بیوک آتشکله نك نامیدر امیر مغزی
بیت آهن پولاد با عزمت ندارد محکمی * آتش خرداد با حشمت ندارد التهاب ی خرسند ی
سکون را ونون و فتح سین مهملتین ایله قانع و قناعت معنا سنه ده کاور میرنظمی بیت
افزودر خوش بد یکه ام نور * خرسند نیم نظاره ازدور ی خرداد ی سکون راء مهمله و فتح
ستین معجه ایله آفتاب دیمکدر زبان پهلویده ده کذا فی المجمع فرهنگ جهانگیریده اسماء آفتابدن
براسمدر حکیم روحانی بیت کشته از فیض تابش خرداد * کوه در سبز و بوم ویر آباد *
ی خرسند ی کونش معنا سنه لفظ مرکبدر خرایله شیددن خراصلنه خون ایدی
عند التركیب ها ساقط اولمشدر و واوک حذفی ده واثباتی ده جایزدر خون لغت پهلویده
نور دیمکدر هکذا قال علامة الشیرازی فی شرح حکمه الاشراقیه و شیددخی پهلویدر
کونش معنا سنه ایکی ترکیب ایدوب خور شید و خرسند دیدیلر وگاه اولور یا لکتر خور
و خردخی کونش معنا سنه استعمال اولنور وگاه اولور که شیدک یابینی حذف ایدوب
خرشد دیر لر کسره ایله اکتفا ایدر لر تنکم بوییتنه واقعدر بیت طرفه که چون تابش خرسند
نهان * کشت پراز قطره خون آسمان ی خشک آرد ی لفظ مرکبدر خشک ایله آرددن
معنای ترکیب قوری اون دیمک اولور خشکار دخی دیر لر ی خشند ی سکون ستین معجه
و فتح نوله بمعنی خشنود یعنی راضی حکیم اسدی بیت چو خشند بود خوب کاری کند *
چو خشم آیدش بر دیاری کند ی خشنود ی راضی دیمکدر میرنظمی بیت چو آه و زاریم
پروای او بود * بیک نظار دل را کرد خشنود ی خنود ی ضم نون و واو معروفله تبلیذ
یعنی کوچک یوک که اوزرینه بملک قابل اوله ی خنید ی کسرنوله بمعنی پسند یعنی بکنمک که
خنیددخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری ی خود ی واو معروفله بوزن بود و سود توغلاغه
دید کلری دمور کلاه که جنکه کیرلر سر پناه دخی دیر لر مولانا هاتفی بیت بلان قرعه جنگ
انداختند * سروتن زخود و زره ساختند * واو معدوله ایله بوزن سد خویش کبی
کند و دیمکدر عربیه هو دیر لر ی خود پسند ی کند و بی بکنش کسنه یه دیر لر کال بخندی
بیت باد خود را کرد ماندی کل از باد هوا * کفت در ویش صبا این خود پسندی تابکی
ی خورد ی واو معدوله ایله کرد و مرد و زننه خوردن لفظندن فعل ماضی در و بر معنا سنه
راست کلاک عربیه مصادفه معنا سنه شبح عطار در منطق الطیر بیت خورد عیاری بدان
دخسته باز * برو ناقش بر دو دستش بسته باز * ولایق معنا سنه ده کاور در خورد دیر لر
ی خورد مرد ی واو معدوله ایله ریزه ریزه معنا سنه در تاج المصادره ترجمه نکسره
خورد مرد شکستن در ی خورد شید ی خور ایله شیددن مرکب اسمدر که خور و شید و مهر
و آفتاب و خور زبان پهلویده نور و شید کونشدر علم هیأت کتابلرنده مذکوردر که جرم

جرم خوردشید یوز الشمس جرم کره ارض مقداریدر کیفیت احوالی ماه لغی ذیانه ذکر وتفصیل
اولنورا نشاء الله تعالى عربیده شمس وتیر اعظم دخی دیرلر چغتایده قویاش دیرلر
خورد مدی ذال معجه ایله ده مرویدر ماه شمسی نك اون ابکنجی کونی اسمیدر خور یاد
سکون واوراء مهمله وفتح یای تحتانیله ابکی معنایه در اول رعایا وروستایی مقوله سنی
خدمتکار ثانی بی ادب و ناقابل معناسنه ابوالمغانی بیت چو وضع خوب زنا زک طبعیتان
آید * چه لطف حسن بر آید ز طبع خور یادان خورشاد و او مجهول و فتح شین معجه
ایله باغ و بوستان و مزروعاتی لزومسن خارج اونلردن پاک ابلکه دیرلر کذا فی المحمودی
خوش آمدی طبعه موافق سنوز و خوش کلدی و مدح و تواضع معناسنه خواجه
سلطان بیت سوسن آزادی خلقت کرد با سروسهی * لطف طبعیت را خوش آمد هر دورا
آزاد کرد خورشید کسر شین معجه ایله یعنی خشک شد و خشک کرد معناسنه کذا فی
شرفنامه خورده مختصر خواهد در دیوان سوزنی ده چوق واقعدر خورده
کسر و او و سکون یای تحتانیله مفتوحه ده و مکسور ده ذکر ی مرویدن خورده یعنی
قصیل شرفنامه ده شم خاه معجه ایله ضبط اولمشدز خوی خورد و اوین معد ولتین ایله
عرقین و ترک معناسنه در مع الراء المهمله * ختار فتح تاه مثناة ایله باغ و بوستان
و مزروعاتی خار و خاشاکدن پاک ابلکه دیرلر ابوالمغانی بیت خطر ویش را کند تازه
تراش آن دلربا * باغ حسن از خار و خمس کویا که میگرد ختار ختنیر فتح تاه مثناة
و سکون نون بعد باء موحد نك فتحه سیله اول مفلس و جری به دیرلر که مال و غنادن دم
اوروب دعوی دولتندی ایدر شمس فخری بیت بردست تو بحر چند لافد * ولی عقل داند که
هست او ختنیر بخیر کسر جم و سکون یای تحتانیله خوب و زیبا معناسنه حکیم فردوسی
* مشوی * چو چندین بر آمد برین روز کار * بنجسته نبود اختر شهریار * بشاه جهان
گفت زردست پیر * که در دین ما این نباشد بخیر * وله ایضابیت بکی نامه بنو ست خوب
و بخیر * شوی نامور خسرو دین پذیر خد اور فتح دال مهمله و او ایله یعنی پادشاه خداوند
کی میر نظمی بیت به پیش خدا و زمین بوسه داد * دعا کرد و سر جای خدمت نهاد *
خداوند کار کاف عربیله ده معنی دار و کاف فارسیله ده معنی دارد رایش صاحبی
دیمک اولور در و ملک سلطان سلاطین جهان و خاقان خواقین زمان سلاله آل عثمان
ابد الله دولتهم و سلطنتهم الی آخر الدوران و انقراض الزمان حضراته خنکا ردیند و کی
خداوند کار لفظندن اختصار اولمشد استعماله نوع ثقلت او لغین خفت تعبیر اختیار
اولمشدز خورده کیر سوزده اکسک طوتجی و آدمک سقط و نقصان طوتانه دیرلر
خواجه حافظ بیت بروای زاهد و بردر دشان خورده مکیر * که ندارند جز این تحفه باروز
الست خسر فتح سین مهمله ایله و ضم ایله ده جایز در قاین انا معناسنه شمس فخری
* رباعی * ای کرده افاضل از ایادی تو پر * از نعمت و زراعت و خروکار و و شتر *
بدخواه ترا حال چه باشد که کنون * عفریت زنش باشد و ابلیس خسر * فتح سین مهمله
ایله حکیم فردوسی بیت بکومرمان روز نك آورم * که پیش خسر هدیه جنک آورم *

خ

حکیم سنایی در نعت سرور کائنات علیه افضل الصلوة بیت مفرجه انبیا او بود *
 خسرانك مرتضی او بود * حکیم نزاری قهستانی بیت خسران بس بطبع شاد بر خاست * بکار
 آرایش داماد بر خاست * خسرانگر * داماد معناسنه کو بکودیک اولور * خسور
 خم سین مهمله و سکون و او ایله بوزن کسور لپی معنایه در اول فرهنک جهانگیر به معنی پدر زن
 و پدر شوهر که خسر دخی دیو لر حکیم سنایی بیت بر کبی کر کنی بفروی خوی * از خشو
 و خسور و نك بوی * ثانی بمعنی در آمله و خسودن و خسوردن یعنی در کردن * خشار
 فتح سین معجه ایله بمعنی خشت یعنی کریم کدافی فرهنک جهانگیر * خشک از او خشک
 افزار و خشک اوزار * کلمه سکون الشین المعجه و کاف الموقوف آلات جواج طعام خود
 و مرجك و سبزوات و بهارات کبی زبان فارسیه جرف باو فاو و او میانلرنده تبادل و تواخی
 اولغله جله بر معنایه استعمال اولنور * خشک آخر * یعنی سال قحط کدافی شرفنامه
 یو معنایه اصطلاحی اولق کرکدر و الا ترکیبیدن معنای مزبور استنباط اولنر حکیم خاقانی
 بیت ز خشک آخر خندان پرست خاقانی * که در ریاض محمد چرید کشت رضا * خشکار
 سکون سین معجه و فتح کافله خشک آرد مرقوم معناسنه در التمامش و ایری دو گلش اوندن
 بشن اتمکه دیو لر حکیم خاقانی بیت برین نان ریزها منکرکه شب دارد برین سفره * که
 از هر یوزه عیبت خشکاری در انباشی * ثانی بمعنی خاکینه مرقوم * خشکار * سکون
 سین معجه و فتح کاف و میله بر نسنه نك غورونها پینه ایر شجیه دك تفتیش ابلک استفسار
 بلیغ و استقصا معناسنه استاد رودکی بیت از فراوانی که خشکار مار کرد * زان نهان
 مرمر در ایدار کرد * و حساب ایتک معناسنه شمس غزی بیت خدا پکان صلاطین که
 و وزکار ندید * نظیرش ارچه بسی جست و کرد خشکار * و دخی بر ملتدر که تشنکی
 عارض اولوب هر نقدر صوایحرسه ریان اولیوب قارنی شیشر هر پیک استسقا دیو لر
 کدافی شرفنامه اما محمودیده * خشک امار * کسر همزه ایله معنای مرقومه مرویدر
 * خشکسار * سکون سین معجه و کاف موقوف و فتح سین مهمله ایله اولیره دیو لر که
 صودن بعید اولوب یغمور یغماش اوله لفظ مرکبدر خشکه سار دن سارک بو غلده
 معناسی ترکیب استعمال اولنان لق معناسنه قوریاق دیک اولور نسبت و اضافت
 معناسنه چشمه سار و کوهسار کبی شیخ نظامی بیت بهر خشکساری که خسور رسید *
 بیاریداران کیا بردمید * خشک سر * سکون سین معجه و کاف موقوفه دیوانه معناسنه دز
 بعضی نسخه ده دیوانه مزاج و تند خودر سودانک و جوده استیلاسی سبی ایله یبو صت
 عارض اولوب حالات مرقومه بی موجب اولغله در میرنظمی بیت خدمت مشاها ن شاید
 بی هنر * علت سرسام دارد خشکسر * خشکار * سکون سین معجه و کاف موقوف
 و فتح میله بر اوتدر ترکیبده و ترق دیو لر * خشکسار * فتح سین معجه و سین مهمله و سکون
 نوله بر نوع اوردکدر ترکیب اکاسونه دیو لر کدافی صیدنه ابی رحمان و علیه الاعتماد *
 * خفار * فتح فایله بمعنی مزدبدرقه یعنی دلیل و رهبر و بر بلان اجرت ابو المعانی بیت
 آه و زلزم شد دلیل کوی یار * عاشقان دارند آن رهبر خفار * خمار * خطا و ختن

وختن ملکنه تا بچ بر شهر اسمیدر خور و لری غایت چوق اولور استاد فرخی بیت تو بار خدای
 همه خوبان خماری * وز عشق تو هر روز مرا تازه خماریست * عربیده اول بلالت و کدورت که
 کیفیت شرا بد نصیحه عارض اولور مرقوم بیتنه ابکیسی ده واقع اولمشدر مولانا شیخ محمد ظهوری
 بیت صداع خماری هستم * کند کمره خانه مستم * خنبور * سکون نون و خم باده
 موحله و او مجهول ایله ایکی معنایه در اول قیامت معناسنه ثانی یعنی مزارع مجمع الفرسه
 باده فارسیله مرویدر و نسخه میرزا ابراهیم و ادات الفضلا ده کسرنون و فتح و او ایله منقولدر
 که خنیا کر * سکون نون و فتح یای تحتانی ایله ایرلایچی سرود کوی و مطرب معناسنه
 خواجه سلمان بیت زهره آمد بر در پرده سرایش بار خواست * ره نداشت حاجب الازلی
 خنیا کری * حکیم انوری بیت نوای طوطی و بلبل خروش صکه و سار * همی کند خجل
 لحنهای خنیا کر * خنبور * کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله شرفنامه ده یعنی
 قیامت و مزارع معناسنه فتح خایله دخی مرویدر که ذکر یای تحتانیله و آنک یارینه باده مو
 ایله ده منقولدر و لغت محمود صراط و بر شهر آیدر بو قولی مؤید حکیم اسدی * مثنوی
 بیول خنبور که چون تیغ نیز * گذارست و هم نام و هم رستخیز * بجایی کریں رز مکاه
 استوار * باب و علف راه نزدیک خوار که خوار * و او معدوله ایله بر قاج معنایه کلور
 ذلیل که ضد عزیز و آسان و شوخ و اندک و خوارند معنایه و دخی شهرری حوالیسنده
 برالکه آیدر اضافتله خوارری دیرلر شهنامه ده چوق محله مذکور در و عربیده فتح و او ایله
 آواز کاوه دیرلر قرآن عظیمه * مجلا جسد اله خوار * وارد اولمشدر که خوار تار * و او معدوله
 و سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله کله صالح اولان نسنه لره دیرلر بغدای و غیره کذا فی الجمع
 که خوار کار * و او معدوله و سکون راء مهمله و فتح کاف ایله ستمکار و مستهزی و آدم خوردیلمی
 معناسنه امتداد منوچهری بیت تو خوار کار ترکی من برد بار عاشق * زشتست خوار کاری
 خوبست برد باری که خود دار * و او مجهول و سکون دال اول و فتح ثانیله اهل قناعت اولان
 آدینه دیرلر میرنظمی بیت مشوبا حرص دنیا خوار باشی * خرد داری اگر خود دار باشی
 که خور * خوار مرقوم معناسنه در که واوی رسمی و الی ثابتدر بوننه الی محذوف و واوی
 ثابتدر بر قاج معنایه کلور لایق معناسنه که در خوردنی دیرلر و آفتاب معناسنه در که
 خورد شیب دخی دیرلر و جانب مشرق و یعنی شریک و خوردن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور و مشهور شمسیه نک اون برنجی کونی اسمیدر و بهرام کورک مشهور کوشکیدر که
 قهر خورنق دیرلر بوا یکی معنایله آفتاب و صیغه امر معنایه مسعو دسعد سلمان بیت
 روز خور دست ای بدورخ همچو خور * یافت خور از چرخ فلک باده خور * و لایق و شریک
 و ذلیل و مشرق معنایه ابوالعانی بیت بکن بوصل تو خور زان شدم ز عشقت خور *
 شدست مطلع خور کر ترا شد ده خور * و یعنی خورنده و یعنی خوردنی و مزه معناسنه
 دخی رسید نظر در * خوار * فتح و او ایله بوزن سوار بر ملک اسمیدر حضرت ادریس
 علی نبینا و علیه السلام فرزند انده مد فوندر که خور دبار * سکون و او و دال
 مهملتین ایله میوه و ماء کولات یوکی بار خوردنی تقدیرنده مضاف الیه تقدیم اولمشدر

وله معنای بر قومك خلاقی یعنی اگله صالح اولیان نسنه بی طعام برینه کتون لر ژی خون اردشیر
 ز کوی مرویدن خره اردشیر معناسنه که برانکه آدیدر انده اردشیر عمارت ابلشدر حکیم
 فردوسی بیت یکی نام او خون اردشیر * که کردد زیادش جوان و دبیر ژی خوزر ژی
 و او مجهول و فتح زاه معجه ایله بر اغاج آدیدر ژی خوشخور ژی سکون و اووشین و فتح
 شاه معجیتین ایله میخوش یعنی اطعمه ده و اشربه و میوه لرده بر مقدار اکشیلکی اولانه
 دیر لر ژی خوشکوار ژی سکون شین و ضم کاف فارسی و فتح و اوایله کوار کواریدن لفظندن
 اسم فاعل اولور معنای ترکیب ایو سکیجی یعنی نیز هضم اولور نسنه اطعمه و اشربه نك لطیف
 و سر بریم الهضم و تناولنه لذت و لطافت اولانه دیر لر ابو المعانی بیت بده ساقی آن باده
 خوشکوار * کدایام حبشست و فصل بهار * بو بیتد لغت مقدم دخی مذکور در وله بیت
 چو با نقل خوشخوار و یار نکو * می خوشکوار از کف خو برو ژی خوشنظر ژی سکون و او
 و شین و فتح نون و طاء معجه ایله لعل رنگ بر کلدر و زرد و سیدی دخی اولور هندوستانه
 رهن تاتاری دیر لر کذافی مشرقنامه و نسخه میرزا ابراهیم لاله خطاییدر خواجوا از روضه الابرار
 بیت باز کشا ترکمن مازاغ را * آب ببر خوشنظر باغ را ژی خور ژی کسر کاف عربیله مختصر
 خور کیر و کیرنده خوی * یعنی الفت و عادت معناسنه صیغه امر و اسم فاعل دخی اولور
 ژی خون کبوتر ژی یعنی شراب خواجه سلمان بیت درخت شدد طائوس و غنچه شده
 بر طوطی * ز حلق بلبله باید کشاد خون کبوتر ژی خوانسا لار ژی و او معدوله و سکون نون و فتح
 سین مهمله ایله چاشنکیر سلاطین و وزرایه دیر لر ژی خوانکر ژی و او معدوله و سکون نون
 و فتح کاف فارسیله آشچی طبابخ معناسنه خوان سفره معناسنه اولدقه چاشنکیر و مزه کیر
 معناسنه اولور ژی خهر ژی سکون هایله وطن و مسکن و جاپگاه معناسنه استاد فرخی بیت
 چون بره باشم و باشم بگ خانه و خهر * چون بشهر آیم و باشم به بسیجیدن راه ژی مع الزراه
 المعجه * خشک مغز ژی خشک سرمر قوم معناسنه کذافی الجمع ژی خودیسوز ژی و او
 معروف و کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی ایله آذربایجانده بر آتشکده آدیدر کذافی
 الجمع شیخ نظامی از اسکندر نامه بیت دران شهر بود آتش سنگ بست * که خوانده
 خودیسوز از پرست ژی خوردی پر ژی آشچی طبابخ معناسنه معنای ترکیب یک بشور ژی
 دیمک اولور ژی خوز ژی بر ولایت اسمیدر که شوشتر آنک اعظم شهری در اول ولایت بی نظیر
 بشکر حاصل اولور حکیم انوری بیت آنکه از مجویف مالی ساقی احسان او * جام که خوزی نهد
 و دستها که عسکری * اکا خوزستان دخی دیر لر کذافی الجمع ژی خوشنوا ژی و او معروف
 و سکون شین معجه و ضم نونله ایکی معنایه کلور اول نام والی شهر میا کله که بر شهر عظیمدر
 کافی استاد مطرب که نواختن ساز چالاق معناسنه مصددر نواز آندن اسم فاعل اولور
 ایو ساز چالیبی دیمک اولور میرنظمی بیت نواختند در بزم انواع ساز * در آنجا بدی مطرب
 خوشنوا ژی خولیز ژی و او مجهول و کسر لامله اور قوشی که خور کیزه دخی دیر لر نعمه الله
 و حاجی جوق قوشی ایله تفسیر آیمشار ژی خوزیز ژی سکون و او معروف و نون و یای
 تحتانی و کسر رام مهمله ایله ایکی معنایه کاور اول خون قان و ریزر نچتندن و صف ترکیبی

خ ز

خ س

خ ش

ترکیبی او لب تان دو یکی دیمک او لور و ثانی جلاد معناسنه دروشعرا استعان طریقیله غمره
محبوبه دخی دیرل استناد بیت آن غمره خوزیر و بان چشم سحر ساز * بافتنه کری در کف خور
تیغ گرفته ست و خویو ز * یار سه که شب پردخی دیرل کذا فی المویذ کتاب السامی فی الاسامیه
فتح خایله مرویدر بعض فرهنگه نکلی معناسنه منقولدر * مع السین المهمله * خروش *
معروف مؤذن مسافران میر نظمی بیت شنیدند در مشب چو بانک خروش * زدند بهر
گوچ آنهمه طبل و کوس * مع السین المهمله * خدیش * کسر دال و سکون یای تحتانیله
جمع الفرسده یعنی کد با نو یعنی اولو خاتون استاد رودکی بیت چه خوش گفت آن مرد با آن
خدیش * مکن بد مکس کر بخواد بخویش * و بعضی خداوند منقولدر * خراش * فتح
راهمهمله ایله دوشگون افتاده معناسنه شمس خری بیت برون فکند بحجاز وب لاتندر کردون
عدوش راز در خانه جهان چو خراش * کسر خایله معنای آخره کلور نتکم ذکر اولندی
* خرده فروش * چرچی که خرده وات صتار فروش فروختن لفظندن اسم فاعلدر
* خرکش * ضم کافله اگر بجه دیدکاری سکندر و محمود معناسنه ده استعمال اولنور
ایکی معنایه میر نظمی بیت چنان از باده دوشینه خرکش * نمی آید جهان در دیده خرکش
* خروش * ضم راء مهمله ایله کریه ایله اولان فریاد وزاری و کریه سز اولان فریاده دخی
دینلور کذا فی الجمع و جمله فرهنگه ده جمله و کورلدی که بها در لردن محل پیکارده و دخی
و خوش و سباعدن ظاهر اولان صد او اهل حال کسینه لک حالت و جده فریاد لری و مستانکی
حالت اولان جوش و خروش مولانا محمد بدرالدین ظهوری در ساقی نامه قسمیه بیت
بجوش خروش مناجاتیان * بکلبانک نوش خراباتیان * معنی اول میر نظمی بیت دواشکر
بجوش و خروش آمدند * چو دریای عمان بجوش آمدند * خش * خشک لفظندن
مرخندری یعنی کافی اسقاط اولمشدر قوری یا بس معناسنه * خواجه تاش * یعنی برافندی
قوللری و بر استاد معلم شاگرد لری نتکم تاش لغی ذیابنده کری مرو ریادی شیخ سعدی
بیت من و تو هر دو خواجه تاشانیم * بنده بارگاه سلطانیم * خود فروش * خود ستای
و خود نمای کی کند و بی مدح و تعریف ایدنه دیرل میر نظمی بیت چو واعظ مباحثید بیوده
جوش * بیالای کرسی مشو خود فروش * خورش * و او مجبول و کسر راههمهمله ایله
اسم مصدر در ییه جک معناسنه کمال اسمعیل بیت ای عجب شمشیر خسرو از چه سبزارنک
شد * چون همه ساله ز خون خصمی باید خورش * عربده غداد برلر * خوش * و او
معروفله اوج معنایه کلور اول قوری خشک معناسنه شیخ اوحدی بیت دو چشم من از عشق
او چون ترست * لیم کر بخوشتد ز غم کو بخوش * شیخ سعدی بیت نماد آب جز آب
چشم بتیم * بخوشتد سر چشمهای قدیم * شمس خری * قطعه * اگر نیودی فیض سخا
و بخشش تو * شدی درخت امید جهان میان همه خوش * و کر نباشد عون تو در چنین
وقتی * بر آید از همه اهل جهان فغان و خروش * ثانی یعنی خویش و خود حضرت مولانا
قدس سره * معبط * خاموش شو خاموش شودر عشق او مدو شو * از حال خود بیخوش
شو باز آر فکر ما مضی * کمال اسمعیل در مرثیه * قطعه * از خروش و شغب و ناله چرا

خُش خُش خُش

خاموشید * خواجہ را حال بد نیسان و شما با هوشید * عصمت اوارہ شد و امن چوراحت
 بکریخت * عافیت رخت برون برد شما با خوشید * کر بردانید حقیقت کہ چکار افتادست
 همچنین زندہ بمانی کہ بخود برخوشید * ثالث یعنی خوب و خوش حکیم ناصر خسرو
 بیت تو چو یکی ز تنکی نا خوب پیر * دخترکان تو همه خوش و شاب * عربیہ و او معروفہ
 شیرین معناسنہ در خوش منشی تیک نہاد و خوش طبیعت و حسن خلق و پسند بہ
 اخلاق معنارینہ خوش واو معدولہ و کسرتو نلہ او قویش و شفاعت معناسنہ اسم
 مصدر در خون سیاوش بردارودر خون سیاوشان دخی دیرل مربیدہ دم الاخوین
دیرل مع القاف * خناق فتح نو نلہ بر علتدز غلبہ دمدن بوغاز دہ شش عارض
 اولور مولانا وحشی یزدی بیت کرم دخی خناق کن از قرب من کہ هست * رشتک دراز دست
 حریف کاو فشار * مولانا طہوری بیت خناق غم بستہ راہ نفس * ندارم بغیر از تو فریادرس
مع الکاف * خباک فتح باء موحدہ ایلہ قبون آغیل وصغر آخوری استاد دقیق بیت
خند نکش یشہ بر شیران کند نک * کندش دست بر کوران خباکا * نشہ حسین
و فایہ خطیرہ معجد معناسنہ مر ویدر خدوک ضم دال مہملہ و او معروفہ جمع
الفرسہ نیرہ خاطر و تاسہ معناسنہ و شرفنامہ دہ شرمندگی و خلعت و فرهنگ و فایہ نیرہ
شدن و خشنماک شدن معناسنہ استاد ہنصری بیت ہرکہ ہرکہ ملوک بود * از چنبت
کارما خدوک بود * و تحفہ الاحباب معنی رشتک و حسد و فرهنگ میرزا ابراہیم غصبہ
و غم معناسنہ در بومعنی جملہ دن اسب در بو قوی مؤید حکیم انوری بیت از حسد فتح
تو خصم تو پی کردہ است * ہمچو بخی کز خدوک چرخہ مادر شکست * حضرت مولانا
قدس سرہ بیت نفس ضعیف مردہ رامن نکتم حریف خود * زانکہ خدوک میشود
خوان مرا ازین مکس * بو بیت نیرہ شدن معناسن مؤیدر خردک سکون را و فتح
دال مہملتین ایلہ ادبلو و کار شناس معناسنہ خردبکک کاف تصغیر ایلہ کو چو جک
دیمک اولور ابو المعانی بیت بہر د طاقت و آرام طفل نورستہ * ہنوز شیوہ نیاموخت
ہست خردبکک خرمک فتح راء مشدہ ایلہ بر مہرہ در چشم زخم دفعی ایچون کردن
اطفالہ اصارل واو معدولہ ایلہ خورمک دخی دیرل خروہک ضم را و فتح ہایلہ مرجان
معناسنہ در کہ بسد دخی دیرل خواص جواہر دہ استاد دیمشدر * مثنوی * برای دفع
امراض و بانی * خروہک کہر بایشب خطائی * تکہدار د بنزد خویش ہردم * بلطف حق
نہ بیند محنت و غم خسک سکون سین مہملہ ایلہ وقت معناسنہ بعض نسخہ دہ ناخیر
ودر نک و آرام معناسنہ در زرا آشت بہرام بیت بشادی آنکھی کفتا کہ یک خسک * نخوان
روی کنون کفتار یک نسک خسک سکون شین معجہ ایلہ قوری معناسنہ کہ ضدی
تر در ہر یک یا بس معناسنہ موضوع لہ معناسی بودر و معنای مصطلحی ناکس و غیل
وناہوار و درشت طبع آدمہ دیرل استاد لطیف بیت چہ سود آیدم از توای شخص خشک
کہ کر زبدی نامدی از تو پشک * چغتای د قوروغ و قاسقالغان دیرل میر علیشیر بیت قوروغ
جسم اوتون دبکدور بلاد شتید ا قاسقالغان * آنکا اونکا ند ہجران کاروانی اہل اوت

خُش

خُش

اوت سالغان * قاسقالغان قور و مش ديمك اولور في خشتوك في سكون شين معجه وشم
 تاء مثناة ايله جمع الفرسيه پدري نامعلوم اولان ولدكه اكا بجه كوي و بجه كوي وسندوسنه
 وقفاك و خشوك دخی دیر لر عربیه لقیط دیر لر كذا فی شرفنامه بومعنا یی مؤید میر نظمی
 بیت كند ادا عای نسب بی پدر * كه بد اصل خشتوك بوده مكر في خشوك في ضم شين وواو
 معروفه بعض فرهنگ بر نوع پیا له در صفر بویوزی اسلوبه سیدن والتونین ایدوب آنكه
 شراب ایچر لر اما شرفنامه ده خشتوك مرقوم معناسنه در و فرهنگ جها تکیریده حرامزاده
 معناسنه در و بوقولی مؤید حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * پیشه آمد وجود آدمی
 بر حدر ستوزان وجودار زان دی * و وجود ما هزاران كرك و خوك * صالح ونا صالح
 و خوب و خشوك * شمس فخری بیت كرفاك بعض علم زادچه شبد * از بلا به چه زاد غیر
 خشوك في خيمه الاله اوردقه چقان صدایه دیر لر جمع الفرسيه آوازبانك
 دست بدست زدن بوتعبیردن ابکی ال ايله اصول طوعمق فهم اولنور فرهنگ جها تکیریده
 فتح میم مشدده ايله من کور معنایه در كه خنبك دخی دیر لر و بر معناسنی دخی زیاده عمیق در
 كذا فی شرفنامه و مؤید الفضلاده میم مشدده ايله كوزه کلین یعنی طیراقدن اولان برداق
 و كوس چنایه یه معنایه شیخ نظامی بیت در آمد بشورش دم كا و دم * بخمك زدن جام
 رو پینه خم * مشكلا تده فتح میله میرویدر في خناك في خناق مرقوم معناسنه خناقدن
 نجیم اولمشدر استاد رودکی بیت بادوسه بوسه رهاكن این دل از در خناك * تا بمن احسانت
 بامشد احسن الله جزاك في خنبك في سكون نون و فتح باء موحد ايله خمك مرقوم معناسنه در
 كذا فی فرهنگ جها تکیری في خچك في سكون نون و فتح جیم فارسیله یعنی دن کوهی ترکیده
 منه کوش و عربیه حبه الخضرا دیر لر معروفی بیت باد آور پدرت را كه مدام * كه
 بئتكس بدی و كه خچك * فرهنگ جها تکیر بلك یعنی درمنه یعنی یو فجه في خناجك في
 یوشان دیدكری اوت و دخی آت و قاطر یاغری معناسنه نعمه الله نقلیدر في خودرنك
 معروف بر زنكدر نخودی زنكه قریب هندوستانك فیه سی اول زنكه اولور آندن فخر
 بی نظیر بطوقور لر علما و مشایخ و كبار قفطان ایدر لر اكامله دخی دیر لر میر نظمی بیت چو
 پوستد جامه خوه رنك زیبا * بسی زبید بقدر سرور رضا في خورمك في واو معدوله و فتح
 میله بر مهره در خرمك دخی دیر لر في خوراك في واو معروفه یعنی خوردنی یعنی بكه
 حاضر نقش طعام دیمكدر في خوجك في واو مجهول و سكون نون و فتح جیم فارسیله خچك
 مرقوم معناسنه كذا فی شرفنامه في مع الكاف الفارسی * خروسك في ضم زا و واو معروف
 و فتح سین مهملتین ايله ابکی معنایه در اول سرخ رنك بر جانور در اكثر خا ملزده اولور ثانی
 فرج زنانه اولان لحم زاید در ابو المعانی بیت زبد طعنه بر کیرنا سرفراز * خروسك بكنس
 شد زبان دراز في خرمك في سكون راء مهمله و فتح هایلره مر جان كه بسد و خرومك
 دخی دیر لر كذا فی الجمع في خلشك في ضم لام و سكون شين معجه ايله كل نا پخته رنك كرده
 یعنی خام یا لحدن دسنی و بعضی ایچ بوش نسنه لر یا یوب و اوستنی زنكامیر نقش ایدوب
 و ایچنه نقل طولدیر و ب جها ز د خترانك كوتروب داماد خانه سنه واردقه یره اور و ب

خ ك

ایچندکن یغما ایتدورر ل کذا فی شرفنامه سنودی مزین تعبیریه مرویدر **خُفْ خُنْک** **خُفْ**
 سکون نون و فتح باء موحد ایله اوج معنایه در اول فرهنگ جها نکیریده ساز و یا خود
 نغمه یه اصول طو توب اللری برینه اورمق معناسنه که خنک دخی دیرل حضرت مولانا
 قدس سره * مسبط * ای خواجه سرمستک شدی بر عاشقان خنک زد ی * مست
 خداوندی خودی کشتی کرفتی با خدا * ثانی فرهنگ میرزا ابراهیم جامه درست و خشین که
 فقرا و درویشان کیرل ثالث مجمع الفرسده صفیری که در وقت آب خوردن اسب بد هان میرتند
 یعنی آت صوا یجرکن سقلق اورمق **خُفْ خُنْک** **خُفْ** ضم نوله ابکی معنایه در اول بختلو معناسنه که
 عربیه طوبی له دیرل شیخ سعدی بیت نیک و بد چون همی باید مرد * **خُنْک** آنکس که
 کوی نیکی برد * حضرت مولانا قدس سره بیت **خُنْک** آن قمار بازی که بباخت هر چه
 بودش * نماید هیش الا هوس قمار بازی * ثانی بمعنی سرده که آب **خُنْک** و هوای **خُنْک**
 دیرل کال بخندی بیت باشد اینها حرکات **خُنْک** و باد سری * که دران روضه کنی کشته
 سبستان کستاخ **خُفْ خُنْک** **خُفْ** سکون نوله اوج معنایه در اول فرهنگ جها نکیریده بمعنی
 پیغوله که کوشه دخی دیرل ثانی مجمع الفرسده بمعنی عاشق زار و بیقرار ثالث محمودی ده
 عالم و ادب و فضیلت و معرفت و لطافتدن خالی اولما مق معناسنه در اوج معنایه ابوالمعانی
 بیت نشیند **خُنْک** افتاده **خُنْک** خانه حسرت * تحمل میکند آنکس که باشد **خُنْک** در عالم
خُفْ خُنْک **خُفْ** کسرنون و سکون یای تحتانیله برنوع درست و خشین جامه در که فقرا
 و درویشان و اهل تقوی و ورع کیرل کذا فی فرهنگ جها نکیری **خُفْ خورْک** **خُفْ** سکون و او
 و راه مهمله و فتح هایلله خرمک مرقوم معناسنه در **خُفْ خوک** **خُفْ** و او مجبول ایله ابکی معنایه در
 اول اهل خنزیره دیرل که آزوسنی اولیه آخی کفره اولنده بسارلر وحشی سنک آزوسنی او اور
 کرازد دیرل نکتیم بوییتدن فهم اولتور بیت **خوک** که دندان کرازی غود * طعمه سک شده
 ز کرازی چه سود * ثانی بر علت و وجود انسانده ظهور ایدر **خُفْ** مع اللام * **خُبْکال** **خُفْ**
 سکون باء موحد و فتح کاف فارسیله بمعنی هدف یعنی نشانه نیرو پوته معناسنه شمس غفری
 بیت ز نیر حادیه اجرام را غرض تن اوست * که چشم شست کشاید جز سوی **خُبْکال** *
 بولغت بعض نموده فتح خایلله و بعضند ضمه ایراد اولنش بومقوله مخالف الحکره لغتارک
 تصحیفند قلم راقم الحروف متفجر اولور انجق چارسی ادنی تفاوت ایله تکراری ارتکاب
 اولندی عندالاهالی عذر مقبولدر **خُفْ خذول** **خُفْ** ضم ذال معجه ایلله برد و ادر عربیه خفض
 مکی دیرل اطبا حولان دخی دیرل **خُفْ خردسال** **خُفْ** سکون را و دال مهملتین ایلله قلیل السن
 کوچک یا مثلودیمک اولور کذا فی الحمودی بومعنایه ابوالمعانی **خُفْ خشکسال** **خُفْ** قحط
 و غلادن کنایه در سال بی باران دخی دیرل کذا فی شرفنامه **خُفْ خشل** **خُفْ** سکون شین معجه ایلله
 نقل مکی دید کلری دار و در **خُفْ خل** **خُفْ** بوزن ملی اوج معنایه در اول بمعنی خاکستر استاد فرخی
 * قطعه * پیل نیست از برد کا خش کند روزی کذار * آتش خشمش دودندان خل کند
 بر پیل مست * شیر زکر بر سر کویش کند وقتی کذر * آفت سهمش دوساعده بشکند
 بر شیر دست * ثانی کیلانیر لسانک سوراخ مقعد معناسنه در میرزا قلی **میک** در **مچو**

خُفْ

هجویکی از اکابر کیلان بیت شنیدن از تو خوشست این عتاب بیزه را * که بار پایه وزن
 پیله خل بلازه را * ثالث یعنی کج و خمیده که اکاخیل و خپله دخی دیرلر خول خول خول خول خول خول
 میله یعنی تأخیر شده و پس مانده گاهی کج ایله ترکیب ایدوب نشسته بکنج خول خول خول خول خول خول
 نظمی بیت اماند آن وصلت نیاید و صول * بحسرت نشسته بکنج خول خول خول خول خول خول
خول کفش د و زلر پایج قالبی اراسنه صو قد قاری چوی عربیده حفاظ دیرلر میر نظمی
 * مثنوی * فراخت آنچنان فرج زنک را * بکاییدن چو خواهد مردک را * رود اول
 دوخایه اندرونش * شود زان پس خوال کیر نکونش خول خول خول خول خول خول
 دخی دیرلر و کتاب السامی فی الاسامیده طویغار قوشنه دیرلر ذیوقنبیره و ابوالمالیخی خول
 ایله تفسیر ابلش و ادات الفضلاده بر قومش درنیز پرویند پرواز و بعض نسخه ده در آج سفید در
 دیمشال استاد منوچهری بیت خول خول خول خول خول خول
 شود و گوید آه * بوبیت معنای اوله مناسبدر و بر معناسی اغاج چناق و یاین بالغنه ده دیرلر
 زبان هندیده بگیری دیرلر و خراسانیلرمیانه مثلدر * خولی بکفم به زکلنکی بهوا *
خول خول خول خول خول خول
 اگری کج معناسنه که مقابلی راست در شاه ناصر خسرو بیت آن بندها که
 بست فلاتون دورین * خوهلست و مست پیش کهن شکار من * و بر مخصوص
 اگریجه اغاجدر که بشق جیلر بشق ایله قالب اراسنه قورلر هانک سکونیلده جایزدر
 مثالی فتح هایلده استاد لطیفی بیت کفش کس زنت راست کیر خرسرست قالب * کیر توهم بکنج
 چون خوهل و پس آهنگ * مثال سکون ها اوشکور بیت پش از راز خوهل آوری پیش
 من همت خوهل پاسخ دهد پیرزن خول خول خول خول خول خول
خول خول خول خول خول خول
 مع الیم * خرد خام خول خول خول خول خول خول
 وصلت پیام * وجود رقیم کند خرد خام خول خول خول خول خول خول
 تربیه و اصلاح ایدرلر و سختیان پاره لری که ایشدن آرتو کذا فی الحلی خول خول خول خول خول خول
 راه مشده ایله طقوز معنایه کلور اول هر مکان که آب روان و سبزه زار و شکوفه آرا
 و چمن پیرا اوله اکا خرم دینلور عربیده مکان ترهت دیدکاری معنایه در ثانی شادیلغه یای
 و صفیه ایله خرمی دیرلر تنگ شمع سعدی بیت پشت دوتای فلک راست شد از خرمی *
 تا چو تو فرزند زاد مادر ایام را * ثالث زمانه صفت اولور حکیم انوری بیت عدل تو شب
 چور روز روشن بود * روز تو همچو عید خرم باد * رابع کشایش خاطر و سرور قلبه
 دینلور کاه اولور که رایی تخفیفله استعمال ایدرلر خسروی بیت ای سراپای معدن
 خرمی * چشم تو بردلمها دمکر * خامس ماه دی یعنی اول قیش آئی که نیر اعظمک برج
 جدی ده ایام مکئی در سادس ماه دی دن روز پیاور دیدکاری کونه اسم ایدوب خرم روز
 دیدیلر اول کونه ملوک عجم تختدن استاغیده پراوز رنده بیاض فراشلر دوشده دب و بیاضلر
 کیوب او تورب خاص و عامه اذن ویرلر هر کیم استرسمه یانته وارونه سوزی ورجاسی
 واریسه سوبلر و شاه دخی کسه نک سوزین ورجاسن ردا تیموب جمله یه التفات و نوازش
 و استمالت ایدر سابع سکون رایلر بر مزبعه معروف آیدر که اسکندر ذوالقرنین وفات

ایند که دفن اولنسون اختلاف و منازعات کثیره اولوب اهل فارس وفات ایندوکی
 محله دفن اولنسون دیدلرور و میان مولدی اولدوغی یرده دفن اولنسون دیدلر
 آخر بر عاقل حکیم دفع نزاع ایچون بر توأخی ده بر لطیف مرغزار واردر خرم دیمکله مشهور بر عالی
 جبل اوستند در اول محله آدم کوندر وب سوال ایدم لم معقول ایسه اول جبل اوستند کی خرم
 دیدلری محله دفن اولنسون دیدوکی محله حکیم فردوسی حکایه ایدر * مثنوی * برفتند
 پویان بگردار غرم * بدان بیشه کش نام خوانند خرم * بگفتند پانخ چنین دادبا ز *
 که تابوت شاهان در آید بر از * که خاک سکندر با سکندر یست * که او کرده بدر و زکاری
 بر یست * ثامن سرخ رنگ بر چچکدر قوید قدن صکره تازه طور ب صولتر تاسع اعلام
 رجالد ندر خرم شاه بر شهریار مشهور در وهندوستان پادشاهلرندن بر پادشاه آدیدر
 خوشام فی فتح شین معجه ایله زکام که دماغدن ماء غلیظ اینوب بورون دلکری طوتیلور
فی خلم فی ضم لا مله بلج مضافاتندن بر قصبه آدیدر سرحد بدخشانه واقع ده فرعون
 دیمکله مشهور در شیخ آ زری بیت بلج زاقریه ایست نام خلم * ده فرعون خواندش مردم
فی ختم فی درت معنایه کلور اول کوب که عربیده دن دیرلر بوزن من جمعی دنار کلور شیخ
 بهاء الدین عاملی بیت هاتها صهباء من خمر الجنان * دع کو ساواسقنبها بالبدنان *
 میخانه ده شراب کو پلر ایله طور دوغی اجلدن میخانه دیرلر میرنظمی بیت میخانه آی
 و بعشرت بکوش * بیند از ساغر بجم می بنوش * ثانی کوس معنایه سنه حکیم فردوسی
 بیت بفرمود تا بردش کاو دم * زدند و بیستند بر پیل ختم * کوس اکثر تو جمن
 دو زملکه روپینه ختم دیرلر وله بیت سیبهد زدنای روپینه ختم * خروش آمد از ناله کاو دم
 کاو دم ضم دال ایله بوری در ثالث کنیده ختم دیرلر حکیم انوری در صفت عمارت * ربا حی *
 داعی زایران صیردرت * هم زیك خطوه هم زیك فرسنگ * خاکی مطربان صدای ختم *
 هم دران پرده هم دران آهنک * مجد الدین مکر * قطعه * مخاف تو بهر کار کاو درخ و رای
 فذالك املش عجز و ناتوانی باد * و کر شود ارنی کوی رویت مقصود * جواب اوزختم
 چرخ لرتانی باد * رابع یعنی خاموشی فی خور زم فی واو مجهول و فتح راء مهمله و سکون زاء
 معجه ایله مشهور و لایتدر اما اصحی فتح خا و واو معدوله ایله خوارزم در ثانی شول بغرا که
 اسباب محسناتی اولیه فی مع النون * ختم فی فتح تاء مشناه ایله مشهور و معروف بملکت در که
 آنه غایت بی مثل محبوبلر و لطیف و نازک قماشلر اسئلور کذا فی المجمع و مشک آهوسی
 اول دیارده چوق اولور مشک ختم دیرلر خواجه حافظ بیت با همه عطر دامن آیدم
 از صبا عجب * کرکدر تو خاک را مشک ختم نمیکند فی خداخوان فی شهادت پر مغی که
 عربیده مسجده دیرلر فی خدا دوران فی ضم دال مهمله ایله الله دن ایراقر یعنی ظلمه و فسقه
 و مرتکبون کبایر کذا فی شرفنامه ابوالمعانی بیت که ترسد از خدا دورست ز عصیان *
 خدا دوران شود کارش بخسran فی خدا فروستان فی یعنی ظاهرده اهل تصوف و ارباب
 معرفت و اصحاب علم اولانلر فی خدایی فروستان فی اهل لعنت که دعوی خدایی ایدرلر
 کذا فی شرفنامه مذکور درت لغت اصطلاحی در شرفنامه دن منقولدر فی خدا یکن فی کسر

ن
خ

کسریای تختانی و فتح کاف فارسیده اولو پادشاه که صاحب دولت و مالک مملکت شهنشاه
 و شهریار دخی دیرل حکیم انوری بیت کردل و دست بخروکان باشد * دل و دست خدا بکان
 باشد * وله بیت خدا بکانا سال نوت همایون باد * همیشه روز تو چون روز عید میون
 باد * خراسان فی یکی معنایه در اول جانب مشرقه دیرل خزر کرکافی * مثنوی * باغظ
 پهلوی هر کسو سر آید * خراسان آن بود کزوی خراید * خراسند پهلوی یعنی خرامند
 عراق و پارس را از وی خرامند * استاد رودکی در کتاب دوران آفتاب بیت از خراسان
 بردم طاوس فتن * سوی خاور میخامد شاد و کس * بهر دیدم بامدادان چون بتافت
 از خراسان سوی خاود می شتافت * ثانی ولایت عراق و فارسک جانب شرقیسنده واقع
 و عظیم مملکت و معظم شهر در یهودی عدد قرا و قصباتی مشتمل و معمور آبادان ولایت در
 منبب نسیمه سی ابکی وجهله در بر وجهی جانب شرقه اولدوغی وجه ثانی اقلیم رابعده
 اولدوغی اقلیم رابع ایسه شمس منسوبد را اول تقریبه خور آسایدیلر مرور ایامله واونی
 حذف ایدوب آخرینه نون الحاق ایدوب خراسان ایندیله نیکم تیمور نامه ده هاتقی بیت
 خراسان بروی زمین سینه است * پرو ز آسمان نام دیرینه است * خرجین فی سکون راه
 مهمله و یای تختانی و کسرحیم فارسیده هکبه که عربده خرج دیرل ضم خایله * خردخان فی
 طار دغان معنا سنه مروید راصلی اور مغله اوفانمش اولان نسته در چغتای لساننده
 اوشانماق و اوشالماق دیرل * خرده بین فی مدق و محقق و ابجه فکر لو معنا سنه کال بخندی
 بیت تا دهانت هست پیدا کر نظرها شد نهان * خرده بینان وصف آن پیدا و پنهان
 کرده اند * خرده دان فی دقیقه شناس و نکته دان و عیب بین معنا سنه در ابوالمعانی
 بیت تمامت عیب دارم معرفت فی * بنزد خرده دانان نیست مخفی فی خرسیدن فی
 سکون را و کسرسین مهملتین ایله چوریوب متعفن اولق معنا سنه فی خرسندان فی خرما لاق
 ستان اسم مکاندر گلستان و بوستان کی مراد خرما بتدوکی یردر فی خرمانی فی خرما اغاجنک
 بدنی که ترکیده اغاجنک اوزدکی دیرل * خرمدان فی فتح را و سکون میله چاشته که سیاحان و قلندران
 یانلر نه طاقوب کز در لر میر نظمی بیت برندی کند نام هر در بدر * خرمدان تهی کیسه خالی ز زر
 فی خروشدیدن فی مصدر در جمله ابلک و فریاد و جوش ابلک یعنی غوغا و شورش کال
 بخندی بیت بر سر آن کوی چه کردیم کم * یافت نشد این چه خروشدیدنست فی خریدن
 کسرا و امشده ایله اطفالی او چق طوتمق ابوالمعانی بیت نشان کزیدن شده برب یاز
 که خرید آن طفل در بزم اغیار فی خسیدن فی سکون سین و کسربا و سکون یا یله
 مصدر لا زمیدر یا توب او یومق متعدد یسی خسباییدن کلور چغتای لساننده او کورا مالک
 دیرل فی خسودن فی ضم سین و واو معروفله محمودیده بمعنی در و دن یعنی مدح و دعا و ثنا
 ابلک اما مجمع الفرسده معنای مزبوره بر اء مهمله زیاده سیله فی خسودن فی ضبط و راو بت
 ابلش کند افی نسخه میرزا ابراهیم مرقوم ایکی لغتی فرهنگ جها نکیری صاحبی بمعنی در و کردن
 و بمعنی در آمدن نقل ابلش فی خسرو نشان فی علامت پادشاهی و نشان خسرو پرویز کذافی
 المجمع فی خشک انکبین فی اول عسلدر که پتکه قوریوب قالور کذافی شرفنامه فی خشک باختن

مشروط و رهنسز نزد و قار او یتامق کمال اشغیل بیت چشم من در رخ تو با غم دل * خشک
 می باز دو تر میماند در خشکجان در سکون شین معجه و کافله شرفنامه ده اوج معنایه
 مر ویدر اول روح مجرد ثانی مرد بی عشق ثالث نعمت غیریدن بی بهره اولانه دیر لراوج
 معنایه ترتیب او زن وله بیت * خشکجان بودم بعشقت ای صنم * کرچه نیستم در محبت
 خشکجان * حمد لله کشته ام باغم غنی * بوده ام از جاه دیگر خشکجان در خشکجهان
 اول روز کار و اول زمانه دیر که اذنه لطافت و فیض اولیه میرنظمی بیت چو کارم تاف
 شدند دیدم بهی * بخشک جهان در کدشته شعی در خشکماز کردن در بر خیری جد و جهد
 ایدوب اصلنی و حقیقتی صور مغه دیرل در خشکندان در بکسات و کوزک و قوری اتمک
 و امثالی نسنه لره دیرل در خشودن در ضم شین معجه ایله اغاجک قوری دالارین و وزیاده
 فلسارین قیروب پاک اتمکه دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری در خفتن در ایکی معنایه کلور
 اول وقت عشا که یا تسونمازه نماز خفتن دیرل ثانی او یومق معناسنه خواه حافظ بیت
 کفتم ای مسند جم جام جهان بذیت کو * گفت افسوس که آن دولت بیدار بخت * و یا تمق
 معناسنه وله بیت شب قدری چنین عزیزو شریف * با تو تار و ز خفتم هوس است *
 شیخ سعدی * مصرع * ولی بحمله اول عصای شیخ بخت * واکلمش معناسنه ده استعمال
 اول نور در خفتیدن در سکون فا و کسرتاء مشناته ایله بمعنی غلطیدن یوالنق و دخی اعضا
 او بشمق متعدسی خفتانیدن اولور ابوالمعانی بیت بخاکراه تو عشاق جان فدا کرده
 بیک نگاه ز تو تا بحشر خفتیده در خفیدن در کسرتا و سکون یا ایله بمعنی سرفه کردن یعنی
 او کسور مک کذافی الاداة ابوالمعانی بیت دهان بود خشک و نیامد خیو * خفیدن گرفته
 نفس در کلو در خلقان در سکون لام و فتح قافله غایتده چرکین و نهایتده کیرلی حکیم انوری
 بیت پایه قدر ترا از مه نشان میخواستم * گفت او کی در دهد با ما درین خلقان خیام در خلن
 کسرتا مله دایما بور نندن چرک و سومک اتان کسرتا به دیرل اغاجی بیت بینی خلنی چو میش
 دارد * صد کرگ درنده پیش دارد در خماهان و خماهن در کلاهما بفتح المیم و الها بر جنس
 طاشدر ایکی نوع اولور ارکک و دیشی ارککی غایت و نیره رنگ در صویله ازلسه سرخ
 رنگ اولور زنجیره کی و دیرل که آهن نوعندندر اپکی سنکده طبعی سرد و خشکدر رموی
 و صفراوی رمد طلا اولنسه نافعدر خصوصادیشی سی نبی ریده دخلی زیاده در و منقولدر که
 مزبور طاشدن دوز لمن طر فدن شراب ایچلسه اصلا و قطعاسر خوش اتمر عربده آکا
 صندل حدیدی دیرل حکیم ازرقی * قطعه * خدا بکلامهمان بنده بود مستند * تنی دو
 دوش بنقل و بنیدور و دو کباب * بطبع خرم چندان شراب نوشیدند * که برخماهن
 کر دون فروغ ز دسیماب * حکیم خاقانی بیت فیروزه چرخ را ز آهم * جز رنگ خماهی
 نیانی در خمران در کوب قونیلن مخصوص خانه خم کو پدرو دان طرف مکندر در خمستان
 خانه خمار که انده کو پلر بر مقداریره کوملش اولور خماهن و خمکه دخی دیرل ابوالمعانی
 بیت ز سیرباغ و نخلستان مرابه * که با شم در خمستان باده نوشم در خنیدن در سکون نون
 و کسرتا موحد و یای ساکنه ایله بمعنی رجستن صحرا مق کذافی شرفنامه در خنیدن در کسرتا

کسرنون و سکون یای تحتانی ایله بمعنی بر جستن کذا فی مؤید الفضل ابو المعانی
 بیت بمسنى از و بوسه کردم نیاز * برنجیده از من ز جابر خنید فی خنستان فی کسرنون
 و سکون سین و فتح تاء مثناة ایله بمعنی مبارک و بخسته کذا فی المجمع فی خنشان فی سکون نون
 و فتح شین معجه ایله بمعنی مبارک و بخسته که بر تو مبارک باد دیمک اولور استاد رودکی بیت
 باد بر تو مبارک و خنشان * جشن و نور و ز کو سپند کشان * مجموعه الانس نام لغت سین
 مهمله ایله و بعض نسخه ده فتحین ایله مرویدر فی خواستن فی واو معدوله ایله استمک طلب
 معناسنه در اگر چه مشهوری خاء مفتوحه ایله در لکن بعض معتبر فرهنکرده خاء مضمومه
 ایله ضبط و روایت اولمشدر فی خواندن فی واو معدوله و الف ثابته ایله او قومق معناسنه
 لغت اول ایله بولغت و بوناره بکتر بر قاج لغت دخی خایه فتحه ایله ضمه میاننده مخرج و برک
 کر کردر اول اجلدن هم مفتوحه ده و هم مضمومه ده یازلمشدر فی خوانیدن فی مثله معنایی
 اوقتمقدر هم لازم و هم متعدی او اور فی خواهیدن فی مثل خواستن و مخرجی دخی انلر کبیدر
 متعدیسی خواهیدن کلور طلب ابلک وایتدر مک معناسنه فی خوچین فی واو دن صکره
 باء فارسی و خاء معجه ایله مؤید الفضل مومیا معناسنه مسطور در اما حرکائی استعار
 اولنامشدر فی خوبکلان فی واو مجهول و سکون باء موحده و فتح کاف فارسیله بردار و اسمیدر
 کذا فی شرفنامه فی خواچاریدن فی فتح جیم فارسی و کسر راء مهمله ایله صقلق و طبیعت
 غم و الم و افکار دن منقبض اولق معناسنه فی خوچیدن فی کسر جیم فارسیله بصدر ضعیف
 اولوب نسنه نی ایو کور مک ابو المعانی بیت زلف دلدار کردم پیچید * چشم بدین
 حاسد ان خوچید فی خودین فی کندن کور جی معجب و متکبر معناسنه و لبیت در دو عالم
 همی شود مذموم * نکند سود ظالم و خودین فی خوران فی واو مجهول و فتح راء مهمله
 ایله بمعنی خوراء مرقوم یعنی بسیار خوار اکول معناسنه مبالغه ایله اسم فاعلدر وله بیت
 خوردن و خفتنت بودانک * همچو کاو و خران مشو خوران * و کینسر و پهلوانلردن بر مبارز
 ایرانی نامیدر فی خورجیون فی واوین مجهولین و سکون راء مهمله و جیم و ضم خاء ثانی
 ویای تحتانی ایله او یقوده اگر بصق که فرنجک دخی دیر لر عربیه کابوس دید کلریدر حکیم
 خاقانی بیت فرنجک و ارشان بگرفته آن دیو * که سریا نیست نامش خورجیون * بو بیتک
 اقتضای وزنی اوزره جیمی مکسور اولق کر کردر فی خوردن فی واو معروف ایله تناول
 معناسنه که یمکدر فی خور دوستان فی واو مجهول و سکون راوسین و ضم دال مهلات
 و فتح تاء مثناة ایله اوزم چبوغنک تازه سی که بر مقدار اکشیجه اولور اکاستاک دخی دیرلر
 کذا فی المجمع فی خورده دان فی واو مجهول ایله بمعنی خرده دان یعنی دقیقه شناس و نکته دان
 و عیب دان خرده و خورده بر در معنای ذکر اولنور انشاء الله تعالی دان اسم فاعلدر
 ابو المعانی بیت وجود من سراپا عیب و نه هست * اگر مخفیست داند خورده دانان
فی خوردن فی سکون فی واو و راء موقوف و ضم راء ثانیه دست بند دید کلری
 او یوند فی خورستان فی واو مجهول و کسر راو سکون سین مهملتین ایله شهر رنستر و توانی
 اولان یرله دیرلر سمرقند قریبه برشکر خانه در فی خوردن فی خورشتان فی یعنی مغان کذا فی

شرقنامه ی خورشید سواران ی یعنی شب بیداران گذافی شرقنامه کجه وقتله شمس
 تحت الارض ده واقع اولغله بیدار اولانلر شمس سوار اولور وجه تسمیه بیدر دیو
 خاطره کلور یا خود شب بیدار اولوب مشغول بذرالله اولنلر تنور عالمه شمس غالب
 وسوار اولمش کی اولور حاصلی سماعه موقوف اصطلاحدر شیخ نظامی بیت سایه
 خورشید سواران طلب * رنج خود و راحت یاران طلب ی خورشیدن ی دو شرمک
 ورشمن و تیسرمک و آرزق کتور مکی سومک و او یون کتورمک و خوش کلک معنایرینه یعنی
 اول میرنظمی بیت در آمد کستار از خور و یان * کل بوسه بخور شیدند پنهان ی خوزان
 و او مجهول و فتح زاء معجه ایله یز مبار زایرانی نامیدر که خوزان مزبور اصفهانی بنا ایتمکله
 اول شهره خوزان تسمیه اولمشدر شیخ عطار بیت مرادر شهر خوزان مهر بانست * که باغ
 خاص شهر باغبانست * و بر مملکت آدیدر دیشلر ی خوزستان ی و او مجهول و کسر زانوسکون
 سین ممله ایله خوزان مرقوم ولایتنه دیر لری نظیر شکر حاصل اولور شهر شو مشق اولر
 خطه نک شهر در شیخ نظامی بیت زین خنده که شهیدش بر شکرزد * بخوزستان شده
 افغان طبرزد * ی خوشخوان ی ایوا و قیچی خوش کوزلدر و خوان خواندن اعم
 فاعل اولور میرنظمی بیت چو دیدم بلبل خوشخوان بگلشن * بد و کفتم کل آمد چشم روشن
 خواجه حافظ بیت در حلقه کل و مل خوشخواند دوش بلبل * هات الصبوح هیوا
 یا ایها السکارا ی خوشدامن ی و او معروف و سکون شین معجه ایله یعنی مادر زن که قاین انا
 دیر لریو معنایه یا لکر خوش دخی دیر لریو مؤید الفضلاده خوشدامن دیر لری دال یرینه تاه مثناه
 ایله و بعض نسخه ده خوشدامن ده دیر لری حکیم سوزنی بیت بکویم ای زن تو کشته قلیبان شوهر
 سه پایه زن شده خوشدامن تراداماد ی خوشه چین ی باشق دو شریخی خوشه باشق
 معنا سنه ده کلور و چین چین لفظندن اسم فاعلدر و استعاره طریقیله صاحب سلیقه
 و معانی پرور لکه اقتداری اولیوب شعر و نظم سو بلام دیو آخرک اشعارندن تراش ایدن زمانه
 شاعر لرینه دیر لریو المعانی * قطعه * قوت طبعش نبود و دخل بر شعرم کند * میشود
 از خرمن اشعار مارا خوشه چین * میرتد در انجمن باهر زه لاف شاعری * لیک نتوان خواندش
 موزون اشعار بهین ی خورشیدن ی و او مجهول ایله بورشمن و قوریمق خشکیدن معنا سنه
 استاد لطیفی بیت درختی کاب از دستت نشو شد * همیشه میوه و شاخش بخو شد *
 و معنی خشک شدن زودان گذافی مشکلات شهنامه ی خون ی و او معروف ایله مطلق
 قاندر دم معناسنه شیخ سعدی بیت خوش بگردم پدرت را بزن بکش * عیسی مریمی
 تو پدر را چه میکنی * و مفتوحه ایله مضمومه بیننده اولان مخرج ایله و او معدوله ایله ده سفره
 و طعام معناسنه ده مستعملدر ی خوین ی سکون نون و کسر جیم فارسیله باء موحده
 ایله ذکر میرو ایدن خوین معناسنه در که مو میادر ی خون سیاوشان ی ترکیه یلکی
 قدش قانی عربیله دم الاخوین دیر لری شرقنامه ده بر اغا جدر سرخ رنگ اولور آنکه ابر چشم
 و جامه بویار لری اول اغا جده خون سیاوشان و دم سیاوشان ویا لکر سیاوشان
 و دار پریشان دخی دیر لری وجه تسمیه سی اولدر که قین افراسیاب سیاوشی قتل ایتدی اول

اول برده که قتل اولنوب قانی دوکلدی اول وقت براغاج بتدی که مزبور اغاج بر بعض قره نکه
و بعض کتا به مزبور اغاج بقم اولق اوزن منقولد راما محنی معلوم دکلر سیاوشك قتل
ایهام ایدر خواجه حافظ بیت شاه ترکان سخن مدعیان میشنود * مشرعی از مظلله خون
سیاوشش باد * شاه ترکان که شاه توران افراسیابدر مولا نامجد بدرالدین ظهوری بیت
نکوید بخون سیاوش دریم * چواند از دافر آسیا بانه تیغ که خوهن بی و او معر وف و فتح هایله
بزر یانی چقاری و صانیعی معنا سنه مرویدر که خویچین بی و او مجهول و سکون یائین
تجتمائین و کسر جیم فارسيله عرقین معنا سنه در که خوی و او معدوله ایله عر قدر و چین چیدن
لفظندن اسم فاعلدر که مع الواء * خدو بی ضم دال مهمله ایله تو کرک خبو و تفودخی دیرل
حضرت مولانا قدس سره بیت او خدو زدر رخس کدروی ماه * مجده آرد پیش او
در سجده کاه * حکیم سوزنی بیت ان بد چرخ آسیا کردان * خشك شد در دهان بنده خدو
ضم راء مهمله ایله بر قو شد رعبه حباری دیرل و دخی خرو سه دیرل کذا فی الجمع
که خسرو دارو بی حوانجان دید کبری دار و در هندی لسانده کوانجن دیرل که خسرو بی
ایکی معنایه کلور اول هر دی شوکت پادشاهه خسرو دیرل ثانی اعلام رجالدن در ملوک
همچمدن کیخسرو که مشهور پادشاهد فریدون اولادندن ایرج نسلندن و نوش الروان اوغلی
هرمز تا جد ارك اوغلی پرویز که لقیدر که خسرو پرویز در شیرین ایله احوال حکایه سی
مشهور در که خسرو بی ضم سین مهمله ایله بمعنی مادر زن خسرو خسره دخی دیرل استاد
قرخی بیت بدسکال تو و مخالف تو * خسوی جنگجوی باداماد که خشکمازو بی سکون شین
مجه و کاف موقوف ایله اغاجك قوری بد اقلین و ناهموارین قرمق خشکمازه دخی دیرل
که خوشکوی سکون شین معجه و ضم کاف فارسيله ایدر لایحی دیمک اولور یعنی مطرب
خوشنوا کمال بخندی بیت جو مطرب خواند ایات تو کوشند * که این کوشند خوشکوناید
که خوشود بی ضم شین معجه ایله بمعنی مادرشوی یعنی کویکو اناسی که خوش و خوشدامن
دخی دیرل شمس فخری بیت بادا همیشه خسرو سلطان محترم * تا احترام دارد داماد را خسرو
بویتدن مادر زن اولق فهم اولنور اما مختارینك بیت بشری لك بشری که هجای توهمه پاک
سوی خشوبت کردم تحیر و فرستاد * بیتمدن مادرشوی فهم اولنور فته ایله عربده
خرمای زبون و زبون خرمايه دهه دیرل که خفتو بی سکون فاو ضم تاء مثناة ایله آغریا صمق که
خریده کا بوس دیرل دیو گرفته معناسنه کذا فی الجمع بی معنایه ابوالعانی بیت آن کرانجان
و کران تن کرد بر زم خواص * اهل مجلس تشکدل باشند خفتو کاهن که خفتدو بی فتح فا
و سکون زاء معجه و ضم دال مهمله ایله مفتوحه دهه مذکور اولان جعل معناسنه بعض فرهنگه
ضمه مرویدر که خود خو بی تربیت سز بیویوب کند و هوا سنه اولانه دیرل میر نظمی بیت
نخورد سله استاد دید جور پدر * شدست زنده بخود خو هوای نفس بسر که خودرو
واو معروف و سکون دال و ضم راء مهملتین ایله طاغرده خدای بنش اغاج و بیابانده بتن
شکوفه و سایر نباتاته دیرل خود کند و ورورستن لفظندن اسم فاعل اولور مراد بلا نصب
و زرع بتن نباتاتدر که خوشاو بی بمعنی خوشاب مرقوم کذا فی الحمودی که خوشنو بی و او

معروف و سکون مشین معجزه و ضم نوله خوشنود لفظندن ترخیم اولنشد در حکیم اسدی
 بیت شدم من باندر زمن بکروید * زمن پاک بد رود خوشنوشوید خو خو بوزن
 گو عادت معناسنه در بعض اسماء اضافه استعمال اولنور نیکنوخوید خوکی شیخ آوری
 بیت چون بادیوی توبسی کشته بهرد * باحضرت تو کرده چو خاک در تو خو *
خو مع الهاء * خبه خ فتح باء موحد ایله قزل تودی دیدکاری دارودر ترکیب قوش اتمکی
 دیرلر و اصفهانلر خاکشی دیرلر ذکر مرور ایلدی خو بخاره خ فتح جیم وراء مهمله ایله یعنی
 اندک کذا فی الاداة مفتوحه ده دخی ذکر مرور ایلدی و فرهنگ جهانگیر به دخی ضمه ایله
 مسطور در مختاری بیت بنکر زمین و سپاه دشمن * کان فراوان و این بخاره است *
خو بخاوه خ فتح جیم و و ایله یعنی صدا و آواز کذا فی فرهنگ جهانگیری خو بخسته خ
 قتل و مبارک معناسنه استاد عنصری بیت مکن خلاف دل از ناخستگی برهان * خلاف
 کردن او سخت ناخسته بود * یعنی نامبارک عریضه بخسته یه یمنه و میونه دیرلر و له ایضا بیت
 بخسته باز کشاده دهان مشکین دم * کشاده ترکس چشم درم ز خواب بخار * بر معناسی
 دخی بر نوع صاری کل در اور تا سنده سیاهی اولور اکا دخی بخسته دیرلر شیخ نظامی بیت درون
 خرکه از بوی بخسته * بخور و عود و عنبر که بسته * بومعنا یه مسعود سعد سلمان بیت
 از ان بخسته و شاه سپر غم هردو شدند * بکی چو دیده چرخ و بکی چو چنگ عقاب *
خو خرابه خ فتح واء مهمله و باء موحد ایله ابکی معنایه در اول برایچ صومقدار نه دیرلر
 و او معدوله ایله خورابه دخی دیرلر ثانی بر چوب در صومنی چقا روب یوزنه یاخی چقا
 اول یاخی آلوب بعض امراضه دوا ایدرلر خو خرچینه خ هاء علامتله خرچین مرقوم معناسنه که
 هکبه در هرنه نوع اولور سه و بر معناسید قوش ایکی در خو خردگاه خ سکون را مهمله
 و دال موقوف و فتح کا و فارسیله دوه نك کوکسنک یره کلن یسی یرینه دیرلر کذا فی
 القفه و دخی چار یا حیوانک کوکسنک یری ابوالفرج رونی بیت برون کند خرد از خردگاه
 لهوشکیل * فروکش طرب از طرد جای عیش لکام خو خرده خ سکون را و فتح دال مهملتین
 ایله الی معنایه کلور اول هرنسنه نك ریزه سی یعنی او قاخی بومعنی معروف در ثانی نکته
 معناسنه سیف اسفرنگی بیت برون پرده عقلت جان خرده بیناوا * بغمره سوی
 بکدیگر اشارتهای پنهانی * عمادی بیت تشویر میدد خرد خرد بین مرا * نقش خرد
 بباده ز لوح دلم بشوی * ثالث عیب و گناه و خطا معناسنه مولانا جامی بیت زمن کر خرده *
 آید مکن عیب * ز خردان خرده نبود عیب و عاری * رابع بمعنی خس و خاشاک بوابکی
 معنایه یعنی ثالث و رابع معنایینه شیخ سعدی * مثنوی * بد اندیش بر خرده چون دست
 یافت * درون بزرگان باتش بتافت * بخزده توان آتش افروختن * پس آنکه درخت کهن
 سوختن * خامس کتاب زندک یکرمی بر نسکندن بر نسکنه خرده و تمامنه یارده دیرلر استاد
 دقیقی بیت بیستم آخر روزی بکا مد دل خود را * کهی اباده خوانم شها کهی خرده * سادس
 شراره آتش معناسنه خو خرده مرده خ پاره پوره و افاق تفک دیمکدر ابوالعانی بیت
 نیاز و نا زندام جو خرده مرده حساب * همین بوصل تر جان داده میدام خو خرفه خ سکون

خ

سکون راء مهمله وفتح فایله برنوع سبزه درکه پرپهن و فرقه و تخمکان و فرقه دخی دیرل
 ترکیه پرپریم و سموزاوت و عربیه بقله الحماق دیرل و خرمکه و خرمکه بی کلاهما
 بفتح الراء المشدده و کاف الجمی و سکون المیم یعنی خرگاه و خرکه شمس حیدری درنعت بیت
 از علو همت فراش خرمکه قدر * خیمه قدر ترا براوج اوادی زده * و مکان شادی
 و شکوفه زار حکیم خاقانی بیت تابش رخسار تو از راه چشم * کرد خرمکه دل از ارغوان *
 بویتکه چادر اولق دخی مناسب در ارغوانی خیمه تشبیها که خروجه بی ضم را و سکون
 واو و سین مهملتین و فتح جیم فارسیله یعنی استخوان کاو یعنی بوغاز آلتنده کورین کواکه
 تلیک دخی دیرل و خروجه بی ضم را و فتح سین مهملتین ایله فرج زانده اولان لم زانده ابو المعانی
 بیت بخواه محبت زن مرد و چیز هست کویه * زبان دراز خروجه دهن فراخ نکون *
 و خروجه بی ضم راء مهمله و واو معروف و اظهار هایل بوزن گروه یعنی خروس استاده
 عنصری بیت شب از جمله روز گردد شکوه * شود پر ز اغش چو پر خروجه * شمع نظامی
 بیت خروجه غنوده فرو کوفت بال * دهل زن بزد بر تیره دوال و خروجه بی فتح راء مهمله
 ایله الی معنایه کلور اول محقق دوانی شرح هیا کلا ذکر ایدر که خروجه نور در الله تعالی
 حاضر شدن فایض اولور جمله مخلوقات اول نور ایله تعیش و ریاست ایدر بعضی بعضی نک
 اوزرینه و اول نور و سیله سیله کسب صنایع و حرفه قادر اولور و اول نور که آثار فیضی
 پادشاهلردن که عادل اوله ظاهر اولور آنره کیان خروجه دیرل بومعناده و او معنوله ایله خون
 دخی دیرل ثانی بر حصه معناسنه کلور حکمای فرس ملاک فارسی بش خروجه یعنی بش حصه
 ایدوب هر حصه به بر اسم قوم مشلدر بر ترتیب اوزن حصه اول خروجه اردشیر حصه ثانی
 خروجه استخر حصه ثالث خروجه داراب حصه رابع خروجه شاهپور حصه خامس خروجه قباد در
 بو خروجه خوزه و کون دخی دیرل حکیم فردوسی بیت زیر مایه تر هر چه بد دلیدیر * ببردند
 تاخره اردشیر * ثالث دل مشدده ایله یعنی صدای خوب و آواز خوش آینه و مستحسن حکیم
 ناصر خسرو * مصرع * تو خفته و بر کفته خوش خروجه * و ضم را و اظهار هایل اوج معنایه
 کلور اول خروس معناسنه که خرده دخی دیرل حکیم ناصر خسرو بیت خود سپس آرزوی
 من مرو * چون خروجه بد زنی ماکیان * وله بیت سردو تاریک شدای پوز سپید دم دین *
 خروجه عرش هم اکنون نکند بانک غاز * ثانی مجمع الفریس جانوران و حشی ثالث یعنی
 خسته یعنی چکر دک که خروجه خروجه و خروجه انکور دیرل و خروجه بی ضم راء مهمله و او معروف
 و فتح هایل بفتحه معناسنه که پک دخی دیرل ترکیه تابه دیدکاری که طغانجیلر طغان او قورل
 و طوزاغه قوش کلک ایچون قود قلی قوش که عربیه ملو اوج دیرل و خستوانه بی سکون
 سین مهمله و تاء مثناة و فتح نونله درویشان کیدو کی مرقع خروجه و شیمینه دن اولان محافل
 خروجه معناسنه در ولسان الشیراده پاره برد و پارهای کریا سی یعنی الاجه پان لری و
 پان لری و خستونه بی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة و فتح نونله لباس درویشان که
 شیمینه و مرقع دخی دیرل ابو الفرج رونی بیت خستونه حسن اتمامش * بر خستکی فناست
 مرهم و خسر خواجه بی پد زوز معناسنه در کدانی شرفنامه و خسر بی مادر زن

معناسنه بوايكي معنایه ابوالمعانی * قطعه * کر عبت نکند خواهه خسرداماد را * عیب نبود که
 همین دختر کش میگوید * وین عجب که خسره میل کند د را اول * بعد زان بر سر کیر دختر
 خود جنک آرد ی خسرينه ی بمعنی خسره مرقوم وله بیت شود اما اگر در کار همسر
 بود خسرينه را می ترزد دختر ی خسوره ی بمعنی خسرينه مرقوم استاد لطیفی بیت اگر بازی
 نساری بالضروره * خوش ناخوش بود دیگر خسوره ی خساره ی فتح شین معجه و راه
 مهمله ایله سفره ده طعام و اتمکن دوکان پاره ی خشکبازه ی سکون شین معجه و کاف
 موقوف و فتح باء موحده و زاء معجه ایله اغاجک قوری دالترین و ناهموار بتلرین کیدروب
 پاک و هموار اتمکه دیرلر ی خشکرده ی سکون شین معجه و نون و کاف موقوف و فتح راه
 مهمله ایله بیوست طبیعتدن عارض اولان جرب که قوری او یوز دیک اولور میر نظمی بیت
 سرایت میکنند زان شور و نه * که سرتاپا وجودش خشکرنه ی خشکریشه ی کسر
 راه مهمله و سکون پای تحتانی و فتح شین معجه ایله مهره جراحت و ناسور که ترکیه ناصراتی
 دیرلر ی خشکمانه ی کاف موقوف و فتح نون ایله قاتقسز یا لکزی ملن اتمک حضرت مولانا
 قدس سره بیت چون روز گردد میدود از مهر کسب و مهر کند * تا خشکمانه او شود
 از بهر او زمانه ی خفته ی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله اسم مفعولدر یا تمس و ایومشی
 معناسنه شنج سعدی بیت ظالمی را خفته دیدم نیروز * کفتم این فتنه است بیدار
 بوده به * ودخی خیمه اکلس معناسنه شمس خیزی بیت شهنشاهی که بهر خدمت او *
 همیشه پشت کردون خفته باشد ی خفه ی سکون فا و فتح جیم فار سبله را غاجد سرخ
 رنگ و مدور اولور و میوه سی دخی اولور عربیده عوهم دیرلر ی خفه ی فتح فایله او کسر که
 سرفه معناسنه در میر نظمی بیت که هست علت باطنش در بدن * خفه کیرد او را بوقت سخن
ی خله ی لامک شده سبله ده تخفیفیله ده جایز شده ایله اوج معنایه کلور اول سومک
 خلم معناسنه استاد عسجدی بیت چو آید رو برون حمدان بدان ماند سر سرخش *
 که از بینی سقلای فرود آید همه خله * ثانی سخن مرزه و هدیان استاد لطیفی بیت بر فضل
 تو کی معرفت آیند که دانند * اشعار تو بی چم و سخن همه خله * ثالث کی دومی وله
 بیت در یاست و را پر آب شله * کیران جهان در و چو خله * مذکور اوج معنایه تخفیف لاهله
 شمس فخری * قطعه * رای منیر توز معالی و احتشام * در روی پادشاه زمان افکند خله
 هر مدح آفرین که نه اندر ثنای تست * نزدیک عقل باشد و افسانه و خله * کشتی اهل
 فضل شود غرق موج باس * کونه ز اهتمام تو باشد و را خله * لام مشدده ایله عربیده
 ایکی معنایه در اول دوست و دوستلق ثانی بر او تدر که طعمی شیرینی در و کسر خا و لام
 مشدده ایله ینه عربیده اوج معنایه در اول دیشی ارا سنده طاعتدن قلان ثانی چادر شب
 آستری ثالث سرکانه صار دقاری دری یه دیرلر ی خله ی سکون لام و فتح مهمله بمعنی سر
 چوکان شرف شغروه بیت هیچ کل بود که در آخر دست آب نشد * بود بیدی که نه در خله *
 چوکان آید ی خیمه ی سکون میم و فتح باء موحده و راه مهمله ایله کوچک صکوب که
 مستوقه دیرلر ودخی آلات جنک و حربین بر مدور چولک کی هموردن ایدوب ایچنه

ایچنه دمورپان لری باروت سنیه ایله طولدیروب هاون طوپنك ایچنه بازوت ایله تعبیه
ایدوب آتوب قلعه ایچنه دوشردل اول مرتبه هندسه ایله اتارلر که مراد ایتدکلی محله
پان لنور و آدمیری هلاک ایدر یخخانه یی میخانه معنا سنه که کوب او ی دیملک اولور مولانا
محمد ظهوری بیت ز یخخانه فیض هریامداد * بجام طلارایت صبح داد یخمره یی سکون
میم و فتح راء مهمله ایله خبره مرقوم معنا سنه یخجکده یی سکون میم و فتح کاف فارسیله
میکنه کی یخخانه معنا سنه در یخمره یی سکون میم اول و ضم ثانیه اینجو صدقندن
یابلیش برمدور نسنه دیوری کی چالارل شیخ نظامی بیت برآورد خیم مهره آواز شیر *
دماغ اذدم کاو دم کشته سیر یخنبه یی سکون نون و فتح باء موحد و راء مهمله ایله
بجمع الفرست کوجک کوب معنا سنه در شیخ نظامی بیت یخنبه نیمه برآورد خروش *
لیک چور کرد دو کردد خوش * فرهنگ جها نکیریده ضم باء موحد ایله آغازی طار
کوجک بردا قدر دیور وایت اولنش حکیم ناصر خسرو بیت در یخنبه بماند دودست برای
گوز * بکندار کوز و دست برآورد یخنبه * شیخ نظامی بیت خاکد رین یخنبه غم چراست
رنک و خش ازرق ماتم چراست یخنبه یی سکون نون و فتح باء موحد ایله بوزن دبه
طپرا قدن ایری کویلا ایدوب ر عایا و فقرا انبار کی ایچنه غله و ذخیره قورلر بعض یرده
اغاچدن دخی ایدر لر عریده کواره دیرلر ابو شکور بیت پراز میوه کن خانه راتا پیر * پر
ازدانه کن یخنبه راتا پسر * بدیی سیفی در قسیمه بیت بکرد یخنبه کندم بزجت کر دم *
بزشته های ترازو بکوشه های کان * شمس غزلی بیت زجودش خلق را با شد لالی * بجای
غله در انبار یخنبه یخنبه یی سکون نون و کسریا موحد ایله مشهور و معروف اولانه
دیرلر میرنظمی بیت درین عالم زعیب اوست خالی * یخنبه بانی کو خصالی یخنبه یی
سکون نون و کسریا و فتح دال مهمله ایله ازروت دیدکلی اغاج پسی درودخی کلمه بک دیدکلی
یو جکه دیرلر یخنبه یی سکون نون و کسریا و راء مهمله ایله یعنی یخنبه مرقوم یخنبه
سکون نون ویای تحتانی و کسریا یعنی یخنبه مرقوم و جماع مباشرتند ظاهر اولان
صدامعنا سنه ده مرویدر ابوالعانی بیت یخنبه جماع شنود او بکوش خویش * و آنکه که
زند در کس زن هر میان سخت یخنبه یی کسریا و سکون یای تحتانی ایله یعنی پسندیده
شیخ نظامی بیت بکشی ازان خوبترد استان * یخنبه نیاید بر استان * حکیم اسدی
بیت یخنبه بکک و ستوده شیر * بدان کنج بخش و بدین شیر کیر یخنبه خواره یخنبه فتح و او ایله
بوزن شمان نمخته میرزا ابراهیم یعنی دستور و دخی قوام بدن اوله حق قدر طعامه دیرلر
کذا فی المویید حکیم خاقانی بیت همکاسکی ذره پس غز نیست اورا * کز خود خواره
آمدوز ماه نو خلاش یخنبه یی و او معروف و سکون باء فارسی و فتح لامه ایله و احق
و نادانسته معنا سنه حکیم انوری * مصرع * من خویله در سبیل افکنده بادی یخنبه یی
و او معروف و فتح جیم فارسیله قوش ایسی که خوج دخی دیرلر شمس غزلی بیت هر خروسی که
صبر مدح شه شه خواند * بامدادان ز شرف بر فلکش باشد خوج * وره های از نظری
هست او دو رافتد * شوم ویرانه نشین کردد مانده کوج یخنبه یی خود خرده یخنبه یی سکون و اوین

ودال مهمله و خنم خا معجه و اظهار هایلله بستان افروز دیدکاری چکدر شمس فخری بیت
 کر ز فیض دست اوبار د سحاب * لعل وزر روید بجای خود خرویه فی خود خون فی سکون
 و اوین ودال موقوف و فتح راه مهملات و اخفاء هایلله امیر عاشقان دیدکاری یشل قزل ایله
 الاجه خوشبو بر پیرا قدر کدافی الجمع فی خود کان فی فتح کاف عربیله ایشنی کند و کورب
 کسنه یه اینانین آدمه دیرلر میرنظمی بیت شود آسوده دل از نینس آزار * که باشد
 دایما خود کان در کار فی خود کامه فی فتح کاف عربیله هر مصاحفی و هر سوزی کنه و مرادی
 اوزن استین آدمه دیرلر حکیم فردوسی بیت نویسد بهر کشوری نامه * هر شهر یاری
 و خود کامه فی خوده فی و او معروف و فتح دال مهمله ایله یعنی کنبد عمر یله قبه دیرلر میرنظمی
 بیت نشسته زیر خوده بر سر برش * چه خوده آسمان کنبد بر برش فی خورابه فی و او مجهول و فتح
 را و باء موحد ایله ایکی معنایه کلور اول آوانی زراعتی آماده اولان انجی ثانی اول جزوی صوکه
 بنددن ضر و ب اقبه بو ایکی معنایه شمس فخری * قطعه * نبودی مردمان اهل هنر را *
 التفاتی بر پیمان و کلابه * زانکه از جود شهر یار جهان هست * بسوی کشت زار فضل
 خورابه * هر یکی رازقا ضلالتن بود الحق * از عطایش هزارده خورابه * و حکیم اسدی
 نقلند اول ارماغه دیرلر که اندن صواله لر انتقاهی اوله استاد عنصری بیت ز جوی
 خورابه چه کمتر ز کوی * چو بسیار کردد بیکباره جوی فی خورده فی و او مجهول و سکون
 را و فتح دال مهملاتن ایله یعنی ریزه یعنی اوافق نسنه لر و شران آتش و معنی نکتهد و دق که بر
 کسنه نک قول فعلند طو تیله کدافی الجمع بو معنایه خواجه حافظ بیت چو قسمت اذلی
 میخورد ما کردند * کراند کی نه بوفق رضاست خورده مکیر * و چار پا حیوان و ستودانک
 کوستک یری مسعود سعد سلمان بیت سرین و کردن و پشت و برش مثنی شد * میان و خورده
 پای و درخش منبر شد * بو بیت ات تعریفند در مسن سموز و مضمهر صیق معنا سنه اولور
فی خورماه فی یاز آبلرندن بر آیک آیدر فی خورنگاه و خورنگه فی کلاهها بو او مجهول
 و فتح الراء المهمله و کاف العجی و سکون النون یعنی رواق که پیشگاه خانه در حکیم خاقانی
 بیت خواهی که در خورنگه دولت کنی طواف * مکر بر ازین خرابه که دلکشای خاک فی خون
 بوزن کون بر علت منمنه در که اطبا آکله دیرلر فی خورده فی و او معروف و سکون زاء معجه
 و فتح دال مهمله ایله طکوز لن بو جکیم در فی خورسه فی و او مجهول و سکون سین و فتح راه
 مهملاتن ایله برادرزن ترکیه قاین دیرلر میرنظمی بیت دختر اگر خواهی بیند مادرش * خورسه
 خوبتر شود از خواهرش فی خورسه فی و او معروف و فتح سین مهمله ایله اول کالبد در که
 باغ و بوستانه بهایم کیر ملک ایچون آدم کبی یا پوب قورلر کدافی المود بو معنایه ابو المعانی
 بیت نیست آدم کیر بصورت آدمست * خورسه بوده کویا در باغ را فی خورسه فی و او
 معروف و فتح سین معجه ایله درت معنایه کلور اول اوزم و خرما صا قمی وله بیت هر که
 نبود بخت بوده هر دو چشم بخت کور * باغبان دهرند هر خورشه انکور را * ثانی بغدادی
 وارینه و سایر حبوبات سنبله سی ثالث برج دوازده گانه دن برج سنبله یه دیرلر که نیر اعظم
 ما ما غستوسه اول برج خجوبلی ایدر شیخ نظامی بیت خورشه کران سنبل تر ساخته سنبله

سنبه را بر اصدانداخته * رابع فرهنگ جهانگیریه بر قوش آید در شیخ آذری در بحجاب
الدنیا * مثنوی * هست مرغی که خوشه نام ویست * لیک دریای چین مقام ویست *
خوشه کویندوم خوشی کویند * آنکسان کاخلاف میجویند فی خوشیده فی واومعروف
وکسرشین معجه ایله بمعنی پرمرده یعنی صولش شیخ سعدی بیت شکوفه کامشکفتست
وکاه خوشیده * درخت وقت برهنه است وقت پوشیده فی خوکیزه فی واومعروف وکسر
کافله جوق قوشی که خولیز و خولیزه دخی دیرلر فی خولیزه فی واومعروف وکسر لامله
معنی خوکیزه مرقوم فی خوله فی واو مجهول وفتح لامله بمعنی خالی نتکم ماله پر معناسنه کلور
حکیم سوزنی بیت سیکید مجانه وام شده است * پنج ازان خوله پنج ازان ماله فی خونابه
قان ایله قارشمش صو خوناب مرقوم کی آخرنده هاعلامتدر خواجه سلمان بیت چومشک
وعود عزیزی نفس و طیب نفس * بسوز سینه و خونابه جگریابی فی خونجیه فی
واومجهول و سکون نون و کسر حمله کوزاوقی که علاج رمدر و دخی اکیر معناسنه مرویدر
فی خوله فی واومعدوله ایله بمعنی کچ یعنی اگری خو هل مرقوم کی فی خوه فی واومجهول
واظهار هایل بوزن کوه برکیه اسمیدر فی خوی خون فی واومعدوله ویای موقوف و ضم
حایله عرچین و غم زین یعنی نکلی میرظمی بیت در آینه زلفش مشک سوده * بزیر
خوی خون کیسونموده فی خویله فی واومعدوله ایله احق و ابله معناسنه که یای تختانی
یرینه باء مو حله ایلده و اب ت اولنشد زنتکم ذکر اولندی استاد فرخی * قطعه * باز خوام
بشبی بوسه یکماهه دوست * بوسه و آنچه بدان ماند معنیش نکر * حاکم شهر همین
خواهد لیکن بزبان * نکوید چومن خویله و دیوانه چو خر فی خوی ناه فی واومعدوله ویای
موقوف و فتح نوله اوزون قرمزی قورنر با لحقدن حاصل اولور عربیده خراطین ترکیه
صوغاجان دیرلر ابو الفرج سنجری * قطعه * روز حرب از پیش او خرچشک وار * بعض
خزیدن عادت بدخواه باد * دم زده کرشم ندیدم زین غل * اردها در حرب او خوی ناه باد
فی خویه فی واومعروف و فتح یای تحتانیله بمعنی پیل چوپین و پارو دخی دیرلر کورک
دمورچی و قویجی و قلاچی آلتیدر فی مع الباء التحتانی * خبازی فی فتح باء وحد و کسر زاه
معجه ایله ابه کوچی دید کلری او تدر ابو المعانی بیت نزد سرمست می عشق چه آبست و چه
مل * پیش فارغ شده از خود چه خبازی و چه کل فی خدای فی نام عزیز جناب باری تعالی
جل اسمه در ذکر مرور این خد معناسنه آخرنده کی یا خرفیله ده جایز در بویا جای و شرای
یازی کی در اما اعلی خود آی اولمق دخی اولور کند و کیجی معناسنه بوبیتک بومعنا یه نلمج واردر
استاد بیت آمد بر من که من دستولم * کفتم تو برو که من خود آیم * بعد و او ی حذف ایدوب
اشباع ضمه ایله خدای دید بلر فی خرده دستی فی یان کشاک خرده دست یان کش معناسنه در
آخرنده کی حرف یا و ضغیه در ابو المعانی بیت چون ندارد اصل پاکش دایما پستی کند *
آنکه کار و پیشه نبود خرده دشمنی کند فی خرده فی بکی قوشی دید کلری قوشندر فی خشی
صکون شیش مهنه و کسر باء فارسیله مشتتری یلک زینک بر آیدر که اور مزدور جیش دخی
دیرلر استاد باغمی در صفت شمشیر بیت درنده چوشیران رمنه چو ثعبان * در افشان چو

خسبی درخشان چو آزر کی خسرا نگری فی سکون سین و نون و فتح را و کاف فارسیله یعنی
 دامادی کردن یعنی کو بکولک ایتمک و بمعنی زن خواستن یعنی دو کور لک ایتمک میرنظمی ایکی
 معنایه بیت چو دیده مادرش خسرا نگری خواست * همین خسرا نگری این کار کرد دست
 کی خسروانی فی درت معنایه کلور اول خسرو که پادشاه در و الف و نون علامت جمعدر
 و آخر نه کی یای نسبتدر معنای ترکیب پادشاهانه منسوب اولان نسنه دیمک اولور تاج
 خسروانی و تحت خسروانی کبی ثانی استعان طریقیله بیوک و مقبول عالم اولان نسنه یه
 دیر لخم خسروانی و زر خسروانی کبی ثالث بر نوع لطیف خالص التوند که کخسرو و منسوب
 طو تار لرنتکم استاد فرخی * قطعه * همیشه تا چودر مهایی خسروانی کرد * ستان تابد
 هر شب ز کنبه دو از * دو چیز داد ز بهر دو تن نهاده مقیم * ز بهر نامع تحت وز بهر حاسد دار
 رابع خسرو پرویز که مطربی بار بد مشهور که الحانندن بر سرود مسجع نامیدر خواجه
 حافظ بیت مغنی بجایی بکلبانک رود * بباد آور آن خسروانی سرود * سیف اسفرنگی
 بیت از نواهای کلک من سازند * مطربان راه خسروانی خویش کی خسروی فی بر نوع
 شراب عرقیدر میرنظمی بیت بیاساقی بر ما بکشن شتاب * بیزم آور آن خسروی باده ناب
 کی خشای فی شین معجه ایله بمعنی خوش کننده حکیم نزاری قهستانی بیت شهریار
 مشرق شمس الدین علی * خسرو ظالم کش و عاجز خشای کی خشکنای فی سکون شین
 معجه و کاف فارسی و فتح نوله بمعنی نای کلور یعنی خرتلق دید کلری عضو کذا فی الموائد کی خشکی
 بات و قاطر ترسی ترکیب فشتی بوندن غلطدر میرنظمی در تعریف خست و غل بیت کنده
 دور دایم ستوران خود * خور دخنکههایش بجای علف کی خشنی فی سکون شین معجه
 و کسر نوله بمعنی زن فاحشه مولانا رازی بیت دشمن آل علی دانی که کیست * آن پدر
 کشان و مادر خشنی است کی خم روی فی معنای ترکیب توج کو پدر اما کوس معنایه
 احم اولشدر مولانا هاتفی بیت بکفتابه بندید بر کر کردن * خم روی شیران آهن بدن
 کی خونی فی واو معروف و کسر باه موخه ایله کوز لک معنایه در که خوب کوزل ویای وصفیه
 ایله کوز لک دیمک اولور میرنظمی بیت بخوی ندارد نظیر و عدیل * ستوده خصال
 و پسند اصیل کی خود بینی فی تکبر لک یعنی کند و بی کور مملک اخلاق ذمیه دندر کی خود ستای
 کسر ضین مهمله ایله کند و بی او کیچی تمدح معنایه کمال بخندی بیت کفتمش در آب عارض
 حکم جان بامانمای * گفت مردم خود ستایی خوب و خوش آید مرا کی خورای فی واو معدوله
 و فتح راه مهمله ایله بمعنی لایق و زیبا که لندر خورد و اورد خود و در خود و در خورد و در شایان
 و فرا خور بونلر جمله بر معنایه مترادف در کذا فی المجمع کی خوردنی فی نیمکه حاضر لشمس طعام
 میرنظمی بیت بر آورد خوردنی در پیش مهمان * بطمع خرم و باروی خندان کی خوردی
 بر نوع لطیف و خوشخور شور باد کی خوشای فی معنی خوشه که صالقم و سنبله درو بمعنی
 خوشی کی خوشی فی واو معدوله ایله بر قوش آیدر که خوشه دخی دیر ل شیخ آزی در
 عجایب الدنیا * مثنوی * هست مرغی که خوشه نام و یست * لیک دریای چین مقام و یست
 خوشه کویند و هم خوشی کویند * آنکسان که اختلاف میجویند کی خونی فی قافله معنایه کاهی

۴۰۰

کاهی چشم خوبانه صفت ایدوب چشم خونی دیر لر محبوبك كوزی و نگاهی عشاق بی مجال
ایند و کیچون و کاهی بزبون زیاده ایدوب خونین دیر لر میرنظمی بیت همیکشت عاشقان
آن چشم خونی * نمی پرسد مجال زارچونی * خو هلمکی * بوزن بختکی بمعنی یکی و نارا سنی
گذافی المجمع * خوی * و او معروف ایله بوزن موی عادت معناسنه شیخ سعدی بیت
خوی بد در طبیعتی کد نشست * زود تا یوقت مرگ از دست * و دخی حاصل و پای مزروع
معناسنه کاهی حذف یا یله خود دیر لر مووزنی اوزن * خوی * و او معدوله ایله تعریفند
وکان بالفتح و لکن المجهول بین الفتح والضم و بالقصص عرق * یعنی اصلی فتح ایله ایدی اما
مجهول اولدی فتح و ضم اراسنه و قصص ایله در معناسنه در که عریضه عرق دیر لر ترکیه در دیر لر
چغتایه کسرتا ایله نیر دیر لر * باب الدال المفتوحة مع الالف * دال مهمله ایله ذال معجه نك
فرق مقدمه تفصیل و بیان اولمشیدی لکن کلمه آخرنده اولدقه ذال معجه واقع اولور
اولدخی قاعده متقدمین اوزن در متاخرین قتنده اصلا فرق یوقدر و ذال معجه استعمال
اولنر جمله دال مهمله در و او ایل کلمه ده من کل الوجوه واقع اولما مشدر بوزبان ظرافت
حنوانده واقع و استعمال اولنمیان سکر حرفك بری ذال معجه در بوو سائریدیسی دخی واقع اولور سه
عرییدن اخذ اولمشدر * دا * بنا و عمارت درده تمیل یعنی اساس دیدکاری نسنه یه دیر لر
و بعضیلر تمه وضع اولنان ایا قدر دی شلر در کلا التقدیرین اصل بنا در مولانا جامی بیت پی
دیوار ایمان بود کارش * ازان شد چاردا از چار یارش * دا * هر جاریه یه دیر لر عموما
و اطفال خدمت ایدن جاریه یه دیر لر خصوصاً شاه داعی شیرازی * مثنوی * راست
بشنو صافیا بالله زمن * خواهری دارم بصورت به زمن * کر به بینی حسن مهر آرای او *
تومرا خوانی یقین دادای او * دارا * فتح راء مهمله ایله بقش معنایه کاور اول بر مشهور
پادشاه آدی ایدی که اسکندر ذوالقرنینك ابتدای ظهور نده مصره و محجه و لایتنره حکم ایدردی
مجمع الفرسه اکا داراب و کیم قباد دخی دیر لر اسکندر آنی قتل ایلدی بو قوله مناسب خواجه
سلمان بیت بکن قصه کسی کز بعد چندین سال در عالم * هنوز امروز بر دراست نعش قاصد
دارا * ثانی اسکندر رومی دیملکه معروف و مشهور اولان اسکندر ثانی نك پدری نامی در
زیر اسکندر را یکی در ذوالقرنین لقبی ایله مشهور اولان اسکندر نك باباسنه فیلقوس دیر لر
ثالث هر ذی شوکت پادشاه مدح و ستایشده دارا دیر لر رابع شراب پردی که کوب دینده
قاور بوا یکی معنایه استاد عنصری بیت زمی کر ناست زدارا کشم * اگر چند سلطان
و داراوشم * خامس داشتن لفظندن مبالغه ایله اسم فاعل در زیاده طویلهی دیمک او اور
حکیم اسدی بیت نخست از جهان آفرین کرد باد * که دانای رازشت دارای داد * بو معنای
مؤید شیخ نظامی بیت بدان داور که اودارای دهرست * که بی توجان شیرین همچو زهرست
تحفة الاحباله بمعنی درون مسطور در وصیغه امر و وصف ترکیبی ده اولور انبار دار معناسنه
* دارا * سکون راء مهمله و فتح باء مو حله ایله ضروری نسنه یه دیر لر که در با و در و
و در بایست و در و ایست دخی دیلور حکیم سوزنی * قطعه * هر کز مباد بر تو فداك شمار
عمر * همچون چنان و پینس تو رضوان بریدی * هست این جواب شعر بیونانی آنکه گفت

۱۵

یارب چه داربا و فریبند کودکی فی دارالبیضا شرفنامه ده بصره شهرند بر سر ایدرکه
 عبدالله بن زیاد بنا ایشد در بعض نسخه ده کوفه ده بر سرای عالی اسمیدر و لغت محمود بن
 بنه کوفه ده بر مشهور سر ایدر دیوارنده سر بر یک صورنر نقش اولمش و دهلیز نه بر سگ
 و رکوسفند و زارسلان تصویر ی وارد رینه اشارت اولد و غی معلوم و مشهور اولما مشدر
فی دامای میله دکر بحمعناسنه کذا فی الحامی و نعمة الله فی دامای سکون میم و فتح
 یای تحتانیله لغت محمودیده بمعنی سوراخ موش یعنی میخان دلوکی بو معنایه میرنظمی * مثنوی
 چو ساطر کریدانی بنده تو * چه بنده بلکه هرا فکنده تو * یراعدا جمله شیرانه کردند
 چو موش در دامیاه خانه کردند فی دانا اگرچه معنای موضوعی بایچی که عربیده
 عالم و علام معناسنه در اما عاقل معناسنه استعمالی شایع در مقابل نادان در که جاهل
 و بی عقل معناسنه در یونک آخرند کی الف مبالغه اتصاف معناسن افاده ایدرا حوالی
 مقدمه ده بیان اولمشیدی جناب باری تعالی عز اسمہ اسماسندن و صفات ثمانیه
 ازلیه سنک بریدر نیکم مرحوم شاهدی لغت منظومه سنک اولنده بیور مشدر بیت
 بنام خالق حی و توانا * قدیم و قادر و بینا و دانا فی دانا فتح هایلده بوزن ماه بمعنی غار و دند که
 میان کوهده واقع اولور کذا فی الحمودی فی دبا فتح باء موحد ایلده بوزن قبا چکرکه
 ملح دخی دیر لر عربیه جراد دینلور میرنظمی بیت شده لشکرش هم شمار دبا * که هر یک
 بجان عدو را و با فی درا تخفیف راء مهمله و الف مدوده ایلده آمدن لفظندن صیغه
 امر در اندرون آمعناسنه که ایچروکل دیمک اولور و بر معناسی دخی بیوک چا کدر که کاربان
 دوه رینه اصار لر و بعض کبار دوه لر یوکارینه اصار لر ترکیده اردالدیر لر بو معنایه خواجه
 سلمان بیت مرجامی شنود تخته این ره زدرای * بخی از سر درانشنودالا آواز * ثالث
 بمعنی نکون آویخته و باز کونه که اندروا و اندروای دخی دیر لر فرهنگ زفانکویا ده بمعنی
 حاجت مرویدر شرفنامه ده اندر بایست و تلک و تله و دروای و نیاز و وایه و وایا
 لفظ لر یله مترادف اولد و غی مسطور در فی درا فتح راء مشدده ایلده بو کرلان دکنی نک
 یمشنه دیر لر فی دربا سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایلده بمعنی نکون آویخته که
 در بایست و در وادخی دیر لر و اوایلده با حرق آواسته تبادل و توانخی اولغله و فرهنگ
 زفانکویا ده بمعنی حاجت مرقومدر فی دردا محل نأسفده استعمال اولنور برادر حیف
 و در یفا معناسنه شیخ سعدی بیت دردا و حسرتا که عنانم زدست رفت * دستم غیرسد که
 بکیرم عنان دوست فی درزاده آسای اسم مرکبدر در زاده ایلده آسادن در زاده بمعنی در داده
 و آسآسیادن مخفدر معنای ترکیب دکرمان او او غی او کنه قودقلری تخته در که جریان
 آبی دکرماندن منع ایدر کذا فی شرح السامی فی الاسامی فی دروا سکون راء مهمله و فتح
 و اوایلده بمعنی باز مانده یعنی بر مصاحبت ایچون الیقونمش آدم و غیره خواجه سلمان بیت
 باوجود چون تو شاهی دست ارباب هنر * جور دور چرخ در و بر تابد پیش ازین * معیار
 جمالید شمس فخری بمعنی آویخته دیوب به بیئی نظم ایش بیت خدا بکائی و شاهنشاهی که
 دشمن او * زغم همیشه بیک تارم بود در و او * فرهنگ جهانگیریه بمعنی سرکشته و سرکردان

وسرکردان حکیم خاقانی بیت زهروان چون آفتاب آزار و خندان زفته اند * من چرا چون
 ذره سرکردان و درو امانده ام * و بمعنی باز گونه و نکون وله بیت چه اخگرماند زان
 آتش که وقتی * خلیل الله دران افتاده دروا * فرهنگ ز فاند کو یاده کتب معتبره فرسیدن
 بر کتاب احمد درودنخی بمعنی حاجت که در بایست و در وایست معناسیله مترادف در حکیم
 اصدی بیت زدر وای ما هر چه بایست خیز * نه بستست بر مادر کج خیز * من بورا یکی
 معنایه حضرت مولا ناقص سره بیت کرسر ازانی صری دروا سنی * سر نکون از اسری
 دروا سنی دریا می معروف شیخ سعدی بیت بدریاد در منافع بیشما رست * اگر خواهی
 سلامت در کنار است در دستای سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله دستار لفظندن
 مرخند صارق و دستمال معنا سنه کال اسمعیل * قطعه * بسکه میشوم و هم میگویم *
 جبه خویشتن و دستار * ریزه ریزه شدی از زخم کدین * پوششم کربندی از خارا *
 در دست آسیای ال دکر منی اصلی آسیای دست در علم اولیحق مضاف الیه تقدیم اولندی
 میر نظمی بیت نیست دستار بر سرم پیچیده است * کویا دست آسیا گردیده است *
 در دشتیوا در تارلا و مزرعات یکجیسی که دشتیان دخی دیرل در دغا در فتح غین معجه
 ایله فریب و حیل و ناراسنی معناسنه حکیم انوری بیت ایاسیهر نوالی که پیش صدق
 و سخاست * سخای ابر دروغ و نوال بهر دغا است در دما در فتح میله خسته لکدن غایت
 ضعیف اولوب نیز نیز صولغهدیرل و بدند قبل اور پر مک و دم کی نفس معناسنه مرویدر
 در دندای سکون نون و فتح دال مهمله ایله بمعنی کم شده یعنی ضایع اولش میر نظمی بیت
 چگونه بازمی آیم بسویت * دل آشفته دنداشد بکویت در دندان آسیا در آزدیشلرینه
 دیرل ما کولات اول دیشلر ایله نرم اولد و غندن بو وجه ایله نعیبه اولمشدر عربیه طحان
 دیرل اوک دیشلره ثنایا و ابکیسی اراسنده اولانله کسار دیرل در دولت خدا در دولت صاحبی
 دیمک اولور خدا صاحب معنا سنه کلدوکی مقدم ذکر و بیان اولندی خانه خدا وده خدا
 کبی در دولت کبابی کسر کاف فارسیله بر اوت در خاصه سی بودر که بر کسنه کند وده حفظ
 ایدوب کوتور سه دولتلو اولور دیرل ابوالمعانی بیت نود میله سبز خطش در گلستان عذار
 عاشق بجان کازا بوده است دولت کبابی در دما در عربیه ضم دال مهمله ایله در زیرک و عاقل
 و کار شناس معناسنه وله بیت رشته کارش نینداز ذکره اهل خرد * عاقبت اندیش
 باشد هر که می باشد دما در مع الباء الموحده * داب در شرفنامه ده بمعنی کروفر و منوکت
 معنا سنه در بو معنایه منلا مظهر بیت کربه بینی آنها دارات و داب و دارو کیر * که بامر
 شاه و رسم باستان آورده اند * و دخی داراب لفظندن اختصارا و نشدر و نسخه میرزا
 ابراهیم بمعنی خود نمایی و مجمع الفرسه پیدا ایتک معناسنه مذکور در در داراب در
 دارا اوغلی اسمیدر که اسکندر ذوالقرنین الله هلاک اولدی استاد لطیفی بیت شد می کند و
 بعقل و رای صواب * غالب و چیره دست برداراب * مجمع الفرسه پادشاه ایران زمین
 اسمیدر که بهمن شاه اوغلی در و محمودیده بمعنی کروفر و دارو کیر مذکور در در دارالادب در
 مجلس علم و فضیلت و مجلس درس و علوم کدانی شرفنامه در دار صنب در سکون راه

د ب

دَب دَت

وَنون وشم سین مهملتین ایله نسنه دله جك آلتِ مثقب و بورخی کبی بعض نسخه ده دار
 اغاج درو سنب دله جك نسنه در معنای ترکیب جهئی ایله اغاج دِلن قو شدرکه اکا اغاج
 ققان دیرلر ابوالمعانی بیت دلبری چون صفت در دختری * کیراو بودست کویا دار سنب
 دیرلر دارو کوب دیرلر اول ایزی هاونه دیرلر که اطبا آنکه ادویه سحق ایدرلر اما شرفنامه ده
 هاون دو کیچی شاگرد اطبا به دیرلر بو معنی دخی احمد دیرلر داساب دیرلر فتح شین معجه ایله
 بمعنی دهن یعنی صطاو بخشش استاد منو جهری بیت زکین تو غنا ک کردعدو * زداساب
 تو شاد کرددولی دیرلر بوزن چب بمعنی نگاه داشت کذا فی فرهنگ جهانگیری دیرلر دبیب
 کسر باء مو حله و سکون یای تحتانیله بوزن طبیب نرم و دو کلس معناسنه در کذا فی فرهنگ
 جهانگیری عربیه قرنجه یوریمسنه دیرلر دیرلر دیرلر سکون راه مهمله ایله دوه طاولی
 عربیه طریق معناسنه در دیرلر دریاب دیرلر سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله بش معنایه
 کلور اول صیغه امر در یافتن لفظیدن یول معناسنه محسوسا اولسون حکیم قطران ارموی
 بیت به پیشگاه بزرگان کرت نمکدارند * فقیر باش وزمین بوسی و آستان دریاب *
 ثانی آکله و فهم ایله معناسنه خواجه حافظ * مصرع * راح چون لعل آتشین دریاب
 وله * مصرع * میا و حاصل عمر عزیزا دریاب * ثالث مدد و معاونت ایله معناسنه
 وله بیت بعشق روی تو عاشق غریق بحر بلاست * که فوت میشود اینک بیایکی دریاب
 رابع فرهنگ جهانگیری دریا معناسنه منقولدر بو معنایی مؤید شیخ عطار بیت تو حل
 خواهی شدن در آب معنی * اگر هستی یقین دریاب معنی * خزر کرکانی بیت عدلی
 ما میان باشم بدریاب * که همچون ماهیم هموار در آب * خامس تدارک ایله معناسنه
 ابوالمعانی بیت بچند در پی نفس و هوا تک و پو بت * که رفت عمر عزیزت نلافیش دریاب *
 بو معنا ده چه دریا بدیرلر نه تدارک ایدر دیمک اولور دیرلر دست چب دیرلر صول طرف که
 عربیه شمال یسار دیرلر مقابل دست راست در که عربیه جانب یمن دیرلر چب و راست
 دیرلر عربیه کی یسار یمن معناسنه مولانا هاتقی در تیمور نامه بیت زمیران شهنش دست
 چب شد قوی * زهی آنچنان بازوی خسروی دیرلر دست چوب دیرلر الله کتور دکری قصه
 دکنک و طوارسون جک اغاج که چوب دست دخی دیرلر دیرلر دست یاب دیرلر فرصت معناسنه در که
 دست یافت دخی دیرلر میر نظمی بیت هدایت رفیق و ظفر در رکاب * بر اعدا همیشه شود
 دست یاب دیرلر مع التاء المثناة * دادر است دیرلر سکون دال و سین و فتح راه مهملات ایله بمعنی
 عادل حکیم فردوسی * منثوی * چو بشنید جاماسب بر پای خاست * چنین گفت کای خسرو
 داد راست * اگر شاه گفتار من بشنود * بدین کرد نش اختران بگردد دیرلر دارات دیرلر فتح
 راه مهمله ایله بمعنی کر و فراتواب احتشام و سایر آلات حشمت کذا فی مؤید الفضلا دیرلر دار دست
 سکون و او سین و فتح دال مهملات ایله ایت اوزومی دید کاری اوتدر دیرلر داشت دیرلر دامن
 لفظندن صیغه ماضی در طویدی معناسنه حقیقتا و مجازا استعمال اولنور و بعض تراکیبه
 مضاف الیه ایدوب فرو داشت و نکه داشت دیرلر میر نظمی بیت نکهداشت ایزد نکشته
 خطا * بگفت اینچنین بوده است ما چرا دیرلر دریاست دیرلر سکون راوای تحتانی و سین مهملتین

دَت

مهملتین وفتح باء موحد ایله بمعنی حاجت و ضروری امم مصدر اولور و دخی بمعنی آویخته و نکون
 ۱۲ درخواست ۱۳ سکون راء مهمله و فتح خاء معجه و واو معدوله ایله بمعنی طلب و رجا و التماس که
 درخواست کرد دیر لر یعنی طلب ایلدی و رجا ایتدی دیمک اولور ابو المعانی بیت خدمت
 آستان عشق ترا * شده شاه جهان در خواست ۱۴ در دشت ۱۵ کسر او فتح دال مهملتین
 ایله اصفهان محلاتدن بر محله آدیدر کمال اسمعیل * قطعه * ای خداوند هفت سیاره *
 پادشاهی فرست خونخوان * کدرد دشت را چو دشت کند * جوی خون آورد بجو باره * عدد
 مردمان بیفزاید * هر یکی را کند بمصد پان ۱۶ در دوخت ۱۷ سکون را و ضم دال مهملتین و واو
 معروف ایله بمعنی گفتگو ترکیب سوز صا و دید کاری معنایه در میر نظمی بیت چو شد شایع
 میان خلق آنکار * شده در حق او درد وخت بسیار ۱۸ در غشت ۱۹ سکون راء مهمله و شین
 و فتح غین معجمتین ایله مجمع الفرسه سبز وات معناسنه مرویدر وله بیت چو گلشن خوان
 نعمت را کشوده * مکر که سر بسر در غشت بوده ۲۰ در وایست ۲۱ بمعنی در بایست مرقوم
 باء موحد یرینه و او واقع اولمشدر تبادل جایز اولدوغی جهتمه کذا فی المجمع و غیره ۲۲ دست
 اون بر معنایه کاور اول معروف ید معناسنه حقیقتا و مجازا شیخ سعدی بیت از دست
 و زبان که بر آید * کر عهد * شکرش بدر آید * ثانی نفع و فایده معناسنه حکیم سنایی
 بیت ترک و ایرانی و اعرابی و کرد * هر که عادلت دست او برد * ثالث نصرت و ظفر معناسنه
 حضرت مولا تا قدس سره بیت شاد جانفش بد که بر شیران تر * یافت آسان نصرت و دست
 و ظفر * رابع مقام عالی معناسنه حکیم فردوسی بیت نشست است بردست داستان
 سام * کر بسته بر در کهش خاص و عام * خامس صدر مجلس و مسند ملوک و صدور
 اکابر که چار بالانس و چار بالشت دخی دیر لر حکیم انوری بیت زهی دست وزارت از تو دستوز
 چنان کتر پای موسی پایه * طور * سادس بمعنی قوت و قدرت حکیم خاقانی بیت دست
 دست تست جان ماوای تو * پای صورت در میان نتوان نهاد * سابع بمعنی غلبه و تسلط
 حسین سنایی بیت بعهد دست توازیم اشتباه درم * تن از پیشیزه کند پاک طبع ماهی شیم
 میر خسرو بیت شبه بحیات خودم این نقش بست * ملک منست این دگری را چه دست *
 ثامن طرز و روش که برین دست دیر لر حکیم خاقانی بیت کسر را سخن بلند ازین دست
 سو کند بمصطفی اگر هست * پورهای جایی * رباعی * آزرده مشو کرم کمی آمدورفت
 در سرز محال هموسی آمدورفت * اندر دل من غم مقیم غم تست * ورنی غم ازین دست بسی
 آمدورفت * تاسع برنسنه تمام اولمق مثلاً دست جامه از دستار یعنی تمام طو نایق قماش
 و پیک دست سلاح مراد سر پناهدن موزه یه و ارنجه جمله سلاحه دیر لر و پیک دست خانه
 دیر لر نشین خانه دن مطبخ و کنیفه و ارنجه بونک امثالی نسنه لره دیر لر حکیم فردوسی بیت
 کز انمایه دسنی بیوشید رفت * بدرگاه کسری خرامید تفت * و حکیم اسدی بیت زدی پای
 روی شتر و ارشست * زپوشیدنی جامه پنجاه دست * شیخ نظامی بیت تواز زندگانی
 می و رود و جام * بر آراسته دست مجلس تمام * عاشق کز مرتبه معناسنه مثلاً پیک دست
 بازی و پیک دست سفر دیر لر اثیرالدین اخسیکنی بیت این بار خصل بفکن و دست کرو و بر

بستاخ داد خواه و تمام ندب بپاژ * میرخسرو بیت بهنگامی که ایشان دست می بازند از بازی
 ز لعب دست ایشان که بتین از دست میغلند * حادی عاشق بمعنی دستورا اثر الدین اخسیکتی
 بیت ای اصل اصل تیغ تو و دیگران نیام * وی دست دست مشرع تو و دیگران بنام * معنای
 اول که الدرع بید و چغتهای لسانند کسر همزه ایل ایل دیرلر که دستادست بی ایکی
 طرفدن عسکر و سپاه محاربه ایتمک معناسنه سپاه از هر دو طرف دستادست شدند دیرلر
 و دخی صاغ و وصول قول معناسنه که عربیله یمن و یسار و جناحین دیرلر و معناسی دخی
 نقد در که ویره سی به بسادست دیرلر ابو شکور بیت سستد و داد مکن هرگز جز دستادست *
 که بسادست خلاف آر دو صحبت بهرد که دستار بست بی یعنی دستار پیچید صارلمش صارق
 و فعل ماضی اولور صارغی صاردی معناسنه ابو المعانی در صفت شیخ مرایی بیت برش خرقة
 و مثال و صیغه بدست * بسر تاج صوف و بدستار بست که دست بدست بی یعنی نقد نقد و دخی
 بر برینه متصل که دست بدست بمرتبه رسیدن دیرلر و له بیت بکوشش کم راه عشقهش گذار
 رسم دست بدست رتبه وصل یار که دست راست بی صاغ طرف و صفالشکرده جانب یمن
 معناسنه مولانا هاتنی در تیمور نامه بیت برآراسته شاهرخ دست راست * که آن برقدش
 جامه بود راست که دست رست بی مندر که مقعد آلتنه قورلر عربیله اکا قیاسی دیرلر
که دست یافت بی نصرت و ظفر بولقدن کنایه در ابوالمعانی بیت میشود منصو و هر جا
 با کمال لطف حق * باشد از اقبال دایم وعد و بش دست یافت که دست بی سکون شوق و محبه
 ایله درت معنایه کلور اول معروف بیابان و صحرا معناسنه در غوماثانی ولایت خراسانده
 بر شهر آدیدر دست بیاض دخی دیرلر مشهور شهر در حضرت مولانا قدس سره * مثنوی
 در بخار ابند صدر جهان * متهم شد گشت از صدرش نهان * مدت ده سال سرکردان بگشت
 که خراسان که کمستان گاه دست * ثالث ترکستانده واقع بر مشهور صحرا در دست قچاق
 دخی دیرلر رابع کورستان معناسنه ده روابت اولمشدر ابوالمعانی بیت یابند حیات و باز
 غم هجر میکشند * بکره گذر مکن بسوی دست عاشقان که دنه گرفت بی فتح نون و اخفاء
 هایلله عجله ایتدی و تک و په ایلدی و عجب و غرور ایلدی معنایرینه در که دوات بی معروف
 ترکیه دخی مستعملدر میرنظمی بیت چو نزدیک بوده دولت و قلم * نوشته بران نامه
 پرستم که دولت بی معروف لفظ عربی در لکن فارسیله استعمالی شایع در کاهی کندو
 ترکیلارینه خرواید و ب دولتند دیرلر که دهشت بی کسر ها و سکون شین معجه ایله بمعنی
 بکانه و فرید عصر کدافی تحفه الاحباب بومعنایه ابوالمعانی بیت شده مشهور عالم بادهشت
 عشق روح افزا * که بر سر برده کار عاشقی بادر دحسرت را که دهشت بی فتح ها و سین
 مهله و سکون میم ایله بر اغاجدر آتشه یاند قلل خوش رایحه سی چقار عربیله غار دیرلر
 همیشه سبز و تازه اولور کدافی المجمع که دهشت بی شین معجه ایله دهشت مرقوم
 معناسنه در بعض نسخه ده حب الفار اغاجی در که میشی آجی اولور ترکیه دفته دیرلر که دهن بی شست
 اضافتله بمعنی سوراخ کون کدافی شرفنامه بومعنایه میرنظمی بیت از دهن شست کند نغمه ها
 خیزد از و مهر زخفته بپا که دیر منات بی بر مشهور کنیسادر که سراپادرد و یواری نقوش

د

نفوس و تصاویر در دیرلر که کفره ز غلجیه یوزاون اوج مرسل نیمک تصویرین اباشلر
 ابوالعانی بیت خانه سینه من دیرمنات آساشد * که درو صورت خوبان شله نقش و تصویر
 د مع الحیم * داج د یعنی تاریکی لفظ عربیدرجی دن مشتق اسمدر فارسیده استعمال
 اولنور شیخ نظامی بیت ای ز روز سید تاشب داج * بمدد های فیض تو محتاج د داج د
 فتح راه مهله ایله بوزن خراج بر موضع اسمیدر د در تاج د سکون را و فتح تاء مثناة ایله
 بر چچکدر کونش قننی طرفه اولسه اول طرفه دوز عراقده اکا توله دیرلر کذافی المجمع
 د درج د سکون راه مهله ایله حجره معناسنه و خط نقش آمیز شرفنا مده حضرت
 رسالت شاه صلی علیه الاله عمت آلاه ليله معراج اندن گذر ایله دی بر موضعك اسمیدر
 عربیده یازمق معناسنه درها تفی بیت نوشند درجی بسططان مصر * که ای بر تراز تاجداران
 عصر و فتح رایله پایه نر دباند د دست رنج د سکون سین مهله و تا ونون و فتح راه مهله ایله
 ال بحقوسی که دست اره و ترکیه دستره دیرلر عربیده منشارید دینلور ابوالعانی بیت
 ز عشق تو نشوم هیچ وجه روگردان * اگر نهی بسم دست رنج میدادی * شرفنامه ده بمعنی
 پیشه یعنی صنعت و کار و کسب که اشملکه اوله شیخ سعدی بیت بیاموز قرزند رادست
 رنج * اگر دست داری چوقارون کنج د داج د فتح واو ایله بوزن خراج بخت و فرتی
 و سرور و شادی معناسنه میرنظمی بیت چور وزی شله تخت شاهی و تاج * نشسته
 برو باسرور و دواج * بعضی نغمه ده چادر شب و یور غان معنا سنه ده مرویدر اما چادر شب
 معناسنه ضله در دها د فتح ها ونونله ایکی اور کچلو دوه ترکیه بغور دیرلر نتاج دیشی دوه راه
 چکرلر د دهج د سکون ها و فتح نونله معدنی بر نوع طاشدر بر قاج لون اولور اعلاسی کوک رنگ
 و شفاف اولاند و صار و رنگی اولور جزیره قبرسه معدنی وارد و بر لونی سنجابی رنگ اولور
 موشی دیرلر و بر نوعی دخی الاجه اولور و طاسی دیرلر سیاهرق قرلغه مایل دخی اولور اعلاسی
 فرنکسه تازله اولاند د دهج فرنکی دیرلر شرفنامه ده ضم دال و نونله و ایت اولمشدر د مع الحیم
 الفارسی * در بیج د سکون راه مهله و یای تحتانی و کسرباء فارسیله حولی اطرافده و قیو
 اوکلرند اولان تخنه دیوار که طولانوب کیرمک ایچون ایدر لر که طشره دن ایچروسی کورنیه
 در ایله بیچدن مرکب لفظدر طولانوب قیو دیمک اولور د دست بیج د زنان و عروسان
 الارینه حنا و سیمه اوردقلرند صار دقلری زوال ایله صاریان نسنه هر نه اولور سه د دم آهخ
 سکون میم و نون و فتح همزه و ها ایله نفس چکبی دیمک اولور که دم نفسدر و آهخ آهخیدن
 لفظندن اسم فاعلدر د مع الحاء الجمه * دخ د اوج معنایه کاور اول بمعنی تیکو حکیم سوزنی
 قطعه * همیشه تا که بود زیف زشت و دخ و نکو * با لفظ لوتره کویان یاوه کوی کرخ
 ز چرخ باد همه شغل دشمنان توزیف * ز بخت باد همه کار دوستان تو دخ * ثانی فوج
 معناسنه که فوج دیمک دخ دخ دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت هجوا و اوج
 لشکر نشان * متعاقب همیر سد دخ * ثالث بمعنی سره یعنی برار کذافی فرهنگ جهانگیری
 د در داخ د سکون را و فتح دال مهملتین ایله خسته لکدن هنوز قالمش عربیده ناقه دیرلر
 کسر قاف و اظهار ها یله یو معنایه و او ایله درواخ دخی دیرلر استاد لطیفی بیت مغیث ملت و دین

د

د

قهرمان خصم شکار * که دشمنش نشود هرگز از علل در داخ و در واخ و سکون راه مهله
 و فتح و اوایله الی معنایه کلو را اول خسته آمدن هنوز صحت و نوب لکن تمام صحت بولامش
 اول حالته عربیده نفاقت دیرلر حکیم سنایی بیت کرده خصمان بروجهان فراخ * تنکتر
 از درونکه در واخ * ثانی شجیع و دلیر معناسنه منصور شیرازی بیت فلاك جناب و عطار دینان
 و مهر ضمیر * زحل مراتب و مه رابت و اسد در واخ * ثالث شدت و درستی معناسنه ابوالفرج
 رونی * قطعه * با حفظ تو کستاخ نکند * بکنای قضایر عمال ملک * با امر تو در واخ
 بشکر د * شیر فلاك اندر غزال ملک * رابع حکیم و مضبوط معناسنه پیر هرات خواجه عبدالله
 انصاری طبقات نام کتابند بیورر * ششودن مخن نیکن و حکایات پیران و احوال ایشان
 دل میرد از تربیت باشد و قوت و عزم فراید و دران از الله تعالی ثبات یابد و بر بلا امتحان
 آرد و بدرویشی و ناکامی قدم فشارد تا عزم مردان یابد و دست در ولایت و رکن در واخ زند
 و از آداب و سیرت ایشان ادب گیرد * وینه کتاب مرقومه شیخ ذوالنون مصریدن نقل و روایت
 ایدر * گفت و قتی کسی یا وی که بضاعت تو بدست او بود و درد تو باداری او موافق
 دامن وی در واخ دار * خامس یعنی درستی و صحیح شمس غفری بیت جمال دینی و دین شاه
 و شیخ ابواسحق * که خصم او را نبود ز در ده در واخ * سادس یعنی راستی استاد رودکی
 بیت چونکه مالیده بدو کستاخ شد * کار مالیده بدو در واخ شد * سابع تحفه الاحبابه
 یعنی یقین که ضد کاندر مثلاً کانم بفلا فی در واخست دیرلر کانم فلان نه در سندر یعنی
 بفیتم وارد دیمک اولور و نسخه میرزا بر ایهیم معنای اوله زاء فارسیله در و اثر نقل او نمیشد
 و درج و کسر راه مهله و سکون یای تحتانی ایله تقصیر و درین طوتمق معناسنه در
 میرنظمی بیت یوری و نی نباشد چون کائنات * همیدارد درین از من جمالش و در یواخ
 کسر راه مهله و سکون یای تحتانی ایله یعنی درین داشتن و تقصیر کردن کذا فی المجمع
 و مع الدال للمهله * داد و درت معنایه کلو را اول عدل و عدالت را اکثر عدل ایله مترادف
 اولور که پادشاه داد کرد دیرلر اما عدل ایله دادک میاننده فرق وارد عدل کشی بنفسه عدالت
 ایدوب ظلم ایلامک و داد آخرک ظلمی دفع ایلامک رثانی عدل استمک معناسنه در شیخ
 سعدی بیت پیش که همیبرم زد دست فریاد * هم پیش تواز دست تو میخوام داد * ثالث
 بر نوع قبر جقدر که اکابر یون و ولین دخی دیرلر عربیده قویا دیدگری علتدر معنای مقدم
 ایله بو معنایه شاعر دیمشدر * قطعه * امان الله آن کرکین میلاد * که کرکین است میل
 کردن او * زبسن مردم که از وی داد خواهند * گرفته داد سرتاپاتن او * رابع عمر و سن
 و سال معناسنه حکیم قطران از موی بیت نوروز پر تو رخ و پیروز بامداد * از بخت داد یابی
 و از عمر بخوری * و دخی دادن لفظندن فعل ماضی در و یردی معناسنه که می باید داد
 دیرلر مصدر دخی اولور و داد آفرید و ایکی معنایه کلو را اول فرهنگ جهانگیریه حضرت
 خلاق عالم جلت قدرته اسما سندن بر اسمد رثانی موسیقید بر نوا آیدر حکیم فردوسی بیت
 سرودی باواز چون بر کشید * که اکنونش خوانی و داد آفرید و داد راد و سکون دال
 و فتح راه مهله الی حق جل و علائک اسماء شیرفه سندن بر اسمد و دادستند و کسر دال

دال و صین مهمله و فتح تاء مثناه ايله آتش ورش عربيه اخذ و اعطاد يرلو و بر معنا سیده انتقام در
اما بو معنا ده دال موقوف کر کدر داد بستد تقدیر نه ابو المعانی بیت اگر که نابل وصلت شود
دل محزون * زجور حسرت و غم لا محال دادستد د دارد د فتح راه مهمله ايله حضرت باری
جل ذکره اسماسند ندر د دارد د سکون را و دال موقوفه نام شریف از نامهای خدا عز
اسمه مذکور اوج اسم میرنظمی بیت دارد و دارد و داد و دهین * هر سه را نام خدا دان
یقین د دارد د فتح راه مهمله ايله داشتن لفظندن صیغه مضارع در طو تار معنا سنده و له
* مثنوی * هر کدار د علم او دارد شرف * کر عمل دار دندش عمرش تلف * هر کدار د مال او
نبود خسیس * در دو عالم میشود نفس نفیس د دار و برد د ضم راه مهمله و با و واو
مجهول ايله معنی طاقت و قوت و کثرت و نفیر حکیم فردوسی بیت بیوشید رستم سلاح
نبرد * با ورد که رفت باد آرد و برد * و جنگ و عربله معنا سنده حکیم اسدی بیت برای
کشید ند صف نبرد * براند ز جنگ آوران دار و برد د داشتاد د فتح شین مجله ايله عطا
و بخشش معنا سنده که داشتاد دخی دینلور شمس فخری بیت بود بحضرت اوقیس
صاعده نادان * برد زهمت او معن زانده داشتاد * استاد عنصری بیت خواستم تا نثار
داشتادش * پدر اینها بمن فرستادش * حسین وفایی لامله دلشاد نقل اباش اما الفله
احمد د داماد د کو بکو عربیه هریس و صهر دیرلو کسر صاد ايله ابو المعانی بیت کر
خرد مندی مده دل این عروس پرقتن * صد هزاران همجو تو داماد کشت این پیره زن *
د داند د فتح نوله ابکی معنایه در اول یعنی تواند که داند تو آتم معنا سنده کاور حکیم نزاری
قهستانی بیت مکر خود این شب یلدا بر وز داند برد * کدام یلدا آکا این شب هزار چندانست
ثانی دانستن دن فعل مضارع در یلور معنا سنده د دانشمند د صاحب علم دیمکدر دانش
علم معنا سنده اسم مصدر در و مند ادات توصیف در و ادات نسبت دخی اولور دولتمند و حاجتمند
کبی د دانشمند د بودنی دانشمند کبی صاحب غلدر حکیم فردوسی بیت بود دانشومند
هم پهلوان * نه بیند کسی شیر از نیسان جوان د دید د کسرباء موحده و سکون یای
تجتنایله اطبا اصطلاحند دوا دیمکدر بعض نسخه ده معجون معنا سنده مرویدر د دد د
بوزن بد جنس چارپا حیواندن یرتی جانور دیرلر ارسلان و قبلان و ببر و سباع سایر
شیخ سعدی بیت نه هر آدمی زاده از دد بهست * که دد زاده می زاده بد بهست *
حکیم سنایی بیت مملکت را ثبات در خرد منست * بیخرد مزد همجو غول دد دست د دوداد د
یرتی چارپا جانور سباع معنا سنده کدانی المجمع د درآمد د ایچرو کادی دیمکدر معنای
ترکیبی جهتله ایچرو کلک لازمه سی اولمفلله هدایا و بی کسب مفت اولان سنه یه دیرلر نکت
یو بیتمدن مفهومدر بیت چنین گفت دختر بقرخ پدر * که آمد بجایی ازان راه در د درآمد
یعنی کوید سوزده کوردیمک معنا سنده استاد فرخی بیت کسی که زار در آید بدر کھی نشود
که جرب زبانان آنجا مشوند کند زبان د در باقی شد د یعنی قالدی و آخر اولدی شیخ
نظامی از مفت پیکر بیت مطرب آمد روانه شو ساقی * شد مطرب را پنهان در باقی *
د در بند د الی معنایه کاور اول طاغنه و بعض یرلرده زحمتله کچیلن پره دیرلر و سرحدلده

مشهور قطع اولنان مضيق محل که عربيه نغردير لر مولانا هاتفي بيت که قاصد زدر بند چون
 در کند شت * ذر آمد بسرحد قبحاق دشت * ثانی اول تسنه به دیرلکه آنکه قیو بفلنور
 کلید و مفتاح سرکه عربيه مغللاق دیرلر بو معنای ترکیبدر ثالث بر شهر عظیم اسمیدر شیخ
 نظامی بیت شکارستان او آنجا زدر بند * شیخونش بخوارزم و سمرقند * رابع فرهنک
 جهانگیریه قلعه به دخی دینلدوکن ذکر ایدر حکیم ازرقی بیت بدر بند سجستان آنجه
 او کرد * مثالی کرده بد حیدر بخیر * حکیم زجاجی بیت بدر بند هافخ کرده است شاه
 بر آورد برجش بخورشید ماه * خامس کدرگاه تنکتر دیار یو کاتر کیده بوغاز دیرلر میرنظمی
 بیت بکشتی نشستند هرجه لشکر * زدر بند دریا کند شتند بکسر * سادس تقید
 احوال نفس ابلک مثلاً کند و قیدند او اور دیمکن در بند خویش میشود دیرلر شیخ سعدی
 بیت هرکه در بند خویشتن باشی * عشق بازی دروغ زن باشی * که درد بی سکون
 راه مهمله ایله اغری عربیه وجع دیرلر ورنج و زحمت و مشقت معنا هنه میر خسرو
 * رباعی * عشقی داریم و سینه سوزانی * دردی داریم و دیده کیرانی * عشقی وجه
 عشق عشق عالم سوزی * دردی وجه درد دردی درمانی * چغتای لساننده مولک
 دیرلر کاف عجمیه سبعة سیان ده اولکی حکایه ده ایدر بیت یوز تومان مونکد اجان
 افکاری * باری بیرساری و یو بیرساری که در خورد بی سکون راین مهملتین و ضم
 ناء معجمه و او مجهول ایله لایق معنا سنه در خوردن دیرلر استاد لطیفی بیت هرکه صاحب
 نظر بود مردست * مرد را آن کند که در خوردست که درد مند بی درد لونیا ز مند و حصه مند
 کی استعان طریقیه مابونه ده دیرلر ظاهر بنه علت اولوب اضطرانی ایچون علاجه محتاج
 اولغله درد صاحبی دیمک او لور ابوالمعانی * قطعه * ارقب کر خود از عشاق کرد * ترجم
 بایدش کو درد مندست * مکر روزی در آید زردندان * علاجی حاضر اوراد پسندست
 که در میان باشد بی یعنی رهن اوله بر شرط و یا خود بر سنه ایچون رهن قولق لازم اولد قه
 قلان چیز در میان باشد دیرلر کال بخندی بیت کر میان باشدش بزیرقبا * خرقة بند
 در میان باشد که درند بی فتح راء مهمله و سکون نوله بمعنی سان یعنی شکل و سیما کذا فی
 شرفنامه که دروند بی سکون راء مهمله و نون و فتح و او ایله درت معنایه کلور اول ایران
 پهلوانلرندن بر مبارز آدیدر ثانی بردارو اسمیدر ثالث قیو باصرخی که عربیه مغللاق
 دیرلر رابع بمعنی در بند مرقوم که دریا بند بی ایکی وجهله ایکی معنایه در اول دریا ایله بنددن
 مرکب اوله دریا کنارلنده کی طور دخی لیمان آغازی وکی یا پلان یرکه ترکیب ترسانه دیرلر
 ثانی درایله یا بنددن مرکب اوله جمع فعل مضارع اولور بولور لر و آکلر لردیمک اولور ایکی
 معنایه ابوالمعانی بیت زروی کشتیان زاده شده پر نور دریا بند * محب نبود همه ارباب
 کشتی شود دریا بند که در پسند بی سکون زا و فتح باء فار سین ایله پر میر کار معناسنه
 کذا فی المجمع که درند بی فتح زاء فارسی و سکون نوله بمعنی تند و خشم آلوده میرنظمی
 بیت بر صف لشکر عدو چو زند * تیغ و نیروکان زور دزدند که دستاد بی سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی بسیار و له بیت به پیشش آمد و پیدا کرده * مراجور و ستم

و ستم دستاد کرده و دستاژند و سکون سین مهمله و نوین و فتح تا و زاء معجه ايله نام
 نام پير رستم در که دستان و زال و زردوز و زال دخی دیرل حکیم فردوسی بیت نهادم ترا
 نام دستاژند * چو با تویدر کردستان بند و دست باز دخی الی اوز چیره دست معنا سنه که
 هرینه یا پیشه لندن کله و دخی الی صور دیمک اولور و دستبرد و سکون سین مهمله
 و تاء مشناه و خم باء موحده ايله خصمه غلبه و ظفر و هنر ده غلبه ابلک معنا سنه میر نظمی
 بیت بکفتا مباحش اینقدر پرشتاب * که دستبرد اورا نیاید تاب و دست بند و اوج
 معنایه در اول زنان لعل و انجو و امثالی جواهری ایلکه دیز و ب قوللرینه بغارل ثانی جوانان
 کفره اوینار لر خوران دیرل بر لریشک اللری طوتوب ایاقلریله یری دیوب طولا شورل
 حکیم اسدی بیت هر برزن آوای رامشکران * هر کوشه دستبند سران * شیخ
 نظامی بیت ساعتی دست بند میگردند * برین ربشخند میگردند * ثالث ایراقدن
 جلقه ایدوب او توران و طورانه دیرل آدم اولسون حیوان اولسون اکا پر موزه و چپردخی
 دیرل وله بیت اندران بزمه پرند زده * کپک و در آج دست بند زده و دستکرد و سکون
 سین مهمله و فتح کافله بحقوق صابی دستاگردخی دیرل و دستبرد و سکون سین معجه
 و خم باء موحده ايله وجودده شکست اولوب مخالف و یا کج تمش کوکه دیرل ابوالمعانی
 قلک آنقدر کوفت باغم مرا * که جسم سراپای دشبند شده و دعد و سکون عین مهمله
 ايله بوزن دعد یعنی معشوقه عرب نفس الامرده استعاره عریده معروف اولان نام معشوقه
 اولمقدر عاشقه خم رایله رباب دیرل و معنای مؤید حکیم انوری بیت مال من بنده ز حال
 دیگران بودی بتر * حال و عد آخر بتر باید که باشد بی رباب * بویبتدن فهم اولنور که دعد
 عاشق و رباب معشوق اوله و دماوند و شهر همدان قریب بر طاعک اسمیدر و اول
 ناحیه ده بر شهر آیدر و اول طاع اکا مضاف اوله و دمد و یعنی بزید اور پکوز
 معنا سنه جمع امر حاضر در کذا فی المشکلات و دماوند و سکون نوین و فتح باء موحده و و او
 ايله مازند رانده بر طاع اسمیدر که دماوند دیمکه مشهور در کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و دند و سکون نوله بوزن چند طبقوز معنایه کلور اول استخوان پهلوی یعنی اپکو کوکی
 مختاری بیت بجای سینه دهان و بجای کردن چشم * بجای دندش تارک بجای کف عذار
 ثانی فقیر بی نایه دیرل حکیم سموزنی بیت دند و ملک یکی شهر و پیره جوی باش * ازبدره
 زرملاک و زبشیر دند * وله بیت بعون الله نه معروف و نه مشهور * چو عوانان یقلاشی
 و رندی * ثالث دندان لفظندن اختصار اولنش دیش معنا سنه ابو الفرج رونی بیت
 بشکل پیل یک دندش نکه کن * نعم چون پیل یک دندش هزار ست * رابع یعنی ابله
 و نادان و بی باک و خود کام شمس فخری بیت در اصابت بنزد فکرت تو * عقل محطی شناس
 و عاقل و دند * و استا دلایی بیت اندرین شهر یعنی ناکسی بر خاسته اند * همه خر
 طبع و همه احق و بی دانش و دند * خامس دزد بی دیانت معنا سنه ابوشکور بیت
 بخواند آنکهی ز کردند را * ز همسا پکان هم تی چند را * سادس چولاه آلتارندن دیش
 دیش یا بلش براغاجدر هر بری اراستندن بر تل کزد فها ایچنه قویوب ارشی صقلشد در در

مولانا محترم کاشی بیت ندارد چکار پیوند من * شکست است دندان دندمن * صاحب
طائفه کدایان بر قفسه رکز و رایله دیانور را آنکه شاخساره و کنکرفنی دیرلشخ مطار
درالهی نامه * مثنوی * یکی دندی میان داغ و دودی * ستاده بود بردگان مردی *
ازو میخواست چیزی می نداشت * بسی بر پیش دکان ایستادش * زبان بکشد دکانو
بر بچ * که تا تو زخم نکنی ندهم تیغ * چو کردی زخم از من نقد میجوی * و کرنه همچنان
می باش و میگوی * خدایا من چو آن دند کدایم * که بر تنی نیست بی صد زخم جایم *
ثامن حب السلاطین دیدکاری دارودر اما حکیم اسدی طوسی هر که کال ببوستدن
یوغاوی طوته مازو و انارقبوخی مثالونسنه لره دیرل دیش یوقوله بوینی ایراد ابلشار
منجیک بیت قند جدا کن از و دور شو از زهر دند * هر چه باخر بهست جان ترا آن پسند
بویتدن فهم اولنور که اول آجی نسنه اوله که نفی ظاهر اوله صبر و حب السلاطین و امثالی
دوالر زرامازو و انارقبوغنه یو خاصه یوقدر تاسع فرهنگ جهانگیریده بر او تدر دیش و بعض
نسخه ده دفنه میشی که اکا حب الفار دیرل و زخم دال مهمله ایله بر نوع زنبور در دند از مزد
معنای ترکیب دیش کر اسیدر مزد دندان تقدیرند * مجمع الفرسده بعض کبار و ارباب
جاه و مناصبی ضیافت اولند قدن صکره کیده چکی محل بر مناسب پیشکش و هدایایه دیرل
حکیم انوری بیت زائکه هرگز بهیچ دندان مزد * بر سر خوان آسمان نشست * اما فرهنگ
جهانگیریده مسطور و در که زمان قدیمه عادت دواتمندان بویه ایدی فقر و صاها و علمایی
ضیافته دعوت ایدوب طعامدن صکره هر برینه حالینه مناسب سیم و زر و اثواب بو عندن
عطیه و احسان ایدرلر ایش حکیم سنایی بیت مزد خندان لب نباشی مرد سندان دل به باش
مزد دندان مزد نبودی مرد دندان زن نباش * حکیم سوزنی بیت بدندان مزد از و خواهم
قبصی * اگر اطلس دهد یا خار یا خمر * ایکی روایت دخی احمد فرهنگ جهانگیری قوی
معنای ترکیبه اوفقد و اما شمدی اول عادت متروک و مرفوعدر مجمع الفرس صاحبینک
قوی جاریدر دند آن نماید چ یعنی بخندد کولریوز کوسرتوب اطهار ربشاشندن کنایه در
حکیم خاقانی بیت نقاب شکر فام بند دهوارا * چو صبح از شکر خند دندان نماید *
دند بند دند زنان طشره چقدقه آغز لینه بغلد قوی یا شوق عریده لثام دیرل
مع الرادالمهمله * دادار چ حضرت باری تعالی عز اسمه اسمها سندیذر شمس فخری بیت
پناه ملاک سلیمان جمال دینی و دین * که آفتاب شهنایست و سایه دادار * و شاه ناصر
خسرو بیت عالم اجلها بهیچ خلق ندادست * ایزد داد ادا کسرتزو ان * اسم صفاتدن
اولمغه عادل پادشاهلره ده عالم ایدر مولانا مطهر بیت نادری در همه فن ناموری در همه
چیز * زرده روز وری داد کرداداری * معناسی داد آرنه در دادر اندر چ اوکی
قرنداش معناسنه در که داد و قرنداشدر اندر اوکی معناسنه در استاد لطیفی بیت
ورادادار اندر یکی مرد بود * که با دیو جنگی هم آورد بود دادر چ یعنی برادر حضرت
مولانا قدس سره بیت تلخ خواهی کرد بر ما عمر ما * که بدین میداردی داد ترا * بعض
نسخه ده یار مشفق و محب صادق معناسنه مرویدر دادر چ فتح کاف عجمیله حقیقتا حضرت

حضرت باری تعالی اسم شریفیدر که عادل حقیقیدر جل شانہ و عم نوالہ و مجازا پادشاه
عادل و وکلا و حکامندیر لر عدالت پیشہ اولد و غی حالہ معنای ترکیب عدل ایدی دی مکرر
منلا عبد الرافع بیت کر چه چون محاکم ظالم بر جهان وی ظلم کرد * داد چون نوشین روان
داد کر خروار او * و بر معناسی دخی ماه ملکی چشنلرندن بر چشن آدیدر امیر معزی بیت
تهنیت کویند شاهانرا بچشن داد کر * چشن رامن تهنیت کویم بشاه داد کر * داد کیر
کسر کاف عجمیلہ عادل معنا سنہ و ظلم دفع ایدی معناسنہ شاعر بیت داد من از توسند
در روز داد * داد مظلومان زیداد داد کیر * داد ندر * فتح دالین مہملتین و سکون نونہ
اوکی قرند اش دادر اندر لفظندن اختصار اولتمشد راستاد لطیفی بیت نیایند در خانہ دادندران
اگر چه کہ بودند بام دران * دار * بش معنایہ کلور اول ہر دیکلوب طوران اغاجہ دیر لر
حکیم فردوسی بیت دوم دانش از آسمان بلند * کہ بر پای چو نست بی دار و بند * ثانی
آدم صلب ایتدکاری اغاجہ دیر لر عرفی شیرازی بیت منصور انا الحق زدن دار و دکر ہم *
مایم ولبا لب شدن یار و دکر ہم * ثالث جانبازک او بناد و غی سنندن یو قار و دیکدی یکی ایکی
اغاج کہ ارالند اولان رسن اول قدر کر کش دکلر اول اغاجہ جانباز اصطلاحندہ دار واپینہ
اجل بشکی دیر لر و بعض نسخہ دہ جانباز اپینک جملہ اغاجلرینہ دیر لر شمس غری * مثنوی
کشیدہ زہر سور سنہای دار * زبلا بزیر ازیمین و یسار * مکو داز کان بود چارم سپہر *
نہ آن مہ رسن باز کان بود مہر * بخل ماہ تابان زر خسار او * ز کردون گذشتہ سردار او *
* رابع فرہنگ جہانگیریدہ سقف خانہ بی او زینہ قو دقلری اغاجہ دیر لر بابا فغانی بیت
برکنکرہ وحدت و بردار حقیقت * غیر آن سر شوریدہ منصور نکند * خامس
ہندوستانہ مالک مضافاتندن بر شہر اسعدر ولایت مزورک دارالملکنہ مند و دیر لر میر خسرو
بیت خود آن دردہلی و جان در دواود * تنش در شہر و جان در دارہندو * وداشتن
لفظندن صیغہ امر و وصف ترکیبی اولور آپینہ دار و درمدار و صاحب و حافظ معنالند
تاجدار و جہاندار کی و عبریلہ سراوی خانہ معناسنہ در * دار و کیر * کسر کاف فارسیلہ
جنگ و صر بلہ معناسنہ کیر و دار دخی دیر لر استاد عسجدی بیت ستادہ بجا آزمان چرخ
ہیو * ندید ست چشمش چنان دار و کیر * معنای ترکیبی کیر کرفتن دن امر در طوت معناسنہ
و دارداشتن دن صاقلہ معناسنہ طوت صاقلہ دیک اولور * دار بر * راہ مہملہ موقوف
و خم باہ موحدہ ایلہ بریشل رنگ قوشدر منقاریلہ اغاج دلر شیراز ہار اکاتک نیز و سیرک
دخی دیر لر و کیلانی داراب دیر لر * داروی ہوشیرو داروی ہشیر * واویلہ و واوسرا شناع
ضمہ ہایلہ دہ جائز در بر ترکیبدر قو قلیانک عقلی کیندر خصوصاً و ہرنگی عقلی زائل
ایدر عموما ابوالمانی بیت شود افزودہ * حقل چومی بایار مینوشم * اگر نی یار باشد
میشود او داروی ہشیر * دازار * فتح زاء معجہ ایلہ یا بوجی معمار معناسنہ در کہ داز بنادر
آر آوردن اسم فاعلدر معنای ترکیب بناکتورچی یعنی بنا ایدی اولور * داسار * فتح
سین مہملہ ایلہ * داسار * سکون سین مہملہ و فتح تاء مثناۃ ایلہ * دستار * حذف الف
اول ایلہ کلہم بمعنی دلال سمسار معناسنہ متاع دلالی میرنظمی بیت انقدر تعریف کردہ حسن

یار * شد متاع و صلتهش زاد استار دانشخوار فی سکون شین و شم خاء معجبتین و وارسدوله
ایله بمعنی چرک آهن یعنی د مورد بوقی دانشحال دخی دیرلر عربله خبت الحدید دید کلریدر
فی داغسر فی سکون غین معجه و فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول پاشی مویدن
خالی اولان آدم که ترکیه طاز دید کلریدر دغسر دخی دیرلر عربله اضلع دینلور ثانی
برقوشدر باشند بر قاج صاری نلری اولور بلبل و هزار کبی خوش آواز در کذافی فرهنگ
جهانگیری فی دامیار فی سکون میم و فتح یای تحتانی ایله بمعنی صیاد آهو و غیری که طوز اقله
طوتارلر حکیم اسدی بیت جهان دامیار یست نیرنک ساز * هوای دلش چینده و دام آز
فرهنگ جهانگیری بالقبی آغی معناسنه در حکیم نزاری * قہستانی بیت ببوی لقبه
ماهی صید کشته * بشست دامیاران قید کشته فی دانشخور فی کسرون و سکون شین
و فتح خاء معجبتین ایله جمع الفرسه صاحب علم مرویدر فی دانشکر فی کسرون و سکون شین
معجه ایله و فتح کاف فارسیله بمعنی اهل علم فی دانشور فی صاحب علم منور دواج لغت بر معنایه در
که علم صاحبی معناسنه در فی داودار فی واو ساکن و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلور
اول هرزه و هدیان و ذم و خشیات سوپایی ثانی تقارده رهنی مضاعف اییدی معناسنه
بو ایکی معنایه ترتیب اوزن میرنظمی بیت داودار من اگر باشد هزار * داودار م در قار
عشق یار فی داور فی فتح و وایله بنش معنایه کلور اول اسماء شریفه حضرت حاکم حقیقی
جناب باریدن براسندر حکیم خاقانی بیت زهد شما و فسق ما چون همه حکم داورست * داورتان
خدای باد اینهمه چیست هوری * ثانی حجازا پادشاه عادل دیرلر اصلنده داور در کثرت
استعمالدن دال ثانی محذوف اولمشدر ثالث در مان معناسنه در که اصلی دارو در کثرت
استعمالدن و ارایه تقدیم اولندی حکیم قطران ارموی * قطعه * چه باید مایه آنکس را که
یابد سودنی مایه * چه باید داور آنکس را که یابد درد بی داور * چونند رنج برادر چه مایه رنج
برخیزد * چو که بر کار بکند ار چه یاید شغل بر مهتر * رابع حاکم و صاحب حکومت معناسنه
شاعر بیت از تو بکه نالم که دکر ما ورنیست * وز دست تو هیچ دست بالا تر نیست * خامص کمال
پاشا زاده خصم معناسنه در دیوب ببیت ایله استشهاد ابلش بیت سرانجام ترسم که بی زور و کر
نباشد جز از داور کینه ور فی داوزار فی سکون و او و فتح زاء معجه ایله یا پوچی بنا معناسنه
فی دبوس نیر فی ضم باء موحد و کسرتاء مثناة ایله طومار اوقی معناسنه در فی دبیر
کسر باو سکون یای تحتانی ایله یا زبجی کاتب معناسنه که پناغ دخی دیرلر استاد عنصری
بیت ببوسه دادن نامش بمدح در عنوان * فرورد و بصیر از دیده سوی دست دبیر *
حسین ثنائی در اسکندر نامه * مثنوی * دبیر خرد پیشه را خواندیش * دل از نیش
اسکندر ری ریش ریش * که نبوس یلک نامه از من بروم * که از تابش آتش شود همچو موم
و بدر امور دولت و معتقد الدوله یه دخی دیرلر فی دجر فی سکون حمله بوزن زجر حبوباتدن
بو کر لجه در لو بیا دخی دیرلر حکیم شیرازی بیت باد ناک آمد بخود دوم فطیر * دجر و ماش
و فول مفهوم شعر فی دد نبور فی فتح دال مهمله و نون و ضم باء موحد ایله قوان اوقی دید کلری
اوتدر فی در فی طقوز معنایه کلور اول قیوم معناسنه حضرت مولا ناقص سره بیت از در

از در اهل صفاد و رمشوی دل من * هر که دوزخ است ازین در بخند اثر دیکست * بخنداده اولان
یا استغفها میله دریعی خدایه بقیمیدر ثانی دن * کوه یعنی طاع ار اسند اولان دوزیر لوطاع
انکیدر خلاق المعانی بیت چون نافه مشک نارسید * لاله عهه کوه در گرفته * عبد الواسع
جبل * قطعه * ایا میری که از کر زو سنان و تیغ و پیکانت * بود پیوسته اندر بیشه
و دریا کوه و در * هر و از اشکسته تن نهنگ را کفیده دل * پلنگ را کسسته دم کوزنا زیا
دریده بر * بوا یکی بیت بر قصیده دندر که چار اندر چار صنعتی واقع در ثالث یعنی فی که طرفیت
معنا سن افاده ایدر عربیده الماء فی الکوز دید کلرینه عجم آب در سم بودیر ل استاد لطیفی
بیت من زبان مد حکو دارم ولی کومر دجود * تیغ هندی در نیام و سم در کیسه چه سود
و ابع یعنی کرت و مرتبه عبد الواسع جبل * قطعه * اگر کینی بگرداند رخ از احکام او یک ره
و کر کردن به بچاند سر از فرمان او یک در * زیم او یک ساعت درین باطل شود ارکان *
ز ترس او یک خطه از ان زایل شود محود * بوا یکی بیت دخی من بودر قصیده دندر صنعت
لف و نشر مرتب واقع در خامس یعنی باب که کتابلده ذکر اولنور مثلاً باب الفلان دیر ل عجم
دار حکام دین زردشت که مشتمل بر سه در دیر و موبدل دن بری بر کتاب تصنیف ایدوب آدینی
سه در قوش زراشت بهرام بیت همانکه یکی در زبستای زند * بخواند و بر آورد بانک
بلند * سادس نوع و جنس معنا سنه حکیم فردوسی از یوسف و زلیخا بیت من از هر دری
گفته دارم بسی * شنیدند گفتار من هر کسی * وله در شهنامه بیت زهر در پرستند کانت
بود * هم آزاد و هم بند کانت بود * سابع یعنی درون مثلاً در خانه رفت دیر درون خانه
رفت دیک اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری ثامن تحسین لفظ ایچون بعض افعال و مصادر
اولرینه ادخال اولنور استاد لطیفی بیت شدم خوار و بیچار ای چاکر * ره را چشم کرم
در نکر * و آخر لینه الحاق اولنور شیخ سعدی بیت بدر یاد در منافع پیشمارست * و کر خواهی
سلامت در کنارست * بویته مثال بدریاد ده اولان در تحسین لفظ در تاسع دریدن
لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور معنای اول که قیوم معنا سنه ایدی عربیده باب و چغتایه
ایشیک دیرل میرعلیشیر بیت چا کلیک کو کسوم ایشیکتور جهم اوی بیت الحزن * اول
ایشیکینینک حلقه سید و فعل و کل میخی توکان در تشدید ایله بو کرتان دکنیدر
عربیده علیق دیرل ضم عین مهمله و فتح لام ایله در در در بدر در مسائل و کدایی و قیوم
کرمک حقیقه مثالی کمال بخندی بیت جویت که بدر کعبه کهی در در دیر * چون کدای
توشدم ار بشد این در بدری * و مجازا مثالی بیت شنیدم من آن داستان سریر * زینک
و بدش آکم در بدر در در در اوزرنده و اوزرینه عربیده علمیه دید کلری معنایه در مولانا خلیل
صبری بیت ذکر شب شدم غم خواب حسرت در برم ریزد * اجل الماس مرک از سر زنش
در ساغر مریزد در در خورد در یعنی بر خوردار که باب الباء مع الاده ذکر اولنور شد در در خورد
سکون را و ضم خاء معجمه و واو مجهول ایله لایق و سزاوار معنا سنه در کمال غیاث بیت معشوق
من که رشک به و غیرت خورشت * جانفش فدا کنم بدین پایه در خورست در در در
سکون را و فتح دال مهملتین ایله قان اغاج که عربیده شجر النبق دیرل در در سار در سکون

راو فتح سین مهملتین ایله بمعنی درگاه حکیم سوزنی بیت طاق در سارسرای گشت محراب
ملوک * هرکه رو آرد برین محراب روا زوی متاب * و فرهنگ جهانگیریه قلمه و حولی
اوکری نه چکن دیوار و محوط که ایچر وسی نمودار اولمیه وله بیت برکنند باب او در خیبر زور
دست * در سار قلعه در بصر از باره در فکند * و قیو پرده سی معناسنه وله بیت بخت
و دولت چو در آینه بدر سار سرای * آن دهد بر عتبه بوسه و این بر طبقه که در یابار
بر شهر نامید زک دریا کنارند واقع اولمشدر و هر دریا کنارند واقع اولان شهره دیر لر عوما
کذا فی المجمع و شرفنامه ده دریای عظیم و بی پایان و فرهنگ میرزا ابراهیم دریا کنارند واقع
اولان قراوقصباته دیرلر اما اصول لغت بیان ایدنلر دریا یله یاردن مرکب لفظدر دربار یاردن
لفظندن صیغه فاعل اولور یاغدر بی معناسنه کثرت باران و غیریدن کنایه ایدوب دریا
یاغدر بی دیمک اولور ابوالمعانی بیت در غم حسرت چنان بگریست چشم خونفشان *
وقت عالم پیش سیل اشک در یابار من که در آزار بی فتح زاء فارسیله یا پوچی بناو معمار
معناسنه وله بیت عشق تو کویا در آری بوده جای آب و خاک * خانه دل زانک و سودا
خوش عمارت ساخته که در کوار بی سکون زاء معجه و ضم کاف فارسیین ایله کج دضم
اولان طعام که دیر کوار دخی دیرلر درشت و ناموافق معناسنه در و کوار کواریدن
لفظندن اسم فاعل اولور عسیر الهمضم اولان نسنه در میر نظمی از زبان حکیم کوید بیت کشد
معله زوز حمت نا کوار * اگر خوردنیها شود در کوار که دره گیر بی فتح زاء معجه و کسر
کاف فارسیین ایله نکنه دن خمیر قازیحق آلت ترکستانلر ار سون و اکسیره دیرلر دره ایله
گیردن مرکبدر که درشت و ناموافق اولانی طوئیعی یعنی کیدری بی مراد در دست ابرار
و دست اقرار و دست اوزار بی بواج لغت برادر اهل صنایع آلتی که انلر ایله صنعتی اولان ایشی
ایشلرلر کذا فی المجمع که دستار بی ایکی معنایه کلور اول معروف صارق عربیه کی عمامه
معناسنه در ثانی مفرمه معناسنه در شیخ سعدی بیت ای تهی دست رفته در بازار *
ترسمت پر نیآوری دستار که دستار بی سکون سین و تاء مشناه و فتح خاء معجه و طاء مهملتین
ایله زیاده شرطله نزد و تار او یونی معناسنه در دست نزد و تار معناسنه و خطر زیاده شرط
دیمکدر کذا فی المجمع که دستار بی سکون سین مهمله و تاء مشناه و فتح خاء معجه ایله شتم که
دشنام و نفرین معناسنه شیخ سعدی بیت کسم پای مرغی نیاورد پیش * دلی دستار
رفت زاندازه پیش که دستار بی سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله دستره معناسنه در که
عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی که دستکار بی سکون سین مهمله و تاء و فتح کافله اهل
صنعت معناسنه مثلاً بر مصنع و خوش اسلوب نسنه یه این دستکار فلانست دیرلر و فلانک الی
ایشیب ردیمک اولور خلاق المعانی بیت چون آستین زد دست گذشته است کارمن * و او در
نمیکنند زچنین دستکار دست * چاپک معناسنه دخی مرویدر که دستگیر بی معین و حامی
معناسنه کیر کیرنده دن مشق در و کیرنده معناسنه در ابوالمعانی بیت دستگیرم کر نیان
دامنت بگرفته ام * با سردامن بیریادست امیدم بکیر * چغتای لسانم قولدا ماق دیرلر
یعنی ال طوتمق سبعة سیان ده معراج و صفند بیت قاصد آنلاندور و ب آنی قولدا ب *

* یاندی کاینک یولی ساری یولداب ق دستوار ق دست ایله واردن مرکب رذرت معنایه
 کلور اول مجمع الفرسه بمعنی عصا که الله کوتروب طیانور لر خلاق المعانی بیت وقت قیام
 هست عصادستکیرمن * بچان آنکه اوکنه از دستوار من * ثانی بمعنی همدست و دستیار
 حکیم فردوسی بیت بایران بسی دوستدارش بود * چو خاقان یکی دستوارش بود * ثالث
 فرهنگ جهانگیریه یان و دست برنجن معناسنه که ترکیه بلارک و عربیه کسر سینه ایله
 سوار دیرلر ابو الفرج رونی بیت برپای ظلم هیبت او پای بندگشت * در دست عدل
 دولت او دستوار شد * رابع چوب دست و کنده که چوبانلره مخصوص صدر اکا یا هودخی
 دیرلر ق دستور ق بش معنایه کلور اول صاحب دست و مسند یعنی وزیر و صدر و مقام
 صاحبی و تمشیت امور دولت اکا تفویض اولنه اعتماد الدوله ده دیرلر حکیم انوری بیت
 آفرین بر حضرت دستور و بر دستور باد * جاودان چشم بد از جاه و جلالتش دور باد
 ثانی رخصت واذن و اجازت معناسنه شیخ نظامی بیت کار جوئی رونقی از نور برد * قصه
 بدستوری دستور برد * شاعر بیت دستور کریه دارم چشم کهر فشازا * و ذر استک
 بدم ناموس بحر و کازا * ثالث اصل و قانون و طرز و روش معناسنه استاد لطیفی بیت
 ای شده اصل مغالی مه دستور کرم * هست از طلعت تو شعله فزانور کرم * عبد الله هاتقی
 بیت چنین است دستور این زال پیر * که زهرت دهد چون چشاید شیر * رابع فرهنگ
 جهانگیریه براوزون اغاجدرکی یه آرقوری قورلر که آنکه میزان کشتی نی کوزه درلر
 خامس پیدشوی مجوس زردشت و هر بدو مو بد یکی ق دستیار ق معین و مددکار معناسنه
 استاد عنصری بیت دستیار و ستور و کار سفر * ساخته کرد هر چه نیکوتر * شمس غفری
 بیت نیست نیست در ماند کان فاقه دار * جزایادی عطایت دستیار * ترکیه یار دجی دیرلر
 حسین ثنائی بیت همچون قضایای ترادر در همان * همچون قدر نفاذ ترا چرخ دستیار
 و دخی کور شجیرک باش پهلواندن اشاغی پهلوانه دیرلر ق دهم ق سکون سینه مهمله و فتح
 میله حبوبات جنسندن مردمک دیدکاری دانه در عربیه در جمع دیرلر ضم دال مهمله و جمله
ق دهم ق سکون سینه معجه ایله بمعنی دهم مرقوم اما کتاب السیمی فی الاسامی ده سینه
 مهمله ایله * الدسم و هی حبه صفراء تشبه بالماش مسطور در ق دهم ق سکون غین
 معجه و فتح سینه مهمله ایله باشنده قیل اولمیان آدم ترکیه طاز دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
ق دفتر ق معروف و بمعنی نامه اسماء جمع و تحیر اولنان نسبه ده دیرلر عزیمه مشترک
 اسمدر * مصرع * حدیث آرزومندی بصدد دفتر نمیکند ق دفتر دار ق دفتر طویلی دیمکدر
 سلاطین آل عثمان ابد الله دولتم و سلطنتهم الی یوم الحشر و المیزان حضرت استک خزینه وکیل
 و قایض مالی اولانلره علم اولمشد رفتی دخی دیرلر ق دهم ق فتح کاف عجمیه هندوستانه اولور
 ایش میناقو شندن یورنی قزل بامر الله تعالی صداسندن سوره اخلاص فهم اولور قنادلرین
 آچوب بویتن اوزادوب او قودقچه خرده قوشچیلر کلوب قنادی آلتنه کیردوکی کبی طو توب
 اکل ایدرمش خواجه حافظک * مصرع * دام تزویر مکن چون دکران قرارا * بوکاشوولی
 وارد ق دهم ق سکون لام و فتح کاف عجمیه مسکران طعام که بارو غن بود کذا فی مشکلات

۱۰ دمار ۱۰ خم باء موحله ايله نيز نيز نفيس و یرمك تركيله صولومق دیرلر دماصولومقدرد
 بر بردن لفظندن اسم فاعلدر میرنظمی بیت شنیده با صبا کل بود دمنز * دما بر آمله بابل
 بکشن ۱۰ دمار ۱۰ بوزن چنار اغاجك وغیرینك اصلی و بعضی معناسنه در عربیه هلاک
 و انتقام و کینه معناسنه در مولانا تقي بیت یکی نیز مرا کرده زهر آبدار * کران دختتمرا
 بر آرد دمار * و بعضی نسخه ده یره یکمك معناسنه در ۱۰ دماور ۱۰ خم و او ايله بعضی
 دماز مرقوم وله بیت چو کرده تك و پویدار و دیار * دماور شده چون سک هر سوار *
 ۱۰ دماور ۱۰ سکون میم و فتح جیم فارسيله برنسنه تك قوقوسی ظاهر اوراق ورنکی بلورمك
 معناسنه وله بیت زفیض فصل شد سخن چمنزار * چو جنت هر مشکوفه کشت دماور *
 ۱۰ دماور ۱۰ فرهنگ جهانگیریده خم میله ایکی معنایه در اول آواز نرم و آهسته ثانی افراسیاب
 اقربا سندن بر شصت ناهموارك نامیدر که سیانوشك قتلنه چوق سنی اهلشیدی و مشکلا نه
 سکون میم و فتح و او ايله بوزن سرکر یعنی اول مرویدر و عربیه فرهنگ نقلی اوزن
 صاحبی دستور حنراوینه کیرمکه دیرلر ۱۰ دماور ۱۰ سکون نون و فتح باء موحله ايله بوزن
 صبر هندو ستانده مشهور بر شهر امیدر حکیم فردوسی بیت همه کابل و دماور ماسی فله
 روان همچنین تابدریای سند ۱۰ دندا نکیر ۱۰ سکون نونین و کسر کاف عجیبه دیش
 تقاشدن نسنه یرلر و دیش ايله اصری دیك اولور میرنظمی بیت می شنید سنت آن
 صفت دلگیر شد * چون سک مسلح بدندانگیر شد ۱۰ دور ۱۰ سکون و او ايله اوج معنایه در اول
 درس گذشته پی او قومق عبدالرافع بیت میکنم درس عشق روز از بر * شب همه شب
 چودور میخوانم * ثانی پیا له معناسنه امیر خسرو بیت ساقیای ده که امروزم سردیو انکیست
 دور بر کردان که مرگ از تهی پیمانکیست * ثالث جاسوسلرک پادشاه اخبار یا رد قلرینه
 دیرلر که جاسوسه سردوز دیرلر ۱۰ دماور ۱۰ فتح هایل طاعلرده صغه کی اولان یرلر دیرلر
 حکیم اسدی بیت کهن پردهار و شکسته دن * دهارش پر از کان زر بکسره * و مغان
 معناسنه حکیم سنایی بیت شست سیمین چوموی نیر آرد * اردها از ادهار زیر آرد *
 حکیم اسدی بیت یکایک پراکنده بردشت و غار * قدی چون درخت و دهان چون دهار *
 ۱۰ ده هزار ۱۰ قارکید نوع لعبندن دردنی لعبنك آدیدر غلط ایدوب قار باز لر دماور
 دیرلر جمع الفرسه التخی لعبنك آدیدر خواجه سلمان * قطعه * فارد ز عقل مانده عدو بیت
 که کم زیاد * در معرض ستاده مقید بشد درست * کر راه خانه کیر حکایت مکن طویل
 با آنکه ده هزار کشتی چون تو چاکرست * منصوبه * حیل نتوان باخت با کسی * با آنکه
 کعبتین سپهرش معضرت ۱۰ دیبادر ۱۰ سکون بای تختانی و فتح باء موحله و ذال مهمله ايله
 شهو در ملکینك سکنرچی کونی آدیدر ۱۰ دیبهر ۱۰ سکون بای تختانی و کسر باء موحله و میله
 ایکی معنایه در اول بر فرشته نامیدر و بعضی نسخه ده جناب باری تعالینك اسماء شریفه سندن
 حکیم فردوسی بیت چو مهر سپهر آورد دیبهر * ترا تازه تر باد هر روز چهر * ثانی همراه
 شمسینك اون بشقی کونی آدیدر مسعود سعد سلمان بیت دیبهر است مهربانی کن
 کز همه چیز مهربانی کن * اهل فارس بو کونی غایت معتبر و مبارک طواریلر و دیرلر که

و دیرل که یو کونند و کسینه الما تباول ایدوب ز کس قوقلسه تمامی سال راحت و رغایت و خیریه
 پکرو کجه سنه سوسن ایله توتون ایلسته تمامی ساله امانده اولور قحط و فقر دن و یو کونند
 صدقه و یرمک و اکا برو ملوک زیارتنه وارمق مناسبدر ز راتشت بهرام بیت بد آنکه که
 نمود خورشید چهره * روزی که خوانی و رادی بهر دی دیبور فی سکون یای تحتانی و ضم
 باه موحد ایله معنی رو بور یعنی ایکی نشانلو قفتان دی دیور فی کنیسا که کنشت دخی دیرلر لکن
 دیر نصاری طائفه سینگ و کنشت بهود پلرک کنیسا سی اولمق اوزن نقل دخی واردر شیخ عمر خیام
 * رباعی * تاجند چراغ معبود و دیرو کنشت * تاکی ز زیان دوزخ و درینود بهشت *
 و بر سر لوح بین که استاد ازل * از بهر تو آنچه بودنی بود نوشت * مولانا هاتنی بیت بهر دیو
 هند آتشی رفروخت * همه دیر یاز ادران دیرو سوخت * بویندن آتشکه اولمق فهم اولنور
 مرور ایا ماله اختصاص رفع اولنوب هر کنیسیایه دیرو کنشت دید بهر معنای مرقومه بویتنه
 تصریح واردر وله ایضا بیت بهر منزلی کامدی در حساب * بی دیرو بتعانه کردی خراب
 فی دیجور فی سکون یای تحتانی و ضم جمله غایت سیمای شب که تاریک معناسنه عربدر
 فارسیه استعمالی شایع در شب دیجور و شام دیجور دیرلر ایاو المعانی بیت شام دیجور غمت
 بر من شده دور و دراز * آنچنان در دل امید و صلت مقصود هست فی مع الزاء المعجبه *
 فی داز فی بالق و بالق ایله ایش ایدن آدیده دیرلر دخی معنی داس که بغدادی و آربه
 سنبله سنک قاجفیدر فی دالبوز فی سکون لام و ضم باه موحد ایله بر کوچک قوشدر
 قریشوک و دالبوزه و ترند دخی دیرلر و طواطک بر نو عیدر فی داموز فی سکون میم و فتح
 و اولیلله بوزن جانفر کبره و زبل پییدی که آنکه زبل چکرل عریبه و زوز دیرلر میرنظمی
 بیت شد شکمش کهنه خلا بیکله * روی سرداموز مزبله فی دانه سبز فی منه کوشن
 دید کلاری طاع یشیدر عریبه حبه الخضرا دیرلر فی درز فی سکون راه مهمله ایله اول
 شکندر که ترکیه کسریای تحتانیله یو دیرلر بولفظ باشده والد و ادمقرده و اثوابه و اغاجله
 و بناده استعمال اولنور عربیله مشترک لغتدر تنکم بدرالدین یوسف ابن لولو بیت
 منوشقه قد نبت الظل دیلها * و کف حواشیهها و اکامها در زای در واز فی دروازه دن مخفقد
 میوک حولی قیومیدر ذایله و ازادن مرکبدر معلوم و ازو باز آچقدردایما آحق طور دیغندن
 آحق قیو دیمک اولور فی دریوز فی سکون راه مهمله و ضم یای تحتانی و و او معروف ایله
 دلنمک که دریوزه دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت کنون ای قلمبان زان در دین در * همی رو چون
 کد ایا ن تودریزه ز فی کوشک که عربیله قصردیرلر حکیم فردوسی بیت چوبیرید رستم بن
 شاخ کز * بیامد زدر یا یوان و دز فی دست ابراز و دست افراز و دست اوراز فی ارباب صنایع
 آتلهیدر عربیله عات به اوج لغت مع اراده اولان اوج لغت مرقوم ایله آلتی سیده به معنایه
 استعمال اولنور فی دست آموز فی یاوریدن بسلنوب الله تعالی اولنمش آوجی قوشلو
 شاهین و غیری کمال بخندی بیت سرز قیدت نکشدن با تو چو آموخت کمال * مرغ مالوف
 گرفتار زد دست آموزیست * و او ده طاییدن هشن آت و غیری معناسنه ده کلور عوما
 فی دست آویر فی هدیه حقیرانه یعنی آزی پیشکش و نیاز معناسنه ده کلور کمال بخندی

بیت بردست آویرجان و شرف چورفت آنجا کمال * عاشق درویش هر جا رفت درویشان
رفت * والد برنسنه بی دایم طوتمغه ده دیرلر بی دستباز بی سکون سین مهمله و تاه
مشنه و فتح باء موحده ایله نرد و تمارده چاپک اویشینه دیرلر والی اوز اولانه ده دیرلر چیره
دست معنا سنه میر نظمی بیت دستبازی میکنم در برده عشق * دادن جا را که کشتم مرد عشق
بیست و مساز بی سکون میم و فتح سین مهمله ایله موافق و راز داشت معنا سنه ابوالعانی
بیت همچونی یک عاشق همراز یافتم خویش را * بلبل ستوریده رادمساز یافتم خویش را
بی دندان اریز و دندان اریز و دندان اریز و دندان اریز بی کلام معنی خلال که عربده
منکاش دیرلر شاعر بیت بزرگ و فراخست دندان نیز * هرا نکشت او کشته دندان فریز
بی دندان نیز بی معنی ظالم و طمعکار کذا فی حرفنامه بی دندان مرز بی ضم میله بعد الطعام
تناول اولنان میوه و خوشابه دیرلر بی دهاز بی فتح هایل معنی بانک بلند که نعره دخی دیرلر
استاد فرخی بیت فرخی بنده توبرد تو * از نشاط توبر کشیده دهاز * معنی فریاد شمس
فخری بیت اگر نه عنایات فضلش بود * بگردون بر آید ز مردم دهاز بی دیمیز بی سکون
یائیس تحتانین و کسر میله شهو ز فارسیه ناک اون التخی کونی اسمیدر بی مع الزاء افارسی *
بی دار بی خرمن یرنک باقی قلان دانه لکه سپورب پاک ایدرلر خصوصاً و مطلق سپورندی
عموما ابوالعانی بیت غله خیر جهان بردندیش * مایحای خرمنش کردیم دار *
بی دالیر بی کسر لام و سکون یای تحتانیه ترکیده بردا قیل قوشی که چککه دخی دیرلر کذا فی نعمه
الله بی درواز بی سکون راء مهمله ایله اوج معنایه در اول دروای مرقومه متزاد قدر یعنی
سرنگون حکیم ناصر خسرو بیت از باره بینی که همی مرد بکوشش * پرتله فرو دارد بسته
شده درواز * ثانی سرکشته و سرگردان ثالث معنی در بایست یعنی ضروری بی در بی
بدخوی و درشت طبع معنا سنه شمس فخری * قطعه * چونیر کشت از و کار ملک و ملت
راست * اگر چه بود ازین پیش چون کان او کثر * برفق و رای رزین کرد خلق را تسخیر *
بکین و بطش نکردی و بی ثباتی در * نسخه میرزا ابوالهیم کسر دال مهمله ایله معنی خشم
و چسپنده و فرهنگ حسین و فانی ده معنی بد مسطور در بی مع السین المهمله * داس بی
بوزن پاس درت معنایه کلور اول لوراق که عربده منجل دیرلر حکیم انوری بیت کاو کردون
هرگز اندر خرمن عمرت مباد * تاه نوکشتن را آسمازا هست داس * ثانی غله منبله سنگ
خاجی حکیم خاقانی بیت از سرخو شده نا کهنش داس شکست در کاو * کرد در کلو ش را هر سر
داس نشتری * ثالث تحفه الاحباب معنی دام تحجیر خزر کرکانی * مثنوی * چوکوری بودم اندر
مرغزاران * ندیدم دام و داس دامبازان * تو بودی دام بازو داس دارم * نهادی دام و داست
بر گذارم * رابع فرهنگ جهانگیریه بر اوت آیدر عربده سداب دیرلر آغر قوقوسی وارد
و بعض نسخه ده چناق و چونک معنا سنه ده مرید روکاهی اتباع قبیلندن اید و ب داس
و دلو سن دیرلر بی داس و دلو سن بی اتباع و مزاجه قبیلندن در تبا و بست و خراب و بیاب
وتار و مار معنایه شمس فخری بیت مقام دشمن او نیست جز خراب و بیاب * صفات طاصد
لو نیست غیر داس و دلو سن بی دلو سن بی ضم باء موحده و او معروف ایله اوج معنایه

۵۰

د س

معنایه کلور اول میرزا ابراهیم فرهنگنده اسافل اشخاص معناسنه نقل و روا بت ایدوب
 یو بیته متمسک اولاش شیخ نظامی از هفت پیکر بیت کرد او کشته کردی افشاند * کدم و که
 دیوس می جنباند * اما کرز معناسنه حکیم فردوسی بیت ز باد دیوس تو کوه بلند *
 شود خاک نعل سرافشان سمند * یو معنایه استاد منوچهری * قطعه * چون ز نذر مهره
 شیران دیوس شصت من * چون ز نذر بر کرده کردان غم و کا و ساز * آن کند بردوش
 کردان کردان چو کرد * وان کند پر پشت شیران مهره شیران شیاز * ثانی اول
 منزله دیر که اندک اثواب و جهاز عروس اوله که دیوسه دخی دیرل ثالث ماوراء النهره
 واقع بر قلعه در که قلعه دیوس دیرل سمرقند و بخارا میانند واقع در شویله که یکی طرفه
 مسافه سی مسا و پدربانی سی اسمیله موسوم اولدوغی منقولد بر عربده باده شده ایل
 کرز معناسنه در دیو واسی سکون راء مهمله ایله یعنی پایندان عربده کسر دال ایل
 در یاس دیرل قیوار دنه قودقلری طایق معناسنه معرب اولقی موجه کوزینور دیو واسی
 زیاده پای تحتانیله یعنی در واسی مرقوم استاد درودکی بیت دیوار و دیو واسی فرو کشت
 و بر آمد * بیست که پیکان فرو آید دیوار * فرهنگ حسین و فایده اطراف خانه معناسنه
 مسطور در اما معیار جمالیله دیوار ایچنه استحکام ایچون قودقلری اغاج که ترکیه خط
 دیرل و اساس دیوار قاز یاور کن صو چقد قن او رد قری یو ک قازق معناسنه و معنای اوله
 شمس خری بیت آن شاه که در ملکتنس هیچ کسی را نی حاجت در باشند و فی خوف در یواس
 دیوس ایچ اوج معنایه کلور اول دست لفظندن مخفدر ال معناسنه میر نظامی بیت نماد
 تاب و طاقت که سخت پیر شد * نکیرد دس و پار منیکیر شد * ثانی مثل و ما بند معناسنه
 استاد عنصری بیت نیدونه بیند ترا هیچکس * که رزم مثل و که رزم دس * استاد فرخی
 بیت یکی خانه کردنت فرخار دس * که بفروزد از دیدن اوروان * ثالث یعنی آن
 یو لغته بومنی کتاب زندن استنباط و استخراج اولمشدر زبان هند یزه اون داده دس
 دیرل و ضم دال ایل کل چخته یعنی بشمش باخقد دیو دستاسی سکون سین مهمله و تاه
 موقوفه ال دکر منی که داس دست معناسنه حکیم سوزنی بیت بدست همت تو آسمان هست
 چو دستاسی به پیش آسیابی دیو دست پس فی یعنی آخر کار دست کار معناسنه کلدوکی مقدم
 ذکر اولندی پس باده فارسیله آخر معناسنه اولدوغی ظاهر در حکیم فردوسی بیت یک امشب
 یکوشیم دست پسین * که داند که دیدار باشد خزان دیو دست دس فی هر سنه یه ال
 ایر شمس که قوت و قدرت و غنادن عبارت در استاد لطیفی بیت آنچه از هر چتر دارد دست
 دس * دستگاه او نداند هیچکس دیو دمنیوس فی سکون میم و یای تحتانی و فتح خاه معجه
 و و او و کسر نوله بر باز کانک آیدر که عذرایی منقلوسدن او غور لبوب کوتردی و اندن
 خلاص اولدی استاد عنصری بیت دل دمنیوس بشداز شکیب * که در کار عذر راجه
 سازد فریب دیو دنگس فی سکون نون و فتح کف عربده ناکس معناسنه در ابوالعانی بیت
 در عشقت بده و جان عزیزم بستان * که غم عشق ترانست سزاهر دنگس دیو دس فی
 فتح و او ایله دمور جیلر دموری قز دیروب بر اقدقلری صویه دیرل اول صوغایت نافعدیر

معنا به قوت و پروت حمای صفا و به یی دفع ایذ و اسهالی قبض ایدر و طلاقه نفی
 عظیمدر اطبا ماء الخدیو ایام شتاده دمور پارسن قردیروب صویه براغوب استعمال
 ایتدر زل بعض نسخه ده ضاد ایله مرویدر ی ده تاس یی سکون هاو فتح تاء مثناة ایله نعلین
 معناسنه ابو المعانی در نعت شریف بیت کرد ده تاس رهکند ار ترا * زیور تاج دوات عالم
ی دی یض یی یای موقوف و فتح باه فارسیله یعنی بولدش و دخی تصویر و صورت معناسنه در
ی مع الشین العجه * داخس ی کسر خاء معجه ایله بر علتدر وجود انسانی ضعیف و یابص
 ایدر میرنظمی بیت مبتلای علت داخس ی کسره کار او شام و سحر نالش ی کسره * اطبا قننه
 سین مهمله ایله داخس دیرلر ی دارش یی بوزن خارش بویالی سیاه کون و سختیان
 و میشین وله بیت ی مشه نیره ز سودا و ز خارش * که پنداری وجودش بود دارش *
ی دارکوش یی سکون راه مهمله و ضم کافله نکهدار باش معنا سنه امر در خواجه حافظ
 بیت ای مالک امرش مرادش بده * وز خطر چشم بدش دارکوش * حکیم اسدی
 بیت نخستین تن از دشمنت دارکوش * پس آنکاه بر زخم دشمن بکوش یی دارموش یی
 بر بیاض دارودر که چکان اوئی دیرلر عربیه هم القار دیرلر سمو ماتندز کذافی الحمودی
ی دارویش یی سکون راویای تحتانی و کسر واوایله علم معناسنه ی دارش یی بوزن باش
 چناق و چو ملک بشور دکبری فزون خصوصاً کذافی الحمودی شاعر بیت قصار ابود
 آنجادش کرمی * که دزدی خشت میگردند پریان * و مطلقاً فزون معناسنه عموماً شیخ سعدی
 بیت زاهد خام خویش بین هرگز * نشود پخته گرنه یی در دلش * و معناسیده کلستان
 اولدوغی مرویدر ی دانش یی کسر نوله باش معناسنه اسم مصدر در کاهی وصف ترکیبی
 اولور دانشمند و دانشور کی عربیه علم و چغتای لسانند بیلک دیرلر فرها دامه ده
 فرمادی معلم ویر دکبری محله معلم و صفند بیت کیتور دبلار حکیم نکته دانی * بیلک
 بیر لاجهان ایجر امومانی ی دانوش یی ضم نوله عذرانی او غور لوب صاتن آدمک آدیدر
 حکیم عنصری بیت یکی نیز پانی و دانوش نام * کدشته بز و برسی کام و دام یی دخش یی
 خاء معجه ایله بوزن رخس اوج معنایه کلور اول بر نسنه یه و برایشه ابتدا ایلک معناسنه
 شمس خری بیت بدح شهنشاه اعظم کنند * سعود کواکب بهر کار دخش * ثانی معلمه
 معناسنه استاه عنصری بیت من عالم و معاملی هم * وز خلق مراست باتود خشم *
 ثالث یعنی نیره و تاریک حکیم فردوسی بیت بخواه آنچه خواهی و دیگر بخش * مکن بردل
 ماچنین روز دخش ی دراغوش یی قوجا قلق معناسنه که آغوش قوجا قدر در ظرفیتدر
 استاد لطیفی بیت وه که من می توانم که بوسم پی او * ای بسا کس بتصرف ز دراغوش
 کدشت ی در باش یی سکون راو فتح باه موحد ایله دکنک عربیه عصادیرلر استاد لطیفی
 بیت دی بدر کاهش بر فتم دیددر باش مراد * بر سرم در باش زد کفتا کین در دور باش
 وصیغه امر اولور نیز اولدیمک اولور و کوزد کر معناسنه ده مرویدر ی درخش یی فتح
 راه مهمله و سکون خاء معجه ایله ار منیه شهرئله بر آتشکه نامیدر کذافی متر قنانه
 و موند الفضلاده برق یعنی شمشک معناسنه در شاعر بیت درخشا ار بخند بوقت بهار * هما

همانا نکويد چنين ابر زار * فرزندك حسين وفائي ده ذال معجه ايله واقع اولشد دري درش في
فتح راه مهمله ايله بر نوع خياردركلونده و در شي دخی ديرلوسكون رايله آت يملكي كه هر يمل
معلف ديرل حكيم خاقاني بيت جاي علفش نه زين كهن درش * از خومشه چرخ وكوشه
عرش في درغيش في سكون راه مهمله ويای تختاني وكسرغين معجه ايله معني بسيار و انبوه
كذافي المجمع في دروش في معروف جهت دنيويه دن بر شينه مالک اوليه في دروش في
ضم راو و اوچم و ل ايله بحامك بحامت آلي كه آنكه وجود دن قان چكر صغريو نوزدن ايدرلر
حكيم سوزني بيت موسمي كه ستوران دروش وداع كند * ستور وار بر اعدا نهاده دافع
و دروش * بو بيت اقتضاسي اوزن بحامت آيتك معنا سنه و بحامت نامنه اولمق لازم كلور
في دريوش في سكون راه مهمله و ضم ياي تختاني ايله درویش معنا سنه خروفلري مناسبدر
انجق يا واودن مقدم واقع اولشد مير خسرو * قطعه * بنكر كه چه ميگويدت اين كنبد
کردان * گفتار جهان از ره حشمت بنوش * زين خانه الفخ و ازين معدن كوشش * بركيو
هلا زاد و مر ولاغر و دريوش * حكيم سوزني * قطعه * اي مخلوق بشر بخلاق سروش *
پهنر جود و رز و دانش كوش * بتوانكر دلي وكف جواد * نخوهي ماندوز جهان دريوش *
في دستخوش في سكون سين و تاء موقوف و ضم خاء معجه ايله دايما الله طوبتلا نسنه معنا سنه
و ادات الفضلاده معني دستمال و مجمع الفرسة سفره و سهل المصبول معنا سنه شيخ نظامي
بيت بي سپر جره ميخوار كان * دستخوش بازي سيار كان في دستكش في سكون سين
مهمله و تاء مثناة و فتح كافله بش معنايه كلور اوليدك آت معنا سنه حكيم فردوسي بيت
چوبيدار شد رستم از خواب خوش * بكار آمدش باره دستكش * باره آت اولدوغی ذكر
اولندي ثاني كان نرم خواجه سلمان بيت بخت طفل تست بر نايي كه چرخ كوز پشت *
چون كان دستكش در قبضه فرمان اوست * و كپاده معنا سنه ده استعمال اولنور جمال
الدين كاشي بيت اي دستكش تو اين مقوس * وي دستخوش تو اين مقرنس * ثالث
يعني قايد اعلي يعني كوري يدوب كردن آدمه ديرلر شاعر * رباعي * فرقت ميان آنكه ارزوي
يقين * بادیده بينار و داند راه دين * با آنكه دو چشم بسته بي دستكش * هر سوي هميرود
بطن و تخمين * رابع مجمع الفرسة مزد دست يعني اجرت عمل شيخ نظامي بيت دستخوش
كس نيم از هر كنج * دستكشي ميخورم از دست رنج * خامس كتاب محموديه مضبوط
و محبوس معنا سنه و اسير معنا سنه ده مرويدر مثلا دستكش فلا نست ديرلر فلانك اسيريدو
ديمك اولور في دش في كندوبی بزه يوب دوزب قوشمق معنا سنه حضرت مولا ناقده سره
اوشش خود دوز دش خود باز ره * كه سوي شته يافت آن شه باز ره في دم سياوش في خون
سياوش مرقوم معنا سنه كه عريه دم الاخوين ديرلر مجمع الفرسة و بعض نهغه زده بر قمرزي
رنك اغاجدر خرده طوغرا يوب قينادر لغابت سرخ رنك صوبي چقار آنكه بز بويارلر فوتقرو
اوزن بقم اولمق كر كدر اما دم الاخوين بقم دكلدر و شرفنا مده دخی مجمع الفرسة نقلي كبي
مسطور در في دش في كسر ميمله اغاجك بدني كه تركيد اوزدك ديرلر و هراوزلي اولان
نسنه نك اوزينه ديرلر ابوالمعاني بيت چون درخت في دش بودست نم * تنباده آه سرد

از پافتاد د دندان پرش و دندان افرش و دندان فرش و کلمه معنی
 دندان افری زو خوانیکه ذکر مرور ایلدی عربیه منکاش دیرل کذا فی شرفنامه و مجمع الفرس
 د دندش د سکون نون و کسر دال مهمله ایله کند و کند و به سو بلك غضب من اولسون
 ضرور دن اولسون زمزمه معناسنه کذا فی المجمع د دهریش د یعنی قباصل بله ریش
 دخی دیرل کال اسمعیل در حق کال بخندی بیت آن ماحد بخندی ریش بزرک دارد * از غایت
 بزرکی دهریش میتوان گفت * کال بخندی جوانه * قطعه * کال اصفهان کرماخند خواند
 چراغ کذب را نبود فروغی * مسلمان کویش من در برابر * دروغی را نشاید جز دروغی
 د دیا نوش د فغ یای تختانی و غم نوله نام مهتره دادزدان در که در یاده عنده بر موافق روزگار
 ایله کیدر کن یول اورمشیدی استاد عنصری بیت بر آن را دان جوینده کام * یکی
 مهتری بدیا نوش نام د مع الفین المجه * داغ د انسانک و حیوانک جسد نه آتش و با خود
 قرمش د مورد ایله یا قد قلوبی داغ عربیه کی دیرل اول واسطه ایله نشانه ده داغ دیرل شمس
 خیزی * قطعه * بران خنک چرخ نها دست قدر تش * درگاه ستان بکف المصیب داغ
 بی داغ حکمتی از همه بر خط استواست * خورشید را سپهر بمشرق نداد داغ * حیوانه
 نشان اولان داغدن غیری نشانه داغ دیدکاری بودیتدن فهم اولانور حکیم اسدی بیت
 یکشت آنهمه مرغ کند آب و فی * ندید از دزدان هیچ جز داغ بی * ودخی بعض اهل عشق
 قولی نه یا قد قلوبی داغ که مشهور و دوشانی نکو بیت کشته دستم شاخ کل از بسکه داد اداغها
 یاد کار باغ نو میدیست بر سر میز نم * برنسنه دن دلگیر اولد قند فلان دن داغ اولدم دیرل
 شکم مولانا طرزی بیت ز داغ خرقه ام آزرده طرزی وزامد * در آتش حسد از داغ
 داغ میسوزد * عربیه کی دیدکاری فی فارسیه دخی استعمال ایدرلر وکی فارسیه چن
 معناسنه در خواجه حافظ * مصرع * علاج کی کمت آخر الدواء الکی * چغتایده توکان
 دیرل میرعلیشیر بیت جمید انوایینک هر ماموغ ابلار هم * برنیچه او قونک زخمی
 برنیچه توکانلار دور د داموغ د غم میله فریاد و زاری معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری
 د مرغ د سکون راه مهمله ایله بند آب یعنی صویک اوکنه قویوب جریان منع ایتدکاری
 نشنه به دیرل حکیم فردوسی بیت دل برد مرا و نزد مردم نشرد * گفتا که چه سود دست
 چو مرغ آب ببرد د مرغ د کسر راه مهمله ایله ابله و احق معناسنه در و کسر دال ایله منع
 و تقصیر معناسنه در ابوالعانی بیت خرد کرد تو داری شنو این سخن * دریغست گفتن سخن
 هر دریغ د دغ د طار یعنی با شننه قبل اولین و اغا جسز اولان طاغ دخی کوه داغ سردیرل
 د مع الفاء * دست لاف د نسخه میرزا ابراهیم معنی سودای اول یعنی باز رکناک اول
 ایتد وکی فائده که نسخه دخی دیرل هندی لسانه بوئی دیرل معروفی بیت دست لاف که
 جودلو کر دست * کرد از بحر و کان بر آورد دست * باز رکناک و سایر بیع و شرا ایدنلر
 ابتدا ایتدکاری اصی و فائده معناسنه که دستماله دخی دیرل کذا فی مجمع الفرس د ف د ف ترکیه
 دخی د ف دیرل مولانا هاتنی بیت سپر هانها کند کردان ز کف * همه مطربان بر گرفتند ف * میر
 قلیس بیت چنان داده عشق و طرب د ف زبان * که سدا اهل مجلس دران کف زنان د

دغ

د ف

د مع القاف * درق في سكون راء مهملة ايله بوزن شرق قلقان كه سپردخي دير لر عربيده
 نهله ترس وجنده ده دير لر وله * مثنوى * مثله بر سرش تبغ نيز همچو برق * چو كرده بر او
 برور است درق * وليكن نشد ذرق او پاي دار * زسر تا بزین كرد همچون خيار د دروق في
 بوزن حروق پيمانه شراب يعني ميخانه جيلك شراب او لخدكاري ظرف ابو المعاني بيت بنوش
 از كف مغچه باد روق * چولب تشنگانرا جگر شد حروق د درق في درويشانك كيدكاري
 خرقة بشمينه كه تو بلري صالنور و سوزه اعتراض ايلك و داهيلاك كذا في شرفنامه و كناهيه
 ايله سو ايلك و فائده سز سو ايلك معناسنه شيخ عطار بيت اي برادر جز شاي حق مكو *
 قول حق را از براي دق مكو دشت قيقاق في تركستان سمتمه بر حيراي بي پاياندر
 آنه عاصي تا تار طائفه سي قوزلر و كوچرلر د دلق في بوزن حلق جامه درويشان يعني
 درويشلر كيدوكي خرقة خواجه حافظ بيت بر كغم نه ساغرمي تازسر * بر كشم اين دلق
 از رق فام را د مع الكاف العربي * داجك في فتح جيم فارسيه يعني كوشوار يعني كوپه عربيده
 قرطه دير لر شرف شفروه * قطعه * آن شيهه كه مركب بندت هميزند * برخنك آسمان
 چونو اي چكاو كست * وان نعل كهنه كه بيغته زپاي او * دركوش دختران همه چون
 لعل داجكست د دادك في فتح دال مهملة ايله ابكي معنايه در اول يعني داديك حكيم سنائي
 بيت همه پادش زحاجب و زامير * همه لافش زدادك و زوزير * ثاني نام دله در اثيرالدين
 اخسيكني بيت توان نازيني كه درمهد فطرت * روان داپكان بر تراز عقل دادك د دارمك في
 سكون راء مهملة و فتح مهملة مروي بر نو عيدر و مروريا حينك بر جنسي در كذا في فرهنگ
 جهانكيري د دانك في فتح نونه دانه معناسنه در بو معناده كاف تصغير اولور و سكون نون
 ايله ربع درمدر بعض يرده ربع مثقاله ده دانك دير لر معربي دانق در حكيم اسدي بيت
 بسا كس كه بكند انك زدهد تبغ * چو خوش كويدش جان ندارد در بغي * چغتايك بردنكه
 التون دير لر التي جكر دك و وزنك اولغله فرهاد نامه ده خزان فصلي عشرتمه دير بيت اوي
 التون قرش التون نام التون * مي التون ظرف التون جام التون * و ضم نونه اول نسنه يه
 دير لر كه اطفالك ديشي بهجك محله مرجنس غله دن برد مقدار مزوج ايدوب قيون باشلري
 ايچنه قيوب يشور لر بعله همسايه واحبا به او اشد رر لر عوامك اعتقاد لري بويله ايتكله
 طفلك ديشي آسان وجهله بتوب الم ويرمز د دينك في فتح باء موحد و سكون نون ايله
 بوزن نهيك قوي البدن و صحيح الاعضا اطفاله دير لر و تاء مثناة ايله نهيك دخي دير لر *
 د درجك في سكون راء مهملة و فتح فاو جيله بمعنى كابوس كذا في المجموع د درجك في
 سكون راء مهملة و نون و فتح فاو جيله كابوس معناسنه كه تركيه اكا اغر باصق دير لر حكما دير لر كه
 ماده سوداوي در انسان او يوركن واقع اولور دم ايله مختلط اولدوغي اجلدن عوام جن در
 كلوب آدمك اوزرينه دو شوب اعضا سن صقر دير لر بو اعتقاد فاسد در اجنه يه اولقدر رخصت
 يو قدر كه بني آدمه مسلط اوله لر بويله اولسه جن انسك ضدي وعدو سيد ضرره قادر
 اولسه بر صاغ آدم قالمزدی لسان عربيده كابوس و عبد الجنه و سرياني خرجيون دير لر
 د درك في فتح راء مهملة ايله مجمع الفرسه دستارچه و د معمال معناسنه در و تحفة الاحياء

د ك

زاء فارسيه در و فر هنگ جهانگيريده زاء معجه ايله منقولدر عربيده درك ضمان معنا سنه در
 صاحب درك صاحب ضماندر كي در اهنك في سكون زاء فارسي ونون وفتح هائيله تند و نيز
 طبع معنا سنه كه در آگاه و در آكه دخی دیر لر انسانه و حیوانه استعمال اولنور صفت در
 شاعر بیت کانی که من چون توام ناسپاس * چو کرک در اهنك ناحق شناس في درك في
 فتح زاء فارسيه و زاء معجه ايله ده مروید در ستارچه شمس غزری بیت تویی حقیقت مقصود
 دین ز بعدر سل * نه آن شهان که ندانند خود کله ز درك * فر هنگ جهانگيريده زاء معجه
 ايله بمعنی دستمال مروید راستاد رودکی بیت ای طرفه خوبان من ای شهره دی * لب را
 بسر درك مکن پاک زمی * بوییدن دستارچه معناسيله استنباط اولنور زیرا دستار
 ايله طوداق سلك نهی اولنش اما بکن پاک از می اولسه دستمال مناسب ایدی في دستاهنك في
 سكون سین مهمله و تاء موقوفه آلت روز کران یعنی انجیلر آلتلرنن بر آلتدر که ترکیه
 طوق دیر لر نعمة الله تعبیریدر في دستك في سكون سین مهمله و فتح تاء مثلاً ايله
 معنی دوک یعنی ایک که ایلک و یوک و ابریشم اگیر لر کتاب محمودیده ایلک الدن چقان صدا که
 فاعله دستك زن دیر لر و مصغر دست در میر نظمی بیت چو خنیاگر زده دستك در آندم *
 شاه ارباب مجلس شاد و خرم في دستك في سكون شین معجه ايله بوزن رشك نسخه
 میرزا اراهمه ایکنه یه یکمیش ابریشم نلی سین مهمله ايله ده روایت اولمشدر في دوزك في
 سكون فاو فتح زاء معجه ايله یوغون و قالن نسنه یه دیر لر کثیف و غلیظ معنا سنه في دفك
 فتح فایله نشانه نیر معنا سنه هدف دخی دیر لر حکیم سنایی بیت هرگز روی دفتر و دف
 در مصاف عشق * نیر امیدکی چو یقین در دفك زیم في دفنوڪ في سكون فاو ضم نون ايله
 غاشیه یعنی ایراورتسی اکثر پارچه لر ايله اولور که اکایا یوق دخی دیر لر منجیک بیت کون چو
 دفنوڪ پان پان شاه * چاکرش برکتف نهد دفنوڪ * کذا فی تحفه الاحباب مجمع الفرسه
 ضم دال مهمله ايله مرویدر اما رساله ابو حفص سفدی ده چوماق معنا سنه در و بویته
 متسك در بیت از بزرگی که هستی ای خشنوڪ * چاکرت برکتف نهد دفنوڪ * اما بویته
 غاشیه معنا سنه مناسبدر في دك في بوزن حلك الی معنایه کلو را ول بمعنی تقدیر حکیم انوری
 * قطعه * کرترا یزدان بزرگی داد راضی نیست خصم * خصم را کرد دفتر تقدیر باید کرد حلك
 عالم و آدم نبود ستند کاندربود کار * زید از اهل درج شد عمر از اهل درك * کر بیزدان
 اقتدار کرد دست سلطان و اجبست * شاه و الاثر نهد چون حق مگو کرد دستك * ثانی
 کدایه دیر لر سیف اسفرنگی بیت بر سر خوان سخن لذت من خواه که نیست * در ابای سخن
 هیچ سیمه کاسه دك * ثالث محکم و مضبوط اثر الدین اخسیمی کنی بیت ز جنبش طرازنده
 معمار دوران * اساس بناهای آن بقعه رادك * رابع آسیب که صدمه و دکه دخی دیر لر
 کال غیات بیت زار و زیادکن که کند همچو خاک بخت * کوه تفت زبانه آتش بضر بخت
 خامس بمعنی سرطیان مرغری بیت کسی را که نامش نیا شاد بود * دك و دیم اورا تماشا بود
 سادس اول کوه و صحرا یه دیر لر که سبزه و درختان دن خالی و ساده اوله بونددر که بر آدمك
 صاحب و صفای و بیفی تراش اولسه اکادک زده دیر لر و کاهی لك لفظیله مراد فایدوب دك و لك

ولك ديرل مغربي دق ولقي در معناسي آفاقي مصاحبتندري دليك في كسرلام وسكون ياي
تحتاني ايله اوماج ديدكاري طعامدر كه اوني ياغله پشور وب اوزرينه بال قويوب اووارل
بولفظ عربي اولقي فهم اولنور ذرا دلك اوماقدر كه فاعلي دلاك اولور دليك فعيل بمعنى مفعول
ملاحظه اولنور في دمنجك في سكون ميم ونون وفتح سين مهمله وحيمله يوند قوشى حكيم
خاتاني بيت كه چون دمنجك از شاخ بشاخ * كا چون شب پر كا از تيم به تيم في دليك
كسر ميم وسكون ياي تحتانيه بمعنى بوم زمين وسكون ميم وفتح يايه برقريره اسميدر غزاي
غزنين نام كتابه مسطور در كه سلطان مغزالدين غوري هند غزاسندن عودت ايتدكه
مذكور قريه يه ايريشوب قوند قدملا حله فدا ييارندن برينك جام زخم خنجر يله نوش صهباي
شهادت ايلدي شاعرك بري ديمشدر بيت شهادت ملك محي وبر مغزالدين * كز ابتداي
جهان مثل او نيمايدك * سيم زغره شعبان بسال سيصدودو * فتاددرن غزنين بمنزل ديمك
في دورنك في سكون واوونون وفتح راء مهمله ايله قبا اولان نسنه يه ديرل و برقور تجغزدر
في دهيك في اون عددده برآلزان عشر معناسنه هر نه ده اولور سه في دليك و دهلوك في
كلاهما مصغر دهلدر حشرات ارضدن عنكبوتيه بكنر برز هرناك يوجكدر وجود انسانه
يور سه جراحت ايدر بوغ دني ديرل في ديهيك في سكون ياي تحتاني وفتح هايه مشهور
فارسيه نك يديجي كوني آيدري مع الكاف الفارسي * درانك في فتح راء مهمله ونون ايله
بر دريا آيدري يوناني لسانده عالا غاطيستون ديرل ونقل ايدر كه مقام فرشتگاندر *
في درنوك في سكون راء مهمله وفتح نونه شادر وان نوعندن برنوعدر قلم اوجي كي تركيبندن
دني ايله اولقي اقتضا ايدر في درونك في ضم راء مهمله وواو معروف وفتح نون ايله
تيا تادن بر كوكدر معرني درونجدر هيائي عقربه مشا به اولد و غنندن درونج عقربني ديرل
في درنك في فتح زاء فارسي وسكون نونه پان هر نك اولور سه عربيه رقه معناسنه در
ميرنظمي بيت درونش بحيله گرفتست رنك * چوييني رش خرقة پردر رنك في دروك في
ضم راء مهمله ايله هيزم باريك يعني اهنجه اودون وسوك دني ديرل في دستاسنك في يعني
قلاخن صيان معناسنه در في دستاسنك في دني ديرل كذا في المجمع في دسوك في ضم سين
مهمله ايله هيزم باريك كذا في مجمع الفرس في دشنك في فتح شين معجه وسكون نون ايله
اپكي معنايه در اوله خطا ملكنده بر شهر آيدري حكيم فردوسي بيت خطايي وچيني وشنكي
ودهر * زخون سباوش ندارند بهر * ثاني غلاف خوشه خرما كه دلنك وبتلاب دني
ديرل في دلنك في فتح لام وسكون نونه درت معنايه كلور اول صوبندي كه اوت وساز
وطاش و طبر اغله بغلرل اكابرغ وورغ دني ديرل استاد دقيقتي بيت شمر را چواز آب خواهي
برنك * نخست استوارش كن از كل دلنك * ثاني يعني آويخته كه اك آونك دني ديرل حضرت
مولانا قدس سره بيت زلفكش را صددل و جان شد دلنك * زيركي هر بندي و تاركي *
ثالث حربه معناسنه كه نيزه دن كوچك اولور اكاسل دني ديرل هندی لسانده اكاسيل
وسانك دني ديرل رابع غلاف خوشه خرما يه ديرل في دنكا دنك في اپكي دنك واپكي نسنه
اعرلقه برينه مقابل اوله غلبه استعمالدن برابر معناسنه مشهور اولشدر في دنك في

د ک

یوزن سنک آلی معنایه کلو را اول یوکلک بر جاتی که تنک دخی دیرلر ثانی واله و حیران معنا سنه
 میرنظمی بیت در غم عشق ترا ای شوخ و شنک * مانند ام آشفته و حیران و دنگ *
 ثالث یعنی احمق و ابله خسروانی بیت درین کار مرده شید و ارجوی * نه دنگ دژ آگاه
 بسیار خوی * رابع اول صدایه دیرلر که ایکی طاش و یا ایکی اغاج بر برینه طوقمقدن
 ظاهر اولور زلالی خانیساری بیت در جنون دیوانه رادنکی بسست * خانه پریشنه را
 سنکی بسست * خامس فرهنگ میرزا ابراهیم یعنی نقطه پرکار و نشان ملقبادی
 بیت ترا مانند دنگ و من چوپر کار * بکردت بی سروبی پای کردم * سادس مؤید الفضلاده
 یعنی دیوانه و بییهوش که ده آک بی نام سخاک ماری که مشهور پادشاه ایدی آک عیب و آفت
 معناسنه در سخاک اون عیب ایله معیوب اولدوغی اجلدن ده آک لقبی ایله ملقب اولدی
 سخاک معرب ده آک در اندیشه موجود اولان عیوبک ازینتی روی ۲ کوتاهی ۳ کبر و نجوت
 ۴ بی شرمی ۵ بسیار خواری ۶ بد زبانی ۷ دروغ گوئی ۸ شتابگری یعنی عجولی ۹ بیداد
 کری یعنی ظالمی ۱۰ بعضی بد دلی و بعضی بیخردی دیمشدر کذا فی المجموع و هکذا فی فرهنگ
 جهانگیری معنای مرقومه حکیم قطران ارموی بیت بد اندیش توده آکست ده آک * توای
 خسرو فریدونی فریدون * فریدون سخاک قتل ایتدو کی مشهور آقا قدر و زرا آشت
 بهرام بیت بجا شد آن فریدون خردمند * که او ده آک بست اندر فریدون که مع اللام *
 که داخل بی تازه فدان که غرس ایدرلر دار خال و دال خال دخی دیرلر کذا فی المجموع
 که داخل بی ضم خاء معجه ایله سلاطین و ارباب دلالت قیولرنده طاشدن و یا خود تخته دن
 انسر صغه لر ایدرلر اوزرینه توایان و چاویشان و غیره لر لوتورلر اکا داراقرن و ده و سکو
 دخی دیرلر کذا فی المجموع که داخل بی ضم خاء معجه ایله فرهنگ جهانگیری ده درگاه پادشاهان
 معناسنه امیر خسرو * قطعه * زکس از پهلوی سنبل خوی ما چشمک زنت * تابان
 چشمک اسیر طره سنبل شویم * شاه تا داخل بساط آراست اندر مدح او * چون علم
 کشتیم باری سوی او داخل شویم که دار بهال بی سکون راء مهمله و فتح باء موحد و هایل
 بقم اغاجی کذا فی فرهنگ جهانگیری که داخل بی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله
 فدان معناسنه در یعنی تازه اکیماجک اغاج فدان کذا فی شرفنامه اما شرح البیاهی فی الاسامیه
 دار خال هوا اعتقال الرجل الاغصان ینقل من وضع الی موضع اخر للفرس * یعنی بر اغاج
 دالیزنه یا تروب کوک طوتد قدن صکره قالدروب آخریره دیکن که ترکیه اکا دالدرمه
 دیرلر فدان معناسنه شهاب الدین هروی بیت توکفی مکر دار خال بهشت * بیاورد
 رضوان درین باغ کشت که داخل بی سکون شین و فتح خاء معجتین ایله چرک آمن که
 عربیه خبث الحدید دیرلر که داخل بی ضم غین معجه و واو معروفه یعنی حرام زلده دغول
 دخی دیرلر میرنظمی بیت اگر بینی کیز ازوی چون ازغول * نباشد مرد آدم طبع دغول *
 که دال خال بی معنی دار خال مرقوم که دال بی قرتال دید کلری بیوک سیاه قوسند رغابت
 حدت طبعی وارد در جمیع قوسلر آندن خوف ایدرلر و قنادین اوقه پلک ایدرلر مثلر * مثنوی
 سرورج کیمخت را باز کرد * درو هر چه بد مرغ پرواز کرد * هوا پر زنبور شد دال پر * خدنگی

د ل

خندکی تن و آهنی نیشتر * و سموز یعنی قریه بوابکی معنایه میر نظمی بیت مرغ جسم خصم تو
 کردال بود * باز قهرت مهر صیدش دال بود * و داشتن لفظند صیغه امر اولان دار معناسنه
 حضرت مولا ناقص سره الاعلیٰ نك مجموعه لطیفه لرنه کند و خط شریفیه بر قافیه ده
 اون دفعه تکرار بیور دقلین بو فقیر اقام الحروف مطالعه سیله مشرف اولوب معنای
 مزبون تبرک و تیمنا بر مصراع تحریر اولندی * مصرع * غزم رفتن صکرده چون عمر
 شیرین باد دال کی داملال کی بوزن پامال آلات واثواب خانه معناسنه عربیده اثاث
 البیت دیرلر ابوالمعانی بیت نمائنده هیچ جوامع بخانه دل زار * بیاد داد همه هرچه هست
 از داملال کی دام داهول کی کیک طوزاخی اگر چه داهول کیک طوزاغیدر دام مطلق طوزاقدیر
 اصافت ایله عطف تفسیر اولور دام ده معنای عام و داهول ده معنای خاص واردر حضرت
 مولا ناقص سره بیت بهر صیدی کو نیمه کجید دام * دام داهول شکاری میگویم کی دامغول
 سکون میم و ضم غین معجه ایله اوردیدکاری یومری ات که عربیده غدود دیرلر مجمع الفرسله
 قبر حق دانه لیدر که وجود انسانده ظاهر اولور عربیده سلعه دیدکاری علتیه فرهنگ
 جها نکیریده غول بیابانه دامغول دیرلر دیو مسطر در کی دله دل کی بمعنی حبه القلب
 گدلی شرفنامه کی داهل کی ضم هایلہ ایکی معنایه کلور اول طوزاق معناسنه که داهول
 دخی دیرلر شمس خیزی * قطعه * احتسابش بدان رسید که برد * ثانی و مستی از طبیعت
 مل * صید اگر حرز نام اوسازد * هیچ ترسش نبود از داهل * ثانی صیادل اول علامتار که
 مزروعات کنارلند ایدرلر که صید انلری آدم صانوب اور کوب قچرکن طوزاغه اوغراوب
 طوتیلورلر کی داهول کی ضم هایلہ دام آو یعنی کیک طوزاخی عربیده حباله و داخل دخی دیرلر
 تحفه الاحبابده کسر هایلہ داهل واقعدر نسخه میرزا براهیم داهول اول علامتدر که
 کنار مزروعاتده آدم هیئتانه ایدرلر حیواناتی ضرر زدن قاچور مق ایچون فرهنگ
 جها نکیریده کذلک بو معنایه در حکیم نزاری قهستانی بیت سلطنت کرم بدین طبل
 و علم بودی بحشر * دشتبان داخل خود آتروزم بفراشتی * حکیم اسدی بو معنایه ضم
 خایله داخل روایت ایشدر و کتاب السامی فی الاسامید معنای اوله وایت اولنوب خایله
 داخل واقعدر کی دجال کی جیم مخفله بمعنی کاربان ابنوه یعنی بیوک قافله کی دخل کی
 سکون خاء معجه ایله بمعنی نخل عربیده ایراد و مقابل خرج معناسنه در کی در دسل کی
 اضافته و کسر سین مهمله ایله صل علتدر اطبا ذات الیه دیرلر ترکیه اینجه آغری دیدکیریدر
 آق جکرده بر جراحته در ایشلر آخر کار صاحب هلاک ایدر کی در غال کی سکون راه مهمله و فتح
 غین معجه ایله امنیت و آسایش و آسودگی معناسنه استاد رودکی بیت ای شاه بنی سیرت
 ایمان بتو محکم * ای میر علی حکمت عالم بتودر غال کی دستمال کی ایکی معنایه کلور اول
 معروف مقرر مه معناسنه در معنای ترکیبی ال ساجک دیمک اولور ثانی ضد مشکل اولان
 آسان معناسنه در ابو المعانی بیت هیچکس در عهد تو پیشش نیاید مشکلی * حکم رای
 توشه کار حها نرادستمال * و پامال استعمال اولنان معنی دستمال دخی استعمال اولنور
 بدرالدین شاشی بیت آنکس که چون قلم بنهد بر خط تو سر * در دستمال حادثه مانده

منظرست * ودخی فایده اول تجارت معناسنه ۱۰ دغل ۱۱ فتح غین معجیه ایلہ باطنی ظاہری
 کبی اولینہ دیرلر وقلب معنا سنہ یعنی مغشوش حضرت سلطان ولد بیت برتو اقلب دغل را
 زرمود * دیوراجون حور پیدشت می نمود * ودخی عیب وفساد وکمزاجہ شیخ سعدی
 بیت تاجہ خواہی خریدای مفرور * روز در ماند کی بسیم دغل * ودخی خاشاک کہ مطغ
 وفرون و حمام کلخنلرنہ یقارلر شیخ نظامی در مخزن بیت کردغلی باش بر آتش حلال * ووزر
 ویا قوتی از آتش منال * ودخی حرامزادہ معناسنہ بومعنی معنای اولدن مشتقد مولانا جامی
 بیت در جهان شاه و سروری چو علی * کر کسی سرکشد زہی دغلی ۱۲ دغول ۱۳ ضم غین معجہ
 ایلہ بمعنی حرامزادہ کذا فی المجمع ۱۴ ہ کل ۱۵ فتح کاف عجمی ایلہ ایکی معنایہ کلور اول الی
 وایاغی اگری اولان آدمہ دیرلر والیری وایاقلری در کندہ یعنی طومرقہ اولانہ دخی دیرلر
 وایاغی بد قوقان آدمہ دہ دیرلر میرخسرو در مذمت مغلان جنگیزی بیت دکلہ بر رشک بر پشت
 دکل * کندہ کی را جای کردہ در بغل * ثانی دغل معناسنہ در ولہ ایضا بیت مشنی دکلان و دکا
 پوشان * قربو قربو زنان جوشان * وخطی تمام نارسیدہ اولانہ دہ دکل دیرلر ۱۶ دلال ۱۷ لام
 مشدہ ایلہ دلالت ایدیچی و غماز معناسنہ و لام مخففہ ناز و شیوہ ایتیک معنا سنہ لفظ
 صریح در فارسیہ دخی استعمال اولنور ایکی وجہینک مثالی میرنظمی بیت آمدل دلال
 عشق یار شد * از دلال و عشوہ دل در کار شد * و عربیہ شیخ شہاب الدینی بیت اسرقت
 فی الاعراض حسبک مادی * لك بالدلال وبالملان مباح ۱۸ دنبال ۱۹ سکون نون وفتح باء
 موحده ایلہ مستخرہ معناسنہ در کذا فی فرہنگ جهانگیری ۲۰ دنکل ۲۱ سکون نون وکسر کاف
 ابلہ و بی اندام و ناساز معناسنہ شمس فخری بیت چار کس در مالک شہ نیست * ظالم و همیز
 و مفلس و دنکل * بومعنایہ کسر دال ایلہ دہ مرویدر و فتح کاف فارسیلہ ترکستانہ ز و پرو
 او تورمغہ دیرلر ۲۲ مع المیم * داخم ۲۳ کسر خاء معجہ ایلہ نصیب و رزق معناسنہ کذا فی المجمع
 ۲۴ دار بام ۲۵ سکون راء مہملہ و فتح باء موحده ایلہ اول او زون دیر کدر کہ ارقوری طام
 اوزرینہ قویوب اوزرینہ سقف خانہ بی ایدرلر ایضا مانہ ۲۶ داروی کرم ۲۷ اسی اوت دیمکدن
 کنا یہ در بعض حوایجدن ترکیب ایدرلر زنجیل و جوز تو اوقرنفل و کون و قفل و امثالہم کذا فی
 الحسینی ۲۸ دام ۲۹ ایکی معنایہ کلور اول طوز اقدہر ہر نکل اولور سہ حکیم انوری بیت اکر
 از جود تو کیئی بمثل دام نہد * طایر و واقع کرد و نش در آیتد بدام * ثانی چار پا جنسندن
 یرتبی اولیان حیواناتہ دیرلر طومشان و جیران امثالی کہ دد یرتجیدر عموما حیوانات مراد
 اولند قلدہ دد و دام مایلمنکہ بوفرقی فہم آیمین دد ایلہ دایمی بلز شیخ نظامی بیت دد و دام
 از نشاط دانہ خویش * ہمہ مطرب شدہ در خانہ خویش ۳۰ دام ۳۱ یعنی توانم حضرت
 مولانا قدس سرہ بیت توبی جان من و بجان ندانم زیستن یاری * توبی چشم من و بی تو
 ندارم دیدہ * بینا * ندانم زیستن یعنی نتوانم زیستن و دخی دانستن دن نفس متکلم اولور
 باورم معناسنہ ۳۲ داهم و داهیم ۳۳ کلاہما بمعنی تاج مرصع اکثر املہ ایلہ تلفظ اولنور بلکہ شایع
 بود کہ الفلہ یا زیلہ اما یای تحتانی ایلہ دیم دخی مستقل لغتدر لکن مشہوری کسر دال ایلہ در
 حکیم قطران ار موی بیت ایا نامح شاه داهیم داری * ویا حاسد شاه داهیم داری * میرنظمی

د م

میر نظمی بیت نه داهیم شاهی بر صخر خویش * اتا قدمیز دهر افسر خویش * د خشم
 سکون خا و فتح شین معجبتین ایله برادار علاقه قدیم و معامله دیرینه یی تذکر محفلند ایراد
 اول نور د خشم به تست بوده نیم سنکله علاقم و معامل و دوستلغ قدیم در دیک معناسنه در
 میر نظمی بیت خدا آفریده روز نخست * محبت چنین بوده د خشم به تست * د خشم
 سکون خا و معجه ایله اول سر دابد که ایچنه میت قورل د خمه دخی دیرل حکیم اسدی بیت
 چنین گفت بامن ستاره شمار * که رستم کند د خم سام سوار * د دودام * بهایم و سباع یعنی
 د دیرتی جانور در ارسلان و قیلان و قور د و غیری و دام یرتی اولین حیوانات چار یاقیون و یکی
 و طویشان و آهو و غیری استاد بیت دودام هستند ازین شیوه فرد * که کاری ندارند جز
 خواب و خورد * در غم * سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله ایکی معنایه کاور اول بر موضع
 اسیدر اعلا شرابی اولور شراب در غمی مشهور در حکیم سوزنی بیت شراب در غمی از جام
 شاهی * بشادی نوش کن از صبح تا شام * و له ایضاً بیت قاسوی در غم نشاط کرد و خرامید
 شد در غم بسته بر حوالی در غم * بو معنایه شمس خیزی بیت کس را که در غم است و دوا جام
 در غم است * دل هر که در غم است کشادش ز در غم است * بو بیتدن در غم شرابک آدی اواق
 استنباط اول نور ثانی موسیقید بر برده نامیدر هر کسه ده که غم و الم و اندوه اوله مجرد آنی
 اشتمکله دفع اولوب سرور و نشاط حاصل اولور مولانا بوسلیک بیت چنان مستغرق در غم که
 مطرب * اگر در غم سراید غم فراید * در غم * سکون راء مهمله و فتح هایلله در غم معناسنه که
 راجح آنچه در کدافی فرهنگ جهانگیری * در غم * سکون راء مهمله و فتح هایلله دور یابو جمع
 اولمق مثلاً یوز بوردن در مغه روی در غم کشید دیرل حکیم انوری بیت تان در غم نیاید کرد کیت
 ثابت ارکان تر زخرم استوار * و اینجمنکدن کنایه ایدوب در غم شد دیرل * دم * بکرمی
 معنایه کاور اول معروف نفس معناسنه ثانی بمعنی فریب حکیم سنایی بیت زاهد از
 ز برای زه و زه * قل هو الله احد دام دمست * انیرالدین اخسکنی بیت دمیدانند مرادام
 طرازان حواس * زانکه پروانه در اوج مکان میکردم * ثالث بمعنی نخوت و کبر حکیم اسدی
 بیت بمردی و کخ و سپاه از توکم * نیم چیست این طمع و این باد و دم * رابع بمعنی بوی که
 شمع معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت پیاز و سیر به بینی بروی وی بونی * ازان
 پیاز دم آهوان چنین نرسد * بو معنایه ابن یمن بیت چون تاب گرفته سنبل زاف * آورد
 صبادم قرتفل * مصدیری دمش کاور ابن یمن بیت ببوی جودوی آیند سا بلان یجنابش
 بلی که مشک بخورده نماید از دشمن * خامس وزن شعره دیرل حضرت مولانا قدس سره
 بعن کن و هیچ مگو کرچه دهان پر شکر مست * زانکه این وزن و دم و قافیه هم عیارند * سادس
 کور که قویعی و دمور بی آنکه آتش یاقزل حکیم خاقانی بیت کاوه که داند زدن بر سر خفاک
 پتک * کی شودش پای بند کون و سندان و دم * سابع آه معناسنه که دم سرد کشید یعنی آه
 سرد کشید کمال اسمعیل * رباعی * روز آمد و برو ختم از دم لب را * پرداخته از روان
 و جان قالب را * اکنون که مرانده می دارد شمع * شاید که چور و زنده دارم شب را *
 ثامن بمعنی افسون امیر معزی بیت کاهی زیم روبرو خواندم فسون و دم * کاهی ز ترس

و سوسه کرده ام دعا * بو معنایه سیف اسفرنگی بیت آنکه مر خواب فتنه و امر شب *
 بخت میدار او بدم بند * تاسع دهن عامر زمان معناسنه بو ایکی معنایه نجیب الدین جرد
 یاد قانی بیت مرکه همچون کل کشاید دم بیامد ح او * روزگار او اردان دم دامن زر میدهد
 هادی عشر وقت معناسنه مرشد یزدجرد بیت همه شب بیاد لب آن صم * لب خود مکه
 بو سه تا صجد دم * ثانی عشر بر ایچم صویه دیر نظیری بیت در سیاهی دم آبی که حضرت دانشان
 هست آبی که در نکور سیاه است نهان * ثالث عشر ظاهر اولق وله ایضا بیت هر چه در برده نهان
 بوده هوید اگر دد * چه شبی بود که این صبح سعادت دم زد * رابع عشر عیش و عشرت
 ایوا لمعانی بیت دمی بکشن عالم فراغت خاطر * نبایدم که کنم بکنفس عجانان دم * خامس
 عشر قایم اغزی یعنی کسکین طری فی خواجه سلمان مصرع * شخص سجو در ادم تیغست بود دما
 تنکم ایکی یوزلی قایجه تیغ دو دم دیر لر محتشم کاشی بیت دمی کشی بعنایم دمی باطف و مطلب
 چه قانی تو که تیغ ستیزه ات دو دم مست * بو معناده عرب سیف ذو سقرین و ر تنکم متنی
 شعر نه دیشدر * مصرع * مبعاد کل رقیق الشفرین غدا * سادس عشر اوق دمر فی
 ونیزه او جی خواجه سلمان بیت آن خطه که از زخم دم تیره و پیکان * چون خانه زنبور شود
 سینۀ خارا * صابع عشر مقراض او جی محمد عصار بو معنایه شاهد دیشدر * مصرع *
 بود همواره سیم در دم کاز * ثامن عشر قرون اغزی که تون دخی دیر لر وله ایضا * مصرع *
 دهان پر شرار ش چون دم تون * تاسع عشر یعنی دهن ماهی شیخ فیضی * مصرع * یونس
 من چون دم ماهی بکش * عشرین قوز غون قرغه به دیر لر دما دم فی وقت وقت معناسنه
 نصیرای همدانی بیت دما دم بابلان بوسند دسم * که پندارند کل بر سر ز دسم فی دوادم
 اغاج کوبکی معناسنه مر ویدر فی دم فی ضم هایله عدد ده او نجی دیمکیر میرنظمی بیت
 چون روز دم ز ماه بگذشت * بر تخت شعی چوماه بنشست فی ده یم فی درت آنچه اغری
 قدر بر نوع آنچه در فی دلم فی سکون یای تحتانی و فتح لامله بر قوم و بر جماعتک اسمیدر اما احمی
 بر موضع اسمیدر که اول موضع اولان قومه دبلای دیر لر و دخی قرغه نک بریده جمع اولد قارینه
 و صوابه چک محل و دشمن و دایه معنایه مر ویدر و در آج دید کیری قو شکار ککنه دیر لر
 کذافی المجمع فی مع النون * داختر فی سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی دانستن
 کذافی فرهنگ جهانگیری فی داخیدن فی کسر خاء معجه ایله بوزن دانیدن بر وزن نسنه
 آیرمق و دقتله نظر آیمک معناسنه کذافی المجمع فی دادان فی یاد شاهان قدیم لقبایرد
 کیو مرئین کشتاسب شاهه کلنجبه دک فی دادستان فی کسر دال و سین مهملتین ایله اضافتله
 اولور ر آلس ویرش دیمک اولور فرهنگ جهانگیری به معنی شریک و برایشه آخره راضی
 اولق معناسنه در فی دادن فی ورمک عطا معناسنه مستقبلند الف هایله قلب اولنوب
 دهد و دهند دیر لر چفتای لسانه بیرماک دیر لر بیرکی بیرماکای ویره ویرمیدیمک اولور
 فرهاد نامه صیف و صفند دیر بیت بیریب یا فراغ نشان طوطی پریدین * شیخ طاووس
 جنت پیکریدین فی دادیان فی یاد شاهان قدیم طائفه سی که اولی کیو مرئین پیشدادیان
 دخی دیر لر طبقه اولی در کیا نیان طبقه ثانیه ساسا نیان طبقه ثالثه بابکان طبقه رابعه در

د ن

را به در دار پرینان فی کسر راء مهمله و فتح باء فاصیله جمیع فرهنکرده بقم اغا جیدر اسم مرکب
اولدوغی ظاهر در که دار رنگ معناسنه در پرینان ابجه ابریشم را بریشم رنگ ویرد و کیون
بقمه اسم اولشد و کذا فی المجمع مسعود سعد سلمان بیت بره رتنی پرا کند آن پرینان پرند
خاک کز و زوید جز دار پرینان * مختاری * قطعه * در چین دهند باشکر فغفور و حیث
رای * اثار عزم و جزم تو دیدند نا کهان * تازا استخوان سوخته و خون بسته سان *
زان دار چنی آمد و زین دار پرینان فی دار آفرین و دار آفرین فی کلاهما بسکون الراء المهمله
والفاء اول الف ممدوده ثانی قصه رایله اول نسنه در که صفة کنارند طیانق ایجون و مختلو
اطر افنه یصدق طیانق ایجون ایدر عبد الواسع جمیل * قطعه * آن بهر کو بر اعجاز نکین
بر انس و جان * بود مستولی بحکم ایزدار آفرین * کرشود زنگ بحکم ایزد آنکس سر نه
کر نویسد نامش از بهر تفاخر بر نکین * مثال ثانی حکیم سوزنی بیت هست مریمخت
تر اقدرت که تحت را کند * پایه از یاقوت و محن از سیم و دار آفرین زرز فی دار آفرین و دار آفرین
کلاهما بسکون الراء المهمله و کسر الزاء المعجمه قیو اوزرند اولان کوچک بفره معناسنه در عید
لو یکی بیت صدر قدردم نه مقامیست که هر لحظه زحل * چشم روشن کند از چشمه دار
آفرینم * مثال ثانی حکیم روحانی در قسیمه بیت بخیره چشمی سوراخهای دار آفرین *
بسرخ رویی دیوارهای آتش دال فی دار آفرین فی فتح راء مهمله و سکون فاء و کسر زاء معجمه
ایله نسخه میرزا ابراهیم معنی صفة و د که که قیونک ایکی طرفنه ایدر انسرو اوزون اولور
وادات الفضلاده مطلق صفة کنار لزند اولان نکیه کاه معناسنه در ابوالفرج رویی بیت
نکیه بر یالش اقبالش دار * که زنا ییدش دار آفرینست فی داستان فی ایکی معنایه
کلور اول حکایه ماضیدر حضرت مولانا قدس سره بیت بشنوی دای دوستان این داستان
در حقیقت بقدر حال ماست آن * حکیم خاقانی بیت هر داستان که آن نه شای محبست
دستان کاهنان شعر آترانه داستان * ثانی مثل و شهره معناسنه در فی داشتن فی
مصطفی در طوطی معناسنه کک محسوسا و کک معنا خواجه سلمان بیت ملک را امید فتح
از چرخ باید قطع کرد * چشم بر کرد سمند شاه باید داشتن فی داشتن فی فتح شین معجمه ایله
ایکی معنایه کلور اول بخشش و عطیه معناسنه خزر کرکانی * مثنوی * نند رفت ایچ
داشتن دایه از رام * بد و گفت ای مرا فرخنده تر کام * ترا از بهر داشتن خواستارم *
که من خود خواسته بسیار دارم * تویی چشم مرا خورشید روشن * مرادیدار تو باید
نه داشتن * ثانی اجر معناسنه در وله ایضا بیت ترا داشتن دها دایزد بمینو * بدین رنج
و بدین کردار نیکو * کتاب زندم داشتن اول آلتون واثوابه دیر لکه پارسپان ایام
عید جشنزند نذر طریقیله و یا خود تصدق وجهیله فقر او مستحقینه ویرل فی دالان
بوزن نالان دهلیر که ایکی قبوار الفی در دالان دخی دیرل استاد عنصری بیت یکی را صد
یا جو جست بنیان * یکی راز و ضه خلدست دالان فی دال پرینان فی بقم اغا جی داد
پرینان معناسنه فی دامن و دامن فی کلاهما بفتح الیم اتک معناسنه در عربیده ذیل دیرل
چغتای اسانده ایتا کدیر لکسر الفله میرعلیشیر بیت پاک ایتا کلک ایستاسانک میر پاک

ایتا کلامک ایستابان * ایفی طوزیغه یوز سور کوشه * دامائین اوپ فی دامیدن فی کسر
 میله صاور مق معنا سنه عربیده تدریه دیرلر فرهنگ جهانگیریه برنسنه برنسنه ایله برابرو
 اولق و یوقار و کتمک معنا سنه ده منقولدر فی دان فی دانستن لفظندن صیغه * امر در و وصف
 ترکیبی دخی اولور سخندان کی واسم فاعل اولور و طرف مکان اولور جزدان و جامه دان کی
 و دانه معنا سنه ده استعمال اولور حکیم سوزنی بیت دانست و دام خال و خم زلف آن
 صم * من سال و ماه بسته بدان دان و دام دل فی دانستن فی بیلک مستقبلند سین نونه
 ابدال اولوب داند و دانند دینلور عربیده معرفت معنا سنه در و چغتایله طایفه دیرلر
 فرهادنامه ده فرهاد ایچون درت فصله مناسب درت قصر بنا اولوق امرند دیر بیت تأنیب
 اول فصل رنگین اهلینی رنگ * موافق ایلار کابلا قصیرنی رنگ * و چاغلاماق دخی دیرلر
 چاغلاما دیم بیلدم دیمکدر فی دانه دان فی پراکنده و پریشان معنا سنه و دانه دانه دیمک
 اولور سیف اسفرنگی بیت خرمن مهرا چوسوخت زاتش تیغ آفتاب * خوشه پروین
 چوانک ریخت فرودانه دان فی دانه زن فی جوزن مرقوم معنا سنه یعنی ساحر و افسون
 ایدیمی حکیم خاقانی بیت چون مجوهرچه زن دانه زن ارجو نمود * خبر آن زشتا باز خطر باز
 دهیب * فرهنگ جهانگیریه ساحر لکدن برنوعدرکه هندوستانه ساحره هورنلر طاری
 دانه لرین یا خود آریه دانه لرین زعفران ایله رنگین ایدوب اوزرینه افسون اوقیوب
 مراد ایتدکلی مصاحت ایچون اول دانه لری اول آدمک اوزرینه اورلر حکیم خاقانی بیت
 هر زن هندو که اورادانه بردست افکنم * دانه زن بی دانه بیند خرمن سوه ای من فی داوردانه
 فتح و او و دال و سکون راء مهملتین ایله شهر و اسطه بر فرسخ مقداری یرده واقع بر قریه
 اسمیدر کنانی المجمع فی داهون فی خیم ها و او معروفه داهول مرقوم معنا سنه در دام آهو
 دیمکدر فی دبستان فی کسریا موحد و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله مکتب
 خانه معنا سنه دبیرستان دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت چو دیدم کاین دبستان راست کلی
 علم نادانی * هرا نجم حفظ جزوی بود شستم زاب نسبانش فی دبیرستان فی مکتب خانه
 دبستان مرقوم کی میرنظمی بیت دبیرستان چون خلد برین دان * نشسته اندر و حوران
 و غلمان فی دراغوش کردن فی قوجاقلق معنا سنه ابوالمعانی بیت چو مال ماه را صکرده
 دراغوش * دراغوش کردنم آنما متاصح فی در آمدن فی ایچروکلمک معنا سنه مصدر در
 میرنظمی بیت در آمدنش در آمده جان * از رفتن آن میرو جان فی در آوردن فی ایچرو
 کتورمک معنا سنه در فی دربان فی قاپوچی که بواب و حاجب معنا سنه بان کوز دیمیدو
 قاپوچی کوزندوکی ایچون دربان دینلر شیخ سعدی * قطعه * درمیر و وزیر و سلطان را *
 فی وسیلت مکرر پیرامن * چوبه بیند ترا سگ و دربان * این کریبان گرفت و آن دامن *
 فی دربین فی سکون راء مهمله و کسریا فارسيله پارچه دراثوابه دیکرلر دریه و دربی
 دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت سیه کلیم خری زنلر جل و بشما کند * که زند کیش نه در پیتی
 پذیردونه رفی فی در خوردن فی برنسنه بی کند و قدر نجه دیمکدر در خور لایق معنا سنه در
 تن بر شینک نه سنه اشارتدر فی در آوختن فی جمله و هجوم ابلک معنا سنه مولانا هاتفی بیت

بیت بان شیر مردان در آویختند * بدنشان و چنگال خون ریختند * در دمن بی دردمند
معناسنه در که اول لفظدن اختصار اولمشدر کذا فی فرهنگ جهانگیری * درد ناخن بی
ترکیه قورافن دید کاری علتد رطریق دیدنه ظاهر اولور * در زمان بی سکون راه مهمله
وزاء معجه موقوفه ایکنه چکش ایکنه دیرلر ابوالمعانی بیت از ضعف شده چودر زمان تن
خار غم حسرتش چو سوزن بی در زن بی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در
اول باغ و باغچه قبولینک لایح طرفی در و در زنه مضاف اولنسه عورت قیوسی دیمک
اولور مراد حرم قیوسی دیمک اولور ثانی ایکنه معناسنه در که سوزن دخی دیرلر حکیم
خاقانی بیت همه بی مغر ازین یافته قدر * که از سوراخ قیمت یافت در زن * وله
ایضا بیت چون موی خوک در زن ترساید چرا * تار ردای روح بدر زن در آورم *
وله * قطعه * تویی خاقانیا سیرغ اشعار * بران کر کس شاعران بال مشکن * دهان
الیهان دارند بر دوز * پروت رو بهان دارند بر کن * برای آندنه ازان که خرز * کنند
از سبیلت رو به در زن بی درغان بی سکون راه مهمله و فتح غین معجه ایله ما و اء النهرده
بر شهر امیدر سمرقند قربنده و بر ناحیه نک اسمی اولمقه مرویدر بویتدن مفهومده رابو العباس
بیت یکی از جای برجستم چنان شیر میانی * برود عوی زدم مانند * رو به درغانی *
بی در قهستان بی سکون راه مهمله و کسر قافله اغاجلق دیمک در که درقه اغاجدر و ستان
اسم مکاندر معنای ترکیب اغاجلق دیمک اولور کذا فی المجمع بی در کون بی سکون راه مهمله
و ضم کاف فارسیله ایکی معنایه در اول ترکی باغی که بتد فترک معناسنه ثانی قیو او ز رینه
یا غمور دن محافظه ایچون ایتد کاری صحاق معناسنه در بی در مان بی علاج و چان معناسنه در
خواجه حافظ بیت در دمار ایتست درمان الغیاث * هجر ما را نیست پایان الغیاث *
و بر معناسی دخی درمانده یعنی عاجز و قیوده فالش معناسنه در ایکی معنایه ابوالمعانی * قطعه
بکیر خسته ام درمان مجستم * بکفت آنشوخ جزم نیست درمان * اکر خواهی
علاجش اندرون آی * و کر نه خایه و ش بیرون درمان بی در وار بان بی سکون راه مهمله و زاء
معجه و فتح باء موحد ایله محله بکجیسی و حولی قیو جیسی که در وازه محله و حولی قبولینده دیرلر بان
کوزد یحیدر ترکیب اولند قده هاء علامت حذف اولمشدر بی در وازیان بی سکون راه
مهمله و کسر زاء معجه و فتح ای تحتانیله در وازه به مخصوص اولانلر که در وازه معلوم و یای
تسبیت و ادات جمع اولان الف و نون ایله ترکیبدر بی در وون بی ضم راه مهمله و واو معروفه
ایچر و معناسنه اندرون کی ابوالمعانی بیت درون سینه من مخزن خیال تو بود * چنانکه
در سم قدیمست کنج در ویران * بر معناسی دخی و لایت خراساندر بر شهر آدیدر که مابین مرو
ونسائک و اقدرد و خمتین ایله بهانه غله یعنی کیل کذا فی فرهنگ جهانگیری بی دریا بیدن بی
سکون راه مهمله و یای تحتانی ثانیه و فتح یای اولی و کسر باء موحد ایله بمعنی آویختن
و صلب کردن بی دریافتن بی سکون راه مهمله و فا و فتح یای تحتانی و تاء مثناة ایله عربیه
باو غ معناسنه که ایر شمکدر و بولق و ملاقی اولق واکله مق درک معناسنه که در یاب دخی دیرلر
شاعر ایکی معنایه بیت بی عز اهل هنر را نشود دریافتن * معنی اهل هنر هم هنرست دریافتن

دریا و کان بی بالجمله دیکدرکان و ذریادخی دیرلر و مجرد نه وارا یسه دیمک او اورا بوالعاقی
 بیت کف جودش چنان بودست مردم * همی بخشید مردم کان و دریا بی دست ابرجن
 و دست اورجن و دست برجن و دست برجن و دست ورجن بی کلهم یعنی دستینه یعنی
 بلازک عورات مرصع والتون و کیش و ایهودن ایدوب قوللرینه طغرل عریسه کسرسان
 ایله سوار دیرلر شیخ عطار بیت من از دست دل پرشیون خویش * همی پیچم چودست
 اوزنجن خویش * استاد منوچهری بیت بدید آمد بلاز جانب کوه * بسان زعفران
 آلوده محجن * چنان چون دوسرازم باز کرده * زروی سرخ بکتادست برجن بی دستاران
 دست ایله آراندن مرکب لفظ درشاگرد معناسنه استاد عسجدی بیت بسنی قصب اندر سر
 ای دوست همش ز * یک بوسه بده مارا ای دوست بدستاران * اکادستان دخی
 دیرلر و بعض فرهنگرده ایشان اول اجرت ویرلمک دیرلر و بعض نسخهده مرثدکانی معناسنه
 مرویدر بی دستار خوان بی یعنی پیشگیرک دستار مقرمه درو خوان سفره در معنای
 ترکیب سفره مقرمه سی دیمک اولور و تحفه الاحبابه یعنی نواله و زله حکیم فردوسی بیت
 بمن دار ازین کونه دستار خوان * که از من جهان آفرین را بخوان * شرفنامهده اوزون
 سفره درکه اکثر زدن و چیت دن ایدرلر بی دستان بی پدی معنایه کلور اول مکر و حیل
 معناسنه حکیم اسدی بیت بمملتی که سپهرت دهد ز راه مرو * ترا که گفت که این زال ترک
 دستان کرد * ثانی قصه و حکایه معناسنه حکیم صفایی بیت بگفتم که رستم که بودست دستان
 فرامرز و کو در زوهرام چوپین * ثالث فرهنگ زفانکویاده جاذ و لاق معناسنه درامیر
 مغزی بیت نیارد کرد با تو مکر دستان * اگر دستان جاذ و زنده کرد * رابع رستمک پدرینه
 دستان دخی دیرلر که رستم رستم دستان دیدکاری مشهور در میرنظمی * مثنوی * چون تو بیه
 مرد را کرده زبون * زال دنیا با چنین مکر و فسون * چار فی کر رستم دستان شوی *
 حاقبت مغلوب دست آن شوی * رستمی باباسنه نسبت ایتدکاری کبی باباسنی دخی باباسنی
 سامه نسبت ایدوب دستان سام دیرلر حکیم فردوسی بیت نشسته است بردست
 دستان سام * کر بسته بر در گمش خاص و عام * خامس نغمه سرود معناسنه حکیم
 صوفی بیت بفضل و عدل معروفی بران جمله که در عالم * زند از فضل و عدل تو بسته ان
 بلبلان دستان * سادس ولایت همزنده بر موضع اسمیدر سابع لفظ دستک جمعی اولور
 هرته معناده اولور سه یعنی دست معنای زنده جمع استعمال اولور شیخ سعدی بیت دستان
 که تو داری ای پری روی * بس دل بیری بکرو دستان بی دستان زن بی دستان لفظنه
 فاعل اولور ساحر و مکار معناسنه حکیم اسدی * مثنوی * ز دستان زن هر که ناکار *
 رولن خرد بادش نیست بار * هراکونتر سد ز دستان زن * از و در جهان رای و دانش زن
 و حکایه سوبانجی معناسنه مولانا جامی بیت سعدی آن بابل شیراز چن * در گلستان
 سخن دستان زن * اضافه عورت مکر دیمک اولور بی دست پیمان بی امانت احمراق
 معناسنه و جلوه عروس و اسباب دامادی معناسنه حکیم اسدی بیت مرا و از بهر
 نریمان بخواست * همه دست پیمان او کرد راست * و فرهنگ جهانگیریه مهر مؤجل

موجل معناسنه مسطوزدر ډو دستخوان ډي فتح خاء مجحه وواو معدوله ايله سفره که پيش
اندازو دستار خوان دخی دیرل کال اسمعیل بیت در سرای ملوک دست نیا ز * سنت نان
و دستخوان برداشت ډو دست خون ډي سکون سین مهمله و کسرتاء مثناة و ضم خاء مجحه
ایله نزد و تارک آخر لعی در حکیم خاقانی بیت پادین دل خاکی را بردند بدست خون * امثال
همان خواهد ازای نیندیشد * وله بیت در قره زمانه فتادی بدست خون * و آمال
کعبتین که حریفست بس دغا * تار بازه حریف دیرل چونکه حریف تار او بنایه لریا جان
بسته و یا حریف ششدر ایتیش و هفده ها و اورمش اوله لاول نوع او یونه دست خون دیرل
نتک حکیم خاقانی بیت دست خونست و هفده خصل حریف * آه در ششدر خطر ما بیم
بو بیتدن معلوم اولور که خصل هفده اولوب ششدر ایدن اولور که دست خون معناسی
اوله این عین بیت با احتیاط رو ایدل که دست خونست این * که روح در کرد دست حریف
بس طرار * کرو جان دیدو کی شرط قاردر ډو دست زن ډي سکون سین مهمله و تا و فتح
زاء مجحه ايله نادم و یشیان اولش کذا فی الجمع سبب تسمیه سی بویه فهم اولور که محل
تأسف و ندامت الیری برینه و یا خود دیزه اور مق عادت اولغله دست زن دینش اوله
ډو دست شکن ډي اضافله قوزجق صاچ که عربیده محمد و جعد دیرل ابوالمغانی بیت
زلف سیمش طاقت جام بردست * دست شکنش دست آرام بشکست ډو دست زن ډي
سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و کاف موقوف ايله بمعنی سرود کوی اریلوب و رقص
ایدن الیری برینه اورب اصول طوتمقدن عبارتدر کذا فی الجمع ډو دست کرین ډي فتح
کاف فارسی و کسر زاء مجحه ايله اسب جنب یعنی یدک آت شیخ نظامی بیت این دوسه مرکب که
کرین کرده اند * از پی مادست کرین کرده اند * بعضی فرهنکرده منتخب معناسنه ده و فتح
اولشدر ډو دستوان ډي سکون سین مهمله و تاء مثناة ايله ایکی معنایه کلور اول بمعنی الدوان
ثانی نا طور حمام میر نظمی بیت شده پایما ایدنا کسان * بکر مابه دهر شد دستوان
ډو دستیبان ډي مرزوات بکیمی که عربیده نا طور البستان دید کوری در اما شرفنامه ده
ولايت ترکستانه بر موضع یا خود بر حرا اسمیدر و فی الصحاح الدشت هو الصحرا و هو فارسی
او اتفاق وقع بین اللغتين و العربی الدست بال سین المهمله و نیر ز ايله نخجوان اراسنده بر قصه در
واصفهان اءالنن بر قریه آدیدر و جمع الفرسه شیرازده بر موضع اسمیدر که اکا ډو دشت ارزان
دخی دیرل ډو دشت سواران و دشت سوران ډي بادیه و حرا رده قونوب کوچر قوم هر نه
طائفه اولور سه اولسون سبب تسمیه سی ظاهر در ډو دشتیوان ډي معنی دشتیبان مرقوم که
بایرینه و او واقع اولشدر ډو دغل زن ډي بر قاج معنایه کلور اول، قلب زن که قلب اچه
کسیچی ویرامز اسلاو و خاین و دخی زنیاره و دیو یعنی فاحشه و در تلو و کاهی زن لفظی تقدیم
ایدوب زن دغل دیرل نتک میر نظمی بیت میکنی کار دغل ای زن چیل * تاکی این
کار بدای زن دغل ډو دکن ډي فتح کافله طاغ دپه سنده واقع اولان قله یه دیرل حکم ناصر
خسرو * قطعه * از نهیب نیر تان هر شب زمین * زابویره پیش و و آردن * لزلزل زنده
غضنفر در غریب * ترس ترسنده عقاب اندر دکن * ولسان هر بلد سیاه بک اولغله دیرل

ادکن غایت سیاه دروزبان هند به ایکی معناسی وارد بری جانب جنوب و بری بر یوک مملکت
 آید در ولایت دهلی نك طرف جنوبی واقع اولشدر ملاك الكلام ملاك قی بیت گفت سوکند
 میدم سوکند * بسر تخت تاخکیرد کن * دمار آوردن * انتقام المق و هلاك ایتك
 و دوکنجه قرق معناسنه در دمار اصلند ملاك معناسنه لفظ عربی در دمره الله ای اهنگه الله
 * دمان * فتح میله درت معنایه کلور اول فریاد فرح و شادی جهتیه یا خود غضب و حدت
 سببی ایله استاد منوچهری بیت نری همچین سالهای دراز * دمان و دمان و چمان و چران
 ثانی مهیب و توانا و زورمند معناسنه اکثر قیله صفت مدوحه ایدوب پیل دمان دیرلر شیخ
 سعدی بیت نه مردستان بنزدیک خردمند * که با پیل دمان پیکار جوید * و ذی روح
 اولیا نه دخی استعمال اولتور مولانا هاتنی بیت زمینان کین پانهاده زبس * که سبیل
 دمان رخ نتابد زکس * کاهی نهنگه دخی صفت ایدرلر شاعر بیت نهنگ دمانست اندر
 نبرد * هنر بر زیانست در کارزار * ثالث سرعتله کتمک معناسنه صاحب فرهنگ منظومه
 بیت هست در هوخته کنگ اسم مکان * نیز رفتن بود دمان و دمان * رابع بمعنی زنان بو معنی
 کتاب زدن منقولدر * دزدن * سکون میم و فتح زاء معجیه ایله صولومق یعنی نیز نیز
 نفس و یومک و دخی برکسنه حالندن زیاده لاف اورمق معناسنه در استعاره طریقیله غیر
 ناطقه دخی استعمال اولتور خلاق المعانی بیت چوسر بر آرد کلکت زچاه ظلمانی *
 بود مطالع انوار جای دزدن نش * دمسان * سکون میم و فتح سین مهمله ایله دمساز
 مرقوم معناسنه در * دمنده * فتح میم و سکون نوله اوج معنایه کلور اول بمعنی دوزخ
 ذر آتشت بهرام بیت درخت بارور در کشت مندان * چو بنشانند در ستند از دمنده
 ثانی آتش معناسنه در شهاب مهزبه بیت کرد از چشم تو چو زهر نیرزد * کرد از لطف
 تو چو آب دمنده * ثالث کرمان توابعندن بر شهر آیدر نقل اولنور که اول شهره قریب
 بر طاع واقع اولشدر آند زروسم و آهن و توتیا و نوشادر معدنی وارد و دخی اول
 طاغله بر مقاره وارد ایچر و سندن صوصداسی کلور و توتون کبی بخار چقار و اطرافند
 کثیف اولوب قالور چوق کسنه لار و روب اول متکاثف اولان نسنه بی دوشتر لخالص
 نوشادر اولور کلمی ظفر همدانی بیت اوز کرمان سوی دمنده شد * تانوشادر بود
 به نیشابور * دم واپسین * یعنی آخر نفس ابوطالب کلیم بیت دم بشمان چون فتد در دم
 واپسین دلا * قدر بدانی آ زمان نامه بحساب را * دمیدن * بش معنایه کلور مصدر در
 اول اور پرک یعنی سبزه تمک کبی کمال بخندی بیت کوی خط و رخ تو ز باران اشک ما *
 کلها شکفته سبزه دمیدن گرفته است * ثانی غم معناسنه یعنی اغاج و اوت بتوب بیومک
 معناسنه استاد لطیفی بیت کل صد برک چکونه دمد از خاک سیاه * ورنه خلق تو کند باد
 صبارا تعلیم * ثالث نسنه ظاهر اولق مثلاً صباح و شبکی و هوا اشک ابوالمعانی بیت
 دید صبح سعادت بروی خندانت * رسید مرده بشب غمکشان هجر را * رابع مجمع الفرسه
 بمعنی لاف زدن خامس جمله آوردن معناسنه در * دنان * فتح نوله یوزن زبان سرور و نشاط
 ایله خرامان اولجی یعنی صالونوب یوریکه دیرلر حکیم فردوسی بیت ابر پشت پیلان بتیره

۲۴ بیره زنان * خر و شان و پیلان دمان و دنان * مصدری دیندن کلور د دنان د
 دیش عربی سن جمی انسان کلور جمله دیشاره دندان دینلور زیر انسانك دیشاری
 درت صنفدر که اوک دیشاره دندان پیشین و سایر لریك دخی آدری وار در چغتای لسانك
 نیش دیرل د دندان پیشین د اوک دیشار عربی مباسم وایکی یانك اولانله شایا وانلردن
 کیر واولانله کسار دیرل پك اولان نسنه انرا یله قیریلور اک کیر و دیشاره طحان دیرل که
 طعامی انریو مشادر د دیندن د تهور و غضب ابلک وحدت طبعدن کند و کند و یله
 سو پلک میرنظمی بیت به پیش آمده اچنین خشم و کین * بدید باخود چو شیر غریب *
 د دن دیش معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده فریاد معناسنه در منوچهری بیت همه
 ساله دل دایر همی رد * همه روز بگردون همی دن * ثانی دیندن لفظ دن اسم مصدر اولور
 اسناد لطیفی * مسبط * ای سرو آهون مرو صید همراهی من مشو * بامناشین حکمت مشو
 قاد سو بازارت شود * ثالث معیار جمالیده شمس غری مفرد استعمال ایدوب خرامیدن
 معناسنه نقل ایتیمس بیت چو سرو باد سرت سبز و دولتت دایم * چو کل زیاد طرب
 و وزو شب شکفته و دن * رابع مجمع الفرسیدن بهشاط رونده یعنی نشاط و سرور ایل
 کیدی معناسنه شاه ناصر خسرو بیت همچو فحجیران دیندی سوی دانش تو کنون *
 نیک دان باید همی اکنون شدنت ای نیک دن * خامس نشاطه کتمک که صیغه امر اولور و له
 بیت دام راحت پرست مشو تو چو آهو * زین سووزان سوکیاه میخوردی دن * عربی
 گوب معناسنه در شاعر بیت وای در دندن در دندن * که در دین نشنید در دندن
 د نه گرفتن د نیز لك ابلک و متکبر اولق و خصمه غالب اولق د دیندن د کسرتون
 و سکون ای تحتانی ایل صالی صالی بودیمک و وضع و حرکتند نر کو ستر مک د دوان د
 دیندن لفظدن صیغه اسم فاعلدر یعنی سر عتله سکردی کثر آتیه صفت ایدوب اسب
 دوان دیرل یو کرک آت دیمک اولور ایو المعانی در تعریف اسب بیت بگردانر سد با هزار
 سسی صبا * بزیران تو باشد اگر که اسب دوان * و کازرونه قریب محله واقع بر قریه
 اسعیدر که قدوة العلماء الراستخین جلال الدین دوانی اول قریه دندر د دوانیدن د مصدر
 متعدی در سکر تدمک ترکیض معناسنه خواجه سلمان بیت چو دیده در طلبت واجهست
 کردین * سرشک را همه جانبد و ایندن د دوران د و اوک سکونی ده فقه سبله ده
 جایز در دونمک و دونی معناسنه و دایمادونمک لازمه سی اولغله روز کاره ده دیرل د دیندن د
 سکر تدمک معناسنه مصدر لازمدر عربی در کفر دیرل کال بخندی بیت ماد دتر رسم که
 رفتی بصدد شتاب * کی عمر رفته کس بدوین گرفته است * وادی خدمت ایچون بلکه دیرل
 * مصرع * از دوست يك اشارت از ما پس دهیدن * چغتایده چاپق دیرل و متعدی سندن
 چاپقو رمق دیرل فاعلی چاپقان و چاپقون اولور د دهان و دهن د کلاما بفتح الهاء اغتر
 معناسنه که عربی قلم دیرلر شیخ سعدی بیت زبان درد هان ای خرد مند چیست * کلید
 در کنج صاحب هنر د دندن د سکون ها و فتح دالین مهملتین ایل سوکک و قارشو سو پلک
 و نظیرین اتمک د دهن د ضم ما و او معر و فله از برا و قونق یعنی کتابسز حفظدن اوتق کند ای

مؤید الفضلا و فرهنك میرزاده حفظ معناسنه در کذا فی فرهنك جها نکیری عبد القادر نایبی
 بیت آنکه مدح شاه خواند از دهنون * از دهانش بوی مشک آید برون دی بادین
 و دی بدین بی کلاهما بسکون الیائین التتائین و کسر الدال المهمله اوج معنایه کلوراول
 حضرت باری تعالی جل ذکره نک اسماء شریفه سندن در ثانی اسم فرشته در حکیم فردوسی
 بیت چوپیداشود افسردی بدین * بکام تو باد ازمان وزمین * ثالث هر ماه شمسی نک
 بکرمی او چنچی کونی نک آدیدر اول کونده دعا تیمک و دفع شر شیاطینی دبلک و فرزند اسقک
 مناسبت در یر لمسعود سعد سلمان بیت دی بد نیست و دین مرد خرد * آن سننام که لعل
 باده خورد دی دیدین بی سکون یا ین تختائین و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلوراول
 یعنی دویدن بیانی یعنی طور میوب سکر تمک ثانی اول کسنه یه دیرل که خدمت جزئی ده
 استخدام اولنوب هر ساعتی آنی ادنی ایشه کوندوره ل دی دین بی سکون یا ین تختائین
 و کسر میله ایکی اغاجدر اطفال آنکه باز میچاید رل دودله دخی دیرل دی مع الواء * دادو بی ضم
 دال مهمله و او معرو فله یعنی غلام پیر عومایر طفلك معین خدمتکاری خصوصاً لالا
 معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت بیرون رازین طفلی مارا برهان ای جان * از منت
 هر دادو وز غصه هر دادا * دادا خدمتکار جاریه در که طفله مخصوص اوله دی دارکدو بی
 سکون را و فتح کاف و ضم دال مهملتین ایله قبیل اغاجی وجه تسمیه سی بودر که سلاطین و وزرا
 و امرا ایام عید و جشنارده صحرا یه چقوب بر قوری قبق ایچنه سیم و زر قویوب بر اغاجک
 باشنه حکم ایدر لر و نیرانداز لر میدان باشندن آت سکر دوب کیدر کن اوق آتار لر هر کیم
 اول قباغی اوز رسه اکا قباغی و بر خلعت دخی و یرلر اکا بر جاس دخی دیرل ترکستانده
 قباغی دیرل کذا فی فرهنك جها نکیری دی دارو بی ضم راه مهمله و اخفاء و او ایله حکما و اطبا
 علل و امراضه ایلد کیری علاج و بر معناسی دخی ایو آدم دیمکدر ابو المعانی بیت مریض عشق
 شدم ای طیب خسته غم * بغیر نوش لبث دازو بی نیاید خوش دی دازو بی فتح زاه معجه
 و ضم راه مهمله ایله زبان پهلوی اسماء جناب حضرت باریدندر جل ذکره دی داس درو بی
 سکون سین و کسر دال و فتح راه مهلات ایله اوراق معناسنه و او راغله بچمک معناسنه ده
 کلور دی دانکو بی فتح نون و ضم کافله عاشورا شی یعنی بر نوع طعامدر که بخود و بقله و عیس
 و فستق و فندق و بونلر امثالی نسنه لری بال ایله یا خود بکمز ایله بشورلر اکا هفتدانه
 و هفتدانه دخی دیرلر اکثر ماه محرمه بشورب اولشدر مک مقتاد اولشدر دی داو بی بوزن
 کا و درت معنایه کلوراول خصل معناسنه قمار ده رهنی زیاده یعنی بر او یون شرطی قدر
 مضاعف تیمک شیخ آذری بیت شها قمار بنا زندلیک میخوانند * موالیان تونقد و کون را
 یک داو * مؤید الفضلا ده نزد و قمار ده نوبتله او یتامق معناسنه حکیم انوری بیت ده
 در ششدر عجزند و تراد او بهفت * ضربه بستان و زن زانکه تمامی ند بست * ثانی دستام
 معناسنه در میر خسرو بیت از ته دم عنبر ترزاده کاو * داوه مجاست لب مردم زداو *
 ثالث دعوا معناسنه رابع با لحقدن دیوار کذا فی الجمع دی در برو بی سکون زاه فلاسی و ضم باه
 موحده و را ایله یعنی خشمکین و کره بر ابرو زده یعنی قاش چا توب غضب کو سترمک ابو سکور

د و

ابوشکور بیت یکی دژ برو هست پر خاشجو * کرو هست شیر یا زاهد و دستار و
 سکون سین و فتح تاء مثناة و ضم راه مهملتین ایله بلا زک که دست ارنجن و دست برنج دخی
 دیر لر عربیده سوار معنا سنه در دستینو سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و سکون نون
 و ضم باء موحد ایله ایکی معنایه کلور اول کوچک قانون کی الاجه و خوشبو که ترکیده شمامه دیر لر
 نعمة الله یبلغ تعبیر ایلش ثانی بعض عطریات که مسک و عنبر و کلابله تخمیر ایدر لر حکیم
 حاقانی بیت سرخ جامی چون شفق در دست و آنکه چون صبح * خاخه از صبح و دستینو
 ز اختر ساختند دستینو سکون سین و ضم میله حبوباتدن بو کرله معنا سنه در دلو
 قوغه و بروج اثنی عشر کاون برنجی برنجی اسیدر و دکرمانده استعمال اولنان سیده ده
 دیر لر بولفت عربیله مشترکدر دندان کاو سکون نون و فتح دال مهمله و کاف عربیله
 خلال معنا سنه در کا و کاویدن لفظندن اسم فاعل رکذافی شرفنامه دوا مو پیانی
 مسکرمک یعنی بلا منقطع سکر دوب کتمک مولانا هاتفی بیت خدنک از دو جانب رو ار و گرفت
 بروی زمین خون دوا و گرفت مع الهاء * دایرزه فتح باء فارسی و زاء معجه و سکون
 راه مهمله ایله بر کوچک قوشدر فراشتو ک دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری دایره
 کسر باء موحد و فتح زاء فارسیله چپلاق دید کبری قوش که زغن دخی دیر لر ابوالمعلی بیت
 نشود بلهوسان عشق حقیقی دمساز * کار شاهین نکند دایره کم پرواز دادخواه
 سکون دال مهمله و فتح خاء معجه و واو معدوله ایله داد استیعی یعنی شکا بقی میر نظمی
 بیت ترجم نداری باین بی کنه * شوم روز محشر ز تو دادخواه دادده سکون دال
 ثانیه و کسر دال ثلثه مهملات ایله لفظ مرکبدر داد ایدیمی معنا سنه که جناب حضرت
 باری جل ذکره در ورمعناسی دخی شهور ملکینک دردنجی کونی اسیدر دایره
 سکون راه مهمله و فتح با و زاء فارسیین ایله سرجه دن کوچک بر قوشدر الاجه تو پلری
 اولور ترکیده اکا اسکته دیر لر داروغه ضم راه مهمله و واو معروف و فتح غین معجه
 ایله صوباشی معنا سنه در چغتای لسانیدر دازه فتح راه مهمله ایله بوزن چان اوج
 معنایه در اول وظیفه که هر کون ویریه حکیم سوزنی بیت هر که غل کرد بدیوان او *
 خامه بود جامکی و دان کیر * ثانی مخفف دایره در ثالث هاله معنا سنه در کویا تدویری
 سببی ایله دان دینلشدر دازه فتح زاء معجه ایله اول نسنه یه دیر لر که ایکی اغاجی دیکوب
 و بر اغاجی دخی آرقوری اول اغاجلرک باشنه محکم ایدر لر که کوکرجین و طاق و غیرهما
 طیور آنک اوز دینه او تور داسغاله سکون سین مهمله و فتح غین معجه و لامله معیار
 جمالیده کوچک اوراق که دهره دخی دیر لر اغاج و باغ بودامق ایچون ایدر لر شمس خیزی
 بیت برای دیده بدخواه ناهت * بود مرغ در کف داسغاله * تفسیر لغته و شاه دیده
 شمس خیزی کدر اما اوراق ایله یاد هره ایله کوز چقار تمک مناسبتی ندر هله عدونک بورن
 و قول اغن کسدر سه مناسبتی و ارایدی بیت برای قطع کوش وائف خصمت * بود مرغ
 در کف داسغاله * باری بویه اولسه مناسبت ایدی مؤید الفضلاده باشی اگری دکنک
 معناسیه مرویدر داسکاله و داسکله کلاهما بسکون سین المهمله و فتح الکاف الفارسی

باغبانك باغ بوداد یعنی دهره که عریسک مجمل دیرلر ظهیر فار یا بی بیت در کف دوست
 برای عدو * داسکاله چو ذوالفقار بود * بعضی فرهنکک باشی اگری و اغاجدر که آنکه
 مینوه قوپار مق ایجون اغاجک دانی چکرلر و بعضی نسخه ده شین معجه ایله واقعدر اما
 اخی سین مهله ایله در کی داسه کی فتح سین مهله ایله بغدادی و آریه سنبله سنک قاجنی
 عربیه سفاد دیرلر میر نظمی بیت شود خوشه غدا ی آشنا را * چو داسه نشتر حلقوم
 اعدا کی داشته کی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی کهنه و فرسوده شاه ناصر
 خسرو * قطعه * اینکه شد زرد و کهن پیرهن جا نیست * پیرهن با مشه جاز او خرد راتی *
 هاربت داشتیم این از تو تا بکچند * پیش تو بگفتم این داشته پیرهن * و بر معناسی دخی
 داشتن لفظندن اسم مفعولدر بو معنایه مصرع اوله واقعدر کی داغینه کی کسرغین معجه
 و سکون یای تحتانی و فتح و له حیواناته داغ او راجق دموز آلت ابو المعانی در نعت شریف
 بیت آسمان از مقدمش یافته شرف * مهر بر پیشانیش داغینه است * فرهنک جهانگیریه
 یعنی کهنه مسطور در کی دالابه کی فتح باء موحده ایله قراول عربیه طلا به دیرلر له در نعت
 شریف بیت ایچ رخشان که شب با مشعله * بهر پاس خلونت دالابه است کی دالانه
 فتح نو نه ایله یعنی دالان مرقوم یعنی دهلیز و له بیت عالم فانی بچشم عارفان * کشته تار
 و نیره چون دالانه است کی دالبزه کی سکون لام و ضم باء موحده و فتح زاء فارسیله یعنی
 دار بزه مرقوم یعنی بر کوچک الاجه قوشدر کی دالبوزه کی سکون لام و ضم باء فارسی
 و فتح زاء فارسیله و طواط کی بر قوشدر کتاب السامی فی الاسامیه تریدید کبری قوشدر که
 عربیه و ضم دیرلر فتح و او و سکون صاد مهله ایله کی دالوزه کی ضم لام و او معروفه ده
 دالبوزه مرقوم معناسنه در کی داله کی بوزن ناله یعنی دال مرقوم که قرتال رها علامتله
 دخی مرویدر کی دالبزه کی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله چل دید کبری
 قوشدر زانی نور میر نظمی بیت چو شاهین قهرت در استیزه بد * گروه عد و همجو دالبزه شده
 کی داموزه کی سکون میم و فتح و او و زاء معجه ایله داموز مرقوم معناسنه که زبل سپیدر
 کی دامیه کی کسر میم و سکون یای تحتانیله برنسنه اوزرنده اولش نسنه و کوکندن قوش
 و دخی تخم صا حلس و خاک و یا خود غله یی هوایه و یرمش یعنی صاورش دیمکدر که دامبد بدن
 اسم مفعول اولور میر نظمی بیت بامر قضا بخت گردیده شد * همه خرمن مال دامیه شده
 کی دامجه و دالزه و دالبزه کی اوچی ده سکون نو له مرجک که منجودخی دیرلر عربیه
 حلس دید کبری غله ذر کنایه فرهنک جهانگیری کی دانش پر و ده کی دانش اسم مصدر در
 علم و معرفت معناسنه و پر و ده فتح با و ضم زاء فارسیین و او معروف و اظهار هایل ارامق
 و آرای معناسنه در معنای ترکیب اهل علم و دانشند و طالب علم معناسنه اولور شاه
 ناصر خسرو بیت شه ملکت کیر و دانش پر و ده * منوچهر چهر و فریدون شکوه کی دانگانه
 فتح نوین و کاف عجمیه مجمع الفرسه متاع و اثواب معناسنه حکیم انوری بیت ای در جوال
 عشوه علی و آریا شن او * از حرص دانگانه بگفتار روزگار * اما فرهنک جهانگیریه سکون
 بون اول ایله اول نسخه به دیرلر که یاران صیر و محبت کتد کلرنه اکار لری خرج و مصرف طعام

طعام و لوازم سايره همچون وردگري بر مقدار آنچه معنا سنه در کمال اسمعيل * قطعه *
 با کف در اش تو هر دم ز ننگ * ارزند بر رخ دريا تقو * کرچه مرا هست بخوار فضل * نيست
 زندگانه مرا يك تسو * دانه * حبوبات قيمتک هر نوعه دير لرحبه معنا سنه و دخی قوش
 می چینه معنا سنه * دانه * بوزن کاه قول و قرا و اش جاريه و خدمتکار معنا سنه استاد
 فرخی بيت خنک آن مير که در خانه تو بار خدای * پسر و دختر آن مير بود بنده و داه * و خدمت
 معنا سنه ده استعمال اول نور استاد و دکی بيت اختر اند آسمان شان جا بگاه * هفت
 تابنده دوان در دو و داه * بعض نسخه ده غایت ملایم دلبر او غلان واکر عورت که هر کسه
 بی تکلف آشنا اولوب تابع اوله بومعنايه مير نظمی بيت مبین آن مير مستعمل که هر گاه * کند
 صحبت بهر کس ميشود داه * و بر معنا سی دخی اون عدد در که مشهوری ده در قاعده کایه
 اوزن شاه و ماه و گاه کبی در الفسز استعمالی صحیح در مجمع الفرسده سروری اون عدد
 معنا سنه و دکی نیک بيتی شاهد ایراد ابلش ايله اولسه دو و داه خم دال ايله اولق کر کرد راما فقه
 ايله او قنسه دونه معنا سنه اولور حکیم فردوسینک بويیتند و اخچدر بيت ابر داه و دو هفته
 مشر کد خدای * گرفتند هر يك سزاوار جای * بومعنايه ابو شکور دخی بيت الاتامه
 نو خيله کانت * سپر کردمه داه و چهار رايگ ماهيه * کسر ها و فتح یای تحتانیله شدت
 بلا و مصیبت تعریفند * الداهیه من شد اید الامر و الجمع دواهی داهیه الد هر ما یصیب
 الناس من عظم نوايه دیشل لغت مشترکه در فارسید دخی استعمال اولنور * دایره * چون
 پیرامن معنا سنه و دکر می اولد و غنیمت چالنان دایره و هر تکه صحیح مدور اوله و دلبره
 کوکل و بر مشه دیر لربو المعانی بيت من دایره دایره کون شدم او * کردست دهد دایره زن
 باشم از بجا * بويیتند اوج معنی واقع اولمشدر * دایه * حقیقتا اطفاله خدمت ایان جاريه
 و استعمال طریقيله ده محله استعمال اولنور و نکم شیخ سعدی کاستانده * نثر * دایه
 اربهار ی را فرموده تابات نبات را در مهید زمین پر وود * دایه * فتح باء موحد و لام
 ايله تورنج معنا سنه در شاعر بيت در انجا لازم آید چون قیاله * بهر يك دادیک کار دود و دایه
 * دایه * فتح باء فارسی ویای تحتانیله معنی دبستان یعنی مکتب خانه میر نظمی بيت
 چو اطفال نورس بمکتب روند * دایه چو کلزار جنت کنند * دایه * سکون باء اول
 و فتح ثانیله نقار معنا سنه در شیخ نظامی * مثنوی * با فلک آن شب که نشینی بخوان
 پیش من افکن قدری استخوان * کاخر لاف سکیت میر نم * دایه * بند کیت میر نم * حکیم
 نزاری قهستانی بيت دایه تاکی زنی بر سر بازاد عشق * جمله زبانی خوش چند ازین
 داوری * و دیک معنا سنه ده کلور و استعمال طریقيله شهرت و دولت و جاه حشمت معنا سنه ده
 استعمال اولنور میر نظمی بيت دایه * جاه بکیموان رسید * این معنی انص و ملک می شنید
 * دایه * فتح باء موحد و راء مهمله ايله قصیل ذر که خویید معنا سنه عربیک سیره وانی
 حصه حصه ایتمک شاده دخی دیر لقصیل معنا سنه اولد و غی مجاز مرسل طریقيله در
 * دایه * تخفیف ايله کیه و زنند بر غلندر عربیک فتح دیر لخوايه اينوب طوردقل
 شیشر * دایه * تشدید ايله کوندن یا بلبش بر ظر فدر اهل سفر ایچنه یاغ و بال و میرا

وامثالی نسنه لر قورلر وضو مطره سنده ذیرلر دځه ځی سکون خاۍ معجه وفتح هم ايله
مقبیره معنا سنده استاد عنصری بیت هرکاره بری کلاغ کند * بیکمان دل بدځه داغ کند
ومیت ایچون ایتد کوری صندوقه ومیت قودقلری سرداب که مخصوص میت ایچون اوله
حکیم فردوسی بیت بکی دځه از بهر او ساختند * همه فرش دیبا دارند اختند * اما بو
بیتدن فهم اولنور که میت دفن اولندوخی قبه اوله ومدفن معنا سنده اولدوخی جمله دن
اقرب واصحدر مولانا وحشی * قطعه * اگر بدځه زابلستانیان بمثل * کسی وخبر وشمشیر
او کشد بمثل * بکرد جسم نکردند وزحشر از بیم * روان سام و فرمان ور وح رستم زال
وموید الفضلاده ارکک دوه کوگرد که آغزندن چقان کوپوک که عربیده کسر شین معجه ايله
شفقه دیرلر دده ځی یرتجی جانور که ددځی دیرلر استاد لطیفی بیت شتی قیرکون ماه
پنهان شه * بخواب اندرون مرغ و دام و دده * حکیم سنایی بیت چه بوی چون سنور
دیو و دده * چارمچ اندرین کدای کده * وجد معنا سنده و تقطیم و اکرام وجعی اوزن
ذرویشانه ده دده دیرلر دراره ځی بوزن قران دیوت معنا سنده که کشجان و غلبان دځی
دیرلر هندی لسانده بهر وه دیرلر کمال اسمعیل بیت بهج نامه ورقه سلام مانوش * زهی
دران وزن روسبی ولوطی کار * عربیده یوک اکیر دکاری اېکه دیرلر دراینده ځی یعنی کوینده
و آواز کنند شیخ نظامی بیت دراینده هر سودرای شتر * زبانک تهی مغز را کرده پر *
ځی درپه ځی سکون راه مهمله و کسر باء فارسیله اوج معنایه کلور اول بمعنی پیوند * و پان
شمس الدین کوتوالی بیت زبس درپه که زبر خرقة خویش * زسنکینی بدی هفتاد من بیش
و جامه یه دبگلن پان معنا سنده اورمزدی در مدح یکی از اولیا * قطعه * ای بهاری که ابر زنده *
تست * شمع عرفان زمهرت افروزم * کربد رد زرق آن زننه * درپه از مهر و مه پر و دوزم
ثانی یعنی عفو و مسامحه ثالث ناپیدا معنا سنده در ځی درداده ځی سکون را و فتح دالین
مهملات ايله دکر مانک صوبی آقندوخی اولوق معنا سنده در ځی دردزه ځی اضافله و کسر زاء
معجه و اظهار هایل زانه مخصوص بر علتد عربیده وجع الرحم دیرلر و اولاد و جوده کلور کن
آنه سنک آغری سنده دیرلر دردسیاه ځی لطبا حمای محرقه دید کوری علت مشکله در میر نظمی
بیت آن سیه روشده بلای سیاه * میشود مبتلای دردسیاه ځی دردزاده ځی سکون
راه مهمله و فتح زاء معجه ايله بمعنی درداده * مرقوم یعنی دکرمان اولوخی ځی دردزه ځی سکون راه
مهمله و فتح زاء معجه و اخفاء هایل اېکی معنایه در اول بشته * ریک حکیم انوری در صفت
صعوبت راه * قطعه * بکو هسار بیابان اندر آوردیم * جازکان بیابان نوردک کوهان *
چو پشته پشته درودر زه های خار و خشک * چوبان بان درو خاهای ریک روان *
مجمع الفرسه توده علف کاو معنا سنده در حکیم انوری بیت در مجلس روزکارت این بس
کردرزه رسید بدست * ثانی یعنی در زمر قوم یعنی بیوترکید کسر دالله مستعملک در حکیم
سنایی بیت ککر خیزه لرزه بود * کیسه * کس فراخ درزه بود ځی در سان ځی سکون راه اول و فتح
سین مهملتین و راه ثانیه قلعه قبومی و حولی او کنه چکلن دیوار و قیو پرده سی که تخته دن ایدرلر
حضرت مولانا قدس سره بیت مانند موران جهان کشتند در طاسی نهان * آن رخنه

و خنده جو باز جهان و اسد درود رساره کی درسته فی فتح را و تا مشناه و سکون سین مهم ملتین ایله
 عفو و مسامحه مناسنه در رضی الدین لای قرینی بیت هر انکو کند جرم مجرم درسته * کند
 فضل حق از مندانش رسته کی درغاله فی سکون راء مهمله و فتح غین مجله و لامله فرهنگ
 میرزاده و شرفنامه ده در بند و طاع اوز رندن آستان یول و او یله علمه واقع اولان قلعه یه ده دیر لر میر
 نظمی بیت چو کوهی سر کشیده بود عالی * شده واقع در و درغاله غالی کی درقه فی سکون
 راء مهمله و کسرقاف و اطهار هایلله سپر چوپین یعنی اغاج قلغان هند و لره مخصوص صدر و اسمی
 دخی هند و لغنی اولغه مناسبد کی در کاله و در کلاله فی کلاهما بسکون الراء المهمله و فتح اللام
 اول فتح کاف ثانی ضم کاف فارسیه ایله بمعنی پنج یعنی بوز بعض فرهنگرده اولوقدن صواقار کن
 طو کد و غنه دیر لر کی درگاه و در که فی کلاهما بسکون الراء المهمله و فتح انکاف العجی آستانه
 پادشاهان مجازا اما حقیقتا جناب باری تعالی جل شانہ قیوسیدر خواجه حافظ بیت هر که
 خواهد کوبیا و هر چه خواهد کوبکو * کبر و ناز حاجب و د زبان این درگاه نیست کی در مانده
 چان سزمعنا سنه در لفظ مفرد مقامنه استعمال اولنور اما مرکب اوانچه قیوده قالمش
 دیمک اولور بودخی بیچان معنا سنه اولور عربیده عاجز دیر لر چغتای لسانده ایلیندی دیر لر
 کی در منده فی در مانده دن مختصر در کی در وازه فی اول بیوک قیودر که دایما آچق طور و در
 و ترکیبندن پومعنی فهم اولنور که در قیودر واز باز کی آچق معنا سنه در و حرف ها که آخر
 مرکباته لاحق اولوق قاعده در معنای عام ترکیبندن معنای خاص علمیه علامت نقلدر شارح
 منظومه حقایق بوعبارت ایله نقل ایدر * الدرب هو الباب الواسع و فی الفارسیه یقال لها
 در وازه * اگر چه و بمعنی بیان ایتش اما قید آخره تعرض ایتش قید آخر بودر که آچق
 طوران قیا قسر قیویه در وازه دینار انجق شهره کیر باجک محل که صواق انزل رنده قیو
 ایدر لر لکن احتیاج اولد قچه قیامز لر اکادر وازه شهر دیر لر بویندن مفه و مدر شمس غزی
 بیت نتوان دهن مخالفان بست * در وازه شهر را نتوان بست * بومعنائی مؤید حکیم
 سنایی بیت بر تر از صورت و مکان و محل * در در وازه جهان ازل * محل مرقومه اهل
 بازار او تور بیع و شرا ایدر لر و دخی در ویشلره و سائلره اول محل جمع اولوب در یوزه محل
 اولمغه بر سبیل تجویز دنجیلک صفی ده قصد اولنور استاد لطیفی بیت زکوی دلبران
 در وازه کردن * بود در دکن زاتازه کردن کی در وانه فی سکون راء مهمله و فتح نوله کینک
 دیر لر زبان باشلرند و طام اوز رینه و بعض فوقانی اوطه لره جقمق ایچون ایدر لر استانبولک
 اکثر اولر نده زبانه لوی باشلرند اولور که قیانب آچیلور کی در واه فی سکون راء مهمله و اطهار
 هایلله در واده مرقومانک اوج معنایله مترادفدر جمله دن بمعنی سرنگون امیر
 معزی * قطعه * همی چو کوه نماید سمند باد نکش * زباد کوه نمایش مخالفان گاهند * کند
 ز آتش شمشیر جان ازیشان فره * زهول آهن او جفت ناله و آهند * زبیم دشمن تیغش که
 بر شو د بفلک * ستارگان همه در برج خویش در واهند کی در وانه فی ضم راء مهمله و واو
 معروف و فتح نوله درت معنایه کلور اول جلاج یایی خزالدین جرجانی بیت سر سر و سخی
 سدد باشکونه * دو تا سدد پشت او همچون در وانه * ثانی مطلق یایه دخی دیر لر مولانا کسایی

بیت میر بودیم چون کان بکچند * کوز کشتیم چون درونه شدیم * ثالث یعنی درون میر
 خسرو بیت چون غمزه را بران تحیر * از خوردن غم درونه شد بر * رابع مؤید الفضلاده
 دویه دن بر کوکدر عقرب هینا تنه درونه * عفری دیرل تعریب ایدوب درونج دیدلر
 وضم دال وراء مهملتین ایله قوس وقرح معناسنه در * در یوزه * سکون راء مهمله و یای
 تحتانی و کسر و او و فتح زاء معجه ایله یعنی در یوزه * مرقوم یعنی دپلنک کرمک دلخیلره لازمه
 اولدوغندن اسم اولشدر شیخ سعدی بیت چوپیری بدر یوزه شد بامداز * در معجده
 بود و آواز دار * شیخ نظامی * مثنوی * پنجه پراکنده چوکل کوش تو * ز کس چشم آبله
 هوش تو * و عله بدر و ازه * کوش آمل * خنده بدر و یوزه * هوش آمل * میر خسرو بیت
 فروغست در کد امین خاک پیوست * که تودر یوزه خورشید و مه رست * در یوزه * ضم
 راء مهمله و او معروف و فتح یای تحتانی ایله جامه یه دپکن یامه بز اولسون غیری اولسون میر
 نظمی بیت ز عالم هر که دل ناکامه دارد * در یوزه رقه اش در جامه دارد * دره * فتح راه
 مخفف و مشدد ایله ده جایز در درت معنایه کاور اول ایکی طاع اراسنده واقع بر مقدار آحق
 یز خواجه حافظ بیت سیه کشته چشمش بر آهو بره * بر آورده کپکان خروش از دره *
 و طاع اراسنده میل اقدوغی یره ده دیرلر و له ایضا بیت ز شیرین کیا هان کوه و دره *
 شکر یافته شیر آهو بره * اصلی در در آخرنده کی ها پایه و دسته ده اولان ها کی اختصاصیه
 اولمده جایز در ثانی یعنی شکم کنایه بیت دره * من شدست از نعمت * چون ز محمدان خصم
 یز عذره * ثالث شول شکمه دیرلر که هر نقدر طعام یسه و هر نه بولور سه ییوب طویعه
 استاد لیبی بیت داد دره * که کاهان خور دن * ساکن نشود هفت من سرکین * رابع فرهنگ
 جهانگیریده یعنی شکمه حکیم ناصر خسرو بیت کرک از دمه خوران و رمه در کیا چران *
 هر یک بحر ص خویش همی پر کند دره * حکیم سوزنی بیت ده مرغ سمن تو بتنه ای بخوردی
 او دره * کاوی بده اما ز نیایی * در هشته * سکون راء مهمله و شین معجه و کسر ها و فتح تاه
 مثناة ایله یعنی جود و عطا مثله بیت بسکه دارد سخا و در هشته * در زمانه نه زد
 نه در هشته * در یاجه * کول معناسنه عربیده خایج دیرلر ابو المعانی بیت ز شک داغ سینه ام
 یا قوت در کان بوده است * ز داسک چشم من در یاجه عمان بوده است * در یجه * بفره
 و او یعه قیو یعنی بیوک قیودن کوچک قیو او یارلر ات کیرمده جک قدر و بعض نسخه ده
 اولو طاع دپه سینه دیرلر * در یوزه * سکون راء مهمله و ضم یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله
 یعنی در و ازه کردن یعنی دپلنک معناسنه که در یوزه دخی دیرلر خلاق المعانی بیت در مانده ام
 بدست غریبان مظلله * در یوزه * ز کوی عطای تو میکنم * مولانا جامی * مثنوی * ای خدا کترین
 کدای تو ام * چشم بر خوان کبر یای تو ام * میر سم * در تو هر روز * شی * لاله زنان بدر یوزه
 * در دمه * سکون زاء معجه و فتح دال مهمله و میله کواکب سیاره یه دیرلر یعنی یدی یلدز که
 ثابت اولیوب دایما حرکت اوزره درلر بونلدر زحل و مشتری و مریخ و شمس و زهره و عطارد
 و قمر بو نلرک فارسیه اسملری زحله کیوان و مشتری یه بر جیس و اور مزدخی دیرلر مریخ
 بهرام شمسک اسمی خورشید دن غیری چو قدر و زهره یه ناهید و عطارد نه و قمرک دخی

دخی ماهدن غیری آدری چوقدر و بونلرک هر بری بر کوکله دوزو حرکتلری بونینه محالفدر
 کی زحای وکی دولابی وکی جمایی دوراید لر و هر برینک مخصوص حرکتی وارد زحل غایت
 بطی الحركه در اوتوز اوج یلکه بر دوره بی تمام ایدوب مرکز نه کلور مشتری اون ایکی یلکه تمام
 دوره ایدو و مرغ بعض فلکی لر قونجه درت یلکه و بعضی لر قونجه ایکی بحق ییل و بعض قولن
 بر بحق ییلکه دورایدوب مرکز نه کلور و شمس بر ییلکه تمام دوره ایدوب هر برجه بر رای
 مکی وارد و زهره سکنر آید و عطارد درت بحق آید و قراوتو زکونده دوراید هر برجه
 ایکی بحق کون طور و بکرمی سکنر منزله سی وارد هر منزله ده اون ایکی بحق کون طور درکه
 او چوزاللی کونله منازلی قطع ایدو و بونلرک سیری غربدن شرقه دراما فلک الافلاک که فلک
 اطلس و فلک اعظم دخی دیرلر بکرمی درت ساعتی تمام دوره ایدوب مرکز نه کلور بونلرک سیری
 شرقدن غربه در ایچنه اولان سکنر کوکی معا دوندر مکه سبعة سیاره نکه دور و حرکتلری
 کو و غیوب بونلرک سرعت حرکتند سیارات شرقدن غربه کیدر کی کورینور الله اعلم و سایر
 کواکب فلک ثابتی اولمفلر انلرک حرکتلری و فلک ثابتی ییلکه بر درجه حرکت
 مخصوصه سی وارد دیرلر بونلرک زیاده تفصیله تحمل ایلر تفصیل استین هیئات
 کتابلرینه نظر ایتسون در کاله بی معنی در کاله مرقوم دره بی فتح زاء فار سیله معنی
 مهر که خاتم معنا سنه در ادات الفضلاده معنی پر خشم درینه بی کسر زاء فارسی و سکون
 یای تحتانی و فتح نوله ات ایچنه اولان یو مریجه سنه یه دیرلر ترکیب بز و مریجه غدد و دیرلر
در دستارچه بی ایکی معنایه کلور اولال مفرمه سی که دستمال دخی دیرلر حکیم انوری در منقبت
 امام علی رضی الله عنه * رباعی * آن دست که جود در سجود آمد ازو * دیباجه * ترتیب وجود
 آمد ازو * دستارچه * که یکدش خدمت کرد * تانیست نکشت بوی جود آمد ازو * خواجه
 حافظ * رباعی * مای که قدش بسر و میماند راست * آینه بدست روی خود می آراست
 دستارچه پیشکش کردم گفت * و صلح طلبی زهی خیالی که تراست * ثانی مندیل که صارق
 برینه عارینورلر در دستاره و دستره بی الفک اثباتین حد فیده جایزال بحقوق سی که بر نوع
 کوچک بحقوق در عربیه منشارید دیرلر حضرت مولا ناقص سره بیت از شکر نی که هست
 بهره حجابید نش * لب همه دندان شده بومثل دستره * حکیم ولولی بیت خواندن مدح
 توان بر دل دشمن که کند * آن رجا دستره نتواند بر چوب زرنک در دست انبویه و دستنبویه
 کلاهما معنی شمامه که قاون کبیر اما الاجه و خوشبوی در دستنبوی دخی دیرلر بعض عطریاتدن
 شمامه ایدوب الله طوتارلر غایت نفی وارد شمس طیبی بیت زدستنبویه خلقتن جهان
 زانسان معطر شد * که هر دم میکند سجد نسیم باغ رضوانش در دستانه بی سکون سین
 مهمله و فتح تا و نوله آلت ذراعین دن بر آلتدر دستاهنک دخی دیرلر ترکیب طوتق دیرلر
در دستاویزه بی هدیه مختصر و واسطه بزکان کذا فی المجمع مثال معنی اول میر نظمی
 بیت بدستاویزه محنت آید برم * شب و روز ایام غم کسترم در دستبانه بی سکون
 سین مهمله و تاء مشداده موقوف و فتح باء موحده ایله الدوان و قو لحاق که دستوانه دخی دیرلر
در دست سوزه بی سکون سین و تاء موقوف و ضم سین ثانیله اول قره دیرلر که خواستگار

اولئس اما هنوز نکاح او تمامش اوله که نامزد دخی دیرلر ترکیه نشانلو دید کلمی معنایه در
شاعر * مصرع * یکی دخترک دست سوزده بدی د دست شانه بی سکون سین و تاو فتح
شین معجه ونوله قزازلک چپردید کلمی طراق که کوندن اولور د دستگاه بی سکون سین
مهمله و تاو فتح کاف عجمی و اظهار هایلله اوج معنایه کاور اول اول نسنه در که عامه تحریف ایدوب
د زکاه دیرلر قاش و بز و کتان طوقورلر حکیم انوری بیت با صطناع بر آ راست دستگاه وجود
یاستناد بیفرو و دیا بکاه صدور * ثانی اکثر قدرت و قوتدن کنایه ایدوب بومرتبه کاره الی
ایریشور و کوچی بتر معنایه استعمال اولور استاد لطیفی بیت آنچه از هر چیز دارد
دسترس * دستگاه اونداند هیچ کس * ثالث کثرت اثواب و اموال وار زاقدن کنایه در
حکیم فردوسی بیت بدانش نبد شاه را دستگاه * و کرفی برابر نشاندی بکاه بی دست کله
سکون سین و تاء موقوف و فتح کاف و لامله ایکی معنایه کاور اول اول نسنه در که ایسپو دریدن
ایدوب آت و قاطر ایاغنه کجورلر ترکیه کو ستک دیرلر ثانی شبیه و نظیر معناسنه در
کذا فی فرهنگ جهانگیری د دستگاه بی ایکی معنایه کاور اول دستگاه مرقومدن مخفقد راج
معناسنه ده مستعملدر ثانی قوت و قدرت معناسنه حکیم فردوسی بیت به نیک و به بد
دادمان دستگاه * خداوند کیوان و خورشید و مه د دست موزه بی ضمیم و او معروف
و فتح زاء معجه ایلله بمعنی دستاویر مرقوم حکیم سنایی بیت ساخته دست موزه * ما لوص
به نیک من جو و دو کاسه سنبوس * امیر خردالدین ربیع المالکی بیت ای تیغ او که فتحز تودست
موزه ساخت * یارب بدست اوچه در خشنه کوهری د دستواره بی لفظ مرکبدر دست
ایلله وار و هاء علامتدن دست معلوم وار کله لیاقتدرو هاء علیته نقل ایچوند ر معنای ترکیب
الیکبی وال قدری نسنه یه دیرلر هرنه اولور سه شیخ اوحدی در جام جم بیت چون خوری نان
دستواره او * نظری کن بدست پاره او د دستوانه بی سکون سین و تاو فتح او ونوله اوج
معنایه کاور اول بمعنی دست ابرمجن که دستیانه و دستینه دخی دیرلر ثانی صدر مجلس
معناسنه که یا لکتر دست دخی دیرلر حکیم زاری قهستانی بیت پادشاهی بما رسید که یاز *
باز آمد بدستوانه ما * ثالث ساعد آهنین یعنی قوی خاق که جنک کونلرنه زره کید که افی
قوللره کیدر لر ترکستانه قلق دیرلر د دستواره بی سکون سین و تاء مشناه و تاو فتح او
و دال مهملات ایلله بوزن پرورده او قلاغی که آنکله یوقه آچارلر کذا فی المجمع د دستور شاه
بر نوع ذی قیمت جواهر ایلله مرصع تاجدر که شاهلره مخصوصدر حکیم فردوسی بیت تبارک
برش تاج دستور شاه * زکوهر کران سنک و تابان ماه د دستوره بی سکون سین و تا
و فتح او و را مهملتین ایلله بمعنی دست رنج و دستاره مرقوم یعنی الی محقوسی کذا فی المجمع
د دسته بی بوزن بسته الی معنایه کاور اول قبضه شمشیر و خبر و محق و نیر و نیشه و امثالی
ثانی اهل صنایع آلنرینک عیانی معناسنه عموما ثالث کل و لاله و سنبیل و ریحان و امثالی مشکوفه
و شیره دسته سینه دیرلر محمد شمس بقعه ادی بیت صد دسته باد از کل و اقبال در گفت * و خرق
دشمنان توتیخ دودسته باد * حکیم فردوسی بیت یکی دسته داری کنایون بدوی * از بدستی
دسته رنگ و بوی * کمال اسمعیل بیت چهر شاهان در قبای سبز و سرخ * مسجول

کل باغچه در يك دسته اند في رابع بمعنى جاروب يعني سپور كه حضرت مولانا قدس سره بيت
 دمی چو فكرت نقاش نقشه سازي * كهی چو دسته فراش فرشته را و بی * خامس یار و معین
 معین و مدد کار معناسنه شاه ناصر خسرو * رباعی * بسته هوا مباحش اگر خواهی * تادیو مر
 ترا نکرد دسته * چون از فساد باز کشتی دسته * آنکه کند صلاح ترا دسته * سادس بمعنى
 یعنی کستاخ و کستاخ کردن استاد رودکی بیت نیست از من بهتر عجب کستاخ * که تو کردی
 دو اولم دسته في دست یافته في یعنی ظفر یافته و غالب شده میرنظمی بیت دست یافته
 باد ایدم بر عدو * می نماید نصرت و اقبال رو في دست یانه و دستینه في اوج معنایه کلور اول
 حکم هایون شاهان و وزرا فرمانی معناسنه استاد مخیك بیت مرابع تو دستینه نشست
 چنان * که نیره گردد از اشك مانوی از وی * بومعناده مطلق مکتوب و مراسلات معناسنه
 کلور و له بیت که کند کاربدان خط تو ای مردك خر * در کس زنت سزد این خط و آن دستینه
 ثانی بمعنى دست برنجن یعنی بلا زك و قول باغی که اینجو و لعل و سایر نسنه لردن ایدر لر مولانا
 جامی بیت زدستینه دو ساعد داده رونق * ز زر کرده دوماهی را مطلق * شیخ نظامی
 بیت ممی کز روی مرادستینه سازند * به از سیمی که بردستم گذارند * ثالث دسته عود و رباب
 و طنبور و امثالهم حکیم خاقانی بیت دل بکیسوی چنك در بندید * جان بدستینه رباب دهید
 في دسکره في سکون سین و فتح کاف عجمی وراء مهملتین ایله ایکی معنایه کلور اول هر شهر
 و قصبه یه دیر لر عوماعریه کی مدینه و مصر معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت بکهایه
 دارم یکی دسکره * که بردستکار دیش باد آفرین * ثانی بر شهر اسید عراق عجمه خصوصاً
 تاریخ طبریده مسطور در که هر قل ملک رومی منازعدن پاک و مصون ایتدی فرخان ملک
 رومدن فرار و هزیت ایلدی هر قل عقبندن ایریشوب فرخان و ملک عجم ایله محاربه
 ایلد که عجم ملکی قاچوب شهر دسکره یه واردی مزبور شهرک متین و محکم حصاری اولغله
 آذین تحصن ایلدی سواد عراق آذین معظم شهر یوق ایلدی شهر مزبور معناسنه استاد لیبی
 بیت کار دانی همی ارزی بسوی دسکره شد * آب یش آمد و مردم همه در قنطره شد
 في دسمره في سکون سین و فتح میم وراء مهملتین ایله دسکره مرقوم معناسنه مرویدر
 في دسره في سکون سین مهمله و فتح میله برنوع غله آدیدر کذافی مجمع الفرس في دسه في
 فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول خلاهرک ابلک یوماغی میرنظمی بیت زنگی بود کیسو
 زولید * بند سر چون دسه ببولید * ثانی طوقنان بزی صار دقلری چارکوشه اغاج که
 عریده منوال دیر لر في دشمه في سکون شین معجه ایله بوزن چشمه ایا ایلردن بر مبارز پهلوان
 نامیدر کذافی مشکلات شهنامه في دشته في سکون شین معجه و فتح نوله خبهرک مخصوص
 آدیدر و برنوع خبهرتیفی در که انسز اولور ابوالمعانی بیت زمرگان دشنه هازد سیننه دل
 شده حال دل بیجان مشکل * لا رخلقنه مخصوص برنوع خبهره ده دیر لر شیخ نظامی بیت من
 آن روم سالار تازی مشم * که چون دشنه صبح مردم کشم في دشنوه في سکون شین معجه
 و فتح نون و و او ایله بمعنى دشنه مرقوم کذافی نعمة الله في دشتیکه في کسر شین معجه اول
 و سکون یای تحتانی و شین ثانی و فتح کاف فارسی و اظهار هایلله بمعنى شب کیهه معناسنه

صاحب قهرنگ جهانگیری نقل ابلشدر کی دك زده بی سکون کاف و فتح زاء معجه و دال
 مهمله ایله صقالی و بیفی تراش اولان آدمه دیرلر کدانه بی دلاله بی لام مشدده ایله اوج
 معنایه در اول غمز و غیبت ایدی بی ثانی ناز و عشوه ایدی بی زنه دیرلر ثالث عاشق و معشوق
 میانده اولان واسطه یه دیرلر حکیم سنایی بیت چون در آمد وصال را حاله * سرد شده
 کفنه کوی دلاله * مولاناها تنی بیت فرستاد دلاله هوشمند * پی خواهی در دا ناپسند *
 بی دله بی فتح لام و میله تازه مایه اورلش شیر اکادملک دخی دیرلر ترکیه دال رینه تاء مثله
 ایله تازه کسلش پشیره نله دیرلر غلط دراصلی دال ایله در کدانی قهرنگ جهانگیری بی دله بی
 لام تحفه میله اوج معنایه در اول دشتی بر جا نور در صمون مشایه ترکیه سکسار دیرلر در یسن
 دباغت ایدوب کورک ایدر لر سینه سی بیاض سائر یری سیاه اولور سمور و زرداوه
 و سکسار بر نوع جاوردن انجق سمور نرم و لطیف و بر آق اولور صافی سیاه در بیاض یری
 یوقدر واستعماله خاصه واردر و اقامتی زیاده در وزر داوه بر مقدار صار و در سینه سی
 بیاض در قیمتی سمور دن آچقدر بونک دخی خاصه سی واردر اما سکسار کتوبلری اوجی سیاه
 و دی بی بیاض در بر مقدار درشت در و بر آق دکلدر قیمتی زرداوه دن آچقدر استعمالده
 اقامتی یوقدر بولغنی تعریب ایدوب دلوق دیدلر شیخ نظامی * مثنوی * روز و شب از قندز
 و قاقم چراست * این دله نیست پانک اردها ست * کر به نه دست درازی مکن * بادله
 دمه له بازی مکن * مجمع الفرسده دله قاقم ایله تفسیر اولمش و لام مشدده ایله مذکور
 جانور معناسنه منقولدر و قهرنگ میرزا ابراهیم دله بیان کدیسی دیو مرویدر بوبیت ایله
 اسنشهداد اولمشدر استاد فرخی بیت همیشه تا بصورت یوز بر تر باشد از آهو * همیشه
 تا بقوت شیر بر تر باشد از دله * حکیم اسدی بیت زهر سوپی اندازه در وی بجوش *
 بتان پرندی برش دله پوش * ثانی بمعنی دلاله ثالث جامه بشیمینه و مرقع در ویشان که معربی
 ایله مشهور در که دلوق دخی دیرلر و تشدید لام ایله مکر و حیلله معناسنه و بر مشهور
 مکان عورت آدیدر دله محتماله دیرلر استاد فرخی بیت زهر آئنه از بند تو چون مردم رها
 کرده * کنون دایم همخواند کتاب حیلله دله بی دلیله بی کسر لام و سکون یای تختانیله
 بلغور معناسنه شاعر بیت چوروی کرده نهفته طعامهای نفیس * غدا بشام و سحر شد
 دلیله و منجو بی دما به بی فتح میمن ایله ابکی معنایه در اول نقان معناسنه در سیف الملوك
 در مدح جلال الدین اکبر شاه * رباعی * ای شاه فلك رنبت و خورشید سرور * فیلت بنقار
 خانه گاه زذو کیر * آورد ز سر دما به و زدندان چوب * سنجش شده کوشها و خرطوم
 نفیر * ثانی نفیر معناسنه حکیم زاری قهستانی * مثنوی * بکین بر خاسته چون شیر غران
 بر رفتن نیز چون شمشیر بران * دما به برد میدند از بکاهی * روان کشتند چون دریامپاهی *
 بعض نسخه ده دبالک که قولتی آلتنه طو توب چالار کی دمدمه بی فتح دال مهمله سکون می
 اول و فتح ثانیله درت معنایه کلور اول قهرنگ جهانگیری مکر و فریب و افسون معناسنه
 حضرت مولانا قدس سره بیت زین دمدما زنان بتوسند * بر ما تو خوان که مرد مردیم
 حکیم زاری قهستانی بیت ملک قناعت مده بدست طمع باز * مثنوی نشاید زبون

زبون دمدمه زن * ثانی نقان و دهل و کوس و امثالی نسنه لر معنا سنه و له بیت دمدمه
 میزنند بر سر باز عشق * همسر جان میدهند کیست خریدار عشق * ثالث یعنی آواز
 سیف اسفرنگی بیت اگر چه دمدمه جاهه در میماند * بشعر زنه بود نیکنام مردم را *
 رابع غوغا و غلبه معنا سنه ابو المعانی بیت ممکن ستیزه بهر کس بخوی نیکو زی * باطف
 شو همه کارت مباش دمدمه ساز * و فر هنگ جها نکیریده یعنی سرکوب قلعه اول نسنه یه
 دیر لکه قلعه مقابله سنه طبراق و اغاج ونه اولور سه قله کبی نسنه ایدوب اوزرینه طوب
 چقاروب قلعه نك برج و باروسن و ایچروسن دو کرل خلقنی بحیر ایچون * دمه و دمه
 کلاهنما بسکون الم وقع الکاف الفارسی و اظهار الهاء آهنگر و زرکر اوجا غی و حمام کلخی
 و کر نید اوجا غی و امثالهم نسنه لره دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت که در طواف آتشم
 که در شکاف آتشم * باد آهن دل سرخ ر و از دمه آهنگرم * حکیم سوزنی بیت بصره
 خاطر بد مکه آرزو بفسان * کنبد کر ماهه دماغ سویدا * دم گرفته * قوتش دری وغیری
 و دباغت اولندین متعفن اولش معنا سنه و دخی یعنی نفس گرفته شیخ نظامی بیت زمین
 از باد آهن خم گرفته * هوا را اذر اودم گرفته * دمه * فتح میم و سکون نوله دیدن
 لفظ تمدن اسم فاعل در دخی بیاد دهند یعنی صاوری و افوری ابو المعانی بیت بکشن آمد
 و بلبل شده عزیمت خوان * صبا بنکمت خوش غچه را دمه شده * دمه * سکون میم و فتح
 نوله ابکی معنایه کلور اول بر شغال در و کلیمه دخی بر شغال آذیدر بونلرک محاون و مناظره
 و مناقشه و مسامره لرینه مبنی بر کتاب تالیف اولمشدر ابتدا دابشلم نامنه هندی لسانی
 اوزن تالیف اولمش جمیعاً بهایم لساندن حکایاتدر بعد زبان پهلوی یه ترجمه اولمش بعده
 عربی لسانی اوزن ترجمه اولمش بعده حسین و اعظ سهیل امیر نامنه زبان فارسی یه
 ترجمه ایدوب نامنی انوار سهیلی قومش بعد جنت مکان فردوس آشیان سلطان سلیمان
 خان نامنه واسع علی سی نام بر مرد فاضل ترکی یه ترجمه ایدوب اسمتی همایون نامه قویمش
 حقا که عبارات رنگین و کلمات دلنشین نظم و ایات ایله زیب و زینت ویرمش عند الا هالی
 مقبول کتا پیر استاد فرخی دمنه نك شیر ایتدو کی قزیه و مکر و حیله سی صد دنه بیت
 دمنه از بهر شکم عافیت شیر نجست * لاجرم شیر چه برد یسر کین پذیر * حکیم خاقانی بیت
 دمنه اسف بکاشود شاخ برهنه سنبله * قوت موم و آتشی فعل ز قوم و کوثری * و مجاز افتنه کار
 و حیله کر عورته دیر لر ابو الفرج رونی بیت تف سیاستش از دیود مننه ساخته خف *
 کف کفایش از شیر فتنه دوخته شیر * ثانی اول دلو که در که شور زده نفس المی ایچون
 اولور و دخی بخار چقمق ایچون اول دلو که قود قلی بزبان لرینه ده دیر لر کمال اسمعیل
 * قطعه * آن ریش چنان نمی پسندند * صاحب طبعان این زمانی * زیرا که بهر کار
 ناید * الا برای دمنه دانی * عربیه جمع اولمش زبل حیوانات معنا سنه در جی دمن کلور
 شیخ او خدی بیت دمنه رفتگان تست این خاک * سیره دمنه را چه داری پاک * بعض
 مزبله اوزرنده تازه یشل چمن بتر اما الی زبل اولمغه عربیه ضرب مثل ایدوب ایا کم
 و خضر اء الدمن دیر لر بر آذمک ظاهری معنور باطنی خراب اولسه ضرب ایدر لر * دمه

بوزن همه ترکیه دپی دیدکاری یعنی قاریغارکن بشدید هوا السوب قاری صاور رآتی وادی
 یوله کیمکین منع ایدر حکیم اسدی بیت مران کرک را مرک به دردمه * که بی خورد ماند
 میان ربه * بو معنایه شیخ نظامی بیت کرک ازدمه کی هراس دارد * باخود غمد و پلاس
 دارد * ودخی دمو رجی آلتندن کورک و آتشی اوفور چک نسیم لره دیر لر امیر خسرو
 بیت نقدر اسکه در عیار آورد * دمه و کون را بکار آورد * همیله بی کسریم و سکون یای
 تحتانیله دمیدن لفظندن اسم مفعولدر ظاهر اولش و تازه تمش و افرایش و صباح
 آچاش مثال اول و ثانی ابو المعانی بیت دمیله غنچه خندان بعارض خوبت * زبوی عنبر
 زلفت دمیله سنبل تر * مثال معنی اخیر حکیم شغایی بیت خورد شد تواز صباح امکان
 صد مرحله بیشتر دمیله * دنبره بی سکون نون و فتح یا موحه و راه مهمله ایله یعنی طنبور
 کذا فی شرفنامه * دندانه بی سکون نون اول و فتح ثانیله کلیدک و طراغک دیشلری و امثال
 نسند لره استعمال اولنور و فرهنک جهانگیر به کنکره به دندانه دیر لر حکیم خاقانی بیت
 قصیری که بنام او طراز ند * دندانه اش از افتاب سازند * دندان خند * یان دیشلری
 یعنی ثنایا دیدکاری دیشلرک یا شله اولنور که خنده ایتمد بجه کورنیز * دندان کوساله بی برنوع
 او قدر که دمرنی کوکن اولور شویله که بوزاغودیشنه مشابه امیر خسرو بیت سواراش
 کرکین دلیر افکند * بدندان کوساله شیر افکند * دندنه بی بوزن زمزمه آهسته سو باشک
 معناسنه کمال اسمعیل بیت تیزی که بانگ رعیم و زیر او بد * در زیر لب چودندنه ناتوان
 کند * دندیدن آنک مصدری در * دنفه بی سکون نون و فتح قافله دلوجه دیدکاری که
 وفادای اراسند بتر اگر بیله دوشرلسه او کند که بغدانی افساد ایدر میر نظامی بیت همی
 باشد اگر در جمع مردم * چودنفه میکند افساد دکنم * دنگاله بی سکون نون و فتح کاف
 همیله اولوقدن صواقرکن طوکوب بوزاوله کذا فی کتاب السامی * دنگاله بی سکون نون
 و کاف و فتح دال مهمله و لامله یعنی دنگاله مرقوم کذا فی نسخه میرزا ابراهیم بو معنایه لنگ
 سکا که دیشدر بیت خلم از دماغ و یعنی من تابه پشت پای * کشتست دنگاله زسردی
 و ازخار * دنگلاله بی سکون نون و کاف همیله یعنی ژاله که ایام بهارده وقت نهرده
 یغوب سبزه اوزرنه قارکی کورینور و بر معناسی دخی نیز لک و تند طبع اولق * دنه گرفته
 کتاب السامی فی الاسامی ده یعنی متکبر و ناسیاس یعنی کفران نعمت حق جل و علا و بعض
 نسخه ده خوشحال و شادان و مجمع الفرسایه یعنی بیک آمد و دونه * دنه بی فتح نونه
 نعمت و شادی معناسنه خلاق المعانی بیت ماش لله کرکند پیوند با طبع تو غم * طبع غم را
 از نشاط اوید آید دنه * تحفة الاحبابه یعنی دویدن و تکبر و غرور کردن شامنا صر خسرو
 بیت مثلست اینکه چو مو شان همه پیکار بمانند * دنه شان کیرد و آید سر کر به بخارید
 فرهنک جهانگیر به صد اوند و شادایق صبی ایله زمزمه معناسنه استاد منوچهری بیت
 قاتوانی شهر باز اروزامروزی میکن * جز بگردخم خرامش جز بگردون دنه * دنده بی
 بوزن رسیده یعنی خرامیده رفتن یعنی صالتی صالتی یوریک شاه ناصر خسرو بیت ای
 دنیله همیچو خون کرده رخا ن از خون دل * خوردن خونت بخواد خوردن مدن

مدن در دوده در سکون واو و فتح دال مهمله ایله بعضی دایره کذا فی شرفنامه در دوره در
 سکون واو و فتح راه مهمله ایله معنی پیمانته شراب کذا فی الاداة در دوله در سکون واو و فتح
 لامله درت معنایه کلور اول یعنی کز دباد که ترکیه قاصرغه عربیه زو و بعد دیرلر ثانی پیاله
 شراب کذا فی نسخه میرزا ابراهیم ثالث یعنی دایره رابع زلف معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و کتاب الاسامی فی الاسامی ده ضم دال ایله کز دباد معناسنه اما مؤید الفضلاده فتحه ایله کز دباد
 اوضمه ایله اول شخصه دیرلر که قصیر القامه اولوب زیرک و عاقل و دانا طن اولنه اما
 اول نادان و ابله اوله و عربیه ابکی معنایه در اول بخت و طالع ثانی غالب و ذی قوت
 معناسنه در دهان دره در اسمک که خمیازه معناسنه در اکافار و فازه دخی دیرلر و دخی دایما
 اغزین آچق طوتانه دیرلر و هر اشتم و کن سریلینه دینلور ابو المعانی بیت پیش بلبل
 ازل هر کر میگوی در دتر * آن دهان دره رازت فاش در کاشن کند در دهانه و دهنه در کلاهها
 بفتح الهاء و النون اوج معنایه کلور اول رنکار معدنی در که رنگی سبز و تلخ اولور باقر
 معدن مدن حاصل اولورانی بعض دواتر کیبینه جزو ایدرلر خصوصاً دفع سمو ماته و داروی
 چشمه نفی وارد در اعلاسی فرنگدن کلور دهنه در رنگی دیرلر کمال اسمعیل بیت زتاب
 خشم تو کر پرتوی بروم رسد * شود زبانه آتش دهانه های فرنگ * حکیم زاری قهستانی
 * قطعه * صیقل بکن این رواق ازرق * زیر و زرساد بر کرانه * وین سخن زمردی شود
 راست * از ریزه ساد چون دهانه * بو معناده معربیه دهج در * ثانی جام اسب ثالث هر تکه
 دهانه مشابه اوله یا خود دهان منزله سنه اوله و دخی دزه اغزی و چارسو و بازار ماغری
 اغزی معناسنه در شیخ نظامی بیت شد زمین بر دهانه های پر آب * که کس آن کنج راندید بحواب
 در دهل در سکون ها و فتح دال مهمله و لامله یعنی نفیرین زن یعنی قاشو و یریحی ابو المعانی
 بیت پند شنواز من و دور شو از خفتیش * روی مبین آن زنی میگند آن دهل * و دخی
 هر جایی و بیوفا معناسنه که کند و یه محبت ایدنی قویوب غیر بلرله یار اوله حضرت مولانا
 قدس سره بیت شرح آن بکند ارم و کیرم کله * آن جفای آن نکار دهل در دهره در
 یوزن بهره درت معنایه کلور اول بر کسکین دمور در بالته کی بر طرفی اوراق کبی اما اوز و زرق
 اولور آنکله ایری اغاجلر کز قور و سن و ناهموار اولان دال کسور حکیم اسدی بیت چوزد
 دهره پهلوانی درخت * شد از خانه دولتش تاج و تخت * ثانی باغبانلرک باغ بودادخی
 کوچک دمور بو کاتر کیله دخی دهره دیرلر ثالث نعلبندلرک آت طرناخی یوندقلری دمور
 سمتراش که ترکیه صونتراج دیرلر رابع فرهنگ و فانی ده و فرهنگ جهانگیری کیلانیلره
 مخصوص بر نوع حربه در که دموری یسی اولور قصاب ساطوری کبی شاعر بیت دهر قصاب
 ناجوان مرد ست * دهره اش بهره رقاب و صدور * عبد الواسع جبل بیت کل چاک ز دجامه
 کنون قد تنفسه شدنکو * آلوده لاله رخ بخون چون دهره خرمجیم در ده که در اظهارها
 و فتح راوکاف عجیلله غایت شعیب و بهادر معناسنه معنای ترکیب اون طمر لودر مرادیرار
 و یور کاو دیمک اولور کذا فی المجتم در دهل در سکون ها و فتح لامله حصیرا پند کلری ساز
 و نعمة الله و حاجی قنبره دید کاروت یاز مشلر اما بعض نسخه ده ضم دال ایله نهجیم اولمشدر

د ده مرده د اوز اوز النان شینه دیرل ایا امانی بیت بد بکران دهد آن شوخ نوسه
 ده مرده * مرادست کند صد هزار تاز و ستم د ده به د اظهار هائین و ضم نوله زیور
 و آرا پش معناسنه خاقانی بیت موکب شاه اختران رفت بکاخ مشتری * نشش مه داده
 ده شش فصل دوازده دری د ده د سگون هاء اول و فتح نون و اخفاء هاء ثانی ایل بر طاشدر
 جواهر نوعیدن تعریف بایدوب دهخ دید بکران دانی مشرقنامه و فتح هاء نوله لحام و کرو قنطره
 معناسنه آت و قاطر اغزنه اوریلن هرنه اولور سه د ده د مفعول و مستعمل اوغلان
 ویا عورت معنای لفظ ویریمی دیمکدر میرنظمی بیت شد از دست عالم زر کشنده *
 که بود همجو او هیز د ده د سگون هاء اول و فتح و اوایله بمعنی دهله مرقوم د ده به
 گسترها و سگون یا و فتح نوله ایکی معنایه کلور اول سودا غزی که فله دخی دیرل و ثانی ده به
 مرقوم معناسنه د ده د سگون هاء اول و فتح دانی و او معروف و فتح دال مهمله ایل
 اولد برده یک کی و نصفنه بجهوده دیرل بجهیک معناسنه د مع الیاء الختانی * داد قمرای د
 حضرت باری تعالی جل ذکره اسماسندند داد ویریمی دیمکدر عادل حقیقی جناب الله در
 عز اسمه و مجاز عادل پادشاه لوه دخی دیرل خلیفه الله فی الارض اولدو غیون د دادنی د
 ویره جک در هرنه اولور سه اسم مصدر در خوردنی و پوشیده کی کی احسان و عطا
 معناسنه ده کلور د دادی د بوزن شادی ایکی معنایه کلور اول شهر فار سینک بکرمی
 بشخی کونی اسمیدر ثانی یای خطا به ایل ویردک دیمک اولور میرنظمی بیت کام دل رازمن
 ندادی * کام دل د بکران چو دادی * ویای استغفامیه دخی اولور ویردکی معناسنه د دارای
 فتح راه مهمله ایل انبار دار معناسنه یعنی انباری د دارای د یای نسبتله دارایه منسوب
 دیمک اولور ورنوع حریر قاشدر موج ویرلد که خارادیرل د دار بوی د سگون هاء مهمله
 و ضم باء موحد ایل عودا غاجی اصلی بوی دارا اپدی علم اولیحق مضاف الیه تقدیم اولوب
 دار بوی اولدی شمس فخری بیت بیز مش جام زرین آفتابست * حطب در مطبخ اودار
 بویست * استاد زودکی بیت تاصبر انباشد شیرنی شکر * تا بیدر انباشد بوی چودار
 بوی د دارای د کسر راه مهمله ایل اوج معنایه کلور اول بمعنی انبار دار ثانی ناقوس کبران ثالث
 داشتق لفظندن صیغه محاطیدر دانی د فتح میم و کسرنوله عور نلرک باش اور تسی
 هر یکه فتنه دیرل میر خسرو بیت خود این شه راحق آن شاه افکنی داد * که بر سرهای
 شاهان امی داد دلمی د صیاد معناسنه دام طوز اقدر آخرین کی یای نسبتدر د دانشی
 کسرنون و سگون شین معجه ایل دانشمند معناسنه در حکیم فردوسی بیت هر ذکر بدین
 بوم ز ابستان * نه د دانشی نام غافلستان د داوری د بولفته بعض فرمکه حکومت
 معناسن ویرلر داوور حاکم اولق لوزن بومعنی ده حاکم صفتی اولور شیخ نظامی بیت
 جهاندار داران داوری * طلب کردایر انیان یآوری * وکی ده تظلم و شکوا معناسنه
 دید بکران پادشاه لوه عرض احوال اولند و غندن خواجه حافظ بیت لاله ساغر کید ز کس
 مست و برمانام عشق * داوری دارم خداوند اگر داوور کنم * کمال پاشا زاده و بعضیلری
 خصومت معناسنه در دید بکران داوور خصم اولق اقتضاسیله شیخ نظامی بیت کسی را که دولت

د ک

دولت کنن یاوری * که آرد که با او کند داوری * و بعضی سینه عدوت معناسنه نقل ایله بار
 حکیم انوری بیت آب و آتش را اگر در مجلس حاضر کنند * از میان هر دو بردار شکوشت
 داوری تو داعی تو کسرها یله دور بین و بسیار دان و مجرب امور عالم و وزیرك و احوال شناس
 معناسنه مرویدر تو دای تو بوزن های تمل که کارگیر غارت کرده ایدر لر عربیده اساس دیر لر
 شیخ نظامی بیت آنچه بدو خانه نواین بود * خشت پسین دای نخستین بود * و تمل ایاضی
 معناسنه ده مرویدر مولانا جامی بیت پی دیوار ایمان بود کارش * ازان شد چار دای
 از چار یارش تو دبستان تو کسرباه موحد و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله طفل
 مکتب معناسنه دبستان مکتب ویای نسبتله طفل اولق لازم کلو رکلامی اصفهانی بیت
 ز هفت ساله دبستانیان دعا ایست * که باد عمر تو صد بار برتر از هفتاد تو دیوکی تو خمباه
 موحد و کسر کافله پیرك معناسنه که راوتدر عربیده ملوکیه دیر لر بعضی لر آفتاب گردك
 معناسنه در دیر لر اولدخی راوتدر کونش دورایتد کچه اودد دوراید تو درای تو درایله آیدن
 مرکب اوانجه صیغه امر اولود عربیده کی تعال معناسنه حکیم انوری بیت اثر خیر اثر دین
 خدای * مرحبا مرحبا درای درای * لفظ مفرد اوانجه اوج معنایه کلو اول چاک عربیده
 جرس دیر لر حکیم انوری بیت آن یکی که رقیب کرد نفر * و آن یکی که سهیل بانك درای *
 ثانی یعنی پتک آهنکران یعنی د مورچی چکیجی حکیم فردوسی بیت ازان پوست کا هنکران
 پشت پای * بیو شنه هنگام زخم دارای * ثالث سوزه شروع ایتمك نسخه میرزا ابراهیم
 سوزه شروع ایدیمی معناسنه در کال اسمعیل بیت زبس که من یکد از دتم زغمه ورنج *
 عجان رسیدم ازین شاعران هر زه درای تو درباری تو سکون راه اول و کسر ثانی و فتح بابه
 موحد ایله بر کرده دیمکدر عربیده کی دفعة معناسنه درایله باری دن مرکبدر تو درباری
 سکون راه مهمله و فتح بابه موحد و اظهار ایای ایله در بایست مرقومدن مخفیه حاجت
 معناسنه در وای دخی دیر لر سیف اسفرنگی بیت آنکه چون مردك دیده بود بیو سخته
 فتح را در صف کین چتر سپاهش در بای تو در پی تو سکون راه مهمله و فتح بابه فارسی و اظهار
 یا ایله یعنی پان که جامه یه دیگر لر عربیده رقعده دیر لر حکیم سوزنی بیت در سر آنها قصب بستم که
 با بسیار جهد * نامدیشان یاد در پی نخستین بر ازار * سیف اسفرنگی * قطعه * میلاد
 هر که باشد در سایه خلافت * شریانش را بید از قبض روح محری * سلطان اولیا دید حده
 تو در طریقت * از جامه خضر در بر جامه تودربی تو در بند پای تو بر علتد را بقولده ظاهر
 اولود عربیده تقریب دیر لر درد زی تو اضافه و جمع رحم که در دزه دخی دیر لر تو درزی
 معروف عربیده خطاب دیر لر ابو المعانی در حق شاگرد درزی * رباعی * درزی بجه که در دکان
 میبیدم * از چاک دل و سینه سخن وزیدم * دزدیده نکه که سوی من افتاده * راضی شدن
 از غمزه او فهمیدم تو در ماندکی تو بیچاره و عاجز اولق و عجز معناسنه اولود میر خسرو
 ای بدر ماندکی پناه همه * کرم تست عذر خواه همه تو در وای تو یعنی در بای مرقوم
 حکیم اسدی بیت نه در وای ماهر چه بایست نیز * نوشتست بر ماره کج خیز * و دخی
 نکون و باز کون آویخته معناسنه در تو در هوی تو سکون راه مهمله و خم ها و او چهل

واظم اریای ایله کوی و چوکان میدانی نك ایکی باشنده نصب اولنان ایکی میلك اراسی که
ایکی جانبد طور ب طوبی چوکان ایله اور درلر تا که مزبور میلرک اراسندن کجوره لر قنغیسی
کجوره بیلور سه غالب اولق اولور و لايت و موعر بستانه جرید اویناد قاری معتبر اولدوغی
کبی عجمه کوی و چوکان معتبر در شاهلر و میرزا لار اوینار لر مولانا عارفی مستقل برکاب
نظم ایشدر و محمد عصار از مهر و مشتری بیت روان بر بود از شاه جهان کوی * چو بادش
بر دیکسر تابدر هوی * یاسر در هودخی دیر لر و در سزیا لکر هوی دخی دیر لر شاعر بیت
نهای و عوی سوی هوی دو کرد * بز دیکیار دیکر کوی هو کر که دری بی زبان فارسینک قصی
و لسان عینک صهی در یو حدیث شیر نفک منطوق اولدوغی معنای لطیف اوزن * قال علیه
الصلوة والسلام لسان اهل الجنة في الجنة العربیة و الفارسیة الدریه امانی نه معنایه
اولدوغنه بر قاجر وایت وارد بری بودر که کمال پاشا زاده مرحوم نقل ایشدر و عجم
پادشاهلرینک اشهری مهران کوزا بن اردشیر زمان سلطنتنه تنبیه ایشیدی که قیوسنده
لسان فارسینک صهی سوییله لوا حکام مراسلات اول لسان اوزن یا زله بوقاعده خیل زمان
پادشاه اولغله عالمه شایع اولوب غلبه استعمالدن دره یعنی قیویه نسبت ایدوب دری
دیدیلر و دری مطلق فارسی اولدوغی مشرف الدین یزدینک بو مشهور بوسه معماسندن
فهم اولنور * زاعل یار خواهم ضد شرقی * بتازی و دری و قلب و تصحیف * تازی عربی
اولجه دریده فارسی اولور و محمد هند و شاه نجفوانی صحاحه روایت ایدر که عجم پادشاهلرندن
همین بن اسفندیار زماننده اطراف عالمدن خلق کلوب قیوسنده عجم اولدیلر اما بر لر لیتک
لسانن فهم ایلر لردی فارسینک کونه کونه لغت سو بلر لردی زیر اهر و لایتک مخصوص لغتی وارد
همین امر ایتدی علماسی زبان فارسینک اصحن وضع ایدوب دری نام قودیلر یعنی قیو لسانی
دیدیلر اطراف مالمکه تنبیه ایتدیلر جمیع خلق اول لغتی استعمال ایلدیلر زمانه خنقنه بوضع
مطبوع و مستحسن و پسندیده کلوب مرور یا مالمه پاک و منقح و لطیف و مصحح لغت ایلدیلر
نتکیم حکیم انوری بومقامه مناسب دیشدر بیت سمع بکشايد ز مشرح و بسط او جذرا مم *
چون زبان نطق بکشايد بالفاظ دری * واقنوم صاحبی نقل ایدر که شیراز الکه سنده بر طائفه
وارد قونار کوچه فصیح فارسی سو بلر لرتکیم بحجاز بریه سنده اولان عربان فصیح عربی
سویلدکاری کبی و برده آنلرک اولد قاری ناحیه ده در دیر لر آخرینه یای نسبت کتورب دری
دیدیلر کدافی الجمع و فرهنگ جهانگیری صاحبی یوسف انجوی روایت ایدر که لغت فارسینک
دری تسمیه اولند و غنک اوج وجهی وارد و وجه اول بر جماعت فصیح اولق اوزن تعبیر ایدوب
دیدیلر که هر لغتکده نقصان اولیه اکادری دینلور و بر کروه دیدیلر دری بر لساندر بر قاجان
شهر ساکنلری اول لغتله نطق و تکلم ایدر لر اول شهر لر بامی و مرو و بخارا در و بر فرقینک
اعتقادلری بویله در که پادشاهلر استانه سنده اولان خلق تکلم ایتدکاری لغت اوله و الخاصل وجه
تسمیه سی نه لولور سه اولسون دری لغت فارسینک در شیخ نظامی بیت مغنی در خروش
آورده پرده * غزلهای دری آغاز کرده * و درینک بر معناسی دخی کیک دری در بونک دخی وجه
تسمیه سنده بر کروه دیدیلر دره کوهه منسوب در و بر فرقه دیدیلر خوشخوان اولدوغی سبب

سبب ايله دري ديدلر يعني فصيح و صحيح ديك او اور حكيم سوزني بيت پري ديدار خوري
تارون قد * دري رفتار سر سوي ياسمن خد * وبعض فرهنگه مسطور دركه دامن كوهه در
ديرلدره دن ترخيم اولمشدر و بعضيلر آب و هواي لطيف و چترار اولان موضعه ديرلر
انله اولان ككلكه كيك دري ديرلر و بعضيلر ديدلر كه كيك اكثر يادامن كوهه اولور اول اجلدن
كيك دري ديرلر حكيم انوري بيت در پناه سدره جاهست رغبت پروري * بر عقاب آسمان
قرمان دهد كيك دري * و لفظ دريك بر معناسي قرارگاه بر معناسي جاي خواب و بر معناسي
دني طرف اولمقدري دژ دني في سكون زاء فارسي و كسر خاء معجه ايله بمعنى گرفته روي
و خشمگين كذا في شرفنامه في دستانبوي و دستنبوي في كلاهما بمعنى ميوه خوشبوي
و بز نوع ميوه درودني خلاصه عطر كه ترنج پراغن بعض خوشبو پراقلر ايله طوغرايوب كلاب
و كسكين سر كد ايله شيشه يه قويوب متعفن هوا ده قوقر كه دماغي پاك ايدوب تعفندن
حفظ ايدرو دني بعض عطريات تركيب ايدوب لادن كي الله طوتوب استشمام ايدرلر ايام
صفوت هوا ده دخلي عظيم در حكيم خاقاني بيت درد ست رضاي آن مطهر * دستنبويست
خدا انور في دست شوي في ابي معنايه در اول ال يوحى صويا خودال يوحى لكن و ابريق
وامثالي نسمه ل ثاني امر در فارغ اول معناسنه تركيد آندن ال يوديد كاري معنايه خواجه
حسين شايي بيت زين پس زفيض بحر نشويده سحاب دست * افتد اكر از آتش مهرت
درو شرار في دستكاري في بمعنى شيشه كه عربي صنت ديرلر في دستوري في بمعنى
اذن و رخصت شيخ نظامي بيت مر سخي كز ادبش دوري است * دست برو مال كه
دستوري است في دستي في معروف ظرف در بر داقدن بيوك اولور ايچنه صو و ساير صولي
نسمه لر قورلر و ملاح احمد پاشا كه ويذ زاده ديمكه معروف در بر قصيد سنه دستي تعبيريني
بمسلد و كي خاطره كلكين ثبت اولندي بيت ابي دستم طولومي دستي صندرمه بنم * طوالم
ايكي الم قانده ايمش قاني كرم في دستي في سكون شين معجه ايله محزاه صو سز حاصل اولان
مزروعات و نباتات و صويله حاصل اولانه بوستاني ديرلر حضرت مولانا قدس سره بيت
مرو زين خانه اي مجنون كه كردي خون زهجران خون * چو دستي را فرو بردي عجائب
قيست خون رفتن في دستكي في فتح شين معجه و سكون نون و كسر كافله بمعنى روزگار شاعر
بيت دستكي بشكي و شوني خويش * ربود آن بت شنك را از برم في دغل درايي في يعني
عيب بولغه چالشور سن و كار فريب ايدرسن ديك معناسنه در كذا في المجمع في دعوي في
ضم غين معجه و و او معروفه بر حيرا اسيدركه كيو و طوس آنك شكار كاهنه بر قز بلوب
كيكا و سه كتور ديار قز بنات ملو كدن اولمغه كيكاوس آني حباله از دواجه كتوردي سباوش
آندن وجوده كادي كذا في مشكلات شهنامه في دم ابي في يعني برايجم صوملا حيرتي
بيت بكر بلادم آبي نميد هند بكس * ز قطره نفشانند همچو ابر مطير في ديمدكي في
بر علت در وجوده قبر جفا حاصل اولور في دني في كسرون ايله بمعنى نشاط و خرقي شاه
ناصر خسرو بيت اي شده مشغول بنا كردني * كرد جهان بيهده تاكي دني في دوازي في
اول سكه انش آلتونه ديرلر كه هر يري بش شياني يه صرف اولور استاد منوچهری بيت

چون تو که خدمت هر که تری و مهتر * از پهرده شمیانی و ز بهر یک دوازی * شمیانی درم ده
 مقتدری دوالی بی نام ما کم بخارا در که اسکندر نو شابه که پادشاه بر دغ در آنک حباله از دواجنه
 گتوروب بر دعه ما کم ایلدی شیخ نظامی بیت دوالی بنام آن سوار دلیر * بر آرد دوال
 از تن زده شیر * عریسه بر علتدری دوسرانی و دوسری بی کلاهما بسکون الواو و فتح
 السین المهمله یعنی ستم و بزرگ کذا فی فرهنگ جهانگیری بی دوی بی کسر و او ایله دغل باز
 و حباله کار معناسنه در کذا فی الجمع بی ده بهی بی کعبار التون و کش یعنی خالص اولیوب
 مغشوش اولان کرک التون و کرک کش خالص العیار اولانده ده دهی دیرل شیخ نظامی از هفت
 بیت پیکر بر منست اینکه در سخن سنجی * ده دهی زرده نه ده بهی * وله ایضا بیت
 همه راه او خود پر از کج بود * زرده دهی سیم ده پنج بود بی ده دهی بی یعنی خالص و کامل العیار
 التون کش حضرت مولانا قدس سره بیت عرصه کش خاک زرده دهیست * زده دهی
 بردن آنجا ایلیمست بی دهر نکوهی بی دهر دن شکایت ابلک و دهره یارمز سو بلك یعنی فلکه
 و روز کان شتم ایتک معناسنه موید الدین * مضمرع * از دهر نکوهی چه بود سود ترا بی دهکانی
 سکون ها و فتح کاف بحمیله بر نوع التوندر بی دهلی بی سکون هایله دهلو دید کمری شهر در که
 میر خسرو و میر حسن اول شهر دندر که هندوستان ملککنده بر مشهور شهر در مولانا هاتنی
 بیت کرانمایه کوهر کرامی صدف * بر آهنگ دهلی بر آراست صدف بی دی بی بوزن می ایکی
 معنایه در اول بر ملاک آیدر که تدبیر امور و مصالح که ماه دی و روز دیا و ورور بی دهمبرده واقع
 اولور اکامه علقه در ثانی سال شمسیدن اونجی آیه دیرل که نیر اعظم مدت مکنی برج جدی ده
 اوله که اول شتادر و قشقه دی دینلد و کی بوند نذر امیر خسرو بیت بجان میداد راحت
 دین ازوی * چو برف اندر تموز و شعله دردی * اهل فارس مذکور اوج کونده عید
 جشن ایدر بی باب الدال المهمله الکسوره مع الالف * درازنا بی فتح راه مهمله و نون
 و سکون زاء معجه ایله محل درازیده یعنی اوزونلق و یریمی محل شیخ سعدی بیت توجه غم
 خوری که دوری و فصال یارای دل * که سنی ندیده باشی بدرازان بی سال * قش نور
 اصفهانی بیت درازنای زمانرا بطول بشکافد * بلارک تواکر بر سر زمان آید *
 بی درختک دانا بی بر درختدر آفتاب قننی طرفه کیدرسه آنک پیراقلری اول طرفه دونو
 حکیم خاتانی بیت کر بر درش درختک دانا شدم چه باک * کاقبال او درخت گدورا چنار کرد
 ائیرالدین اخسیکنی بیت باضطناع تو ممکن بود بیان زمانه * که تخم بقلا حقا شود درختک
 دانا بی در مسرا بی یعنی ضربخانه دار الضرب معناسنه در خواجه عید لوبکی بیت ربود صبح
 درست ستان خاکی ماند * در مسرای فاک همچو کلبه قلاب بی دریغ بی محل ناسف ده
 حیفامعناسنه آخرت کی الف استغاثه معناسن افاده ایدر دردا و احسرتا کی شاعر بیت
 ای دریغادر یغ افسوسا * رفت عمرم بباد و حاصل نیست بی درازنا بی سکون زاء معجه
 وفا و فتح تاء مثناة ایله بر قلعه اسمیدر که آتی شاپور بنا ایلشدر بی دربا بی سکون لام و ضم
 راه مهمله و فتح باء موحد ایله صفت محبوبدر کوکل قاپی دیمک اولور ابوالمعالی بیت چه
 یاسد کر نمائد در دلم اندیشه دیگر * بلای عشق او از دبد نیادلر یادارم بی دلکش بی کوکل

کوکلی آچھی روی محبوب و مکان خوبه صفت ایدر لر روی دلکش او قصیر دلکشایی کی دلهرای
 سکون لام و کسر ها و فتح راه مهمله ایله نام پادشاه هند و ستاندر کذا فی المجموع کی ده خندای
 صاحب قریه و رئیس قریه معنا سنه در کی ده کیا فی سکون ها و کسر کافله بمعنی دانه که
 صرم ساغه بکزر بر او تدر بشورب یرلر و مقدم جماعت و خواجه قریه معنا سنه در کذا فی
 الحمودی و شرفنامه کی دیبا فی التون و کس ثل ایله طوقش حریر قماش هر پرده بواسطه
 معروف در حکیم اسدی بیت چه نازی بدیا و خرو سمور * که خواهد تبت بدخور مارو مور
 بر معنا سی دخی شهور فار سینک او تخی کونی آدیدر کی دیده بینا فی کوری کوز محسوسا
 و معنا صاحب بصیرت یعنی آگاه ابو طالب کلیم بیت بکار و بار جهان غیر بکنظر نکند * حباب
 وار کسی را که دیده بیناست * بو معنا ده چشم بینا دخی دیرلر مولانا صائب بیت یارب از عرفان
 مرا ایمانه سرشار ده * چشم بینا جان آگاه و دل بیدارده کی دیرا فی بمعنی دیر آینه یعنی کج
 کلیبی و صیغه امر دخی او او در مقصود اکلمکی بیما ندر استاد بیت بسادیرا که خوشتر باشد
 از زود * درست آید هر آنکس بو دیرا * بو بیتدن مراد هرایشه عجله ایتیموب ثانی
 و تفکر ایله ایتکدر کی دیرا فی سکون یای تحتانی و راه مهمله و فتح باء فارسیله چیان دید کبری
 موذی جانور در حشرات ارضن که هزار پا و چل پا دخی دیرلر و آهسته ریتمکدن کنایه
 ایدر لر انسان اولسون حیوان اولسون کی دیکبا فی سکون یای تحتانی و کاف و فتح باء
 فارسیله ساج آیی که دیک چولمکدر و پا ایلاری اولجه ساج آیی اولق اقتضا ایدر و بکبایه
 دخی دیرلر کی دیوپا فی اور مجک جنسندن اکا بکزر اوزون ایاقلی بر جانور در انکسه و چولامک
 و غنده دخی دیرلر و مکسکیده آنک نوعند ندر کذا فی شرفنامه اما ادات الفضلاده دیوپا
 بر اوت آدیدر مجمع الفرسه عنکبوت معنا سنه در استاد عنصری بیت زیلان فرو نست
 ریشتر شید * تیده دران خانه صد دیوپا کی دیوفر سا فی او چق طومشه دیوفر سای دخی
 دیرلر یعنی طودا قه قبر حق کبی نسنه لر ظاهر اولور تبخاله معنا سنه ابو المعانی بیت کر رقیب
 دیوپا نیم رفته پیش آن پری * میشود از تاب غیرت دیوفر سا برلم کی مع الباء الموحده *
 کی درخت صنب فی ضم سین مهمله و سکون نون و باء موحده موقوفه دلک معنا سنه در
 معنای ترکیب اغاج دل دیرلر بر قوشد و کذا فی المجموع کی دز آنک افراسیاب فی شهر بردع
 قربنده بر مغان آدیدر که پادشاه توران زمین افراسیاب منهزم اولوب فرار ایتد که اول
 غارده اختفا ایتشیدی کذا فی مشکلات شهنامه کی دلا شوب فی براغاج آدیدر غایت موزون
 و لطیف خوش قامت اولور پیراغی داللری دینده چقار اکا بچ انکشت دخی دیرلر اکثر
 و اغلب صوکنار لند بتر تخمک تند و نیز رایحه سی واردد عربیکه فقد دیرلر بعض ادویه ده
 استعمال اولنور خصوصاً استسقا علتنه زیاده نافه در کی دلفریب فی محبوب صفی در
 کوکل البای دیک اولور کوکل الدامق خوبا نک شلندن اولغله مناسب صفت ایلشلو
 ابو طالب کلیم بیت دل چو فریب او خور دصبر و خرد چه میکند * بدرقه چان کی کند رهزنی
 سراب را * مولانا عرفی شیرازی بیت ناز آفت و کرشمه بلا عشوه دلفریب * یاران حذر
 کنید که طوفان فتنه است کی دلاب فی سکون لام و فتح میله قینی التقی ایچون چوق قینایوب

د

قوی اولمش سوده دیر لر دی شب یی یعنی دون کجه دی دون دیمکدو عربی کی امس
معنا منته در مضاف ایله بارحه معنا سنه اولور ابو المعانی * قطعه * سندی دی شب بیزم
باده نوشانی * که نیک و نام رادادی بتاراج * نشاید رقتنت در بزم زندان * بتیر کیر کونت
کشته آماج کی دیکر مشب یی اولکی کجه عربیه اول امس دیرل میر نظمی * مثنوی *
مشب پر نور کلبه احزان * از فروغ رخ مه تابان * آن پری آمدست دیکر مشب * جان
ودیده برون بشوق طلب کی دیکر مشب یی دیکر مشب من مخفقد رینه اول معنایه وله ایضا
بیت دیکر مشب داد و عده وصلت * جان اگر میدهم زعی دولت کی مع التاء المثناة * درخت یی
اغاجدر هلو ز کسلیش اولیوب یرنگ طور اوله میوه دار اولسون کرکسه اولسون پاش
اولسون کرکسه اولسون زیرا کسلیوب یرنگدن قوی قدن صکره اوزون وهوار ایسه
ستون دیرل ذکل ایسه یا مدنی غیری یه بر امر اولور هیزم وهیمه دخی دیرل بوسبب ایله جمعی
درختان اولور تنگم شیخ سعدی بیت برک درختان سبز در نظر هوشیار * هر ورق دفترست
معرفت کردگار * پاش اولدوغی حاله درخت دینلکه صلاحی زباده اولور وله بیت
باد در سایه درختانش * کسترا نیده فرش بوقون * وله ایضا بیت پیراهن برک بر درختان
چون جامه عید نیکبختان * عربیه شجر و چغنائیه بیغاج دیرل فرهاد نامه ده خزان
وصفنده دیر بیت چوقیلدی که بر با کون مهر کردون * بیغاج جلاد برک رنگیز که بر با کون
کی درخت صفت یی کرد اغاجی معنای ترکیب یک اغاج دیمک اولور کی درخت و درخت
کلامه استکون انرا الفارسی و ضم الهماء اول اشباع ضم ثانی و او جمع هول ایله نام بیت المقدس در
یعنی قدس مشربفک آدیدر که درخت کنگ و درخت و درخت دخی دیرل استاد دیمشدر بیت
کعبه نظم سخن خراب شد از تو * همچو ز بخت النصر خطیره درخت * بخت النصر قدس
مشربفی خراب ایدن و کی مشهور در کی دست یی سکون سین مهمله ایله قارش و سره
معنا سنه ده منقولدر عربیه کسر سین مجله ایله مشب دیرل و کاهی اولنه بام موحد
اذ حال ایدوب بدست دخی دیرل ابو المعانی * قطعه * کیریك دست کون او دیده * از دهن آب
وقت از شوقش * بی ادب بود بهر نادیش * خلقه کون کرده ام طوقش * دریده قرغانه
دست دیرل کی دیکر بخت یی چو ملک کنای و چو ملک پشن طعام کی دیکر جوشت یی
برادار که محبت یازانن بلا سبب قالقوب کیدل ایچون ایراد ایدرل چو ملک قینادی دیمک
اولور یعنی عورتی شغرایشدی دیمکدو ابو المعانی از زبان یکی بیت محبت یاران مرا خخواه بود
لیک هیچ آرام یازم دیکر جوشت کی دیوانه است یی سکون یای محبتانی و او و کسر الف
و بام فارغی و سکون سینتین مهملتین ایله قره یو نجه دیکر گری اوت که عربیه جند فوق
دیرل و بر سنه ده کیمک یو نجه سنی دیرل کی دیوانه است یی بام موحد رینه فایله ده اول معنایه در
کی دیوانه است یی خندق الفله یه اول معنایه در و یا انتر است یی دخی دیرل کی دیوانه است
خندق الف و بام فارغی ده اول معنایه در بودرت لغت بوجه او و جمع الف و سطر و در
کی دیوانه است یی ایشتن مقدم و زیاده ایشیش لیلیوب و نکاتل ایتمین آدمه در میر نظمی
* مثنوی * اگر چه دیوانه سنی بر سر کار * ولی طالع مخالف بود ناچار * که توان خوردن

خوردن کس پیش روزی * وگردل بهر يك نه نان بسوزی دیو دولت فی دولت
 سریع الزوال و دشمن دولت معناسنه در کدافی شرفنامه سبب تسمیه سی حضرت سلیمان
 علی نبینا و علیه الصلوٰة والسلام خاتمی النہ کیرن دیوک سلطنتی برایکی کونلک اولوب یتہ
 علی الفور لندن کتدوکی اجلدن بو معنایه اسم ابلشدر در د ج مع الجیم * در د ج آهخ فی سکون
 زاء فارسی و تون و کسر ها ایله ایکی معنایه کلور اول بدخوی و بد کردار معناسنه حکیم اسدی
 در صفت ازدها بیت بدو کار کر خجرو و نیر نیست * در د ج آهخ کو هیست نخجیر نیست *
 ثانی نیر نیر و معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری د ج در د ج هرج فی فتح زاء فارسی و راه
 مهمله و سکون ها ایله شرفنامه مده قبله متقدمین و بیت المقدس که در د ج هوختکنک و کنکه
 ز هرج و کشک و ایلیادخی دیر اما لسان الشعرا ده بخانه معناسنه در وادات الفضلاده در د ج هرج
 بوزن بیدر مذکور د ج دیوک کوچ فی سکون یای تحتانی و واو اول و فتح کافی فارسی
 و ضم لام و واو ثانی معروفله طفل مصروع یعنی خواله لی طفل صاحب لغت محمودی جیم
 یزینه خاء معجه ایله نقل ابلشدر و سروری کاشی مجمع الفرسده جیم فارسیله روایت
 ابلشدر را فم الخروفی فرهنگ جهانگیری یه تابع اولدم زیرا اغلب لغتوده جیمله در د ج دیولاج
 دکنلو چایرو چمنیری که خار و خاشاک زیاده او لقله چایرینک چندان نفی اولدو غندن
 حیواناته مرغی اولیه مثالی میر نظمی بیت ندیده سودا زوی هیچ محتاج * توپنداری که
 مرغی بود دیولاج د ج مع الخاء المعجه * در د ج فی فتح راء مهمله ایله اغاج معناسنه که درخت
 لفظندن ترخیم اولمشدر میر نظمی بیت شود سایه و نفع اوسود منک * که باشند در د ج
 میوه دار و بلدن د ج در د ج کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله بمعنی دریغ کدافی بعض
 اللغة وله * مشقوی * درختی که باشند نموش زبج * بیری دنش در دل آید در د ج * جوانی که
 باشند بجل سطله مرد * دوا نبودا و رابکشتن بدرد د ج در د ج هرج فی فتح زاء فارسی و راه مهمله
 و سکون ها ایله بمعنی بیت المقدس کدافی المجمع د ج دیولاج فی عمارت و شملکدن اوراق اولوب
 مسکون اولین یزه دیر لراخ که هر اسمک آخرینه لاحق اوله توفیر و مکان معناسن اده ایدر
 طاشلو یزه سنگلاخ دینل و کی کبی خرابه و خالی پر رده دیو یعنی شیاطین اولدوخی اجلدن
 دیویری و دیوی چوقیر دیک اولور شیخ نظامی بیت هست درین دایره دیولاج *
 خانه دل تنگ و غم دل فراخ * استاد عتصری بیت چرنک دیولاج آکندیملو * تنی قریه
 میان چون موی لاغر * یو بیتک لازمیله ذکر اولمشدر ضیاء الدین بانجی بیت ازان
 دیولاج پراز غول بکمرز * بقولان اگر دونه پیش مستیز د ج مع الال المهمله * دراز رود د ج
 ماوراء النهر ده برار مق آیدر اما بعض ماوراء النهرک کند و ار ماغی آیدر زیر انهر اسم
 حاتمدر هراز مغه عربیه نهر دیر لرونک اسمی اولمق بعید دکلدر بوکا نهر کا شقر دخی دیر ل
 بیوک نهر در ایچینه بشم حاصل اولور باشی غایت ایرا قدر اول اجلدن دراز رود تسمیه اولمش که
 معنای ترکیبی او زون جای دیک اولور د ج در د ج سکون راء مهمله ایله بوزن و در دیارق
 و یرتی معناسنه در میر نظمی بیت دهان غنچه چون در دست و بازست * از اروناله بابل
 درازست د ج در د ج ضم راء مهمله و واو معروفله در ویدن لفظندن اسم مصدر اولود

چنين معناسنه که عربيه حصا د ډيرلر از يوسف وزليجا بيت بياراست آيز کشت و درود
 از ان زر که يوسف بدو داده بود ډر آ باد ډي سکون زاء فارسيه بمعنی خشم آلود و غضبناک
 بهرامی بيت اگر شیری ډر آ بادش بيند * چوسک اندر پس زانو نشيند ډر آ لود ډي
 بمعنی ډر آ باد مرقوم خسروانی بيت يکی پير ډر آ لود مست در جنگ * که دارد از مصاف
 شیر زنک ډي ډر برود ډي سکون زاء فارسي و راء مهمله و شم باه موحد ايله خشمناک
 و بدخوی معناسنه استاد * رباعي * از روی تو ډر برود کين می بارد * و زقد توفته بر زمين
 می بارد * هرگاه که قامت تو آید بخام * بروی ز سپهر آفرين می بارد ډر ډر ډي فتح زاء
 فارسي و سکون نوله بدخوی و تند و غضبناک معناسنه که ډر آ کاه دخی ډرلر استاد لطيفی
 بيت مکن هج حجت بر د ډر ډر * که در طبع پاکت نیارد ډر ډر ډي دلاد ډي فتح لامله بمعنی
 داماد عربيه صهر ډرلر کسر صاد ايله مير نظمی بيت مکن کر شناسی بهر اعتماد *
 فرينده است اين زن پر دلاد ډي دلشاد ډي خوشدل مسرور القلب معناسنه طالب آملی
 بيت ماکه ويران شد کانيم بدین دلشادیم * که جهانی شده آ باد زویرانی ما ډي دل میداد
 یعنی راضی اولدی و راضی ایدی کذا فی شرفنامه معنای ترکیب کوکل و بردی یعنی عاشق
 اولدی و مایل اولدی ديمک اولور ډي دهيد ډي کسر ها و سکون یای محتانی ايله صيغه
 جمع امر در ابکی معنایه کلور اولور پکتر اضر بوا معناسنه حکيم اسدی بيت پس از خشم
 فرمود کوراد هيد * همه دستها را بخون در دهيد * ثاني و پر پکوز اعطا و معناسنه خواجه
 هبد الله انصاريدن بر عورت بغدادی طلب ايتد که انبار دارينه بر کاغذ بونی یازوب و ور
 * ارزنی ايد کند مش دهيد ماش فرستاديم ن خود آمله ډي ديباوند ډي سکون یای محتانی
 و فتح باه موحد و واو بعد نون ساکنه ايله لقب طهورث شاهدر اکاد يوبند دخی ډرلر
 ديباوندک معناسی تمام سلاح ديمکدر بامر الله تعالى ديولر اکا مسخر ایدی کذا فی فرهنگ
 جهانگیری ډي ديد ډي بوزن بيددين لفظندن مشتق اسدير مع ترکیب معنی صحیح اولور
 يالکتر اولد قه الحق کور دی معناسنه فعل ماضی اولور شاعر بيت قامی پخته بينی اندر جام
 ديد بايد هزار غوره خام * و ظاهر اولدی معناسنه ده کلور تکم شاعر ديمشدر بيت
 ديد آمد آن چهره نور مند * نکوتر ز خور شيد صيد باورند * و ترکیب اولد قه ضرر
 ديد و دوايد کبی شاعر بيت در میان عاشقان کر حسرت دیدی روا * نعمست اينکه شوم
 ياد ولت و صلت مزا ډي ديرند ډي سکون یا و نون ايله بوزن کيرند هر روز مان معناسنه
 استاد رودکی بيت يافتی چونکه مال و غره مشو * چون توبس ديد و بيند اين ديرند *
 ابو حفص سغدی تعويد معناسنه نقل ايدوب بو بيته تمسک اولمش بيت اياسر و من در تک
 و پوی آم * که ديرند آسايه پيم بتور ډي ديوا باد ډي خراب مکان که سکنای بنی آدم اولما مقدر
 کنایه در مير نظمی بيت بجایي آمله تنها و بی زاد * که بوده هولناک و ديوا باد ډي ديوا ډي بمعنی
 کر دباد ترکیب قاصرغه ديد کوری کذا فی شرفنامه بو معنایه شيخ نظامی بيت جوزان دشت
 يکدشت چون ديوا باد * قدم در دکر ديو لاخی نهاد * استعان طريقيه غایت پورک آته ډرلر
 مولانا تقي بيت فرو جست از کوه ديو زاد * کشيد از دها تنک بر ديوا باد * کوه پوند اير

۱ ۱۲

از معناسنه در و هجین دوه یه ده دیرل ځ دیو بند ځ لقب طهمورث شاه در اما شرفنامه ده
 بردارو اسمیدر دیو نقل ایدر ادات الفضلاده نام دار و در ځ دیو سپید ځ عابد جاهل
 اضلال و جهل سببی ایله بلکه مرتبه کفره ایصال اید نه دیرل ځ مع الراء المهمله * دبیر ځ
 کسرباه موحد و سکون یای تحت ایله کاتب معناسنه خواجه حسین شای بیت دبیر کمر
 شیخ مانی قلم * بکف صفحه آورد دهر رنم * دال مفتوحه ده ذکر ی مرو را یادی لکن کسر
 ایله دخی استعمال اولمغین نکرارینه از کتاب اولندی تکثیر لغت مراد اولنور ملا حظه اولمیده
 ځ دزدار ځ ترکیه دخی مشهوری دزدار در دزد قلعه در دار داشتن دن اسم فاعلدر حافظ
 معناسنه قلعه محافظه سی اکا مخصوص اولمغله تسمیه اولنشد در صفت تجنیس لفظ ایله ابوسعین
 هروی بیت زده زدازی دزی دزدید دزدی * زهی دزد بکه دزد دزد دزدار * شیخ
 نظامی بیت بکفتاکه دزدار این کوهسار * ستادست بردر بامید بار ځ ذکر ځ اول معنی
 ایچون موضوعدر که ترکیه دخی ایله تعبیر اولنور مثالی خواجه حافظ بیت رونق عهد
 شبابست ذکر بهمازا * میر سده مرده کل بلبل خوش الحانرا * بر معناسینه غیر پذیر شکم
 بویت مشهور ده واقعدر بیت تیغ بیاید زد نش بر جگر * هر که زبانشر دکر و دل ذکر *
 یای تحتانی ایله دبکر ده دیلور ځ دکر بار ځ بر کره دخی بار کره معناسنه در شای بیت
 دکر بار آن خسرو پر فریب * سخن را برنگ ذکر داد زب ځ دلاور ځ بهادر و شجاع و یور کاو
 معناسنه لفظ مرکبدر معناسی یورک کتور بی دیمک اولور یعنی قوت قلب صاحبی مراد
 شجاعی بیاند ځ دلبر ځ محبوب معناسنه اصلندن ایکی وجه وارد بری هم یایله بر بدن لفظندن
 اسم فاعل اولور کوکل ایلدی معناسنه تا فظندن نوعا ثقلت اولمغین ضمه نهغه یه تبدیل اولمش
 بوجه دخی بردل یعنی کوکل میوه سی دیمک اولور علم اولحق مضاف الیه تقدیم اولمش
 کلا التقدیرین مراد محبوبدر ارکک اولسون دیشی اولسون میر نظمی بیت نری بند دلبری
 هر روی ساده * بیاید که بدل آشوب داده ځ دلپذیر ځ کوکل پسند ایتدیکی نسنه هر نه
 اولور سه لفظ مرکبدر دل ایله پذیردن که پذیر فتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور تعبیر داپنیر و حرکت دلپذیر کی و علی هذا القیاس ځ دلدار ځ صفت محبوبدر کوکل
 طویلی که عاشق کوکل آلور هر حاله معشوق معناسنه مخصوصدر شیخ علی نقی بیت
 مکر امنشب بخت خانه ام دلدارمی آید * که جازامرده وصل از در و دیواری آید *
 و بر معناسی دخی شجاعدر شای بیت غیر خجمر مرکان زهر پروژ تو * کسی بتیغ سینه است
 ذکرده دلداری ځ دلگیر ځ کوکل طویلی یعنی کوکله انقباض و ریجی کیر گرفتن دن اسم
 فاعلدر بونله دخی ایکی وجه وارد بر وجهی علاقه و غم و محنتدر که افکار و تشویش خاطر
 حاصل اولور ابو طالب بیت کلم از هند دلگیری ندارد * پس از الفت قفس هم آشیانست
 و بر وجهی علاقه مهر و محبتدر خواجه سلمان بیت بر سرای کهنه دلگیر دنیا دل منه *
 رخت جان بردار و بار دل درین منزل منه ځ دلیر ځ سکون یای تحتانی ایله بهادر و شجاع
 معناسنه ابو طالب کلم بیت خدایرا نه نشینی مردم چشم * ترانبا دبحون ریختن کنند
 دلیر * شای بیت ز قوت تهی مرد باز و دلیر * زهر زبونی سرافکنند زیر ځ دیو بت شور

مرکب قارشد ر جق مر نه اولور سنه شور توریدن لفظندن اسم فاعل در قارشد ری معناسنه
 دیار ی ولایت والکه معناسنه عربی رفار سیله ده استعمالی شایع در ولی دست بیاضی
 بیت ترجمی که دلی دارم از حقای رقیب * چنان ضعیف که اسلام درد یار فرنگ دی دینار ی
 سکون یای محتانی و فتح باه موحد و خم دال مهمله ایله شه و رفار سیله نک مسخر یی کونی اصیدر
 مسعود سعد سلمان بیت دینار ست خیز و بیاری نکارومی * وین ترک می بیار که ترکی
 گرفت خوی دی مجور ی سکون یای محتانی و خم جم ایله غایت قرا کو کیه به صفت استعمال
 اولور مسعود سعدی سلمان بیت آخرای آفتاب روز افزون * کی دهد صبح این شب
 دی مجور * بولفظ عربی رفار سیله استعمالی شایع در شولقد و وارد در کد عرب دالک فتحه سیله
 و عجم کسره سیله استعمال ایدر ل کسره ایله نوعا نراکت ظاهر اولور دی دیدار ی بش
 معنایه کلور اول یعنی روی ثانی یعنی چشم بویکی معناده حکیم سنایی بیت ز دیدارت
 نبو شین است دیدار * بین دیدار اگر دیدار داری * ثالث بینایی و قوت باصره یه دیرل
 حکیم قطران رموی بیت دیده فضل را تویی دیدار * خانه جود را تویی بنیان * رابع یعنی
 دیدار یعنی ظاهر کال اسمعیل بیت بنقشبندی فطرت که در مضیق رحم * بر آب نطفه کند
 نفس جانور دیدار * حکیم خاقانی بیت محذای که هم ز عطسه خوک * موش را کرد در جهان
 دیدار * بومعنا یله معنای اوله ینه حکیم خاقانی بیت دیودل باشیم و بر پاشیم جان * کان بزی
 دیدار دیدار آمدست * خامس یعنی دیدن یعنی کورمک حکیم فردوسی بیت اگر هست
 خود جای گفتار نیست * ولیکن شنیدن چو دیدار نیست * کذا فی الخفه و الجمع و فرهنگ
 جهانگیری کمال پاشا زاده بولغته دخی اختراع خاص بیان ایدوب دیر که دیدار گفتار کبی
 لفظ مرکب در دید ایله آردن دید کورمکدر و آردن معناسنه در ترکیب اولیحق کورمک
 کتوبی دیمک اولور کور یی معناسنه انتهی دیدار ک عربیله معناسی جمالدرد کر اولنان
 یش معنائک معنای اولنه چغتای لسانده کورک دیرل فتح راء مهمله ایله مثلا کورمکه
 کور کاج دیرل سبعة سیاه ده بهرام شاه دلا رام تصویرین کوردیکی یده بیت قویدی
 شه خدمت یغه فرزانه * شه پری کور کاج اولدی دیوانه دی دیده دار ی یعنی دیده بان
 حکیم اسدی بیت خروشان در آنجا یکی دیده دار * که ای بیهشان نیست جاشان بکار
 دی دیده و دی کور یی و کوز لو معناسنه که دیده کوز در و وار لفظنک مختصر یدر
 لیاقت معناسنه معنای ترکیب کوز لو دیمک اولور ابوالعانی بیت کر خرد داری تماشا کن
 برین صنع شریف * هر که باشد دیده و ریفت هم آثار لطیف دی دیر ی بوزن زیر کیم معناسنه که
 مقابل زود در نیز معناسنه شاعر بیت معشوقه که دیر دیر یینند * آخربه ازان که سیر
 یینند * ودخی اکلمک معناسنه که دیر آمد دیرل و چوقدن معناسن دخی افاده ایدر
 بویکی معنایه میر نظمی بیت ندیدم روی جانان دیر بوده * چو دیر آید رفتن میر بوده
 دی دیر بار ی بارک بعض معناسیله ردیف اولور اوزون یول و اراق زمان و تکرار معناسنه
 کلور اما در از معناسنه اولر قه زمینده اولق مناسبت که بولک ایراقلغ و بر مکانه بعدین بیان
 واروب کلکه کلک اکتضا سیله تعبیر اولتمق جای زرد و مجاز ابعدین معناسنه ابوالعانی بیت

بیت نیم زد در دوزاقش زبون حسرت شد * حکایت دل غم دیو بار محنت شد * در کواری
 هم کاف عجمیه مضم معناسنه در کج مضم اولنان نسنه یه دیو لر اطباطی الهضم دیو لر
 * دیک افزاری * دیک چولکدر و افزاری الی و لوازمی در قرغان و چولک قیاخی و دخی
 طعانه قوینلان اشیا کون و کشنیز و فلفل و دارچین و امثالی نسنه لره دیو لر ابکی معنایه
 میرنظمی بیت طعانش پخت دیک افزاری داشت * که دیک افزاری عجمیه مشک پنداشت
 * دیگر * اول معنی ایچون وضع اولنشد که ترکیب بردخی دیمکه تعبیر ایدرلر بویتندنه
 قهر اولنور بیت زمان چون رفت دیگر یافت نتوان * عثمان زندگانی تافت نتوان * و تکرار
 اولان نسنه نك ابکیجیسنه ده دیگر ایله تعبیر ایدرلر ایکنده و نمازیننه نماز دیگر دیدکاری
 یومعنادند چونکه نماز ظهر نماز پیشین یعنی اولکی نماز دیدبار ایسی ایکنده و تکرار و ابکیجی
 اولغله نماز دیگر تعبیر ایتدیلر یومقوله تسمیه عدم اتساع لغت جهتیه در * دیک کیر *
 سکون کاف اول و کسر کاف عجمی * ثانی ایله قرغان و چولک قولی کیر بونده کیرنده معناسنه
 اسم مصدر اولور * دیر * سکون یای تحتانی و فتح میله چهره معناسنه که رخسار و عارض
 و روی دخی دیو لر کدانی الجمع عربیه کی وجه معناسنه * دینار * بوزن بیمار اوزانده برمثقال
 وزنی در و معادلانده اون درهم کشیدن عبارتدر بعض یرده یدی درهم کش اعتبار ایدرلر
 بعض محله التون مراد اولنور لفظ عربی در جمعی دنانیر کاور * دینور * سکون یای
 تحتانی و نون و فتح و او ایله بوزن کشور ابکی معنایه در اول صراط معناسنه ثانی بروایت
 و یا خود بر شهرک امیر شاعر بیت کند آسان گذرد در روز محشر * بدینور هر که باشد
 دین پرور * دیوار * معروف شیخ سعدی بیت چه غم دیوار است را که باشد چون تو پشتیبان
 چه باک از موج بحر آرا که باشد فوج کشنیهان * عربیه جدار و حائوت دیو لر * دیو حار * فتح
 خاء معجمه ایله بر اغاجدر ابل جنسند نه بر روایتان منو براغاجیدر ایری دکنلری اولدوغندند
 دیو دن مراد ایری در و حار دکندر و بر روایتان حب النمنو بر در که عربیه عجمیه دیو لر
 شرفنامه ده سمید حار تعبیریه مسطور در * دیو دار * سکون یای تحتانی و واو و فتح
 دال مملکه ایله بر نوا امیر جمیع النور سنصور دندی معناسنه در * دیو سار * فتح سین
 مهمله ایله بدخوی و زشت معناسنه در و معنای ترکیب مانند دیو دیمکدر میرنماد بیت
 گفت بد در کشم جهان حرون را * تاجیه و ونجل دیو سار بر آمد * مولانا هاتنی بیت همه دیو
 ساران زولیم موی * بریش دراز و درازی روی * نضه میرزا ابراهیم اول کسنه یه
 دیوار که دیو جامه کیش اولد دیو جامه اولدر که ارقه سنک ابکی طرفلرینه قر تال قنادی بغلنیش
 اوله دشمنه مهاتلی کورنگ ایچون جنک کونلرنده کیرا حالا اول عادت روم ابل سرحدارنده
 جاری و شهباز روم ابل دلاور لری دشمنی ایله دست و کربیان کشا کشدن خالی اولد قناری اجلدن
 اول مقوله قنادلی جامه کیوب و آنلرینک باشلرینه نل قورلر که دشمنه مهاتلی کورینه لر موئد
 الفضلر ده دیو سار اولدر شت و خشین جامه در که جنک کونلرنده کیرلر * دیو کیر * کسر
 کاف عجمیه * وستانده استنور حریردن بر نوع لطیف و انچه قاستدر یا نلرنده خیلی
 مقبول در میر خسرو * مشهور * تکرر اند خوبان پری کیش * کدلف دیو کیش ارکتان پیش

و لطف این جامه بر اندام آیدست * و یا خود سایه باما هتاییست د دیور د سکون یای
 تحنان و خم ما و او معروفه بمعنی آسمان مرویدر د مع الزاء المعجه * دراز د جسم شی
 مد و در هرنه اولور سه عربیه طویل معنا سنه مقابلی کوتا هدر بعض ترکیبلر ده صفت
 ایدوب شب دراز و عمر دراز و چاه دراز دیر لر شاعر بیت نکو نسا رکشتی بچاه دراز * که هر کر
 از و بر نیایی دراز * و هر تکه طوق نور آنک اوز ننه دراز دیر لر تا معنا سنه د درخت سبز
 و درختینه سبز د یشل رنگ بر قور تدر اغاج ایچینه حاصل اولوب اغاجی ییوب دلر اکا
 سبزک دخی دیر لر هندی لسان کتنا س دیر لر د درم دوز د ذبل بوجکی عربیه جعل دیر لر
 خم جیم و فتح عین ایله د دز د خصوصیتله قلعه نک اسمیدر حکیم فردوسی بیت بدان خرتی
 روژ هرگز نبود * پی مرهجن راه بردز نبود * بعض فرهنگه زاء فارسیله منقولدر اما هیچ دکلدر
 زیرا کوتا وه دزد داردینلر و کی زاء معجه ایله اولدوغن اشعار ایدر هیچ کسه زاء فارسیله دزدار
 دیمه مشدر عربیه حصار و چغتا بک قورغان دیر لر فرهاد نامه ده خسرو شیرین اوزرینه لشکر
 چکوب شیرین دخی ارمینه قلعه سنه کیروب فرهادی دخی قلعه یه کلسون دیدو کی یرده بیت
 انکا طاهر قلیب اولایش قیاسین * کلوب قورغانغا کیرمک التماسین * نعمة الله نهغه سنه
 شهره دخی دز دیر لر و یا پوسی متین و محکم اولان کویه ده و دپه ده دز دیر لر و عربیدر که
 بغداد دخی دزدینلر و کی روایت اولمشدر د دز د پراز د سکون زا و فتح باء فارسیله خام
 طمع و خشم آلوده معنا لرینه باء موحده ایله ده مرویدر ابو شکور بیت پانکی دز پراری
 دیدر د کوه * که شیر چرخ کشت از کینش استوه د دلاویز د صفت محبوبدر کوکل تعلق
 ایتدیریچی معنا سنه خواجه سلمان بیت بسیار مشو غره بدین حسن دلاویز * کین حسن
 دلاویز ترا عشق من آراست * و محبوبدن غیری ده دخی استعان طریقیله استعمال اولنود
 شیخ سعدی * قطعه * کلی خوشبوی در جام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم *
 بدو کفتم که مشکمی یا عبیری * که از بوی دلاویز تو مستم د دلسوز د اکثر صفت محبوبدن استعمال
 اولنور مثلاً حسن دلسوز دیر لر کوکل یا قیچی دیمک اولور و موجب حرارت و سوزش دل اولور
 نسنه لره غم دلسوز و عشق دلسوز کی که دل معلوم و سوز سوزانیدن و سوزیدن لفظلر دن
 اسم فاعل اولور ابو المعانی بیت سوخت عالم روز و شب آه غم دلسوز من * بر دل سنکین
 او هرگز نمیکرد اثر د دلتواز د سکون لام و خم نو نه کوکل او خشایچی یعنی کوکله خوشر کلن
 نسنه تواز نواختن لفظلر دن اسم فاعل کلور شاه دلتواز و یار دلتواز دیر لر و یا لکر دلتواز
 هیر لر بر فعلر که آندن کوکل ذوق ایده جک حالت حاصل اوله نتکم پویددن فهم اولنور
 میرزا فصیحی بیت دلم ببر دو نواختی هزار افسوس * اگر چه دلبریت هست دلتوازی نیست
 خواجه حافظ بیت زان یار دلتوازم شکر است با شکایت * کر نکته دان عشقی خوش بشنو
 این حکایت د دهاز د کوی یری یعنی سابقه کوی اولوب بعد مرور یا مله خراب اولش
 اوله د دهلیر د قیواله او اراسنده اولان اوزون راوستی مسقف اولسون کرک اولسون
 واپکی قیوارالغنه ده دیر لر شیخ نظامی بیت دهلیر فسانه چون بودتک * کردد سخن از سنه
 آ مدن لک * استعان طریقیله شاعر در صفت زن بیت دوشاخ آمد دو پایش در دو غمرا

غم را دری نمود دهلایز عدم را * عربیه دالک فتحه سیله استعمال ایدر لایوسف این لو او
 بیت سیما بطل معرش لرواقه * من مقلی اوراقه دهلایز فی دیر باز فی سکون یای تحمانی
 وراء مهمله وفتح باء موحد ایلہ دنیا معناسنه روایت اولنشد و ابوالمعانی بیت مکر غرور
 باین جاه و دولت زائل * محو ز فرب که این دیر باز پر حیلست * و دخی چو قدن دیمک
 معناسنه کاور کمال بخندی بیت فراموش کنم کفنی بزودی * مرا از دیر باز این
 نکته یارم * مجمع الفرسه دخی معنی دراز و طول زمان گذشته معناسنه در حکیم سوزنی
 بیت در عمل بادیر بازی و درازی ممکنست * چون امل یاد از اعر دراز و دیر بازی دیز فی سکون
 یای تحتانیله بش معنایه کاور اول رنگ سیاه که آت و قاطره مخصوص اوله شبد یزکی که
 خسروک مشهور سیاه آتی ایدی ثانی رنگ خاکستری که سیاهه مائل اوله ترکیه یوسف
 دیر لثالث قلمه و حصار معناسنه استاد فرخی بیت زکنک دیز بفرمان شاه بستاند *
 حصار و پیل دمان هر یکی چو حصن حصین * رابع برنوع چو لکنده خامس برنوع شیا قدر که
 کوزه چکر لوبوش معناده دیزه دخی دیر لکذافی فرهنک جهانگیری فی دی روز فی دونکی
 کون که عربیه امس دیر ل فی دیکر روز فی پس فردا یعنی یارندن صکره کی کون میرنظمی
 میقرار کرده این دل پر غموز * وعده وصل یار دیکر روز فی دیهاز فی سکون یای تحتانی و فتح
 هایلہ کوی یری یا سزده از دخی دیر ل فی مع السین الممله * دزدنیس فی فتح زاء معجه و سکون
 نون فاو کسر دال مهمله ایلہ همانا معناسنه یعنی اثنای سخنده همانا دیمک اولور استاد رودکی بیت
 اگر چه درو غانی شبهی و دیس * تمیدانی تو قدز من دزدنیس فی دیس فی سکون یای تحتانیله
 فادات تشبیه در بر اسمک آخر نه که لاحق اوله مشبهه به صفتی افاده ایدر مثلا ماه دیس
 و خور دیس کی استاد فرخی بیت یکی خانه کرده است فرخا دیس * که بفر و داز دیدن
 ناور و آن * بمعنای موید شمس فخری بیت چهارا اگر شه تو با شنی یقین * شود در پناهت
 جهان خلد دیس * بو معنایه شیخ نظامی بیت دران آرزوگاه فرخا دیس * نکرد آرزو
 یا معامل یکس * زبان هندیه ابکی معنایه در اول بمعنی روز ثانی ملک و ولایته دیر ل
 دیو دیس فی تاراشیه و ثقیل الحشم و حیل که در معناسنه معنای ترکیب شیطان کی دیمک در
 میرنظمی بیت یکی حاجی قوش رو دیو دیس * که نبود چون او بد نهاد و خسیس *
 فی مع الشین المعجه * دراز گوش فی یعنی خرا و زون قولقل دیمک در اشکه هم خرّم دراز گوش
 دیر ل قولای فی سایر حیوانه تشبیه اوزون اولدوغندن معجه اولنشد در کذلک طوشتنه
 خرکوش دیمک لری امک کی قولای اوزون اولدوغندن در میرنظمی * مشوی * یکی
 و دستا بود هشتاد سال * و عقیده ست عمر و شهنی مجال * دراز گوش و لاغر جواه پیر و امک
 کند هر قدر مینک دو ساعت در نک فی درخشن فی فتح راه مهمله و سکون طاء معجه ایلہ شمشک که
 عربیه بزقی دیر ل اصناد معنای بیت کر بلر زایش بادست از چشمانی درخشن * اویند ازیش
 میرست از چشمانی کان * اصلکنه اسم مضارع در کاهی وصف ترکیب ایدو ث ماه درخشن
 دیر ل شمس فخری بیت خسرو یون سیمه ملک مدام * همچو خود شنید و مشتری بدختس *
 فی درخشن فی فتح راه مهمله و سکون فایله یی معنایه کاور اول آهنگر لک اوکار نه طوشت قاری

د س

د ش

دري معناسنه درفشك معنای ثانی ضی مطلق سجا ق و ع لدر حکیم فردوسی بیت زکرد اندر
آمد درفش سپاه * سپهدار بوده به پیش سپاه * ثالث برق معناسنه در رابع یعنی
درخشنده هرنه اولور سه درفشان دخی دیرل حکیم اسدی بیت درفشان درفشان هم از تیغ تیغ
چنان شعله میزد که در جنگ تیغ * خامس تو غلغه اوزرینه صاریان مثال حکیم فردوسی
بیت همه روی آهن گرفته زرد * درفش سپه بسته بر خود زبر * سادس اوچی سوری
هر بیه دیرل حکیم فردوسی بیت زبس گونه گونه خنای و درفش * سپرهای سیمین و زرین
گفش * سابع گفش دوز و سراج آلت نردن بیز اوچی سوری دمور و ابجه بیل معناسنه ده
کلور و هر رنگدن علامت معناسنه ده مرویدر دوش تیغ فتح راه مهمله و سکون و او
ایله درویدن لفظندن اسم مصدر در غله بخش دیمکدر دوش تیغ کسر راه مهمله ایله
بر او یوندر ترکیه طقور چین دیرل دوش تیغ سکون زاء معجه و فتح میم و کسرنوله
برنسنه نك بیوکلکندن و متانت و استقامتدن کنایه ایدوب یو عبارتله بیان ایدرلر و قلعه واری
معناسنه که در قلعه درو منش خلقت و طبیعت دیمکدر دوش تیغ اسم مصدر در عطا و بخشش
معناسنه حکیم اسدی * مثنوی * فریدون فرخ فرشته نبود * زمشك وز عنبر سرشته نبود
ز داد و دوش یافتندش جمیل * توداد و دوش کن فریدون مثل * یو معنایی مؤنث شمس خری
بیت نیست شغل تو بجز عدل و عطا * نیست کار تو بجز داد و دوش دوش تیغ یوزن پیش
یعنی اورا بده یعنی آکا ویر کذا فی القفه اصلی دوش در فتح هایل هایلای صاکنه یه ابدال اولنوب
دیش اولشدر استاد رودکی بیت خویش بیکانه کردد ازی سود * خواهی آن روزمزد
کتر دیش دوش تیغ سکون یای تحتانی و خاء معجه و فتح راه مهمله ایله موسقی ده
بر نو امیدر کذا فی الجمع دوش تیغ مع الفین المعجه * دریغ تیغ منع و تقصیر ایتك خواجه حافظ
بیت قدم دریغ مدار از جنازه حافظ * اگر چه غرق کناهست می رود بی بهشت * و تحسیر
و ناسف معناسنه در دماغ تیغ بورونك یوقاروسی دال مفتوحه ایله ده جایز در کسرایله
اولیحق عربیله مشترک اولور یو معنایه خواجه حافظ بیت سحر بیوی ریاحین وکل شدم
در باغ * که تاج و بلبل بیدل کنم علاج دماغ تیغ مع الفاء * دلف تیغ سکون لامه چنار
اغاجی دلب دخی دیرل تیغ مع القاف * دبق تیغ سکون باء موحده ایله کوکبه در که اغاجلر
قور دلق بتو بعضی رلده برج دیرلر اوکسه آنك بمشندن اولور اول اجلدن اوکسه یه دبق
دیرلر دین ده دیرلر تیغ مع الکاف * دراز آنك تیغ برایش و یا خودر مصاحت اوزا بیغنه
دیرلر شاعر بیت دراز آنك شد این کار باتو * نمانم چون کنم ای یار باتو در لك و در لك تیغ
کلامه سکون الراء و کسرا اللام فرهنك جهانگیر بوی و یکی قصه اولان اثوابه دیرلر کسرتا
ایله تر لك و تر لك دخی دیرلر نجیب الدین جرد پاد قاف * قطعه * تار نهاده عالم ویر قدر روزگار
دوزد قاف قافچه دوران ز چایکی * باد اقای ملک بیالای قد تو * وانکه زیر دامن جاه
نودر لکی تیغ در مسنك تیغ بر در هم اغری قدر نسنه مثلاً اون در هم نسنه یه ده در مسنك
دیرلر مسنك یار دیمکدر دوش تیغ کسر زاء فارصیله یعنی ابه و شرف نامه ده رمن که زیاده
قورلد قاف کنیه و دین کره طو تار اکادیرلر دنگ تیغ سکون نوله ایکی معنایه کلوز اول آواز

دخ

د ف
د ق

د ك

آواز معنا سنه ثانی اول طوقی که عویله باروت دوکروا و ل اغاج که آنکه چلنو ک دوکوب
 پنج چقار لر وزیت و شیر و غن منکته سی شاعر بیت جسود دولت را چرخ کردون * بفرقش
 دبدم بخنو کندنک * دهک فی فتح هایلکو چک کوی کاف تصغیر در میر نظمی بیت پی آهوان
 شد چو تنهادوان * دهک دید و کشته بسویش روان * دیر * سکون یای تحتانی وقع
 زاء فارسیله بو زرنک اولان سنه لده استعمال اولنور هم عارضه و هم معروضه اطلاق
 واردر جمیع رنکه دلالت ایدر لغت لک حالی بویه در عارضه و معروضه اطلاق اولنور * دیک
 سکون یایله چولکه دیر لر عربیه خروسه دیر لر فارسیله دخی مستعملدر خواجه سلمان
 بیت الاتالاله در محرا الاتاغچه در بستان * یکی چون تاج دیک آید یکی همچون سر
 بیفای دیوک فی سکون یای تحتانی وقع و ایلله بر بو جکر انوائی و کتابی کسر عربیه
 ارضه دیر لر فارسیله میدود یو جده دیر لر میر خسر و بیت آن زه که بشد کانش از کار
 دیوک زندش بروی دیوار * بعض نمعه ده سولک معنا سنه که زلودخی دیر لر حکیم
 سوزنی بیت دیوک بدست دلوک آن بر سیوخت نیش * کوز ابدان خمره دیوک فروش
 کردی مع الکاف الفارسی * درنک فی فتح راه مهمله و سکون نونله الی معنایه کلور اول
 وقت و ساعت و زمان معنا سنه ثانی ثبات و آرام و تأخیر معنا سنه بوا یکی معنایه حکیم
 سوزنی * قطعه * ای پایگاه قدر تو بر چرخ نیرنک * دور و راستاب و بقای ترادرنک *
 از زربنج پرده بشاهد نظر کنی * چون صوفیان بر قص دار پی همان درنک * صکر لصف
 مردیست بمردم کیارسد * مردم کیاه مردم کردد همان درنک * ثالث یعنی آخرت یعنی
 خلود معنای ثانیله بو معنایه حکیم فردوسی بیت چو سازی درنک اندرین جای تنک * شود
 تنک بر تو سرای درنک * رابع یعنی رنج و محنت که آدرنک وادرنک دخی دینلور فرخی بیت
 فکله چو غیمه جوشن ستان زان دار ده * که بی درنک بو د چون روزنی بشتاب * خامس
 ساز ورنک و ناقوس و مشکستن چینی و شیشه صد اسفند دیر لر شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی *
 از باده رخ شیخ برنک آوردن * اسلام ز جانب فرنک آوردن * ناقوس بکعبه در درنک
 آوردن * بتوان توان ترا بچنک آوردن * حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ناکه آن
 دیوانه شودش در رسید * بر در دکان شیشه کر رسید * یک بیک بر سنک میردنی درنک *
 نزدلش بردی درنک شیشه رنک * سادس درنکیدن لفظند اسم مصدر اولور خلاق
 المعانی بیت رفت آنکه روز ما ز شیخ نیره رنک بود * واندوه و اینر ددل مادرنک بود * وصیغه
 امر و وصف ترکیب استعمال اولنور استاد لطیفی بیت کفتم اینجا بدر نکم بصفا گفت درنک
 که بحلی و براماه رو و کوه درنک * درنکا درنک فی صدای طبل و کوس که بیانی چالنه مولانا
 هاتفی بیت بستند بر بختیان طبل جنک * بگردون بر آمد در نکار درنک * در آهنگ فی
 زاء فارسیله بد خوی و بد کردار معنا سنه در تحفه الاحبابه یعنی بد آهنگ یعنی بر امر قصد اید بی
 مثالی استاد عنصری بیت زبسن کینه جوی و در آهنگ بود * فراخار کیتی بروتنک بود *
 و دخی نیرده یعنی معنا سنه اوله بیت بیک خدنک و در آهنگ جنک داری تنک * تور پانک
 شیخ برهنک در بابار * در هشتنک فی سکون زاء فارسی و حاء معجه ایلله قبله متقدمین یعنی

د ک

بیت المقدس حکیم اسدی بیت بدر هختکک آمد از راه شام * که خوانیش بیت المقدس
 بنام در هختکک زیاده واو ایله دخی بیت المقدسه دیرل حکیم فردوسی بیت کنون
 سلم راری جنک آمد است * که یاشی زدر هختکک آمد است * حکیم اسدی بیت چونو
 آمد و یافت آید درک * کشید استخوانش بدر هختکک درک * فتح زاهد سیه
 یعنی دستارچه یعنی مفرمه میر نظمی بیت بد سنت درک کرتهی آمدی * زن بد سکاوت دهی
 آمدی در دشتک * فتح شین مجله و سکون نوله صوبندی که خس و خاشاک ایله اوله
 اوزرینه قودقوری اغاج دالرینه دیرل کذا فی الاداة اما نسخه میرزا ابراهیم تارابر پشم
 معناسنه سین مهمله ایله ده مرویدر در دیک * اما له ایله چولک معناسنه در اسم عامر هر نه که
 اینجه طعام طبع اولنه بقرذن اولنه دیک مسیرو طیراقدن اولنه سفالین دیرل و اما له سر
 دون امس معناسنه در در دیک بردیک * اولدر که ایکی چولکی برینه قبا قلیوب بهض
 اشیا تصعید ایدرل کیمیا کرل یغنه معروف نسنه در در دیوانه سک * یعنی قودوز کوپک
 میر نظمی بیت رقیهش چون سک دیوانه کشته * چو دیدان سروقد همخانه کشته *
 در دیومشتک * حبوبات نوعدن بر نوعر که قابوغن چقار دقله مقشر مرجمک کی اولو
 اکا کلو مشک دخی دیرل * مع اللام * دل * معروف عربیه قلب دیرل قلب صنوبری
 دید کلری کوشته بان در حضرت مولا ناقص سره بیت سر نشتر عشق بر در روح زدند
 بکفطره خون چکید و نامش دل شد * ضم دال ایله آخر معنایه کاور در دنکل * سکون
 نون و کسر کافله بد اوضاع و سفیه معناسنه در شمس خوری بیت چار کس در مالک شنه نیست
 ظالم و هیز و نقصد و دنکل در دینسال * یکن میل عربیه عام اولدیرل شاعر بیت کار
 دینسال نشود فکر تلافی امسال * هیچ ممکن نبود رفته نیاز آوردن در دیرینه سال * یاشلی پیر
 و اختیار معناسنه مولا ناهاتی بیت جهاندار دز باز که کرده جای * بدیرینه سالان کار آزادی
 در دیو دل * سکون یای تختانی و واو و فتح دال مهمله ایله آنچه قواق دید کاری اغاج در
 در دیو دال * کسر دال مهمله ایله شجاع و بهادر حکیم خاتنی بیت دیو و یاسیم و بر پاشیم جان
 کلن پری دیدار آمد است * مجمع الفرسه یعنی تاریک دلی و جاملی * مع المی * درازدم *
 یعنی سک حکیم خاتنی در قهقهه بیت بسر بزرگی جلدان من که بودی شان * دراز کوش
 ندیم و درازدم بواب درخت کرم * اضافت و فتح کاف بحبله ایلغون اغاجنه اسم اولق
 اوزن مزویدر درم * فتح راه مهمله ایله سیم مسکوک یعنی آنچه هر نوعنه درم دیرل بومشور
 بیتن مفهوم در بیت در مداران عام را کرم نیست * کرمداران عالم را درم نیست *
 و استاد غنصری بیت از کهر کرد کردن بفخم * نهشکر چید هیچ کس نه درم درم * معروف
 او تانده اون الی چکرک اغریند بر محق درم بر منقال اولو رخواجه سلمان بیت و درازوی
 عمل درم احسان را * بر نقود حسنه صفت یاران بود درگاه و در کام * کلاهما
 بر اء الفارسی زاهد و پرهیز کار معناسنه خزر کرانی بیت مکن در کامی بامن جوانمرد
 بیورمهر ترا کوپور در دریم * سکون زاهد و کسر باء و سین ایله یعنی غصه و غمی
 اول پومری ات که دری التمه ظاهر اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری در نیم و در نیم * کلاهما

کلاهما بسکون الزاء الفارسی وکسر الخاء المعجیه در ایله خیمدن مرکب لفظ ز در پد و ز مشتدر
 خیم خوی معناسنه در معنای ترکیب بد خوی دیمک اولور خیر کرکافی * مثنوی * اگر دشمنت
 نیز آید فراز * تو اسب نکبر بر و بر متاز * چنان شو تو واضع گمان صوی او * که باز آید از در خچی
 خوی او * بو معنایی مؤید شمس خیزی بیت رام و خوش طبع کشت در عهدش * دیوبد طبع
 و شرزه و در خیم * و بد اخلاق و بد نهاد معناسنه ده کلور حکیم فردوسی بیت لجای
 دیوان در خیم بود * کران جاپکه پیل را بیم بود * و رساله نصیریده خسیس و تنک حال
 معناسنه مرویدر و مجمع الفرسه قتال و جلا معناسنه در کذا فی فرهنگ جها نگیری بو معنی
 استعمال طریقه اولق وارد در حکیم فردوسی بیت بد خیم فرمود کین را بکوی * بد اراندر آوری
 و در تاب روی * وله بیت بد خیم فرمود تا گردنش * ز ند بصر جاتش بسوزد تنش *
 حکیم سنایی بیت مرودر خیم مرد را بکشید * بردواند روان سرش ببرد که درم بی فتح زاء
 فارسیله بش الی معنایه کلور جمله برینه یقین نمکین و آشفته حال معناسنه در حکیم اسدی
 مثنوی * در متری مردر شکست و آرز * که هر ساعی مرکش آید فراز * کرانتر ز هر چیز بارگاه
 کز و جان درم گردد و دل سیاه * و شمس خیزی پریشان حال معناسنه بیت خسروادر
 زمان معدلت * نیست جز زلف یار هیچ درم * و مهیب و غضبناک معناسنه آدمه و حیوانه
 استعمال اولنور حکیم فردوسی بیت دلیران ایران زاول بهم * بگردید جمله چو شیر درم *
 وله بیت همی ز آسمان کرکس اندر کشد * زد ریا نهنگ درم بر کشد * و المناک و غمناک
 معناسنه عرفی شیرازی بیت شاه با عطايت که از ان کام که دانی * نو مید مهل عرفی محروم
 درم را * پر مرده و بورشش معناسنه وله بیت از عدل تو کر طبع چنین معتدل آید * آن
 عدل رسد عالم فرتوت و درم را که دزد دام بی سکون زاء معجیه و فتح دال مهمله ایله قلعه ده
 اولان زندان و حبس خانه دز که قلعه در دام طوز اقدر طوز اقدر مراد طو تیلوب قالمق
 معناسنه در قلعه لده حفظ و حراست محکم اولغله مجرم و کنگر اولملری آنکه حفظ ایدرلر
 کذا فی المجمع که دشم بی فتح شین معجیه ایله بیر که سراجلر التلند ندر دژینه دخی دیرلر
 که دلارام بی کوکل اکلند ریجی دیمکر اکثر صفت محبوبه استعمال اولنور میرنظمی
 بیت تمنا کر بر آید از دلارام * مشوغیر از وصالش ای دل آرام که دلام بی کوچک نیزه در که
 هند بلرالد کتوروب خصمه حربه کبی آتار هند بلر میانند غایت معروف و مستعملد رکندو
 لسانلر نده دایمی دیرلر حکیم ناصر خسرو * قطعه * بحب اهل ضلالت ز بهر کشتن جهل
 صغحت راجه برنده حسام باید کرد * کنت خاطر و جت سپرت باید ساخت * ترا سزای
 دلامش دلام باید کرد که دمام بی بوزن امام لفظ عربیدرانی تعریف ایدوب دیرلر * الدمام
 هو دواء یسبما ان عفرا نیطلی به جبین الاطفال * یعنی اول برد وادر که زعفرانه بکتر اطفالک
 البته سوررلر و هرطلا اولان نسنه یه دیرلر که دهم بی کسر ها و سکون یا یله تاجدر که
 دیم و دیم دخی دیرلر کذا فی المجمع که دیم بی بوزن سیم ایکی معنایه کلور اول یعنی چهره
 حکیم سنایی بیت دیم ماهست اثر - امنست * نام ماهست اگر نم او نیست * حکیم خاقانی
 بیت عیسوی دوبادم احمد دیم و چشم حادثات * در شکر خواب عروسان از دم واز دیم او * ثانی

مختیان معناسنه که ادم دخی دیر لر عزمه مطر شید معناسنه در که دیمه دخی دیر لر استاد فرخی
 بیت کر تو کوی که کف میر جو ابر است خطاست * کر کف میر درم بارد و از ابر دیم که دیو کندم
 چاو داردید کاری غله در آره به میخانه میر نظمی در هفت یکی بسیار خوار بیت خری بسیار
 خوار و بد نوالی * خور داز دیو کندم را چوالی که دیم و دیم که کله های اسکوز الیا و کسر
 الها عجم مشاعریشه مخصوص اولان مرصع تاج در شمس شری بیت شهریار جهان طلعت
 اوست * زینت تخت وزیر دیم * حکیم فردوسی بیت چو دیم شاهی بسر بر نهاد *
 جهان را سر اسر همه داد داد مع النون * دبیرستان * مکتب خانه دبیر کاتب و ستان مکان
 معناسنه در کاتب پری دیمک اولور حکیم سنایی بیت عقل را خواهی که تا اندر عقبه ات ننگ کند
 گوش کیش در دبیرستان الر جن دراز * حکیم خاقانی بیت دبیرستان هم در میکل روم
 کم آیین مطر از اطر * میکل نصارا کایسا سیدر که دبستان * دبیرستان لفظندن
 اختصار اولمشدر مولانا جامی بیت معلم کیست عشق و کج خاموشی دبستانش * سبق
 نادانی و دانادلم طفل سبقه دانش * از نظیره این قصیده حکیم خاقانی بیت مرادل پیر تعالیمست
 ومن طفل زباندانش * دم تسلیم سر عسرو سر زانو دبستانش * مولانا هاتقی در لیل مجنون
 مشغول آن شیفته بر خلاف طفلان * میرفت بهر تادبستان * بادرش کفش نبود میل * بودی
 غرضش وصال لیل که دین که کسرباه مو حله ایله دبق مرقوم یعنی او کسه که اغاجه سوردر
 قوش قوند قه ایاقلری یا پشوب قاور کذا فی الجمع که دراز خوان که فتح خاء مجله و و
 معدوله ایله او زون پیشکر دستار خوان دخی دیر لر او زون سفره عمر پید سباط دیر لر سهاق
 اطعمه بیت دراز خوان پراز نان کند مین باید * که در مقابله راه که کیشان آری *
 که در آیدن که فتح راه مهمله و کسرون و سکون بای تختانی ایله دریدن لفظنک متعبدی
 اولور یر تدر مق معناسنه خواجه سلمان بیت بیاد روی تو خواهم که خرقة کردم چاک * به
 نیکبانی پیرانی در آیدن که در آیدن که کسریای اول و سکون ثانیله آواز چقار مق
 و ایراق سنج او حدی در جام جم بیت فقرا کر خوردنست و کاییدن * مرزه چند بر در آیدن
 که درختان که جمع درخت در اغاجلرا کر چه ادات جمع اولان الف و نون ذوی العقول اولور
 درخت ایسه جماداتند یون الف و نون مخالف فاعله در بر جواب اولدر که جمادات الف و نونله
 جمع الحق یونله در شاذ مقوله سیدر عدم منزله سنله اولور النادر کالدموم مضونی اوزن فاعله به
 محل اولز جواب آخر درختک نموی اولفای جایز در تفصیل مقدمه ذکر اولمشدر شیخ
 سعدی بیت بر که درختان سبز در نظر هوشیار * هر ورقی دفتر نیست معرفت کر دکار
 که درختستان که اغاجلق دیمکدر میر نظمی بیت درختستان اندر دست بوده * مکر مشعر
 زیان آنجا غنوده که درختان که معنی تابان درختان لفظندن اسم فاعله سادر بیت
 درختان دو درختان چو شمس و قمر * درختان در لبشان چو شمس و قمر که درختان
 یاد مق و ضیالی اولق معناسنه در کذا فی الجمع الذریس و شرفنامه چقار معناسنه ایشتا مق
 دیر لر ایشتا ضیا و یرر و ایشتا بان ضیا و یرر دیمکدر است که در ایشتا و یرر ایشتا و یرر
 کو یرر دوی آثار و صفیه سیر بیت هر استپ نه کو ککا با قییب کیشم ابان * قویا ش اشپی

د ن

اسمهی ثانی دیک ایشتابان کی درفش کاویان کی فریدون شاهک سنجانی درکه کاوه آهنگر
 قالدیروب سخاک اوزرینه خروج ایشیدی تفصیلنه مساعد اولامغین طی اولندی امیر
 معزی بیت کر فریدون را خبر بودی زرای فرخت * فال بکرفی فریدون از درفش کاویان
 کی درفشیدن کی فتح راء مهمله و سکون فاکسرسین معجه ایله یعنی درخشیدن میرنظمی
 بیت شده آن روی دلجو ماه تابان * درفش از لطافت در دندان کی درم گزین کی ضم
 کاف فارسیله صراف معناسنه آنچه سچی بی دیک اولور کی درنک کردن و درنکیدن کی
 صبر و آرام ابلک و توقف معناسنه ابکیسی ده مصدر در اکلمک معناسنه کی درویدن کی
 فتح راء مهمله و سکروا ایله اوت و غله بچمک عربیده حصاد معناسنه حذف یا ایله درودن
 دخی جائز در چغتایده اور ما کدیر لر بوییتده مضارعی واقع اولشدر میرعلیشیر بیت مزرع
 دهرغه ساج لطف ابله احسان تخمین * هر نه ایکسانک انی اوق چونکیم اورار سین اخر
 کی دریدن کی کسر راء مهمله ایله یرتمق عربیده خرق معناسنه خواجه سلمان بیت عادت
 شیر و رسم او هست دریدن و زدن * عادت شیر را بخت نیست بغیر صفدری کی در بکان کی
 کسر راء مهمله و سکون یاری تحتانی و فتح کافله اعمال نجومیدن بزوع شکلدر معربی در میجاند
 کی در برازان کی سکون زاء فارسی و فتح باء موحد و راء مهمله و زاء معجه ایله یعنی صیب
 گیران و خشم کینان و خام طمعان مفردی در بر از در الف و نون ادات جمعدر کی در ثمان کی
 سکون زاء فارسی و فتح میله برنسنه نک ایریلکندن و قبالغندن کنایه در لفظ مرکبدر درکه
 قلعه در و مان مانستن دن اسم فاعلدر معنای ترکیب قلعه یه بکزی دیک اولور کی دروان
 سکون زاء فارسی و فتح و او ایله در یغ و حسرت معناسنه کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم و مؤید
 الفضلاده الوان معناسنه کی در کرون کی غیری کونه دیمکدر میرنظمی بیت دل زارم نشه
 بالطف مقرون * زجور یا رشد عالم در کرون * و سر نگون و یوزی کیر و دوش معناسنه ده
 مسطوردر امیر خسرو بیت کافرتا تا برون از هزار * کسر در کرون بر اشتر سوار *
 کی دل انگیزان کی موسیقی ده بر لحن آدیدر منوچهری * نظم * در باغ بنور و زدم ریزانست
 بر نارد نان لحن دل انگیزانست * باد صهری سپیده دم خیرانست * یا میخ سبه بکشتی
 آویزانست * تا باغ مکرز میغ زار دجنک * وان میخ برسیه ز چشم خوزیزانست کی دستان
 صفت محبوبدر کو کل آلهی معناسنه بوستان ستدن لفظندن اسم فاعلدر مکان معناسنه
 اولان ستان دکلدر کی دلنشین کی کوکل قبول ایتدی کی نسنه کوکل اوتور می دیمکدر شغایی
 بیت کاری بدست ناله شغایی قتاده است * زین دلنشین خد نک که در استخوان شکست
 کی دهستان کی کسرها و سکون سین مهمله ایله بر شهرک آدیدر حکیم فردوسی بیت خود
 اندر دهستان بیاراست جنک * برین بر نیام فراوان در نک کی دهقان کی کوی رئیس کثرت
 استعمال ایله کویلو معناسنه اولشدر مرحوم کمال پاشا زاده بوته دخی تصرفی ایله تعبیر
 خاص ایدوب دیر که دهقان لفظ معربدر فارسی می دهخان ایدی اصلی خان دهدر علم اولیحق
 مضاف الیه تقدیم اولندی خان رئیس معناسنه اولدوغی خان تفسیرنده ینه مرحومک
 نقلی اوزن ذکر اولمشدر عمده المحققین مولانا سعدالدین نورالله مضجعه حاشیه قاضی

بیضاوی ده سوژه آل عمران آخونده تصریح ایتشده ربوعبارت ایلہ * الدھقان رئیس
 القریة و مقدم اصحاب الزراعة و هو معرب انتهى * شعر اشعر ازنده ایراد ابلش در بیت
 چو آید بخت دھقان در کرانی * دلش مائل شود بر جفت رانی * بویینی مدعاسنه یینه
 ایراد ابلش لکن بوندن رئیس اولق فهم اولتر انحق کویلو فهم اولنوروزیرا کوبله رئیس اولان
 شخص جفت سور منر نجبر اولان رها یادر چغنی سورن کی دھکان کی سکون ها و فتح کاف فلر سی
 ایلہ فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه در اول مزاعده دیر لر ثانی مورخه دیر لر معربی دھقان در
 کی دھین کی کسر ما و سکون یای تحتانیله سود اغزی کفله دخی دیر لر کی دیدان کی سکون
 یای تحتانی و فتح دال مهمله ایلہ اول قیش آئی بولغنی نعمه الله بو معنایه ذکر ابلش غالبا
 اسم جامد در کی دیده بان کی کوزجی معناسنه باغبان و کشتیمان کی دیده یه اضافله اسم
 فاعل دخی اولور جلالی بیت بران کوه سربانک زد دیده بان * که از کرد شد نیره روی
 جهان کی دیدکان کی کاف فارسیله کور و جیلر و کوز جیلر حسین ثانی بیت چون خرد
 در خزانه خانه دل * دیده از خواب دیدکان برخاست کی دیده وان کی بمعنی دیده بان
 یا ه موحد یینه و او واقع اولشدر کی دیدن کی کور ملک و بیت معناسنه معصوم در مستقبل
 مخالف قیاس در زیر اینند و یینند کاور خواجه سلمان بیت جمال روی ترا بید دیده من
 نمیتوانم ازین رشتک دبه رادیدن کی دیرندان کی سکون یای تحتانی و نون و فتح زاء معجه
 و دال مهمله ایلہ بمعنی آهنین سه پایه یعنی دمو رساج یاغی کذا فی فرهنگ جهانگیری کی دیمین کی
 سکون یا دین تحتانین ایلہ بمعنی غوک جوی یعنی از مقبله اولان قور بغه ایضا منه کی دین کی اشارت
 قریب در بو دیمک معناسنه بدین کونه و بدینان دیر لر و مشهور فارسیه نک بکرمی در دخی
 کوئی اسعیدر خواجه سلمان بیت دین روزای روی توان گفت دین * می خور و شادی کن و خرم
 نشین * عربیه معروف ملت و مذهب معناسنه فتحه ایلہ ینه عربیه و ام معناسنه در
 کی دیوان کی دعوا محلی یعنی حکام و والی ولایت او توروب حکومت و استماع دعا وی و نظر
 دفاتر ایتدکاری مکان و ارباب خدمته پادشاه او تروب خدمت میری یه ایتدکاری موضع
 سبب تسخیر سی برکون کسری طشره چغوب کوردی کتاب و اهل دیوان او تروب محاسبه
 دفاتر احوال و امنایدر لر اینهاد یوانند دیدی یعنی بونلر شیطانلر در دیو شیطانلر دیوان جمعیدر
 محاسبان و عمال و محملان اموالک امور دنیویه ده خداقتلری و احوال خفی و عیانده و قوف
 و فراستلری اولدوغنه بناء و کسری نک جلیتند عدل و انصاف مرکز و مضمرا اولدوغی اجلدن
 ادلی دیوان ایلہ تسخیر ابلش و بر معناسی دخی خریطه در که کیسه دفتر در و بر معناسی دخی
 شعر انک اشعاری دفتریدر ترتیب ایتدکاری تقریبه دیوان دیر لر عربیه مشترکدر کی دیو جان
 یعنی سخت جان ابوالخانی بیت نیر آم نکرده کار رقیب * دیو جانست و سنکدل بودست
 دیمین کی اهل قریه کویلو لر دیمک اولور یای ثانی نسبت معناسنه در کی مع الواء * در و
 فتح راء مهمله و اطها روا و ایلہ یحیی عربیه حصاد معناسنه خواجه حافظ بیت مززع سبز
 فلک دیدم و داس مه نو * یادم از کشته خویش آید و هنگام در و * و درویدن لغظتد
 امر اولور معناسنه کی دھو کی ضمها و اخفاء و او ایلہ کوه سرانید قریه بر معظم طاغدر

و

طاغدر آنکه حضرت آدم علی نبینا وعلیه السلام مبارک قدمارینک اثری وارد در طاسمه
 نائیرا تیش زیارت ایدنلرن مرویدرکه هر خطوه سی تیش آدمدر بودنی
 منقولدرکه هر کجه دریادن بریان باوت فریادوزاری این رک کلوب اول اثر اقدام اوزرینه
 یاش دو کرغیری پرلرده یغمور اولیوب آنجق قدم شریف اولدیغی پرله یاغدر همیشه
 سبز و خرم و چمنزار و مشکوفه ل اکسک اولار دریا اکا ایکی میل قدر یرده واقعدر دیو
 مشیطان و اولاد و اتباعنه دیر لر بر معناسی دخی قاره منتر در و دخی جامه بشیمنه که خشین
 و درشت اولور جنک محله کیر لوکین آدمه دیو ساردیرل کذافی متر فنامه دیو دار و دی
 صنوبر که چام فستقنه دیر لر لکن هندوستانه مخصوص بر چام اغاجی وارد دیو دیوار و دی حنف
 دال مهمله ایله دیو دار و دن اختصار اولمش صنوبر معناسنه جلنوزه دخی دیر لر تنک شاعر
 بیت بسته و بادام دیوار و شود * کرزی با انکین نیکو شود * طبعی حار و یابسه در
 استرخا عصب و فالج و لقوه یه نفی وارد دیو مع الهاء * درازه دیو فتح راه مهمله و زاه معجه
 ایله هر اوزون اولان نسنه دیو لر خصوصاً بزرگ ارسنه دینلور عوما دیو دجله دیو سکون جیم
 و فتح لامله معروف ارمقدر مولانا هاتنی بیت خصوصاً بان دجله شور و شین * امیر و دلیر
 و دلاور حسین * و آلاهی وصف عسکر معناسنه استعان طریقله اولق کرکدر وله بیت
 که هر سو پکی دجله موج ریز * روان شد سوی آن محیط ستیز دیو درخت خانه دیو سقف
 اولغه عالم اولان دیرک اودیرکی او اغاجی دیمکن مراد اولدر دیو درازینه دیو هر نسنه نک
 طوانه دیرلریا و صفیه و نون صفتن ناکید ایچون و خاصصیتن بیان ایدر میر نظمی
 بیت درازینه رود هر سر و شمشاد * قد بالای جانان میکند با دیو درخت سنبه دیو خم
 سین مهمله و سکون نون و فتح باء موحد ایله دولکر آلترندن مثقب و بورغی معنای ترکیب
 اغاج دلن دیمکدر و دخی سباع طرفی و طیورک منقاری استعان طریقله در دیو درمنه دیو
 فتح راه مهمله و نون و سکون میله یاوشان دیدکری اوتدر عربیه شیخ دیرلر میک فتحه سیله ده
 جایزدر دیو درنه دیو سکون راه مهمله و فتح نوله تیغک جمله اسماسندندر کذافی فرهنگ
 جهانگیری دیو دروه دیو سکون راه مهمله و فتح واو و اخفاء هایل یما که اسکی جامه یه
 دپکرلر و دخی یرتق عربیه مخروق معناسنه میر نظمی بیت پیره زنی بو ددران پیوه *
 داشت برش جامه پردر و دیو دره دیو فتح راه مهمله مشدده ایله ترکیب طرّه دیرلر عربیه خم
 دال مهمله ایله مستعملدر آنکه طبلباز دوکرلر و دخی اپیدن بوکوب آدم دوکرلر دیو دربه دیو
 دریدن لفظندن اسم مفعولدر یرلش معناسنه مولانا عرفی بیت کفتم که بدامنتم زم دست
 از شوق توجیب جان در به * حکیم شقایق بیت سر پنجه باد دامن تو * پیراهن نه فاک در به
 و بعض تراکیبه صفت استعمال ایدرلر میر نظمی بیت مثلش بجهان کس ندبه * مستعمل
 هیز کون در به دیو دراکاه و دراکاه و دراکاه دیو زاه فارسيله خشم آلود و هم میکن
 و غضبناک عبد الواسع جبلی * قطعه * ز آسب تیغ تو یاشند دایم * چوسیب لزان
 چوسیم غ پنهان * پلنک روانگاه در کوه بربر * نهنگ دراکاه در بحر عمان * حکیم فردوسی
 بیت چنین تا بیاید یکی زرف رود * سپه شد پراکنده چون تار و بود * معنی زرف

پهناش کوتاه بود * بزور کند شتن راگاه بود * و بد خو و تند معناسنه انسانند ابوسکور
 بیت ز چیر کسان دست کوتاه کنی * درگاه را بر خود آگاه کنی * صفت مذکور در ده حیوانند
 حکیم اسدی بیت دگر رنده پیل درگاه بود * که ویرانشسته شهنشاه بود * مثال لغت ثانی
 حکیم اسدی بیت درگاه دوی سهمگین منکرست * بزور دل از هر دوی برترست * مثال
 لغت ثالث استاد فرخی بیت نکذر د شیر درگاه بصدد عمر از بیم * اندرین پیشه یک چاکر
 او کرد کذر درگاه و درگاه و درگاه که بی زاء فارسی و کاف فارسیله درگاه و اخوانی
 معنای نه مویذ الفضلاده یعنی خواجه و زاهد مسطور در درگاه غاله بی سکون زاء
 فارسی و فتح غین معجه و لامه حصار و قلعه قله سی که در قلعه دروغاله قله معناسنه در کذا فی المجمع
 در درگاه بی سکون زاء فارسی و فتح لامه دجله معناسنه مسطور در رشط بغداد دیدگری
 نهر عظیم در درگاه بی کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح نونله سرآج و کفشگر
 آلتارین بیزدر که آنکه دری دلوب دیگر لر درگاه بی باره دفعه معناسنه در بر کره
 دنی دیمک اولور حصین ثانی بیت دگر باره شد آسمان مرک ریژ * بشد کرد از اوج بر چرخ
 نیز در دخواه بی سکون لام و فتح خاء معجه ایله کوکل استند و کی و طبعه عتقه خوش کلن نسنه و زرده
 غالبک مراد ایدوب استند و کی رهن و شرطه دیرلر یویندن معلوم در طالب آملی بیت ازان
 چو زده وس بامن آورد بیمان * نخست قاعه شرطه را نهاد دخواه بی داشت بی سکون لام و ضم
 شین معجه ایله کوکل کتمش عاشق دیمک اولور مولانا جامی * رباعی * ای آنکه ترادولت شاهی
 هو سست * و زادی بند کان ترادست رست * آزاد کن ازا که بود بند عشق * کان
 دلش را بند کی عشق بسست در دله بی بوزن کله دل معناسنه در منو چهری در مدح
 یکی از وزرا بیت خسرو تنه ملک و او چون دله ملک * ملک چو قران او چو معانی
 قرانست در دسه بی سکون مم و فتح سین مهمله ایله ابریشم سفید معناسنه در که تعریب
 ایدوب دمسق دیدلر کذا فی فرهنگ جهانگیری در ده بی ایکی معنایه کلور اول کوی که عربیه
 قریه دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت ده مروده مرد را احق کند * عقل را بی نور
 و بی رونق کند * ثانی اور معناسنه یعنی زن امر صیغه سی اولور میرنظمی بیت کریند در دل
 خصمت کره * کردن بغیش بنیغ حکم ده * صیغه امر و وصف ترکیبی استعمال اولور فرمائد
 دیرلر مولانا عبد الله هاتنی بیت یکی گفت بستان یکی گفت ده * یکی گفت احسن یکی گفت زه
 در دهاده بی بولفظ در که جنگ و مقاتله و محاربه بی بیان ایدر ایکی صف لشکر بر برینه اورا
 اور ایدلر دیمک اولور دله بیت دهاده بنیغ چکا چک ز نیر * زهر سور مید بجرخ اثر
 مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت غریو دهاده برآمد چنان * که افتاده از دست شیران سنان
 و له بیت دهاده برآمد ز هر دو طرف * دو در یای کین بر لب آورده کف در دهجه بی
 سکون ها و فتح جیم فارسیله زبان دلیله رعیت معناسنه در در دهشته بی کسر ها و سکون
 شین معجه و فتح تاء مثناة ایله بخشش و عطایا معناسنه در تصرفات عامه قبیلند نذر و شعرا
 شعر لرند ایراد ابلش در بیت نباشد کسی چو تو فرخ سرشته * عجب نبود ز تو لطف
 دهشته در دهید بی کسر ها و سکون یای تحتانی ایله ایکی طرفدن واقع اولان عطا و بخشش

بخشش معنا سنه و جنك و محاربه معنا سنه ده كلور شاعر بيت دهيله حاضر و آماده بودند
چو راه جنك و كين بكشاده بودند ديده و ديده به كلاه باسكون الياء التعتاني و فتح الباء
الموحده ديد ايد كاري قاش كه نللي طو قمش اوله حكيم اسدي بيت تهى دست و درويش
بادر دو تاب * همه ديده و زرينند بخواب ديده به يوز كه عربيه وجه ديرل و بكاق خد
معنا سنه و كتاب و مکتوب اولي خواهه سلمان بيت دفتر افلاك را چون ذات اود بياجه شده
خط سبز اختر از اكر در ايش مسطري ديده به درت معنايه كلور اول كوزك كورن
يري در كه مجموعه چشم دینلور كه سياه و بياض و قياغندن عبارت در انجق كورن ياريد و كي
بو بيتدن فهم اولنور بيت چنان مردام را پسندیده * كه كويني بچشم اندرم ديده * كوزك
سياهي اينچند اولان بكنه مردم چشم ديرل عربيه كي انسان العين معنا سنه بياض نك مخصوص
آدي يوقدر مناسب اولان سياهنه ديده دینلكر بياض و سياه و قياق و كريك جمله چشم
تعبيرينه داخلدر بو بيتدن و اخدر بيت شبي همچون سواد ديده پر نور * هوا غبر فشان
چون طره حور * ثاني مشاهد معنا سنه ثالث اول درخت يا خود پشته و يا جای بلند اولان
ير كه اوزرنه ديده بان اوتون حكيم فردوسي بيت زديده بيا مد بدر كاه رفت * زماني
براندیشه بدزين شكفت * رابع ديده بان معنا سنه بيت غو ديده بشنيد دستان سام
بفرمود بر چرمه كردن لكام * و ديدن لفظندن مشتق اسم مفعول صيغه سيد ر شاعر
بيت سواد ديه غم ديه ام باشك مشوي * كه نقش خال توام هر كراز نظر زود ديده كاه
كوز جي طور بياقچي ر حكيم اسدي بيت چوزي اردها مانديك ميل راه * بديدند در ره
يكي ديده كاه ديدينه به سكون ياتين و كسر راه مهمله و فتح نونله اسكي و قديم معنا سنه
چو قدن ديمك اولور بنه ديدينه و عهد ديدينه ديرل ابو المعاني بيت بنه ديدينه رالطف و كرم
داشتن * عادت ديدينه است در شيم مهتران ديده به سكون ياي تحتاني و فتح زاء معجه
ايله بش معنايه كلور اول بوزنك اولان نسنه يه ديرل عمو ما و بوز آته ديرل خصوصاً
حكيم فردوسي بيت بفرمود تا بر نهاده دزين * بر آن ديزه پيل تن روز كين * و بوز قاطره
دخي ديرل حكيم اسدي بيت قطار استر ديزه صدوسي * كه بارش طشت تشخان بود تبسني
كمال پاشا زاده بحال الغرائب صاحبك غبرت اولان رنكه ديزه ديرل ديد بكن رد و تزيف
ايدوب عجمك ديزه ديد بكنه تركينه يا غزديرل ديزه ايله ديزك فرقي بلامش ديوا اعتراض ايلش
اما اكثر نسخه لده حايي روايتنه مطابق واقع اولوب يا غز آته ديزه ديمش يوقدر فرهنگ
جها نكيريده ديزه نك معنا سنه در عموما و سياه رنكه خصوصاً شبد يركي صاحب فرهنگ
منظومه بيت داستان قصه داور ست حكم * ديزه باشد صيه درفش علم * ثاني رنك
خاكستري كه سياهه مانل اوله اسب و استره مخصوص در و بعض حيوانانده او موزي باشتندن
قويرو غنه دك سياه خط چكلمش اكا حول دخي ديرل ثالث برنوع ديكدر يعني چولمك رضى
الدين نيشابوري بيت پندی بكويت بشنوهان دكر مپز * در ديزه خيال اباهاي حرص
و آرز * رابع حصار و قلعه خامس برنوع شيا فدر كوزه چكرلر ديسه به سكون ياي تحتاني و فتح
صين مهمله ايله لاجه قاش اولسون غيري اولسون مير نظمى بيت مزين جمله كه فرش

نغمه * همه ز ريفت ورنكارنك ديسه د دېكانه د سكون ياي تختاني وفتح كاف فارسي
 و نوله قبلوبغه كه سنك پشت دخی دیرل د دېكپايه د سكون ياي تختاني وفتح كاف
 و باء فارسيين و ياي ثانيه ساج اياخي كه ديك چولكدر و پايه التنه و نيلان اوج اياقلى دموردر
 ابوالمعاى بيت چو ديك سقالين شدى سنى شك * ز كيرود و پايش چو دېكپايه است *
 د دېكپايه د سكون ياي تختاني وفتح كاف فارسي وفتح نوله ايكي معناه كلور اول چولكدر
 پشن طعام و ثانی دونكى نسنه معناسنه در د دېكپايه د سكون ياي اول ولام وفتح باء فارسي
 و ياي ثانيه سوچق كر كسه جوز و باداملى شير دان كر كسه طولش مونبار كذا فى نعمه الله
 د دینار ویه د سكون ياي تختاني اول وفتح نون و ياي ثانی وضم راهمه ايله بر او تدر تركيد
 چوردك دیرل و ياي طراخي ده دیرل اهل اخبيه يوغرده قاتوب يرل د دینه د سكون ياي تختاني
 وفتح نوله دونكى كونه واقع اولش احوال مير نظمى بيت بياد آورده بود احوال دینه * هميكر
 آشكاره سوز سينه د ديوانه د معروف عربيه مخنون دیرل د ديو بخوريد د باسوحه
 و خاء معجه و راه مهمله ايله بوزن نكو شيد جن طوشه دیرل كذا فى المجمع د ديو چه د فتح
 جيم فارسيله نخل بتى ار باب لغت بومعنا ده متفقد در و جمع الفرسه كوه ديد كرى قور تحفدر
 اثواب و چوقه نى كسر كال اسمعيل بيت كرفرشته است چو بر وانه باتش باز د * مرکه
 امروزنه چون ديو چه در موش جاست * فرهنگ ميرزا ابراهيم معنى ار ضه كوه نوعدن
 بر و چكدر و معنى چوپى كه اندام خازندى ارقه قشغيسى و معنى زلوعنى سولك برسيه قور دردم
 فاسدى وجود انساندن اموب چقرر حضرت مولانا قدس سره بيت سلك نه بر استخوان
 چون عاشقى * ديو چه وراز پر خون عاشقى * صيد نه ابى ريحانه نام كيا هدر كه آكا
 زروك دخی دیرل يعنى انبر بارس و شيخ اسمعيل جرجاني ذخيره خوار زمشاهى نام كتابه
 ارسال علق بابنه سولك رادر ولايت ماديو چه كويند ديمشدر د ديو سنبه و ديو استنبه
 كسره همزه و سكون سين مهمله وفتح تاء مشناه بعد سكون نون وفتح باء موحد ايله شكى زرك
 وجهه سى قبا ديود يكدراستعار طريقيه ثقبيل الجرم و بد اخلاق آدمه دیرل د ديوه د
 سكون ياي تختاني وفتح واو ايله تركيد طولملان عربيه ك ديد كرى در بریه ده تفن هوادن
 غابت ايرى اولور حنى قارپوز قدرى كورلشدر اما الما قدر اولاننى قيمهات و عطره ايله بشوردر
 لطيف تناول اولنورات قدر غدايى و ارمفراط باهدر د ديه د سكون ياي تختاني و اظهار
 هايله كوى معناسنه در د ديه د سكون ياي تختاني و اظهار هاين ايله شهور فارسيله نك
 اون بشه كوى اسميدر د مع الياء * ديقى د كسرباء موحد و قاف و سكون ياي تختاني
 ايله بر نوع ديبا در صاف ابر بشدن سيم و زرتل ايله طوقنور و ضم دال ايله بر شهر آديدر
 د درازاي د فتح راه مهمله و زاء معجه ايله اوزنلق بر يوك بالق و صفند حكيم اسدى
 بيت زدر يانماده بخشى برون * درازاي او چاره صدرش فرون د درازي د ارش كه
 بزاي چون اوزانده قلى نلره دیرل آخرنده ياي نسبت در هر نكه اوزونلقه منسوب اوله آكا
 درازي دیرل د دخی د سكون زاء فارسي وفتح خاء معجه ايله بند يوان معناسنه در د دراي د
 در باء مرقوم معناسنه در آخرنده كى يا جاي و سراي يالزى كيدر د دلکشاي د ذكرى مرورد

د

مرور آیدن دلکشایی در و هوایه صفت استعمال اول نور نسیم دلکشای دیرل نوعی خوشنمایی
 بیت ز چاک در نسیم دلکشایی * درون آورد بوی آشنایی کی دمیق کی کسر میله بر نوع
 قماش در اطلس و سیم و زر نل ایله طوقش اولور کی دهقانی کی کویلو معناسنه آخر نه کی یا
 یای وصفیه در که صفتن بیان ایدر میر نظمی بیت نیاید کار بد از اصل زاده * نباشد آدمی
 دهقانی زاده کی دهقانی کی کاف فارسیله دهقانی دیمکدر اصل دهقاندر تعرب ایدوب
 دهقان ایتدیلر کی دی کی دون عربیله امس دیرل وحشی یزدی * مصرع * دی هلالی بود
 امشب بدر و امرو ز آفتاب کی دیبه خسری کی خسرو پرویز کسکر کج بنام یعنی اسمی سکر
 خزینه سنگ برینک نامیدر حکیم فردوسی بیت دکر آنکه نامس اگر نشنوی * بخوانی و را
 دیبه خسروی * و موسیقی ده بار بد خسرو کی یادیفی اختراع لرندن برلخ آیدر میر نظمی
 بیت چو آغاز کرده در آن شبروی * که آهنگ کرد دیبه خسروی کی دیداری کی اقدوخی
 غایت ظاهر اولان صویه دیرل یعنی جریانی زیاده اولان صو بواسطه غایب اصلنی بیان اوله زیر
 اول جوهری که ازل آزاله جناب باری تعالی جلت عظمه مظهر تجلی ایلد کله اریوب صواولدی
 بخارندن کوکری و کوپو کندن طاغری و موجندن برلری خلق ایلدی مشاهد دیدار ایله
 جاری اولدی سبیدن نسیم اولنش اوله ابوالعانی بیت در عشقم کجاشود پنهان * اشک
 چشم چو جوی دیداری کی دیده کافوری کی یعنی نایبنا اولان کوزه دیرل کی دیرو پای کی
 اشکی آت و قاطر و قوی هیکل آدم کی دیری کی غایت کج معناسنه یای وصفیه در دیره
 صفتدر میر نظمی بیت چو زرش هست دیری اسب لاغر * چنان بکند ره کوشش
 نیست در بر کی دیکپای کی دیکپاء مرقوم معناسنه آخر نه یا زائده در کی دیکبر کی کی
 سکون یای تحتانی و کاف فارسی اول و راه مهمله و فتح باه موحد و کسر کاف فارسی ثانیه
 اول خورجدر که آلات سفریه دند رایجینه طعام حاضر قونیلوب یوله کوتردلر و بعض نسخه ده
 دیکبار کی واقع اولمشدر کی دیناری کی نسخه میرزا ابراهیم حیرت بر نوعیدر و منقوره
 دخی دیناری دیرل خواجه سلمان بیت بدفع کفر دل صافی * تودینار نیست * کزان درست
 تو امروز نیست یک دینار کی دیوار بینی کی بورونک اور ته سنه اولان پرده که ترکیب بورون
 دیرکی دیرل کی دیوپای کی سکون یای تحتانی و واو و فتح باه فارسیله اور مجکک بر نوعیدر که
 ایاقلری اوزون اولور شمس ختری بیت خصم ملک تودیوپای آسای * در هوا باد دایما
 دروای کی دیه فرسای کی اوج طوتمش دیمکدر میر نظمی بیت بزم کر به بیند آن سمن
 سنای * حشو داغیار بدرک دیو فرسای کی دیو ورسای کی فایرینه و اوایله دیو فرسای
 مرقوم معناسنه در کی دیهی کی سکون یای تحتانی و کسر هایله اهل قریه معناسنه در که ده کویدر
 آخر نه کی یای نسبتدر کی باب الدال المضمومه مع الف * درنا کی سکون راه مهمله و فتح
 فونله بر موضع اسمیدر کی دروا کی سکون راه مهمله و فتح و اوایله یعنی در سنت و تحقیق حکیم خاقانی
 بیت یعقوب آن فراست درواش دید و کفتا * برپا کی مسیح چو تو کوهری ند ارم کی دنیا کی
 معروف لفظ عربیدر فارسیله دخی استعمال اولنور کی دوال یا کی ترکیب قایش بالدر عربیه
 خول دیرل نقل اولنور که انسان صورته کیروب بریه ده و بعض طاغله یولدن چقان آدمی

نفسه * همه ز ربفت ورنکارنگ دېسه دې دېگانه دې سکون یای تحتانی وفتح کاف فارسی
و نوله قبلو یغه که سنک پشت دخی دیر ل دې دېکپایه دې سکون یای تحتانی وفتح کاف
و باء فارسیین و یای ثانیه ساج ایاهی که دیک چولمکدر و پایه التمه قونیلان اوج یاقل دمو درد
ابو المعانی بیت چو دیک صفالین شد سنی شکم * ز کپرو دو پایش چو دېکپایه است *
دې دېکینه دې سکون یایین تحتانی و کاف فارسی و فتح نوله ایکی معنایه کلور اول چولمکه
پشن طعام و ثانی دونه کی نسنه معناسنه در دې دیلپایه دې سکون یای اول و لام و فتح باء فارسی
و یای ثانیه سو جق کر کسه جوز و بادامل شیر دان کر کسه طو لاش مونبار کدانی نعمه الله
دې دینارویه دې سکون یای تحتانی اول و فتح نون و یای ثانی و ضم راه مهله ایله براتر ترکیب
چوردک دیر ل و بیان طراغی ده دیر ل اهل اخبیه یو غرده قاتوب یر ل دې دینه دې سکون یای تحتانی
و فتح نوله دونه کی کوند واقع اولش احوال میر نظمی بیت بیاد آورده بود احوال دینه * همبکرد
آشکاره سوز سینه دې دیوانه دې معروف عربیه مجنون دیر ل دې دیو بخوریده دې باه موحد
و خاء معجه و راه مهله ایله بوزن نکو شیده جن طو تمشه دیر ل کدانی المجمع دې دیوچه دې فتح
جیم فارسیله تحلی بتی ار باب لغت یو معناده متفقد در و مجمع الفریسه کوه دیدکری قور تحفرد
اثواب و چوقه یی کسر کمال اسمعیل بیت کر فرشته است چو یر وانه باتش باز د * هر که
امروز نه چون دیوچه در مویش جاست * فرهنگ میرزا ابراهیم معنی ار ضه کوه نو عندن
برو جکدر و معنی چوپنی که اندام خازند یعنی ارقه قشغیسی و معنی زلونی سولک برسیاه قور ددر دم
فاسدی وجود انساندن اموب چقرر حضرت مولانا قدس سره بیت سلک نه راستخوان
چون عاشقی * دیوچه وار از پر خون عاشقی * صید نه ابی ریحانه نام کیا هدر که اکا
زروک دخی دیر ل یعنی انبر یارسی و شیخ اسمعیل جرجانی ذخیره خوار زمشاهی نام کتابله
ارسال علق بابنه سولک رادر ولایت مادیوچه کویند دیمشدر دې دیو سمنیه و دیو استنبه
کسره همزه و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة بعد سکون نون و فتح باء موحد ایله شکمی زروک
و جنه سی قبا دیو دیمکدر استعان طریقیله ثقیل الجرم و بد اخلاق آدمه دیر ل دې دیوچه
سکون یای تحتانی و فتح واو ایله ترکیب طو ملان عربیه کما دیدکری در بریه ده تعفن هوادن
غابت ایری اولور دخی قارپوز قدری کورلشدر اما الما قدر اولانی قیادت و یمرطه ایله بشوردر
لطیف تناول اولنورات قدر غدا یی وار مفرط باهدر دې دیه دې سکون یای تحتانی و لظهار
ه ایله کوی معناسنه در دې دیه دې سکون یای تحتانی و لظهار هائین ایله مشهور فارسیه نک
اون بشجی کونی اسمیدر دې مع الباء * دیتی دې کسرباء موحد و قاف و سکون یای تحتانی
ایله بر نوع دیبا در صاف ابر بشدن سیم و زرتل ایله طوقنور و ضم دال ایله بر شهر آدیر
دې درازی دې فتح راه مهمله و زاء معجه ایله اوزنلق بر یوک بالق و صفند حکیم اسدی
بیت زدریا ناده بخشکی برون * درازی او چاره صدرش فرون دې درازی دې ارش که
بز ایچون اوزاند قاری نلله دیر ل آخرند یای نسبت در هر نکه اوز و نلغه منسوب اوله اکا
درازی دیر ل دخی دې سکون زاء فارسی و فتح خاء معجه ایله بند یوان معناسنه در دې درازی
درباء مرقوم معناسنه در آخرند کی یا جای و سرای یاری کیدر دې دلکشای دې ذکر ی مرورد

مرور این دلکشایی در و هوایه صفت استعمال اول نور نسیم دلکشای دیرل نوعی خوشانی
 بیت ز چاک در نسیم دلکشایی * درون آورد بوی آشنایی * دمیقی * کسر میله بر نوع
 قاشدر اطلس و سیم و زر نل ایله طوقش اولور * دهقانی * کویلو معناسنه آخر نه کی یا
 یای وصفیه در که صفتن بیان ایدر میر نظمی بیت نیاید کار بد از اصل زاده * نباشد آدمی
 دهقانی زاده * دهکاتی * کاف فارسیله دهقانی دیمکدر اصل دهکاندر تعریب ایدوب
 دهقان ایتدیلر * دی * دون عربیله امس دیرل وحشی * یزدی * مصرع * دی هلالی بود
 امشب بدر و امروز آفتاب * دیبه * خسری * خسرو و پرویز کسکز کج بنام یعنی اسمی سکر
 خزینه سنک برینک نامیدر حکیم فردوسی هیت دکر آنکه نامس اگر نشنوی * بخوانی و را
 دیبه * خسروی * و موسیقی ده بار بد خسروک یایدیخی اختراع نندن برلخن آیدر میر نظمی
 بیت چو آغاز کرده در آن شبروی * که آهنگ کرد دیبه * خسروی * دیداری * اقدوغی
 غایت ظاهر اولان صویه دیرل یعنی جریانی زیاده اولان صوبه اسم غالباً اصلنی بیان اوله زیرا
 اول جوهری که ازل آزاله جناب باری تعالی جلت عظمه مظهر تجلی ایلد که اروپوب صواب اولدی
 بخارندن کوکبری و کوپو کندن طاغری و موجندن برلری خلق ایلدی مشاهده دیدار ایله
 جاری اولدی سبیدن نسیم اولنش اوله ابوالعانی بیت در د عشقم کجاشود پنهان * اشک
 چشم چو جوی دیداری * دیده * کافوری * یعنی نایبنا اولان کوزه دیرل * دیوپای *
 اشکنی آز آن و قاطر و قوی هیکل آدم * دیری * غایت کج معناسنه یای وصفیه در دیره
 صفتدر میر نظمی بیت چو زرش هست دیری اسب لاغر * چنان بکدره کوشتنش
 نیست در بر * دیکمای * دیکما مرقوم معناسنه آخر نه یا زایده در * دیکبرکی *
 سکون یای تحتانی و کاف فارسی اول و راه مهمله و فتح باء موحد و کسر کاف فارسی * نایله
 اول خورجدر که آلات سفریه دند رایجنه طعام ما حاضر و نیلوب یوله کوتر لر و بعض نسخه ده
 دیکما برکی واقع اولمشدر * دیناری * نسخه * میرزا ابراهیم حیرک بر نوعیدر و منقوره
 دخی دیناری دیرل خواجه سلمان بیت بدفع کفر دل صافی * تو دینار یست * کران درست
 تو امروز نیست یلک دینار * دیوارینی * بورونک اور ته سنه اولان پرده که ترکیه بورون
 دیرکی دیرل * دیوپای * سکون یای تحتانی و واو و فتح باء فارسیله اور محکم بر نوعیدر که
 ایاقلری اوژون اولور شمس خنری بیت خصم ملک تو دیوپای آسای * در هوا باد دایما
 در وای * دیو فرسای * اوچق طوتمش دیمکدر میر نظمی بیت بیزم کر به بیند آن سمن
 سنای * شود اغیار بدرک دیو فرسای * دیو ورسای * فایرینه و اوایله دیو فرسای
 مرقوم معناسنه در * دیپی * سکون یای تحتانی و کسر هایل اهل قریه معناسنه در که ده کویدر
 آخر نه کی یا یای نسبتدر * باب الدال المضمومه مع الف * درنا * سکون راه مهمله و فتح
 فونله بر موضع اسیدر * در وای * سکون راه مهمله و فتح و اوایله معنی درخت و تحقیق حکیم خاقانی
 بیت یعقوب آن فراست در وایش دید و گفتا * برپاکی مسیح چو تو کوهری ندوم * دنیا *
 معروف لفظ عربیدر فارسیه دخی استعمال اولنور * دوال پای * ترکیه قایش بالدر عربیه
 غول دیرل نقل اولنور که انسان صورتیه کیروب بریده و بعض طاغله یولدن چقان آدمی

آز دروب او کینه دوشوب کیدر تنها قالد قله او مینه بینوب ایا قله بن یوینه صاروب استوکی
 قدر کردرد کند نه مکره هلاک ایدر و مجاز حمله کار مردم فریب آدمه دیرلر خواجه سلمان بیت
 چرخ دوال پای اگر سرکشی کند * امرت کشد مجرم زجرم اسد دوال دویا بی باه فارسیله
 بر نوع قرمزی کوچک قورد در اکثر باوط اغا جلرند بولنور دوشروب قینادوب صوی
 ایله ابریشم بویارلر غایت لطیف قرمزی دنک اولور اکشی سورسهر چقماز عربیه قرمز
 دیرلر بعض دوالره دخی جزو ایدرلر نازک بویه در دوتای تاء مثناة ایله ایکی قات اولان
 نسنه یه دیرلر بر قات اولانه بکتادیرلر ودخی بر جامه که پنبه سرهمان یوزی و آستری اوله اکا
 دیرلر خواجه سلمان بیت دوتای فقر اجامه ایست کزعطیت * هزار معنی افلاک آستریانی
 اکیلوب ایکی قات اولاشه دیرلر که عربیه معنی دیرلر شیخ سعدی بیت پشت دوتای ذاک
 راست شد از خرمی * تا چو تو فرزند زاد مادر ایام را * چغتای لسانند اونکای دیرلر اطفی
 دیوانده بیت اونکای هادی روضه ایچرا زکس * چون لطفی ایرور کوز ونوک قنبلی دوجا بی
 حمله شاشی معناسنه بر نسنه بی ایکی کوردو کیچون دوجا دیرلر میرنظمی بیت راست بینان
 راست بیند هر یکی * کچ نظر دوجاست بیند بی شکی دوشا بی شین معجه ایله سودی
 صا غلور قیون و یکی و اینک که دوشیدن لفظندن مشتقد حکیم اسدی بیت زکا وان
 صدوسی هزار از شمار * زمیشان دوشا هزاران هزار دوجا بی سکون غین معجه و فتح
 بایله تو غاشور باسی که قوزی اتی و یوغرت ایله ایدرلر اصلی دوغ آبادر یوغرتا و شوربا دیک
 اولور تخفیف الفی حنف اولنشدرد دوجا بی باه موحد یینه وایله استعمال اولنور
 دوجا بی بونک دخی اصلی دوغ آوایدی تلفظند نوع ثقلت اولفله تخفیف اولنشدرد
 دولا بی لامله معنی سبوی آب یعنی صود سنی سی کذا فی الحقه د مع الباء الواحد *
 دوشا بی لطیف و آیدار و بیاض اینجویه دیرلر که در راه مشدده و مخفیه ایله اینجودر
 و خوشاب لطیف صولی دیمک اولور ابوطالب کلیم بیت سفته آید کوهرا ز دریا بعد نظم تو
 زانکه شد سوراخ از شکش دل در خوشاب دوشا بی سکون نوله اصلی دمب ایدی
 میم ساکن نونه قلب اولندی لکن تلفظند نوع ثقلت اولغین بانی حنف اولنوب دم دیرلر خنب
 و صنب کی در تلفظه سهولت ایچون خم و سم ایتدیلر دوشا بی سکون و او و فتح شین معجه
 ایله بکمز معناسنه در عربیه کسر دال و سکون یا ایله دیس دیرلر ابتدا اخر ما بکمز ایچون
 وضع اولنشدرد که اوزم شیر سندن اولان بکمز رب العنب دیرلر ایدی کیدرک اکیسنده
 دیس دیدیلردخی کیدرک خرما یه اوزم غلبه ایدوب هم اسمن وهم استعمالن آلدی هجمه
 دوشا بی دیدیلر میرنظمی بیت برندان چوزامد زیگ جای زاده * دراصلن یکی بود
 داوشابه و باده دولا بی اسم عام در صود و ندر دیک دولا بی و طوار چکد وکی دولا بی
 و ابریشم صار دقلری دولا بی و چرخ که نه دولا بی دیرلر و چرخه که چقر قدر و اولده اشیا
 قومق ایچون ایتدکلری دولا بی که خزانده دیرلر بوجله یه دولا بی دینلور عربیه مشترکدر
 مثال اول ابوالمانی بیت شده برهم دکر یا آب دولا بی * چوغالب آمد آب کردد دولا بی
 مع التاء المثناة * دخت بی بوزن یخت دختر لفظندن مختصر اولنشدرد قیر معناسنه عربیه

د ب

د ت

هر يک يک بیت معنا سنه در خواجه افضل الدين گاشي بيت آبی که بروز کار بندد کیمخت
 تو که پسرش نام نهی کاهی دخت * حکیم اسدی بیت جز از دخت او نیست زیبای من *
 بدو شاه روشن کند رای من * حکیم فردوسی بیت کز به دلم دخت مهرباب را * بیارم
 ز دیده مهرباب را که درست بی اوج معنایه کاور اول معروف صاغ و صبح و ضد ناقص در
 ثانی تنکه زو که اشرفی و فلوری نامیده مشهور در کمال اسمعیل بیت چون صبح باز کرد
 ز باز آمد ح او * چرخش درست مغربی اندر دهان نهاد * رفیع الدین لبنانی بیت ز بیخسای
 جودش ازین سپس نبود * درست مغربی آفتاب در میزان * شیخ سعدی بیت شنید این
 سخن پیر فرخ ز ناد * درستی دور آستینش نهاد * ثالث صبح و تند درست معنا سنه حکیم
 ناصر خسرو * قطعه * سودمند ند همه خلق چهارا چو شکر * جان من باد فدا شان که بطبع
 شکرند * آن شکر نفع می کرد به بیمار درست * دشمن و دوست از ایشان همه بی نفع کردند * صبح
 معنا سنه چغتای لسانه چین دیرلر میرعلیشیر بیت ای کونکل آهنگنی دیرسین کیم سواپلر
 طاشنی * چین ایروز کونکل که آتینیک کرسرایت ابلای که درست بی ضم راه مهمله و سکون
 شین معجه ایله پک وایری ضد ملایم و ناهموار معنا سنه حقیقتا و مجازا اواسون مثالی بیت
 چنبدست رسم جهان درست * کھی پشت بر زمین کھی زمین به پشت * عربیکه خشین
 و لسان چغتایه ایریک دیرلر میرعلیشیر بیت فقیر تولید ایرین بشینه دین عارایتماکم *
 هر تخ کدین یقین بندینی اول سوهان قیلور که دشت بی سکون شین معجه ایله بدو زشت
 معنا سنه در بر آدمک آدنی بر امر لغله ذکر ایتمکه دستنام کرد دیرلر آدنی بر امر آکدی دیک
 اولور و سوککه ده دستنام داد دیرلر مرورایامله تاسنی قالدیروب دستنام داده یدیلر و دشمن
 دخی اصلنه دشمن ایدی بد دل معنا سنه زیرامن دل معنا سنه فرس قدی قدر و دشوارده
 دشتوار ایدی و دشوار دخی دشوار ایدی و علی هذا القیاس هر نه وارایسه کدافی فرمک
 جهانگیری که دنیا پرست بی طالب دنیا یعنی دنیا به محبت ایدوب عقل و فکری دنیا و اولوب
 آخرتی هیچ خاطرینه کتور مینه دیرلر لواحد من الکبار بیت مشود نیا پرست و جمع دینی *
 مکن با این شود ویران عقبی که دو پوست بی ایکی قات نسنه بر برینه ملاصق اوله کاغد
 و آنک امثالی نسنه لره دیرلر که دو بیت بی اول چار مصرع شعر در که خوانند کان ابتدا ای
 سروده او قورلر که دوخت بی سکون و او واه معجه ایله اولد و ختن لفظندن فعل ماضی در
 دیکدی خیاطت معنا سنه مستقبلا خاه معجه زایه قلب اولنوب دوز دینلور و بر معنا سی
 دخی دو مشیدن لفظندن فعل ماضیدر دو شنید صاغدی عربیکه حلب دیرلر و بر معنا سی
 دخی اذ اگر درر بوابکی معنایه صراج الدین راجی بیت شیر مرماست د وخت تد بیرش *
 دام افلاس د وخت احسانش * و بر معناسی دخی دختر در که دوست بی ترکیه دخی دوست
 دیرلر مقابل دشمن در بیت مترس از دشمنی که دوست خو بست * حفر از دشمنی که دوست
 رو بست * و محبوب معشوق معنا سنه شایع در که دو بست بی کسرو او و سکون یای
 تحتانی و سین مهمله ایله مراتب اعدا دهه ایکیوز عده دیرلر عربیکه مائین دیرلر کاهی دو ضد
 دیرلر که مع الحیم * در آج بی فتح راه مشاده ایله کلکه مشابه بر قوشدر ترکیه نوراج دیرلر

لطیف اتی اولور میر نظمی بیت صحرکه بر سر شمشاد و سروی * بخواند مدحتت در آج
 و قری فی درج فی سکون راه مهمله ایله بویدان یعنی غالیه و زباد قودق قری کوچك حقه
 و قیمت دار جواهر و ابجو قویوب حفظ ایتد کبری حقه یه دیر لومو لانا هاتنی بیت سران عرب را
 مجلس نشاند * زد رج لالی جواهر فشاند * واستعان طریقیله محبوبك دیشلرین
 اینجویه تشبیه ایدوب دهانه درج دیر لابی معنایه ابوالمعانی بیت بدستش درج پرازل
 و یاقوت * نهد بر درج دیگر در خوشاب * درج اولدن مراد ساغر پرمی درج ثانی دهند
 بر درجی بر درج اوزرینه قودی دیک استر فی دواج فی فتح و او ایله فراجہ معناسنه در بعض
 نسخه ده چادر شب که زنان طشره چقدق بونور لر رومه شایع دکلدر زنان عجم فراجہ
 کیمیوب چادر شب قولل نور لر فتح دال ایله مشهور در چغتای لسانیدر و بعض نسخه ده یورغان
 معناسنه و بعضنه نکه دید کبری جامه معناسنه مرویدر میر نظمی بیت بیوشیه دواج
 از اطللس سرخ * زتاب می رخس رنگین فرخ فی دوج فی بوزن پوج شرفنامه ده برکیا هدر
 دیو منقولدر فی دود آهنگ فی ابکی معنایه در اول خانه لده و مطبخ و خان و سایر برلده
 اولان اوجاگ توتونکی و کدک حجام کلخنرینک توتونکی شاعر بیت دهانش چون زدی
 از دود آوخ * توکونی بود دود آهنگ دوزخ * ثانی اول سفالد که چراغ اوزرینه قودر
 دوده سن آلوب مرکب ایتکه بوابکی معناده دود هنج و دود آهنگ و دود هنگ دخی دیر
 فی دود هنج فی حذف الف و فتح ها و سکون نوله دود آهنگ مرقوم معناسنه در فی دوج فی
 و او مجهول و فتح لامه سرداب که زیر زمینده ایدر لایام حر و صیفده ایچنده اوتور لر میر
 نظمی بیت چو فارغ شد زبالا خانه اوج * شد غنخانه اش پیغول دوج فی مع الخاء الجمه
 فی دخی فی بوزن رخ حصیر ایتد کبری ساز در ساگر بخاری بیت روی مراهجر کرد زرد تر از رنگ زو
 کردن من کرد عشق زمرتازد و خ و دخی * بو معنایه شمس خنری بیت از بهر حصیر بارکادش *
 از سدره وطوی آمده دخی * فرمتک جهانگیریده بر معناسی دخی دخت و دختر لفظندن مخفدر
 قیز معناسنه مولانا شهاب الدین عبدالله قامی بیت در چمن دلبری سر و قد و ماهرخ
 چون توندیدست کس هیچ پری چهره دخی * فی دوازه دخی فی بر مشهور جنکدر که کیمسروک
 سر لشکری کورد زافراسیابک سر لشکری پیران و یسه ایله کوه کنابد دامننه عظیم جنک
 و جدال ابلش ارایدی کذا فی المشکلات شهنامه فی دخی و او مجهول ایله ابکی معنایه در
 اول مردشت و صحر او شاخ درخت اوتدن و پیراقدن و هر سرکه قیلدن خالی اوله اکادیر لر
 و دخی چکاد دخی دیر لر دخی خالی و چکاد دپه در عربده آنجلین قیلدن باسه اضلع دخی دیر لر
 ثانی اول سازه دیر لر که آندن حصیر ایدر لر اول دخی پیراقتن اولدو فی جهنم زراشت
 بهرام بیت شود رخ زرد و پشت لوخ کردد * نت باریک همچون دخی کردد * بمعناده
 دخی و لوخ دخی دیر لر شمس خنری * قطع * دایم حصیر یان مه از مزراحات چرخ * از بهر
 خانقاه شهنشه برند دخی * پر شوخ فتنه بودنی ملک پاک شست * عدلش باب تیغ تن
 خصم راز شوخ * مطلق ساز معناسنه که معروف اوتدر حیوانات یغز ساگر بخاری بیت
 روی مراهجر کرد در تر اوند زرد * کردن من عشق کرد زمرتازد و خ و لوخ * فرمتک میرزا

دُ خ

فرهنگ میرزاده اول نیردر که آتشباز را آتش کچه لنگ باروت ایله ایدوب آتارل رومله
 هوایی فشنک دیرلر که دو زخ می معروف ترکیه طاموعه یکه جهنم دیرلر شیخ سعدی
 بیت خوران بهشتی را دوزخ بود اعراف * از دوزخیان پرس که اعراف بهشتست * چغتای
 لسان طاموغ دیرلر که دو شاخ می ایکی معنایه دیر اول کر زین یعنی التون و مرصع قوشاق
 و قلیج و ترکش باغی و شاطرلر که مخصوص کر قوشاخی میر نظمی در حق شاطر محبوب بیت دل
 عاشقان زانجهت خسته بود * دو شاخ مجوهر میان بسته بود * ثانی مجرماتک کردنه
 او رد قلی قید آهنگه رومله اکا لاله دیرلر فارسیده اکا دو شاخه دخی دیرلر مولانا می
 در صفت کله شهادت بیت لام الف هست درین دیو لاه * کردن دیوان هوار او شاخ
 که دو میخ می ایکی قطب دید کاری یله زکه بری قطب شمالی و بری قطب جنوبی در کذا فی الحمودی
 ترکیه اول یلدزلره دمور قازق دیرلر آنک ایچون که اصلا حرکتلری یوقدر می مع الدال المهمله
 که دردی سکون راه مهمله ایله شراب و اشربه سائره آنک امثالی نسنه لک دینه چوکن
 منفلی و قدح بقیه قلان شراب که جرعه دخی دینلور شعر اباده خوار اولانلره در دکشان
 دیرلر شرابه غایت اقبالندن جرعه دیمز درد دیمز نوش ایدر دیمکر ابو تراب بیک بیت
 در کوی خرابات یلار اکنری نیست * بر درد کشان خیل الم را طغری نیست که درود می ضم
 راه مهمله و او معروفله اوج معنایه کاور اول حضرت سرور کائنات و مفخر موجودات علیه افضل
 الصلوة و اکل التیات ایچون صلوة معنایه در قرآن عظیم الشانده و ارد اولان * ان الله
 و ملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین امنوا صلوا علیه و سلوا تسلیما * الله تبارک و تعالی دن
 رحمت ملائکه دن استغفار و مو منین دن دعا در اول دعا یه فارسیده درود دیرلر شیخ سعدی بیت
 هزاران درود هزاران سلام * زما بر محمد علیه السلام * و سایر احباب عطا اولیانی نم ایچون
 اولان دعا و ثنایه ده دینلور این عین بیت میان خاطر او را نیاز در برگیر * در و دایردان دست
 در فشان برسان * دیگر بیت ولیکن ز داغ دو چشمش درود * دلش بر سلام و زبان پر درود
 بودند که بر کسینه بی اسلکه درود کرد دیرلر و داغ ابتد معنایه شاعر بیت بکفت اینی و زاب
 مژمر و در کرد * بیوسیدش از مهر برود و کرد * ثانی بمعنی درو کردن یعنی محکم فردوسی
 بیت اجل تیغ الماس آورده است * درود و تراداس آورده است * ثالث خسته مسترقه
 سال ملکی نک بشمی کوی آیدر که دروند می سکون راه مهمله و نون و فتح و او ایله بد مذهب
 و فاسق و فاجر معنایه در بولعت یو معنایه کتاب زند دن منقولدر ز رانشت بهرام بیت درود
 از مایه به دین خردمند * که دورست از ره و آیین دروند می دزد می سکون راه معجه ایله
 خرسوز که هر پد سارق دیرلر دزدیدن خرسوز معنایه مصدر جزو میر نظمی بیت مکرم
 بود است اتحاد دزد بدنام * که دزد دسر مه از چشم بهرام می دشناد می سکون شین معجه
 و فتح نوله کثرتدن کنایه ایدوب بسیار معنایه استعمال ایدرلر میر نظمی بیت * بکفتاد
 خوشش دشناد کرده * فسون و حیل را ایجاد کرده می دفع می سکون غین معجه ایله کان عروس
 معنایه در ابو المعانی بیت دل منده آیش زینده دنیای دون * این مجوز بر حیل خود را نماید
 دغد خوب می دنیا و دردی سکون نون و راه مهمله و فتح باه و حیل و او ایله بمعنی دمدار یعنی

قور قلی و قطار استرواسترک صوکنده اولانی ترکیب دنداردیرلر دند بی سکون نونه
 برنوع زبوردر کدافی فرمک جهانگیری د دو بود بی قفتانک یا قه منه ایکی طرفدن
 د بکیکن اینجو و صرمه ایله ایشانمش یا قه لکاهی و او سرده کلور دود دخی دیرلر د دوخ چکاد
 مشرخی د دوخ لغنی ذیلند ذکراولندی شمس خیزی بیت عجب مدار که فرق سپهر بیویست *
 که شدن سبیل نادیت شاخ د دوخ چکاد دود بی سکون و او ایله ایکی معنایه در اول توتون که
 هر یکد د خان دیرلر اسم عامدر هر شینک توتونه دیرلر و اوله ده استعمالی متابع اولان
 توتون که اکا تنباکو دخی دیرلر ثانی نم و اندوه معنا سنه حکیم قطران از موی بیت جان
 خصمانت زمان در غم بطبع سود سرد * وز دل خویشانست سور خرمی بردود دود * بومعنادن
 آمه درونه تشبیهها دود دل دیرلر بویته نالمج وارد در شاه طاهر دکنی بیت زعشق آه کشیدن
 نشانه خامیست * که هر چه سوخت از دود بر غنی آید دود آلود بی ایکی معنایه کلور اول
 هر تکه توتون اوله یعنی ایس و پاس ثانی هندوستانند بر یوک قصیده آیدر و بعض نسخه ده
 جنگاری رنکه دید کلمی مسطوردر دود کند بی فتح کافی فارسی و سکون نونه توتونک که
 او باق اوزرنده ایدرلر اکا دود آهنگ دخی دیرلر دوسند بی و او معروق و فتح سین مهمله
 و سکون نونه یعنی چسبند یعنی میل ایلک و یا بشمق و چسبیدن لغتک معنایه شمع اوحدی
 در جام جم بیت دست بکند از تاش می بوسند * تو بهل قادر و همید و سندن دود صد بی یعنی
 ابکیوز دویست مرقوم معنایه ابو تراب بیک بیت چو آیم جانب کویت دود صد منزل یکی
 سلاما کر بیرون روم در هر قدم صد جا کنم منزل دود کار دبی فتح کافی عربی و سکون راء مهمله
 ایله مفراض معنایه لفظ مرکبدر معنای ترکیب ایکی محق دیمک اولور مجمع الفرسده
 طریق حکمتک برنسنه در اثوابدن لکه کیدر لر عربیه افصحی حلمان در عوام حلم د مع الراه
 المهمله * دختر بی سکون خاء معجه و فتح ثاء متناه ایله قیر معنایه که دخت دخی دیرلر
 د دختر بی اوکی قرقرنداش دیمکدر اصلی دخت اندر در تخفیف الفی حقی اولنوب
 دختر آید بلر شمس فخری بیت کین اواز قبایل دشمن * نه پسند رهند نه دختر
 شاه ناصر خسرو بیت شیعه مایندری ای بد نشان * شاید اگر دشمن دختر دخی * ادات
 الفصلاده یعنی دختر شوهر یعنی کشتنک آخر هر دین اولان قیرینه دیرلر و دختر اندر
 و دختر دخی دیرلر د دختر بی سکون خاء معجه و فتح حیم فارسی و کافله مرد صالح و زاهد
 مفنا سنه در د دختر بی سکون خاء معجه و فتح دال مهمله ایله کیر کش بیاض قفتان و کیر بی
 ساده میرنظمی بیت سراپا مهمل و مردار بوده * که در بر جامه دختر آید دخی دخی دخی
 سکون خاء معجه و فتح سین مهمله ایله طاز بایش یعنی قیل اولیان باشه دیرلر د دختر بی
 سکون راء مهمله و حیم فارسی و فتح کافله جواهر و اینجو قوطوسی د دختر بی سکون
 راء دال مهملتین و فتح خاء معجه و او معدوله ایله بقرسق بیملر و شراب صافی و لجه ده د
 طور میوب ایچ و بلاجرعه نوش باده آید نه دیرلر میرنظمی بیت در دخی و راء عیشیم ما سیننه
 صاف و مناده عیشیم ما د در دور بی سکون راء و ضم دال مهملتین و او معروق ایله کرداب که
 دریا ایچنه اولان چورتد یدر دوشن کی و آدم هلاک اولور د در شهواد بی ایری و آیدار اولان

اولان اینجو که معنای ترکیب پادشاهه لایق اینجو دیمکدر ابو المعانی بیت کنون که مدح ترا نظم
 من چودر خوشاب * سزده که در نظر آری چودر شهواری کی در کورجی سکون راه مهمله و ضم کاف
 فارسیله مخالف معناسنه در وله بیت فتد بودی خسران دیگو رامرش * بر ندفع جهان
 هر متابیع فرمان * کی درودکر و درو کر کی کلاهما بضم الراء المهمله و سکون الواو و فتح الکاف
 الفارسی ترکیه دولکر عربیه بخار دیر ل کال خجندی بیت بجا کنند درست اهل زهد
 تحت عشق * که مشکست بمیون دروگری آموخت * حکیم خاقانی در مدح پدر خود
 بیت نوح دروکر نبودکر پدر من بدی * قنطره بسنی زچوب بر سر طوفان او * کی در کر کی
 سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله درودکر لفظندن اختصار اولنشد ترکیه دولکر
 یونن غلطدر حکیم فردوسی * مثنوی * بغرمود تا در کران آورند * سزاوار چوب کران
 آورد * یکی نغز کردون چوبی بساخت * بگرداندرش چوپهار درنشاخت کی دزد افشار کی
 یولدوغن سرفه ایدن آدمه دیرل میرنظمی بیت هر چه دارم بدزد عمره یار * همچو چشمش
 نبوده دزد افشار کی در کوار کی سکون زا و ضم کاف فارسیین ایله ناموافق طبع اولان نسنه
 و علاجی عسیر کار معناسنه کی دستور کی وزیر معناسنه در حکیم انوری بیت امروز روز عید تو
 در شهر تنی زده * فردا ترا چه گوید دستور شهریار * و دیوان دقتی معناسنده کلور
 کی دشخوار و دشخوار کی سکون شین و تاء موقوف و فتح خاء معجیش و واو معدوله ایله ایکی
 لغت دخی یعنی دشوار یعنی کوچ عربیه عسیر دیرل اصلی تاء مثناة ایله دشخوار در کیدرک
 تاسزد شخوار ایاد یار ینه کیدرک استغفا بالاستعماله دشوار دیدنر حکیم انوری بیت
 هر چه پنهان قضا حزم تو پیدا داشته * هر چه دشخوار قدر عزم تو آسان یافته * حکیم ناصر
 خسرو بیت کراسانی همی بایدت فردا * مکی از بهر دنیا کار دشخوار * حضرت مولانا
 قدس سره بیت جام جفا باشد و دشخوار خوار * چون ز کف دوست بود خوش بود *
 کی دشوار کی دشخوار لفظندن محفدر جمالای شیرازی * مصرع * مکس آسان
 بشهدا قندولی دشوار بر خیرد کی دمدار کی سکون مع و فتح دال مهمله ایله هر نه که قورقل
 اوله مثلاً ستاره دمدار کی و بر معناسینه عسکر کجمله سندن کیر و کان کسنه لکه محافظه
 لشکر و کیر و قلایری قومایق اینچون ترکیه دونداز دیرل استاد بیت جو دمدار بکداشتن
 پیشرو * بمنزل رسیدی دهی ثوبو * و بر معناسی دخی استر و استر قطار ینک کیروده
 اولانیه دیرل میرنظمی بیت میرودمچو سگ پس دلدار * کشته آن بدلقاخر دمدار *
 معنای ثانی به عربیه ساقه الجیش و ترکستانه چند اول دیرل کی دنیا و در کی سکون نون
 و فتح باء موحده ایله یعنی دمدار مرقوم کی دو بیکر کی برج اثنی عشر دن برج ثالث که جوزا
 دیدگاری یلدز در کواکبی تصویر و تحریرا یلدکارندانی ایکی باشلو آدم تصویر ایدرل استاد
 هنر صبری بیت سه سالار ایران که ز کالشی * دو بیکر کرد عقل اندر دو بیکر * به معنایه شمس
 مخرب بیت ایام شهر یاری که از بهر خدمت * کر بست بر آستان دو بیکر * عمق بخاری بیت
 یکی صورتی چون جهانی مهیا * بر آورده بیکر بفرق دو بیکر کی دوچار و دوچار کی ایکی آدم
 ناگاه بر برینه راست کلامه دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت بزبان میان راه نمکی * دوچاری

و دو چاری و دو چاری * شمع عطار بیت کرام صدر اجل د به کجا او هم * اجل نخورد و دو چاری
 درین سرای سینخ * استاد فرخی بیت مرکه با تو بچنگ شد دو چهار * با طفر نزد او یکست
 بجی ب * عربیده مصارف و چغتابه او چراماق دیر لر توش اولاق معناسنه سبعة سیاه د بهرام
 شاه عیش ایدرکن مانی نقاشی کوردو کی محله بیت بیلایشلار تو یارایروی اوزبکا * دست
 آرا او چرادی بیر او آ و کوزبکا * وینه سبعة سیاه ده * مثنوی * ایستادی حاجتین که خالق دهر
 آنکاملو بیدیتو رکای بهر * کوزبکا او چرا کای دلارای * حاصل اولغای وصال دین کامی
 کی دو خواهر فی فتح خاه معجه و او معدوله ایله ایکی بلد زدر برینه شعرای عانی و برینه شعرای
 سامی دیرل شرفنامه ده دو خواهر اختاسهیل دیکله معر و فدر دیومسطور در کی دو دخواهر فی
 دال ثانی موقوف و فتح خاه معجه و او معدوله ایله یعنی روانه که شمع اطرافنه طو لاتور پر نه ده
 دیرل کذافی المجمع کی دو در فی سکون و او و فتح دال مهمله ایله چب و راست که عامه تحریف
 ایدوب چهار دیرل هر نه اولور سه ابر بشدن یا خود صرمه دن اشامش و یا خود کشدن
 والتون و باقر و دموردن یا بلش هر نه ایسه اسم عامدر چهار لفظنک ترجمه سیدر کی دور فی
 بوزن سور اراق عربیده کی بعید معناسنه مقابل نزدیکتر میرنظمی * مثنوی * اگر از
 از آستان دور افتم * مینداری که مدحت را بیکتم * دعا کوی توام نزدیک اگر دور * میند از این
 دل محزون معجز کی دور ادور فی الف مقابله و مساواة ایله ترکیه اوزون اوزاق دیدکاری
 معنایه که غایت بعید دن کنایه در وله ایضا بیت مکن این فکر دور ادور هر دم * که انداز ترا
 در غصه و غم کی دو داند فی یعنی در یک عربیده کی عمیق معناسنه در کی دور نه دار فی سکون
 و او و فتح زاء فارسی و نون و دال مهمله ایله اکنه لی سکک و بوجک و سقر سککی معناسنه
 کی دو ستار و دو ستار فی دوست طو بی و دو سخلق اید بی و عاشق دیمک اولور شاعر بیت
 دو ستار الم و دشمن شادی شد ام * حالت عشق عجب حال دکر میباشد کی دو سکر فی
 سکون و او و سین مهمله و فتح کاف فارسی ایله صوایجی که دیوار صوار کی دو سر فی یولاف
 دیدکاری نسبه که اریه کی سنبله سی اولور اما دانه دار و لاز فی مع الزاء المعجه * دختر رز فی
 شراب انکوری معناسنه در دختر قیز و رز اوزم و اوزم چو غنه ده درل شراب اندن حاصل
 اولد و غندن نسبه اولمشدر ابوالمعانی بیت بمهر دختر رز میدم نقود خرد * شوم
 زد ردو غم فکر صحت آسوده کی دوز فی بوزن سوز لکک ترسی زاء فارسیله ده مرویدر
 کی دو مغز فی ایکی یولو بادام و دخی هر نه که لب قهندن بر طرفه ایکی دانه اولسه آکا
 دو مغز دیرل میرنظمی بیت هر دو یک بیر هن غنودندش * همچو بادام دو مغز بودندش
 کی دهلایز فی یعنی طبلایز که دهل خمتین ایله طبل معناسنه در کی مع الزاء الفارسی * در فی
 حد معناسنه زوایت اولمشدر مثلاً برعد دایکی عدد دیکله یک در دو و در دیرل و یا نقد
 دیمک اولور مثلاً صد در دیرل یوز قدر دیکدر کی دور فی یعنی دوز مرقوم یعنی لکک ترسی
 کی مع السین المهمله * دخیس کی سکون خاه معجه ایله دخیس مرقومدن اختصار اولمشدر
 طاز باش معناسنه هم بویه اسمانی مرخم ایدوب استخفافاً تلفظ ایدرل کی دو پوس فی ضم باء
 فارسیله بودخی دو پوس لفظندن ترخم اولمشدر خطاطک بری دیشدر بیت مرکه خواهد

د

د

د

خواهد فلک پیوش کند * مشق بر کاغذ دوپوش کند * پیوش تواضع معنا سنه دریغی
 هر کسه که استر فلک کند ویه تواضع ایامه دوپوش کاغذ مشق ایامه زیر ابویه ایدن
 نیز صاحب کتبه اولور و دوش یی بوزن کوس صوادره او ایچنه صوادره صواجیه دوش
 کردیرلر و دوکریغی و او معروف و کاف فارسیله ایلک اکیریغی دوک ایلکدر ریس ریسندن
 لفظندن اسم فاعلدر ابوالعافی بیت دلم دو کریمه سنه بارشته غم * شدم دو کریم
 از سودای زلفش و مع الشیق المجهه * درخش یی ضم راء مهمله ایله دیت معنایه کلور اول
 شمشک عربیه برق دیرلر امتداد منوچهری بیت اگر درخش بهاری نه تیغ تو جهدی *
 زحاک کوهر الماس رویدی نه کباه * عبدالواسع جبلی بیت از خروش و فروغ رعد
 و درخش * ساخته کوس و آخته خضر * ثانی هر سنه نك فروغ و ضیاسی حکیم فردوسی
 درخشان شده تیغها نیم شب * چو زنگی که بشکاید از خنولاب * شمس غزری بیت خسرو
 از سیمهر ملک مدام * همچو خورشید و مشتری بدرخش * ثالث ولایت ارمنه بر آتشکده نك
 ایدر وارمنیه آتشکده درخش دیرلر تنگ شهر شیرازده رأس مجوسیدن رأس البغل دیرلر
 رابع قاین قهستاند بر قریه امید رانده بی نظیر کلیم طوقورلر و درکش یی جرعه نوش مست
 مدام دیمکدن کنایه در شیخ عبدالسلام بیامی بیت ما رند صبحی زده مست الستم * پیش
 از همه دردی کش و پیش از همه مستیم و درشت گوش یی قولایغی اغریغی بر مقدار ایشتر
 کسنه یه دیرلر کنایه الممودی و درفش یی ضم راء مهمله و سکون قایله درخش مرقومک
 معنای اول و ثانی سیله مترادف المعنی در و دروش یی ضم راء مهمله و و او مجهول ایله آلت جرحدن
 اولان یاره که او کلز اوله خراسانیر لغتیدر و مشکلاته حجام آلتلرندن بر آلتدر کنایه
 شرفنامه اما فرهنگ جهانگیریه نیشتر قصاصد معناسنه و کسر دالله درفش مرقومک جمیع
 معانی سیله مترادفدر و او معروفه عربیه داغ و نشان معناسنه در و درمنش یی سکون
 زاه فارسیله کوکل دونک اختلال معن معناسنه که عربیه اول حالته غشیان دیرلر در مختل
 معناسنه در دال مکسوره ده اولان در منش بوندن غیری معنایه در و درمنش یی ضم مهمله پاس
 و جمع معناسنه در و دور باش یی درت معنایه کلور اول چاوشلرک اللرنده کتور دکاری
 آلت زجر که آنکه خلقی ایراقلشه در لر معنای ترکیب دخی انی اقتضا ایدر مولانا جلالت الدین
 بیت غیرت من بر سر تو دور باش * میزند کای خس ازین در دور باش * تنگ شاعر
 دیمشد ز بیت سر خار چنه ان زده دور باش * که آتش نشد بر سرش نور باش * بومعنای
 موید شیخ نظامی بیت سمنش کرچه باهر کس برین است * زبان دور باش از آهنین است *
 ثانی اوچی سوری حریه د موریدر تاریخ و صافیه بیت دور باش غضبش چون افی *
 دو زبان آخته بر دشمن شاه * بومعنایه شیخ نظامی بیت بهنکام از برای نور پاشی * ستاده
 زنگی بادور باشی * ثالث فرهنگ جهانگیریه ذکر ایدر که قدیم ایامه بر نوع سنن ایدی که
 ابکی چقال ایدر لدی اما شمدی هند و ستانده آنک مثلی بر نیزه نك اغاجن زرد و زیور ایله مزین
 ایدوب پادشاهلری اوکنده کتور در حنی پادشاهه جنکه طرف عدودن اوق و نیزه آتلور سه
 آنکه اوروب دفع ایدر لر و مست فیالری مزین ایدوب جنکه کوتور دکنه فیل اوکنده دخی

المترنده کو تور لر رابع بر سبیل استعاده آه درون معنا سنه در شیخ نظامی از اقبا لنامه
 بیت چو دار اجواب سکندر شنید * یکی دور باش از جگر بر کشید * در باش * استماع
 ضمه ایله دور باش مرقوم معنا سنه در * دوش * واو معرو فله اوج معنایه کلور اول اومو ز در
 ضربید منکب دیر لر مولا ناهاتی بیت کشید ندد دوش کردن کار * ز رهای داودی *
 زرنکار * ثانی دون کجه دیمکدر عربیه بارحه دیر لر خواجه حافظ بیت دوش دیدم که
 ملائک در میخانه زدند * کل آدم بسر مشتند و به پیمانه زدند * ثالث دوشیدن لفظندن
 صیغه امر در معنای اوله چغتایده ایکن دیر لر کسر الفله و کاف فارسیله میرعلیشیر بیت
 ای نوایی کسوت فقر و فنا ایکنینکا سال * یوحسه خرفنک تیکدور کر اطمس اولسون
 کر پلاس * مع العین المعجمه * دروغ * ضم راه مهمله و واو معرو فله بی اصل سوز بلان
 معناسنه کال بخندی در حق کال اسمعیل در جواب او گفته * قطعه * کال اصفهان
 کر ملحد خواند * چراغ کذب را نبود فروغی * مصلمان کویمیش من در برابر * دروغی را
 دشاید جز دروغی * مقابلی راستد میرنظمی * مثنوی * بیزم جهان را نداد دروغ
 یو گفتار آنکس که باشد دروغ * سر راه را بسنی درد و ستیست * بکچ رفکان روی
 اندر بدست * چغتای لسانده اوتروک دیر لر کاهی آخرینه کینه لفظی که کاف جمعیله ادات
 قصه غیر در کتوروب اوتروک کینه دیر لر میرعلیشیر بیت قهر ابلاتهدیدنی دلار غه یاری
 چنین غنه * مهر ابله هر وعده کیم قبلی باری اوتروک کینه * دوغ * واو معرو ف ایله
 آیران که یوغردی صویله از زر کاهی یوغرت معناسنه، استعمال اولنور حکیم شیرازی
 بیت هم بصل دروغ آغشته بخور * بازازان دوغ ترش کشته بخور * و بر علت
 معالجه سنه ده دیر لر * مع الفاء * درخف * سکون راه مهمله و ضم خاء معجمه ایله بمعنی
 زنبور سیاه کدافی شرفنامه والمجمع * دُف * بمعنی دُف که باب مفتوحه ده ذکر می مروو
 ایلدی ضمه ایله ده منقولدر میرنظمی بیت کند بر شمع خورد میشدش فاک پف * که کی کرد
 بدست ماه نو دُف * مع الکاف * دخترک * کاف تصغیر ایله قر جغز دیمک اولور و او ده
 بسلنوب حاصل اولان قره دخی دیر لر بر معناسی دخی خراط آلتارندن اکدی دید کلری
 مورد که آنکله حقه او یار لر * دروک * ضم راه مهمله ایله هیزم باریک یعنی اینجه اودون که دسوک
 دخی دیر لر کدافی نسخه میرزا * دسوک * ضم سین مهمله ایله هیزم باریک بعض فرهمکارده
 دال مفتوحه و واو معدوله ایله ده مرویدر * دوالک * ففتح لام و کاف تصغیر ایله هند و قول
 معناسنه در میرنظمی بیت بامرت رام باشد چرخ کردن * زحل کتر دوالک نام کیوان *
 بر معناسی دخی قار اویناد قلری قایشدر میر خسرو بیت بسمبوس برقت عرشیان محتاج
 فتراکت * بدست آویز این مشی دوالک باز آویزان * دورنک * سکون و اوونون و فتح راه
 مهمله ایله هر تکه ایکی به زلو و ایکی وجهله اوله مثل کل رعنا کی و کجه کوندز معناسنه مولا ناهاتی
 بیت نبودش امید و فازان دورنک * خواص فرشته مجواز یانک * مع الکاف الفارسی * درنوگ
 سکون راه مهمله و فتح نونله بر نوع شاد رواند که اندن صواوق کی هموار چقار * دُک *
 استماع ضمه ایله ایک که آنکله ابلک اگر در لر دوک لفظندن مخفندر * دُک * سکون لام

دُغ

دُف

دُک

لام وقع ميلم بر جانور در عنكبوتيه مشابه زهر ناکد رشول مرتبه که بر آدمی صوقسه احتمال در
 هلاک ايليه اکا غنم دخی دیر لر عربيه و ميلاديد کريد رغائب الدنيا و عجائب العلياء الشيخ آذری
 بيت دلمی میکند هزار بجه * مروراهست بيشمار بجه * دم کرک في اضافتله صبح اول که
 عربيه صبح کاذب دیر لر اول بياض مدودى دم کرک بطريق التشبيه در خواجه سلمان بيت
 اثر عدل بود آنکه بر اطراف افق * در دم کرک رود آهوى زرين تمثال * ناصر بخارى قصير بها
 ذکر ايتشدر بيت شد دم کرک سحر از سوى مشرق بديد * جرم هوا چون پلنگ کشت
 ملمع بدن * بو معنایه استاد الشعرا خاقانی بيت دم کرکست بادم آهو * که همه مشکبار کرد
 صبح في دو الک في فتح لامه بر خوشبودار و در بعض دالره و عطريات جز و ايدر لر دواله
 دخی دیر لر عربيه استنه و هندی لسانه جریله دیر لر في دود آهنگ في سکون واو و دال
 مهمله و نوله ایکی معنایه کلور اول او جاقلق توتونی که اولده و حمام کلخنارنده و فرونده ایدر لر
 توتون جقق ایچون شیخ نظامی بیت آتشی چون سیاه و دبر نک * کاورد سر بر و ن
 دود آهنگ * ثانی اول سفالدر که چراغ اوستنه قوز لر دوده المی ایچون مختاری * رباعی *
 آفاق بپای آمه مافر سنکیست * بر آتش ما سپهر دود آهنگیست * در پای امید ما هر حاجت
 خار نیست * بر همیشه عمر ما هر با سنکیست في دود آهنگ في دود آهنگ مر قومن مخفدر
 حکیم خاقانی * قطعه * بهر مهال عیش ز دوران منال نیش * بهر مدار جمع بزدان مدار
 جان کان باز را که قله عرشست جای او * در دو دهنگ خاک خطابا شد آشیان في دورک
 سکون واو و فتح زاء فارسیله قبا و ابری اولان سنه هرنه اولور سه میر نظامی بیت چنان
 دورک بدی معجته فیل * کرا نجان و ثقیل الحرم و تنبیل في دو سنک في ایکی طاستدر که
 مکه مکرمه ده صفا و مروه دیکله مشهور در في دوک في واو مجهول ايله ایک اغاجدن ایدوب
 بر پشم و کنان اکیر لر و دموردن ایدوب پنبه اکیر لر ابو المعانی بیت نهم چون دوک بازیک
 بوده است از نجش خسرت * همی پیچید بروی جرعه عشق رسته غم را في مع اللام * مشیل
 سکون شین معجه و کسرباء موخه ايله بر بروی نسنه درات ايله در عی اسنه ظاهر اولور
 در پیه دخی دیر لر عربيه غلام دید کلیدر في دغول في ضم غین معجه و واو مجهول ايله حرامزاده
 معناسنه ولد الزاده دیر لر استاد رودکی بیت ایستاده دید آنجادر دغه ل * روی زشت
 و چشمها همچون دغول * و بر معناسی دخی شراب ايله طلو بیوک قدح که مجلس آخرند
 ایچله بیت مزبورک ایکی معنایه ده شمولى وارد کرد افی المجمع في دلال في سکون لام و ضم ميلم
 خام و تازه نخود که هنوز قابله ایکن بریان ایده لر کد افی المجمع في دل في بوزن مل بر مرصدر بورک
 کره اولوب زحمت و بر کرد افی فرهنگ جهانگیری و نضه میرزاو مجمع الفرسده نباتاتن بر او تدر که
 بفرستاده اولان فضیلاتی اخراج ایدر في دمیال في سکون میم و فتح بلاء موخه ايله قویروق
 صوقی اصلی بال دم در عادت اوزن علم اولیحق مضاف ایه تقدیم او تشدر بوندن در که
 ترکیه پالدم دیر لر استعان طریقله و انسائک آرنه ده دمیال دیر لر شاعر بیت مبادا
 هیچکس را تنکی حال * مجال فرق نبود پیش و دمیال * و کوز قویروغنه ده دمیال چشم
 دیر لر و نوله دنیال دخی جائز در في دمل في فتح میم مشدده ايله چنان که دم فاسدن وجود

انسانند ظاهر اولوب اوزی حقیقه دك زجت ویراسته دلطیفی بیت د م رکن ازیا و سمعه عمل
دم فاسد بود و باو دمل * میم مخفف ایله ده جایز در و نوله د نبل دخی دینلور عربیله مشترک
لغتدر ک د نبال فی سکون نون و فتح باء موحد ایله د نبال مرقوم معناسیله مترادف در
اصلی میم ایله ایدی نونه قلب اولنوب د نبال اولدی ک د نبل فی سکون نون و فتح
باء موحد ایله دمل مرقوم معناسنه اما دمل بوندن تصرف اولنشددر لسان عربیله
د نبل مستعمل دکلدر زبان فارسیله شایعدر بوندن فهم اولنور که لسان عربیله اولان
دمل تشدید میله اصلی فارسی اولوب تعریب اولنمش اوله غالباً اصل عربیله بویله
وضع اولنوب بعد فارسیله شایع اولغین نظیرینه قیاس ایدوب اصل بیان ایشدر اوله
ک دوال و دوال فی اولی الف و ثانی باء موحد ایله بشن معنایه کلور اول تاسمه که اوزنکی یه
باغلرلو طبلبا زه طره ایدرلر امیر خسرو بیت همتی ریخت در طاس طاعت زلال * همی
کوفت برکوس دولت دوال * ثانی حیوانات در یسندن ایند ک لری کون حکیم ازرقی * قطعه
کسی زلدر جهان دامن نکیرد * بشخصی فربه و بالای لاغر * ولیکن کاه کوشش بر در آرند *
دوال پیل فربه شپ لاغر * ثالث زمرد در لر رفیع الدین لبنانی بیت زهر ساعد شاخ ابو
ساخت کومر کش * که قطره در خوشابست و سیره شبهه وال * رابع مکر و حیل معناسنه
حکیم سنایی بیت نکر من سوی د وال شما * نشوم نیز در چوال شما * خامس یعنی شمشیر
شبح نظامی بیت چوزخم دوال دوالی چشید * سه سوی رخت زادر کشید ک د و بل فی
سکون و او و فتح باء موحد ایله بی حقیقت و بی وفا معناسنه حکیم ناصرخسرو بیت تن
دو بل بیو فاستیای خواجه * چندین مطلب مراد این د و بل ک د و بل فی متردد و متلاشی
یعنی برایشک ظهرو و تأخیر تک مقیر اولانده در ل ک د و بل فی بوزن غولیدی معنایه در اول یعنی
دلو آب یعنی قوغه ثانی یعنی برج دلو و برج اثنی عشرک اون برنجی بر جیدر حکیم سنایی در فلکیات
بیت باز دو پیکر و ترازو و دوال * از هوا یافت بهره پینش مول * ثالث مکار و حیل و متطاح و بی حیل
معناسنه حکیم سنایی بیت کرده از قفل زلف مرغولات * بهر دلی و فتنه دولان * رابع
دلو آسیا که اول مزیم و مخروطی شکل اغاجدن یا بلش طرقد رایجنه بغدادی قورلر لکلک حرکتی
ایله دکرمان ایجنه دو کیلور حضرت مولانا قدس سره بیت چون لکلکست کلکت بر آسیای
معنی * طاحون ز آب کرد در لکلک معین * زان لکلک ای برادر کندم زدول مجهد * در آسیا
دراقتد معنی زهی مبین * خامس ترکش سادس کیسه و خریطه معناسنه سابع نسخه
میرزا ابراهیم معنی سفله حکیم انوری در طلب شراب بیت کر نفرستی بماندم اندر غم *
وین دول غلام جست ناکاده ک د و بل فی کسرو او و سکون پای تحتانیله ایکی معنایه در
اول مکر و حیل ثانی خام ابریشم که هنوز قورددن آیرلش دخی صارلماش اوله ک د و بل فی
ختم هایله طبل معناسنه در مولانا هاتنی بیت دهل زن فراموش کرد از دهل * بکردن
دوالش شد از دیده غل ک مع المیم * در نام فی سکون زاء فارسی و فتح نون ایله وجود انسانیله
ظاهر اولان قبر حق معناسنه در ک د و بل فی سکون زاء فارسی و فتح هایله اول بری اتمر که
جری التمه واقع اولور ک دشیم فی سکون شین و فتح خاء معجین ایله یعنی دشنام و تفرین

۴۰۰ و ن ف ر ن ی ع ن س و ك م ك م ی ر ن ط م ی ب ی ت چ و ك ر د ظ ا ل م ی ب ی د ا د م ع ت ا د * ه ه خ ل ق ج ه ا ن
 د ش خ ی م م ی د ا د ی د ش م ن ك ا م ی ر س و ا و ب د ب خ ت م ع ن ا س ن ه د ر ك ن ا ف ی ا ل م ح م و د ی ب و ر ت ع ب ی ر د ر ك
 ی ر ا م ز ص ا ی ب ی و ب د ا ف ا ع ا ل ا و ل ا ن ك س ن ه ی ه د ی ر ل ر ی د ش ت ا م ی س ك و ن ش ی ن م ج ه و ف ت ع ن و ن ا ی ل ه
 س و ك م ك و ن ف ر ن ا ی ت م ك ع ر ی ب ه ش ت م و ق د ف د ی ر ل ر ك ا ل ب خ ن د ی ب ی ت ك ف ی د ه م ت ه ز ا ر د ش ت ا م
 د ش ت ا م م ك و د ع ا س ت ا ی ن ه ا ی د ل ا م ی م ع ن ی ب ی ب ی ب ی ع ن ی ن س ن ه ص ا ر ل ق و ص ا ر ا ی ب ی م ی ر ن ط م ی
 ب ی ت ز ل ف ن ی ك ه ش و د د ل ا م ك ر د ن * ب ا ی د ب ه و س ت ا م K ر د ن ی د ل م ی خ م ل ا م ل ه ی ا م ی ق ب ر ج ق ل ر ك
 و ج و د ا ن س ا ن د ه ظ ا ه ر ل و ر ا س ب ا ب ی ت ا س ه و د م و ص غ ر ا و خ ا ر ش ی د خ ی ا و ل و ر ا K ا س پ ر د ی ر ل
 ع ر ی ب ه ش ر ا د ی د ك ل ر ی ع ل ت د ر ط ی ب ی ی و س ف ی ب ی ت ا ی K ش ت ه د ل ت و ا ز د ل م آ ز ر د ه * آ ز و د ك ی ت
 ا ز د م ط ف ی ا ن K ر د ه * ی ا ب ی م ب ه م ت چ و ب ی ن ت ر ا * ب K ش ا د ه R ك خ و د م ل ی ن خ و ر د ه K د م ی ق و ی ر ق آ ن د
 و س ا ی ر ج ا ن و ر د ه ا س ت ع م ا ل ا و ل و ر و ا س ت ع ا ن ط ر ی ق ی ل ه R ن س ن ه N ك آ خ ر ن د و ا و ج ن د ا ی ر ا د ا ی د ر ل
 ی D د م ا د م ی م ت ع ا ق ب و ی ا ب ی م ع ن ا س ن ه م ش ه و ر ی ف ت ح د ا ل م ه م ل ه ا ی ل ه D ر ا م ا M ع T ب ل ف ت K ت ا B ر ن D
 خ م ه ا ی ل ه ض ب ط ا و ل ف ن ی ن T ح ی ر ا و ل ن د ی ح ك ی م ا ن و ر ی B ی ت ا ی ح ك م T ر ا ق ض ا ی ا ب ی * و ی ا م ر T ر ا
 Q د ر D م ا د م ی D ن ب ا ل چ ش م ی K و ز ق و ی ر و غ ی M ی ر ن ط م ی B ی ت Z D ن ب a ل چ ش م ا ز ا م ی ه N ك ا ه *
 ش و D ح a ل ز a ر a س ی ر a ن T ب a ه ی D و a ز D م ی R م ر T ه ا ع د a D د ه a و ن a ب K ی ه ی ع D د ه D ی R ل ی D و S ت K a م
 D ش M N K a م R ق و M K ض D ی D ر ی ع ن ی ا و ل R ر ن ه M ع ن a ی ه ا ی S ه B و a N K ع K م ی D ر a ی و a L K a و M ح ی و ب
 ع ش Q ن ه a ی C a ن ط ل و Q ح M ع N a S ن ه D R ی D و M ی خ م و a و a ی ل ه a B K ی ه ی D ر ی ع N ی E D د ه a B K ی D R
 ی M ع a N و ن * D خ T ر Z ن ی a و K ی Q ی R ی E ن ی آ خ R ق و ج ه D ن a و L a ن Q ی R K ا ن a S ی ل ه ی ل ه K ه ا ض a ف ت
 ا ی ل ه M ع ن ی ص ح ی ا و L و R N K M ش a ع R B ی ت K ر چ ه D l a L K ن D a و خ و a H R ش * D خ T ر Z ن خ و a ه B ی ن
 M a D R ش ی K D ر و D ن ی خ م ر a ه M ه M ل ه و S K و ن و a و a ی ل ه a B K ی M E N a ی ه D R a و L M D ح و T a a ی T M K
 M E N a S ن ه M ص D R D R T a ن ی M ز و ص a ن ی B ی K M E N a S ن ه ح K ی M ا S د ی B ی ت D R و D R M S ی N R K
 R و ی Z ن * B ر ی D a Z D M a N ش D R خ T م خ ن ی D R و غ Z ن ی B l a N ی ع R ی B K ا D ب M E N a S ن ه D R
 D R و غ B l a N D R و Z ن a S م F a ع L a و L و R T ر K ی B a و L N D ق و B l a N ی D ی M K a و L و R a ی o a M a ن ی B ی ت
 D R و غ Z ن ش D B R ش a خ K L H ز a R چ N ی * a K R B ع ش Q ص D ا Q T ب D ی N K R D D F a ش ی D R و غ Z D ن
 ی L a N S و ی L K M E N a S ن ه D R و L ه a ی S a B ی T B ق و L خ o D N K ی K a R a ی N چ ه F R ی a D S T * B R و K
 و a ع ط X R T a B K ی D R و غ Z D ن ی D R و Z ن ی خ M R a ه M ه M ل ه و F T ح Z a ه M ج ه a ی L ه غ ل ه B ی B ی
 و B ی B R M K M E N a S ن ه D R ی D R و N ی خ M R a ه M ه M ل ه و a و M ع R و F L ه B ی M a ه غ L ه ی E ن ی T C L a و P L K ی
 K ن a F ی F R M N K ج ه a N K ی R ی K D R ی C a N ی K S R R a ه M ه M ل ه و S K و N ی a ی T C H T a ن ی و F T ح J ی M F a R S ی
 a ی L ه a و L N S ن ه D R K ه R R ج K D R ج a T N a و چ R T ق S ی M ا ی D و B ه R ق S ی N B ر ی D Z ه T ع ی N ا ی D R ل R ع a L M
 N ج و M K B R ق a E D R ی D R ی D ن ی K S R R a ه M ه M ل ه و S K و N ی a ی T C H T a ن ی a ی L ه D R و D N M R ق و M
 M E N a S ن ه K ن a F ی a L M ج ع ی D Z D D a N ی S K و N Z a ه M ج ه و F T ح D a L ی N M ه M L ی N a ی L ه K ل ی D a N
 M E N a S ن ه D R ی D Z D ی D ن ی S K و N Z a ه M ج ه و ی a ی T C H T a ن ی و K S R R a L M ه M ل ه a و L ی a ی L ه
 a و غ R ی a ق M E N a S ن ه M ص D R D R a ی o a M a ن ی B ی T N M a N D ط a Q T و آ R a M ص B ر M N ح ی F a * M T a C
 ص B ر D L M B R D N K a ه D Z D ی D ن ی D R N ی Z a ه F a R S ی L ه ی Z و K S ی K ی N M E N a S ن ه a K T R و ش ی و X و ص a T

تعریفه استعمال اول نور ۱۰ دستون ۱۰ سکون سین مهمله و خم تاء مثناة ایله سرکین یعنی
 حیوانات ترسی ۱۰ دسین ۱۰ کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله کوب که خنب و خم معنا سنه
 دسینه دخی دیرل سیف اسفرنکی بیت تازه بهمد تو باد کاشن دولت * تا کل دل تازه از دغاب
 دسین است ۱۰ دشمن ۱۰ معروف ضدی دوست در ۱۰ دکان ۱۰ فتح کاف عربیله معروف
 ترکیه و عربیله دخی دکان دیرل انجق کافی مشد دایدلر بر معناسی دخی اغاج قاوی در
 استاد لطیفی بیت در کلخن دل آتش مشقت چنان مشدست * کاندلر فروز داز بر سینه
 دکان نهند ۱۰ دکلان ۱۰ سکون کاف ایله مدور بر اغاج که بر شیش صوقوب یوک وینه
 اکیرلر و بوکرلر سیف اسفرنکی بیت زلفکان از دغشه جند پای بنه دل نکردد * باد کز
 دکلان جهد تحت سلیمان بر نباد ۱۰ دو برادران ۱۰ فرقدان دیدکاری ایکی یازد در قطب
 شمالی خوالیسنده بنات النعش صغرایه قریب یرده کوریتور و دخی سکسک دیدکاری
 قوشدر عربیله عاجزی دیرل اول لجلدن که یالکز شکان تاه و اولیوب اپیکسی بردن متکار
 آلوب یرل ۱۰ دو چندان ۱۰ ایکی اولقدر مضاعف معنا سنه ابوالعانی بیت کفتم زغم عشق
 ترادل شده بیمار * باخنده بکفت در ددل باد دو چندان ۱۰ دوختن ۱۰ دیکمک جهامه اولسون
 خیری اولسون کمال بخندی بیت ز زلفت بایدش عمر داز ورشته زان افرون * که این چاک
 کریمانها رفیقی دوختن کیرد * ادات الفضلاده دین ادا ایتیمک یعنی بوج اوده ملک و مجمع الفرسه
 بمعنی دوسیدن مسطور در چغتای لسانده تیکماک اثواب دیکمک اولسون اغاج اولسون
 میرعلیشیر بیت کونکلاکم چاکین تیکار کامیل آئینک ای رفیق * بیلمادینک کویا که
 کونکلاک ایچرا کوکراک چاک بار ۱۰ دو دافکن ۱۰ ساحر لدن بر قسم ساحر در که لبان غود
 ودانه سیند و مقل ازرق و امثالی نسنه رای آتش اوزرینه قویوب افسون اوقور لر تاکه
 شیطا بن حاضر اولوب اول صغری که اراده ایدر عمله کتیر در لر حکیم خاتانی * رباعی * دود
 افکن را بکو که بس نالام * دودی برکن که دود کین مشد جام * برمن بیدل کرد بدل جانام *
 دل کردنی مکن که سر کردانم * وله ایضا بیت زان غمره دود افکنی آتش فکنی درمن * هم
 دل شکنی هم تن دلدار چنان خوشتر ۱۰ دودمان ۱۰ اولوقبیلله و قدیم سلسله و عظیم عشیرت
 معنا سنه در رشید الدینی و طواط بیت خدای داند کز تو بدودمان زوم * اگر بر آرد
 دودم زد و دمان آتش ۱۰ دور بن ۱۰ غایت زیرک و دقیق فکر لو معنا سنه در دور اندیش
 و باریک بین معنا سنه در ۱۰ دوست ییل ۱۰ ماه ملکی یزدکرفک بکر منجی کونی آیدر کدافی
 فرهنگ جهانگیری ۱۰ دوستکان ۱۰ محبوب و معشوق معنا سنه دوستکان دخی دیرل استاد
 قرخی بیت کمی را چومن دوستکمی چه باید * که دلشاد کردد بهر دوستکانی ۱۰ دوستکن
 و دوستکن ۱۰ کلاهما بسکون الواو و سین المهمله و کسر کافله یا پشغن هرنه اولور سه عریضه
 لزج معنا سنه در ۱۰ دوسیدن ۱۰ سکون واو و یای تحتانی و کسر سین مهمله ایله اوج
 معنایه در اول فرهنگ جهانگیریده بمعنی رسیدن ثانی چسپیدن معنا سنه یعنی برشی و شیشه
 میل ابلک شیخ او حدی بیت آب کند یدنه خاک پوسید * در تو چون نفس در روح دوسیده
 شیخ عطار بیت چند پای هر کسی پوسیدنت * از طمع بر هر خسی دوسیدنت * شیخ نظامی

نظامی * مثنوی * بخسته کاغذی بیکرقت درد دست * بعینه صورت خسرو رو بست * بدان
 صورت چو صورت کرد خنی * بد و سانیب بر شاخ درختی * ثالث خانه دهه و قنده لولور سه دیوار
 صوامق معنا سنه در ی دوشکن ی سکون شین معجه و فتح کافله اثواب او موزدن قاصد
 مولانا شهیدی * رباعی * تا چند بلای تن بینی را * سر پوش کنی دهن بینی را * بر قامت تو
 بلند افتاد دست * وقتست که دوشکن بینی را ی دوشیدن ی واو مجبول و کسر
 شین معجه ایله سود صا غق معنا سنه که عربیله استخلاب معنا سنه در ی دوکان ی
 عربیله اولان دوکان لفظندن تصرف اولمشدر استاد لطیفی بیت بوصول تو خور بست
 دوکان مهشت * دو عالم فدا هر دوکان تو * ی دوکان ی واو معروف و سکون کافی
 فارسیله ایک توره می که عورت اور که یه بغلیوب ایچنه ایک واغرشقی قور لر عربیله رخش
 دیر لکال اسمعیل بیت یارب چه قتنه بود که از سهم هستیش * مرتج غیر خود همه در دوکان
 نهاد ی دوکران ی واو مجبول و فتح کاف عربی و راه مهمله ایله بر نسنه اینلو کی عربیله کی
 عرض معنا سنه ی دوکران ی واو معروف و سکون کاف فارسیله اور که که عورات کتان
 اکیر لر میر نظمی بیت زنار اهر خه می بایست و دوکران * فیرد کیر دارشایست مردان *
ی دومین ی کسر میله عددده ایکنجی ذیکر که ستمو مین او چغی چارمین در دخی در و قس
 حلیه الباقی ی دون ی کند و نوبه نسبت ایله اخلق معنا سنه در ادنا دخی دیر لر و سغله معنا سنه
 انسانک و حیواناتده و جماداتده استعمال اولنور مقابلی عالی و بالادر کاغ دانامقایلنده ذکر
 اولنور مراد بیان ضدین اولدوغی خالده بییتدن فهم اولنور بیت همه دانند کردانو کردون
 کمر بسته بدین بر کار کردون ی مع الواو * درغو ی سکون راه مهمله و ضم غین معجه ایله
 حلوا جیلرک پاتیه دیدکاری بیوک قرغانی دیدنه حلوان باقی قلان نسنه یه دیر لر آغ
 آتمیوب بعضی ایشه سوور لر کنایه الجمع ی دغدو ی سکون غین معجه و ضم دال مهمله
 ایله نام مادر زرا تشت در دیر لر که فریبون نسنند زرا تشت بهرام بیت زوایت کذب
 موبد روز کار * که بکرفت دغدو و زرتشت یار ی دغو ی ضم غین معجه ایله در دروغن وانکین
 یعنی یاغ و بال و له ثالینک سفلی که دیننه چوکر دیر لر ی دم کاو ی اضافتله انکی مقنایه کلور اول
 جمعنی تازیانه و اول نسنه در که آنکه صغر و اسک سوور لر حضرت مولانا قلس سر به بیت
 کمر خری دیوانه سنک دم کاو * بر سرش چندان بون کاید بخاو * ثانی بوردی که باقردن
 و توجهن ایدوب جنک محاربه و خانلر و پادشاهلر آلا بلرنده چلازلر لکا دم کاو و کاو دم دخی
 دیر لر ی دو ی عددده ایکی در استان معنا سنه الفصحی بودر که واو اشباع اولنیه کلکی ضرورت
 وزن ایچون اشباع جائز اولور حکیم اسدی بیت بجنده عقیقین نقط میم کرد * شب
 آهنگ در میم دوم کرد * و کاو لور آخرینه حرف یا الحاق اولنوب دوی و موی قنیه سنه
 اسنه عمال اولنور کال اسمعیل بیت طاق و دوام زبکی طاق بود * خود بجهان طاق نبودست
 دوی * و کاغی آخرینه یای مصدریه لاسحق اولد قده البته و او ثابت اولور حکیم سنایی
 بیت حکیم زحمت تو نی و دوی * چو یقین شد که من منم تو نی ی دوبار و ی فتح باه موخن
 و ضم راه مهمله ایله هاک دیدکاری بر سره قدر ایکی باشی قلم واری چالمنش اغاجدر یه براغوب

د و

بر وزن اغاجله باشته اور درل یو قارو چراد قد بر اوجی مواده ایکنی او د و ب او یارلر ابوالمعانی
 در منزل بیت غنچه ز بق آن نوکل کلشن طفلی * در کفم کیر مرا هم چو دو بار وز دهم *
 و دو تو و او مجهول و فتح تاء مثناة ایله ایکی قات و یکدر توقات معناسنه اولدوغی باب
 التاده ذکر یی مرور ایلدی و بر معناسی دخی بلو شوق صریح کی ملاقات معناسنه دو چار
 دخی دیرلر و دوخ چکا و فتح جیم فارسی و کاف عربیله دپه سنه قبل اولبان کسنه یه
 دیرلر شمس غزری بیت عجب مدار که فرق سپهرنی مویست * که شد ز سله نادیب شاه
 دوخ چکا و دو و فتح لفظ مکرر در ایکشرا ایکشرد یکدر روایت اولنور که حضرت سرور انبیا
 سرخیل اصغیا سید العرب و العجم رسول اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم لغت فارسیدن
 و فتح سلمان فارسی رضی الله عنه تطیب خاطر ایچون بردن یه یا سلمان انکور دودو بیور مشهور
 العهدة علی الراوی و دو و فرو و سکون راه مهمله اول و ضم فا و راه ثانیه دریک
 صریح کی عمیق معناسنه و جمع الفرسک صاحب فکر معناسنه در و دو و و او مجهول
 و ضم غین معجه ایله در و بزوغن معناسنه و او سر دغو دخی درلر و دو و و او مجهول و ضم
 قافله زر جزر بر تی یعنی بیان کشور ینک تخمی و دو و و ایکی معنایه کلور اول ایکی بلوک
 صاحب که ایکی طرفه صار قر مولانا هلالی در صفت اسب بیت نو و صی نیاز جلوه کنان
 چون دو و از قفا فکنده عنان و مع الهاء * دبله و سکون باء موحد و فتح لامله ناطف
 دید کلری حلوا در که شکر و بادام ایله اولو ربعض نسخه ده بشمینه دید کلری حلوا در و دبنوقه و
 سکون باء موحد و ضم نون و فتح قافله فرهنگ سیر زاده کیویه صالشی صاحب و دخی شمله
 و دستار اوجی که ارقه یه صالشی اوله و دخترینه و هنوز حب بلوغه ایر شمش قر معناسنه
 ابو المعانی بیت اکر به پیش تو آید ضرور زن کادن * حذر کن از زن خود کیرید دخترینه بزن
 و دخته و سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی دوخته یعنی دیکلمشی و دخی یعنی دوشیده
 یعنی صاعش حکیم فردوسی بیت سر انجام چون شیراز دخته شد * زن و مرد از ان کار
 پر دخته شد و دخترینه و دخترینه مرقومدن مخففد ربو معنایه موید میر نظمی * مثنوی *
 سزاوارست باشد همسریته * که او بود دست اکنون دخترینه * شدن دخترینه او را لازم
 آمد * بشوهر را شود جفت سر آمد و دخته و دخترینه و اول سکون خاء معجه و فتح
 نون ثانی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله آتسه یا نو ب رایحه سی چقان نسفه
 هر نه اولور سه و در اجه و راه مهمله مشد ده و فتح جیمله یعنی فراجده که اوسنه کیرلر
 بر جامه در و در خوشه و کسر راه مهمله و ضم خاء معجه و او مجهول ایله در خوشاب
 معناسنه در که اندن ترخیم اولتمشدر لطیف و آبدار ا ب خود یکدر میر نظمی در تعریف دختر
 بیت که شایه شه با و باشد انوشه * نمی سفته هنوزش در خوشه و در دانه و سکون
 را و فتح دال مهملتین ایله بکتا انجو که صد فله بردانه اولور غایت ایری و غلطان و آبدار
 اولدوغند ندر شهوار دخی دیرلر و بیت چوا و در دانه ناسفته بوده * دران یا مشب لاس
 سفته و درده و سکون را و فتح دال مهملتین ایله در دخی شراب و آب و روغن و غیر هم یعنی اول
 مقوله نسفه لک دینه چو کن چرکی حضرت مولانا قاسمی صره * میط * کر زجت توبرده ام

تورده ام پيدا شتی من مرده ام توصافی ومن درده ام بی صاف دردی خار شد بی درفشه بی منم
 راء مهمله وسکون فافتح مشین معجه ايله تیغك جمله اسماسند ندر کذاقی فرهنگ جهانگیری
 بی درونه بی منم راء مهمله واو مجهول وفتح نوله کان ندافی یعنی حلاج یایی که کدوک
 دخی دیرلر استاد رودکی بیت سپید برف برآمد که کوهسار ستاه * و چون درونه شد آن
 سرو بوستان ارای * کمال اسمعیل بیت نرسد بر مشرف قدر تو هر شاعر کو * خاطری دارد
 نظام و زبانی و صافی * لفظ قوس ارچه بود شامل نام هر دو * شیوه قوس و قرح نیست
 درونه نداف * خنجر کرکافی بیت سر سرو قدش شد باز کونه * دو تاشد پشت او همچون
 درونه بی دره بی دری بی اینسر کسوب بر برینه اوزوب قچی کبی ایدوب مجرم و کنه ایدناری
 دو کرلو طبل باظره سنه ده دیرلر حکیم روحی بیت همی زدند مرا غرچکان سنکین دل * چودره
 بر دهل عیدونیک برسدن آن بی دریه بی سکون زاء فارسی و کسر باه موحد بعد سکون یا یله
 مهر مکی برنسنه درات ايله دری اراسنک ظاهر او اور اکاد شیل دخی دیرلر عربیده غده دیرلر
 بی دزد افشرد بی یعنی دزد افشار مرقوم یعنی بولدوغن او غزلین آدمه دیرلر بی دزدید
 دزدیدن لفظ ندن اسم معقولند و استعاره طریقه محبوبک کرلو باقشنه ده دیرلر حکیم شغایی
 بیت دزدیده نکاهی که رقیبت نه پسندد * قربان سرنا زکن و سویی من انداز بی دسته بی
 سکون سین مهنکه و فتح تاء مثناه ايله بمعنی سنک طاش معنا سنکه کذاقی الجمع بی دسینه بی
 کسر سین مهمله وسکون یای تختانی و فتح نوله د سین مرقوم معنا سنه در که کوب دیمکدر
 بی دشنام دهند بی شهادت بر معنی که عربیده سبابه دیرلر ظاهر بود که بر آدم مقابلند
 اولان آدمه شتوم ایتد که بر مغیله اشارت ایتک مناسبتی ايله تسمیه اولمشدر بی دغدغه بی
 سکون غین معجه اول و فتح ثانیله ایکی معنایه کلور اول معروف که ترکیه فتح دال مهمله ایلدر
 ثانی بر مغیله برکسنه نک قولتغه هدک و یرمک که اول کسنه قیقلنوب بی اختیار خنده عارض
 اولور اکا غلغایچ و پنجهود دخی دیرلر ابو المعانی بیت بخاطر دهد دغدغه فکر وصل * بشمع
 هوس میزند عشق یف بی دکانچه بی بازار یرنک اولان بلا صدن و خاشاکدن اور تلش
 صنفه لکه اوزرینه خرد فر و شلم متاعلین قویوب او تورلر بی دکه بی فتح کافله لغت قدیمه در
 حبس خانه معنا سنه شیخ سعدی بیت بره بر یکی دکه دیدم بلند * تنی چند مسکین درو پای
 بیت بی دله بی سکون لام و فتح میله بر جاورد زهر ناک اولور عنکبوت به کز در عربیده
 دیتلا دیرلر طبیب یوسفی * رباعی * آنرا که کرد دله از روی بهی * باید که سفوف کرده
 شونیز دمی * آنکه باب کرم و اشخار و نمک * معجون کنی بموضعی نیش نهی بی دمسجه بی
 سکون میم و فون و فتح سین مهمله و جمله دمسجه معنا سنه در که قوروغن صالان قوشه
 پواسم دخی مناسبدر حکیم صاحب در قسیمه بیت بسر پریدن موسیچه از هوس بهوا *
 بدم فشان دمسجه کان مور شکار بی دچه بی مصغردم یعنی کوچک قورق و آت
 قوروغندن ایتدکری میکس ران بی دمسجه بی سکون میم و یای تختانی و کسر سین مهمله
 و فتح جیم فارسیله فرهنگ میرزاده ابابیل قوشیدر که یره دوستد کجه بر دخی نیز اوجه میوب
 قوروغن صالطورر حکیم خاقانی بیت چو موسیچه همه سر در هوا کش * چو دمسجه همه

دم بر زمین زد و دم غره بی سکون میم و فتح غین و زاء معجتمین ایله قورق دیی که ترکیه
 قورق صوتی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت جمع میگرد د بروی آن زه * کوسری
 بودست ایشان دم غره و دم کاوه بی دم کاوه و مرکومک ایکی معناسیله ده مترادفند که دم لابه بی
 سکون میم و فتح لام و باء موحد ایله بمعنی سلک یعنی کوپک که صاحبین و یا خود بر آدم اند
 اتمک کورد که قور و غن صالوب یا لثقلند و غی اجلدن تسمیه و لثقلش سلطان حسین با بقرا
 * قطعه * مدح آنچه افزودیم در کمال * ز هجوم که کوئی همان کم نشود * که دم لابه سلک
 چه شادی فرود * که از عفتش موجب غم شود که دنباله بی سکون نون و فتح بایله قورق که
 دنبودنبال ترجمه لرنده ذکر میروید ایلی که دنب غره بی کسر باء موحد و فتح غین و جمعه
 ایله یعنی اضافتله استخوان دم یعنی قورق صوتی عربیه عسیب دیر لر شهاب الدین باغی
 بیت هر که از دنب غره باز شناسد سر را * و اندر آخر ز خزان مهتری آن خرا که دنبه بی
 قور قدر عربیه ایله دیر لر قوزی و قیون و آت و غیری حیواناته استعمال اولنور و شرق
 قیونلرینک قورینی ایری و مدور او لمغله تشبیهها کون محبوبانه ده دنبه دیر لر ابو المعانی
 بیت نصیحتی شنو از من که اختیار ملک * برای دینه فربه دلت همین از دست که دوازده بی عدد ده
 اون ایکی عدد دیر لر اثنی عشر معناسنه که دیواسبه بی ترکیه چنال آتو دید کوری یعنی
 بر آتیه بنوب و بر آتی یه کنه آلوب الفار ایله یوله کیده دیار عجمه وضع مذکور عادت اولغین
 اولاغه و سرعت و عجله ایله الفار اید نه علم غالبه دن اولشد و وضع اصل حسیله دکل مجاز مرسل
 طریقیله در که دوا و خواره بی سکون لام و فتح خاء معجمه و راه مهمله ایله پیفته قوشیلان صغر
 و دخی بو بندرق معناسنه در میر نظمی بیت کند کر خلاف توکا و زمین * بکر دن دوا و خواره
 بشد دهنن که دواله بی فتح واو و لامه فرخنگ جهانگیرده بردارود در استنه دیر لر صنوبر و جوز
 و بلوط اغاچلرینه دوا و لا شوراعلاسی سفید و خوشبو اولاند که نوع مصری در و سیاه اولان
 نوعی بر امزد که هندید و تو تونی صرعه نافعد رو کنند و خفقانه و احتناق رحه فایده ویر و وصف
 جگره و قلبه و معده قوت ویرر اکا دوال و دوال المسک دخی دیر لر عربیه اسهام و یونانیله
 سیمون دیر لر کدافی البدیعی و مجمع الفرس و قار اویناد قاری قایشه دخی دواله دینلور که دومه بی
 فتح میله فرلنچ که اطفال اللرنده فرلندر لر او یونجقدر که دوازده بی نوله دوازده مرکوم کی
 اون ایکی عدد در که دو یحجه بی سکون واو و خاء معجمه و فتح با و جم فارسین ایله سر جان
 دید کوری قوش و ابلهک یوماغی که دواته و دوته بی کلاهما بسکون الواو و فتح التاء المثناة
 و اظهال الهاء ایکی قات اولان نسف دوتا و دوتا و دوتای دخی دیر لر مولانا جامی بیت یا شفیع
 المذنبین بار کنه آورده ام * بردرت این بار با پشت دواته آورده ام که دو ختره بی سکون
 واو و خاء معجمه و فتح تاء المثناة و راه مهمله ایله بمعنی دوشیزه یعنی بکر قیز کدافی المجمع که دوخته
 ایکی معنایه کلور اول دیکلمش جامه و غیره و دختن لفظندن اسم مفعول در ثانی بمعنی دوشیزه
 یعنی صاغش بومعنایه ابو الفرج رونی * مصرع * کف کفایش از شیر فتنه دوخته شیر *
 که دودخانه بی یعنی خاتمان دودمان معناسنه حکیم سوزنی بیت یا استوده بتود و دخانه نبوی
 جهان بغرم گرفته صواب و رای قوی که دود داله بی سکون واو و دال مهمله اولی و فتح دال ثانیه

ثانيه ايله بمعنى دودله و دودله دخی دیر لر بر نوع لعب اطفال در که خاک دنگ دخی دینلور ٲی دودکنده ٲی سکون و او و دال مهمله و نون و فتح کاف فارسیله ایس قوقان نسنه طعام و جامه و غیر هما میه نظمی * مصرع * تش کنده و جامه اش دودکنده ٲی دودله ٲی و او معروف و فتح دال مهمله و لامله بر اغاج پاره سیدر بر سره مقداری ایکی باشی قلم واری یرد قویوب براوزون اغاج ايله باسینه اورر لر قالدقده هوا ده ایکن دخی اوروب آتار لر قار شوده بر آدم دخی النده بر اغاج ايله اول دخی اورر بومنوال اوزن نشان قودقلمی اغاجه اوره بیلور ایسه خوش اورا مرسه مغلوب اولمش اولور اول کوچک اغاجه پل و او زون اغاجه چفته دیر لر عربیده کوچک اغاجه خم قافله قله و او زونه مقلده دیر لر کذا فی الجمع ٲی دود و اله ٲی بمعنی دودله مرقوم ٲی دوده بوزن سو ده ایکی معنایه کلور اول بمعنی دودمان حکیم ازرق بیت شعاع در نفس تو بر هر که تابد نر اید ز اولاد آن دوده دختر * ثانی دوده چراغ در که مرکب آتیمک ایچون آلور لر مرکب یا ٲمق صفتند دیشلر در بیت همسنگ زاج دوده همسنگ هر دو مازو * همسنگ هر سه همسنگ و انگاه زور بازو ٲی دوره ٲی و او معروف و فتح راه مهمله ايله کوچک مرطبه انی طبق و چناق معناسنه حکیم سونی بیت آن دوره کوش سرخم سیمکی فروش دزدید * از هر خم حصیری ده دوره نوش کرده ٲی دور یسه و دور یسه ٲی بری سین مهمله و بری سین معجه ايله خاوی مفرمه و محاقی زیلو و مثل ذلکما هر نه اولور سه کذا فی الجمع ٲی دوره ٲی و او معروف و فتح زاء فارسیله بر در کرمی دکندر اثوابه یا بشور مولانا خفاف بیت بدله اندر آویرد و زلفش * چود و زه اندر او زید امن ٲی دوره ٲی و او معروف و فتح زاء فارسی و نونله مؤید الفضلاده زنبور معناسنه در و فرهنگ میرزاده سوری سکک و فیل خرطومیدر و کتاب السامی فی الاسامید و اویرینه هایلده زنه واقعدر ٲی دوزینه ٲی و او مجهول و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله نیش زنبور و پشه مسطور در کذا فی فرهنگ جهانگیری ٲی دوستبه ٲی سکون و اووسین مهمله و فتح تاء مشناه و بعد النون الساکنه باء موحد ايله قات قات اولان نسنه یه دیر لر عربیین مطبق معناسنه ٲی دوستند ٲی دخی اول معنایه در شاعر بیت چند جامه چون پیاز داری بیوست * کرچه دوستند است لیکن تاج روست ٲی دوستند ٲی سکون و اوو نون و فتح سین مهمله ايله بمعنی چسبیده یعنی میل آیمش و آکلش دیمکدر ٲی دوستبه ٲی سکون و او و یای تحتانی و کسر سین مهمله ايله بر قاج معنایه در اول بمعنی چسبیده ثانی میل ابلک معناسند در شیخ اوحدی در جام جم بیت آب کفیده خاک بوسیده * در تو چون نفس روح دوستبه ٲی دوشانه ٲی ایکی معنایه کلور اول چتال بر نوع کردن بند در که بحر ملر و کناه کار لر بوی نلرینه بحر رر لر مولانا جامی بیت کش کشا کش دوشانه بر کردن * میبرد تا بخدمت ذوالمن * ثانی بر نوع چتال اوق دمرنی در ٲی دوشنه ٲی بوزن خوشه ایچنه سو دصغد قلمی طرفه دیر لر کذا فی الجمع ٲی دوستبه ٲی ایام اسبوعدن بازار ایتسی کذعربیه اثین دیر لر ٲی دوستبه کسر شین معجه ايله بوزن کوشیده امر کلی عورت و صغمال حیوان عموما میر نظمی بیت هر دوستان چو کار دوستیده * همجو فواره شیر جوشیده ٲی دوشیزه ٲی و او معروف و کسر شین و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجتین ايله بکر قیر معناسنه کال امعبل بیت

دوشیزگان خاطر من بین که غنچه وار * برخ گرفته اند ز تو شرم مضار دوست * حکیم خاقانی
 بیت آمد سماع زیور دوشیزگان غیب * برقص و حال چون کروائی چه مانده * جمع
 مراد اولند قدماء علامت کاف عجبی به ابدال اول نور قاعده کلیه در * دوشینه بی و او
 معروف و کسر شین معجه ایلد دون کچه کی دیمکدر می دوشینه دیرلر دوش دون کچه در باون
 حرفلری ادات اتصاف در مرجعی نسبت مؤکله در زیر ایا نسبی در و نون ناکید نسبت
 ایچوندر وها خصوصیت معناسن افاده ایدر بعض اصعبه مضای اولوب می دوشینه ونای دوشینه
 دیرلر شاه طاهر دکنی بیت کینه ورزی مکن از ناله دوشینه ما * حیف باشد که بود در دل تو کینه ما
 بی دوغده و دوغینه بی اول بفتح الغین ثانی بکسر ها و سکون الیاء التختانی و فتح النون کلاهما یاغ
 سوزه جک آلت بی دوکانه بی فتح کاف فارسیله ابیکشر و ابکی دانه دیمکدر مثلاً بکانه
 و دوکانه و سه کانه و چهار کانه دیرلر بی دوکجه بی سکون کاف فارسیله مصغر دوکدر
 و ماسوره که مکوک ایچنه قیوب بطلو قورلر بی دوک رسته بی سکون کاف فارسیله ابک
 اکیرد کاری ایک و خیمه طنبانی بوکد کلری ایک و امثالی بی دوک ریسه بی کسر راء مهمله
 و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایلد آغرشق و ایک ایلد معالود قاعه یا انکرا غرشغه باد ریسه
 دیرلر بی دولانه بی و او مجھول و فتح لام و نوله برمیوه آدیدر باغده و طاغده اولور اما باغده
 اولان لند اولور و بر مقدار میخوش در سرخ رنگ المایه مشابهی وارد اما المادن کوچک
 اولور ارك کبی ایچنده بردانه چکر دکی وارد طیب بوسنی بیت دولانه سرخ بوستانی *
 نیکست بمعده و جکر م بی دوله بی و او مجھول و فتح لامه بش معنایه کلور اول بمعنی پشته
 بلندی حضرت مولانا قدس سره بیت هر که برین ره زود دره و دوله است رهش * من که
 برین شاهرم برده هم وارم ازو * شیخ اوحدی در جام جم بیت شب تاریک و دیو پیغوله *
 راه باریک دوله بردوله * ثانی مکرو حیلد معناسنه استاد فرخی بیت زهر آنکه از چنک
 تو فردا چون رها کردد * کنون دایم همی خواند کتاب حیلد و دوله * ثالث ناله و فرید
 معناسنه حکیم زاری قهستانی * قطعه * کرچه دارد از اعتراض جهول * سیند بر نیر طعنه
 چون چوله * لیک نزدیک او چنان باشد * که سک و ازدود میکشد دوله * رابع بمعنی شکم
 به حاق اطعمه بیت شهید چربش دوله کیما پاچه دست کله سر پی روده زحیکش شش حصیدک
 دل کباب و خون جگر * خامس اول کسنه یه دیرلر که کند و رزنه دکل اپکن کند و بی نسنه
 ظن ایلید عریه اوج معنایه در اول طوز و طپراق قلعق که فارسیله کرد باد دیرلر ثانی
 اول مال ورز قه دیرلر که بالدن براله واصل اوله ثالث مالک اروغنی و بی نیاز معناسنه در بی دومیه بی
 صقالی قرغل آدم یعنی صفا لک بر مقداری آغرش اولد و موی دخی دیرلر بی دوره بی
 خم و او و فتح یای تحتانی و راه مهمله ایلد قار قایشی کذافی الجمع بی دهله بی سکون ها و فتح
 و لامه کون دید کلری اوت بعض نمضه ده قنדרه دید کلری او ندر استاد لطیفی بیت بر پشت
 اگر خوار کشی هم دغ و دهله * بهتر که زدن طلبی ناسره کهله بی مع الیاء التختانی * دیتی بی
 کسر باء موحده و سکون یای تحتانیله بعض نمضه ده فتح یای تحتانیله بر شهر امینی اولتی او زره
 دخی مرویدر بی دختر زای بی هر بار قیو طوغرن عورته دیرلر دختر قیو در وزای زایدن

لفظك اسم فاعل اولور في دراي في فتح راه مهمله ايله دولكر آلترندن اي دموري ديدكاري
 آلتردي دردي في شراب وياغ وبال وآناره بکتر نسنه لک دپينه چوکن چرك وسغلي مولانا
 بيامي بيت مارند صبحي زده مست الستميم * پيش از همه دردي کش وپيش از همه
 مستيم في درسي في سکون را وکسر سين مهملتين و تاء مثناة ايله نام دختر کسري درکه
 بهرام کور آني حباله ازدواجه کتور مشيدي شيخ نظامي بيت دخت کسري ز نسل کيکاوس
 درسي نام ونفر چون طاوس * و ضم را و سکون سين مهملتين ايله صحیح و طوغري اولوق
 معنا سنه درکه راستي و درسي ديرل في دشتي في سکون شين معجه وکسر تاء مثناة ايله بر نوع
 سياه قور تدرکه با لحق ايچند حاصل اولور اکازلو وسلوک دني ديرل حضرت مولانا قدس
 سره بيت مروزين خانه اي مجنون که کردی دل زهجران خون * چودشتي را فره بردی
 عجيب نديست خون رفتني في دشوار زاي في وضع جمله هر بار زجت چکن عورتبه ديرل
 خواجه حسين ثنائي بيت کاه بهر مادر دشوار زاي طالع * دايه خونخوان نامهربان
 مي آورم في دغوي في ضم غين معجه و سکون واواظم ارياي تحتاييله ترکستان سرحد دنده
 بر محرانک اسميدر کدافي شرفنامه في دني في سکون نون وکسرياي تحتاييله دنيا معنا سنه در
 مقابلي عقي دريانک کسر ايله ده والف مقصوده کي فتحه ايله ده جائز در موسي وعيسي کي
 خواجه سلمان * قطعه * اگر کس رخ و بوي سر زلفت نبودندی * که ينفوري مشب ديچور
 نو راز طور موسي را * پيازار سر زلفت که هست آن حلقه سودا * نباشد قيمت چندان متاع
 دين و دني را في دوالک باري في هوال باز مرقوم معنا سنه يعني حيله باز حکيم ناصر خسر و بيت
 اي منافق با مسلمان باشو يا کافر بدل * چون ت بايد ناخذ او ندي دوالک باخشي في دوبرجي
 سکون و او و راه مهمله و ضم باء موحد ايله عورتک پنهاني او نيا سنه ديرل حکيم سلفاني بيت
 اي مخترع کوفته خاعه و خرجي * خرجي و تو و خاصه زيادان دوبرجي في دوتاي في فتح تاء مثناة
 ايله ايکي قلاو طنبور خواجه حافظ بيت معني کجايي دوتايي بزن * بيکتايي او که تايي بزن
 في دوران في واو مجهول و فتح راه مهمله ايله ناي معنا سنه درکه خنيا کرل چارلر بعض نسخه ده زاه
 معجه ايله مرويدر في دروزي في معني صحت بدن و تدرستک معنا سنه خزر کرکاني بهت دروزي
 و درسي مر تر باد * مباد از بخت بر جان تو بيداد في دوري في واو مجهول ايله بر نوع کلدر ايچي
 بر نك طشره سي بر نك اولور حکيم اسدي بيت هزاران صف کل دميد ز سنك * ز صد برک
 و دروزي و از هفت نك * و ايکي يوز او اولد و غي مناسبتله منافقه ده ديرل و او معروف و فل يعني اشباع
 ايله ايراق لادن بياند في دوزاي في واو مجهول و فتح زاه معجه ايله و راه مهمله ايله دغي مرويدر نسخه
 ميرزا ابراهيم مزاميردن بر نوع در يعني بر نوع سورنادر مجمع الفرسک نايه دغي ديرل و مستور در
 في دوستکايي في ايولک صانن دوستره ديرل کال اسمعيل بيت منت خدا را که شهنشاه شرع را
 اسباب دوستکايي دولت مي سرحت في دوستکايي في کان ناز سياه اول طوق در که باد و خوار
 مياننده معروف و مشهور در مجلس آخر نه بر ورينه محبتا ايچرل خواجه حسين ثنائي بيت
 که اين پندم آيد ز دارا بکوش * که چيزي بجز دوستکايي منوش * بويبتدن فهم اولور که مطلق
 طو لوقه در مجلس اولنه اولسون آخر نه اولسون شمس خزي بيت دوستکايي جمله بر يادش

خوړند * د وروستۍ دوو ستون بادوستان * کتاب السامی فی الاسامیة مولانا بیدانی دخی
 یو معنایه ذکر ایتشدر باده مجلسند مشرب ایملن قد حدن بیوک قد حد که مجتبا ایملر اکا
 دوستکانی دخی دیرلر یو معنایه حضرت مولانا قدس سره بیت تمام اوست که فانی شدست
 آثارش * بدوستکانی اول تمام شد کارش * و شیخ نظامی بیت منم و منم یکی دلنه بی بخون
 دین * دود و بهم نشسته همه شب بدوستکانی که دوسوی بی منم سین مهله ایله یکی باوک
 کیسو مولانا هلالی در ترجیح محبوب از محبوبه بیت نوع و سوزناز جلوه کنان * چون دوسوی
 از قفا فکنده عنان که دو یکی و د یکی بی سکون کاف جمیله عورات کنانی و با خود ایلکی اکیروب
 ایک او زینه صار دقلزینه دیرلر کرومه معناسنه ده مرویدر که دوموی بی قرغل که صفا لک
 نصفی آفرمش اوله و بر معناسی دخی ایکی اوموزدن اشاخی ابن صاج مولانا هلالی بیت تار
 کاکل زموی کیسویه * بخدا از ان دو موی بکویه *

فقد تم الجلد الاول من نسخة المطبوعة الملقبة بفرهنگ شعوری والمساهة بنوال
 الفضلا ولسان العجم بعون من زين السنة الملل والام بلغة مخصوصة وعلم
 بالقلم على يد اخصي المأمور بعمل الطبع في دار الطباعة المعمورة في غرة
 شعبان المعظم سنة خمس وخمسين ومائه والف من هجرة
 من له العز والسعادة والشرف في البلدة الطيبة
 المحمية قسطنطينية صانها الله تعالى من انواع
 آفات الكونية والبلية

تاریخ ختم طبع کتاب المصحح الخفیر
 ای خوش این نسخه پاکیزه و خوب که لسان العجم اینجا مجموع
 شده نامش چونوال الفضلا فضلا را بدامل زین مد فوع
 بهر بسیاری این نسخه زبص کوشش افتاد و چنین شده مطبوع
 و اصطلاحات و کنایات و لغات خارج از دفتر این نامسموع
 کسی نه نماید ازین حرف سقیم بود انکست نهادن مرفوع
 یا چنین صحت و هواری نقش کشت با صنعت طبعش مصنوع
 عا طفا کفت بختمش تاریخ
 بسکه فرهنگ شعوری مطبوع

سنة

۱۱۰۰

Österreichische Nationalbibliothek

+Z182681600

La. 27. C. 3.
2. 1/2.

KAIS. KÖN. HOF. BIBLIOTHEK

21.000-C

ALT-